

المصباح الموقر
في تهذيب تفسير

ابن كثير

للإمام أبي عبد الله بن عمر ابن كثير

بـهـ كـوردی

الطبعة

الطبعة من المطبعة

المطبعة المصطفیٰ صفي رحمانی مارکوری

ویرگیزانی

علی حاجی عبدالله وریسی

پندرگزی (مکتب)

۲۰۱۲

طبعة
الطبعة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناسنامه تفسیر

- ناوی تفسیر: تفسیر ابن الکثیر بهکوردی
- وەرگیرانی: علی حاجی عبدالله پریسی
- نۆرهی چاپ: یهکهه ۲۰۱۲
- شوینی چاپ: تاران
- مهلهچنی و دیزاین: ابراهیم معروف

بلاوکار:

ناوهندی روشنبیر بۆ چاپ و بلاوکردنهوه

سلیمانی

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشہ کی

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على عبد ورسوله محمد خاتم النبيين، وعلى آله ومحمد
الفخر العالمين، وعلى من تبعهم باحسان الى يوم الدين.

وبعد: ثم قورئانه پيرؤزه به پيرؤترين كتيبہ كه خودای گه وړه ثم نوممتهی نيسلامه ی پي
پيرؤدار كړېده. ثم قورئانه په پراوېكي زؤر به پيرؤزه هرگيز پړوپړوچي تيكه لاو نه بوه له و كاته وه
هاتوه له مه به دوايش تيكه لاوي نابي، له لايه ن كاريه جي پايه به رزه وه نيردراوه، وه نه
قورئانه پينښانده رة بؤ نه وانه ي به روه و پاستي ده پؤن. نه وې پابه ند بي به قورئانه وه شاره زاي
پي پاست كړاوه، هر كه سيش پشتي لي ه لكردي زيانتيكي زؤر گه وړه كړېده.

نوممتهی نيسلامی گرنګيه کی وایان داوه به قورئان كه وینهی نه بوه له ناو هیچ گه ليكا له
پيشا، زانایانی ثم نوممته هه لساون به دیراسه كړدنې قورئان له هه موو پویه كه وه، له باره ی
فرمان و بریارو مانا و قسه ی جوان و به لگو نیشانه ی زؤرو په وان بيژی و په ندو نامؤزګاري پودلو
به سهرهات و وته ی چاك و جوان هيمای وړدو لايه نی نيعجازو شيوازی شيكړدنه وه و سهرؤ ژير بؤ
دانان و جياوازی خویندنه وه كان جوړی له هجه كان و هتا باسی لايه نی جوګرافي نه و شوین و
ولاتانه ش كه له قورئانی پيرؤزا ناویان هاتوه، وه له چند باره ی تریشه وه جګه له مانه.

ته فسیري ئیبنو كه سیريش له گرینگ ترینې نه و نوسراوانه یه كه له ته فسیري قورئانی پيرؤزا
نوسرايې. زؤرترو زیاتر په سهند كړاوه و بلاوه ی كړېده له ته فسیره كانی تر له ناو ثم
نوممته دا. چونكه ئیبنو كه سیر زؤر شاره زای بوه به زانسته كانی قورئان و فرموده وه به زانستی
پیشینه كان و نه وانه ی دواي نه وانیش هاتون.

له گه نه و وردیینه ی كه خواي گه وړه پي به خشیبو له سونه تی خوی كه دیت به سهر
كه لاندا بؤ چاك بون و خراپ بون و پیشكه و تن و دزاکه و تن و تیكشكان و داپو خانیان وه
شاره زایه کی فراوانی هه بوه له زانسته كاندا وه له پیشه وه ناماژمان بؤ كرد له بابه ته كاندا.
ئیبنو كه سیر- په حمته ی خواي لیبي- پښګای ته فسیري مه نسوری هه لېژاردو فرموده ی مه رفوعی
زؤر هیناوه له گه ل پیاو چاكانی پیشین له هاوه لانی پیغه مبر (ﷺ) و شوین كه وتوانی دواي
نه وان له پیشه وایانی پي پاست و دلنیاو خاوه نباوه. وه یه كيك بوه له و كه سانه ی كه

دهستیکی بالای هه‌بووه له زانستی ماناو ته‌فسیری قورئاناو بی‌ئاگا نه‌بووه له زانسته‌کانی تریش وه‌ك باسمان کرد. بۆیه ته‌فسیره‌که‌ی هونه‌ری پڕوایه‌ت و په‌ی پئی بردن، تیدا کۆکردوه‌ته‌وه‌و مسولمانان سودیکی ئیجگار ئۆریان لێ‌وه‌رگرتوه‌. په‌واج و داواکاریه‌کی ئۆری له‌سه‌ر هه‌بووه که بۆ هیچ په‌راوێکی تری ته‌فسیر نه‌بووه مه‌گه‌ر به‌ده‌گه‌من.

وه لێ‌ره‌دا برای به‌پێ‌زمان عبدالملکی موحاهد که به‌پێ‌وه‌به‌رو به‌رپرسی کتیب‌خانه‌ی -دار السلام- ه‌ خاوه‌نی توانای گه‌وره‌و مه‌به‌ستی به‌رزو نه‌یه‌تی باش و ئیشی چاکه بۆ هه‌لسان به‌ پاژه‌ی کتیبی پێ‌شینه‌کان له‌ شکلیکی ناسک و به‌رگێکی پا‌زاه‌دا توانی -ه‌وای گفتوگۆو بیرو پا‌ گۆرپنه‌وه‌- کۆمه‌لێ‌ خاوه‌ن توانا ده‌ست نیشان بکات له‌ مامۆستای خاوه‌ن تواناو نوسه‌رو لیکۆله‌زه‌وه‌کان بۆ وه‌رگێرانی ئه‌م ته‌فسیره‌ بۆ زمانه‌ مه‌زنه‌کانی جیهان به‌ زیندویی و ته‌پری. هه‌تا ئۆرینه‌ی زانایان سودی لێ‌وه‌رگرن له‌ هه‌مو جیهانا. وای به‌چاک زانی که ئه‌م ته‌فسیره‌ کورت بکێ‌تیه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی قه‌باره‌که‌ی که‌م بێ‌ته‌وه‌و باسه‌کانیش بمێ‌نێ‌ته‌وه‌و له‌ناو نه‌چی، وه‌ فهرموده‌کان و ئه‌و قسه‌و پا‌و بۆ چو‌نانه‌ی تریش کورت بکێ‌نه‌وه‌و بگه‌پێ‌نێ‌ته‌وه‌ بۆ لای ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ده‌ریان هه‌یناوه‌ هه‌تا که‌لکی ته‌واوی لێ‌وه‌ر بگێ‌ری. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ داوای له‌ مامۆستای به‌پێ‌ز نه‌بوئه‌لله‌ شېال ئه‌حمه‌د شاغف (خوا بپا‌رێ‌زێ‌ و ته‌مه‌ن درێ‌ژی بکات) کرد که به‌م کاره‌ هه‌لسی. ئه‌میش هه‌مو توانای خۆی به‌کار هه‌ینا بۆ ئه‌م کورت کردنه‌وه‌یه‌ ئه‌میش به‌ هه‌شتنه‌وه‌ی چهند فهرموده‌یه‌ك له‌ یه‌ك باسداکه‌ مانای باسه‌که‌ بگه‌یه‌نێ‌ و ته‌واوی بکا. فهرموده‌کانی تری لا‌بردوه‌و سه‌پیه‌وه‌ که‌ ته‌نها دو‌باره‌ کردنه‌وه‌ی یه‌ك مانا بو له‌ چهند پێ‌گای جیا‌جیا‌وه‌. وه‌ هه‌ر به‌و شێ‌وه‌یه‌ قسه‌کانی زانایانی ته‌فسیریشی کورت کردوه‌. وه‌ هه‌ندێ‌ برای پاسپارد که‌ ته‌خریجی فهرموده‌کان و قسه‌کان بکه‌ن له‌ ژێ‌ر چاودێ‌ری خۆیداو به‌ پێ‌ی توانا پێ‌ی هه‌لسا. به‌لام پون‌کردنه‌وه‌ی ماناکان که‌ ئیبنو که‌سیر کردبوی وه‌ك خۆی هه‌شتیه‌وه‌ له‌گه‌لدانانی ناو‌نیشانه‌کان له‌سه‌ر باسه‌کان.

پاشان برای به‌پێ‌ز عبدالملیک موحاهید پیا‌چونه‌وه‌و چا‌وپیا‌خشانده‌وه‌ی ئه‌م ته‌فسیره‌ی خسته‌ ئه‌ستۆی من، منیش هه‌لسام به‌و کاره‌و ده‌ستم کرد به‌ گۆرپن و لا‌بردن و که‌م و زیاد کردن و چاک کردنی هه‌رکاتێ‌ به‌ پێ‌ویستم زانیبێ‌، وه‌ برای به‌رێ‌زیش شه‌کیل ئه‌حمه‌د سه‌له‌فی که‌ یه‌کیکه‌ له‌ لیکۆله‌زه‌وه‌کانی به‌ش لیکۆلینه‌وه‌و پاست‌کردنه‌وه‌ له‌ داروسه‌لامابه‌ هه‌نێ‌ له‌و کارانه‌

هه‌لسا. به‌مانه‌وه هه‌مو ئه‌م كتيبه ته‌واو كراو چاوي بينه‌راني پي پون و دره‌وشاوه ده‌بي و دليان خوښ ده‌بي، سوپاس بۆ خودا.

هه‌ندي له كاره‌كاني تر:

١- ئه‌م پوخته‌يه له‌يه‌ك پونوسي چاپكراودا له كتيبخانه‌ي داروسه‌لام هاتوه. كه‌پاست كراوه و جبي متمانه‌يه له‌سه‌ر په‌نوسكي كوني چاپكراو له (دار احيا الكتب العربيه، عيسي البابي المحلين وشرڪاه) ميژوي ئه‌م چاپكرده دياري نه‌كراوه، به‌لام وا دياريه چاپه‌كي ده‌گه‌پيته‌وه بۆ چه‌رخي له‌مه‌و پيش، وه ئه‌م پونوسي كه له داروسه‌لام چاپكراوه به‌راورد كراوه له‌گه‌ل پينج پونوسي ترا كه ليي كولراوه ته‌وه و تازه چاپكراوه و به‌پي توانا هه‌له‌كاني پاست كراوه ته‌وه، ئه‌مه‌ش له‌لايه‌ن خاوه‌نه پيژه ليكوله‌ره‌وه‌كانه‌وه له كتيبخانه‌ي داروسلام.

٢- له په‌سه‌نديه‌كاني ئه‌م پونوسه كه په‌چاو كراوه له‌م كوت كردنه‌وه‌دا، ئه‌وه‌له‌ئيه كه هه‌بو هه‌ناوي پياوه‌كاندا پاستكراوه ته‌وه به پياچونه‌وه‌ي -الاصول من كتب الرجال- پاشان ئه‌و پاستكردنه‌وه‌يه خراوته نتيوان دوو كه‌وانه، وه هه‌ر كاتي شتي بينرا پون نيه له په‌راويژا ئاماژه‌ي بۆ كراوه.

٣- ئه‌وه‌ ئايه‌تانه‌ي قورئانيش كه له‌كاتي ته‌فسيره‌كه‌يدا هاتوه به شيوه‌ي نوسيني قورئانه‌كه له نتيوان ئه‌وه‌ كه‌وانه‌ي كه تايه‌ته به ئايه‌ته‌كاني ئه‌وه قورئانه‌وه دانراوه ﴿ 》 له‌وه قورئانه وه‌رگيرايوه كه بپياري له‌سه‌ر دراوه.

٤- له‌سه‌ري لاپه‌ره‌كه‌وه ناوي سوره‌ته‌كه و ژماره‌كه‌ي و ژماره‌ي ئايه‌ته‌كان دانراوه بۆ به‌ئاسان گه‌يشتن به مه‌به‌ست.

٥- وه له كاتي جياوازي پونوسه‌كان له نوسيني ناوي سوره‌ته‌كاندا ئه‌وه ناوه ده‌ست نيشان كراوه كه له سه‌رچاوه‌كه‌دا -ئه‌سه‌له‌كه‌دا- هاتوه.

٦- زياته‌كانم له‌سه‌ر پونوسي سه‌ر چاوه‌كه دانراوه له نتيوان دوو كه‌وانه‌دا ( ) ئه‌م كارانه‌ش براياني به‌پيژ كه له به‌شي ليكوله‌ينه‌وه و پاستكردنه‌وه له‌وه كتيبخانه كار ده‌كه‌ن پي هه‌لساون خودا پاداشتي چاكه‌يان بداته‌وه. كتيبخانه‌كه واي به‌لاوه چاك بو كه ئه‌م پوخته‌يه له‌يه‌ك به‌رگداو به ئه‌ندازه‌يه‌كي گونجاو و نرختي كه‌مدا بيت. بۆ ئه‌وي به سوک و ئاساني بگاته هه‌مو شويئي.

هیچ مالی له مالی مسولمانان نه مینن نه م کتیبه پیروزه ی پینه گات به نیزی خودای گوره.
ببیته تویشویه کی به چیژ له گه شته کانیا نداو تویشویه کی چاکیش بی له هات و چویندا. به لکو
خودا نه وه بکا، هه رخووشی یارمه تی دهره بۆ چاکه و پئی نیشاندهره بۆ پئی راست.

وصل الله على خير خلقه محمد وعلى آله وصحبه وبارك وسلم.

صفی الرحمن المبارکفوری

۱۴۲۰/۶/۱۲ هـ

پیشہ کی چابی دوہم

سو پاس بق پروردگاری جیہان درودو ستایش بق عہدو پیغہ بہری خودا موحمہ مد (ﷺ) کہ
 بہرینترین و دواہن پیغہ مبروہو لہ سہر ئال و بہیت و ہاوہ لہ کانی وہ ہرکے سی پڑپہوی نو
 دہ گریتہ بہرو لہ سہر پیبازی نو بہردہ وام تا پڑی قیامت. وبعد.

نہمہ چابی دوہم تہ فسریری المصباح المنیر فی تہذیب اہنی کثیرہ. کہ مہکتہ بہی دارالسلام
 للنشر والتوزیعہ لہ ریان. کہ چابی یہ کہمی ثم تہفسیرہ لہ ماوہ یہ کی زورکہ مدا تہ واوبو، زانایان
 زور بہ دلیان بو بہ پرورشہوہ پویان تیکرد، نیمہش سوپاسی خودامان لہ سہر کرد لہ سہر نو
 چاکہ زورہو مہزنی.

بہ بونہی ثم چابی دوہمہوہ، بہرپرسان ہہ لسان بہ ہندی کاربہ پیی پراویژکردن بہ زانایان
 و پسپڑو شارہ زایان جگہ لہوی کہ لہ چابی یہ کہمداسی لیوہ کرا، لیژنہ یہ کی لیکولینہوہ و
 نامادہ کاری زانستی کرایہ بہرپرس کہ ہہ لسیٹ بہوہ، کارہ کانیشمان بریتہی لہم خالانہ:

۱- دہرہیتانی ہہ موو نو فہرمودہ مہرفوعہ لاوازانہ کہ لاوازیہ کہیان پاست نہدہ بووہو
 نہدہ گہیشٹہ پلہی وەرگرتن سوپاس بق خودا لہم چاپہدا ہر فہرمودہی سہحیح و
 حہسن نہبی ولاوازی کہ لاوازیہ کی پاست کراوہ تہوہو بہرو پلہی قبول بہرز بوہ تہوہ
 نہہیتراوہ، ثم برا پسپڑوانہ پیاچونہوہ یا نکردوہ بق لیکولینہوہ بق ثم مہبستہ لہ سہر
 قسہی پیٹہواو زانایان دہریارہی نو فہرمودانہ یان نو کہ سانہی کہ پریایہ تیان کردوہ تا
 گہیشٹونہ تہ نتیجہی کوتای بق دانانی پلہ کانی نو فہرمودانہ، لہ فہرمودہی لاوازو حہسن
 وسہحیح لاوازہ کانیان دہرہیتاوہو کاریان پینہ کردوہ، نووانی کہیان ہیشٹوتہوہ، خودای
 گورہ پاداشتیان بداتہوہ لہ سہر نو ہہولہ یان کہ جیی پڑزہ بہ چاکی.

۲- پیکخشتنی نو فہرمودہ مہرفوعانہ، دانانی سہرو ژیرو بق لہ سہر وتہ کانی پیغہ مبر (ﷺ)
 تا گومان پیدانہ بی لہ ہندی شوینی گران و نارہ حہتدا لہ سہر زورینہی خوینہران و مانا
 پاستہکان پوون و ناشکراہی. و بہ ئاسانی خوینہران وتہ کانی پیغہ مبر (ﷺ) دہ خویننہوہ
 بہ شیوہ یہ کی پاست و پہوان.

وصلی اللہ علی خیر خلقہ محمد (ﷺ) و علی آلہ وصحبہ وسلم.

صفی الرحمن المبارکفوری - ۱۴۲۱/۲/۴ هـ

راقی نڈو ہیمایانہ کی کہ بہ کار ہاتون لہم تہ خریجہ دا

- ابن ابی حاتم - تفسیر ابن ابی حاتم
 ابن ابی حاتم - تفسیر ابن ابی حاتم تحقیق دکتور الغامدی مسودة غیر مطبوع
 ابن ابی شیبہ - المعنف لابن ابی شیبہ
 ابن حبان - صحیح ابن حبان
 ابن خزيمة - صحیح ابن خزيمة
 ابن عدی - الکامل فی ضعفاء الرجال لابن عدی
 ابن عساکر - تاریخ دمشق لابن عساکر (مختصر)
 ابن ماجہ - سنن للإمام ابن ماجہ القزوينی
 ابن هشام - سیرة ابن هشام
 أبو داود - سنن اللامام أبی داود
 أحمد - مسند اللامام أحمد بن حنبل
 الاحياء - إحياء العلوم للامام الغزالی
 الام - کتاب الام للامام الشافعی
 البخاری - صحیح للامام البخاری
 البخوی - تفسیر للامام البخوی
 البيهقي - السنن الكبرى للامام البيهقي
 تحفة الاحوذی - شرح جامع الترمذی لعبدالرحمان المباركفوری
 التاريخ الكبير - للامام البخاری
 الترمذی - جامع الترمذی
 الحكم - مستدرک للحاکم
 الحلبة - حلیة الاولیاء لابی نعیم
 الحمیدی - مسند الحمیدی
 الخطیب - التاريخ للخطیب البغدادی
 الدارقطنی - سنن للامام الدارقطنی
 الدارمی - سنن الدارمی

الرازي - تفسير كبير للامام فغزالدين الرازي

الزفاف - آداب الزفاف لناصردين الألباني

سعيد بن منصور - سنن سعيد بن منصور

السنة - كتاب السنة لابن أبي عاصم

شرح السنة - شرح السنة للامام البغوي

الشريعة - لمحمد بن المحسين الأجرى

الطبراني - المعجم الكبير للطبراني

الطبري - تفسير جامع البيان للطبري

عبدالرزاق - تفسير عبدالرزاق

العظمة - العظمة لأبي الشيخ دار العاصمة الرياض

العقيلي - الضعفا الكبير للعقيلي

علل المدين - لعل بن المديني

عمدة التفسير - عمدة التفسير عن الحافظ ابن كثير (أحمد شاكر)

غريب الحديث - غريب الحديث لأبي عبيد القاسم

فتح الباري - فتح الباري شرح صحيح البخاري، لابن حجر

قرطبي - تفسير الجامع لأحكام القرآن للقرطبي

الكشاف - تفسير الكشاف للزمنحشري

كنز - كنز العمال

المجمع - مجمع الزوائد

المحرر الوجيز - المحرر الوجيز في تفسير الكتان العزيز لعبد الحق بن غالب الغزناطي

المحلى - المحلى لابن حزم

مسلم - صحيح للامام مسلم

مشكاة - مشكاة المصابيح للخطيب التبريزي

مشكل - مشكل الآثار للطحاوي

المطالب - المطالب العالية بزوائد المسانيد الثمانية لابن حجر

موارد الضمآن - موارد الضمآن لأبي بكر الهيثمي

النسائی فی الکبرا - السنن الکبرا للامام النسائی

النسائی - سنن للامام النسائی

اليوم واللیلة - عمل اليوم واللیلة للنسائی

ژياننامې دانهړ (ښينو که سیر)

به پښتو ماموستای بهرېز عه بدو القادر نهړناوت (خوا بیپارېزی)

نه م پېشهوا بهرېزه ناوی نه بولفیداو عیماده دینی نیسماعیلی کوپی عومری کوپی که سیری قوریشی بوسه سیری په چه له که و له دیمه شق فیزی په روه رده و زانست بوه .

له مه جده ل له دایک بوه که دینیه که سر به شاری بوسرایه له سالی ۷۰۱ کچی، باوکی وتار خوینی دیتات بوه، له ته مهنی چوار سالی باوکی کچی دواپی کردوه، براکی په روه رده ی کردوه که ناوی ماموستا عبدلولوه هاب بوه، له سهره تای ژیانیه وه نه و فیزی زانیاری کردوه، پاشان پوشتوه بق دیمه شق له سالی ۷۰۶ کچیدا له ته مهنی پینچ سالیدا.

ماموستا کانی

فیزی زانسته ثانییه کان بوه له لای ماموستا بورهانه دینی کوپی عبدپه حماني فه زاری به ناویانگ به ښینو فه راکاح که له سالی ۷۲۹ کچیدا کچی دواپی کردوه. وه گوپی گرتوه له عیسای کوپی موتیم له دیمه شق، وه له نه حمه دی کوپی نه بو تالیب به ناویانگ به ښینو شه حنه له سالی ۷۳۰ کچی کچی دواپی کردوه. وه له حه جارکه له سالی ۷۳۰ کچی دواپی کردوه. وه له ښینو شیرازی وه له نیسحاقی کوپی به حیای نامیدی ماموستای زاهریه کان که ناوی عه فیه دینه. له سالی ۷۲۵ کچی، کچی دواپی کردوه، وه له موحه مده ی کوپی زه پرا دیش. وه له که ل ماموستا جه ماله دینیشا بوه که ناوی یوسفی کوپی زه کی مه زییه که له سالی ۷۴۲ کچی، کچی دواپی کردوه. سودی زوری لیوه رگرتوه ده رچوه و که کی هیئاوه بوه به هاوسری که که ی وه خویندویه ته وه بق شیخ الاسلام ته قیه دینی نه حمه دی کوپی عه بولحه لیمی کوپی عه بدوسه لامی کوپی ښینو ته یمیه که له سالی ۷۲۸ کچی، کچی دواپی کردوه وه خویندوشییه تیه وه بق ماموستای شاره زاو میژو نوس شه مسه دین موحه مده ی کوپی نه حمه دی کوپی عوسمانی کوپی قایمازی زه ه بی که له سالی ۷۴۸ کچی، کچی دواپی کردوه. وه نه بو موسای قهرافی و نه بو فه تحی ده بوسی و علی کوپی عومری سورانی و که سانی تریش نیجازه یان پیداوه له میسر. حافیزی زه ه بی له کتیبی (المجم المختص) دا له باره ی ښینو که سیره وه وتویه تی: ښینو که سیر پېشهواو موفتی بوه فه رموده زانیکی زور شاره زا بوه، ثاین زانیکی پر هونه بوه، ته فسیر زانیکی زو گویره روه بوه دانراوی به سودی هیه. ښینو حه جری نه سقلانی له کتیبی الدرر الکافه دا وتویه تی: ښینو که سیر سه رقالی فه رموده بوه، به خویندنه وه ی ده قه کانی و

پیادہ کانیوہو زقر خوی نامادہ کردوہ قسه خوشیش بوہ، له ژانی خزیدا دانراوہ کانی کتیبہ کانی پوشتوہو بلاو بۆتوہ، خه لکی دواى مردنى سوديان لیوہ رگرتوہ.

میژونوسی به ناویانگ نه بولمحاسن جماله دین یوسفی کوپی سه یفه دین که ناسراوه به نیین ته غری به ردی له کتیبی المنهل الصافی والموسیقی بعدالوافی وتویه تی: نهو ماموستاو پیشه و او زقر زانایه عماده دینی نهو لفیدا واته نیینو که سیر به ردو ام خه ریک بوہ، خزی ماندو کردوہ وزانستی به دهست هیناوه و نوسیویه تی له فیه و تهفسیرو فهرموده دا دهستیکی بالای هه بوہ، کزی کردوہ تهوه دای ناوه، دهرسی گوته تهوه و فهرموده ی پافه کردوہ و کتیبی داناوه. شاره زاییه کی مه زنی هه بوہ له فهرموده و تهفسیرو فیه و زمانی عهره بی و بواری تریشا. فهتوای داوه و دهرسی وتوه تهوه هه تا کزچی دواپی کردوہ په حمه تی خوای لیپی به ناویانگ بوہ له پیکخستن و نوسیندا، سه رکردایه تی زانستی له میژو فهرموده و تهفسیردا گرتوہ ته دهست.

فیرخوازه کانی

فیرخوازه کانی زقرن له وانه نیینو حیجی که له باره ی نیینو که سیره وه وتویه تی: چاکترین له بهر کهر بوہ بۆ دهقی فهرموده کان که پیی گه یشتین و شاره زاترین که سیش بوہ له شهرحی فهرموده و پیادو کانی و دروست و نادروسته کانی، ماموستاو نزیکه کانی شایه تیان بۆ داوه له و باره یه وه. نازانم من هه ر کاتیک له لای دانیشتم مه گین سودم لیوہ رگرتوہ. نیینو عیمادی حه نه لی له کتیبه کهیدا شذرات الذب فی اخبار من ذهب نه لیئت: حافیزی مه زن عیماده دین واته نیینو که سیر زقری له بهر ده کردو که می له بیر ده چوه وه، شاره زایی باش بو، له زمانی عهره بیدا هاوکاری ده کرد. نیینو حه بیب له باره یه وه وتویه تی: گوئی گرتوہ و کزی کردوہ تهوه و کتیبی داناوه: زقر ئاره زو مه ندی بیستنی فهتوا بوہ، فهرموده ی گپراوه تهوه و سودی لیوہ رگیراوه، په په ی فهتواکانی له ولاتا بلاوه ی کردبو، به ناویانگ بوہ له پیکخستن و نوسیندا.

دانراوہ کانی

- ۱- له وانه که له نایاب ترین کتیبیان بوہ تهفسیری قورئانی پیروژه، که له چاک ترین کتیبی تهفسیره له گپراوه وه دا. چه ند جار له چاپ دراوه و چه ند جایش کورت کراوه تهوه.
- ۲- میژوکه ناوبراوه به (البدایه) که چاپ کراوه له (۱۴) بهرگدا. به ناوی (البدایه والنهایه) که به سه رها ت و چیرۆکی پیغه مبه ران و گهلانی پیشینه و ژانی پیغه مبه رو (ع) میژوی نیسلا می

تا سہ ردمی خوی تیا باض کردوہ، پاشان کتیبی (الفتن وأشرط الساعة والملاحم وأحوال الآخرة) دانا۔ کہمہ بہست پئی (النهاية) یہ، لہ پئشدا البدایہ چاپکراو پاشان النہایہ خوی بہ تہنیا چاپکراو چہند کہس توؤژینہ وہیان تیدا کردوہ۔

۲- (التکمیل فی معرفۃ الثقات والضعفاء والمجاهیل) کہ ہر دو کتیبی ماموستای مہ ززی و زہہ بی تیا کوکر دیوہ وہ کہ ناویان (تہذیب الکامل فی أسماء الرجال و میزان الاعتدال فی نقد الرجال) لہ گہل زیاد کردنی بہ سوددا لہ بارہی جہرح و تہ عدیلہ وہ۔

۴- (التہدی والسنن فی أحادیث المسانید والسنن) کہ بہ ناویانگہ بہ (جامع المسانید) کہ موسنہ دی نیمام نہ حمہ دو بہ زازو نہ بو یہ علای موسلی و نیینو نہ بی شہیہی تیا کوکراوہ تہ وہ لہ گہل ہر شہش سہ حیجہ کہدا بہ خاری و موسلیم و نہ سائی و نیینو ماجہ و ترمیزی و نہ بو داود پیکیشی خستوہ بہ چہند بہ شیک، ہہندیکی تازہ لیچاپکراوہ۔

۵- (طبقات الشافعية) بہرگیکی مام ناوہندیہ، بہ سہرہات و ژانی شافعیسی لہ گہلدایہ۔

۶- فہرمودہ کانی (أدلة التنبيه) تہ خریج کردوہ لہ فیقی شافعیدا۔

۷- ہہلساوہ بہ رافہ کردنی سہیحی بوخاری بہ لام تہاوی نہ کردوہ۔

۸- دہستی کردوہ بہ دانانی کتیبیکی گہورہ لہ ٹہ حکامہ کاندانہ میس تہاوی نہ کراوہ تا حہج رۆشتوہ تیددا۔

۹- کورتہی کتیبی (المدخل للبيهقي)۔

۱۰- زانستہ کانی فہرمودہی نہ بو عومہری سہلامی کورت کردوہ تہ وہ ناوی ناوہ علوم الحدیث ماموستا نہ حمہد شاکیر کہ زانایہکی فہرمودہی میسریہ پہ حمہتی خودای لیبی چاپیکردوہ لہ گہل رافہیہ کدا بوی۔ رافہکی ناوناوہ (الباحث الحثيث فی شرح مختصر علوم الحديث) چہند جار ٹہم کتیبہ چاپکراوہ۔

۱۱- ژانی پیغہمبہر (ﷺ) بہدریزی و بہکورتکراوہیی لہ ناو کتیبی البدایہدا، کہ ہر دوکیان چاپکراوہ۔

۱۲- تامیلکہیک لہ بارہی جیہادہ وہ ناوی ناوہ (الاجتهاد فی طلب الجهاد) چہند جارئی لہ چاپ دراوہ۔

ثیبنو حہ جہری عہ سقہ لانی پدہمہ تی خوی لی بی نہ لیت: ثیبنو کہ سیر لہ کرتائی ژانیا چاوه کانی لہ دست داوہ لہ دیمہ شق الشام المحروسہ کوچی دواہی کردوہ لہ سالی ۷۷۴ کرچیدا خودای مہزن بہ زہیی بیتوہ پتیدابہ بہ زہییہ فراوانہ کی خویی و لہ بہ ہشتہ پان و بہ رینہ کہیدا نیشہ جیتی کات.

پیشہ کی ثیبنو کہ سیر

پیشہ واو کہم ویتہو شاردہ زاو پاریزگارو خواناس عیمادہ دین ابو لفیدا: نیسماعیل کوپی خہ تیپ نہ بو حہ فہس کوپی عومہ ری کوپی کہ سیری شافعی - بہر پدہمہ تی خوی کہوی و لئی پازی بی- وتی: سوپاس بڑوہ خودای کہ کتیبہ کی بہ ستایش دست پیکردوہ و فہرمویہ تی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ سوپاس بڑوہ خدا کہ پامینہ ری جیہانہ، جہ ہندہ و دلوفانہ، خاوہ نی پڑی قیامہ تہ. وہ بونہ وری بہ ستایش دست پیکردوہ و فہرمویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ

كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾^۱ سوپاس و ستایش بڑوہ خدا بیت کہ ٹاسمانان و زہمینی و ہدی ہیناوہ و تاریکای و پوناکیش نہ و دروستی کردوہ، نہ و کہ سانہش کہ حاشایان لہ پدروہ رندہ یان ہہیہ، دین لہ پاشان شہریمی بڑوہ پیدا دہ کہن. وہ کرتایشی ہر بہ سوپاس و ستایش ہیناوہ دواہی نہ و ہی باسی ٹاکامی خہ لکی بہ ہشت و خہ لکی جہ ہنہ می کردوہ و نہ فہرمویت: ﴿وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِئِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾^۲ فریشہ کانیش دہ بینی، دہوری تہ ختیان داوہ، تہ سبیحات دہ کہن بہ ستایشی پدروہ ردگاریان و لہ نیویاندا بہ ہق دانوہری کرا، دہ لٹن سوپاس بڑوہ پدروہ ردگاری جیہان. بڑوہ خودای کہ و دہ نہ فہرمویت: ﴿وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾^۳ نہ و خودایہ و جگہ لہ و ہیچ پدروہ تراویک نہی، لہ دنیاہش و لہ قیامہ تیش سوپاس ہر

۱. الأنعام

۲. زمرہ

۳. القصص

تایبہ تی ثوہ، فرمان ہر فرمانی ثوہ و بڑای ثویش دہ گہ پیتوہ . لہ سہ رتاو لہ دوایشدا سوپاس و ستایش ہر بق خودایہ، واتہ لہ وہی کہ وہ دی ہینراوہ و وہ دی ہینری خوی نیہ، ہر خدا لہ سہر گشت دروستکراوہ کانی ہمیشہ ستایش دہ کری، وہ ک نویژ خوین دہ لی: (ثی خودایہ پەروردگارمان سوپاس بق تو بہ پری ناسمانہ کان بہ پری زہمین وہ بہ پری ثوہی تو ویستوتہ و لہ دوایشدا دہ تہ وی).^۱ سوپاس بق ثو خودایہ کہ پیغہ مبرہ کانی ناردوہ.

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا﴾^۲ گشت پیغہ مبران مژدہ دہ رو ترسینہر بون، تا لہ پاش پیغہ مبران ثو خہ لکہ ہیج بہ لکہ یہ کیان لہ لا نہی بق لای خواوہ کز تایی پیہینانوں بہم پیغہ مبرہ نہ خویندہ وارہ عہ ربہ ی خہ لکی مہ ککہ کہ پئی نیشاندہرہ بق ناشکرا ترین پنگا. پەروانہ شی کردوہ بق گشت دروستکراوہ کانی لہ مژدہ و

جنزکہ لہ و کاتہ و ہاتوہ تا قیامت دی، وہ ک خودای گہ و ردہ نہ فہرمویت: ﴿قُلْ يَتَايَأُهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ^۳﴾ بلی:

خہ لکینہ! من خودای گہ و ردہ پای سپاردوم لای نئیوہ ہمہ موتان ثو خودایہ ی مولکایہ تی ناسمانہ کان و زہمین ہر بق ثوہ ، لہ خوی بہ دہر ہیج شت بق پەرستن نابیت، گیان دہ بہ خشی و گیان دہ ستین، دہ سا نئیوہ بہ خودا بہ پیغہ مبرہ ی نہ خویندہ وار ہوا بکن، کہ ثویش خوی باوہ پری بہ خودا ہہ یہ و بہ ہرچی خودا گو تویہ ہوا دہ کا، شوینی کہ ون، بہ لکو شاہ زای پنگہ بن. وہ نہ فہرمویت: ﴿قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَابْنُ بَرٍّ^۴ إِنَّمَا تَشْرِكُونَ﴾^۵ تابہ موی ثو - واتہ قورناتن - ترس و بہ رب نئیوہ بنیم و ہر کہ سیش کہ پئی دہ کا. ہر کہ سنی ثم قورناتہ ی پنگہ یشت لہ عہ رب لہ عہ جہم لہ پەر ش لہ سوورلہ مژدہ و لہ جنزکہ

^۱ مسلم ۳۴۳/۱ ص ۹.

^۲ النساء ۱۶۵.

^۳ الأعراف ۱۵۸.

^۴ الأنعام ۱۹.

نه‌وه ناگادار کردنه‌وه به بۆی، بۆیه خوای گورده نه‌فه رموئیت: ﴿أَفَن كَانَ عَلَىٰ يَسْنَىٰ مِّن رَّبِّهِ
وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ مِّن
الْأَحْزَابِ فَأَلْتَأْتِ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يُؤْمِنُونَ﴾^۱ هه‌رکه سیکیش له‌و کۆمه‌لانه حاشای لیبکا جیتی له ناگرا خوش کراوه. هه‌رکه سنی

به‌وای به‌قورئان نه‌بی له‌وه‌ی که باسما‌ن کرد جیگه‌ی ناو ناگه‌ به‌م ده‌قه‌ی که خوا ده‌فه رموئیت:
﴿فَذَرْنِي وَمَن يُكَذِّبْ هَٰذَا الْمُدِيتُ سَتَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾^۲ تو من بیله‌ بۆ نه‌وانه‌ی به‌م
قورئانه باوه‌ ناگه‌ن، که‌م که‌م ده‌ستیان بۆ شل ده‌که‌م، که‌ هه‌رخوایان هه‌ستی پینه‌که‌ن. وه
پیغه‌مبه‌ری خودا(ﷺ) فه‌رمویه‌تی: په‌وانه کرام بۆ سوور په‌ش، مواهید نه‌لئیت: یانی مرو‌ف و
جنۆکه‌^۳. پیغه‌مبه‌ری خودا(ﷺ) نیردراوی خودایه بۆ سه‌ر مرو‌ف و جنۆکه‌، تا نه‌وه‌ی له‌لایه‌ن
خوداوه پتی پاگه‌یه‌نراوه پتیان بگه‌یه‌نی له‌م قورئان په‌روژه که‌ ﴿لَا يَأْنِيهِ الْبَلُطُ لِمَن بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَا
مِن خَلْفِهِ تَنَزَّلُ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾^۴ په‌روپوچ له‌پوی ناوه‌ستی، چ په‌ویه‌پو چ پاشه‌ مله‌ نه‌مه
کارزانی‌ناردویه که‌ هه‌رده‌بی سوپاس بکری.

هان دان بۆ تیگه‌یشتن له‌م قورئانه

پیغه‌مبه‌ری خودا(ﷺ) له‌م قورئانه‌دا که‌ له‌لای خواوه بۆی هاتوه ناگاداری کردون که‌ خوا
هانه‌یان نه‌دا بۆ تیگه‌یشتن له‌م قورئانه، خودای مه‌زن نه‌فه رموئیت: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ
كَانَ مِّنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾^۵ ناخۆ نه‌مانه له‌ قورئان ورد نابه‌وه سه‌ردجی
پانه‌کیشاون؟ نه‌گه‌ر قورئان کاری که‌ سیک‌ی تر بوایه جگه له‌ خودا، دیاره مه‌به‌ستی نا‌پێک و دژ
به‌یه‌کیان نۆد تیدا په‌یدا ده‌بو. وه‌ نه‌فه رموئیت: ﴿كَتَبُ أُنزِلَتْهُ إِلَيْكَ مَبْرُكٌ لِّدَعْوَا عِبَادِهِ وَلِيُذَكِّرَ

^۱ مود ۱۷.

^۲ قلم ۴۴.

^۳ احمد ۱۴۵/۵ ص ۹.

^۴ فصلت ۴۲.

^۵ النساء ۸۲.

أُولَٰئِكَ الْأَلْبَابُ^۱ نایا نہوانہ لہم قورئانہ پانامینن یان دلیان داخراوہ؟ بویہ پتیویستہ لہ سہر زانایان مانای قورئان پھون بکہ نہوو تہ فہسیری بکہن و بگہین بہ شوینیاو فیتری بین و خہ لکیش فیتر بکہن وہ کہ خودای گہورہ نہ فہرمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ﴾^۲ نہوسا خودا بہ لینی لو کہ سانہ سہند کہ کتیبیان بڑ ہاتوہ، بہ مہرجومی پاگہینن و نہی شارنہوہ، کہچی نہوان لہ پیمان پاشگہز بونہوہ و بہ نرخیکی کہ میان فروشت، نای کی کرین و فروشتیکی خرابیان کرد، وہ نہ فہرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^۳ نہوانہی پیمانہ کہیان لہ گال خودا سویندی خویان بہ نرخیکی کہم دہ فروشن، لہم دنیا ہیچ بہشیان نییہ و خوداش لہ پڑی قیامہ تا نایان دوینی و نایان بینی و لہ گوناہیان پاک ناکاتہوہ نابوری و بہشیان سزای بہ ژانہ خودای گہورہ زہمی نہ ملی کتیب دہکات کہ پیش خومان ہاتن و خویان دورہ پریز گرت لہ و کتیبہی خودا کہ بویان پہوانہ کرا، بویان کردہ ژبانی دنیا و کڑ کردنہوہی مالی دنیا، لہ جیئی نہوہی شوین کتیبی خودا بکہون، خویان سہرقال کرد بہ شتیکہوہ کہ فرمانیان پینہ درابو بیکہن۔

نہی مسولمانان پتیویستہ لہ سہرمان واز بہینین لہ و شتانہی کہ خودا زہمی نہوانی لہ سہر کردوہ و فرمان بدہین بہوہی خودا فرمانی پیدایون بہ فیتریونی نہ و کتیبہی خودای گہورہ بوی ناردوین لئی شارہزا بین مہر دمیش فیتر شارہزا بکہین، خودای گہورہ نہ فہرمویت: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾^۴ ﴿۱۱﴾ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُمِی الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا

^۱ ص ۲۹

^۲ ال عمران ۱۸۷

^۳ ال عمران ۷۷

لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ^۱ نایه بقره و که سانهی که برپایان میناوه، نه و کاته نه هاتوه که دلایان بقره یادی خوداو بقره و پاسته ی که ناردویه تی پاجله کیتی و بکورکیتی و به دهردی نه وانه نه چی که له پیشدا نیتمه کتیبمان دابوونی و نه و سا له پاش ماویه کی زقر تووشی دلپه قی هاتن و زقریه یان له پقر لایاندا ؟ نه وه بزائن که خودایه زهمین زیندوو ده کاته وه، پاش مردنی زقر نیشانه ی ناشکرمان بقره نیوه پون کردوه ته وه، به لکو نیوه تیگن.

خودای گه وره له باسی نه م نایه ته دا که له دوی نایاتی پیشه وه هاتوو ناگاداری داوه که خودا همره چوونی زهوی زیندوو ده کاته وه پاش مردنی همره به و شیوه یه ش دلکان نه رم ده کات به باوه پو شاره زانی دوی پرق بونی به گونا و سه پیچیه کان. هیوادارین و داوامان وایه وایش له گه ل نیتمه بکات، بیگومان خودا زقر به خشنده و میهره بانه.

سه چاره کانی ته فسیر

نه گهر که سی وتی: کام پزگای ته فسیر کردن چاکتره ؟ وه لامه که ی چاکترین و پاسترین پزگا له پزگا کانی ته فسیر نه وه یه که قورئان به قورئان ته فسیر بکری، چونکه له همره شوین به کورتی هاتبی له شوینیکی ترا به ناسانی و در زقر کراوه یی هاتوه، حق نه گهر شتیکت لیگراونه ترانی بقره بقره فرموده کانی پیغه مبه (ﷺ) چونکه فرموده کانی پیغه مبه (ﷺ) رافه یه بقره قورئان و پونکه ره وه یه تی، خودای گه وره ده فرمویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ لِنُحْكِمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَبَكَ اللَّهُ وَلَا تُكُنْ لِلْخَافِينَ خَصِيمًا﴾^۲ نه م قورئانه مان بقرای تو ناردوته خوار، که همرچی تی دایه پاسته، مادام به هوی نه م قورئانه وه خودا پتی نیشان دوی تا بریار بده ی له نیوان خه لکیدا، خوشت مه که به لاگری گزیکاران، وه نه فرمویت: ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾^۳ همره بقریه نه م کتیبیه مان ناردوته سه ر تو که به کتیبیه ی نیوان نه مانه پابگی و پتیشاندوه به زه یی بیت بقره که سانی خاوه نباهه، وه نه فرمویت: ﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ

^۱ الحديد ۱۶-۱۷

^۲ النساء ۱۰۵

^۳ النحل ۶۴

وَلَقَدْ لَهُمْ يَنْفَكْرُونَ^۱ واتہ: ہم کتبہ مان بڑ توڑ نارد، تا خہ لکی لی تیبگہ یہ نی و بہ لگو بیر بگہ نہ وہ۔ لہ بر نہ مہ یہ پیٹھ مہری خودا (ﷺ) نہ فرمویٹ: نہ وسا بزائن من قورٹانم پیدراوہ و نہ وندہی تریش لہ گہ لیدا^۲، یانی: فرمودہ فرمودہ پیش دیسا بہ نیگا ہاتوٹہ خوار بڑی وہ ک چون قورٹان ہاتوٹہ خوار بڑی، بہ لام وہ ک قورٹان دہ خوینریٹہ وہ، فرمودہ وا ناخوینریٹہ وہ۔ مہ بہ ست نہ وہ یہ تڑ تہ فسیری قورٹان وہ دہ ست دینی۔ لہ قورٹان خڑیدا، نہ گہر دہ ست نہ کہ وٹ لہ فرمودہ، خق نہ گہر لہ قورٹان و فرمودہ دہ ستمان نہ کہ وٹدہ گہ پینہ وہ بڑ قسہی ہاوہ لہ کانی پیٹھ مہر (ﷺ) بیگومان نہ وان شارہ زایان زیاترہ لہ و بارہ یہ وہ، یہ ہڑی نہ و بارودوخ و شتانہی پہ یوہ ست بوہ بہ خویانہ وہ، چونکہ نہ وان شارہ زاییہ کی باش و زانیاریہ کی تہ و او ٹاکاریکی چاکیان مہ بوہ، بہ تاییہ بہ تی پیاوہ زاناو مہ نہ کانیاں وہ ک چوار پیٹھ و بہ پڑہ پڑ نہ نشاندر اوہ پڑ نہ نشاندر ہکان نہ بو بہ کرو عمرو عوسان علی پڑہ زای خویان لیٹیت، وہ عہ بدلای کوپی مہ سعود پڑہ زای خوی لیٹی، نیمام نہ بو جہ عفری کوپی جہ ریر پیوایہ تی کردہ لہ عہ بدلای کوپی مہ سعود وہ واتہ: لہ قورٹان نہ ہاتوٹہ خوار مہ گہر من دہ زانم لہ بارہی چیبہ وہ و لہ کوئی ہاتوٹہ خوار، خق نہ گہر بزائم کہ سی زانائرہ بہ کتبہی خودا لہ من و سواری ولاخ دہ یگاتی خوم دہ گہ یانی^۳۔

یہ کیتڑ لہ وانہ زاناو زور شارہ زہ عبداللہی کوپی عباس ناموزای پیٹھ مہری خودا (ﷺ) وہ رگپڑو تہ فسیر زانی قورٹان بہ ہڑی بہرہ کہ تی دوعای پیٹھ مہری خودا (ﷺ) کہ فرمویہ تی: نہی خودایہ! شارہ زای کہ لہ ٹایندا و فیڑی تہ فسیریشی بگہ^۴، ٹیبنو جہ ریر پیوایہ تی کردہ لہ عہ بدلای کوپی مہ سعود وہ نہ لیت: چاکترین وہ رگپڑی قورٹان ٹیبنو عباسہ^۵۔ ہم سہ نہ دانہ ش پاستن، ٹیبنو مہ سعود پڑہ زای خودای لیٹی لہ سالی ۳۲ ی کوجیدا کڑچی دواپی کرد بہ پیٹی سرچاوہ پاستہ کان، دواپی نہ و عبداللہی کوپی عباس ۳۶ سال زیاوہ، پات چیبہ بہ و زانیارنہی دواپی ٹیبنو مہ سعود بہ دہستی ہیٹاوہ۔ نہ عہش وٹی لہ نہ بو وائیہ وہ: نیمامی علی لہ کاتی

^۱ نحل ۴۴

^۲ نہ حمہد ۱۳۱/۴/ فرمودہ یہ کی سہ حیحہ

^۳ الطبری ۸۰/۱

^۴ فتح الباری ۲۰۵/۱

^۵ الطبری ۹۰/۱

حه جدا عهبداللهی کوپی عباسی دانا، عهبدالله وتاری بۆ خه لکی ئەدا له وتاره کهیدا سه ره تایی به قهری خویند، له پڕوایه تیکی تر دا هاتوه، سوره تی نوری خویند، به شیوه یه ک تهفسیری کرد نه که رپۆم و تورک و دلیه م گوئیان لئی بوایه مسولمان ده بون^۱.

هه ربۆیه زۆریه ی ئەو شتانه ی که ئیسمائیلی کوپی عبالرحمان یانی سودی پڕوایه تی کردوه له تهفسیره کهیدا له م دوو پیاوه وه ئیبنو مهسعود و ئیبنو عباسه وهیه، به لام هه نئ جار ئەو قسانه ی له ئەملی کتیبه وه گێڕاویانه ته وه لئی وه رگرتوون که پێغه مبه ری خودا (ﷺ) پتی پێدا بون که ئەفه رموئیت: با ئایه تیکیش بیت له منه وه هه ر بیگه یه نن، له باره ی نه وه ی ئیسرا ئیله وه قسه بگێر نه وه قه ده غه نییه، هه ر که سی درۆ به ده می منه وه بکات به ئەنقه ست بایشتگی -جئ قنگی- خۆی ناماده بکات له ناو ناگردا^۲، بوخاری پڕوایه تی کردوه له عهبداللهی کوپی عومه ره وه.

حوکه ی پڕوایه ته ئیسرا ئیله کان

ئەم فهرموده ئیسرا ئیلیان بۆ به لگه هێنانه وه باس ده کری ئەک بۆ پشتگیری کردنیان وه ئەمانه ده کرین به سی به شه وه یه که میان: ئەوی که زانیان که راسته وه ئەو شتانه ی که له بهر ده ستان دایه شایه تی راستی بۆ ئەدن، ئەوه دروست و ته واوه، دووه میان: ئەوه ی که زانیان درۆیه وه شتانه ی که له لمانه جیا یه و دژیه تی. سێهه میان: ئەوانه ی که بێده نگه ی له سه ره هیه، نه له م شیوه یه وه نه له و شیوه یه، ئەوه باوه پمان پتی نیه وه به درۆشی نازانین، به لام گێڕانه وه ی دروسته وه که له پێشه وه باس مان کرد، ئەوانه ی که هه یج سودیکی تێدا نییه ده که پێته وه بۆ کاره ئاینیه کان، وه که ئەمانه ی که باس ده کن ناوی هاوه لانی ئەشکهوت و په نگه ی سه گه یان و ژماره یان، عه ساکه ی موساسه لامی خودای لیبی له چ دره ختی بوه. وه ناوی ئەو بالئدانه ی که خودا زیندوی کرده وه بۆ ئیبراهیم و دیاری کردنی ئەو پارچه ی که درا له و کوژراوه له مانگا که. جۆری ئەو دره خته ی که خودا قسه ی له لایه وه کرد له گه ل موسادا و گه ل شتی تریش له خودا له قورئاندا به نادیری هیشته یه وه که هه یج سودیکی نیه له دیاری کردنیان.

^۱ الطبري/ ۸۱/۱

^۲ فتح الباري/ ۶/ ۵۷۲

نه گهر مانای قورئانت له قورئان و فهرموده و له لای هاوه له کانی پیغمبر (ﷺ) ده ست نه که وت، بیگومان زږی له پیشه وایان له ودا که راونه ته وه بڼ قسه ی شوینکه وتوانی هاوه لانی پیغمبر، وه که مجاهد، بیگومان مجاهد که م وینه بوه له ته فسیری قورئاندا وه که موحه مده ی کورپی نیسحاق ده لی: ته بانی کورپی صالح ده یگړیته وه له مجاهد وه که نه لیت: سی جار قورئانم پیشانی نیبنو عه باس دلوه، هر له سره تاوه تا کوتاییه که ی، له سر ه مو نایه ټیکی قه ورئان وه ستاندومه و پرسیارم لیکدوه له باره یوه^۱، نیبنو جه ریریش پړوايه تی کردوه له نیبنو مالیکه وه نه لیت: مجاهدیم بینی پرسیاری له نیبنو عه باس ده کرد له باره ی ته فسیری قورئانه وه وه ته خته کانیشی پیبوه. کوتی: نیبنو عه باس پیی ده گوت: بنوسه تا پرسیاری گشت ته فسیری لیده کرد^۲ هر بویه نه بو سوفیانی سوری ده لی: کاتی له لای مجاهد وه ته فسیرت بڼ هات ته نها نه و ته فسیرت به سه^۳. شوینکه وتوانی تریش وه که سعیدی کورپی جوبه یرو عیکرمه و عتای کورپی پریاح و حه سنی به سری و مه سروق کورپی نه جده ق و سعیدی کورپی موسویب و نه بو لعالیو په یعی کورپی نه نس و قه تاده و زه ححاک کورپی موزاحیمو که سانی تریش له شوینکه وتوان نه وانه ش که دوی نه وان شوینیان که وتون، که قسه کانیان له نایه ټیکدا دیني، جیاوازی له دهر پنه کانیا دا هیه له وته کانیا دا، نه وه ی شاره زایی نه بی و ده زانی جیاوازی له قسه کانیا دا هیه و ده یگړیته وه. به لام نه وه به و شیوه یه نیه، چونکه می وایان هیه دهر پړینی له شتیګدا ده کا به خواست و هاو وینه ی نه و شته، هه شیان ده قی دیني له سر شتی به شیوه ی خوی، له زږ شویندا هه میوان هه ریه که مانایان هیه، با زیره که و خاوه ن بیرو هوش ناگایان له وه بی، خودا پیمان نیشان بدا.

ته فسیر به بیرو بڼ چون

بیگومان ته فسیری قورئان به پړاو بڼ چون حه رامه به پیی نه م فهرموده ی که موحه مده ی کورپی جه ریر پحه تی خوی لیبی پړوايه تی کردوه له نیبنو عه باس وه له پیغمبر وه (ﷺ) که فهرموده تی: که سی قسه به بیرو بڼ چونی خوی بکا له باره ی قورئانه وه یان به شتی که نایزانی با

^۱ الطبری/ ۹۰/۱ ص ۱۰

^۲ الطبری/ ۹۰/۱

^۳ الطبری/ ۹۱/۱

جیکہی و نیستگی خزی نامادہ بکات له ناگردا^۱. هر بهم شیوہیہ تیرمزی و نہ سائی و نہ بو داود میناویانہ، تیرمزی نہ لیت نہم فہرمودہیہ، فہرمودہیہ کی حہ سہ نہ.

تہ فسر کردنی زانراو دیار بیدنگ بون له نہ زانراو

بۆیہ کۆمەلێ له پیشینہکان تہنگہ تاوو نارہ حەت دەبون له تہ فسر کردنی شتی زانیاریان پینہ بواہی، وەک ئینبو جەریر پریوایەتی کردوہ له نہ بو موعە مەرہوہ وتی: نہ بو بەکری سدیق پەزای خوای لیئی گوتی: چ زەمینێ ھەلەم دەگری و چ ئاسمانی سێبەرم بۆ دەکات ئەگەر لەبارە ی کتیبی خوداوہ شتی بلێم کە نایانم^۲. وە دیسان پریوایەت کراوہ له نہ سەوہ کە عومەری کۆپی خەتاب لە سەر مینبەر نہم ئایەتە ی ﴿وَلَكِنَّهُ وَأَبَا﴾ خویندەوہ واتە: میوہ لەوہ ی ئەمەیان میوہیہ کە زانیومانە ئێ (ئەب) کامیہ؟ پاشان بەخویدا چوہوہ وتی: بێگومان ئائەمە خۆ نارہ حەت کردنە ئێ عومەر^۳. ئەمە ئەوہ دەگەینێ کە عومەر پەزای خوای لیئی ویستی مانای الاب دەرکەوێ و بزانی چیہ، ئەگینا دیارہ کە پوہ کێک بوہ له زەویدا و ئاشکرایە شتێک نیہ نہ زانێ. وەک خودای گەرہ ئەفەر مویت: ﴿فَأَبْتَأُ فِيهَا حَبًّا ۖ وَعَبًا وَقَضْبًا﴾^۴ ئەوسا دانەوێلە شمان لێواند، پەزو سەوزایش ھەرہ تر. ئینبو جەریر پریوایەتی کردوہ لە ئینبو ئەبو مولیکەوہ کە ئینبو عەباس پرسیاری ئایەتێکی لیکرا ئەگەر پرسیار لە ھەنێ له ئیوہ بکرایە قسە ی تێدا دەکرد نہ یویست قسە ی تێدا بکات، سەنە دەکانی راستن دیسان ئینبو ئەبی مولیکە پریوایەتی کردوہ وتی: پیاوێ پرسیاری له ئینبو عەباس کرد له: ﴿تَمْرُجُ الْمَلِكُكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيَّ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾. لە پۆژێکدا ئەندازە کە ی ھەزار سالہ، ئینبو عەباس پتی وت کامیہ کە ﴿تَمْرُجُ الْمَلِكُكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيَّ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ لە پۆژێکدا ئەندازە کە ی پەجا ھەزار سالہ. پیاوہ کە پتی گوت، من بۆیہ پرسیارم لیکردی تا بۆم باس بکە ی، ئینبو عەباس وتی: ئەوانہ دوو پۆژن خودا له کتیبە کەیدا باسی کردون و خزی زانائەرہ

^۱ الطبري ۷۷/۱/تحفة الاحوذی/۲۷۷/۸/النسائی فی فصول القران/۱۱۴/ابو داود/فی العلم من ريوایة أبي

الحسن بن العبد - قاله المزی فی اللاطراف/۴/۴۲۳.

^۲ الطبري ۷۸/۱/

^۳ الطبري/۲۴/۲۲۹ ص ۱۰.

^۴ عبس ۲۷-۲۸.

پتیاں پتیم ناخوش ہو قسہ بگا لہ بارہی کتیبی خوداوه به شتی کہ نه یزانی له یس گوتی: له به حیای کوپی سه عیده وه له سه عیدی کوپی موسه ییه وه که قسه ی له قورئاندا نه ده کرد جگه له دیارو ناشکراکان^۱ نه یوب و نیبنو عون و هیسامی ده ستوانی گوتیان: له موحه مده ی کوپی سپرینه وه گوتی: پرسیارم له عوباییده ی سه لمانی کرد له باره ی ثایه تیکی قورئان گوتی: بری بۆلای نه وانای که ده یان زانی له سر چی قورئان هاتوته خواره وه له خوا بترسه، پاست و دروست وه رگره^۲. شه عبی ریوایه تی کردوه له مه سروق وه گوتی: حق بیاریزن له ته فسیر کردن، چونکه نه ته فسیر کردنه گتپانه وه یه له خوداوه، نائهم پاشماوه پاستانه و هاووینه یان له هاوه له کانی پیغه مبه ر(ﷺ) پیشه وایانی پیشینه نه وه ده گیه نی که زقر خویان لاداو وه پاراستوه له ته فسیر کردنی که شاره زاییان له باره یه وه نه بویی. به لام که سی شاره زایی هه بی له باره ی زمان و شرعه وه تاوانبار نابی، له بهر نه وه یه له وانو کهسانی تریشه وه قسه ریوایه ت کراوه له باره ی ته فسیری قورئانه وه دزایه تیش له قسه کانیاندا نه بو چونکه نه وانو له شتی کدا نه دیوان که ده یان زانی که نه یان زانیایه بیده نگ ده بون. نه میش پیویسته له سر هه مو که سی وایی، هه رچونی بیده نگ بون پیویسته له سر شتی که مه ردوم شاره زایی لئی نیه، هه ر به و شیوه یه ش قسه کردن له سر شتی که پرسیار ی له باره وه ده کری و ده یزانی پیویسته وه ک خوی گه وره نه فرمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ﴾^۳. به مه ردومی راگه یه نن و نه یشارنه وه. له م فرموده یه دا که له زقر ریگه وه ریوایه ت کراوه هاتوه: هه رکه سی پرسیار ی لی بکری له زانیاریه ک و شار دیه وه له پۆزی قیامه تدا له غاو ده کری به لغای ناگر^۴.

شیوازو جوړی ته فسیر کردن

نیبنو جه ریر نه لیت: موحه مده ی کوپی به شار بۆی گتپانه وه گوتی: مونه مه ل بۆی گتپانه وه گوتی: سوفیانی کوپی نه بو زینا دبۆی گتپانه وه گوتی: نیبنو عه باس گوتی: ته فسیر ده کری به

^۱ الطبری/۱/۸۶.

^۲ الطبری/۱/۸۶.

^۳ ۱۸۷ عمران

^۴ احمد/۲/۲۶۳/۲۰۵/۴۹۵/تحفة الاحوذی/۷/۴۰۷/الحکام/۱/۱۰۱/ص ۱۱ فرموده یه کی باشه (جید).

چوار بہ شہ وہ: تہ فسیری عہرہ بہ کان لہ وتہ کانی خویاندا دہی زانن، تہ فسیری ہیج کہ س
چاپوشی لینا کری نہ یزانی وہ تہ فسیری زانایان دہ یزانن وہ تہ فسیری ہیج کہ سی جگہ لہ خودا
نا یزانی^۱.

سورہ تہ مہ کہ یی و مہ دینہ یہ کان

ہم مام پریوایہ تی کردہ لہ قہ تادہ وہ نہ لیت: ئو قورئانہ ی لہ مہ دینہ ہاتوتہ خوار بہ قہرہ و
نالی عیمران و نیساو و مائیدہ و برائت و پدعد و نہ حل و حہج و نوروئہ حزاب و موحمہ د و
فتح و حجورات و پد حمان و حہ دید و موجدہ لہ و حہ شرو مومتہ حین و سف و جومعہ و
مونا فیقون و تہ غابون و تہ لاق بوہ لہ گہل ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ﴾ تا ثایہ تی دہی ﴿اِذَا زُلْزِلَتْ
الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا و اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ﴾ تہم سورہ تانہ لہ مہ دینہ ہاتونہ تہ خوار،
سورہ تہ کانی ترہ مو لہ مہ دینہ ہاتونہ تہ خوار^۲.

ژمارہ ی ثایہ تہ کانی قورئانی پیروز

ژمارہ ی ثایہ تہ کانی قورئانی پیروز شہش ہزار ثایہ تہ، پاشان پای جیاواز ہہ بوہ لہ سہر
تہ وہی کہ زیاترہ، ہہ ندیکیان ہیچیان لہ و ژمارہ یہ زیاد نہ کردہ، ہہ ندی کوتویانہ شہش ہزارو
دوسدو نوزدہ ثایہ تہ، وہ کوتراوہ: شہش ہزارو دوسدو بیست و پینچ یان بیست و شہش
ثایہ تہ، وہ کوتراوہ: شہش ہزارو دوسدو سیی و شہش ثایہ تہ، تہمہ تہ بو عہمری دانی
گپراویہ تہ وہ لہ کتیبہ کہ یدا بہ ناوی البیان.

ژمارہ ی وتہ و پیٹہ کانی قورئان

وتہ کانی قورئانی پیروز، فہ زلی کوپی شازان نہ لیت: کہ عہ تای کوپی یہ سار گوتی: حہ فتاو
حہوت ہہ زارو چوارسہ دوس و تو وتہ یہ ۷۷۴۳۹ بہ لام عہ بدلای کوپی کہ سیر لہ موجدہ وہ
نہ لیت: تہمہ ی کہ لہ قورئاندا ہہ ژمارمان کردہ قورئانی پیروز پیک ہاتوہ لہ سی سہ دوسدو بیست
و یہک ہہ زارو سہ دوسہشتاونو پیت ۳۲۱۱۸۹ فہزل لہ عہ تای کوپی یہ سارہ نہ لیت: سی سہ دوس
بیست و سی ہہ زارو پانزہ پیتہ ۳۲۳۰۱۵ سہ لام تہ بو مہ حہ مہ دی حہ مانی گوتی: حہ جاج قورئان
خوین و قورئان لہ بہرہ کان و نوسہرانی قورئانی کوکرده وہ گوتی: پیم بلین قورئان لہ چہ ند

^۱ الطبری ۷۵/۱

^۲ اللاتقا ۲۸/۱

بہ لآم نایہ ت نیشانیہ لہ سہر دابرائی تہو وتہی پٹیش خوی لہ وہی کہ لہ دواہوہ دی وہ جیا
 بوہ تہوہ لئی، واتہ: جیا کەرہوہیہ لہ نایہ تہ کی ترہو بہ تہنہایہ، خودای گہورہ تہ فرمویت:
 ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ
 وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن
 كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾^۱. نیشانیہ پاشاہیہ کی، گوتراوہ: ناوہراوہ آیہ چونکہ سہر سو پٹینہرہ،
 مہردوم دہستہ وستانہ لہ وہی کہ وک تہو بیٹنی. سیبہ وہی تہ لیت: آیہ سہر چاوہ کی لہ (آیہ)
 ہاتوہ وک اکمہ و شجرہ یانہ کہ - الیا - بنوینہری بق دانراوہ پٹیشہ کیش فہ تہی بق کراوہ و
 گزراوہ بہ تہلف و بوہ بہ - آیہ - لہ - آیہ - لہ سہر و ہزنی - امنہ - گزراوہ و کراوہ بہ تہلف
 پاشان سراوہ تہوہ لہ بہر تیکہ لاو بونی فراء - الفراء - کوتی سہر چاوہ کی - آیہ - بہ تہ شدید
 کردنی یانہ کہ - الیا - یائی یہ کہم گزراوہ و کراوہ بہ تہلف - الف - لہ بہر ناخوشی و گرانی
 تہ شدیدہ کہ و بوہ بہ - آیہ - کوی - آیہ - تیش - آی و آیات و آیای - یہ.

مانای ووشہ

وشہ تہنیا یہ ک وتہیہ، لہ دوو پیت پٹیک دیت وک - ما - و - لا - و ہاو وینہ یان، یان لہ دوو
 پیت زیاتر پٹیک دیت زورترینی دہ پیتہ وک - لیستخلیفہنہم - وہ - ہہنی جاریش یہ ک وشہ
 نایہ تیکہ وک - والفجر - والضحی - والعصر - الم - طہ - یس - حم - بہ پٹی قسہی کوفیہ کان،
 وہ - الم عسق - یش لای تہوان دوو وشہیہ بہ لآم کہسانی تر غہیرہ ز تہوان ناوی نایہ تی لی نانین،
 بہ لگو دہ لٹن: تہمانہ سہرہ تہای سورہ تہ کانن، تہبو عومہری داننی تہ لیت: وانا زانم وشہ یہ ک
 بہ تہنیا نایہ تی بیجگہ لہم نایہ تہی سورہ تی پہ حمان کہ خودای گہورہ تہ فرمویت
 ﴿مُدَّاهَاتَانِ﴾^۲.

لالہ پتہ تی - العجمہ - وقورنات

قورتوبی تہ لیت: کز دہنگی ہہیہ لہ سہر تہ وہی کہ لہ ناو قورناتدا ہیچ پٹیکاتہ یہ کی غہیرہ
 عہرہ بی نیہ، وہ کز دہنگیش ہہیہ کہ چہند ناویکی غہیرہ عہرہ بی لہ قورناتدا ہاتوہ وک

^۱ البقرة ۲۴۸.

^۲ تحفة الاحوذی/ ۸/ ۲۹۳ ص ۱۵/ فرمودہ یہ کی سہحیحہ.

نیبراهیم و نوح و لوط، وہ ناکرکی لہ سہر ٹوہی ٹایا شتیکی تر جگہ لہ مانہ لہ قورٹاندا
 مہیہ، باقیلانی و تہبری ٹوہ ناسہ لمینن و دہ لین: ٹوہی کہ تیایہ تی و پیکدہ کوئی لہ گہ
 عہ جہ میدا ٹوہ لہ و بہ شانہ یہ کہ زمانہ کان تییدا پیککہ وتون.

۱- سوپاس و پیزی بیپایانم بق برای دلسوز و به پریزم ماموستا نیکرام که ریم، نه گهر نو نه بوابه پهنه گه و هر گیتی نه م تفسیره بق به چاپ گه یاندن بکه و تایه تپاش مردنم، کاتی که جه تابی زانی خهریکه ته وای بکم، که و تینه راویژ له و باره یه وه، من خوم به نیاز بووم که ته وایم کرد منداله کانم هلی گرن دواي مردنم بیر له چاپ کردنی بکه نه وه. به لام به پیزی پای وانه بوو به لکو زور هانه ی دام که دواي نه خوم و فرموی: من پیاجوونه وه و هله چینی ده گره نه ستوی خوم به نیزی خودای مهن، قسه که ی ناخمی هه ژاند و زور دلخوشی کردم، خودای گه و ره به خته و هری دنیاو قیامه تی بکات. نیستا نه و نه رکه گرانه ی گرتوه ته سه رسانی خوی، له گه ل نه و هه موو سه رقالیه ی خویدا به نووسینه وه. به شیکی زور له کاتی خوی ته رخان کردوه بق پیاجوونه وه و (۱۱) جزمی لیله له چن کرد داواشم لیگردبوو هه هله یه کم هه یه له و هر گیتی نه کده به تایه به تی له فرموده کاندای بوم راست بکاته وه، چونکه هه موو که سی شایه نی هه یه، هه خودای مهن هله ناکات. وه خوم ده زانم ماموستا نیکرام زور له خوم زیاتر گرنگی پیته دات و مه به سستی، چونکه خوی هه میشه له گه ل قورئان و فرموده کانی پیغه مبه رو زانایانی پیشینه و پاشینه دا ژیان به سه ر ده بات و ده یه وی نه و هه کانی نوی پینمایی و شاره زای بکات به و شیوه یه. خودای گه و ره پاداشتی بداته وه و پیت و به رکه ت بخته کاره کانی وه و خوی و مال و مندالی به خته و هری هه ردو دنیا بکات.

۲- به پریز ماموستا نیکرام ناگاداری کردم کاک فایه ق که خهریکی کومپیوته ر کردنی ته تفسیره که یه ته نیا جزمیکی ماوه ته وای بکات به لام داواي لیبوردن ده کات و ناتوانی به چاپی بگه یه نی، خویشی سه رقالی خویندن ده بیت له ده ره وه ی ولات و وتی به لکو خوت خه میکی ته تفسیره که بخویت. منیش به پریز ماموستا شیخ موحه مد شیخ په ثوف که چوم پیی که وت باسه که م بق گپرایه وه به پریزی فرموی نه و (۱۹) جزمه ی که ماوه ته وه له گه ل نه ویشا که هله چن کراوه، و هری بگروه و په وانه ی که بوم به پشتیوانی خودای مهن هله چنیشی ده که یه و به چاپیشی ده که یه نم، خودای گه و ره پاداشتی بداته وه و به سوزو به زه یی خوی بخت و به خته و هری دنیاو پوی قیامه تی بکات، به راستی زور دلخوشی کردم خودای مهن هه رگیز ناخوشی نه هینیتته ریگی و له توماری کرداریدا به چاکه بوی بنوسیت.

۳- دعای خیر ده کهم بق خیزانه کهم مه موویان که زور هاوکارم بوون به تایه به تی (نیگاری کچم) که مه موو ته فسیره وه رگپاوه کهی بق خویندومه ته وه ونه گره له مه بوبی چاکمان کردوه، چند جزمیکیشی دوباره بق نویسمه ته وه و همیشه به ده ممه وه بووه له وهی نه م چند ساله دا، خوا پاداشتی بداته وه.

۴- خودا پاداشتی حاجی سیدتوفیقی سید عبدالرحیم تاوه گزی بداته وه که نه و ئایه تانه ی ژماره کهی دیاری نه کرابوو بۆی دیاری کردین.

علی حاجی عبدالله ی پرسی

به‌ناوی خودای دهه‌نده‌ی دُلُفان

سوپاس بۆ په‌روه‌ردگاری جیهان، درودو ستایش بۆ پیغه‌مبه‌رو به‌نده خودا موحه‌مد (ﷺ) که به‌پژتیرین و دواپن پیغه‌مبه‌رو له‌سەر ئال و به‌یتی و هاوه‌له‌کانی و هه‌رکه‌سی پڕپه‌وی ئه‌و ده‌گرتنه‌ به‌رو له‌سەر پڕبازنی ئه‌و به‌رده‌وامه‌ تا پۆژی قیامه‌ت.

به‌پڕزان: هه‌رکه‌سه‌ له‌ دونیادا ئاوات و خۆزگه‌یه‌کی خۆی هه‌یه‌، پێتی خۆشه‌ هه‌ولی بۆ بدات و سه‌رکه‌وتنی تێدا به‌دی به‌یته‌ی، منیش ئاوات و خۆزگه‌م ئه‌وه‌ بوو که خودای مه‌زن به‌سۆز و به‌زه‌یی خۆی یارمه‌تیم بدا بۆ کاری که خزمه‌تی ئاینه‌که‌ی ئه‌وی پێبگه‌م. خودای مه‌زن ئه‌وه‌ی بۆ په‌خساندم، به‌پڕز مامۆستا صدیق عبدالعزیز خوا پاداشتی بداته‌وه‌ ئه‌م خولاسه‌ی ته‌فسیری ئیبنو که‌سیره‌ی له‌ سه‌عودیه‌وه‌ به‌دیاری پێدرا به‌ ناوینشانی (المصباح المنیر فی ته‌ذیب ته‌فسیر ابن کثیر) که‌مه‌لی له‌ زانانیان به‌سه‌ر په‌رشتی (شیخ صفی الرحمن المبارکفوری) هه‌ستا بوون به‌کورت کردنه‌وه‌ی ته‌فسیری ئیبنو که‌سیر، منیش هه‌ربه‌یینی زۆر شادمان بووم، له‌ کتێبخانه‌که‌ی مالی مامۆستا هێنامه‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌، سه‌یرم کرد ئه‌وه‌ی من به‌دوایدا وێڵم و ده‌گه‌ڕێم ئه‌مه‌یه‌، بۆیه‌ پارامه‌وه‌ له‌ خودای مه‌زن هه‌رچه‌نده‌ من خۆم به‌ پیاوی ئه‌م کاره‌ گرانه‌ نازانم که‌ یارمه‌تیم بدات و مۆله‌م بدات ئه‌م ماوه‌ی ته‌مه‌نم که‌ ماوه‌ له‌ ژێر سیپه‌ری قورئانه‌که‌ی ئه‌ودا به‌سه‌ر به‌رم، ئه‌گه‌ر لێم وه‌رگرت بیکه‌مه‌ توێشویه‌ بۆ ئه‌و پۆژه‌ی که‌ هیچ شتێک فریا ناکه‌وی ته‌نیا کاری نه‌بی به‌دلپاکی بۆ خودا خۆی کرابی. منیش خۆم به‌ عه‌بدیکی هه‌ژاو لاوازی ئه‌و ده‌زانم و بێهېواش نیم له‌ سۆزو به‌زه‌یی خودای مه‌زن، سا به‌لکو مسولمانان توشی خێرو بێز بین و لێیه‌وه‌ دوعای خێریش بۆ من بکه‌ن تا منیش به‌شدار بم له‌و خێرده‌دا وه‌ک پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: کاتێک که‌ سێک مرد ده‌ستبه‌رداری هه‌موو کردارێک ده‌بێت، جگه‌ له‌ سێ شت، خێریکی نه‌بپاوه‌ و به‌رده‌وام، یا زانسته‌یک که‌ سودی لێوه‌رگه‌یری، مندالێکی باشی هه‌بی دوعای خێری بۆ بکات.

وه‌هه‌ر براهیه‌کی به‌پڕزیش به‌خۆیدا پابیینی و بتوانی وه‌ری گه‌ڕێته‌ سه‌ر زمانی فاسی یان بادینی، ستایشی ده‌که‌م و داوای سه‌رکه‌وتنی بۆ ده‌که‌م له‌ لای خودای مه‌زن.

علی حاجی عبداللهی پریسی

سہرچا و مکانی ندم و مرگپرانہ

- ۱- تہ فسیری ٹیبنو کہ سیر/بہ تہ تحقیقی عہ بدو پڑاق مہ ہدی کہ فہ رمودہ گانی تہ خریج کردوہ .
- ۲- وہ رگپرائی مامؤستا ہزار/وہ رگپرائی منیش، ہر وہ رگپرانہ کہی ٹوہ لہ تہ فسیری قورٹانہ کہ دا بہ ہندی دہ سکاری کہ مہ وہ لہ ووشہ کاندہا .
- ۳- پوختہی تہ فسیری قورٹان/مامؤستا ملا موچہ مہ دی ملا سالح (بامؤکی) .
- ۴- فتح الباری شرح صحیح البخاری .
- ۵- اقتران النیرین/مجمع البحرین/مامؤستا ملا پڑشید بہ گی بابان بہ لیٹکولینہ وہی/مامؤستا موچہ مہ د علی قہرہ داغی .
- ۶- پوختہی سہ حیجی موسلیم/بہ رگی ۱-۲ وہ رگپرائی لیژنہ یہ ک .
- ۷- المنجد فی اللغہ و الاعلام .
- ۸- مختار الصحاح/محمد بن ابی بکر بن عبدالقادر الرازی .
- ۹- فہرہ نگہ گیرفانی ٹاسان/ٹامادہ کردنی: ٹاکو فاتح .

لہ شہوی ۱۷ رمضان سالی ۱۴۲۲ کوچی، مانگی ۲۰۰۲/۱۱ زاینی دستم کرد به نویسی نہم
 تہ فسیرہ. سوپاس و ستایش بو خودای مہزن و مرگی رانی نہم تہ فسیرہم تہ واو کرد (کورتہی
 تہ فسیری ئیبنو کەسیر) لہ ۶ شعبانی ۱۴۳۰ کوچی ۲۰۱۰/۲/۱۸ زاینی. نہی خودایہ لیت
 دہ پاریمہ وہ لیم و مرگری و بی هیوام نہ کەہی.

علی حاجی عبداللہی پریسی

سوره‌تی (فاتحه)

به‌ناوی خودای دهه‌نده‌ی دل‌وفان

ناوه‌کانی سوره‌تی فاتحه و واتاکانی

پتی ده‌گوتری سهرتا، واته سهرتای ئەم کتیبه به نووسراوی، وه به‌م سهرتایه ده‌ست به نوێژکردن دێ، وه پیتی ده‌گوتری سهرچاوه دایکی ئەم کتیبه، واته ئەم قورئانه لای زۆرینه زانایان، وه له فرموده‌ی سه‌حیحا هاتوه ترمیزش به سه‌حیحی داناوه له ئەبو هورهیرهوه ئەلئیت: پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فرمویه‌تی «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» سهرچاوه‌ی ئەم قورئانه و دایکی ئەم کتیبه‌یه و حوت نیشانه‌ی دوباره کراوه وتی ئای گهره‌یشه. وه پیتی ده‌گوتری (الحمد) و پیتی ده‌وتری (الصلاة) وه‌ک پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) له لایه‌ن خودای گهره‌ئه فرمویه‌ت: نوێژم دابه‌ش کردوه له نێوان خۆم و له نێوان به‌نده‌کاندا به دوو به‌ش کاتی ئه‌و به‌نده‌یه گوتی: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» واته: سوپاس بۆ خودای په‌روه‌ردگاری جیهان، خودای گهره‌ئه فرمویه‌ت: حمدنی عیدی واته: به‌نده‌که‌م ستایشی کردم. فاتحه به نوێژیش ناوی هینراوه. چونکه فاتحه مهرجیکه له‌نوێژدا. نوشته‌ش پتی ده‌گوتری، به پتی فرموده‌که‌ی ئەبو سه‌عید که له بوخاری و موسلیحا هاتوه که نوشته‌ی پیکراوه بۆ پیاوه مار که‌ستوه‌که پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) پیتی گوت: تق چونت زانی ئه‌وه نوشته‌یه^۱. ئیبنو عباس و قه‌تاده و ئه‌بو‌لعالیه گوتیان: ئەم سوره‌تی فاتحه‌یه له‌مه‌که هاتوه‌ته خوار به‌پیتی ئەم ئایه‌ته که خودای گهره‌ئه فرمویه‌ت: «وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِ وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ» واته: ئیمه حوت نیشانه دوباره کراوه‌که‌ی (فاتحامان) داوه به‌تۆ قورئانی گهره‌ش. خودای گهره‌ش خۆی باشترده‌زانی.

ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی فاتحه

ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی سوره‌تی فاتحه حوت ئایه‌ته به‌ی ناکۆکی (بسم الله) ئایه‌تیکی سه‌ربه‌خۆیه له سهره‌تایه‌وه، وه‌ک له‌لای زۆری له زانایانی قورئان خوینی کوفه‌یه‌یه‌کان و کۆمه‌لای له‌هاوه‌له‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) شوینکه وتوانیان و خه‌لکیکی تریش له زانایانی پاشینه وه به‌و زوانه له شوینی خۆیدا پون ده‌کریتوه به یارمه‌تی خودای گهره‌، پشت و په‌ناش هه‌ر به‌ئوه.

ژماره‌ی وشه‌و پیته‌کانی

بوخاری له‌سهره‌تای کتیبی ته‌فسیره‌که‌یدا: ناو نراوه دایکی کتیب له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له سهره‌تاوه ده‌ست به‌نوسینی ده‌کرێ له قورئاندا و ده‌ست به‌خویندنی‌شی ده‌کرێ له‌ نوێژدا^۲. وه گوتراوه: بۆیه

^۱فتح الباری/۴/۵۲۹.^۲فتح الباری/۸/۶ ص ۱۲.

به‌وه ناوئراوه له‌به‌ر گه‌پانه‌وه‌ی گشت واتاكانی قورئان بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و له‌ خۆی گرتوه‌و له‌ ناويدايه‌.
 ئيينو جه‌ريره‌ئايه‌ت: عه‌ره‌به‌كان هه‌موو كۆكه‌ره‌وه‌ی كارى يان پيشه‌نگى كرديى ئه‌گه‌ر شوين كه‌وته‌ی
 بويى ئه‌وه‌ به‌ پيشه‌نگ و كۆكه‌ره‌وه‌ی ئه‌و كارانه‌يان داناوه‌و پييان گوتوه‌ دايك و سه‌رچاوه‌، وه‌ به‌و
 پييه‌ی كه‌ ميشك كۆده‌كاتوه‌ پيى ده‌گوتى دايك يان سه‌رچاوه‌ی سه‌ر، وه‌ به‌ ئالای به‌يداخی سوپايه‌ك
 كه‌ له‌ ژيژيدا كۆده‌بنه‌وه‌ ده‌لئين: دايك يان سه‌رچاوه‌. وه‌گوتى: مه‌ككه‌ به‌ دايكى شاره‌كان ناویراوه‌.
 چونكه‌ له‌ هه‌مويان له‌ پيشتر بووه‌و نه‌وانيشی له‌ خۆی گرتوه‌وه‌. گوتراوه‌: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زه‌وى له‌
 ئه‌وه‌وه‌ له‌ مه‌ككه‌وه‌ پان و دريژ كراوه‌ته‌وه‌^۱. ئيمامى ئه‌حمه‌د پيوايه‌تى كردوه‌ له‌ ئه‌بو هوره‌يره‌وه‌ له‌
 پيغه‌مبه‌ره‌وه‌ (ﷺ) كه‌ له‌باره‌ی فاتيه‌وه‌ فهرمويه‌تى: فاتيه‌ه‌ دايكى قورئانه‌و حه‌وت ئايه‌ته‌ دووباره‌
 كراوه‌كه‌يه‌ و قورئانى گه‌وره‌يشه‌^۲. ئه‌بو جه‌عفەر مه‌حه‌مه‌دى كوپى ته‌به‌رى پيوايه‌تى كردوه‌ له‌ ئه‌بو
 هوره‌يره‌وه‌ په‌زای خواى ليبيته‌ له‌ پيغه‌مبه‌رى خوداوه‌ (ﷺ) ئه‌فه‌رمويه‌ت: فاتيه‌ه‌ دايكى قورئانه‌ و
 سه‌ره‌تای ئه‌م كتیبه‌يه‌ واته‌ قورئان، حه‌وت ئايه‌ت دووباره‌ كراوه‌كه‌يش^۳.

باسى ئه‌وه‌ی كه‌ له‌باره‌ پيژى فاتيه‌وه‌ هاتوه‌

ئيمامى ئه‌حمه‌د پيوايه‌تى كردوه‌ له‌ موسه‌نه‌ده‌كه‌يدا له‌ ئه‌بو سه‌عیده‌ی كوپى موعه‌لاوه‌ په‌زای
 خواى ليبيته‌ ووتى: من نوێژم ده‌كرد پيغه‌مبه‌رى خودا (ﷺ) بانگى كردم وه‌لام ئه‌دايه‌وه‌ تا نوێژه‌كه‌م
 ته‌واو كرد، وتى پاشان چوومه‌ خزمه‌تى، فهرموى: چى پيگري ليكردى بيته‌ لام، وتى: وتم: ئه‌ی
 پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) من له‌و كاته‌دا نوێژم ده‌كرد، فهرموى: ئه‌ی خودای گه‌وره‌ ئه‌ی فهرمويه‌: ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّهُ اللَّهُ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ
 وَأَنَّهُ إِلَهٌِ مُّخْتَرُونَ﴾^۴ ئه‌ی كۆمه‌لى خاوه‌نباوه‌پان! هه‌ركاتى خودا پيغه‌مبه‌ر داواتان لێده‌كه‌ن
 هه‌ر كارى بكه‌ن ئيوه‌ی پى بپوژيته‌وه‌، خيرا بيكه‌ن. پاشان فهرموى: ئايه‌ گه‌وره‌تري‌ن سوره‌تى
 قورئانته‌ فير بكه‌م پيش ئه‌وه‌ی له‌ مزگه‌وت بچيته‌ ده‌ره‌وه‌. وتى: ده‌ستى گرتم كه‌ويستى بچيته‌
 ده‌ره‌وه‌ له‌ مزگه‌وت وتم: ئه‌ی پيغه‌مبه‌رى خوا تق فهرموت: فيري گه‌وره‌تري‌ن سوره‌تته‌ ده‌كه‌م له‌
 قورئاندا فهرموى: به‌لى: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ حه‌وت ئايه‌ته‌ دووباره‌ كراوه‌كه‌يه‌ و قورئانى

^۱ الطبري/۱/ ۱۰۷.

^۲ احمد/۲/ ۴۴۸.

^۳ الطبري/۱/ ۱۰۷.

^۴ الأنفال ۲۴.

مەزىنە كەپتەم دراۋە . ھەروايش بوخارى پىۋايەتى كىردۈۋە .^۱ ئەبو داۋود نەسائى و ئىبنو ماجەش پىۋايەتلىك كىردۈۋە .^۲ ھەرمودەيەكى تر، بوخارى پىۋايەتى كىردۈۋە لە ئەبو سەئىدى خۇدرىيە لە چاكەكانى قورئاندا گوتى: ئىمە لەسەفەرىكدا بووين و دابەزىن بۆ پشودان كىزىك ھاتو وتى: گەۋرەى ناۋچەكەمان گە زراۋە، كە ئىمە لاي دەرچوين لە ھۆش خۇرى چوبو، ئايە نوشتەكەرتان لە نىۋاندايە؟ پىۋايى لەگەلى ھەلسا كە ناۋيانگى نوشتەكەردىنى نەبو لەلامان، نوشتەى بۆ كىردو چاك بوۋە، ھەرمانى دا كە سى مەرى بدەنى، ئىمەيش شىرمان خوارد، كاتى كە گەپايەۋە پىمانوت: ئايە تو نوشتە كىردن دەزانى يان نوشتە كەرى؟ وتى: نەخەپر نوشتەم نەكردۈۋە بە داىكى كىتەپ نەپىت، واتە بە فاتىحە نەبى، وتمان: ھىچ شىتەك مەلئىن تا دەچىنەۋە و پىرسىار لە پىتەمبەرى خودا(ﷺ) دەكەين، كاتى كە چوين بۆ مەدىنە باسما كىرد بۆ پىتەمبەر(ﷺ) ھەرموۋى: ئەو چۆنى زانى كە فاتىحە نوشتەيە. دابەشى كەن و بەشىكى بۆ منىش دانئىن .^۳ ھەرمودەيەكى تر، مەسلىم لە سەھىحەكەيدا و نەسائىش لە سونەنەكەيدا پىۋايەتلىك كىردۈۋە لە ئىبنو عباسەۋە ئەلئىت: كاتىك كە لەلەلە پىتەمبەرى خودا بووين(ﷺ) جوبىرە ئىلى لەلا بو، كاتى كە گوتى لە دەنگى بوو لەسەرىيەۋە، جوبىرە ئىل چاۋى ھەلجى بۆ ئاسمان وتى: ئەۋە دەرگايەك بو لە ئاسمانەۋە كرايەۋە، كە ھەرگىز نەكراۋەتەۋە، وتى: فرىشتەيەكى لىۋە دابەزى و ھات بۆ لاي پىتەمبەر(ﷺ) وتى: مۇدە بىت لىت كە دوو پوناكىت پىدراۋە بە ھىچ كەسى لە پىش تۇدا نەدراۋە، فاتىحەى ئەم قورئانەۋە كۆتايىيەكانى سورەتى بەقەرە. ھىچ پىتەك لەۋ دوانت نەخۇپىندەتەۋە مەگىن پىت بەخشاۋە. ئەمە وتەى نەسائى و مەسلىمىشە بەم شىۋەيە .^۴

خۇپىندى فاتىحە لە نوپۇزدا

ھەرمودەيەكى تر، مەسلىم پىۋايەتى كىردۈۋە لە ئەبو ھورەيرەۋە پەزەلى خۇاى لىبىت لە پىتەمبەرەۋە(ﷺ) ھەرموۋىتى: ھەركەسى نوپۇزى بىكات و داىكى قورئانى تيا نەخۇپىنى ئەۋ نوپۇزە تەۋاۋ نىيە سى جار ھەرموۋى وترا بە ئەبو ھورەيرە: ئىمە لە ھۋاى ئىمامەۋە دەپىن وتى: لە دلى خۇتا بىخۇپىنە، چۈنكە مەن لە پىتەمبەرى خودام بىستەۋە(ﷺ) ئەۋى ھەرموۋ: خۇداى گەۋرە ھەرموۋىتى: نوپۇز دابەش كىردۈۋە لە نىۋان خۇم و بەندەكانما كىردۈۋە بە دوو بەشەۋە ئەمە تايىبەتە بە بەندەكەم ھەرچىش داۋا بىكا بۆى دەكەم كاتىك ئەلئىت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ خۇداى گەۋرە ئەۋ ھەرموۋىت:

^۱ احمد ۲۱۱/۴ ص ۱۶. سەھىحە.

^۲ فتح البارى ۶۷۱/۸.

^۳ أبو داود ۱۰۰/۲، النسائى ۱۳۹/۲، أبى ماجه ۱۲۴۴/۲/ سەھىحە.

^۴ فتح البارى ۶۷۱/۸.

^۵ مسلم ۵۵۴/۱، النسائى فى الكبرى ۱۲/۵.

به‌نده‌کم سوپاسی کردم. وه کاتیک نه‌لئت: ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ خودای گوره نه‌فرمویت: به‌نده‌کم ستایشی کردم. وه کاتیک نه‌لئت: ﴿تِلْكَ يَوْمَ الَّذِينَ﴾ خودای گوره نه‌فرمویت: به‌نده‌کم پژی لی گرت. وه جاریکی تر فرمویتی به‌نده‌کم سه‌ریشکی کردوم. وه کاتیک نه‌لئت: ﴿إِنَّكَ تَبْدُ وَإِنَّكَ تَسْمِعُ﴾ نه‌فورمیت: نه‌مه له نیوان من و به‌نده‌کم‌دایه، بۆ به‌نده‌کم هیه که داوای کردوه. وه کاتیک نه‌لئت: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ خودای گوره نه‌فرمویت: نه‌مه تاییه‌ته به به‌نده‌کم هرچی داوا بکا بۆی نه‌کم. هر وایش نه‌سانی پریوایتی کردوه. وه له وته‌یه‌کی تریشدا له نه‌سانی و موسلیمه‌وه پریوایت کراوه نیوه‌ی بۆ منه و نیوه‌یشی بۆ به‌نده‌کم‌مه. نه‌مه تاییه‌ته به به‌نده‌کم‌موو هرچیش داوا بکا بۆی ده‌کم^۱.

نه‌و شتانه‌ی په‌یوه‌ندی بهم فرموده‌یه‌وه به سوره‌تی فاتحه‌وه هیه له چهند رویه‌که‌وه

سووره‌تی فاتحه به‌ناوی نویژیشه‌وه ناوی هاتوه‌مه‌به‌ست پیتی خویندنه‌وه‌یه‌تی وه‌ك نه‌م نایه‌ته که خودای گوره نه‌فرمویت: ﴿قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾^۲. له نویژ کردنا ده‌نگ به‌رز مه‌که‌ره‌وه، به‌نه‌مینیش مه‌یکه، له‌و نیواندا ریگایه‌ک هه‌لبژیرو (بصلاتک) مه‌به‌ست پیتی خویندنه‌وه‌یه‌تی. وه‌ك له فرموده‌ی سه‌حیدا هاتوه له نیبنو عه‌باسه‌وه. له‌م فرموده‌یه‌شا هه‌روا هاتوه: نویژم دابه‌ش کردوه له نیوان خۆم و به‌نده‌کانما به دوو به‌شه‌وه، نیوه‌ی بۆ منه و نیوه‌یشی بۆ به‌نده‌کم نه‌مه تاییه‌ته به‌نده‌کم داوای چیش بکا بۆی ده‌کم^۳. پاشان نه‌و دابه‌ش کردنه‌ی به‌ریژی پوونکروده‌ته‌وه له خویندنه‌وه‌ی سووره‌تی فاتحه‌دا له نویژدا. وه له گه‌وره‌ترین پایه‌کانیه‌تی. کاتی که‌ناوی عیباده‌ت برا، سووره‌تی فاتحه به‌شیکه له به‌شه‌کان، وه مه‌به‌ست پیتی خویندنی سووره‌تی فاتحه‌یه. وه‌ك چۆن وته‌ی خویندنه‌وه به‌کار هینراوه مه‌به‌ست پیتی نویژ بووه. وه‌ك خودای گوره نه‌فرمویت: ﴿أَقْرِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ السَّمْسِ إِلَىٰ عَسْقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾^۴. نویژی به‌یانی به‌جی به‌ینه به‌پستی قورئان خویندنی نویژی به‌یانی هه‌میشه ده‌ببینریت له‌لاین فریشته‌کانی شه‌وو پۆژه‌وه

^۱ مسلم/۲۹۶/۱/النسائی فی الکبرا/۱۲/۱۱/ص ۱۶

^۲ الاسراء ۱۱۰.

^۳ الفتح الباری/۸/۲۵۷/ص ۱۷.

^۴ الاسراء ۷۸.

مه‌بست پی نوژی به‌یانیه. وه‌ک له ه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌دا ئاماژه‌ی پی‌ کراوه‌ که: فریشته‌کانی شه‌وو فریشته‌کانی پوژ ئاماده‌ی ده‌بن و ناگایان لیته‌ی^۱.

پی‌ویستی خویندنی فاتحیه له گشت نوژه‌که‌کاندا به پیش نوژی بیت یان له دواي پیش نوژه‌وه

یان به ته‌نیا بکریت

ئه‌و فرمودانه‌ی که باس‌مان کرد ه‌موو به‌لگه‌ن له‌سه‌ر نه‌وه که ده‌بی فاتحیه له نوژدا بخوینری، زوژیک له زانایان هاوده‌نگن له‌سه‌ری. ئه‌و فرموده‌ی که باس کرا که پیغه‌مبه‌ری خودا(ﷺ) فرموی: ه‌رکه‌سی نوژی کردو فاتحیه‌ی تیا نه‌خویند، نوژه‌که‌ی ناته‌واوه^۲. الخراج یانی: نوژه‌که‌ی ته‌واو نیه، وه‌ک له فرموده‌که‌دا مانای کردوه. دیسان له ه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌دا هاتوه‌له عوباده‌ی کوپی سامیته‌وه ئه‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خودا(ﷺ) فرمویه‌تی: نوژی نه‌کردوه که‌سی که فاتحیه نه‌خوینری^۳. وه‌ له ه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌ی ئیبنو خوزیمه‌و ئیبنو حباندا هاتوه له ئه‌بو هوره‌یره‌وه په‌زای خوی لیبت ئه‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خودا(ﷺ) ئه‌فرمویت: هیچ نوژی دروست و ته‌واو نییه که دایکی قورئانی (فاتحیه‌ی) تیا نه‌خوینری^۴. فرموده له‌م باره‌یه‌وه زوژه که پیویسته له‌سه‌ر نوژ خوین که سوره‌تی فاتحیه بخوینری پیش نوژ بیت یان له دواي پیش نوژه‌وه بیت یان خوی ته‌نیا بیت له ه‌موو نوژه‌که‌کاندا له ه‌موو پکاتیکدا.

ته‌فسیری هانا بردن به خودا- الاستعاذه- جوکه‌که‌کانی

خودای که‌وره ئه‌فرمویت: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ (۳) ﴿وَمَا يَزْعُفُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَوِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾^۵. چاو بی‌وشه‌و فرمان به کاری چاک بده‌و له‌و نه‌زانانه واز به‌ینه، ه‌رکاتیکیش خه‌یالاتیکی خرابت له شه‌یتانه‌وه تووش هات ه‌ر په‌نا به خوا به‌ره، که خوی بیسه‌رو زانایه. وه‌ئه‌فرمویت: ﴿ادْفَعْ بِالْيَمَنِ أَيْ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ (۱۱) ﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ (۱۷) ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾^۶. تو وه‌لامی خرابه به چاکه بده، ئیمه باشت ده‌زانین نه‌وانه چی ده‌لین. تو بلی: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم! هاناام به تو له دنده‌نی شه‌یتانه‌کان. ه‌ر

^۱فتح الباری/۲۵۱/۸/مسلم/۴۳۹/۱ ص ۱۷.

^۲احمد/۲۰۰/۲ سه‌حیحه.

^۳فتح الباری/۲۷۶/۲/مسلم/۲۹۵/۱.

^۴ابن خزیمه/۲۴۸/۱/ابن حبان/۱۳۹/۳/سه‌حیحه.

^۵الاعراف ۱۹۹-۲۰۰.

^۶المؤمنون ۹۶-۹۸.

ماناش دهبم بهر تو، که نه وان دین به لامه وه، وه نه فرمویت: ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّذِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ (۲۱) وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا ذُرٌّ حَظٌّ عَظِيمٌ (۲۲) وَمَا يَزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۲۳) چاکه و خرابه وه که نین، تو هه میشه وه لامی چاکتر بده روه، نه وسا که سی له گه ل تودا دوزمنه ده بیته دوستی نزیکت. نه کارهش هر توش که سانی ده بی که بتوان خرداگر بن، هه رکه سیش نه کاره ی توش بیت، دیاره زدر به خته و ره. هه رکا تی له شهیتانه وه توشی خه یالاتی بوی، خیرا په نا به خوا به ره که خزی بیسه روزانیه. نه سی نایه ته که چواره می نیه له مانایه که خودای گه وره فرمان ده کا به به تنگ وه چونی و یارمه تی دانی دوزمنی ناده می و چاکه له گه ل کردنی تا نه ی گیرته وه سر سوشته پاکه کی خزی که دوستایه تی و دلپاکیه. وه فرمانیشی کردوه به په نا کرتن به خدا له دوزمنی شهیتانه کان. چونکه شهیتان به تنگ وه چون و چاکه نازانی و قبولی ناکات. هر له ناو چونی نه وه ی ناده می دیت. له بهر نه وه که دوزمنایه تیه کی زدر به میز له نیوان نه و باوکیاندا ناده م هه بویه له پیشا. وه خودای گه وره نه فرمویت: ﴿يَبْنَىءَ آدَمَ لَا يَفْنَىٰ نَكَمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكَ مِنَ الْجَنَّةِ يَزَعُهُمَا لِيَأْخُذَهُمَا لِيَهْمَا سُوءَ تَهْمَا إِنَّهُ يُرْسِكُمْ هُوَ وَقِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَمَلْنَا الشَّيْطَانَ أَوْلَىٰ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۲۴) نه ی نه وه کانی ناده م! شهیتان نه تانده له تینی، هه روه ک دایک و باوکتانی له به هشت ده رکردن. وه نه فرمویت: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (۲۵) شهیتان دوزمنی نیویه، سا نیوه ش بینه دوزمنی، نه و هر بویه دارو ده سته ی بانگ ده کا، تا له یارانی ناگر بن. وه نه فرمویت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَسَخَدُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أُولَئِكَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ (۲۶) نایه نیوه جگه له من که به ناشکرا دوزمنانم؟ نای چ گویانه وه به کی خرابه گویرایه لی کردنی ناهه قی کاران بق شهیتان. شهیتان سویندی خوارد بق باوکیان ناده م سه لامی خوی لیبی ته نیا نه و مه به سستی ناموزگاریه و هیچی تریه لام دوی کرد. چون له گه لمان جولایه وه، خودای گه وره نه فرمویت: ﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأَعْرِضَنَّهُمْ جَمْعِينَ﴾ (۲۷)

فصلت ۳۴-۳۶.

الاعراف ۲۷.

فاطر ۶.

الکهم ۵۰.

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ^۱. وتی: ده‌سا سویند به ده‌سه‌لای تق سر له‌به‌ریان گومرا ده‌کم،
 مه‌گین نه‌وانه‌ی به پاک‌ی دت په‌رستن. وه نه‌فهرمویت: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
 الرَّجِيمِ﴾ (۱۸) إِنَّهُ يَنْسِفُ سُلْطَانَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۱۹﴾ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ
 يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ^۲ کاتی قورئان ده‌خوینی هر په‌نا به خدا به‌ره له شه‌یتانی ته‌ق
 کراو، نه‌و هیچ زږدیک‌ی نیه به‌سر نه‌وانه‌وه که خاوه‌نباوه‌پن خو‌یان به په‌روه‌دگاریان سپارده، نه‌و
 هر به‌سر نه‌وانه‌دا ده‌ستی ده‌پوا، که خو‌یان کرده‌ته د‌وستی و شه‌ریک بق خدا داده‌نن.

په‌نا بردن به خودا پیش قورئان خو‌یندن

خودای گه‌وره نه‌فهرمویت: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾^۳ کاتی قورئان
 ده‌خوینی هر په‌نا به خدا به‌ره له شه‌یتانی ته‌ق کراو. واته: کاتی ویستت قورئان بخو‌ینیت. وه‌ک نه‌م
 ثابته‌شر که خودای گه‌وره نه‌فهرمویت: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ﴾. نه‌گه‌ر
 هه‌لسان بق نویژ کردن دم و چاو و ده‌سته‌کانتان بشو‌ن، واته: نه‌گه‌ر ویستان هه‌لسن بق نویژ دم و
 چاو و ده‌سته‌کانتان بشو‌ن، به‌لگه‌یش له‌سر نه‌مه نه‌و فهرمودانه‌یه که پیغه‌مبه‌ری خودا فهرمویه‌تی له
 بارایه‌وه. نیمای نه‌حمده‌د پړوایه‌تی کرده له نه‌بو سه‌عیدی خوده‌ریه‌وه، وتی: پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ)
 کاتی که هه‌لده‌ستا بق شه‌و نویژو ده‌ستی ده‌کرد به نویژ الله اکبری ده‌کرد نه‌یفهرمو: نه‌ی خودایه پاک
 و بیعه‌یی و ستایش هر بق‌تویه. مه‌زنه ناوت و زږر گه‌وره‌ی، جگه له تق هیچ شتی بق په‌رستن
 ناشی، پاشان سی (جار لا إله إلا الله) ی ده‌کردو پاشان نه‌ی فهرمو: په‌نا ده‌گرم به خودای بیسه‌رو زانا
 له شه‌یتانی ته‌ق کراو له دنه دان و فوتی‌کردن و فوکر‌دنی^۴. خاوه‌نی هر چوار سونه‌نه‌که پړوایه‌تیا‌ن
 کرده تیرمزی نه‌ل‌یت: نه‌مه به‌ناوبانگ ترین شته له‌م به‌شه‌دا (الباب-تفسیری-النهن) به مرادن وکه
 خفکاننده وه -النفخ- به خق به‌زل زانی و -النفق- به شیعو ده‌مه‌ته‌قی کرده. وه‌ک نه‌بو داودو
 نیینو ماجه پړوایه‌تیا‌ن کرده له جوبه‌یری کوپی موعیم وه له باوکیه‌وه، وتی: پیغه‌مبه‌ری خودام بی‌نی
 کاتی که چووه ناو نویژه‌وه فهرمو: (الله اکبر کبیرا سی جار، والحمد لله کثیرا سی جار، سبحان الله
 بکرة و أصیلا سی جار،) نه‌ی خودایه! په‌نات پیده‌گرم له شه‌یتانی ته‌ق کراوله تیوه‌ژنده‌نی و له

^۱ ص ۸۲-۸۳.

^۲ النحل ۹۸-۱۰۰.

^۳ النحل ۹۸.

^۴ احمد/۶۹/۳/ابو داود/۴۹۰/۱/تحفة الاحوذی/۴۷/۲/ابن ماجه/۲۶۴/۱/ص ۱۸ فهرموده‌یه‌کی سه‌حیحه.

فوتیگردنی وکش و فشی له فوکردن و دهمه تفتی. عه مر وتی: (همزه) خنکاندنی مونفخه خو به زلانی و(ونفخه) له شیعی^۱. ئیبنو ماجه وتی: ئیبنو مونزیر بۆی باس کردین: ئیبنو فوزهیل بۆی باس کردین عه تای کوپی سانیب بۆی باس کردین له عه بدوره حمانی سوله یمه وه له ئیبنو مه سعوده وه له پیغه مبه روه (ع) فرموی: ئی خودایه په نات پیده گرم له شهیتانی تپۆ کراو له تیوه ژندنی و خو به زل زانی و شیعو دهمه تفتی^۲.

په نا گرتن به خودا له کاتی توپهیدا

حافیز نه بو په علا نه حمده دی کوپی عه لی کوپی موسه نای موسلی له موسنه ده کهیدا پړوپایه تی کردوه، له ئوبه یی کوپی که عبه وه په زای خوای لیبت وتی: دوو پیاو تیک هه لچون له لای پیغه مبه ردا (ع) له توپهیدا لوتی په کیکیان کرایه وه -تمزع- پیغه مبه ری خودا (ع) فرموی: من شتیک ده زام نه گهر بیللی ئه وهی توشی هاتوه ده پوات. أعوذ بالله من الشیطان الرجیم په نا ده گرم به خودا له شهیتانی تپۆ کراو^۳. نه سایش پړوپایه تی کردوه له الیوم و اللیله دا. بوخاری پړوپایه تی کردوه له سوله یمانی کوپی سوره ده وه په زای خوای لیبت وتی: دوو پیاو قسه یان به په کتری ده گوت له لای پیغه مبه ردا (ع) ئیمهش له لای دانیشتبوین، په کیکیان قسه ی به هاوه له ی دهوت وتپه بویو په نگی سور هه لگه پاپو پیغه مبه ر (ع) فرموی: په راستی من وته یکه شاره زام نه گهر بیوتایه ئه وهی به سه ریا هاتوه نه یده ماو لاده چو نه گهر بیوتایه په نا ده گرم به خودا له شهیتانی تپۆ کراو^۴. وتیان به پیاوه که: نایه گویت لی نه که پیغه مبه ری خودا (ع) چی فرموو؟ پیاوه که وتی: خو من شیت نیم، موسلیم و نه بو داوود نه سانش پړوپایه تیان کردوه له گه لی. فرموده ی زۆر ده رپاره ی په نا گرتن به خودا زۆر درێژه ده کیشی باسکردنی لی رده شوینه که ی له کتیبی الازکار و فضائل الاعمال دایه والله أعلم.

په ناگرتن به خودا - الاستعاذه - واجبه یان موسته حه به

مه سه له یکه: زانایان کۆده ننگن له سه ر ئه وه که په نا گرتن به خودا موسته حه به فهرز نیه، ئه وهی نایخوینتی گونا هبار ناب، پازی گپراو په تیه وه له عه تای کوپی نه بو پربا حه وه له په ناگرتن به خوا له نوژیو له ده ره وهی نوژیشا بق که سی ویستی قورئان بخوینتی واجبه، پازی زاهیری ئه م نایه ته ی کردوته به لکه (فأسعد) واته: پنا بگرن. ئه مه فرمانیککی ئاشکرایه له سه ر واجبی و به رده وامی پیغه مبه ریش (ع) له سه ری، چونکه شه ری شهیتان دوده خاته وه، هه ر شتیکیش به و نه بی واجب ته و او

^۱ ابو داود ۴۸۶/۱/ابن ماجه ۲۶۵.

^۲ ابن ماجه ۲۶۶/۱/ص ۱۸ حه سه نه.

^۳ النسائی فی الکبرا ۱۰۲۳۳ حه سه نه.

^۴ فتح الباری ۳۸۸/۶/مسلم ۲۰۱۵/۴/ابو داود ۱۴۰/۵/النسائی فی الکبرا ۱۰۴/۶.

نهیی، نهو شتهش واجبه، چونکه په ناگرتن به خودا پاریزگاریه. کاتئ نهو کهسه وتی: په نا ده گری به خوداو وتی: (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) په نا ده گرم له شهي تانی تېږ کړاو. نهوی بهسه.

له چاکي وهه شهنګي په ناگرتن

له چاکيه کانی په نا گرتن به خودا، دم پاک و خاوین ده کاته وه لهو شتانه ی کهوتویه تی له قسه ی بیکه لک و خراپ و خاوین ده بیته وه. به تاییه تی بڅ خویندنی قورنای پیروزکه په ناگرتنه به خوداو داوی یارمه تی لئی و داننانه به تواناو دهسه لاتی خودای که ورده لاوازی عبدو بی دهسه لاتی درده خات، به رامبه ر نهو دوژمنه ناشکرایه که خوی په نا داوه نادیاره. که هرگیز پیکه و تن قبول ناکا و به چاکه کردن مامه له ی له گه لدا ناکړئ به پیچه وانی دوژمنی مړوه وه. وهک چنه د ثایه ت لهو باره یه وه هاتوه، خودای که وره نه فرمویت: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا﴾. تق به سر به بنده کانی مندا هیچ دهسه لاتیکت نیه، په روه ردگارت بریکاریانه و به سیانه، خودای که وره فریشته ی نارد خواره وه بوشه پکردن دژ دوژمنی مړویی، هرکه سی دوژمنی ناشکرای مړویی کوشت شه هید بو، وه نه و ی دوژمنی ناوه کوشتویه تی دریه در بووه له ناو چوه. وه نه و ی دوژمنی ناشکرا زال بووه به سریدا پاداشتی بڅ دائراوه به لام نه و ی دوژمنی ناوه تیکی شکندوه سه ری لیشیواوه تاوان باره، له بهر نه وه که شیتان مړوه د بېنی و مړوه نهو نابینی په نای پیده گری لهو خودایه لئی که چاوی لییه تی و شیتان نهو نابینی. الاستعاذه بریقه له په نابردن به خودای که وره و خو سپاردن پی له شه پی گشت شه پخوازی. په نا گرتنیش بڅ دریه پاندن و درکردنی شه په. خو سپاردنیش بڅ داواکردنی وه دس هینانی چاکه یه.

مانای په ناگرتن به خودا - الاستعاذه

مانای (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) یانی: من خوم ده سپېرم به خودا له شهي تانی تېږ کړاو که توشی زیانم بکا له دینمدا یان له دونیامداو بیته له مېر له ه لسانم بهو کارانئ فرمانم پیکراوه بیکم یان دنه م بدا له سر کارئ که لیم قه دهغه کړاوه. چونکه شیتان هیچ ناگیزتته وه له مړوه جگه له خودا، هر بڅیه خودای که وره فرمانی داوه پیکه و تن و دانانی چاره سر له گه ل شهي تانی مړوه و چاکه کردن دریاړه ی بڅ نه و ی به لکو نهو سروشته خراپه ی هیه تی بیگړئ. وه فرمانیشی داوه به په نا گرتن له شهي تانی جنوکه، چونکه هم به رتیل ورنه گری، چاکه یش هیچ سودیکی نیه له گه لی، چونکه شیتان هر به سروشت خراپه کاره. ناتپاریزی لئی جگه لهو کهسه ی که دوستی کردوه. هم مانایهش له سی ثایه تا له قورنانا هاتوه چواره می نیه. خودای که وره نه فرمویت: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ

عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿۱﴾ چار بیو شو فرمان به کاری چاک بده و از له و نه زانانه بیته نه م نایه ته په یوه ندی به هلسوکه و ته و په دهریاره ی دوژمتی مرقی. پاشان نه فرمویت: ﴿وَمَا يَزْعُوكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾^۱ هرکاتن خه یالاتیکی خرابت له شہیتان به لادا هات هر په نا به خودا به ره، که خوی بیسرو زانایه. له سوره تی موئمینون دا نه فرمویت: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي فِي أَحْسَنِ السَّيِّئَةِ مَنْ أَنْعَلَمَ بِمَا يَصِفُونَ﴾^۲ وَقُلْ رَبِّ اعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿۳۷﴾ وَأَعُوْذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿۳۸﴾ تو وه لاسی خرابه به چاکه بده، نیته باشت دوزانین نه وان چی ده لنین. تو بلنئی نه ی په روه ردگارم! هانام به تو له دنه دانی شہیتانه کان. هر هاناش ده به به هر تو، که نه وان دین به لامه وه. وه له سوره تی حامیمی سه جده دا نه فرمویت: ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي فِي أَحْسَنِ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ مَوْلَىٰ حَبِيبٍ﴾^{۳۹} وَمَا يُلْقْنَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقْنَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿۴۰﴾ وَمَا يَزْعُوكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۴۱﴾ چاکو خرابه وه ک یه ک نین، تو هه میشه وه لاسی چاکتر به دهر وه، نه وسا که سنی که له که ل تو دوژمه، ده بیته دؤستی نزیکت. نه م کاره یش هر توشی که سانی ده بی که بتوان خوپاگر بن. هر که سیش نه و کاره ی توش بیت، دیاره زؤر به خته وه ره. هه روه ختی له شہیتانه دو چاری خه یالاتی بووی، گورج په نا به خودا به ره که خوی بیسرو زانایه.

ناولینانی شہیتان

شہیتان له زمانی عهه بیدا له (شطن) وه دهره یتراوه نه گور دورکه و ته وه، چونکه شہیتان به سروشتی خوی دوره له سروشتی مرقه وه: به لادانیش دوره له هه موچاکه یه که وه. و تراویشه دهره ی تراویشه له (شاط) چونکه له ناگر دوست کراوه، هه ندیکی تریش ده لنین: هه ردوکیان له مانادا پاستن، به لام یه که م پاستره. سیبه وه یهی نه لیت: عه رب ده لنین: (تشیطن) فلانه که س، کاتی که هه لسا به کاره شہیتانیه کان. حق نه گور له (شاط) بوايه ده یان گوت: (تشیط) که واته شہیتان له راستیدا له دوره وه دهره ی تراوه. هه ربویه هه رشتی یاخی ببی له جنوکه و مرقو و گیانه وهر ناوی شہیتانی لیده نین. خودای که و ره نه فرمویت: ﴿وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ

^۱ الاعراف ۱۹۹.

^۲ الاعراف ۲۰۰.

^۳ المؤمنون ۹۶-۹۸.

^۴ فصلت ۳۴-۳۶.

رُحْرَفُ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ^۱، نیمه هر پیغمبریک دوزمنیکمان له نیتو شهیتانه کانی بنیادهم و جنوکه دانا. هه ندیک له وان به فریودان. قسه ی پازاوه و درو یان بۆ هه ندیک پاده گه یاند وه له موسنده ی نیمامی نه حمده دا هاتوه له نه بو زه پوهه پره زای خوای لیبتنه لیت: پیغمبری خودا (ﷺ) نه فرمویت: (ئی نه بو زه په نا بگره به خودا له شهیتانی مرؤف و جنوکه، وتم نایا مرؤفیش شهیتانی هه یه، وتی: به لئ^۲. وه له سه حیجی موسلیمیشدا هاتوه هه له نه بو زه پوهه نه لیت: پیغمبری خودا (ﷺ) نه فرمویت: ئافرهت و گویدریتو سه کی رهش نویتو ده بریت، وتم: ئی پیغمبری خودا (ﷺ) (مابال) جیاوازی سه کی رهش له سه کی سوو زه رد چیه؟ فرموی: سه کی رهش شهیتانه^۳. ئیبنو جه ریر پیاوایه تی کردوه له عومهری کوپی خهتابه وه پره زای خوای لیبت سواری بارگیتیک بوو له نجه و لاری ده کرد ئویش لئی نه دا، نه لام له نجه و لاره کی زیاتر ده بوو، دابه زی لئی وتی: ئیوه له سه ره شهیتانی نه بۆ منتان سوار نه کردوه، لئی دابه زیم تا خویشم له بیر کردبو) سه نه ده کانی سه حیجه^۴.

مانای ره جیم

(الرجیم) له سه ره زنی - فعیل - ی به مانای - مفعول - واته: نه فرین لیکراو تپۆکراو ببه ش کراو له هه موو چاکه یه ک. وه ک خودای گه وه نه فرمویت: ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ﴾^۵. نیمه ئاسمانی دنیا مان به نۆر چرا پازاندوته وه. کردیسمانن به که ره سه ی پاوه دونانی شهیتانه کان. وه نه فرمویت: ﴿إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ﴾^۶ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ^۷ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّبُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ^۸ تُخَوَّرُ لَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ^۹ إِلَّا مَنْ خَلَفَ الْفَلَقَةَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ ثَاقِبٌ^{۱۰}، نیمه ئاسمانی دنیا مان به نه ستیره کان پازاندوته وه، له گشت شهیتانی نافه رمانیسمان پاراست، نیت له بالانشینان کوئی ناگرن، له گشت لاه پاو ده نرین. تا دوریان بجه نه وه و هه می شه ش نازاریان هه یه. مه گین نه وه ی هه له پهر شتی بفریتنی ئویش بلتسه ی گرپکی شوین

۱ الانعام ۱۱۲.

۲ احمد ۱۷۸/۵/حه سه نه.

۳ مسلم ۳۶۵/۱.

۴ الطبری ۱۱۱/۱.

۵ الملك ۵.

۶ الصافات ۶-۱۰.

دهكه وئ. وه نه فرمويټ: ﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَرَازِقَهَا لِلنَّظِيرِ﴾ (۱۶) وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيزٍ ﴿۱۷﴾ إِلَّا مِنْ أَسْفَلِ السَّمَاءِ فَنُفِثَهُ شِهَابًا ثُمِينًا﴾^۱ له نامسانه چەند بورجیكمان دروست كړدوه و پازاندومانه ته و بقی نه وانه ی سهیر دهكـن. نه وانه شمان له گشت شهیتانیکی تپو كړاو پراست. مه گین نه وانه به دزیوه گوئ دهگرن كه گړه ناگړیكي پوناك پاوایان دهنئ. چەندین نایه تی تریش هه ریه م جوړه هاتوه. و تراوه (رجیم) به مانای (راجیم) یش هاتووه. چونكه په لاماری خەلكی نه دات وتووشی دووولی سه رقالی و گومانی دهكات. به لام مانای یه كه م دیار ترو پاستره.

﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ یه كه م نایه ته له سورته فاتیهه

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ هاوه له كانی پیغه مبه ر به ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ده ستیان ده كړد به خویندنی قورنای پیرو، زانایان كړده نكن له سه ر نه وه كه هه ندیكه له نایه تیكي سورته نه مل، پاشان زانایان ناگړکیان هه بووه، نایا نایه تیكي سه ریه خوییه له سه رته تای گشت سورته تیكا یان له سه رته تای هه مو سورته تیكا نوسراوه یان هه ندیكي نایه تیكه له گشت سورته تیكا، نه وانه ی وتویانه نایه تیكه له گشت سورته تیكا بیجكه له سورته تی به رانه ت ئیبنو عباس و ئیبنو عومه رو ئیبنو زویه یرو ئیبنو هوره یرو عه لی یه. وه له شوین كه وتواندا عه تا و تاوس و سه عیدی كوی جوبه یرو مه كمول و زوهری و عه بدلی كوی موباره ك و شافعی و نه حمه دی كوی هه نه بل، له پړوپایه تیكا ئیسا قی كوی پاره ویلی نه بو عوبه ید قاسمی كوی سه لام په حمه تی خویان لیبئ مالیک و نه بو حنیفه و هاوه له كانیان وتویانه: نه نایه تیكه له فاتیه و نه له سورته ته كانی تریشا، نه بو داود نه لئیت: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نایه تیكي سه ریه خوییه له سه رته تای هه مو سورته تیكا، به لام له سورته ته كان نیه، نه م پړوپایه ته له نیمامی نه حمه ده وه هه توه.

به ناشكراو به نه هینی خویندن ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له نویژه ناشكراكاندا

به لام خویندنی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له نویژدا، نه وه ی ده لی له فاتیه نیه به ناشكرا نای خوینئ، وه نه ویش ده لی: نایه تیكه له سه رته تای فاتیه وه وه هه ر ناخوینئ به ناشكرا، به لام نه وه ی ده لی: له سه رته تای سورته ته كانه وه یه یه ك پانین، شافعی ده لی: به ناشكرا ده خوینئ له كه ل فاتیه و سورته ته كانی تریشا، نه مه قسه ی هه ندئ له هاوه له كانی پیغه مبه رو شوین كه وتوان ویش وایانی پشینه و پاشینه ی موسولمانانه، نه و هاوه لانه ی به ناشكرا خویندویانه: نه بو هوره یرو ئیبنو عومه رو ئیبنو عباس و مو عابیه یه. ئیبنو عه بوله پ. به یه قیش گپړاویانه توه له عه لی و عومه ره وه.

خه تبیش له چوار خه لیفه که وه میناویه تی، أبو به کرو عومرو عوسمان و علی به لام غه ریه. وه له شوینکه وتوانیشه وه له سه عیدی کوپی جویه یرو عیکرمه وه نه بو قه لابه و زوهری و علی کوپی حه سن و کوپه که ی موحه مه دو سه عیدی کوپی موسیب و عه تاو تاوس و مواهید و سالم و موحه مه دی کوپی که عبی توره زی و نه بو به کری کوپی موحه مه دی کوپی عه مری کوپی حه زم و نه بو وائیل و ئیبنو سیرین و موحه مه دی کوپی مونکه ده و علی کوپی عه بدوالله ی کوپی عه باس و کوپه که ی موحه مه دو نافعی مه ولای ئیبنو عومرو زهیدی کوپی نه سلم و عومری کوپی عبدالعزیزو نه زده قی کوپی قیس و حه بیبی کوپی نه بو سابت و نه بو شه عساء مه کحول و عه بدوالله ی کوپی مه عقیل کوپی موقه رن. به یه قی نه می بؤزیاد کردوه: عه بدوالله ی کوپی سه فوان و موحه مه دی کوپی حه نه فیه. ئیبنه عبوالهر نه می بؤ زیاد کردوه: عه مری کوپی دینار. به لگه له سر نه وه که هه ندیکه له فاتیه و به ناشکرا ده خویندنی له گه نایه ته کانی تریدا. دیسان ریوایه ت کراوه له نه سانیوه له سونه نه کهیدا و ئیبنو خوزه یه و ئیبنو حه بان له هه ردو سه حیه که یاندا و حکم له موسته دره که کهیدا له نه بو هورهیره وه که نویژی کردوه به ناشکرا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ی خویندوه. کاتی که له نویژه که بوته وه وتی: نویژی من له نویژی پیغه مبه ر ﴿ص﴾ ده چی زیاتر له ئیوه. دارولقتنی خه تیب و به یه قی و که سانی تریش به سه حیحان داناوه^۱. وه له سه حیحی بوخاریدا هاتوه له نه نس کوپی مالیکه وه که پرسیار کرا له خویندنه وه ی پیغه مبه ر ﴿ص﴾ وتی: (خویندنه وه ی به دریز کردنه وه بووه) پاشان ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ی خویندوه ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ دریز کردوه ته وه، (الرَّحْمَنِ) دریز کردوه ته وه، (الرَّحِيمِ) دریز کردوه ته وه^۲. وه له موسته دی نیامی نه حمه داو سونه نی نه بو داودو سه حیحی ئیبنو خوزه یه و موسته دره کی حاکیم دا هاتوه له ئومسه له مه وه ره زای خوای لیبی: پیغه مبه ری خودا ﴿ص﴾ خویندنی ده بپی جیاده کردوه: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ① اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ ② الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③ سَلَامٌ عَلَیْکَ یَا اَبْنِیَّ ④ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ⑤ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ⑥ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ⑦ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ⑧ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ⑨ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ⑩ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ⑪ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ⑫ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ⑬ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ⑭ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ⑮ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ⑯ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ⑰ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ⑱ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ⑲ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ⑳ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㉑ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㉒ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㉓ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㉔ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㉕ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㉖ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㉗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㉘ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㉙ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㉚ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㉛ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㉜ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㉝ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㉞ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㉟ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㊱ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㊲ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㊳ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㊴ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㊵ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㊶ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㊷ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㊸ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㊹ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㊺ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㊻ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㊼ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㊽ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㊾ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ ㊿ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ سُلَیْمَانَ وَ عَلَیْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِهِ وَ عَلَیْ اَهْلِ کَلْبِیْ

^۱ النسائی/۱۳۴/۲، ابن خزیمه/۱۵۹/۱، صحیح ابن حبان/۱۴۳/۳، الحاکم/۲۳۲/۱، الدار قطن/۳۰۵/۱، البیهقی/۴۶/۲، ص ۲۰، فرموده یه کی باشه (جید).

^۲ فتح الباری/۷۰۹/۸.

^۳ احمد/۳۰۲/۶، أبو داود/۲۹۴/۴، ابن خزیمه/۲۴۸/۱، الحاکم/۲۳۱/۲، الدار قطنی/۳۰۷/۱، فرموده یه کی باشه

نه کرد کچه ریه کان ناره زایان دهریپی له سهر نه وه، جاری دوهم نوژی کرد ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ کرد^۱. وه له م فرموده و نه سهراناوه که باسمان کرد به سهو جی متمانیه بیکیته به لکه بق نه م قسه یه. جگه له وانی تر. به لام نه یاری و ریوایه تی غریب و پنگاکانی و لاوازکردن و په خنه گرتن و به چاک زانینی نه وه شوینی تری خزی هیه. هندیکی تر ده لاین: له نوژدا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناشکرا ناخوینری، نویش جیگیر بووه له هر چوار خهلیفه که وه و عبداللهی کورپی موفه فله و کومه لئ له شوینی که وتوان و پاشینه کانیش، نه وه ریازی نه بو خه نیفه و سهو ری و نه حمه دی کورپی حه نه به. له لای نیعامی مالیک ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه به ناشکرا و نه به نه هینی هرگیز ناخوینری، به لکه شیان نه م فرموده یه یه که له سهیحی موسلیمه داله عایشه وه په زای خوی لیبت نه فرمویت: پیغمبر (ﷺ) دهستی ده کرد به نوژ به (الله اکبر) کردن و خویندن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْكَوْمِ﴾^۲. وه له هردو سهیح که دا هاتوه له نه نه س کورپی مالیک وه نه لیت: له پشت پیغمبر وه و نه بو به کره وه و عومه رو عوسمانه وه نوژم کرده به ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْكَوْمِ﴾ دهستان پیکروه. موسلیم نه لیت: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ یان نه کرده، نه له سهو رتای خویندن و نه له کوتایه که شیدا^۳. وه هر به وشتیوه یه له سونه نه کانداهاتوه له عبداللهی کورپی موفه فله وه په زای خوی لیبت^۴. نه مه قسه و بچونی نیعامه کانه په حمه تی خویان لیبت له م مه سه له یه دا قسه کانیاں له یه که وه نزیکه، که کرده نگن له سهر نه وه که درسته هر که سی به ناشکرا یان به نه هینی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْكَوْمِ﴾ بخوینی، سوپاس و ستایش بق خودای گه وه.

ریزی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

نیعامی نه حمه ریوایه تی کرده له پیاویکه وه له پشت پیغمبر وه بووه (ﷺ) وتی: گوید ریزه که ی به پیغمبر (ﷺ) منیش وتم: شهیتان کلؤل بی، پیغمبر (ﷺ) فرموی: مه لئ شهیتان کلؤل بی، که تق وت شهیتان کلؤل بی، خزی لا گه وره ده بی و ده لئ به توانای خوم به زاندم، نه گه ر وت ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ بچوک ده بیته وه تا وه ک میثیکی لی دیت^۵. نه سائی ریوایه تی کرده له الیوم واللیله دا

^۱ مسند الامام شافعی ۱/۸۰، الحاکم ۱/۲۳۳.

^۲ ابن ابی حاتم ۱۲/۱.

^۳ فتح الباری ۲/۲۶۵، مسلم ۱/۲۹۹. قال الحافظ فی بلوغ المرام: وفی رِیوایة أحمد والنسائی وابن خزيمة.

^۴ الترمیزی ۲۴۴.

^۵ أحمد ۵/۵۹، ص ۲۰ حه سه نه.

له ئیبنو مەردەوہ یەوہ له تەفسیرە کەیدا له نوسامە ی کۆپی عومەیرەوہ ئەلئیت: له پشت پیغەمبەرەوہ بوم (ﷺ) باسی کردو فرموی: ئاوا مەلئ، چونکە خۆی لا گەرە دەبی، تا وەك خانویەکی ئی دیت، بە لکو بلی: ﴿نیرالله﴾ بەوہ بچوک دەبیتهوہ تا وەك میثیکی لئیت^۱. ئەوہیش بەهزی ﴿نیرالله﴾ وەه.

له پیش هەموو کاریکەوہ ﴿نیرالله﴾ زۆر چاکە

هەریۆه سونەت و چاکە ﴿نیرالله﴾ کردن له هەموو کردارو گفتارێکدا، لەسەرەتای وتار خوێندنیشدا هەر باشە وەك هاتوہ. وە له چوئە سەرئانیشدا هەر چاکە وەك فرمودە هاتوہ لهو بارەیهوہ^۲. وە لەسەرەتای دەستنویژ گرتەوہ هەر پێویستە وەك له موسەنەدی ئیمامی ئەحمەد و سونەنەکاندا هاتوہ له پێوایەتی ئەبو هورەیرەو سەعیدی کۆپی زەیدو ئەبو سەعیدەوہ بەهرفوعی: دەستنویژ نیە بۆ کەسێ کە ﴿نیرالله﴾ی لەسەر نەکات^۳. فرمودەیهکی حەسەنە. وە لەکاتی نان خواردنیشدا هەر سونەتە، وەك له سەحیی موسلیماًدا هاتوہ کە پیغەمبەری خودا (ﷺ) فرموی بە زکوپەکی عەمری کۆپی سەلەم بلی: بەناوی خوداو بەدەستی راست بخۆ و لەبەر دەمی خۆتەوہ بخۆ^۴. وە هەندێ لەزانایان بە واجیبیان داناوہ، وە ناوی خوا هێنان لەکاتی سەرچیی کردنا سونەتە، وەك له هەردوو سەحیحە کەدا هاتوہ له ئیبنو عەباسەوہ کە پیغەمبەری خودا (ﷺ) فرمویەتی: ئەگەر یەکی لەکاتی سەرچیی کردنا لەگەڵ هاوسەرە کەیدا بلی: ﴿نیرالله﴾ خوایە شەیتانمان لێدور بخەرەوہ، له ئەو کانیشکان بەدوری بگرە، ئەگەر لەوکاتەدا خودا هەر مندالێکیان پێیبەخشی هەرگیز شەیتان زیانی پێت ناگەینیت^۵.

﴿نیرالله﴾ پەیوەندی بە چیهوہ هەیه

ئالێرەدا بۆت پون دەبیتهوہ کە دوو پاکی زانایانی زمانەوانی دەربارە ی ئەوہ ی پەیوەندی بە پیتی بائەوہ -البأ- هەیه، دەلێن: ﴿نیرالله﴾ ئایەتەو شتە فعلاً له یەکەوہ نزیکن. هەرچی دەربارە ی له قورئاندا هاتوہ، یان بە ئیسم دانراوہ. خەمڵێنراوہ: بە ﴿نیرالله﴾ ابتدائی، وەك خودای گەرە

^۱ النسائی فی الکبرا/ ۱۴۲/۶/ حەسەن.

^۲ عون الميعود/ ۶/۱/ ص ۲۱.

^۳ أحمد/ ۴۱/۳/، أبو داود/ ۷۵۰/۱/، تحفة الاحوذی/ ۱۱۵/۹/، حەسەنە. النسائی/ ۶/۱/، ابن ماجه/ ۱۴۰/۱.

^۴ مسلم/ ۱۶۰۰/۳.

^۵ فتح الباری/ ۱۳۶/۹/، مسلم/ ۱۰۵۸/۲/ ص ۲۱.

نه فرمویت: ﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ جَحْرُنَهَا وَفَرَسَهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^۱ وتی: له ناویدا سوار بن پوانه بونی و له نگرې به ناو خودایه، خودای من لیوردهو دلوفانه، وه نه وی به - فعل - خه ملاندویه تی، نهو فله نه مر بیت یان خه بر بیت وه: ایدا باسم الله - یان - ابتدأت باسم الله - له بر نهویه که خودای گوره نه فرمویت: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾^۲. بخوینه! به ناوی په روه دگارته وه که هه مو شتیکی دروست کردوه، هه ردو پاکه راسته. چونکه فعل ده بی سرچاوه یه کی هه بی بؤت هه یه که فعل و سرچاوه په چاوبه کی. نه ویش به پتی نهو فعلی که بؤی ناوانراوه له پیشیه وه، نه گر بؤ - قیاما و قعودا او اقلا او شرابا او قراءه او ضوفا او صلا - نه وی دروسته هینانی ناوی خودایه، له هه لسان بهو شتانه هه مووی بؤ پیژوی و پیشت به ستن و وه رگرتنی نهو شتانه یه که به ناوی خوداوه یه. والله اعلم.

ما نای وتلی الله

الله ناوی په روه دگاری پاک و بیعهیب و هره مه زنه، پیتی ده وتری ناوی هره مه زن، چونکه به گشت نهو وه سفانه وه سف ده کری، وه که خودای گوره نه فرمویت: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾^۳ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ^۴ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ^۵ نهو خودایه وایه که غهیره ز نهو بؤ په رستن ناییت، له نه دیارو دیاران ناگاداره و به خشندهو دلوفانه، نهو خودایه که له و به در شیاوی په رستن نیه پادشایه. پاکو بیگه رده. سرچاوه ی هینایه تی، هینمی دهره به سر هه موو شتیکا راده گا، گشت ده سلات به ده ست نهو، به سر هه موو شتیکا زاله شایستی هه مو گوره یه که، خودا پاکه لهو شتانه ی نهوان ده یکه نه شهریکی. هه نهو خودای وه دیینه ری داهینه ری وینه گر، ناوی هره جوان بؤ نهو، هه رشتی له ناسمان و زه ویدا په سنی پاکی نهو نه دهن و هه خزیه تی به ده سلاتی کارزان. نهو ناوانه ی تر هه مووی سیفاتی خودان. وه که نه فرمویت: ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾^۶. بلی:

^۱ هود ۴۱.^۲ العلق ۱.^۳ الحشر ۲۲-۲۴.^۴ الاسراء ۱۱۰.

هاوار له خوا بكن يان هانا به په حمان بهرن، ههريه كيكه. ئو ناوى نۆز پيرۆزى ههيه. وه له ههردوو سه حيه كه دا هاتوه له ئبو هورهيره وه كه پيغه مبهري خودا (ﷻ) فرمويهتى: خودا نه وه دو ئو ناوى ههيه، سه د يه كى كه، ههركه سى هه ژمارى ده كا ده چيته به ههشت.

ماناي به خشندي دلوفان

﴿اَلَمْ تَرَ الْكَافِرَ﴾ ده ههندهو دلوفان. دوو ناوت له الرحمه ده رهينراون له سهر شيوهى موباله غه به لام (اَلَمْ تَرَ) به بليغ تره له (اَلْكَافِرِ) وه له قسه كهى ئيبنو جهريه وه وهرده گيرى كه هاوده نكي ههيه له سهر ئه مه. قورتوبى وتى: به لگه له سهر ئه وه ده رهينراوه ئو فرموده يه كه ترمزى هيتاويهتى و به سه حيه شى داناه له عه بدولره حمانى كوپى عه وفه وه په زاي خواى ليبتت كه بيستويهتى له پيغه مبهري خوداوه (ﷻ) كه ئه يفه رمو: خوداي گه ووه فرمويهتى: من په حمان په حمم وه دى هيتاو ناويكم بۆ ده رهيتا له ناوى خۆم، ههركه سى سيله ي په حمى به جى هيتا، منيش ده يگه يه نم به په حمى خۆم، ههركه سيش به پيبتى منيش به پيوه. وتى: ئه مه ده قيگه له ده رهيتاندا، دان نه تانى عه ره ب به ناوى (اَلَمْ تَرَ) دا له نه فاميه وه بووه به رانه به به خوداو نه وهى پتيويسته ده رياره ي خودا. قورتوبى گوتى: پاشان وتراوه: ﴿اَلَمْ تَرَ الْكَافِرَ﴾ ههردوكيان يه ك مانان، وهك: (ندمان ونديم) ئبو عوبه يده يش هه رواى وتوه، وتراويشه: دروستكردنى فعلان وهك فعليل نيه. چونكه فعلان نابى مه گين ده بى له سهر موباله غه ي فعل بيئت وهك ئه مه قسه ي تو: غضبان بۆ پياوى كه نۆز تو په يه. به لام فعليل به ماناي الفاعل والمفعول ديت. ئبو وهى فارسى وتى: (اَلَمْ تَرَ) ناويكى گشتگيره بۆ هه موو جوړيكى به زه ييه كه تايبه ته نه ده به خوداوه. به لام (اَلْكَافِرِ) ده رياره ي خاوه ن باوه پانه. وهك خوداي گه ووه ئه فهرموييت: ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّوْرِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيْمًا﴾^۱. خودا بۆ خاوه نباوه پان دلوفانه. ئيبنو عه باس ئه لثيت: دوو ناوى ناسكن ههريه كه يان له وى تريان ناسكتره. واته زياتر په حمه ته^۲. ئيبنو جهريه ئه لثيت: سري كوپى يه حياى ته ميمي بۆى گيژاينه وه، عوسمانى كوپى زه فر بۆى گيژاينه وه كه بيستم له عه زه ميه وه ده يوت: (اَلَمْ تَرَ) بۆ گشت دروستكراوه كان

^۱ فتح البارى ۱۱/۲۱۸، مسلم ۴/۲۶۲ ص ۲۱.

^۲ الاحزاب ۴۳.

^۳ القرطبي ۱/۱۰۵ ص ۲۱.

کہ هیچ کس بقوی نہ بنی خوی پی ناو بنی تہ نیا خودا خوی نہ بنی. وک نہ فہرمویت: ﴿قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ أَدْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكَ وَلَا تَخَافُتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾^۱. بلی ہاوار لہ خودا بکن یان ہانا بہ پرحمان بہرن ہر یہ کیکہ نو ناوی زقر پیروزی ہہ یہ. کاتی کہ موسیلہ مہ ناووی خوی بہوہ نا، کس نو ناوہی بہکار نہ دہمینا جگہ لہوانہی کہ شوینی کہوتبون و لہو گومپاہدا لہ گالی بون. بہلام - الرحیم - خودای گورہ و ہسفی غہیرہز خوی پیکردوہو نہ فہرمویت:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾^۲ پیفہمبہریک ہاتہ لاتان لہ خوتانہ، ہر بہ لایہ بہسہرتان بی لای گرانہ. زقر دلی لہسہر ٹیوہ یہ، دلسوزی باوہ پدارانہو دلوقانہ. وک چون و ہسفی غہیرہز خویشی کردوہ بہ ناوہکانی، وک نہ فہرمویت: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾^۳ ٹیمہ مرقفمان لہ تنوکہ ٹاویکی ٹاویتہ و ہدی مینا تا تاقی بکہینہوہ، گوئی بیستن و سوامی بینینیشم پیدآ. کورتہی باسہکہ ٹہوہ یہ ہندی لہ ناوہکانی خودا، ناوی کہسی تری لینہ نراوہ، ہندیکیش ناوی جگہ لہ خودا خوی لینراوہ. وک - اللہ - الرحمن - الخالق - الرزاق - لہم جوردہ، ہریویہ بہ ناوی خودا دہستی پیکردوہوہ سفیشی کردوہ بہ - الرحمن - چونکہ ناسراوترو تایبہترہ لہ - الرحیم - چونکہ ٹہو ناوہ مینانہ ٹہبی بہ بہ پیزترین ناوہ تایہ بہترین ناوہ بی. ہریویہ بہم ناوہ تایہ بہتہ دہستی پیکردوہ وک لہ فہرمودہی ٹوموسہ لہ مہدا ہاتوہ کہ پیفہمبہری خودا ﷻ خویندندہ کی پیت پیت دہیری ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اٰتُوا زَكٰتَ﴾^۴ ٹلیک یوڑ الیز۔ ہندیکیان ہہ روا خویندویانہ تہوہ، ہندیکیشیان ٹہ یایہ دہم یہ کہ ﴿الْعَمَدُ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اٰتُوا زَكٰتَ﴾^۵.

﴿الْعَمَدُ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اٰتُوا زَكٰتَ﴾ مانای ستایش الحمد

ٹہو جہ غفری کوی جہریرہ ٹلیت: مانای ﴿الْعَمَدُ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اٰتُوا زَكٰتَ﴾ ستایش کردنی خواہ بہ دلسوزی جگہ لہو شتانہ کہ دہ پہرستری جگہ لہو، بہ ہوی بہخشیانی ٹہو بہہرانہی کہ لہ ژمارہ نایہت کہ داویہتی بہ عہدہکانی. هیچ کس پہی بہ ژمارہی نابا جگہ لہ خودا خوی، وک پیکخستنی ٹہندامہکانی مہردم بقو گویپاہلی و بہندایہتی کردنی، توانینی ٹہندامہکانی لاشہی ٹہوانی کہ پینیان سپیزاوہ ہلسن بہ

^۱ الاسراء ۱۱۰.

^۲ التوبة ۱۲۸.

^۳ الانسان ۲.

فرزده کانی، له گه لا ئاسانکاری بۆیان له به دهست هێنانی بژیوی ژیان له دنیا داو به دهست هێنانی گوزهرانیکی خۆش بۆیان، که شایه نی ئه وهش نین که پێت داوێ. وه ئاگاداری کردوێ له وه کاروانه که به رهو ژیا نیکی هه تاهه تایی دهیان بات، وه مائیکی هه می شهیی له به هه شتی به رینی نه برآوه شدا. سوپاس و ستایش بۆ په رهو ردگارمان له سه ره ئه وه به رهانه ی هه موو له گشت کاتێکدا. ئێبێنو جهریر نه لیت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ ستایشێکه خودا خۆی کردویه تی له سه ره خۆی، له نێوانیشا دیاره که فرمان ده کا به عه به ده کانی که سوپاس و ستایشی بکه، وه که ئه وه وایه که به ره موو: بَلِّغْ سوپاس و ستایش بۆ خودای گه وره. وه وتی: و تراوه، ئه وه که سه ی ده لێ سوپاس بۆ خودا، ستایشی خودایه به ناوه پیره زده کانی و سیفه ته به ره زده کانی. وه که ده لێ: (الشکر لله) سوپاس بۆ خودا له سه ره ده سه لات و به ره ده کانی.^۱

جیاوازی له نێوان الحمد والشکر

ئه گه ره و ده ده کاری له نێوانیاندا بکه ی گشتگیر و تایبه ته ندیه که هیه. وته ی (الْحَمْدُ) گشتگیر تره له وته ی (الشکر) به پێی داپه شته که یان، چونکه (الحمد) له سه ره سیفه تی لازم و متعدی یشه. تو ده لیت: حمده لفروسیه واته: ستایشم کرد له به ره سوارچاکی و پیرگرتنی. ئه مه تایبه ته. چونکه هه ره به قسه نابێ و نا کرێ، به لām (الشکر) گشتگیرتره به پێی داپه شته که ی چونکه به قسه کردارو نیازیشه، ئه مه ییش تایبه ته ندیه کی تره. ئه می ش ته نیا له سه ره سیفه ته متعدیه کانه ناوتری شکریه لفروسیه، به لکو ده لێن: شکریه علی کرمه و إحسانه، ئه مه کورته ی ئه م با سه یه که پاشینه کان هیناویاته والله أعلم. ئه بو نه سه ره ئیسماعیلی کوپی حه مهاد جه وه ری وتی: الحمد پیچه وانه ی زه مه. ده لێن: حمدت الرجل أحمده حمدا و محمده فهو حمید و محمود، التحمید به لیغ تره له الحمد، الحمد یش گشتگیر تره له الشکر ستایش کردنه له سه ره ئه وه چا که کاره له سه ره ئه وه چا که یه ی کردویه تی. ده وتری شکریه، وشکرت به لām به لازم سه جج تره. به لām المدح له الحمد گشتگیرتره. چونکه بۆ مردوو زیندوو بێگیانی ش ده بی. وه که چۆن مه ده ی خواردن و شوین و شتی تری ش ده کرێ. وه پێش چا که کردن و له دوا شه وه هه ر ده بی. وه له سه ره سیفه تی لازم و متعدیش هه ر ده بی و گشتگیرتره.

باسه قسه ی پیشینه کان له سه ره الحمد

جگه له ئه بو موعه مه ریش پێوا یه تی کردوه له حه فسه وه نه لیت: عومه ره وتی به عه لی ئه وه هاوه لانه ی که له لای بون: لا اله إلا الله وسبحان الله و الله أكبر مان زانیوه، ئه ی (الحمد لله) چۆنه؟ عه لی وتی:

^۱ الطبری/۱/ ۱۳۵، ص ۲۲.

^۲ الطبری/۱/ ۱۳۷.

۱. ۋەتەنكە خۇدا بۇ خۇى پېتى خۇشە و پېئىرازىيە بۇ خۇى و پېئىشى خۇشە بوئى. ئىبىنو عەباس ئەلئىت: (الحمد لله) واتاى ستايشە، كاتى عەبد ئەلئىت: (الحمد لله) خوداى گەرە ئەفرەموئىت: عەبدەكەم ستايشى كردم.^۲

چاگەكانى الحمد

نېمامى ئەحمەد پىوایەتى كردوۋە لە ئەسۋەدى كۆپى سەرىمەۋە، ۋتى: ئەى پېئەمبەرى خودا(ﷺ) ئايا فىزى ستايشىكەم ناكەى كەسۋاسى پەرۋەردگارى گەرەى پېئىكەم؟ فرەموۋى: بېگومان پەرۋەردگارت ستايشى(الحمد) پېئىخۇشە^۳. ئەسایش پىوایەتى كردوۋە. تېرمىزى و نەسائى و ئىبىنو ماجە پىوایەتیان كردوۋە لە فرەموۋەكەى موساى كۆپى ئىبراھىمى كۆپى كەسىرەۋە لە تەلەھى كۆپى خەراشەۋە لە جابىرى كۆپى عەبدالله ۋە ۋتى: پېئەمبەرى خودا(ﷺ) فرەموۋىتى: چاكتىن زىكر (لا إله إلا الله) يەو چاكتىن دوعاش الحمد^۴. تېرمىزى ئەلئىت: فرەموۋەكەى كەسەنى غەرىبە. ئىبىنو ماجە پىوایەتى كردوۋە لە ئەنەسەى كۆپى مالىكەۋە پەزەى خۋاى لېئىت، ۋتى: پېئەمبەرى خودا(ﷺ) فرەموۋىتى: ھىچ بەھرەكە نىيە لە ۋ بەھرەئەى خودا دابىتى بە عەبدىك مەگىن ئەۋەى كە داۋىەتى چاكتەرە لەۋەى كە ۋەرى گرتوۋە^۵. ۋە لە سۈنەنى ئىبىنو ماجەدا ھاتوۋە لە ئىبىنو عومەرەۋە كە پېئەمبەرى خودا(ﷺ) قەسەى بۇ كردون و فرەموۋىتى: بەندەكە لە بەندەكانى خودا ۋتى: ئەى پەرۋەردگارم سوپاس بۆتۇ. ۋەك ئەۋەى كە پېئىستە بە شىكۋى تۇ و گەرەيو ھىزۇ دەسلەتت. بەلاى دوو فرىشتەكەۋە گران و دۇۋار بوو نەيان دەزانى چۆنى بنوسن، بەرەو ژور بوئەۋە بۇ لای خوداۋ و تیان: ئەى پەرۋەردگارمان! بەندەكە قەسەكەى كردوۋە نازانېن چۆنى بنوسىن، خوداى گەرە فرەموۋى: خۇى چاك دەزانى عەبدەكەى چى ۋتوۋە بەندەكەم چى ۋتوۋە؟ و تیان: ئەى پەرۋەردگار! ئەۋ ۋتى: يارب لك الحمد كما ينبغى لجلال وجهك و عظيم سلطانك، خوداى گەرە فرەموۋى پىئان: ۋەك ئەۋەى بەندەكەم ۋتوۋەتى بىنوسن، تا پېم دەگا، پاداشتى ئەدەمەۋە بەۋەى كە ۋتوۋەتى^۶.

^۱ ابن ابى حاتم/ ۱/ ۱۵ ص ۲۳، لاۋازە لەبەر لاۋازى مەجاسى كۆپى أرفاء.

^۲ ابن ابى حاتم/ ۱۳/ ۱.

^۳ أحمد/ ۴۳۵/ ۳، النسائى فى الكبر/ ۴۱۶/ ۴، ھەسەنە.

^۴ حقة الاحۋذى / ۳۲۴/ ۹، النسائى فى الكبر/ ۲۰۸/ ۶، ابن ماجە/ ۱۲۴۹/ ۲، ھەسەنە.

^۵ ابن ماجە / ۱۲۵۰/ ۲، ھەسەنە.

^۶ ابن ماجە/ ۱۲۴۹/ ۲، مەقبولە.

نہو (نہلف ولامہ) لہ الحمد دا بؤ ئیستیقفارہ

نہو نہلف ولامہ بؤ چونہ ناوی ہممو جوؤو چہشنہکانی الحمد بؤ خودای گہورہ. وهك له م
فرموده دا هاتوه: ئهی خودایه گشت ستایشیک هر بؤتویه، هرچی دهسهلاته هر هی تویه، هر
چی چاکیه هر بهدستی تویه، هممو شتیکیش هر بؤلای تق دهگه پیتوه.^۱

مانای پهروردگار الرب

(الرب) یانی: خاوهنی دهسهلاتار، وه له زماندا بؤ گوره السید بهکار دههینری وه بؤ
کاربهدهستیش بهکاردههینری بؤ چاکساز، ئهمانه هممو پاسته له هقی خوادا. وتی (الرب) تهنیا
بؤ خودا بهکار دههینری. بؤ غیرهز خودا بهکار ناهینری به ئیزافه کردن نهی. وهك بلین: الرب الدار،
ورب کذا، بهلام رب تهنیا بؤ خودا بهکار دههینری. وتراویشه رب له ناوه هره مهزنهکانه الاسم الاعظم.

مانای العلمین

العلمین کۆی العالم هرچی هیه جگه له خودای گهوره. العالم کۆیهو تاکی نیه له وتهکهیدا. العوالم
جوؤی دروستکاروهکانه له ئاسمانهکان و وشکایی و دهريادا. وهگشت چهرخ و نهويهکیش هرپیتی
دهوتری عالم، فراء و ئهبو عوبهید دهلین: العالم بریتیه لهوهی خاوهن ئاوهزه له مرقف و جنوکو
فریشته و شهتانیشن، به ئاژه و ولاخ و مالآت ناوتری عالم. له زهیدی کوپی ئهسلم و ئهبو
محیسنهوههلین: هممو جوؤو بؤلای عالهه عالم. زهجاج ئهلیت: ئهوهی له دونیاو پؤژی دوایدا
دروستکاروهپیتی دهلین عالهه، قرتویی ئهلیت: هر نهوه پاسته چونکه عالم هردوو جیهانهکه
دهگریتوه. وهك خودای گهوره ئهفرمویت: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (۳۳) قَالَ رَبِّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنْتُ مُوقِنًا^۲ فِرْعَوْن وتی: پهروهردگاری هممو جیهان بهکی دهلین؟ وتی:
ئهگر بهوا بگن پاهینهری ئاسمانهکان و زهمینهو هرچی له ناویاندا هیه.

مهدهست له ناوهینانی (العالم)

(العالم) له (العلامه)تهوه دههینراوه. منیش دهلیم: چونکه(عالم) جیهان بهلگهیه لهسر بونی
دروستکهر وهدی هینهره تاك و تهنیاکهی که خودایه^۲.

^۱ الترغیب والترهیب/ ۲/ ۲۵۳، سهندهکانی لاوازه.

^۲ الشعراء ۲۳-۲۴.

^۳ القرطبی/ ۱/ ۱۳۹ ص ۲۳.

﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

خودای گہرہ نہ فرمویت ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ خشندهی دلوفان. لہ باسی (بِسْمِ اللَّهِ) دا قسہ مان
دہریارہی کرد پیویست ناکا لیرہ دا دیارہی بکہینہ وہ. قورتوبی نہ لیت: خودای گہرہ وہ سفی خوی
کردہ بہ ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ دوی نہ وہ کہ فرمویہ تی (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) پەرہردکاری گشت جیہان.
نہ میش لہ بہ شی خستہ پالی ترغیبہ دوی ترمیب. وہ کہ خودای گہرہ نہ فرمویت: ﴿نَحْنُ
عِبَادُكَ إِنَّا لَافْقُورٌ الرَّحِيمُ﴾ (۱) وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ^۱. ہوال بدہ بہ بندہ کانم کہ: ہر
خوم لہ گوناہان دہبوم و دلوفانم سزاشم زرد بہ ژانہ. وہ نہ فرمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ
الْأَرْضِ رِوْعًا بِمَعْصُكُم فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّسَبْلُكُمْ فِي مَاءٍ تَنْكَرُ^۲ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَافْقُورٌ رَّحِيمٌ﴾^۲
پەرہردگارت بہ پہلہ تزلہ دہستینی و ہر ٹویشہ کہ لہ گوناہان دہبوری و دلوفانہ. وتی (الرب)
ترمیبی تیدایہ، وتی ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ترغیبی تیدایہ. وہ لہ سہیحی موسلیمدا ہاتوہ لہ نہو
ہورہیرہ نہ لیت: پیفہمبیری خودا (ﷺ) نہ فرمویت: گہر خواہنباوہر بیزانیایہ خودا چہندہ سزای
لہ لایہ نہ وہ ہرگیز کہ س بہ تہمای بہ ہشتہ کی نہدہو وہ ٹگہر بیباوہریش بیزانیایہ خودا چہندہ
بہ زہی بہ لاوہیہ نہ وہ ہرگیز کہ س لہ بہ ہشتہ کی ناومید نہدہو^۳.

﴿تِلْكَ بَوَارِثُ الَّذِينَ﴾ خواہنی پڑی سزاو پاداشت دانوہ، مانای تایہ بہت کردنی دہسہ لات بہ پڑی

قیامتوہ

تایہت کردنی خواہنہ تی بہ پڑی تزلہ و پاداشت دانوہ، مانای وا نیہ کہ خواہنی جگہ لہ پڑی
قیامت نیہ. لہ پیشوہ باسماں کرد کہ داینہری جیہانہ، وہ نہہ گشتگیرہ بق دنیا و قیامت. لہ بر
نہوہ نیزافہ کراوہ بق (بَوَارِثُ الَّذِينَ) چونکہ ہیچ کہ س لہ پڑی قیامتدا بانگہ شہی بق ناکا. بہ نیزنی
خودا نہی قسہ ناکا. وہ کہ خودای گہرہ نہ فرمویت: ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ
أُذِّنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾^۴ پڑیکہ کہ جوہرہ نیل و فریشتہ کان ہموو بہ ریز پاوہستاون قسہ ناکن

^۱ الحجر/۴۹-۵۰، القرطبی/۱/۱۳۹ ص ۲۴.

^۲ الانعام/۱۶۵.

^۳ مسلم/۴/۲۱۰۹ ص ۲۴.

^۴ النبأ/۳۸.

مه گين كه سئ له لايهن خوداو نه زني پي درابي. وه نه فرموئ: ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ الْيَوْمُ الدَّاعِي لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا سَمْعَ إِلَّا هَمْسًا﴾^۱ له بهر خدا هه موو دهنگيك نه وي ده بي. چپه چپ نه بي ناييسي. وه نه فرموئ: ﴿يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ سُقٌّ وَسَعِيدٌ﴾^۲ پوڙي كه دئ هيچ كهس به بي ئيزني خودا قسه ناك. له ناوياندا به دبخت و به خته وهر هه ن. زه حكاك نه لئيت له ئيبنو عه باسه وه: ﴿مَلِكٍ يَوْمَ الْيَوْمِ﴾^۳ خاوه ني پوڙي تو له و پادا شتدانه وه نه لئيت: هيچ كه سئ له و پوڙه دا له گه ل خودا هيچ ده سه لاتيكي نيه و خاوه ني هيچ شتتاك نيه، وه كه له دونيادا خاوه ني بون.

ماناي ﴿يَوْمَ الْيَوْمِ﴾

ئيبنو عه باس نه لئيت: ﴿يَوْمَ الْيَوْمِ﴾ پوڙي لئيرسي نه وه له دروستكراوه كان، كه پوڙي قيامه ته. پادا شتيان نه داته وه چاكه به چاكه و خراپه يش به سزا دان و تو له لئسه نندن جگه له وه ي كه عه فوي كردوه.^۴ هاوه له كان و تابعين و پيشينه كانيش هه روايان وتوه.

پاشاو پاشاي پاشايان هه خودايه

له راستيدا پاشاو خاوه ن ده سه لات هه خوداي گه وره يه، خوداي گه وره نه فرموئ: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾^۱ نه و خودايه كه له و به در شيواي په رستن نيه پادشايه، پاك و بي عه يبه و سه رچاوه ي هه مانپه تبه. وه له هه ردو سه حيه كه دا هاتوه له نه بو هوره يره وه به هه رفوع: خراپه ترين ناو له لاي خودا پياويكه به شاهه نشا ناو ببريت، جگه له خودا پادشا نيه.^۲ وه ديسان له هه ردو سه حيه كه دا هاتوه له نه بو هوره يره وه له پيغه مبهري خوداو (ﷻ) نه فرموئ: خودا زه وي ده گري و ئاسمانه كانيش به ده ستي راستي ده پيچته وه پاشان نه فرموئ: منم پادشا، پادشاكان له كوئين؟ ده سه لات داره به زه بره كان له كوئين؟ خو به زلزانه كان له كوئين؟^۳ وه له قورئاني پيروزيشدا

^۱ طه ۱۰۸.

^۲ هود ۱۰۵.

^۳ ابن ابى حاتم/ ۱۹/۱.

^۴ الحشر ۲۳.

^۵ فتح الباري/ ۱/ ۶۰۴، مسلم/ ۱۶۸۸ ص ۲۴.

^۶ فتح الباري/ ۱۳/ ۴۰۴، مسلم/ ۴/ ۲۱۴۸.

نه فرمودیت: ﴿يَوْمَ هُمْ بَرْزُؤًا لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾^۱ له و پوژدهدا فرمان په وایی بڼ کښه؟ هر بڼ خودای تارک و تانیا، به سر هه موو شتا زاله. به لام ناو مینانی غیره ز خودا به پاشا له سر شپوهی مه جازه وه ک خودای گوره نه فرمودیت: ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي أَعْيُنِنَا وَالْجَسِرَ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾^۲ خودا بڼ پادشاهیتان تالوتی دیاری کړده. وه نه فرمودیت: ﴿أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾^۳ له پشتیان وه پادشاهیک هه بوو. وه نه فرمودیت: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمُ بِنَقُورٍ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتَ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾^۴ که نه و هه موو پیغه مبهردی هر له ناو خوتان بڼ نارودن. چه ندین پاشای له ناو خوتان بڼ په یدا کړدون وه له هه رڼو سه حیه که دا هاتووه: وینه ی پادشاکانت که له سر نه سیره ن.

تفسیری (الذین)

﴿الذین﴾ یانی: پاداشت و سزاو توله و لیپرسینه وه. وه ک خودای گوره نه فرمودیت: ﴿يَوْمَ يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾^۱ له و پوژدهدا خودا پاداشتی ته وایان به پاستی نه داته وه. وه نه فرمودیت: ﴿أَوَدَّ آمَنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعُظْمًا أَوْ نَالِ الْمِيدُونَ﴾^۲ هر لیپرسینه وه یان له گه لدا ده که ن. وه له م فرموده دا هاتووه: وشیار نه وکه سه یه که لیپرسینه وه ی له گه ل خوی کړده و کاری بڼ پاش مردنی کړده.^۳ وه عومه په زای خوی لیبت نه لیت: لیپرسینه وه له گه ل خوتان بکه ن پیش نه وه ی

^۱ غافر ۱۶.^۲ البقرة ۲۴۷.^۳ الکاف ۷۹.^۴ المائدة ۲۰.^۵ فتح الباری ۸۹/۶/۱۵۱۸/۳/مسلم.^۶ النور ۲۵.^۷ الصفات ۵۳.^۸ ابن ماجه ۱۴۲۳/۲/لاوازه.

ليپرسينه وه تان له گه لدا بکړئ. خو تان بکښن پيش نه وه کيشانه بکړين. خويان ناماده بکن بڼ
نمايشه هره گوره که له لای نه وکه سه که ناکاره کانی نيوه لاشار لوه نيبه: ﴿يَوْمَ يُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ
مِنْكَ حَافِيَةٌ﴾^۱ نه و پوره نيوه پاده نين و هر چي بڼ شاردنه و په له نيوه حه شار نادرئ.

﴿يَا اِيَّكَ تَبَعُ وَيَا اِيَّكَ نَسْتَعِيْثُ﴾ مانای عيادت له زمان و شهر عدا

عيادت له زماندا يانی ملک چي. وه ده لئين پنگايه کي چاک کراوه (طريق معبد)، وه وشتريکي پام
مينراوه (يعر معبد)، عيادت له شهر عيشدا: پښکاتوه له وهی کزده بيتوه له هه موو خو شه ويستی و
ترس و ملک چيه ک به تير و ته وای.

سودمکانی پيشگستنی نه و مه فو له و گرنگی پيدانی

نم مه فو له که ﴿يَا اِيَّكَ﴾ په پيش خراوه، دپاره ش کراوه ته وه له بهر گرنگی پيدان و ده ست
به سر دا گرتن. واته جگه له تر هيچ که س ناپه رستين پشت به که سيش ناپه ستين جگه له تر. ثانه مه
ته وای خوا ناسيه و ثاين هه مووی ده گه پخته وه بڼ نم دوو مانايه. نه مه ش وه که نه وه که هه ندی زانايانی
پيشينه و تويانه: فاتحه نه ينی قورئانه. پاره که ش نم و ته يه په ﴿يَا اِيَّكَ تَبَعُ وَيَا اِيَّكَ نَسْتَعِيْثُ﴾^۱ خودايه!
ته نها تر ده په رستين و ته نها له تر داوی يار مه تی ده که ين. په که م دوره په ريزيه له شيرک و دوره په ريزي
له ميز و ده سلات و نه ملاولا گيرانه وهی هه موو شتی بڼ لای خودا. نم مانايه له چه ندین ثايه تا هاتوه له
قورئاندا وه خودايه گوره نه فو رمويث: ﴿وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ
وَتَوْكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾^۲ سا تر هر نه و بهرسته و چاره نوست هر به نه و بسپيره،
هر کاری نيوه ده يکن، په روه ردگارت له هيچي بيتاگا نيه. وه نه فو رمويث: ﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ اَمَّنَا بِهِ
وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَاسْتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ﴾^۳ بلئ: نه وه خوداي دلاوا ﴿الرَّحْمٰنُ﴾ باوه پمان پي نه ناوه، خو مان
هر به و سپار لوه. وه نه فو رمويث: ﴿رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا﴾^۴ په روه ردگاري
خوره لات و خورئاوايه، جگه له و هيچ شت بڼ په رستن نابي، هر نه و به بريکار بگره. نم ثايه ته
په پوره ش هروا نه فو رمويث: ﴿يَا اِيَّكَ تَبَعُ وَيَا اِيَّكَ نَسْتَعِيْثُ﴾ خودايه! ته نها تر ده په رستين و ته نيا له تر

^۱ الحاقه ۱۸.

^۲ هود ۱۲۳.

^۳ الملك ۲۹.

^۴ المزمل ۹.

داوای یارمته ده کهین. نه م و تهیه له پاشمله وه گزراوه بۆ پوو به پوو به و (کاف) خیتابه، چونکه بهنده کاتئ ستایشی خودا دهکا وهک نه وه وایه که لئی نزیکو له بهر دهستی خودایه، بۆیه دهلی: ﴿إِنَّكَ تَعْبُدُ وَإِنَّكَ تُسْتَعِيرُ﴾ خودایه! ته نه تۆ ده په رستین و ته نیا داوای یارمته هه ره له تۆ ده کهین.

(الفاتحه) رێ نیشاندا نه بۆ ستایش کردن، پیویسته خویندنی له نوێژدا

نه مه نیشانهی نه وهیه که سه ره تای سوره ته که هه والیکه له لایه ن خودا وه له سه ر ستایش کردنی گیانی پیروزی خۆی به جوانترین سیفه ته کا نی خۆی و شاره زا کردنی عه بده کا نی له سه ر به جی هیتانی نه م ستایشه، هه ر بۆیه هه ر که سی نه و ستایشه نه کا نوێژه که ی ته واو نابێ. وهک له هه ر دوو سه حیه که دا هاتوه له عوباده ی کوپی سامیته وه نه لیت: پێغه مبه ری خودا (ﷺ) نه فه رمویت: نوێژ نه یه بۆ که سی که فاتیه ی نه م کتیبه نه خوینتی^۱ واته: سوره تی فاتیه، وه له سه حیه ی موسلیما دا هاتوه له نه بو هوره یه وه له پێغه مبه ری خودا وه (ﷺ) خودای گه وه نه فه رمویت: نوێژم له نیوان خۆم و بهنده کا نندا کردوه به دوو به شه وه، نیوه ی بۆ من و نیوه ی بۆ بهنده که م، بهنده که ش داوای چی کرد نه یده می، هه ر کاتئ بهنده که م وتی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ خودای گه وه نه فه رمویت: بهنده که م ستایشی کردم، هه ر کاتئ وتی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ خودای گه وه نه فه رمویت: بهنده که م گه وه ره مه زن سه یری کردم. وه کاتئ وتی: ﴿إِنَّكَ تَعْبُدُ وَإِنَّكَ تُسْتَعِيرُ﴾ نه مه له نیوان من و بهنده که مدایه، بهنده که م چی بویت بۆ ده که م. کاتئ وتی: ﴿أَمْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ پێنما یان بکه بۆ پێی پاسته ڕیگی نه وانه ی که چاکه ت له گه ن کردن، نهک پێی نه وانه ی غه زه بی تۆ یان لیگه ڕاوه، وه نهک پێی گو مپایان. فه رموی: نه مه تاییه ته به بهنده که م داوای چیش بکا بۆ ده که م^۲.

ته وه جیدی نولهیه ت

زه ححاک له ئیبنو عه با سه وه په زای خوای لیبتت نه لیت: ﴿إِنَّكَ تَعْبُدُ﴾ واته: خودایه! ته نیا هه ره تۆ ده په رستین و له تۆ ده ترسین و هیوامان هه ره به تۆیه نهک که سی تر.

^۱ فتح الباری ۲/۲۷۶، مسلم ۱/۲۹۵ ص ۲۵.

^۲ مسلم ۱/۲۹۷.

﴿وَإِلَّاكَ نَسْتَعِيْثُ﴾ پشتیش هەر به تۆ دەبەستین و گوێزپایەلی هەر لە تۆ دەکەین لە گشت کارو بارێکماندا.^۱ قەتادە ئەلئیت: ﴿إِيَّاكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِيْثُ﴾ خەدای گەورە فەرمانتان پێدەکات بە دلسۆزی بیپەرستن و لە هەموو کارێکماندا پشت هەر بە تۆ ببەستن.^۲ بۆیە ﴿إِيَّاكَ تَعْبُدُ﴾ ی پێش خستوووە لە ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِيْثُ﴾ چونکە خوا پەرستێکە مەبەست، پشت بەستەکە مۆکاریکە بۆ ئەوە. گرنگی دان و لێپێران بریتێ بە پێشخستنی گرنگ ترو پاشان گرنگ. والله أعلم.

ناونانی خودا پێغه مەبرەکە ی بە بەندە لە بەرپۆزترین پلەو پایەکانە

خەدای گەورە ناوی پێغه مەبرەکە ی (ﷺ) هێناوە بە بەندە، لە بەرپۆزترین پلەو پایەکانە. وە ئە فەرموێت: ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّدٰى عِوَجًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّدٰى عِوَجًا﴾ ستایش بۆ ئەو خەدایە ئەم کتێبە ی بۆ عەبدی خۆی ناردە خواری. وە ئە فەرموێت: ﴿وَاِنَّهٗ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوْهُ كَادُوْا يَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِ دَاۤءًا﴾^۳ لە و کاتەدا کە عەبدی خودا کە هەستا نوێژ بکا. وە ئە فەرموێت: ﴿سُبْحٰنَ الَّذِيْ اَسْرٰى بِعَبْدِهٖ لَئَلَّا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِيْ بَرَكْنَا حَوْلَهٗ لِنُرِيْهُمِنَ اٰيٰتِنَاۤ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ﴾^۴ پاکى و بیخە یبى بۆ کەسێ لە شەوێکدا شەپەرە ی بە عەبدی خۆی کرد. کاتێ کە قورئانی بۆ نارد بە بەندە ناوی هێنا، وە لە کاتی بانگەوازا هەر بە بەندە ی خۆی ناوی برد، وە لە شەو پەرە و پەشە هەر بە بەندە ناوی هێنا.

پێنمایی کردن بۆ خودا ناسی لە کاتی دلتەنگیدا

پێنمایی کردنی پێغه مەبر (ﷺ) بۆ خوا پەرستی لە و کاتەدا کە دلی تەنگ دەبێ و دوژمنانی بپوای پێ ناکەن، خەدای گەورە ئە فەرموێت: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّكَ يٰعِیْزُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُوْلُوْنَ﴾^۵ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِّنَ السَّجْدِیْنَ ﴿۹۸﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يٰۤاٰتِيْكَ الْيَقِیْنُ﴾^۶ نێمە ناگامان لێهە یە کە تۆ لە قەسە ی ئە مانە

^۱ ابن ابی حاتم/ ۱۹/۱.

^۲ ابن ابی حاتم/ ۲۰/۱.

^۳ الکەف/ ۱.

^۴ الجن/ ۱۹.

^۵ الاسراء/ ۱.

^۶ المجر/ ۹۷-۹۹.

دلته نگ دهی. سا هر ستایشی په روږدگاری خوت له بیر بی و له پیزی سوجه بهرندا به. په روږدگارت بپه رسته تا نو کاته مردن په خت پیده کړی.

﴿أَمْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ نهینی دواخستنی نزا دواي سوپاس و ستایش

کاتې له پېښه و باسی ستایشی بهرپرس کړا که خودای گوره یه، جتی خویته تی له دوايدا داوا بکړې وه خودای گوره نه فرمویت: (نیوهی بې من و نیوهی بې بنده که مه، بنده که دواي چی کرد نه یده می). نه مه چاکترین حالتی دواکا ره که ستایشی بهرپه رسه که ی بکات و پاشان داواي پیویستی خویی و برا مسولمانه کانی بکات بلې، وه خودای گوره نه فرمویت: ﴿أَمْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ پینمایان بکه بې پئی راست. چونکه نو دواکردنه باشترو کاریگر تره بې قبول بون و به ده مه وه هاتن. هر بویه خودای گوره پینمای بې کردوه، چونکه پیک و پیکتر و ته و تره. جاری وایه نه و داوایه بې هوالت دانه به حالی نو که سه که پیویستی هیه و داوا ده کات، وه موساسه لامی خوی لپیئت فرموی: ﴿فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾^۱ نهی په روږدگاری من! من بیتیناز نیم له خیره ی که بزم ده نیری. جاری وایش هیه و هسفی بهرپه رسه که پیش ده که وئ له گل دواکا ده، وه زه نون فرموی: ﴿وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْنِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾^۲ جگ له تو هیچ خودایه ک شک نابم، پاکي و بیهمی بی تویه من له پیزی نامه قان بووم. جاری وایش هیه هر ته نیا ستایش بهرپه رسه وه که نه شاعیره ده لی:

حیاءك إن شيمتك الحياء

انکر حاجتی ام قد کنانی

کفاه من تعرضه الثناء

إذا أثنى عليك المرء يوما

واته: ثایه من باسی پیویستی خوم بکه م یان نابوی قوم به سه که په وشتی تو هر شهرمه. کاتې که سی پوژئی ستایشی تزی کردی، به سی بره نیر ستایش بکا.

مانای شاره زابوون (الهدایه)

(الهدایه) مه به ست پتی لیره دا پینشاندان و پی به خشینه وه خودای گوره نه فرمویت: ﴿أَمْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ خودایه: شاره زامان بکه بې سر پئی راست، واته: پینمایان بکه یان یارمه تیمان بده

^۱ القصص ۲۴.

^۲ الانبیاء ۸۷.

یان یقزیمان بده یان پییمان ببه‌خشه. وه نه‌فه‌رمویت: ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾^۱ ږنگی هات و نه‌هاتیشمان
نیشان دایانی: ږنگی چاکو خرابه‌مان پوون کرده‌وه. وه به (الی) چوته سهری وه‌ک نه‌فه‌رمویت:
﴿شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ أَجَبْنَاهُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾^۲ خواش بږ خوی هلی بږاردو شاره‌زای ږنگی
پاستی کرد. وه نه‌فه‌رمویت: ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَمْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ الْحَنِيمِ﴾^۳ نه‌وسا ږنگی جه‌ه‌نه‌میان
پینیشان دهن. نه‌مه‌ش به‌مانای پینیشان‌دانه و پینمای کردنه. وه نه‌فه‌رمویت: ﴿وَكَذَلِكَ أَزِيحْنَا إِلَيْكَ رُوحًا
مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا تَهْدِي بِهِ مِنْ نُورِ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ﴾^۴ توش له‌سر پاسته پئی، ږتبه‌ری. جاری واش هیه به‌لام چوته سهری وه‌ک قسه‌ی
نه‌وانه‌ی خه‌لکی ناو به‌مه‌شتن. وه‌ک خودای گه‌وره نه‌فه‌رمویت: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَعَلْتَ رُسُلَنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ
تِلْكَمُ الْبَغْضَاءُ أَوْ رُسُلُهُمْ أَمْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾^۵ سوپاس بږ نه‌و خودایه که نئیمه‌ی هینا بږ نیره. واته یارمه‌تی
داین و شایسته‌ی نه‌م شوئینه‌ی کردین که به‌مه‌شته.

مانای ﴿الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ راسته ږغی

دهرباره‌ی ﴿الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ نیام نه‌بو جه‌عفری کوپی جه‌ریښه‌لئیت: زانایانی ته‌فسیری نه‌م
نومه‌ته کړ ده‌نگن له‌سر نه‌وه که راسته ږغی نه‌و ږنگه پوون و ناشکرایه که لارو ختیچی تیندا نیه،
نه‌مه‌یش له‌زمانی گشت عه‌ره‌به‌کاندا هاتوه. له‌وانه قسه‌ی جه‌ریښی کوپی عه‌تیه‌ی خه‌ته‌فی که له‌م
دیره شعره‌دا وتویه‌تی:

إذا أعوج الموارد مستقیم^۶

أمیر المؤمنین علی الصراط

نونه نه‌وه‌نده ږږده له‌م باره‌یه‌وه له‌ ژماره نایه‌ت، عه‌ره‌به‌کان وته‌ی (الصِّرَاطَ) بیان میناوه و به‌کاریان
میناوه بږ هم‌وو کاری به‌ راست یان به‌ چوت وه‌سف کرابی، وه‌سفی راستی به‌ پایه‌داری و لاریش به‌

^۱ البلد ۱۰.

^۲ النحل ۱۲۱.

^۳ الصافات ۲۳.

^۴ الشوراء ۵۲.

^۵ الاعراف ۴۳.

^۶ الطبری ۱۷۰/۱ ص ۲۶.

چوت کردوه. مه‌ستیش پئی ئه‌م ئیسلامه‌یه. ئیمامی ئه‌حمهد ریوایه‌تی کردوه له‌ نه‌واسی کورێ سه‌معانه‌وه له‌ پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) فه‌رموی: خودا نمونه‌یه‌کی هه‌تانه‌وه که پاسته پێیه (أَصْرَطَ السَّتِیمَ) له‌ ته‌نیشتی ئه‌و پێگه‌یه دوو شورا (دیوار) هه‌یه ده‌رگای کراوه‌یان تێدایه، له‌سه‌ر ده‌رگاكان چه‌ندین پۆشاکێ نهم و ته‌نگ هه‌یه، وه له‌سه‌ر ده‌رگای پێگه‌که بانگخوازی ده‌لی: ئه‌ی خه‌لکینه هه‌موو بچه‌ سه‌ر ئه‌م پێگه‌یه و لا‌رو چوت مه‌بنه‌وه، بانگخوازی‌کیش بانگه‌واز ده‌کاله‌سه‌ری پێگه‌که‌وه، کاتێ مه‌ردمێ ویستی هه‌ندێ له‌و ده‌رگانه بکاته‌وه ده‌لی: هاوار له‌ تۆ، نه‌یکه‌یه‌وه، نه‌گه‌ر کرته‌وه ده‌چیته ناوی، ئه‌م پێگه‌یه ئیسلامه‌و دوو دیواره‌کیش سنوره‌کانی خودایه، ده‌رگا کراوه‌کانیش قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خودایه. وه ئه‌و بانگخوازه‌ش که له‌سه‌ر پێگه‌که‌یه کتیبی خودایه ئه‌و بانگخوازه‌ش که له‌سه‌ره‌وه‌ی پێگه‌که‌یه، ئامۆژگاری که‌ری خودایه له‌ناو دلی گشت مسولمانێکدا.

داوای بڕوا‌دار له‌ خودا بۆ‌ ئی‌شاندان له‌ گه‌ل ئه‌وه‌یشا که پێ‌نمایی کراوه

ئه‌گه‌ر بو‌ترێ چۆن خاوه‌ن‌باوه‌ پ‌داوای پێ‌نیشاندان ده‌کا له‌ هه‌موو کاتێکا و له‌ کاتی نوێزه‌کاندا و جگه له‌ نوێزه‌کانیشدا، که به‌ خاوه‌ن‌باوه‌ پ‌ه‌ژمار کراوه؟ ئایا ئه‌مه له‌ بابی وه‌دی هه‌تانه‌ شتی‌که که وه‌دی هاتوه‌ یان نا؟ وه‌لامه‌که‌ی نه‌خه‌یه‌ر. خۆ ئه‌گه‌ر خاوه‌ن‌باوه‌ پ‌به‌ش‌وه‌و به‌ پۆ‌ز پێ‌ویستی به‌داوای پێ‌نمایی نه‌بویه، خودا پێ‌ی نیشان نه‌دا بۆ ئه‌وه. چونکه به‌نده هه‌میشه نیازی به‌ خودای گه‌وره هه‌یه که پاوه‌ستای بکا له‌سه‌ر پێگه‌ی پاست و شاره‌زا بون لێی به‌ چاکێ و ووردی و چاوپۆشینی و زیاتر ئاگادار بوون و به‌رده‌وامی له‌سه‌ری، چونکه عه‌بد هه‌یچی له‌ده‌ست نایه بۆ خۆی له‌ سوودو زیان مه‌گین خودا مه‌یلی لێ‌یی و شاره‌زای بکا که هانای بۆ به‌رێ و داوای لێ‌بکا له‌ هه‌موو کاتێکا یارمه‌تی بداو پاوه‌ستای بکاو سه‌رکه‌وتووی بکات. به‌خته‌وه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه که خودا یارمه‌تی بداوای لێ‌بکات، چونکه خودای گه‌ور به‌لێنی وه‌لام دان‌وه‌ی داوه به‌و که‌سانه که داوای لێ‌ده‌کن به‌ تابه‌ته‌ی له‌ کاتی پێ‌ویستی و ته‌نگانه‌و داماویدا له‌ هه‌موو کاتێکی شه‌وو پۆ‌زدا. خودای گه‌وره ئه‌فه‌رمو‌یت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ. وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِن قَبْلُ وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾^۱ ئه‌ی کۆمه‌لی خاوه‌ن‌باوه‌ پ‌ان! له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بڕواتان به‌ خودا هه‌تانه، ده‌بێ بڕواتان به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی هه‌بێ، وه بڕواتان به‌و قورئانه هه‌بێ بۆ پیغه‌مبه‌ری نارده‌وه، بڕواتان به‌و کتیبه‌ش هه‌بێ که پێ‌ش له‌ قورئان نارده‌ویه. خودای گه‌وره فه‌رمانی داوه که بڕوایان به‌ خوداو پیغه‌مبه‌ره‌کانی هه‌بێ و به‌رده‌وام له‌سه‌ری پاوه‌ستن و ئه‌و کارانه‌ی

^۱ أحمد ۱۸۲/۴ فه‌رموده‌یه‌کی باشه‌(جید).

^۲ النساء ۱۳۶.

که پشیمان سپیرواه به جیتی بینن و الله أعلم. نه مه له بابی وه دی هینانی شتی نیه که پشی هلساون. وه خودا فرمانی داوه به عهده بروداره کانی که بلین: ﴿رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾^۱ نهی په روره دگاری هه موومان! له پاش نه وهی پښگی راستن نیشان داوین، دلمان له پشی خوت لامه وه وه بهر به زهیی خوتمان بخه، به خشندهی هره گوره توی. نه مه مانای نه م نایه ته په که خودای گوره نه فهرمویت: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ واته: خودایه! شاره زامان بکه له سر پشی راست و برده و امان بکه له سهری و لامان مه ده بقی پښگه یه کی تر.

﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾

پښگی نه وانهی که چاکت له گال کردن، نه ک پښگی نه وانهی بهر توپه یی که وتون ونه که نه وانهش که لای بوون. له پیشه وه قسه له سر نه وه کرا که به بنده ده لی: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ خودایه! پشیمان بکه بقی پشی راست. تا دوا یی که کی که خودای گوره نه فهرمویت: نه مه بقی به بنده که مه، هرچی داوا بکا پشی نه ده م. پاشان نه فهرمویت: ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ پښگی نه وانهی چاکت له گال کردن. نه مه ته فسرپی ﴿الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ که به ده له لای نه حویه کان. عه تفه به یانیش بی هر دروسته والله أعلم. نه وانهی که خودا چاکه کی له گال کردن. نه و که سانه که له سوره نسی نيساندان و یان هاتوه. وه که خودای گوره نه فهرمویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالضَّالِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾^۲ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا^۳ هر که سنی بهر فرمانی خودا و نه م پیغمبره بی، ده بیته هاو پشی نه وانهی که خودا چاکه کی له گال کردن، له پزی پیغمبره و خودا په رستانی راستی و شهیدان و پیاو چاکه کان، چ هاو پشیمانی چاکیشن نه مانه. پاشان خودای گوره نه فهرمویت: ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ نه ک پښگی نه وانهی بهر توپه یی که وتون، نه ک نه وانهش که لای و گوما بوون. یانی: نهی خودایه! پشیمان بکه بقی سهر پشی راست، پشی نه وانهی که چاکت له گال کردن. نه وانهی که له پیشه وه باسیان کراکه شایسته یی نه و پشیمانیه بوون و پاوه ستاو بوون له سر گوپرایه لی خودا پیغمبره که یی و فرمانه کانیا به جی هینا و دور که وتنه وه له قهدهغه کراوه کانی و نه که وتنه سهر

^۱ ال عمران ۸.

^۲ النساء ۶۹-۷۰.

پښکي ته وانهی که بهر تودپهیی خدا که وتن، نه وانهی که بیرو پایان به دو ناپهوا بوو، هه قیان بؤ ده زکوت به لام لایاندا لیتی، پښکي ته وانهش نا که گومپا بوون و پښیان وون کرد له گومپایدا ده هاتن و ده چون و پښکي هه قیان دهر نه ده کرد. به وتهی (لا) جهخت له سهری ده کاته وه، تا ده رکه وی که نه وه دوو پښکي نذر خرابن که پښکي جوله که و گاوده کانه، تا لییان دوور که ونه وه. چونکه پښکي خاوه نپاوه پان بریتیه له شاره زایی له هه ق و کارکردنه به هه ق. دیاره جوله که کارکردنیاں به هه ق وون کرد، گاوده کانیش زانستیان له ده دست دا هه ر بؤیه جوله که بهر خه شم و تودپهیی که وتن و گاوریس گومپا بوون و لاپښیان گرت. چونکه هه رکه سی شاره زای هه ق بوو پاشان وازی لپه پنا شایه نی تودپهیی و خه شم و قینه. به پیچه وانهی ته وانهی که شاره زانیه، گاوده کان هه رچنده نیازی شتیکیان بووه به لام پښکاکیان دهر نه کرد چونکه له پښکي خوییه وه بؤی نه چون، که شوین که وتنی هه قه، ویل و گومپا بوون، نه و سا گاورد جوله که هه ر دوکیان ویل و گومپا و بهر تودپهیی و خه شم و قین که وتن. به لام خه شم و قینه که تایه به ته به جوله که، وه سفی ته وانی پښکراوه، وه خودای گه وره ده رباره پان نه هه رمویت:

﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾^۱ که سانیکیس بهر نه فرینی خدا که وتن و خودا غه زه بی لیگرتن.

وه تایه به تترین وه سفی گاوریس گومپا بوونه. وه خودای گه وره ده رباره پان ده هه رمویت: ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوا فِیْ دِیْنِكُمْ غَیْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِیْرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾^۲ پښش له نیستا گومپا بوون و نذر ټکیشیاں گومپا کردو خوشیاں له پښی راست لایاندا. هه ر بؤیه چه ندین هه رموده و ناسار له و باره یه وه هاتووه و پون و ناشکرایه. نیمای ته محمد پیوایه تی کردووه له عه دی کوپی حاته مه وه وتی: سواره ی پیغه مبهری خودا (ﷺ) پورم و چه ند که سیکیان گرت، کاتی که هینایان بؤ لای پیغه مبهری خودا (ﷺ) پزیزان کردن بؤی پوری عه دی وتی: نه ی پیغه مبهری خودا (ﷺ)! نوینره که م دورو، من دالم نه ماوه، من پیرژنیکی به ته مه م، که سم نیه نیش و کاریکم بؤ بکا. چاکه له گه لیکه، خودا چاکه له گه ل بکا. پیغه مبهری خودا (ﷺ) هه رموی: نوینره که ت کامه یه؟ ووتی: عه دی کوپی حاته مه، هه رموی: نه و که سه ی له خودا پیغه مبهره کی (ﷺ) پایکردو هه لات. وتی: چاکه ی له گه ل کردم، کاتی که عه دی گه پایه وه پیاوئ له ته نیشتی بوو له عه لی ده کرد وتی: داوای ولاخیکی سواری لیکه، نه ویش داوای کرد، پیغه مبهره

الفائدة ۶۰.

الفائدة ۶۷.

(سورتي) فرماني دا پئي بدن. وتي: هات بق لام و وتي: ڪاريڪي واي ڪردو هارگيز ڪاري واي نه ڪردو. ۽ هو فلان هات لاي و توش چاڪه بوي لئي، فلانين هات لاي و توشي بو فيريو لئي. عديش وتي: منيش چوم بولاي ژنيڪ و چند مندالتيڪي له لا بوو. باسي نزيڪياني ڪردن له پيڻه مبروهه (سورتي) ۽ ٺاله ويدا زانيم پادشاهيڪ نيه وه ڪيسراو قهيسر، فرموي: ٺهي عدي چي پاوي ناي له وهي ڪه دهوتري: لا اله الا الله؟ نايا هيچ پهستراوي هه جگه له خودا؟ چي پاوي ناي له وهي ڪه دهوتري: الله اڪبر؟ نايا شتي هه له خوداي گوره گوره تر بيت؟ وتي: مسولمان بووم. بينيم پوي گه شايه وه فرموي: ٺهوانهي غزه بيان ليگيراوه جووله ڪه ڪانن و ڪومراڪانين مهسيه ڪانن، پاشان ٺه فرموده ي باسڪرد. ترميزش پيوپه تي ڪردو وه تي فرموده يڪي هه سني غريبه. وه له سيردها هاتوه له زهيد ي ڪوپي عهري ڪوپي نوهيله وه ڪاتي خوي هندئ له هاره له ڪاني پڙشتنبق شام دهگه پان به شوين ٺايني پاست و پوندا. جووله ڪه ڪان پٺيان ووت: تق ناتواني بيته ناومان تا به شيڪ له غزه بي خودا هل نه گري، وتي: من له غزه بي خودا پاده ڪم، مهسيه ڪان پٺيان ووت: تق ناتواني بيته ناومان تا به شيڪ له نارپه زايي خودا وه رنه گري، وتي: ٺهوه له تواناي مندا نيه، له سر سروشتي خوي مايه وه، دورڪه وته وه له پهستن و ٺايني بته رستان، نه چوه لاي هيچ ڪه سي له گاويو جووله ڪه ڪان. به لام هاره لائي بوونه مهسيحي و چونه ناو ٺايني مهسيه ڪان. چونڪه ويانزاني له ٺايني جووله ڪه ڪه نزيڪ له سرده مهدا. يڪي له وانه وه ره قهي ڪوپي نه وغل بوو. تا ٺه وڪاته ي ڪه خودا شاره زاي ڪرد ڪه پيڻه مبره (سورتي) هات، باوه ره هينا ڪاتي ڪه بيني نيگاي بق هات په زاي خوي ليبيته.

پيڪاته ڪاني سورتي فاتحه

ٺه سورته پيڙزه له حوت ٺايت پيڪ هاتوه ڪه برتيه له سوپاس و ستايشي خوداي گوره به ناوه پيڙزه ڪاني ڪه پهيوئده به سيفته به رزه ڪانيه وه، وه باسي پڙي دواي ڪه پڙي قيامته و باسي پڻه ميه ڪاني بهنده ڪاني بق پارانه وه و لالانه لئي و ده رپيني لاوازي و بيده سه لاتيان و به سڙيان له په رستنيداو ناسيني به ٽاڪ و تهنيا ڪه شريك و هاوتاي نيه و پاڪ و بيجهيه و دوره له گشت ڪه موڪوپه ڪه وهانا پيڙني بق پڻه ميه ڪردنيان بق سر پئي پاست ڪه ٺه ٺاينه پايه دارهيه ڪه پاوه ستاويان بڪات له سهر ي يارمه تيان بدا بق بريني ٺه پيڳه هه ستياره له پڙي قيامته و بيان گه نيته به بهه شتي به رين. له تنيفت پيڻه مبره ران و خواهرستاني پاست و شه ميدان و پياو چاڪان، وه ٺه سورته پيڪ هاتوه له هه ٺايني خاوه نباوه پان بق ناڪاري چاڪ تا له گه ل ناڪار چاڪاندا، من له پڙي قيامته و. وه ناگادار ڪردنه وه و ترساندن له دورڪه وته وه له پيڳه خراب و پيو پوچه ڪان،

تا له پژوی قیامت له گه ل نه و که سانه دا کزنه کرتنه وه و پاپنچ نه کرتن بق ناو ناگر له پژوی قیامتدا،
نه وانیه که غه زه بیان لیگیراوه وئیل و گومرا بون.

دانه پائی به هر مکان نه لای خوداو نه دانه پائی گومراییه نه لای خوداو وه لام دانه وی قه دهریه کان
چه ندچاک و جوانه دانه پائی به هر مکان نه لای خودا له م نایه ته دا که خودای گه وره نه فرمویت:

﴿مَرَّطُ الَّذِينَ أَسْتَعْتَبْتُمْ﴾ فاعيله که ی بواردوه له الغضب دا، که نه فرمویت: ﴿غَيْرَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾
هر چه ند له هه قیقه تدا خوی کارایه و هه موو شتی به ویستی خویته تی. وه که له نایه تیکی تردا

نه فرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾^۱

نایه تو نه وانته نه دی که بپونه دۆستی نه وانیه که خوا غه زه بی لیگرتوون. وه دیسان گومرایشی
داوه ته پال نه وانیه که پتی هه لده ستن. هه رچه ند هه خودا خویشی گومرای کردوون. وه که نه فرمویت:

﴿وَرَأَى الشَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ تَزْوُورُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ

ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا﴾^۲ هه رکه س خودا

شاره زای بکات، نه وه شاره زای ده بیته و هه رکه سیش گومرا بکات، دۆستیکی پینیشاندهری بق پهیدا

ناکری. وه نه فرمویت: ﴿مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَكَأَيِّ هَادٍ لَهُ. وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾^۳ خودا پئی له هه رکه س

بگه پئی، هیچ پتیه ری ده ست ناکه وی خودا وازیان لیدینن با هه له یاخی بوونی خویاندا سه رگه ردان بن.

چه ندین نایه تی تریش هاتوو هه خودای گه وره هه خوی شاره زای ده کات و گومراش ده کات. نه که وه که

نه وه ی قه دهریه کان نه وانیه وه که نه وان بیرده که نه وه ده لئین: عه بده کان خویان نه وه هه لده بیژین و

ده یکه ن، به لگه شیان له سه ر نه و قسه یان نایه ته له یه کچه ده کانی قورئانه. واز له و نایه تانه دینن که

به ناشکراو پوون وه لامیان نه داته وه، نه مهش حال و به رخوردی خه لکی گومراو یاخیه. وه له

فرموده ی سه حیددا هاتوو: کاتی نه وانته تان بینی که دوا ی نه و نایه تانه ده که ون که مانای جؤوا جؤر

هه لده گرن، نه وانته نه و که سانه ن که خودای گه وره ناوی بردوون خوتانیان لیپارینن.^۴ نه مه مانای نه و

نایه ته یه که خودای گه وره نه فرمویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ

مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ. وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ

^۱ المجادلة ۱۴.

^۲ الكهف ۱۷.

^۳ الاعراف ۱۸۶.

^۴ فتح الباری ۵۷/۸ ص ۲۷.

وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ تُحَكِّمَتُ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَبِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَّهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَسْلُمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١﴾^١ نه که سانه ی دلیان ده غیزی تیدایه، هور نه وانه حز لیده که ن که خه لکی پیته لده خه لتی و هر چونی دلیان ده یه وی مانایان لیک نه ده نه وه. سوپاس بق خودای گه وره هیچ به لگه یه کی راست نیه به ده دست نه و بیدعه چپانه وه له قورئاندا، چونکه قورئان ماتوره بق نه وه ی هق له به تالان چیا بکاته وه، شاره زایی و گومپایی له یه که هه لاویری. هیچ دزایه تی و هه لوه شانده وه یه که له قورئاندا نیه، چونکه له لایه ن خودای کارزان و ستایش کراوه وه په وانه کراوه.

ثامین کردن له دواي خویندانی فاتیحه

سونه ته که سی که فاتیحه ی خویند له دوايدا بلی: (آمین) وه که یاسین، وه به (آمین) خویند کراوه ته وه. یانی: نه ی خودایه! لیثان قبول بکه. به لگه بیش له سر سونه تی ثامین کردن، نه م فرموده یه یه که نیمای نه حمه دو نه بو داودو تیرمیزی پړوایه تیان کردوه له وائیلی کوپی حجره وه نه لیت: بیستم له پیته مبهری خوداوه (ﷺ) که ﴿عَبْرَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الْفَاسِقِينَ﴾ ی ده خویند، ثامینی ده کرد، ده نگی تیا دریز ده کرده وه.^٢ نه بو داود نه لیت: ده نگی تیا دریز ده کرده وه. تیرمزی نه لیت: فرموده یه کی حه سه نه. وه له عه لی و ئیبنو مسعودو که سانی تریشه وه پړوایه ت کراوه.^٣ وه له نه بو هورده یره وه نه لیت: پیته مبهری خودا نه گه ر ﴿عَبْرَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الْفَاسِقِينَ﴾ ی بخویندایه نه یه رموو ثامین تا نه وانه ی له دوايه وه بوون له پیزی یه که مدا ده بیست.^٤ نه بو داودو ئیبنو ماجه ش پړوایه تیان کردوه نه میان بق زیاد کردوه، بهو ثامینه مزگوت ده له رزیه وه.^٥ داره قوتنی نه لیت: نه م فرموده سه نه ده گه ی حه سه نه.^٦ وه له بیلاله وه نه لیت: یار رسول الله لاتسبقتی بامین، نه بو داود پړوایه تی کردوه.^٧ نه بو نه سری توشه یری هیثاویه تی له حه سه ن و جه غفری سادیه وه که هردوکیان مییمان

^١ ال عمران ٧.

^٢ احمد/٣١٥/٤، أبو داود/٥٧٤/١، تحفة الاحوذی/٦٥/٢، ص ٢٨ سه حجه.

^٣ تحفة الاحوذی/٦٧/٢.

^٤ أبو داود/٥٧٥/١، بهم شیوه یه لاوازه.

^٥ أبو داود/٥٧٥/١، ابن ماجه/٢٧٩/١، بهم شیوه یه لاوازه.

^٦ الدار قطنی/٣٣٥/١.

^٧ أبو داود/٥٧٦/١، لاوازه.

ته تشديد كرده له (آمين) دا وهك تزامتك البيت الحرام، وتي: هاره له كانمان و كه ساني تريش وتويانه:
 نه م نامين كرده له دهره وهى نويزيشدا هر سونه ته. به لام دهر ياره ي نويز خوين جهختي له سهر
 كراوه ته وه. به ته نيا نويز بركات يان پيش نويز بي يان له دواي پيش نويز وه بي وهك يه كه. وه
 له هه موو كاتي كيشدا. وهك له هه ردو سححه كه دا هاتوو له نه بو هوره يره وه كه پيغه مبهري
 خودا (ﷻ) نه فهرموي: نه گهر پيش نويز ناميني كرد نيوهش بيگن هه ركامتان نامينه كه ي له گن
 ناميني فريشته كاندا يه بگري خودا له گونا مې پابردووه كاني خوش ده بي^۱. موسليميش مي ناويه تي كه
 پيغه مبهري خودا (ﷻ) نه فهرموي: كه تي كه سي له نيوه له نويز دا وتي نامين، فريشته كانيش وتيان
 (آمين)، نامينه كانيان ريگه وتي يه كتری كرد خودا له گونا هه پابردووه كاني خوش ده بي^۲. وتراوه: به و
 مانايه كه سي نامينه كه ي ريگه وتي ناميني فريشته كان كه وت له يه ك كاتدا. وه وتراوه: له كاتي وه لام
 دانه وه دا. وتراوه: له كاتي دلپاكي و دلسوزيدا. وه له سححي موسليدا هاتوو له نه بو موسا وه به
 مرفوعي: نه گهر نيمام وتي: ولا الضالين نيوهش بلين: نامين خودا وه لامتان نه دانه وه^۳. تيرمیزی
 نه لیت: يانی نه ي خودايه! هيو بپرومان مه كه له داواكاناندا. زوريكي تريش وتويانه، يانی: نه ي
 خودايه داواكه مان ليوره بگره.

ته فسيري سورتي (به قهره)

له مه دينه دا هاتوته خواروه

باسي نه و هه رمودا نه ي دهر ياره ي ريزي سورتي به قهره هاتوو

له موسنه دي نيمامي نه حمده و سححي موسليم و تيرمزي و نه سائيدا هاتوو له نه بو هوره يره وه
 په زاي خوي ليبيت كه پيغه مبهري خودا (ﷻ) نه فهرموي: ماله كانتان مه كه نه گورستان، بيگومان نه و
 ماله ي سورتي به قهره ي تيدا ده خويزي شهيتان ناچيته ناوي^۴. تيرمیزی نه لیت: فهرموده يه كي
 حه سه ني سححه. وه له عه بدللاي كوي مه سعو ده وه په زاي خوي ليبيت نه لیت: بيگومان شهيتان پا
 ده كا له و ماله ي سورتي به قهره ي تيا ده بيستي، نه ساني پوياه تي كردوو له اليوم والليله دا^۵. حاكم
 پوياه تي كردوو له مستدره كه كهيدا نه لیت: سه نه ده كاني سححه^۶. داره مي پوياه تي كردوو له

^۱ فتح الباري ۲۰۳/۱۱، مسلم ۳۰۷/۱، ص ۲۸.

^۲ مسلم ۳۰۷/۱.

^۳ مسلم ۳۰۳/۱.

^۴ أحمد ۲۸۴/۲، تحفة الاحرقى ۱۸۰/۸، النسائي في الكبرى ۱۳/۵، سححه.

^۵ النسائي في الكبرى ۲۴۰/۶.

^۶ الحاكم ۳۶۰/۲.

موسنه دهكيدا له نيينو مسعودوه ئهليت: هيچ مالى نيه كه سورته به قهرى تيا بخويندئى مهگين شهيان لتي دهردهچي و تپ لئنه دا. ديسان پيوايه تي كردوه له پښه شهيابه وه، وتي: عه بدللاي كوي مسعوده ئهليت: هر كه سي ده ئايهت له سورته به قهرى خويندبي له شهيوكا، شهيان ناچيته نو ماله نو شهوه. چوار ئايهت له سهره تايه وه ئايهت له كورسي دوو ئايهت ش له دوايدوه سي ئايهت ش له كوتايي سورته كه وه. وه له پيوايه تيكي ترا هاتوه: نو پوژه شهيان نزكي خويي و مال و مندالي نابيته وه، هيچ شتيك دلكراني ناكا وه ناخويندئى به سهر شتيكا مهگين به ناگا ديتته وه^۱. وه له سه ملي كوي سعه دوه ئهليت: پيغه مبري خودا (ﷻ) نه فرموي: بيگومان هه موو شتيك لوتكه يكي هه به، بيگومان لوتكه ي قورئان به قهره به، بيگومان هه ركه سي شويك له مالى خويدا بيخويندئى سي شهو شهيان ناچيته ناوي، وه هر كه س به پوژ له مالى خويدا بيخويندئى سي پوژ شهيان ناچيته ناوي^۲. نه بولقاسمي ته به راني و نه بو حاتم و نيينو هه بان له سه حيه كه يداو نيينو مرده وه به يش پيوايه تيان كردوه، تيرمزي و نه ساني و نيينو ماجة پيوايه تيان كردوه له نه بو هورده يروه په زاي خوي ليبيت نهليت: پيغه مبري خودا (ﷻ) شانديكي نارد كه ژماره يهك بوون قورئاني پيخويندن، هر كه سي چه ندي قورئان له بهر بوو خويندي، هاته لاي پياويكيان كه له هه موويان له ته مه نا لاوتر بوو فرموي: ئه ي فلان ئه ي تق چه ندت له بهر ده؟ وتي: نه ونده و نه وندهم له بهر وه سورته به قهره يش. فرموي ئايه سورته به قهرت له بهر ده؟ وتي: به لي، فرموي: بپوژ تق نه ميريان به يه كي له پياو مه قوله كانيان وتي: سويند به خوا هيچ شتيك نه بوه پيگرم كه فيري سورته به قهره بيم جگه له وه نه بي من له وه ترسام نه توانم پتي هه لسم، پيغه مبري خودا (ﷻ) فرموي: فيري قورئان بين و بيخويند، بيگومان ويته ي قورئان بق نو كه سه ي فيري ده بي و ده يخيوني وهك ويته ي هه مانه يه كيسى پي له ميسك وايه بوته كه ي به هه موو شوييكا بلاو ده بيتته وه. وه ويته ي نو كه سه ي فيري ده بي و كرده كه وي و نه وه له ناو سكيابه وهك ويته ي هه مانه وايه له ميسك دهمي به سترابي. نه مه وته ي تيرمزيه و پيوايه تي كردوه و نه ليت: فرموده يه كي هه سه نه، پاشان به مورس ليش پيوايه تي كردوه و الله اعلم^۳. بوخاري پيوايه تي كردوه له ئوسه يدي كوي موزايدوه په زاي خوي ليبيت وتي كاتى ترو له شهو دا سورته به قهرى ده خويند نه سپه كه ي له لايه وه به سترابوه. نه سپه كه ي كه وته سمكولان، نو بيدنه نگ ده بوو، نه ويش بيدنه نگ ده بوو، نو ده يخيوند، نه ويش ده ستي ده كرده وه به سمكولان، نو بيدنه نگ ده بوو، نه ويش ده ستي بيدنه كرده وه ديسان ده ستي كرده وه به خويندن نه سپه كه يش ده ستي كرده وه

^۱ الدارحي / ۲۲۲/۲ ص ۲۸.

^۲ الطبري / ۱۶۳/۶، ابن حبان / ۷۸/۲، مسنه كه ي هه سه نو سه نه ده كاني لاوازه.

^۳ تحفة الاحوذى / ۱۸۶/۸، النسائي فى الكبرى / ۲۲۷/۵، ابن ماجة / ۷۸/۱ له هه سه نه ده چيت.

به سمكن و پاشان هلسا يه حياى كوپى لتيوه نزيك بوو ترسا له وهى بجى به سه ريدا دورى خسته وه و لايدا، سه رى به رز كرده وه بى ناسمان هه تا له بهر چارى وون بوو، كاتى كه پوژى لتيوه وه نهوى بى پيغه مبه (ع) باسكرد. فرموى: نهى كوپى حضير بخوينه اوتى: نهى پيغه مبه رى خودا (ع)! يه حياى لتيوه نزيك بوو ترسام پيى پيا بنى سرم هه لپى و وه رگه پامه وه سه ر يه حياكه سرم بى ناسمان هه لپى هه روهك په له هور و ابوو چراى ندى تيا بوو، پوژت تا له بهر چاوم وون بوو. پيغه مبه (ع) فرموى: نه زانى نه وه چى بوو؟ نوسيد وتى: نه خه يه. پيغه مبه (ع) فرموى: نه وه فرشته بوون له بهر دهنگى تو ليت نزيك بوونه وه وه نه گه ر بده وام بويتايه له خوئندن كه پوژت ده كرده وه خه لكى سه يريان ده كړو لتيان نه نه شارايه وه^۱. هه ربه م جوړه پيشه واو نه بو عوبه يد قاسمى كوپى سه لام له كتيپى فضائل القران دا رپوايه تى كړدوه، والله اعلم. نيمامى نه حمده نه ليت: نه بو نوعه ين بوى گتپاينه وه، به شيرى موپى موهاجر بوى گتپاينه وه، عه بوللاى كوپى بوره يده بوى گتپامه وه له باوكيه وه نه ليت: له خزمه ت پيغه مبه ردا (ع) دانيشتبوم گويم لى بوو نه يفرموو: فترى سوره تى به قهره بين، چونكه خوئندنى پيت و بهر كه ته، واز لپيئاننى مايه ي به شيمانى و خه فته، كه سانى بيوره وه كه مته ر خه م پيى ناوړين. وتى: پاشان ماوه يه كه بيده نگ بوو پاشان فرموى: فترى سوره تى به قهره و نالى عيمران بين، چونكه نه مانه دوو گول په ننگن ستيه ر ده كن بى خاوه نه كانيان له پوژى قيامه تا وهك دوو په له هور يان وهك دوو ستيه ر يان وهك دوو پوژ له بالنده كه باليان په پ كړدوه. بنگومان نه م قورئانه ده گات به خاوه نه كه ي له پوژى قيامه تا كاتى كوپه كه ي بى له ت ده كړى، وهك پياوځى لاوازي په نگ زه رديپى ده لى: نايا من ده ناسى؟ ده لى: من تو ناناسم، پيى ده لى: من هاوه له كه ي تو م نه و قورئانه ي كه تو م تينو كړد له قرچى گه رما داو شه وهك م به بيدارى ميشته وه وه بنگومان هه موو بازگانى به دواى بازگانيه كه يه وه يه، وه تو نه مپو به دواى هه موو بازگانيه كه وه ي، مولكى پيغه دريت به لاي راستى، هه ر مانه و عيش به لاي چه پى، تاجى يوقار له سه رى داده نريت، دوو پوژاشك ده كړي ته به رى باوك و دايكى خه لكى دنويا نا توان بيان كن (ل يقوم بهما اهل الدنيا) ده ليتن: له بهر چى نه مه مان له بهر كراوه؟ پييان ده و ترى، به خوئندنى قورئانى مندا له كه تان، پاشان ده و ترى: بخوينه و سه ركه وه به پله و ژوره كانى به هه شتا، نه و عيش هه ر له بهر ز بوونه و دايه تا به رده وام بيت له قورئان خوئندن، هه رواده بى تا بيخوينى يان به نه رمى و نيانى و روانى بيخوينى^۲. نيينو ماجه ش هه نديك له فرموده كه ي به شيرى كوپى موهاجره وه رپوايه ت كړدوه^۳.

^۱ فتح البارى ۶۸۰/۸ ص ۲۹.

^۲ احمد ۳۵۲/۵ ص ۲۹ / حاكم به سه حيجى داناره.

^۳ ابن ماجه ۱۲۴۲/۲ حاكم به سه حيجى داناره.

سه‌ده‌ک‌ی‌ حه‌سه‌نه‌ له‌ سه‌ر مه‌رجی موسلیم وه‌ بۆ هه‌ندێ له‌م فهرموده‌یه‌ چه‌ند به‌لگه‌ هه‌یه‌. له‌وانه‌ فهرموده‌ی ئه‌بو ئوماه‌ی یاهلیی، ئیمامی ئه‌حمه‌د ڕیوایه‌تی کردوه‌ لێی ئه‌لثبت: بیستم له‌ پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) ئه‌یفه‌رموو: قورئان بخوێنن، چونکه‌ له‌ ڕۆژی قیامه‌تا دیت و تکه‌ ده‌کا بۆ خاوه‌نه‌کانی هه‌ردوو گۆل ڕه‌نگه‌که‌ بخوێنن: (البقره) و سورته‌ی (آل عمران) چونکه‌ ئه‌م دوانه‌ له‌ ڕۆژی قیامه‌تا وه‌ک دوو په‌له‌ هه‌ور یان وه‌ک دوو سیبهر، یان وه‌ک دوو پۆل له‌ باڵنده‌ که‌ باالیان ڕه‌په‌ک‌روه‌ له‌ ئاسماندا دێن به‌رگ‌ری له‌ خاوه‌نه‌کانیان ده‌که‌ن. سورته‌ی به‌قه‌ره‌ بخوێنن چونکه‌ خوێندنی پیت و به‌ره‌که‌ته‌ واز لێهێنانی مایه‌ی په‌شیمانی و خه‌فته‌. که‌سانی بێتوره‌و که‌م‌ترخه‌م پێی ناوێن^۱. موسلیمیش ڕیوایه‌تی کردوه‌ له‌ نوێژا^۲. الزه‌راوان دوو یوناک که‌ره‌وه‌که‌. (الغایه‌) ئه‌وه‌ی سیبهری بۆ کردووی له‌سه‌رته‌وه‌ (الفراق) پاچه‌یه‌ له‌ شتێک (الصواف) ڕێک و به‌یه‌که‌وه‌. (البطله‌) جادووگه‌ران واته‌: جادووگه‌ران ناتوانن له‌به‌ری بکه‌ن و بیپاریژن. و تراویشه‌: ناتوانن کار بکه‌نه‌ سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی قورئان ده‌خوێنێ و الله‌ اعلم. وه‌ هه‌رله‌و جۆره‌ فهرموده‌که‌ی نه‌واس کهری سه‌معان که‌ ئیمامی ئه‌حمه‌د ڕیوایه‌تی کردوه‌ ئه‌لثبت: بیستم له‌ پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) ئه‌یفه‌رموو: قورئان وئهو که‌سانه‌ی که‌ کاریان پێک‌درووه‌، سورته‌ی به‌قه‌ره‌و ئالی عمران پێشیان که‌وتوه‌، پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) سی نووونه‌ی بۆ هێناونه‌ته‌وه‌، دای ئه‌وه‌ من له‌ بیرم نه‌چه‌وته‌وه‌ فهرمووی: وه‌ک دوو په‌له‌ هه‌ور یان وه‌ک دوو سیبهری ڕه‌ش ڕوناکیه‌ک له‌ نێوانیاندا بێت یا وه‌ک دوو پۆل باڵنده‌ که‌ باالیان ڕه‌پ کردوه‌ له‌ ئاسماندا به‌رگ‌ری له‌ خاوه‌نه‌کانیان ده‌که‌ن^۳. موسلیم ڕیوایه‌تی کردوه‌. ترمیزیش هه‌ر ڕیوایه‌تی کردوه‌ وئه‌لثبت: فهرموده‌یه‌کی حه‌سه‌نی غه‌ریبه‌^۴.

سورته‌ی به‌قه‌ره‌ له‌ مه‌دینه‌ هاتۆته‌ خواره‌وه‌، بۆ جیاوازی و ناگۆکی

سورته‌ی به‌قه‌ره‌ هه‌مووله‌مه‌دینه‌ هاتۆته‌ خواره‌وه‌ به‌ کۆده‌نگی زانایان، وه‌ له‌و سورته‌تانه‌یه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ له‌ مه‌دینه‌ هاتۆته‌ خواره‌وه‌. به‌لام ئه‌م ئایه‌ته‌ که‌ خودای گه‌وره‌ ئه‌فه‌رمویت: ﴿وَأَتَقُوا يَوْمَ تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾^۵ ترسیشتان له‌و ڕۆژه‌ هه‌بی که‌ ده‌هێنرینه‌وه‌ لای خودا. و تراوه‌ ئه‌مه‌ دواين ئایه‌ته‌ که‌ هاتۆته‌ خواره‌وه‌ له‌ قورئاندا. وه‌ هه‌لیش ده‌گ‌ری که‌ دواين ئایه‌ت بێت له‌ سورته‌ی به‌قه‌ره‌دا هاتبێته‌ خواره‌وه‌. وه‌ ئایه‌تی ڕیباش له‌ دواينی ئایه‌ته‌کانه‌ که‌ هاتۆته‌ خواره‌وه‌. خالیدی کهری مه‌عدان سورته‌ی به‌قه‌ره‌ی ناو ناوه‌ به‌ چادرو ده‌واری قورئان.

^۱ احمد ۲/۴۹/۵، حاکم به‌ سه‌حیحی داناوه‌.

^۲ مسلم ۵۵۳/۱.

^۳ مسلم ۵۵۴/۱.

^۴ تحفة الاحوذی ۱۹۱/۸.

^۵ البقرة ۲۸۱.

الرا) جگہ لہمہ حوندجہ کردنی دانراوہ (ہجائی موضوع) ہندیٰ لہ عہرہ بہ کان وتویانہ: ئہوانہ چہند پیتئکین لہ پیتہکانی فہرہنگ، بہ باسکردنی ہندیکیان لہ سہرہتای سورہتہکانوہ پتیویست بہ باسکردنی ئہوانی تر ناکا کہ لہ تہواو کیری بیست و ہشت پیتہکی ترن، وک کہسی دہلی: کورہکم دہنوسی (ا ب ت ث) باسکردنی ہندیکی بہسہ بق باسکردنی ہمووی، ئیبینو جہریر ئہمی گتپراوتہوہ^۱۔ منیش دہلیم: کوی ئہو پیتانہی کہ باس دہکرین لہ سہرہتای سورہتہکانوہ بہ لاہردنی پیتہ دیوبارہ کراوہکانوہ لییان چوارہ پیتن، کہ بریتین لہ (ا ل م ص ر ک ہ ی ع ط س ح ق ن) ئہم دہقہ کویان دہکانوہ (نص حلیم قاطع لہ س) کہ نیوہی پیتہکانہ بہ ژمارہ، ئہوانہی باسکراوہ لییان بہریتترہ لہوانی تر۔ زہمہخشری ئہلثت: ئہم چوارہ پیتہ پٹک ہاتوہ لہ جؤو چہشنی پیتہکان۔ یانی: پیتہ بیدہنگ و دہنگ دارو نہرم و توند و داخراو کراوہ بہرز و نرم و لہ پیتہ جولاوہکان بہ درئی میناوبنی و پاشان وتی: پاک و بیہمیسی بق ئہو خودا کہ گشت کارہکانی پڑہ لہ وردہکاری و کارزانی۔ ئہم جؤرہ پیتانہ زقند بہوانہیشہوہ کہ باسکران۔ وہ دیارہ گرنگی شتی و بہرئی، جیگی ئہوانی تریش ہموو دہگرتہوہ، ہر بڑیہ ہئی لہ زانایان لیرہدا قسہیہ چاکیان کردوہ و وتویانہ: گومانی تیدا نیہ کہ خودای گہوردہئم پیتانہی بیہودہ و بیسود نہناردوتہ خوارہوہ۔

ئہوی کہ نہفامہکان دہلین: لہ قورئندا ہاتوہ (ما ہو تعبد) ہیچ مانایہکی نیہ۔ ئہوانہ مہلہیکی زقند گہوردہیان کردوہ۔ وای دابنی خوی لہ خؤیدا مانای ہہیہ، خؤ ئہگہر لہ پیغہمبہرہوہ (ﷺ) شتیکمان

بق باسکرا، ئیمہش باسی دہکین ئہگہر نہبوو، لہ کویدا وہستاوبن دہوستین و دہلین: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَسْلُمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾^۲ بہوامان پتی ہہیہو ئہمانہ گشت لہ پەرورہدگارمانہوہیہ۔ زانایان کردہنگ نبین لہ سہر شتیکی دیاری کراو، مہرکہسی بہ بہلگہ ہندی شتی بق دہرکوت ئہو شوین کہوتنی پتیویستہ، ئہگہر بہلگہ نہبوو دہبی بوہستین تا پوون و ناشکرا دہبی، ئہمہ شیوہیہکیہتی۔

پیتہ پچراوہکان بہلگہن لہ سہر دہر خستنی اعجازی قورئان

شیوہیہکی تری کارزانی کہ خواستی ئہم پیتانہ لہ سہرہتای ئہم سورہتہکانوہ بیت کامہیہ؟ بی ئہوی سہیری ماناکانی لہ ناو خؤیدا، وتراوہ: بڑیہ ئہم پیتانہ لہ سہرہتای ئہم سورہتہکانوہ باس کراوہ تا دہرئہسہی ئیعجازی قورئانی تیا دربخاو پونی بکاتہوہ کہ خہلکی دہستہوسان و بیہیزو

^۱ الطبری ۲۰۸/۱۔

^۲ ال عمران ۷۔

يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَلِلَّائِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ أَنَّهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ^۱ ۱. حامیم عین سین قاف، خودای خاوهن دهسه لاتی کارزان،
فرمانی خوی ناوا بق تر و پیغمبرانی پیش له ترش پی دهکا. وه چندین ثایه تی تریش که به لگن
له سر راستی نهو پیمازهی نهوانه له سهری پوشتون بق که سی به چاکی سهیر بکات. والله اعلم.

هیج گومانیک له قورئاندا نیه

خودای گهرده نه فرمویت: ﴿ذَٰلِكَ الْكِتَٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ﴾ ۱. نه م کتیبه هیج گومانی تیدا نیه
بۆ نهوانه ی پاریزگارن پی نیشاندهره. ﴿الْكِتَٰبُ﴾ یانی: قورئان، ﴿لَا رَيْبَ فِيْهِ﴾ یانی: گومان. سوودی
له نهبو مالیکوه و له نهبو سالحوه له نیبنو عه باسه وه، وه له موپه ی همدانیه وه له نیبنو
مه سعوده وه، وه له کهسانیکوه له هاوه له کانی پیغمبره ی خوداوه ﴿هُدًى﴾ نه لیت: ﴿لَا رَيْبَ فِيْهِ﴾ هیج
گومانی تیدا نیه^۲. نهبو دهردانو نیبنو عه باس و مو جامید و سه عیدی کوپی جوبه یرو نهبو ماکیک و
نافیعی مه ولای کوپی عومره وه و عتا و نهبو عالیه و په بیعی کوپی نه نهس و مو قاتیلی کوپی هه یان
و سوودی و قه تاده و نیسماعیلی کوپی نهبو خالیده وه که هه ر وایان وتوه. نیبنو نه بی حاتم نه لیت:
من وانا نازم هیج ناکوکیه هه بی له نیوان زانایاندا له سهری^۳. مانای قسه که نه وه یه لیتره دا که نه م
کتیبه که قورئانه هیج گومانی تیدا نیه له لایه ن خوداوه په وانه کراوه. وه ک خودای گهرده له سووره تی
سه جده دا فرمویه تی: ﴿الْعَمَّ ۝ تَنْزِيلَ الْكِتَٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ﴾ ۴ الف لام مم، هیئانه
خواره وه ی نه م قورئانه هیج گومانی تیدا نیه له لایه ن په روه دگاری جیهانه وه یه. هه ندی له زانایان
وتویانه. نه مه خه بره و مانای نه می تیدایه، واته هیج گومانتان تیدایه نه بی. وه له خویندنه وه ی نهوانی
که له سهر ﴿لَا رَيْبَ﴾ وه ستاون و پاشان ده ستیان پیکردوه ته وه به ﴿فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ﴾ پی نیشاندهری تیدایه
بق پاریزگارن. به لام وه ستان باشتره له سهر ﴿لَا رَيْبَ فِيْهِ﴾ لهو ثایه ته ی که باسما ن کرد، چونکه ﴿هُدًى﴾
ده بیته سیفه ت بق قورئان، نه مه یش په وانه تره له باتی ﴿فِيْهِ هُدًى﴾ هجی هه لده گری له زمانی عهره ببیدا
مه رفوع بی له سهر نهعت و مه نسو بیس بی له سهر حال.

الشوراء ۱-۳.

الطبری ۱/۲۲۸ ص ۳۱.

ابن ابی حاتم ۱/۳۱.

السجدة ۱-۲.

تایه بهت مه ندی شارهای به خو پاریزیوه

شاره زایی تایه بهت کراوه به خوا ناسانه وه. وهك خودای گه وده نه فره رمویت: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا
أَعْجَبًا لَقَالُوا لَوْلَا نُفِّلَتْ إِلَيْنَا مِنْ أَعْلَىٰ سَّمَاءٍ آيَاتُهُمْ وَعَرْشُهُمْ عَلَىٰ عِزِّ مَنْ لَدُنْهُمْ وَأَمْ نُوْهُدَىٰ وَشِقَاقُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي
مَا أَذَانَهُمْ وَقُرْآنَهُمْ عَلَيْهِمْ عَمًّ أُولَٰئِكَ يَنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ^۱ بَلَىٰ: نه مه بق كه سانی كه باوه بیان
پیتیناوه، پیترو چاره ی دهر دانه نه وانهش بهوای پیتناکه، گوئی گرانن له بیستن و چاوایان له دیتنی
کویره هه رده لئی له جیتی دویره وه بانگ ده کرین. وه نه فره رمویت: ﴿وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ
وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا^۲ نیتمه له گه له نه م قورنانه شتی وات بق به پئی ده کهین که
شیفاو به زهیی تیدایه بق خاوه نباهه پان و نامه قانیش پیتی زیانبار ده بن. چه ندین تایه تی تریش که
به لگن له سه ر تایه به تمه ندی خاوه ن باوه پانه وه که سودمند ده بن به قورنان، چونکه قورنان خوی له
خویدا پیتیشاند هه، به لام چاکه خوازان نه بی نه وه ورنه گوئی وهك خودای گه وده نه فره رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا
النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ^۳ نه ی خه لکینه! له
لایه ن په روه ردگار تانه وه ناموزگاریه کتان بق هاتوه چاره ی دهر دی دلانیش وه پئی نیشاند هه به زهیی به
باهه پداران. وه له نیبنو عه باس و نیبنو مه سموند هه ندی له هاهه لانی پیقه مبه ری خودا وه (ﷻ)

هاتوه، ﴿هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ یانی: بهو ناکیه بق له خوا ترسان.

مانای خو پاریزان ﴿الْمُتَّقِينَ﴾

نیبنو عه باس نه لیت: ﴿هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ نه و خاوه ن باوه پانه که خوایان ده پاریزان له شه ریک دانان بوم
و به پیتی به رفه رمانی من کار ده کهن. وه هه ر له نیبنو عه باسه وه نه لیت: ﴿لِّلْمُتَّقِينَ﴾ نه وانه که له تو له ی
خودا ده ترسن له واز هیتان له و شتانه ی که ده یزانن له شاره زایی. وه به هیوای به زهیی خودان له بهوای
هیتانیان به وه ی که پیتی هاتوه بویان. قه تاده نه لیت: ﴿لِّلْمُتَّقِينَ﴾ نه و که سانه ن که خودا وه سفی کردوون
به م تایه ته که نه فره رمویت: ﴿الَّذِينَ يُؤْتُونَ بِالنَّفْسِ وَيُؤْمِنُونَ بِالْحَقِّ﴾ نه و که سانه ی بهوایان به نه دیار هه یه نو یژ
ده کهن. له و تایه تانهش که به دوایدا دین. نیبنو جه ریر وتی: نه وانه هه مووی ده گریتته وهك خودا
فه رمویه تی، تیرمزی و نیبنو مابه ریوایه تیان کردوه له عه تییه سه عدی وه وتی: پیقه مبه ری خودا

^۱ فصلت ۴۴.

^۲ الاسراء ۸۲.

^۳ یونس ۵۷.

﴿۱﴾ فہرمویہ تی: بہندہ ناگاتہ پہلی خُزپارِیزان تا واز دینئی لہوہی خراپ نیہ لہ ترسی ئوہی نہکا خراپہی تیدا بیت^۱. پاشان ترمیزی وتی: فہرمودہیہ کی حہسہ تی غہریبہ.

شارہزا بیون دوو جورہ

جاری وا ہہیہ بہ وتہی پینمای دیت، مہبست پیتی ئوہیہ کہ لہ دلدا جیگیر دہبی لہ باوہ. نہمہ خدا نہبی کہ س ناتوانی وہدی بہیتی لہ دلی بہندہکاندا جگہ لہ خودای گورہ وہک خودای گورہ فہرمویہ تی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾^۲ تق ناتوانی کہسی کہ خوت خوت بوی شارہزای کہی. وہ فہرمویہ تی: ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا يُنْفِقُكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا لِنَفْسِكُمْ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ﴾^۳ خودا رینگہ لہ ہر کہس بگورہی ہیج پینیشاندہری دہست ناکہوی. وہ فہرمویہ تی: ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا﴾^۴ ہرکہسی خودا شارہزای بکا، ئوہا شارہزا دہبیت و ہر کہسیکیش گومرا بکا دقستیکی شارہزای بق پیدا ناکری. چہندین ثاہی تی تریش لہم بارہیہوہ ہاتوہ. جاری واش ہہیہ مہبست بہ (الہدایہ) ہونکردنہوہی ہق و ناشکارکردنیہ تی بہپینمای و پینیشاندان. وہک خودای گورہ فہرمویہ تی: ﴿وَأَنَّكَ لَا تَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾^۵ بیگومان تق پینمای دہکی بق پیتی راست. وہ فہرمویہ تی: ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ﴾^۶ تق ہر تہنیا ترسینہریکی و ہیچی تر، وہ ہر گہلنیک لہ گہلانیس دہبی پینیشاندہریک ہہبی. وہ فہرمویہ تی: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ

^۱ تحفة الاحوذی ۱/۱۴۷، ابن ماجہ ۱۴۰۹/۲ لاواہ.

^۲ القصص ۵۶.

^۳ البقرة ۲۷۲.

^۴ الاعراف ۱۸۶.

^۵ الکہف ۱۷.

^۶ الشعراء ۵۲.

^۷ الرعد ۷.

فَاَخَذْتُمْ صَاحِقَةً الْعَذَابِ اَمْثَلُ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ^۱ نیتہ پنگی بہرہو خومان نیشان ہوزی سہمودیشدا،
 لہ باتی شارہزا بونیان، حہزیان کرد ہہ رنابینا بن. وہ نہفہرمویت: ﴿وَهَدَيْتُهُ النَّجْدَيْنِ﴾^۲ وہ پنگی
 چاک و خرابمان نیشان نہداوہ. لہسہر تہفسیری نہوانی کہ وتویانہ: مہبہست پییان چاکو خرابیہ
 نہمیش پہسند ترہ واللہ أعلم.

مانای خُو پاریزی (التقوا)

بنہرہتی خُوپاریزی (التقوا) خُو پاراستنہ لہوی کہ ناخوشہ، چونکہ نہسلہکی لہ (وقی من
 الوقایہ) وہ ہاتووہ. وہ دلین: عومری کوپی خہتاب پرسپاری کرد لہ ثوبی کوپی کہعب دہرباری
 (التقوا) نہویش پیی وت: نایہ تق بہ پنگیہکی پپر دپک و دال دا نہپویشتوی؟ وتی: بہلی: وتی: جیت
 دہکرد؟ وتی: خُوَم نامادہ دہکردو ہولم نہدا کہ بہرم نہکےوی وتی: نائوہ خُو پاریزیہ (التقوی).

مانای باوہر

خودای گہورہ نہفہرمویت: ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ﴾^۱ نہو کہسانہی ہپوایان بہ نہدیار ہہیہ. نہبو
 جہعفری پازی لہ علای کوپی موسہیبیبی کوپی نافیعہوہ لہ نہبو نیسحاقوہ لہ نہبو نہحوہسہوہ لہ
 عہبداللہ وہنہلث: (الایمان) یانی: سہلماندن و بہپاست زانین^۲. عہلی کوپی نہبو تہلحو کہسانی تریش
 لہ نیبنو عہباسہوہ پہزای خوایان لیبتت نہلین: (يُؤْمِنُونَ) یانی: بہپاستی دہزائن^۳. موعمہر لہ
 زوہیرہوہ نہلث: (الایمان) یانی: کارکردن^۴. نہبو جہعفری پازی لہ پہبیعی کوپی نہنہسہوہ نہلث:
 (يُؤْمِنُونَ) یانی: دہترسن^۵. نیبنو جہریر نہلث: چاکتر نہوہیہ کہوہسف کراون بہوہی کہ ہپوایان ہہیہ
 بہ نادیار بہ کردارو بہ گفتارو بیرو باوہر. جاری وایش ہہیہ ترسان لہ خودا بہ مانای باوہر دیت کہ
 بریتہیہ لہ سہلماندن بہ کردارو گفتار، دیارہ باوہر وتہیہکی فراوانہ بق دان پیانان بہ ہونی خوداو
 کتیبہکان و پیفہمہرانی و سہلماندنی نہو دانپیانانا بہکردار. منیش دہلیم: (الایمان) لہ زماندا تہنیا بق
 بہپاست زانین بہکار دہہینری. جاری وا ہہبوہ لہ قورئاندا بہکار ہینراوہ مہبہست پیی بہ پاست
 زانین بوہ وہک خودای گہورہ نہفہرمویت: ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا

^۱ فصلت ۱۷.

^۲ البلد ۱۰.

^۳ الطبری ۲۳۵/۱.

^۴ الطبری ۲۳۵/۱.

^۵ الطبری ۲۳۵.

^۶ الطبری ۲۳۵.

۱ ﴿مَنْ كَفَرَ﴾ واته پیغمبر (ﷺ) باوه‌پی به خدا هه‌یه و باوه‌پی به خاوه‌ن باوه‌پانیش هه‌یه. وه وهك
 شه‌وی براکانی یوسف به باوکیان وت: ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ﴾^۲ هه‌رچه‌نده راستیش
 پیده‌لین، بپوا به نیمه‌ناکی. وه هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر به‌کار هیترا له‌گه‌ل کرداردا وهك خودای گه‌وره
 نه‌فه‌رمویت: ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾^۳ مه‌کین نه‌وانه‌ی باوه‌پدارو ناکار چاک
 بوون. به‌لام کاتی مه‌به‌ست پینی بپوای شه‌رعی بیت نه‌مه‌ده‌بی هه‌ر به کردارو گوفتارو بیرو باوه‌پیت.^۴
 نه‌م بپوایه زیاد ده‌کاو که‌میش ده‌کا له‌فه‌رمووده‌و ناساری زوردا هاتووه به تاییه‌تی له‌سه‌ره‌تای
 شه‌رحی بوخاریدا قسه‌مان لی‌کرد. سوپاس و ستایش بق خودای مه‌زن. وه هه‌ندیک بپوایان به ترس
 ته‌فسیر کردووه وهك خودای گه‌وره له‌م نایه‌ته‌دا نه‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ

وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾^۵ نه‌و که‌سانه‌ی له‌نه‌دیده له‌په‌روه‌ریدگاریان نه‌ترسن. وه نه‌فه‌رمویت: ﴿مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ

بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ﴾^۶ وه ترس له‌خودا بوخته‌ی باوه‌پو زانیاریه. وهك خودای گه‌وره نه‌فه‌رمویت:
 ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾^۷ له‌ناو عه‌بدانی خودادا هه‌ر نه‌وانه‌ی زور زانان له‌خودا ده‌ترسن.

مه‌به‌ست به نادیار (الغیب)

مه‌به‌ست به نادیار (الغیب) لی‌ره‌دا زانیانی پتیشینه ده‌سته‌واژه‌ی جیاوازیان هه‌یه‌و هه‌میوان پاستن و
 هه‌مو یه‌ك مه‌به‌ستیان هه‌بووه. نه‌بو جه‌غفیری پازی له‌په‌بیعی کوپی نه‌نه‌سه‌وه له‌نه‌بوله‌الیه‌وه
 نه‌لئت: له‌م ده‌قه‌دا که‌خوای گه‌وره نه‌فه‌رمویت: ﴿يُؤْتُونَ بِالْغَيْبِ﴾ بپوایان به نه‌دیار هه‌یه. وتی:
 باوه‌پریان به خوداو فریشته‌کانی و کتیبه‌کانی و پیغمبره‌کانی و پوژی دواپی و به‌هشت و ناگرو چونه
 خرمه‌تی هه‌یه. وه باوه‌پریان به ژیانی دوی مردن و زیندوبونه‌وه هه‌یه. نه‌مانه هه‌موو نادیارن، قه‌تاده‌ش
 هه‌روای وتووه.^۸ سه‌عیدی کوپی مه‌نسور پپوایه‌تی کردووه له‌عه‌بدالرحمن ی کوپی یه‌زیده‌وه نه‌لئت:

^۱ التوبة ۶۱.

^۲ یوسف ۱۷.

^۳ التین ۶.

^۴ ابن ابی حاتم ۳۵/۱.

^۵ الملك ۱۲.

^۶ ق ۳۳.

^۷ فاطر ۲۸.

^۸ الطبری ۲۳۶/۱ ص ۳۲.

له لای عبداللهی کوپی مه‌سعود دانیشتبوین، باسی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌رمان (ع) ده‌کرد وه له و شتانه‌ی که پیش که‌وتون له ئیمه. عبدالله وتی: فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر (ع) نۆر ناشکرا بوو له لای نه‌وانه‌ی که چاویان پیتی که‌وت. سویند به‌و که‌سه‌ی که هیچ شتی بۆ په‌رستن ناشی جگه له‌و، هیچ که‌س مه‌رگیز باوه‌پی نه‌هیناوه نه‌و باوه‌په چاکتر بی له به‌وا به‌ نهدیار (الغیب) پاشان ئه‌م ئایه‌تانه‌ی خویند: ﴿اِنَّكَ اَنْتَ اَلَا تُرَبِّیْهِ هٰذَا الَّذِیْ یُزَعِّیْ ۝۶۰ الَّذِیْ یُزَعِّیْ بِالْقَبْ﴾، لام، میم ئه‌م کتێبه هیچ گومانی تیدا نه‌ی، بۆ نه‌وانه‌ی پارێزگارن پێنیشاندهره. نه‌و که‌سانه‌ی به‌روایان به‌ نهدیار مه‌یه تا ئه‌گاته (الْمُفْلِحُونَ) ^۱ پزگارن. هه‌ر به‌و جۆره ئیبنو ئه‌بی حاتم ئیبنو مه‌رده‌وه‌یه‌ی و حاکیم له موسته‌دره‌که‌یدا په‌یوایه‌تیان کردوه ^۲. مانای ئه‌م فه‌رموده‌یه که ئیمامی ئه‌حمه‌د په‌یوایه‌تی کردوه له ئیبنو موحه‌یریزوه وتی: وتم به‌ نه‌بو جومعه: فه‌رموده‌یه‌که‌مان بۆ باس بکه له پیغه‌مبه‌رت (ع) بیستبیت، وتی: به‌لێ، فه‌رموده‌یه‌کی چاکتان بۆده‌گێڕمه‌وه، وتی: ژه‌مێکی نیوه‌پۆمان له‌خزعه‌ت پیغه‌مبه‌ردا (ع) خوارد، نه‌بو عوبه‌یده‌ی کوپی جه‌راحمان له‌گه‌لا بوو وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا (ع) ئایا که‌سێک مه‌بی له ئیمه چاکتر بیت؟ له‌گه‌لتا موسولمان بووین و جیهادیشمان کرد له‌گه‌لتا. فه‌رموی: به‌لێ که‌مه‌لیکن له‌ دوا‌ی ئیوه به‌وا به‌ من دینن و منیشیان نه‌دیوه.

مانای نوێزکردن

ئیبنو عباس نه‌لیت: ﴿وَيُزَعِّیْ الصَّلَاةَ﴾ نوێز ده‌که‌ن به‌ فه‌رزه‌کانیه‌وه ^۳. زه‌ححاک له ئیبنو عه‌باسه‌وه نه‌لیت: ﴿وَيُزَعِّیْ الصَّلَاةَ﴾ نوێزکردن. واته: که‌پنوش و سوجه‌و قورئان خویندن و گه‌ردن که‌چی به‌ته‌واوی و پێشوازی کردنی و به‌ته‌نگه‌وه بوونی ^۴. قه‌تاده نه‌لیت: (إقامة الصلاة) یانی: پارێزگاری له‌ کاته‌کانی نوێژ ده‌ستنویژو پکوع و سوژده‌کانیدا ^۵. موقتیلی کوپی حه‌یان وتی: (إقامتها) یانی: پارێزگاری له‌ کاته‌کانی و ده‌ستنویژگرتنی باش و پکوع و سوجه‌و قورئان خویندن به‌ته‌واوی له نوێژداو شایه‌تومان و سلاوه‌ت دان له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (ع) ئه‌مه نوێزکردنی ته‌واوه ^۶.

مه‌به‌ست به‌ به‌خشین

^۱ سه‌عیدی کوپی مه‌نصور ۵۴۴/۲.

^۲ ابنا‌بی حاتم ۳۴/۱، الحاکم ۲۶۰/۲.

^۳ الطبری ۲۴۱/۱.

^۴ الطبری ۲۴۱/۱ ح ۳۳.

^۵ ابن ابی حاتم ۲۷/۱.

^۶ ابن ابی حاتم ۲۷/۱.

علی کوپی نهو ته لحوه که سانی تریش و تیان له ئیبنو عه باسه وه: ﴿وَمَّا زَعَمَهُمْ يَأْتُونَ﴾ لهو بژیویهش پیمان داون ده به خشن. وتی: زه کاتی ماله کانیان^۱. سودی نه لیت: له نهو مالیک و نهو سالمه وه له ئیبنو عه باس و له سوپه وه له ئیبنو مه سعودو چه ندین که سه وه له هاوه لانی پیغه مبهری خوداوه ﴿وَمَّا زَعَمَهُمْ يَأْتُونَ﴾

نه لیت: ﴿وَمَّا زَعَمَهُمْ يَأْتُونَ﴾ به خشینی پیاو به مال و مندالی. نه مه له پیش نه وه دا ئایه تی زه کات خواره وه^۲. جوبهیر نه لیت: له زه حاکه وه: مال به خشین شتیک بوو خویان پی نزیك ده خسته وه له خودا به پیتی تواناو تیکو شانی خویان، تا فرهز بوونی زه کات ها ته خواره وه، که حهوت ئایه تی بوو له سوهرتی به رانه دا که باسی مال به خشینی تیا باس کراوه، نهو ئایه تانه بونه نه سخ که ره وه و جیکیر بوه کان^۳. منیش ده لیت: زور جار خودای گه وه نوێژ کردن و مال به خشینی له گه ل یه که میناوه، چونکه نوێژ کردن هه قی خودایه و په رستنه تی که بریتیه له خوا په رستی به ته نیاو سوپاس و ستایش و پارانه وه وانا پی بردن و پیشت پیه ستنی. به لام مال به خشین مه به ست پیتی چاکه کردنه له گه ل خه لکی و سوود پیگه یاندنیانه. نزیك ترین که سیش بهو به خشین خزم و کهس و کارو به نده و که نیزه یه. پاشان که سانی بیگانه ش. هه ر به خشینکی واجب و زه کاتی فرهز کراو نه مه ئایه ته ده یگریته وه که نه فره مویت: ﴿وَمَّا زَعَمَهُمْ يَأْتُونَ﴾ لهو بژیویهی پیمان داون ده به خشن. هه ر بژییه له هردوو سه حیه که دا ها تووه له ئیبنو عومره وه په زای خوی لی بیت ئیسلام له سه ر پینچ به نه پهرت دروست کراوه، شایه تی دان که هیچ شتی بق په رستن ناشی جگه له خودا وه موحه مه د ﴿وَمَّا زَعَمَهُمْ يَأْتُونَ﴾ پیغه مبهری خودایه، نوێژ کردن و زه کات دان، پوژی په مه زان و هه جی مالی خوا^۴. فره موده له م باره یه وه زوره.

مانای نوێژ الصلاة

له به نچینه دا نوێژ له زمانی عه ره بیدا پارانه وه یه، پاشان نوێژ له شه رعدا به کاها تووه بق نهو پکوع و سجود و کرداره تاییه تانه له چه ند کاتیکی دیلری کراودا و بهو مه رجانه ی که زانراوه و نهو سیفه ت و جۆرانه ی که مه شه و ره پیتی.

خودای گه وه نه فره مویت: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَيَا أَخِیْرَهُمْ يَقُولُونَ﴾ وه نه وانه ی که به روا ده مینن بهو قورئانه بق تر نیراوه، وه بهو کتیبانه ی که بق پیغه مبه رانی پیش تر به پی کراوه، وه له هاتنی پوژی قیامه ت هیچ گوماننکیان یه. ئیبنو عه باس نه لیت: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾

^۱ الطبری ۲۴۳/۱

^۲ الطبری ۲۴۳/۱

^۳ الطبری ۲۴۳/۱

^۴ الفتح الباری ۱/ ۶۴، مسلم ۴۵/۱ ص ۳۳.

وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿۱﴾ یانی: بپروایان هه‌یه به‌وهی تو له‌لای خوداوه هیناوته و بپروایان هه‌یه به‌و کتیبانه‌ش له پیش تووه په‌وانه کراوه‌بۆ پیغه‌مبه‌ران هیچ جیاوازی ناکن له نیتوانیادا و حاشا ناکن له‌وهی که پیغه‌مبه‌ران پیتی هاتوون له‌لاین په‌روه‌دگاریانه‌وه^۱. ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ یانی: بپروایان هه‌یه به‌زیندوو بونه‌وو پۆژی قیامت و به‌ه‌شت و ناگرو لیپرسینه‌وه و ته‌رازو^۲. بۆیه ناو‌نراوه به پۆژی دوابی چونکه دوابی دنیا دیت.

سیفه‌ته‌کانی خاوه‌ن باوه‌ر

ئه‌مانه‌ی که وه‌سف کراوه‌ لیتره هه‌ر ئه‌وانه‌ن له پیشه‌وه له‌و ئایه‌ته‌دا که خودای گه‌وره ئه‌فه‌رمویت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِالْغَيْبِ وَيُؤْمِنُونَ بِالْصَّلَاةِ وَهُمْ رَبُّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ ئه‌و که‌سانه‌ی بپروایان به‌ نه‌دیار هه‌یه‌و نوێژ ده‌کن و له‌و بزۆیه‌ش که پیمان داوون ده‌به‌خشن. مواهید ئه‌لێت: چوار ئایه‌ت له سه‌ره‌تای سورته‌ی به‌قه‌روه وه‌سفی خاوه‌ن باوه‌رانه، دوو ئایه‌تیش ده‌رباره‌ی په‌وشتی خوا نه‌ناسانه، سیانزه ئایه‌تیش ده‌رباره‌ی دووپه‌وه‌کانه^۳. ئه‌م چوار ئایه‌ته نیشانه‌یه بۆ هه‌ر مسبو‌لمانی ئه‌و سیفه‌تانه‌ی تیدا بیت، ئیتیر ئه‌و که‌سه عه‌ره‌ب بێ یا عه‌جه‌می یا ئه‌ه‌لی کتیب یا له‌ مرقۆ بێ یا له‌ جنۆکه. هیچ سیفه‌تی له‌م سیفه‌تانه به‌ پست دانانری به‌بێ ئه‌وی تریان. به‌لکو هه‌موویان به‌یه‌که‌وه بوستران و مه‌رجه له‌گه‌لی. بپوا به‌ نه‌دیارو نوێژکردن و زه‌کات دان ته‌واو نابێ به‌بێ بپوا بوون به‌وه‌ی کی پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) پیتی هاتوووه به‌وه‌یش که پیغه‌مبه‌رانی پیش ئه‌و سه‌لامی خاویان لیبتیت پیتی په‌وانه‌ کراون و بپوابوون به‌ پۆژی دوابی. وه‌ک چۆن ئه‌مانه‌ش نابێ به‌بێ بپوابوون به‌وان. خودای گه‌وره فه‌رمانی داوه به‌ خاوه‌نباوه‌ران به‌وانه و ئه‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالَّذِي أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ﴾^۴ ئه‌ی کۆمه‌لی خاوه‌نباوه‌ران! جگه له‌وه‌ی بپواتان به‌ خوا هیناوه، ده‌بێ بپواتان به‌ پیغه‌مبه‌ره‌کی هه‌بێ و بپواشتان به‌و قورئانه هه‌بێ بۆ پیغه‌مبه‌ری ناردوه و بپواتان به‌و کتیبه‌ش بیت که به‌ر له‌ قورئان ناردویه. وه‌ ئه‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تَجِدُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا يَأْتِيهِمْ مِنْكُمْ يَتَّبِعُونَ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْكُمْ وَيَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْكُمْ وَاللَّهُمَّ وَحْدٌ﴾^۱

^۱ الطبری ۲۴۴/۱.

^۲ ابن ابی حاتم ۳۹/۱.

^۳ الطبری ۲۳۹/۱.

^۴ النساء ۱۳۶.

وَرَبُّكَ^۱ نَهَكَرَ لَهُ كَلَّ نَهَلَى كَتَيْبَ دَه كَه وَنَه وَتَو وَتَو وَتَو وَتَو، بَه وَبَه پَى نَه رَم وَنِیَانِ قَسَه یَان لَه كَلَّ بَكَن.
 مَه كِن لَه كَلَّ نَه وَنَه یَان كَه نَاهَه قَى یَان كَرِدَه. نِیَوَه بَلِّیْن: بَه وَ قَوْرَنَانَه كَه بَق نِیَمَه هَاتَه خَوَارَو بَه
 كَتِیْبَه ی بَق نِیَوَه هَاتَوْتَه خَوَارِی، بَه وَ دَه كِن، خَوْدَی نِیَمَه وَ خَوْدَی نِیَوَه مَه رَه یَه كَتِیَكَه. وَ
 نَه فَرَمَوِیْت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَلْكَتَبْ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾^۲ نَه ی نَه وَنَه ی لَه پِیْشَدَا
 كَتِیْبِی خَوْدَاتَان بَق هَاتَوَه! بَه وَ بِلِّیْن بَه مَه ی نِیَمَه نَارِدَوَمَانَه تَه خَوَارَه وَ، كَه بَه وَ ی بَه وَنَه ش مَه یَه وَن
 لَه كَتِیْبَه كَه ی نِیَوَه دَا. وَ نَه فَرَمَوِیْت: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
 وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ﴾^۳ بَلِّی: نَه هَلِی كَتِیْبَ نِیَوَه تَا بَه پِیْی تَه وَرَات وَنِیْجِیْل وَ مَه رَجِی لَه
 پَه رَه رَدْكَارَتَانَه وَه بَق تَان هَاتَوْتَه خَوَارَه وَ نَه جَوَلِیْنَه وَه، نِیَوَه لَه سَه رَه یِیْج دِیْنِیَك بِلِیْن. وَه خَوْدَی كَه وَه
 دَه رِیَارَه ی كَشْت خَاوَه نَبَاوَه پَان نَه فَرَمَوِیْت: ﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ
 وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَعْرِفُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ﴾^۴ نَه م پِیْغَه مَبَه رَه وَ نَه وَنَه ی لَه كَلَّ نَه وَ بَاوَه پِیَان
 مِیْنَاوَه، لِیْیَان پَوْنَه كَه نَه وَ شْتَه لَه لَیَان پَه رَه رَدْكَارِیَانَه وَه هَاتَوْتَه خَوَارِی بَق لَیَان، بَه وَ دَه كَن بَه
 خَوْدَاو فَرِیْشْتَه كَانِی وَ كَتِیْبَه كَانِی وَ مَه مَو پِیْغَه مَبَه رَانِی وَ دَه لِیْن نِیَمَه بَق هِیْج لَه پِیْغَه مَبَه رَانِی فَهَرْق وَ
 جِیَاوَزِی دَانَانِیْن. وَه نَه فَرَمَوِیْت: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ﴾^۵ نَه وَنَه ش كَه
 بَاوَه پِیَان مَه یَه بَه خَوْدَاو پِیْغَه مَبَه رَه كَانِی وَه لَه نِیَوِیَا نَدَا فَهَرْق وَ جِیَاوَزِی دَانَانِیْن. وَه چَه نَدِیْن نَا یَه تِی
 تَرِیْش كَه فَهَرْمَان دَه كَا بَه خَاوَه نَبَاوَه پَان كَه بَه وَ یَا یَان بِلِیْ بَه خَوْدَاو پِیْغَه مَبَه رَانِی وَ كَتِیْبَه كَانِی. بَه لَام
 خَاوَه نَبَاوَه پِی نَه هَلِی كَتِیْبَ تَا یَه بَه تَه نَدِیَه كِیَان مَه یَه، نَه وَه یِش نَه وَن بَه وَ یَا یَان مَه یَه بَه وَ كَتِیْبَه ی كَه
 بَقِیَان هَاتَوَه بَه تَه وَ ی لَه بَه رَه نَه وَه دَو جَار پَادَا شْت وَه رَدَه كَرْن، بَه لَام غَه یِرَه ز نَه وَن بَاوَه رَدَه هِیْن
 بَه وَه ی پِیْش خَوِیَان بَه كَشْتِی وَه لَه فَرَمَوِدَه ی سَه حِیْجِدَا هَاتَوَه: نَه كَر نَه هَلِی كَتِیْبَ قَسَه یَان بَق
 كَرْدَن بَه دَرِیْیَان مَه خَه نَه وَه وَ بَه وَ شِیَان پِیْمَه كَن، بَه لَكُو بَلِّیْن: بَه وَ مَان مِیْنَاوَه بَه وَه ی بَق مَان هَاتَوْتَه
 خَوَارَه وَه وَ بَه وَه یِش بَق نِیَوَه هَاتَوْتَه خَوَارَه وَه^۶. بَه لَام دَه شِی بَه وَ ی بَقِیَان نَه لَه عَه رَه بَه كَان بَه وَ نِیْسَلَامَه ی

^۱ العنكبوت ۴۶.

^۲ النساء ۴۷.

^۳ المائدة ۷۶.

^۴ البقرة ۲۸۵.

^۵ النساء ۱۵۲.

^۶ أبو داود ۵۹/۴ ص ۳۴/سه حجه.

کہ موحہ مد (ﷺ) پتی مات پیک و پیک و گشتگیر تو تہ او تربیٰ لہ بپوای ئەوانہی ئەملی کتیب کہ ہاتونہ تہ ناو نیسلام ئەوان ہەرچەندہ دوو پاداشتیان ھەب لہو بارەبەرہ، غەیرەن ئەوانیش ئەو پاداشتیان بەدەست ھێناوہ بەھۆی ئەو بپوای ھێناوەیان کہ زیاترہ لەو دوو پاداشتی ئەوان بە دەستیان ھێناوہ. واللہ اعلم.

بپی راست و بزگاری بەشی خاوەن باوەراڤانە

خودای گەرہ ئەفەرمویت: ﴿أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئەوانہ پەرورەدگاریان پێ نیشانەدریانە و دیارہ ھەر ئەوانہ بزگاران (أُولَئِكَ) کہ وەسف کران بەوہی کہ باس کرا لہ بپوای بە نەدیار و بە نوێژ کردن و بەخشینی مال لہو پۆزیہی کہ خودا پێی داوێ و باوەر پەرورەنایە کہ ھاتوێ خواروہ بۆ پیغەمبەر (ﷺ) ئەو پیغەمبەرەش لہ پیغەوہ ھاتوون و گومانیان نیہ لہ ھاتنی پۆزی قیامەت. کہ پێویستہ خوێ بۆ ئامادە بکریت بە کردنی ئاکاری چاک و واز ھێنان لہ قەدەغە کراوہ کان (عَلَىٰ هُدًى) یانی: لەسەر پوناکی و پیمایی و چاوپۆشین لہ لایەن خودای گەرہوہ ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ واتە: ھەر ئەوانہ بزگاران لہ دنیاو لہ پۆزی قیامەتا بەوہی کہ بەسوایدا دەگەرێ پێی گەشتن و بزگاریان بوو لہ خراپەیی ئەوہ لہ دەستی پایان دەکرد. پاداشتی خویان وەرگرت و بەھەشتی ھەتا ھەتاییشیان وەدەس ھێنا. لەو سزایەش بزگاریان بوو کہ خودا سازى داوہ بۆ دوژمنانی خودا.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾

خودای گەرہ ئەفەرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ کۆمەڵی خوا نەناس بترستی یان نہی ترستی وەک یەکە، باوەر ناھێنن. واتە: ھەقیان داپۆشیوہ و شارەبیانەتوہ، خودای گەرہ ئەوہی لەسەر نویسون، بیان ترستی یان نہیان ترستی ھەرگیز باوەر ناھێنن، بەو پەیمامەیی تۆ بۆت ھێناون ئەو موحہ مد (ﷺ) وەک لہ ئایەتیکی تریشا ئەفەرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ ئەو کەسانە گفتی پەرورەدگاری تۆیان لێھاتە دی، نیتەر باوەر ناھێنن، جا با ھەموو نیشانە یەکیشیان بۆی، تا ئازاری بە ژان بە چاوی خویان دەبینن. وە خودای گەرہ دەربارەیی ئەو لاسارانی ئەملی کتیب ئەفەرمویت: ﴿وَلَكِن آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ﴾ ئەملی کتیب ھەر

^۱ یونس ۹۶-۹۷.

^۲ البقرہ ۱۶۵.

نیشانه‌یہ کیان نیشان بدہی پوو له پووگہ کئی تو ناکن، واتہ: نو کہ سہی خودا بہ دبہ ختی بق
نوسیوو، ہرگیز بہ ختہ وەر نایبت وہ ہرک سہی خودا گومرای کرد هیچ کہ س ناتوانی شارہ زای بکا. تو
نہی مہ محہ مد (۱) ! هیچ دلگران مہ بہ و خفہ تیان بق مخو، تو نو پہ یامہ یان ہی پاگہ نہ،
ہرک سہی لئی وەرگرتی نہوہ بہ شیکی باشی بق خوی بردوہ. ہرک سیش پشتی مہ لکرو و وہری
نہ کرت دلگران مہ بہ بوی و گوئی ہی مہدہ لہ سہر نہوہ کہ وہری ناگرت: ﴿إِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَعَلَيْنَا
الْكَسَابُ﴾^۱ تو ہر نہوہ ندتہ لہ سہرہ کہ رایگہ یہنی و لپیرسینہ و ہش لہ سہر نئمہ یہ. وہ نہ فہرمویت:
﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾^۲ تو تہنیا ترسینہ ریکی و ہر خودایہ کہ چاودیری مہ موو
شتہ. علی کوپی نہ بو تہلجہ لہ نیبنو عہ باسہوہ نہ لیت: لہم نایہ تہدا ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
أَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ کو مہ لی خوا نہ ناسان بترسینی یان نہ یان ترسینی وک یہ کہ، باوہر
ناہین. نہ لیت: پیغہ مہری خودا نذر حہزی دہ کردو مہولی تہدا کہ مہ موو خہلکی باوہر بہینن لہ سہر
نہو رینگہ راستہ شوینی کہون، خودای گہورہ ناگاداری کرد کہ نہوانہ نہ ہی کہ خودای گہورہ لہ پیشا
بہ ختہ وہری کردون لہ کتیبی یہ کہ مہدا هیچ کہ سیش گومرا نابی مہ گین کہ سہی خودا لہ پیشا
بہ دبہ ختی کردی لہ کتیبی مہوہ لدا.^۳

﴿خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غُشُوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾^(۷)

مانای مؤر (الغتم)

خودای گہورہ نہ فہرمویت: ﴿خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غُشُوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ﴾ لہ لایہن خوداوہ دل و گوئیان مؤرکراوہ، پہردہ یہ کیش بہ بہر چاویاندا کشاوہو بہ شیان
نازاری نذر گہورہ یہ. سودی نہ لیت: ﴿خَتَمَ اللَّهُ﴾ یانی: خودا مؤری ناوہ. قہ تادہ لہم نایہ تہدا نہ لیت:
شہیتان زال بووہ بہ سہریاندا و بونہ تہ گوی لہ مشتی شایتان، خودایش مؤری ناوہ بہ سہر دل و
گوئیاندا و پہردہ ییشی کیشاوہ بہ سہر چاویاندا، رینگہی راست نابینن و نہ دہ بیستن و نہ تیدہ گن و نہ
ناوہ زیان مہ یہ.^۴ نیبنو جہریر لہ مواہید نہ لیت: ﴿خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ یانی: مؤر. تاوانہ کان لہ سہر

^۱ الرعد ۴۰.

^۲ ہود ۱۲.

^۳ ابن ابی حاتم ۴۴/۱.

^۴ ابن ابی حاتم ۴۴/۱ ص ۳۴.

دل كډه بېته وه و له كشت لايه كه وه دهوړی نه دات تا دهیگریت و نه و چاپه له سهری داده نړی یانی: مؤر^۱. نینبو جورج نه لیت: مؤره كه له سهر دلو گوئی^۲. نینبو جورج نه لیت: عبداللهی كړی كه سپر بوی گپراهه وه له مواهیده وه كه بیستویه تی له مواهیده وه دهیوت: ژهنگ (الران) سانتره له مؤر، مؤریش ناسانتره له داخستن له قفل دان، بیگومان قوفل دان له وان به میژتره^۳. نه عمه ش نه لیت: مواهید به دهستی پیشانی داین و وتی: نه وان وایان داناهه كه دل وهك نه مه وایه، پانی ناو له پ كاتی كه به د گوناځی كړد لئی ده چیته یهك، په نجه توتی قوچی لكانی به ناو له پیه وه كاتی گوناځی كړد ده قوچی په نجه یه کی تری قوچی. وه كاتی گوناځی كړد ده قوچی. په نجه یه کی تری قوچی. تا هه موو په نجه كانی خوی قوچی. پاشان وتی: مؤری له سهر داده نړی. مواهید نه لیت: نه وان وایان ده زانی نه وه ژهنگه^۴. قورتوبی نه لیت: زانایانی هم نومه ته كډه ننگن له سهر نه وه كه خودای گه وړه وه سفی خوی كړدووه به مؤر و چاپ له سهر دلی خوانه ناسان له پاداشتی نه و خوانه ناسیه یاندا. وهك نه فرمویت: ﴿بَلْ طَعَّ اللَّهُ عَلَىهَا لَعْنَهُمْ﴾^۵ نه خهیر وانیه! به لكو خودا مؤری ناوه به سهر دله كانیاندا به هوی خوا نه ناسیهانه وه. وه باسی فرموده ی هه لگپراهه وهی دله كانی كړدووه: (يامقلب القلوب ثبت قلوبنا علی دینك) یانی: نه ی نه و كه سهی دله كان هه له وگپراهه كه ی! دله كانمان له سهر ناینه كه ت جیگیر كه^۶. وه پاشان فرموده سه حجه كه ی حوزهیفه ی هیناوه كه پیغه مبهری خودا (ﷺ) نه فرمویت: (تعرض الفتن علی القلوب كالحصیر عوادا عوادا، فأی قلب أشربها نكت فیه نكتة بیضاء حتی تصیر علی قلبین، علی أبيض مثل الصفا فلا تضربه فتنة مادامت السموات والأرض، والآخر أسود مریادا كالکوز مجحیا لا یعرف معروفا ولا ینكر منكرا) واته: له مه ولا فیتنه و ناشوب دیت به سهر دلاندا وهك چون هه سپر تال تال له سهر یهك داده نړیت، هه دلیكیش هه لی مؤیت زوو بیمؤیت نه و خالیکی په شی تیدا دروست ده بیت، به لام هه دلیك هه زی پی نه كا نه وه خالیکی سپی تیدا دروست ده بی، تاوه كو دله كان ده بن به دوو جوړ دل، دلیکی سپی و سافی وهك قوماشی سپی و ساف، هیچ فیتنه یهك زیانی لی نادات چهنده ناسمانه كان و زهوی به رده وام بن. دله كه ی تریشیان دلیکی په ش و تاریك وهك

^۱ ابن ابی حاتم ۱۴۴/۱ ص ۳۵.

^۲ الطبری ۲۵۹/۱.

^۳ الطبری ۲۵۹/۱.

^۴ الطبری ۲۵۸/۱.

^۵ النساء ۱۰۰.

^۶ الترمزی ۲۵۸۷/۲۱۴۰، ابن ماجه ۳۸۳۴/۱، سه حجه.

گوزدهی سر به رهو خوارو نه چاک به چاک ده زانی و نه خراب به خراب. ئیبنو جهریر نه ئیت: پاستیه کی پای من لهو بارهیه وه ئو فرموده به به وینهی ئو هاتوره له پیغمبهی خوداوه (ﷺ) فرموده یه تی: (إن المؤمن إذا أذنب ذنبا كانت نكته سوداء في قلبه، فإن تاب نزع واستعتب صقل قلبه، وإن زاد زادت حتى تعلو قلبه، فذلك الران الذي قال الله تعالى: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، یانی: هر خاوه نیاوه پێك گوناھێکی کرد خاڵێکی رهش له ناو دلی پهیدا ده بێت، جا نه گهر تهویهی کرد و په شیمان بووه، ئهوا لێ پاك ده بێته وه، نه گهر نا وورده وورده زیاد دهكا تا به تهواوی دلی ژهنگ ده گرت، هر ئهوه به كه خودای گهره ئه فرمویت: نه خهیر وانیه! بهلكو ئهوان ژهنگی كاره كانی خۆیان بوته توێژێکی سر دلیان.^۲ تیرمزی و نهسانی و ئیبنو ماجه پریوایه تیان کردووه. تیرمزی نه ئیت: فرموده به کی حه سه نی سه حیه.^۳

مانای په رده (غشاوه)

وه بزانه وه ستانی تهواو له سر ئه م ده قه به كه خودای گهره ئه فرمویت: ﴿خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ﴾ وه ﴿وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ﴾ پسته به کی تهواوه. بێگومان مۆر له سر دل و له سر گوێیه و په رده ییش له سر چاوه. وهك سودی له تفسیره كهیدا نه ئیت: له ئیبنو عباسه وه له ئیبنو مسعوده وه له چه ندین كه سه وه له هاوه له كانی پیغمبه (ﷺ) له م نایه ته دا ﴿خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ﴾ و تیان: نه ئاوه زیان هیه و نه ده بیستن وه په رده ییش له سر چاویان دانراوه و نابین.^۴

باسی دووڕه و كان

له پێشه وه وه سفی خاوه نیاوه پان له سه ره تای ئه م سووره ته دا كرا له چوار نایه تا وه پاشان به م دوو نایه ته ییش باسی خوانه ناسان كرا و ناوه یێنران. خودای گهره دێته سر دووڕه و كان و باسی ههلسو كه وتیان دهكات كه خۆیان به خاوه نیاوه پ درده خه ن كه چی له دلا خوا نه ناسن له بهر ئه وهی زۆری له خهلكی لیبیان تێك ده چی و باش نایان ناسن به درێژی و به تهواوی به چه ندین شیوه باس كراون كه ژیا نیا ن پره له دووڕویی، وهك سووره تی به پرا ئهت و سووره تی مو نافقین ده ریا ره یان ها تۆ ته خواره وه و له سووره تی نور سووره تی تری شدا هر خودا باسی كردوون و پێناسه ی ژیا نی كردوون بۆ ئه وهی لیبیان دووړكه ونه وه وه وله و كه سانه ش وهك ئه وان ههلسو كه وت ده كه ن.

^۱ مسلم ۱۲۸/۱، ص ۳۵.

^۲ الطبری ۲۶۰/۱.

^۳ تحفة الاحوذی ۲۴۵/۹، النسائی فی الکبرا ۵۰۹/۶، ابن ماجه ۱۶۱۸/۲، حه سه نه.

^۴ الطبری ۲۶۶/۱.

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ (۸) يُخَذِّعُونَ اللَّهَ وَلَئِنَّ أَمْسُوا وَمَا يُخَذِّعُونَ إِلَّا

أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۹﴾

مانای دووړویی (النفاق)

دووړویی بریتیه له دهرخستنې چاکو وشاردنو دوی خرابه. نه مېش چوند جوړیکه: بیرو بېوایی: نه ویه که خاوه نه که ی هتا هتا یی دهکا له ناو ناگردا، که له گوناومه زږد گوره کانه له شوینی خویدا به دریځی باسی دهکړی به یارمته خودای گوره، نه مه وهک نه ویه وایه که ښیو جوړه یج دهلی: دووړو قسه ی پیچه وانه ی کرداریه تی و نه یی پیچه وانه ی ناشکرا په تی و دهره وه و ناو وده ی وهک پهک نیه، له پاشمله جوړیکه و له پوړ جوړیکې تره.

سهره تای دووړویی

کاتې که سیغه تی دووړه کان هاته خواره وه له سووره ته کانی مه دینه دا، چونکه له ناو مه ککه دا دووړو نه بوو، به لکو به پیچه وانه وه بوو، له مه ککه دا له بر ناچاری هنی که س وای دهره دهره خست بیا وهره، که چی له دلدا خاوه نیاوهر بوو. کاتې که پیغه مبهری خودا (ﷺ) کچی کرد بق مه دینه، نه وس و خه زره جیه کانی تیدا بوو له نه نصاریه کان، له چهرخی نه فامیدا بتیان دهره رست له سر پیازی پته رسته کانی عهره ب. نه هلی کتیبی تی تیدا بوو له جووله که کان که له سر پیازی پتیشینه کان بوون. که سی تیره بوون: به نو قینقاع که هاو په یمانی خه زره ج بوون، به نو نه زیرو به نو قوره یزه ش هاو په یمانی نه وس بوون. کاتې که پیغه مبهری خودا (ﷺ) هاته مه دینه، نه وده ی مسولمان بوو موسولمان بوو له هوزی نه وس و خه زره ج له نه نصاریه کان. جووله که کان زږد که م موسولمان ده بوون، عه بداللهی کوپی سه لام موسولمان بوو په زای خوی لیبت، له و کاته دا دووړویش نه بوو چونکه موسولمانان هیشتا خاوه نی ده سلات نه بوون تا که س لییان بترسی، پیغه مبهری خودا (ﷺ) مه ولی نه دا کیشه له که ل جووله که و زږد هوزی تریش له عهره به کانی ده وری مه دینه پیدا نه بی. به لام دوا ی جهنگی به در که خودای گوره و ته ی خوی به رز کرده وهو نیسلامی سه رخست و کردنیه خاوه نه ده سلات. عه بداللهی کوپی ثوبه ی کوپی سه لوول که سه رکه ده بوو له مه دینه دا و له خه زره جیه کان بوو، گوره ی دوو هوزیش بوو له چهرخی نه فامیدا، که نیازیان وایو بیکه نه به رپرسی خویان، خه لکه که موسولمان بوون کاتې نه و خیره یان به سه را پزا وازیان له و هیئا، عه بداللهی کوپی ثوبه ی، هر ورده کردی دلی خوی ده کرد دهر یاره ی نیسلام و نه و خه لکه موسولمانه، کاتې که جهنگی به در پویدا وتی: نه مه فهرمانی خودایه و هاتوه، موسولمان بونی خوی ناشکرا کرد، چوند کومه لی تریش که له سه ر پیازی نه و بوون و هاو شیوه ی خوی بوون و هندی کیش له نه هلی کتیب موسولمان بوون له که لی. ناله و

کاتدا دوو پویی په یدا بوو له ناو خه لکی مه دینه و دوو پوه ریډا له عه ره به کان. به لام کړچه ریډه کان هیچ که سیکیان له ناودا نه بوو دوو پویی کړدیی. چونکه هیچ که سی به زږد کړچی پینه کړا بوو، به لکو کړچی کړدبوو مال و مندال و زیدی خوی به چی هیشته بوو به خواستی خوی بو شو پاداشته ی له لای خودایه له پڅی دوایدا.

ته فیسری دوو نایه ته که (۸،۹)

مه که مده کړی نیسحاق پړوا ته چی کړدووه له نیینو عه باسوه له م نایه ته دا که خودای گه وړه نه فیرمویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَآلِیَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِیْنَ﴾ له م خه لکه دا می وا هیه ده لئین: باوه پریان به خوداو پڅی دواپی هیتاوه، که چی باوه پیشیان نیه. وتی: مه به ست پیی دوو پوه کانی نهوس و خه زره ج و نه وانهش وه که نهوان بوون^۱. نه بولمالیه و حسن و قه تاده و سودی هروا ته فیسریان کړدووه، وتویانه: مه به ست پیی دوو پوه کانی نهوس و خه زره ج. هه ریځیه خودای گه وړه ناگاداری داوه ده ریاره ی دوو پوه کان، تا خاوه نیاوه پان هه لته خه له تین به پووکه شی دوو پوه کان، به هوی نه وانه وه توشی خراپه و به دکاری بېن نه گهر خویان نه پارینن لئیان. وا بزائن بپوایان هیه که چی نه وانه له راستیدا خوانه ناسن. نه مه لهو شته زږد گه وړه قه دهغه کراوانیه که هیوای چاکه بری له خه لکی به دکارو خوانه ناس. خودای گه وړه نه فیرمویت: ﴿اِذَا جَاءَكَ الْمُتَنَفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُ اللّٰهِ وَاللّٰهُ یَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُهُۥ﴾^۲ کاتی دوو پوه دینه لای تو ده لئین: شایه تیت بو نه دین که تو پیغه مبهری خودای، خواش ده زانی که تو پیغه مبهری نهوی. واته: نه وانه که هاتنه لات ده لئین: نه که له راستیدا چونکه نه وانه بی پړوا هه ریځیه له شایه تیه که یاندا جهخت ده که نه وه به (ان ولام) ته نکید له سر قسه که یان و ده لئین: پړوامان به خوداو پڅی قیامت هیتاوه. به لام له راستیدا و نیه. وه خودای گه وړه به دروی خستونه ته وه لهو قسه و شایه تیه یاندا ده ریاره ی پړوا پوه پریان و نه فیرمویت: ﴿وَاللّٰهُ یَشْهَدُ اِنَّ الْمُتَنَفِقِیْنَ لَکَذِبُوْنَ﴾^۳ خودا شایه ته که به راستی هه چی دوو پوه دروژنن. وه نه فیرمویت: ﴿وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِیْنَ﴾ که چی نه وانه پړوا دار نین. پاشان خودای گه وړه نه فیرمویت: ﴿یُحٰدِثُوْنَ اللّٰهَ وَالَّذِیْنَ ءَامَنُوْا﴾ نهوان خوداو خاوه نیاوه پان فریو نه دین. واته: خویان واه ده رده خن که خاوه نیاوه پان، به نه هیتیش له دلا خوا نه ناسن به نه قامی و نه زانی خویان واه زانن خودا به وه فریو

الطبری ۳۶۹/۱

المنافقون ۱

المنافقون ۱

نهدن و نهوه باشه بویان بره و بهو کاره یان نه دهن، وهك چۆن له نیتوان مسولمانه كاندا دهیانكردو
 برهویان پینه دا. وهك خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿يَوْمَ يَمُوتُ الْفَاسِقُونَ كُلُّهُمْ أَمْ لَا يَلْعَنُونَ لَكَ يَا حَكِيمُونَ لَكَ يَا حَكِيمُونَ لَكَ يَا حَكِيمُونَ﴾^۱
 عَلىٰ شِقْوَةٍ آلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١﴾ پۆژی كه خودا گشتیان زیندوو دهكاته وه، نهوسا سویند بۆ نه و دهخۆن،
 وهك بۆ نیتوه سویند دهخۆن، لاشیان وایه شتیکیان به دهسته وهیه، باش بزانن كه نه مانه درۆزن. هه
 بۆیه خودای گه وره دهیاره ی بیرویه پریان وهلامیان نه داته وه نه فهرمویت: ﴿وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾
 وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ كه هه خۆیان فریو داوه به لام ههستی پیناكن. واته: بهو كرداره یان هه خۆیان
 هه له خه له تاندوه به لام نه وانه به خۆیان نازانن. وهك خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿إِنَّ الْمُتَوَقِّينَ يَخْدَعُونَ﴾
 اللَّهُ وَهُوَ خَدِّعَهُمْ ﴿٣﴾ دووبوه كان دهیان هه یی خودا فریو بدن كه چی خودا دهیان خه له تینن. ئیبنو
 نبو حاتم ریویه تی کردوه له ئیبنو جوره یجه وه له م دهقدا كه خودای گه وره ده فهرمویت:
 ﴿يَخْدَعُونَ اللَّهَ﴾ دهیان هه یی خودا فریو دن. وتی: به دهم دهلین: (لا إله إلا الله) دهیان هه یی به وه
 مان و گیان و خوینی خۆیان بپاریزن^۲. سه عید نه لیت: له قه تاده وه له م دوو ئایه ته دا كه خودای گه وره
 نه فهرمویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾^۳ يَخْدَعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا
 يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٤﴾ له خه لکه دا می وا هه یه دهلین: باوه پمان به خوداو به پۆژی قیامه ت
 هیتناه، كه چی باوه پیشیان نیه، نه وان خوداو باوه پداران فریو نه دهن. كه هه خۆیان فریو داوه و
 پیشی نازانن. دووبو وه سف کراوه له لای كه سیر: په وشت نزم، به دهم پاست دهلی به دلی حاشا
 دهكا، به كرداریش دژیایه تی دهكا. به یانی له سه ر حالیکه و ئیواره ییش له سه ر حالیکه تر، دیسان ئیواره
 له سه ر حالیکه و به یانی له سه ر حالیکه تر. خۆی پێك ده خات وهك پێكخستنی كه شتی هه ركاتی هه وا
 بۆ كوێ هه لكا نه ویش له گه لی ده روات^۴.

^۱ المجادلة ۱۸.^۲ النساء ۱۴۲.^۳ ابن ابی حاتم ۴۶/۱ ص ۳۶.^۴ ابن ابی حاتم ۴۷/۱ ص ۳۶.

﴿ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ مَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴾ (۱)

مدهست به نه خوشی

خودای گه‌وره نه‌فهرمویت: ﴿ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ مَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴾
 دلایان نه‌خوشی هه‌یه و خودا نه‌خوشی زیاتر کردون، له‌سهر نه‌م درق کردنه، به‌شیان نازاری به‌ژانه.
 سودی نه‌لئیت له نه‌بو مالیکه‌وه له نه‌بو سالحه‌وه له نه‌بو عه‌باسه‌وه له موره‌ی هه‌مه‌دانیه‌وه له نیینو
 مه‌سعوده‌وه له هه‌ندی که‌س له هه‌وه‌له‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ع) له‌م نایه‌ته‌دا: ﴿ فِي قُلُوبِهِمْ
 مَرَضٌ ﴾ نه‌لئیت: له‌ناو دلایاندا گرمان هه‌یه ﴿ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ﴾ خودایش گومانه‌که‌یان زیاتر ده‌کا.
 موجهاید و عیگره‌مه‌و حه‌سه‌نی به‌سری و نه‌بو عالیه و په‌بیعی کوپی نه‌نه‌س و قه‌تاده‌ش هه‌روایان
 وتوو^۲. عه‌بدولپه‌حمانی کوپی زه‌یدی کوپی نه‌سه‌لم نه‌لئیت: ﴿ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ﴾ نه‌لئیت: نه‌م
 نه‌خوشیه له نایندایه نه‌خوشی ناو لاشه نیه نه‌وانه دوپوه‌کانن. نه‌وه نه‌خوشی گومانه که پییه‌وه
 هاتونه‌ته ناو نیسلام ﴿ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ﴾ نه‌لئیت: پیس و چه‌لایان زیاد ده‌کا^۳. پاشان نه‌م نایه‌ته‌ی
 خوینده‌وه: ﴿ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾ (۱۲۴) وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
 فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ^۴ جا نه‌وانه‌ی به‌روایان به خوا هیناوه، باوه‌پیان به هیز تر ده‌بی و
 خوشحالن. نه‌وانه‌ی دلایان نه‌خوشه، پیس وناپاکیان دیته سر پیس وناپاکیان. نه‌لئیت: خراپه دیته
 سر خراپه‌پیان وگرمایشیان هر دیته سر یه‌ک و زیاد ده‌کا. نه‌مه‌ی عه‌بدولپه‌حان وتی قسه‌یه‌کی
 چاکه، چونکه پاداشتت به پیی کرداره. زانایانی تری پیشینه‌ش هه‌روایان وتوو. نه‌مه وه‌ک نه‌م
 نایه‌ته وایه‌که‌خودای گه‌وره نه‌فهرمویت: ﴿ وَالَّذِينَ هَتَدُوا زَادَهُمُ هُدًى وَءَانَهُمْ تَقْنَتُهُمْ^۵ نه‌و که‌سانه‌ش که
 هاتونه‌سه‌راسته‌پی، زیاترشاره‌زایانده‌کا، ترسی خویان زیاترده‌خاته‌دله‌وه. پاشان لی‌ره‌دانه‌فهرمویت:
 ﴿ ۖ مَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴾ له‌سهر نه‌م درق‌کردنه‌یان وه به ﴿ يَكْذِبُونَ ﴾ یش خویندراوه‌ته‌وه. له‌سهر نه‌و
 بیباوه‌پیه‌یان. وه‌دیاره نه‌وانه‌درق‌دن بوون و باوه‌پیان به‌نه‌دیارنه‌بو، واته: درق‌دن و بیباوه‌پیشن.

^۱ الطبری ۲۸۰/۱

^۲ ابن ابی حاتم ۴۸/۱

^۳ الطبری ۲۸۰/۱

^۴ التوبة ۱۲۴-۱۲۵

^۵ محمد ۱۷

ناگاداریه ك

قسمی نه‌وانی که ده‌لین: پیغمبری خود(ﷺ) هندی له سهره‌کانی دوپوه‌کانی زانیوه،
 نه‌ویش ده‌گپنه‌وه بۆ فرموده‌کی حوزه‌یفی کوپی یه‌مان له ناولینانی نه‌وانه که چوارده دوپوه
 بوون له غه‌زای ته‌بووکدا که ویستیان و شتره‌کی پیغمبر(ﷺ) پاونین پییه‌وه وه‌لی دین و
 له‌سهری بکه‌وینه خواره‌وه. خودای گهره پیغمبر(ﷺ) ناگادار کرد له و کاره‌یان،
 پیغمبریش(ﷺ) حوزه‌یفی لیناگادار کرد. به‌لام جگه له‌وانه خودا باسی دوپوه‌کانی تریشی کردوه و
 نه‌فرمویت: ﴿وَمَنْ حَوَّلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُّوا عَلَى الْإِنْفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ تَحْنُ
 تَعْلَمُهُمْ﴾^۱. له و عهره به ده‌شته‌کیانی که له ده‌وو به‌ری نیوهن هندیکیان و هندیکیش له خه‌لکی
 مه‌دینه دوپوهن و هر بۆ دوپویی هاتون، تو نه‌وانه ناناسی. وه نه‌فرمویت: ﴿لَنْ تَرِيَهُ الْمُتَنَفِقُونَ
 وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجَفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَتُفْرِتَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا﴾^۲
 مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثَقِفُوا أُحْذَرُوا وَقِيلُوا تُغْتَابِلَا^۳ خۆ نه‌گر دوپوه‌کان و نه‌وانه‌ش که له‌ناو دلیاندا
 نه‌خو‌شی هیه و نه‌که‌سانه‌ی له‌ناو شاری مه‌دینه‌دا له دژی ناین شایعه و ده‌نگ ویاس بلو ده‌که‌نه‌وه
 ده‌س هه‌لنه‌گرن ده‌یانخه‌ینه به‌رده‌ستی تو له‌ناکامدا جگه له ماوه‌یه‌کی کهم له و شاره‌دا ناتوانن بینه
 دراوسیت. نه‌فرین له‌وانه کراوه له‌هر کو‌یه‌کا وه‌گیر که‌وتن، ده‌گیرین و هر به‌یه‌کجاره‌کی ده‌کو‌ژدین.
 ئه‌م نایه‌ته به‌لگه‌یه له‌سهر نه‌وه که نه‌و دوپوه‌انه ده‌هیلینه‌وه و هر به‌و شیوه‌یه ده‌مینه‌وه، ئه‌مه هر
 بۆنه‌وه‌یه که نیشانه‌کانیان له بیر نه‌کن و هندیکیان نه‌و سیفه‌تانه‌یان پتوه دیاره و بیان ناسن. وه‌ک
 نه‌فرمویت: ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَأَمَرْنَاكُم بِالْحَمْدِ لَعَرَفْتُمْ بِسَمْعِهِمْ وَلَعَرَفْتُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾^۴ نه‌گر هه‌زمان بکریایه
 ده‌مانه‌نیه‌انه به‌رچاوت و ئیتر هر به‌ورد بوونه‌وه له‌بیچمیان باش ده‌تناسین. بیگومان به‌شیوازی قسمه
 کردنیشا ده‌یان ناسن. وه به‌ناویانگترین که‌سان به دوپویی عه‌بدالله‌ی کوپی ئوبه‌ی کوپی نه‌بی
 سه‌لوله. که زه‌یدی کوپی نه‌رقم شایه‌تی له‌سهر دا. که عومری کوپی خه‌تاب گله‌یی له پیغمبر
 کرد(ﷺ) ده‌ریاره‌ی، پیغمبریش(ﷺ) فرموی: من پیم ناخوشه عهره‌به‌کان باسی بکه‌ن که
 موحه‌مد(ﷺ) هاوه‌له‌کانی خو‌ی ده‌کو‌ژی^۴. له‌گه‌ل نه‌ویشا کاتێ که عه‌بدالله‌ی کوپی ئوبه‌ی مرد.

^۱ التوبة ۱۰۱.^۲ الاحزاب ۶۰-۶۱.^۳ محمد ۳۰.^۴ الطبری ۴۰۶/۲۳ ص ۳۷.

پیغمبر می خود (ﷺ) نامادهی ناشتته کی بوو وهك چۆن بقر مسولمانه کانی تر ناماده ده بوو. وه له فرموده ی سه حیددا هاتوو: من سه ریشك کرام منیش نه مه م هه لیزارد^۱. وه له پړوپایه ټیگی ترا هاتوو: نه گهر بمزانیایه نه گهر زیاترم بگردایه له هفتا جار لیتی ده بوو^۲ هر بۆم زیاد ده کرد.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ (۱۱) ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا

يَعْقِلُونَ﴾ (۱۲)

مه به ست به به ده پری (الفساد) لهم دوو نایه ته دا

خودای گهره نه فرمویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ نه گهر که سې پټیان بلې: لهم زهویه به ده پری مه کن، ده لټین: ټیبه چاکه کارین. سوددی نه لټیت له ته فسرده که بیدا له ټیبنو عه باسه وه له ټیبنو مسعوده وه له هندی له هاره له کانی پیغمبره وه (ﷺ):

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ نه لټین: به ده پری بریتیه له خودا نه ناسی و کار به تاوان باری و گونا مه کردن^۲. نه بو جه عفر نه لټیت له په بیعی کوپی نه نه سه وه له نه بولعاليه وه لهم نایه ته دا که خودای گهره نه فرمویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ نه گهر پټیان بلټین:

به ده پری له زه ویدا مه کن، نه لټین: تاوان له زه ویدا مه کن. یان فرمان مه دن به سه ریچی کردنی فرمانی خودا، چونکه به ده پریه که یان سه ریچی فرمانی خودا بوو، هر که سې سه ریچی فرمانی خودا بکا نه وه به ده پری له زه میندا کردوه، چونکه چاکه کردن له زهویی و ناسماندا به گوړپایه لی کردنی فرمانی خودایه^۳. په بیعی کوپی نه ناس و قه تاده یش هه رویان وتوو^۴.

جوری به ده پری دووړو مگان

ټیبنو جه ریږ نه لټیت: خه لکی دووړو به ده پری له سه ر زه مینا به هو ی تاوان و سه ریچی کردنی په روه ردگاریان و پړچونیان له و شتانه ی که خودا لټی قه ده غه کردوون و به رده وام بوون له سه ری و له ده س دان و فو وتانی فره زه کانی و گومانیان له ناینه ی که هیچ کرداریک وه رنا گیری له هیچ که سې مه گین به بړوا بوون و دلنایی به پاست و په وانی پټی. وه درق کردنیان له گال خاوه نباوه پان به وه ی که خو یان به بړوا دار له قه لم نه دن که چی به پیچه وانه وه دلایان پړه له گومان و دله پراوکه. وه هاوکاری کردنی نه و خه لکانه ی که بړوا یان به خوداو کتبه کانی و پیغمبره کانی نیه له سه ر دزایه تی

^۱ فتح الباری ۱/۸۸۴، مسلم ۲۱۴۱/۴.

^۲ الطبری ۲۸۸/۱ ص ۲۷.

^۳ ابن ابی حاتم ۵۰/۱.

^۴ ابن ابی حاتم ۵۱/۱.

کردنی دوستانی خود، هرکاتی شو مه له یان وه دهست هیناو بۆیان په خسا، نه وه به ددغه پی دوو پوه کانه له زه ویدا. که چی شو کرداره ی خویان به چاک ده زانن له زه ویدا. ^۱ نه مه شو قسه یه حه سه ن وتی، دوستایه تی کردنی باوه پداران له گه ل^۲ خوانه ناساندا له به ددغه پی کردنه له زه ویدا وه ک خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَهْدِهِمْ أُولَٰئِكَ بَعْضٌ ۖ اِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِی الْاَرْضِ وَفَسَادٌ کَبِیْرٌ ۚ﴾^۳ به ره ی خوانه ناسانیش دوستی نزیک یه کترین، نه گه ر نئوه وه ک من بیتم وتوون په فتنار نه کهن، پشیتیوی و نازاوه ی زور له م سه رزه مینه پوو نه دا. خودای گه وره دوستایه تی له نیتوان بهواداران و خوانه ناساندا به پوه و جیا کردو ته وه، وه ک نه فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِیْنَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْکَافِرِیْنَ اُولِیَّاءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِیْنَ ؕ اَتُرِیْدُوْنَ اَنْ یَّجْعَلَ اللّٰهُ عَلَیْکُمْ سُلْطٰنًا مُّبِیْنًا ۚ﴾^۴ نه ی کز مه لی خاوه نباوه پان! جگه له خاوه نباوه پان مبه نه دوستی خوانه ناسان، ثایه نئوه ده تان مه وی به لگه یه کی به ناشکرای دئی خوتان یدهن به خودا. پاشان نه فهرمویت: ﴿اِنَّ الْمُنَافِقِیْنَ فِی الدَّرَکِ الْاَسْفَلِ مِنْ النَّارِ وَلَنْ یَّجِدَ لَهُمْ نَصِیْرًا ۙ﴾^۵ دیاره شو که سانه ی دوو پون وان له تاقی هه ره خواری ناگرا. تق ناتوانی یارمه تی ده ریان بق پیدا بکه ی. دیاره دوو پوه که خوی به مسولمان داده نی، خاوه نباوه پان نه وان باش ناناسن و لیتیان ده گوی، نیتر شو به ددغه پی و خراپه کاریه له لایهن شو دوو پوهانه پوی داوه و هاتو ته دی. چونکه شو دوو پوه به و قسه ناراسته ی خاوه نباوه پوه کی فریوداوه و یارمه تی خوانه ناسانی داوه دئی خواناسان. خو نه گه ر هه ره له سه ر حالی پیشووی بوایه و بهوای نه هینایه خراپه و به ددغه پیه کی که متر نه بوو. به لام نه گه ر به دل پاک ی کاری بکردایه بق خوداو کردارو گفتاری وه ک یه ک بوایه سه رکه وتوو پزگار ده بوو، هه ره بقیه خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿وَ اِذَا قِیْلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوْا فِی الْاَرْضِ قَالُوْا اَلَمْ نَحْنُ مُصْلِحُوْنَ ۚ﴾^۶ نه گه ر که سی پیتیان بلن، له م زه وویه به ددغه پی مه کهن، ده لئین: نئمه چاکه کارین. واته: ده لئین: نئمه ده مان مه وی ناشتی به ریا بکه نه له نیتوان مسولمانان و نه هلی کتیبیا. خودای گه وره یش نه فهرمویت: ﴿اَلَا اِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُوْنَ وَلٰکِنْ لَا یَشْعُرُوْنَ ۚ﴾^۷ باش بزنان که خراپه کار نه وانن، به لام به خویان نازانن. نه وسا نه وان

^۱ الطبری ۲۸۹/۱ ص ۳۸.

^۲ الانفال ۷۳.

^۳ النساء ۱۴۴.

^۴ النساء ۱۴۵.

^۵ ابن ابی حاتم ۵۲/۱ ص ۳۸.

به چاك بزانن ئه وهی ئه وانه ده یكەن و ده یلێن كاریكى چاك ده كەن. هه ر ئه وه خۆی خرابه كاری و به ده فیه به لām له بهر نه فامی و بێ ئاوه زى خۆیان نازانن خرابه.

﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾﴾

خودای گه وره ئه فه رمویت ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ﴾ هه ركاتى كه سێ پێیان بلی: ئیوه شه وهك ئه م خه لكه بپوا بێتن، واته: وهك ئه وه خه لكه بپوا بێتن به خوداو به فریشته كان و به كتیبه كان و پیغه مبه ران و زیندو بوونه وه دواى مردن و به هه شت و ئاگرو ئه وشتانه ی كه بپوادارانى لێ ئاگادار كراوه ده ربیاره یان، كۆی پایله ی فه رمانى خوداو پیغه مبه ره كه ی ﴿سُفَهَاءٌ﴾ بكن و واز له وشتانه بێتن كه قه ده غه كراوه لیتان. ﴿قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ﴾ دووپه وه كان ده لێن: جا چۆن ئێمه وهك ئه وه نه فامانه بپوا بێتن؟ به رنه فرینى خودا كه ون، مه به ستیان هاوه له كانى پیغه مبه رى خودایه ﴿سُفَهَاءٌ﴾ په زای خویان لیتیت، ئه مه قسه ی ئه بولعاليه و سودیه له ته فسیره كه یدا به سه نه دى خۆی له ئیبنو عه باس و ئیبنو مه سعود و زۆرك له هاوه له كانى پیغه مبه ر ﴿سُفَهَاءٌ﴾^۱. پهیى كۆپى ئه نه س و عه بدولپه حامانى كۆپى زه یدى كۆپى ئه سه له م و كه سانی تریش هه ر وایان وتوو^۲. ئه وه دووپه وانه ده لێن: ئایه ئێمه و ئه وانه وهك یهك بێن و له سه ر پێیانى بپۆین، خۆ ئه وانه زۆر نه فامن؟ (السفها) كۆی (سفیه) ه وهك (الحكما) كۆی (حكیم) ه. (السفیه) یانى: كه م ئاوه زو خاوه ن بۆچونى لاواز و كه م ئه زمون ده ربیاره ی چاكه و خرابه. هه ربۆیه خودا

مندالو ژنانى به نه فام و كه م ئه زمون ناو هێناوه وهك ئه فه رمویت: ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا^۳﴾ مالى خۆتان كه خودا كرده یه تیه مایه ی گوزهرانتان مه ده نه ده ست كه م ئاوه زان. زۆریه نى زانایانى ته فسیر ده لێن: ئه وانه ژنان و مندالان. خودای گه وره خۆی له م شویتانه دا وه لāmى ئه م دووپه وانه ئه داته وه. وهك ئه فه رمویت: ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ﴾ بابزانن كه خۆیان نه فامه كانن، به لām به خۆیان نازانن. خودای گه وره جه ختى له سه ر نه فامى و كه م ئاوه زى ئه وان كرده وه. یانى: له زۆر نه فامیانه كه خۆیان نانا سن چهنده گو مپا و كه م ئاوه زن. ئه م حاله یان زۆر خراب ته ره له كۆیرى و دوریان له پێى پاست.

﴿وَإِذْ يَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَا إِلَى شَیْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَبْرَءُونَ ﴿١٤﴾﴾ اللَّهُ يَسْتَبْرِئُ

بِیَوْمٍ وَبِئْسَ لَهُمْ مُقَعِّبُهُمْ يَوْمَهُونَ ﴿١٥﴾﴾

^۱ الطبری ۲۹۳/۱ ص ۳۸.

^۲ الطبری ۲۹۴/۱.

^۳ النساء ۵.

خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَاٰمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَيَّ شَيْطَانِيهِمْ﴾ هر کاتى ده گنه خاوه نښاوه ران، ده لټين: نټمه ش وه ک نټوه خاوه نښاوه رين، هر کاتى چونه لای شه يتانه کانی خوځيان ﴿قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ﴾ ده لټين: نټمه له گه ل نټوه رين، واته: کاتى شو دووړوانه ده پښه لای باوه رداران ده لټين: بړوامان هيتاوه، بړوادارى و دوستايه تى دلپاکى خوځيان ده رده خه ن بى مسولمانان بى فريودانيان و له گه ل زيانيان و خوږپارستن لټيان و به ده ست هيتانى مال و سامان و ده سکوت ﴿وَإِذَا خَلَوْا إِلَيَّ شَيْطَانِيهِمْ﴾ کاتيکيش چونه لای شه يتانه کانی خوځيان و له گه ليان دانېشتن ده لټين نټمه هر له گه ل نټوه رين. مه به ست به ﴿شَيْطَانِيهِمْ﴾ يانى: سرکرده و گوره کانيان له ناخونه کانی جوله کو و سره رده کانی بټه رستان و دووړه کان.

شه يتانى مروږ و جنوکه

نښنو جه رير نه لټيت: (شياطين) هر شتيکه خرابى و لاساريه کى له راده به ده ر بيت، شه يتان له مروږ و جنوکه يشه وه ک خودای گه وره نه فهرمويت: ﴿وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطٰنِ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ اِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾ نټمه بى هر پټفه مبه ريك دوژمننېکمان له نټوان شه يتانه کانی مروږ و جنوکه دانا، هه نديک له وان بى فريودان و قسه ي رازاوه درويان به هه نديکى تريان راده گه ياند.

ماناي گالته کړدن (الاستهزاء)

خودای گه وره نه فهرمويت: ﴿قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ﴾ ده لټين: نټمه له گه ل نټوه رين. مه حه مه دکوپى نيسحاق پړوايه تى کړيووه له نښنو عه باسه وه، يانى: نه وهى نټوه له سرين نټمه ش هر له سر نه وه رين ﴿إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ﴾ نټمه هر گه مه به مانه ده کين پټيان راده بوږين^۱. زه حاک له نښنو عه باسه وه نه لټيت: ﴿إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ﴾ يانى: وتيان نټمه هر گالته به هاوه له کانی مه حه مه د ﴿هه﴾ ده کين^۲. په بيبيى کوپى نه نه س و قه تاده ش هه روايان وتوه^۳. خودای گه وره ده رياره ي شو کړداره يان وه لاميان

^۱ الانعام ۱۱۲.

^۲ الطبرى ۳۰۰/۱ ص ۳۹.

^۳ الطبرى ۳۰۰/۱.

^۴ الطبرى ۳۰۰/۱.

نه داته وه نه فهرمویت: ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِكُمْ وَيُكَذِّبُ فِي طَعْنِهِمْ بِمَعْمُورٍ﴾ خدا گالته به وان ده کاو به ریان بق شل ده کا، تا له نه وه سهر و کیشه په دا سهر گردان ببن. نیبنو جه ریر نه لیت: خودای گه وره هه والی داوه که له پوژی قیامه تدا توله یان لیده ستینی له سهر نه و کرده و یان وه که ده فهرمویت: ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ إِنَّمَا أَوْفَوْنَا فِئْتِنًا وَمَا كُنَّا بِلَا إِلَهٍ إِلَّا أَنْفُسُنَا وَأَنْتَ اللَّهُ فَكُنْ بِمَقْعَدِ رَبِّكَ وَقَدْ خَلَّيْنَا مِنْ خَلْقِكَ عَلَى الْأَرْضِ نَجْيًا وَمَا كُنَّا لَكَ بِشَاكِرِينَ﴾ و ظله ره، من قیل العذاب ﴿نه پوژه دوپوه کان پیاو و ژن به خاوه نیاوه پان ده لیت: نیتوه لاما ن لیکه نه وه، تا تروسکتک له پوناکیان وهرگرین، پنیان ده لیت: به ره و دواوه ی خوتان وهرگه پین، له وی پوناکی په پید ده کن، نیت نه و سا دیوارکیان له نیتوان ده بیته له مپر، ده رگای هیه له ناوه وه ی به زمی و له دهر وه ی سزایه. وه نه فهرمویت: ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْتُمْ مُلْكُكُمْ خَيْرٌ لَأَنْفُسِهِمْ إِنَّمَا تَلْمِزُ لَهُم مَّزَامِيرَ ذُنُوبِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ با نه وانه ی خوا نه ناسن و بیر نه کن نه و موله ته ی ده یان دهینی چاکه بویان، هه بویه موله تیان نه ده یان تا تاوانیان نذر بیت، نازاریکی نابویه ریش به شیان ده بی. نه مه له و گالته کردنه ده چی که خودا باسی کردوه که ده یکتا به دوپوه کان و نه وانه ی که شه ریکیان بق داناه.

فریولی دوپوه کان و ناگاهه کی له سهر غویان

نه مه ناگاهه کی له لایه ن خوداوه له بری نه و گالته کردنه یاندا سزایان نه دا، توله ی نه و فریودان و فریولیه یان لی ده ستینی، هه والی پاداشت دانه وه توله لیکردنه وه که یانی له سهر نه و کارانه یان به و شیویه هیتاوه که شایسته یینی، وه که نه فهرمویت: ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِكُمْ﴾ خودایش گالته به وان ده کا. و ته که یه که وتهیه به لام ماناگان جیاوانن. وه که خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَصَا فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ سزا بق هه خرابه یه که خرابه یه کی وه که نه وه. کیش له توله چاوپوژی و کوشش بق ناشتی بکا، پاداشتی له سهر خودایه. وه نه فهرمویت: ﴿فَمَنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ﴾ سا هه رکه سی ده ستریزی له نیتوه کرد، نیتوهش هه به نه ندازه ی نه و ده س دریزی بگه نه وه سهری. جاری یه که م ناهه قیه به لام جاری دووم دادگه ریه. هه رچنده وته کان وه که یه کن به لام ماناگانیان جیاوازه. نیبنو جه ریر نه لیت: هه رچی له قورئاندا هاتوه نه مانایه. چونکه فیل و تله که و گالته

۱ الحديد ۱۳.

۲ ال عمران ۱۷۸.

۳ الشورا ۴۰.

۴ البقرة ۱۶۴.

کردن به شیوهی که می کردند دوره له خودای گورده به کورده تکی زانایان. به لام به شیوهی توله
لیکردن و به پویه پویه بونه به دادپه روهی و توله لیسه ندن هیچی تیدا نیو دروسته.

به روشل کردن و سرگیشی و سرگردانی

خودای گورده نه فرمویت: ﴿وَسَيُكْفِّرُ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ به ریان بق شل ده کا، تا له و سرگیشیه دا
سرگردان بن. سودی پیوایه تی کردوه له ثیبو عباس و ثیبو مسعودو چند که سی له
هاوه له کانی پیغه مبه روه (۳۹) که وتویانه: به ریان بق شل ده کا^۱. مواهید نه لیت: بویان زیاد ده کا^۲.
خودای گورده نه فرمویت: ﴿أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُسْقِئُ مِنْ مَّاءٍ مَبْرُورٍ ﴿٥٥﴾ سُبْحَٰنَ لِمَ فِي الْغَيْبِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾^۳
تایا نه وان وا ده زانن نیمه به مال و کوران یارمه تیان نه دهین، هر بق نه ویه په له مانه له چاکه کردن
له که لیان؟ نه خهیر نه مانه نه زانن. ثیبو جه ریر نه لیت: راستیه که ی نه ویه یارمه تیان نه دهین و
دهستیان بق شل ده کین و ازیان لیدینن تا به رده وام بن له سرگردانی و لاساریان. وه خودای
گورده نه فرمویت: ﴿وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أُولَٰئِكَ سَٰرِقُونَ ﴿٥٦﴾ وَنَدْرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾^۴
هر وا نه وان جاری یه کم باوه ریان به قورنان نه کرد نیمه ش دل و دیده ی نه وان له کار ده خهین، هر
وه که هن و ازیان لیدینن که هر به نافه رمانیه و سرگردان بن. (الطفیان) بریتیه له ده رچون له
شتیک وه خودای گورده نه فرمویت: ﴿إِنَّا لَنَاطِقَاتُ الْمَاءِ حَمَلَتُكُنَّ فِي الْبَارِيَةِ﴾^۵ نیمه کاتی لافاوات و یواری
بر ی له که شتیدا که به سر ناودا ده که پی هه لمان گرتن. ثیبو جه ریر نه لیت: (العمه) یانی: گومرایی.
وه نه لیت: ﴿فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ یانی: له گومرایی و نه و بیروایانه دا که پیسته که ی داپوشیون و
چه په لیه که ی به سر یانه ویه دین و ده چن و سرگردان و گومران و هیچ پنگایه کیان ده ستناکه وی
لنیه و ده ریان بن چاوه کانیان کویره تا به ره و پی پاست برون و په رده ی به سرا دراوه پنگه
ده رناکه و شاره زای پنگه ییش نابن^۶.

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهَدْيِ فَمَا رِيحَتِ بِجَدْرَتِهِمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾﴾

^۱ الطبری ص ۳۹.

^۲ ابن ابی حاتم ۵۷/۱.

^۳ المؤمنون ۵۵-۵۶.

^۴ الانعام ۱۱۰. الطبری ۳۰۷/۱ ص ۳۹.

^۵ الحاقة ۱۱.

^۶ الطبری ۳۰۹/۱.

خودای گوره نه‌فهرمویت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَى﴾ نه‌وانه راسته پیتان گورپی به گومرایی و له باززگانیه‌که‌یاندا تیشکاو و پښگای راستیان به‌دی نه‌کرد. سودی پړیوایه‌تی کردووه له ته‌فسیره‌که‌یدا له ثیبنو عه‌باس و ثیبنو مه‌سعودو چه‌ندین که‌س له هاوه‌له‌کانی پیغه‌مبه‌روه (ﷺ) له‌م نایه‌ته‌دا که‌خودای گوره نه‌فهرمویت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَى﴾ نه‌وانه راسته پیتان گورپی به گومرایی. نه‌لین: گومراییان گرتنه به‌رو وازیان له راسته پړی هیتا، مواهید نه‌لین: باوه‌پریان هیتا و بوونه‌وه خوانه‌ناس. قه‌تاده نه‌لین: گومراییان له‌لا چاکتر بوو له پړی راست، نه‌مه‌ی قه‌تاده ده‌لین له مانادا له‌م نایه‌ته ده‌چیت که‌خودای گوره نه‌فهرمویت: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾^۱ نیمه پښگی به‌ره و خومان نیشانی هوزی سه‌موودیش دا له‌باتی شاره‌زا بوون حزیان کرد هر نابینا بن. کورته‌ی قسه‌ی خاوه‌ن ته‌فسیره‌که‌مان که له پیغشه‌وه باسیان لیکرد نه‌ویه که‌دوووه‌کان له پړی راست لایان داو به‌ره و گومرایی چوون، پړی راستیان گورپه‌وه به گومرایی نه‌مه‌ش مانای نه‌م نایه‌ته‌یه که نه‌فهرمویت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَى﴾ نه‌وانه راسته پیتان دا به گومرایی پیتان گورپه‌وه نه‌و دوووه‌وه هیچ جیاوازیه‌کیان نیه، چ نه‌وانه‌ی که‌بروای هیتا و پاشان که‌پایه‌وه بق سر خوانه‌ناسی و چ نه‌وانه‌شی هر به دووویی مانه‌وه، وه‌ک خودای گوره ده‌ریاره‌یان نه‌فهرمویت: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطَغَىٰ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾^۲ چونکه نه‌مان له پیتا باوه‌پریان هیتاوه‌وه پاشان له ناین لایان داوه، جا سر دلایان مؤد کراوه. یان: حزیان له گومرایی کرد له‌باتی پړی راست وه‌ک کومه‌لنکی تریان وایان کرد، چونکه نه‌م دوووه‌وه همه‌ه جور و همه‌ه چه‌شن هر بویه خودای گوره نه‌فهرمویت: ﴿فَمَا رَیَحْتَ بِخَبْرِهِمْ وَمَا كَانُوا مُنْهَدِينَ﴾^۳ جا نه باززگانیه‌که‌یان قازانجی کردو و نه پښگی راستیان گرت. ثیبنو جه‌ریر پړیوایه‌تی کردووه له قه‌تاده‌وه ﴿فَمَا رَیَحْتَ بِخَبْرِهِمْ وَمَا كَانُوا مُنْهَدِينَ﴾ نه‌لین: سویند به‌خودا! به‌چاوی خوتان دیتان له پړی راست ده‌رچوون به‌ره و گومرایی و له‌ناو کومه‌له‌وه بق جیاپونه‌وه و له دلایانه‌وه بق ترس و له سونه‌ته‌وه بق بیده‌ه^۴. ثیبنو نه‌بی حاته‌میش هر به‌م جور پړیوایه‌تی کردو.

^۱ فصلت ۱۷.^۲ المنافقون ۳.^۳ الطبری ۳۱۶/۱.^۴ ابن ابی حاتم ۶۰/۱.

﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يَبْصُرُونَ﴾ (۷)

﴿صُمُّ بُكْمٌ عُمَىٰ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ (۸)

وینہی دوپروہکان

﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يَبْصُرُونَ﴾ (۷)

صُمُّ بُكْمٌ عُمَىٰ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿﴾ نمانہ وینہیان بہ وینہی کہسانی چون، کہ خریکی ہلگیرسانی ناگریک بوون، ہر کہ پوشنای ناگردہ ورو بہری پوشن کردن، خودا ہوناکیہ کی بردن و لہ تاریکیہ کی وادا ویلی کردن کہ هیچ نہ بینن. کہ پ و لال و کوین، ناشتوان بشگہ پیننہوہ. خودای گوردہ نم نمونہی ہینا وہتوہ بق نمانہ کہ پنگی پاستیان گورپوہتوہ بہ گومپای و شاردنا بوون و بہروہ سرگردانی گہرانہوہ. وک کہ سیک ناگریکی ہلگیرساندین، کاتی کہ چواردہوی خوی ہوناک دہکاتوہ و کہ سودی لیوہرگن و نولا و لای خوی ببینی و لہ بہری دانیشی نالوہ کاتہدا ناگرہ کہ بکوڑیتوہ و بیت بہ تاریکستان و هیچ شتی نہ بینن و نہ زانی و بہرہ و کوئی ہروت. لہ گہل نہوہشدا کہ پ و کوڑو لالیش بی. نہ ببیسی و نہ قسہش بکا، کوڑیشہ حق نہگر ہوناکیش ہہبواہ عیج سودی نہدہبوو بزی و نہی دہتوانی بگہ پیننہوہ بق نہو شونہی کہ لیئہوہ ہاتوہ لہ پیشا، نہم دوپروانہش ہر وک نہوان وان، کہ پنگی پاستیان گورپوہ بہ گومپای، سرگردانیان لا خوشتر بوو لہ پاستہ پئی، نہم نمونہی نہوہ دہگہینن کہ نہوانہ باوہریان ہینا پاشان پہشیمان بوونہوہ. وک خودای گوردہ لہ شونہی ترا لہ قورانداندا باسی کردوون و اللہ اعلم. پاشان نہفرمویت: ﴿ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ﴾ خودا ہوناکیہ کی لیکوڑاندنہوہ، کہ سودی لیوہرگن، نہنیا نہوہی بق ہیلانہوہ کہ سوکہل و سوتاندنہکیہ ﴿وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يَبْصُرُونَ﴾ لہ تاریکیہ کی وادا ویلی کردن کہ هیچ نہ بینن. واتہ: لہ گومان و خوانہناسی و دوپویدا سرگردانی کردن و پنگی پاستیان بق نہنہدوڑایوہ، لہ گہل نہوہیشا چاکہیان نہدہبیست و قسہہکیشیان نہدہکرد کہ لکی بوئی بزیان. لہ گومپای کی وایشا بوون سرگردانی کردبوون وک خودای گوردہ لہ نایہتیکی ترا نہفرمویت: ﴿فَإِنَّمَا لَا تَعْمَىٰ إِلَّا بَصَرُكَ وَلَٰكِن تَعْمَىٰ الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾^۱ لہ پاستیدا چاو کوڑنابن، نہو دلانہ کوڑدہبن کہ جییان لہ ناو سنگہکانہ. ہر بزیہ جاریکی ترناگہ پیننہوہ بق نہو پنگہ پاستی کہ لہسری بوون کہ فروشتیان و گورپانہوہ بہو گومپایہ.

﴿ أَوْ كَسِبَ مِنَ السَّمَاءِ فِیْهِ ظُلُمٌ وَّرَعْدٌ وَّرَقَّ یَجْعَلُونَ أَصْنَعَهُمْ فِیْ مَا ذَرَأَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ یُحِیطُ
 بِالْكَافِرِینَ ۝۱۱ یَكَادُ الْبَرْقُ یَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشْرَافٌ فِیهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَیْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ
 بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِیرٌ ۝۱۲﴾

نمونه یه کی تر بو دوپوه کان

خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿ أَوْ كَسِبَ مِنَ السَّمَاءِ فِیْهِ ظُلُمٌ وَّرَعْدٌ وَّرَقَّ یَجْعَلُونَ أَصْنَعَهُمْ فِیْ مَا ذَرَأَهُمْ مِنَ
 السَّمَاءِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ یُحِیطُ بِالْكَافِرِینَ ۝۱۱ یَكَادُ الْبَرْقُ یَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشْرَافٌ فِیهِ وَإِذَا أَظْلَمَ
 عَلَیْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِیرٌ ۝۱۲﴾ یانی: هر وه که سانی که
 بارانی به ته ورمیان له گدل هورو چه خماغه دان له و ناسمانه وه بق بباری و بکونه ناو تاریکی، له
 ترسی هورو تریشقه په نجه یان بخنه ناو گوئیان، نه کا بمن خودا ده وری له م خوانه ناسان داره. نه مه
 نمونه یه کی تره خودای مزن هیناویه تیه وه بق دهسته یه کی تر له دوپوه کان. نو که سانه ی جاری
 هه قیان بق دهرده که وری و جاریکی تر دیسان ده که ونه وه گومان، دلایان له کاتی نو گومان و
 خوانه ناسی و دله پلویکیه دا وه که ته ورمی باران وایه. نه مه قسه ی نیینو مسعودو نیینو عه باس و
 هندی له هاره له کانی پیغه مبه ره (۱). نه بولعایو موجهید و سه عیدی کوپی جوبه ییر و عتا و
 هسه نی به سرین و قه تاده و عه تیه ی عه وفی و عه تای خوراسانی و سودی و په بیعی کوپی
 نه نه سیخ هر وایان و توه (۲). زه حاک نه لیت: (کسیب) یانی: وه که هور (۳). به لام مه مشهور تر نو
 بارانه یه که له ناسمانه وه دپته خواره وه له کاتی تاریکیدا، که بریتیه له گومان و خوا نه ناسی و
 دوپوه وری (رعد) یانی: چه خماغه. نو ترسی دل هه راسان ده کا، چونکه حالی دوپوه مه میشه دله
 پلویک و ترس و له رزه. وه خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿ یَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَیْهِمْ ۱۱ هُمُو هَرَاو
 قیره یه که له دژی خویان ده زانن. وه نه فهرمویت: ﴿ وَیَخْلِفُونَ بِاللَّهِ اِئْتَمُّ لَیْسَ لَکُمْ وَمَا هُمْ بِمُکْرٍ وَلَکِنَّهُمْ
 قَوْمٌ یَبْغَوْنَ ۝۱۲ لَوْ یُحِیْثُونَ مَلَجًا اَوْ مَفْرَدًا اَوْ مَدْخَلًا لَّوَلَّوْا اِلَیْهِ وَهُمْ یَحْمِلُونَ ۱۳﴾ به سوینده وه
 پوش ده بنه وه، ده لئین: نیمه ش له خوتانین، دروش ده که ن له نیوه نین. به لام نه وان کومه لیک

۱ الطبری ۳۳۴/۱ ص ۴۰.

۲ ابن ابی حاتم ۶۶/۱.

۳ ابن ابی حاتم ۶۷/۱.

۴ المناقون ۴.

۵ التوبة ۵۶-۵۷.

ترستوگه كن. نه گهر په نايك يان نه شكوتی يان كون و قورښنيكيان د هس كه وي، به هه له داوان بوی ده چوون. (البرق) نهو پووناكيه په كه نه دات له دلی نهو كومه له دوپوه له هندی كاتدا. هر بوی خودای گوره نه فرمويټ: ﴿يَجْعَلُونَ أَصْنَعَهُمْ فِي ذَاتِهِمْ مِنْ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ النَّوْتِ وَاللَّهُ يُحِيطُ بِالْكُفْرِينَ﴾ له ترسی هوره تریشقه په نه گه كانيان ده خه نه ناو گوښان، نه كا بمن. خودا ده وړی له م خوانه ناسانه داوه. واته: نهو ترس و له رزه هيچ داديكيان نادا، چونكه نه وانه له ژير ده سلات و توانای خودان و لتي ده رناچن. وه كه نه فرمويټ: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ (۱۷) رِعْوَنَ وَتَمُودَ (۱۸) بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ (۱۹) وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ﴾^۱ ثايا تو باسی هه والي شهركه كانت پيگه يشت؟ له شكره كاني فبرعون و هوزي سه مود؟ دياره نه وانه ی خوانه ناسن هر له مانه حاشا ده كن. خواش لای پشتيانه وه ده وړی داوان. پاشان خودای گوره نه فرمويټ: ﴿يَكَاذُ الْبَرُّ يُخْطِفُ أَبْصَرُهُمْ﴾ له وانيه بروسكی هور كوږيان بكا. له بهر توندي و به هيږي خوږي و كزي چاوه كانيان و خورانه گرتنيان له سر باوه پهيان. علي كوپي نهو ته له له نيينو غه باسه وه: ﴿يَكَاذُ الْبَرُّ يُخْطِفُ أَبْصَرُهُمْ﴾ له وانيه بروسكی هور كوږيان بكا. واته: له وانيه ثايه ته پته وه كاني قورښان پښمايي بدا بق عيب و عاره كاني دوپوه كان.^۲ ديسان علي كوپي نهو ته له له نيينو غه باسه وه: ﴿كَلِمًا أَضَاءَ لَهُمْ مَشْرَافُهُ﴾ هر شريخه ی چه خماغه هات ده كه ونه پي. نه لیت: هر كاتي دوپوه كان سر كه وتني نيسلاميان بيني، دليان پتي نارام ده بي، به لام كاتي كه مسولمانان تووشی شكستی هاتن، هه لده ستن و ده يان هوي به ره و خوانه ناسی بچنه وه.^۳ وه كه خودای گوره نه فرمويټ: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ﴾^۴ هر له خه لكه دا هی واهه په به دوو دلی خوا په رسته. نه گهر چا كه په كي تووش هات، به وه له خودا دلتيابه. مهحه مه دي كوپي نيسحاق پويابه تي كردوه له نيينو غه باسه وه: ﴿كَلِمًا أَضَاءَ لَهُمْ مَشْرَافُهُ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا﴾^۵ هر شريخه ی چه خماغه هات ده كه ونه پي و هر كاتي تاريخكيايان ليدهات پاده وه ستن. واته: هق ده زانن و قسه يسي پيده كن به دلش ده لئين له سر پسته پښن. كاتي كه ده كه پښنه وه به ره و خوانه ناسی سر كه زدانن.^۶ نه بولعاليه و حه سني به سري و قه تاده و په بيبي كوپي نه نه س سودي

^۱ البرق ۱۷-۲۰.

^۲ الطبری ۱/ ۳۴۹ ص ۴۱.

^۳ الطبری ۱/ ۳۴۹.

^۴ الحج ۱۱.

^۵ الطبری ۱/ ۳۴۶.

هر به و جزره يان و قووه له هاوه له كانى پيغه مبهروه (۱) نه مه زدر پاست و ناشكرا تره و الله اعلم .
هر به و شتوره شه له پڙى قيامه تا كاتى كه خلكى پوناكيان پيښه دريت، هر كه سهو به پيى پيوى
خويان، هى واهيه نه و نه ده پوناكى پيښه درى كه دهورى خوى چند فرسه خيك يان زياتر له وه پووناك
ده كاته وه يان كه متر له وه. هى واش هيه كه پوناكيه كى ده كورښته وه و جاريكى تر پووناك ده بيته وه.
ماوهيك له سر پيښه ده پواو پاشان ده وه ستي. هى واش هيه هر پووناكيه كى به ته واوى
ده كورښته وه، نه وانه دوو پوى ته واوڼ و خوداى گه وړه ده رياره يان ده فهرمويت: ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُتَّقُونَ
وَالْمُتَّقَتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْظَرُونَا نَقْتِس مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا﴾^۲ نه و پڙه دوو پوه كانى پياوښت
به خاوه نباوه پان ده لښ: ئيوه لاماڼ لښكه نه وه تا تروسكه يه كه له پووناكيان وه رگړين. پيتيان ده لښ:
به ره و دواى خوتان وه رگ پښ، له وى پوناكى په پيدا ده كن. وه ده رياره ي خاوه نباوه پانښ نه فهرمويت:
﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَسْعَى الْيَوْمَ جَنَّتُ حَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَثَرُ﴾^۳ پڙى دى
كه تر ده بينى پياو ځى خاوه نباوه پ تيشك دانه وه كرده يان پيشكه و قووه له لاي راستيان وه ده پوا،
خوشى له خوتان نه مېړ ده چنه نار باغيكه وه جوباريان به به را ده پوا. وه نه فهرمويت: ﴿يَوْمَ لَا يُخْزِي
اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا لَنَا نُورًا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾^۴ له و پڙه دا خواد پيغه مبهرو نه وانه ي له گه له نه و باوه پيان هيتاوه سووك و هه ناسه
سارد ناكاو تيشكى نه وان له پيشيان و له لاي راستيان وه هه ميشه له جوله و بزويندايه و ده لښ: نه ي
په روه دگارمان تيشكه كه مان بى زياتر كه و ليماڼ خوش به، خوت توانات به سر هه موو شتيكا هيه.
باسى نه وه فهرموه دانه ي له و باره يه وه هاتووه

ئيبنو نه بى حاتم رپوايه تى كړدووه له عه بدوالله كړى مه سموده وه ﴿نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾
پووناكيه كه يان له پيشيان وه ده پوات. وتى: نه و كه سانه به پيى ناكاره كانيان به سر پيښه كه دا
تڼده په پڼ و ده پښ. هى وايان هيه پوناكيه كه يان به ويڼه ي كڼويكه، هى واشيان هيه نوره كه يان به
نه نازه ي بارخورمايه كه كه مټرين پوناكيان به نه نازه ي په نجه گه وړه ده كورښته وه و

^۱ ابن ابى حاتم ۷۵/۱.

^۲ الحديد ۱۳.

^۳ الحديد ۱۲.

^۴ التحريم ۸.

داده گریسته و ه. وه ئیبنو نه بی حاتم دیسان پریوایه تی کردوه له ئیبنو عه باسه وه نه لیت: هیچ که سنی نه له نه هلی یه کتا په رستی بیت مه گیت له پۆژی قیامه تا پوناکیه کی پینه دریت، به لام دوو پوناکیه کی ده کوژیته وه. خاوه نباوه پ ترسی لیده نیشی کاتی کی ده بینن پوناکی دوو پوناکی ده کوژیته وه، بۆیه ده لیت: ﴿رَبَّنَا آتِنَا ثَوْرًا﴾^۱ نهی په روه ردگارمان! تیشکه که مان بۆ زیاتر که. زه حاکم نه لیت: نه وهی له دنیادا برۆی خۆی ناشکرا کردوه، پوناکیه کی له پۆژی قیامه تا پینه دریت. کاتی که گه یشته سه ر پرده که پوناکی دوو پوناکی ده کوژیته وه. کاتی که خاوه نباوه په کان نه وه یان بینن ده ترسن و ده لیت: ﴿رَبَّنَا آتِنَا ثَوْرًا﴾ په روه ردگارمان! پوناکیه که مان بۆ زیا بکه.

به شه کانی خاوهن باوهران و به شه کانی خوانه ناسان و دوو پوناکی

نه گه به به شیه یه بیت نه و خه لکه ده کزیت به چه ند به شیکه وه. خاوه نباوه پ پالفته. نه وانه که له چوار ئایه تی سه ره تای سووره تی به قه ردا وه سف کران. خوانه ناسی پوت نه وانه که له دوو ئایه تی دوی نه وان باس کران. دوو پوناکی نهی دوو به شن. دوو پوناکی ته لو، نه وانه که وینه یان به وینه ناگرینه که هینرایه وه، وه دوو پوناکی دوو دلی پاپا جاری واهیه پرشه ی باوه پیا تیا درده که و و جاری واش هیه ده کوژیته وه. نه مانه ییش نه وانه وینه ی ناویان بۆ هینرایه وه، نه مانه حالیان له وانه ی پیش خویان باشتره. پاشان خودای گوره وینه ی نه و به ندانه ی هیناوه ته وه که خوانه ناسن و خویان خه ریکی شتیکن، به لام له سه ر هیچ شتیکن نین، نه وانه که جه هلی موره که بیان هیه وه که خودای گوره نه فه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَغْلَظُ لَهُمْ كُرْهُهُمْ يَقِيعُوا بِحَسْبِهِ الظَّالِمَانُ مَا هُوَ حَقٌّ إِذَا جَاءَهُ لَرَّ يَحْذَرُ شَيْئًا﴾^۲ نه وانه ی خوانه ناس بوون، کرده وه یان وه نه و تر او بیکه وایه که له بیاباندا هیه، تینو واده زانی ناوه که ده یگاتی، نه و سا ده زانی هیچ نهی، پاشان نموونه ی نه و خوانه ناسه نه فامانه دینیته وه که جه هلی به سبتیان هیه. نه وانه ی که خودای گوره ده رباره یان نه فه رمویت: ﴿أَوْ كُذِّبَتْ فِي بَحْرِ لُجِّي بِحَسْبِهِ مَوْجٌ مِّنْ قَوْمِهِ مَوْجٌ مِّنْ قَوْمِهِ مَحَابٌّ ظَلُمْتُ بَعْضُهَا قَوْمٌ بَعْضٌ إِذَا أَخْرَجَ يَكْدُمُ لَرَّ يَكْدُرُهَا وَمَنْ لَرَّ يَحْمِلُ اللَّهُ لَهُ ثَوْرًا فَمَا لَهُ مِنْ ثَوْرٍ﴾^۳ یان: وه که له تاریکستانی، له زه ویه کی بۆ په یدا شه پۆل له سه ر شه پۆل دای پۆشی و له لای ژوو ووشی هه ر بۆ، تاریکایی باره له سه ر تاریکایی و هه ر کاتی که ده سنی خۆی

^۱ الطبری ۱۷۹/۲۳ ص ۴۱.

^۲ الحاكم ۴۹۵/۲.

^۳ النور ۳۹.

^۴ النور ۴۰.

دەربخا، لەوانە ئه هەر نهیبینی. ههركهسێ خۆدا پوناکی نیشان نه دا، هیچ پووناکیهکی نه. لێره دا خۆدای گه وره خوانه ناسانی کردووه به دوو به شه وه. بانگخواز و چاویلکەر، وهك له سه ره تای سووره تی هه جدا باسی کردوون و نه فره مویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي آلِهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَتَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِئٍ﴾^۱ هیندی کس هه ن، به یی نه وه هیچ تێگه ن کێشه له سه ر خۆدا ده که ن و ده که وه شوین هه موو شه ی تانیکی به ده ره. وه نه فره مویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي آلِهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ﴾^۲ له ناو خه لکی می وا هه یه، له سه ر خۆدا کێشه ده کا، بێته وه ی هه یی لێزانێ، نه هیچ شاره زایه و نه کتییی بۆی پوون بکاته وه. وه خۆدای گه وره له سه ره تای سووره تی واقعه و کۆتاییه که یدا و وه له سووره تی ئینسانیشدا خاوه ن باوه رانی کردووه به دوو به شه وه: نه وانێ له پێشه وه ن له نزیکه کان. وه نه وانێ ده ستی راست له ئا کار چاکه کان. به کورتی له کۆی ئه م ئایه ته پێرژانه وه ده رده که وێ که خاوه ن باوه رانی ش دوو به شن. نزیکه کان و ئا کار چاکه کان. خوانه ناسانی ش دوو به شن: بانگه ران و چاویلکەر. دوو به کانی ش هه ر دوو به شن: دوو به وێ ته وا و دوو به وێ که به شێکی دوو به وێی تێدایه. وهك له هه ر دوو سه حبه که دا هاتووه: سێ شت هه ر که س تێدا بێت نه وه دوو به وێ ته وا وه، هه ر که سیش یه کێکیانی تێدا بێت نه وه سیفه تێکی دوو به وێی تێدایه، تا ده ستی لی مه لده گری، هه ر که ت قسه ی کرد درۆیکات، هه ر که ت په یمانی دا بیه کێتی، نه گه ر سپارده ی لا دا ئه ر خیا نه ت لێکات^۳. ئه م فره موده یان کردووه ته به لگه له سه ر که سێ که له وانیه به شێکی به وای تێدا بێت یان به شێکی دوو به وێی تێدا بێت. دیاره ئه مه کرداریه به پێی ئه م فره موده یه که با سمان کرد یان بیرو باوه ریه وهك ئایه ته کان به لگه بوون له سه ری.

به شه کانی دل

ئیمامی نه حمه د رپوایه تی کردووه له نه بو سه عیده وه نه لیت: پێغه به ری خۆدا (ﷺ) نه فره مویت: ده لکان چواین: دلی خا وێن و ته وا و وهك چرای تێدا بێت نه دره وشیتته وه. وه دلی دا پۆشرا و که په یوه ست بێت به به رگه که په وه. دلی به سه ر خۆدا هه لگه پا وه، وه دلی دوو به ویش، ده ل خا وێنه که دلی خا وه ن باوه ره چا که ی ش پووناکیه که یه تی له نا ویدا. دلی دا پۆشرا و دلی خوانه ناسه. دلی هه لگه پا وه به سه ر خۆیدا دلی دوو به وێ ته وا وه، ناسیویه پاشان حاشای کردووه. به لام دلی دوو به وێ دلیکه به وای دوو به وێی تێدایه وێنه ی با وه ر تێدا وهك دا نه وێله وایه، ئای باشی پێگا. وێنه ی دوو به وێی تێدا

۱. الحج ۳.

۲. الحج ۸.

۳. فتح الباری ۱۱۱/۱ ص ۴۲.

وهك برينى وايه كه كيّمه و خوينى تى ده چۆرى. هر يه كى له و دوانه سر كه وت به سر نهوى ترا زال
 بووه به سهریدا. ۱. ثم فرموده سه نه ده كى چاك و حسه نه. خودای گوره نه فرمويّت: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
 لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ حق نه گهر خوا بيويستايه گوى و چاوى له كار
 ده خستن، بيگومان خودا هه موو شتيكى پيده كرى. مهحه مدي كورى ئيسحاق پويوايه تى كرىوه له ئيبنو
 عه باسه وه له م نايه تدا: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ نه گهر خودا
 بيويستايه گوى و چاوى له كار ده خستن بيگومان خودا تواناي به سر هه موو شتيكا هه يه. نه لئيت: دواى
 نه وه كه هه قيان ناسى و وازيان ليتهينا واته: خودا خاوه ن تواناو ده سه لاته نه گهر بيه وي كه سى سزا بدا
 يان عه فووى بكا. ۲. ئيبنو جهريه نه لئيت: بۆيه خودای گوره وه سفى خوى ده كا به خاوه ن ده سه لات
 به سر هه موو شتيكا ليژه دا. چونكه دوپوه كان ده ترسيئى له تواناو ده سه لاتي خوى. ناگاداريان ده كا
 كه هه ميشه ناگاي لتيانه و ده توانى گوى و چاويان له كار بخا و لتيان بسينيته وه. ۳. ئيبنو جهريه و زكريا
 له زانايانى ته فسير كه له گه ل نه ون ده لئين: نه و نوو نمونه يه بۆ كومه ليك له دوپوه كان هيتراوه ته وه
 (او) له مه دا كه خواى گوره نه فرمويّت: ﴿أَوْ كَسِبَتْ مِنَ السَّمَاءِ﴾ يان وهك كه سانى كه بارانى به
 ته و زميان له ناسمانه وه بۆ ببارى به ماناي (الواوه) وهك خودای گوره نه فرمويّت: ﴿وَلَا تُطِغْ مِنْهُمْ إِثْمًا أَوْ
 كُفُورًا﴾ ۴. هه رگيز گوى له وانه مه گره تاوا بار يان پئنه زانن. (او) ليژه دا بۆ سه ريشكيه، واته: نه گهر حاز
 ده كى تاوا نمونه يان بۆ بيته وه يان ده شته وي تاوا بۆيان بيته وه. قورتوبى نه لئيت: بۆ يه كسانيه وهك:
 جالس الحسن او ابن سيرين، له سر نه وى زه مه خشه رى نه لئيت: هه ر دوو كيان وهك يه كن له دانيشتن
 له لايان. مانا كه له و نايه ته ده چى كه خودای گوره نه فرمويّت: نمونه يان به وه بۆ بيته وه يان به وه
 وهك يه كه، پتك و ته واره بۆ حالى نه وانه.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٠﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا
 وَالسَّمَاءَ بَنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ

تَقْلُمُونَ ﴿٦١﴾﴾

۱ احمد ۱۷/۲ ص ۴۲ لاوازه.

۲ ابن ابى حاتم ۷۶/۱.

۳ الطبرى ۳۶۱/۱.

۴ الانسان ۲۴.

ناسینی خودا به ته نیا (توحید الالهیه)

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
 (۱) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا

تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نهی خه لکینه! هر نهو خودایه بپرستن که نیوه و زدی تریش
 پیش نیوهی وه دی هیناوه، به لکو خوتان بیارنن. نهو خودایه زهوی بقریدون به پایخ، ناسمانی
 بهرز کردوه ته وه ناوی لهو ناسمانه وه بقراندن. هه موو جوره به ربوبیتی به هوی نهو ناوه وه بقر
 پواندن، جا که نهو بیان زانیوه چون شهریک بقر نهو خودایه دانه نین؟ خودای گه وره دپته سر باسی
 ناسینی خودا پرستنی به ته نیا، چونکه هر خودا خاوهن به هر دی فراوانه به سر عه بده کانیوه، که
 له نه بوون هیناوینیه ته سر دنیا، نهو هه موو به هر زقره دیارو نه دیاره ی به سرا پزاندون نووسا
 زهوی کردوه به پایخ بقران بقره سانه وه بقران. به شتویه کی پیک و پیک دای مه زاندوه بقران
 ﴿وَالسَّمَاءَ بِنَاءً﴾ ناسمانی بهرز کردوه ته وه. وه که له نایه تیکی ترا نه فرمویت: ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ
 سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ﴾^۱ ناسمانیشمان کردو میچیک وسه قفیکی پاریزاو. که چی

نهوان لهو هه موو نیشانه ی که تییدان خو لانه دن: ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ ناوی لهو ناسمانه وه بقر
 باراندن. مه به ست لیره ده هه وره کانه. له کانی خویدا به پتی پیوستیان بقران ده بارنن، به هوی نهو
 بارانه وه چه ندین جور به رو بووم و کشتوکالیان بقر ده پوتنن، بقر نهو ی بژیوی خویانی بی دابین بکه ن
 و مالاته کانیشیانی پیبه خیر بکه ن. وه که له شوینن ترا له قورنانی پیروزدا باسی هاتوه. وه نهو
 نایه ته ی که زقر لهم نایه ته ده چی، نهم نایه ته یه که خودای گه وره نه فرمویت: ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ
 لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَ اللَّهُ
 رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ﴾^۲ نهو خودایه سه رزه مینی بقر نیوه کرده نیشته جی،
 ناسمانیشی له سر بهرز کردونه وه، نهو بیچمی به نیوهی داوه له هه موو بیچمیک جوانتره. بژیوی
 باشی پیداون، هر نهو خودای په روه دگارتان، به رزی و پیروزی بقر خودا که په روه دگاری دنیا به
 مه به ست نهو یه: که خودای گه وره وه دی هینه رو بژیوی دهر خاوهن مال و نهو که سانه یسه که تییدا
 نیشته جین و پوزی دهریشانه، هر بویه نهو خودایه شایسته یه که به ته نیا بپرستری و هیچ شتی

^۱ الانبیاء ۳۲.^۲ غافر ۶۴.

نہ کړئ به هاو به شی. وه نه فرمویت: ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ اُنْدَادًا وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ﴾ که واته: هاوتا بڅ خدا پیدا مکه. که ښووه خوتان ده زانن بپهاوتایه. وه له هر ښووه سه حیحه که دا هاووه له ښینو مه سعو ده وه نه لیت: وتم: نهی پیغه مبهی خدا! چ تاوانی له لای خدا گوره تره؟ فرموی: هاوتا بڅ خدا پیدا بکهی که نه و دروستی کردوی. وه فرموده کهی معارزش که نه فرمویت: نایه ده زانی مه قی خدا کامه به له سر عه بده کانی؟ بپه رستن و له هیچ شتی که شریکی بڅ دانه نین. وه له فرموده به کی ترا هاووه: با هیچ که سی له ښووه نه لیت خوا ویستی لیتی^۱ و فلانیش بپه وئ، به لکو بلئ: خوا مه یلی لیتی و پاشان فلانیش بپه وئ^۲.

به لکه له سر بوونی خودای گوره

زږدئ له زانایانی ته فسر وه ک پازی و که سانی تریش به لکه یان له سر بوونی خودای گوره هیتاوه ته وه، هر که سی به وردی سه یری نه م بوونه و ره بکا له سر زهوی و ناسمانه کاندو جیاوازی شیوه و په نگ و سروشت و سوده کانی و دانانی بهو شیوه پر سود و پسته وه. تواناو دسه لاتی نه و و دی هینه ره کارزانی بڅ دهرده که وئ به چاکي. تیده گا له زانیاری و جوانی و ورده کاری نه و دسه لاته مه زن و بی پایانهی خودای گوره. وه هندی له عه به بکان و توپانه: که پرسیار کراوه به لکه چپه له سر بوونی خودای گوره؟ و تیان: پاک و بیعه یی بڅ خدا: پاشه پږی و شتر ده بیته به لکه له سر و شتر، جی پی ده بیته به لکه له سر نه وه که سیک پږشتوه. نه م ناسمانه به و ه موو بورجه وه و زه مین به م گشت پږگا و ده ریاکان بهو شه پږلانه وه نایه نه مانه ه موو به لکه نین له سر بوونی خودای کی وردیله بینی هره زانا؟ هر که سی به وردی تیپامابی له برزی نه م ناسمانه و فراوانیان و بوونی نه و گشت نه ستیره گوره و چوک و پونا که له نه ستیره ی گه پږک و جیگیر و وه سه یری نه و ده ریاپانه بکا که ده وری زه مینی داوه له گشت لایه که وه، وه نه و کپوانه که چون به ناخی زه ویدا بڅ نه وهی راوه ستی و نه وانه ی له سهری نیشته جین به ه موو شیوه و په نگه کانی وه له سهری بږین. وه خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَیضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَنًا وَغَرَابِيبٌ سُودٌ﴾ (۷۷) و من الناس والدواب والدواب مختلف الون. کذلک انما یخشی الله من عباده العلموا^۳ له کپوه کانی ش پږگا

^۱ فتح الباری ۳۵۰/۸، مسلم ۹۰/۱، ص ۴۲.

^۲ فتح الباری ۳۵۹/۱۳، مسلم ۹۰/۱، ص ۴۲.

^۳ احمد ۳۹۸/۳۹۴/۳۸۴/۵، سه حیحه.

^۴ الرازی ۹۱/۲، ص ۴۳.

^۵ فاطر ۲۷-۲۸.

بانی سپی و سووری جڙاو جڙو به ږنگ وډی مینا، ږش وک له ږه شیشیان تیدایه. له مږدم و
جانه ورو مالایشا، مږوهایه، ږنگیان له یه کتر جیایه، له ناو عه بدانی خودادا هر نه وانه ی ږځر زانان
لئی ده ترسن. وه نه و ږویارانئ له ولایتیکه وه ده ږوات بږ ولایتیکی تر بږ سوود لیوه رگرتن و نه و گشت
نازل و گیانه وهرانه همه جږو گڙو گیا جیاواز و که مږیه که تام و ږنگ و بږنیکیان همه له که ل یه ک
زهوی یه ک خول و سروشت و ناودا، نه مانه هموو به لگن له سر بوونی خودایه که وه دیپینه ری
خاوه ن ده سلائی که وری کارزانی به به زهویه بږ دروستکراوه کانی و سڙو چاکئی بیسنووری
ده ریاره یان، هیچ ږه ستراو ږه ورو دگارک نه غه ږره ز نه و. هر بږ لای نه و ده که ږینه وه و پشت و
ږه نامان هر خودایه، ثایه ت له م باره یه وه له قورنانی ږیږزدا نیچکار ږځده.

﴿وَلَنَكُنْمُ فِي رَبِّ مُمَازِلًا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝﴾^(۳۳) إِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۝﴾^(۳۴)
سلمانندی ږه یامی ږینه مږه (۳۳)

خودای که وړه نه فږمویت: ﴿وَلَنَكُنْمُ فِي رَبِّ مُمَازِلًا عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ نه که ر له مئی نیمه بږ عه بدی
خومان نارږوته خواره وه به گومان و ږښتان وایه پاستی بږ چوون. ده سا نیوه له که ل هار
باوه ږه کانتان به که مږه کی یه کتر جگ له خدا سووره تیکی وه که نه و بیتن. پاشان خودای که وړه دیته
سر باسی نارږنی ږینه مږه (۳۳) دای نه وه که فږموی هیچ شتی بږ ږرستن ناشی جگ له خدا،
ږوی وتری ده کاته خوانه ناسان و نه فږمویت: ﴿وَلَنَكُنْمُ فِي رَبِّ مُمَازِلًا عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ نه که ر له مئی
نیمه نارږومانه ته خوار بږ عه بدی خومان یانی مه مږه د (۳۳) به گومان ﴿فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ﴾
سووره تیکی وه که نه و قورنانه ی نه و بیتن، نه که ر ده لئن له خواوه بږی نه هاتوه. ساده ی نیوه ش هر
به وینه ی نه و ی که میناویه تی بیتن و به ږه ږچی بده نه وه، مه ږیش له توانا تاندایه له و باره یه وه
به کاری به یتن جگ له خوداو بیکه نه هاوکاری خوتان، گومانی تیدانی نه وه تان بږ نا کړی. نیبنو
عه باس نه لیت: ﴿شُهَدَاءُكُمْ﴾ دارو ده سته کانتان^۱. سوودی له نه بو مالیکه وه نه لیت: هاوکاره کانتان
واته: که مږه لیکي تر یارمه تیتان بده بږ نه وه. یانی: داوای هاوکاری بکن له ږه رستوه کانتان بین به
ده متانه وه یارمه تیتان بده^۲. موجهاید نه لیت: ﴿وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ﴾ خه لکانی که شایه تی بږ بده ن^۱
یانی: له ده سلات دارانی زمان پاراو.

^۱ الطبری ۱/ ۳۷۶ ص ۴۳.

^۲ ابن ابی حاتم ۱/ ۸۴.

بهره نگار بوونه و مو دمرناسایی (التعلی والا عجان)

خودای گه وره بهم شیوه له چه ندین شویندا له قورئانی پیروزا به گزیاندا چوه ته وه و بهره نگیاریان
 بووه وهك له سورره تی قه سه سدا نه فهرمویت: ﴿قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِمَّا أُتِيَ بِهِمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾^۱ بلئی: نه گهر ئیوه راست دهكهن، نوسراویك له خواوه بیئن كه له ههردووكیان
 زیاتر راسته ینگا نیشان بدا، تا من شوینی كهوم. وه له سورره تی ئیسرادا نه فهرمویت: ﴿قُلْ لِّیْنَ
 اجْتَمَعَتِ الْإِنشُ وَالْجِنُّ عَلَیْ أَنْ یَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا یَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیرًا﴾^۲
 بلئی: نه گهرمووه و جنوكه هه موو كزبینه وه، وینه ی نه م قورئانه بیئن، ناتوانن به وینه ی بیئن، با
 هه مووشیان پشتیوانی یه كتری بگهن. وه له سورره تی هوودا نه فهرمویت: ﴿أَمْ یَقُولُونَ أَفْقَرْنَا قُلْ فَأْتُوا
 بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِیْنَ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِیْنَ﴾^۳ یان دهلین: هه لی
 به ستووه، بلئی: نه گهر قسه ی ئیوه راسته، ده سا ئیوه به یارمه تی هه ركه سی ده ستان ده كه وی جگه له
 خودا وه سورره تی هه لیه سه ته هه ر وهك نه م بیئن. وه له سورره تی یونسدا نه فهرمویت: ﴿وَمَا كَانَ هَذَا
 الْقُرْآنُ أَنْ یُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِیْقَ الَّذِی بَیْنَ یَدَیْهِ وَتَفْصِیْلَ الْكِتَابِ لَا رَیْبَ فِیهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ﴾^۴
 ناگونجی نه م قورئانه هی خودا نه بی و هه لیه سترابی. نه م قورئانه بپوای هه یه به و كتیبه ی كه وا له
 پیشا هاتووه و ئیستا له بهر دهستی دایه و پۆشنیشی دهكاته وه، هیچ گومانی ئیدا نیه له لایه ن
 پهروه دگاری هه موو جیهانه وهیه. یان دهلین: خوی هه لی به ستووه بلئی: نه گهر به راستیتانه خوتان و
 هه ركه سیكی تر كه ده توانن جگه له خودا بانگی بگهن تا قه سورره تیكی وهك نه م بیئن. نه م ئایه تانه
 هه موو ئایه تی مه كین. واته: له مهككه هاتونه ته خواره وه، پاشان دیسان له مه دینه پیشا هه ر
 بهره نگیاریان بوته وه و له م ئایه ته دا نه فهرمویت: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِی رَیْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ نه گهر له مه ی
 ئیمه بۆ عه بدی خو مان یانی موحه مه د ﴿﴾ ناردو ته خوار به گومانن. ﴿فَأْتُوا بِسُوْرٍ مِّثْلِهِ﴾^۵
 سورره تیكی وهك نه و بیئن. یانی: وهك وینه ی قورئان. نه مه قسه ی موجاهید و قه تاده یه و ئیبنو

^۱ ابن ابی حاتم ۸۵/۱.

^۲ القصص ۴۹.

^۳ الاسراء ۸۸.

^۴ هود ۱۳.

^۵ یونس ۳۷-۳۸.

جهرى ته بهرى و زهه خشرى و پازيش هه روايان وتووه، له عومه رو ئيينو مه سعودو ئيينو عباس و
 حه سنى به سرى و زورى له ليكوله ره وه كانيشه وه هه مو يه كه دهنگن كه خوداى گه وه به رهنگارى
 هه مو بيان بوته وه، به نه خوئينده وارو نه وانيش نه هلى كتيين. هه مو به يه كه وه هه ريه كه به جبايش.
 نه مه نيتر نه وپه پى به رهنگار بوونه وه به بزيان، چونكه نه مه بۆ چهند كه سيكي نه خوئينده وار نيه ته نيا
 كه نازانى بنوسى و هيچ شاره زاييه كي نيه، به پيى نه م ثابته كه خوداى گه ره نه فهرموييت: ﴿فَأَتُوا
 بِعَشْرِ أَوَّلِيهِ﴾ ده سوورته وه كه نه مه بينن. وه نه فهرموييت: ﴿لَا يَأْتُونَ بِشَيْءٍ﴾ ناتوانن به وينه
 بينن. نه مه به گشتدا چوونه وه به گشتگيره بۆ هه مو بيان، له گه له نه ودا كه نه مه عه ره بانه زمان په وان
 ترين كه سن كه چى خوداى گه وه به رهنگاريان بوته وه به م شتوه له مه كه كيش و له مه دينه يشا چهند
 جار كه نه وانه زۆر دوزمنى پيغه مبه ر(ﷺ) بوون و دژى ثابته كه شى بوون. كه چى نه بيان توانى هيچ
 شتى بكن و هيچيشيان له ده ست نه هات له و باره وه. وه كه خوداى گه ره نه فهرموييت: ﴿إِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا
 وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾ نه گه نه تان كرد كه هه رگيز بۆتان ناكرى. (وَلَنْ) بۆ جهخت كونه وه به له داهاتودا واته:
 هه رگيز ناتوانن نه وه بكن نه مه يش موعجيزه به كي تره. هه واليكي داوه و جهختيشى له سهر ده كاته وه
 به بى هيچ ترسيك كه نه مه قورئانه هيچ كه سى تا هه تايه ناتوانى دژى بوه ستنى و به رهنگارى بيته وه تا
 كوتايى دنيا، هه ر وايش ده رچو تا ئيستاو نه مه چه رخي نيمه ش كه س نه ي توانيو به رهنگارى
 بيته وه هه ر ناشيى. چون كه س ده توانى شتى وه كه قورئان بينى و كه قورئان فهرموده ي خودايه و
 كه وه دى هينهرى هه مو شتيكه، فهرموده ي خودا چۆن له قسه ي دروستكراوه كاني ده جيت.

له ره و كاني ئيعجازى قورئانه وه

هه ركه سى وورد بيته وه له قورئان و سه يري ديمه نه كاني ئيعجازى قورئان بكا، هونه رى ديارو نه ديار
 و شاراهى زۆر ده بينى له شتوه ي وته وه هم مانايشا، خوداى گه وره نه فهرموييت: ﴿الرَّكْبُ أَهْكَمَتْ
 أَيْنَهُ، ثُمَّ قُضِيَ مِنَ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ﴾^۱ اليف، لام، را، كتيبيكه به لگه كاني پته و كراون و له پاشان له لايه ن
 كارزاني زاناش كراونه ته وه، وته كاني پته و كراون و ماناكانيشى پوون و ناشكرا كراون. هه مو وته و
 ماناكاني په وانه نه و لاو لاي تيدا نيه، هه والى ده رياره ي نه دياره كاني پابردو داوه كه پويان داوه
 وه كه خوى به بى كم و زياد. فهرمانى به گشت چا كه يه كه داوه، قه ده غه ي هه مو خراپه به كي كردوه.
 وه كه فهرمويه تى: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدًا﴾^۲ قسه كاني په ره ردارت له بيلايه نگرى و راستيدا

^۱ هود ۱.

^۲ الانعام ۱۱۵.

ته‌واو بیّ کهم و کوپین. واته: راسته له هه‌واله‌کانیدا و بیّ کهم و کوپیه له فرمانه‌کانیدا، هه‌مووی راست و هه‌ق و ته‌واو پئی نیشاندهره. هه‌له پئی و درۆ و بوختانی تیدا نیه، وه‌ک له شیعی عهره‌ب و شته‌کانی تریاندا هه‌یه له درۆ کردن و هه‌له پئی که شیعه‌کانیان جوان دهرناچی به‌وه نه‌بی، وه‌ک دهریاره‌ی شیعه و تراوه: خوشترینیان درۆترینیانه. له هه‌نراوه زۆر درۆزه‌کانیاندا ده‌بینی که زۆرکیان له باس و وه‌سفی ژناندا یان نه‌سپ و ماین و مه‌یدا به‌کاره‌یناوه یان به‌هه‌لدان به‌پیاویکی تایه‌به‌تیدا یان نه‌سپی یان جه‌نگی یان و شترئ یان له ترسیکا یان دپنده‌یه‌ک یان هه‌ر شتیکی تر له و شتانه‌ی که چاویان پئی که‌وتوو و دیویانه که هه‌چ سوودیکی لیوه‌رنه‌گیراوه جگه له‌ده‌ر خستنی توانای نه‌و که‌سه‌ی که نه‌و شته نه‌دیاری وردانه‌ی دهرخستوو، یان شتیکی دیاری ناشکرای باس کردوو، پاشان ده‌بینی پارچه شعری یان دوو پارچه شعریان زیاتر له و بارانه‌وه و تراوه. نه‌وی تری هه‌له‌وه‌پی و چه‌نه‌بازی نه‌بی شتی تر نه‌بووه. به‌لام قورئانی پیرو هه‌مووی له‌و په‌پی په‌وانبێزیدایه له‌لای نه‌وانه‌ی شاره‌زایی ته‌واویان دهریاره‌ی زمانی عهره‌بی هه‌یه. خۆ نه‌گه‌ر سه‌رجه‌ت دابی و به‌وردی سه‌یری هه‌واله‌کانت کردبی، هه‌واله‌کانی زۆر خۆشن با هه‌واله‌کانی به‌کورتی باس کرابن یان به‌درۆی. یان دوویاره بووینه‌وه یان نا. تا دوویاره بووینه‌وه زیاتر جوان و به‌هه‌ر دارتر بووه، وته‌ی هه‌چ که‌سی له وته‌ی قورئان ناچی. زانایان لی و هه‌رس نابن، که دیته سه‌ر هه‌په‌شه‌و گوپه‌شه‌یش کیوه سه‌خت و په‌فه‌مان دیتینه له‌رزه، نه‌ی پات چیه دهریاره‌ی دله و شیاره‌کان؟ نه‌گه‌ر نه‌و به‌لێنانه‌یان پیدرا که دل و گوئیان ده‌کاته‌وه و تامه‌زۆی مالی هه‌یمن و ناشتین و نزیک ته‌ختی عه‌رش په‌حممان یه‌ خودای گه‌وره هانای خاوه‌نباوه‌پان نه‌دا بۆی و نه‌فه‌رمویت: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۱ که‌س نازانی له‌باتی نه‌و کارانه‌ی کردوویانه چ پاداشتیکی چا و پۆشن که‌روه‌یان بۆ ناماده‌ کراره، وه‌ نه‌فه‌رمویت: ﴿وَفِيهَا مَا شَتَّهِ الْأَنْفُسُ وَلَكِنَّ الْأَعْيُنَ وَأَشْرَفَ فِيهَا خَلِيدُونَ﴾^۲ هه‌رچی دل ناره‌زوی ده‌کا و چا له‌زه‌تی لیده‌بینی تیدا هه‌یه و ئیوه‌ش هه‌ر له‌ویدا ده‌میتن نامرن وه‌ دهریاره‌ی ترسانیش نه‌فه‌رمویت: ﴿أَفَأَمِنْتُ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ﴾^۳ نایا ئیوه له‌وه ناترسن که له‌وشکایدا بتان بات به‌ناخی زه‌ویدا. وه‌ نه‌فه‌رمویت: ﴿أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ إِذَا هِيَ تَمُورُ﴾^(۱۱) آم‌امینتم

^۱ السجدة ۱۷.^۲ الزخرف ۷۱.^۳ الاسراء ۶۸.

مَنْ فِي السَّمَلَةِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَمْلُؤُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ^۱ نایه نثیوه لهو که سهی له ناسمانه ترستان نیه، بایه کی توندی زنیخ و چهوتان لیتیه لیکا؟ نهوسا زوو ده زانن هه پده شهی من چون بووه. وه له باره ی سه رکونه وه نه فهرمویت: ﴿فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ^۲﴾ نیتیه هه ریه که له وانه مان به تاوانه که ی خویان گرت. وه ده باره ی ناموزگاری ده فهرمویت أَفَرَّيْتُمْ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ^۳ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿۴﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ^۴ تو پیم بلی: نه گهر بلین چند سال پابوین، پاشان نهو نازاره ی لئی ترستینرابوون بیته لایان. نهو ماوه ی که پای ده بوین، چ به هره یه کیان بق نه دات؟ له چندین شتی تریش له جوړی په وان بیژی و زمان پاروی. هه رکاتی نهو نایه تانه هاتن ده باره ی برپارو فهران و قه ده غه کراوه کان، فهران ده کا به هه موو کاریکی چاک و به سوودی خاوین و خوشه ویست و قه ده غه ی هه موو کاریکی خراپ و ناپه سهند و ناشرین ده کا. وه که نثیبو مه سعودو که سانی تریش له زانانی پتیشینه وتویانه، کاتی گوت لیوو خودای گه وره له قورئاندا نه فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی کرمه لی خاوه نباوه پان، زور چاک گوئی بق بگره. چونکه نهو چاکه یه که فهرمانی پیده کا یلن خراپه یه که قه ده غه ی ده کا. هه ریویه خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿يَا مُرُّهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾^۵ مانه ی چاکه یان نه داتی و ناهیللی خراپه بکه ن، خاوینی به په و ده زانی و پیس پیی ناپه وایه، گرانباری زنجیره یان له سه ر لا ده با که پتیا ن شه ته که دابوون، وه نه گهر نایه ت هاته خوار له باره ی پوژی قیامت و نهو سه ختی و ناپه حه تیه ی تیایه تی و باسی به هه شت و ناگرو نه وه که خوی گه وره دای ناوه له ناویاندا و بق دستان و دوزمنانی له خوشی و له ناخوشی و پزگاری و سزای به ژان و مژده ده دات و هه په شه و ترساندن و بانگ کردن بق ناکاری چاک و دورکه و تنه وه له کلری خراپ و گوئی نه دان به دنیا و هه ولدان بق پوژی قیامت و پاوه ستاوی له سه ر په وشته جوانه کان و شاره زا بوون له سه ر پیی پاست و پبازه پاست و چاکه کی و دورخسته وه ی دلکان له پسی و چه پهللی شهیتانی نه فرین لیکراو، زور به باشی گوئی بق بگره.

^۱ الملك ۱۶-۱۷.^۲ العنکبوت ۴۰.^۳ الشعراء ۲۰۵-۲۰۷.^۴ الاعراف ۱۵۷.

قورئان گهورهترین موعیزهیه بو پیغه مبه رمان مه ده ده (ﷺ)

هر یو یه له هه ردو سه حیه که دا هاتوو له نه بو هوره یه وه په زای خوی لیبیت که پیغه مبه ری خدا (ﷺ) هه رمویه تی: هیچ پیغه مبه ری نه بو له پیغه مبه ره کان سه لامی خویان لیبیت مه گین چه ند موعیزه یه کی پندراوه له سه ر نه و موعیزه یه نه و خه لکه به وایان هیناوه، به لام نه وه ی که من پیم دراوه نیگایه خدا نه و نیگایه ی بۆ کردوم، هیوادرم که وا من شوینکه وتووم له وان زیاتر بیت له پۆزی قیامه تا. وته که می موسلیمه، که پیغه مبه ر (ﷺ) نه هه رمویت: بنگومان نه وه ی که به من دراوه نیگایه. واته: نه وه ی که تاییه تراوه به منه وه له نیوان نه واندا نه م قورئانه یه که موعیزه وه له توانا به ده ری مروه و ناتوانی به ره نگای ببیته وه. به پیچه وانیه کتیبه کانی تر که خدای گه وه ناردویه تی، چونکه نه و کتیبانه ی تر موعیزه نین له لای زۆریک له زانایان و الله أعلم. وه پیغه مبه ر (ﷺ) به لکه زۆره، له سه ر پیغه مبه ری تی و راستی نه و په یامه ی که پیی په وانه کراوه که له ژماره نایه ت سوپاس و ستایش بۆ خدای گه وه.

مه به ست به به رد

خدای گه وه نه هه رمویت: ﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ بترسن له و ناگره ی که سوته مه نیه که ی له شی مروه و به رده و هر بۆ خوانه ناسان هه لکراوه. (الوقود) نه و سوته مه نیه یه که فیه نه دریته ناو ناگر بۆ هه لکیرساندن له دار و شتی تر. وه ک خدای گه وه نه هه رمویت: ﴿وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾^۱ نه وانه ش که له ریگه ی راست لایان داوه، ده به نه داری سووتانی جهه نه م. وه نه هه رمویت: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾^۲ لَوَكَاتُ هَوَلَاءَ إِلَهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ^۳ نیه وه که له نه وانه ی جگه له خدا ده تان په رستن هه مو دلری سووتانی جهه نه من و هه رده بی بچه ناویه وه. نه گه ر نه و په رستوانه وه ک خویان ده لین خوا بوونایه دیاره نه ده چوونه ناوی. نیستا هه موویان تا هه تابه هر له ویدان. مه به ست به به رد لیژده کبریته که زۆر به هیزو په ش و په ق و بۆنداره، له هه موو به رده کانی تر گه رمتره که گه رم کرا خدا بمان پاریزی لئی. و تراویشه: مه به ست پیی به ردی نه و بت و هاوه لانه یه که جگه له خدا په رسترون. وه ک خدای گه وه نه هه رمویت: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ﴾ نیه وه نه وانه ی جگه له خدا ده تان په رستن هه موو سوته مه نی جهه نه من. پاشان

الجن ۱۵.

الانبیاء ۹۸-۹۹.

خودای گهره نه فرمودیت: ﴿اعْدَتْ لِّلْكَافِرِينَ﴾ ناماده کراوه بق خوانه ناسان وا دیاره نهو زه میره له
 ﴿اعْدَتْ﴾ دایه گه پراوته وه بق نهو ناگره ی که سوتهمه نیه که ی له شی مرؤف و برده. هایش ده گری
 نهو زه میره بگه پیتته وه بق برده که هیچ جیاوازیه که له نیوان نهو دوو قسه یه نیه له مانادا، چونکه
 به یوه ستن به یه که وه ﴿اعْدَتْ﴾ یانی: ناماده کراوه و ساز دراوه بق نهوانه ی که بپوایان به خوداو به
 پیغه مبره که ی نیه، وه که نیبنو نیسحاق وتی له مهحه مبره عیکره مه وه یان سه عیدی کوپی
 جوبه یره وه له نیبنو عه باسه وه نه لیت: ﴿اعْدَتْ﴾ واته: بۆنه و که سانه ی وه که نیوه بوه له خوانه ناسیدا.^۱

بیگومان چه هه نه م نیستا هه یه و ناماده یه

زۆریک له زانایان و پیشه وایانی فرموده نه م نایه ته یان کردوته به لکه له سر نه وه که ناگری
 چه هه نه م ناماده کراوه. وه که خودای گهره نه فرمودیت: ﴿اعْدَتْ﴾ واته: ناماده کراوه و ساز دراوه.
 فرموده ی زۆر لهو باره یه وه هاتوو له وان: به هشت و چه هه نه م مشت و مریان بوو.^۲ وه لهو
 فرمودانه: ناگر داوای نیزی کرد له پهره ردگاری و وتی: پهره ردگارم هه ندیکم هه ندیکی ترمی
 خوارد، خودای گهره نیزی دا به دوو هه ناسه دان، هه ناسه یه که له زستاندا و هه ناسه یه کیش له
 هاویندا.^۳ وه فرموده که ی نیبنو مه سعود گویمان له گرمیه که بوو، وتمان نهو چیه؟ پیغه مبره ی
 خودا (ﷻ) فرمودی: نه وه به ردیک بوو فری درا له که ناری چه هه نه مه وه حه فتا ساله نیستا گه یشته
 بنه که ی.^۴ نه م فرموده له موسلیمه وه وه رگراوه. فرموده که ی خۆرگیران و شهوی نیسرا و چه ندین
 فرموده ی تریش که به ته وای هاتوو له مانایه دا.

﴿وَيُزِيلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ
 ثَمَرٍ رِزْقًا قَالُوا هَٰذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُؤُوا بِهِ مُتَشَبِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَنْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا

خَالِدُونَ ﴿١٥﴾

^۱ الطبری ۳۵۳/۱ ص ۴۵.

^۲ مسلم ۲۱۸۶/۴.

^۳ البخاری ۵۲۷/۵، تحفة الاحوذی ۳۱۷/۷.

^۴ مسلم ۲۱۸۴/۴ ص ۴۵.

پاداشتی خاوهن باورن ناكار چاكه كانيش

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَيَسِّرِ الْآزِيزَ ؕ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ اِنَّ لَّكُمْ جَنَّتَیْ جَنَّتَیْ مِنْ تَحْتِهَا اَلْاَنْهَارُ﴾ به و که سانه ی خاوهنباوه پو ناكار چاکن مژده بده، باغاتیکی وایان ده بی جوباریان به به ردا ده پوات، دای نه وه ی خودای گه وره باسی نه و سزایه ی کرد که سازی داوه بق دوزمنا نی له و خوانه ناسه به دب ختانه ی که بر وایان نی به خوداو پیغه مبه رانی که سزای سهخت و گرانه. دیته سر ژیا نی دوزستانی له و خاوهنباوه په به خت وهرانه که بر وایان هیه به خودا و پیغه مبه رانی و به کرداری چاکیشیان سه لماندیان خاوهنباوه پن. نه مه مانای ناو هیتانی قورثانه به دوپاره کراوه، به پیتی پاست ترین قسه ی زانایان، وهك له شوینی خویدا باسی ده که ین، خودای گه وره که باسی باوه پ ده کا به دوایدا باسی خواناسانیش ده کا و به پیچه وانه شه وه. یان باسی ژیا نی به خت وهران ده کا به دوایدا باسی به دب ختانیس ده کا و به پیچه وانه شه وه. به کورتی باسی شتیکی کردوه به رانه به که یشی هیتاوه. به لام باسی شتیك و هاو وینه که ی، نه وه له یك چوونی پیده وتری، وهك به و زوانه به ویستی خوی مهن پوونی ده که ینه وه. هه ریویه خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَيَسِّرِ الْآزِيزَ ؕ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ اِنَّ لَّكُمْ جَنَّتَیْ جَنَّتَیْ مِنْ تَحْتِهَا اَلْاَنْهَارُ﴾ نه و که سانه ی که خاوهنباوه پو ناكار چاکن مژده بده باغیکی وایان ده بی جوباریان به به ردا دپوا پوپاره کانی به ههشت له که ندپو چالوه ناپوا، له که سه ره وه (الکوثر) دهرده چی له که نارده که یدا گومزی مرواری بوشی تیدایه و جیاوازی له نیوانیاندانیه، قوپه که ی میسکیکی ژور بون خوشه، به رده کانیسی له مرواری و که وه ره. داواکارین له خودا به فزلی خوی بیبه شمان نه کا. بیگومان خودا به خشنده و دلوفانه. نیبنو نه بی حاتم پوپایه تی کردوه له نه بو هه ره ی ره وه نه لیت: پیغه مبه ری خودا (ﷻ) نه فرمویت: پوپاره کانی به ههشت له ژیر ته پزله که کانه وه هله ده قولی، یان له ژیر کتیه میسکه کانه وه^۱. دیسان پوپایه تی کردوه له مه سروقه وه نه لیت: پوپاره کانی به ههشت له ژیر کتوی میسکه وه هله ده قولی^۲.

میوه کانی به ههشت له یهك ده چن

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ رِزْقًا قَالُوا هَٰذَا الَّذِی رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ ۖ هَٰمْ يَمُوتُوهُ يَكُ بَیِّنٌ، ده لیتن: نه مه نه وه یه که له مه و پیش پیمان درا. نیبنو نه بی حاتم پوپایه تی کردوه له یه حیای کوپی نه بو که سپره وه نه لیت: گزو گیای به ههشت زه عفرانه، ته پزله که له کانی

^۱ ابن ابی حاتم ۸۷/۱ ص ۴۶.^۲ ابن ابی حاتم ۸۸/۱.

ميسكه، مندالان به سه ريا ده گرين به ميوه وه لئي دهخن، پاشان هر به وينه ئو ميوه يان بو ديتن، خه لکي به ههشت پيتيان ده لئين: ئه مه ي که هيناو تانه، له مه و پيش هر له مه تان هينا، منداله کان پيتيان ده لئين: فرمو بخون رهنگي وه که به لام تاميان جياوازه. ئه مه ئه وه يه که خوداي گه و ره نه فهرموي: ﴿وَأَتُوا بِمِثْلِهَا﴾ نيسا وينه يان ميناوه^۱. ئه بو جه عفرى پازى نه لئيت: له ره بيبي کوپى نه نه سه وه له نه بولعاليه وه ﴿وَأَتُوا بِمِثْلِهَا﴾ وتي: له يه کتري ده چون به لام له تامدا جياواز بوون^۲. عيكرمه نه لئيت: ﴿وَأَتُوا بِمِثْلِهَا﴾ له ميوه ي دنيا ده چي به لام ميوه ي به ههشت چاکترو به تام تره^۳. سوفيانى سه فوى له نه سه مه شه وه له نه بو زيببانه وه له نيينو عه باسه وه نه لئيت: ئه وه ي له به ههشتايه هيچي له وه ناچي له دنيا دايه، ته نيا له ناوه کان ياندا نه بي. وه له پريوايه تتيكي ترا هاتووه: له دنيا دا هيچ شتيك نيه له وه ي له به ههشتايه هي جگه له ناوه کاني^۴.

ژناني خه لکي به ههشت پاك و خاوينن

خوداي گه و ره نه فهرموي: ﴿وَلَهُمْ فِيهَا أزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ ژنه کان يان له وي زور پاك و خاوينن، نيينو نه بي ته لحه له نيينو عه باسه وه نه لئيت: پاك و خاوينه له پيسي و چه په لي و نازار^۵. موجهيد نه لئيت: له حيز و ميزو پيسي و چلم و به لغم و مهني و مندال بوون^۶. قه تاده نه لئيت: پاك و خاوينن له نازار و تاوان، وه له پريوايه تتيكي ترا هر له قه تاده وه هاتووه: دوون له حيز و ناپه حه تيه وه^۷. وه پريوايهت كراوه له عتا و حه سن و زه حكاك و نه بو سالح و عه تيه و سوددي و هر به و جوړه^۸. پاشان خوداي گه و ره نه فهرموي: ﴿وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تا هه تايه هر له به ههشتا ده مينن، ئه مه نيتر نه و په پي به خته و ريه، ئه مانه له م هه مو به هره يه دا له شويننيكان دلتيان که هه رگيز نامرن و هر ده مينن و هه رگيز دوايي نايهت و كوتايي نايهت، به لكو به رده وام هر له خو شي و به ختريدان که هه رگيز

^۱ ابن ابى حاتم / ۹۰/۱ ص ۴۶.

^۲ ابن ابى حاتم / ۹۰/۱.

^۳ الطبري / ۳۹۱/۱.

^۴ الطبري / ۳۹۲/۱.

^۵ الطبري / ۳۹۵/۱.

^۶ الطبري / ۳۹۶/۱.

^۷ ابن ابى حاتم / ۹۱/۱.

^۸ ابن ابى حاتم / ۹۲/۱.

نابریته وه. داوامان وایه له خودا له گه ل نه وانه دا کزمان بکاته وه، چونکه خودای مه زن زۆر به خشنده و پیزدارو دلزان و دهه نده یه.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٢﴾

خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا﴾ خودا له وه شهرم ناکا له میشوله که متر به نمونه بهیئتته وه. سوددی له تهفسیره که یا پویایه تی کردوه له نیبنو عهباس و نیبنو مهسعود و هندی له هاره له کانی پیغه مبه ره وه (ع) کاتی خودای گه وره نه م دوو نمونه ی هینایه وه: ﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا﴾ نه مانه راستن وینه یان وه که سیک وایه: له شه ویکي تاریکا ناگریک هه لکیرسینن. وه نه فهرمویت: ﴿أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ﴾ یان: وه که سانی که بارانیکی به ته وژم له ناسمانه وه. واته: نه م سئ نایه ته. دوو پوه کان وتیان: خودا زۆر به رز و بلند تره له وه که نه م نمونه بهیئتته وه، خودای گه وره نه م نایه ته ی نارد ه خواره وه تا ده گاته ﴿هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هه ر خویان زیان بار ده بن. سه عید له قه تاده وه نه لیت: واته: خودا شهرم ناکا له باسی شتی که هه ق بی، بانو شته بچوک بیت یان گه وره که خودای گه وره کاتی له کتیه که یدا باسی میشوله و جالالو که ده کا، نه و که سانه ی که گو مپان ده لین: خودا مه بهستی چیه له باسی نه مانه؟ خودای گه وره نه م نایه ته ی نارد ه خواره وه که نه فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا﴾ بیگو مان خودا شهرم ناکا له میشوله که متر به نمونه بهیئتته وه.

نمونه یه که بو دنیا

نه بو جه عفری پازی له په بیعی کوپی نه ته سه وه له م نایه ته دا نه لیت: نه مه نمونه یه که خودا هیناویه تیه وه بو دنیا چونکه میشوله تا برسی بی ده ژی و ده مینی، کاتی که قه له و بوو ده مرئ، هه ره ها نه و که سانه ش که خودا نه م نمونه ی له سه ره هیناونه ته وه له قورئاندا کاتی له دنیا تیریان خوارد و بینیا ز بوون له و کاته دا خوی گه وره ده یان گری و له ناویان ده بات. پاشان نه م نایه ته ی

خوینده وه: ﴿فَلَمَّا سُوا مَا دُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ﴾^۱ جا کاتی نو هه موو ناموزگاریانه یان که کرابوون له بیر چوو، هه موو ده رگای به خته وه ریمان بۆ کردنه وه.^۲ مانای نایه ته که نه وه به که خدا فهرمویه تی که شهرم ناکا واته: پئی خراپ نیه. وه و تراوه: ناترسی ههر نمونه یه که بینیتته وه، به ههر شیوه یه که بیت، نه نمونه یه بچوک بیت یان گه وره. وه نه فهرمویت: ﴿فَمَا فَوْقَهَا﴾ واته: له میشلوله گه وره تریش بیت. چونکه هیچ شتی له میشلوله سووک و بینرخ و بچوکر نیه. موسلیم پریوایه تی کردوو له عایشه وه ره زای خوی لئی که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) نه فهرمویت: هیچ مسولمانی نیه که دپکی یان که متر له دپکی بچی پئیدا مه گین به وه پایه و پله یه کی بۆ نوسراوه و تاوانیکی لی سپراوه ته وه به وه.^۳ فهرمویه تی هیچ شتی به که م سهیر نا کرئی که نمونه ی پئی به پئیریتته وه، با نه و شته نه وه نده بینرخ و بچوکیش بیت وه که میشلوله، وه که چون پئی شهرم نه بووه دروستی کردوو، ههر به وجوره یش پئی شهرم نیه نمونه ی پئی بینیتته وه. وه که چون نمونه ی به میشلوله و جالالوکه هیناوه ته وه نه فهرمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِي تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ. وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُوا مِنْهُ ضِعْفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ﴾^۴ نه ی خه لکینه! نمونه یه که هینراوه ته وه گوئی بۆ بگرن: جگه له خودا نه وانه ی هانای پئی ده بن، نه گهر هه موویان کل ببنه وه، ناتوانن میشی دروست بکن، نه گهر میشیش شتیکیان لیسه نی ناتوانن لئی وه ریگرنه وه داوه که و داوا کراو چه نده زه بوونن. وه نه فهرمویت: ﴿مَثَلُ الَّذِي اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنَكَبُوتِ اتَّخَذَتْ يَنبَأً وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنَكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾^۵ نه وه که سانه ی جگه له خودا چه نده دوستیکیان بۆ خویان په یدا کردوو نه گهر بزائن وه که جالالوکه یان کاکله میشان به سهر هاتوو. که خانوی بۆ خوی ته نیوه، دیاره خانوی کاکله میشان له هه موو کالانی لاواز تره. بویه نه فهرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ (۱۱) تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ إِذْذِنْ رَبِّهَا وَیَضْرِبُ اللَّهُ

۱- الانعام ۴۴

۲- الطبری ۲۹۸/۱

۳- مسلم ۴/۱۹۹۱ ص ۴۷

۴- الحج ۷۳

۵- العنکبوت ۴۱

پاداشتی خاوهن باورن ناكار چاكه كانيش

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَيَسِّرِ الْآزِيزَ ؕ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ اِنَّ لَّكُمْ جَنَّتَیْ جَنَّتَیْ مِنْ تَحْتِهَا اَلْاَنْهَارُ﴾ به و که سانهی خاوهنباوه پو ناكار چاکن مژده بده، باغاتیکی وایان ده بی جوباریان به به ردا ده پوات، دای نه وهی خودای گه وره باسی نه و سزایی کرد که ساری داوه بق دوزمناهی له و خوانه ناسه به دبختانهی که برپایان نیه به خوداو پیغه مبه رانی که سزای سهخت و گرانه. دیته سهر ژیا نی دؤستانی له و خاوهنباوه په به خت وهرانه که برپایان هیه به خودا و پیغه مبه رانی و به کرداری چاکیشیان سه لماندیان خاوهنباوه پن. نه مه مانای ناو هیثانی قورثانه به دوپاره کراوه، به پیتی پاست ترین قسهی زانایان، وهك له شوینی خؤیدا باسی ده کهین، خودای گه وره که باسی باوه پ ده کا به دوایدا باسی خواناسانیش ده کا و به پیچه وانه شه وه. یان باسی ژیا نی به خت وهران ده کا به دوایدا باسی به دبختانیش ده کا و به پیچه وانه شه وه. به کورتی باسی شتیکی کردوه به رانبره کهیشی هیثاوه. به لام باسی شتیک و هاو وینه کهی، نه وه له یهك چوونی پیده وتری، وهك به و زوانه به ویستی خوی مهن پوونی ده کهینه وه. هه ریویه خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَيَسِّرِ الْآزِيزَ ؕ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ اِنَّ لَّكُمْ جَنَّتَیْ جَنَّتَیْ مِنْ تَحْتِهَا اَلْاَنْهَارُ﴾ نه و که سانهی که خاوهنباوه پو ناكار چاکن مژده بده باغیکی وایان ده بی جوباریان به به ردا دپوا پوپاره کانی به ههشت له کهندپو چالوه ناپوا، له که سه ره وه (الکوثر) دهرده چی له که ناره کهیدا گومزی مرواری بؤشی تیدایه و جیاوازی له نیثوانیاندانیه، قوپه کهی میسکیکی ژؤر بؤن خؤشه، به رده کانیشی له مرواری و که وه ره. داواکارین له خودا به فزلی خؤی بیبه شمان نه کا. بیگومان خودا به خشنده و دلؤفانه. نیبنو نه بی حاتم پوپایه تی کردوه له نه بو هه ره ییره وه نه لیت: پیغه مبه ری خودا (ﷻ) نه فرمویت: پوپاره کانی به ههشت له ژؤر ته پؤلکه کانه وه هه لده قولی، یان له ژؤر کتوه میسکه کانه وه^۱. دیسان پوپایه تی کردوه له مه سروقه وه نه لیت: پوپاره کانی به ههشت له ژؤر کتوی میسکه وه هه لده قولی^۲.

میوه کانی به ههشت له یهك ده چن

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ رِزْقًا قَالُوا هَٰذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ ۖ هَٰمْ يَمُوتُوهُ يَكُ بَیْزُنْ، ده لئین: نه مه نه وه یه که له مه و پیش پیمان درا. نیبنو نه بی حاتم پوپایه تی کردوه له یه حیای کوپی نه بو که سپره وه نه لیت: گژو گیای به ههشت زه عفرانه، ته پؤلکه لهه کانی

^۱ ابن ابی حاتم ۸۷/۱ ص ۴۶.^۲ ابن ابی حاتم ۸۸/۱.

الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُوا مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا ﴿١﴾ جا
 نهوانی باوه‌پداین پوون ده‌زائن که نه‌م پاسته و له په‌روه‌دگارینه‌وه‌یه، نه‌وانی خوا نه‌ناسن،
 ده‌لئین: خودا لهم نمونه هیتانه‌وه چی ویستوه؟ تقدی پی گومرا ده‌کا و تقدیشیان شاره‌زا ده‌کا.
 سوددی له ته‌فسیره‌که‌یدا ریوایه‌تی کردوه له نیینو عه‌باس و نیینو مه‌سعود و هه‌ندئ له‌هاوه‌لگانی
 پیغه‌مبه‌روه (﴿١﴾): ﴿يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا﴾ تقدی پی گومرا ده‌کا. مه‌به‌ست پیی
 دووپوه‌کانه و به‌وادارانی پیی شاره‌زا ده‌کا. نه‌و دووپوهانه گومراییه‌که‌یان زیاد ده‌کا به هوی نه‌و
 پاستیه‌وه که شاره‌زای بوون. نه‌و نمونه‌ی که خودا بقی هیتانه‌ته‌وه، چونکه نه‌و نمونه‌یه له‌واندا
 هاتوته دی و خودا به‌و نمونه‌یه گومرای کردوون^۱. ﴿وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا﴾ تقدیش به‌و نمونه‌یه شاره‌زا
 ده‌کا وه خه‌لکی خاوه‌نباوه‌پو به‌وا پته‌و زیاتر شاره‌زا ده‌بن و به‌وایان به‌هیز تر ده‌بی به‌هوی نه‌و
 به‌واوه‌وه که بوویانه و نه‌و نمونه‌ی بقی هیتانه‌ته‌وه: ﴿وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾ هه‌ر نه‌وانه
 پیی توشی گومرایی ده‌بن که له پینگه لا نه‌ده‌ن. وتی: نه‌وانه دووپوه‌کانه. عه‌ره‌ب ده‌لئ: (خست
 الرطبة) کاتی له توپکه‌که‌ی خوی هاته‌ دهره‌وه، هه‌ر بقیه به‌مشک ده‌وتی له‌پئ لاده‌ر کاتی له
 کونه‌که‌ی خوی هاته‌ دهره‌وه بقی به‌دکاری. له‌هه‌ردو سه‌حیه‌که‌دا هاتوه له عایشه‌وه په‌زای خوی
 لئیی که پیغه‌مبه‌ری خودا فه‌رمویه‌تی: پینج گیانه‌وه‌ری زیان به‌خش هه‌یه له‌کاتی ناسایی و له کاتی
 ئیهرامیشا ده‌کوژئین: قه‌له‌پش و کولاره (واشه) دووپشک و مشک و سه‌گی هار^۲. خراپه کار (الفاسق)
 خوانه‌ناس و لاسار و یاخیش ده‌گرتیه‌وه، به‌لام لاساری خوانه‌ناس تقد خراپتر و چه‌په‌ل تره، مه‌به‌ست
 به‌لاسار (الفاسق) لئیره‌دا خوانه‌ناسه والله أعلم، به‌و نیشانه‌ی که خوی گه‌وره باسی کردوون و
 نه‌فه‌رمویت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي
 الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ نه‌وکه‌سانه‌ی په‌یمان له‌گه‌ل خودا ده‌به‌ستن و ده‌یشکئین، نه‌و شته‌ی
 خودا ویستویه به‌ساغی بیه‌لئیه‌ته‌وه ده‌یپن و ده‌پستین له زه‌ویدا به‌د فه‌ی ده‌کن هه‌ر خویان زیان
 بار ده‌بن. نه‌م سیفه‌تانه سیفه‌تی خوانه‌ناسن و دووره له سیفه‌تی خاوه‌نباوه‌پانه‌وه. وه‌ک خودای
 گه‌وره له سوورته‌ی په‌عدا نه‌فه‌رمویت: ﴿أَفَنْ يَعْلَمُ أَنَّ أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمْ هُوَ أَعَمٌّ إِمَّا يَنْذَرُ أَوْ لَوْ أَلَّا لَبِ
 ۱۹ الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَتَّقُونَ اللَّهَ ۖ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ

^۱ الطبری ۴۰۸/۱.^۲ فتح الباری ۴۰۸/۶، / مسلم ۸۵۶/۲ ص ۴۷.

سَوْءَ الْحِسَابِ^۱ نایه کسی بپوای وایی نه‌وهی له پیره‌ردگارته‌وه بق تق هاتوته خواره‌وه هه‌موو راسته وهك نه‌وه‌یه كه كوت و كویره؟ ئه‌م پامانه هه‌ر بق خاوه‌نباوه‌پانه. ئه‌و كه‌سانه‌ی په‌یمانی خوا پێك دێنن و نیتیر لیتی پاشگه‌ز نابنه‌وه. ئه‌و كه‌سانه‌ش كه په‌یوه‌ندی نیوانی خۆیان له‌گه‌ل خودا وهك خودا فرمانی داوه په‌یوه‌ست بکړی وهك به‌سه‌ر کردنه‌وه‌ی خه‌زمان و له پیره‌ردگاریان ده‌ترسن و له‌سه‌ختی لیپرسینه‌وه نیگه‌رانن. تا ده‌گاته: ﴿وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ سُوءُ الدَّارِ^۲﴾ ئه‌و كه‌سانه كه په‌یماناندا به خودا و له پاشان پاشگه‌ز بوونه‌وه په‌یوه‌ندی نیوان خۆیان و خودایان بپړی و پسان كه خۆی فرمانی پیدابوون نه‌ی پستین وه له زه‌ویدا به‌دفعه‌ی ده‌كن، له‌به‌هره‌ی خودا بپێه‌شن و دواړۆزی دژوریان هه‌یه. ئه‌و په‌یمانه‌ی كه دووپه‌وه‌كان پاشگه‌ز بوونه‌وه لیتی و باسكرا، ئه‌وه وه‌سیه‌ته‌ی خودای گه‌وره بوو بق ئه‌و خه‌لكه كه فرمانی پیدابوون گوێراپه‌لی فه‌رمانه‌كانی بن و لیتی قه‌ده‌غه کردبوون كه سه‌رپێچی بکه‌ن له کتیبه‌کانیدا و له‌سه‌ر زمانی پێغه‌مبه‌ره‌كانی، كه‌چی پاشگه‌ز بوونه‌وه لیتی و کاریان پێنه‌کرد. و تراویشه: ئه‌مه ده‌رباره‌ی ئه‌و خوانه‌ناسی نه‌هلی کتیب و دووپه‌وانه‌یه، ئه‌و په‌یمانه‌ی كه نه‌هلی کتیب پاشگه‌ز بوونه‌وه لیتی، ئه‌م په‌یمانه بوو كه خودا وه‌ری گرتبوو لیان كه پیتی هه‌لسن له ته‌وراتا و شوین كه‌وتنی مه‌حه‌مه‌د(ﷺ) کاتی كه په‌وانه کراو بپړا هه‌یان به‌وه‌ی کی له‌لایه‌ن پیره‌ردگاریانه‌وه پیتی دیت. شکاندن و په‌یمانه و بپړا پێنه‌کردنی دوا‌ی شاره‌زابونیان به‌پاستیه‌که‌ی و حاشا کردنیان لیتی و شاردنه‌وه‌ی ئه‌و زانیاریه له‌خه‌لکی پاش به‌لێن دانایان به خودا كه نه‌یشارنه‌وه لیان و بۆیان پوون بکه‌نه‌وه، خودای گه‌وره ئه‌فه‌رمویت: كه ئه‌و به‌لێنه‌یان پشت گوێ خسته‌وه به‌نرخیکی كه‌م فرۆشتویانه. وه‌ تراوه: مه‌به‌ست به‌م نایه‌ته هه‌موو خوانه‌ناس و بته‌پرست و دووپه‌ویه‌كه. وه به‌لێنی له هه‌موویان وه‌رگرتوه‌كه به‌ته‌نیا خوا بپه‌رستن به‌پیتی نه‌وه‌ی بۆی دافوون له‌و به‌لگانه‌ی كه نیشانه‌ن له‌سه‌ر پیره‌ردگاری خودا په‌یمانی لیوه‌رگرتون كه به‌ره‌رمان بن دووپه‌وه‌یه‌وه له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی و موعجیزه‌ی دا به‌پێغه‌مبه‌ره‌کانی كه نیشانه‌ی بی له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌رایه‌تیان كه هه‌یج كه‌سی ناتوانی له‌جۆری ئه‌و موعجیزانه‌ی بپیتی جگه له‌وان، ئه‌و خوانه‌ناس و بته‌پرست و دووپه‌وانه پاشگه‌ز بوونه‌وه له‌و به‌لێنه و بپړایان نه‌کرد به‌و پێغه‌مبه‌رانه و به‌کتیبه‌کانیش كه چاك ده‌یان زانی نه‌وه‌ی كه نه‌وان هه‌یانویه هه‌قه. هه‌ر به‌م شیوه‌یه‌ پیاوایه‌ت کراوه له‌موقتیه‌وه زه‌مه‌خشه‌ریش هه‌روای وتوه. پاشان خودای گه‌وره ئه‌فه‌رمویت: ﴿وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه ئه‌و شتانه‌ی خوا

^۱ الرعد ۱۹-۲۱.

^۲ الرعد ۲۵.

فرمانی داوه به پیوهست کردن دهیچرینن و له زهویدا بهدفعی دهکن. وتراوه: مه‌بهست پئی پیوهندی خزمایه‌تیه. وهك قه‌تاده ته‌فسیری کردوه و ئه‌م نایه‌ته‌ش نه‌فرمویت: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقُولُوا أَرْحَمُكُمْ﴾^۱ نایه نه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتتان که‌وته ده‌ست، له‌م زه‌مین خراپه ده‌کن و پیوهندی خزمایه‌تیتان ده‌یچرینن. ئیبنو جهریریش هر وای وتوه. وتراویش: مه‌به‌سته‌که له‌وه گشتگیرتره، مه‌چی خودا فرمانی داوه به جی ی بئین و بیکن نه‌وانه پچراندویانه و وزیان لی هئتاوه.

مه‌به‌ست به زیان باری

موقتیلی کوپی حه‌یان وتی له‌م ده‌قه‌دا که خودای گوره: ﴿أَوَلَيْكَ هُمُ الْخَسِرُونَ﴾ نه‌وانه هر خویان زیان باری. واته له‌ پۆزی قیامه‌تدا^۲. ئه‌مه وهك خودای گوره نه‌فرمویت: ﴿أَوَلَيْكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾^۳ نه‌وانه له‌ به‌هری خودا بی‌به‌شن و دوا پۆزی دژاریان هه‌یه. زه‌ححاک له‌ ئیبنو عه‌باسه‌وه نه‌لئیت: هرشتی خودای گوره دایه پال غه‌یره‌ز مسولمان له‌هر ناوی وهك (خاس) مه‌به‌ست پئی خوا نه‌ناسانه. هه‌چیش دایه پال مسولمانان نه‌وه مه‌به‌ست پئی گونا‌هه^۴. ئیبنو جهریره‌لئیت: له‌م ده‌قه‌دا: ﴿أَوَلَيْكَ هُمُ الْخَسِرُونَ﴾ نه‌وانه هر خویان زیان باری کَلَمًا ﴿الْخَسِرُونَ﴾ کزی (خاس) ئه‌و که‌سانه‌ن که خویان توشی زیان ده‌کن به‌ گونا‌ه‌ کردن و بی فرمانی خودا. خویان له‌ به‌زه‌یی خودا دوور ده‌خه‌نه‌وه، وهك که‌سی که له‌بازرگانه‌کدا تووشی زیان ده‌بی و له‌سه‌رمایه‌که‌ی ده‌خاته‌ سه‌ر زیانه‌که‌ی له‌ مامه‌له‌که‌یدا، هر به‌و شیوه‌یه دوو‌پ له‌گه‌ل خوانه‌ناس تووشی زیان بووه له‌ بی‌به‌ش بوونی له‌ به‌هره‌و به‌زه‌یی خودا که دایناوه بۆ عه‌یده‌کانی له‌ پۆزی قیامه‌تا که زۆر پئویستیان به‌و به‌هره‌ و به‌زه‌یی هه‌یه. وهك جهریری کوپی عه‌تیه ده‌لی:

إن سلیطانی الخسار إنه

أولاد قوم خاقوا آفت^۵

﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أََمْوَنًا فَأَخْبَعْنَاكُمْ ثُمَّ يُبَيِّنُكُمْ ثُمَّ يُخَيِّبُكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (۲۸)

^۱ محمد ۲۲، الطبری ۴۱۶/۱ ص ۴۸.

^۲ ابن ابی حاتم ۱۰۱/۱ ص ۴۸.

^۳ الرعد ۲۵.

^۴ الطبری ۴۱۷/۱.

^۵ الطبری ۴۱۷/۱.

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اٰمُوْنًا فَاَخِيْنَكُمْ ثُمَّ يُمِيْنُكُمْ ثُمَّ يُخِيْكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ رُجْعُوْنَ﴾ چون له و خودایه حاشا ده کهن، که له نه بوو، ژیا نی داوه به نیوه و له پاشان ده تان مرینی و دیسان زیندوتان ده کاته وه و نه وسه هه موتان بق لای نه و ده گه پینه وه؟ خودای گه وره باسی بوون و ده سه لات و توانای خوی ده کا که هه ر خوی وه دی هینه ر و کاریه ده سستی عه بده کانیه تی، نه فرمویت: ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ﴾ چون له و خودایه حاشا ده کهن و له گه لی شتی تر ده په رستن. ﴿وَكُنْتُمْ اٰمُوْنًا فَاَخِيْنَكُمْ﴾ که له نه بوو ژیا نی داوه به نیوه. واته: نیوه هه ر نه بوون خودا نیوه ی هینایه دنیا. وه ک له نایه تی ترا نه فرمویت: ﴿اَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ (۳۵) اَمْ خُلِقُوا السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضُ بَلْ لَا يُؤْقِنُونَ^۱ نایا نه وان هه ر له نه بوو هاتونه ته دی؟ یان خویان خویان دروست کرد؟ یان نه وانن ناسمانه کان و زه مینیان وه دی هینا؟ وه نه فرمویت: ﴿هَلْ اَنْتَ عَلَى الْاِنْسَانِ حِيْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُوْرًا﴾^۲ بیگومان ماوه یه ک له م پوژگار به سه ر موفدا تیپه پی و نه و شتی نبوو باسکراوه. نایه ت له م باره یه وه نوره. نیبنو جه ریر نه لیت: له عه تاوه له نیبنو عه باسه وه نه لیت: ﴿وَكُنْتُمْ اٰمُوْنًا فَاَخِيْنَكُمْ﴾ نیوه بیگیان بوون گیانی به به ردا کردن. واته: له پشتی باب و باپیرانتاندا بی گیان بوون و هیچ شتی نه بوون تا کاتی که وه دی هینان. پاشان ده تان مرینی به مردنیک ی هه ق و دیسان زیندوتان ده کاته وه له پوژی قیامه تا. نه لیت: وه ک نه و نایه ته وایه که نه فرمویت: ﴿اَمَّا اَنْتَ a

علیم (۶)

باسی نیشانه کانی ده سه لاتی خودا

دوای نه وه ی که خودای گه وره باسی نه و نیشانه نی کرد له باره ی وه دی هینانی ناسمانه کان و زه مین و خویان هه سستی پیده کهن، نیشانه یه کی تریان بق باس ده کا له وه دی هینانی ناسمانه کان و زه مین و نه فرمویت: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اَسْتَوٰی اِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوٰتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ﴾

^۱ الطور ۳۵-۳۶.

^۲ الانسان ۱.

^۳ غافر ۱۱، الطبری ۴۱۹/۱

هر خویته‌تی هرچی له زه‌میندا هه‌یه بۆ ئیوه‌ی دروست کردوو و ئه‌وسا پوی کرده ئاسمان و پاشان پێکی خستن به‌ هه‌وت ئاسمان. ئاسمان لێزه‌دا ئیسمی جینسه‌ هه‌ر بۆیه‌ فره‌مویه‌تی: ﴿فَسَوَّيْنَاهُنَّ سَجَّ سَمَوَاتٍ وَهُوَ كُلُّ شَيْءٍ عَالِمٌ﴾ پاشان پێکی خستن به‌ هه‌وت ئاسمان، هه‌ر ئه‌ویشه‌ ناگای له‌ هه‌موو شت هه‌یه. واته‌: زانیاری خودا ده‌وری هه‌موو شتیکی داوه‌له‌ دروستکراوه‌کانی وه‌ک ئه‌ فره‌مویه‌تی: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ﴾ نایه‌ که‌سی که‌ دروستی کردوو چون‌ نا‌زانی؟

سه‌ره‌تای وه‌دی هه‌ینان

ته‌فسیری ئه‌م نایه‌ ته‌ له‌ سووره‌تی فوسیه‌له‌ تدا به‌ درێژی هاتوو که‌ خودای گه‌وره‌ ئه‌ فره‌مویه‌تی: ﴿قُلْ أَبِئْكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَحْمِلُونَ لَهُمُ أَثْقَالَ ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ① ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلنَّاسِ لِيلِينَ﴾ ② ﴿ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَالْأَرْضِ أَقْبِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ ③ ﴿فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهُنَّ رَبَّنَا السَّمَاءُ الدُّنْيَا بِمَصْنُوحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ④ نایا ئیوه‌ له‌ که‌سیک که‌ به‌ دوو پۆژ ئه‌م زه‌مینه‌ی وه‌دی هه‌ینا حاشا ده‌که‌ن و هاوتای بۆ په‌یدا ده‌که‌ن؟ ئه‌وه‌ که‌ پاهه‌ینه‌ری هه‌موو جیهانه‌. که‌ ژو کتیی له‌ زه‌مین به‌رز کرده‌وه و پیتی تی خستن، هه‌ر له‌ ماوه‌ی چوار پۆژدا، بۆ هه‌ر که‌سی بژێوی ده‌وی به‌یه‌کسانی بژێوی بۆ دابین کردن. پاشان پوی نا له‌ ئاسمان، که‌ ئه‌وسا هه‌ر تاریکایی بوو. به‌وان و به‌زه‌مینه‌ی فره‌موو: خۆش یان ناخۆش. ده‌بی بیته‌ به‌ر فره‌مانم. وتیان: وا به‌ خۆشی هاتین. ئه‌وسا که‌ هه‌وت ئاسمانی له‌ دوو پۆژدا وه‌دی هه‌ینا. هه‌ر ئاسمانه‌ی فره‌مانی کاری خۆی بۆ نارد، نزیکترین ئاسمانیشیان به‌ چرا پازنده‌وه‌و پاراستمان. خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی زانا به‌یاری ئه‌و کاره‌ی داوه‌. ئه‌م نایاتانه‌ به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ خودا په‌که‌م جار له‌سه‌ره‌تادا زه‌وی دروست کردوو، پاشان هه‌وت ئاسمانکه‌ی وه‌دی هه‌یناوه‌، ئیوه‌ی دروستکردنی خاوه‌یشی ده‌بی له‌ پێشیا بنچینه‌که‌ی ده‌به‌ه‌زێ دوا‌ی ئه‌وه‌ سه‌ره‌وه‌یش دروست بکریته‌. زانیانی ته‌فسیر ئه‌مه‌یان وتوو وه‌ک له‌مه‌و به‌دوا به‌ ویستی خودا باسی ده‌که‌ین به‌لام ئه‌م نایه‌تانی که‌ خوای گه‌وره‌ ده‌ فره‌مویه‌تی: ﴿أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَرَأَيْتُمْ إِنْ تَقَعُ سَحَابًا فَرَّقْنَاهَا﴾ ⑤ ﴿وَأَعْطَسَ لَيْلَاهَا وَأَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا﴾ ⑥ ﴿وَالْجِبَالُ أَرْسَاهَا﴾ ⑦ ﴿مِنْهَا لَكُمُ

وَلَا تَمْلِكُ^۱ ثایه وهدی هیئانی نیوه دژوار تره یان نهو زهمینهی نهو دروستی کردوه؟ قهبارهی بهرز کردهوهو له باریکرد. شهوهکشی تاریک کردوو چیشته نگاویشی لیده رخت، له پاش نهوه نهو زهویهی به تل دانوهه پان کردهوه، ناوی لیتهنایه دهرو جی له وهپی لیپهیدا کرد. کیوه کانیشی به پتهوی لی دامه زراند. بی بههره مندی خوتان و نازهلان. وتراوه: که (ثم) لیردها بی عهتفی خه بهره له سهر خه بهر. نه که عهتفی فعل له سهر فیعل، علی کوپی نه بو تلحه پویایه تی کردوهه له نیبنو عه باسه وه^۲.

زهمین له پیش ناسمانه کان دروستکراوه

مواجهید له م ده قه دا که خودای گهره نه فهرمویت: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ههر خودا خوویه تی ههرچی له زهمیندا ههیه، بی نیوهی وهدی هیئاوه. وتی: خودا له پیش ناسماندا زهمینی دروستکردوه. کاتی که زهمینی دروستکرد دووکه لی لیبهرز بووه، نهویش کاتی که نه فهرمویت: ﴿ثُمَّ أَسْرَوْنَا إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾^۳ پاشان پوی نا له ناسمان که نهوسا ههر تاریکی بوو: ﴿فَسَوَّيْنَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ پاشان پکی خستن به حوت ناسمان. نه لاین: هه ندیکیان به سهر هه ندیکیانه وه حوت زهمینیش ههیه. هه ندیکی به سهر هه ندیکی تریه وهیه^۴. نهو نایه ته به لگهیه له سهر نهوه که زهمین له پیش ناسمانه وه وهدی هاتوه. وه که نایه ته کانی سووره تی فوسیه تدا له پیشا خودای گهره فهرموی. نهو نایه ته و نهو نایه تانهش به لگن له سهر نهوه که زهمین له پیش ناسماندا دروست کراوه.

تلان و پان بوونه وهی زهمیندوای وهدی هیئانی ناسمانه کان

له سه حیجی بوخاریدا هاتوهه له نیبنو عه باسه وه که پرسپاری لیکرا له م بارهیه وه وتی: بیگومان زهمین دروستکراوه له پیش ناسماندا، به لام زهمین پان کرایه وه دوای دروست بوونی ناسمان^۵. وه زوریکیش له زانایانی ته فسیر له پیشا و تازهیشا ههر وایان وتوه. له سووره تی نازیعاتدا باسمان لیکردوه. پوخته که ی نهوهیه که پان کرنه وه (الدحی) به م نایه ته ته فسیر کراوه که خوی گهره نه فهرمویت: ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾^۶ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿۶﴾ وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا﴾^۷ پاشان زهوی

^۱ النازعات ۲۷-۳۲.

^۲ الطبری ۴۳۷/۱ ص ۴۹.

^۳ فصلت ۱۱.

^۴ الطبری ۴۳۶/۱.

^۵ فتح الباری ۴۱۷/۸ ص ۴۹.

^۶ - النازعات ۲۰-۳۲.

پاخست، تاوی لیتینایه دهر و جی له وه پی لی پیداکرد، کتوه کانیش به پته ویی لئی دامه زواند. ته فیسری (الدھی) به وه کراوه که هه رچی له ناوی بووه دهر میتراوه له هیزه وه بۆ کردار کاتی که ویتنه ی دروستکراوه کانی زه مین و پاشان ئاسمانه کانیش ته وای بوون پاشان زه مینیش پاخراو پان کرایه وه، هه رچی له ناویدا بوو هاته دهره وه له تاوو گیا و گژا پواو سه وز بوو به هه موو جژر و په نگ و شیوه جیاوه زه کانیه وه. بوونه وه ریش هه ر به و شیوه یه که وته جووله و به گشت ئه ستیره کانیه وه چ که پۆک و چ وه ستاو والله اعلم.

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةًۭ قَالُوْۤا اَنْتَ جَاعِلٌ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ

الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۰﴾﴾

ئاگادار کردنی فریشته کان به دانانی ئادهم و نه و مگانی له زه ویدا و قسه ی فریشته کان

خودای گه وره باسی منه تی خوی ده کا به سه ر نه وه ی ئاده مه وه که پیزی لیتانن به ناو هیتانان له ناو فریشته کاندایه پیش وه دی هیتانان و نه فه رمویت: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ نه و کاته ی به روه ردگاری تر ئه ی موحه مه د(30) به فریشته کانی پاگه یاند، ترش نه و به سه رهاته بۆ ئومه ته که ت باس بکه: ﴿اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً﴾ من ده مه وی بریکاری جیگری له سه ر زه مین دیاری بکم. واته: که لیک جیگری یه کتری بن ئومه ت دوا ی ئومه ت و نه وه دوا ی نه وه، وه که خودای گه وره له ئایه تی تریشا نه فه رمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِیْ جَعَلَ لَکُمْ خَلِیْفَۃَ الْاَرْضِ﴾^۱ هه ر بۆخوشی ئیوه ی کرده جینشینانی زه مین. وه نه فه رمویت: ﴿وَبَجَعَلْکُمْ خُلَفَآءَ الْاَرْضِ﴾^۲ ده تانکاته جینشین له م سه ر زه مینه. وه نه فه رمویت: ﴿وَلَوْۤ اَنشَاۡ جَعَلْنَا مِنْکُمْ مَّلٰٓئِكَةً فِی الْاَرْضِ یَخْلُفُوْنَ﴾^۳ خو نه گه ر به مان ویستایه چه ند فریشته یه کمان له ئیوه وه دی ده مینا و ده مانکردن به جینشین له سه ر زه مین. وه نه فه رمویت: ﴿فَخَلَفَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ﴾^۴ نه وسا جینشینی به د فه ر هاتنه جیگایان. وادیاره فریشته کان له و قسانه دا که کردویانه مه بستیان ئادهم خوی نه بووه. چونکه نه گه ر وابوایه قسه ی فریشته کان باش نه بوو: ﴿اَنْتَ جَاعِلٌ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ﴾ و تیان: تر که سی وای دینی له وی خراپه بکا و

^۱ - الانعام ۱۶۵

^۲ - النمل ۶۲

^۳ - الزخروف ۶۰

^۴ - الاعراف ۱۶۹

خوین بریزئی. مه به ستیان نه وه بوو له و جنسی نادمه نه وه ده کهن، وهک نه وهی به زانیاریه کی تابه به تی شاره ز کرابن، یان به وهی که له سروشتی مرقایه تی ناگاداریوون. خودا ناگاداری کردن که نه مانه ی له قوپی وشک هه لکه پوای ده فری گلین وه دی دیتی. یان فریشته کان له دروستکردنیان تیگه یشتن و زانیان که خودا خوئی به کاره کانیان ده گا و دادو بیدادیه کانیان بۆ چاره سره ده کا. ده یان ترسینئی له تاوان و شکاندنی سنوره کان و لییان قه دهغه ده کا. قسه ی فریشته کان له پووی نه وه وه نه بووه که په خنه بگرن یان نیره یی به رن به نه وهی نادمه، وهک هه ندی له زانیانی ته فسر و گومان ده کهن. چونکه خودای گوره واه سفی فریشته کانی کردوه که هیچ پرسپاریکی لی ناکهن به نیزی خوئی نه بی. وهک لیره دا کاتی که ناگاداری کردن که به و زوانه له سر زه مینا دروسکروای دروس ده کا. قه تاده نه لیت: له پیتشا ناگاداری کردن که نه وانه له سر زه مینا خراپه کاری ده کهن: ﴿أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ﴾ و تیان: تو که سی واه دیتی له ویدا خراپه بکا و خوین بریزئی. بیگومان نه م پرسپار کردنه یان ده رباره ی پاگه یانندن و ده رختنی نه و کارزانیه یه له ودا و ده لین: نه ی په روه ردگارمان حکمت چیه له دروستکردنی نه مانده که هی وایان هه یه له زه ویدا خراپه کاری و خوین بریزئی ده کا. نه گره مه به ست په رستنی خوته نیتمه هه میشه سوپاس و ستایشی تو ده کهن به پاکی و بیتمه یی تودا هه لته ده یان و تو ده په رستین، هیچ شتی له و کارانه ی نه وان له نیتمه وه پوو نادات، که واته بزچی هه ر نیتمه نه بین؟ خودای گوره وه لای نه و پرسپار یان نه داته وه نه فهرمویت: ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ که چی نیتمه هه ر شوکرانه ی تو ده کهن په سنی و پیریزی تو نه ده یان. فهرمووی: نه وهی من ده یزانم نیوه ناگاتان لی نه یه. واته: من باش ده زانم له دروستکردنی نه مانده چ به روه ونه دیه کی چاک هه یه له گه ل نه و خراپه کاریانه ی نیوه باستان کرد که نیوه نایزانن. من پیغه مبه رانیان تیا په وانه ده کم و بویان ده نیرم و پیاو چاکان و شهیدان و راستگریان و خواناسان و دنیا نه ویستان و نزیکان و زانیانی به ناکارو له خواترس و خوشه ویستانی خودا له نیوانیاندا په یدا ده بی. که شوین که و تووی پیغه مبه ره کانیان ده بن سه لای خویان لی بی، وه له فهرموده ی سه حیحا هاتوه که فریشته کان کاتی که به رز بوونه وه بۆلای په روه ردگاری مه زن به کرداره کانی به نده کانی وه، خودا لییان ده پرس: خودا خوئی باشت ده زانی عه بده کانی منتان چۆن به جی هیشت؟ نه وانش ده لین: هاتینه لایان هه ر خواپه رستیان ده کرد، به جیمان هیشتن هه ر خواپه رستیان ده کرد. نه و فریشتانه هه ر هاتوو چۆیانه له نیوانماندا و کژده بنه وه نویژی به یانی و وه له نویژی عه سراو نه وانه

دهمیننوه و به کرداره کانه وه بهرز دهنه وه وهک پیغمه بهری خودا (ﷺ) نه فرمویت: کرداری شو بهرز ده کرتیه وه بۆ لای له پیش کرداری پۆژ، وه کرداری پۆژ له پیش کرداری شهو. که ده لاین: چوینه ته لایان نه وان نویژیان ده کرد و له لاشیان لا چوین هه نویژیان ده کرد. نه ته فسیری نه وه به که پیتی وتن: ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه لاهه بۆیان. واته: من کاریکی گرتگ و به جیم هیه له دروستکردنی نه مانده ئیوه هیچی لینازانن که قسه ده کهن. وه هندی ده لاین: نه وه وه لاهه بۆ: ﴿نَسِخَ بِحَمْدِكَ وَنُقِذْتُ لَكَ﴾ وه نیمه هه سوپاس وستایشی تو ده کهین و په سنی و پیروزی تو نه دهن و ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ فرموی: نه وهی من دهیزانم ئیوه ناگاتان لیتی نیه. واته: وه بونی شهیتان له نیوانتاندا نه وه بهو شیوهیه نیه که ئیوه وه سنی خۆتانی پیده کهن. هه ندیکیش ده لاین قسه که یان نه وه ده که یه نی که ده لیت: ﴿أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نَسِخُ بِحَمْدِكَ وَنُقِذْتُ لَكَ﴾ تو که سی وا داده نیی خراپه کاری و خوین برژی. که چی نیمه هه شوکرانه ی تو ده کهین و په سنی و پیروزی تو نه دهن. داوایان کردوه که نه وان له باتی نه وهی ئاده م له زهیدا جیکر بکری. خودای گهرهش پیتی فرموی: ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ نه وهی من دهیزانم ئیوه ناگاتان لیتی نیه. چونکه مانه وهی ئیوه له ئاسماندا بۆ ئیوه چاکتر و له بار تره. پازی و چه ندین زانای تریش نه وه لاهه مانه یان باسکردوه و الله أعلم.

دهبی جینشین دابنریت، هندی مه سه له ده رباره ی جینشین

قورتوبی نه ئایه ته ی کردوه ته به لکه له سه ر پتویستکردنی جی نشین بۆ نه وهی هه لسی بۆ جیبه جیکردنی نه و شتانه ی که خه لکی له سه ری ناکوک ده بن و کیشه کانیان بۆ چاره سه ر بکا، وه یارمه تی ستم لیکراوه کانیان بدا له ده ستی ستم کاران و سنوره کانی خودا بپاریژی و ته می نه وه که سانه ش بکا که هه لده ستن به کاری ناپه سه ند و چه ندین شتی تریش که جی به جی ناکی به بونی جینشین نه بی. هه رشتیک واجب بهو نه بی ته و نه بی نه و شته یش واجیبه. جینشین به ده ق وهرده گیر و وه هندی له نه هلی سونه ده لاین ده رباره ی نه بو به کر. یان به هیما بۆ کردن وه هه نیکتری ده لاین. یان به دانانی جینشینیکتری ده وای خۆی وه نه بو به کر ده رباره ی عومهری کوپی خه تاب کردی. یان وازی لیده مینی بۆ پاوژ کردن له نیوان کۆمه لای له پیاو چاکان، دیسان وه نه وهی عومهر کردی، یان به کۆده نگی نه هلی حل و عه قد به په یمان پتانی. یان په یمان دان به یکی له وانه بۆ. نه مه واجیبه پابه ندبون پییه وه له لای کۆی زانایان. پتویسته نه و پیشه وایه نیری و نازاد بی و پیگه یشتوو بی و

زیر بئی و مسولمان بئی، دادپه‌روهر بئی و موجته‌مید و به‌رچاو پوون و له‌ش ساغ و شاره‌زا بئی و له‌جنگ و پی‌شنیارداد و قوره‌بیشی بیئت. مهرج نیه هاشمی و دور له‌تاوان بئی به پی‌چه‌وانه‌ی پای غولاتی پافیزه‌وه نه‌گهر پی‌شه‌وا خراپه کاری کرد دور ده‌خریته‌وه یان نا؟ پای جیاواز هیه. به‌لام پای سه‌حیح نه‌وه به لا ناخریت به پئی ئه‌م فرموده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر(علیه‌السلام) که نه‌فرمویت: مه‌گهر کوفرکی ناشکرا ببینن و به‌لگه‌تان لای خواوه مه‌بیئت له‌سهری^۱. نایا پی‌شه‌وا بۆی هیه‌هه‌ی خۆی به‌رکه‌نار خات؟ پای جیاواز هیه له‌سهری، سه‌سهرنی کوپی عه‌لی په‌زای خوای لیئیی خۆی به‌رکه‌نار خست و فرمانه‌که‌ی دایه ده‌ست معاویه، به‌لام نه‌وه له‌به‌ر به‌هانه‌یه بوو(غدر) ستایش کرا له‌سهر نه‌وه به‌لام دانانی دوو پی‌شه‌وا یان زیاتر له شوینیکا دروست نیه به پئی ئه‌م فرموده‌یه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر(علیه‌السلام) که نه‌فرمویت: که‌سی هاته ناوتان کاتی که یه‌ک بوون بی‌هوی دوو به‌ره‌کی بخاته نیتان. با مه‌رکه‌سی بئی بی‌کوژن^۲. ئه‌مه قسه‌ی جمهوره. نیامی حه‌رمه‌مین گپ‌راویه‌تیه‌وه له نه‌بو ئی‌سحاقه‌وه که دروسته دانانی دوو پی‌شه‌وا یان زیاتر نه‌گهر ولاته‌کانیان له یه‌کتر دور بوو، مه‌ری‌مه‌کانیشیان له نیتاندا فراوان بوو. به‌لام نیامی حه‌رمه‌مین خۆی دودل بووه له‌وه‌دا.

﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۳۱﴾
 قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝۳۲﴾ قَالَ يَتْلُوا آيَاتَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنْ عَلِمَ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمَ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۝۳۳﴾
پێزی ئاده‌م به‌سهر فریشته‌کاندا

ئه‌مه نه‌و شوینه‌یه که خودای گه‌وره باسی پێزی ئاده‌می تیا کردووه به‌سهر فریشته‌کاندا، ئاده‌می تایه‌به‌ته‌ند کردووه به‌شاره‌زا بوون به‌گشت ناوه‌کان و فریشته‌کانی لی‌شاره‌زا نه‌کردووه. ئه‌مه‌یش دوا‌ی سو‌جده‌بردنیان بۆی وه‌ بی‌ئاگایان له‌حیکه‌تی وه‌دی هی‌تانی جی‌نشین کاتی که پرساریان کرد ده‌ریاره‌ی، خودای گه‌وره‌ه‌والی پیدان که نه‌و خۆی ده‌زانی به‌لام نه‌وان ئاگایان لێی نیه. مه‌ر بۆیه دوا‌ی نه‌وه ئه‌مه‌ی باس کردووه تا پێزی ئاده‌میان بۆ ده‌رخات که له‌شاره‌زایدا پێزی داوه به‌سهر نه‌واندا و نه‌فرمویت: ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ خودا هه‌موو ناویکی فی‌ری ئاده‌م کرد. زه‌حاک نه‌لیت: له‌ئیب‌نو عه‌باسه‌وه: ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ خودا هه‌موو ناویکی فی‌ری ئاده‌م کرد، نه‌و ناوانه‌ی که خه‌لکی له‌ناو یه‌کت‌ریا فی‌ری بوون. وه‌ک م‌رؤف و ئازهل و ناوی زه‌ویی و ده‌شت و ده‌ریا و

^۱ البخاری ۷/۷۰۵۶، الطبری ۴۷۷/۱ ص ۵۰.

^۲ مسلم ۱۴۷۰/۳ ص ۵۰.

نسپ و کړو وینه ئمانه و گشت شتیکی تر^۱. ئیبنو نهبی حاتم پړیوایه تی کردووه له ئیبنو جهریره وه له فهرموده که ی عاسمی کوړی کوله ییوه له سه عدی کوړی مه عبده وه له ئیبنو عه باسه وه:

﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ خدا هه موو ناوکی فیری ئاده م کرد. ئه لیت: تا ناوی ده فرو مه نجه لیشی فیر کرد. وه ئه لیت: به لئ تا (الفسوة و الفسیة) فیر کردووه^۲، راستر ئه وه یه که هه موو ناوکی فیر کرد بڼه پره تی و سیفه ت و کرداریشی وه ک ئیبنو عه باس ئه لیت: (الفسوة و الفسیة) واته: ناوی هه موو شتی و هه موو کرداری گه وړه یا بچوک. بوخاری پړیوایه تی کردووه. له ته فسیری ئم ئایه ته دا له کتیبی ته فسیردا له سه حیحه که یدا له ئه نه سی کوړی مالیک وه که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فهرمویه تی: پږی قیامت خاوه نباوه پان کړ دهنه وه و ده لئین: ئه گه ر به که سیکنان بوتایه که شه فاعه تما بؤ بکا له لای پهره و ردگارمان. ده چنه خزمه ت ئاده م سه لامی خوی لیئ پی ئی ده لئین: تړ باوکی هه موو خه لکی، خوا به ده سستی خوی تړی دروست کرد، فریشته کانی سوچه دیان بؤ بردی، ناوی هه موو شتیکی فیر کردی، شه فاعه تمان بؤ بکه له لای پهره و ردگارت، تا له م جیگه یه دا په حه تمان بکات. ئه فهرمویت: من له پله یه دا نیم که ئیوه لیئ تیده گهن. گونا هه که ی خوی باس ده کا و شهرم ده کا له خودای خوی و ئه فهرمویت: بچنه لای نوح که یه که م پیغه مبه ری که خودا په وانه ی کردووه بؤ خه لکی سر پړوی زه مین. ئه وانیش ده چنه لای نوح سه لامی خوی لیئ ئه فهرمویت: من له و پله یه دا نیم وه ک ئیوه لیئ تیده گهن. داوا که ی خوی که کردوویه تی باسی ده کا که له پهره و ردگاری کردووه، که هیچ شاره زاییه کی نه بو له باره یه وه، شهرم ده کا. ئه فهرمویت: بچنه لای خه لیلی په حمان ده چن بؤ لای، ده لئیت: من له و پله یه دا نیم وه ک ئیوه لیئ تیده گهن. ئه فهرمویت بچنه لای موسا سه لامی خوی لیئ عه بدیکه خودا قسه ی له گه ل کردووه و ته وراتیشی پیبه خشویه. ئه ویش ئه فهرمویت: من له و پله یه دا نیم وه ک ئیوه لیئ تیده گهن. باسی کوشتنی گیانیکی کرد، که فرمانی پنه کرابوو بیکوژی. شهرمی کرد له پهره و ردگار دگار و وتی بچنه لای عیسا سه لامی خوی لیئ به نده ی خودا و پیغه مبه رو که لیمه ی خودا و پوخی خودایه: ده چنه لای و ئه فهرمویت: من له و پله یه دا نیم وه ک ئیوه لیئ تیده گهن. بچنه لای موحه مد (ﷺ) که عه بدیکه خوا له گونا می ئه وه ل و ناخیری خو ش بووه. فهرمووی: دینه لای من ده چم تا ئینن له پهره و ردگارم وه رگرم، ئینن ئه دریم، کاتی که پهره و ردگارم بینن که به سوچه دا ده که وم. خودای گه وړه له سوژده دا وازم لیدنیئ ئه و نده ی خوی مه یلی لیئ، پاشان فرمان پیده کړی: ئه ی مه حه مد (ﷺ)! سهرت هه لپړه داوا بکه پی ت بدری، قسه بکه گویت لیگی ری،

^۱ الطبری ۴۵۸/۱ ص ۵۹.^۲ الطبری ۴۸۵/۱.

شەفاعەت بکە قبول بکړئ، نو کاته سر هەلەبېرم، ستایشی د هکەم به ستایشی که خودای خوی فێرم دهکا، له داویدا شەفاعەت د هکەم، سنوریکم بۆ دیاری د هکړئ، ئهوانه دهخمه بههشت، پاشان دهچموره بۆ لای خودا و که پەرورەدگارم بینی پاشان به سوژدهدا د هکەوم، ئهونده خودا مهیلی لیبی له سوژدهدا بم دەمێنموره پاشان شەفاعەت د هکەم سنوریکم بۆ دیاری د هکړئ دهیانخمه بههشت، پاشان سێهەم جار دهگەژموره، چوارەم جاریش دهچموره دهلێم: ئهی خودایه! له ناو ناگرا ئهوانه نهی که قورئان بهندی کردوون له ناگرا تا هتایی دەمێنموره هیچ کەس نه ماوه^۱. موسلیم وو نهسانی و ئیبنو ماجهش پرپویه تیان کردوه^۲. مەبەست له هێنایی نەم فەرمودهیه لێرهدا پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرمویهتی: دهچنه لای ئادەم و دهلێن: تو باوکی هەموو خەلکیت و خودا به دەستی خوی دروستی کردوی، فریشتەکان سوژدهیان بۆ بردی و فیزی ناوی هەموو شتیکی کردی^۳. هەریۆیه فرمویهتی: ﴿ثُمَّ عَرَّضَهُمْ عَلَى الْمَلَكِ﴾ پاشان هەموو شتەکانی پیشانی فریشتەکاندا. وهك عەبدالرزاق له عومەر وه له قەتادە وه ئەلئیت: پاشان ئەواناوهی پیشانی فریشتەکان دا: ﴿فَقَالَ أَنِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ فرموی: ئەگەر راستی بۆ چون، ناوی ئەوانەم بۆ هەلەدن. یانی: ناوی ئەو شتانەم بۆ هەلەدن ئهی ئهو فریشتانەه که دهلێن: ﴿أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ﴾ تو کەسێ وا دینی که لهویدا خراپه بکا و خوین بژی. له ئیمه یان جگه له ئیمه، کهچی ئیمه هەر شوکرانهی تو دهکەین و په سه نی و پیرۆزی تو ئە دەین؟ خودای مه زنیش نه فرمویت ئەگەر ئیوه قسهی راست دهکەن که من له زه ویدا که سانیکم دروست کردوه جگه له ئیوه خزی و وهچهکانی سه رپچی من دهکەن و خراپه و خوی پیرۆزی دهکەن. ئەگەر ئیوه دانایه تیییدا گوێرپایه لیتان ده کردم و فرمانهکانی منتان به جی دههینا و شوکرانه بژی ده بوون، کاتی ئیوه ناوی نهو شتانه نازانن که پیشانم دان و دهیبینن، که واته ئیوه شتی که نهی و هیشتا نه بووه. دیاره باشتەر لیبی بیتاگان: ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ وتیان: پاک و بیعهیبی هەر بۆتویه، ئیمه جگه له وهی تو فیزت کردوین، هیچ نازانین هەر خۆت زانای کار زانی. ئەمه پاک و پیرۆزی هەلەدانه له لایه ن فریشتەکانه وه بۆ خودای گه وره، که هیچ کەسێ نهی پهی بهری به

^۱ فتح الباری ۱۰/۸ ص ۵۱.

^۲ مسلم ۱/۱۸۱/۱، النسائی فی الکبیر ۶/۲۸۴.

^۳ مسلم ۱/۱۸۱/۱، النسائی فی الکبیر ۶/۳۶۴، ابن ماجه ۲/۱۴۴۲ ص ۵۱.

^۴ عبدالزاق ۱/۴۲.

زانباريه كانى خودا مه گين خودا خوى بيهوى. نه وان هيچ شتى نازانن مه گين شتى كه خودا خوى فيري كردبن. هر بزيه وتيان: ﴿قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ پاك ويهه يسي هر بزيه، نيته جگه له وهى كه تو فيرت كردوين هيچ نازانين. هر خوت زاناي كارزاني. واته هر خوت ناگات له هه موو شتيكه و كارزاني له كارو فره ماننا. كه سى فير ده كهى و كه سيكيش فير ناكهى ويستي خوته و كاره كانت پره له كارزاني وهر نه وه پاست و ته واوه.

دفرخستنى ريزى ئادهم به زانباريه كهى

خوداى گوره نه فره مويت: ﴿قَالَ يَادُمْ أَتَيْنَهُمْ بِأَسْمَاءِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ فره موى: نهى ئادهم! ده سا تو ناوى هه موو نه واننه يان بى هه لبده. كاتى ئادهم هه موو ناويكى بى هه لدان. فره موى: من به ئيوهم نه وت، كه هه رخوم هر نه هيتيه كه له ئاسمانه كان و زه ميندايه و هه رچى ئيوه بيشارنه وه و بيدركنين ده يانزانم؟ زه يدي كوپى نه سلم نه لئيت: وتى: تو جو برئيل تو نهى ميكانيل، تو نهى ئيسرافيل، تا گشت ناوه كانى هه زمار كردتا گه يشته قه له پره ش^۱. موجهيد نه لئيت: له م ده قه دا كه خوداى گوره نه فره مويت: ﴿قَالَ يَادُمْ أَتَيْنَهُمْ بِأَسْمَاءِهِمْ﴾ فره موى: نهى ئادهم! ده سا تو ناوى هه موو نه واننه يان بى هه لبده. وتى: ناوى كوترو قه له پره ش و ناوى شته كانى تريشى بى هه لدا^۲. رپوايهت كراوه له سه عيدي كوپى جوبه يرو حسن و قه تاده يشه وه وه هر به و جو ره^۳. كاتى كه ئادهم سه ركه وت به سه ر فريشته كاندا له هه لدانى ناوه كاندا به و شيوه يهى كه خودا فيري كردبوو، خوداى گوره فره موى به فريشته كان: ﴿أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ من به ئيوهم نه وت، گشت نه هيتيه له ئاسمانه كان و زه ميندايه و هه رچى ئيوه ده ريخن و بيشارنه وه ده يزانم؟ وه كه خوداى گوره نه فره مويت: ﴿وَإِنْ نَحْنُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى﴾^۴ نه گه ده نكيشته هه لپرى، نه و به نه هيتى و نزم تريش ده زانى. وه كه ده ياره ي په پوسلئمانه خوداى گوره نه فره مويت: ﴿الَّذِينَ يَخُفُّونَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُونَ مَا تُجْفَوْنَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾^۵ الله لا اله الا هو رب

^۱ ابن ابى حاتم ۱۱۸/۱ ص ۵۲.

^۲ ابن ابى حاتم ۱۱۹/۱.

^۳ ابن ابى حاتم ۱۱۹/۱.

^۴ طه ۷.

الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۱﴾ بۆ ئەوی سوژده نەبەن بۆ ئەو خودایەیی که ئەوەی شاراوە بیئت لە ئاسمانەکان و زوویدا دەری دەخات. ئەوەیش دەی شارنەووە ئەوی دەری دەخەن دەیزانی، ئەو خودایەیی که لەو بەدەر هیچ شت بۆ پەرستەن نابێ و ئەو پەرورەزینی تەختی (عرش) هەرە مەزنە. زەحاک پریوایەتی کردووە لە ئیبنو عەباسەو: ﴿وَأَعْلَمُ مَا يُبْدُونَ وَمَا كُنتُمْ تَكْنُحُونَ﴾ هەچی ئێو بەشارنەووە بیدرکێن دەیزانم. وتی: ئەفەرمویت: وەك چۆن ئاگام لە ئاشکرایە ئاواش ئاگاداری نەهێتێهەکانم. واتە: ئەوەی شەیتان شارەبویووە لە دلی خۆیدا لە خۆبەزل زانی لە خۆبایی بوون^۲. ئەو جەعفەری پازی ئەلئیت: لە پەبەیی کۆپی ئەنەسەو: ﴿وَأَعْلَمُ مَا يُبْدُونَ وَمَا كُنتُمْ تَكْنُحُونَ﴾ هەچی ئێو بەشارنەووە بیدرکێن دەیزانم. وتی: ئەوەی که ئاشکرایان کرد، ئەو بوو که وتیان: ئەو خودایە تۆ کەسێ وا دادەنێت که خراپە بکا و خۆین بپێژێ. ئەوەیش لە نێوان خۆیاندا دەیانشاردەووە، ئەو بوو دەیان وت، پەرورەدگارمان هیچ دروستکراوی دروست ناکا مەگین ئێمە لەوان شارەزاتر و بەپێزترین، بۆیان دەرکەوت که خودا پێزی ئادەمی داووە بەسەر ئەواندا لە شارەزایی و چاکیدا.

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (۲۱)

پێزگرتنی ئادەم بە سوژدەبردنی فریشتەکان بۆی

خودای گەورە ئەفەرمویت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ فرمانمان بە فریشتەکان دا، سوژدە لەبەر ئادەم بەرن جگە لە ئیبلیس هەویان سوژدەیان بۆ برد، ئەو خۆی بە زلتەر زانی سوژدەیی نەبردو سێلە بوو. ئەمە پێزێکی زۆر مەزنە لەلایەن خوداووە بۆ ئادەم، خودا مەنت دەکا بەسەر ئەوێهەکانیا کاتێ پای دەگەینێ که فرمانی داووە بە فریشتەکان سوژدە بەرن بۆ ئادەم فەرمودەیی زۆر لەم بارەیهووە هاتوو، لەوانە فەرمودەکی شەفاعەت که لە پێشەو هێنامان، وە فەرمودەکی موسا سەلامی خۆای لیبی: پەرورەدگارم ئەو ئادەمەیی که خۆیشی و ئێمەشی لەبەهەشت دەرکرد نیشاندا، کاتێ که پێی گەیشە پێی وت: تۆ ئەو ئادەمەیی که خودا بەدەستی خۆی دروستی کردی و خودا لە پۆچی خۆی پۆچی کردوی بەبەردا و فریشتەکانیش سوژدەیان بۆ بردووە^۳.

^۱ النمل ۲۵-۲۶.

^۲ الطبری ۴۹۸/۱.

^۳ ابو جواد ۲۸/۵ سەحیحە.

شہیتان یہ کیئک بوو له وانه که فرمانی پیدرا سوژده بهری، به لام فریشته نه بوو

کاتی که خدای گوره فرمانی دا به فریشته کان که سوژده بهرن بۆ ئادهم، نیبلیسیش بهر نه فرمانه که وت، هرچنده نه له توخمی نه وان نه بوو به لام وهك نه وان هه لسوکه وتی دهکرد، له بهر نه وه، نه فرمانه ئویشی گرتوه سه ریچی کردو نه فرینی لیkra به یارمه تی خدای گوره که گیشینه نه م نایه ته باسی ده کهین که نه فرمانی: ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾^۱ نیبلیس نه بی له تیره ی جنوکه بوو له فرمانی په روه ردگاری سه ریچی کرد. بۆیه موحه مه دی کوپی ئیسحاق پریوایه تی کردووه له نیبنو عه باسه وه نه لیت: شہیتان له پیش نه ودا که نه سه ریچی بکا له که لا فریشته کان بووه ناوی عه زازیل بووه و له دانیش توانی زهوی بووه. له هه موو فریشته کانی تر تیگوشه رتر بووه و زانا تریش بووه. نه وه وای لیکرد که خوی به زل بزانی. له ناوچه یه ک بووه پتیا ن وتروه جین - نیمونه جنا -^۱

به ره فرمانیه که بۆ خودا بووه و سوژده کهیش بۆ ئادهم

قه تاده نه لیت: له م نایه ته دا: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ کاتی به فریشته کانمان وت: سوژده بهرن بۆ ئادهم، گوپرایه لیه که بۆ خودا بووه و سوژده کهیش بۆ ئادهم خودا پیزی له ئادهم نا به وهی که سوژده یان بۆ برد^۲. هه ندی له خه لکی ده لیت: نه سوژده یه سلوو پیزو قه در بووه، وهك خدای گوره نه فرمانی: ﴿وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلْنَا رُبِّي حَقًّا﴾^۳ باوک و دایکی له سه ر تهخت دانا و هه موویان سوژده یان بۆ برد. وتی: بابیه گیان! نه مه خه ونه که ی پیشومه، په روه ردگارم ناکامه که ی وه دی هینا. نه م سوژده برده له چه رخی که له پیشوه کاندایا پوه بووه. به لام له ئایینی خو ماندا نه سخ کراوه ته وه مه عاز نه لیت: چووم بۆ شام چاوم لیان بوو سوژده یان بۆ زانا و قه شه کانیا ن ده برد وتم: نه ی پیغه مبه ری خودا تق شایسته تری که سوژده ت بۆ بیری، فرمانی: نه خه یه ر، نه که ر من فرمانم بدایه که مرفو سوژده بیات بۆ مرفو، فرمانم نه دا که ژن سوژده بیات بۆ میرده که ی له زوری هه قی میرده که ی به سه ریوه^۴. پازیش په سه ندی کردووه.

^۱ الطبری ۵۰۲/۱.

^۲ الطبری ۵۱۲/۱ ص ۵۲.

^۳ یوسف ۱۰۰.

^۴ الترمذی ۱۱۵۹/، المجمع ۳۱۰/۴، مه رفوعی سه حیه.

قهتاده له م نایه تدا که خودای گوره نه فرمویت ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ابْنِ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ جگه له نیبلیس هموویان سوژدهیان بق برد شو که خوی بهزل زانی، سوژدهی نه بردو سپله بوو. دوزمنی خودا شهیتان نیریهی به نادم بر سهلامی خوی لیبی به هوی شو پیزه وه که خودا لیلی گرت. بویه وتی: من له ناگرم، شو له قوره، شو سه رتهای تاوانه گوره که بوو، دوزمنی خودا خوی به گورده تر زانی له وهی که سوژده به ری بق نادم سهلامی خوا لیبی^۱. منیش ده لیم: له فرموده ی سه حیذا هاتووه: ناچیت به به هشت که سی به نه ندازی گریله یک له خه رته له خق بهزل زانی له دلیدا بیت^۲. نیبلیس خق بهزل زان و سپله بوو. شو به وهی ده رکرنی و دورخستنه وهی له به زمی خودای موزن.

﴿وَقُلْنَا يَتَادُمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَعْدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾^(۳۵) نازل هما الشیطن عنها فأخرجهما مما كانا فيه وقلنا اهبطوا بعضكم لبعض عدو ولكم في الأرض مستقر ومتنع إلى

جین (۳۵)

پیزیکی تر له نادم

خودای موزن نه فرمویت: ﴿وَقُلْنَا يَتَادُمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾ وتمان: نادم خوت و ژنت له به هشت نیشته جی بن، خودای گوره باسی شو به ده کا پیزیکی تریشی له نادم گرتووه دوی سوژده بردنی فریشته کان بوی جگه له نیبلیس، به هشتی پهوا بینی بوی و له هر کویدا داده نیشتی ناره زوی خویه تی. هه چیش ده خوات بابیخوات و نقشی گیانی بی. حافیز شو به کری کوپی مرده وهیهی پیوایه تی کردووه له شو زه په وه نه لیت: وتم نهی پیغه مبه ری خودا (ع) (تق لات وایه که نادم پیغه مبه ر بووه؟ فرموی به لی، پیغه مبه ریکی په وانه کراو بووه، خودا به ناشکرا قسه ی له که لدا کردووه^۳. فرمویه تی: ﴿اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾ خوت و ژنه که ت له به هشت نیشته جی بن.

هه واء دروستکرا پیش نه وهی نادم به چیت به هشت

نایه ته که شو ده که یه نی که هه و پیش چوونه به هشتی نادم وه دی هاتووه، موحه مه دی کوپی نیسحاق نامازه ی پیکردووه و نه لیت: کاتی که خودای گوره سه رزه نشتی شهیتانی کرد، پاشان پوی

^۱ ابن ابی حاتم/ ۱۳۲/۱.

^۲ مسلم/ ۹۲/۱ ص ۵۳.

^۳ العنقه/ ۱۵۵۳/۵، سه نه ده کی باشه ص ۵۳.

له نادمه کردو گشت ناوه کانی فیترکرد و فرموی: ﴿يَكَادُمُ الْاَنِثُهُمْ بِاسْمَاءِهِمْ﴾ نهی نادمه! تو ناوی نهوانه یان بق مه لده، وتی: پاشان نادمه خوی لیکهوت وهك له پښکی نه هلی کتیبه وه پیمان گه یشتوه له نه هلی تهورات وکسانه تریشه وه له زانایان وه کو ئیبنو عباس و زانایانی تریش. پاشان خودای مه زن په راسویهك له په راسوه کانی لای چه پی مه لگرت و له جڼگه ی گزشتی دانا. نادمه هر له خه ودا بوو خه به ری نه بوه وه، تا خودا لهو په راسوه ی حه وای خیزانی بق دروستکردو کردیه ژنیک تا له به ری به سیته وه، کاتی له خه وه که خه به ری بوه وه، سهیری کرد له ته نیشتی دایه وهك ده لئین والله أعلم. وتی: گزشتی خومه و خوینی خومه و هاوسه ریشمه. دلی پی خوش بوو، کاتی که خودای گوره کردیه خیزانی و وای لیکرد دلی پی نارام بگری. خودای گوره پی فرموی: ﴿وَقُلْنَا يَكَادُمُ اَسْكُنْ اَنْتَ وَرَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكَلَّا مِنْهَا رَعْدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾^۱ وتمان: نادمه خوت و ژنت له به هشت نیشته جی بن، هرچی و له هر شوینی ده خون، نوشی گیانتان بیت هر توخنی نم داره مه کون، چونکه به کاره له نامه قی کاران ده ژمیرین.

تاقی کردنه وای نادمه

که خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ هر نزیکي نم داره مه کون. نه تاقی کردنه ویه کی خودا بوو بق نادمه، جیاوازی بزچوون هیه دهریاره ی نم درهخته کامه یه؟ هه نئی ده لئین: میوه. هه نئی ده لئین گه نم. دارخورمایه، هه نئی ده لئین: هه نجیره، وه هه نئی ده لئین: درهختی بووه هرکه سی لئی بخواردیه ده ستونویژی ده شکا. وه هه نئی ده لئین: درهختی بووه فریشته کان بهرکه یان ده خوارد بق هر مانه وه یان. نیمام نه بو جه غفیری کوپی جه ریر نه لئیت: راستیه که ی نه ویه که بوتری: خودای گوره قه ده غی کرد له نادمه و هاوسه ره که ی که له درهختیکی دیاری کراونه خون له درهخته کانی به هشت، نیتر نارونه ی خویانه له هر درهختیکی تر نه خون، که چی نه وان لهو درهخته یان خوارد، ئیمه نازانین نهو درهخته کام درهخت بووه. چونکه خودای گوره هیچ به لگه و نیشانه یه کی نه داوه به عبه ده کانی لهو باره یه وه نه له قورناندان و نه له فرموده ی سه حیحیشدا. و تراوه: نهو درهخته گه نم بووه. و تراوه: نهو درهخته تری بووه. و تراوه: درهختی هه نجیر بووه. ده بی یه کیک لهو درهختانه بوبی. نهوه زانیاویه که نه گهر زانراش، زانا هیچ سوئی لهو زانیاویه وه رناگری. حق نه گهر نه زانیکیش نهی زانی هیچ زیانی به نه زانیه که ی ناگه یه نیت والله أعلم.^۲ نیمامی پازی و کسانه تریش هر نه میان په سه ند کردوه و هر نه ویش راسته. پاشان خودای گوره نه فرمویت:

^۱ الطبری ۱/ ۵۱۴.

^۲ الطبری ۱/ ۵۳۰ ص ۵۳.

﴿فَازِلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنَّا﴾ شعیطان هلی خهله تاندن. هه لده گری ئو زه میره له (عنها) بگه پیته وه بی به هشت، ئو کاته مانای ده قه که وه عاسمی کوپی به هده له خویندویه تیه وه ﴿فَازِلَهُمَا الْعَلِیمُ﴾ واته: پی دان و دوری خستنه وه^۱. هه لیش ده گری ئو زه میره بگه پیته وه بی نزیکترینیان له و دوانه که باس کران که دره خته که یه، ئو کاته وه که ئو وی لیدیت وه که هه سن و قه تاده ده لئین: واته: به هوی ئو تاوانه وه^۲. به م پییه ده قه که وای لیدی ﴿فَازِلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنَّا﴾ به هوی ئو وه شعیطان هلی خهله تاندن. وه که خودای گه وره له ئایه تیکی ترا نه فرمویت: ﴿يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ اَوَّلَكَ﴾^۳ له قورئان ده ته که پیته وه هه رکه سی ته که پیترا وه ته وه. هه ر بویه خودای گه وره نه فرمویت: ﴿فَاَخْرِجُهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ﴾ له به هشت دوری په پاندن. واته: له و پۆشاک و شوینه فراوان و خوش و بزویه باش و جوان و چاکه دوری خستنه وه: ﴿وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَفَرٌّ وَمَتَّعْ اِلَّا جِئْنَ﴾ وتمان: دابه زنه خواره وه، خۆتان دوژمنی خۆتان، تا ماوه یه کی دیاری کرلو له سه ر زه مین پای ببوین. واته: شوین و پۆزی و ماوه ی ته مه نتان تا ماوه یه که بۆتان دیاری کراوه زیان به سه ر به رن، پاشان پۆزی قیامت دیت.

ئادهم سه لامی خوای لیبیت بالای به ز بووه

ئیبینو ئه بی حاتم پریوایه تی کردوه له ئوبه ی کوپی که عبه وه نه لیت: پیتهمبه ری خودا (ﷻ) فرمویه تی: خودا ئاده می دروست کرد پیاویکی بالا به رز بوو. قزی سه ری زۆر بوو. وه که دار خورمایه کی به رز وابوو، کاتی که تامی دره خته کی کرد، جل و به رگه که ی له به ری که وته خواره وه، یه که م شتی که لییه وه ده رکه وت شهرمی بوو (عه وده ت)، کاتی که سه یری شهرمی خوی کرد، به توندی خوی ده خسته ناو به هه شته وه، دره ختی قزی گرت و پییه وه گیرایه وه، له و کاته دا خودای په حمان بانگی کرد، ئه ی ئاده م! له من پاده کی کاتی که گوئی له قسه ی په حمان بوو، وتی: ئه ی په روه ردگارم! نه خه یه ر به لام شهرم ده که م^۴.

ئادهم ساتیک له رۆژ له به هه شتا مایه وه

حاکیم پریوایه تی کردوه له ئیبینو عه باسه وه نه لیت: له به هه شتا نه مایه وه له نوپۆی عه سه ره وه تا خۆر ئاوا بوون نه بی. واته: له نوپۆی عه سه ره وه تا خۆر ئاوا بوون مایه وه. پاشان نه لیت: ئه م فرموده

^۱ ابن ابی حاتم/ ۱/ ۱۲۸.

^۲ ابن ابی حاتم/ ۱/ ۱۲۹/ ۱۲۸.

^۳ الذاریات ۹.

^۴ ابن ابی حاتم/ ۱/ ۱۲۹ ص ۵۴.

سه حیحه له سهر مهرجی بوخاری و مسلم به لام نه وان نه یان هیناوه^۱. ئیبنو نه بی حاته م پریوایه تی کردوو له ئیبنو عه باسه وه نه لیت: ئاده م دابه زینرایه خواره وه بۆ زه مینک پتی ده و ترا ده حنا له نیتوان مه ککه و تائیف دا^۲. وه له حه سه نی به سهریه وه نه لیت: ئاده م سه لامی خوی لیتی له هیند دابه زینرا. حه وایش له جه ده، ئیبلیسش له ده ستومیسان له نزیک به سهر وه به جه ند میلک، ماریش له نه سفه هان دابه زینرا. ئیبنو نه بی حاته م پریوایه تی کردوو^۳. موسلیم و نه سانی پریوایه تیان کردوو له نه بو هوره یره وه نه لیت: پیغه مبه ری خودا (ﷻ) فه رمویه تی: چاکترین پۆژی خۆری تیا هه لاتبی پۆژی هه یینه تییدا ئاده م دروستکراو تییدا خرایه به هه شت، تییدا وه در خرا^۴.

گومانیک و وه لام دانه و ی

نه گه ر وترا: نه گه ر نه وه به هه شته ی که ئاده می لێ وه درنرا له ئاسماندا بووه وه ک جمهوری زانایان ده لێن: که واته ئیبلیس چۆن توانی بچیته ناو به هه شت، که له به هه شت ده رکرا به در کردنیکی قه ده ری؟ وه لامه که ی؟ نه مه خۆی نه وانه کردویه نه به به لگه که ده لێن: نه وه به هه شته ی که ئاده می تییدا بووه له زه مینا بووه نه ک له ئاسمانا، وه ک له سه ره تای کتیه که ماندا (البدایه والنهایه) باسما ن کردوو. به لام جمهور به جه ند وه لامیک وه لامیان داوه ته وه، له وه لامانه: بیگومان پێگری لیکراوه به پیزه وه بچیته ناو به هه شت، به لام به بپیززی و سوکایه تی پیکردن و دزیه وه پێگری لینه کراوه. هه ر بویه هه ندی له زانایان ده لێن: وه ک له ته وراتا هاتوو ئیبلیس له ده می ماریکه وه چۆته ناو به هه شت، هه ندیکی تر ده لێن: هه لده گری وه سه وه سه ی بۆ دروست کردین شه یتان خۆی له ده ره وه ی به هه شته وه بویی، هه ندی تر ده لێن: هه لده گری شه یتان هه ر له سه ر زه مینه وه وه سه وه سه ی بۆ دروست کردین نه وان له ئاسما ن بوین نه مه قسه ی زه مه خشه ری و که سانی تریشه.

﴿فَلَقَّ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (۳۷)

په شیما ن بوونه و ی ئاده م و دوعا که ی

خودای گه و ره نه فه رمویت: ﴿فَلَقَّ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ ئاده م له لایه ن په ره و ر دگاریه وه جه ند وشه یه کی پێگه یشته، نه وسا تۆبه که ی قبول کرد، هه رخۆیه تی له په شیما نا ن ده بو ری و دلۆفانه. ده لیت: نه م وشانه ته فسیر ده کری به م نایه ته که خودای گه و ره نه فه رمویت:

^۱ الحاکم ۵۴۲/۲.

^۲ ابن ابی حاتم/ ۱۳۱/۱.

^۳ ابن ابی حاتم ۱۳۱/۱.

^۴ مسلم ۵۸۵/۲، النسائی ۹۰/۲.

﴿قَالَ رَبَّنَا طَلَعْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾^۱ و تیان: نهی په روږدگارمان، نامه قیامان له خۆمان کرد، نه گهر تق لیمان نه یوری و به زهیت پیماندا نه یه، بیگومان له زیان بارانین. نه مه پړوایت کړاوه له مواجهید و سه عیدی کوپی جو به یو و نه بولمالیه و کوپی نه نس و حه سن و قه تاده و موچه مه دی کوپی که عبی قوړه زی خالیدی کوپی مه عدان و عه تای خوراسانی و عه بدلوړه حمانی کوپی زهیدی نه سله مه وه.^۲ سوددی ده لیت: له و که سانه وه بۆیان گټراوه ته وه له ټیبنو عه باسه وه: ﴿فَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَةً﴾^۳ نادهم سه لامی خوی لی بی له په روږدگاریه وه چه ند وشه یه کی پتکه یشت، وتی: نادهم سه لامی خوی لی بی وتی: نهی په روږدگارم نایا تق به ده ست دروست نه کړدم؟ پتی ده وتری: به لی، وه له پوچی خوت نه تکرده به به رمد؟ پتی ده وتری: به لی، وه پزیم فرموت به به زه یی خودا که وی و به زهیت پیش تو پ هیت که وتووه؟ پتی ده وتری: به لی، وه له سرت نوسیوم که نه م کاره بکه م؟ پتی ده وتری: به لی، وتی: نایا دیت ته ویه م کرد دم گټرپته وه بۆ به هه شت؟ فرموی به لی.^۴ هر به و جوړه عه وفی و سه عیدی کوپی جو به یو و مه عه د پړوایتیان کردووه له ټیبنو عه باسه وه.^۵ حاکیم له موسته دره که کیدا له فرودده که ی ټیبنو جه ریره وه پړوایتی کردووه له ټیبنو عه باسه وه. نه لیت سه نه ده کانی سه حیه به لام بوخاری و موسلیم نه یان میناوه.^۶ پاشان خودای گوره نه فرمویت: ﴿إِنَّهُ هُوَ الْوَّابُ الرَّحِيمُ﴾^۷ هر خویه تی له په شیمانان ده بوری و دلوفانه. واته: ده بوری له وانه ی ته ویه ده کن و ده گه پتته وه بۆ لای. وه که نه م نایه تانه که خودای گوره ده فرمویت: ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾^۸ چون ده بی نه یان زانی بی خودا ته ویه له عه بدی خوی قبول ده کا. وه نه فرمویت: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ﴾^۹ هر که سیک کایکی ناله بار یان غه دریک له خوی بکا، پاشان له خودا داوا بکا بیبه خشی ده بی نی خودا لی ده بوری و دلوفانه. وه نه فرمویت: ﴿وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾^{۱۰} هر که سی توبه بکا و ناکاری چاک په چاو بکا، به پراستی

^۱ الاعراف ۲۳.

^۲ ابن ابی حاتم/ ۱/ ۱۳۶، الطبری/ ۱/ ۵۴۳/ ۵۴۶.

^۳ الطبری/ ۱/ ۵۴۳/ لاوازه ص ۵۴.

^۴ الطبری/ ۱/ ۵۴۲.

^۵ الحاکم/ ۲/ ۵۴۵.

^۶ التوبة ۱۰۴.

^۷ النساء ۱۱۰.

^۸ الفرقان ۷۱.

دهگه پیتوه بق لای خودا. چن دین نایه تی تریش که به لگن له سهر نه وه که خودا له تاوان ده بوئی و هر که سئ تهویه بکا لئی قبول دهکا، نه مهیش له سۆز و به زهیی خودا خۆیه تی ده رباره ی عهده کانی هیچ شتی بق په رستن ناشی جگه له نه وه هر نه وه لیوورده و دلوفانه.

﴿قُلْنَا أَهْبُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْ هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۳۸) وَالَّذِينَ

كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۹﴾

خودای گه وره فه رمویت: ﴿قُلْنَا أَهْبُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْ هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وتمان: گشتان له به هشت بپونه خوارئ، نه وسه نه گه ر لای منه وه پښمونیه کتان بق هات، نه وانی بکونه شوین پښمونیه کم، نه له هیچ شتی ده ترسن، نه خه ده خون. خودای گه وره لیږده دا ناگاداری نه دات به وه ی کی ئاده م و هاوسه ره کی و نیلیسی پی ترساندوه کاتی که له به هشت دای به زاندونه ته خوارئ، مه به ست پئی وه چه کانیشیانه: که به و زوانه کتیب په وانه ده کا و پیغه مبه ران ده نیرئ وه که نه بولعالبه نه لیت: (الهدی) یانی: پیغه مبه ران و کتیبه کانه ﴿فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ﴾ هر که سئ شوینی پښمونیه کانی من که وت. واته: هر که سئ شوینی نه وه فرمانانه که وت

له کتیبه کاندانه په وانه کراوه و نه وی پیغه مبه ران هیناویان: ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ هیچ ترسیکیان له سهر نه. له و شتانه ی که به ره و پویان ده بیتنه وه له پښی قیامه تدا: ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه خه ده خون بق نه و شتانه ی له دنیا له ده ستیان چوه. وه که له سوورته ی طه دا خودای گه وره نه فه رمویت: ﴿قَالَ أَهْبُوا مِنْهَا جَمِيعًا لِيَحْضَرَ عَذَابُ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْ هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ وتی: هر سوو کتان سه ریه ره و ژور بپونه خواره وه. سه رله به ر دئی یه کترین، نه گه ر له لایه منه وه پښمونیان هاته لا، نه وسه هر که س پڼگه ی منی گرت به ر، نیر نه په ه له ده کا، نه تووشی نه گبه تی ده بی. نیینو عه باس نه لیت: له دنیا گومپا نابئ و له پښی قیامه تیشدا به ده بخت نابئ. و نه فه رمویت: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَيَخْشَرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى﴾ هر که سیکیش به ناموزگاری من نه کا، زینی له ته نگانه دایه و له پښی قیامه تا به کویری له گور ده ری

^۱ ابن ابی حاتم/ ۱/ ۱۳۹.

^۲ طه ۱۲۳.

^۳ الطبری ۳۸۹/۱۸/ ص ۵۴.

^۴ طه ۱۲۴.

دهمین. و هک لیره بشدا نه فرمویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾^۱
 نهوانه‌ی که بی پروا بوون و نیشانه‌کانی نیمه‌یان به درق زانی نهوانه هاوده‌می ناگرن تیدا ده‌میننه‌وه به
 هتا هتایی. واته: بی برانه‌وه هر له ناو ناگرا ده‌بن هرگیز لئی ده‌رنانچن.

﴿يَبْقَىٰ إِسْرَءِيلَ أَذْكَرُوا نَعْمَ ۖ أَلَيْ أَتَمَّتْ عَلَيْكَ وَأَوْفُوا بِعِدَّتِكَ ۖ وَإِنِّي فَأَرْحُبُكُمْ ۖ وَءَامِنُوا بِمَا
 أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْرَوْا بِهَبَتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَأَنْقُوزِ ۖ﴾^۲

هه‌ئنانی نه‌وه‌ی ئیسرائیل که بچنه ناو نایینی ئیسلام

خودای گه‌وره فرمان ده‌کا به نه‌وه‌ی ئیسرائیل که بچنه ناو نایینی ئیسلام و شوین مومعه‌مه‌د
 کون(ﷺ) ده‌یان هینیتته جوش و هانایان نه‌دا به هینانی ناوی ئیسرائیلی باوکیان که پیغه‌مبری
 خودا سه‌لامی خوی لیبی‌ی یعقوبه و نه‌فرمویت: ﴿يَبْقَىٰ إِسْرَءِيلَ﴾^۱ نه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل، واته: نه‌ی
 نه‌وه‌ی عه‌بدی پیاوچاکی به فرمانی خودا، ساده‌ی نیوه‌ش وهک باوکتان بکن له گه‌ران به شوینی
 هه‌قدا، وهک ده‌لئیت: نه‌ی کوپی میهره‌بان نه‌و کاره بکه. نه‌ی کوپی جوامیر پوویه‌پوی پاله‌وانه‌کان
 بیه‌وه. نه‌ی کوپی زانا بگه‌پئ به شوین زانستا و له‌م بابه‌ته. وه هر دیسان به‌م شیوه‌یه خودای
 گه‌وره نه‌فرمویت: ﴿ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾^۱ نه‌ی وه‌چه‌ی نه‌وانه‌ی که
 له‌گه‌ل نووحا هه‌لمان گرتن، به‌راستی نه‌و عه‌بدیکی شوکرانه بژیر بوو.

ئیسرائیل نازناوی یه‌عقوب بوو سه‌لامی خوی لیبی

ئیسرائیل نازناوی یه‌عقوب به پیتی نه‌و به‌لگه که نه‌بو داودی تیالیسی ریوایه‌تی کردووه له
 عه‌بدللی کوپی عه‌باسه‌وه نه‌لئیت: کز مه‌لئ له جووله‌که‌کان له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا بوون(ﷺ) فرموی
 پییان: نایه ده‌زانن که ئیسرائیل یه‌عقوبه؟ و تیان نه‌ی خودایه به‌لئ، پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فرموی: نه‌ی
 خودایه تۆ شاهی به^۲، ته‌بری ریوایه‌تی کردووه له عه‌بدللی کوپی عه‌باسه‌وه نه‌لئیت: ئیسرائیل وهک
 نه‌وه‌یه که تۆ بلئیت عه‌بدوالله^۳.

به‌هره‌کانی خودا له‌سه‌ر جووله‌که

خودای گه‌وره نه‌فرمویت: ﴿أَذْكَرُوا نَعْمَ ۖ أَلَيْ أَتَمَّتْ عَلَيْكَ﴾^۱ نه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل له بیر تان بیت
 چه‌ندم چاکه له‌گه‌ل کردووه. مواهید نه‌لئیت: نه‌و به‌هرانه‌ی که خودا پیتی داون و باسی کردوون و

^۱ الاسراء ۳.

^۲ الطبری ۵۵۳/۱.

^۳ أبو داود الطيالسی ۳۵۶/۵۵، سه‌نه‌ده‌که‌ی خراپ نه‌یه.

غیرہز نہ وانشی، وہ کہ لے تکرینی ہر د و گہر و شہ لاقہی بق ناردن و لہ بہ ندایہ تی ثالی فیرعون
 پژگاری کردن^۱۔ نہ بولعالیہ نہ لیت: لہ بہ مرہ کانی خدا کہ پیی داون پھوانہ کردنی پیغہ مہران لہ
 ناویاندا و ناردنی کتیب بویان^۲۔ منیش دہ لیم: نہ وہ کہ موسا دہ فرمویت پییان: ﴿يَنْقُورُ
 اَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيكُمْ اَنْبِيَاً وَجَعَلَ لَكُم مَّلُوْكَاً وَآتٰنَكُمْ مَّا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ﴾^۳ نہی
 گہ کہ کم دہ بی ہر گیز نیوہ نہو چاکہ یہ لہ بیر نہ کن کہ خدا دہ ربارہی کردون، کہ نہو ہموو
 پیغہ مہرہی ہر لہ ناو خوتان بق ناردون، چہ ندین پادشای لہ ناو خوتان پیدا کردوہو نہو شتہی بہ
 نیوہی داوہ، بہ ہیچ کہ سی لہم دنیا یہ دا نہ داوہ۔ واتہ: لہ چہ رخی خویاندا۔ موحمہ دی کوپی نیسحاق
 ریوایہ تی کردوہ لہ نیبنو عہباسوہ لہم نایہ تہ دا: ﴿اَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ لہ بیرتان بیت
 چہ ندیم چاکہ لہ گہ ل کردون۔ واتہ: بیر ی نہو بہ لایانہ بکہ نہوہ بہ سہر خوتان و باب و باپی رانتانہوہ،
 کانی کہ پژگاری کردن لہ دہستی فیرعون و ہزہ کہ ی۔

ناگادار کردنہوی جوولہ کہ بہو پھیمانہی خودا لینی و مرگرتبون

خودای گورہ نہ فرمویت: ﴿وَاَوْفُوا بِعَهْدِيْ اَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ پھیمانی من بہ جی بینن، منیش پھیمانی
 پیم داون بہ جی دینم۔ واتہ: نہو پھیمانہی کہ من لیم وەرگرتن و خستہ گہ ردتان بق پیغہ مہرہ (ﷺ)
 کانی کہ پھوانہ کرا بقتان، منیش نہو پھیمانہ تان بق بہ جی دینم کہ بیواتان پی کرو شوینی کہ وتن نہو
 کوت و زنجیرہی کہ لہ گہ ردتاننا بوو بہ ہوی نہو گوناہوہ کہ خوتان ہوکای بوون^۴۔ حہسنہی
 بہ سریش ہر وای وتوہ^۵۔ وہ خودای گورہ نہ فرمویت: ﴿وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ بَنِي اِسْرٰءِيْلَ
 وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّيْ مَعَكُمْ لَئِنْ اَقَمْتُمْ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتُمْ الزَّكٰوةَ
 وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِيْ وَعَزَّرْتُمْهُمْ وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهُ قَرْضًا حَسَنًا لَّا اُكْفِرَنَّ عَنْكُمْ سَعْيًاكُمْ وَلَا دَخَلَنَكُمْ
 جَنَّتٌ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا اَلْاَنْهٰرُ﴾^۶ خدا لہ گہ ل نہوہی نیسرائیل پھیمانی بہ ست، ہر لہ خویان دوازده
 کہ سمان بق بہرپرسیان ہہ لبارد و خودا فرموی: بہ راستی من لہ گہ ل نیوہم نہ گہر نیوہ لہ سہر نویژ و

^۱ الطبری ۵۵۶/۱

^۲ الطبری ۵۵۶/۱

^۳ المائدة ۲۰

^۴ الطبری ۵۵۵/۱ ص ۵۶

^۵ الطبری ۱۰۹/۱

^۶ المائدة ۱۲

زہکات دان ہمیشہ بہرہ و ام بن، بہ پیغمبر ہرکانیشم باور پتان بی و قہریان لای ئیوہ ہبی و مالی
 خوتان بہ قہرز بدن بہ خودا، ئو ا منیش کارہ نالہ بارو خرابہ کانتان پاک و خاوین دہکہ موہ و
 دہتانبہ مہ ناو باغاتیک جوباریان بہ بردا دہ پوا۔ ہندیکی تر وتویانہ ئو خودایہ کی کہ پیمانی
 لیوہرگرتن لہ تہوراتا کہ لہ مو بہدوا لہ نہوی نیسماعیل پیغمبر کی مزن پوانہ دہکا، مہ مو
 گہ لان شوینی دہکون و بہرہرمانی دہ بن۔ مہ بہست پیی موحمہ دہ (ﷺ) ہرکسے شوینی کہوت
 خودا لہ تاوانہ کانی دہ بورئ و دہ یفاتہ ناو بہ ہشت، دوچار پاداشتی نہ داتہ وہ۔ پازی مژدہ ی نذری
 میناوہ لہ لایہن پیغمبرانہ وہ سہ لامی خویان لیتی دہریارہ ی موحمہ دہ (ﷺ)۔ نہبولعالیہ نہ لیت:
 ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي﴾ پیمانی من بہ جی بینن۔ واتہ: بہ لیتی لہ عہدہ کانی و ہرگرتوہ بؤ ثانی نیسلام کہ
 شوینی کہون^۱۔ زہحاک نہ لیت: لہ ئینو عہاسوہ ﴿أَوْفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ نہ لیت: لیتان پازی دہم و
 دہتادخہ بہ ہشت^۲۔ سودی و زہحاک و نہبولعالیہ و پہ بیعی کوپی نہ نسیش ہرویان وتوہ۔ وہ
 خودای مزن نہ فرمویت: ﴿وَلَا تَنِي فَارْهُبُون﴾ وہ ہر تنیا لہ خوم بترسن^۳۔ نہمہ قسہ ی نہبولعالیہ و
 سودی و پہ بیعی کوپی نہ نس و قہتادہ ی۔ ئینو عہاس نہ لیت: ﴿وَلَا تَنِي فَارْهُبُون﴾ واتہ: بترسن
 لہو بہ لانہ کی کہ دابہ زہ سہریان و باپیرانتان کہ دہ بہ زیتہ سہر ئیوہش وک گورینی دہم و چاووشتی
 تر کہ خوتان دہ زانن نہمہ گواستہ وہیہ لہ مژدہ دانہ وہ بؤ ترساندن، بہ لکو بگہ پینہ وہ بہرہ و ہق و
 شوین پیغمبر کہون و (ﷺ) پندو ناموزگاری لہ قورٹان و ہرگن و پہ پڑہوی فرمانہ کانی بکن و
 بپوا بینن بہ ہوالہ کانی، خودا مہیلی خویہ تی ہرکسے شارہزا دہکا بؤ سہر پاستہ پی۔ ہر بؤیہ
 نہ فرمویت: ﴿وَأَمْنُوا بِمَا أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ بہواتان ہبی بہوی کہ ناردومہتہ خوار، کہ
 نہمہش بہرپاست دہ زانی وا ئیستا لہ لای ئیوہ ی۔ مہ بہست پیی ئو قورٹانہ ی کہ بؤ موحمہ دہ (ﷺ)
 ہاترتہ خواروہ کہ پیغمبر کی نہ خویندہ وارہ و مژدہ دہو ترسینہر و چرای پووناکہ، مہ مووی ہقہ
 و لہ لایہن خوداوہ ی۔ تہورات و ئینجیلش بہ پاست دہ زانی و بپوای پیی ہہ ی۔ نہبولعالیہ وتی لہم
 نایہ تہدا کہ خودای گہورہ نہ فرمویت: ﴿وَأَمْنُوا بِمَا أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ بہواتان ہبی بہوی
 کہ ناردومہتہ خوار۔ کہ نہمہش بہ پاست دہ زانی، دہ لی: نہی کومہ لی نہ ملی کتیب بہواتان ہبی
 بہوی کہ لہ لای خوتان کہ دہ لیت، چونکہ ئیوہ ناوی موحمہ دہ (ﷺ) لہ ئینجیل و تہوراتا لہ لاتان

^۱ الطبری ۵۵۸/۱ ص ۵۶.^۲ ابن ابی حاتم ۱۴۳/۱.^۳ الطبری ۵۶۰/۱.

نوسراوه. هر بهم شیوهیه پیوایهت کراوه له مواجهید و په بیعی کوپی نه‌نس و قه‌تاده‌وه. خودای گوره نه‌فرمویت: ﴿وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ﴾ مه‌بنه پی‌شه‌نگی نه‌وانه‌ی حاشا له‌م کتیبه ده‌کن. نیینو عه‌باس نه‌لایت: ئیوه مه‌بنه په‌کم که‌سی که‌ به‌وای پیناکه‌ن، که‌ ئیوه نه‌و شاره‌زایه‌تان هه‌یه که‌ خه‌لکی تر نه‌نتی^۱. جگه له ئیوه. نه‌بو عالیه نه‌لایت: نه‌فرمویت: ئیوه په‌که‌مین که‌س مه‌بن که‌ به‌وای به‌ موحه‌مه‌د(ﷺ) ناکه‌ن، واته: له جنسی ئیوه که‌ نه‌هلی کتیب پاش نه‌وه که‌ بیستان په‌وانه کراوه^۲. حه‌سه‌ن و سوددی و په‌بیعی کوپی نه‌نسیش هه‌روایان وتوه^۳. نیینو جه‌ریر ده‌لی نه‌و زه‌میره له ﴿بِمَا أُنْزِلَتْ﴾ ده‌که‌پینه‌وه بق قورئان که‌ له پی‌شه‌وه باسه‌مان کرد. هه‌ردوو قسه‌که‌ پاستن و په‌یوه‌ندن به‌ په‌که‌وه، چونکه‌ هه‌رکه‌سی به‌وای به‌ قورئان نه‌بی به‌وایشی به‌ موحه‌مه‌د نه‌ی(ﷺ) هه‌رکه‌سیش به‌وای به‌ موحه‌مه‌د نه‌بی(ﷺ) به‌وایشی به‌ قورئان نه‌ی. ﴿أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ﴾ مه‌بنه پی‌شه‌نگی نه‌وانه‌ی که‌ به‌روایان پینیه له‌نه‌وه‌ی ئیسرائیل، چونکه‌ خوانه ناسانی قوه‌پیش و خه‌لکیکی زور له عه‌ره‌به‌کان به‌روایان پینه‌هیتاوه. واته: ئیوه‌ش له‌نه‌وه‌ی ئیسرائیل مه‌بنه پی‌شه‌نگ له‌ به‌وا پینه‌کردنیدا بیگومان جووله‌که‌کانی مه‌دینه په‌کم که‌س بوون که‌ پوهی وتاریان تیکرا به‌ قورئان نه‌وه ده‌که‌یه‌نی که‌ په‌که‌مین که‌س ده‌بن به‌روایان به‌ قورئان نه‌کردوه. پاشان خودای گوره نه‌فرمویت: ﴿وَلَا تَشْرَوْا بِهَبْنِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ ناشی نیشه‌نه‌کانی من به‌ نرخیکی کم بفروشن، بیده‌ن به‌ دنیا و ئاره‌زوه‌کانی دنیا که‌ زور که‌من و نامینی. ﴿وَإِنِّي فَأَقُولُ﴾ سا هه‌ر له‌خوم ترستان هه‌بی. نیینو نه‌بی حاته‌م پیوایه‌تی کردوه له‌ ته‌لقی کوپی حه‌بیه‌وه نه‌لایت: له‌ خوا ترس (التقوى) نه‌وه‌یه کار به‌ فرمانی خودا بکه‌ی به‌ هیوای به‌زه‌یی خودا له‌سه‌ر پوناکی له‌لای خوداوه، واز له‌ تاوان بینی له‌سه‌ر پوناکی له‌لای خوداوه و ترسلن له‌ توله‌ی خودا^۴. ﴿وَإِنِّي فَأَقُولُ﴾ یانی: خودای گوره هه‌ره‌شه‌یان لیده‌کا له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ نه‌و هه‌قه ده‌شارنه‌وه‌و به‌ پی‌چه‌وانه‌یه‌وه کار ده‌که‌ن و دزایه‌تی پی‌غه‌مه‌ر(ﷺ) ده‌که‌ن.

﴿وَلَا تَلْسُوا الْحَقَّ بِالْبَطْلِ وَتَكُونُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۱۲) وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ

الرَّكْعَتَيْنِ ﴿۱۳﴾

^۱ ابن ابی حاتم ۱۴۵/۱ ص ۵۶.

^۲ ابن ابی حاتم ۱۴۵/۱.

^۳ ابن ابی حاتم ۱۴۵/۱.

^۴ ابن ابی حاتم ۴۵/۱.

^۵ ابن ابی حاتم ۱۴۷/۱.

قدهغه کردنی شاردنه وهی ههق و دا پویشینی

خودای گه وره قدهغه ی کردوه له جووله که، که ههق بپیچن به پرپوچوه و ساخته کاری تیا بکن و ههق بشارنه وه و فرمانی پیداون که دوور که ونه وه له شتی پرپوچ و نه فرمویت: ﴿وَلَا تَلْسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْنُؤُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ پاستی و پهوا به نا پهوا دامه پویشن حاشا له و پاسته مه کن که خۆتان ناسیوتانه. خودای گه وره لیږه دوو شتی لیکه قدهغه کردوون، فرمانی پیداون که پاستی ده رخن و به ناشکرا بیلین. هر بویه زه حاک له نیینو عه باسه وه نه لیت: ﴿وَلَا تَلْسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ﴾ واته: ههق و نا ههق و پاستی و درۆ تیکه له مه کن^۱. قه تاده نه لیت: ﴿وَلَا تَلْسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ﴾ واته: جووله که یی و گاوری مه پیچن به نیسلامه وه: ﴿وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ خۆشان ده زانن که ئایینی خودا نیسلامه و گاوری و جووله که یش بیدعه یه و له لایین خوداوه نیه^۲. هر بهم جوړه یش پیاوایت کراوه له حه سه نی به سریه وه^۳. موحه مه دی کوپی نیسحاق پیاوایتی کردوه له ویینو عه باسه وه: ﴿وَتَكْنُؤُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ واته: نه و زانیاریانه ی که له لاتانه ده رباره ی پیغه مبه ره که م و نه وه ی پئی په وانه کراوه، که لای خۆتان ده بیین نوسراوه له و کتیبانه دا له بهر ده سستی خۆتاندایه و ده زانن^۴. منیش ده لیم: هه لده گری ئاوا بی ئیوه خۆتان ده زانن که چ زیانیکی گه وره به خه لکی ده گا له گومرا کردنی خه لکی له سر پئی پاست و به ره و ناگربردنیان. نه گه ره نه وانه شوینی نه و پرپوچوه ی ئیوه که وتن که تیکه لی هه قتان کردوه بۆ هه لئه له تاندنیان. پونکرده وه یانی ناشکرا کردن پیچه وانه که یشی شاردنه وه و تیکه له کردنی ههق به نا ههق. پاشا خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَآزَكُوا مَعَ الزَّكِيْنَ﴾ نویژ بکن و زه کات بدن، له که له کرنوش به ره کاندا کرنوش بهرن. موقاتیل نه لیت: خودای گه وره نه فرمویت به نه ملی کتیب: ﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ﴾ نویژ بکن. واته: له که له پیغه مبه ر (ﷺ) نویژ بکن: ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ زه کات بدن. فرمانی پیداون که زه کات بدن به پیغه مبه ر (ﷺ): ﴿وَأَزَكُوا مَعَ الزَّكِيْنَ﴾ وه فرمانی پیداون که له که له نومه تی

^۱ الطبری ۵۶۹/۱.^۲ ابن ابی حاتم ۱۴۷/۱.^۳ ابن ابی حاتم ۱۴۷/۱.^۴ ابن ابی حاتم ۱۴۸/۱.

پیغمبر (ﷺ) کپنوش بهرن. واته: نه فرمویت: له گه ل نه وان بن و وهك نه وان بن. خودای گه وړه نه فرمویت: ﴿وَأَنزَلْنَاهُ مَعَ الْزُّكُرَيْنِ﴾ له گه ل کپنوش بهران کپنوش بهرن. واته: له گه ل خاوه نېاوه پان بن له ټاكاره چاكه كانياندا، وه له چاكترين ټاكاره كانيان و تهواو ترينيان نويزكرنه. زكړی له زانايان نه م ټايه تهيان كړدووه ته به لگه له سهر پابه ند بوون به كومه له وه.

﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ لَتَكُونُنَّ أَفْلَا تَعْقِلُونَ﴾

هډه شه كړدن له نه هلی كتيب له سهر نه وه كه فرمان نه دهن به خه لكی چاكه بكه نكه چی خویان

پابه ند نابن پيښه وه

خودای گه وړه نه فرمویت: ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ لَتَكُونُنَّ أَفْلَا تَعْقِلُونَ﴾ ١
 ټایا ټیوه كه فرمان بهو خه لكه نه دهن چاكه بكن. خوتان فراموش ده كن، له گه ل نه وه پشا هر
 خوتان كتيب خويښوون؟ دهی چیتانه تیناگن؟ خودای گه وړه نه فرمویت به نه هلی كتيب، نه وه
 كهی شایسته ی ټیوه به كه فرمان به خه لكی نه دهن چاكه بكن كه چی خوتان له بیر ده كن و نه وهی
 به خه لكی ده لاین خوتان نایكن كه چی ټیوه له گه ل نه وه پشا كتيب ده خويښنه وه، خوتان ده زانن ټايه
 نه و كارم تان پيښه وانه ی فرمانی خودا نیه؟ ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دهی چیتانه تیناگن. ټیوه ټاوا به
 خوتان ده كن، بزچی وشيارو به ناگا نابنه وه و ه لئاسن و چاو بكه نه وه، نه مه وهك نه وه وایه كه
 عه بدوړه زاق نه لیت: له موعه مه ره وه له قه تاده وه له م ټايه ته دا: ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾
 ټایا ټیوه كه فرمان بهو خه لكه نه دهن چاكه بكن، خوتانی لی هه لاده ویرن؟ وتی: نه وهی نیسرا نیل
 فرمانیان نه دا به خه لكی كه گوړپایه لی فرمانی خودا بكن و لیی بترسن و چاكه بكن، كه چی خویان
 به پيښه وانه وه ده جوړولانه وه خودای گه وړه پش سهرزه نشتی كړوون^۲. سوددیش هه روای وتووه. نیبنو
 جوړه یچ نه لیت: ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ﴾ ټایا فرمان نه دهن بهو خه لكه كه چاكه بكن. نه هلی كتيب و
 دووړه كان فرمانیان نه دا به خه لكی كه نويز بكن و پوڅوو بگرن. كه چی نه وهی به خه لكیان ده وت
 خویان نه یان ده كړد. خودای گه وړه سهرزه نشتی ده كړدن له سهر نه وه. هه ركه سی فرمان به چاكه بكا
 ده بی خوی له خه لكی زیاتر و چاكتر هه ولی بق بدات^۳. موحه مه دی كوپر نیسحاق پویاوه تی كړدووه له
 نیبنو عه باسه وه، نه لیت: ﴿وَتَنسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾ خوتانی لی هه لاده ویرن و ﴿وَأَنْتُمْ لَتَكُونُنَّ أَفْلَا

^۱ الكشاف ۱/۱۳۳ ص ۵۷.

^۲ عبدالرزاق ۱/۴۴.

^۳ الطبری ۸/۲ ص ۵۷.

تَعْلُونَ ﴿ واته: نئوه پئگري له خه لکي ده که ن له سر خوانه ناسی به هوی شو پیغه مبه رانه که بۆتان هاتوون و نهو به لئینهی له تهوراتا هاتوو که چی خۆتان مه لاده و پین و جیاده که نه وه. واته: نئوه حاشا ده که ن لهو په یمانی که تیدا هاتوو بۆتان ده بی بپواتان هه بی بهو پیغه مبه رهی من و په یمانه که م ده شکینن، حاشا ده که ن له وهی ده یزانن له کتیبه که مدا^۱. مه به ست نه وه یه، خودای گه وره زه میان ده کا له سر نهو نا کاره یان، نا گاداریان ده کاته وه لهو مه لهو تاوانه ی ده رباره ی خۆیان ده یکه ن، که فرمان به خه لکی نه که ن چاکه بکا و خۆیان نایکه ن. مه به ست له زه م کردنیاندا نهو نه یه که فرمان به چاکه ده که ن که چی خۆیان پئی مه لئاسن، چونکه فرمان به چاکه کردن شتیکی چاکه، پئویسته له سر هه موو زانایه ک پئی مه لسی، به لام پئویسترو چاکتر وایه که زاناکه ش خۆشی له گه ل نهو خه لکه دا بهو کاره مه لسی، خۆی له وان جیا نه کاته وه. وه ک شوعه یب سه لامی خوی لئیی وتی: ﴿وَمَا أَرِيدُ أَنْ أَخْلِفَ كُمْ إِلَيَّ مَا أَنهَ كُمْ عَنْهُ إِنْ أَرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿^۲ نه گه ر دۆتان ده وه ستیم و ده لیم فلان کار مه که ن، خۆ نیازم نه وه نه یه خۆم بیکه م، نیازی من هه ر نه وه یه تا بتوانم کاروبارتان سامان بدهم به ئاوات گه یشتنم هه ر به خواجه و خۆم بهو سپاردوو و بۆ لای نهو ده گه پئمه وه. هه موو فرمان به چاکه و چاکه کردنی واجب، هه چ کامیان به نهوی تریان له سر که س نا که وئ به وتهی سه حیحی زانایانی پئشین و پاشینه ش. ئیمامی نه حمده پئیوایه تی کردوو له نه بو وائیلوه، نه لئیت: وترا به ئوسامه که من له پئشیه وه بووم: نایه قسه له گه ل عوسمان نا که ی؟ وتی: نئوه خۆتان ده بینن من قسه ی له گه لا نا که م مه گین نئوه ی لئنا گادار ده که م. من قسه م له گه لا کردوو ده رباره ی نهو شتانه ی له نیوان خۆم و نه ودا بووه. بی نه وه ده رگای شتی بکه مه وه که پیم خۆش نه یه یه که م که س بم بیکه مه وه، سویند به خوا من نالیم به پئیوا ی تر چاکترین که سی. با به رپر سیشم بو بی. دوی نه وه ی بیستم له پیغه مبه ری خودا (ﷺ) نه یفه رموو، وتیان جیت لئیبیستوو که نه ی فرموو؟ وتی: بیستم نه یفه رموو: پئیوا ی ده هینری فیری نه دریته ناو نا گره وه له پۆزی قیامه تا پخۆله کانی ده رده په پئی و نه یسو پئنه وه، وه ک که ر ناشی ده گه پئی، خه لکی ناو نا گره ده وری نه دهن و ده لئین: نه ی فلان! بۆچی نه مه ت به سر هاتوو؟ نایاتوه فرمانت پئنه نه داین به چاکه کردن و پئگريت لئ نه ده کردین له خراپه؟ ده لئ: من فرمانم پئده کردن به چاکه کردن، به لام خۆم نه م ده کرد، خراپه م لئقه دهغه ده کردن به لام خۆم ده کرد^۳. بوخاری و موسلیمیش پئیوایه تیان کردوو^۱. ئیبراهیمی نه فعی

^۱ الطبری ۷/۲.^۲ هود ۸۸.^۳ احمد ۲۰۵/۵ من ۵۷ سه حجه.

ثَلِیت: من چه زلم له قسه کردن نیه له بهر نهم سَیّ ثایه ته: که خدای گهره نه فرمویت: ﴿أَتَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْإِیمْرِ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَکُمْ﴾ نایا نیویه که فرمان دهکن بهو خه لکه که چاکه بکن، خوتانی لی
مه لاده وین؟ وه نه فرمویت: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ أَسْأَلُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ
تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾^۱ نهی کومه لی خاوه نباوه بان، بق قسه دهکن و کرده وهی له گه لدا نیه؟ خودا
زدر له وه توپه به که نیویه شتیک بلین و نه یکن^۲. وه له سر زمانی شوعه بیش نه فرمویت: ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ
أُخَالِكَكُمْ إِلَّا مَا أَنْهَکُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾^۳
نه گهر درتان دوه وستم و ده لیم فلان کار مه کن، حق نیازم نه وه نیه که خرم بیکم، نیازم من هر
نه وه به تا ده توانم کارو بارتان سامان بدهم، به ناوات گه یشتیشم هر به خودایه و خرم بهو سپاردوه
و به رهو نه و ده گه پیمه وه.

﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا الْكَبِيرَةُ ۖ وَالْأَعْلَى الْخَشِيعِينَ ۚ الَّذِينَ يَطُشُونَ أَنْفُسَهُمْ مُلَغُوا رَيْبَهُمْ وَأَنْتُمْ إِلَيْهِ

رَجِعُونَ﴾^۴

هانا بردن بؤ خوراکری و نویژکردن

خدای گهره نه فرمویت: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا الْكَبِيرَةُ ۖ وَالْأَعْلَى الْخَشِيعِينَ﴾ بق خوراکری و
نویژکردن هانا بهرن، که نهم کاره زدر دژواره مه گین هر بق نه و که سانهی که خویان به زل نازانن.
خدای گهره فرمان نه دا به عهده کانی نه وانهی به هیوای دنیا و قیامه تن به هانا بردن بق خوراکری
و نویژکردن، وهک موقاتیلی کوپی عه یان له ته فسیری نهم ثایه ته دا نه لیت: هانا بهرن بق وده دست
هینانی پژی نویی به خوراکری له سر فرزه کان و نویژکردن. ده ربارهی خوراکری و تراوه: مه به ست
پیی پژیو گرته^۵. مواهیدیش هر وای وتووه، قورتوبی و که سانی تریش نه لین: هر له بهر نه وه به
په مه زان ناو تراوه به مانگی خوراکری^۶. وهک فرموده بیش ناماژهی پیکردوه. و تراویشه: مه به ست له
خوراکری واز هینانه له گونا، بؤیه داویه تیه پال عیاده ته کان. بهر زترین پله یان نویژکردن. نیینو

^۱ فتح الباری ۶/۲۸۱، مسلم ۴/۲۲۹.

^۲ الصف ۲-۳.

^۳ القرطبی ۱/۳۶۷.

^۴ هود ۸۸.

^۵ ابن ابی حاتم ۱/۱۵۴ ص ۵۸.

^۶ القرطبی ۱/۳۷۲.

نبی حاتم پیوایه تی کردوو له عومری کوپی خه تابه وه په زای خوی لیبی نه لیت: خوږاگری دور جوړه، خوږاگری له سر به لا و موسیبه نه وه چاکه. چاکتر له وه خوږاگری له سر قه دهغه کراوه کانی خودا. وه نه لیت: وه که نه م قسمی عومره پیوایه تیش کراوه له هه سنی به سریه وه.^۱ که خودای گوره نه فهرمویت: ﴿وَالصَّلَاةَ﴾ نویژ. بېگومان نویژ مه زنتین یارمه تی دهره بې مانه وه و بهرده وای له سر کار، وه که نه فهرمویت: ﴿أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِابْنِ الصَّلَاةِ تَنَهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾^۲ نوی بۆت به پی کراوه له م کتیبه بیخوینه وه نویژ بکه، نویژ کردن موقد له کاری ناشرین و ناپه و ده پاریزی، یادی خودا گوره تره. نو زه میره له ﴿وَأَنهَا لَكَبِيرَةٌ﴾ دایه، ده گه پیته وه بې نویژ. نه م قسمی موجهیده، نیبو جه ریریش نه م پایه هی هلبزاردوه. هه لیش ده گری بگ پیته وه بې دهغه که وه سیه کرنه به. وه که خودای گوره له به سرهاتی قارووندا نه فهرمویت: ﴿وَقَالَ الَّذِي أُتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ تَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُفْلِحُ إِلَّا الصَّابِرُونَ﴾^۳ نه وانه ی شاره زایان پیدرابوو ده یان ووت: هه ی مال ویران، هه که سی باوه پی به خودا هه بیت و ناکار چاک بی، به و خه لاته ی خودا دهیداتی چاکتره و نو خه لاتهش هه به شی خوږاگرانه. وه نه فهرمویت: ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾^۴ وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ^۵ چاکه و خرابه وه که یه ک نین، تر هه میسه وه لای چاکتر بدهر وه. نه و سا که سی له گه ل تر دوژمنه ده بیته دوستی نزیک. نه م کارهش هه توشی که سانی ده بی که بتوانن خوږاگر بن، هه که سیش نو کاره ی توشی بی، دیاره زږد به خته وهره. واته: نه م وه سیته توشی که سی نابی مه گین نه وانه ی که خوږاگر بن. چونکه نه وانه ی توشی نه م کاره ده یین زږد به خته وهرن. به هه موو هه لسه نگاندنه کان خودای مه زن نه فهرمویت: ﴿وَأَنهَا لَكَبِيرَةٌ﴾ یانی: گران و قورسه ﴿لَا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ مه گین نه وانه ی که له خوا ترسن خویان به زل نازانن علی کوپی نه بو ته لحه له نیبو عه باسه وه نه لیت: یانی: نه وانه ی بهوایان هه یه به وه ی که خودا

^۱ ابن ابی حاتم/ ۱/ ۱۵۵.^۲ المنکبوت ۴۵.^۳ القصص ۸۰.^۴ فصلت ۳۴-۳۵.

په وانه ی کردوه^۱. پاشان خودای گوره نه فهرمویت: ﴿الَّذِينَ يَطْمَنُونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيَّ رَجْعُونَ﴾
 نهو که سانه ی سور دهرانن توشی په رور دگاریان دهن و ده که پینه وه بق لای خوی. نه مه ته و او که ری
 ده که ی پیش خویه تی. واته: نویژ یان نهو وه سیته نذر قورس و گرانه: ﴿إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾^(۱۵) الَّذِينَ
 يَطْمَنُونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا رَبِّهِمْ ﴿مه گین نه وانه ی که له خوا ترسن و چاک دهرانن که ده چنه به رده م خودای
 گوره و له پوژنی قیامه تا و ناماده ده کریڼ: ﴿وَأَنَّهُمْ إِلَيَّ رَجْعُونَ﴾ ده که پینه وه بق لای نهو، به دادوهری
 خوی هه چی ویستی لیبی دیکا. هریو یه کاتی چاک زانیان که زیندو دهنه وه و پاداشت و ه رده گرن،
 نیر خوا په رستی و وازهینان له ناره واکان لایان ناسانه. وه خوی گوره نه فهرمویت: ﴿يُطْمَنُونَ أَنَّهُمْ
 مُلْكُوا رَبِّهِمْ﴾ واته: نه وانه سور دهرانن ده گنه په رور دگاریان. نیینو جه ریر نه لیت: عهره به کان یه قین
 به گومان و گومان به گومان ناوده به ن نذر له ناوه کان هه یه که ناوی نهو شته یه و دژه که شیه تی. وه
 خودای گوره نه فهرمویت: ﴿وَرَزَّ الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا﴾^۲ تاوان باران ناگریان به چای
 خویان دی زانیان هر تیی ده گون. منیش ده لیم: له فهرمودی سه حیددا هاتووه: خودای گوره له
 پوژنی قیامه تا نه فهرمویت به عه بد: آیا هاوسهرم پینه دایت؟ آیا پیزم لینه گرتی؟ آیا نه سب و وشرم
 بق رام نه مینای و وازم لینه مینای ده سولات دار بی و پابویری؟ نه ویش ده لی: به لی، خودای گوره
 نه فهرمویت: آیا ده ترانی که تق پیم ده گه ی؟ ده لی: نه خه یه ر، خودای م گوره ش نه فهرمویت: نه مرق
 منیش تق له بیر ده کم وه تق منت له بیر کرد^۳.

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ اَلَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِيْ فَعَلْتُكُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ﴾^(۱۶)

وه بیر هیئانه و ی نه و ی ئیسرائیل به ریژ لینانیان زیاتر له گه لانی تر

خودای گوره نه فهرمویت: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ اَلَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِيْ فَعَلْتُكُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ﴾ نه ی
 نه و ی ئیسرائیل بیر له و چاکه بکه نه وه که من دهراره تانم کردووه، له چاو خه لکی هه موو دنیا زیاتر
 پیزم له نیوه نا، خودای گوره نهو به هرهانه یان وه بیر دینیتته وه که خه لاتی کردووه به بابو باپیرانیان
 و ریژی لینان به په وانه کردنی پیغه مبه ران له ناویاندا نار دنی کتیب بویان و ریژی لینان به سر گه لانی

^۱ الطبری ۱۶/۲ ص ۵۸.

^۲ الکهف ۵۳.

^۳ مسلم/۴/۲۲۷۹.

سهرده می خویاندا. وهك خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَلَقَدْ اخْتَرْنَهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾^۱
 نه وانیشان له پوی زانیاریه وه له چاو خه لکی تردا به پیزتر گرت. وه نه فرمویت: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَنْقُورُ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾^۲
 نه و کاتهش موسا به هژده کی خوی وت: که سه کانم ده بی هه رگیز نه و چاکیه له بیر نه کن که خودا دهرباره ی کردون. که نه و هه موو پیغه مبه ری هه له ناو خوتان بق په وانه کردوه.
 چه ندین پادشای له خوتان په یدا کردوه و نه و شته ی به نیوه ی داوه، به هیچ کسی له م دنیا دا نه داوه، نه و جه عفری پازی نه لیت: له په بیعی کوپی نه نه سه وه، نه بولعالیه وه له م ده قدا که خوی گوره نه فرمویت ﴿وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾ وه من پیزم داون به سه ر هه موو خه لکی دنیا. نه لیت: پیز دراون به سه ر خه لکی نه و سهرده می خویاندا به نارنی پیغه مبه ران و کتیب و پادشایان بویان، چونکه هه موو سهرده می دنیا یه کی خوی هه یه^۳. هه ر به و جوره پویات کراوه له مواهید و په بیعی کوپی نه نه س و قه تاده و نیسماعیلی کوپی نه بو خالیده وه^۴.

نومه تی موحه مه د (ﷺ) به پیز تره له نه وه ی نیسرائیل

که ده وتری نه م نومه ته به پیز تره له نه وه ی نیسرائیل به پیی نه م نایه ته به که خودای گوره پوی و تازی ده کاته نه م نومه ته و نه فرمویت: ﴿كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ﴾^۵
 نه و نیوه چاکترین کومه لن له ناو هه رده می دنیا دا سه رتان هه لداوه، فرمان به چاکه نه دن و پی له نارپه و ده به ستن، باوه پیشان به خودا هه یه، حق نه گه ر نه هلی کتیبیش به وایان به پینایه، بویان چاکتر بوو. نه وانیش می وایان تیدایه خاوه نباهه پن، به شی تدریشیان له پیی خودا لایان داوه. وه له موسه نه د و سه نه ده کانیشا هاتوه له موعاویه ی کوپی حه یده ی قوشیری وه نه لیت: پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرمویه تی: نه و نیوه جیگره وه ی

^۱ الدخان ۳۲.

^۲ المائدة ۲۰.

^۳ ابن ابی حاتم ۲۴/۲ ص ۵۸.

^۴ ابن ابی حاتم ۱۵۸/۱.

^۵ ال عمران ۱۱۰.

(توفون) حه فتا نومه تن، نئوه چاکترین و به پرتزترینان له لای خودا. ^۱ فهرموده له م باره یه وه زنده له لای نایه تی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ دا باسده کړی.

﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةً وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ ^(۱۸)

خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ خوتان بپاریزن له پږده ی کهس تاوانی ناچیته سر کهسی تر. نه وه بو له سهره تادا خودای گه وره باسی به هره کانی خوی بږ کردن، پاشان ده یان ترسینې لهو کاره سات و به لا به رده وامانه ی پږدی قیامت و نه فهرمویت: ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا﴾ خوتان بپاریزن له پږدی، واته: پږدی قیامت: ﴿لَا تَجْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ کهس تاوانی کهسی تر مه لئاگړی. وه ک خودای گه وره له نایه تی تریشدا نه فهرمویت: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ ^۲ هېچ کهس بازی گرانی هېچ کهس ناگړتته کول. وه نه فهرمویت: ﴿لِكُلِّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُفْنِيهِ﴾ ^۳ لهو پږده دا هرکه سې کاری خوی هیه و نایپه رږتته سر کهسی تر. وه نه فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا تَجْرِي الْإِدْنُ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنِ الْوَالِدِ شَيْئًا﴾ ^۴ نه ی خه لکینه! ده بی له په روه ردگار تان ترستان هیه، ترسی نهو پږده تان هیه که هېچ باوکیک توبالی فهرزنده ی خوی له سر نه، هېچ فهرزنده یه کیش بږ باوکی سودی نابې. نه مه نیتر نه وپه پری ته نگانه یه که باوک و کوپ نه یان په رږتته سر په کړی.

هېچ نکا و بارمه یه ک له خوانه ناس و مرناگړی و یارمه تیش نادریز

خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةً﴾ نکای کهس بږ کهس و مرناگړی، واته: له خوانه ناسان. وه ک نه فهرمویت: ﴿فَمَا نَفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ﴾ ^۵ نیتر نکای تکاکاران هېچ به هره یه کیان بږ نادا. وه ک خودای گه وره ده رباره ی خه لکی ناو ناگر نه فهرمویت: ﴿فَمَا لَنَا مِنْ شَفْعِينَ﴾ ^(۱۹) وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ^۶ نیتستاش نه تکا کارمان هیه و نه هاوه لیکې دلسوزیش. وه لبره دا نه فهرمویت: ﴿وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾

^۱ أحمد / ۴/۵/۴۴۷/۴، تحفة الاحوذی / ۲۵۲/۸، ابن ماجه / ۱۴۳۲/۲، فهرموده یه کی سه حیحه.

^۲ الانعام ۱۶۴.

^۳ عبس ۳۷.

^۴ لقمان ۳۳.

^۵ العنبر ۴۸.

^۶ الشعراء ۱۰۰-۱۰۱.

نه بارمته ی تیدا هیه. واته: قوربانیشی تیدا وه رناگیری. وهك خودای گه وره نه فرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُفْعَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ نِيلٌ إِلَّا أَرْضٌ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى بِهِ﴾^۱ نه وانه ی خوانه ناس بوون و هر به خوانه ناسی مردوون، هر کامیکیان نه گهر پری نه م زه مینه نالتونیش به بارمته بدا، هر گیز سودی پیناگه یه نی. وه نه فرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^۲ نه و که سانه ی خوانه ناس بوون، نه گهر هرچی له زه میندا هیه و ماله و نه ونده ی تریشی له گه ل خه ن و به هیواشی بن له سزای پوژی قیامت پزگاریان کا و خویانی پی بکهنه و جیگه ناگری و به هیچ ناچی و نازاری ندر به ژانیا ن هر تووش ده بی. وه نه فرمویت: ﴿وَإِنْ تَمَدَّلْ كُلُّ عَدَلٍ لَا يُوْخَذُ مِنْهَا﴾^۳ هرچی مال و دنیا ش ه بی و له لای نه و بی له قهره بوی خویدا پیدا قبول ناگری. وه نه فرمویت: ﴿يَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوِيَّتُكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ﴾^۴ نیر نه میو نه له وانه ی نیوه نه له وانه ی خوانه ناس بوون سهرافه تان لیوه رناگری، جیتان هر ناگره و هر نه ویشتان پی په وایه. خودای گه وره نه فرمویت نه گهر بهوا نه مینن به پیغه مبه ره که ی و شوینی نه که ون له و په یامه دا پیی هاتووه، کاتی که ده چنه وه بۆ لای خودا له پوژی قیامته بدا به و ماله وه بیگومان نزکی و نکای هیچ که سی سودیان پیناگه یه نی هیچ بارمته یه کیشیان لیوه رناگری با به نه ندازه ی پری هه موو زه مین نالتونیشی بی. وهك خودای گه وره نه فرمویت: ﴿مَنْ قَبِلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفْعَةٌ﴾^۵ پیش نه وه نه و پوژه بی، که نه و پوژه نه کرین و فروشتن ده مینی و نه تکا و نه دوستایه تی. وه نه فرمویت: ﴿لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ﴾^۶ نه کرین و فروشتن هیه و نه دوستایه تی و هاوه لی. وه لیوه یشتا نه فرمویت: ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾^۷ وه نه مانه بارمته یش نادرین. واته: هیچ که سی نیگه ران نابی بویان پزگاریان بکا له سزای خودا، وهك له پیشه وه باسکرا هیچ که سی به زه یی نایاته وه پبیاندا له خزم و کهس و کار و بارمته شیان لیوه

۱. ال عمران ۹۱.

۲. المائدة ۳۶.

۳. الانعام ۷۰.

۴. الحديد ۱۵.

۵. البقرة ۲۵۴.

۶. إبراهيم ۳۱.

ناگيری. وهك به زهيمی پيا هاتنه وه كه سيش نايه به هاواريانه وه و خوشيان هيچ دسه لاتيكيان نيه.
 وهك خودای گوره نه فهرموئ: ﴿قَالَ لِمِنْ قَوْلٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾^۱ نه وه هيچ هيٽيكي ههيه و نه يارمه تي دهر.
 واته: خودای گوره هيچ بارمه و تكايه وهرناگرئ له وانهي كه بپوايان پيټي نيه و كهس ناتوانئ له نه وه
 بزگاريان بكا و هيچ كهسئ له دهستي دهرناچئ و كه سيش بؤي نيه په ناي بدات. وه نه فهرموئ:
 ﴿وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ﴾^۲ په ناي په نا به ره و دؤي نه وه په نا نادرئ. وه نه فهرموئ: ﴿يَوْمَئِذٍ لَا
 يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ۝ وَلَا يُنْفِقُ وِثَاقُهُ أَحَدًا﴾^۳ نه وه پؤزه كهس وهك نه وه سزانا دهن، كه سيش وهك نه وه به زنجير
 شه ته ك نادرئ. وه نه فهرموئ: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ۝﴾^۴ بل هُرُ الْيَوْمَ مُتَسَلِّمُونَ^۵ چيتانه بؤجي به هاناي
 به كتره وه نايه ن؟ نه مېږ هه موو بيدهنگ و مله كچ وه ستاون. وه نه فهرموئ: ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ
 اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ صَلَّوْا عَنْهُمْ﴾^۶ ناي بؤجي نه وه شتانه ي جگه له خدا دهيان په رست تا
 به وهويه وه له خويان نزيك كه نه وه هيچ به هانايانه وه نه هاتن؟ به لكو گوم بوون لتيان. زه حكاك له
 نيينو عه باسه وه نه لٽيت: له م نايه ته دا: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ﴾ چيتانه بؤجي به هاناي به كتره وه نايه ن؟
 واته: چيتانه بؤجي نايه ن نه مېږ پاريزگاريان ليټيكن له نيمه، نه وه پؤزه پؤزي نئيه نيه و هه رگيز
 ناتوانن يارمه تيان بدن^۱. نيينو جه رير نه لٽيت: ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ نه وانه يارمه تي نادريٽ، نه لٽيت: نه
 بارمه و نه قورياننيان ليټه رناگيرئ و له و پؤزه دا هيچ كهسئ يارمه تيان نادا و تكايان بؤ ناكاه،
 خوشه ويستي نيوان هه موو به تال ده بيتنه وه و به رتيل و تكا كردن نامينئ، خو به زل زاني و هاوكاري
 به كتره هيچ دهري نامينئ. ده سلات هه ده سلاتي خوداي جه بار و دادوه ره كه هيچ تكاكارو
 يارمه تي دهرئ سودي نيه، هه كهس به پيټي خرابه ي خوئ توله ي خوئ وهرده گرئ و چا كه ش به
 چهند باره وهك خودای گوره له م ناياتانه شدا نه فهرموئ: ﴿وَقَفُّوهُمْ إِنَّمَا تُسْأَلُونَ ۝﴾^۷ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ

^۱ الطارق ۱۰.^۲ المؤمنون ۸۸.^۳ الفجر ۲۵-۲۶.^۴ الصافات ۲۵-۲۶.^۵ الاحقاف ۲۸.^۶ الطبري ۳۶/۲ ص ۵۹.

﴿٥٥﴾ بَلْ هُمْ أَقْبَمُ مُتَسَلِّطُونَ ﴿٥٦﴾ رَايَان بگدن ده بی پرسایریان لیبرکی، چیتانه بق به هانای به کتره وه نایه ن، نه مرق هه موو بیده نگ و ملکه چ وه ستاون.

﴿وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٥٧﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ نَظَرُونَ ﴿٥٨﴾﴾
 ناکامی نه وهی ئیسرائیل له فیرعه ون و نفرو بوونی هوزی فیرعه ون

خودای گه وه باسی به هره کانی خزی ده کا له سه ره وهی ئیسرائیل و نه فره مویت: ﴿وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ بیر بکه نه وه کاتیک که پزگارم کردن له فیرعه ون و دارو ده سه ته که ی، که سزای سهختیان نه دان. پزگارمان کردن له ده ستیان کاتی که له گل موسا پوشتن. واته: فیرعه ون و دارو ده سه ته که ی به رده وام نازاری نه وی ئیسرائیلیان نه دا، چونکه فیرعه ون نه فرینی خوی لیبی خویکی بینیبوو زور ترساند بووی. له خویدا ناگریکی دی له قودسی پیروزه وه ده رچوو، پوخته نار هه موو ماله قیبتیه کان له ولاتی میسرا. نه چوو ماله کانی نه وهی ئیسرائیل. مانای خوه که نه مه بوو که ده سه لاته که ی له ناو ده چی به ده ستی پیاویک له نه وهی ئیسرائیل. وتراوه: نه وانای که به شه و له لای ده بوون پیمان ده وت: نه وهی ئیسرائیل به هیوای هاتنی پیاویکن له خویان که ده بیته گه وره و خاوه نده سالات، له و کاته وه فیرعه ون نه فرینی خوی لیبی فره مانای کوشتنی نه و کورانه ی دا که له دایک ده بن له نه وهی ئیسرائیل و کچه کانی هیشتنه وه. بزیری شی دا که هه موو نه وهی ئیسرائیل به کار بیتن له کاره زور گران و خراپه کاندا. لیره دا ته فیری نه و جه زره به دانه به سه ریرینی مناله کان کراوه. وه له سوورتهی ئیبراهیمیشدا ناماژه ی پتکراوه. وه ک خودای گه وره نه فره مویت: ﴿يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾^۱ زور خراپ نازریان نه دان کورپه کانیاں لیسره ده برین، ژنه کانیاں به زیندوی ده هیشتنه وه. وه له سوورتهی قه سه سدا به و زوانه باسی دیت به ویستی خوی گه وره. هه ریویه لیره دا نه فره مویت: ﴿يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾^۲ کورپه کانی سه رده برین و ژنه کانی به زیندوی ده هیشتنه وه. بق نه وه نه م ده قه بیته ته فیسره بق نه و به هرانه ی که خودای گه وره پی به خشیون که نه فره مویت: ﴿يَسُومُونَكُمْ﴾ زور خراپ سزایان

^۱ الصافات ۲۴-۲۶.

^۲ ابراهیم ۶.

نه دان، پاشان ته فسیری نه مه ده کا لویدا و نه فرمویت: ﴿اَذْكُرُوا اٰلِيَّ اَنَسْتُمْ عَلٰیكُمْ﴾^۱ له بیر تانی
 چندم چاکه له گه لا کردون. به لام کاتی له سوورده تیبراهیمدا نه فرمویت: ﴿وَذَكِّرْهُمْ بِاٰیٰتِنَا اَللّٰهُ﴾^۲
 پوره کانی خودایان وه بیر بهینه وه. جیی خویته کی له زده نه فرمویت: ﴿يَسْؤُوْنَكُمْ سُوَّ الْعَذَابِ
 وَيَذْخَبُوْنَ اَنْبَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَاءَكُمْ﴾ زور خراپ نازاریان نه دان، کوره کانیان سرده بهی و
 زنه کانیان به زیندوی ده هیشتنه وه. باسی سرپرینی به دویدا هیتاوه بقی نه وهی نه وه مو به هره به
 بکاته به لکه له سر نه وهی نیسرائیل. فیرعون ناویک بووه بۆکه سی که ده سلاتی بووه به سر میسرا
 خوانه ناس بووه له عمالیه کان و غیره ز عمالیه کانیش. وه چون قیسر ناویک بووه بقی
 هرکه سی ده سلاتی هه بووه به سر پۆم و شامدا و خوانه ناسیش بووه. وه کیسرا ناویک بووه بقی
 هرکه سی ده سلاتی هه بووه به سر فارسه کاند، توبه عیش ناویک بووه بقی که سی ده سلاتی هه بووه
 به سر یه مه ندا و خوانه ناسیش بووه، نه چاشی بقی که سی به کار هیتراوه که ده سلاتی هه بووه به سر
 حه به شه دا. پاشان خوی گوره نه فرمویت: ﴿وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَاٌۢ مِنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ﴾ گه لیک تاقی
 کردنه وهی گوره هه بوو له پوره ردگارتانه وه. نیبنو جهریر نه لیت: له وهی که به سرمان هیتان له
 پرگار کردنتان له و سزایه که توشان هابو به دهستی فیرعون و دارو ده سته که یه وه، به خوتان و باب
 و باپیر اتانه وه، نه وه به لایه کی زور گوره بوو له لایه پوره ردگارتانه وه که توشان هاتبوو. واته:
 به هره به کی زور گوره بوو به سرتانه وه له وه دا^۲. نه سلی به لا تاقی کردنه وه، بقی چاکه و خراپه
 به کار ده هیتری. وه خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَنَبِّلُوْكُمْ بِالْحَقِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾^۳ وه نیمه به خراپه و
 به چاکه بی تاقیان ده که یه وه تاجاک و خراپه درکوی. وه نه فرمویت: ﴿وَنَبِّلُوْهُمْ بِالْحَسَنٰتِ
 وَالسَّيِّاٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ﴾^۴ به خوشیان و به ناخوشیانیان تاقی کردنه وه، سا به لکو بگه پتنه وه.
 نیبنو جهریر نه لیت: زورجار له بارهی شه پوره وه دوتری: (بلوته ابلو بلا) وه له بارهی خیره وه
 دوتری: (ابلیه ابلو بلا)^۵. پاشان خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَ اِذَا فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنٰكُمْ

^۱ البقرة ۴۰.^۲ ابراهیم ۵.^۳ الطبری ۴۸/۲.^۴ الانبیاء ۳۵.^۵ الاعراف ۱۶۸.^۶ الطبری ۴۹/۲.

وَأَعْرِضْ عَنْ آلِ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ نَظَرُونَ ﴿١٠٠﴾ ئەو کاتەیش کە ئێمە دەریامان بۆ لەت کردن و پزگارمان کردن و ئەوانەى لە گەڵ فیرعەون بوون هەموومان بە خنکاندن داو ئێوە تەماشایان دەکردن. یانی: دواى ئەوێ پزگارمان کردن لە فیرعەون و دارو دەستەکەى و لە گەڵ موسا سەلامى خوا لێی دەرجوون، فیرعەون هات بە دواتاندا، دەریامان بۆ لەت کردن، وەك خودای گەرە بەدریژی باسی کردووە لەشوینى خۆیدا بەو زوانە باسی دیت. لە سوورەتى شوعرادا بە ویستی خودا. ﴿فَأَنجَيْنَاكَ﴾ پزگارمان کردن لە فیرعەون و دارو دەستەکەى و ئێوەمان لەوان جیا کردەووەو خنکاندمان ئێوە سەیرتان دەکردن، بۆ ئەوێ بەسینەووەو دلتان پێى ئارام ببیتەووەو دوژمنەكەشتان سەر شوپۆ زەلیل بێ.

پۆژی پۆژی عاشورا

چەندین فەرمودە دەربارەى پۆژی عاشورا هاتووە، وەك ئیمامى ئەحمەد رىوایەتى کردووە لە ئیبنو عەباسەو ئەلئیت: کاتى پێغەمبەرى خودا (ﷺ) گەیشتە مەدینە بىنى جوولەكە بە پۆژون لە پۆژی عاشورادا فەرمووی: ئەو پۆژە چىە واتیدا بە پۆژ دەبن؟ وتیان: ئەمە پۆژىكى چاکە، ئەو پۆژەىە خودای گەرە ئەوێ ئیسرائیلی تیدا پزگار کرد لە دوژمنەکیان، موسا سەلامى خواى لێی بە پۆژو بوو تێیدا. پێغەمبەرى خودا (ﷺ) فەرمووی: ئێمە لە بێشتەین بۆ موسا لە ئێوە، پێغەمبەرى خودا بە پۆژو بوو تێیدا و فەرمانى دا بە پۆژو گرتنى ئەو پۆژە^۱. ئەم فەرمودە بوخارى و موسلىم و نەسانى و ئیبنو ماجەیش رىوایەتیان کردووە^۲.

﴿وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ أَخَذْنَا مِنَ الْعَجَلِ مِنْ بَعْدِهِ. وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾﴾

ئەوێ ئیسرائیل گوێرەكەیان پەرست

خودای گەرە ئەفەرمویت: ﴿وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ أَخَذْنَا مِنَ الْعَجَلِ مِنْ بَعْدِهِ﴾ کاتى کە بەلێنى چل شەوماندا بە موسا، ئێوە ئەو ناھەقیەتان کرد، پاش ئەو گوێرەكەتان پەرست. خودای گەرە ئەفەرمویت: ئەو بەھرانەى من وەبیر خۆتان بێننەرە کە لێتان خۆش بووم کاتى کە گوێرەكەكەتان پەرست دواى پۆشتنى موسا سەلامى خواى لێی بۆ ئەو شوێنەى خودا بۆى دیارى کردبوولە کاتى تەواو بوونی بەلێنەكە کە چل پۆژ بوو. کە لە سوورەتى ئەعرافدا باس کراوە کە

^۱ أحمد ۲/۹۱/۱، سە حیحە.

^۲ فتح الباری ۴/۲۸۷، مسلم ۲/۷۹۶، النسائی ۲/۱۵۷.

نه فرموئ: ﴿وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ﴾^۱ وه به لَينمان به موسا دا سي شه وه ده شهوي ترمان بق خسته سر. وتراوه مانگي زيلقه عده به ته واوي و ده پڙي زيلجه بوه، دواي پزگار يونيان له ده ستي فيرعه ون و ده رجونيان بووه له ده رياكه. پاشان خوداي گه وره نه فرموئ: ﴿ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ له پاش نه مهش ليتان خوش بوين، به لكو شوكرانه بڙير بن، پاشان خوداي گه وره نه فرموئ: ﴿وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ نه وساش كه نيمه كتيب واته: ته ورات و ﴿وَالْفُرْقَانَ﴾ هوي جيا كردنوه مان دا به موسا، ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ به لكونيوه شاره زابن. نه مهيش هر دواي ده رجونيان بووه له ده رياكه. وهك چون له سوورته نه عرافدانا ماهي پيكر اوه و له م نايه ته يشدا نه فرموئ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾^۲ له پاش نه وهي چين و به ركهاني ترمان قر تيخستن، نه و كتيب به مان دا به موسا كه بق مردوم ببيته هوي پڙشن بيني و به زه يي و شاره زاي پيگه بوون، به لكو بير له خويان بكه نه وه.

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجَلِ فَتَقُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْنَلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾^۳

ته وه ي نه وهي نيسرائيل به كوشتني خويان بووه

خوداي گه وره نه فرموئ: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجَلِ﴾ نه وسا موسا به هڙه كه ي خوي پاگه ياند، گه له كه م به گوږه كه په رستيتان ناهه قيتان له خوتان كرد. نه مه شپوهي وه رگرتني ته وه ي نه وهي نيسرائيل بوو له لايه ن خوداوه كه گوږه كه كه يان په رست. حه سه ني به سري له م نايه ته دا ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجَلِ﴾ كاتي موسا به هڙه كه ي خوي پاگه ياند: گه له كه م به گوږه كه په رستيتان ناهه قيتان له خوتان كرد: وتي: نه وه له كاتيكا بوو كه په رستني گوږه كه كه پوي دابوو. خوداي گه وره نه فرموئ: ﴿وَلَا سِطْرَ فِي آيَاتِهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا﴾^۴ كاتي ته وار په شيماني داي گرتن و ديان سهريان ليشيو اوه، وتيان: نه گهر په روه ردگارمان بهر به زه يي خويمان نه خات و له

^۱ الاعراف ۱۴۲.

^۲ القصص ۴۳.

^۳ الاعراف ۱۴۹.

گو نامان نہ بوری، نیمہ لہ زیان بارانین. وتی: ثمہ لہ کاتیکابوہ کہ موسا پتیاں دہلی: ﴿اِنَّکُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَکُمْ بِاِخْخَاذِکُمْ الْعِجْلَ لَمَلْکُمْ﴾^۱. کہ لہ کہم بہ گویرہ کہ پەرستیان ناهہ قیتان لہ خوتان کرد. نہ بولعالیہ و سہ عیدی کوپی جوبیر و پهریمی کوپی نہ نس نہ لیتن: ﴿فَتَوَبُّوْا اِلٰی بَارِیْکُمْ﴾ پهرشیمانی لہ لای و ہدی ہینہ رتان دہرپن. واتہ: لای شو کہ سہی کہ دروستی کردون^۲. منیش لیرہ دہ لیم: ﴿اِلٰی بَارِیْکُمْ﴾ ناگاداریہ کہ لہ سر شو تاوانہی کہ کردوانہ. واتہ: پهرشیمانی لہ لای شو کہ سہ دہرپن دروستی کردون کہ نیوہ لہ گہ لیدا گویرہ کہ تان پهرستوہ. نہ سائی و نیبنو جهریر و نیبنو نبی حاتمہ پریوایہ تیان کردوہ لہ نیبنو عہ باسہو نہ لیتن: خودای گہ ورہ نہ فرموی: تہویہ کہ یان نہویہ ہر یہ کی لہ وانہ ہر کہ سی کہ وتہ بہ ردہستی باوکی بی یا کوپی بی بہ شمشیر لیتی بدا و بی کوئی. دہ بی گوی نہ دا بہ ورہ کہ کوشتویہ تی لہ ویدا، نہ وانہی کہ لای موسا و ہارون دیار نہ بوون، خودا خوی دہیناسین و دانیان بہ تاوانہ کانیاں نا نہوی فرمانیان پیکرا پتی ہلسان، خودای مہ زن خوش بوو لہ بکوڑو کوڑا ویش^۳. نیبنو جهریر پریوایہ تی کردوہ لہ نیبنو عہ باسہو نہ لیتن: موسا وتی بہ مؤزہ کی: ﴿فَتَوَبُّوْا اِلٰی بَارِیْکُمْ فَاَقْبَلُوْا اَنْفُسَکُمْ ذَلِکُمْ خَیْرٌ لَّکُمْ عِنْدَ بَارِیْکُمْ فَنَابَ عَلَیْکُمْ اِنَّہُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ﴾ پهرشیمانی لہ لای بہ دی ہینہ رتانہوہ دہرپن، سا ورن یہ کتر بکوڑن، لای بہ دی ہینہ رتانہوہ نم کارہ بڑتان چاکترہ. کہ توبہی لیقبول کردن، ہر نہویشہ لہ پهرشیمانان خوش دہی و دلوفانہ. وتی: موسا لہ سر بریاری خودای گہ ورہ فرمانی دا بہ مؤزہ کی کہ خویان بکوڑن، نہ وانہی کہ گویرہ کہ کیان پهرستبوو ناگادار کرد کہ دانیشن، نہ وانہیش کہ گویرہ کہ کیان نہ پهرستبوو ہلسان و خہنجریان بہ دہستہوہ بوو. توشی تاریکاییہ کی یہ کجار ژور ہاتن و دہستیان کرد بہ کوشتنی یہ کتر. پاشان کہ تاریکاییہ کہ پهرویہوہ و نہما حہ فتا ہزار کہس کوڑابوو، نہ وانہیان کہ کوڑابوون نہوہ تہویہ کی بوو، نہ وانہش کہ مابوونہوہ ہر نہوہ تہویہ کیان بوو^۴. واتہ: خودا لہ ہردوو لایان خوش بوو نہ وانہی کوڑان و نہ وانہی کہ مانہوہ.

﴿وَ اِذْ قُلْتُمْ یٰہُوْسٰی اِنَّ نُوْمِنَ لَکَ حَتّٰی نَرٰی اللّٰہَ جَہْرَہٗ فَاَخَذَتْکُمُ الصَّیْقَۃُ وَاَنْتُمْ نَظُرُوْنَ ﴿۵۵﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاکُمْ مِثْرَ

بَعْدِ مَوْتِکُمْ لَمَلْکُمْ تَشْکُرُوْنَ ﴿۵۶﴾﴾

^۱ ابن ابی ماجہ ۱۶۷/۱ ص ۶۱.

^۲ ابن ابی حاتم ۱۶۷/۱.

^۳ النسائی فی الکبراء ۶/۴۰۵/۴۰۶، الطبری ۸/۳۰۶، ابن ابی حاتم ۱۶۸/۱.

^۴ الطبری ۷۳/۲.

نه وانهی هه لَبْرُؤُا بَوون داوای بینینی خودایان کرد خودای مه زن مراندنی و پاشان زیندوی کردنه وه

خودای مه زن نه فهرمویت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَكُومُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ

وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ نه و ساش به موساتان وت: ئیمه بپوات پیناهینن تا به ناشکرا خوا نه بینین. هر له بهر

چاوی خوتان بروسکه تان به سهردا هات. خودای گوره نه فهرمویت: نه به هرهانهی من وه بیر خوتان

بیننه وه که پیم به خشین دوی بروسکه که کاتی که داوای بینینی منتان کردبه ناشکرا که له توانای

ئیه وه هاو شیوهی ئیه ودا نیه، چاوی به من بکه وی. وه ک ئینو جورهی نه لیت: ئینو عه باس له م

ئیه ته دا نه لیت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَكُومُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً﴾ کاتی به موساتان وت: ئیمه بپوات

پیناهینن تا به ناشکرا خودا نه بینین. وتی: به ناشکرا^۱. واته: تاخودا نه بینین^۲. عوروهی کوی رویم

وتی: ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ ئیه ته ماشاتان ده کرد هه ندی بروسکه لئی داو هه ندیکی ته ماشای ده کرد^۳.

پاشان نه وانه زیندوو کرانه وه و نه وانی تریش بروسکه لئی دان. سوددی نه لیت: ﴿فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ﴾

هه وره بروسکه به سهرتاند هات. هه موو مردن موسا سه لامی خوی لیبی ده گریا و له خوا ده پاراپیه وه

ده بیوت: په روهر دگرم! من چی به نه وی ئیسرائیل بلیم کاتی چومه وه لایان که تر هه لَبْرُؤُا ده کانیان

له ناو برد: ﴿لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنِّي أَتْلُو لَكُمْ مَا فَعَلَ السَّفَهَاءُ مِنَّا﴾^۴ نه گهر ویستت له سهر بویه ههر

له پیشدا دت مراندین، ئیه ده ته وی به کاره که بیتاوه زان له ئیمه کردیان تر هه موومان له ناو به ری؟

خودای گوره موسای ناگدار کرد، نه وه هفتا که سه له وانه بوون که گویره که که یان ده په رست، پاشان

خودای گوره زیندوی کردنه وه، ههر په کی له وانه که زیندوی کردنه وه به چاوی خویان سهیری

یه کترین ده کرد که چون زیندو ده بیه وه؟ وتی: نه مه نه وه یه که خودای گوره نه فهرمویت: ﴿ثُمَّ

بَمَثَلَنَّاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾^۵ له پاش نه وهی که مردبوون، سهر له نووی زیندومان

کردنه وه، به لکو شوکرانه بژیر بن. په بیعی کوی نه نه س نه لیت: نه وه مردنه یان توله لیکردنه وه یه ک بو

لییان، دوی نه وه مردنه زیندوو کرانه وه تا نه و ماوه ته مه نه که بویان دیاری کراوه ته وای بکه^۶.

^۱ الطبری ۸۱/۲ ص ۶۱.

^۲ ابن ابی حاتم ۱۷۰/۱.

^۳ ابن ابی حاتم ۱۷۲/۱.

^۴ الاعراف ۱۵۵.

^۵ ابن ابی حاتم ۱۷۳/۱.

^۶ ابن ابی حاتم ۱۷۳/۱.

قه تادش هر وای وتوو^۱. عبدالرحماني كړې زهیدی كړې نه سلم له ته فسیری نه م نایه ته دا نه لیت: كاتې موسا سه لامی خوی لیبی له لای په روه ردگاری گه پاپه وه به له وحه كانه وه كه ته وراتی تیدا نوسرابوو، سه پری كرد گویره كه ده په رستن. فرمانی دا كه په كتر بكوژن، نه وانش كردیان و خودا لیان خوش بوو. وتی: نه م لهو حانه كتیبی خودای تیدا نوسراوه، نهو شتانه ی تیدایه كه فه رمانتان پیده كا و نهو شتانه شی تیدایه كه قه ده غه كراوه لیان. وتیان: كی بهو قسه ی تو ده كات كه ده یلیت؟ به خودا به قسه ت ناكه ی تا به ناشكرا خودا نه بینین و خودا خوی بومان دهر نه خات نه لیت: نه م كتیبی منه و وهری گرن، بچی قسه مان له گه لا ناكا و هك قسه ی له گه لا تو دا كرد نه ی موسا؟ وه نه م نایه ته ی خودای خوینده وه كه نه فهرمویت: ﴿لَنْ تُؤْمِنَ لَكَ حَقَّ نَزَىٰ اَللّٰهُ جَهْرَةً﴾ نیمه بپوات پیناهینین تا به ناشكرا خودا نه بینین. موسا سه لامی خوی لیبی پتی وتن: كتیبی خودا وهر گرن، وتیان نه خیر، وتی: چ شتیكتان تووش هاتوو؟ وتیان: توشی نه وه هاتووین، نیمه مردوین و پاشان زیندو بوینه ته وه. وتی: كتیبی خودا وهر گرن، وتیان: نه خیر وهری ناگرین خودای گه وره فریشته ی نارد و نهو كیوه ی بهرز كرده وه به سه ریانه وه^۲. نه م باسه نه وه ده گه یه نی كه دوی نه وه زیندو كړانه وه نه ركیش درا به سه ریاندا. ما وهردی دوو پای هیناوه لهو باره په وه: په كه میان: نه رکیان له سه ر لاچوو، چونكه به چاوی خویان نهو فرمانه یان به ناشكرا بینی و ناچار بوون بپوا بیتن. دووم: نه وانه نه رکیان له سه ر لانه چوو، چونكه خاوه ن اووه نه رکی له سه ر هاشاگرې. قورتوبی نه لیت: نه م میان پاست و ته واوه، چونكه بینینی شتی ترسناك نابیته هوی لابردي نه رك له سه ریان، خو نه وه ی ئیسرائیل موعجزه ی زور گه وره یان بینی، كه چی له گه لا نهو موعجزانه یشا هر نه رکیان له سه ر بوو، نه وه شتیکی دیار و ناشكرایه والله اعلم.

﴿وَقَالُوا عَلَيْنَا اَلْاَمَامَۃُ وَاَنْزَلْنَا عَلَیْكُمْ اَلْمَنَۃَ وَاَسْأَلُوْهُ كُلُوْا مِنْ مِّطَیْبَتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَمَا ظَلَمُوْا وَلٰكِنْ كَانُوْا

اَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۷۷﴾

سپهر كردن بویان و ناردنی گه زو و شیاقه بویان

كاتې خودای گه وره باسی نهو به لایانه ی كردكه له سه ر نه وه ی ئیسرائیل لای برد، دیسان باسی نهو به مرانه ده كا كه خودای گه وره پتی به خشیونو نه فهرمویت: ﴿وَقَالُوا عَلَيْنَا اَلْاَمَامَۃُ﴾ هوریشمان كرده سپهر به سه رتانه وه. ﴿اَلْاَمَامَۃُ﴾ كوی (غمامه) چونكه ناسمان ده كا به هور، واته: بهری ناسمان

^۱ ابن ابی حاتم ۱/۱۷۳.

^۲ الطبری ۲/۸۸ ص ۶۲.

دهگري و دای دهپوشي، له هه وري سپی پيک دي. له بياباندا له ژيږيدا بوون تا له گرمای خور بيان پاريزي. ئيبنو ئهبي حاته ميش ههروای وتوو. ږيوايهت کراوه له ئيبنو عومرو ږهبيعي کوږی نه نه س و ئهبي ميجلو زححاک و سودديه وه هه وک ئيبنو عهباس نه ئيت^۱. هه سهن وقه تادهش نه ئين:

﴿وَلَلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ﴾ هه وريمان کرده سيږه به سه رتانه وه، نه مه له ده شتا بووه هه وري بووه به سيږه به سه ريان وه بقی پاراستنيان له خور^۲. ئيبنو جهريز نه ئيت: نه وه وه، هه وريکی سارد تر بووه له هه وريش چاکترو خوشتريش بووه^۳. وه نه فه رموي: ﴿وَأَرْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى﴾ که زقو مه لی شيلاقه شمان بقی ناردين. عه لی کوږی نه بو ته لحه له ئيبنو عه باسه وه نه ئيت: که زقيان بقی ده باريه سه ر دره خته کان سه ر له به يانی بقی ده چون و به ئاره زوی خويان لييان ده خوارد. قه تاده نه ئيت: که زق به سه رياندا ده باری له شويني خوياندا وه که به فر. له شير زقو سپی تر بوو، وه له هه نگوينيش شيرين تر بوو، له هه لاتنی خوره وه بقی هه لاتنی خور، هه ر پياوی به نه دانه ی پيويستی نه و ږژه ی خوی هه لده گرت، نه گه ر زياده ږهوی بگرديا له وه ی خوی نه دما و خراپ ده بوو، کاتي که ږژه ی شه شه م ده هات، که ږژه ی هه ينيه که ی بوو، به شي ږژه ی شه شه م و هه وت می هه لده گرت. چونکه نه و ږژه جه زن بوو، ږژه ی بژيوی په يدا کردن و گه رن به شوين بژيويده نه بوو، نه مه هه موی له ده رو ده شت بوو. نه و که زق به ناو بانگه، نه گه ر به ته نيا بخورايه خوراک بوو به له زه تيش بوو، خق نه گه ر تيکه لاوی ناو بکرايه ده بوو به خواردنه وه يه کی چاک و خوش. وه نه گه ر تيکه لاوی شتيکی تريش بکرايه، ده بووه جزيکی تر. به لام نه مه به ته نيا مه به ستي نايه ته که نيه، به لگه شمان بقی نه وه، نه م فه رموده ی بوخايه که ږيوايه تی کردووه له سه عيدي کوږی زه يده وه ږه زای خوی ليبي نه ئيت: پيغه مبه ر(ﷺ) فه رمويه تی: دؤمه لان(الکماء) له که زقيه، ناوه که يشی شيفايه بقی چاو^۴. نه م فه رموده نيما می نه حمه ديش ږيوايه تی کردووه^۵. زانايانی فه رموده ږيوايه تيان کردووه جگه له نه بو داود. تيرمزی نه ئيت: فه رموده يه کی هه سه نی سه حيحه^۶. وه تيرمزی ږيوايه تی کردووه له نه بو هوره يره وه نه ئيت: پيغه مبه ري خودا(ﷻ) فه رمويه تی: خورمای عجو ه له به هه شته وه يه، شيفای تيډايه بقی زه هرو

^۱ ابن ابي حاتم ۱۷۴/۱ ص ۶۲.

^۲ الطبري ۹۱/۲.

^۳ ابن ابي حاتم ۱۷۶/۱.

^۴ فتح الباري ۱۴/۸.

^۵ احمد ۱۸۷/۱ سه حيحه.

^۶ فتح الباري ۱۴/۸، مسلم ۱۶۱۹/۳، تحفة الاحوذی ۲۳۵/۶، النسائي فی الکبراء ۳۷۰/۴، ابن ماجه ۱۱۴۳/۲.

دوهم لان له گه زويي ناوه كهى شيفايه بؤ چا^۱. تهنيا ترميزى خوى ميناويه تى^۲. به لام مهلى شىلاقه (السوى) عهلى كوپى نه بو تهلمه له ئيبنو عه باسه وه نه ئايت: وتى: مهلى شىلاقه له مهلى سه ماني ده چى. كه نه وهى ئيسرائيل لييان ده خوارد. سودى پويويه تى كردووه له ئيبنو عه باس و ئيبنو مه سعود وهندى له هاوه لاني پيغه مبه ره وه (ﷺ) وتويانه: مهلى شىلاقه له بالندهى سه ماني ده چى^۳. مواهيد و شعبةى و زه حاك و حه سن و عيكه ره و په بيعى كوپى نه نه سيش په حمه تى خويان ليبي مه رويان وتوو^۴. عيكه ره نه ئايت: شىلاقه بالنده يه كه وهك بالنده يه كه له باخدا، گه وره تر له چوله كه يان له بشپوهى نهو بووه^۵. قه تاده نه ئايت: شىلاقه له بالنده يه كى مه يله و سوور چوه، باى باشور كزى ده كرده وه بويان. ههركه سه و به پيى پتيوستى خوى له و پوژده لايى سر ده برين، نه گه ر زياترى سه برپايه، نه ده ماو خراپ ده بوو. تا پوژى شه شه مى كه پوژى مه ينى بوو، به پيى پتيوستى خوى مه لى ده گرت بؤ پوژى شه شه م و حه وه ميش، چونكه نهو پوژه، پوژى خوا په رستى بوو، كه س هيچى نه ده ويست و به دوايدا نه ده چوو^۶. پاشان خوداى گه وره نه فرمويت: ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ بخون له و بزيويه پاكهى به شمان داوون: ﴿وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ نه وان نا هقيان له ئيمه نه كرد ده رياره ي خويان نا هق بوون. واته: فرمانمان پيدان له بچيويه بخون كه پيمان داوون و خوا په رستى بكن. وهك له ئايه تيكي ترا فرمويه تى: ﴿كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ﴾^۷ له م بزيويه ي په روه ردگار تان پيى داوون بخون و شوكرانه بزيو بن، به لام نه وان دزايه تيان كردو حاشايان كرد و نا هقيان له خويان كرد، له گه ل نهو هه موو نيشانه و به لگه و موعجيزانه كه به چاوى خويان بينيان.

پيژى هاوه لاني موحه مه د (ﷺ) به سه ر هاوه لاني كوئى پيغه مبه ره كاندا سه لامى خويان ليبي ناليره دا پيژو قه درى هاوه له كانى پيغه مبه ره (ﷺ) ده رده كه وي پره زاي خودا له وان و له هه موو هاوه لاني پيغه مبه ران له خوپاگرى و كولنه دان و نازار پيئنه گه ياندن، له گه ل نهو هه موو سه فه رو

^۱ تحفة الاحوذى / ۲۲۲/۶/ حه سه نه ص ۶۲.

^۲ تحفة الاحوذى / ۲۲۵/۶/.

^۳ الطبرى / ۹۶/۲/.

^۴ ابن ابى حاتم / ۱۷۸/۱/ ص ۶۳.

^۵ ابن ابى حاتم / ۱۷۹/۱/.

^۶ ابن ابى حاتم / ۱۷۹/۱/.

^۷ سباء ۱۵.

گو نامان نہ بوری، نئےمہ لہ زیان بارانین. وتی: شہمہ لہ کاتیکابوہ کہ موسا پییان دہلی: ﴿إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ لَمَلَكُمْ﴾^۱. کہ لہ کہم بہ گویرہ کہ پەرستیتان ناہہ قیتان لہ خوتان کرد. نہ بولعالیہ و سہ عیدی کوپی جوبیر و پەر بیعی کوپی نہ نس نہ لیتن: ﴿فَتَوَلَّوْا إِلَىٰ بَارِيكُمْ﴾ پەر شیمانی لہ لای و ہدی ہینہ رتان دہرین. واتہ: لای شو کہ سہی کہ دروستی کردون^۲. منیش لیرہ دہ لیم: ﴿إِلَىٰ بَارِيكُمْ﴾ ناگاداریہ کہ لہ سر شو تاوانہی کہ کردوانہ. واتہ: پەر شیمانی لہ لای شو کہ سہ دہرین دروستی کردون کہ نئوہ لہ گہ لیدا گویرہ کہ تان پەرستوہ. نہ سائی و نیبنو جہریر و نیبنو نئی حاتمہ پیوایہ تیان کردوہ لہ نیبنو عہباسوہ نہ لیتن: خودای گہورہ نہ فرموی: تہویہ کہ یان نہویہ ہر یہ کی لہ وانہ ہر کہ سی کہ وتہ بہ ردہستی باوکی بی یا کوپی بی بہ شمشیر لئی بدا و بیکوژی. دہ بی گوی نہ دا بہورہ کہ کوشتویہ تی لہ ویدا، نہ وانہی کہ لای موسا و ہارون دیار نہ بوون، خودا خوی دہیناسین و دانیان بہ تاوانہ کانیندا نا نہوی فرمانیان پیکرا پیی ہلسان، خودای مہ زن خوش بوو لہ بکوژو کوژاویش^۳. نیبنو جہریر پیوایہ تی کردوہ لہ نیبنو عہباسوہ نہ لیتن: موسا وتی بہ مؤزہ کی: ﴿فَتَوَلَّوْا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَأَقْلَوْا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَنَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ پەر شیمانی لہ لای بہدی ہینہ رتانوہ دہرین، سا ورن یہ کتر بکوژن، لای بہدی ہینہ رتانوہ نہم کارہ بۆتان چاکترہ. کہ توبہی لیقبول کردن، ہر نہویشہ لہ پەر شیمانان خوش دہی و دلوفانہ. وتی: موسا لہ سر ہر یاری خودای گہورہ فرمانی دا بہ مؤزہ کی کہ خویان بکوژن، نہ وانہی کہ گویرہ کہ کیان پەرستبوو ناگادار کرد کہ دانیشن، نہ وانہیش کہ گویرہ کہ کیان نہ پەرستبوو ہلسان و خہنجہریان بہ دہستوہ بوو. توشی تاریکاییہ کی یہ کجار ژور ہاتن و دہستیان کرد بہ کوشتنی یہ کتر. پاشان کہ تاریکاییہ کہ پەرہویہ و نہما حہفتا ہزار کہس کوژابوو، نہ وانہیان کہ کوژابوون نہویہ تہویہ کی بوو، نہ وانہش کہ مابوونہوہ ہر نہویہ تہویہ کیان بوو^۴. واتہ: خودا لہ ہردوو لایان خوش بوو نہ وانہی کوژان و نہ وانہی کہ مانوہ.

﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يٰيُحْيٰى اِنَّ نُوْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرٰى اِلٰهَ جَهَنَّمَ فَاِخْذِ نَفْسَكَ الصَّٰلِحَةُ وَاَنْتُمْ نٰظِرُوْنَ ﴿۵۵﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ

بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَمَلًا لَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۵۶﴾﴾

^۱ ابن ابی ماجہ ۱۶۷/۱ ص ۶۱.

^۲ ابن ابی حاتم ۱۶۷/۱.

^۳ النسائی فی الکبراء ۶/۴۰۴/۴۰۵، الطبری ۸/۳۰۶، ابن ابی حاتم ۱۶۸/۱.

^۴ الطبری ۷۳/۲.

﴿يَقُولُوا أَدْخُلُوا الْأَرْضَ الْمَقْدَسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْدُوا﴾^۱ که له که م بچنه سهر نهو زهمینه پیرۆدهی که خودا بق ئیوهی بپیار داوه و بۆتان نوسراوه و بهرهو پاش مهگه پینه وه. هه ندی تر وتویانه: نهو شاره ئهریحا بووه. ریوایه تیش کراوه له ئیبنو عباس و عهبدولپه حمانی کوپی زهیده وه. ههر بهو شیوه به بوو تا له چۆله وانی و بیابانه که ده رجووندوای چل سال له گه له یوشعی کوپی نون سهلامی خوای لیبی خودای گهره له ئیوارهی مهینیدا سهری خستن. لهو پۆژهدا خوا که میك خوری بق گرتن (به ندکردن) تا سهرکه وتنه که به ده ست بینن. کاتی که سهرکه وتنه که یان به ده ست هینا. فه رمانیان پندرا له ده رگای شاره که وه بچنه ژوره وه ﴿سُجَّدًا﴾ به سوژده بردن. سوپاسی خودای گهره بکه ن له سه ر نهو به هرهانی که پیتی به خشیون لهو یارمه تی و سهرکه وتنه و شاره که ی بق گپرا نه وه و لهو چۆله وانی و گو مری به رژگاری کردن. عه و فی ئه لئیت: له ته فسیره که یدا له ئیبنو عه با سه وه له م ئایه ته دا- و ادخلوا باب سجدا- ههر له ده رگا چوونه ژوره وه سوژده به رن. ئه لئیت: یانی: پکوع به رن.^۲ وه ئیبنو جهریر ریوایه تی کردووه له ئیبنو عه با سه وه ﴿وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾. له ده رگا وه بچنه ژوره وه سوژده به رن، وتی: له ده رگایه کی بجو که وه پکوع به رن. حاکمیش ریوایه تی کردووه، ئیبنو ئه بی حاتم ئه مه ی بق زیاد کردووه: به قنگه خشکی چوونه ژوره وه. حه سه نی به سه ری ئه لئیت: فه رمانیان پیکرا سوژده به رن به ده م وچاویان له کاتی چونه ژوره وه دا. پازی ئه مه ی به دوور زانیوه. وه هه ندیکی تریان وتویانه: مه به ست لیژهدا به سوژده برن گهر دن که چی بووه، له به ر گرانی هه لگرتنی له سه ر هه قیقه ته که ی خۆی. خوسه یف ئه لئیت: عی کر مه له ئیبنو عه با سه وه ئه لئیت: نهو ده رگایه پوه و قیبله بووه. ئیبنو عه باس و مواهید و سوودی و قه تاده و زه ححاک ئه لئین: نهو ده رگای حیته بوه له ده روازه ی ئیلیانه وه یانی: قودسی پیرۆز. پازی گپراویه تیه وه له هه ندیکی تریان وه که مه به ست به و ده رگایه، پویه ک بووه له ره وه کانی قیبله. خوسه یف له عی کر مه وه له ئیبنو عه با سه وه ئه لئیت: چوونه ژوره وه له سه ر لا سوودی ئه لئیت: له ئه بو سه عیدی ئه ز دیه وه له ئه بو کونوده وه له عه بداللهی کوپی مه سه عوده وه. پتیا ن وترا: ﴿وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ وه له ده رگا وه بچنه ژوره وه به مل که چی. چوونه ژوره وه سه ریا ن به رز کردبو وه^۳ ﴿مَعْنَى رُؤُسِهِمْ﴾ به پیچه وانه ی نه وه که فه رمانیا ن پیکرا بو. پاشا ن خودای گهره ئه فه رمو ییت: ﴿وَقُولُوا حُطَّةً﴾ نه ی خودایه! له گونا همان خو ش بیه. ئیبنو عه باس

^۱ المائدة ۲۱. الرازی ۸۲/۳.

^۲ الطبری ۱۱۳/۲ ص ۶۴.

^۳ ابن ابی حاتم ۱۸۳/۱ ص ۶۴.

۱. **ثَلَاثٌ**: له گوناھمان خوش بیه، داوای لیخوشبوون بکن.^۱ **حَسَنٌ** و **قَتَادَةُ** ثَلَاثٌ: واته: گوناھمانمان له سر لابه ره.^۲ **خُدَايَ** گوره نه فرمویت: ﴿تَنْفِرُ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَيَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ﴾
 نهوسا له گوناھمان کانتان خوش دهیین و پاداشتمان له سر کاره چاکه کان زیاد دهیی. **ثَلَاثٌ**: نه مه وهلامی شو فرمانه یه. واته: نه گره هلسان بهو کاره ی که فرمانشان پیاون له تاوانه کانتان خوش دهیین و چاکه کانیاں چند باره ده که یه وه. کورتی مه بهسته که نهویه، نهوانه فرمانیاں پیکرا که ملکه چی فرمانی خودا بن له کاتی سر که وتنه کدا به کردارو به گفتاریش دان بنین به تاوانه کانیاںدا و داوای لیخوش بوون له خودا بکن لهو گوناھمانه و شوکرانه بژیی شو به هراشه بن و هول بدن و په له بکن بق به دهست هیئانی شو به هراشه به تهویه کردن و گه پانه وه بق لای خوی گوره. وه **ك** نه فرمویت: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝۱﴾
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ ۚ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا^۳ هرکاتی یارمتهی خودا گه یشته نیوه و سرکه وتن. خه لکیش دی کومه ل کومه ل دینه ناو ثانی خوداوه. هر سوپاس و شوکری په روه ریدگارت بکه و داوای لیخوشبوونی لیکه. شو همیشه په شیمانی په شیمانان قبول دهکا. خودای گوره نه فرمویت: ﴿قَدْ دَلَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ نهوسا سته مکاران هرچی بهوان سپیرابوو به پیچه وانه په فتریاں کرد. بوخاری پیوایه تی کردووه له شوو موره یه وه په زای خوی لیبی له پیغه مبه ره وه (ﷺ) نه فرمویت: به نه وهی نیسرائیل وترا له ده رگا که وه بچه ژوره وه به کرنوشه وه بلین: گوناھمانان لیه لوه رینه که چی نهوان گوریان به قنگه خشکی چوونه ژوره وه و دهیان وت: دانه ویله یه که له مویه کدا.^۴ نهسانی به مرفوعی پیوایه تی کردووه. وه له م وته یه دا که خودای گوره نه فرمویت: ﴿حَطَّةٌ﴾ وتی: گوریان و تیان: دانه ویله یه که (حبة). عه بدوره زاقیش هر بهم جوړه پیوایه تی کردووه له بوخاری و مسلم و ترمزیه وه.^۵ تیرمزی **ثَلَاثٌ**: فرموده یه کی حه سنی سه حیحه. پوخته ی نه وهی که زانایانی ته فسیر باسیان کردووه نهویه که فرمانه که ی خودایان گوی که به ملکه چی به کردارو گفتاره وه بچه ژوره وه و کرنوش بهرن. که چی نهوان به قنگه خشکی چوونه

^۱ ابن ابی حاتم ۱/۱۸۳.

^۲ ابن ابی حاتم ۱/۱۸۵.

^۳ النصر ۱-۳.

^۴ فتح الباری ۱۴/۸ ص ۶۴.

^۵ النسائی فی الکبری ۶/۲۸۶.

^۶ تحفة الاحوذی ۸/۲۹۱.

بخون و بخونه وه. خوی گوره نه فرمویت: نو بهر هی منه و بیری خوتانی بیننه وه، که وه لای پیغه مبره که تانم موسا سه لای خوی لیبی دایه وه که دلاوی ناوی بۆ کردن، به ناسانی ناوم بۆ دهره میتان له بهردیک له گه ل خوتانه. ردوانزه کانیم لیته لقولان، ربی هر تیره یه که له و تیرانه کانیه بۆ خوی. گه زوو شیلاقهش بخون و له و ناویش بخونه وه که بۆم هه لقولاندن، بهی هیچ ماندوو بوون و ناره حه تیه که. نو که سه بیرستن که نه وی بۆ پام هیتان: ﴿وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ له زه ویدا به دغه پی مه کن. له باتی نو بهرانه سه ریچی و لاساری مه کن، زانایانی ته فسیر له م باره یه وه دواون، وه ک نیینو عه باس په زای خوی لیبی نه لیت: بهردیکی چوارگوشه له لای خویان بوو، فرمان درا به موسا سه لای خوی لیبی به دار عه ساکی لییدا، دوانزه کانی لیته لقولاله هر لایه کی بهرده که وه سی کانی لیته لقولا، هر تیره و کانی خوی دهناسی و ناوی لیده خوارده وه، بۆ هر شوینی نه بیان ده گواسته وه مه گین نو بهرده له و شوینه دا له گه لیان بوو وه ک چۆن له شوینی یه که مدا له گه لیان بوو. ^۱ نم به سه رها ته له و به سه رها ته ده چی که له سوهرتی نه عرافدایه؟ به لام نو به سه رها ته له مه که هاتوو، چونکه که باسکراوه به زه میری غائب باس کراوه، خدای گوره نو به سه رها ته ی بۆ پیغه مبر باس کردوو که چی به سه ر هیتان، بۆیه له م سوهرتی به قهرده که له مدینه هاتوته خوارده و پوی و تاره که له مان کراوه. وه له سوهرتی نه عرافدا خدای گوره باسی کردوو و نه فرمویت: ﴿فَأَنْجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ﴾ ^۲ دوانزه کانی له بهرده که وه هه لقولین. نه وه سه رها ته ی هه لقولینه که بووه. لیره دا باسی هه لقولانه که به ته وای ده کا، باسی هه ردو هه لقولانه که له ویش و لیره شا جیی خویته تی و الله اعلم.

﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسَىٰ اَنْ تَصْبِرْ عَلٰٓى طَعَامٍ وَّجِدْ فَاذْعُ لَنَا رَبِّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَآئِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلَآءَ قَالَ اَتَشْتَبِهُ لِرَبِّكَ الَّذِیْ هُوَ اَذْفَ بِالَّذِیْ هُوَ خَيْرٌ اَمْ يٰمُوسٰى اَنْ يَضْرَبَ لَكُم مَّا سَاَلْتُمْ﴾

داوای خواردنی خرا بیان کرد له جیی گه زوو شیلاقه

خدای گوره نه فرمویت: نو بهرانه ی من وه بیر خوتان بینن که بۆم ناردن له گه زوو مه ی شیلاقه که خواردنیکی زور چاک و به سوود و ناسان بوو، نه وهش له بیر مه کن که ناره زایتان دهری پی له و بۆیوی که پیمان دابوون. داواتان کرد له موسا که بۆتان بگویی به خواردنیکی خراپ و که م

^۱ الطبری ۱۲۰/۲ ص ۱۶۵.

^۲ الاعراف ۱۶۰.

سوود که سه وزه وات و نه وانه ی تر که داواتان کرد. حه سه نی به سری نه لیت: خویان له سر نه و نازو نیعمه ته پانه گرت و له خوبایی بوون، حه زیان له و ژیا نه ی پیشوی خویان بوو، که خه ریکی خواردنی نیسک و پیازو سه وزه وات بوون وه ک خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿يَسْمُوْنَ لَنْ نَّصْبِرَ عَلٰی طَعَامٍ وَاجِدُ قَادُغْ لَنَا رَبُّكَ يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا تُنْبِئُ الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَآئِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلَهَا﴾ نه و کاته شتان له بیر بی که وتان: موسا نیعمه به یه ک جوره خوراک خومان بق پانا گبری، له پهره وردگارت بخوازه له وه ی له زهوی ده یروینی، وه ک سه وزه وات و خه یارو نیسک و پیاز و سیر بومان به به ره هم بیئی. بویه وتیان: ﴿طَعَامٍ وَاجِدُ﴾ چونکه نه وان گه زوو مه لی شتلاقه یان ده خوارد. گزپانی به سهردا نه ده هات هه موو پوژی هه نه و خواردنه یان ده خوارد. سه وزه وات و نیسک و خه یارو پیاز هه مووی ناسراو بوو. به لام (فوم) له خویندنه وه ی نیینو مه سعودا به (ثومها). نیینو نه بی حاتم پریوایه تی کردووه له حه سه نه وه نه لیت: (و فومها) له نیینو عه باسه وه نه لیت: سیر (الثوم)^۱. نیینو عه باس نه لیت: له زمان ی پیشیناندا وتراوه: (فوموا لنا) وات: ناشان بق بکن. نیینو جه ریر نه لیت: نه گهر نه وه راست بوئی، نه وه له پیته گزپاوه کانه وه ک وتویانه: (وقعوا فی عاثور شر، و عافور شر؟ و اثنافی و اثنائی و مغاضیر و مغاثین) وینه ی نه مانه که پییتی فاء گزپاوه به پییتی ثاء. (تاء) گزپاوه به (فاء) له بهر نزکی مه خره جه که یان^۲ و الله أعلم. هه ندیکی تر ده لیت: (الفوم) یانی: گهن. نه و گهنه ی که نانی لیدروست ده کزیت. بوخاری نه لیت: هه ندیکی تر وتویانه: نه و دانه ویلانه ی که ده خورین هه موویان فومیان پیده وتریت. پاشان خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿قَالَ اَتَسْتَبْدِلُوْا الَّذِیْ هُوَ اَذْنٰ بِالْاِذِیْ هُوَ خَبِرٌ﴾ وتی: نیوه خراپ به چاک ده گزپنه وه؟ نه مه سه رزه نشت کردن و سه رگونه کردنه بویان له سر داواکردنی نه و خواردنه خراپانه و واز هینان له ژایانه چاک و خواردنه پاک و به سوودانی که پتیاان به خشراوه: ﴿اَفَمَطْرًا مِّمَّسْرًا﴾ سه ربه ره و ژیر بچه شاریک دلخوازی نیوه له وینه. نیینو عه باس نه لیت: شاریک له شاره کان^۳. نیینو جه ریر پریوایه تی کردووه له نه بو لهالیه و په بیعی کوپی نه نه سه وه که وتویانه نه و شاره شاره که ی فیرعون بووه^۴. به لام له راستیدا مه به ست شاریک بووه له و شارانه. وه ک پریوایه تراوه له نیینو عه باس و که سانی تریشه وه. مانا که ی نه وه یه، چونکه موسا به هوزه که ی وت:

^۱ ابن ابی حاتم ۱۹۲/۱ ص ۶۵.^۲ الطبری ۱۳۰/۲.^۳ ابن ابی حاتم ۱۹۴/۱.^۴ الطبری ۱۳۴/۲.

نه‌وی نپوه داواتان کردووه شتیکی گران و نارحمهت نیه به‌لکو نه‌و شتانه له هه‌موو ولایتیکا هه‌یه و زوریسه که چوونه ناوی. نه‌ونده شتیکی خراپه و زوریسه له‌و شارانه‌دا بۆ نه‌وه ناشی که من داوای بکه‌م بۆتان. هه‌ریزه نه‌فه‌رمویت: ﴿أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَمْ لَكُمْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ نپوه خراپ به چاک ده‌گورنه‌وه؟ سه‌ر به‌ره و ژیر بچه شاریک دلخوازی نپوه له‌وتیه، واته: نه‌وی داواتان کرد له‌وتیه. له‌به‌ر نه‌وه داواکه‌یان له پوهی له خویایی بوون و شه‌په‌وه بوو، هیچ پتیوستیه‌کیان به‌وه نه‌بوو. به‌گویتی نه‌کردن و الله اعلم.

﴿وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءَ وَبَغَضَ مِنْ اللَّهِ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ كَأَنَّهُمْ يَكْفُرُونَ بِعَايَةِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ (١١)

چاره‌په‌شی و زه‌بوونی بریاردا بۆ جووله‌که

خودای گه‌وره نه‌فه‌رمویت: ﴿وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ﴾ چاره‌په‌ش و زه‌بونیان بۆ بریار درا. واته: به‌شه‌رعی و به‌قه‌ده‌ریش چاره‌په‌ش بوون و به‌رده‌وامیش هه‌ر چاره‌په‌ش و زه‌بوون ده‌بن. هه‌ر له سه‌ر نه‌و په‌وشتانه‌یه‌نه خودا سوڤ شوڤو چاره‌په‌ش و زه‌بوونی کردوون، له‌گه‌ل نه‌وه‌یشا هه‌ر خویان بۆ خویان چاره‌په‌ش و زه‌بوون. هه‌سه‌ن نه‌لێت: خودا زه‌بوونی کردوون، به‌رگریان لیناکری و خستونی‌تیه به‌رپیتی مسولمانان. نه‌م ئومه‌ته په‌بیان به‌وه بردووه و زانیویانه. مه‌جوسیه‌کانیش سه‌رانه‌یان لێسه‌ندوون^١. نه‌بولعاليه و په‌بیعی کوپی نه‌نه‌س و سوددی نه‌لێن: ﴿وَالْمَسْكَنَةُ﴾ یانی: هه‌ژاری^٢. عه‌تییه‌ی عه‌وفی نه‌لێت: سه‌رانه (الخراج)^٣. خودای گه‌وره نه‌فه‌رمویت: ﴿وَبَاءَ وَبَغَضَ مِنْ اللَّهِ﴾ وه به‌ر غه‌زه‌بی خوا که‌وتن. زه‌ححاک نه‌لێت: تووشی غه‌زه‌بی خودا هاتن^٤. ئیبنو جه‌زیر نه‌لێت: مه‌به‌ست به‌ ﴿وَبَاءَ وَبَغَضَ مِنْ اللَّهِ﴾ پوشتن و گه‌رانه‌وه. ناوتری (باء) مه‌گین به‌ مه‌وسولی یان به‌ چاکه یان به‌ خراپه. ده‌وتری: (باء فلان بذنبه، بیوه به‌ بواء و بواء). وه‌ک خودای گه‌وره نه‌فه‌رمویت: ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَءَ بِإِيمَانِي وَإِيمَانِكَ﴾^٥ من ده‌مه‌وی تاوانی کوشتنی من و تاوانی خۆت بپته ملت. مانای ده‌قه‌که

^١ ابن ابی حاتم ١٩٦/١٩٥/١ ص ٦٦.

^٢ ابن ابی حاتم ١٩٦/١.

^٣ ابن ابی حاتم ١٩٦/١.

^٤ الطبری ١٣٨/٢.

^٥ المائدة ٢٩.

نہو یہ کہ گہانہ وہ وزیان مینا خویان خستہ ہر نہو غزہ بہ و خودایش غزہ بی لیگرتن^۱۔ خودای گورہ نہ فہرمویت: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِعَالِيَةِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتَ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾^۲۔ لہ بہر نہوہ لہ نیشانہ کانی خودا حاشایان دہ کرد، ہر لہ ناہق پیغہ مہرانیان دہ کوشت، یاخی بوون و دہ ستریزیان دہ کرد۔ خودای گورہ نہ فہرمویت بڑیہ بہو جڑہ سزامان دان و نہو چارہ پدش و زہ بونیہ مان بہ سہر ہینان و تووشی غزہ بمان کردن، لہ بہر خق بہزل زانیان بہرانبہر بہ ہق و شوین نہکہ و تنی و حاشا کردنیان لہ نیشانہ کانی خودا و سوکایہ تی کردن بہ ہلگرانی پھیامی خودا کہ پیغہ مہران و شوین کہ و توانیان بوون، بہ کہم سہیریان دہ کردن تا وای لیہات دہ ستیان دایہ کوشتینان۔ ہیچ خوانہ ناسیہ ک لہوہ گورہ تر نیہ کہ نہوانہ حاشایان لہ نیشانہ کانی خودا کردو پیغہ مہرانی خودایان بہ ناہق کوشت۔

پیناسہی خویہزل زانی

ہر بڑیہ لہ ہردو سہ حیجہ کہ دا ہاتوہ کہ پیغہ مہری خودا ﴿وَلَا تَقْرَأُوا لَهُمْ﴾^۳ فہرمویہ تی: فیزلی: پیناخوش بوونی ہق و سوکایہ تی کردنہ بہ خہک^۴۔ نیعامی نہ حمہد پیوایہ تی کردوہ لہ عہد لالی کوپی مہ سعوہ وہ کہ پیغہ مہری خودا ﴿وَلَا تَقْرَأُوا لَهُمْ﴾^۵ فہرمویہ تی: توندترین سزای خہلکی لہ پڑی قیامہ تا پیوایکہ پیغہ مہریکی کوشتبئی یان پیغہ مہری کوشتبیتی۔ وہ پٹیہرانی گومپایی نہوانی بہ یکہ دروست دہ کەن^۶۔ خودای گورہ نہ فہرمویت: ﴿ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾^۷ یاخی بوون و دہ ستریزیان کرد۔ نہ مہیش ہوکاریکی تر بوو بق سزادانیان لہ سہری چونکہ نہوانہ یاخی و دہ ستریزیی کہ ربوون۔ لاساری کردن، ہلسانہ بہ کرداری قہدہ غہ کراو، دہ ستریزیش، لادانہ لہ سنوری دیاری کراو و پڑیگہ پندراو، واللہ اعلم۔

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ

أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾^۸

برواو ناکاری چاک سہرچاوی پزگاریہ لہ ہہموو کاتیکہا

خودای گورہ دوی نہوہ باسی ہلسو کہ و تی نہوانی کرد کہ سہرپیچی فہرمانہ کانی دہ کەن و قہدہ غہ کراوہ کان دہ پارینن و کاری دہ کەن کہ پڑیگی ہی نہ دراوہ و ہلساون بہ کاری خراپ و قہدہ غہ کراو، چوئن سزا دران و تولہ یان لیسہندرا۔ وہ ناگاداریشی داوہ دہریارہی نہو کہ لہ پیشوانہش کہ

^۱ الطبری ۱۳۸/۲۔

^۲ مسلم ۱/۹۳ ص ۶۶۔

^۳ أحمد ۴۰۷/۱/۴ سہ حیجہ۔

چاکه یان کردوه و گوئی پایه لبوون، به پاداشتی نذر چاک. ثم برپاردهش تا پوزی قیامت برده و ام دهیی. هرکه سئ شوین ثم پیغه مبره نه خوینده واره بکوی تا هتایه به ختوه ره و به ره و پوی هیچ ترسیک نابنه وه و خه میش ناخون بز نو شتانه ی پئی مه لده ستن و پاشه ک وتی ده کن. وه خوی گوره نه فهرمویت: ﴿الْاِتِ اُولَیْاءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ﴾^۱ باتی بگن که نه وانه ی دوستی خودان، هیچ ترسیکیان له سر نیه و خه میش ناخون. وه چون فریشته کانیش له کاتی سهرمه رگدا ده لئین به خاوه نیاوه پان وه ک خودای گوره نه فهرمویت: ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوْا نَتَزَلُّ عَلَیْهِمُ الْمَلٰٓئِکَةُ اِلَّا تَخَافُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَبَشِّرُوْا بِالْجَنَّةِ الَّتِیْ کُنْتُمْ تُوعَدُوْنَ﴾^۲ نه وانهش که وتویانه: په روه ردگارمان خودایه و له گفتیان لایان نه داوه، فریشته دینه لایان پتیاان ده لئین: نه بترسن، نه غم بخون، مژده تان لیبی گه یشتونه ته نو به مه شتی که به لئینتان پیدراوه.

پیناسی خاوه نیاوه پان

خودای گوره نه فهرمویت: ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا وَالَّذِیْنَ هَادُوْا وَالنَّصْرٰی وَالصّٰلِحِیْنَ مِّنْ ءٰمَنٍ بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ﴾ نه وانه ی خاوه نیاوه پان و نه و که سانهش که جووله که و مه سیحی و سابنی مه زه ب بوون، نه گره به خودا و پوزی دواپی باوه پیاان بی و ناکار چاک بن، له لای په روه ردگاریان پاداشتی خویان وهرده گن و نه هیچ ترسیکیان له سره و نه خه ده خون. علی کوپی نه بو ته لحه پیوایه تی کردوه له نیینو عه باسه وه نه لئیت: پاشان خودای گوره ثم نایه تی نارد خواره وه که نه فهرمویت: ﴿وَمَنْ یَّبْتَغِ عِزَّ الدُّنْیَا فَلَنْ یُّقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِی الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ﴾^۳ هرکه سئ جگه له نیسلام هر نایینکی دیکه ی مه بی، قبول نیه و له دوا پوزدا له ریزی زیانبارانه. ثم مه ی نیینو عه باس باسی کردوه نه وه یه که هیچ پتیاپی و هیچ کرداری وهرناگیری مه گین نه و پتیازو کرداره پتک بوبی له گنل شریعه تی موحه مد(ﷺ) دوی نه و په یامه ی که موحه مد(ﷺ) پئی په وانه کراوه. به لام له پتیش نه ودها، هر که سه و شوینی پیغه مبره که ی زه مان ی خوی که وتبی، نه وه نه و که سه له سه پئی راست و بزگاری بووه. جووله که یش شوین که وتی موسا بوون سه لامی خوی لیبی په پیره وی ته وراتیان کردوه له زه مان ی خویاندا.

^۱ یونس ۶۲.^۲ فصلت ۳۰.^۳ آل عمران ۸۵. ابن ابی حاتم ۱۹۸/۱ ص ۶۷.

هوى ناوان به جووله كه (اليهود)

(اليهود) له (الهوده) وه هاتووه، مه بهست پيى خوشه ويستيه. يان (الهود) يانى: تهويه كردن. وهك موسا سهلامى خواى ليبيى وتى: ﴿إِنَّا هَذَا إِلَيْكَ﴾ نيمه گه پايينه ته وه بق لاي تق. واته: تهويه مان كردووه. وهك شه وه بنه پها به وه ناويرابن، له بهر تهويه كردن و خوشه ويستيان بق يه كترى. وتراويشه: له بهر په يوه ندى و خزمه يه تيان به يه هووداوه كوپه گه وره كى يه عقوب. عه مري كوپى عه لا وتى: چونكه نه وان له خوئينده وهى ته وراتا نه جولان (يتهودون).

هوى ناوان به نه سارا (النصارى)

كاتى عيسا سهلامى خواى ليبيى په وانه كرا، پيويست كرا له سهر نه وهى ئيسرائيل شوپنى كه ون به رفهرمانى بن، هاوه له كانى نه هلى ئاينه كهى نه وانه نه سارا بوون. به وه ناوانان له بهر هاوكارى و يارمه تى دانى يه كترى له ناو خوياندا. نه ساريشيان پيوتراوه. وهك عيسا سهلامى خواى ليبيى وتى: ﴿مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُ عَنْ أَنْصَارِ اللَّهِ﴾^۱ كى بي له پتى خودا يارمه تيم بدا؟ حواره كان وه لاميان داوه كه خومانين له پاى خودا يارمه تى ده رين. قه تاده و ئيبنو جوره يچ نه لين: بويه به و ناوه ناو نران، له بهر شه وه زهويه كدا نيشته جي بوون پيى ده و ترا ناسره ئيبنو عه باسيش هر واى وتووه والله اعلم^۲. وتهى (النصارى) كوى (نصران) وهك (نشاوى) كوى (نشوان) و (سكارى) كوى (سكران) وه به ژنيش وتراوه (نصران). كاتى كه خوداى گه وره كه موحه مدهى (ﷺ) نارد كه دواين پيغه مبه ره و په وانه كراوه به گشتى بق نه وهى ئاده م، پيويسته برپاى پيبيتن و له هر شتيكا فرمانيان پيده كا كوى پايه لى بن و هر شتيكيشى ليقه ده غه كردوون ليى دوركه ونه وه، نه وانه كى كه به رفهرمانان خاوه نباوه پى پاسته قينه ن، ئومه تى موحه مدهى (ﷺ) ناوانراوه به خاوه نباوه پان، له بهر ندى برپاوان و نذر پابه ند بوونيان، چونكه نه وان برپاوان به هه موو پيغه مبه رانى پيشينه و نه و شته ناديارانه ش له مه به دوا دين هه يه.

سابيئون - الهائبون -

به لام سابينه كان، پاى جياوازيان هه يه له سهريان، سوفيانى سهورى نه ليت: له له يس كوپى نه بوو سهليمه وه، له مواهيد وه نه ليت: گه ليكن له نتيوان مه جوس و جووله كه و فله كاندا و هيج ئاينتيكيان نيه^۳. ئيبنو جوره يچيش هه روا پيوايه تى كردووه لييه وه^۱. پيوايه تيش كراوه له عه تا و سه عيدي كوپى

^۱ ال عمران ۵۲.^۲ الرازي ۹۷/۳ ص ۶۷.^۳ الطبري ۱۴۲/۲.

جوبهیر هر بهو جزوه . وه و تراوه : دهسته یکن له هلی کتیب زه بور ده خویننه وه . وه و تراوه :
 کومه لیکن که فریشته کان ده په رستن . وه و تراوه : کومه لیکن نه سنتره کان ده په رستن . به لام دیارترین
 قسه قسه ی موجهید و نه وانه هاو پای نه ون و وه ه بی کوی مونه بیه که ده لیت : سابیته کومه لیکن
 نه له سهری ناینی جووله که و نه له سهر ناینی فله و نه له سهر ناینی مه جوسیه ت و نه بت په رستیشن .
 به لکو له سهر سروشتی خویان ماونه ته وه و ناینیکی تاییه تیان نیه له سهری بن و شوینی که و تب . هر
 بویه بته رسته کان هر که سئ مسولمان ببوایه تانه یان لیته دا و پییان دهوت سابی ، واته : له ناینه کانی
 سرده می نه و خه لکه ده رجوه و لایداوه . هندی له زانایان ده لیت : سابیته کان : نه وانه که بانکه وازی
 هیچ پیغه مبه ریکیان پی نه گیشته وه . و الله اعلم .

﴿وَإِذَا خَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ١٧﴾ ثُمَّ

تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ١٨﴾

په یمان و مرگرتن له جووله که له که له بهر زکړدنه وی کیوی توور به سهریانه وه پاشان پشتیان

هه لکړدوه

خودای که وره نه فهرمویت : ﴿وَإِذَا خَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا
 مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ نه وسایش که نیمه به لیتمان لیوه رگرتن و کیوی توورمان به سهرتانه بهر ز
 کړدوه ، وتمان : هرچی پیمان داوون توون بیگرن ، چی تیدایه له بیري مه کهن ، به لکو حق بیاریزن .
 خودای که وره نه و به لیتن و په یمان دینیتته وه بیر نه وه ی نیسرائیل که ته نیا پروایان به خودا ه بی که
 شریکی نیه و شوین پیغه مبه رانی که ون ، هه والیشی داوه کاتی به لیتنی لیوه رگرتوون ، نه و کیوه یشی
 بهر ز کړدوه ته وه به سهریانه وه ، بق نه وه ی دان بنین به و به لیتنه ی که داویانه ، زور به توندی و میزو
 تواناوه پابه ند بن پییه وه . وه خودای که وره نه فهرمویت : ﴿وَإِذْ نَقَعْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَانَهُ ظِلٌّ وَطَنُوا اللَّهَ
 وَاقَعُ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ٢﴾ نه و کاته که کیوه که مان وینه ی هوری
 به سهریاند بهر ز کړدوه . لایان و ابو هر به سهریاند ده که و وتمان : نه وه ی داو مانه پیتان تووند
 بیگرن ، چی تیدایه له بیرتان بی ، به لکو خوتان بیاریزن . نه و کیوه کیوی توور بووه . وه که له سوورته ی
 نه عرافدا ته فسیری کړدوه . نیبنو عه باس و موجهید و عه تا و عیکره مه و حه سن و زه ححاک و

^۱ الطبری ۱۴۶/۲ .

^۲ ابن ابی حاتم ۱۹۹/۱ .

^۳ الاعراف ۱۷۱ .

په بیعی کوپی نه نس و کهسانی تریش وایان وتووه^۱. نه ویش دیارو ناشکرایه. وه له پړوایه ټنګدا له ټیښو عه باسه وه هاتووه: نوور شو کټوایه پړوکی تیا به، نه وې پړوکی تیا نیه توور نیه^۲. هسه نه لم ده قدا که خدای گوره ده فرمویت: ﴿حَدُّوْا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوْرٍ﴾ هه چی پیمان داون تووند بیګرن، نه لیت: مه بست پټی ته ورته^۳. موحامید نه لیت: ﴿بِقُوْرٍ﴾ یانی: کارکردن به وې تیا به تی^۴. نه بولعالیه و په بیع نه لیت: ﴿وَاذْكُرُوا مَا فِیْهِ﴾ نه فرمویت: نه وې له ناو ته وراتایه بیخویننه وه و کاری پټیګن^۵. پاشان خدای گوره نه فرمویت: ﴿ثُمَّ تَوَلَّیْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ﴾ له پاش نه وه پشمان ټنګرد نه گر چاکه و به زه یی خدای به هانانان نه هاتایه. واته: دوی شو به لینه گوره به که خدای لئی وهرګرتن په شیمان بوونه وه به لینه که تان شکاند. ﴿فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ نه گر به زه یی خدای نه بویه که ته وې لټوه رګرتن و پټغه مبه رانی بق په وانه کردن: ﴿لَکُنْتُمْ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ﴾ نټوه له زیان باران بوون به هوی شکاندنی شو به لیتن و په یمانه وه له دنیا و له قیامه تدا.

﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِیْنَ اَعْتَدُوْا مِنْكُمْ فِی السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُتُوْا فِرْدَءٍ خَاسِرِیْنَ ۝۶۷﴾

وَمَا خَلَفَهَا وَ مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِیْنَ ۝۶۸﴾

ده ستریزیان له پړوی شه مه دا و ګوړینی وینه یان به مه یمون و به راز

خدای گوره نه فرمویت: ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِیْنَ اَعْتَدُوْا مِنْكُمْ فِی السَّبْتِ﴾ له حالی شو که سانه شتان ټاګاداریبون، که و له پړوی شه مه دا له خوتان ده ست دریزیان کرد. واته: نهی ګومه لئ جووله که خوتان زانیوتانه چی به سر خه لکی شو شاره هات که سر پیچی فرمانی خدایان کرد و به لیتن و په یمانه که یان شکاند که لئی وهرګرتبون که پړوی پړوی شه م بګرن و فرمانی خدای به چی بټین، له پیشا بویان دروست بوو. فیلیان به کار میتا بق پلوکردنی ماسی له پړوی شه مه دا، کاتئ که به و کاره هلسان، خدای شیوه ی ګوړینه سر شیوه ی مه یمون، که شیوه یان ده چټه سر شیوه ی مړؤ له بیچی دهره و یان، به هیچ جوړئ له مړؤی پاسته قینه ناچن. هر به و جوړه ویش هلسوکه وتی نه وانه و فیلبازیان له پړوی دهره وه له هق ده چوو. که چی له پاستی و له پړوی ناوړه پیچه وانه ی هق بوو.

^۱ ابن ابی حاتم ۲۰۲/۱ ص ۶۷.

^۲ ابن ابی حاتم ۲۰۲/۱ ص ۶۸.

^۳ ابن ابی حاتم ۲۰۴/۱ ص ۶۸.

^۴ ابن ابی حاتم ۲۰۵/۱ ص ۶۸.

^۵ ابن ابی حاتم ۲۰۵/۱ ص ۶۸.

بۆیه سزاكەشیان له شیوهی کاره‌کانیانە. ئەم بەسەرھاتە لە سورەتی ئەعرافدا بە پۆنی باسکراوە.
 خودای گەرە ئەفرمویت: ﴿وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْفَرِيكَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي
 السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِثَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾^۱ دەریارەیی ئەو شارەیی وا کە وتبوو کە ناری دەریا لێیان بپرسە، کە بەشەممە
 نافەرمانی خوایان کرد. چونکە لە پۆژی شەممەدا ماسیەکان سەر ئاو دەکەوتن و پۆژی شەممە نەبوایە
 دیاریان نەبوو. ئەو کەسانەیی لە پۆی خودا لا ئەدەن، ئێمە ئاوا تاقیبیان دەکەینەووە. عەوفی لە
 تەفسیرەکەیدا لە ئیبنو عەباسەووە ئەلێت: ﴿فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ﴾ پێمان وتن: مەیمونی
 تێکراو بن. خودا مەنێ لەوانەیی کردە مەیمون و بەراز. وە دەلێ: گەنجەکانی ئەو کۆمەلە بوون بە
 مەیمون و بەساللا چووە کانیشیان بوون بە بەراز^۲. شەبیانی نەحوی لە قەتادەووە ئەلێت: ﴿فَقُلْنَا لَهُمْ
 كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ﴾ ئەو کۆمەلە بوونە مەیمون و دەیان لوراند و کلکیشیان لێدەرھات دواي ئەوێ کە
 پیاو ژن بوون^۳.

ئەم مەیمون و بەرازی ئیستا ئە وەچەیی ئەوانە نین کە شیوەیان گۆراو

ئیبنو ئەبێ حاتمە پێواپەتی کردووە لە ئیبنو عەباسەووە ئەلێت: بێگومان ئەوانەیی دەستدێژیەکیان
 کرد لە شەممەدا ماوہیەکی کەم بوونە مەیمون و پاشان لەناو چوون. هیچ کەسێ لەوانە کە بوونە
 مەیمون و بەراز وەچەیان نەما^۴. زەححاک لە ئیبنو عەباسەووە ئەلێت: خودا شیوەی گۆرین و کردنیە
 مەیمون بە هۆی سەرپێچییەکیانەووە دەلێت: جگە لە سێ پۆژ بە زیندویی نەماونەتووە لەسەر زەمینا،
 وتی: ھەرگیز ئەوانەیی کە شیوەیان گۆراو سێ پۆژ زیاتر نەماونەتووە. نە خواردن و نە خوارینەووە و نە
 وەچەشیان بوو. خودای گەرە مەیمون و بەرازو گشت دروستکراوەکانی تریشی لە شەش پۆژدا
 دروست کردووە، وە خودای گەرە لە کتییەکەیدا باسی کردووە. خودای گەرە شیوەی ئەو کۆمەلەیی
 گۆرپووە ویستی خۆیەتی ھەرچی بویت بە ھەر کەسێ دەیکا و مەیلی خۆیەتی چۆنیشی دەگۆرێ^۵.
 پاشان خودای گەرە ئەفرمویت: ﴿فَعَمَلَتْهَا تَكْلًا﴾ بە پەندێکی وامان بردن ھاوچەخان و دواي

^۱ الاعراف ۱۶۲.

^۲ ابن ابی حاتم ۲۱۰/۱ ص ۶۸.

^۳ ابن ابی حاتم ۲۰۹/۱.

^۴ ابن ابی حاتم ۲۰۹/۱.

^۵ الطبری ۱۶۷/۲.

ئەوانىش چاۋ ترسىن بكا. واتە: خۇداي گەۋدە ئەۋ شارەى واتە: خەلكەكەى بە ھۆى ئەۋ دەست دىۋىزانە لە شەممەكە ياندا كرديان تۆلە يەكى وای لىكردەنەۋە، كردينە پەندى زەمانەۋەك خۇداي گەۋرە دەربارەى فیرعەون ئەفەر مویت: ﴿فَاَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى﴾ ئەۋسا خۇدا گىرۋەدى نازارى قىامەت و دىناشى كرە. ۋە ئەفەر مویت: ﴿لَمَّا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا﴾ بۆ خەلكى ئەۋ سەردەمە و ئەۋانەى دواىش لەۋ شارانە. ئىبنو عەباس ئەلئیت: واتە: بەۋەى كە بەسەرمان ھىنان لەۋ سزايە تا بىیتە پەند بۆ دەۋرە بەرى خۇيان لە شارانە. ۋەك خۇداي گەۋرە ئەفەر مویت: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقَرْىِ وَصَرْفَنَا الْأَنْبِیَ لَمَّا لَهُمْ بِرْجُونٌ﴾ ۲ نۆر لەۋ شارانەمان قى تى خستوون كە ھەر لە دەۋرى ئىۋە بوون، ھەموو جۆرە نىشانە يەكمان نىشان دان، بەلكو بگە پىننەۋە. واتە: ئەۋانەمان كرە پەند بۆ خەلكى چەخى خۇيان و ئامۇزگارىش بۆ ئەۋانەى دواىى دىن. بە ھەۋالى مۆتەۋاتىر دەربارەيان. ھەر بۆيە خۇداي گەۋرە ئەفەر مویت: ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ دەرسىكىش بۆ بۆ پارىزگارەن. مەبەست پىنى لىزەدا پەندو ئامۇزگارەى. واتە: ئەۋەى بەسەر ئەۋانەمان ھىنا لەۋ تۆلە و سزايە لەسەر ئەۋ خراپە و سەپىچىيان بوو كە كرديان و سنورەكانى خۇدايان بەزاند و دەستيان دايە فىلبارى. كەۋاتە با خۇپاريزانىش ئاگايان لە خۇيان بۆ و خۇيان دوور بگرن لەۋ كارانەى ئەۋان تا ئەۋەى توۋشى ئەۋانە ھات، بەسەر ئەۋانىش نەيەت. ۋەك ئىمام ئەبو عەبدۇللاى كۆپى بەتتە پىۋايەتى كرۋوۋە لە ئەبو ھورەيرەۋە كە پىننەمبەرى خۇدا (ﷺ) فەرەمىيەتى: كارى مەكەن كە جوۋلەكەكان كرۋويانە قەدەغەكرۋەكانى خۇدا ھەلال بگەن بە سوكة فىلى. ۳ ئەم فەرەمودە سەنەدەكەى چاكە واللە أعلم.

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَنْتَ خَدُّنَا هُرُوقًا قَالُوا أَأَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُهْلَكِينَ﴾

الْمُهْلَكِينَ ﴿١٧﴾

بەسەرھاتى كۆژاۋەكەى ئەۋەى ئىسرائىل و مانگاگە (چىنلەكە)

خۇداي گەۋرە ئەفەر مویت: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَنْتَ خَدُّنَا هُرُوقًا قَالُوا أَأَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُهْلَكِينَ﴾ بىر لەۋ كاتەش بگەنەۋە كە موسا بە ھۆزەكەى وت: خۇدا فەرمانتەن پىدەكە ئىۋە مانگاگەك سەرىپەن. وتیان: ئايەدەتەۋى كالتەمان پىنكەى؟ وتى: پەنا دەگرم

۱ النازعات ۲۵.

۲ الاحقاق ۲۷.

۳ إرواء الفيل ۳۷۵/۵ سە نە دەكانى ھەسە نە ۶۸.

به خدا له پیزی نه زانان بم. خودای گوره نه فهرموئ نهی نه وهی نیسرائیل به هره کانی من وه بیر خوتان بیتنه وه. له باره ی نهو موعجیزه وه ده رباره ی مانگا که و ناشکرا کردنی پیاوکوزه که و کئی مۆکاری کوشتنه که بووه و زیندو کردنه وهی کوژدوه که و قسه کردنی ده رباره ی نهو که سه ی کوشتویه تی له وان. پیاویک له نه وهی نیسرائیل وه جاحی کویر بوو، مندالی نه ده بوو، مالو سامانیک ی زدری هه بوو، برازایه کی میرانگری بوو. کوشتی و به شهو هالی گرت و له بهر ده رگای مالیک ی ترا له نه وهی نیسرائیل دای نار، پاشان به یانی له سه ر کوشتنه کی کردیه هه را هه تاوای لیها ت ده ستیان دایه چه ک خه ریک بوو په لاماری یه کتری بده ن. پیاویکی ژیدو به تاوه زیان وتی: بۆچی خه ریکن یه کتری بکۆزن. نه وه پیغه مبه ریکی خودایه له ناوتاندا؟ هاتن بۆلای موسا سه لامی خوای لیئی باسه که یان بۆ گتیراپه وه وتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَنْتَذْبِئُهَا زُورًا قَالِ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْغَاهِلِينَ﴾ خودا فه رمانتان پیده کا که ئیوه مانگایه ک سه ریپن. وتیان: نایه ده ته ویی گالته مان پیبکه ی؟ وتی: په نا ده به م به خودا که له پیزی نه زانان بم. خو نه گه ر بیانویان نه گرتایه هه ر مانگایه کیان سه ریپایه ده بوو با زدر چاکیش نه بویه. به لام کاره که یان زدر به توند گرت. خودایش توندی کرده وه له سه ریان تا گه یشته نهو مانگایه که فه رمانیان پیذرا سه ری بپن. له لای پیاوی نهو مانگایه ده ست که وت تانیا نهو مانگای هه بوو، وتی: سویند به خودا به پری پیسته که ی ئالتون نه بی نایددم و هیچی لیکه م ناکم. به پری پیسته که ی زیم مانگا که یان برد. سه ریان بری هه ندی له کوشتی مانگا که یان دا له کوژدوه که، کوژدوه که هه لسا، وتیان: کئی کوشتویتی؟ وتی: نه مه به برازا که ی خوی پاشان لاریه وه به مردویی، له مالی نهو مه ردمه هیچی نه برد، دوی نه وه هیچ پیاوکوژی میراتی نه ده برد. ئیبنو جه ریریش هه ره و جوړه ریویه تی کردوه و الله أعلم.

﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا يَكْرُ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ﴾ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْ نُفْعَالُ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّظْرَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْذُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَدَلُولٌ تُبِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسْلِمَةً لَا شَيْءَ فِيهَا قَالُوا لَئِنْ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحْنَاهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾﴾

گیری و زور له سهر چوینیان دهریاری مانگا که و خودایش زیاتر له سهری توند کردن

خودای گه وره باسی گیری و خرابی نه وهی نیسرائل و نذر پرسیا کردنیان ده کا له پیغه مبه ره کانیان، بویه کاتی که گه و گرفتیان بق خویان دروست ده کرد خودایش زیاتر له سهری توند ده کردن، خو نگه هر مانگایه کیان سه برپایه کیشه که ی چاره سهر ده کردن. وه کو نیبنو عه باس و عوبه ید و کهسانی تریش وتویانه. به لام که له سهر خویان گران کرد، خودایش زیاتر گرانی کرد له سهریان: ﴿اذْعُ لَنَا رَيْكَ يَبْنَ لَنَا مَا هِيَ﴾ وتیان: له په روه ردگاری خو ت پرسیار بکه چو مانگایه که؟ شیوه ی چونه؟ ﴿اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا يَكْرُ﴾ وتی: ده لی نه و چینه یه که نه پیری په ککه و ته به و نه که م ته من. واته: نذر گه وره و به سالو چو و نه و نه وند ده ش بچو که نه که له گا بوی نه چوبی؟ وه که نه بولعاليه و سوددی و مواهید و عیگره مه و عه تییه عه وفی و عه تای خوراسانی و وه ه بی کوبی مون به زه ححاک و حه سن و قه تاده وتویانه. نیبنو عه باسیش هه روی وتووه. زه ححاک له نیبنو عه باسه وه نه لیت: ﴿عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ﴾ ناوه نجیه. واته: مام ناوه ندیه له نیوان گه وره یی و بچو کیدا که به توانا ترو به میز تره له ولاخ و مانگا کیان ترو چاک تریشه. ^۱ ﴿فَأَفْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ﴾ به چی فرمانتان پیدراوه ده بی بیکن: ﴿قَالُوا اَذْعُ لَنَا رَيْكَ يَبْنَ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ اَلْأَنْظِرِينَ﴾ وتیان: له په روه ردگاری خو ت بپرسه پیمان بلی چ په نگیکه؟ وتی: نه فهرمویت: زهردی تیره دلی ته ماشاکه ران خو ش ده کا. عه وفی له ته فسرده که یدا له نیبنو عه باسه وه نه لیت: ﴿فَأَفْعَلُوا لَوْنُهَا﴾ نذر زهرده. نه وند ده زهرده مه یله و سپی ده نوینی ^۲ سوددی نه لیت: ﴿تَسُرُّ اَلْأَنْظِرِينَ﴾ ته ماشاکه رانی سه رنج راده کیشی. ^۳ نه بولعاليه و قه تاده و په بیعی کوبی نه نه سیس هر وایان وتووه. ^۴ وه ه بی کوبی مون به نه لیت: کاتی سهیری پیسته که یت کرد وا ده زانی تیشکی خو ر له پیسته که یه وه ده رده چیت. ^۵ وه له ته وراتیشا هاتووه: نه و مانگایه سوور بووه له وانه یه نه وه هه لیک بی له کردنی به عه ره بی، یان وه که یه که م وتی: نه وند ده زهرده سوور په نگیشی

^۱ ابن ابی حاتم ۲۱۶/۱ ص ۶۹.

^۲ ابن ابی حاتم ۲۱۷/۱.

^۳ ابن ابی حاتم ۲۲۱/۱.

^۴ ابن ابی حاتم ۲۲۲/۱.

^۵ ابن ابی حاتم ۲۲۲/۱.

^۶ الطبری ۲۰۲/۲.

نواندوه و الله أعلم. خودای گه وره نه فرمویت: ﴿قَالُوا أَذْعُ لَنَا رَبُّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا﴾^۱
 وتیان: دیسان له په روه ردگارت بپرسه با پیمان بلای چون چوئیه؟ مانگا سهری لی تیکداوین. له بهر
 زوریان به باشی بومان جیا بکاتوه و وه سفی بکا بومان: ﴿وَأَنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ﴾^۲ نه گهر خودا
 خوی حه ز بکات ده توانین شاره زابین: ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ أَذْلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْقَرْيَةَ﴾^۳ وتی:
 نه فرمویت: نه مانگایه کی پاهینراوه جوت بکا نه ناویش ده کیشی بقره وی. واته: فیر نه کراوه جوت
 بکا، نه ناماده پیش کراوه ناو بکیشی. به لکو به چاکی هیلراوه ته وه. عبدالله زاق له موعه مه روه له
 قتاده وه نه لیت: ﴿مُسَلَّمَةٌ﴾^۴ هیچ په له شی تیدا نیه. وتی: هیچ که م و کوپیه کی تیدا نیه^۱. نه بولعالیه
 وره بیعیش هه روایان وتوه. مواجهید نه لیت: یه که په نگه و په له شی تیدا نیه^۲. عه تایی خوراسانی نه لیت:
 چوار په ل و لاشه ی ساغه وه هیچ په له شی تیدا نیه^۳. ﴿فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ﴾^۴ نه وسه سهریان
 بهی و هختیش بو نه م کاره نه کن. زه حاک له ئینو عه باسوه نه لیت: خه ریک بو نه و کاره نه کن،
 چونکه نه وان مه به ستیان نه وه نه بو، نه وان دهیان ویست که سهری نه بپن^۱. واته: نه وان له گال نه و
 هه موو پونکرده و و پرسیار و وه لاهمه ده هر سهریان نه ده برشی تا دوی هه ولیکی زور. نه مه خوی زه م
 کردنیانه چونکه نه وان ته نیا مه به ستیان سه ریچی و لاساری بو. هر بوی خه ریکی نه وه بوون که
 سهری نه بپن. عوبه یده و مواجهید و وه هبی کوپی مونه به و نه بو لعالیه و عه بدلره حملانی کوپی زه یدی
 کوپی نه سلم نه لیت: نه وان به مالو سامانیکی زور کرپیویان، پای جیاواز له سهری هه یه^۲.

﴿وَإِذْ قُلْتُمْ نَفْسًا فَادَّرَ ثُمَّ فِيهَا وَاللَّهُ خَرَجَ مَا كُنْتُمْ تَكْنُتُونَ﴾^{۷۲} ﴿فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِعَصَاكَ كَذَلِكَ يُعَذِّبُ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ﴾^{۷۳}
 وَرَبِّكُمْ. اِيْتِيَهُمْ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۷۴﴾

زیندویونه و می کوژاوو دیاری کردنی پیاو کوژمه

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ نَفْسًا فَادَّرَ ثُمَّ فِيهَا وَاللَّهُ خَرَجَ مَا كُنْتُمْ تَكْنُتُونَ﴾^{۷۲} نه وسه
 یه کیکتان کوشت له سهر کوژاوو که یه کترتان تاوان بار ده کرد. که خودا بوی ده رختن نه وه ده تان

^۱ الطبری ۲/۲۱۴.

^۲ ابن ابی حاتم ۱/۲۲۵.

^۳ ابن ابی حاتم ۱/۲۲۶.

^۴ الطبری ۲/۱۱۹ ص ۶۹.

^۵ الطبری ۲/۲۲۱ ص ۷۰.

شاردهوه. ﴿فَأَذَرْنَا مِنْهُ﴾ واته: له ناو خۆتاندا ناكۆك بوون له سه ری^۱. موحامیدیش هه روای وتووه، عه تای خۆراسانی و زه حاک ئه لێن: کێشه تان بوو له سه ری^۲. ئیبنو جوره یج ئه لێت: ﴿وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَآذَرْنَا مِنْهَا﴾ ئه وکاته که سیکتان کوشت له سه ر کوژاوه که یه کترتان تاوان بار ده کرد. هه ندی ده لێن: ئیوه کوشتان. هه ندیکی تر وتویانه: بێگومان ئیوه خۆتان کوشتوانه^۳. عه بدولپه حمانی کوپی زهیدی کوپی نه سه له م ئه لێت: ئیوه خۆتان کوشتوانه ﴿وَاللّٰهُ يُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ ئه وهی که ده تان شاردهوه خودا ناشکرای کرد. موحامید وتی: ﴿مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ ئه وهی ده تان شاردهوه^۴. خودای گه وره ئه فه رمویت: ﴿قُلْنَا أَصْرَبُوهُ بَعْضُهَا﴾ پارچه یه که له لاشه ی مانگا که له کوژاوه که به دن. ئه و پارچه، هه رشتی بێ له لاشه ی مانگا که، موعجیزه که دێته دی و پوه دات، خۆ ئه گه ر دیاریش بکرایه، ئه گه ر له دیاری کردنیدا سویدیکی ببویایه بۆ دنیا و بۆ قیامه تمان بێگومان خودا بۆی دیاری ده کردین، به لام که دیاری نه کردووه و له هه یج پێگه یه کی راسته وه نه هاتووه له لاین پێغه مبه رانه وه باسیان کردبێ، ئیمه هه ر به و شیوه یه ده به یلێنه وه وه که خودای گه وره چۆن به دیاری نه کراوی هه یشتویه تیه وه. پاشان خودای گه وره ئه فه رمویت: ﴿كَذَٰلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ الْأَمْوَنَ﴾ خودا ئاوا مردوو زیندو ده کاته وه واته: له پارچه ی مانگا که یان لیداو زیندو بووه وه. خودای گه وره وشیا ری ئه دات له سه ر تواناو ده سه لاتی خۆیی و زیندو کردنه وه ی مرده وه که و پێشاندانیان به وه ی که کێ کوشتویه تی، خودای گه وره کردیه به لگه له سه ر زیندو بوونه وه له پۆزی قیامه تا و ئه و کێشه و لاساریه ی ئه وانه ش ده ربخات و کۆتایی پێبه یینی. خودای گه وره له م سووره تدا باسی له وانه کردووه که وه دی هه یناوه له زیندو کردنه وه ی مردوو له پێنج شویندا: ﴿ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ﴾^۵ له پاش ئه وه ی که مردبوون سه ره له نوێ زیندومان کردنه وه. ئه م به سه ره اته و به سه ره اته ی ئه و که سه ی به لای شاره که دا تێپه ری خانوه کانیان به سه ر یه کدا پوخابوو. وه به سه ره اته که ی ئیبراهیم سه لامی خوای لیبی چوار بالنده که. وه خودای گه وره ناگاداری داوه به زیندو کردنه وه ی زه وی دوا ی مردنی له سه ر زیندو کردنه وه ی لاشه کان دوا ی پزان و پوکه نه ویا ن. به لگه ش

^۱ فتح الباری ۵۰۶/۶.^۲ ابن ابی حاتم ۲۲۹/۱.^۳ الطبری ۲۲۵/۲.^۴ الطبری ۲۲۵/۲.^۵ ابن ابی حاتم ۲۲۹/۱.^۶ البقرة ۵۶.

له سه ره مه نه م نایه ته به که خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَأَيُّ لَهمُ الْأَرْضُ أَلَمِیْنَةُ أَحَیْنَهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا
جَبَّارِیْنَهُ یَا کُلُوْنَ ﴿۳۳﴾ وَجَعَلْنَا فِیْهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِیْلِ وَأَعْنَبٍ وَفَجْرًا فِیْهَا مِّنَ النَّعِیْمِ ﴿۳۴﴾ لِّیَا کُلُوْا مِّنْ
ثَمَرِہِ وَمَا عَمِلْتُمْ اَیْدِیْہُمْ اَفَلَا یَشْکُرُوْنَ ﴿۳۵﴾ ۱ هر له زه ویش پامینن، نیشانه ی بۆ نه وان تیدیایه، به
مردویی نیمه زیندومان کرده وه، دانه وئله مان لی به ره هم هینا که خوراکه بۆ نه مانه، هر له زه ویش
چهن دین باغی بنه خورما و پهنی زردمان وه دی هینا و چهن د کانیاومان لیبه لقولاند، تا له میوه ی خودا
و له ده سپه نجی خویان بخون، نایه هینا شکور ناکنه؟

﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوْبُکُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِکَ فَمَیْ کَالْحِجَارِ اَوْ اَشَدَّ قَسْوَةً وَاِنْ مِّنَ الْحِجَارِ لَمَآ یَنْفَجِّرُ مِنْہُ الْاَنْهَارُ وَاِنْ مِنْهَا
لَمَآ یَسْقٰی فِیْخُرْجُ مِنْہُ الْمَآءُ وَاِنْ مِنْهَا لَمَآ یَنْھِطُ مِنْ خَشِیَةِ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَفِیْلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۳۶﴾﴾
باسی دلپه قی جووله که

خودای گه وره سه ره نه نشتی نه وه ی ئیسرائیل ده کا دوی نه وه موو نیشانه به به چاری خویان دیان
له زیندو کردنه وه ی مردو نه فرمویت: ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوْبُکُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِکَ﴾ له پاش نه مهش بوونه دلپه قیقی
وه ها له چهنی به رد، بگره په قتریش بوو له به رد. له و به ردانه که نه رم نابنه وه هر گیز. هر بۆیه
خودای گه وره قه ده غه ی کردوه له خاوه نیاوه پان که وه که نه وانه بن و نه فرمویت: ﴿اَلَمْ یَاۤنِ لِلَّذِیْنَ
ءَامَنُوْا اَنْ یَّخْشَعَ قُلُوْبُہُمْ لِذِکْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا یَکُوْنُوْا کَالَّذِیْنَ اُوْتُوْا الْکِتٰبَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَیْہِمْ الْاَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوْبُہُمْ وَکَثِیْرٌ مِّنْہُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿۳۷﴾﴾ ۲ بۆ که سانی خاوه نیاوه پ نایا نه و کاته نه هاتوه که دلایان بۆ یادی خودا و
بۆ نه و راستیه ی که ناروویه تی دابچه کی و بگویی و به دهردی نه وانه نه چن که له پیشدا نیمه کتیبمان
دایونی و نه وسا له پاش ماوه یه کی زرد تووشی دلپه قی هاتن زردیه یان له پئی لایان دا؟ عه وفی له
ته فسیره که یدا له نیینو عه باسه وه نه لیت: کاتی که هندی له پارچه ی مانگا که درا له لاشه ی مردوه که
دانیشته وه که هر زیندو بویی، پئی وترا: کی تقوی کوشت؟ وتی: برازا کانم کوشتیمان. پاشان گیانی
لیسه نرایه وه و مرد. برازاکانی دوی نه وه که خوا گیانی لیتسه نده وه و مرد وتیان به خوا نیمه نه مان
کوشتوه. بپوایان به و هه قه نه کرد که به چاری خویان بینیان. خودای گه وره ش فرموی: ﴿ثُمَّ قَسَتْ
قُلُوْبُکُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِکَ﴾ له پاش نه مهش دلتان په ق بوو. واته: برازاکانی نه و پیاوه به ته مه نه، ﴿فَمَیْ

كَالْجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً^۱ له چہ شنی بہرہ بگرہ بہرہ قتریش بوو له بہرہ. دلی نہوہی نیسرائیل دواۓ ماوہیہ کی تقد تہوار بہرہ بوو ناموزگاری کاری تینہدہ کردن دواۓ بینینی نہو موعجزانہ وک بہرہی بہرہی لیہات، چارہی نیہ ہر بہرہ، یان بگرہ له بہرہیش بہرہ بوو، چونکہ بہرہی واہیہ ہاوی لی ہلدہ قولی و کانی و ہویاری لہ بہرہ دہ پوات، بہرہی واش ہاوی لیدہ ردیت با لہ بہرہی یشی نہ پوات. ہی واش ہاویہ له ترسی خودا لہ سر کیوہ کانوہ دہ کہ ویتہ خوارہ وہو بہ پتی خوی ہستی ہاویہ. موہمہ دی کوہی نیسحاق پویاہتی کردوہ له نیینو عہاسوہ: ﴿وَلَنْ مِنَ الْجَارَةِ لَمَّا يَنْفَجُرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَلَنْ مِنْهَا لَمَّا يَشْفُقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَلَنْ مِنْهَا لَمَّا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ چونکہ تہختہ بہرہی واہن چہند جویاری لہ بہرہ دہ پوات، ہمیشہ ترہک ترہک دہی و ناوی لیوہ دہرہ چیت، ہیواش ہاویہ له ترسی خودا له لوٹکی شاخہ کان بہرہ دہ بیتہ وہ. واتہ: بہرہی واہیہ له دلی نیوہ نہرم ترہ. ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ لہ ہر کاری دہیکن خودا ناگادارہ^۲.

ہونی ہیڑی پھی پیدرن لہ بی گیاناندا

ہندی له زانایان وتویانہ نہم له بابی مہجازہ کہ ترس بدہیتہ پال بہرہ، وک چوں ویست دراوہ تہ پال دیوار. خودای گورہ نہ فرمویت: ﴿يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ﴾ خوریک بوو بہلادا دہ مات. پازی و قورتوی و کہسانی تریش له نیما مہکان وتویانہ: ہیچ پیویست بہوہ ناکا، چونکہ خودای گورہ نہو سیفہ تہی تیا دروست دہکا. وک لہم نایہ تہدا نہ فرمویت: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا﴾^۳ نیتمہ نہم نہمانہ تیہمان له بہرانبہر ناسمانہکان و زمین و نہو ہموو کیوانہ پانا، ہیچیان له خویان پانہ دی بچہ ژیری و لیی ترسان. وہ نہ فرمویت: ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾^۴ حہوت ناسمانان و زمین و ہچی لہ ناو نہوانہ دایہ ستایشی خوا دہکن. وہ نہ فرمویت: ﴿وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ﴾^۵ گژو گیوا درہخت سوژدہ دہ بہن بق خودا. وہ

^۱ الطبری ۲۳۴/۲ ص ۷۰.

^۲ ابن ابی حاتم ۲۲۳/۱.

^۳ الاحزاب ۷۲.

^۴ الاسراء ۴۴.

^۵ الرحمن ۶.

نه فرمویست: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَنْفَعِيهِمْ ظِلُّهُ﴾^۱ نایا به چار نه یان دیووه، که هرچی خدا دروستی کردووه، سیبهریان به راست و چهپا به مل که چی سوژده بهرو خوا دهبه ن؟ وه نه فرمویست: ﴿قَالُوا أَأَتَيْنَا طَائِفِينَ﴾^۲ وتیان: وا به خوشی هاتین. وه نه فرمویست: ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خُرُوجًا تَصْصِدًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾^۳ نه گهر نیمه نه م قورنانه مان بناردایه ته سر که ژنک، تکر

ده دتی که داهاتووه و له ترسی خودا له ت له ت بووه. وه نه فرمویست: ﴿وَقَالُوا لَإِجْلُوهُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ

عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ﴾ وتیان: به پیسته کانی خویمان چون دژمان شایه تیتان دا؟ ده لئین: خودا به زمانی هینانین که ده توانی هه مووشت بینیته قسه. وه له فرموده ی سه حیددا هاتووه: نه م کیویکه نیمه ی خوش دهوی نیمه ش خوشمان دهوی^۴. وه ک پرؤشی کزته ره که که خه به ره کی ته واتوره. وه له سه حیجی موسلیما هاتووه: من به ردیک ده ناسم له مه ککه که سلاوی لیده کم پیش شه وه په وانه بکرم، وه من نیستاش هه رده یناسم^۵. وه له سیفته ی به رده په شدا پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرمویه تی: بیگومان شه و شایه تی نه دات بق شه وانه ی سه لامیان لی کردووه یان ماچیان کردووه به پرستی له پرؤی قیامه تا^۶. (بیداریه ک): زانایانی زمانی عه ره بی پای جیاوازیان هه یه له م ده قه دا که خودای

که وره نه فرمویست: ﴿فَهِيَ كَالْجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾ بوونه دلره قیکی وه ها له چه شنی به رد، بگره په قتریش له به رد. دوی شه که کز دنگ بوون له سر شه و ی که هر گیز ناگونجی بؤگومان بی هه ندیکیان وتویانه (او) به مانای (الوا) هاتووه: ﴿فَهِيَ كَالْجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾ وه ک نه م نایاتانه ش که خودای که وره نه فرمویست: ﴿وَلَا تَطْعَمُ مِنْهُمْ شَيْئًا أَوْ كَقُورًا﴾^۷ هر گیز گوی له وانه مه گره تاوانبار یا پیته زانن. وه نه فرمویست: ﴿عَذْرًا أَوْ تَذَرًا﴾^۸ بق نه هیشتی به هانه یان ترساندن. هه ندی تر وتویانه: (او) لیره دا به مانای (بل) ه. وا خه ملینراوه ﴿فَهِيَ كَالْجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾ وه ک خودای

^۱ النحل ۴۸.^۲ فصلت ۱۱.^۳ الحشر ۲۱.^۴ فتح الباری ۹۸/۶ ص ۷۱.^۵ مسلم ۱۷۸۲/۴.^۶ احمد ۲۶۶/۱.^۷ الانسان ۲۴.^۸ المرسلات ۶.

بِیْ هَیْوَا بَیْوُنْ لَهْ بِرَوَا هَیْئَانِیْ جَوولَهْ کِهْ لَهْ سَر دِهْمِیْ بَیْنَهْ مَبَر دَا (۱)

خودای گهرده نه فهرمویت: ﴿أَفَنظَمُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ﴾ نایا نئوه به هیوان که باوه پتان پی بیتن. وات: نهی خاوه نیاوه پان! نایا نومید ده کن که نهو کومه له گومپایه له جووله که کان گویرپایه لی فهرمانی نئوه بن که باو و باپیرانیان نهو هه مو به لگه ناشکرا و پونیان به چاری خویان بینی، دوی نهو دلیان رهق بوو: ﴿وَقَدْ كَانَ فَرِیْقٌ مِنْهُمْ یَسْمَعُونَ کَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ یَحَرِّفُونَهُ﴾ که چی دهسته یه هر له وانهی وتاری خویان ده بیستن و له پاش نهو تیی ده گین، دهیان گورپی و دهشیان زانی که ده یگورن؟ وات: به شیوه یه کی تر ته فسریران ده کرد، دوی نهو چاک ده یان زانی هه نهو پاسته و دزایه تیان ده کرد، به پاستی نهو به هه لده چون بهو گورپه یی کردیان، نه م باسه لیره داهو نایه ته ده چی که خودای گهرده نه فهرمویت: ﴿فَیْمَا نَقَضِهِمْ مَیثَقَهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلَسَیَةً یَحَرِّفُونَ الْکَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾^۱ نهوسا له بهر پاشگه زیبونه وه یان، وه بهر نه فرینی خومان خستن و نهو نده دلان رهق کردن، قسه کانی ناوه پوکی په یمانی له جیی خوی نه هیشت، خویان شتیان له جیی دانا. قه تاده له م نایه ته دا: ﴿ثُمَّ یَحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ یَعْلَمُونَ﴾ له پاش نهو تیی ده گین، دهیان گورپی و دهشیان زانی که ده یگورن. نه لیت: نهو نه جووله که کان بیون وتهی خودایان ده بیست له پاش نهو تیده گه بین دهیان گورپی^۲. مواهید نه لیت: نهو نهی وتهی خویان ده گورپی و دهیان شاردوه زاناکانی جووله که بیون^۳. نیبنو وه به نه لیت: نیبنو زهیده له م نایه ته دا نه لیت: ﴿یَسْمَعُونَ کَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ یَحَرِّفُونَهُ﴾ وتاری خویان ده بیست و له پاش نهو لئی تیده گه بین دهیان گورپی نهو ته واتهی که خودا بوی په وانه کردن دهیان گورپی، هه لالیان تیدا حرام ده کرد و هرامیشیان هه لال ده کرد تیدا و هه قیان به ناهق و به تالیان به هق ده دایه قه له م. نه گهر که سیکی خاوهن هق بهاتایه لایان به به رتیلوه کتیبی خویان بۆ درده هیتنا. نهو هه قی خوی تیدا ده سنده که وت. وه نه گهر که سی به شتیکی ناهق و به تاله وه بهاتایه و به رتیلی له گه ل خوی بهیتایه نهو کتیبه یان بۆ درده هیتنا که خویان ده سته کاریان کردبوو نهو خاوهنی هق بوو تیدا. وه نه گهر که سی بهاتایه لایان پرسیری شتیکی لیبرکدنایه هه قی تیا نهو بویه به رتیل و هیچ شتیکی له گه لدا نهو بویه، فهرمانیان به هق بۆ نه دا. خودای گهرده ده رباره یان نه فهرمویت: ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْإِ

^۱ المائدة ۱۳.

^۲ ابن ابی حاتم/ ۱/ ۲۶۳ ص ۷۱.

^۳ الطبری ۲/ ۲۴۵ ص ۷۲.

وَتَسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۚ^۱ نایا نئیوه فەرمان بهو مەردومە ئەدەن کە چاکە بکەن، خۆتانى لێهەلا دەوێن، مەر خۆشتان کتیب خوێنەوێن؟ دەسا چیتانە تێناگەن.^۲
جوولەگە دانیان دەنا بە پیغەمبەرى موحمەددا (ﷺ) بەلام بپروایان پێشەدەکرد

خودای گەرە ئەفەرمویت: ﴿وَإِذَا قَالُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنُوا إِذَا خَلَا بِمَعْشَرِهِمْ إِلَىٰ بَعْضٍ﴾ مەرگاتێک تووشى باوەرداران دەبن دەلێن: باوەرپەمان هێناوه، مەرگاتى دەگەنە یەكترى پێیان دەلێن، نایا نئیوه ئەو زانستەى خودا پێى داوێن لای ئەوان ئەیدرکێن، تابیکەنە بەلگەى خۆیان لەلای پەرەردگارى نئیوه؟ دە ناخر تا کەى تێناگەن. موحمەدى کۆپى ئیسحاق پڕوایەتى کردبوو لە ئیبنو عەباسەوه:
﴿وَإِذَا قَالُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا﴾ واتە: پێیگە یشتناپە بە خاوەنباوەرپەمان دەیان وت: باوەرپەمان هێناوه. موحمەدیش پێغەمبەرى خودایە (ﷺ) بەلام بە تاپەبەتى بۆ نئیوه هاتوو.^۳ کاتیکیش دەگەشتە یەكترى دەیان وت: بەو شیوەیە قسە بۆ عەرەبەکان مەکەن، ئەگەر پێیان بلێن لەوان بوو دەیکەنە بەلگە لەسەر تان لەلای خودا، خودای گەرە ئەم نایەتەى ناردە خوارەوه: ﴿وَإِذَا قَالُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَا بِمَعْشَرِهِمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ مەرگاتى تووشى باوەرداران دێن دەلێن: باوەرپەمان هێناوه، مەرگاتى دەگەنە یەكترى پێیان دەلێن: نایا نئیوه ئەو زانستەى خودا پێى داوێن لای ئەوان باسى دەکەن، تا بیکەنە بەلگەى خۆیان لەلای پەرەردگارى نئیوه؟ واتە: دەلێن: ئەو پیغەمبەرە خۆتان دەزانن کە بەلێنتان لئیوه رەگراوه شوێنى بکەون، ئەویش هەوالیان پێشەدات، کە ئەو پیغەمبەرەى کە ئێمە چاوەڕوانمان دەکرد لە کتیبەکەى خۆماندا دەیزانین، بپروای پێمەکەن و دانى پێدا مەنێن. خودای گەرە ئەفەرمویت: ﴿أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ بۆچى ئەمانە نازانن هەرچى نەهێنى دلایانە و هەرچى بە ناشکرا دەلێن خودا دەیزانی؟ رەسەنى بەسرى ئەلێت: ئەو جوولەکانە ئەوسا کاتى کە دەگەنە باوەرداران دەیان وت باوەرپەمان هێناوه، کاتیکیش دەگەنە یەكترى لە ناو خۆیاندا دەیان وت، ئەوەى خودا ئاگادارى کردوون لە کتیبەکە تاندا هاوڵەکانى موحمەد (ﷺ) لى ئاگادار مەکەن تا بیکەنە بەلگە لەلای خودا. پوو بە پووتان بوەستن دەریارەى^۴. خودای گەرە ئەفەرمویت: ﴿أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ

^۱ البقرة ۴۴.

^۲ الطبری ۲/ ۲۴۶ ص ۷۲.

^۳ الطبری ۲/ ۲۵۰.

^۴ ابن ابی حاتم ۱/ ۲۳۹ ص ۷۲.

وَمَا يُعْلَمُونَ ﴿١﴾ بوجی نه وانه نازانن هرچی نه هیئت دلیانه و هرچی به ناشکرا ده یلین خوا ده یزانی؟
 نه به و له علیه نه لیت: یانی: نه وه شار دیوانه ته وه له بپوا نه کردنیان به موحه مه د(۱۰۰) و حاشا کردنیان
 لئی، به نوسراوی له لای خویان هیه و چاک ده یزانی. قه تاده یش هر وی و تووه. حه سه ن نه لیت: ﴿٢﴾ اَنَّ
 اللَّهُ يَعْلَمَ مَا يُبْشِرُونَ ﴿٣﴾ نه وهی ده یشار نه وه خوا ده یزانی. نه وه یان ده شار ده وه کاتی که له لای
 هاوه له کانی پیغه مبر (۱۰۱) ده گه پانه وه و ده گه ین به یه کتری، له ناو خویاندا ده یان وت: نابی هیچ
 که سبکیان به هاوه له کانی موحه مه د بلین (۱۰۲) به وهی خودا ناگاداری کردون له کتیبه که ی خویاندا،
 له ترسی نه وهی نه کا هاوه له کانی موحه مه د (۱۰۳) نه وه بکه نه به لگه به سه ریانه وه که به ناشکرا
 ده یلین له لای په روه ردگاریان^۱. واته: کاتی که وتیان به هاوه له کانی موحه مه د (۱۰۴) باوه پمان هیتا،
 نه بو له علیه و قه تاده ش هر ویان و تووه^۲.

﴿وَمَنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانٍ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ (۷۸) ﴿قَوْلٍ لِّلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ
 بِآيَاتِهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَيْسَ تَرَوُا بِهِ شَيْئًا وَلَٰكِنَّمَا أَتَيْنَاهُم بِحَقٍّ وَهُمْ يَكْفُرُونَ﴾ (۷۹)

مانای نه خوینده وار (الامی)

خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿وَمَنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانٍ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾
 له وانیشدا می وا هن که نه خوینده وارن و بیجگه ناره زوو، له کتیب سر ده رناکه ن، نه مانه هر له
 خه یالات و گومان دان، خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿وَمَنْهُمْ أُمِّيُونَ﴾ واته: له نه هلی کتیب هن
 نه خوینده وارن. مواهید نه لیت: (الامیون) کوی (امی) یه، نه وه که سه یه که ناتوانی بنوسی. نه بو له علیه
 و په بیع و قه تاده و شیراهیمی نه خه می و که سانی تریش وتویانه، هر وادیاره له م نایه ته وه که خوی
 گه وره نه فهرمویت: ﴿لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ﴾ واته: نازانن نه و کتیبه (ته ورات) چی تیدایه^۳. هر بویه
 له وه سفی پیغه مبر (۱۰۵) ها تووه که نه خوینده وارن چونکه نه ی ده زانی بنوسی. وه که خودای مه زن
 نه فهرمویت: ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَقُولُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كَذِبٍ وَلَا تَحْطَأُ بِسَمِيعِكَ إِذَا لَأَزْتَابُ الْمُبْطِلُونَ﴾^۴ تو به رله وه

^۱ ابن ابی حاتم ۲۴۰/۱.

^۲ ابن ابی حاتم ۲۴۰/۱.

^۳ ابن ابی حاتم ۲۴۱/۱.

^۴ العنکبوت ۴۸.

قورئانت بق بیتہ خوری، نعت دہ توانی هیچ کتیبی بخوینیتہ وہ پان بہ دہستی خوت بینوسی نگەر و ابوايه دلچہ پلان گومانیان لیتپیدا دہ بوو. پیغہ مبری خودا (ﷺ) فرمویہ تی: نیمہ گہ لیکي نہ خویندہ وارین نانوسین و هه ژماري مانگیش ناکه یں ناواو ناواو ناوا. واتہ: له خوا پهرستی و کاته دیاری کراوه کاندہ پتوستان به نوسین وه ژمارکردن نیه. خودای گهرهش نه فرمویت: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾^۱ هر نه ویشه له ناو نه خویندہ واراندہ پیغہ مبریکی له خویان بق ناردوون.

تهفسیری نارمزو ناوات (الامانی)

زه حاک له نینو عه باسه وه نه لیت: ﴿إِلَّا أَمَانِي﴾ نه فرمویت: جگه له قسه به که ده یکن هر به دهمیان ده لاین به درووه.^۲ و تراوه: جگه له ناره زوی که حزی لیده کهن. مواجهید نه لیت: نه خویندہ وارانه ی که خودا وه سفی کردوون له هیچ تیناگن له و کتیبی که خودا ره وانه ی کردووه بق موسا سه لامی خوی لیبی به لام نه وانه هر خه ریکی درو هه لبه ستن. وه هر خه ریکی شتی پپو پوچن به درو بوختان کردن.^۳ ناوات خواستن لیره دا مه به ست پیی دروستکردنی درو و خیال کردنه پییه وه. مواجهید نه لیت: ﴿وَأَن هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ نه مان هر درو ده کهن.^۴ قه تاده و نه بولعاليه و په بیع وتیان: نه وانه هر دوی گومان ده کهون به رامبه به خودا به ناهه ق.^۵

هاوار بوئه و جووله کانه ی که کتیبی خودا ده گورن

خودای گهره نه فرمویت: ﴿قَوْلٍ لِّلَّذِينَ يَكْنُبُونَ الْكِتَابَ بآيَاتِهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَيْسَ رَؤَايَاهُ ثُمَّ قَلِيلًا﴾ هاوار بق نه وانه به دہستی خویان کتیبه که دهنوسن و پاشان ده لاین: نه مه له خواوه هاتووه. تا به نرخیکی که م بیفروشن. نه مانه دهسته به کی ترن له جووله که، که بانگ خوازن بق گومرایی به درو بوختان هه لبه ستن بق خودا و خواردنی مالی خه لکی به شتی پپو پوچ (الویل) یانی: هاوارو له نار چوون، وته به کی به ناو بانگ له زمانی عهره پیدا. زوهری نه لیت: عه بدلای کورپی عه بدللا هه والی دامی له نینو عه باسه وه که وتویه تی: نه ی کز مه لی مسولمانان! چون پرسیار له نه ملی کتیب ده کهن له هیچ شتی که نه و قورئانه ی خودا ناردویه تیه خواره وه بق پیغہ مبه ره که تان تازه

^۱ فتح الباری ۱۵۱/۴ ص ۷۲.

^۲ الجمعة ۲.

^۳ الطبری ۲۶۱/۲.

^۴ الطبری ۲۶۲/۲.

^۵ ابن ابی حاتم ۲۴۲/۱.

^۶ ابن ابی حاتم ۲۴۲/۱.

ترين هه والی خودای تڼدايه. ده یخویننه وه ته پو گهش و پاراوه و نډی به سړا نه چووه. خودای گوره یش باسی نه هلی کتیبی بق کردون که کتیبی خودایان کوږیوه و دهسکاریان کرده به دهستی خویان و ده لښ: نه مه له لاین خوداوه هاتووه. به نرخیکي کهم ده یفرۆشن، نایا خودا پڼگری لښه کردون و ناگاداری نه کردون که پرسپاریان لی نه کن، سا به خوا هر گیز نه مان دیوه یه کڼ له وان هاتبی و پرسپاری له نڼوه کردبی دهریاری نه وه که بق نڼوه هاتوته خواروه. ۱. بوخاریش پویاوتی کرده. ۲. حه سنی کوږی حه سنی به سری نه لیت: (الثلث القلیل) یانی: دنیاوه موو شته کانی. ۳. پاشان خودای گوره نه فهرمویت: ﴿فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾ هوار له وان له وهی به دهست نوسیویانه و هوار له وان بق نرخي دهستیان که وتووه. واته: هوار بق نه وانه که به دهستی خویان نه و درو بوختانانایان نویوه هوار بق نه وانه که مالی خه لکی به حهرامی ده خون. وهک زه حاک له نښنو عه باسه وه په زای خوی لښی نه لیت: ﴿فَوَيْلٌ لَهُمْ﴾ جه زده به و سزای سخت بق نه وانه که به دهستی خویان نه و درو به ده کن. ﴿وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾ سزای سخت بق نه و که سانی مالی خه لکی نه قام و که سانی تریش ده خون. ۴.

﴿وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّكَارُ اِلَّا اَنْيَا مَا مَقْدُودَةٌ قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهُ اَمْ لَكُمْ لَوْلُوْنَ

عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٨١﴾

له هیواکانی جووله که، که نه وان چه ند پوځی نه بی له ناو ناگرا نامیننه وه

خودای گوره نه فهرمویت: ﴿وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّكَارُ اِلَّا اَنْيَا مَا مَقْدُودَةٌ﴾ ده لښ: ناگر نوشمان نابی، مه گین چه ند پوځی نه ویش کهم. خودای گوره باسی جووله که ده کا له باره ی نه وهی گپړاویانه ته وه و ده لښ ده ریه ی خویان. که چه ند پوځی نه بی ناچه ناو ناگر و پاشان لښی دینه دهره وه و پزگاریان ده بی. خودای گوره یش وه لامیان نه داته وه و نه فهرمویت: ﴿قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا﴾ بلای: نایا خودا به لښی پڼدان که خودا له به لښی خوی به شیمان نابیتته وه یان هر له نه زانیوه قسه له سر خودا ده کن. واته: نه گر خودا به لښی دابی، نه و به شیمان نابیتته وه لښی. به لام شتی وا نه بووه و پوښی نه داوه. هر بویه به پیتی (ام) که به مانای (بل) هاتووه. واته: به لکو

۱ ابن ابی حاتم ۲۴۵/۱ ص ۷۳.

۲ فتح الباری ۳۴۴/۵/۱۳/۳۴۵ ص ۵۵۵.

۳ ابن ابی حاتم ۲۴۷/۱.

۴ الطبری ۲۷۳/۲.

ہر لہ نہ زانیہ وہ درو بختان بہ دم خودا وہ ہلہ بہ ستن۔ عوفی لہ ٹیبنو عہ باسہ وہ نہ لیت: ﴿وَقَالُوا
لَنْ تَمَسَّنَا النَّكَارُ إِلَّا أَتِيًا مَعْدُودَةً﴾ وتیان: ناگر توشمان نابی، مہ گین چہ ند پڑی نہ ویش کہم۔
وتی: جوولہ کہ وتویانہ نئمہ توشی ناگر نابین تہ نیا چل پڑ نہ بی^۱۔ ہندی جگہ لہ ٹیبنو عہ باس
نہ می بڑ زیاد کردوہ۔ نو ماوہی کہ گوڑہ کہ گہ یان پەرستوہ۔ حافیز نہ بو بہ کری کوپی
مہ ردہ ویہی لہ نہ بو ہورہ پیرہ وہ نہ لیت: کاتی کہ خہ پیر فہ تہ کرا، مہ پڑک بہ دیاری نیرا بڑ پیغمبر
خودا ﴿﴾ زہری پتوہ کرابو پیغمبر خودا ﴿﴾ فرموی: ہرچی جوولہ کہ ہہ لیرہ بڑم
کریکہ نہ وہ پیغمبر خودا ﴿﴾ فرموی پٹیان: باوکی نپوہ کئیہ؟ وتیان: فلان۔ فرموی: دروتان
کرد بہ لکر باوکتان فلانہ۔ وتیان: راست و چاکت فہ لاموہ۔ پاشان فرموی پٹیان: نایا برہوتان پیم
ہہ، نہ گہر دہ ریارہی شتی پرسیارم لیکردن؟ وتیان بہ لی، نہی نہ بو قاسم۔ نہ گہر دروتان لہ گہ
کردی، دہ زانی دروتان کردوہ، وہ کہ دہ ریارہی باوکتان زانیوہ۔ پیغمبر ﴿﴾ فرموی پٹیان:
نہ وانہی نہ ملی ناگر کین؟ وتیان: نئمہ ماوہی کہی کہم تپیدا دہ بین، پاشان نپوہ دوی نئمہ دہ میننہ وہ
تپیدا۔ پیغمبر خودا ﴿﴾ فرموی پٹیان: قسہ مہ کن سویتند بہ خو اہرگیز نئمہ دوی نپوہ
نامیننہ وہ تپیدا، پاشان پیغمبر خودا ﴿﴾ فرموی پٹیان: نایا برہوتان پیم ہہ، نہ گہر
دہ ریارہی شتی پرسیارم لیکردن؟ وتیان بہ لی، نہی نہ بو قاسم، فرموی: نایا زہرتان کردبوہ ناو
نم مہ پوہ؟ وتیان بہ لی، فرموی: چی پالی پتوہ نان بڑ نہ وہ؟ وتیان: ویستمان نہ گہر تہ دروت
کرد نہ جاتمان بیت لیت۔ وہ نہ گہر پیغمبریش بی زیانت پی ناگہ نہی^۲۔ نیمامی نہ حمہد و بوخاری
و نہ سائیش ہر بہ و جڑہ ریوایہ تیان کردوہ^۳۔

﴿بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَاطِبَتُهُ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (۸۱) وَالَّذِينَ

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۲﴾

خودای گہورہ نہ فرمویت: ﴿بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَاطِبَتُهُ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ دیارہ ہر کہ سی خوی توشی خراپہ بکا و خراپہ کہی دہوری دابی نہ وانہ
یاری ناگرن و تا ہمتایہ ہر تپیدا دہ بن۔ خودای گہورہ نہ فرمویت: بہر جڑہ نہ بو بہ ہیوای بوون و
نارہ زوتان دہ کرد، بہ لکر کارہ کہ بہم شپوہیہ، ہر کہ سی خراپہ بکا و خراپہ کہی دہوری دابی و بگاتہ

^۱ الطبری ۲/ ۲۷۶۔

^۲ دلائل النبوة ۴/ ۲۵۶/ ۴۷۳، حیحہ ص ۷۳۔

^۳ احمد ۲/ ۴۵۱، وفتح الباری ۶/ ۳۱۴، والنسائی فی الکبرا ۶/ ۴۱۳۔

پڙی قیامت، هیچ چاکه یه کی نه بی و همو کرداره کانی خراپه کاری بیت، نهوا بیگومان خه لکی ناو
 ناگره: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نهوانه ش که باوه پ دارو ناکار چاک بوون، بهه شتین و
 هر له ویدا ده میتنه وه. واته: نهوانه ی خاوه نباوه پن و ناکار چاکن و کرداره کانیا ن به پئی شریعت
 بووه، بیگومان نهوانه خه لکی بهه شتن. ثم نایه ته لهو نایه تانه ده چی که خودای گه وره نه فرمویت:
 ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا
 نَصِيرًا ۝۱۳﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا
 يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۱ نه به ناوانی نثویه و نه به ههواو ناره زوی نهو که سانه به نه ملی کتیب هه ژمار
 ده کرین، هر مرقفیک کاری ناله بار بکا بهو کاره ی خوی سزا نه دریت، جگه له خودا هیچ که س دهستی
 ناکه وی دوسی بی و به هاواریه وه بیت. هر مرقفیکیش نیر بی یان می که باوه پدارو ناکار چاک بی،
 ده چیته بهه شت و به نه ندازه ی تلشی وردیله ی ناوکه خورمایه کانه قیان لینا کری. نه بو هوره یره و
 نه بوائل و عتا و حسن نه لئین: ﴿وَأَحْطَطَ بِهِ خَطِيئَتُهُ﴾ یانی: بته رستی که ی دهوری دابوو.
 نه عمش له نه بو پره زینه وه له پره بیعی کوی خوسه یمه وه نه لئیت: ﴿وَأَحْطَطَ بِهِ خَطِيئَتُهُ﴾
 خراپه کانی دهوری داوه. وتی: نهو که سی بهو خراپانه وه کردویه تی بهر له وه تهویه بکا بهری.
 سوددی و نه بو پره زینیش هر وایان وتوه. ۴. نه بولعالبه و مواهید و حسن له پریایه تیکا هه روایان
 وتوه. قه تاده و پره بیعی کوی نه نس نه لئین: ﴿وَأَحْطَطَ بِهِ خَطِيئَتُهُ﴾ خراپه کانی دهوری دابی له
 گوناوه گه وره کان. ۵. ثم هه مو پراو بچونانه له مانادا له یه که وه نزیکن، والله اعلم.

تاوانی بچوک کاتی که کوپوه، له ناو بهرن

لیره دا نه فرموده که نیمای نه حمده پریایه تی کردوه له عبداللهی کوی مه سعو ده وه پره زای
 خوی لبی هاتوه که پیغه مبری خودا (ﷺ) فرمویه تی: خوتان پیریزن له گوناوه بچوک کان،
 چونکه نهوانه کرده بنه وه له سر پیاو تا له ناوی نه بن. وه پیغه مبری خودا (ﷺ) نمونه کی بق
 میتانه وه: وه که نمونه ی کومه له که سی له زهویه کی چوله وانیدا دابزن و ناماده ی کرداری کومه لی بن،

۱ النساء ۱۲۳-۱۲۴.

۲ ابن ابی حاتم ۲۵۲/۱ ص ۷۴.

۳ ابن ابی حاتم ۲۵۲/۱.

۴ ابن ابی حاتم ۲۵۳/۱.

۵ ابن ابی حاتم ۲۵۳/۱.

پیاوی برآ چیلکه یه بئنی و پیاویکی تریش چیلکه یه بئنی و هندیکیان کورده وه و ناگریان تیبه ردا و نه وهی فریتان دابووه ناوی پئیان گه یانده وه^۱. وه موحه مدی کوپی نیسحاق پیوایه تی کردووه له نبینو عه باسه وه: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾^۲ نه وانهش که باوه ردارو ناکار چاک بوون، به هشتین و هر له ویدا ده میتنه وه. واته: نه وانهی پروایان میتناوه به وهی که نئوه نهی جووله که! حاشاتان لیگردووه و کار به وه ده کن که نئوه وازتان لیتهناوه له ثابنی خوا نه وانه جئیان به هشت و تاهه تایه تنیدا ده میتنه وه. هه والی پیداون که پاداشتی چاکه و خرابه به رده وام ده بی له سر نه وانه و هر گیز لییان نابری و دواپی نایه^۳.

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ

مُعْرِضُونَ ﴿۸۲﴾

په یمانی نه وهی نیسرائیل

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ﴾^۴ نه وکاتیش که په یمانان له نه وهی نیسرائیل وهرگرت، جگه له خودا نه په رستن و چاکه له گهل دایک و باب و نزیکان و هه تیوو هه ژاران بکن و قسهی باش بق مردم بکن، نویژ بکن، زه کات بدن له دوا نه وه کومه لیک نه بی پشتان تیکرد و خوتان له په یامه که لادا. خوی گه وره لیژدها باسی نه وهی نیسرائل ده کا که چهند فرمانیکی به سه ریاندا دا و په یمانی لیوه رگرتن له سه ری. به لام نه وان په یمانه که یان به جی نه هینا و پشتیان تیکرد، به ناره زو و نه نقه ست دژی وهستان. خوشیان چاک ده یان زانی و باسیشیان ده کرد. خودای گه وره فرمانی پیداون که ته نیا نه و بپرستن و شه ریکی بق په یدا نه کن له هیچ شتیکدا، فرمانیشی به هه موو خالکی هر به و شیوه یه داوه. هر بق نه وهش و دهی میتناون. وه که نه فرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾^۵ بهر له توش نئمه هر پیغه مبه ریکمان نارد، پامان سپارد که هیچ

^۱ احمد ۴۰۲/۱ هه سه نه ص ۷۴.

^۲ ابن ابی حاتم ۲۵۴/۱.

^۳ الانبیاء ۲۵.

په رستویه ک جگه له من نیه و هر تانیا من بپرستن. وه نه فرمویت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الصَّلٰتِ﴾^۱ بڼ ناو همو وکومه لیکپښه مبه ویکمان به پڼی کرد، که خدا بپرستن و له شہیتان دوره پریز بن. نه مه به رزترین و گوره ترین حقوقه، که هقی خدای مه زنه که تنیا نه و بپرستږ و شہریکی نیه. پاشان هقی دروستکراوه کانی دیت، که خدای گوره جهختی له سهر کردوه توه له هموویان له پیشت هقی دایک و باوک. هر بڼیه خدا هقی دایک و بابی له پال هقی خوی داناوه وه که نه فرمویت: ﴿إِنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَلِيِّكَ إِلَى الْمَصِيرِ﴾^۲ تو سوپاسی من بکه و سوپاسی دایک و باوکت بکه، دوا جار دینه وه بڼ لای من. وه نه فرمویت: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾^۳. په روه دگارت فرمانی دا که جگه له و مه پپرستن و دهر باره دایک و بابیش چاکه بکن. تا ده گاته نه وه ده ده فرمویت: ﴿وَمَاتَ ذَا الْقَرْيَةِ حَقًّا وَالْمُسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾^۴ خرمان به شی خوی بده ری، هه ژالو له پڼدامایش بیتهش مه که. وه له هر دوو سه حیه که دا هاتووه له نیینو مه سعوده وه، وتم: نه ی پیغه مبه ری خدا (ﷻ) کام کار زدر چاکه؟ فرموی: نویژ له کاتی خویدا، وتم: پاشان چی؟ فرموی: چاکه کردن له گه ل دایک و باوکا. وتم: پاشان چی؟ فرموی: جیهاد له پڼی خوادا. ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾^۵ نه و منداله بجوکانه ی باوکیان نیه هر کارکیان بڼ بکات. ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾^۶ نه و که سانه که شتی شک نابه بڼ خویان و مال و مندالیان خرچی بکن. به و زوانه باسی نه و کومه لانه دیت له سووره تی نیساندا که خدای گوره به ناشکرا فرمانان پیده کا و نه فرمویت: ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾^۷ تنیا خدا بپرستن و هیچ شت مه کن به شہریکی، دهر باره دایک و باوکتان تا ده توانن چاکه بکن. پاشان خدای گوره نه فرمویت: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾^۸ قسه ی چاک بکن له گه ل خه لکید. واته: قسه ی چاکیان له گه لا بکن و نرم و نیان بن له گه لیان. فرمان به چاکه و به رگری کردن له خراپه ده چپته پال نه مه. وه که حسه نی به سری له ده قدا که خوی گوره نه فرمویت: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾^۹ قسه ی چاک بکن له گه ل خه لکید. وتی:

۱ النحل ۳۶

۲ لوقمان ۱۴

۳ الاسراء ۲۶

۴ فتح الباری ۵/۶، مسلم ۸۹/۱ ص ۷۴

۵ النساء ۳۶

قسى چاك فرمان كرده به چاكه و برگرى كرده له خراپه و هيمنى و له سر خويى و چاپوشى و ليبورديه و قسى چاك كرده له گل خلكا وه خوداى گوره فرمويته هموو په وشتيكي چاكه كه خودا لئى پازى بى^۱. نيمامى نه حمده پيوايته كردوه له نهو زه پوهه په زاي خوى لئى له پيغه مبروه (۱۱۶) فرمويته: هيچ شتى به كم مه زان له چاكه كردن، نه گره ده ست نه كوت، به پويه كى خوش و كراوه به ره و پوى براكت بيهو^۲. موسليم له سه حيه كه پيدا هتياويه تى. تيرميش پيوايته كردوه وبه سه حيه داناه. جبي خويته كه فرمانيان پيده كا كه قسى چاك له گل خلكى بكن دوى نه وه كه فرمانيان پيته دات چاكه يان له گل لا بكن به كردار، هردولاي به يه كه وه به ستوه. واته: داوايان ليده كات به كردارو به گفتارش هلسن به چاكه كردن، پاشان خوداى گوره جهختيان له سر ده كاته وه كه هر نهو بپرستن و چاكه پيش له گل خلكى بكن. وه نه فرمويته:

﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نوږ بكن و زه كات بدهن. پاشان ناگاداريان ده كا كه نه وان وازيان له وانه هموو هتيا خستiane پشت گوى. به نه نفست دزايه تيان كرد، دوى نه وه كه خويان باش ده يان زانى مه گين كه ميكيان نه يى. نه فرمويته: ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ﴾ له دوى نه وه كه ميكيان نه يى پشتان تيكرودو خوتان له په يمانه كا لادا. پاشان خوداى گوره نهو فرمانه شي دا به سر نه م نومه ته له سوورته نيساندا و نه فرمويته: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾^۳ عه بديته خوا بكن و هيچ شتى مه كن به شريكي، ده رياره دايك و باوك و خزمان و هتيوان و هاوسى ديوار به ديوارو هاوسى دور و هاوهلى هميشه بيتان و نه وانه له پيگدا ماون و نه وانه بونه ته مولكتان تا ده توانن چاكه بكن، نه وانه لوت برز و خو په سندن خودا هيچ كاميانى خوش ناوى. نه م نومه ته هلسا به جيبه جيكرنى نه م فرمانه كه هيچ نومه تى له پيش نه مدا به م شيوه به پتي هله ساوه. سوپاس و ستايش بق خوى گوره.

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾^(۱۱۷) ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ

^۱ ابن ابى حاتم ۲۵۸/۱.

^۲ احمد ۱۷۳/۵، مسلم ۲۰۲۶/۴، تحفة الاحوذى ۵۶۲/۵.

^۳ النساء ۳۶.

يَا تُوَكَّمُ أَسَرَّرِي ثَغْدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ
فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ
بِفَاعِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَشَرُّوا الْبَيِّنَاتِ الْوَعْدِ الْأَخْرَجَ فَلَا يَحْفَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا لَهُمْ

يُصْرُونَ ﴿٨٦﴾

به ندمه کانی په یمانده که وه شکاندن وه لوه شانده وی

خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ
ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ كَاذِبُونَ﴾ په یمانان لیتان وه رگرت که: خوینی به کتر مه پښتن و خوتان هر له زیدی
خوتان وه در مه نین، پاشان بق نه وه به لیتان داو خوشتان شایه تی نه دن. خودای گوره باسی
خرابی نه وجوله کانه نه کا له سرده می پیغه مبهری خواد(ﷺ) له مه دینه دا، نهو کیرو گرفتانه ی
توشیان هات له شه پکردن له گال نهوس و خه زره جدا، که نه نساریه کان بوون. له کاتی نه فامیدا بتیان
نه پرست. شه پی زور له نیوانیاندا پوی دابوو. جووله که کانی مه دینه سی مؤز بوون. به نو قه ینقاع و
به نو نه زیر، بنو قینقاع و بنو النضیر هاوپه یمانی خه زره ج بوون. وه به نو قوره یزه هاوپه یمانی نهوس
بوون. کاتی که جهنگ پووی بدایه له نیوانیاندا، هر کر مه له وه گال هاوپه یمانده کیدا شه پی ده کرد،
جووله که ده چوو به گز دوژمنه کیدا. جووله که له جووله که ی به روی تری ده کوش، نه وه له ناینه که ی
نهواندا حرام کرابوو لییان به دهقی کتیبی خویان. وه له زیدی خویان ده ریان ده کردن و مال و
سامانه کانیان به تالان ده بیدن، به لام کاتی که شه پی نهواو ده بوو، کویله ی نهوانی که شکستیان
هینابوو به رنه دا و نازادیان نه کردن و کاریان به تورات نه کرد. هر بویه خودای گوره نه فرمویت: ﴿
أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ﴾ نایا نیوه به هندی له ناوه پوکی کتیبه که تان بهوا
ده کن. وه بویه نه فرمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ
دِيَارِكُمْ﴾ په یمانان لییان وه رگرت که: خوینی به کتر مه پښتن و خوتان له زیدی خوتان وه در مه نین.
وه ک خودای گوره نه فرمویت: ﴿فَقُتُّوا إِلَى بَارِيكُمْ فَأَقْلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَنَابَ
عَلَيْكُمْ﴾ په شیمانی له لای وه دی هینه رتانه وه دره بین، سا ورن به کتر بکوئن، لای به دی هینه رتانه وه
نه م کاره بۆتان چاکتره. چونکه نه هلی به ک میله ت وه که یان وایه. وه ک پیغه مبهری خواد(ﷺ)

فهرمویه تی: نمونه ی ایمانداران له خۆشه ویستی بۆ یه کترو هاوسۆزی و به زه یی بۆ یه کدا وه ک یه ک جهسته وان، نه گهر نه دنامیکی نازاری هه بوو نه وا ده نالێنی له تاو بیخه وی و گهرمه تا. خودای گهره نه فهرمویت: ﴿ثُمَّ أَفْرَزْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾ پاشان بپارێتان له سه ر نه و په یمانه داو خۆشتان شایه تی نه دن له سه ر پاستیه که ی. پاشان خوای گهره نه فهرمویت: ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْسُلُوكَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيارِهِمْ﴾ له دوا ی نه وه یش هه ر خۆتان بوون کوشتارتان له یه کتر ده کرد به پشتیوانی خه لکی تر به تاوان و ده سترێزی هه ندی که هه ر له خۆتان، له ولاتیان وه ده ر ده نین. که لیشتان به دیل ده گهری، هه موتان خوینه که ی نه دن، که هه یج بۆتان په وا نیه ده ریان بکه ن. موحه مه دی کوپی ئیسحاق کوپی یه سار په وایه تی کردوه له نیینو عه باسه وه: ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْسُلُوكَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيارِهِمْ﴾ له دوا ی نه وه یش هه ر خۆتان بوون کوشتارتان له یه کتر ده کرد، به پشتیوانی خه لکی تر به تاوان و ده سترێزی هه ندی که هه ر له خۆتان له ولاتیان وه ده ر ده نین. وتی: خودا به و جوړه ناگاداری کردن له ناکاره کانیان. له ته وراتا خوین پێزی یه کتری لی حه رام کردبوون و نازاد کردنی دیله کانی له سه ر فه رز کردبوون نه وان دوو ده سته بوون، کرمه لی له وانه هاوپه یمانی خه زه جیه کان بوون که به نو قه ینقاعه. به نو نه زیر و قوره یزیش هاوپه یمانی نه وس بوون. نه و جووله کانه کاتی که جهنگ په وی بدایه له نیوان نه وس و خه زه ج، به نو قه ینقاع له گه ل خه زه جیه کان ده رده چوون، به نو نه زیرو قوره یزیش له گه ل نه وسیه کان ده رده چوون. هه ریه که یان هاوکاری هاوپه یمانه که ی خۆی ده کرد له دژی براکانی خۆی، تا نه وه بوو خوینی یه کتریان ده پێژا. ته وراتیش له به ر ده ستیاندا بوو، ده یانزانی چی تیا به ده ریاره یان بیه کن و چیشی تێدایه لییان قه ده غه کراوه، نه وس و خه زه ج بته په رست بوون. نه یان ده زانی ناگرو به هه شت و زیندوبونه وه و کتیب و حه لال و حه رام چیه. کاتی که جهنگ کو تایی ده هات. دیله کانیان پزگار ده کرد به پێی نه و فه رمانه ی له ته وراتا هاتبوو، له یه کتریان وه رده گرت. به نو قه ینقاع فیده یی نه و دیلانه یان نه دا که لای نه وسیه کان بوون. به نو نه زیرو قوره یزیش فیده یی نه وانه یان نه دا که له لای خه زه جیه کان بوو. وه داوای خوینی نه وانه یان ده کرد که له نیوانیاندا کوژرابوون، نه وانه یان له یه کتری ده کوژا له سه ر هاوکاری نه و بته په رستانه. هه رپۆیه خودای مه زن له وه ناگاداریان ده کاته وه نه فهرمویت: ﴿أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكُتُبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ﴾ نایا نیوه به هه ندی به ناوه پۆکی کتیبه که تان به و ده کن و له هه ندیکی حاشاده کن. واته: به فه رمانی ته ورات فیده یان بۆ نه دن و ده شیان کوژن، له فه رمانی

توراتا هاتووه که نابی بکوزدین و له زیدی خوځیان دهریکرین. وه نابی هاوکاری بتهپرستان بکه له
 دژیان له بهر هندی سامانو مالی دنیا، له سر نه کاره یان له گال نهوس و خزره جدا کردیان، نه
 به سه رها ته هاتو ته خواره وه وه هه والم پندراوه. له وهی نه نایه ته ناماژهی پیده کا و نه
 به سه رها تهش باسی خرابی جووله که دهکا، له هه لسانیان به فه رمانی تورات له وهی که خوځیان به
 پاست ده زانن و دژی به پرهوی توراته، خوځشیان چاک ده زانن و شایه تیان داوه که پاسته. له بهر نه وه
 متعانه یان پیناکری به وهی که تیا به تی و به وهش که گنپاویانه ته وه. وه بهواشیان پیناکری دهریارهی
 نه وهی که شار دویانه ته وه له سیفه تی پیغه مبهری خودا و (ﷺ) په وانه کردنی و شوینی دهرچونی و
 کوچ کردن و نهوشتانی تریش که پیغه مبهران سه لامی خوایان لیبی له پیشا باسیان کردوه.
 جووله که بهر نه فرینی خودا که ون له نیوان خوځیاند ده یان شارده وه. هر بزیه خودای گه وه
 نه فه رمویت: ﴿فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ هه رکه له نیوه نه وه بکا
 له ژیا نی دنیا پسوا ده بی به هوی دژا به تی کردنیان له فه رمان و شهرعی خودا ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرْذَوْنَ
 إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ﴾ له پوزی قیامه تیشدا زرد به توندی سزا نه دری به هوی سه ریچی نه و کتیبهی خودا که
 له بهر ده ستیان بوو ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ خودا بیثاگا نیه له وهی که ده یکن. پاشان خودای
 گه وه نه فه رمویت: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَشْرَوْا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ نه و که سانه ی ژیا نی دنیا یان کپیوه
 قیامه تیان له نرخ دی داوه ﴿فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ﴾ نیت نه باری نازاریان سوک ده کری و ﴿وَلَا هُمْ
 يُنصَرُونَ﴾ نه که سیش یارمه تیان نه دات. واته: نه وانه ی که ژیا نی دنیا یان پیخو شتره و له جبی قیامه ت
 هه لیان بژاردوه، ته نیا ساتیک نازاریان له سر سوک ناکری، که سیش نیه به هانا یانه وه بیث و له و
 سزایه دهریان بینن و پزگاریان بکا که بهر ده وام و تاهه تابه تییدا ده میننه وه.

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
 أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ (٨٧)

خوځیه ژل زانی جووله که و به درو غسته وهی پیغه مبهران و کوشتنیان

خودای گه وه نه فه رمویت: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ
 مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا

تَقُولُ ﴿ نِیمه خۆمان کتیبمان داوه به موسا و پیغه مبهری تریشمان له دواى ئه و نارد، چهند به لگه ی
 زۆر ئاشکرماندا به عیسی کوی مریم، وه پشتیوانیشمان کرد به جویره ئیل، تا ئیستا هر
 پیغه مبهریکتان بۆ هات، شتی وای وت کی ئیوه پیتان خوش نه بوو، خۆتان له وه به زلتر زانی و به
 هندیکیانتان وت درۆزن و هندیکیشتان کوشت. خودای مه زن وه سفی نه وه ی ئیسرائیل ده کا به
 لاسارو بیگویی و درایه تی کردن و خۆ به زلزان به رامبه ر به پیغه مبه ره کانیا ن و هه میشه شوین ئاره زوی
 خویان که وتون، خودای مه زن باسی نه وه ده کا که موسای په وانه کرد بویان و کتیبی ته وراتی پیدای
 که چی ئه وان ده ستکاریان کردو گزریان. سه ریچی فه رمانه کانی ته وراتیان کرد. دواى ئه وه
 پیغه مبه رانی بۆ ناردن تا په یه وه ی شه ریعه ته که ی بکه ن وه ک ده فه رمویت: ﴿ إِنَّا أَنزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا
 هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ آسَلُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ
 اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءً ۚ ﴾ نِیمه ئه م ته وراته مان ناردو ته خوار، پوناکی و پی نیشاندهری تیدایه.
 هه موو ئه و پیغه مبه رانه ی که هر به فه رمانی خودا بوون، هر به هوی ئه مه، به سه ره هه موو کارو باری
 نه وانه ی که مووسایی بوون پاگه شتوون. خودا نه ناسی به راستی و زانا بلیمه ته کانیا ن زۆر شتیان هر له
 کتیبی خودا له بهر بوو. به ته وراتیش ئاگادار بوون که ئه مه کتیبی خودایه. هر بۆیه خودای مه زن
 ئه فه رمویت: ﴿ وَفَقَيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ﴾ چهند پیغه مبه ری تریشمان له دواى ئه و نارد. سوددی
 نه لیت: ﴿ وَفَقَيْنَا ﴾ ناردمان.^۱ که سانی تریش نه لیت: دوا بدواى ئه و پیغه مبه ری تریشمان نارد. هه موو
 ماناکان له یه که وه نزیکن. وه ک خودای گه وره ش نه فه رمویت: ﴿ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رَسُولًا تَرَا ۚ ﴾^۲ له پاشان
 پیغه مبه رانی خۆمان یه ک له دواى یه ک نارد. تا کۆتایی پیغه مبه رانی نه وه ی ئیسرائیل هات به عیسی
 کوی مریم. له هه ندی بریاری ته وراتدا ئه و جیاوازی هه بوو. هر بۆیه خودای گه وره هه ندی نیشانه ی
 ئاشکرای پیدای بوو که بریتی بوون له موعیزه. ئیبنو عه باس نه لیت: له زیندو کردنه وه ی مردوو، وه
 دروستکردنی شیوه ی بالنده له قووو فوی پیا ده کرد و به ئیزنی خودا ده فوی، نه خۆشی چاک
 ده کرده وه و هه والی له شتی نه دیار نه دای.^۳ جویره ئیلش پشتگیری لیده کرد له سه ر راستی ئه و په یامه ی
 که بۆی هیناون، نه وه ی ئیسرائیل زۆر به توندی به ره نگاری بوونه وه و باوه رپان پینه ده کرد و ئیره بیان

^۱ المائدة ۴۴.^۲ ابن ابی حاتم ۲۶۸/۱ ص ۷۶.^۳ المؤمنون ۴۴.^۴ ابن ابی حاتم ۱۶۸/۱ ص ۷۷.

پیدا برد و سهر پتچیان له هندی بپاری تورات ده کرد، وهك خودای گوره له باره ی عیساهو سه لامی خوی لیبی نه فهرمویت: ﴿وَلَا حِلَّ لَكُمْ بِعَظِّ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِثَّتْكُمْ بِأَيْتِهِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾^۱ به ئرکی خومی ده زانم هندی شتان بۆ حه لال کهم که لیتان حه رام کراوه، من نیشانه م له پهروه ردگار تانه وه بۆ میتان. نه وه ی ئیسرا ئیل هه لسوکه وتیان له گه ل پتفه مبه راندا زۆر خراپ بووه بپوایان به هندیکیان نه ده کرد و هندیکیشیان ده کوشتن. نه مه یش هه ر له سه ر نه وه بوو که هندی شتیان پتپاده گه یان دن دژی هه واو ئاره زوی نه وان بوو. فه رمانیشیان پتته دان که پابه ند بن به فه رمانه کانی تورات وه که دژی ده جولانه وه. نه وانیش نه وه یان زۆر به لاره گران بوو له به ر نه وه بپوایان به پتفه مبه ره کان نه ده میتا و به درو یان ده خسته نه وه و هندیکیشیان ده کوشتن. بۆیه خودای گوره نه فهرمویت: ﴿أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ تا ئیستا هه ر پتفه مبه ریکتان بۆ هاتبی شتی وای وتبی که ئیوه پتتان خوش نه بووی، خوتان له و به زلتر زانیوه، به هندیکتان وتوه درۆنه وه هندیکیشیانتان هه ر کوشتوون.

روح القدس جویره ئیله

به لکه له سه ر نه وه که (الروح القدس) جویره ئیله وه کو ئیبنو عه یاس له ته فسیری ئه م ئایه ته دا نه ئیت^۲. ئیبنو عه یاس و موحه مه دی کوپی که عب و ئیسماعیلی کوپی خالید و سوودی و په بیعی کوپی نه نه س و عه تییه ی عوفی و قه تاده ش به دوا ی نه وه دا هه روایان وتوه^۳. له گه ل ئه م ئایه ته یشا که خوی گوره نه فهرمویت: ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿۳۳﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾^۴ الروح الامین میتاویه تیه خوار، بۆ سه ر دلت تا تو له ترسینه ران بی. بوخاری پپوایه تی کردوه له عانیشه وه که پتفه مبه ری خودا (ﷺ) مینه بریکی بۆ حه سانی کوپی سابت له مزگه وتا دروست کردبوو، که به رگری له پتفه مبه ری خودا ده کرد (ﷺ) و پتفه مبه ری خودا (ﷺ) فه رمویه تی: ئه ی خودایه! یارمه تی حه سان بده به (الروح القدس) وهك چۆن نه و به رگری له پتفه مبه ره که ت کرد^۵. نه بو داود له سونه نه که پدا پپوایه تی کردوه^۶. تیرمیش هه ر پپوایه تی کردوه^۷. وتی فه رموده یه کی حه سه نی سه حیه له

^۱ ال عمران ۵۰.

^۲ ابن ابی حاتم / ۳۶۹/۱ ص ۷۷.

^۳ ابن ابی حاتم / ۲۷۰/۱.

^۴ الشعراء ۱۹۳-۱۹۴.

^۵ فتح الباری / ۵۶۲/۱۰.

^۶ أبو داود / ۲۷۹/۵.

^۷ تحفة الاحوذی / ۱۳۷/۸.

سه حیچی نیینو هه بانیشا هاتوو له نیینو مه سعوده وه که پیغه مبهری خودا فرمویه تی: جویره نیل خوی کرد به ناخمدایپی راگه یاندم که هیچ گیانی نامری تا بۆزی و ماوهی ته مهنی ته واو نهکا، له خوا بترسن و به جوانی به دوایدا بگه پین^۱.

بهردهوامی جووله که له سه رکوشتنی پیغه مبهران سه لامی خویان نیینی

زه مه خشهری ده لیت: له م ده قه دا که خودای گه وره نه فرمویت: ﴿فَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ به هندیکیان وت: درۆزن و هندیکشتان هر کوشتون. بۆیه خودای گه وره نه یفرمویه: (و فریقا قتلتم) دیاره خودا ویستویه تی وه سفیان به وه بکا له داهاتویشا، چونکه نه وان مه ولی کوشتنی پیغه مبه ریشیان دا به زه هرو جادوو، پیغه مبهری خودا ﴿وَقَالُوا أَفَلَوْا﴾ له نه خۆشی کۆچی نوایی کردیندا فرموی: به رده وام خواردنه که ی خه بیه ر نیشم پیده گه یه نی (تعادونی) نه مه کاتی پچرانی ده ماری پشتمه (وان انقطاع ابهری).^۲ منیش ده لیم: نه م فرموده له سه حیچی بوخاری و شوینی تریشا هاتوو^۳.

﴿وَقَالُوا أَفَلَوْا غُلَّتْ بِلَٰلَهُمُ اللَّهُ بِكَفَرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَقَالُوا أَفَلَوْا غُلَّتْ بِلَٰلَهُمُ اللَّهُ بِكَفَرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾ وتیان: دلمان سه رپۆشی پیدا دراوه، نه خیر، نه وان به هوی له خوا لادانیان بهر نه فرینی خودا که وتون و به ده گهن برها ده کن. موچه مدهی کوری نیسحاق رپوایه تی کردوو له نیینو عه باسه وه: ﴿وَقَالُوا أَفَلَوْا غُلَّتْ﴾ وتیان: دلمان له ناو چه ند به رده یه کدایه. موچامید نه لیت: ﴿وَقَالُوا أَفَلَوْا غُلَّتْ﴾ وتیان: دلمان به رده ی له سه ره. عیکره مه وتی: مۆری له سه ره. نه بولعالیه نه لیت: واته: تیناگا. موچامید و قه تاده نه لیت: نیینو عه باس به ﴿غُلَّتْ﴾ خویندویه تیه وه. به زمی لامه که (اللام) که جه معی (غلاف). واته: دلمان ده فرو قاپی مه موو شتی که، پتوستان به زانیاری تر نیه. نیینو عه باس و عه تا نه لیت: ﴿بِلَٰلَهُمُ اللَّهُ بِكَفَرِهِمْ﴾ نه وان به هوی له خوا لادانیان بهر نه فرینی خودا که وتن. واته: خودا ده ری کردن و ده ری خستنه وه له مه موو چاکه یه ک: ﴿فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾ به ده گهن برها ده کن. قه تاده نه لیت: که میکیان نه بی باوه پ ناھینن: ﴿وَقَالُوا أَفَلَوْا غُلَّتْ﴾ وتیان: دلمان سه رپۆشی پیدا دراوه. نه م ثایه ته وه که نه

^۱ السنة ۳۰۴/۱۴ فرموده یه کی حه سنی سه حیچه.

^۲ ابن عدی ۱۲۳۹/۳/حاکم و زه هبی به سه حیحیان داناره. ابهر: ده مارێکه له پشتا په یوه سه ته به ده وه.

^۳ الفتح الباری ۷/۷۳۷.

ثابته وایه که خودای گوره ده فرمویت: ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِيْ اَكِنَّتٍ مَّا نَدْعُوْنَا اِلَيْهِ﴾^۱ و تیان: له وهی که تر نئیمه ی بؤ بانگ ده کی، دلمان پزوشی له سهره. هر بؤیه خودای گوره نه فرمویت: ﴿بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُوْنَ﴾ نه خیر، نه وان به هوی خوانه ناسیان بهر نه فرینی خودا که وتن. واته: به و جزده نیه که نه وان ده لئین، به لکو دله کانیان بهر نه فرینی خودا که وتوهو و مؤر کراوه. وه که له سورته نساندا خوی گوره نه فرمویت: ﴿وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْنَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا﴾^۲ وه و تیان: نئیمه دلمان داخراوه (بهر نه فرینی خومان خستن) هر خودا خوی دلی به مؤر داخستون. نئیر به شی که میان نه بی، له باوه پ هتینا بیبه شن. زانایان پای جیاوازیان هیه له مانای: ﴿فَقَلِيْلًا مَّا يُؤْمِنُوْنَ﴾ وه له م ده قهیشا که نه فرمویت: ﴿فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا﴾ هندیکیان ده لئین: که می له واته بپوا ده هئین. هندیکی تر ده لئین: بپوا که می، یانی: نه وان بپوایان هیه به وهی که موسا بؤی هینانن ده رباره ی پزوی قیامت و پاداشت و توله. به لام نه و بپوایه هیچ سودیکی نیه بؤیان، چونکه نه واته دلایان بپوه له بیباوه پی له وهی که موحه مه د(ﷺ) پیی په واته کراوه. هندیکی تر ده لئین: بیگومان نه واته بپوایان به هیچ شتیک نه بپوه. که خودای گوره نه فرمویت: ﴿فَقَلِيْلًا مَّا يُؤْمِنُوْنَ﴾ نه واته به کومه لی و بهیه که وه خوانه ناسن. وه که عهره ب ده لی: (فما رایت مثل هذا قط) واته: وینه نه وه م هرگیز نه دیور.

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتٰبٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوْا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُوْنَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَمَّا

جاءَهُمْ مَّا عَرَفُوْا كَفَرُوْا بِهٖ فَلَعَنَ اللّٰهُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ﴾^(۸۹)

جووله که چاوه وانی هاتنی پیقه مبهریان ده کرد(ﷺ) کاتی که ره واته کرا بپوایان پینه کرد

خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتٰبٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوْا مِنْ قَبْلُ

يَسْتَفْتِحُوْنَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَّا عَرَفُوْا كَفَرُوْا بِهٖ فَلَعَنَ اللّٰهُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ﴾ کاتی

کتیبیکتان که قورئانه له لایه ن خوداوه بؤی، نه و کتیبه ش که ته وراته ده یسه لمینن که نئستا لای

نه وانه، نه وانه له پیشا ده یان ویست به سهر خوانه ناساندا زالیان بکا، که چی وه ختی هات و ناسیان،

بیپروایون پیی، ده سا نه فرینی خودا له بیپروایان بی. خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ﴾ کاتی

^۱ فصلت ۵.

^۲ النساء ۱۵۵.

که جووله که کان نو قورئانه یان بۆ هات ﴿كَتَبَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ که په وانه کرا بۆ موحه مه د (ع) ﴿مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ﴾ پشتیوانی له و کتیبه ش کرد که ته وراته که له لای نه وانه: ﴿وَكَاوُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له پیش نه وان ده یان ویست به سهر خوانه ناساندا زالیان کا. واته: نه وان له پیش هاتنی هم پیغه مبه ره به م قورئانه وه، ده یان ویست به هاتنی سهر یان بخت به سهر دوژمنه کانیناندا له بته پرستان نه گهر شهر یان له گلا کردن، ده یان ووت: به م زوانه دوا بن پیغه مبه ر دیت له گه لی دژی ئیوه شهر ده که بن وه که شهر دژی عاد و ئیره م. موحه مه دی کوپی ئی سحاق پړوایه تی کردووه له ئی بنو عباس وه نه لیت: جووله که داوای زال بونیان له خودا ده کرد به سهر نه وس و خنزه جدا به هاتنی پیغه مبه ر (ع) له پیش هاتنیا. کاتی که خودا په وانه ی کرد له ناو عره د بابر وایان پیته هیئا و دانیان به وده نا که ده سان وت دهر باره ی. مه عازی کوپی جه به ل و بشیری کوپی به را ئی کوپی مه عورر برای به نی سه له مه نه لیت: نه ی کر مه لی جووله که! له خوا بترسن و مسولمان بن، نه وسه ئیوه داواتان له خودا ده کرد که موحه مه د (ع) په وانه بکا ئیمه بته پرست بووین، کاتی ئیوه هه والتان پیته داین که دیت سیفه ته کانیتان باس ده کرد. سه لامی کوپی میشکه م برای بنی نضیر وتی: هیچ شتی که مان بۆ نه هاتووه که پیمان ناسیبی، نه مه نه وه نیه که ئیمه بۆ مان باس کردن. خودای مه زن هم نایه تی دهر باره ی نه وه قسه ی نه وان نارد خواره وه: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ﴾^۱ هه رکاتی کتیبی کیان له لاین خودا وه بۆ دی و نه وه کتیبه ش ده سه لمیتنی که ئیستا له لای نه وانه واته: پړوای به ته ورات هیه. نه بولعالیه نه لیت: جووله که کان داوای هاتنی موحه مه دیان ده کرد (ع) له خودا، بۆ نه وه ی زالیان بکا به سهر بته پرسته کانی عره با و ده یان وت: نه ی خودایه! نه وه پیغه مبه ره بنیره که ئیمه ده بینین له لای ئیمه نوسراوه تا سزای بته پرسته کان بده ی و بیان کوژین. کاتی که خودا موحه مه دی (ع) په وانه کرد، زانیان له خو یان نیه بړوایان پیته کرد و ئیره بیان به عره ب برد. نه وان چاک ده یان زانی که پیغه مبه ری خودایه. ب بۆیه خودای گه وده نه فرمویت: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِمْ فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ که چی کاتی بۆیان هات و ناسیان. بړوایان پیته کرد. ده سا که سانی که بړوای پیناکن به رنه فرینی خوا که ون.^۲

^۱ الطبری ۳۳۲/۲ ص ۷۸.^۲ ابن ابی حاتم ۲۷۶/۱.

﴿وَالْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ بَقِ خوانه ناسان نازاریکی نابو بهر ده بی. هوی خوانه ناسیه که یان ستم و حسودی بو، بنه پرتی نه وه یش خویه زل زانینه، هر بویه توشی نه و سه رشقی و بچوکی و نابوچونه هاتن له دنیا و له قیامه تا. وهك خودای گوره نه فرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِي يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾^۱ نه که سانه ی هر له بهر خویه زل زانین نایانه وی بم پرستن به زه بوی دهنه ناو جه نه مه وه. واته: به سهر شوی و زه لیلی و بچوکی و نابوچونه وه دهنه ناو جه نه نم. نیامی نه حمده پویایه تی کردوه له عمری کوی شوعه ییه وه له باوکیه وه له پیغه مبه ره وه ﴿فَرَمَوِيْتِي﴾: خویه زل زانان له پوی قیامه تا هر ده کین وهک میو له ی ورد له وینه ی مرؤدا هه مو شتیکی ورد و بچوک به سهر یاندا سهر که وتوه تا دهنه به ندیخانه یه که له ناو جه نه مدا پی ده وتری (بولس) ناگری نه نیار به سهر یاندا سهر که وتوه، ناویان ده رخوا رد ده دیریت له (طینة الخبال) که چلکای خه لکی ناگره^۲.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَنَكْفُرُ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيََاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَدُونِهِمْ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢﴾﴾

جووله که بانگه شه ی برها ده که ن له که ن حاشا کردن له هق

خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا﴾ نه گهر بی تو بیان بلین: به و کتیبی خودا نار دویه تیه خواره وه، بزواتان هه بی ده لین: نیمه هر به و کتیبی که بوقومان هاترتیه خواره وه، برها ده که ی. ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ واته: نه گهر بلین به جووله که و هاوینه کانیا ن له نه هلی کتیب ﴿ءَامِنُوا بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ﴾ برها بی ن به وه ی که بق موحه مه د ﴿هاتوره شوینی که ون﴾، ﴿قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا﴾ نه وانیش ده لین: نیمه هر برها یه وه ده که ی که له تهورات و ئینجیلا هاتوره، دان به هیچ شتیکی ترا نانین جگه له وانه ﴿وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ﴾ کتیبی تر با برهاشی به کتیبی که ی نیمه هه بی نیمه به راستی نازانین. واته: برها یان به وانی تر نیه. ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ باش ده زانن نه وه ی بق موحه مه د ﴿هاتوره هه قه﴾. ﴿الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا

^۱ غافر ۶۰.

^۲ احمد ۱۷۹/۲ تیرمیزی به حه سه نی داناره.

مَعَهُمْ ﴿مَنْسُوبٌ لَهُ سِرْ حَالٍ، یَانِی: هَر ئه وهی که ده لَین بره یان به تورات وئینجل هیه ده بیته به لگه له سهریان که ده بی بره یاش به وه بکن که بق موحه ده (ﷺ) ره وانه کراوه. وهك خودای مه زن نه فرمویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِحَقِّ وَرْءِهِمْ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾^۱ نه هلی کتیب وهك کورانی خویان ده ناسن نه م پیغه مبه ره ده ناسن. پاشان خودای مه زن نه فرمویت: ﴿فَلَمْ تَقُولُوا لَأَنبِيَآءِ اللَّهِ مِن قَبْلُ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ بلی: نه گهر بره اتان هیه، باشه بچی له پیشا پیغه مبه رانی خوتان له خوت و خورایی ده کوشت؟ واته: نه گهر راست ده کن بچی نه و پیغه مبه رانه تان ده کوشت که هه نه و په یامه ی تهراتی پیژاده گه یاندن له بهر ده ستاندایه. کاری به وه ده کردو نه سخیش نه کرابوه وه، ده شتان زانی راست ده کن؟ واته: به ناپه واه لاساری خوتان به زل ده زانی به سه ریاند و ده تان کوشتن. ئیوه ته نها شوین هه واه ناره زوی خوتان که وتیوون وهك خودای گه وره نه فرمویت: ﴿أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمُ اسْتَكَبَرْتُمْ فَعَرِفْتُمْ أَفْرَاقًا كَذَبْتُمْ وَفَرِحُوا فَقَالُوا﴾^۲ تا ئیستا هه پیغه مبه ریکتان بق هاتوه شتی وای وتوه که ئیوه بیتان خوش نه بووه، خوتان له و به زل تر زانیوه، به هه ندیکتان وتوه دروژن و هه ندیکیشان هه کوشتوون. خودای مه زن سه رزه نشتیان ده کا له م نایه ته دا و نه فرمویت ﴿قُلْ فَلِمَ تَقُولُونَ لَأَنبِيَآءِ اللَّهِ مِن قَبْلُ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾^۳ بلی: سا بچی له پیشا پیغه مبه رانی خوداتان له خوت و خورایی ده کوشت. ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ کاتی موساش به چه ندین نیشانه ی پته واته لاتان، وتی: که نه و پیغه مبه ری خودایه. جگه له خودا هیچ شت بق په رستن ناشی. چه ندین نیشانه و به لگه ی ئاشکرای پیدان که بریتی بوو له: باو باران وکولله وئسپی وبق و خویین و عسا و ده ست و له ت کردنی ده ریا و سیبه رکردنی هه ور به سه رتانه وه و گه زو و مه لی شیناقه و به ردو چه ندین شتی تریش له و نیشانانه که به چاوی خوتان بینیتان: ﴿ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْغَجَلَ﴾ که چی دوی نه وه گویره که یه کتان په یدا کردو ده تان په رست. له سه رده می موسادا جگه له خودا. ﴿مِنْ بَعْدِهِ﴾ واته: دوی نه وه له لای ئیوه پدشت بق کیوی تورور بق پارانه وه و لالانه وه له خودای گه وره وهك خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُّوسَىٰ مِن بَعْدِهِ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ

^۱ البقرة ۱۴۶.^۲ البقرة ۸۷.^۳ ابن ابی حاتم ۲۸۱/۱ ص ۷۹.

خَوَارُ ﴿۱﴾ له پاش موسا هوزده کي نه و له خشلو زړې خويان په يکړي گوړده که په کيان دروست کرد که هر ده بپوراند. پاشان خودای گوره ليرده نه فهرمويټ: ﴿وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾ ناهه قيتان له خوتان کرد. له و کارده که پتي مه لسان له پرستني نه و گوړده که دا، که خوتان چاک ده زانن هيچ پرستراوټک نيه جگه له خودا. وه ک خودای مه زن له نايه تيکي ترا نه فهرمويټ: ﴿وَلَا تُقِطْ فِي آيَاتِهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ۲ کاتي ته واو په شيماني دايگرتن و ديتيان سريان ليشيواره وتيان: نه گهر په روه ردگارمان بهر به زه يي خويان نه خا وله گونا همان نه بورې، نيټه له زيان بارانين.

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْوَعْلَ بَكَفَرِهِمْ قُلْ يَسْمَأُيَا مُرُكُمْ بِهِ إِيْمَنُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

مُؤْمِنِينَ ﴿٣٧﴾

سهر پيچي جووله که دواي بهر زکرده وهی کيوي توور و په يمان ليومرگرتن

خودای گوره نه فهرمويټ: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْوَعْلَ بَكَفَرِهِمْ قُلْ يَسْمَأُيَا مُرُكُمْ بِهِ إِيْمَنُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ له و کاته يشدا که په يمانان له گه ل به ستن و کيوي توورمان له سهرتان بهر زکرده وه و پيمان وتن: هر چي له نيټه وه بؤتان دئ به توندي بيگرن و بيبيستن وتيان: به لي بيستان و گويي ناده يني، شهيداي گوړده که پرستي ودها له دلين چه قيبوو، باوه پي له بير برده وه، بلې: نه گهر بپوادرن، بپواکه تان توشي زرد ناکاري ناله باري کردون. خودای گوره مه له و سهر پيچي و لاساري و تاوانه کاني له سهر مه ژمار کردون، کيوي تووري بهر زکرده وه به سريان وه تا په يمانه کياني قبول کرد پاشان ليې په شيمان بوونه وه. هر بويه: ﴿قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ وتيان: بيستان و گويي پيناده ين: ﴿وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْوَعْلَ بَكَفَرِهِمْ﴾ نه ويني گوړده که پرستي ودها چوبويه دلين، باوه پي له بير برده وه. عه بدوره زاق نه لټيت: له موعه مه روه له قه تاده وه نه لټيت: خو شه ويستي گوړده که که به ته واوي چوبوه ناو دلپانه وه. ۲ نه بولعاليه و په بيبي کوي

۱ الاعراف ۱۴۸.

۲ الاعراف ۱۴۹.

۳ عبد الرزاق ۱/ ۵۲ ص ۷۹.

نه سیش هر وایان و تووه^۱. پاشان خودای گه وره نه فیرمویت: ﴿قُلْ يَنْتَسِبُوا إِلَىٰ أُمِّكُمْ بِهِمْ إِذَا كُنْتُمْ مِنْكُمْ﴾^۱ نه گهر بپوادرن! بپواکه تان توشی کاریکی زور ناله باری کردون. واته: کاریکی زور خراب و ناله بارتان کردوه هرله دیر زه مانوه نیستاش که حاشاتان کردوه له نیشانه کانی خودا و سه ریچی پیغه مبه رانتان کردوه، پاشان متمانه تان به خوتان کردوه له بپوانه میتان به موحه مد(ﷻ) که نه وه گه وره ترین تاوانتانه و زور زیاتر نه مه تان له سر ده که وی. کاتی که بپواتان نه میتا به دواين پیغه مبه ر و گه وره ی مه مو پیغه مبه ران سه لامی خویان لیبی که په وانه کراوه بق مه مو خه لکی. نیر چون بانگه شه ی بپوا ده کن بق خوتان که مه لسان به م کاره خراب و ناشرینانه. به یمانتان شکاند، بپواتان به نیشانه کانی خودا نه کرد، ده ستان دایه گویره که په رستی؟

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ دَارُ الْآخِرَةِ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾^{۱۱} وَلَنْ يَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ إِلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۱۲﴾ وَلَسَجَدَتْ لَهُمْ أَرْضٌ خَرَصَ النَّاسُ عَلَىٰ حَيَوتِهِمْ أَلْيَمَ أَسْرَكُوا يَوْمَئِذٍ أَحَدُهُمْ لَوْ يُفْتَرُ الْآلَفُ سَنَةً وَمَا هُوَ بِمُزَحَّضٍ مِنْهُ أَلَذَّابٌ أَنْ يُعَذَّبَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳﴾

بانگکردنی جووله که بو مويا به له

خودای مه زن نه فیرمویت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ دَارُ الْآخِرَةِ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾^{۱۱} بلی: نه گهر به پاستانه و پیتان وایه له خوداوه مالی نه ولا بق نیتوه ته رخان کراوه و به شی که سی تیدا نیه، ده سا داوا بکن بمرن. موحه مده ی کوپی نیسحاق پپوایه تی کردوه له نیبنو عه باسه وه په زای خوی لیبی خودای مه زن نه فیرمویت به موحه مد(ﷻ): ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ دَارُ الْآخِرَةِ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾^{۱۱} داوای مردن بکن بق هر کومهلئ له و درزنانه، جووله که ملیان به وه نه دا به پیغه مبه ری خودا(ﷻ)^۲: ﴿وَلَنْ يَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ إِلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾^{۱۲} بیگومان هرگیز نه و داوایه ناکن چونکه ده زانن جیان کردوه، خودایش ستم کاران ده ناسی. واته: خودا خوی ده زانی که شاره زاییان ده ریاره ی تو هیه نه ی موحه مد(ﷻ) هر بپوات پیتاکن. خو نه و پوژده داوای مردنیا بگردایه که پپی وتن، ته نیا

^۱ ابن ابی حاتم ۲۸۳/۱

^۲ ابن ابی حاتم ۲۸۴/۱ ص ۸۰

جوله که یه له سه‌ر زه‌مینا نه‌ده‌ما و هه‌موو نه‌مردن. زه‌حاک له ئیبنو عه‌باسه‌وه: ﴿فَتَمَتَّوْا الْمَوْتَ﴾^۱ داوای مردن بکه‌ن. عه‌بدوره‌زاق نه‌لئیت: له عیگره‌مه‌وه له‌م ده‌قه‌دا که خوای گه‌وره نه‌فه‌رموئیت: ﴿فَتَمَتَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾^۲ داوای مردن بکه‌ن نه‌گه‌ر به‌پاستخانه. ئیبنو عه‌باس نه‌لئیت: نه‌گه‌ر جوله‌که داوای مردن‌یان بگردایه بیگومان نه‌مردن.^۳ ئیبنو ئەبی حاتم پویایه‌تی کردووه له سه‌عیدی کوپی جوبه‌یره‌وه له ئیبنو عه‌باسه‌وه نه‌لئیت: نه‌گه‌ر داوای مردن‌یان بگردایه هه‌رکه‌سه‌و به تف و لیکێ خۆی ده‌می ده‌گیرا.^۴ واته: ده‌مردن. ئەم سه‌نه‌دانه تا ده‌گاته ئیبنو عه‌باس پاستن. ئیبنو جهریر له ته‌فسیره‌که‌یدا نه‌لئیت: پێمان گه‌یشته‌وه له پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: نه‌گه‌ر جوله‌که داوای مردن‌یان بگردایه، بیگومان شوئینی خۆیان له‌ناو ناگه‌ر ده‌بینی، نه‌گه‌ر نه‌وانه ده‌رچونایه که موباهه‌له‌یان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌را (ﷺ) ده‌کرد. واته: داوای موباهه‌له‌که که نه‌یان کردکاتی که ده‌گه‌رانه‌وه که‌س و کارو مال و سامانیان نه‌ده‌بینیه‌وه.^۵ واته: هه‌موو ده‌مردن. وێنه‌ی ئەم ئایه‌ته له سووره‌تی جومعه‌دا هاتووه خودای گه‌وره نه‌فه‌رموئیت: ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادُوا إِنْ رَعَيْتُمْ أَوَّلِيَّاءَ لِلّٰهِمْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَتَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ﴾^۶ وَلَا يَسْتَمْتُوْنَ اَبَدًا بِمَا قَدَّمْتَ اَيْدِيَهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿۷﴾ قُلْ إِنْ اَلْمَوْتُ اَلَّذِيْ يَفْرُوْنَ مِنْهُ فَاِنَّهُ مُلَقِيْكُمْ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰی عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۸﴾ بلی: نه‌ی نه‌وانه‌ی که جوله‌که‌ن! نه‌گه‌ر ئیوه پێتان وایه زیاد له موقوف هه‌رئیه‌و نۆستانی خودان، ده‌سا نه‌گه‌ر قسه‌تان پاسته، مردنی خۆتان داوا بکه‌ن، نه‌وه‌نده خراپه‌یان کردووه هه‌رگیز داوای مردن ناکه‌ن، خودا ناگاداری سه‌تمکارانه. بلی: نه‌و مه‌رگه‌ی که ئیوه لێی پاده‌که‌ن، هه‌ر ده‌تان گاتی و پاشان هه‌ر ده‌تان باته‌وه بۆلای زانی نه‌دیاری دیاران. نه‌وسا خۆی پێتان نه‌فه‌رموئیت چیتان کردووه، نه‌وانه به‌ر نه‌فرینی خودا که‌ون، کاتی که ده‌یان وت ئیعه‌ فه‌رزنده و خۆشه‌ویستانی خوداین و هیچ که‌سی ناچیت به‌هه‌شت نه‌گه‌ر گه‌ور جوله‌که نه‌بی. داوای موباهه‌له و نزاکردن کرا له‌و دوو کۆمه‌له که درۆ ده‌که‌ن، له‌وان و له مسوڵمانان. نه‌گه‌ر نه‌وه‌یان نه‌کرد، ئیتر هه‌ریه‌کێ له‌وانه ده‌زانی که نه‌وان سه‌تمکارن، نه‌گه‌ر پاستیان بگردایه له‌وه‌دا ده‌لێن نه‌وا بیسیو دوو به‌و کاره هه‌له‌سه‌ن، به‌لام کاتی که خۆیان دواخست و نه‌هاتن، ئیتر درۆکه‌یان ده‌رکه‌وت. هه‌ر به‌و جوژه‌ش پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) شاندی

^۱ الطبری ۳۶۶/۲ ص ۸۰.

^۲ ابن ابی حاتم ۲۸۵/۱.

^۳ ابن ابی حاتم ۲۸۴/۱.

^۴ الطبری ۳۶۲/۲.

^۵ الجمعة ۸-۶.

نه جوانی بانگ کرد له مه سیحیه کان دواى هیتانه وهی نیشانه و به لگى ناشکرا له و پوبه پوبونه وه دا
 لاساریان کردو ملیان نه دا و داواى موباهه لیه یان کرد. خواى گه وره نه فهرمویت: ﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَكَ مِنَ الْمَوْلَىٰ فَقُلْ تَقَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ
 لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ﴾^۱ هه ركه سى دواى نه و زانسته ی بۆتق هات، ویستی كیشته له گه لا بكا،
 بلى: وهن با كورپانمان و ژنانمان و یه كتر بانگ بكه ی و نه و سا ده ست كه ی نه لاله و نزا و نه فرینی خودا
 بنیرین بۆ نه وانه ی كه و نروژنن، كاتى كه نه و هیا ی بینی، هه ندی له وانه به هه ندیكى تریان ووت، سویند
 به خوا نه گه موباهه له بكه نه له گه لا نه و پیغه مبه ره، كه سى له ئیوه نامینی چاو بنی به یه كا، له و
 كاته دا ملیان دا بۆ پښكه و تن و سه ریان شوپ کردو سه رانه یان له سه ر دانرا و سه رانه یان دا. نه بو
 عوبه ده ی له گه لا ناردن و كریه نه مینیان. وهه ره له ومانایه یان نزیک له مه، خودای مه ن فهرموی به
 پیغه مبه ره كه ی ﴿قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا﴾^۲ كه سى له
 گومپایدا تل نه دا، با خوا په تی بۆ شل بكا و وێلى بكا. واته: هه ركه سى له ئیغه یان له ئیوه له
 گومپایدا به رده وام بوو، خودا نه و گومپاییه ی بۆ زیاد کردوه، ماوه ی نه دات و په تی بۆ شل ده كا، وهك
 به و زوانه له جیى خویدا باسی دیت به ویستی خودای مه ن. ئه م ئایه ته ته فسیر كراوه به داواكردنی
 مردن، بى نه وه ی باسی مه باهه له ی كریه ی نه م موباهه له یه ناو نراوه به داخوازی، چونكه هه موو هه ق به
 ده ستی حه ز ده كا كه خودا ناهه قی كاره كه ی له ناو به ری كه كیشیه ی له گه لا ده كا. به تاییه تی نه گه ره نه و
 كه سه به لگى به ده سه ته وه بوو بۆ ده رخستن و ناشكراكردنی هه قه كه ی. موباهه له بۆ مردنه، چونكه
 ژیان له لای نه وانه زۆرگرت و گه وره یه، كاتى كه ده زانن له دواى مردن چه نده شوینیان ناله بار و خراپه.

سوورو تامه زروى ته مه ن دریزین

له بهر نه وه یه خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾^{۱۰}
 وَلَنَجْذِئَهُمْ أَخْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَوتِهِمْ هه رگیز نه و داوا یه ناكه ن، چونكه ده زانن چیان کردوه، خوداش
 سه مكاران ده ناسی، بیگومان ده یان بینی له دونیادا له هه موو كه س بۆ ژیان تامه زروترن. واته:
 ئاره زوی ته مه ن دریزی ده كن، كه ده زانن چ ژیانكی ناخوش و پاشاپوژیكى خراب چاوه پوانیانه له لای
 خودا. چونكه دنیا به ندیخانه ی خاوه نباوه په و به هه شتی خاوه ناسانه. نه وانه حه ز ده كن له پوژی
 دوا یی دوركه ونه وه به هه ر شیوه یه ك بۆیان پښكه وى، بیگومان نه وه ی نه وان لئی ده ترسن هه ر دیته

۱ ال عمران ۶۱.

۲ مریم ۷۵.

پیتان و لیتی دهریاز نابن، هر بویه له بته‌رسته‌کان نه‌وانی که کتیبیان نیه زیاتر تامه‌زوی ژانی
 دونیان، ئیینو ئه‌بی حاتم پویایه‌تی کردوو له ئیینو عه‌باسه‌وه: ﴿وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ ته‌نانه‌ت له‌و
 که‌سانه‌ش که شه‌ریک بۆ خوا داده‌نن. واته: له‌عه‌جه‌مه‌کان^۱. حاکمیش هر به‌و جوړه پویایه‌تی
 کردوو له موسته‌دره‌که‌کیدا و وتی: له‌سه‌ر مه‌رجی بوخاری و موسلیم به‌لام نه‌وان نه‌یان هیناوه^۲.
 مواهید نه‌لئیت: ﴿يَوْمَ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ هر کام له‌وان پیتی خو‌شه‌ه‌زار ساله‌ بژی. دیاره
 تاوان و خراپه‌ ته‌مه‌ن درژی لا خو‌شه‌ویست کردوون^۳. موحه‌مه‌دی کوپی ئیسحاق پویایه‌تی کردوو له
 ئیینو عه‌باسه‌وه: ﴿وَمَا هُوَ بِمُزَحَّزَّجٍ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ﴾ خو ته‌مه‌نی هه‌زار ساله‌ش دوری ناخاته‌وه له
 ئازار. واته: له‌ سزا پرگاری نا‌کا. چونکه موشریک به‌ هیوای زیندو بونه‌وه نیه پاش مردن بویه ته‌مه‌ن
 درژی پی‌خو‌شه. خو جووله‌که زانیویه‌تی له‌ پژی دایدا چ سزاو توله‌یه‌ چاوه‌پوانیه‌تی. به‌هوی
 شاردنه‌وه‌ی نه‌و زانیاریان که له‌لای بووه^۴. عه‌بدوره‌حمانی کوپی زه‌یدی کوپی نه‌سلم له‌م ئایه‌ته‌دا
 نه‌لئیت: جووله‌که له‌ بته‌رسته‌کان زیاتر تامه‌زوی له‌سه‌ر ژیان، نه‌وانه‌ پیتان خو‌شه‌ ته‌مه‌نیان هه‌زار
 ساله‌یت، خو ته‌مه‌نی هه‌زار سالیش هر له‌ سزا دوریان ناخاته‌وه. وه‌ک چوون ته‌مه‌نی شه‌یتان هیچ
 سویدیکی نیه بۆی که خوانه‌ناسه^۵. ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ خودا هه‌موو کرداره‌کانیانی له‌به‌ر
 چاوه. واته: خودا ئاگادارو زانیایه‌ به‌هر شتی عه‌بده‌کانی ده‌یکن له‌ چاکه‌و له‌ خراپه‌ هه‌رکسه‌و به‌
 پیتی کرداری پاداشتی نه‌داته‌وه.

﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ، عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى
 لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱۷) مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ (۱۸)

جووله‌که درایه‌تی جویره‌ئیل ده‌که‌ن

خودای گه‌وره نه‌فرمویت: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ، عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا
 بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بلی: هه‌رکسه‌ی که دوژمنی جویره‌ئیله‌ بابزانی هه‌ر نه‌وه که
 نه‌م قورئانه به‌ ئیزنی خودا په‌وانی دلی تو ده‌کا و به‌ کتیبه‌کانی تری ئاسمانیش باوه‌ر ده‌کا و پتی

^۱ ابن ابی حاتم / ۲۸۶/۱ ص ۸۰.

^۲ الحاکم / ۲۶۳/۲.

^۳ ابن ابی حاتم / ۲۸۷/۱.

^۴ ابن ابی حاتم / ۲۸۸/۱.

^۵ الطبری / ۳۷۶/۲.

نیشاندهر و مژده دهره بۆنهوانه‌ی باوه‌پاران. نیعام نه‌بو جه‌عفر ئیبنو جه‌ریری ته‌به‌ری په‌حه‌ته‌ی
خوای لیثی نه‌لێت: زانا یانی نه‌هلی زانستی ته‌ئویل مه‌موو کۆده‌نگن له‌سه‌ر نه‌وه که نه‌م نایه‌ته له
وه‌لامی جووله‌که‌دا له‌ نه‌وه‌ی ئیسرا ئیل هاتۆته‌ خواره‌وه. که وتیانه جویره‌ئیل دوژمنیانه و میکانیل
دوستانه^۱. بوخاری نه‌لێت: له‌م ده‌قه‌دا که خوای مه‌زن نه‌فه‌رمویت: ﴿مَنْ كَانَتْ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ﴾
عیکره‌مه نه‌لێت: (جبر و میک و اسراف عبده، ایل: الله) یه. پاشان په‌یوایه‌تی کردوه له‌ نه‌نه‌سی کوپی
مالیکه‌وه نه‌لێت: عه‌بدلای کوپی سه‌لام مه‌والی که‌یشتنی پێغه‌مبه‌ری خودای (ﷺ) پی گه‌یشت، له‌ناو
زه‌ویه‌که‌دا بوو میوه‌ی ده‌چنی، هات بۆلای پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ووتی: من پرسیارته‌ له‌ سی شت لێده‌که‌م هیچ
که‌سی نایان زانی جگه له پێغه‌مبه‌ر. سه‌ره‌تای نیشانه‌کانی قیامه‌ت کامه‌یه؟ وه‌یه‌که‌م خۆراکی نه‌هلی
به‌هه‌شت چیه؟ وه‌چۆن منداڵ ده‌چێ بۆ لای باوکی یان بۆلای دایکی؟ فه‌رموی: جویره‌ئیل ماوه‌یه
له‌مه‌ر پێش مه‌والی دامی پێیان، وتی: جویره‌ئیل؟ فه‌رموی: به‌لی، وتی: نه‌وه‌ی دوژمنی جووله‌که‌یه له
فریشته‌کان. نه‌م نایه‌ته‌ی خوینده‌وه: ﴿مَنْ كَانَتْ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ﴾ هه‌ر که‌سی که
دوژمنی جویره‌ئیله‌ بابزانی هه‌ر نه‌وه نه‌م قورئانه‌ی به‌ ئیزنی خودا ره‌وانه‌ی دلی تو ده‌کا. له‌باره‌ی
یه‌که‌م نیشانه‌کانی پۆژی قیامه‌ت، ناگرێکه‌ خه‌لکی کۆده‌کاته‌وه له‌ پۆژه‌لاته‌وه بۆ پۆژ ئاوا، وه‌یه‌که‌م
خوارینێ خه‌لکی به‌هه‌شت ده‌یخۆن زیاده‌ی جگه‌ری نه‌هه‌نگه، وه‌ نه‌گه‌ر ئاوی پیاو پێش ئاوی ژن
که‌وت به‌ ویستی خودا کوپیان ده‌بی وه‌ نه‌گه‌ر ئاوی ژن پێش ئاوی پیاو که‌وت به‌ ویستی خودا کچیان
ده‌بی. وتی: أشهد أن لا إله إلا الله و أنك رسول الله، نه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ)! جووله‌که‌ درۆ
مه‌لبه‌سن. نه‌وانه نه‌گه‌ر بزائن من مسولمان بووم له‌ پێش نه‌وه که پرسیاریان لێکه‌ی بوختانم بۆ
ده‌که‌ن. جووله‌که‌کان هاتن پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فه‌رموی پێیان: عه‌بدلای کوپی سه‌لام پیاویکی
چۆنه له‌ نینوانتاند؟ وتیان: چاکترینمانه و کوپی چاکترینیشمانه. فه‌رموی: نه‌گه‌ر دیتان مسولمان
بووه، وتیان: په‌نا ده‌گرێ به‌ خوا له‌وه. عه‌بدلای چوه دهره‌وه‌و وتی: أشهد أن لا إله إلا الله و أشهد أن
محمدا رسول الله، وتیان: نه‌وه خراپترینمانه و کوپی خراپترینمانه. دژی وه‌ستان. وتی: نه‌مه نه‌وه بوو
که لێی ده‌ترسام نه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) به‌م شیوه‌یه ته‌نیا بوخاری هێناویه‌تی^۲. بوخاری و
موسلیم به‌ جوړیکی تر هێناویانه له‌ نه‌نه‌سه‌وه^۳. هه‌ندێ ده‌لێن: (ایل) یانی: (عبد) وته‌کی تری ئاوی
خودا (الله) یه. چونکه وته‌ی (ایل) له‌ هه‌موویندا ناگرێ. به‌رانبه‌ر به‌ عبدالله و عبد الرحمن و عبد

^۱ الطبری ۲/ ۳۷۷.^۲ فتح الباری ۸/ ۳۱۹/۷/ ۸۱.^۳ البخاری ۲۳۲۹/ ۲۹۱۱/ ۲۹۲۸، مسلم ۳۱۵.

الملیک و عبد القدوس و عبد السلام و عبد الکافی و عبد الجلیل، واتہ: (عبد) لہ مہموینا دہیہ. بہ لام
 نو ناوانہی دراوندہ پالی جیاوازه جبرئیل و اسرافیل و میکائیل و عزرائیلش مہروایہ، لہ زمانہکانی
 تری جگہ لہ زمانی عہدہبی موزاف و ثیلہیہی پیش موزاف دہخن، و اللہ أعلم.

جیاوازی کردن لہ نیوان فریشتہکاندا وک جیاوازی کردہ لہ نیوان پیغمبرہراندہ (سہ لامی
 خویان لیبت)

دہریارہی تہفسیری ہم ثایہ تہ کہ خوی مہزن تہفرمویت: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ
 عَلٰی قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ بلی: ہرکسی کہ دوزمنی جوہرہنیلہ با بزانی ہر تہوہ کہ ہم قورٹانہی بہ
 ٹیزنی خوا پہوانہی دلی تو دہکا، واتہ: ہرکسی کہ دوزمنایہتی جوہرہنیلہ بکا با چاک بزانی کہ
 جوہرہنیلہ نو قورٹانہی میناوتہ دلی تو لہ لایہن خوداودہ بہ ٹیزنی نو ہووہ. نو فریشتہی
 پہوانہکراوی خودا ہووہ، ہرکسی دڑایہتی پیغمبرہی بکا. تہوہ دڑایہتی گشت پیغمبرہانی
 کردوہ. وک چون کہسی بپوای بہ پیغمبرہی نہبی وک بپوای بہ گشت پیغمبرہی نہبی وایہ. وک
 خودای مہزن تہفرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
 وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ﴾^۱ تہوکہسانہی دلایان دڑی خوداو پیغمبرہکانیہتی و

دیارہ دہیان مہوی لہ نیوان خودا و پیغمبرہکانی جیاوازی دابنن، تہلین: ٹیمہ باوہ بہ ہندیکیان
 دہکین، ہندیکیشیان بہ جیگی باوہ نازانین، دہیان مہوی لہ نیواندا پیگہیہک بق خویان پہیدا
 بکن. بہراستی کہ تہمانہ خوانہناسن، ٹیمہ بق نو خوانہناسانہ نازاری ٹاپوہیرمان نامادہ کردوہ.
 خوی گہورہبہ خوانہناسی داناون تہگہر بپوایان بہ ہندی لہ پیغمبرہان بیی و بپوایان بہ ہندیکی
 تریان نہبی. ہر بہو جوہریش ہرکسی دڑایہتی جوہرہنیلہ بکا، بیگومان دوزمنی خویہ چہنکہ
 جوہرہنیلہ بہ ٹارہزوی خوی بق ہیچ کارئ دانابہزیت، بہلکو بہ فرمانی پەرورہدگاری دیتہ خوارہوہ.
 وک خودای گہورہ تہفرمویت: ﴿وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ﴾^۲ بہ فرمانی پەرورہدگاری تو نہبی ٹیمہ
 ہر دانابہزینہ خوار. وک تہفرمویت: ﴿وَلَهُ نَزِّلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾^۳ نزل بہ الروح الامین ﴿۱۳۳﴾ عَلٰی قَلْبِكَ لِتَكُونَ

مِنَ الْمُنذِرِينَ^۴ پامتنہری مہموو جیہان ہم قورٹانہی نارڈوتہ خوار (روح الامین) مینایہ خوار بق سہر
 دلت، تا تو لہ ترستہنہران بیت. بوخاری پویاہتی کردوہ لہ سہحیحہکیدا لہ ٹبو مورہیرہوہ تہلین:

^۱ النساء ۱۵۰-۱۵۱.

^۲ مریم ۶۴.

^۳ الشعراء ۱۹۲-۱۹۴.

پیغمبر خدای (ﷺ) فرموده‌تی: خدای مہ زن فرموده‌تی: ہرکے سی دوزمنایہ تی لہ گال دوستیکی
 منا بکا، نہ وہ شہ پی لہ گال منا کردوہ^۱۔ ہر بقیہ خدا لہ ہر جوہرہ ٹیل توہرہ بووہ لہ وہی کہ
 دڑاہی تی دہکا۔ خدای گہ ورہ نہ فرمودی: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ
 مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ بلئی: ہر کہ س کہ دوزمنی جوہرہ ٹیلہ با بزانی ہر نہ وہ کہ ہم قورنانی
 بہ ٹیزنی خدا پوانہی دلی تو دہکا و بہ کتیبہ کانی تری ٹاسمانیش باوہ دہکا و پتیشاندہرو
 مژدہ دہرہ بق نہوانہی کہ باوہ پدان۔ ﴿وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ واتہ: پتہرہ بق دلہ کانیان و
 مژدہی بہ ہشتیشیان پتہدا، نہ مہیش تہنیا ہر بخاوہن باوہ پانہ۔ وک خدای گہ ورہ نہ فرمودی:
 ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي آمَنُوا هُدًى وَشَفَاءٌ﴾^۲ بلئی: نہ مہ بق کہسانی کہ باوہ پدان پتہتتاوہ پتہرو چارہی
 دہردانہ۔ وہ نہ فرمودی: ﴿وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾^۳ نیمہ لہم قورنانی شتی وا
 پوانہ نہ کہین کہ شیفہ و بہ زہی تیدایہ بخاوہنباوہ پان۔ پاشان خدای مہ زن نہ فرمودی: ﴿مَنْ كَانَ
 عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِّلْكَافِرِينَ﴾ ہرکے سی دڑی خدای
 پیغمبرہ کانی و فریشہ کانی و جوہرہ ٹیل و میکائیل بی، خودایش دڑی خوانہ ناسانہ۔ خدای گہ ورہ
 نہ فرمودی: ہرکے سی دڑاہی تی من و فریشہ کانم و پوانہ کراوہ کانم بکا، پوانہ کراوہ کان نیرای
 فریشہ و مرفیش دہ گریتہ وہ۔ وک خدای مہ زن نہ فرمودی: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا
 وَمِمَّنَ الْإِنْسِ﴾^۴ خدا لہ ناو فریشہ کان پہام نیری ہلہ دہ بڑیری، لہ ناو مرفیشا ہروا۔ ﴿وَجِبْرِيلَ
 وَمِيكَالَ﴾ نہ مانہ لہ پیزی فریشہ کاندان لہ ناو گشت پوانہ کراوہ کاندان، پاشان بہ تاییہ تی باسیان
 ماتوہ، چونکہ باسہ کہ، باسی پشتگری جوہرہ ٹیلہ، کہ سہ فیرہ لہ نیوان خدا و پیغمبرہ کانیانہ۔
 ناویشی لہ گال میکائیلہ داناوہ، لہ ہر نہ وہ جوولہ کہ دہلین: جوہرہ ٹیل دوزمنی نیمہ و میکائیل
 دوستمانہ۔ خدای گہ ورہش ٹاگاداری کردوہن، ہرکے سی دڑاہی تی یہ کیکیان بکا نہوا دڑاہی تی نہوی
 تریشیانی کردوہ و دڑاہی تی خودایشی کردوہ۔ چونکہ میکائیلیش ہندی جار پوانہ دہ کری بڑای
 ہندی لہ پیغمبرہ پان۔ بہ لام جوہرہ ٹیل زیاتر دادہ بہ زیت۔ نہ وہ کارو نہ رکی نہ وہ، وک چون ٹیسرافیل

^۱ فتح الباری ۱۱/۳۴۸ ص ۸۲۔^۲ فصلت ۴۴۔^۳ الاسراء ۸۲۔^۴ الحج ۷۵۔

فوكردنى به كه له شاخا پېسپيراوه بۆ زىندو بوونهوه له پۆڻى قيامهتدا. هەر بۆيه له فرموده
سه حيددا هاتوه كه پېغه مبهرى خدا (ﷻ) كاتى كه له شه ودا هله دستا نه يفرموو: نهى خودايه!
په روره دگارى جوهره ئيل و ميكائيل و ئيسرافيل، وه دى هينى ناسمانه كان و زمين زانا به نه ديار
دياره كان، تق فرمان په وايى ده كهى له نتيوان عه به ده كاندا له و شتانه تيدا ناكوكن و جياوازن، پينمايم
بكه له و شتانهى ناكوكى تيدا به نيزنى خوت له هه قا، بېگومان تق مه يلت له هه كه س بى پينمايى
ده كهى بۆ سه ر پاسته پى. خوداي گه وده نه فرموي: ﴿قَالَ اللَّهُ عَذُوبٌ لِّلْكَافِرِينَ﴾ خودايش دوزمنى
خوانه ناسانه. ناوى خدا به ئاشكرا هاتوه له باتى نه وهى به (زه مير) بيت، نهى فرمووه (فانه عدو
للكافرين) به لكو فرموي: ﴿قَالَ اللَّهُ عَذُوبٌ لِّلْكَافِرِينَ﴾ خودا دوزمنى خوانه ناسانه. بۆيه خودا ناوى
(الله) ى هيناوه بۆ جيگير كردنى ئه م مانايه و ده رخستنى و ئاگادار كردنيان له وه كه هه كه سى
دزايه تى دوستيكي خودا بكا نه وه دزايه تى خوداي كردوه. هه كه سيش دزايه تى خودا بكا. خودايش
دوزمنى نه وه كه سه يه، هه كه سيش خودا دوزمنى بوو، زيانبارى دنياو قيامه ته. وه كه ئه م فرموده يه مان
هينا كه نه فرموي: هه كه سى دزايه تى دوستيكي من بكا بېگومان جا پى شه پى له كه ل نه ده م.^۱

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ﴾ (١١) ﴿أَوْ كَلَّمَا عَاهِدُوا عَهْدًا أَبَدَهُمْ فِرْقًا
مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (١٢) ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ بَشَّرَ فِرْقًا مِّنَ
الَّذِينَ أَوْثَرُوا آلُكُتَيْبَ كُتَيْبَ اللَّهِ وَرَأَى ظُهُورَهُمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (١٣) ﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ
سَلِيمٍ وَمَا كَفَرُوا سُلَيْمَنٌ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى
الْمَلَائِكَةِ بِإِذْنِ هَارُوتَ وَمَرْوُتَ وَمَا يُلِيمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ
مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَآرِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا
يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْفَ مَا شَرَوْا بِهِ
أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (١٤) ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ﴾ (١٥)

^۱ مسلم ۵۳۴/۱ ص ۸۲.^۲ فتح الباری ۳۴۸/۱۱.

نیشانه کانی پیغمبریه تی موحه مد (۱)

خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ﴾ دياره
 ئيمه چندین نیشانه ی ناشکرمان بۆ تو ناردوه، نهوانی حاشای لیده کن، هر له پئی لادهره کانی.
 نيمام ئبو جه عفری کوپی جه ریر له م نایه تد: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ ئيمه چند
 نیشانه ی ناشکرمان بۆ تو ناردوه. وتی: یانی ئی موحه مد (۲)! ئيمه چندین به لگه و نیشانه ی
 ناشکرمان بۆ تو ناردوه له سر نه وه که تو پیغمبریه تی، نهو نیشانه ش دهریاره ی نهو نه پنیانه ی
 جووله که خویان لئی ناگادارن، وه نهو هه موو دهنگ و باسه داپوشراو نه پنیانه و هه والی
 پشینه کانی نه وه ی ئیسرائل گشتی له قورئاندا هاتوه، وه هه والی نه وه ی له کتیبه کانی نه واندایه
 جگه له زاناو خوینده واره کانیان نایزانن. که پشینه و پاشینه کانیان ده سترکیان کردوه و گورپیوانه
 له و فرمانانه ی که درابوو به سه ریاندا له ته وراتا. خودای مه زن له کتیبه که پدا که قورئانه ناردوه ی تی
 بۆ پیغمبره که ی موحه مد (۳) ناگاداری داوه و پونی کردوه ته وه، نهو نیشانه ناشکرانه ش که
 ناردویه تی هر فرمانی خودا خویه تی. هر که سی وشیارانه به خۆیدا بچیتوه و هه سوودی و لاساری
 وازی لیپینی به ره وه له ناچونی نه بات. که سروشتی گشت خاوه ن سروشتیکی پاک و ته واهه بره واکردن
 به وینه ی نه وه ی که موحه مد (۴) پپی په وانه کراوه، بهو نیشانه ناشکرانه وه که باس کراوه،
 پینه وه ی له هیچ که سیکه وه فیرکرای و هیچ له و نیشانه ی له ئاده می وه نه گرتوه. وه ک زه حاک له
 ئینبو عه باسه وه نه لیت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ ئيمه چندین نیشانه ی ناشکرمان بۆ تو
 ناردوه. نه لیت: خودای مه زن به پیغمبر (۵) نه فرمویت: تو نهو نیشانه به سه ریاندا
 ده خوینیتوه، به یانیان و ئیواران هه موو کاتی ناگاداریان ده که ی، وه تو نه خوینده واری و نازانی
 بنوسی و بخوینیتوه، هه والیان پینه ده دیت به وه ی له ته وراتایه و له به رده سستیاندایه وه ک چۆن له
 ته وراتا هاتوه. خودای گوره نه فرمویت: نهو په ندو ئاموزگاری و په ونکردنه وه ی و به لگه و
 نیشانه ی شه که ر بزائن^۱.

په یمان شکی نی له سروشتی جووله که په

خودای گوره نه فرمویت: ﴿أَوْ كَلِمَا عَنْهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾
 باشه بۆچی هه رجاریک په یمان له گه ل خودا ده به ستن، هه ندیک هر له ناو نه واندایه دین هه لی
 ده وه شیننه وه، زۆرینه شیان هر باوه پی پینامینن. مالکی کوپی سه یف نه لیت: کاتی که پیغمبریه

خودا (ﷻ) په وانه کړا، نو په پیمانې کې لیتان وهرگیرابوو وهری هیتانه وه، وه نه په پیمانې شي لیتان وهرگیرابوو دهر باره ی موحه مه د (ﷻ) اوتیان: سویتند به خوا له باره ی موحه مه دوه (ﷻ) هیچ په پیمانې گمان لى وهر نه گیراوه هیچ په پیمانې کې تریشمان لیتوه رنه گیراوه. خودای گوره نه م نایه ته ی نارد خواره وه: ﴿أَوْ كَلِمَا عَهْدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ﴾^۱ باشه بچی هر جارى په پیمانې له گه ل خوا ده به ستن، هه ندیک هر له تاو نه واندا دین هلی دوه شیننه وه. حه سنی به سرى نه لیت: له م ده قدا که خودای گوره نه فرمویت: ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به لکو زقرینه شیان هر باوه پى پیناهیتن. به لى، له سر زه مینا هیچ په پیمانې نه بویه که به سبتیتان مه گین هلیان وه شاندرتوره پشت گویتان خستوه، نه مړ په پیمان نه دن و به پانی هلی دوه شیننه وه.^۲

جووله که وازیان له کتیبې خودا هینا ورویان له جادوو گهری کرد

خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ بَدَّ قَوْمٌ مِّنَ الَّذِينَ أَوْثَرُوا آلَ كَتَبَ كَتَبَ اللَّهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانَتْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ دواى نه وه ی نه م پیغه مبه ره خودا ناردویه تیه ناویان، بړواى به وکتیبه ش هیه که له لایانه، دیسان هه ندیک له وانه ی نه هلی کتیب، له کتیبې خودا خو لا نه دن و پوی تیناکن، هر ده لئى نه شیان زانیوه. سودی نه لیت: کاتى که موحه مدیان (ﷻ) بقره وانه کړا، به ته ورات دژى وه ستان و به رانگاری بوونه وه، که ته ورات و قورئان پیکه وتن، وازیان له ته ورات هینا و پشت گویتان خست. کاریان به کتیبې ناسه ف و جادوی هاروت و ماروت کرد که له گه ل قورئان پیکه ده کوت، بویه خودای گوره نه فرمویت: ﴿كَانَتْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ هر ده لئى نه شیان زانیوه.^۳ قه تاده له م ده قدا که خوی گوره نه فرمویت: ﴿كَانَتْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ هر ده لئى نه شیان زانیوه، نه لیت: نه وانه ده یانزانی، به لام نه و زانیاریانه ی خویان پشت گوئ خستبو، شار دبویانه وه و هاشایان لیکر دبوو.^۴

^۱ الطبری ۴۰۰/۲ ص ۸۳.

^۲ ابن ابی حاتم ۲۹۵/۱.

^۳ الطبری ۴۰۴/۲.

^۴ الطبری ۴۰۴/۲.

ئەو جادووگەرێه له پیش سەردەمی سوله یمان بوو سەلامی خوای لیبی

خوای گەورە ئەفەرمویت: ﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَٰكِنَّ

الشَّيْطَانُ كَفَرُوا ۚ يَعْلَمُونَ أَنَّ النَّاسَ لِسَخِرَ﴾ کە وتونەتە شوێن ئەو شتانەی شەیاتینیەکان لە زەمانی پاشایەتی سوله یماندا دەیان خوێندەو، سوله یمان خوانەناس نەبوو، شەیاتین خوانەناس بوون،

خەلکیان فیزی جادوو دەکرد. سوددی لەم نایەتەدا: ﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ

سُلَيْمَنَ﴾ ئەلێت: شەیاتینەکان بەرەو ئاسمان سەردەکەوتن، لەو شوێنانەدا دادەنیشن کە قسەی

لێدەبێسترا، گوێیان لە قسەی فریشتەکان دەگرت دەربارەی ئەو شتانە لە سەر زەمینا پوو ئەدەن لە

مردن و شتی نادیار یان ھەرشتیکی تر، دەھاتنە لای جادوو گەرەکان و بۆیان دەگێران و جادوو

گەرەکانیش باسیان دەکرد بۆ خەلکی، خەلکیش سەیریان دەکرد قسەکەی ئەوان بوو، کاتی کە جادوو

گەرەکان متمانەیان پێدان، درۆشیان بۆ دەکردن و شتی تری زۆریان تێکەلاو دەکرد لەگەڵ ھەر

قسەبەکدا ھەفتا قسەیان بۆ زیاد دەکرد. خەلکیش ئەو قسانەیان لە کتێبدا دەنوسی لەناو ئەو

ئیسرائیل دەنگ و باس بلاو بۆ، کە جنۆکە غەیب دەزانن، سوله یمان لە ناو خەلکا ھەموو ئەو

کتێبانە کۆکردەو لە سنووقیکا داینا، پاشان لە ژێر کورسیەکیدا کردی بە ژێر خۆلەو، ھێچ

شەیتانی نەیدەتوانی نزیکي ئەو کورسیە بپێتەو، کە نزیکي ببوایەتەو دەسوتا. سوله یمان وتی:

گویم لە قسەی ھەرکەسی بێی بلی شەیتانیەکان شتی نادیار دەزانن ئەدەم لە ملی و دەیکوژم. کاتی

کە سوله یمان مرد، ئەو زانایانەش کە شارەزا بوون لە کارەکانی سوله یمان مردن. دواي ئەوان کۆمەڵی

ھاتن. شەیتان خۆی خستە شێوێ مرقی و ھاتە لای چەند کەسیک لە ئەو ئیسرائیل و پیتی و تن:

ئایا پێگەتان نیشان بەدەم بۆ کەنجینەیک کە ھەرگیز تەواوی ناکن و ناخۆن؟ وتیان: بەلێ، وتی: ژێر

کورسیەکەی سوله یمان ھەلکۆلن، لەگەڵیان پۆشت شوێنەکەی پیشان دان و لە کەناریانا وەستا، پێیان

وت: تۆش نزیک بەرەو، وتی: نەخێر، من لێرەدا لەلاتان دەم، ئەگەر نەتان دۆزیووە من بکوژن.

ھەلیان کۆلی و کتێبەکانیان دۆزیووە. کاتی کە دەریان ھێنا، شەیتان وتی: بێگومان سوله یمان بەم

جادوو مرق و شەیاتین و بالندەکانی خستبوو ژێر دەستی خۆی. پاشان فری و پۆشت، لەناو خەلکا

دەنگ و باس بلاو بۆ، کە سوله یمان جادوگر بوو. ئەو ئیسرائیل ئەو کتێبانەیان ھەلگرت، کاتی

کە موھەد(ﷺ) ھات بەو کتێبانە کێشەیان لەگەڵ دەکرد. تا خودای مەزن ئەم نایەتە ناردە

نەبوو، شەیاتین خوا نەناس بون.

به سهرهاتی هاروت و ماروتو ته فسیری دوو فریشته که

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكِينَ بِبَابِلَ هَرُوتَ وَمَرْوُتَ وَمَا يَمْلِكَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا حُفُّ فِتْنَةٍ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾^۱ نه و زانسته ش که هاتبوه سهر هاروت و ماروت که دوو فریشته بوون له بابلدا، ههر که سیتیکیان فیزی جادوو بگردایه، پیشه کی تییان ده که یاندن، ئیمه ههر بقی تاقی کردنه وهین، نه کی خودات له بیر بجی، ههر نه وهنده یان لیغیر ده بوون ژن و میزد لیک جیا که نه وه. خه لکی پای جیا وازیان هه یه لیتره دا، هه ندی ده لئین: (ما) نافیه یه به مانای (اللی) هاتووه، له م ده قه دا که خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكِينَ﴾^۲ قورتوبی نه لئیت: (ما) نافیه یه مع عوفه له سهر نه م ده قه که خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ﴾^۳ پاشان ده فرمویت: ﴿وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكِينَ﴾^۴ شه یاتینی خوا نه ناس بوون خه لکیان فیزی جادوو ده کرد. چونکه جووله که کان ده یان وت: جویره نیل و میکائیل نه وه یان هیناوه، خودایش به دروی خستنه وه. نه م ده قه خودای مه زن نه فرمویت: ﴿هَرُوتَ وَمَرْوُتَ﴾^۵ بوته به دهل له شه یاتین و نه لئیت: نه وه شتیکی راسته، چونکه بقی دوانیش جمع به کار ده هینری، وه که خودای مه زن فرمویه تی: ﴿فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ﴾^۶ نه که مردوده که چند برایه کی هه بوو، یان له بهر نه وهی شوین که وتویان هه بوو، یان له ناویاندا باسکراوه له بهر یاخی بونیان قسه که به م شیوه یی لی دی له لای: هاروت و ماروت خه لکیان فیزی جادوو ده کرد له بابل، پاشان وتی: نه مه باشتره که نایه ته که پشتگیری لیده کا و راست تره، گوی به هیچ شتیکی تر جگه له مه نادرئ. ئیبنو جه ریر پیوایه تی کردوو له پنگی عوفیه وه له ئیبنو عه باسه وه له م ده قه دا که خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكِينَ بِبَابِلَ﴾^۷ نه وی نیراوه ته خواره وه بقی سهر نه و دوو فریشته یه. ده لی: خدا جادویی نه ناردۆته خواره وه^۸. سه نه ده کیش له په بیعی کوپی نه نه سه وه بووه، له م ده قه دا که خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكِينَ﴾^۹ نه لئیت: خدا جادویی بقی نه ناردونه ته خواره وه^{۱۰}. نه و کاته مه به ست به دوو فریشته که جویره نیل و میکائیل سه لامی خوا یان لییی چونکه جادوو گره جووله که کان وه که باس کراوه وتویانه خدا جادویی ناردۆته خواره وه له سهر

^۱ القرطبی ۵۰/۲ ص ۸۳.

^۲ الطبری ۴۱۹/۲ ص ۸۴.

^۳ الطبری ۴۱۹/۲.

زمانی جوړه نيل و ميکائيل بڼ سوله يمانی کړې د اود، خدا به درې خستونه ته وه په وهی پټغه مېره کې موحه مېدی (ﷺ) ټاگدار کرده وه که جوړه نيل و ميکائيل جادويان داته به زانده ته خواره وه. سوله يمانيش سه لامی خواي ليبي بڼ ټاگايی خوی دهر پړپړه له وهی داويانه ته پالی له و جادوه. هه واليشی پټداون که نه و جادوه له کردلری شه ياتينه کانه، که له بابل خه لکيان فيری جادو ده کرد. نه وانهش که فيريان ده کردن دوو پياو بوون: يه کيکيان ناوی هارووت بوه نو ی تريشيان ناوی هارووت بوه. هاروت و هارووت به پټی نه م ته نويله قسه و باسيکه خه لکی وتويانه و وه لام دانه و په کيشه بڼ نه وان^۱. نه م ته نويلهش ديارو ناشکرايه که ته که لوفیکي نوری تيدايه. نوری له زانايانی پېچشینه وتويانه هارووت و هارووت دوو فريشته بوون له ناسماندا، هه ردوکیان په وانه کران بڼ سر زمين و نه وهی که کرديان له زه مينه کرديان، بڼ په پکڅستنی نيوان نه م و نيوان نه و به لگانه له سر بېگوناهي فريشته کان شتيکه و خدا خوی ليبي ټاگدار بووه دهر ياره ی نه م دوانه و تايه به ت بووه به مانه وه، هيچ دږايه تيه کی تيدا نيه، وه کو چوڼ خدا له پيشا ټاگداري کاری شه يتان بووه و له پړزی فريشته کان بووه. وه که نه فهرمويت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى﴾^۲ فرمانان به فريشته کاند ا سوژده له بهر نادم به رن جگ له ئيبليس هه موويان سوژده يان بڼ برد، نه و سوژده ی نه برد. چندين ثايه تي تريس که به لگن له سر نه وه. له گه ل نه و پيشا به سره هاتي هارووت و هارووت نذر سووک و ناسان تره له به سره هاتي شه يتان نه فريزي خودای ليبي. قورتوبيش نه م ی گټراوه ته وه له عه ی و ئيبنو مه سعودو ئيبنو عه باس و ئيبنو عومر و که عه نه حبار و سودی و که لبیه وه. به لام به سره هاته کې زوهره گومانی تيدا نيه هه ليه ستراو دروستکراوه^۲. شوينه وار ناسان وتويانه: نه و دوریه ی نيوان بابل که به شيکه له هه ريمي عراق، له دهر يای موحيتی غه ربي که پټی ده وتری نوقيانوس هفتا پله يه، به دريژی و پانيه که شي دوری نيوان ناوه پاستی زه مينه له لای باشوره وه که په يوه سته به هيلي ناوه پاسته وه به سی و دوو پله، والله أعلم.

فيروونی جادوو خوانه ناسيه (کفر)

خودای گه وره نه فهرمويت: ﴿وَمَا يَمْلِكُانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾^۱ هه رکه سيکيان فيری جادو بکرايه، له پيشا پټيان راده گه ياند، نيغه هه ر بڼ تاقی کردنه وه ين. نه که ن خوداتان له بير بڼ. نه بو جه عفری پاڼی نه لیت: له په بيبي کړې نه نه سه وه له قهيس کړې عه باده وه له ئيبنو عه باسه وه نه لیت: نه گه ر که سی بهاتايه بڼ لاتان هزی له جادو گه ری بکرايه، نذر هه وليان له گه ل

^۱ الطبري ۴۱۹/۲ ص ۸۴.

^۲ القرطبي ۵۱/۲.

نه‌دا که خوی فیزی جادو نه‌کاو پئیان ده‌وت، نیمه بۆ تاقی کردنه‌وه‌ین خوت بی‌دین مه‌که، چونکه نه‌م دوو فریشته شاره‌زای چاکه و خراپه و بی‌دینی و باوه‌پ بوون، ده‌یان وت که جادو له‌ خوانه‌ناسیه. وتی: نه‌گهر مهر وازیان لی نه‌هیتانایه، فه‌رمانیان به‌و که‌سه ده‌کرد بیته فلان و فلان شوین، کاتی که ده‌هاتنه نه‌و شوینه شه‌یتانی ده‌بینی و فیزی ده‌کرد. کاتی که فیزی ده‌کرد پوناکیه‌کی لی‌وه درده‌چوو. سه‌یری ده‌کرد له‌ناو ئاسماندا ده‌دره‌وشایه وه و ده‌ی وت: نه‌ی هاوارو داخ و په‌ژاره بۆ من! من خه‌ریکی چیم^۱. وه له‌حه‌سه‌نی به‌سریه‌وه له‌ ته‌فسیری نه‌م نایه‌ته‌دا نه‌لئیت: به‌لئ نه‌م دوو فریشته‌یه په‌وانه کران به‌ جادووه‌وه، بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی فیزی نه‌و به‌لایه بکه‌ن که خودا ویستی خه‌لکی پیتاکی بکاته‌وه. به‌لئیشی لی‌وه‌رگرتن هیچ که‌سی فیزی نه‌و جادووه نه‌که‌ن تا پیتی ده‌لئین. نیمه مهر بۆ تاقی کردنه‌وه‌ین نه‌که‌ن خوداتان له‌ بیر بجی^۲. ئیبنو نه‌بی حاته‌م ریوایه‌تی کردووه. قه‌تاده نه‌لئیت: په‌یمانیان لی‌وه‌رگربوو که هیچ که‌سی فیزی جادو نه‌که‌ن تا پیتی ده‌لئین: نیمه بۆ تاقی کردنه‌وه‌ین نه‌که‌ن خوداتان له‌ بیر بجی. واته: به‌لایه‌که و پیتی تاقی ده‌کرینه‌وه. نه‌که‌ن خوداتان له‌ بیر بجی^۳. سوددی نه‌لئیت: کاتی که مرۆفی بهاتایه بۆ لایان ئاره‌زوی جادووه‌ری بکرایه، ئامۆزگاریان ده‌کردو پئیان ده‌وت: نه‌و خۆله میشه بیته و میزی پیدای بکه، کاتی که میزی پیدای ده‌کرد پوناکیه‌کی لی‌وه در ده‌چوو، به‌رز ده‌بووه‌وه تا ده‌چوه ئاسمان، نه‌ویش به‌روا بوو، شتیکی ره‌ش به‌ره‌و پوی ده‌هات تا ده‌چوو نه‌او گوئی، نه‌وه‌یش غه‌زه‌بی خودا بوو، کاتی که هه‌والی بدایه به‌ دوو فریشته‌که به‌وه، فیزی جادوویان ده‌کرد. نه‌مه‌یش نه‌وه‌یه که خودای گه‌وره نه‌فه‌رموئیت: ﴿وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ قِسْمَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾^۴ هه‌رکه سیکیان فیزی جادو بکرایه له‌ پیتا پئیان ده‌وت: نیمه مهر بۆ تاقی کردنه‌وه‌ین، نه‌که‌ن خوداتان له‌ بیر بجی. سونه‌ید نه‌لئیت: له‌ حه‌جابه‌وه له‌ ئیبنو جوهره‌یحه‌وه له‌م نایه‌ته‌دا: خوانه‌ناس نه‌بی هیچ که‌سی ناویری جادووه‌ری بکا. نه‌و به‌لایشه ته‌نیا بۆ تاقی کردنه‌وه‌وه چه‌رمه‌سه‌رییه^۵. نه‌م نایه‌ته‌که‌راوه به‌ به‌لکه له‌سه‌ر بی‌دین بوونی که‌سی که خوی فیزی جادو بکا، نه‌م فه‌رموده‌یه‌ش مهر به‌ به‌لکه هیتراوه‌ته‌وه که حافیز نه‌بو به‌کری به‌زار ریوایه‌تی کردووه له‌ عه‌بدللاوه نه‌لئیت: هه‌رکه‌سی چوه لای فالچی‌ک یان جادووه‌ری، نه‌وه‌ی ده‌یلئیت به‌ پاستی زانی، نه‌وه به‌روای

^۱ ابن ابی حاتم ۳۱۲/۱ ص ۸۵.

^۲ ابن ابی حاتم ۳۱۰/۱.

^۳ الطبری ۴۴۳/۲.

^۴ الطبری ۴۴۳/۲.

^۵ الطبری ۴۴۳/۲.

نماوه به ودى كه بى موحه مد(ﷺ) په وانه كراوه^۱. ثم فرموده سنده گاني راستن، نمونه ى تريش له سهرى هاتوو.

هر به جادوو ژن و ميړد له يه كتر جيا دكرينه وه

خوداى گوره نه فرموي: ﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهَا مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾ هر نه وندىان لى فير بوون ژن و ميړد له يه ك جيا بگه نه وه، واته: خه لكى له هارووت و مارووته وه فيرى زانيارى جادوو بوون، نه جادوو دىان له كرداره خراپ و ناشيرينانه بوو كه پټى هه لده ستان، بى نه وه بوو به و جادوو دىان ژن و ميړد له يه كترى جيا بگه نه وه، كه پټيكه و ده ژيان و ته مەنيان به سهر ده برد، نه مه له كرداره گاني شهيتان بوو، وهك موسليم پړوايه تى كردوو له سه حيه كه يدا له جابيري كوپى عه بدللوه له پيغه مېره وه(ﷺ) كه فرمويه تى: شهيتان ته خفه كى له سهر ناو داده نى، پاشان پوله گاني ده نيرى بى ناو خه لكى، نزيك ترينيان له لاي له پلدا، نه وانه يانه له لاي كه فيتنه ى زياتر بى، كه سى وايان دپته لاي و ده لپت: بهرده وام وازم له فلان نه ميناو، تا كه لتي دوورك و تومه ته وه ناو او ناو ده لپت، ئيبليس ده لى: نه خير سويئد به خوا هيچ كاركت نه كردوو. كه سى واشيان دپته لاي و ده لپت: وازم ليتنه ميناو تا جيا بوونه وم پيدا كردوو له نيوان خوى و خيزانه كه يدا، ده لى: نزيكى بگه نه وه و بيتن و ده يگرى به خويه وه و نه لپت: تو زډر چاكى^۲. هوى جيا كړنه ودى ژن و ميړد به جادوو، وا ده كا به پياو يان ژنه كه له بهر چاوى ناشيرين بى يان هه لسوكه وتى خراپ بيت، يان پق و كينه ده خاته دلى يان نه هه كارانه ى كه ده بنه هوى جيا بوونه وه. وته ى (المرء) به كار دپت بى پياو. مونه نه سه كه پيشى (امراة) هه روكيان ده كرين به موسه نا به لام ناكري به جه مع، و الله اعلم.

برپارى خوا له سهره هه موو شتيكه وديه

خوداى گوره نه فرموي: ﴿وَمَا هُمْ بِضَاكِرِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ كه تواناى نه ودىان نه بووى ئيزنى خودا زيان له هيچ كه س بدن. سوفيانى سه وري نه لپت: مه گين به فرمانى خودا^۲. هه سنى به سرى نه لپت: ﴿وَمَا هُمْ بِضَاكِرِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به م جادوو ناتوانن زيان به كه س بگه نه نن مه گين به ئيزنى خودا. به لى هه ركسى خودا ويستى لپتى زاليان ده كا به سهريدا، هه ركسى خودا ويستى لى نه بى زال نابى به سهريدا، ناتوانن زيان به هيچ كه سى بگه نه نن به ويستى

^۱ كشف الاثار ۴۴۳/۲ ص ۸۵ مه وقوفى سه حيه.

^۲ مسلم ۲۱۶۷/۴.

^۳ ابن ابى حاتم ۳۱۲/۱ ص ۸۵.

خودا نه بی و هك خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَيَعْلَمُونَ مَا يُصَرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾^۱ هر شتیکی وا
 فیر ده بون که زیان له خه لک بدا و بۆ خویان هیچ سودیکی نه بی، واته: زیانی بۆ ثانیی خویان
 هیه، نه و نه ده سودیان پینا گه یه نی به رامبه ری نه و زیانه بی که لییان ده که وی: ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ
 اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ﴾ نای نه گهر نتیبگه یشتنایه، ده یان زانی چون خویان خراپ فروشت.
 نه مانه نه گهر بهوایان به خودا بوایه و پاریزگار بونایه، ده یان زانی پاداشتی چاکتر له لای خودایه.
 ﴿وَلَيْسَ﴾ نه و شته خراپه که چاسو گهری بوو گورپانه وه به باوه پ به خودا و شوین که و تنی
 پیغه مبه ر ﴿﴾ نه گهر شاره زاییان بوایه و به ندیان له و ناموزگاریان وه ریگرتایه پاداشتی چاکیان
 ده بوو: ﴿وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾^(۱۰۲) ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَأَتَقُوا لِمَثُوبَةٍ
 مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نه گهر به راستی نه وان بهوایان به پینایه و پاریزگار بونایه نه و
 پاداشتی چاکتر له لایه خوداوه بۆ نه وان ده بوو. ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَأَتَقُوا لِمَثُوبَةٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾
 واته: نه گهر بهوایان به خودا و پیغه مبه ره که ی ﴿﴾ و خویان له قه دهغه کراوه کانی خودا به پاراستایه،
 پاداشتی چاکتر له لایه خوداوه بۆ نه وان ده بوو، له وهی نه وان بۆ خویان هه لباردو پنی پازی بوون.
 و هك خودای مه زن له ثایه تیکی ترا نه فرمویت: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن
 ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلَقَّهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ﴾^۲ نه وانه ی که زانیاریان پیدر ابو ده یان وت: هه ی مال
 ویران! هر که سی باوه پی به خودا هه بیت و ناکاری چاک بی، نه و خه لاته ی خودا ده بداتی زقر چاکتره
 و نه و خه لاته ش هه ره به شی خودا گرانه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَعَيْنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾
 ﴿تَايُودُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ
 يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾^(۱۰۳)

نه ده پ له هه لباردنی قسه کردندا

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَعَيْنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نه ی نه وانه ی بهواتان هیتاوه! نیتوه مه لئین: ﴿رَعَيْنَا﴾ بلئین:

^۱ ابن ابی حاتم ۲۱۱/۱.

^۲ قصص ۸۰.

چاوه پوانيمان له سر بگه (تەماشامان بگه) و ببيستن، بۆ ئو خوانه ناسانه سزای زۆر به ژان ههيه. خودای مه زن پيگري کردووه له بهنده خاوه نباوه پەکانی که چاوليگري له خوانه ناسان نه کهن له جيگه و ههلسو که وتياند، چونکه جووله که کان که قسه يان ده کرد، به شيويه ده يان کرد که مانايه کی ترش هه لگري، مه به ستیان سوکايه تی پيکردن بوو، به رنه فريني خودا که ون. کاتي که بيان ويستايه بلين: گويمان ليگريه ده يان وت: ﴿رَعِنَا﴾ مه به ستیان به (الرعوته) نه وه بووه که خودای گه وده نه فرمويت: ﴿مَنْ الَّذِينَ هَٰذَا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِۦ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَمْرٌ غَيْرُ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الَّذِينَ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرْنَا لَكَ خَيْرٌ لَّهُمْ وَأَقْوَمُ وَلَٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾^۱ هه ندي کهس له جووله که کان وتاری خودا ده گه زن و قسه ی تری ده خه نه جی، به توش ده لئین بیستمان و گویمان نه دا، توش بیسته. وه که هه رگیز گویت له ئیته نه بی، زمانیان لال ده گزن و تانه له دینت نه دهن و به ته شر ده لئین: ﴿رَعِنَا﴾ نه گه نه مان بیان وتایه بیستمان و به قسه ت ده کهین و لیمان بیستی و ده بی چاوکت لیمان بی، بۆیان چاکترو پاستر بوو. به لام خودا له سر ئو پئی گه رینه یان نه فرینی خوی لیکردوون و له وانه که میکیان نه بی نایان هه وی بپوا بینن. فرموده ییش ده رباره یان هاتووه، نه وانه کاتی که سه لامیان بکرايه. ده یان وت: (السام علیکم) وتهی (السام) یانی: مردن، هه ر بۆیه فرمانمان پیکرا که بلین: (و علیکم) واته: خۆتان به من. بیگومان بۆ ئیته قبول ده کرا ده رباره ی ئوان، به لام بۆ ئوان قبول نه ده بوو ده رباره ی ئیته. مه به ست لیته ده نه وه یه خودای مه زن پيگري کردووه له خاوه نباوه پان که چاو له خوانه ناسان بکهن له کردارو گفتاردا و نه فرمويت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَعِنَا وَفُلُوا أَنْظُرْنَا وَأَسْمُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نه ی نه وانه ی بپواتان هیتاوه! ئیوه مه لئین: ﴿رَعِنَا﴾ بلین: چاوه پوانيمان له سر بگه و ببيستن. بۆ ئو خوانه ناسانه سزای زۆر به ژان ههيه. ئیمامی نه حمه د پيوایه تی کردووه له ئیبنو عومره وه په زای خوی لیبی نه لیت: پیغه مبه ری خودا (ﷻ) فرمويه تی: په وانه کراوم به شمشیر له گه ل هاتنی قیامه تا. تا خودا به ته نیا بپرستری که شه ریکی نیه، پۆزیم له ژیر سیبه ری نيزه که مدا پیدراوه. زه لیلی و بچوکیش به شی ئو که سانه یه که سه رپیچی فرمانی منی کردووه، وه هه ر که سی خوی بچوینی به کومه لی نه وه بیگومان له وه^۲. نه م فرموده به لگه یه له سر زۆر به توندی پيگري لیکردن له خۆ چواندن و هه په شه به سزای سه خت له وه که سانه ی که چاو له

۱ النساء ۴۶.

۲ احمد ۲/۵۰/هه سه نه ص ۸۶.

خوانه ناسان ده کەن له کردا و گفطارو جل و بەرگ و جەژنەکان و عبادەتەکانیاندا و هەر شتیکی تریش
 کە دانەنراوه و بپاری لەسەر نەدراوه بۆمان لەو شتەنە ی ئوانە دەیکەن. ئەبو داودیش هەر پیاویەتی
 کردووە لە ئیبنو عومەر و هە- پەزای خاویان لیبی ئەلئیت: پیغەمبەری خودا (ﷺ) فەرمویەتی: هەر کە سێ
 خۆی بچوینی بە گزێیەک، بێگومان ئەو کەسە لەوانە^۱. زەححاک ئەلئیت: لە ئیبنو عەباسە و: ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَعِنَا﴾ ئەو ئوانە ی بپواتان هیناوە! مەلئین: ﴿رَعِنَا﴾ وتی: دەیان
 وت بە پیغەمبەر (ﷺ) (أرعنا) باش گویمان بدەری تا مەبەستی خۆمانت پێ پادەگەینەین. بەلام
 ﴿رَعِنَا﴾ وەك ئەوەیە کە دەلئین: (عاطنا) واتە: ساویلکە و بەدکارو خراپ^۲. ئیبنو ئەبی حاتم
 ئەلئیت: پیاویەت کراوە لە ئەبولعالیە و ئەبو مالیک و پەبیعی کوبی ئەنس و عەتیە ی عەوفی و
 قەتادە و هەر بەو جۆرە^۳. موحامید ئەلئیت: ﴿لَا تَقُولُوا رَعِنَا﴾ بە پیچەوانە وە مەلئین^۴. وە لە
 پیاویەتییکی ترا هاتوو: مەلئین: گویمان لیبگرە، ئیمەش گوی لە تو دەگرین. عەتا ئەلئیت: مەلئین:
 ﴿رَعِنَا﴾ ئەمە زەمانێک بوو ئەنساریەکان بە کاریان دەهینا، خودای مەزن قەدەغە ی کرد^۵. سوددی
 ئەلئیت: پیاوی لە جوولە کەکانی بەنو قەینقاع ناوی پەفاعە ی کوبی زەید بوو، دەهات بۆ لای پیغەمبەر
 (ﷺ) کاتی کە دەهاتە خزمەتی قەسە ی لەگەڵ دەکرد و دەبوت: باش مۆلەتم بدە، گوی بگرە هەرگیز
 گویت لێنەبی (أ رعنئ سمعك و اسمع غیر مسمع) مسولمانەکان وایان دەزانی کە پیغەمبەرەکان بەو
 زیاتر پێژدار دەبن. هەندیکیان دەیان وت: گوی بگرە هەرگیز گویت لێ نەبی. ئەو وەك ئەوەیە کە لە
 سوورەتی نیساندا هاتوو. خاوی گەورە پێگری کرد لە خاوەنباوەڕان کە ئەلئین: ﴿رَعِنَا﴾^۶.
 عەبدوڵڵە حمانی کوبی زەیدی کوبی ئەسلەمیش هەر وای وتوو^۷.

^۱ أبو داود ۳/۳۱۴/حە سە نە.
^۲ الطبری ۲/۴۶۱.
^۳ ابن ابی حاتم ۱/۳۱۷.
^۴ ابن ابی حاتم ۱/۳۱۸.
^۵ ابن ابی حاتم ۳۱۸.
^۶ الطبری ۲/۴۶۲.
^۷ ابن ابی حاتم ۳/۹۶۵.

خوانه ناسان و نه هلی کتیب زور دژایه تی موسولمانان ده کهن

خودای گوره نه فرمویت: ﴿مَا يَوْزُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الشِّرْكِ أَنْ يُنْزَلَ

عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ نهوانی خوانه ناسن له نه هلی کتیب و نهوانی شهریک بق خودا داده نین هنز ناکن هیچ شتیکی چاکتان له پروه ردگار تانه وه بق بی. خودای گوره باسی نو بوژمنایه تیه زور و تونده خودای خوانه ناسانی نه هلی کتیب و بته رستان ده کار و خاوه نباهه پانی لی ناگادار ده کاته وه و دهیان ترستی له وهی که وه خاوه نباهه پان سهیریان بکن بق نه وهی گشت په یوه ندیه کی خورشه ویستی بیچین له نیوان خویان و نهواندا، وه خودای گوره ش نهو چاکه په ده خاته وه بهر چاوی خاوه نباهه پان که بریتیه لهو په یامه تیرو تهاوه که داویه تی به پیغه مبه ره که یان موحه مد و (و) نه فرمویت: ﴿وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ خوداش به ویستی خویه تی که هر که سی خوی هنز بکا به تایه به تی چاکه ی له که ل ده کار. خودا خاوه نی چاکه و به زه ی هره زه و زه به نده ی.

﴿مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۱۶) اَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ

اللَّهُ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ (۱۷)

له کار خستن و (النسخ) پیناسه ی

خودای گوره نه فرمویت: ﴿مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا﴾ هره نایه تی له کار بخهین یان له بیرى به رینه وه، نایه تیکی لهو باشتریان هره وه نهوی نه خهینه جی. نیبنو نه بی ته لحه له نیبنو عه باسه وه په زای خوی لیبی نه لیت: ﴿مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ﴾ هره نایه تی له کار بخهین. واته هره نایه تی بگورین^۱. نیبنو جوړه یی نه لیت: له مواهیده وه: ﴿مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ﴾ واته: هره نایه تی بسپرنه وه^۲. وه نیبنو نه بی نه جیع وتی له مواهیده وه: ﴿مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ﴾ نه لیت: یانی: نویسه که ی به یلنه وه و حوکه که ی بگورین. نه قسه یی له هاوه له کانی عه بدولای کورې مه سعو ده وه میتاوه په زای خویان لیبی^۳. نیبنو نه بی حاتم نه لیت: هره به م جوړه پویات کراوه له نه بو لهالیه و

^۱ الطبری ۴۷۳/۲ ص ۸۶.

^۲ ابن ابی حاتم ۳۲۱/۱.

^۳ ابن ابی حاتم ۳۲۲/۱ ص ۸۷.

موحه مدی کوپی که عبی قوره یزیه وه^۱. سوددی نه لیت: ﴿مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ﴾ یانی: وه ری گرنه وه^۲.
 ئیبنو عبی حاتم نه لیت: یانی وه رگرتنه وه وه لگرتنه وه، وه ک خودای گوره فهرمویه تی: (الشیخ
 والشیخه إذا زنيا فارجموهما البتة). وه نه فهرمویت: (لو كان لابن آدم وادیان من ذهب لابتغى لهما ثالثا)
 واته: نه گره نه وهی نادم دوو شیو له زیت ی ه بی به ته مای شیوی سیته همیشه^۳. ئیبنو جهریر نه لیت:
 ﴿مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ﴾ هر نایه تیک له کار بخن، یانی: حوکی هر نایه تیک بگوئزینه وه بق نایه تیکی تر
 یان بیگوئزین، وه بیگوئزینه وه له حرام بق حلال و له حلال وه بق حرام، له شیاو وه بق شیاو یان به
 پیچا وانه وه، نه مهیش هرگیز نابی مه گین له فهران دان و قه ده غه کردن و پیگه دان و پیگه نه دان و
 هیشتن و نه هیشتنا نه بی. به لام له باره ی هواله وه، له کار خرو له کار خراوی تیدا نیه بنچینه ی له
 کارخستن له (من نسخ الكتاب) نه ویش گواستنه وه یه تی بق پونوسیکی تر جگه له خوی. دیسان مانای
 له کار خستنی بق غه یرز له خوی. نه ویش گواستنه وه ی ده قیکه بق غه یرز خوی. نیتر با له کار
 خستنی حوکه که بی یان نویسنه که ی، نه وکاته هردوو حاله ته که یان له کار خراوه^۴. خودای گوره
 نه فهرمویت: ﴿أَوْ نُنسِهَا﴾ یان له بیری بیه نه وه. به دوو شیوه خوینراوه ته وه (ننساها) و (ننساها)،
 به لام نه وه ی به فته تحی نون و هه مزه ی دوی سینه که خویندویه تیه وه یانی: دوی ده خه یین. علی کوپی
 نه بو ته لحه نه لیت: له ئیبنو عه باسه وه: ﴿مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا﴾ هر نایه تیک له کار بخه یین یان له
 بیری بیه نه وه. یانی: هر نایه تی بگوئزین یان وازی لیبنین نایگوئزینه وه^۵. مواجهه نه لیت: له
 هاوه له کانی ئیبنو مه سعوده وه: ﴿أَوْ نُنسِهَا﴾ نویسنه که ی جیگر ده که یین و حوکه که ی ده گوئزین^۶.
 عوبه یدی کوپی عومه یرو مواجهه و عه تا نه لیت: دوی ده خه یین و ده ییلینه وه^۷. عه تییه عوفی
 نه لیت: ﴿أَوْ نُنسِهَا﴾ دوی ده خه یین و له کاری ناخه یین^۸. سوددی و په بیعی کوپی نه نه سیش هر وایان

^۱ ابن ابی حاتم / ۳۲۲/۱.^۲ ابن ابی حاتم / ۳۲۲/۱.^۳ ابن ابی حاتم / ۳۲۴/۱ ص ۸۷.^۴ الطبری / ۴۷۲/۱.^۵ الطبری / ۴۷۶/۲.^۶ الطبری / ۲۷۳/۲.^۷ الطبری / ۴۷۷/۲.^۸ البری / ۴۷۷/۲.

وتووه^۱. به لام له سه ره خویندنه وهی ﴿أَوْ تُنْسِهَا﴾ عه بدوره زاق نه لیت: له عومره وه له قه تاده وه له م نایه تده: ﴿مَا تَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا﴾ هر نایه تیک له کاری بخهین یان له بیرى بیهینه وه، وتی: خودای مهن هرچی ویستی لیبویه له بیرى پیغه مبهری ﴿وَلَا يَنْسَخُ﴾ ده برده وه، هرچیش مهیلی لیبویه له کاری ده خست. وه خوی مهن نه فهرمویت: ﴿ثَابِتٌ يُخَيِّرُ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا﴾ نایه تیکی له و باشت یان هر وهك نه وی ده خهینه جی. واته: له و حوکه دا به پیى برزده وهندی نه وانه ی که پنیان نه سپی ریت، وهك علی کوپی نه بو تله له ئیبنو عه باسه وه: ﴿ثَابِتٌ يُخَيِّرُ مِنْهَا﴾ نایه تیکی له و باشت نه خهینه جیی. وتی: بو ئیوه چاکتر و به سود ترو شیاوتره^۲. نه بو عالی نه لیت: ﴿مَا تَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ﴾ واته: هر نایه تی کاری پیته کهین یان له بیرى بیهینه وه دوی بخهین له لای خومان. ده پیئینه وه یان وهك نه وی ده خهینه جی^۳. سودی نه لیت: ﴿ثَابِتٌ يُخَيِّرُ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا﴾ یانی: نایه تیکی له و باشت یان هر وهك نه وی ده خهینه جی که له کارمان خستوه و ازمان لا هیناوه^۴. قه تاده نه لیت: ﴿ثَابِتٌ يُخَيِّرُ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا﴾ نایه تیکی له و باشت یان هر وهك نه وی ده خهینه جی، واته: نایه تی دینین که دهرفت و ناسانکاری و فرمان و قه ده غه ی تیدایه^۵.

باسی راستی نه کار خستن و وه لام دانه وهی جووله که که دهیان وت له کار خستن نیه

خودای مهن نه فهرمویت: ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿١٦﴾ ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ مه گهر نه تزانویه خودا هه موو کاریکی پیده کری؟ نه تزانویه هم نه رز و ناسمانه هر مولکی خودان، جگه خودایش دۆست و یار مه تی ده ریکتان نیه. خودای گهره پیتامای عه بده کانی دهکا که هر خوی خاوهن ده سه لاته به سه ره دروستکراوه کانی بوون و نه بوونیان به ویستی خوییه تی، فرمانیش به ده ست خوییه تی، هرچونی ویستوه دروستی کردوون، مهیلی له هر که سی بی به خته وه ری ده کاو مه ییشی لیبی به دبه ختی دهکا. به ویستی خوی که سی له ش ساغ دهکا و که سی نه خوش دهخا و یه کی سه ره که وتوو دهکا و

^۱ ابن ابی حاتم/۳۲۶/۱.

^۲ الطبری/۴۸۱/۲.

^۳ ابن ابی حاتم/۳۲۶/۱.

^۴ ابن ابی حاتم/۳۲۷/۱.

^۵ ابن ابی حاتم/۳۲۷/۱.

يەككىكى تر سەر شۆپۈ پىسودەكا. ھەر بىر شىۋەيە فەرمان پەرۋايى دەكا لە نىۋان عەبدەكانىدا بە
 ويىستى خۇي. بە مەيلى خۇي ھەر شىۋە ھال دەكا يان ھەرامى دەكا يان پىي ئەدا يان پىي نادات،
 ھەر خۇيەتى ويىستى لە ھەر فەرمانى بىي بىرپارى لەسەر ئەدات، كەس ناتوانى دەست لە كارى بدا.
 ھەرچى دەكا پىرسپارى لىتاكى، بەلكو ئەوان پىرسپارىيان لىدەككى. بەندەكانى تاقي دەكائەو تا چەند
 گوپراپەلى پىتەمبەرەكەيان لەكارخستندا فەرمان بە شىۋە دەكا كە خۇي دەزانى بەرژەۋەندى تىددايە،
 قەدەغەي شىتېكىش دەكا كە خۇي دەزانى بەرژەۋەندى تىددايە، گوپراپەلى تەۋا بە فەرمانەكانى
 بىرپارەكانى ئەۋە وازمىنانە لەو شتانە كە ئەو پىنگرى لىكردوۋە. ئالپەردا ۋەلام دانەۋەيەكى زۆر
 گەرەيە و خا نەناسى جوۋلەكو ئەو بوختانەيان بەتەۋايى ئاشكرا دەكا، بەر نەفرىنى خۇدا كەۋن.
 كە دەلەن لەكار خستى نىيە و عەقل ناي سەلمىنى ۋەك ھەندىكىيان وايان وتوۋە بە نەفامى و
 خوانەناسى. يان بەدەما و دەم ۋەك ھەندىكىيان بە كۆترە كارى وتويانە و دىۋو بوختان دەكەن. ئىمام
 ئەبو جەغفەرى كوپى جەرير پەحمەتى خۇاي لىيى ئەلەيت: تەفسىرى ئەم ئايەتە: مەگەر ئەي
 موحەمەد(ﷺ)! نەتزانىۋە ئەم ئەرز و ئاسمانە ھەر مولكى خودان و دەسەلاتىش ھەر ھى مەنە ھىچ
 كەسى خاۋەنى دەسەلات نىيە جگە لە مەن، فەرمان پەرۋايش دەكەم لە ئەرز و ئاسمانەكان بە ويىستى
 خۇم. ھەرچىم بوى دەيكەم و ھەرچىم نوى ناكى و بەويىستى خۇم حوكمەكانم دەگۆپم و لە كارى
 دەخەم دەريارەي عەبدەكانم چۆنم بوى و ھەركاتى بىۋى بىرپارىيان لەسەر ئەدەم بە ويىستى خۇم.
 پاشان وتى: ئەگەر ئەم ھەۋالە پەي وتار بى لە خوداۋە بى پىتەمبەرەكەي(ﷺ) دەريارەي تواناۋ
 دەسەلاتى خۇي، بەدىر خستىنەۋەي جوۋلەكەشە لەلەين خوداي گەرەۋە، كە حاشايان كرد لە نەسخ
 كردنەۋەي حوكمى تەۋرات و بىۋاشيان نەھىنا بە پىتەمبەرەيتى عىسا و موحەمەدپىش سەلامى خۇايان
 لىيى كە پەرۋانە كرابطون بەو پەيامەرە لەلەين خوداۋە، بە گۆپىنى حوكمى تەۋرات كە خودا بىرپارى
 گۆپانى داۋەئاگادارىشى كرديون كە خودا خاۋەنى ئاسمانەكان و زەمىنە و دەسەلاتىش ھەر ھى ئەۋە
 لە ئاسمانەكان و زەمىندا، گشت بوۋنەۋەر مولكى ئەۋە لە زۆر فەرمانى ئەۋدايە، دەيى گوپراپەل و
 ملەكەي فەرمانى ئەۋ بىن لەۋەي كە فەرمان ئەدا بىكەن يان مەيكەن. ھەر ئەۋ پىي ھەيە ھەر بىرپارى
 بدا بەسەرياندا بىكەن و ھەچىش قەدەغە بكا نەيكەن. مەيلى خۇيەتى ھەرچى لەكار بخت و ھەرچىش
 بختە كار لە بىرپارو فەرمان و قەدەغەكراۋەكانىدا. منىش دەلەيم: ئەۋەي پال بە جوۋلەكەۋە دەنى كە
 باس لە مەسئەلەي نەسخ بكا، ھەر بىدىنى و لاسارىيە، چونكە ھىچ بەلگەيەكى عەقلى نىيە بىيئە پىنگر
 لەسەر گۆپىنى فەرمانەكانى خودا، خودا خۇي بە ويىستى خۇي بىرپار ئەدا و ھەچى بوى دەيكا، لەگەل

نه ویشا نه نه نسخه پوی داوه له کتیبه پیشوکانیدا له په یامه کانی پاردوودا، وه پښه دا به نادم کهه کانی ماره بکا له کورپه کانی. پاشان نه وهی حرام کرد. وه پښه دا به نوح سلامی خوی لیبی دوی دهرچوونی له کهشتیه که له هممو گیانه وهریک بخوات، پاشان نه سخی هندیکی کرده وه. ماره برینی دوو خوشک پښه پندرا بق یعقوب و نه وه کانی، که چی نه وهی قدهغه کرد له تورات و دوی نه ویشا. وه فرمانی دا به ثیبراهیم که کورپه کی خوی سهریریت سلامی خویان لیبی پاشان پیش نه وه سهری بری نه سخی کرده وه، وه فرمانی به زورینهی نه وهی نیسرائیل دا به کوشتنی نه وانهی که گویره کهه یان پرست له ناویاندا. پاشان نه و کوشتنی له ناودا ه لگرتن، تا به و هویه هممو له ناو نه چن. زور شتی تریش دریزه ده کیشی نه گهر باس بکرت که جووله که خویان دانی پیدا دهنین و خویانی لی لانه دهن، نه وهی وه لای نه دهرینه وه به دم له به لگانه له به لگانه له مانایدا ناگورپی، به لگو مه به سته که هر نه وهی. وه له کتیبه ناوداره کانیاندا مژده به موحه مد(۱۱۱) دراوه فرمانیش دراوه به شوین که وتنی دهی له فرمانی لانه دهن، هیچ کرداری وهرناگری له سهر په یامه کی نه و نه بی. وتراوه: په یامه پیشوکان ماوه که یان تا په وانه کردنی پیغه مبره(۱۱۲) نه و پنی ناوتری نه سخ، وه ک خودای گوره نه فرمویت: ﴿ثُمَّ آمَرْنَا اِلَهِيْمَ اِلَىٰ اَيْلٍ﴾^۱ پاشان پښوتان ته ووا کهن تا شو. وتراویشه: نه وه په هایه شریعتی مه حه مد(۱۱۳) نه سخی کردوته وه به هممو مانایه ک، شوین که وتنی پیویست و دیاری کراوه، چونکه به کتیبیکه وه هاتوه دواين کتیبه له لاین خوداوه هاتوه. نالیزه دا خودای مه زن نه سخی پوون کردوته وه و پنی پیداوه و وه لای جووله کهشی پیداوه ته وه به رنه فرینی خوا کهون و نه فرمویت: ﴿اَلَمْ نَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌۭ ۝۱۱۶﴾ اَلَمْ نَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ﴿۱۱۷﴾ مه گره نه ترانیوه خودا هممو کاریکی پیده کری؟ نه ترانیوه که نه و نه رز و ناسمانه هر مولکی خودان، وه چن خودا خاوهن مولکه و بیبه رامبر. هر وایش فرمان به مهیلی خویه تی: ﴿اَلَا لَهٗ الْخَلْقُ وَالْاٰمْرُ﴾^۲ وهی هینان و فرماندان هر بق نه وه. وه له سهرتای سورتهی الی عیمراندا هاتوه که پوی وتاری کردوته نه هلی کتیب و باسی پودانی نه سخی کرد و له لای جووله که و نه فرمویت: ﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلٰلًا لِّبَنِي اِسْرٰٓءِیْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرٰٓءِیْلُ عَلٰی نَفْسِهٖ﴾^۳ هممو جوړه خواره مهنیک بق نه وهی نیسرائیل په واکراوه، مه گین نه وهی که نیسرائیل خوی پاریزی

۱ البقرة ۱۸۷.

۲ الاعراف ۵۴.

۳ ال عمران ۹۳.

لي كردي. وهك بهو زوانه تفسير ده كړيت. هه موو مسولمانان يهك دهنگن له سر دروستي نه سخ له نه حكامه كاني خدای مه زنداو هه موو ده لئين پړوي داوه. فرمانی خودايش لهو له كار خستنه دا پړه له كار زاني.

﴿ اَمْ تُرِيدُونَ اَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَئِلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِدِلِ الْكُفْرَ بِالْاِيْمَنِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴾

سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٨٨﴾

پښتو له پرسپار زور كړدن

خدای گه وړه نه فرموي: ﴿ اَمْ تُرِيدُونَ اَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَئِلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِدِلِ الْكُفْرَ بِالْاِيْمَنِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴾ نایا نیتو ده تان هوی له پیغه مبهرتان پیرسن، وهك پيشو پرسپار له موسا كرابوو؟ هه كه سي بيياوه پي به باوه پ بگړپته وه، به بي گومان پښتو پاستی لي ون بووه. خدای گه وړه له نایه ته پیرزه دا پښتو له پرسپاری نذر ليكردن كړدوه له پیغه مبهرتان ﴿١٨٨﴾ لهو شتانه كه هيشتان نه بووه و پوي نه داوه، وهك نه فرموي: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنۡ اَشْيَآءٍ اِنۡ بُدِّلَ لَكُمۡ سَوَآءٌ وَّ اِنۡ تَسْأَلُوْا عَنْهَا حِيْنَ يُنۡزَلُ الْفَرۡءَانُ بُدِّلَ لَكُمۡۙ نَعٰی كَوۡمِلٰی خَاوَه نباوه پان! لهو شتانه پرسپار مه كن، گه بۆتان پوون كه نه وه پني توشي دلكراني نه بن، نه گه پرسپار مه كن هه لگرن بق نهو كاته ي كه قورنان دپته خواره وه، وه لاهمه كتان نه درپته وه. واته: دوی نه وه كه قورنان هاته خواره وه پرسپار دهرپاره ي بكن بۆتان پوون ده كاته وه. پرسپار له شتي مه كن كه پوي نه داوه، له وانه يه به هوی نهو پرسپاره وه شتيكتان لي قه دهغه بكری. هه بۆيه له فرموده ي سه حيددا هاتوه: به پاستی گه وړه ترين تاواني مسولمانان تاواني كه سپكه پرسپاری له شتي كردي حرام نه كرابي، به هوی پرسپاره كه ي نه وه حرام كرابي. كاتي كه پرسپار كرا له پیغه مبهرتان ﴿١٨٨﴾ له دهرپاره ي پياويكه وه، له ناو جيگه دا پياويكتيتر له گه ل ژنه كيدا ببيني، نه گه قسه بكا، دهرپاره ي كاريكي گه وړه قسه ي كړدوه، نه گه بي دهنگيش بوو بيدهنگ بووه له سر نهو شيويه. پیغه مبهري خدا نه جوره پرسپارانه ي پيناخوش بووه به لايوه خراب بووه. پاشان خدای گه وړه حوكمی مولا عنه ي نارد خواره وه، هه بۆيه له هردو سه حيدكه دا له فرموده كه ي مه غيره ي كړي شوعبه وه: كه پیغه مبهري خدا ﴿١٨٨﴾ قه دهغه ي وتراوه و ده لئين و به فيرودانی سامان و نذر پرسپار كړدنی كړدوه^۲. وه له سه حيدی موسليما هاتوه: وازم ليبيتن له وه ي وازم ليبيتان، چونكه

^۱ المائدة ۱۰۱.

^۲ فتح الباری ۳/۲۹۸، مسلم ۳/۱۳۴۱ ص ۸۸.

گه لانی پیش نثوہ لہ ناوچوون بہ ہوی زدر پرسیا کردنیان و جیاوازیان دہریارہی پیٹھ مہرانیان، جا
 نگہر فرمانم پیگردن بہ شتیک نہ وہندہی دہتوانن جیبہ جیتی بکن۔ وہ نگہر قہدہغہی ہر شتیکم
 لیگردن لیتی دور کہ ونہوہ، نہ می کاتی فرموو دوی نہوہ کہ ناگاداری کردن کہ خودا حہجی لہ سر
 نویسون، پیاوی وتی: ہموو سالتیک نہی پیٹھ مہری خودا (ﷺ)؟ پیٹھ مہر (ﷺ) بیدہنگ بوو تا
 پیاوہ کہ سی جار وتیہوہ۔ پاشان پیٹھ مہر (ﷺ) فرمووی: نہخیر: نگہر ہم وتایہ بہ لئی، فرزدہ بوو
 لہ سہرتان، نگہر فریش بیویاہ لہ سہرتان، نہتان دہتوانی نہجامہ بدہن، پاشان فرمووی: وازم
 لیبتنن لہوہی وازم لیہینان^۱۔ ہریویہ نہنس کوپی مالیک نہ لیت: پتگیمان لیگرا کہ پرسیار بکہین
 لہ پیٹھ مہری خودا (ﷺ) لہ ہر شتی، زدر سہرجی پادہ کیٹشان کہ پیاویکی دہشتہکی دہات و
 پرسیری لیدہ کرد و نیمہش گویمان لیدہ گرتن^۲۔ خودای گہورہ نہ فرمویت: ﴿ اَمْ تُرِيدُونَ اَنْ
 تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَئِلَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُ ﴾ نایا نثوہ دہتان ہوی لہ پیٹھ مہرتان بپرسن وہک پیشو
 لہ مووسا پرسیار کرابوو؟ نہم بق پرسی مل نہدانہ (استفہام إنکاری) یہ خواہنباوہ و خوانہ ناسیش
 دہگریتہوہ چونکہ پیٹھ مہر (ﷺ) پہوانہ کراوہ بق ہموو۔ وہک خودای گہورہ نہ فرمویت: ﴿ يَسْأَلُكَ
 اَهْلُ الْكِتٰبِ اَنْ تَنْزِلَ عَلَيْنَا مِثْلَ الْتَمْرِ مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوْا مُوسٰى اَكْبَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُوْا اَرٰنَا اِلٰهَ جَهَنَّمَ فَاِخَذَتْهُمْ
 الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ﴾^۳ نہوانہی نہلی کتیب لیت دہپرسن کتیبکیان بہتایہ بہتی لہ ناسمانہوہ بق بینی
 ہر نہوانہ نہوہیان لہ مووسا دہویست، زدر لہم کارہش گرینگر بوو، ووتیان: خودامان بہ ناشکرا
 پتینشان بدہ، لہ سزای نہم بہدہ پیدہا بہر ہورہ تریشقہ کہوتن۔ موحمہدی کوپی نیسحاق نہ لیت:
 موحمہدی کوپی نہبو موحمہد بڑی گپامہوہ لہ عیکرہمہوہ یان لہ سہعیدی کوپی چوبہیرہ، لہ
 نیبنو عہباسوہ نہ لیت: نہی موحمہد (ﷺ)! کتیبکیان بق بینہ، لہ ناسمانہوہ بیتہ خوارہوہ بزمان
 بیخویننہوہ، چہند ہویاریکامن بق ہلقولینہ شوینت دہکہوین و ہروات پیدہکہین، لہ سہر قسہی نہوانہ
 خودای مہزن نہم نایہتہی ناردہ خوارہوہ: ﴿ اَمْ تُرِيدُونَ اَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَئِلَ مُوسٰى مِنْ
 قَبْلُ وَمَنْ يَّبَدِّلِ الْكُفْرَ بِالْاِيْمٰنِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ ﴾ نایا نثوہ دہتان ہوی لہ پیٹھ مہرتان
 بپرسن وہک پیشو لہ مووسا پرسیا کرابوو؟ ہرکہ سی خوانہ ناسی بہ باوہ بگریتہوہ، بہی گومان

^۱ مسلم/۲/۹۷۵۔

^۲ مسلم ۴۱/۱ ص ۸۹۔

^۳ النساء ۱۵۳۔ الدارمی ۴۸/۱، المعجم ۱۵۸/۱ ص ۸۹۔

پښه پستی لی وون بووه. مه به ست لیږده نه ویه، خدای گوره زه می نه و که سانه ده کا که
 پرسیار له پیغه مبر (۱۰۰) ده کن له هر شتی که نازار بگه یئی و چه اوشه کاری تیدا بیت. وه ک چوڼ
 نه وې ئیسرائیل پرسیریان له موسا ده کرد سه لامی خوی لیئی له بهر لاساری و نازاردانی و بپوا
 پیته کردنی. خدای مه زن نه فرمویت: ﴿وَمَنْ يَبْدَلِ الْكُفْرَ﴾ هر که سی خوانه ناسی به باوه
 بگو پیته وه، بیگومان پښه پستی لی وون بووه پښه نه فامی و گومپای گرتو ته بهر وه هر بهر
 جوړهش بپوای به پیغه مبران نه بی و شونینان نه کوی و ملکه چی فرمانیان نه بی و دژایه تیان بکا و
 به دروین بخته وه، هولا بدا پرسیریان لینکا به شتی که پیوستان پیی نیه هر بق نازاردان و
 لاساری له بهر خوانه ناسی نه و پرسیارانه بکات، نه و پښه پستی لی وون بووه. وه ک خدای مه زن
 نه فرمویت: ﴿الَّذِينَ يَدُلُّوا عَلَى الْكُفْرِ وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ۖ﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيَنْسِفُ
 الْقَرَارَ ۚ^۱ نایا نه دی نه و که سانه ناشکوریان له بهرانه ر چاکه خوادا کردو وه گلی خوین بهر و
 هلدیری زور ناره حات برد. له جهه نه مده هلدی چوقین پیستین شونینان هیه؟ نه بولعالیه نه لیت:
 گوپوتین ده کورنه وه به خوشگوزه رانی.^۲

﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ
 بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْتُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝﴾ وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَحْدُثْهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝﴾^{۱۱}
 پښه له گرتنه بهری پښه نه هلی کتیب

خدای گوره نه فرمویت: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ
 كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْتُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ زور کس له خاوهن کتیبه کان چونکه ئیره یتان پیده بن حزد ده کن له پاش
 باوه هیناننان که لیشیان ناشکرایه راست کامه یه په شیماننان بکه نه وه، ئیره چاویان لیپوشن و له
 هله کانیان بیورن، تا فرمانی خدای ده کا، خدای هموو کاریکی پی ده کری. خدای گوره نه و نه ده
 خاوه نباوه په کانی خوی ده ترستی له گرتنه بهری پښه خوانه ناسی نه هلی کتیب، ناگادارین ده کا که

^۱ الطبری ۴۹۰/۲.^۲ ابراهیم ۲۸-۲۹.^۳ ابن ابی حاتم ۱/۲۳۰ ص ۸۹.

نهوانه به نه مینى و ناشکرا دژایه تی خاوه نباوه پان دهکن، چونکه نهوانه زږد ئیره یی به خاوه نباوه پان دهبن. که زږد چاکیش ده زانن که به پړز و چاکن و پیغه مبه ره که شیان زږد به پړزو چاکه. خدای گوره فرمان دهکا به عېده خاوه نباوه په کانی که چاو پوښی و لیبورده یان ه بئ و خږاگرین تا خودای گوره یارمه تی خوی ده نیرئ و پزگاریان دهکا و سهریان دهکات. فرمانیشیان پندهکا که نویژ بکن و زهکات بدن و زږد هانیان نه دات له سهری. ئیبنو نه بی حاتم پړویا ته کردوه له عېدوللای کوپړی که عېبی کوپړی مالیکوه، که که عېبی کوپړی نه شرفی جووله که شاعیر بووه زږد له پیغه مبه ره ده خویند(۱) له سر نه و خدا هم نایه تی نارد خواره وه که نه فرمویت: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ﴾ زږد کهس له خاوه ن کتیبان هز دهکن په شیمانانن بکه نه وه تا دهکاته: ﴿فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا﴾ نپوه چاویان لیبپوښن و له هله کانیان بیرون. زه حاک له ئیبنو عېباسوه نه لیت: بیگومان کاتئ که پیغه مبه ریکئ نه خوینده وار هه الویان پینه دا به و کتیب و پیغه مبه و نه و نیشانان که له لایانه بپوایشی به وانه هیه وه نهوان بپوایان پئی هیه، به لام نهوانه حاشای لیدهکن و ملی پینادهن، چونکه نهوانه خاوه ناس و هه سوود و لاسارن هر بویه خوی گوره نه فرمویت: ﴿كَفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ بتانکه نه وه به خوانه ناس دواى نه وه که راستیه که یان بقره و نه وه، هر نه و هه سوویدیه بوو پالی پتوه دهنان بقره نه و خوانه ناسیه که سروشتی تایه به تی خویان بووه، خودای گوره ش زږد لومه و سرزه نشتی کردون. وه فرمانیشی داوه به پیغه مبه ره که(۲) و بپواداران که به رده وام بن له سر بیروپړوی خویان و بپوایان پته و بئ به وهی که بویان دینه خواره وه و نه وهیشی له پینشا په وانه کراوه، بقره وهی پاداشتی نه وایان باته وه و یارمه تی دهریان بئ. په بیعی کوپړی نه نه س نه لیت: ﴿مِّنْ عِندِ أَنْفُسِهِمْ﴾ له لاینه خویانه وه. ۳. نه بو عالی نه لیت: ﴿مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ دواى نه وه راستییان بقره و نه وه. وات: دواى نه وه که بویان دهرکه وت که موحه مد(۴) پیغه مبه ره خودایه. له لای خویان له تورات و ئینجیلدا نوسراوه، بپوایان پینه کرد له بهر هه سووید و لاساری و سرکه شیان، هر له بهر نه وهی له نه وهی ئیسرائیل نیه و له غیره ز خویانه. ۴. قه تاده و په بیعی کوپړی نه نه س و سوویدیش هر وایان

۱ ابن ابی حاتم ۳۳۱/۱.

۲ الطبری ۵۰۲/۲ ص ۹۰.

۳ ابن ابی حاتم ۳۳۲/۱.

۴ ابن ابی حاتم ۳۳۵/۱.

وتووه. ثم نایه ته که نه فرمویت: ﴿فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾ نیتو چاویان لی بیژشن و له ههله کانیان بیورن تا فرمانی خدا دهگا. نو نایه ته وایه که نه فرمویت: ﴿وَلَكُمْ مَعْرَكٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَىٰ كَثِيرًا﴾ له وانهی نه ملی کتیب له پیش خوتان و له و که سانهی شهریک بق خدا داده نین زقر قسهی ناخوش ده بیستن و نازاری زقریشتان نه دن. علی کوپی نه بو تله نه لیت: له نینبو عه باسه وه له ده قدا که خودای مه زن نه فرمویت: ﴿فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾ نیتو چاویان لی بیژشن و له ههله کانیان بیورن تا فرمانی خدا دهگا. نه لیت: ثم نایه ته نه سخی کردو ته وه که نه فرمویت: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ الْمُسْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾^۲ نو و بته رستانه ته کوئی وه ده ست که وت له کوشتنیان ده ست مه پارینن. ثم نایه ته ش: ﴿فَتِلْكَ الْأَمْثِلُ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾^۳ له گه ل نه وانه دا بجه نکن که بهوایان به خدا و پژی قیامت نیه. تا ده گاته: ﴿وَهُمْ صَاحِبُونَ﴾ له کاتیکا نه وان سهر شژیو پسوان. نو لی بوردهی نه سخ کرده وه له سهر بته رستان^۴. نه بو عالی و په بیعی کوپی نه نه س و قه تاده و سودیش هروایان وتووه^۵. به نایه تی شمشیر نه سخ بو ته وه. ثم نایه ته ش هر ئیشاره تی پیده کا که نه فرمویت: ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾ تا فرمانی خدا دهگا. نینبو نه بی حاتم ریوایه تی کردو وه له نوسامه ی کوپی زهیده وه نه لیت: پیغه مبری خدا (ﷺ) هاوه له کانی چاوپوشیان له بته رستان و نه ملی کتیب ده کرد وه خودای مه زن فرمانی پیدابورن، خویان ده گرت له سهر ئیش و نازاریان. خودای مه زن نه یه فرموو: ﴿فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾^۶ نیتو چاویان لی بیژشن و له ههله کانیان بیورن، تا فرمانی خدا دهگا، خودا توانای به سهر هه موو کاریکا هیه. پیغه مبری خدا (ﷺ) کاری به فرمانه ده کرد که خودا پیی پاگه یاندبوو، تانه وکاته که خودا ئینیدابیان کوژی. خودای مه زن به هوی پیغه مبره وه (ﷺ) نه وهی له ناوی بر له سهر کرده کانی

^۱ ال عمران ۱۸۶. ابن ابی حاتم ۳۳۵/۱.

^۲ التوبة ۵.

^۳ التوبة ۷.

^۴ ابن ابی حاتم ۳۳۴/۱.

^۵ ابن ابی حاتم ۳۳۵/۱.

قوردهیش له ناوی بردن. ئه مه سه نه ده کانی راسته. به لام له شهش کتیبه که دا له سونه نه کاندان من چاوم پینه که وتوو. به لام له ههردوو سه حیه که دا نه صلیکی ههیه له نوسامه ی کورپی زهیده وه.^۱

هه ننان بۆ ئاکاری چاک

خودای مه زن نه فه رمویت: ﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ نوێژ بکهن و زهکات بدهن، هه ر چاکه یه ک پێش خۆتان بخهن، لای خودا پیتان ده گاته وه. خودای مه زن به نده کانی هه لده نی بۆ نه و شتانه ی که سوودیان پێده گه یه نیت و ئاکامه که ی له پۆزی قیامه تا بۆ خۆیانه، له نوێژکردن و زهکات دان. تا خودای گه وره سه رکه و تنیان بۆ وه ده ست دینی له ژیا نی دنیا و له پۆزی قیامه تیشدا ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْرِزَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾^۲ پۆزی که سته م کاران پاکانه یان سو دیکیان پینا گه یه نی، گشتیان به ر نه فرینی خودا کارون ناله بار ترین مالیان هه یه، هه ر بۆیه خودای گه وره نه فه رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ هه رچی بکه ن خودا ده یزانی، واته: خودا پینا گا نیه له هه ر کارێ و هه یچی لێ ون نابێ و ناهه وتی. نیه تر نه و شته چاک بی یان خراپ، به و زوانه هه رکه سه و به پینی ئاکاری پادا شته ده داته وه.

﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾^(۱۱۱) بلی من آسلم وجهه لله وهو محسن فله أجره عند ربه ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرِيَّةُ عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرِيَّةُ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾^(۱۱۲)

ئاواتی نه هلی کتیب

خودای گه وره نه فه رمویت: ﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ و تیان: هه ر ته نیا مووسایی یان عیسایی ده چنه به هه شته، ئه مه ئاواتی خۆیانه، بلی: ده سا به لکه ی خۆتان نیشان ده ن، نه گه ر پیتان وایه راست ده که ن. خودای گه وره باسی جووله که و گا وره کان ده کا که چه نده له خۆبایین به وه ی خۆیان، هه ریه که له وان ده لی: ته نیا نه و که سانه ده چنه به هه شته له سه ر ئایینی نه وانه، وه ک خودای گه وره له

^۱ ابن ابی حاتم ۳۳۳/۱ من ۹۰.

^۲ فتح الباری ۸/۸۷/۸۷۲/۳.

^۳ غافر ۵۲.

سورہ تی مائیدہ باسیان دہ کاو دہ فہرمویٹ: ئەوانہ دہ لئین: ﴿حَسْبُ آبْنُؤُا اللّٰہُ وَاجْبَلُؤُہُ﴾^۱ نئمہ کوپان و خوشہ ویستانی خوداین. خودای گہ ورہ بہ درویان دہ خاتہ وەو ەو الیان پئتہ دا کہ لەسەر تاوانہ کانیان سزایان ئەدات، خۆ ئەگەر بہ قسە ی ئەوان بواہ توشی سزادان نەدەبوون. وەک لە پئشا وتیان چەند پۆڤی نەبی سزا نادرین، پاشان دہ گویندینە وە بۆ بە هەشت. خودای گہ ورہ لە وێشدا وە لامیان ئەداتە وە لەسەر ئەو قسە ی کہ کردویانہ بە بی بە لگەو نیشانە یە ک کہ بیپئتن و ئەفہرمویٹ: ﴿تِلْکَ اَمَانِیْھُمْ﴾ نەمە ئاواتیانہ ئەو لعالیہ ئەلئیت: ئاواتیکە و دە یخوانن لە خودا بە ناھەقی^۲. قەتادە و پەبیعی کوپی ئەنەسیش ھەر وایان وتووہ^۳. پاشان خودای گہ ورہ ئەفہرمویٹ: ﴿قُلْ﴾ ئە ی موھەمەد (ﷺ)! بلی: ﴿هَاتُوا بُرْھٰنَکُمْ﴾ دەسا بە لگە ی خۆتان نیشان دەن. ئەبولعالیہ و مواھید و سوددی و پەبیعی کوپی ئەنەسیش ئەلئین: بە لگە تان بپنن^۴. قەتادە ئەلئیت: بە لگە ی خۆتان بپنن لەسەر ئەوہ (ﷻ) ﴿کُنْتُرْ صٰدِقِیْنَ﴾ ئەگەر وادە زانن راست دەکەن لەو قسە تاندا کہ دە یلئین^۵. پاشان خودای گہ ورہ ئەفہرمویٹ: ﴿بَلٰی مِّنْ اَسْلَمَ وَجْھُہٗ لِلّٰہِ وَھُوَ مُحْسِنٌ﴾ ھەرکەسێ بە دلی پاک ھەمیشە پوو لە خودا بی و ئاکار چاک بی، واتە: ھەرکەسێ بە پاکی کار بۆ خودا بکا بە تەنیا کہ شەریکی نیہ، وەک خودای گہ ورہ ئەفہرمویٹ: ﴿اِنْ حٰجِبُکَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْھِیْ لِلّٰہِ وَمِنْ اَتَّبَعَنِ﴾^۶ ئەگەر کێشەت لەگەڵ دەکەن، تۆ ھەر بلی: من لەگەڵ شوین کە وتوانم بە دلی پاک پوم کردوہ تە خودا. ئەبولعالیہ و پەبیعی ئەلئین: ﴿بَلٰی مِّنْ اَسْلَمَ وَجْھُہٗ لِلّٰہِ﴾ بە لی! ھەرکەسێ بە دلی پاک پھوی لە خودا بی^۷. سەعیدی کوپی جوبەیر ئەلئیت: ﴿بَلٰی مِّنْ اَسْلَمَ﴾ بە لی! ھەرکەسێ بە دلی پاک نایە کە ی پاگزی^۸ ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ ئاکار چاک بی، واتە: شوین پیغەمبەر (ﷺ) بگەوی لە نایە کەیدا، چونکە بۆ کاری کہ قبول بکری دوو مەرج ھە یە: یەکە میان دەبی بە دلی پاک و تەنیا بۆ خودا بی، دووہ میش: راست و پەواو پێکی شەرع بی، ھەرکاتێ

^۱ المائدة ۱۸.

^۲ ابن ابی حاتم ۳۳۶/۱ ص ۹۰.

^۳ ابن ابی حاتم ۳۳۶/۱.

^۴ ابن ابی حاتم ۳۳۷/۱.

^۵ ابن ابی حاتم ۳۳۷/۱.

^۶ ال عمران ۲۰.

^۷ ابن ابی حاتم ۳۳۷/۱ ص ۹۱.

^۸ ابن ابی حاتم ۳۳۰/۱.

ته نیا بق خدا نه بوو، راست و په وایش نه بوو وهرناگیرئ هر بویه پیغمبري خودا (ﷺ) فهرمویه تی:
 هرکه سئ کارئکی کردبئ و فهرمانی نئیمه له سر نه بوبئ شو کاره وهرنه گیراوه،^۱ موسلیم پړوايه تی
 کردووه. ناکاری قه شه کان و نه وانه ی وهك نه وانش باواش دانئ له بهر خودا دلپاکن، شو دلپاکیانه لی
 وهرناگیرئ، تا شو کاره یان به پئی په یامی پیغمبر (ﷺ) نه بئ که بق هموو خه لکی و بق نه وان
 په وانه کراوه. خودای مه زن دهریاره ی نه وان و هاوینه ی نه وان نه فهرمویت: ﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ

عَمَلٍ فَبَعَلْنَاهُ هَبْأَةً مِّنْهُنَّ﴾^۲ هرکارئ کردویانه راوی دهنن، هر وهك توی بابرده ی پیده که یی. وه
 نه فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَاقًّا إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا﴾^۳
 نه وانه ی خوانه ناس بوون کرده ویهان وهك شو تراویله وایه که له بیاباندا هیه، تینو واده زانی ناوه.
 وه نه فهرمویت: ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ﴾^۴ عامله ناصبه (۴) تصل ناراحیه (۵) شقی من عین انیر (۶) له و
 پږده دا هندی پوخسار بزپکاون و شهرمه زان، له کارکردنا چه وساون، گرفتاری ناگیرکی سوتینه ر
 دهب. ناو دهرین له سر چاره ی هره گهرمه وه. به لام نه گهر کاره کانیاں پئکی شرع بوو به شیوه
 ناشکراکه ی، که چی نه وه ی پئی هله ده سئ به دلپاکی بق خودای نه کرد، دیسان نه وه ش هر
 وهرناگیرته وهو نه درپته وه به سر خاوه نه که یدا، نه مه حالی پیاکارو دوپوانه وهك خودای مه زن
 نه فهرمویت: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ يَخْدَعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا

يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾^۵ بیگومان دوپوه کان ده یانه وی خودا فریو دن، که چی خودا ده یان خه له تینی
 نه گهر ده چن نویژ بکن به ته وه زلی هله ده سئ پووبینی له خه لك ده که ن، که میك نه بئ یادی خوداش
 ناکه ن. وه نه فهرمویت: ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾^۶ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ (۵) الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ
 (۶) وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ (۷) هاوار بق شو نویژ که رانه ی هوش به نویژده کانیاں ناده ن، نه وانه ی ده سته ی
 پوو بینانن، ده بته پنگر له به ربوودان و هاریکاری خه لکی له کاردا. هریویه خودای مه زن نه فهرمویت:

^۱ مسلم ۱۳۴۴/۳ ص ۹۱.^۲ الفرقان ۲۳.^۳ النور ۳۹.^۴ الغاشية ۲-۵.^۵ النساء ۱۴۲.^۶ الماعون ۷-۴.

﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾^۱ هرکسی که بخواهد دیداری
 به روی دیداری به ثوابه، با کاری چاک به چاو بکا و جگه که به روی دیداری خوی هیچ که سنی نه به رستی.
 و نه که نه به پیرونده شاه نه فرمودیت: ﴿بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ به لای ! هرکسی که به
 دلی پاک به همیشه به روی که خودای بی و ناکاری چاک بی ﴿فَلَا أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ﴾ پاداشتی خوی که به روی دیداری و دردی و نه که سانه نه هیچ ترسیکیان دیت به روی
 نه خدای ده خوی. خوی مهن پاداشتی خوی بی دابین کردی و دنیاشی کردی و له و شتانی ترسی
 لای به به ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ نه هیچ ترسیکیان دیت به روی که به روی به روی ده به نه و ﴿وَلَا
 هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه خدای ده خوی بی نه روی که به جیبیان میشتی به پابردی. و نه که ساعدی کردی
 جوبه به نه لیت: ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ یانی: هیچ ترسیکیان له سر نی به پوزی قیامه تا ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾
 نه خدای ده خوی بی مردن^۲.

پایه به رایه تی جووله که و گاور له نیوان خویاندا له بهر خوانه ناسی و لاساریان

خودای گاور نه فرمودیت: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ جووله کان و تیان: فهله کان له سر هیچ نین، فهله کانیش و تیان: جووله که کان
 له سر هیچ نین، که هر دو لاش کتب ده خوینده. خودای گاور به بسی جیوازی و دزایه تی و بق و
 کینه و بهر هاستکاری نیوان گاور جووله که ده کا، و نه که موحه مدی کردی نیسحاق پیوایه تی کردی
 له نیبیه عه به سه و نه لیت: کاتی که خه لکی نه جران له مسیحیه کان ده هاتنه خدمت پیغمبر
 خودا (ﷺ) زاناکانی جووله که هاتنه لایان به کیشیه یان له لای پیغمبر خودا (ﷺ) پافعی کردی
 حوریمه له وتی: نیوه له سر هیچ شتی نین بیباوه پی خوی دهرپی دهریاره ی عیسا و نیجیل،
 پیوایی خه لکی نه جران له مسیحیه کان وتی به جووله که کان: نیوه له سر هیچ شتی نین، حاشای له
 پیغمبر رایه تی موسا و نه وراثیش کرد. خودای گاور له سر قسه ی نه دوانه قورثانی نارد
 خواره و فرمودی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ
 يَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ جووله کان و تیان: فهله کان له سر هیچ نین، فهله کانیش و تیان: جووله که کان له سر
 هیچ نین. که هر دو لاش کتب ده خوینده. وتی: هر دو له کتب به دایه خوینده که به پای

^۱ الکف ۱۱۰.

^۲ ابن ابی حاتم ۳۳۸/۱ ص ۹۱.

هه به وهی تر که حاشای لی ده کا. واته: جووله که بهوای نیه به عیسا که چی توراتیشیان له لایه. له توراتدا خودای گوره په یمانی لیوه رگرتون له سهر زمانی موسا که ده بی بهوایان به عیسا هه بی. وه له نینجیلا که عیسا هیناویه تی بهوای به موسا بووه و ئه ویش له توراتدا له لایه خوداره هاتووه. هه ردوولا حاشایان ده کرد له وهی له لای ئه وی تره له فه له وه جووله که کان. پاشان خودای گوره نه فرمویت: ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ نه زانیش له بته رسته کان هه نه وه ده لئین که نه مانه پشیمان ده لئین. خودای گوره به م نایه ته نه فامی فه له و جووله که کان ده رده خا که هه ریه که بیان به وی تری دهوت له سهر هیچ نیه. نه مه له بابی هینا و نامازه بق کردنه. جیاوازی پاو بو چون هه یه له نیتوان زانا باند له سهر نه م ده قه که خوی گوره نه فرمویت: ﴿الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نه وانیه نه زانن. په بیعی کوپی نه نس و قه تاده ده لئین: فه له کان هه ر قسه ی جووله که کان ده که ن و ده یلینه وه.^۱ نینو جو ده یچ نه لئیت: وتم به عه تا: نه وانه کین که نه زانن؟ وتی: چنه ند نومه تی بوون پیش فه له و جووله که و له پیش تورات و نینجیل.^۲ سودی نه لئیت: ﴿قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نه زانه کانیش هه نه وه ده لئین. نه وه عه ره به کانن وتیان موحه مد(ﷺ) له سهر هیچ نیه. نه بو جه عفری کوپی جه ریر نه لئیت: گشتگیره و هه موو لایه که ده گرتیه وه لیژدها به لکه یه کی ته واو نیه که یه کی له م پایانه دیاری بکا، بویه هه موو لایه که بگرتیه وه چاکتره والله اعلم. وه نه فرمویت: ﴿فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ خودا له پوژی قیامه تا له نیتوانیا بریار نه دات له و شتانه ی که تنیدا ناکوک و جیاواز بوون. واته: خودا له پوژی قیامه تا کوپان ده کاته وه و به بریاری دادوه رانه ی خزی کیشه کانیا ن بق چاره سهر ده کا که به نه ندازه ی که ردیله یه که ستم و ناهه قیان له که لا ناکا. نه م نایه ته وه که نه و نایه ته وایه له سوورده تی جه جدا که نه فرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقِينَ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ نه وانیه بهوایان هینا و نه وانه بونه جووله که و سوبی و مه سیحی و مه جوسی و نه و که سانه ش شهریک بق خودا داده نئین، دیاره خودا پوژی قیامه ت به کاری هه موویان پاده گا، دیاره خودا له هه موو شت ناگاداره. وه که له نایه تیکی تریشا نه فرمویت: ﴿قُلْ يَجْمَعُ

^۱ ابن ابی حاتم ۳۴۱/۱.

^۲ ابن ابی حاتم ۳۴۰/۱.

^۳ الصح ۱۷.

بَيْنَا رُبَّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿١﴾ تو بلی: په وړه ردگارمان لیکترمان کړ ده کاته و، پاشان هرچوئی پاسته، ناوا به ناومان پادهگا، خوی زانایه و هر نو به کاران پادهگا.

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا

خَافِينَ لَّهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۱)

سته ماکاری که سې ړنگه نه دا له مزگوته کاندې ناوی خودا بېړی و هه ولېش بدا ویران بین

خودای که وړه نه فرمویت: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا﴾ کي سته مکار تره له و که سې ړنگه نه دا ناوی خودا له ناو مزگوته کانی خودا بهیږی و هه ولېش بدا ویران بین؟ مه به ست به و که سانه ی ړنگریان کردووه له مزگوته کانی خودا یادې خودا بکړی و هه ولېشيان داوه ویران بیی بته پرسته کانی قوړه یش، وه ک نیبنو جه ریر پیوایه تی کردووه له نیبنو زهیده وه له م نایه ته دا نه لیت: نه و بته پرستانه که بوبونه ړنگری پیغه مبهری خودا (ﷺ) له پوځی خوده بییه دا که بجته ناو شاری مه که که تا نه وه بوو قوربانیه کانی له زی توا سه رپړی و له گه لیان پڼکه وت و فرمووی بیان: هیچ که سې نه بوته ړنگر له م ماله واته: له که عبې پیروز پیوای و ابووه که یشتووه به بکوژی باوکی یان برای خوی ړنگری لې نه کردووه، که چی نه مانه وتیان: نابی که سې بیته ناومان که باب و

باپیرانمانیان کوشتووه له پوځی به دردا له ناوماندا بمیښته وه، وه ﴿وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا﴾ هه ولی داوه ویران بیی. وتی: کاتی که ړنگه یان بېړی له و که سانه ی ناوه دانی ده که نه وه به یادې خوداو دین بق حج و عه مره بوی^۲. نیبنو نه بی حاته م پیوایه تی کردووه له نیبنو عه باسوه که قوړه یشیه کان نه یان هیشت پیغه مبهری خودا (ﷺ) نوږت له لای که عبې پیروز بکا له المسجد الحرامدا خودای مه زن نه م نایه تی نارد خواره وه: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ﴾^۲ کي سته مکار تره له و که سې که ړنگه نه دا ناوی خودا له مزگوته کانی خودا بهیږی و هه ولېش بدا ویران بین. وه ک چوڼ خودای که وړه پووی زه می کرده جووله که و مه سیحیه کان، دیته سر زه می بته پرسته کان که پیغه مبهرو (ﷺ) هاوه له کانی له مه که که وه در ناو نه یان ده هیشت له مالی خودا نوږت بکن به سه ریدا زال بوون و بته کانیان له وی دانا بوو. وه ک خودای که وړه نه فرمویت: ﴿وَمَا لَهُمْ آلَا يَعْلَمُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ

^۱ السبا ۲۶.

^۲ الطبری ۵۲۱/۲ ص ۹۲.

^۳ ابن ابی حاتم ۳۴۱/۱.

گو نامان نہ بورى، نيمه له زيان بارانين. وتى: ئه مه له كاتىكا بوبوه كه موسا پتيان دهلى: ﴿إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ لَمَلَكُمْ﴾^۱. كه له كه م به گويزه كه په رستيتان ناهه قيتان له خوتان كرد. نه بولعاليه و سه عيدي كوپى جوبير و په بييمى كوپى نه نه س نه لئين: ﴿فَتَوَبُّوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ﴾ په شيمانى له لاي وهدى هينهرتان ده رپن. واته: لاي نه و كه سى كه دروستى كردون^۲. منيش ليره ده ليم: ﴿إِلَىٰ بَارِيكُمْ﴾ ناگاداريه كه له سر نه و تاوانى كه كردويانه. واته: په شيمانى له لاي نه و كه سه ده رپن دروستى كردون كه نيوه له كه ليدا گويزه كه تان په رستووه. نه سائى و نيينو جه رير و نيينو نه بى حاتم پړوايه تيان كردووه له نيينو عه باسوه نه لئيت: خوداى كه وړه نه فهرموى: ته وپه كه يان نه وپه هر يه كى له وانه هر كه سى كه وته به رده ستي باوكى بى يا كوپى بى به شمشير لئى بدا و بيكوژئ. ده بى كوى نه دا به وړه كه كوشتويه تى له ويدا، نه وانه كى له لاي موسا و هاروون ديار نه بوون، خودا خوى ده يناسين و دانيان به تاوانه كانياندا نا نه وى فهرمانيان پيكر پي هلسان، خوداى مه زن خوش بوو له بكوژو كوژاووش^۳. نيينو جه رير پړوايه تى كردووه له نيينو عه باسوه نه لئيت: موسا وتى به هوزه كى: ﴿فَتَوَبُّوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَأَقْلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَنَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ په شيمانى له لاي به دى هينهرتانه وه ده رپن، سا ورن په كتر بكوژن، لاي به دى هينهرتانه وه نه م كاره بۆتان چا كتره. كه توبه ي ليقبول كردن، هر نه وپه له په شيمانان خوش ده بى و دلوفانه. وتى: موسا له سر برپارى خوداى كه وړه فهرمانى دا به هوزه كى كه خويان بكوژن، نه وانه كى كه گويزه كه كه يان په رستبوو ناگادار كرد كه دانيشن، نه وانه يش كه گويزه كه كه يان نه په رستبوو هلسان و خه نجه ريان به ده سته وه بوو. توشى تاريخا بيه كى په كجار ژور هاتن و ده ستيان كرد به كوشتنى په كتر پاشان كه تاريخا كه په وپه ووه و نه ما حه فتا هزار كه س كوژابوو، نه وانه يان كه كوژابوون نه وه ته وپه كه بى بوو، نه وانه ش كه مابوونه وه هر نه ووه ته وپه كه يان بوو^۴. واته: خودا له هر دوو لايان خوش بوو نه وانه كى كوژان و نه وانه كى كه مانوه.

﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يٰيُحْيٰى اِنَّ نُوْمِنَ لَكَ حَتّٰى رَاى اللّٰهُ جَهَنَّمَ فَاَخَذَ نَفْسَكَ مِنَ الصُّلْعَةِ وَاَنْتَ نَظُرُونَ ۝۵۵﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ

بَعْدِ مَوْتِكَ لَمَلَكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾

^۱ ابن ابى ماجة ۱۶۷/۱ ص ۶۱.

^۲ ابن ابى حاتم ۱۶۷/۱.

^۳ النسائى فى الكبراء ۶/۴۰۵/۴۰۶، الطبرى ۸/۳۰۶، ابن ابى حاتم ۱۶۸/۱.

^۴ الطبرى ۷۳/۲.

مزگینی دان به سرکه و تنی نیسلام

خودای گوره نه فهرمویت: ﴿أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ﴾ نده بویه نه مانه هر
 بچه ناویان مه گین به ترس و له رزه وه. نه مه ناگاداریه مانای داوای تیدایه، واته: پښکی نه وانه مه دن
 بچه ناوی نه گره ده سه لاتنتان هه بوو به سه ریاندن مه گین کاتنی که پښکه و تن و سه رانه یان لیوه رده گرن.
 هر بوی کاتنی که پیغه مبهری خودا (ﷺ) مه ککئی پیروزی پزگار کرد، فهرمانی دا له سالی دوایدا که
 سالی تره می کوچی بوو، که بانگه واز بکړی له میندا: نه وسا بزائن دواي نم سال بته پرست بوی نه
 هج بکا، وه بوی نه به پوتی ته وافی که عبی پیرو بکا. هرکه سی ماوهی هیه، ماوه که تا نه
 کاته به که هیه تی^۱. نه مهیش بقی سه لماندن و کارکردنه بهو نایه ته که خودای گوره نه فهرمویت:
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نجسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَائِمِهِمْ هَكَذَا﴾^۲ نه
 نه وانهی خاوه نباوه پ! نه که سانهی شهریک بقی خودا داده نین ناپاکن نابی پاش نم سال له مسجد
 الحرام حق نریک که نه وه. و تراوه نم مژده به که له لاین خوداوه بقی مسولمانان که بهو زوانه خودا
 مسجد الحرام ده خاته ده ستیان گشت مزگه و ته کانی تریش هر بهو جوره و بته پرستان سر شقرو
 زه لیل ده کا. تا وای لی دی هیچ بته پرستی ناچیتنه مسجد الحرام به ترسو له رزه وه نه بی، خودای مه زن
 نه و به لیتهی خوی به جی هینا، وه که له پیشه وه باس کرا که نابی بته پرستان بچه ناو مسجد الحرام وه
 پیغه مبهری خوا (ﷺ) پای سپارد که ده بی له دوورگی عه ربیدا دوو ناین نه بی وجوله که
 مه سیحیه کان تیدا برون. سوپاس و ستایش بقی خودای مه زن. نه مهیش هر بقی پز لیتهی که عبی
 پیرو و پاک کردنه وهی نه شوینه که پیغه مبهری (ﷺ) تیا په وانه کراوه بقی خه لکی به گشتی، مژده
 ده رو ترسینر بی بویان. نانه مهیه سه رشقوی و زه لیلی که توشیان هات هر له دنیا دا، چونکه
 پاداشت له جوری کرداره، وه که چون نه وان پتیان گرت له خاوه نباوه پان که بچه مسجد الحرام
 قه ده غه یان کرد لیتهی. هر بهو جوره میله له وان قه ده غه کرا و وه که نه وان خاوه نباوه پانیان تیا
 ده رکرد، نه وانشی ده رکرن: ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ له قیامه تیش نازاری دژاریان هیه.
 له سر نه و سنوور شکاندنه یان ده ریارهی که عبی پیرو و دانانی بت و بت خانه به ده وریدا و پارانه وه
 له غهیره ز خودا له ویدا و ته واف کردن به ده وری که عبدا به پوتی و چن دین شتی تریش له وانهی که
 خودا و پیغه مبهره کهی (ﷺ) پتیان خوش نه بووه. فهرموده هاتوه له باره ی په نا گرتن به خودا له
 سووکی و پسوایی بوون له دنیا و له سزای سه ختیش له قیامه تا. وه که نیمای نه حمده پویاوتی

^۱ فتح الباری ۵۶۵/۳.^۲ توبه ۲۸.

کردند و بوسری کوبی نه و تار و ده تی: پیغمبر می خدا دعای ده کرد و نه یفرمود: نهی خودایه! ناکامان به چاک بگنیزه له هه موو کاریکا، وه پزگارمان بکه له سووکی و پیسویی دنیاو سزای پدزی دواپی. ^۱ نه م فرموده فرموده یکی حه سه نه.

﴿وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (۱۱۰)

روکردنه قبیله له نویره کاندای

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ خوره لات و خورثاوا هه ردو می نهون، پوو بکه نه هه لایه ک خودا له وئییه زانستی خودا به ربلاوو ناگاداره. نه مه والله أعلم دلدانه وی پیغمبر (ﷺ) هاوه له کانیتهی که ده رکزان له مه کهه و دورکه و تنه وه له مرگوت و شوین نویره که یان و لئی جیابوونه وه. پیغمبر می خودا (ﷺ) له مه کهه پوهو قودسی پیروز نویره ده کرد، که عبهی پیرویش له لایدا بوو، کاتی که گه یشته مه دینه، شانزه یان حه فده مانگ پوی له قودسی پیروز بوو له نویره، دواپی نه وه خودای گه وره پوی وه رچه رخان پوهو که عبهی پیروز. هه ریویه نه فرمویت: ﴿وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ﴾ خوره لات و خورثاوا هه ردو هه می خودان پوو بکه نه هه لایه ک خودا له وئییه. عه لی کوبی نه بو ته لحه نه لیت له ثیبنو عه باسه وه نه لیت: یه که م شتی که نه سخ گراوه ته وه له قورثاندا قبیله بووه. چونکه پیغمبر می خودا (ﷺ) کاتی که کزچی کرد بق مه دینه خه لکه که ی جووله که بوون خودا فرمانی دا پوو بکاته قودسی پیروز، جووله که کان زور دلخوش بوون. پیغمبر می خودا (ﷺ) شانزه یان حه فده مانگ پوهی له وی کرد. پیغمبر می خوا (ﷺ) قبیله ی ئیبراهیمی پیخوش بوو، دعای ده کردو سهیری ناسمانی ده کرد خودای گه وره نه م نایه ته ی نارد هه خواره وه: ﴿قَدْ رَأَى نَقْلُكَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ﴾ تو مان دیوه که به ره ناسمان ده روانی، نا ده گاته: ﴿قُولُوا وَجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ ^۲ با پوتان هه ره له وی بی جووله که کان که و تنه گومانه وه و تیان: چی نه وانی وه رگیزا له و قبیله یه له پیشا پوو یان تیده کرد، خودای مه زن نه م نایه ته ی نارد هه خواره وه: ﴿قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ بلی: خوره لات و خورثاوا مولکی خودان. وه فرموی: ﴿فَأَيْنَمَا تُولُوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ﴾ ^۳ پوو بکه نه هه لایه ک خودا له وئییه. عی کره مه له ثیبنو عه باسه و نه لیت: ﴿فَأَيْنَمَا تُولُوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ﴾ پوو بکه نه هه لایه ک خودا له وئییه. وتی: پوو له هه لایه ک بکی

^۱ احمد ۱۸۱/۴ ص ۹۳.

^۲ البقرة ۱۴۴-۱۵۰.

^۳ الطبری ۵۲۷/۲.

خُورثاوا يان خُورمه لات قبيله خُودايه^۱. مواجهيد نه لَيت: ﴿فَإِنَّمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجَهُ اللَّهِ﴾ پويکه نه مرلايه خُودا له ويته. له هر کوئيک بن قبيله يک تان مه يه پوي تتيکن که که عبه يه^۲. و تراوه: نه م نايه ته هاته خواره وه له پيش نه ودا که پوکردنه قبيله فه رز بکري. ثينو جه رير و که ساني تريش هر وتويانه: نه م نايه ته هاته خواره وه بَق پيغه مبهري خُودا (ﷻ) نيز نيک بوو له لايه ن خُودا وه بَق نه و که سانه ي نويزي سونه ت ده کن ده توانن پوو له هر کوئيک بکن به ره و پُورمه لات يان پُورثاوا له کاتي به رده وام بوونيان له پُوشتن له سه فهدا يان له کاتي شه پو ترسا^۳. له ثينو عومره وه که نه و ولاغه که ي به ره و هر شو نيک بر پُوشتا يه نويزي ده کرد و ده يوت که پيغه مبهري خُودا (ﷻ) واي ده کرد. نه م نايه ته ي: ﴿فَإِنَّمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجَهُ اللَّهِ﴾ پوو بکنه هر لايه ک خُودا له ويته، واته فسيري ده کرد^۴. موسليم و تهرميزي و نه ساني و ثينو نه بي حاتم و ثينو مرده ويه پويه تيان کردوه، نه سلي نه م فرموده يه له هر دوو سه حيه که دا هاتوه له فرموده که ي ثينو عومر و عامري کوي پره بيه وه، به ي باس و هيناني نايه ته که^۵. وه له سه حيه بوخاريدا له فرموده که ي نافع وه له ثينو عومره وه کاتي که پرسياي نويزي ترسي ليکرايه وه سفي ده کرد پاشان ده يوت: کاتي که ترس له وه زُور تروايه پياوه کان به پيو نويزيان ده کرد و سواره کانيش به پوو له قبيله و به پشت له قبيله نويزيان ده کرد. نافع نه لَيت: من وانا زانم ثينو عومر باسي نه وي کربي که کردويه تي مه گين له پيغه مبهري وه بووه (ﷻ)^۶. و تراويشه: نه م نايه ته هاته خواره وه له سر نه وانه ي قبيله يان لي نيک چوو بوو له بهر تاريخي و هور پويان له غه رز قبيله کردبوو.

قبيله خه لکي مه دينه له نيوان خُورمه لات و خُورثاوا دايه

حافيز نه بو به کري کوي مرده ويه ي له ته فسيري نه م نايه ته دا له نه بو هورده يره وه هينايه تي نه لَيت: پيغه مبهري خُودا (ﷻ) فرمويه تي: له نيوان خُورمه لات و خُورثاوا دايه بَق خه لکي مه دينه و خه لکي شام و خه لکي عِراق^۷، لي ره دا موناسه به يه ک هه بوه. وه تيرمزي و ثينو ماجه ش به م

^۱ ابن ابي حاتم / ۳۴۷/۱.

^۲ ابن ابي حاتم / ۳۴۵/۱.

^۳ الطبري / ۵۳۰/۲.

^۴ الطبري / ۵۳۰/۲.

^۵ مسلم / ۴۱۶/۱، تحفة الاحوذی / ۲۹۲/۱، النسائي / ۲۴۴/۱، ابن ابي حاتم / ۳۴۴/۱، الحاكم / ۲۶۶/۲.

^۶ فتح الباري / ۴۶/۸.

^۷ العقيلي / ۳۰۹/۴ ص ۹۴.

وتیه میناویانه: له نیتوان خۆرمه لات و خۆرئاوادا قبیله یه^۱. ئیبنو جهریر ئەلئیت: مانای ئەم دەقه که خوای گه وړه نه فرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ خودای مەزن زانستی به بلاوه ده ریاره ی دروستکاروه کانی به ته وای و خێرو بیری پزاندوه به سه ریاندا، به لام ﴿عَلِيمٌ﴾ واته: ئاگاداری کرداره کانیانه هیچی ئی ناشارد ریتته وه و لئی ون نابی، به لکو ئاگاداری هه موو کرداره کانه^۲.

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ ﴿۱۳﴾﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۱۴﴾﴾

وه لام دانه وای ته وانه ی که ده ئین: خودا مندالی هه یه

خودای گه وړه نه فرمویت: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ﴾ وتیان: خودا بۆخۆی مندالی هه لێژاردوه! خودا لهو شتان پاکه، به لکو هه رچی له ئاسمانه کان و زه مینه هه موو بۆ ئه وه و گشتی به رفهرمانی ئه ون. ئەم ئایه ته و ئه و ئایه ته یش که به دوایدا هاتوه پێک هاتوه له وه لام دانه وای گا وړه کان بهر نه فرینی خودا که ون. ئه وانه ش پێ و پچه ی ئه وانیان گرتۆته بهر له جووله که و له بته رستانی عه رب. ئه وانه ی که فریشته کانیان کردبوه کچی خودا. خودای گه وړه هه مویانی به درۆ خسته وه له و قسه و باسه یاندا که ده یان وت: خودا فره زنده ی

هه یه و فرموی: ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاک و بیعه یی بۆ خودایه، دوه له م قسانه وه ئه وانه کردویانه و هه لیان به ستوه: ﴿بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به لکو هه رچی له ئاسمانه کان و زه مینه هه مووی بۆ ئه وه واته: به و جوړه نیه ئه وان هه لیان به ستوه و وتویانه، به لکو هه رچی له ئاسمانه کان و زه مینه و ئه وش له نیتوانیاندا یه هی ئه وه و خۆی سه ره په رشتیان ده کا و خۆی وه دی هیترو پۆزی ده ریانه و پامی کردوون به ویستی خۆی ده یان بات و ده یان هیتی هه موو عه بدی ئه ون و خۆی خاوه نیا نه. که وایه چۆن ده بی له وان فره زنده ی هه بی. چونکه مندال ده بی له دوو شتی گونجاو په یدا بیی. خۆ خودای مەزن هاو شیوه و هاوکاری نیه له گه وړه یی وپایه به رزیدا و هاوسه ری نیه، چۆن ده بی فره زندی بیی؟

وه ک خودای گه وړه نه فرمویت: ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَرْجَةٌ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾^۳ داهیتەری ئاسمانه کان و زه مینه، چۆن ده بی فره زندی هه بی؟ که هیچ ژنی

^۱ تحفة الاحوذی ۲/ ۳۱۷، ابن ماجة ۱/ ۳۲۳، حه سه نی سه حیه.

^۲ الطبری ۲/ ۵۳۷.

^۳ الانعام ۱۰۱.

نه هیناوه و هرچی هیه هه موو ده ستردی خویه تی و ناگای له هه موو شت هیه. وه نه فرمویت:

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۚ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۝۸۸ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَلْفَغَرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَذَا ۝۹۰ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۝۹۱ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۝۹۲ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِيَ الرَّحْمَنِ عَبْدًا ۝۹۳ لَقَدْ أَحْصَيْنَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝۹۴ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ۝۹۵﴾ و تویانه:

خودا بوته خاوهن فره زه ند، ئای که قسه یه کی ره قتان به دهمدا هاتوو! له واته یه له و قسه یه دا

ناسمانه کان مه لته کین و زه مین شق با و کیوه کان له بهر یه ک بچن، له بهر ئوه و تیان خودا فره زندی

هیه. ئوه له خودا ناوه شپته وه که هیچ فره زه ندیکی هیه، هرچی له ناو ئه م ناسمان و زه مینه ن

هه موو گشتی به عه بدایه تی دینه لای خودا، هه موویانی حساب کردوه هر به هه ژمار ژماردونی،

سه ره به ریان پوزی قیامت تاک و ته نیا دینه لای ئه. وه نه فرمویت: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝۱﴾

أَلْصَمَدٌ ۝۲ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا شَيْءٌ ۝۳ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝۴﴾ بلی: بهر خودایه که تاکه،

خودایه کی بی نیازو جینبازه، کهس له و نه بووه و ئه ویش له هیچ کهس نه بووه، هرگیز هیچ کهس

هاوشیوه و هاوتای نیه، هرچی هیه هه موو خوی وه دی هیناوه و وه پهروه رینیه تی، چون ده بی

له وانه فره زه ندی هیه؟ هر یویه بوخاری پیوایه تی کردوه له ته فسیری ئه م ئایه تی سوره تی

به قهردا له ئیبنو عه باسه وه له پیغه مبه ری خوداوه (۱۱۱) فره مویه تی: ئاده میزاد دروی دایه پال من که

مافی ئه وه ی نه بوو، وه جوینی پیدام که مافی ئه وه شی نه بوو، درودانه پاله که ی ب من ئه وه یه که

واده زانی من توانای ئه وه م نیه زیندوی بکه م وه به و شیوه ی که له دونیادا هه بووه. جویندانه که ی به

من ئه وه بووه که ده لئی من (خودا) کوپی هیه، پاک و بیگه ردی ب من له وه ی که کوپم یان خیزانم

هیه بی. ته نیا بوخاری هیناویه تی. وه له هه ردو سه حیحه که دا هاتوو له پیغه مبه ری خوداوه (۱۱۲) که

فره مویه تی: هیچ کهس له خودا خوراگتر نیه له سه ر نازاری که بیستی بی تی، ئه وانه فره زه ندی ب

داده نین، که چی ئه و پوزیان ئه دا و ته ندروستیان ده کا.

۱ مریم ۸۸-۹۵.

۲ الاخلاص ۱-۴.

۳ فتح الباری ۱۸/۸ ص ۹۴.

۴ فتح الباری ۳۲۲/۱۲، مسلم ۴/۲۱۶۰.

ھەممۇ شىئى^۱ ملکہ چ و بەرھەرمانى خودایە

خودای گەوردە ئەفرەمویت: ﴿كُلُّ لَّهُ قَلْبُؤُنْ﴾ گەشتى بەرھەرمانى ئون، ئیبنو ئەبى حاتم ئەلئیت: ئەبو سەئید ئەشجەع بۆی گىراۋەتەو، ئەسیات بۆی گىراپنەو لە مۆتەپپەو لە عەتپەو لە ئیبنو عەباسو ئەلئیت: ﴿قَلْبُؤُنْ﴾ یانى: نوڭکران^۱. عىکرەمەو ئەبو مالیک ئەلئین: ﴿كُلُّ لَّهُ قَلْبُؤُنْ﴾ ھەموو دان دەنن بە بەندایەتیدا بۆی^۲. سەئیدی کوپى جوبەیر ئەلئیت: ﴿كُلُّ لَّهُ قَلْبُؤُنْ﴾ یانى: بەدل پاکى و دلسۆزى^۳. پەبیعی کوپى ئەنەس ئەلئیت: ﴿كُلُّ لَّهُ قَلْبُؤُنْ﴾ یانى: پاۋەستان لە پۆڭى قیامەتا^۴. سوددى ئەلئیت: ﴿كُلُّ لَّهُ قَلْبُؤُنْ﴾ یانى: بەرھەرمانن لە پۆڭى قیامەتا^۵. خوسەیف وتى لە موحامیدەو: ﴿كُلُّ لَّهُ قَلْبُؤُنْ﴾ بەرھەرمانن، بىن بە مۆڭ دەبن و بىن بە گویدرئ دەبن^۶. ئیبنو ئەبى نەجیح وتى لە موحامیدەو: ﴿كُلُّ لَّهُ قَلْبُؤُنْ﴾ بەرھەرمانن، وتى: گوڭپایەلى خوانەناس لە سوڭدەى سىبەرەکەیتى کە ناچارە^۷. ئەمە قسەى موحامیدە، ئیبنو جەریریش ھەمان پای ھەلبۇاردو. کە گەشت قسەکان پیکەو یەک دەخات کە ﴿قَلْبُؤُنْ﴾ بریتىە لە بەرھەرمانى و زەللیلى دەربەربىن بۆ خودای مەزن. ئەمەیش قەدەرى و شەرعیە. وەک خودای مەزن ئەفرەمویت: ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظُلُمًا لَهُمُ الْآفَاقُ وَالْأَصَالُ﴾^۸ ھەچى ھەيە لە نىۋانى ئەم ئاسمانانە و زەمینە بیانەو و نەیان ھەوئ خۆیان و سىبەرەکانیان ھەموو بەیانى و ئیۋاران گەشتیان سوڭدە بۆ خودا دەبن.

مانای بەدیع

خودای گەوردە ئەفرەمویت: ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ داھینەرى ئاسمانەکان و زەمینە واتە: دروستکەریان ئەک لەسەر و نەکانى پێشوو. موحامید و سوددى ئەلئین: ئەو داخوای و پێوستى زمانە وەک بە شىئى داھینراو دەوترى: بیدعە وە لە سەحیحى موسلىمدا ھاتو: (إن کل محدث بدعة و کل

^۱ ابن ابى حاتم/ ۳۴۹/۱.^۲ ابن ابى حاتم/ ۳۴۹/۱.^۳ ابن ابى حاتم/ ۳۵۰/۱.^۴ ابن ابى حاتم/ ۳۵۰/۱.^۵ الطبري/ ۵۳۸/۲.^۶ ابن ابى حاتم/ ۳۴۹/۱.^۷ ابن ابى حاتم/ ۱۴۸/۱.^۸ الرعد/ ۱۵.

بدعة ضلالة) بیدعهیش ده کړئ به دوو به شه وه، هندی جار شو داهینراوه داهینراویکی شرعیه وه که
 نه فهرمویت: (فان کل محدثة بدعة و کل بدعة ضلالة) ۱. هندی جار شو داهینراوه لوغویه وه که
 گورده مسولمانان عومری کړې خه تاب دهریاره ی کړکړدنه وه ی هاو له کانی پیغه مبر (ﷺ) له سر
 نویژی ته راویح به جه ماعت و به رده و امیان له سهری وتی: نه مه چاکترین داهینراوه. نیبنو جه ریر
 نه لیت: پاکي و بیعه یی بق خودایه که فهره ندی هبی، چونکه خودا خاوه نی هموو شتی که له
 ناسمانه کان و زمیندا، هموو شایه تی نه دن به به لگوه که خودا تاك و ته نیایه و گوپزایه لی فرمانی
 نه ون و په روه ردگار ه و دی هیته ریانه، به بی بنچینه و وینه یه که له سهری هینانن نه مه ناگاداریه که له
 خوداوه بق عه بده کانی که نه وانه شایه تی بق نه دن له سر نه وه: که نه عیسایه سه لامی خوی لی بی
 پیغه مبر ی خودایه. خۆشی پییان نه فهرمویت: نه و که سه ی ناسمانه کان و زومینی داهینراوه له نه بوون
 هر نه وه که عیسای و دی هیتاوه به بی باوک به دسه لاتی خۆی. ۲. نه مه قسه ی نیبنو جه ریر
 په حمه تی خوی لی بی قسه یه کی چاک و پاسته. پاشان خودای گوره نه فهرمویت: ﴿وَإِذَا قُضِيَ الْأَمْرُ
 فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ۳ هر که ویستی کاری پیک بی نی، فرمان نه دا: بیه! ده بی، خودای مه زن
 لیره دا توانا و دسه لاتی بیپایانی خۆی دهرخستوه، که هر برپاریکی داو ویستی بی فرمانی پیده کا
 بی، به و شیوه یه ی خۆی ده یه وی ده بییت. به یه که جا. وه که نه فهرمویت: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ
 يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ۴ هر کاتی شتیکی بوئ په یدا بی به فرمان پیی ده لی: بیه! هر ده ست
 به جی په یدا ده بی. وه نه فهرمویت: ﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَجِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ﴾ ۵ کاری نیمه یه که جاره یه و
 هر له چاو تروکانیکا کوتای دئ. وه دیسان ناگاداری داوه له دروستکردنی عیسا به وتی ﴿كُنْ﴾
 په یدا بووه به و جوره ی خودا فرمانی داوه نه فهرمویت: ﴿إِنْ مَثَلٌ عِندَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ
 مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ۶ نمونه ی عیسا ش له لای خودا له چه شنی نمونه ی ناده مه هر له گل
 دروستی کردو پاشان پیی ووت: بیه به نادم نه ویش بوو.

۱ مسلم ۵۹۲/۲.

۲ الطبری ۵۵۰/۲ ص ۹۵.

۳ یس ۸۲.

۴ القمر ۵۰.

۵ ال عمران ۵۹.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾

تَشَبَّهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١٨﴾

خوانه ناسان بوجوئیان له یه که وه نزیکه

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَّهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ هیچ نه زانه کان و تیان: بوجی خوا نیتم نادوینن، یان به لکه یه کمان بۆ نایتن، بهر له وانیش هه رهم قسانه یان هه بووه، دیاره دلایان له یه کتر ده کهن، نیتم به لکه کانی خۆمان نیشانی نه وانه داوه که نامادهن بیسه لمینن. موحه مه دی کوپی نیسحاق پروایه تی کردووه له ئیبنو عه باسه وه نه لیت: پافیعی کوپی حیره یه له وتی: به پیغه مبهری خودا (ع) فهرموی: نه ی موحه مه! نه گهر تق پیغه مبهری له لایه ن خودا وه په وانه کراوی وه که ده لئین: بلی به خودا با قسه مان له گه ل بکا تا قسه کانی بیستین. خودای مه زن هم نایه ته ی له سه ر نه وه ناره به لکه یه کمان بۆ نایه؟ نه بولعالبه و په بیعی کوپی نه نه س و قتاده و سوددی له ته فسیری هم نایه ته دا و تیان همه قسه ی خوانه ناسانی عه ره به ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ بهر له وانیش هم قسانه یان کردووه، و تیان: همه قسه ی جووله که و مه سیحیه کانه. هم نایه تانه جهخت له سه ر قسه ی نه وانه ده کاته وه که ده لئین نه وانه بته رسته کانی عه ره ب بوون نه و قسانه یان کردووه. خودای مه زن نه فهرمویت: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سِيبِطُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ﴾^۱ هه رکاتی به لکه یه کیان بۆ بی، ده لئین: نیتمش تا وه پیغه مبه رانی خودا نه و به لگانه مان بۆ نه یه برها ناهینن. خودا خۆی باشت ده زانی^۲ که سی بۆ پیغه مبهری خۆی هه لبریزی، ئۆدی پیناچی نه وانه ی تاوان بار بوون له بهر فیلبازی و ده غه لیان له لایه ن خودا وه سووکی و ئازاریکی دژواریان تووش ده بین. وه نه فهرمویت: ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجَرَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَلْبُوعًا﴾ و تیان: بهوات پیناهینن تا له م

^۱ ابن ابی حاتم ۳۵۲/۱ ص ۹۵.

^۲ ابن ابی حاتم ۳۵۳/۱.

^۳ الانعام ۱۲۴.

زهمینه کانیه کمان بویه لده قولینى تا ده گاته: ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّىَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾^۱ بلى: پاکی
 هر بق په روه ردگار ه کهمه، نایا من چیم جگه نادمه یه کی پیغه مبه ر؟ وه نه فرمویت: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا
 يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْآيَاتُ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَهُمْ كَاذِبُونَ﴾^۲ نه وانه ی به هیوا نین به دیداری نئیمه بگن، وتیان:
 بوجی فریشته مان نه هاته لایان؟ یان په روه ردگاری خومان نه دی؟ وه نه فرمویت: ﴿بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ
 مِنْهُمْ أَنْ يُوقَىٰ صُحُفًا مُّثْقَلَةً﴾^۳ به لکو هه ریه که له وانه وایان ده ویست نامه ی کراوه ی بق بینن. چه ندین
 ثایه تی تریش که به لگن له سر خوانه ناسی بته پرستیه کانی عه رب و لاساری و به دفری و پرسپاری
 بی پئی و جیی نه وان که هیچ پیویستیان پئی نه بوو. وه ک چون گه له کانی پیش نه مان له گاوو
 جوه له که و که سانی تریش پرسپاریان ده رباره ی کردبوو. وه ک خودای مه زن نه فرمویت: ﴿يَسْأَلُكَ
 أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرًا أَنْ يَقْلُوا إِلَهُهُمْ قُلْ إِنَّ اللَّهَ جَهَنَّمُ﴾^۴ نه وانه ی
 نه هلی کتیب، لیث ده پرسن: کتیبیکیان به تابه تی له ناسمانه وه بق بینن، هر نه وان نه وه ی له
 مووسایان ده ویست نذر له وه یش گرنگتر بوو، وتیان: خومان به ناشکرا پئی نیشان بده. وه
 نه فرمویت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهَنَّمَ﴾^۵ نه وه اش به مووساتان وت: نئیمه
 بپوات پیناهینن تا به ناشکرا خودا نه بینن. پاشان خودای گوره نه فرمویت: ﴿تَشَبَّهَتْ قُلُوبُهُمْ﴾^۶
 دله کانیان له یه ک ده چیت. واته: دلی بته پرسته کانی عه رب له دلی خوانه ناسانی پیشووه ده چی له
 خوانه ناسی و لاساری و خرابیدا. وه ک خودای مه زن نه فرمویت: ﴿كَذَٰلِكَ مَا أَقَىٰ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ
 إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ﴾^۷ اتوا صوابه. به رله مانه ش هه روابووه، هر کانی پیغه مبه ریکیان بق هاتووه،
 وتوویانه: یان جابوو گه یان شیتته. مه گه نه وان یه کتریان بهر قسه پاسپاردووه؟ نه وانه ی به لکو
 نه وان هر بقوخیان گه لانیکی نافه رمان بوون. خودای گوره لیږده نه فرمویت: ﴿قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾^۸ نئیمه نیشانه کانی خومان نیشانی نه وانه داوه که یه قینیان هه یه و ناماده ن

۱ الاسراء ۹۰-۹۳.

۲ الفرقان ۲۱.

۳ المدثر ۵۲.

۴ النساء ۱۵۳.

۵ البقرة ۵۵.

۶ الذاریات ۵۲-۵۳.

بیسه لمینن. واته: نئمه نیشانه کانی خومان پوون کردوه ته وه له سهر پاستی نو پیغه مبه رانه، پیویست به پرسیماری تر ناکا بیکات بق که سنی که بهوای ته وای هه بی و شوینی پیغه مبه ران که وتبی و شاره زای نو په یامه بی که پتی هاتوه. به لام نه وکه سانه ی که خودا موری نابی به سهر دل و گیانیاندا و پرده ی هینابی به سهر چاویاندا، نه وانه خودای گوره ده ریاره یان نه فرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾^۱ نو که سانه ی گفتی به رورده گاری تزیان لیها ته دی، نیتر باوه ر ناهینن، جابا هه موو نیشانه یه کیشیان بق بی، تا نازاری به ژان به چای خویان ده بینن.

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُشْغَلُ عَنْ أَحْصَابِ الْجَحِيمِ ۝﴾

ئه ی موحه مه ده (سوره ناسی) تو ته نیا مرده دمر و ترسینه ری

خودای گوره نه فرمویت: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُشْغَلُ عَنْ أَحْصَابِ الْجَحِيمِ﴾ نئمه تزمان به پاست و په و ناردوه که مرگینیش بده یی و بیشیان ترسینی، ده ریاره ی دوزه خیانش به رپرس نیت. واته ئه ی موحه مه ده (سوره ناسی)! تو ده ریاره ی نو خوانه ناسانه پرسیمارت لیناکری که بهوایان پینه هینای، وه که نه م نابا تانه ش که نه فرمویت: ﴿فَلَمَّا عَلَيْكَ الْبَلْعُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾^۲ تو هه ر نه و نه ده ت له سهره رایگه یه نی و لیپر سینه وه شی له سهر نئمه یه. وه نه فرمویت: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾^۳ ساتو ناموزگاری بکه، تو ته نیا ناموزگاری که ری، تو له سهر یان نه بویته خاوه ن ده سالات. وه نه فرمویت: ﴿نَحْنُ أَظْهَرُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدٍ﴾^۴ واته: بینگومان نئمه ناگادارین به وه ی که ده بلینن تو ده سالات به سهر یاندا نیه که وایه تو به م قورنانه ناموزگاری نو که سه بکه که له هه ره شه ی من ده ترسی.

سیفه ته کانی پیغه مبه ر (سوره ناسی) له ته وراتدا

نیعامی نه حمده پویایه تی کردوه له عه تای کوپی به ساره وه نه لئیت: گه یشتم به عه بدلای کوپی عه مری کوپی عاس پیم وت: باسی سیفه تی پیغه مبه ری خودام (سوره ناسی) بۆبکه له ته وورتدا، نه ویش وتی:

^۱ یونس ۹۷-۹۶.

^۲ الرعد ۴۰.

^۳ الفاشیه ۲۱-۲۲.

^۴ ق ۴۵.

بلی سوئند به خدا و هسف کراوه له تهراتدا بهو شیوه یه ی که له قورئاندا و هسف کراوه، نه ی پیغه مبر (ﷺ)! نئمه تومان په وان کردوه به نیشانه و مرکبئی دهر ترستنه رو په ناو دالده بق عه ره به نه خوئنده واره کان. تق بهنده و په وانکراوی منی. ناوی موته وه کیلم لی نای. دل په ق و توند و تیژ و دهنگ به رز که ره وه نیه له باز په کاند، خرابه به خرابه و هلام ناداته وه، لیبورده و چاویوشی که ره. وهری ناگریته وه و نای مرینی تا نه و نه توه خوارو ختیجه ی پیپاست ده کاته وه که بلین: (لا اله الا الله) چاوه کویره کان و گوی که په کان و دلله داخراوه کانی پیده کاته وه^۱. ته نیا بوخاری هیناویه تی له باسی کرین و فروشتن و ته فسریدا پیوایه تی کردوه^۲.

﴿وَلَنْ رَضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصْرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۚ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۚ وَلَئِنَّ آتِّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝﴾^(۱۳) الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَتَّىٰ تَلَوتِهِمْ أَوْ لَيْتَكَ يَوْمًا تَرَىٰ مِنْ يَكْفُرُ بِهِ ۚ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۴﴾

گاورو جووله که لیلتان پازی نابن هه تا نه چنه سهر دینی نه وان

خودای که وړه نه فهرمویت: ﴿وَلَنْ رَضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصْرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۚ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۚ وَلَئِنَّ آتِّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾^(۱۳) نه م جووله که و فله لانه تا نه چیت سهر دینی نه وان، هه رگیز له تق پازی نابن، بلی: پئی پاست هه پئی خودایه، نه گهر تق پاش نه و زانسته ی بۆت هاتوه، شوین ثاره زوی نه وان که وی، ئیتر خودا دؤستایه تیت ناکا و نایاته یارمه تیه وه. ئیبنو جهریره ئیت: خودای مه زن مه بهستی به م نایه ته نه وه یه که نه ی موحه مه د (ﷺ)! هه رگیز گاورو جووله که لیلت پازی نابن، واز له و داخواریانه یان بیته که له گهل خواست و ثاره زوی نه واندايه، به ره و په زامه نذی خودا بپۆ بانگیان بکه بق نه و هه قه ی که خودا په وانه ی کردوی بۆی ﴿قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۚ عَلَيْكُمْ﴾^(۱۴) بلی: پئی پاست هه پئی خودایه. واته: هه نه وه ئایینی پاست و پوانه^۳. واته: ئایینی تیرو ته و او پاست و په وانه. قه تاده نه لیلت: له م ده قه دا که خودای مه زن نه فهرمویت: ﴿قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۚ عَلَيْكُمْ﴾^(۱۴) بلی: پئی پاست هه پئی خودایه، نه لیلت: دژایه تیه ک بوو خودا موحه مه د (ﷺ).

^۱ احمد ۱۷۴/۲ سه حیحه ص ۹۶.

^۲ فتح الباری ۴۰۲/۸، ۴۴۹/۸، والاب والمفرد ۷۲.

^۳ الطبری ۵۶۲/۲.

هاوله کانی فیر کرد که دزایه تی خه لکی گومرای پییکه^۱. دیسان قه تاده نه لیت: پیمان گه یشتووه که پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرموویه تی: به رده وام تاقمیک له ثومه ته کم له سهر هق ده جهنگن و نابه زن، کسئ بیوی دزایه تیان بکا ناتوانی زانیان لی بدات، تا فرمانی خودا دیت^۲. منیش ده لیم: نه م فرموده له عبداللهی کوپی عه مره وه پریایه ت کراوه له سه حیجی موسلیمدا هاتووه^۳. پاشان خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَلَمَّا أَتَتْهُمُ أَهْوَاءُهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ نه گهر تو پاش نه و زانسته ی بۆت هاتووه، شوین ناره زوی نه وان که وی نیتر خودا دؤستایه تیت ناکاو نایه ته یارمه تیتوه. نه مه هه ره شه ی توندی تیدایه بق نه م ثومه ته ده ربیره ی شوین که وتنی پریازی گاورو جووله که دوا ی نه وه ی که شاره زای قورئان و سونه ت بیون. په نا به خوا له وه پوی وتاره که له گه ل پیغه مبهری خودایه (ﷺ) به لام فرمانه که بق ثومه ته که یه تی.

مانای خویندنه وه ی پاست

خودای گهره نه فرمویت: ﴿الَّذِينَ آمَنَتْهُمْ أَكْثَبَتْ يَتْلُوهُ حَقٌّ وَلَا وَهٍ﴾ نه و که سانه ی که کتیبمان پیداون و وه ک پیویست ده یخویننه وه دیاره بریایان پتی هیه. عه بدوره زاق نه لیت: له موعه مره وه له قه تاده وه نه لیت: نه وانه گاورو جووله که ن. نه مه قسه ی عه بدورحمانی کوپی زهیدی کوپی نه سله میشه، ئیبنو جه ریریش هر نه م پریایه تی هه لبراردووه. سه عید له قه تاده وه نه لیت: نه وانه هاوله کانی پیغه مبهری خودان (ﷺ). نه بولعالیه له ئیبنو مه سعوده وه نه لیت: سویند به و که سه ی گیانی منی به ده سته به پاستی خویندنه وه نه وه یه که حه لال به حه لال بزانی و حه رامیش به حه رام بزانی و به و شیوه ش بخوینریتوه که خودا ناردویه تیه خواره وه، و ته کانی له شوینی خوی نه گورپی هه ج شتیکی لی ته نویل نه کرپی که ته نویله که ی له جیگه ی خوی نه بی^۴. سوددی نه لیت: له نه بو مالیکه وه له ئیبنو عه باسه وه له م نایه ته ده نه لیت: حه لاله کانی به حه لال ده زانن و حه رامه کانی به حه رام ده زانن و له شوینی خویا نایگون^۵. وه له عومره ی کوپی خه تابه وه نه لیت: نه وکه سانه ن که تیپه پین به لای نایه تی به زهیدا دوا ی به زهیی له خوا ده که ن، وه کاتی تیپه پین به لای نایه تی سزادا په نا ده گرن به خودا لی^۶. نه لیت: وه نه م مانایه پریایه ت کراوه له پیغه مبهروه (ﷺ) کاتی که

^۱ ابن ابی حاتم ۳۵۶/۱.^۲ ابن ابی حاتم ۳۵۵/۱.^۳ مسلم ۱۹۲۴.^۴ الطبری ۵۶۷/۲ ص ۹۶.^۵ الطبری ۵۶۷/۲.^۶ القرطبی ۹۵/۲.

تپیپه پی بی به لای نایه تی به زهیدا داوای به زهیی کردوه، وه کاتی تپیپه پیبی به لای نایه تی سزادا په نای
گرتوه به خودا. وه نه فرمویت: ﴿أَوَلَيْكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾^۱ نه وانه بهوایان پیی هیه. خه به ره له: ﴿الَّذِينَ
ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ﴾^۲ نه وانه ی کتیبمان پیداون و وهک پیویست ده یخویننه وه. واته:
هرکه سنی کاری به و کتیبی که هاتوته خواره وه بز پیغه مبه ره پیشوه کان کردبی به پاستی له نه ملی
کتیب بهوای هینابی به وهی که ترم پیدا په وانه کردوه نهی موحه مه د(ﷺ) وهک خودای که و ره له
نایه تیکی ترا نه فرمویت: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ
وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾^۳ نه گهر نه وان ته ورات و ئینجیل و نه وهی له په و ره دگاریانه وه بویان هاتوه
ته و اوکاریان پییکردایه، بیگومان له لای سهریانه وه له زه مینی ژیر پیکانیانه وه خواردنیان بز دابین
نه کرا. وه نه فرمویت: ﴿قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَقٍّ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ
مِنْ رَبِّكُمْ﴾^۴ بلی: نهی نه ملی کتیب! ئیوه تابه پیی ته ورات و ئینجیل و هرچی له په و ره دگارتانه وه
بوتان هاتوته خواره وه نه جوئینه وه ئیوه له سر هیچ نین. واته: نه گهر به پاستی کاریان پییکن و
باوه پتان پتیا بپی و نه وه و الا نهی که تیایاندا هاتوه به پاستان زانی دهریاری په وانه کردنی
موحه مه د(ﷺ) په وشت و سیفته کانی و فرمان دان به شوین که و تنی و یارمه تی دان و پشتگیری
لنکردنی، نه وه پالتان پیوه دهنی بز شوینکه و تنی چاکه له دنیا و له قیامه تا. وهک خودای مه زن
نه فرمویت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ﴾^۵ نه وانه ی وا ده که ونه شوین نه وه پیغه مبه ره ی که پاسپارده ی خودایه و نه خوینده واره و
له ته ورات و ئینجیلیش ناوی نوسراوه. وه نه فرمویت: ﴿قُلْ ءَايِسُوا بِوَعْدِ آلِ الذِّينِ أَوْ قُوا أَعْلَمُ مِنْ قَبْلِهِ
إِذَا يَسُلُّ عَلَيْهِمُ مِحْرُوقٌ لِّلْأَذْقَانِ سُجْدًا﴾^۶ و يَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا^۷ بلی: ئیوه بهواتان پی
بی یان نه بی، نه وه که سانه ی له پیشوویدا له مه ناگادار بوون، هرکاتی بویان ده خویندنه وه چه نا که
ده خه نه سه رزه وی و سوژده ده بن. نه شلین: پاک ی بز په و ره دگاری ئیمه یه، به لینی په و ره دگاریان و

^۱ ابن ماجه / ۴۲۹.

^۲ المائدة / ۶۶.

^۳ المائدة / ۶۸.

^۴ الاعراف / ۱۵۷.

^۵ الاسراء / ۱۰۷-۱۰۸.

وہدی ہات. واتہ: بہ لینی نئمہ دہربارہی موحمہد (ﷺ) وا ہاتوتہ دی. وہ خودای گہورہ
نہ فرمویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ أَجْرُهُمْ أَلَيْسَ لَهُمْ جَزَاءٌ إِذْ سَأَلُوا عَنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِذْ سَأَلُوا عَنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِذْ سَأَلُوا عَنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾
﴿أُولَٰئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَبِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ وَمَا زُفِّقْتُمْ
بِغَفْوَةٍ﴾^۱ نو کہ سانہی کہ لہ پیش ہاتنی قورٹان، نئمہ کتیبمان پیداون باوہریان بہ قورٹان ہہیہ.

کاتی کہ بڑیاں دہخویننہ وه ده لئین: بهرومان پیتهیناوهو بیگومان راسته و له پهروهردگار یانه وهیه، بهرم
له وهش بیته خواره وه نیتمه قبولمان کردبوو. نه وانه چوون خوږاگر بوون، دور جار پاداشتیان
پیته دریت. کاری خراپیش به چاکه دهسپنه وهو لهو بژیویه پیمان داوون چاکه دهکن. وه
نه فهرمویت: ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّذِينَ هُمْ يَرْجُونَ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾

اَلْبَلْعُ وَاللَّهُ بِصِيرُ الْعَمَادُ ﴿٢﴾ بهو که سانه‌ش که بیوونه ته نه‌لی کتیب و بهو که سانه‌ش که نه‌زانی بلی: نایا
نیو‌ش وه‌کو نیتمه خوتان هر به خودا سپاردیوه؟ جان‌گه‌ر خویان سپاردیوو، نه‌وا که وتونه ته سر
پنگا، نه‌گه‌ر هویان لی‌وه‌رگیزی، تق هر نه‌ونده‌ت له‌سره پای بگه‌یه‌نی خودایش بقوخی شاره‌زای
به‌نده‌کانیه‌تی. هر بویه لی‌رده نه‌فه‌رمویتی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ نه‌وانه‌ش به‌وای

پیتھکن له پیزی زیان بارانن. وهك خودای گوره له نایه تیکی تریشدا شه فرمویت: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنْ
الْأَحْزَابِ فَأِنَّآ فِى مَوْعِدُهُ﴾^۲ ههركه سیش له وکومه لاته بهوایان پنی نه بی جی له ناگر ناماده کراوه. وه
له فرموده ی سه حیا هاتوه: سویند به وکسه ی گیانی منی به ده سته، هیچ که سنی نیه هوالی من
بسیتنه له مومه ته حوله که بی یان گاوریاشان بهوای به من نه بیت مه گین چوته ناو ناگر^۴.

﴿يَبْنَىٰ إِسْرَءِيلَ أَذْكَرَ وَأَنفَعِيَ إِلَّيَّ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمَ لَا تَجْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ

شَيْئًا وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾

خودای مه‌زن به هر مکانی خوی دینیت‌توه بهر چاوی نه‌ومی نیسرائیل

خودای گه ورده نه فرمویت: ﴿يَبْنَیْ اِسْرَءِیْلَ اذْكُرُوا نِعْمَتَ الَّذِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاِنِیْ فُضِّلْتُكُمْ عَلَی الْعَالَمِیْنَ﴾ (۱۳۴)
وَاتَّقُوا یَوْمًا لَا تَجْزِیْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا یُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَعَةٌ وَلَا هُمْ یُنصَرُونَ ﴿نهی نه وی

١ القصص ٥٢-٥٤.

^۲ ال عمران ۲۰.

٢ هود ١٧.

^۱ مسلم ۱/۱۳۴ ص ۹۷.

ئیسرائیل! له بیر مه کن چنده چاکم له گه ل کردوون له چار خه لکی هه موو دونیادا زیاتر پۆزم له ئیوه نا. ده بی بترسن له و پۆزه ی که کهس له بری کهس تۆله و پاداشت نادریته وه، کهینه وه له و پۆزه دا باوی نیه و تکاراری به هره نادا و کهسیش به هانای کهس نایه. وینه ی ئه م نایه ته له سه ره تای ئه م سوپه ته دا ته فسیر کراوه و لیژده دا دووباره کراوه ته وه، جهخت ده کاته وه له سه ر شوین که وتنی ئه م پیغه مبه ره نه خوینده وه ره که سیفه ته کانی له کتیه کانیادا ده بینن، ناوی خوئی و په وشتی و فره مانی و ئومه ته که ی تیدا یه. خودای مه زن هه ره شه ی لی کردوون ئه وه به ارنه وه، ئه و به هره نه شه دهرنه خه ن که خودا پیی به خشیون و فره مانه پیداون ئه و به هره نه له بیر نه کن چ به هره ی دنیایی یان دینی، وه ئیره یی نه بن به نه وه ی مامه کانیان له عه ره به کان که خودا چاکه ی له گه ل کردوون و دوا ی پیغه مبه ری له ناویاندا په وانه کردووه، ئه و ئیره ییه وایان لی نه کا دژایه تی بکن و به وای پی نه هینن، به رده وام له په ی په وای ئه و لاده ن تا پۆزی قیامه ت.

﴿وَإِذْ أَنْتَ إِبرَهِیْمُ بِکَلْبَتِ فَاتَمَهَنْ قَالَ إِنِی جَاعِلُکَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَیْنِ دُرِیْقَی قَالَ لَا یَنَالُ عَهْدِی﴾

الْظَّالِمِینَ ﴿٣٧﴾

باسی ئیبراهیمی خه لیل و کردنی به پیه ری خه لکی له دونیا

خودای گه وه نه فره مویت: ﴿وَإِذْ أَنْتَ إِبرَهِیْمُ بِکَلْبَتِ فَاتَمَهَنْ قَالَ إِنِی جَاعِلُکَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَیْنِ دُرِیْقَی قَالَ لَا یَنَالُ عَهْدِی الظَّالِمِینَ﴾ کاتی خودا به چه ند وشه ئیبراهیمی تاقی کردوه، ئه ویش به جیی هینان، وتی: ده تکه م به پیه ری خه لکی دونیا. وتی: نایا له نه وه کانیشم؟ فره مووی: سه مکاران وه به ر به لیم ناکه ون. خودای گه وه باسی پۆز قه دری ئیبراهیم ده کا سه لامی خوی لی بی که کردویه تی به پیه ری خه لکی که چاو له ئه و بکن له یه کتا په رستیدا، کاتی که ئه رکی فره مان به چاکه و به رگری له خراپه ی خسته سه ر شانی، هه ر بۆیه خودای گه وه نه فره مویت: ﴿وَإِذْ أَنْتَ إِبرَهِیْمُ بِکَلْبَتِ﴾ کاتی خودا به چه ند وشه ئیبراهیمی تاقی کردوه وه. واته: ئه ی موحه مه د(ﷺ)! وه بیرى ئه و بته رست و نه هلی کتیه نه ی بی نه ره وه، که خۆیان به شوین که وتوی ئیبراهیم داده نین، به لام شوین که وتوی ئه و نین، بیگومان ئه وه ی له سه ر په ی په وای ئه وه و پۆک و پاسته، تقو ئه وانن له خاوه نباوه پان که له گه ل تۆن، باسی ئه و تاقی کردنه وه ی ئیبراهیم بکه بۆیان که خودای مه زن کردی و فره مان با چاکه و به رگری له خراپه ی خسته نه ستۆی: ﴿فَاتَمَهَنْ﴾ ئه ویش به ته وای به جیی هینان. وه ک خودای گه وه نه فره مویت: ﴿وَإِبرَهِیْمَ الَّذِی وَفَّ﴾ یان ئیبراهیم که ئه رکی خۆی به ته وای به جیی هینا؟ واته: له هه موو ئه وانده دا

که خدا کردبوی به ترکی و پتی سپاردبوی به جتی هیتا. خودای گوره نه فرمویت: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ۱ شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۳۱﴾ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۳۲﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعِ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۳۳﴾

نیراهیم پیشه وایه کی به ره و هق چوو بووه به رفهرمانی خودا بوو، له پیزی نه وانه نه بوو شهریک بق خودا داده نین، چاکه ی خودای له بهر چاو بوو، خودایش بوخزی هلی بژاردو شاره زای پیگه ی راستی کرد، له دنیا به هره مان دایه و له پوژی قیامه تیشا له پیزی چاکاندایه، پاشان به تومان پاگه یاند که: پهیره وی ناینی نیراهیمی به هق چوو، نه و له گال نه وانه نه بوو که شهریک بق خودا داده نین. وه نه فرمویت: ﴿قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ۲ تق بلی: پهروه ردگاری من خستومیه سهر پاسته پیگه، سهر دینی که پایه داره، دینی نه و نیراهیمه و له ناهق لای داوه و هرگیز هیچ شهریککی بق خودا بهیار نه داوه. وه نه فرمویت: ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ۳ ﴿كَأَنَّ الْآنَاسَ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ۴ نیراهیم نه موسایی بو نه مسیحی، به لام به کتا بهرستیک بوو خقی به خودا سپاردبوی، هیچ هاوکاری بق خودا پهیدا نه ده کرد، نه و که سانه ی له هه موو کهس له نیراهیم نزیک ترن، نه وانه که نه و سا شوین نه و که و تن و نه م پیغه مبه ره و نه وانه که بهوایان پیته نواوه، خودایش دؤستی خاوهن باوه پانه. خودای گوره نه فرمویت: ﴿يَكْفُرُ﴾ یانی: به بهرنامه کانی خودا و فرمانه کانی و قه دهغه کراوه کانی چونکه وشه ی (الکلمات) به کار ده هینری مه بهست پتی که لیماقی قه دهریه وه که خودای مه زن دهریاره ی مریه م نه فرمویت: ﴿وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا﴾ ۵ به و تارو کتیبانی پهروه ردگاری بهوای هیتا و له پیزی فرمان به ران بوو. وه به کار ده هینری مه بهست پتی که لیماقی شهریه وه که خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَكَمَتَ

۱ النحل ۱۲۰-۱۲۳.

۲ الانعام / ۱۶۱.

۳ ال عمران ۶۷-۶۸.

۴ التحريم ۱۲.

هوى ناوان به جووله كه (اليهود)

(اليهود) له (الهوده) وه هاتووه، مه بهست پيى خوشه ويستيه. يان (الهود) يانى: تهويه كردن. وهك موسا سهلامى خواى ليبيى وتى: ﴿إِنَّا هَذَا إِلَيْكَ﴾ نيمه گه پايينه ته وه بق لاي تر. واته: تهويه مان كردووه. وهك شه وه بنه پها ته وه ناويرابن، له بهر تهويه كردن و خوشه ويستيان بق يه كترى. وتراويشه: له بهر په يوه ندى و خزمه يه تيان به يه هووداوه كوپه گه وره كى يه عقوب. عه مري كوپى عه لا وتى: چونكه نه وان له خوئينده وهى ته وراتا نه جولان (يتهودون).

هوى ناوان به نه سارا (النصارى)

كاتى عيسا سهلامى خواى ليبيى په وانه كرا، پيويست كرا له سهر نه وهى ئيسرائيل شوپنى كه ون به رفهرمانى بن، هاوه له كانى نه هلى ثاينه كهى نه وانه نه سارا بوون. به وه ناوانان له بهر هاوكارى و يارمه تى دانى يه كترى له ناو خوياندا. نه نساريشيان پيوتراوه. وهك عيسا سهلامى خواى ليبيى وتى: ﴿مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُ مَنَ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾^۱ كى بي له پتى خودا يارمه تيم بدا؟ حواره كان وه لاميان داوه كه خومانين له پاى خودا يارمه تى ده رين. قه تاده و ئيبنو جوره يچ نه لئين: بويه به و ناوه ناو تران، له بهر شه وه زهويه كدا نيشته جيى بوون پيى ده و ترا ناسره ئيبنو عه باسيش هر واى وتووه والله اعلم^۲. وتهى (النصارى) كوى (نصران) وهك (نشاوى) كوى (نشوان) و (سكارى) كوى (سكران) وه به ژنيش وتراوه (نصران). كاتى كه خوداى گه وره كه موحه مدهى (ﷺ) نارد كه دواين پيغه مبه ره و په وانه كراوه به گشتى بق نه وهى ئاده م، پيويسته برپاى پيبيتن و له هر شتيكا فرمانيان پيده كا كوى پايه لى بن و هر شتيكيشى ليقه ده غه كردوون ليى دوركه ونه وه، نه وانه كى كه به رفهرمانان خاوه نباوه پى پاسته قينه ن، ئومه تى موحه مدهى (ﷺ) ناوانراوه به خاوه نباوه پان، له بهر ندى برپاين و نذر پابه ند بوونيان، چونكه نه وان برپاين به هه موو پيغه مبه رانى پيشينه و نه و شته ناديارانه ش له مه به دوا دين هه يه.

سابيئون-الهائيون-

به لام سابينه كان، پاى جياوازيان هه يه له سهريان، سوفيانى سهورى نه لئيت: له له يس كوپى نه بوو سهليمه وه، له موجاهيده وه نه لئيت: گه ليكن له نتيوان مه جوس و جووله كه و فله كاندا و هيج ثاينتيكيان نيه^۳. ئيبنو جوره يچيش هه روا پيوايه تى كردووه ليبيه وه^۱. پيوايه تيش كراوه له عه تا و سه عيذى كوپى

^۱ ال عمران ۵۲.^۲ الرازي ۹۷/۳ ص ۶۷.^۳ الطبري ۱۴۲/۲.

هر دو سه حجه كدا هاتوه له ئه بو هوره يره وه له پيغه مبهري خودا وه (۱): پينج شت له سروشتي پاكه: خه تنه كردن، بهر تاشين، كور تركردنه وهى سميل، نينوك كردن، توكي بن بال لابردن^۱. وته كه هي موسليمه. موحه مه دى كوپى ئيسحاق پيوايه تى كردوه له ئيبنو عه باسه وه ئه لئيت: ئه و وشانه ي خودا ئيبراهيمي پي تاقي كرده وه، به ته واوى به جئى هئنان، دابرائى له هوزه كه ي خوى له بهر په زامه ندى خوا بو كاتى كه فرمانى پيدا كه لئيان جيا بيته وه، پويه پويونه وهى نه مرود له بهر په زامه ندى خودا كاتى كه وه ستاندى و پئى پيته دا له سه ر ئه و مه ترسيه ي كه كيشه ي هه بوو له گه لى، خوپاگرى له سه ر خستنى ناو ئاگر تا له بهر په زامه ندى خوا بيسوتينن، له سه ر خراپى ئه و كاره ي ئه وان له سه رى بوون، كوج كردنى له داوى ئه وه له زىدى خوى له بهر په زامه ندى خودا، كاتى پييان وت: لئيان دووركه ويته وه و بو. وه ئه و فرمانه ي خودايش پئى كه پز له ميوان بگرئ و خوپاگر بئ له سه رى به خويى و مال و سامانيه وه، وه ئه و تاقي كردنه وه ش كه توشى هات له سه ر بپيى كوپه كه ي، كاتى كه خودا فرمانى پيدا كه سه رى بپري. كاتى كه ئيبراهيم هه لسا به و كارانه به ته واوى، دلسوزى خوى ده رپري به رامبه ر ئه و تاقي كردنه وان، خودا ي مه زن پئى فرموو ﴿أَسْلِمْتُ قَالَ أَسْلَمْتُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾^۲ و هره خوت به من بسپيره، وتى: وا خزم دايه ده ستى راهبته رى هه موو دونيا. له سه ر ئه و شتانه خه لكى له سه رى ناكوك بوون و لئى لانه دن^۳.

سته مكاران بهر به لئى خودا ناكه ون

خودا ي گه وده ئه فرمويت: ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ ئه ي نه وه كه م؟ ﴿لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ فرموى: سته م كاران بهر به لئى من ناكه ون. كاتى كه خودا ي مه زن ئيبراهيمى كرده پيشه وا، داواى كرد له خودا كه پيشه واى له داوى خوى له نه وه كانيا به لئيه ته وه، وه لامى بۆ ئه وه درايه وه، ئاگادار پهيدا ده بى كه له ناو نه وهى سته مكار پهيدا ده بى، ئه و به لئيه ي خودا ئه وان نه گرته وه و نابنه پيشه واو كه س په پره ويان ناك. به لگه ش له سه ر ئه وه كه ولامى داواكه ي دراوه ته وه خودا ي مه زن له سوورته ي عه نكه بو تا ئه فرمويت: ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾^۴ پيغه مبه ريتى و كتبيشمان كرده به شى نه ته وهى ئه و. هه ر پيغه مبه رى خودا په وان ه ي كردي و هه ر كتبي خودا نارديتيه خواره وه داوى ئيبراهيم له ناو نه ته وهى ئه ودا بووه سه لامى خواى لئى به لام كه خودا ي مه زن ئه فرمويت ﴿قَالَ لَا

^۱ فتح البارى ۱/۲۴۷، مسلم ۱/۲۲۲.^۲ البقرة ۱۳۱.^۳ ابن ابى حاتم ۱/۳۶۰.^۴ العنكبوت ۲۷.

يَتَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿۹۹﴾ فرمودی: ستمکاران و دهر به لئنی من ناکهون، هوالی به نیبراهیم داوه که له ناو نهووی شهودا ستمکار پهیدا ده بیټ، نو به لئنه ی بهر ناکه وئ. وه نابئ هیچ فرمانیکی خوی بسپیږئ به وانه. با له نهووی خه ليله کیش بن. به لام چاکه کاران شه داواپه ی شه دهیانگریته وه، نهووی شه داوای کردووه بهریان ده که وئ. ئیبنو جه ریر ده لی: هرچه نده شه نایه ته هوال دانه که ستم کاران شه پیښه وایه یان بهرناکه وئ، به لام ناگاداری تیدایه له لایه ن خوداوه بق نیبراهیمی خلیل سهلامی خوی لیئیی که بهو زوانه هندی له نهووی تر ناهه قی له خویان ده که ن. ئیبنو خوه یزی مه نداد مالکی وتی: ستمکار بق شهو ناشی بیټه جینشین یان فرمان پهوا یان موفتی یان شایهت یان ریوایهت که ر.

﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا وَآخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلِّينَ﴾

پږزی مالی خودا (که عبه ی پیروز)

خودای که وره نه فرمویټ: ﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا وَآخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلِّينَ﴾ لهو کاته شا بریارمان دا که مالی که عبه په ناگه و مه لیهندی خه لکی بی و جیئ ناسایش بی ئیبنو عه باس شه لئیت: خواست و مه بهستی خویانی تیا به جیئ شه مینن. ده هاتن بق که عبه و پاشان ده که پانه وه بولای که س و کاریان دیسان ده که پانه وه بولای. شهو جه عفری رازی شه لئیت: له په بیعی کوپی شه نه سه وه له شهو له لالیه وه: ﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً﴾ له وکاته شا بریارمان دا که مالی که عبه په ناگای خه لکی بی به دنیایی، شه لئیت: دنیایی له دوژن چه کی تیا هه لگیری، چونکه له سر ده می نه فامیدا خه لکی له دور و بهری ده فریڼرا. به لام شهوان نیستا دنیان و دیل ناکرین^۱. ریوایهت کراوه له مواهید و عتاو سوددی و قه تاده و په بیعی کوپی شه نه سه وه شه لئین: هه رکه سی چوبیته ناوی دلیا بووه^۲. مه بهستی شه نایه ته شهو په، خودای مه زن باسی پږنو قدری مه که ی پیروز ده کا بهو جوره ی که خودا خوی بریاری داوه وه سف بکړئ و کردویه تی به په ناگایه ک گیانه کان ثاره زوو مهندن بوی و سوزیان هه په بوی. داخوازی و مه بهستی تیا به جیئ ناهینن، واته: هه قی تیا نه سه نری باهه موو سالی که سپکی تاوانبار تیدای بیټ و پروات. له بهر قبول بوونی دوعاکه ی نیبراهیمی خلیل سهلامی خوی لیئیی وه که خودای مه زن له سر زمانی نیبراهیم فرمویه تی: ﴿وَرَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ

^۱ الطبری ۲۹/۳ ص ۹۹.

^۲ ابن ابی حاتم ۳۷۰/۱.

يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ ﴿٤٠﴾ 'په روهدرگارمان! دوعا که مان قبول بکه. خودای مه زن وه سفی که عبی پیرۆزی کردوه که کردویه تی به شوینی ناسایش، گهر که سی چوه نوی دلنیا، با هرچی شی کردبی دلنیا، نه پیرۆز قه درهش مه گین له بهر پیرۆز قه دری نه که سیه که دوستی کردوه که نبراهیمی خه لیلی په حمانه. وه که خودای مه زن نه فهرمویت: ﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا﴾^۱ نه وکاته که نبراهیمان له جی نی نه مال په نادا پیمان وت: نه که ی که س بکی به شهریکی من. وه نه فهرمویت: ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ﴾^۲ فیه آیت بَنَيْنَا مَقَامَ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا^۳ په که م مال که بق مردم سازکراوه، هر نه ویه و له مه که که زقد به پیت و پیرۆزه و نیشانگی خواناسیه بق خه لکی هه موو دنیا، به لگی پونی تیدایه و شوینه واری نبراهیمه، هر که سی په نای پتیره ی له هچ شتی ناترسی. وه له م نایه ته پیرۆزه دا ناگاداری به شوینه واری نبراهیم داوه و فهرمانی به نویژ کردن داوه تیدایه و نه فهرمویت: ﴿وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ شوینی نبراهیم بکه نه جیگای نویژ.

جیگای نبراهیم

سوفیانی سه وری له سه عیدی کوپی جوبه یرویه نه لیت: ﴿وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ شوینی نبراهیم بکه نه جیگای نویژ. وتی: به رده که (الحجر) شوینی پیغه مبه نبراهیم بووه. خودای مه زن کردیه په حمت، نبراهیم له سه وری ده و هستا و نبراهیم به ردی نه دایه دهستی، نه گهر سه وری بشور دایه وه که ده لاین پیکانی له یه کتر جیا ده کرده وه^۴. سوددی نه لیت: جیگا که نه و به رده بووه که هاوسه که ی نبراهیم داینا بوو له ژیر پتی نبراهیمدا سه لامی خویان لیتی تا سه وری شویره^۵. قودتوبی گپراویه تیه وه هندی پشتگیران لیکرده وه و هندی کش به لاوازیان داناوه. پازیش هر

^۱ ابراهیم ۲۷-۴۰.^۲ الحج ۲۶.^۳ آل عمران ۹۶-۹۷.^۴ ابن ابی حاتم ۳۷۱/۱ ص ۹۹.^۵ الطبری ۲۵/۳.

گیراویه تیه وه له تفسیره کهیدا له حه سه نی به سری و قه تاده و په بیعی کوپی نه نه سه وه^۱. ئیبنو نه بی
حاتم په یوایه تی کردوه له جابیره وه که ده رباره ی هجی پیغمبر (ﷺ) قسه ی کردوه وتی: کاتی
که پیغمبر (ﷺ) ته وافی ده کرد، عومر پیی وت: نه مه جیگی باوکمانه؟ فرمووی به لی، وتی: نایا
نیکه نه شوینی نویژ؟ خودای گه وړه نه م نایه ته ی نارد خواره وه: ﴿وَأَخْذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلٍّ﴾
شوینی ئیبراهیم بکه نه جیگی نویژ^۲. بوخاری وتی: باب: ﴿وَأَخْذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلٍّ﴾ شوینی
ئیبراهیم بکه نه جیگی نویژ وتی: مثابة، یثوبون، یانی: ده گه پیینه وه. پاشان په یوایه تی کردوه له
نه نه سی کوپی مالیک وه نه لیت: عومری کوپی خه تاب وتی: و تم له سی شویندا ده قا و ده ق بووه له گه ل و ته ی مند. و تم:
نه ی پیغمبری خودا (ﷺ)! چاک و خراب دیته مالت خوزگه فرمانت به دایکانی مسولمانان بکردایه
به حیجاب کردن، خودای مه زن نایه تی حیجابی نارد خواره وه. وتی: هوالم پیگه بشت که پیغمبر
(ﷺ) سه رزه نشتی هندی له خیزانه کانی کردوه، منیش چومه لایان و وتم: نه گه راز نه هینن نه وسا
خودای گه وړه له باتی ئیوه خیزانی چاکتر نه دات به پیغمبره که ی (ﷺ) تا چومه لای یه کی له
خیزانه کانی، وتی: نایا پیغمبری خودا (ﷺ) خوی ناتوانی ناموزگاری خیزانه کانی بکا، تا تو
ناموزگاریان بکه ی. خودای مه زن نه م نایه ته ی نارد خواره وه: ﴿عَسَى رَبُّهُ أَنْ يُلَاقَكَ أَنْ يُدِيرَهُ، أَرْؤَا حَمِيرًا
مِثْلَكَ مَسْلَبًا﴾^۳ نه گه ر ئیوه ته لاق بدا، په روه ردگاری نه و ژنی له ئیوه باشتی له باتی ئیوه ده داتی،
ژنانیکی گه رن که چ. ئیبنو جه ریر په یوایه تی کردوه له جابیره وه نه لیت: پیغمبری خودا (ﷺ)
ده سستی دا له بوکن یان ماچی کرد پاشان سی جار لوقه ی کرد له چواره میشا پرؤشت، پاشان چومه
مه قامی ئیبراهیم و نه م نایه ته ی خویند: ﴿وَأَخْذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلٍّ﴾ شوینی ئیبراهیم بکه نه
جیگی نویژ. مه قامی ئیبراهیمی خسته نیوان خوی و بهیت و (واته که عبه) دوو پکات نویژی کرد^۴. نه مه
به شیکه له و فرموده ی که موسلیم په یوایه تی کردوه له سه حیه کهیدا^۵. بوخاری په یوایه تی کردوه له
عومری کوپی دیناره وه نه لیت: بیستم له ئیبنو عومر ده بیوت: پیغمبری خودا (ﷺ) هات و حوت

^۱ الرازی ۴۵/۴ ص ۹۹.^۲ ابن ابی حاتم ۲۷۰/۱.^۳ التحريم ۵.^۴ الطبری ۶۲/۳.^۵ مسلم ۹۲۰/۲ ص ۹۹.

چار ته وافی کرد به دهوری بهیتا، وه دوو پکات نویژی له دواى مه قامه وه کرد. ئەمانه هه موو ئەوه دهسه لمێنن که مه بهست به مه قام بێگومان ئەو بهردهیه (الحجر) ئەو بهردهی که ئیبراهیم سهلامی خواى لیبى له سهری ئەوه ستا له کاتی دروستکردنی که عبهدا، کاتى که دیواره که بهرز بووه، ئیسماعیل سهلامی خواى لیبى هینای بۆ نه وهی له سهری پاوه ستی و بهریدا به دهستهیه وه، بهردی ئەدا به دهستهیه وه بۆ بهرز کردنه وهی دیواره که. کاتى شوینی دیواره که تهواو ده بوو ده یگواسته وه بۆ شوینی ترو ده یگپرا به دهوری که عبهدا و له سهری ده وه ستا، هه رکاتى لایه که له دیواره که تهواو ده بوو ده یبرده لایه کی تری دواى ئەوه هه ر بهو شیوه یه تا دیواری که عبه تهواو بوو، وه که بهو زمانه له به سه رهاتى ئیبراهیم و ئیسماعیل سهلامی خویان لیبى باسی دیت له دروستکردنی که عبهدا له پیاویه ته که ی ئینو عه باسدا که بوخاری پیاویه تی کردووه که شوینی پێکانی دیاربوو پێتیه وه، بهرده وام ئەوه زانراوه و عه ره به کان زانیویانه له چه رخی نه قامیدا، هه ریۆیه ئەو تالیب له قه سیده لامیه به ناویانگه کهیدا وتویه تی:

على قدميه حافيا غير ناعل

ومطى إبراهيم فى الصخر رطبة

واته: جیپى ئیبراهیم له سه ر بهرده که دیاره که پى پى پەتی بووه و نه علی له پێدا نه بووه. مسولمانانیش ئەو نیشانه یان دیوه له سه ری. ئەنه سی کړپى مالیک ئەلئیت: مه قامم بینى که په نه جەکانى و پاژنه ی پى سه لامى خواى لیبى پێوه دیاربوو به لام ده ست پیا هینانى خه لکی که ده ستیان پێیدا سه ریویه ته وه لای بر دووه. منیش ده لیم: ئەم مه قامه له دیر زمانه وه په یوه ست بوو به دیواری که عبه وه و شوینه که ی ئەمۆ دیاره له ته نیشته ئەو ده رگاوه له دواى بهرده که وه دیت له لای پاستی ده رگا که وه له ناوه وه له و شوینه جیادا له ویدا^۱. ئیبراهیمی خه لیل کاتى که له دروستکردنی که عبه بووه له سه ر دیواری که عبه داينا کاتى که بیناکه به لايدا تهواو بوو، له ویدا به جیى هیشته، هه ریۆیه و الله أعلم فه رمان درا به نوێژ کردن له و شوینه دا له کاتى لیبونه وه له ته واف، وه جیى خۆیه تی ئەوه له لای مه قامی ئیبراهیمدا بى، چونکه له ویدا دروستکردنی که عبه تهواو بوو، بێگومان گه وړه ی مسولمانان عومهری کړپى خه تاب په زای خواى لیبى خسته دواى دیواری که عبه وه. که یه کێک بووه له پێشه وا پێنیشانده ره کان و جێنشیننه شاره زاکان که فه رمانمان پێکراوه به شوین که و تنیان. یه کێک له و دوو پیاوه که پێغه مبه ری خودا (ﷺ) ده ریا ره یان فه رمویه تی: په پیره و ی ئەو دوو که سه بکن له دواى من ئەو به کړو عومهر^۲. عومهر ئەو که سه یه که خودای مه زن قورئانی په وانه کردووه هاوپای ئەوه له

^۱ فتح الباری ۵۸۶/۳.

^۲ قد أزيلت هذه البقرة، ورفع مقام إبراهيم فى عمد قيصر من الزجاج والسياح.

^۳ الترمذی ۳۶۶۲/۱ من ۱۰۰ حه سه نه.

نویز کردن له لای مقامی شیراهیمدا. هر یزیه هیچ کسی له هاوه له کانی پیغمبر (ﷺ) ناره زایان ده نه پریوه له و باره یه وه په زای خوا له همه مو هاوه له کانی عه بدو په زاق له نیینو جو ده یجه وه نه لیت: عتا و چهن دین کسی تریش له هاوه له کانمان و تیان: یه کم کسی که گواستیه وه عومری کوپی خه تاب بوو په زای خوی لیبی دیسان عه بدو په زاق پریوایه تی کردووه له مواجهه ده وه نه لیت: یه کم کسی که مقامی خسته دواوه و له م شوینه ی خزیدا دای ناوه نیستا عومری کوپی خه تاب بووه په زای خوی لیبی حافیز نه بو به کر نه حمده دی کوپی عه لی کوپی حوسینی به ییه قی پریوایه تی کردووه له عانیسه وه په زای خوی لیبی وتی: مقام له زه مانى پیغمبر و (ﷺ) زه مانى نه بو به کردا په زای خوی لیبی (لکابو) په یوه ست بوو به به یته وه وات: که عبه وه پاشان عومری کوپی خه تاب په زای خوی لیبی خستیه دواوه. نه م فرموده سه نه ده کانی سه حیحه له گال نه و سه نه دانه ی پیشیدنا.

﴿وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهْرًا بَيْتًا لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۖ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ ۖ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَفِي السَّعِيرِ ۝۱۲۷﴾ وَإِذْ رَفَعَ إِبْرَاهِيمَ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۱۲۸ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ

الزَّحِيمُ ﴿۱۲۸﴾

فرمان دان به خاوین کردنه وهی مالی خودا

خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهْرًا بَيْتًا لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾ شیراهیم و نیسماعیلان پاسپارد که ماله کم بق نه وانه ی ده سوپینه وه و بق نه وانه ی هر له وی ده بن و بق نه وانه ی کپنوش و سوژده م بده نه بن، خاوینی بکن. حه سه نی به سری نه لیت: ﴿وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ﴾ شیراهیم و نیسماعیلان پاسپارد وه. یانی: خودا فرمانی پیکردوون که ماله کی خاوین بکه نه وه له خراپه و پیسی و چه پالی و هیچ شتیکی له وانه وه پیوه نه هیلن^۱. نیینو جهریر نه لیت: وتم به عتا پاسپارده کی کامه یه؟ وتی: فرمانه کی. سه عیدی کوپی جو به یه نه لیت: له نیینو عه باسه وه له م ده قه دا که خودای مه زن نه فرمویت: ﴿أَنَّ طَهْرًا بَيْتًا لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ﴾ وتی: ماله کم بق نه وانه ی له ده وری ده سوپینه وه و نه وانه ی هر له وی ده بن خاوین بکه نه وه. یانی: له بته کان خاوینی

بکه نه وه. موحامید و سه عیدی کړې جوبه یږنه لټن: ﴿طَهَّرَا بَيْتَ الْطَّائِفِينَ﴾ ماله که م پاک بکه نه وه بڼ وانه ی له ده وری ده سوړپنه وه. یانی: خاویڼی بکه نه وه له بت و قسه ی ناشرین و بوختان و پیسی و چه پهلۍ. خدای مه زن نه فرمویت: ﴿الطَّائِفِينَ﴾ ته واف به ده وری که عبدا زانراوه، وه له سه عیدی کړې جوبه یږه وه که نه لټت: ﴿الطَّائِفِينَ﴾ یانی: بڼ وانه ی له پښی دوره وه دین بڼ مالی خدای ﴿وَالْمَكِّيْنَ﴾ بڼ وانه ی که له ناویدان. هر به و جوړه ش پړوایت کراوه له قه تاده و په بیعی کړې نه نه سه وه، که ته فسیری: ﴿وَالْمَكِّيْنَ﴾ یان کردوه به و خه لکه ی که تییدا دانیشتون. وه که سه عیدی کړې جوبه ریریش وتویه تی.^۲ پړوایت کراوه له ثیبنو عه باسه وه: ﴿وَالزُّكَّامِ الشُّجُورِ﴾ وتی: کاتی که نویژی تیا ده که ن که بریتیه له کړنوش و سوژده بردن.^۳ عتا و قه تاده ش هر وایان وتووه.^۴ خاویڼ کردنه وه ی مزگ و ته کان له م نایه ته پیروزه و نه م نایه وه و هر گیراوه که خدای مه زن نه فرمویت: ﴿فِي بُيُوتٍ اِذْنُ اللَّهِ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَبِّحَ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾^۵ له ناو مالانیکدا خدای نیزی داه که دهستی پښیان له سر بڼ و ناوی نه وایان (خدایان) تیا بری ه موو به یانی و نیواران. وه فرموده ی زور هاتووه له سونه نه کاند که فرمانی داه به پاک و خاویڼی و بڼ خوش کردنی و پاراستنی له پیس و پوځلی و هرشتیکی ترله وانه. هه بڼیه پیغه مبری خدای ﴿وَاللَّهُ﴾ فرمویت: بیگومان مزگ و ته کان دروست کراوه بڼ نه وه ی که بڼی دروست کراوه.^۶ سوپاس و ستایش هر بڼ خدای مه زنه.

حرام کردنی ده که

خدای گوره نه فرمویت: ﴿وَإِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَاَرْزُقْ اَهْلَهُ مِنْ اَلْثَمَرٰتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ثیراهیم به پاپانه وه وتی: نه ی په روه ردگاری من! نه م شاره بیوه ی بهیله، خه لکه که شی، هر که سی بره ی به خدای و پوځی قیامت هیناوه، له به رو بووم تیریان بکه. نیمامی نه بو

^۱ ابن ابی حاتم ۳۷۵/۱

^۲ ابن ابی حاتم ۳۷۵/۱

^۳ ابن ابی حاتم ۳۷۶/۱

^۴ ابن ابی حاتم ۳۷۶/۱

^۵ الفور ۳۶

^۶ مسلم ۳۹۷/۱

جہ عفری کوپی جہ ریری کوپی عہ بدلا ئت: پیغہ مبری خودا (ﷻ) فرمویہ تی: بیگومان نیبرامیم شہرو ناشویی له مککدا حرام کرد منیش حرامم کردوہ له مسہر بق نو سہری مدینہ کہ درہ ختہ سروشیتہ کانی بپردیت یان نیچیری بکوژیت^۱. ہر بہو جوڑہ نہ سائی پویاہ تی کردوہ^۲. موسلیمیش ہیٹاویہ تی^۳. چہ ندین فرمودہ ی تر ہاتوہ بہ لگہیہ لہ سہر نہوی خودای مہ زن مککہ ی حرام کردوہ له پیش دروستکردنی ٹاسمانہ کان و زہمین، وک له ہر دوو سہیحہ کدا ہاتوہ له عہ بدلائی کوپی عہ باسہوہ پہ زای خوی لیئی ئت: پیغہ مبری خودا (ﷻ) له پوژی فہ تی مککدا فرموی: بی گومان خودای مہ زن نم شاری (مککہ) حرام کردوہ لو پوژہ ی ٹاسمانہ کان و زہمینی دروستکردوہ، نو حرامہ بہ حرام کردنی خودا تا پوژی قیامت، وہ شہ پیشی تیا حہ لال نہ کراوہ بق ہیچ کہس پیش من وہ بق منیش حہ لال نہ کراوہ تہ نیا ساتیک نہ بی له پوژیکدا، نو حرامہ بہ حرام کردنی خودا تا پوژی قیامت، دپکی نابرت و نیچیری پاونا کریت و ون بووی ہہ لٹاگیریتہوہ مہ گین کہ سی جار ی بق بدات، گیای نادرویتہوہ. ٹیبو عہ باس ئت: پیغہ مبری خودا (ﷻ) جگہ له سوپاناتوک چونکہ بق پیشہ وری و مالہ کانیان بہ کاری دہیئن. فرموی: جگہ له سوپاناتوک^۴. نہمہ وتی موسلیمہ، بہ لام بوخاری و موسلیم ہر دوکیان ہر بہم شیوہیہ پویاہ تیان کردوہ دوی شوہ له سہ فیہ ی کچی شہییوہ له پیغہ مبری خودا (ﷻ)^۵. وہ لہ نبو شورہ یچی عہ دہویوہ کہ وتیہ تی بہ عمری کوپی سہ عید کہ نوینہری پہ وانہ دہ کرد بق مککہ: ئیزنم پیبدہ ئی نمیر قسہ یکت بق باس بکہم کہ پیغہ مبری خودا (ﷻ) پیی ہہ لساوہ لو بہ یانیہ ی پوژی فہ تی، بہ گوئی خوم بیستم و دلہ وری گرت و بہ ہر دوو چاوم بینیم کاتی کہ نہوی فرموو سوپاس و ستایشی خودای کردو پاشان فرموی: بیگومان خودا مککہ ی حرام کرد، بہ لام خہ لکی حرامیان نہ کرد، دروست نیہ بق ہیچ کہ سی کہ بپوای بہ خودا و پوژی دایی بیی خویئی تیا برپوژی، وہ ہیچ درہ ختیکی تیا برپوژی نہ گہر کہ سی دہ رفہ تی وەرگرت بہ جہنگی پیغہ مبری خودا (ﷻ) ٹیوہ بلین: بیگومان خودا ئیزنی بہ پیغہ مبرہ کی دا، بہ لام ئیزنی بہ ٹیوہ نہ داوہ بہ راستی ئیزنی منیدا ساتیک له پوژی، وہ نمپق حورمہ تہ کی گہراوہ تہوہ وک حورمہ تہ کی دویئی کہ بویہ تی، نہوی نامادہ یہ با ئہ وانہ ٹاگادار بکا کہ نامادہ نیہ، و تراوہ بہ نبو شورہ یح: عمر چی پیوتی؟ وتی: من لہ تق چاکتر لہوہ ٹاگادارم ئی

^۱ الطبری ۴۸/۳ من ۱۰۰.^۲ النسائی فی الکبری ۴۸۷/۲ /سہ حیجہ.^۳ مسلم ۹۹۲/۲.^۴ فتح الباری ۵۶/۴، مسلم ۹۸۶/۲ من ۱۰۱.^۵ فتح الباری ۲۵۳/۳.

نه بر شوره بیخ، بیگومان نه مه حهره مه په نای یاخی و نه وهی به خوښه وه پای کړدبی و تاوان کار بی نادات. بوخاری وموسایم پر یوایه تیان کړدوه.^۱ کاتې که نه مه زانرا هیچ دژایه تیه ک نیه له نیوان نه فرمودانه ی به لگن له سر نه وه که خدای مه زن مه ککه ی حهرام کړدوه له و پوځه ی ناسمانه کان و زه مینی دروست کړدوه و له نیوان نه فرمودانه ی به لگن له سر نه وه که نیبراهیمی خلیل سه لامی خوی لیږی- حهرامی کړدوه، چونکه نیبراهیم له لایه خدواوه فرمانی داوه تییداو حهرامی کړدوه، چونکه به رده وام شاریکی حهرام بووه له لای خدوا له پیش نه وه نیبراهیم دروستی بکا. وه ک چن پیغه مبهری خدوا(ﷺ) له لای خدوا نوسراوه که دواين پیغه مبهره، وه ناده میش هیشتا هر له ناو قوپه که پدا بوو، له که ل نه ویشا نیبراهیم سه لامی خوی لیږی وتی: ﴿رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾^۲ په روه ردگاری! پیغه مبهریک هر له وان په وانه بکه، خدای مه زن پارانه وه که ی ل قبول کړد، به و جوره ی خدوا له پیشا بریاری ل دابو له زانیاری و قه ده ری خویدا، هر پوځیه له فرموده دا هاتووه که وتیان: نه ی پیغه مبهری خدوا(ﷺ) ناگادارمان بکه له سهرتای فرمانه که ت، فرموی: پارانه وه ی نیبراهیمی باوکم سه لامی خوی لیږی وه مژده ی عیسای کورې مریه، وه دایکم بینی وه که نه وه پوناکیه ک لیه وه ده رچووه، کوشکه کانی شامی پی پوون بوه توه.^۳ به ویستی خدوا به و زوانه باسی دیت.

پارانه وه ی نیبراهیم بو ناسایشی مه ککه و پوځی تیرو ته واووتی

خدای که وړه باسی نیبراهیمی خلیل ده کاسه لامی خوی لیږی که وتویه تی: ﴿رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا﴾ نیبراهیم به پارانه وه وتی: نه ی په روه ردگاری من! نه م شاره بیووه ی بهیله، له ترس لای بده و خه لکه که ی بی ترس بن، خدای مه زن به شرعی و به قه ده ریش نه وه ی کړد. وه که نه فرمویت: ﴿وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا﴾^۴ هر که سی چوپیتته ناوی بیترس بووه. وه نه فرمویت: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيَنْخَفِطُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾^۵ نایا نابینن مه ککه مان بو کړدونه شوینی هیمنی، که خه لکی ده ورو بهریان ده فریتریت؟ چه ندین ثایه تی تریش له م شیوه یه هاتووه. له پیشه وه چه ند فرموده هات له سر حهرام کړدنی شه پ کړدن له مه ککه دا. وه له سه حیجی موسلیما هاتووه له جابیره وه نه لیت: بیستم له

^۱ فتح الباری/ ۴/ ۵۰، مسلم/ ۲/ ۹۸۷ ص ۱۰۱.

^۲ البقرة ۱۲۹.

^۳ أحمد/ ۵/ ۲۶۲ سه حیجه.

^۴ ال عمران ۹۷.

^۵ العنکبوت ۶۷.

پیغمبر مبعوری خودا (ﷺ) نه فرموی: **هَلَالٌ فِيهِ بَقِ هَيْجُ كَسَىٰ لَهُ مَكَّةُ** **بَا جَهَك هَلَكِرَىٰ**^۱. وه ده رباره ی
 نهم سوورده ته فرموی: ﴿رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا ءَامِنًا﴾ نه ی په روه ردگاری من! نهم شاره بیوه ی بهیله.
 نهمه جینی خویه تی، چونکه له پیش دروستکردنی که عبه وه بووه. خودای گوره له سوورده تی
 نیبراهیمدا فرموی تی: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ ءَامِنًا﴾^۲ کاتن که نیبراهیم وتی:
 په روه ردگارم هیمنایه تی بده بهم شاره. نهمه ش لیره دا هر جینی خویه تی. چونکه و الله اعلم وه ک
 نه وه وایه دووباره دوعاکه ی کردیته وه، دوی دروستکردنی مالی خودا و جیگیر بوونی که س و کاری
 له ویدا، وه دوی له دایک بونی نیسحاق که له نیسماعیل بچوکر بووه به سیانزه سال، هریبویه له
 کزتایی دوعاکه یدا وتی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾^۳
 سوپاس بق نه و خودایه که به پیری نیسماعیل و نیسحاقی به من به خشویه. په روه ردگارم نژای نزاکار
 ده بیستی. پاشان خودای مه زن نه فرموی ت: ﴿وَأَرْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
 فَأُمْتِعْهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَفِي السَّعِيرِ﴾ وه پوزی خه لکه که یشی بده له به رو بووم و میوه هات
 نه وانه یان که برهویان به خودا و به پوزی دوی هیه، خودا فرموی: نه وه شی بیروایی واده که م
 سهرده میکی که م پایبویری، نه وسه به ره و نازاری تینی ناگرو چاره په شی به پزکی ده که م، نای چ
 ناکامیکی خراپه. نیبنو جه ریر ریوایه تی کردوه له نوبه ی کپی که عبه وه نه لیت: ﴿قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمْتِعْهُ
 قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَفِي السَّعِيرِ﴾ فرموی: نه وه ش بی برهوی واده که م سهرده میکی که م
 پایبویری، نه وسه به ره و نازاری تینی ناگرو چاره په شی به پزکی ده که م نای چ ناکامیکی خراپه. نه وه
 قسه ی خودای گوره هیه^۴. نه مه ش قسه ی مواهید و عیکره مه یه^۵. وه نیبنو نه بی حاتم ریوایه تی
 دکردوه له نیبنو عه باسه وه له مه دا که خودای مه زن نه فرموی ت: ﴿رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا ءَامِنًا وَأَرْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ
 الثَّمَرَاتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ نه ی په روه ردگاری من! نهم شاره بیوه ی بهیله و پوزی خه لکه که ی
 بده له به رو بووم و میوه هات نه وانه ی که برهویان به خودا و پوزی دوی هیه. نیبنو عه باس نه لیت:
 نیبراهیم تایه به تی کردبو به وانه وه که خاوه نیاوه پن، خه لکی بیباوه پی لی جیا کردبو وه. خودای

۱. مسلم ۹۸۹/۲.

۲. ابراهیم ۳۵.

۳. ابراهیم ۳۹.

۴. الطبری ۵۳/۲ ص ۱۰۱.

۵. الطبری ۵۴/۲.

گورده نه وهی ناردده خوارده وه فرموی نه وانهش که خوانه ناسن هر پوزیان پیتشه دم، نایامن که سی دروستکهم پوزی نه دم؟ واده که ماره ییکی که م پابوین پاشان به ره و نازاری ناگرو چاره پده شی به پتی ده کم، نای چ نا کامیکی خرابه^۱. پاشان نیینو عه باس نه م نایه تی خوینده وه که خودای مه زن نه فرمویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ هَنُوْلًا وَّهَتُوْلًا مِّنْ عَطَاٰ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاٰ رَبِّكَ مَحْظُوْرًا﴾^۲ مه موولایان چ نه وان و چ نه مانه له خلاتی په روه ردگارت بیتهش ناکهین، خلاتی په روه ردگاری تو هیچ پتگی لی نه. نیینو مه رده یی پیوایه تی کردوه. وه پیوایه ت کراوه له عیکره مه و مواهیدیشه وه هر به و جوره. نه مه وه که نه و نایه ته وایه که خودای مه زن نه فرمویت: ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ یَقْتُوْنُ عَلٰی اللّٰهِ الْکَذِبَ لَا یُفْلِحُوْنَ﴾^۳ متع فی الدنیا ثمّ الّاٰنا مرجعهم ثمّ نذیقهم العذاب الشدید بما كانوا ینکفرون^۴ نه وانهی درو بق خوا مه لده به ستن پرگار نابن پابور دنیکی که م له دونیادا، له دوایدا ده که پتینه وه بولامان له پاش نه وه سزای نذر توندیان نه دین به هوی نه وهی که بهوایان نه هینا. وه نه فرمویت: ﴿وَمَنْ کَفَرَ فَلَا یَحْزُنْکَ کُفْرُهُۥ اِلَیْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا اِنَّ اللّٰهَ عَلِیْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ﴾^۵ نمنعهم قلیلاً ثمّ نضطرهم الیٰ عذاب غلیظ^۶ مه رکس بیباوه پوو، با بی بهوایه کهی خه فته بارت نه که، مه مو دینه وه لای خومان، نه وسا ناگاداریان ده کهین که چیان کردوه، خودا ناگای له پازی دلانه واده کهین که می پابوین، پاشان ناچار به ره و نازاری دتواریان پاده کیشین. وه نه فرمویت: ﴿وَلَوْ لَا اَنْ یَّکُوْنَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ یَّکْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِبُیُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فَضْلِ وَّمَعَارِجَ عَلَیْهَا یَظْهَرُوْنَ﴾^۷ ولبیوتهم ابواباً وُسْرًا عَلَیْهَا یَنْکَهُوْنَ^۸ و زخرفاً وان کُلّ ذَلٰکَ لِمَا مَتَّعَ الْحَیٰوةَ الدُّنْیَا وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّکَ لِّلْمُتَّقِیْنَ^۹ خونه که ربیار وانه بوایه، نابی مه ردم به ک تیره بن، وامن ده کرد میچ و بان و پله کانی ماله کانی نه وانهی خوانه ناسن له زیو بوایه و به پله کانی زیتدا سهریان که ون مه مو ده رگای ماله کانیشیان له زیو بوایه و له ته ختی زیوینم ده دانی، که له سهریان پال ده نه وه شتی تری مه مه په نگیش، گشت نه مانه هر بق خوشگوزه رانی زینی نه م دونیان. مالی نه ولاش په روه ردگارت هر

۱ ابن ابی حاتم/۱/۳۷۷.

۲ الاسراء/۲۰.

۳ یونس/۶۹-۷۰.

۴ لقمان/۲۳-۲۴.

۵ الزخروف/۳۳-۳۵.

بقی نه وانهی داناوہ که له خودای خویان ده ترسن. پاشان خودای مه زن نه فرمویت: ﴿ثُمَّ اضْطَرْهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ نه و سا به ره و نازاری توندی ناگرو چاره په شی به پئی ده کم نای ۱ نه نجامیکی خرابه. واته: دوی نه و پابواردنه که مهی دنیا به ره و سزای توندی ناگری ده به بن که ۲ شوینیکی خرابه. واته: خودای مه زن مؤله تیان نه دات و په تیان بقی شل ده کا تا له پپ ده یان گری و نقد به توندی سزایان نه دات. وه که نه م نایه ته که خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَكَأَنِّ مِنْ قَرِيبٍ أَمَلْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ﴾^۱ به نقد شاران که ستمکار بوون مؤله تم دا و له پاشانا وه بهر توپهیی خوم خستن پاشه پوژیش هر بولای خومه. وه له هر دوو سه حیحه که دا هاتوو: هیچ که کسی له سهر نازاری که بیستبیتی له خودا به نارام تر نیه. نه وانه خوانه ناسان مندالی بقی داده نین. که چی نه و پوژیان نه دا و ته ندروستیان نه کا. وه هر له فرمودهی سه حیحا هاتوو: خودا مؤله تی ستمکار نه دات تا کاتی که گرتی له دهستی ده رناچی. پاشان نه م نایه ته ی خویند: ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرْآنَ وَهُوَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلَمٌ شَدِيدٌ﴾^۲ ناوایه غزه بی پهروه ردگاری تو کاتی شارانی داده گری که خه لکه که ی ستمکارن نه و نازاری خودا دهیدا نقد به نازاریو نقد دژواره.

دروستکردنی که عبه و پاران وه بو و مرگرتنی نه و کاره

خودای که وره نه فرمویت: ﴿وَإِذْ رَفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (۱۳۷) رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ له و کاته شدا که ئیبراهیم و ئیسماعیل بناغهی ماله که ی خودایان به رزده کرده وه، ده یانوت: پهروه ردگارمان، لیمان قبول که ی، تو هر خوت نقد بیسه و نقد زانای. پهروه رینمان خوت و امان لیبه که تا سهر به رفه رمانت بین و نه وه کاشمان و اوابیننه که مه لیک بن له فرمانی تو ده رنه چن و پووشوینی تو په رستیمان نیشان ده و تو به مان لی قبول بکه، تو ی تو به قبول ده که ی و دلوفانی ﴿الْقَوَاعِدَ﴾ کوی (قاعدیه) بریتی له کوله که و بناغه. خودای مه زن نه فرمویت: نه ی موحه مه د (۱۳۸)! دروستکردنی که عبه وه بیر هوزه که ت بین وه که ئیبراهیم و ئیسماعیل سه لامی خویان لیبی پپی مه لسان و دیواره کانیا به رزده کرده وه ده یان ووت: ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ

^۱ الحج ۴۸.

^۲ هود ۱۰۲.

الْعَلِيمُ ﴿په روږدگارمان لیټمان قبول بکې، تو هر خوت زور بیسرو و زور زانای. قورتوبی و که سانی
 تریش گپړاویانه ته وه له نوبه یی و ټیبنو مه سعو ده وه که هر دوکیان ده یا خو ټینده وه: ﴿وَإِذْ رَفَعُ إِبْرَاهِيمُ
 الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ يَقُولَانِ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾^۱ کاتې که ټیبراهیم و
 ټیسماعیل بناغی مال هکې خوايان بهر ز کرده وه ده یانوت: په روږدگارمان لیټمان قبول بک، تو هر
 خوت زور بیسرو و زور زانای. منیش ده لټم: قسه کانیاں دوی نه وه ده بیته به لکه له سر نه مه که
 ده لټن: ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ﴾ په روږدگارمان خوت وامن لیټکه تا سر
 بهر فرمانت بین، نه وه کانمان واپایته کومه لټک بن له فرمانی تو درنه چن. نه وان له وکاته دا خه ریکی
 کاری چاک بوون، دا وایان له خودای گه وړه ده کرد که لیټیان قبول بکا. وه ک ټیبنو نه بی حاته م پړوا یه تی
 کردوه له وهه بی کوږی ودرده وه که هم نایه ته ی خو ټینده وه: ﴿وَإِذْ رَفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
 وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا﴾ کاتې که ټیبراهیم و ټیسماعیل بناغی مال هکې خودایان بهر ز کرده وه ده یان
 وت: په روږدگارمان لیټمان قبول بکه، تو هر خوت زور بیسرو زور زانای. پاشان ده گریا و ده یووت:
 نه ی خه لیلی په حمان! تو بناغی مال هکې په حمان بهر ز ده که یته وه، ده ترسی له ودهش که لیت قبول
 نه کا^۲. نه میش وه خودای گه وړه باسی حالی خاوه نیا وړه پاک و دلسوزده کان ده کا و نه فرمویت:
 ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَنَّوْنَ مَا آتَا﴾ نه وانه ی هرچی له پړی خودا به خشبویانه هر ده بیه خشن له زه کات و خیرو
 بیر ﴿وَقُلُوبِهِمْ وَجَلَةٌ﴾ ده کانیاں ده له رزی، واته: ده ترسن که لیټیان ودرنه گریږ. وه که له فرموده ی
 سه حیا هاتوه له عانی شه وه په زای خوی لیټی له پیغه مبری خودا وه ﴿وَالَّذِينَ﴾ وه که له شوینی خویدا
 به و زوانه دیت. بوخاری پړوا یه تی کردوه له ټیبنو عه باسه وه په زای خوايان لیټی نه لیت: په کم که سی
 که پشتوینی له پښا به ستوه له ژناندا دایکی ټیسماعیل بوو. پشتوینیکی به ست تا شوینه واری
 خوی بسپړته وه له ساړه، پاشان ټیبراهیم نه ی به مندا له که یه وه ټیسماعیل هیټا که شیري پیټه دا، تا
 له لای به یټدا داینی له لای ده وده له سر زه زه له لای سهره وه ی مرگه وده (که عبه دا) له و کاته دا
 هیچ کس له مه که ده نه بوو، ناویشی هر تیان بوو، ناله ویدا داینان، توره که یه کی بؤدانان که خورمای
 تیدا بوو. ده فریکش کونه یاجه وه نه که ناوی تیدا بوو. پاشان ټیبراهیم بهرو دوا گه پایه وه، دایکی
 ټیسماعیل شوینی که وت و وتی: نه ی ټیبراهیم! بق کوئ ده چی و نیمه ت له و شیوه دا به چی میشت که

^۱ القرطبی ۱۳۶/۲ ص ۱۰۲.

^۲ ابن ابی حاتم ۳۸۴/۱.

هیچ کس و هیچ شتیکی تیدانیه؟ چند جاری نه می پیتوت، به لام نیبراهیم هرلای لینه کرده و تا گیشته لای سهنیه که نه یان ده بیینی، پوی کرده به ییتو پاشان به م دوعایه دهستی کرد به پاپانه وه و هر دوو دهستی به رز کرده وه و تی: ﴿رَبَّنَا اِنِّیْ اَسْکَنْتُ مِنْ دُرَّتِیْ بِوَادٍ غَیْرِ ذِیْ زَرْعٍ عِنْدَ بَیْلِکِ الْمُحْرَمِ رَبَّنَا یُقِیْمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ اَفْعِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِیْ اِلَیْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ یَشْكُرُوْنَ﴾^۱

په روه ردگاری هه موولامان! من له ناو شوینیکی قاقو له په نا مالی پیروژت یه کی له منداله کانم نیشته چی کرد، په روه ردگارمان بؤنه وه که نویژ بگن، ده سا توش کاری و ابکه خه لک به دل خۆشی بوین، له بژیویش به شیان بده، به لکو شوکری تو بگن. نیتر دایکی نیسماعیل شیری نه دا به نیسماعیل و له و ناوهی ده خواره وه، تا هه چی ناو بوو له ده فده که دا ته واو بوو، خویشی و کوپه کهیشی تینویان بوو، سهیری منداله که ده کرد وه که له گیانداندا بیت و ابوو، پوشت و پی ناخوش بوو سهیری بکا، سه فای بیینی که نزدیکترین کیو بوو له و شوینه دا لیتی چووه سهیری و پاشان پووی له شیوه که کرد، سهیری ده کرد نایا که سی هه یه تا چاوی پی بگوئی، که سی نه بیینی، له سه فا هاته خواره وه تا گیشته شیوه که، کراسه که ی به رز کرده وه، پاشان وه که که سی که به په له بهواشیوه که ی بری، تا گیشته مهروه له سهیری وهستا، سهیری کرد نایا که سی هه یه تا چاوی پی بگوئی، که سی نه بیینی. حهوت جار به وکاره هه لسا نیبنو عباس نه لیت: پیغه مبه ر(ﷺ) فرموی: له بهر نه وه یه خه لکی په له یان کردووه (سمی) له نیتوانیانا. کاتی که چووه سهیری مهروه گوئی له دهنگی بوو، به خۆی ووت: بی دهنگ به، پاشان گوئی گرت، دیسان گوئی لیتی بوو، وتی: گویم لیت بوو، نه گهر توانای یارمه تیت هه یه، له پر فریشته یه که له وشوینه ی زه مزه مدا په یدا بوو، به پاژنه ی ده گه را، یان وتی: به هه ردو باله که ی. تا ناو ده رکه ووت: وای ده کرد دهوری بگری به دهستی ناوای لیده کرد، ده یویست شوینی بؤبکا له وجیگی خؤیدا، که چی ناوه که هر هه لده قولاً دواي نه و چال بؤ کردنه ش. نیبنو عباس نه لیت: به ربه زه یی خودا که وئی دایکی نیسماعیل نه گهر وازی له زه مزه م بهیتایه یان فرموی: نه گهر شوینی نه کردایه بؤ ناوه که، زه م زه م ده بوو به کانیه کی ناو له بهر پوشتوو. وتی: ناوی خواره وه و شیریشیدا به منداله که ی، فریشته که پی ووت: ترسی له ناو چوونت نه بی، بیگومان نالیزه دا مالیکی خودا هه یه، نه م منداله و باوکی دروستی ده کن. خودا خه لکی خۆی له ناو نابات. نه وکاته به یت له زهوی به رز بوو وه که ته پؤلکه یه که، لاقا و لیتی نه دا لای راست و لای چه پی پاده مالی. هه ربه و جؤره بوو تا دهسته یه که له جورم به لایاندا تیپه ری، یان خیزانیک له جورم له پیگی که دا نه وه له خواری مه که که وه دابه زین، هه ندی بالنده یان بیینی به ویدا ده سوپانه وه. وتیان: نه م بالنده به سه ر ناودا ده سوپانه وه، نه وه ی

ئيمه شاره زاي بين له و شيوه دا ناو نه بووه، كه سى يان دووكه س بنزين، كاتنيكان زاني نه وه ناوه، كه پانه وه وه والي نه و ناوه يان پيدان، به ره و ناوه كه چوون وتي: دايكي ئيسماعيل له لاي ناوه كه دا بوو، وتيان: پيمان پيئنه دهيت له لاي تودا ئيمه ش ده به زين؟ وتي: به لى به لام هيچ هه قتيكتان به سر نه و ناوه نيه كه لامانه، وتيان: به لى. ئيبنو عباس نه لئيت: پيغهمبر (ﷺ) فرموي: كه دايكي ئيسماعيل نه وه دى، حه زى له ناوه دانى ده كرد، نه وانيش دابه زين و نارديان بۆلاى كه س و كاربان و نه وانيش له گه ليان مانه وه، كه سى وايان تيدابوو خاوهن خيزان و مال و منداڵ بوو. ئهم منداڵه بووه لاوو له وان فترى زمانى عه ره بى بوو، پزيان ليد هه گرت و سه رنجيان پاكي شابوون كه گه وه بوو ژنيكان له خويان كرده هاوسه رى. دايكي ئيسماعيل كوچى نوای كرد. ئيبراهيم هات تا به جيعاوه كانى خوى به سه ر بكاته وه. ئيسماعيلى نه دى. له ژنه كه ي پرسى ده رباره ي، نه ویش وتي: ده رچووه شتيكمان بۆ په دا بكا. پاشان ده رباره ي گوزه ران و حاليان لئى پرسى، وتي: ئيمه ش مروفين، ئيمه زۆر له ته نكانه و ناره حه تيان، بيژارى خوى بۆ ده ريڤى. ئيبراهيم وتي: كاتى ميژده كه ت هاته وه سه لامى پيڭگه يه نه و پيى بلى: لاشيپاني ده رگاكي بگورپت. كاتى كه ئيسماعيل گه رايه وه، وهك نه وه هه ستي شتيكى كردي وتي: ئايا هيچ كه سي هاتوته لاتان؟ وتي: به لى، پياويكى به ته مه ن هاته لامان، ناواو ناوا بوو، ده رباره ي تق لئى پرسين منيش بۆم باس كرد، لئى پرسيم گوزه ران تان چۆنه؟ منيش بۆم باسكرد كه زۆر له ناره حه تى و ته نكانه دايان ئيسماعيل وتي: ئايا هيچ راسپارده يه كي پيكردي؟ وتي: به لى، فه رماني پيكردم كه سه لامت پيڭگه يه نم و ده يوت: لاشيپاني ده رگاكت بگورپ، وتي: نه وه باوكم بووه، فه رماني پيداوم كه لئيت جيا بيمه وه، بچۆر وه لاي كه س و كارت، ته لاقى داو ژنيكى ترى ليخواستن. چه ندئى خودا ويستي ليڤوو ئيبراهيم مايه وه پاشان هاته وه بۆلايان ديسان ئيسماعيلى نه دى، چوه لاي خيزانه كه ي و ده رباره ي ئيسماعيل لئى پرسى، وتي: چوه ته ده ره وه شتيكمان بۆ پهيدا بكا، ئيبراهيم وتي: ئيوه چۆن؟ پرسىارى ده رباره ي ژيان و حاليانى ليكرد، ژنه كه وتي: ئيمه زۆر باشين و ژيانمان خۆشه و سوپاسى خوداي مه زنى كرد، وتي: چى ده خۆن؟ ژنه كه وتي: گوشت ده خۆين، وتي: ئه ي خوار نه وه تان چيه؟ وتي: ناوه، ئيبراهيم وتي: ئه ي خودايه! پيت و به ره كه ت بخه ره گوشت و ناويان. پيغهمبر (ﷺ) فرموي: له و سه ر ده مه دا دانه ويژه يان نه بوو، نه گه ر بيان بوايه دوعاي بۆ ده كردن تتييدا، كه خودا پيت و به ره كه تى تتيخات. جا ئهم گوشت و ناوه هه ردووكيان به ته نيا بۆ كه س مايه ي له شساغى نيه بۆ خه لكى مهككه نه پيئت. ئيبراهيم وتي: كاتى هاوسه ره كه ت هاته وه سه لامى پيى بگه يه نه، فه رماني پيئيه لاشيپاني ده رگاكي قايم بكات، كاتى ئيسماعيل هاته وه، وتي: ئايا هيچ كه سي هاتوته لاتان؟ ژنه كه وتي: به لى، پياويكى گه وژه ي شيوه شيرين هاته لامان، هات به وه سفيا، ده رباره ي تق لئى پرسيم منيش بۆم باسكرد، پرسىارى ليكردم كه ژيانمان چۆنه؟ منيش بۆم باسكرد

که زور چاکين، نيسماعيل وتی: هيچ پاسپتريه کی کردی؟ وتی: بهائی، نو سه لامي ليکړدی فرمانيشی پيکرويت که لاشيپانی ده گاکت قايم بکي. وتی: نه وه باوکم بووه تو لاشيپانی ده رگاکی فرمانی پيداوم که بت هيله وه. پاشان نه وهی خودا ويستی ليبي له لايان نه مایه وه، واته: ماو هیک به جی هیشت. پاشان دواي نه وه هاته وه، نيسماعيل خه ريکی چاکرندی تریکی خوی بوله ژور ده وحده له نزکی زهم زهدا کاتي که چاوی پتي کوت له بېری هلساو نه وهی باوک بچ کوپی ده کا و نه ویش کوپ بچ باوکی ده کا کردیان. پاشان وتی: نهی نيسماعيل خودا فرمانی پيکروم به شتی، نيسماعيل وتی: نه وهی په روه ردگار فرمانی پيداوی بيکه، وتی: هاوکاریم ده کی؟ نيسماعيل وتی: بيگومان هاوکاريت ده کم، وتی: په روه ردگار فرمانی پيکروم که ليژه دا مالک دروست بکم، هيمای کرد بچ ته پوژگه يکی به رز و نه وهی به دهوری دایه. وتی: ناله ويدا بناغهی مالی خودایان به رز کرده وه. نيسماعيل به ردی ده مينا و نيبراهيميش دروستی ده کرد، تا نو کاتهی خانووه که به رز بووه، نینجا نيسماعيل نو به ردهی ميناو بوی دانو له سهری وهستا، نو دروستی ده کردو نيسماعيلش به ردی نه دا به ده ستيه وه هردو وکیان ده یان ووت: ﴿رَبَّنَا قَبَلْ مَنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ په روه ردگارمان ليتمان قبول بکي، تو هر يو خوت زور بیسهر و زور زانای. وتی: هریه و جوړه خه ريکی دروستکردنی بوون تا به دهوری به یثا ده سوپانه وه ده یان ووت: ﴿رَبَّنَا قَبَلْ مَنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ په روه ردگارمان ليتمان قبول بکي، تو هر يو خوت زور بیسهر و زور زانای.

باسی دروستکردنی که عبه له لایان قوره يشه وه دواي نيبراهيمی غه لیل به ماو هیک دورو دريژ، پيش رموانه کردنی پيغه مبر (ﷺ) به پينج سال

پيغه مبري خودا (ﷺ) له دروستکردنی که عبه دا به ردی له که لا ده گواستنه وه له کاته ده ته مکني سی و پينج سال بو. موحه مدي کوپی نيسحاق کوپی يه سار له سپرته که يدا نه ليت: کاتي ته مني پيغه مبري مه زن گيسته سی و پينج سال، قوره يشيه کان کړيو نه وه تا که عبه دروست بکي نه وه، زور به لایانه وه گرنګ بوو دروستی بکي نه وه، به لام ده ترسان له پوخانی، ديواره کانی به نه ندازهی بالا به رز بوو، ده یان ويست به رزی بکي نه وه به چاکی سهری بگرنه وه، چونکه چنه که سی گه نجينه کی که عبه یان دزی بوو که له ناو بېړيکا بوو له ناو که عبه دا نه وه که سی گه نجينه کی لا دوزرایه وه ناوی دوه يک بوو که مه ولای بهی موله یی کوپی عمر بوله خوزاعه قوره يشيه کان ده ستیان پری. به لام هندی له خه لگی پایان وابوو که چنه که سی دزيوانه و له لای دوه يک دایان نابوو. ده ریا که شتي کی پامالی بوو بچ جدده که شتي که هی بازگاننکی پومی بوو، تیک شکابوو، ته خته که یان ميناو ناماده یان کرد تا سهری که عبه ی پيگرن، له مه که دا پياوکی دارتاشی قیبتی ليپوو، له سهر نه وان چاکرند وهی

تەختەكەى گرتە ئاستۇى خۇى، ماريك هەبوو لەبىرەكەدا ھاتە دەرهو، ھەرچى ديارىك ئو پۆژە
 بھىترىايە لەوئى دادەنرا، ئم مارە لەسەر دىوارى كەعبە خۇى مەلاس دابوو، لەبەر ئو لەو لىئى
 دەترسان، چونكە ھەركەسى لىئى نزيك بوايەتەو مەگىن دەجولايەو و خۇى بانەدا و دەمى
 دەكرەو، ئەوانىش زۆر لىئى دەترسان^۱. پۆژك ئو مارە دەمى لەسەر دىوارى كەعبە بوو، وەك جارانى
 پېشوو، خودا بالئەدەيەكى نارد ھەلى گرت و بردى، قوپەيش وتيان: ئىمە دەخوازين كە خوداى مەزن
 لىئمان پازى بى ئەوئى ويستمان پىئى ھەلسىن، ھۆكارى چاكمان ھەيە و تەختەشمان ھەيە و خودايش
 لەمارەكە پاراستنى، كاتى كە ھاتە سەر ئو ھەيە پىروختىن و دروستى بگەنەو، ئبو وەھبى كوپى
 ەمرى كوپى عانىزكوپى ەبدى كوپى عىمرانى كوپى مەخزوم، بەردىكى لە كەعبە ھەلگرت لەدەستى
 كەوتە خوارەو، بەردەكەى گەپاندەو شوئىنى خۇى و تى: ئى خەلكى قوپەيش! لە دروستكردنيدا
 ھىچ مالىكى خۇتانى تيا خەرج مەكەن پاك نەبى، مالى لەھەقى داوئىن پىسىدا وەرگىرابى مەيخەنە
 ناوى، مامەلى سود خۇرىشى تىمەخەن، وە مالىكىش بەناھەق لە خەلكى وەرگىرابى ھەر خەرجى
 مەكەن تىيدا. ئىبنو ئىسحاق ئەلئيت: خەلكى دەلئىن: ئمە قسەى وەلىدى كوپى موغەيرەى كوپى
 ەبدللى كوپى ەمرى كوپى مەخزوم^۲. و تى: پاشان قوپەيش كەعبەيان بەش بەش كرد، كەرتى
 دەركاين دا بەبەنى ەبدى مەناف و زوھرو تىوانى پوكنى ئەسود و پوكنى يەمانى دا بەبەنى مەخزوم و
 چەند تىرەيەكى ەرەب كە خۇيان داپە پال ئەوان. پىشتى كەعبەشيان دا بەبەنى جەمەح و سەھم، وە
 كەرتى بەردەكەشيان دا بەبەنى ەبدودارى كوپى قوسەى و بەنى ئەسەدى كوپى ەبدلوزاى كوپى
 قوسەى، وە بەنى ەدى كوپى كەعب كوپى لوئەى كە ھەتیمە پاشان خەلكى لە پوخانەكەى ترسان و
 لىئى دوركەوتنەو. وەلىدى كوپى مەغەيرە و تى: مەن لە پىش ئىو دەست بەپوخانى دەكەم. پاشان
 پاچى ھەلگرت و لەسەرى وەستا و تى: ئى خودايە! نيازى خراپ نى، ئى خودايە! جگە لەچاكە
 ھىچ نيازىكى ترمان نى. پاشان لەلای ھەردو پوكنەكەو دەستى كرد بە پوخاندنى، خەلكى ئو شەو
 چاوەپوانيان كردو وتيان، دەخايەنن ئەگەر توشى بوو، ئەوا ئىمە ھىچى تى لىئاپوختىن و وەك خۇى
 لئەدەكەينەو كە چۆن بوو، خۇ ئەگەر توشى ھىچىش نەھات، ئو خودا لەو پازىە كردومانە. وەلىد
 ئو شەو ھەريەردەوام بوو لەسەر كارەكەى و ھەر خەريكى پوخاندن بوو، خەلكىش لەگەلى دەيان
 پوخاند، تا ھەموويان پوخاند و گەيشتنە سەر بناغە، ئو بناغەى كە ئىبراھىم لىئى دابوو سەلامى خواى
 لىئى دەستيان برد بى چەند بەردىكى سەوز وەك دوان چوبن بەناو يەكدا، و تى: ھەندى لەوانەى

^۱ كيف سرقوا كنز الكعبة ما دامت الحية قد كانت فى هذا الحال؟ واته: چۆن ئو گەنجىنى كەعبەيان دزى كە ئو مارە

بەو شىئو ە بوو؟

^۲ ابن ھاشم ۲۰۴/۱ ص ۱۰۴.

فرموده پړوايه ده‌گن، بځيان گټړامه‌وه كه پړاوي له قوړه‌يشيه‌كان له‌و كه‌سانه‌ي كه ده‌يان پوځاند نوځل بان پيكيكي برده ناو دووېرد بځه‌وه‌ي په‌كيكيان هه‌لگه‌نې كاتې كه‌برده‌كه‌ي جولاڼد. مه‌كه هه‌موو كه‌وته جوله. نيتړ وازيان له‌و بناغه‌يه هيتا.

ناكوكي له‌سهر به‌رده‌رښ و (الحجر الاسود) دادومړي موچه‌مه‌دي كورې عبدالله (ﷺ)

به‌دادومړيه‌كي ريك و راست بځيان

نيبنو نيسحاق نه‌لټ: پاشان هڅه‌كانې قوړه‌يش به‌رديان كوكرده‌وه بځ دروستكردنې، هه‌موو بځوځې به‌ردې كوكرده‌وه. پاشان ده‌ستيان دايه دروستكردنې تا ديواره‌كه گه‌يشته شويني پوكنه‌كه واته: به‌رده په‌شه‌كه كه‌وته كيښه تيډا، هه‌ر هڅوځي ده‌يويست به‌رده‌كه بخاته‌وه جبي خوي به‌ته‌نيا، تا واي لټهات كه‌وته كيښه و ناكوكي و خويان بځ شه‌پ ناماده‌كرد، به‌نو عبیدارد ه‌فرتيكيان هيتاكه پړپړو له‌خوين، پاشان په‌يمانين له‌گل يه‌كتر به‌ست كه خويان و به‌ني عه‌دي كورې كه‌عبې كورې لوڼه‌ي له‌سهر نه‌وه بمرن. ده‌ستيان خسته ناو نه‌و خوينه كه له‌ناو نه‌و ده‌فرده‌ا بوو ناويان نا (لقعة الدم) قوړه‌يش به‌و شيوه‌يه تا چوار شو و يان پټنج شو مانه‌وه. پاشان له‌مزگوت كڅپوونه‌وه، كه‌وته پړاويځو و توويژكردن، هه‌ندې له‌وانه‌ي كه نه‌هلي پړوايه‌تن و تويان كه نه‌بو نومه‌يه‌يي كورې موغه‌يره‌ي كورې عبدالله‌ي كورې عه‌مرې مه‌خزومي، له‌و سهرده‌مه‌دا له‌هه‌موويان به‌ته‌من تر بوو له‌ناو قوړه‌يشدا. وتي: نه‌ي خه‌لكي قوړه‌يش! له‌ناو خوتاڼدا بړيار بدن له‌سهر نه‌وه‌ي كه‌ناكوكن له‌سهرې، هه‌ركه‌سې له‌م ده‌رگاوه هاته ناو نه‌م مزگه‌وته داده‌وه‌ري بكا له نيوتاڼدا ده‌رياره‌ي، نه‌وانيش پازي بوون، يه‌كه‌م كه‌سې كه‌هاته ژورده‌وه پټغه‌مبه‌ري خود (ﷺ) بوو كاتې كه‌چاويان پټي كه‌وت وتيان: نه‌مه نه‌مينه و پټي پازين، نه‌مه موچه‌مه‌ده (ﷺ) كاتې كه‌گه‌يشته دانانې به‌رده‌كه هه‌واليان پټدا، پټغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرموي: پڅاكيكم بځيڼن، بځيان هيتا، به‌رده په‌شي هه‌لگرت و به‌ده‌ستي خوي داينا تيډا، پاشان فرموي: هه‌ر هڅوځي چمكيكي نه‌م پڅاشاكه بگري پاشان هه‌موو به‌رزي بكه‌نه‌وه، نه‌وانيش به‌رزيان كرده‌وه تا نزيكي شوينه‌كه‌يان كرده‌وه، پټغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ده‌ستي خوي هه‌لي گرت و له‌جبي خوي دايناپه‌وه و پاشان ديواريان له‌سهر كړد، قوړه‌يشيه‌كان له پټش هاتني نيكاډا بځي ناويان ليتابوو نه‌مين دواي نه‌وه كه‌خانوه‌كه‌يان ته‌واو كړد به‌و شيوه‌ي كه خويان ويستيان زويه‌يري كورې عه‌بدولموته‌ليپ ده‌رياره‌ي نه‌و ماره‌ي كي قوړه‌يش نه‌ترسان ليي له دروستكردنې كه‌عبه‌دا وتي:

إلى الثعبان وهي لها اضطراب

عجبت لما تصوبت العقاب

و أحيانا يكون لها وثاب

وقد كانت يكون لها كشيش

إِذَا قُمْنَا إِلَى التَّاسِيسِ شِدَّتْ   تَهَيَّبْنَا الْبِنَاءَ وَقَدْ تَهَابَ
 فَلَمَّا نَ خَشِينَا الرَّجْرَ جَاءَتْ   عِقَابٌ تَتَلَبَّبُ لَهَا انْصِبَابُ
 فَضْمَتَهَا إِلَيْهَا ثُمَّ خَلَّتْ لَنَا   الْبَنِيَانُ لَيْسَ لَهُ حِجَابُ
 فَقُمْنَا حَاشِدِينَ إِلَى بِنَاءِ   لَنَا مِنْهُ الْقَوَاعِدُ وَالتَّرَابُ
 غَدَاةَ نَرْفَعُ التَّاسِيسَ مِنْهُ   وَلَيْسَ عَلَى مَسْوِينَا ثِيَابُ
 أَعَزَّ بِهِ الْمَلِكُ بَنِي لُؤْيٍ   فَلَيْسَ لِأَصْلِهِ مِنْهُمْ ذَهَابُ
 وَقَدْ حَشَدْتَ هُنَاكَ بَنُو عَدِي   وَرَمَّةٌ قَدْ تَقْدَمُهَا كِلَابُ
 فَبِوَأْنَا الْمَلِكُ بِذَلِكَ عَزًّا   عِنْدَ اللَّهِ يُلْتَمَسُ الثَّوَابُ

عەبدوللای کورې زوبه پیر که عبهی دروستکردو به و شیوهی که پیغه مبهردی خودا (ﷺ) و یستویه تی

ئیبنو ئیسحاق نه لیت: که عبهی پیروژ له سهرده می پیغه مبهردا (ﷺ) هژده زیراع بووه. نهوسا به
 قه باتی داده پوښرا، پاشان به بورود داده پوښرا. وه یه که م که سی که به ده بیجا دایقوشی هه جاجی
 کورې یوسف بوو^۱. منیش ده لیم: هر به و شیوه یه که عبهی پیروژ مایه وه، تا له سهرده تای میرنشین
 عەبدوللای کورې زوبه پیردا سوتا. دوی سالی شهست له کورتایی فرمان پرهوایی یه زیدی کورې
 مه عاویه دا، کاتی که که ماروی عەبدوللای کورې زوبه پیراندا له وکاته دا عەبدوللای کورې زوبه پیر پوخاندي
 و خستیه وه سهر زوهی له سهر بناغه که ی ئیبراهیم سهلامی خوی لیبی دروستی کرده وه به رده که ی تیا
 دانایه وه، دهرگایه کی له پژ هلات و دهرگایه کی له پژ تاواوه چه سپابوون به زه مینه وه بق دانایه. وه ک
 چۆن له پوریه وه عایشه ی دایکی مسولمانان پره زای خوی لیبی نه وه ی بیستبوو له پیغه مبهردی
 خودا وه (ﷺ)، له فرمان پره وای هر به و شیوه یه مایه وه تا نه و کاته ی که هه جاج کوشتی. هه جاج به
 فرمانی عەبدولمه لیکی کورې مه روان مالی خودای وه جاری پیشوو لی کرده وه، موسلیم پړوایه تی
 کردو وه له سه حیه که پیدا له عه تاوه نه لیت: کاتی مالی خودا له سهرده می یه زیدی کورې مه عاویه دا
 سوتا کاتی که خه لکی شام هیرشیان کرده سهری، نه وه ی که پوی داو به سهری هات عەبدوللای کورې
 زوبه پیر وازی لیپنا تا کاتی خه لکی هاتن بق هه ج و یستی هه لیان بنیت و کویان بکاته وه بوسه ر خه لکی
 شام، کاتی که خه لکه که هاتن وتی: نه ی خه لکینه! بۆچونی خۆتانم بۆباس بکه ن دهریاره ی که عبه نایا
 بیروختیم یان نه وه ی تیک چوه چاکي بکه مه وه؟ ئیبنو عه باس نه لیت: من پړو بۆچونی خۆم مه بوو
 دهریاره ی، من پام و ابو نه وه ی تیکچووه چاک بکړته وه واز له به بیت و نه و به رده انه بیٹی له سهرده تای
 مسولمان بوونی خه لکه وه، له سهرده تای هاتنی پیغه مبهردو وه (ﷺ) بوون عەبدوللای کورې زوبه پیر وتی:

ئەگەر كەسىڭىز مالەكەي بىستۇي بە تازە كۆرۈنەي نەبىت پازى نەبىت خۇ ئەمە مالى
 پەرۋەردىگارىشتانە، مەن سى پۇز لەسەر يەك (ئىستىخارەي) خۇم دەكەم، ئەوسا بېياري خۇم ئەدەم.
 كەسى پۇز تېپەي، پاي ھاتە سەر ئەو كە بېرۇخىنى، خەلكى دەترسان لەو كە يەكەم كەس
 دەچىتە سەرى توشى بەلەيك بېي لەئاسمانەو، تا پىاويك چوۋە سەرى، بەردىكى لىخستە خوارەو،
 كاتى كەنەيان دى ھېچى توش بېي، ئەوانىش دەستىيان پىكرو ھەلىان تەكاند تا گە ياندەيانەو
 سەرزەو، عەبدوللاي كوپى زوبەير كۆلەكەي ھىناو پەردەي پىادان تا دىوارەكانى بەرز بوۋەو،
 عەبدوللا وتى: مەن بىستومە لە عانىشەو پەزاي خۇاي لىيى دەيوت: پىغەمبەرى خودا (ﷺ)
 فەرمويەتى: ئەگەر خەلكى لە خوانەناسىيەو نەزىك نەبۇنايە، ئەوئەندەش پارەم نىيە بۇ ئەم پۇزەم
 كەپتى دروست بىكەمەو ئەگىنا پىنج بالە لەلەي (ھىجر) ەو دەخستە سەرى، دەرگايەكەم بۇ
 دروستەدەك كە خەلكى لىئەي چەنە ژورەو دەرگايەكەش كە لىئەي چەنە دەرەو، ئىنجا وتى: مەن
 ئەمۇ ئەوئەندەم ھەيە خەرجى بىكەم، لە خەلكىش ناتەرم، ئىتەر پىنج بالە لى (ھىجر) ئىسماعىل
 خستە سەرى ۋە ھەلى كەند تا بناغەكەي دەرەكەت، خەك بىنيان ۋە لەسەر ئەو دىوارى دروستەدە،
 دىرئى كەغەبە ھەژدە گەزىو، كاتى پانتايەكەي زىادەدە بەرزىيەكەي بىكەم دەھاتە پىش چاۋ بۇيە دە
 گەزى خستە سەر بەرزىيەكەي، دوو دەرگاشى بۆكرد، يەككىيان بۇ چوۋنە ژورەو ۋە ئەو تىران بۇ
 ھاتە دەرەو كاتى كە ئىبىنۇ زوبەير شەھىد كرا ھەجەج نوسى بۇ عەبدولمەلىكى كوپى مەروان ۋە
 ھەوالى دايە ۋە پىي وت: كە عەبدوللاي كوپى زوبەير بناغەي (بەيتى) دانائە پرس ۋە پاي كىرەو بە پىياو
 ماقولانى مەككە. عەبدولمەلىك وتى: ئىمە لەگەل كارى نادروستى عەبدوللاي كوپى زوبەيردا نىن،
 ئەو كە بەرزىيەكەي خستىيەتە سەرى ئەو بېياري لەسەر بەدە، ئەوئەش لەسەر جەر خستىيەتە
 سەرى ۋەك خۇي لىبەكەرەو ۋە دەرگايەكەش داخە كە كىرەيەتەو، ئىتەر ھەجەج ھەلى ۋە شاندەو ۋە
 ۋەكو خۇي لىكەدەو^۱. نەسانىش پىوايەتى كىرەو لىيەو بە مەرفوعى^۲، بەلام بەسەرھاتەكەي باس
 نەكردەو فەرمودە پىشتىگىرى لەو كارەي عەبدوللاي كوپى زوبەير كىرەو پەزاي خۇاي لىيى ئەو بوو
 كە پىغەمبەرى خودا (ﷺ) پىي خۇش بوو بەلام ترسى لەو ھەبوو كە ھەندى لەو خەلكە تازە
 مەسولمان ۋە لە كوفەرەو نەزىك بوون. عەبدولمەلىكى كوپى مەروان ئاگادارى ئەو نەبوو، كاتى كەبۇي
 دەرەكەت كە عانىشە پەزاي خۇاي لىيى پىوايەتى كىرەو لە پىغەمبەرى خودا (ﷺ) وتى: پىمان
 خۇش بوو ۋە زامان لىبەتايە ۋە بىمەتەو تىكمان نەدايە، ۋەك مەسولمە پىوايەتى كىرەو لە عەبدوللاي
 كوپى عوبەيدەو وتى: كرا بە نوئەنەر بۇ لاي عەبدولمەلىكى كوپى مەروان لەكاتى جىئىشىنىدا

^۱ مسلم ۹۷۰/۲ ص ۱۰۶.^۲ التسانى ۵۱۸/۲ سە ھىجە.

عبدالمله ليك وتي: نهى نهبو خويهيپ! وانا زانم عه بدوللاى كوپى زويه ير له عايشه ي بيستى، كه وتويه تى له عايشه م بيستوه. حاريس وتي: بهلى، من ليمه وه بيستوه، وتي: چيت ليبيستوه وتويه تى؟ وتي: عايشه په زاي خواى ليبيى وتي: پيغه مبهري خودا (ﷺ) فرمويه تى: بيگومان هژده كات كه مته رخميان كړدوه له دروست كړدنه وهى هم ماله دانه گر له بت په رستيه وه نريك نه بونايه نه وهى نه وان وازيان ليپناوه ته واوم ده كړد نه گر هژده كات دواى من بويان په خسابا دروستى بگه نه وه، ساوهره نه وهى نه وان به جتيان هيشتوه نيشانت بدهم. كه بينى نريكى حوت بال ده بوو. وه ليدى كوپى عه تا كه په كيكه له وانه پړوايه تى كړدوه نه مهى لى زياد كړدوه. پيغه مبهري (ﷺ) فرمويه تى: وه دوو ده رگام له سر ته ختى زهوى بى داده نا: په كيكيان له پوژمه لاته وه نهوى تريان له پوژناووه، ثايا ده زانى هژده كات بچى ده رگاكيان به رز كړدوه وه؟ وتي: نه خير، فرموى له بهر ده رخستنى تواناو ده سلاتى خويان، تا كه سى نه چيته ناوى كه خويان ناره زويان ليى نه بى، كاتى پياوې بيوستايه بچيته ناوى، مؤله تيان نه دا تا سرده كه وت تا كاتى نريك بوو بچيته ناوى پاليان پتوه دنا و ده كه وت. عه عبدالمله ليك وتي: وتم به حاريس: تو ليت بيست ناواى وت؟ وتي: بهلى، عه عبدالمله ليك ماو هيكه گرچانه كهى له زويدا و پاشان وتي: پيم خوش بوو وازم ليبيه تايه له وهى كه گرتويه تيه نه ستوى.

حده به شيه كه عبه ي پړوز د پړوخيتى له نريكى هاتنى قيامه تا

له هردوو سحيحه كه دا هاتوه له نهبو هورده يره وه نه ليت: پيغه مبهري خودا (ﷺ) فرمويه تى: پياوه قول باريكه كهى حه به شه كه عبه ده پړوخيتى. بوخارى و موسليم هم فرموده يان پړوايه تى كړدوه.^۱ وه له ثيبنو عه باسوه له پيغه مبهري وه (ﷺ): وه كه نه وه تاگام ليپنه تى پياويكى په شه پيكاني بلاو كړدوه ته وه به رد به به رد هلى ده ته كيښى. بوخارى پړوايه تى كړدوه.^۲ ثيمامى نه حمده پړوايه تى كړدوه له موسه نه ده كه يدا له عه بدوللاى كوپى عه مري كوپى عاسوه په زاي خواى ليبيى وتي: بيستم له پيغه مبهري خودا (ﷺ) نه يفرمو: پياوه قول باريكه كهى حه به شه كه عبه ده پړوخيتى و خشه كهى تالان ده كاو پوښاكه كهى ليده كاته وه، وه كه نه وه په كه من سه يري ده كم، سر پوتواو هيكى قاچ لاروخواره، به پيل و قازمه كهى ليى نه دات.^۳ (الفتح) خوار بوونه وهيه له نيوان پتي و لاقدا، نه مه والله اعلم له دواى هاتنى يا جوج و ماجوجه وه كه له سحيحي بوخاريدا هاتوه له نهبو سه عيدي

^۱ مسلم/ ۹۷۱/۲ ص ۱۰۶.

^۲ فتح الباري/ ۵۳۸/۳، مسلم/ ۲۲۳۲/۴.

^۳ فتح الباري/ ۵۳۸/۳.

^۴ احمد/ ۲۲۰/۲.

خوددیه و پره زای خوی لیبی وتی: پیغمبری خود (ﷺ) فرموده تی: بیگومان دوی دهرچونی یا جوج و ماجوج هج و عمره ی بیت ده کریت^۱.

پارانه وی ئیبراهیمی خلیل سلامی خوی لیبی

خودای گهره باسی دوعاکه ی ئیبراهیم و ئیسماعیل ده کاو سلامی خویان لیبی نه فرمودیت: ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾^۲ پهره ردگارمان! خوت وابکه ی تاسر بهر فرمانت بین، نه وه شمان واپیتنه کومه لیک بن له فرمانی تو دهرنه چن و پتو شوینی تو پرستیمان نشان بده و توبه مان لی قبول بکه، توی توبه قبول ده که ی و دلقانی. ئیبو جهریر نه لیت: مه بستیان نه وه بووه که گردن که چین بق فرمانت، هرگیز هیچ که س ناکه ی نه شهریکت له پرستن و گوئیراهی تهاو ته نیا هر تو ده پرستین^۳. عیکره نه لیت: ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ﴾ پهره ردگارمان! خوت وابکه تا سر بهر فرمانت بین. خودای مه زن فرموی: وام کرد ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ﴾ نه وه شمان واپیتنه کومه لیک بن له فرمانی تو دهرنه چن. خودای مه زن فرموی: وام کرد. نه دوعایه له لایه ن ئیبراهیم و ئیسماعیل وه بووه، وه که خودای گهره پیمان داده که ی نه له لایه ن عه بده له خوا ترس و خاوه ن باوه ره کانه وه له م نایه تدا نه فرمودیت: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾^۴ نه وانه ش که ده لاین: نه ی پهره ردگارمان! زن و مندالی وامن پیبیه خشه ببیه مایه ی چاو پونیمان، بشمانکه پیشه و بق خوپاریزان. نه م نه ندازه یه له شرعدا پتی پیدراوه، چونکه له ته وای خوشه ویستی به نده کانی خودایه که له پشتی نه ودا که سانی پیدا بین که ته نیا خودا بپرستن و شریکی بق پیدا نه کن. هر بویه خودای گهره کاتی نه فرمودیت به ئیبراهیم سلامی خوی لیبی ﴿إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا﴾ ده تکه م به پیغمبری خه لکی دونه فرموی: ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾^۵ له نه وه کانیشم؟ فرموی: ستمکاران وه بهر به لیتن ناکه ون. نه مه بیش نه وه یه که خودای گهره له نایه تیکی ترا فرمودیه تی: ﴿وَاجْعَلْنِي وَفِيَّ أَنْ تَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾^۶ من و منداله کانیشم له بتپرستی دورخه وه. وه له سه حیجی

^۱ فتح الباری ۵۳۱/۳.

^۲ الطبری ۷۳/۳ ص ۱۰۶.

^۳ الفرقان ۷۴.

^۴ البقرة ۱۲۴.

^۵ ابراهیم ۳۵.

موسلیما هاتوو له ئبو هورهیره وه په زای خوای لیبی له پیغه مبهری خوداوه (ﷻ) فرمویه تی: کاتی که سیک مرد ده سبهرداری هه موو کرداریک ده بیت، جگه له سی شت: خیزانیکی نه برآوه و برده وام، یا زانستیک که سودی لیبینریت، یان مندالیک باشی هه بیت دوعای خیری بق بکات^۱.

مانای دروشمه کان (المناسک)

﴿وَأَرِنَا مَنَاسِكَا﴾ پێو شوینی تو په رستیمان نیشان ده. سه عدی کوپی مه نسور نه لیت: عه قتابی کوپی به شیر له خوسه یه وه له موجهیده وه نه لیت: ئیبراهیم وتی: ﴿وَأَرِنَا مَنَاسِكَا﴾ پێو شوینی خوا په رستیمان پیشان ده. جویره ئیل هاته لای و به ره و که عه بردی و پتی وت: ئه م بناغه به رز بکه ره وه، نه ویش به رزی کرده وه و به ته وای دروستی کرده وه، پاشان دهستی گرت و بردیه ده ره وه به ره و سه فا، وتی: ئه مه له دروشمه کانی خودایه من شعائر الله پاشان بردی به ره و مه ره ووتی: ئه مه ش له دروشمه کانی خودایه، پاشان به ره و مینا بردی، کاتی که له عه قه به دا بوو ئیبلیس له لای دره ختیکا وه ستابوو، جویره ئیل وتی: الله اکبر بکه و به ربه رانی بکه، نه ویش الله اکبری کردو به ربه رانی کرد، پاشان ئیبلیس پۆشت و له لای جه مری ناوه پاستا وه ستا، کاتی که جویره ئیل و ئیبراهیم به ویدا تپیه رین پتی وت: الله اکبر بکه و به ربه رانی بکه، نه ویش الله اکبری کردو به ربه رانی کرد، ئیبلیس پیس و به ده پ پۆشت، ئه و بۆگه نه ویستی شتی تیکه لی هه ج بکا، به لام نه یقوانی، جویره ئیل دهستی ئیبراهیمی گرت تا که یاندیه مه شعری حه رام وتی: ئه وه ی نیشانم دایت زانیوته؟ سی جار ئه مه ی وته وه، نه ویش وتی: به لی^۲. ئه مه پیاویته کراوه له ئبو میجله ز و قه تاده وه هه ریه و جۆره^۳.

﴿رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ﴾ (۱۳)

دوعای ئیبراهیم بۆ ده وانه کردنی پیغه مبهرا (ﷻ)

خودای گه وه ئه فه رمویت: ﴿رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ په ره و ده گارمان! پیغه مبه ریکی هه ره له خویان بق بنیره، تا نیشانه کانی تو یان به سه ردا بخوینیته وه له کتیب و کارزانی پایان بیتی و له هه له بیته لایان کا، ده سه لات زانی و کارزانی هه ره بۆ خویه تی. خودای مه زن باسی دوعاکه ی ئیبراهیم ده کا که داوای کرد بق

^۱ مسلم ۱۲۵۵/۳ ص ۱۰۷.

^۲ سعید بن منصور ۶۱۵/۲ ص ۱۰۷.

^۳ ابن ابی حاتم ۳۸۷/۱.

خه لکی حهره م له خوځيان پټغه مېرځيان بڼ پوهانه بکا، واته: له نه وې ئبراهيم، ثم دعای ئبراهيمه له گه ل نه وې برياره ی خودا له پيشا دابووی يه کيان گرت له دانانی موحه مه د(ﷺ) به پټغه مېر له ناو نه و نه خوځنده وارانده دا و بڼ خه لکی تريش له عجه ميه کان له مړوځ و له جنوکه ش. مه به سته که ليژدها نه وې، يه که م که سې ناوی برده و له ناو خه لکا ناشکرای کردووه ئبراهيم بووه سلامی خواي ليبي و به برده و ام ناوی موحه مه د(ﷺ) هر براوه و ناويانگی بلايوته وه، تا نه و کاته ی دواين پټغه مېرې نه وې ئيسرائيل که عيسای کوړی مېرېم سلامی خواي ليبي هلسا وتاریکی داو ناوی هيناوه وه ک خودای گوره نه فرمويټ: ﴿إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِتِمْسْكَ خُلُقِي مَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْبَةِ وَبَشِّرْ رَسُولِي بِأَنِّي مِنْ بَعْدِي أَنَّهُ أَخَذَ﴾^۱ من پټغه مېرې خوا دم بڼ لای نيوه، نه و توره ته به راست داده نيتم که له پيش مندا هاتووه، مژده تان ليبي پټغه مېرځ له پاش من دي ناوی نه حمده ده. هر بڼ يه له م فرموده دا فرمويه تی: دوعاکي باوکم ئبراهيم و مژده کي عيسای کوړی مېرېم، وه نه فرمويټ: دايکم بينی که پوناکيه کی ليوه ده رچووه کوشک کاني شامي پټپوناک بوته وه.^۲ وتراوه: کاتي دايکی پټيه وه دووگان بووه له خويدا ديويه تی پوناکيه کی ليوه ده رچووه. گټراويه تيه وه بڼ که س و کاری و له ناوياندا بلاوي کردووه ناويانگی ده رکړدوه، نه و ييش سره تايه ک بووه. تايه به ت کردنی شام به ده رکړدوتی نه و پوناکيه هيمايه بڼ جيگري بونی ثاني خوداو پټغه مېرپايه تی له ولای شامدا، هر بڼ يه له کوتايی دونيادا ده بيتته مه لېه ندی ئيسلام خه لکه کي وه هر له ويذا عيسای کوړی مېرېم سلامی خواي ليبي ديته خواره وه له ديمه شق له لای مناره خوره لاتيه سپيه که يه وه. وه له هر دوو سه حيه که دا هاتووه: تاقمیک له سر هق به برده و ام ده جنگن و نابزن، که سې بيه وي دژايه تيان بکا، ناتوانی زيانيان ليذا، تا فرمانی خوا ديټ نه وان هروا ده ميننه وه. وه له سه حيه ی بوخاريدا هاتوه: نه وانه له شامن.^۳

مانای کتيب و حیکمه ت

خودای گوره نه فرمويټ: ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ﴾ له کتيب و کارزانيدا پايان بينی. يانی قورئان ﴿وَالْحِكْمَةَ﴾ يانی: سونه ت، نه مه قسه ی حه سن و قه تاده و موقاتيلى کوړی حيان و نه بو مالیک وکاسانی تريشه.^۴ وتراويشه: تيگه يشنه له نايندا، دژايه تی له هر دوو قسه که دا نه ﴿وَيُزَكِّيهِمْ﴾ له مه له پاکيان ده کاته وه. علی کوړی نه بو ته لحه له ئيبينو عه باسوه نه لټيت: يانی: گوټرايه لی فرمانی

^۱ الصف ۶.

^۲ احمد ۲۶۲/۵ ص ۱۰۷ سه حيه.

^۳ فتح الباری/ ۷۲۱/۶، مسلم/ ۹۱۵۲۴/۲.

^۴ ابن ابی حاتم/ ۳۹۰/۱.

خودا ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ﴾ دهسولات داری له کارزان هررقی. وات: دهسولات داریکی وایه دهسته و سانی ناکا، توانای بهسر همووشتیکا هیه، کارزانه له کردارو گفتاردا، همووشتی له جیی خویدا دادهنی، له بهر زانیاری و کارزانی و دادپه روهی خوی.

﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلاَّ مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾^(۱۲)
 إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ^(۱۳) وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَبْنَیْ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلاَّ وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ^(۱۴)

هیچ کهسی له نایینی نبیراهیم لاندات مه گهر گه وچ و گه مره بیت

خودای گهره وهلامی خوانه ناسان نه داته وه له وهی که دایان میتاوه و دوستیان کردوه له هاوهل پیداکردن بۆ خودا به پیچه وانه نایینی نبیراهیمی خلیل پابه ری بهرو هوق پوشتوان، ته نیا په روه ردگاری ده پهرستن و هاواری له هیچ شتی نه ده کرد جگه له، ته نیا چاوتروکانیکیش شهریکی بۆ دانناوه، دووره په ریژی خوی ده ریپی له گشت په رستویه ک جگه له خودا، دژایه تی که له کهسی کرد له و باره یه وه، بیژاری خوی ده ریاره ی باوکیسی ده ریپی، وتی: ﴿يَنْقُومُ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾^(۱۵) إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ^۱ که له کهم من له و کاره تان که شهریکتان بۆ خودای من دانناوه بیژارم، وامن به دلپاکی پووم کرده نه و کهسه که ناسمانه کان و زه مینی دامتاوه و له وانه نیم که شهریکی بۆ په پیدا ده کن. وه خودای مه زن نه فهرمویت: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ﴾^(۱۶) إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيِّدِي^۲ نبیراهیم به باوک و موزده کهسی خوی وت: من بیژارم له وهی ئیوه ده پیه رستن، مه گین له کهسی منی دوست کردوه، که خوی ږنگه م نیشان نه دا. وه نه فهرمویت: ﴿وَمَا كَأَنَّ اسْتَغْفَارَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلاَّ عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾^۳ که نبیراهیم داوای لیخوشیونی بۆ باوکی خوی کرد، ته نیا بۆ به جیه تانی به لیتیک بوو که پیتی دابوو، به لام کاتی که سور زانی دژی خودایه، نیتر هیچ خوی تینه که یاند، بیگومان نبیراهیم ندد له خواترس و له سر خویوو. وه نه فهرمویت: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾^(۱۷) شَاكِرًا لِّأَنْعَامِهِ أَجْبَنَهُ وَهَدَّاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ^(۱۸)

^۱ الانعام ۷۸-۷۹.

^۲ الزخروف ۲۶-۲۷.

^۳ توبة ۱۱۴.

وَمَا تَنْتَهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١﴾^۱ نبراهیم پیشه وایه کی به ره هق چو بو، به رفه رمانی خدا بو، له پیزی نه وانه نه بو که شریک بق خدا داده نین، چاکه کی خودای له بهر چاو بو، خودایش بوخوی هائی بژاردو شاره زای پزگی پاستی کرد، له دنیا به ره رمان دایه و له و دنیا ش له پیزی چا کاندایه. هه ریویه خودای مه زن نه فره رمویت: ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ﴾ چ که سبکی واهیه نایینی نبراهیم بنیته لاه؟ واته: پوو وه رگتیری له پزگیو په یامی نبراهیم و دزایه تی بکا ﴿لَا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ﴾ جا مه گین هه رخوی گه وچ بکا. واته: ناهه قی له خوی بکا به هوی گه مژده یی و نه زانیه وه. واز له هق بیینی و به ره و گومرایی بهوات: ﴿وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ نیتمه نه ومان له دنیا هه لبراردووه و له و دنیا شا و له پیزی پیاو چا کانه. واته: پزگی که سی نه گرتیه بهر که له دنیا دا هه لبراردووه بو پزیمایی کردن و شاره زاکردنی خه لکی هه ره له چاخی لاییدا تا نه وکاته کی خودا کردی به خه لیلی خوی، نه و له پوژی دواشا له پیاو چا کان و به خته وهرانه. هه رکه سی واز له پزگی نه و بیینی و له سه ر نایینی نه و ده رچی و پزگی گومرایی بگرتیه بهر چ که وچیبه که له وه گه وده تره؟ یان چا تاوانی له وه تاوان تره؟ وه که خودای گه وده نه فره رمویت: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾^۲ شریک بق خدا بریادان ناهه قیه کی زور مه زنه. نه بولعالیه و قه تاده نه لنین: نه م نایه ته له سه ر جووله که هاتوته خواره وه، پزیزانکیان داهینا که دوربوو له پزگی خوداو دزایه تی نایینی نبراهیم یان کرد که له سه ری بوون.^۳ نه م نایه ته شایه تی نه دات له سه ر نه و قسه یه که نه فره رمویت: ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾^۴ نبراهیم نه مووسایی بو نه مه سیحی، به لام یه کتاپه رستیک بو، خوی به خودا سپارد بو، هیچ هاوکاری بق خودا په یدا نه ده کرد، نه و که سانه کی له هه موو که س له نبراهیم نزیک ترن، نه وانه که نه وسا شوینی نه که وتن و نه و پیغه مبه ره و نه وانه ش که به یوایان پزیمیناوه، خودایش دزستی هه موو خاوه نیاوه وانه. خودای مه زن نه فره رمویت: ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْتُ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کاتی په ره و رگاری پیتی ووت: وه ره خوت به خودا بسپیره، وتی: واخوم دایه ده سستی پاهیتنه ری هه موو

^۱ النحل ۱۲۰-۱۲۲.^۲ لوقمان ۱۳.^۳ ابن ابی حاتم ۱/۳۹۲ ص ۱۰۸.^۴ ال عمران ۶۷-۶۸.

دُنیا. خودا فرمانی پَیداوہ کہ بہ دلپاکیہ وہ بیہ رستی و ملک چ و گوئی پایہ لی بی. نُویش بہ شہرعی و بہ قہدہ ریش وہ لَامی نُوہی دایہ وہ، خودای مہ زن نُوہ فرمویت: ﴿وَوَضَّيْ بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ﴾^۱ نِبراہیم بَن کوہدہ کانی و یہ عقوبیشی پاسپارد، واتہ: پاسپیری کردن بہم شاینہ، کہ گہر دن کہ چہیہ بَن خوا. یان زہ میرہ کہ دہ گہ پرتہ وہ بَن وتہ کہ کہ نُوہدہ قہیہ خودای مہ زن نُوہ فرمویت: ﴿أَسْلَمْتُ لِرَبِّ

أَلْعَلَمِينَ﴾^۲ واخوَم دایہ دہستی پەرہ ردگاری ہہ موو دُنیا. لہ ہر سوربوون و خو شہ ویستیان بَنی، پاریزگاری لی کرد تا وہ ختی مردنی، نُو پاسپیریہی کرد بَن مندالہ کانی لہ دوی خزی. وہ ک خودای مہ زن نُوہ فرمویت: ﴿وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ﴾^۳ کارِکی وای کرد نُم وتارہی لہ پاش خزی بُو تہ تہ وہ کہی ہریمینی. ہندی لہ زانایانی پیشینہ یہ عقوبیان بہ مہ نسوبی خویندوہ تہ وہ، عہتفیان کردہ وہ تہ سہر (بنیہ) وہ ک نُوہی نِبراہیم پاسپیری کردی بَن مندالہ کانی و کوپی کوہدہ کہی یہ عقوبی کوپی نِیسحاق. کہ لہ وکاتہ دا لہ ژیاندا بووہ و اللہ أعلم. چونکہ نِیسحاق خودا یہ عقوبی پَیدا لہ ژیانی نِبراہیمی خہ لیل و سارہ دا. مژدہ کہ نُوہ وانیشی گرتہ وہ، خودای مہ زن نُوہ فرمویت: ﴿فَبَشِّرْنَهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَآءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾^۴ نُوہا مژگینیمان پَیدا بہ نِیسحاق سہ پای نِیسحاقیش بہ یہ عقوب. وہ ﴿يَعْقُوبَ﴾ بہ مہ نسوبیش خوینراوہ تہ وہ. خُو نُوہر لہ ژیانی نُوہاندا نُوہایہ باسکردنی لہ نیوان مندالہ کانی نِیسحاقدا سو دیکی وای نَدہ بوو. وہ دیسان خودای مہ زن لہ سووہ تی عہنکہ بوتہ فرمویہ تی: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ الْأُتْبُوَّةَ وَالْكَتَبَ﴾^۵ نِیمہ نِیسحاق و یہ عقوبمان بہو بہ خشی و پیغہ مہبری و کتیبیشمان کردہ بہشی نَتہ وہی نُو. وہ لہ نایہ تیککی ترا نُوہ فرمویت: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً﴾^۶ نِیسحاقیشمان ہر پیغہ خشی و یہ عقوبیش زیادہ بہشی بی. نُمہیش دیسان نُوہ دہ گہ یہ نی کہ ہر لہ ژیانی نِبراہیمدا بووہ سہلامی خوی لی بی قودسی پیرؤزی دروست کردوہ. وہ ک کتیبہ پشزوہ کان ناماژہ یان پَیداوہ وہ لہ ہر دوو سہ حیچہ کہ دا ہاتووہ لہ نُوہ زہرہ وہ، وت: نُو پیغہ مہبری خودا ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ﴾ کام مژگوت یہ کہم جار دانرا؟ فرموی: مہ سجد الحرام، وت: پاشان کامی تر؟ فرموی: بہیتول موقہ دہس، وت: نیوانیان چہند بوو؟ فرموی: چل سال^۷.

۱ الزخروف ۲۸.

۲ ہود ۷۱.

۳ العنکبوت ۲۷.

۴ الانبیاء ۷۲.

۵ فتح الباری ۶/۶۶۹، مسلم ۱/۳۷۰.

ديسان پاسپيري كه يه عقوبيش بڻ منداله كاني به وزوانه باسي ديت. نه مهش ليژه دا به لگه يه له سره نه وه، كه نه ویش يه كيكه له وانه كه پاسپيري بڻ كراوه.

پيويستي پابه ند بوون به يه كتا پرستيه وه تا مردن

خودای گه وړه نه فرمويټ: ﴿يَبْنَىٰ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمْ الَّذِيْنَ فَلَا تَمُوْثُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ﴾^۱ فرزه ندانم خودا نم ثانيه ي بڻ نيوه هه لېژاردوه، كه واته به مسولمانى نه بڻى نه مرن. واته: له ژيان تاندا چا كه كار بن و له سره ثانيى خودا بن تا خودا له سره نه وه بتان مړينى. چونكه به زړى خه لكى له سره نه وه دهرن كه له سره زيني و له سره نه وهش زيندو ده كړنه وه، فرمانى خودايش هه روا بووه، هه ركسى نيازى كارى چاكي بويى خودا يارمه تى داوه و ناسانكارى بڼ كړدوه. وه نيازى چا كه پيشى بويى خودا دامه زراوى كردوه له سره ي. نه مهش دژايه تى نيه له گه ل نم فرموده دا كه نه فرمويټ: كه سى واتان هه يه كارو كړدوه ي به هه شتى ده كا تا له نيوان نم و به هه شتا نه اندازه ي گه زيكى ده مينى، كه چى نوسراوه كه پيشى ده كه وي و كارو كړدوه ي دوزخه ي ده كا و ده چيته دوزخ، هه ووه ها كه سى واش هه يه كارو كړدارى دوزخه ي ده كا تا به نه اندازه ي گه زيكى ده مينى و نوسراوه كه ي پيش ده كه وي و كارو كړدوه ي به هه شتى ده كا و ده چيته به هه شت^۲. وه له هر نوو سه حيه كه دا هاتوه كه پيغه مبر (۱۱۱) فرمويه تى: كا و كړدارى به هه شتى ده كا نه وه ي له خه لكه وه دياره وه كارو كړدارى دوزخه ي ده كا نه وه ي له خه لكه وه دياره. خوداى مه زن نه فرمويټ: ﴿فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَالْفَقْرَ ۝۵ وَصَدَقَ بِالْحَقِّ ۝۶ فَنَسِيْرُهُ لِّلْمَسْكِيْنِ ۝۷﴾^۳ وَاَمَّا مَنْ يَحِلُّ وَاَسْتَفْحٰ ۝۸ وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ ۝۹ فَنَسِيْرُهُ لِّلْمَسْكِيْنِ ۝۱۰ كَيِّ لَه نيوه ده به خشى و له خودا ترسا، به پاداشتى زډر باشيش به وای هه يه، به ره و جيكى حسانه وه پتى بڻ ناسان ده كه بن، به لام نه وه ي پڅى كړدوتى: كارم به كه س نيه، پاداشتى هه ره باشيشى پتى دژيوو، پيگه هه ره دژواره كه ي ده خه ينه به ر.

﴿اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ الْمَوْتُ اِذْ قَالَ لِاٰيٰتِهٖ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْۢ بَعْدِيْ قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَآءِكَ اِزْهَعِرْ وَاَسْمَعْ لِعِلٍّ وَاِسْحَقْ اِلَٰهًا وَّاحِدًا وَنَحْنُ لَكَ مُّسْلِمُوْنَ ۝۳۳﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُنتَلَوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝۳۴﴾

راسپيري يه عقوب بڻ كورم كاني له گيانه لاډا

خوداى مه زن نه فرمويټ: ﴿اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ الْمَوْتُ اِذْ قَالَ لِاٰيٰتِهٖ﴾^۴ نايا نيوه ناگاتان ليږو كه له گيانه لاډا يه عقوب به پوله كاني خوى ووت. خوداى مه زن به لگه ديتيته وه بڻ

^۱ فتح البارى ۱۰۵/۶ ص ۱۰۸.
^۲ الليل ۱۰۰-۱۰۱.

زمانی جو بره نیل و میکائیل بق سوله یمانی کړې د اود، خدا به دروی خستونه ته وه به وهی پټغه مبره که ی موحه مدهی ﴿١﴾ ټاگادار کرده وه که جو بره نیل و میکائیل جادوویان دانه به زانده ته خواره وه. سوله یمانیش سه لامی خوی لیبی بی ټاگایی خوی دهر برپوه له وهی داویانه ته پالی له و جادووه. هه والیشی پټداون که نه و جادووه له کرداری شه یاتینه کانه، که له بابل خه لکیان فیری جادو دهر کرد. نه وانهش که فیریان دهر کردن دوو پیاو بوون: یه کیکیان ناوی هارووت بوه نوی تریشیان ناوی هارووت بوه. هاروت و مارووت به پټی نه م ته نویله قسه و باسیکه خه لکی وتویانه و وه لام دانه وه یه کیشه بق نه وان^۱. نه م ته نویلهش دیارو ناشکرایه که ته که لوفیکی نوری تیدایه. نوری له زانایانی پیچشین و وتویانه هارووت و مارووت دوو فریشته بوون له ناسماندا، هه ردوکیان په وانه کران بق سر زه مین و نه وهی که کردیان له زه مینا کردیان، بویه پټکخستنی نیوان نه م و نیوان نه و به لگانه له سر بیگونامی فریشته کان شتیکه و خدا خوی لیبی ټاگادار بووه دهر یاری نه م دوانه و تایه بهت بووه به مانه وه، هیچ دژایه تیه کی تیدا نیه، وه کو چټن خدا له پیشا ټاگاداری کاری شه یتان بووه و له پیزی فریشته کان بووه. وه که نه فهرمویت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى﴾^۲ فرمانان به فریشته کاند ا سوژده له بهر نادم بهرن جگه له نیبلیس هه موویان سوژده یان بق برد، نه و سوژده ی نه برد. چه ندین ثایه تی تریش که به لگن له سر نه وه. له گه ل نه ویشا به سره هاتی هارووت و مارووت نذر سووک و ناسان تره له به سره هاتی شه یتان نه فرینی خودای لیبی. قورتوبیش نه مه ی گټراوه ته وه له عه لی و نیبنو مه سعودو نیبنو عه باس و نیبنو عومه ر و که عبه نه حبار و سوددی و که لبیه وه. به لام به سره هاته که ی زوهره گومانی تیدا نیه هه لبه ستر او دروستکراوه^۲. شوینه وار ناسان وتویانه: نه و دوریه ی نیوان بابل که به شتیکه له هه ریمی عراق، له دهر یای موحیتی غه ربی که پټی ده وتری نوقیانوس حه فتا پله یه، به دروژی و پانیه که شی دوری نیوان ناوه پاستی زه مینه له لای باشوره وه که په یوه سته به هیلای ناوه پاسته وه به سی و دوو پله، والله اعلم.

فیریوونی جادوو خوانه ناسیه (کفر)

خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿وَمَا يَمْلِكُانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾^۱ هه رکه سیکیان فیری جادو بگردایه، له پیشا پټیان راده گه یاند، نیغه هه بق تاقی کردنه وه یین. نه که ن خوداتان له بیر بجی. نه بو جه عفری رازی نه لیت: له په بیعی کړی نه نه سه وه له قه یس کړی عه باده وه له نیبنو عه باسه وه نه لیت: نه گه ر که سی بهاتایه بق لاتان حه زی له جادو گه ری بگردایه، نذر هه ولیان له گه ل

^۱ الطبری ۴۱۹/۲ ص ۸۴.

^۲ القرطبی ۵۱/۲.

قَدْ خَلَتْ^۱ ئەوانە كۆمەلانىك بوون كە پابردوون، كرده وەيان بۆ خۆيانە، ئۆيەش كرده وەى خۆتان بۆخۆتانە. واتە: ئەو پيشينانە كە پابردوون و پۆشتن لە باب و باپىرانتان لە پيغەمبەران و پياوچاكان هېچ سودىكتان پيئىناگەيەنئى لە پەچەلەك و پشتى ئەوان بىن، كاتئى كەئۆيە چاكەكار نەبىن و سود بە خۆتان نەگەيەنن، ئەوان كرده وەى خۆيان بۆخۆيانە و ئۆيەش كرده وەتان بۆخۆتانە ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ﴾ كەس بۆ كردارى ئەوان لىتان ناپرسئى، هەريۆيە لەئەسەرا هاتووە: كەسئى كردارى دواى خستبئى پەچەلەكى پەلەى پيئىناكات^۱.

﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۱۳۰)

خوداى گەورە ئەفەرموئىت: ﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وەتيان: بىنە جوو يان فەلە تارىنگا دەرەكن، بلى: ئيمە لەسەر دىنى ئىبراھىمىن كە ناھەقى بەجئى هئىشتووە بەھەق ھات، شەرىكىشى بۆ خودا دانەنا. موخەمەدى كۆپى ئىسحاق پىوايەتى كردووە لە ئىبنو عەباسەو ئەلئىت: عەبدوللەى كۆپى سورياس ئەعوەرە وئى بە پيغەمبەرى خودا (ﷺ) هېچ پىنگايەك نىە جگە لەوەى ئيمە لەسەرىنى ئەى موخەمەدە. شوئىنى ئيمە بکەووە تا پىنگە دەرەكى. گاوردەكانىش ھەروايان ووت. خوداى گەورە ئەم ئايەتەى ناردە خواریووە ﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا﴾^۲ وەتيان: بىنە جوو يان گاوردە تا پىنگە دەرەكن. خوداى گەورە ئەفەرموئىت: ﴿قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾ بلى: ئيمە لەسەر دىنى ئىبراھىمىن كە ناھەقى بەجئى هئىشتووە بەرەو ھەق ھات. واتە: ئيمە نامانەوئى ببىنە جوولەكە و گاوردە بەلكو شوئىنى ئاينى ئىبراھىم دەكەوئىن كە پىنگەيەكى راست و پەوانە. ئەمە قەسەى موخەمەدى كۆپى كەعبى قورەزى عيساى كۆپى جارىيە^۳. موچاھىد و پەبىمى كۆپى ئەنەس ئەلئىن: ﴿مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾ يانى: شوئىن كەوتوى ئاينى ئىبراھىمىن^۴. ئەبو قەلابە وئى: (الحنيف) ئەو كەسەيە كە بپوای بەگشت پيغەمبەران ھەيە لەيەم پيغەمبەرەووە تا دواين پيغەمبەر^۵.

^۱ مسلم ۲۰۷۴/۴ ص ۱۰۹.

^۲ ابن ابى حاتم ۳۹۶/۱.

^۳ ابن ابى حاتم ۳۹۷/۱.

^۴ ابن ابى حاتم ۳۹۷/۱.

^۵ ابن ابى حاتم ۳۹۷/۱.

﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾

وَعِيسَى وَمَا أَوْفَى النَّبِیُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳﴾

مسولمانان برہوای بہوانہ ہہموو ہہیہ کہ لہ لایہن خوداوہ پھوانہ کراوہ جیوازی لہ نئیوان ہیچ

پیٹفہ مہرہ نیکا ناکا

خودای گہ ورہ نہ فہ رمویت: ﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾

وَالْأَنْبِیَاءُ وَمَا أَوْفَى النَّبِیُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۴﴾

نئیوہ دہ لئین: نئیہ بہ خوداو بہو شتانہی بزمان ہاتوتہ خواری بہوانہی کہ پھوانہ کراون بقیہ براہیم و

نیسماعیل و نیشحاق و یہ عقوب و نہوہ کانی و نہوہیش بزموسا و عیساہش پھوانہ کراوہ نہوہ شتانہی

کہ بہ پیٹفہ مہران درا لہ لای پھورہ نئیوانہوہ باوہ پمان کرد، نئیہ جیوازی ناخہینہ نئیوان ہیچ کامیک

لہ مانہ و خومان ہر بہو سپار سوہ. خودای مہزن پنیماہی عہدہ خواہ نباوہ پھوانہ کانی دہ کا کہ پھوایان

ببی بہوہی کہ بہوہی پیٹفہ مہرہ کہ یوہ موحمہد (ﷺ) بزیان پھوانہ کراوہ بہتہوای، وہ پھوایشان

ہہبی بہوہش کہ بقیہ مہرہ پیشینہ کان پھوانہ کراوہ، وہ باسی ہندی لہ پیٹفہ مہرہ کانی

بہ دریزی کردوہوہ ہندی کشیان بہ کورتی باسکراوہ. کہ ہیچ جیوازی نہخہ نہ نئیوان پیٹفہ مہران بہ لکو

پھوایان بہوہو پیٹفہ مہران ببی. وہ ک ثوانہ نہ بن کہ خودای مہزن دہریارہیان نہ فہ رمویت:

﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا

بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿۱۵﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا﴾^۱ دیارہ دہیان ہوہی لہ نئیوان خوداو پیٹفہ مہرہ کانی

جیوازی دانئین، دہ لئین: نئیہ باوہ پ بہ ہندی کیان دہ کین و ہندی کیان بہ جیگی باوہ پ نازاتین. دہیان

ہوہی لہ نئیوانہ پنگاہیک بوقریان پیدہ بکن، بہ پاستی ثمانہ خوانہ ناسن. بوخاری پھوایتی کردوہوہ

لہ نہبو ہورہ یرہوہ نہ لئیت: نہہلی کتیب تہوراتیان بہ زمانی عیری دہخویندہوہ و بہ عہرہبی مانایان

دہ کرد بقیہ مہرہ خودا (ﷻ) فہرموی: پھو بہ نہہلی کتیب مہ کین و بہ درویشان

مہخہ نہوہ، بہ لکو بلئین: پھوامان بہ خودا ہیتاوہو بہوہش بزمان پھوانہ کراوہ^۲. موسلیم و نہبو داود

نہ سائیش پھوایتیان کردوہوہ لہ نئیبنو عہباسوہ نہ لئیت: زقرجار پیٹفہ مہرہ خودا (ﷻ) دوو پکاتی

پیش نویژی بہ یانی دہ کرد نہہی دہخویند: ﴿آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا﴾^۳ نئیہ پھوامان بہ خوداو بہوہی

^۱ النساء ۱۵۰.

^۲ فتح الباری ۲۰/۸ ص ۱۱۰.

^۳ مسلم ۵۰۲/۱، أبو داود ۴۶۲/۲، النسائی فی الکبریٰ ۳۲۹/۶.

برهان په وانه کړاوه بېرمان هېناوه. نه مېشی ده خویند: ﴿إِنَّمَا بِأَقْوَىٰ وَآشَهْدُ أَنَّكَ مُسْلِمٌ﴾^۱
 بېرمان به خودا هېناوه و توش شایه به، نیمه خومان به وده سپړین. نه بولعاليه و په بیع و قه تاده
 نه لټن: (الاسباط) نه وه کانی په عقوبه که دوازه پیاو بوون. هریک له و پیاوانه چنده کوړنکی بوو
 ناویان لټان نه سبات^۲. خه لیلی کوړی نه حمه دو که سانی تریش وتویانه: نه سبات له نه وهی نیسرائیلدا
 وهک هوزه کان و ابووه له نه وهی نیسماعیل، نه مېش نه وه ده گیه نی که نه سبات لټره دا مه به ست پټی
 گلی نه وهی نیسرائیل و نه وهی خودا ناردویه تیه خواره وه له نیگا بوسه نه و پیغه مېرانه سه لامی
 خویان لټی که له ناویاندا په وانه کړاوه. وهک موسا پټی وتن: ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ
 أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَ لَكُم مَّلُوكًا﴾^۳ که نه وهه موو پیغه مېره ی له ناو خوتان بق په وانه کړدوه، چنده پاشای
 له ناو خوتان په یداکړدوه. وه خودای مه زن فرمویه تی: ﴿وَقَطَعْنَهُمْ أَثْنَ عَشْرَةَ أَصْبَاطًا﴾^۴ نه وانمان
 به دوازه ده سته بهش بهش کرد. قورتوی نه لټت: (الاسباط) پانی: کومل و هوز که ده چنه وه سهریک
 نه سل^۵. قه تاده نه لټت: خودای مه زن فرمائی داوه به خاوه نیاوه پان که بېرمان به هه موو کتیب و
 پیغه مېرانی بی و به هقیان بزانت^۶. سوله یمانی کوړی هه بیب وتی: بیکومان نیمه فرمانمان پیکراوه
 بېرمان هه بی بهتورات و به نینجیل، به لام کار به وه نه که ین که تیا یاندا یه^۷.

﴿فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُ بِهِ فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ لَوْلَا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ سَبَّحَهُ اللَّهُ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ صَبَّحَهُ وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾﴾

خودای گوره نه فرمویت: ﴿فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُ بِهِ فَقَدْ أَهْتَدُوا﴾^۱ نه گره نه وانیش به وهی که
 نیوه بېرمان هېناوه بېرمان بینن، نه وه که وتونه ته سه ره پټی. واته: نه وانهی خوانه ناسن له نه هلی کتیب و
 غه یرز نه وانیش وهک نه وه بېرمان پټی هېناوه نه ی خاوه نیاوه پان به گشت کتیب و پیغه مېره کانی
 خودا و جیا وازیتان نه کرد له نیوانیاندا نه وه که وتونه ته سه ره پټی و تووشی هه ق هاتون: ﴿وَإِنْ لَوْلَا فَإِنَّمَا

^۱ ال عمران ۵۲

^۲ ابن ابی حاتم ۳۹۹/۱

^۳ المائدة ۲۰

^۴ الاعراف ۱۶۰

^۵ القرطبی ۱۴۱/۲ ض ۱۱۰

^۶ ابن ابی حاتم ۴۰۰/۱

^۷ ابن ابی حاتم ۴۰۰/۱

هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٠٩﴾ به لَام نه گهر خوځيان بوارد، نه وان دژايه تيت نه گن، خودا له نازاري نه وان ده تپاريزي، نقد بيسه رو زږو زانا هر خوځيه تي. واته: دواي هيتانه وې بلگه بځيان له هق لاياندا و بهره و پړوپوچ پوشتن، خودا له وان بټپاريزي و زالت بکا به سرياندا و يارمه تيت بدات. ښينو ښې حاتم پړوپايه تي کردوه نه لئيت: زياډي کوږي يونس ه والي پيداين، نافيعي کوږي نه بو نوعيم بځي گټپاينه وه وتي: هندی له جيتشينه کان مه سحفي عوسمانی کوږي عه فانيان بځناردم تا چاکی بکهم. زياد وتي: پټم وت: خه لکي ده لئين: نه و مه سحفي له باوه شي عوسماندا بوو کاتي که شهيد کړا خوځيني که وته سر: ﴿فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ خودا له نازاري نه وان ده تپاريزي. نافع نه لئيت: به چاوي خوځم خوځينم بيبي به سر نه م ښايه ته وه^۱. پاشان خوداي مه زن نه فهرموي: ﴿صَبَّغَهُ اللَّهُ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ صَبَّغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَبِيدُونَ﴾ په ننگيکه خودا پشتويه و کي هيه له خودا چاکتر په ننگ بږزي؟ ښمه ش هر نه و ده په رستين. زه حاک نه لئيت: له ښينو عه باسه وه خوداي مه زن نه فهرموي: ﴿فَطَرَتِ اللَّهُ﴾ ياني ديني خودا^۲. هر به و جوړه پړوپايه کړاوه له موجهيد و نه بو عاليه و عيکړه مو ښيراهيم و حه سن و قه تاده و زه حاک و عه بدللای کوږي که سپر و عه تپه ي عه وې و په بيبي کوږي نه نه س و سودديه وه^۳.

﴿قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ عَبِيدُونَ﴾ (۱۱۰) اَمْرَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ مَا أَنَا أَعْلَمُ أَمْرَ اللَّهِ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَبَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١١١﴾ ذَلِكَ أُمَةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُنْشَئُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾

خوداي گه وړه پټغه مېره که ي (ﷺ) ښاگاهدارده کا له سر کيشي بټپه رستان ده رياره ي خوداو نه فهرموي: ﴿قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ﴾ بلې: ښوه له سر خودا له گه لمان ده که ونه کيشي. واته: ښوه مشت و مړمان له گه لا ده گن ده رياره ي به کتاپه رستي و دلپاکي و ملکه چي و شويکه وتني فرمانه کاني خوداو وازميتان له قه ده غه کړاوه کاني؟ ﴿وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ﴾ که په روه رداري ښمه ش و ښوه ش نه وه؟ به کاره کانماندا راده گا هر نه و شايسته ي په رستنه و تاك و ته نيايه و شريکي نيه ﴿وَلَنَا أَعْمَلُنَا

^۱ ابن ابي حاتم ۴۰۲/۱ ص ۱۱۰.

^۲ ابن ابي حاتم ۴۰۲/۱.

^۳ ابن ابي حاتم ۴۰۳/۱.

وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ ﴿۱﴾ كَرِهَى خُومَان بُوخُومَان وكردارى خُوتَان بُوخُوتَان. نيمه بيزارى خُومَان دهرده بيزان
 له نيوه و له و هيش ده بيزه رستن. نيوهش له نيمه بيزان. وهك خوداى گهره له نايه تيكه ترا نه فهرمويت:
 ﴿وَلَنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾^۱ نه گهر ده لئين: تو
 درق ده كهى بلى: ناكارى من بُوخُومه و كردهى نيوهش ههريو خُوتانه، نيوه له كارى من ته ريكن
 و بهرپرسيار نين منيش بهرپرسيار نيم له و كارهى نيوه ده يكن. وه نه فهرمويت: ﴿فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسَلْتُ
 رَبِّيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ﴾^۲ نه گهر كيشهت له گهل ده كن، تو هه ر بلى: من له گهل شوينكه و توه كانم به دلى
 پاك پومان كرده ته خوا، تا كوتايى نايه ته كه. خوداى مهن دهر بارهى نيزه ايمم ده فهرمويت:
 ﴿وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَكِّمُونِي فِي اللَّهِ﴾^۳ هوزده كهى له سه ر نه م باسه شه يو كيشه يان له گهل ده كرد، وتى:
 خو نيوه له گهل من دهر بارهى خودا كيشه ده كن، تا كوتايى نايه ته كه. وهك خوداى گهره
 نه فهرمويت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِزْرَهَمَ فِي رَبِّهِ﴾^۴ تو نه و پياووت نه دى كه چون كيشه ي له گهل
 نيزه ايمم ده كرد، وه له م نايه ته پيروزه ده نه فهرمويت: ﴿وَلَمَّا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ﴾^۵
 كرده وهى خُومَان بُوخُومَان و كردهى خُوتَان بُوخُوتَان، نيمه به دل دهر بيزه رستن، واته: نيمه له نيوه
 بيزانين، نيوهش له نيمه بيزانين، نيمه به دل خودا دهر بيزه رستن و شه ريكي بق پهيدا ناكه ين. پاشان
 خوداى مهن ناره زايى خوى دهرده بيزه رستن دهر بارهى نه وه كه جووله كه يان مه سيحه كان ده يلئين: كه
 نيزه ايمم و نه و پيغه مبه رانه ي دواى نه و هاتوون و نه وه كانيشيان له سه ر نايى نه وان بوون كه نايى
 جووله كه يان نايى مه سيحه و نه فهرمويت: ﴿أَمْ يَقُولُونَ إِنَّ إِزْرَهَمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَنتُمْ أَعْلَمُ أَرَأَيْتُمْ﴾ يان ده لئين: نيزه ايمم و نيسماعيل و نيسحاق و
 يه يعقوب و نه وه كانى يه يعقوب جووله كه يان مه سيحيى بوون، بلى: خودا چاكر ده زانئ يان نيوه؟ واته:
 خودا چاكر ده زانئ و هه والى داوه كه نه وانه نه جووله كه بوون نه مه سيحيى وهك نه فهرمويت: ﴿مَا كَانَ
 إِزْرَهُمْ يَهُودِيًا وَلَا نَصَارِيًّا وَلَكِنْ كَانَتْ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾^۶ نيزه ايمم نه مووساى بوو

^۱ يونس ۴۱.

^۲ ال عمران ۲۰.

^۳ الانعام ۸۰.

^۴ البقرة ۲۵۸.

^۵ ال عمران ۶۷.

نہمہ سیحی، بہ لام یہ کتا پرستیک بوو خوی بہ خودا سپاردبوو، هیچ هاوکاری بۆ خودا پیدا نہ دہ کرد۔
 وہ نہ فرمویت: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ کیٰ لو کہ سہ ستمہ مکارترہ
 شایہ تہ کیٰ لہ لا ہبیٰ و لہ خودای بشاریتہ وہ؟ حہ سہ نی بہ سری نہ لیت: لہ و کتبہ دا کہ بویان ہاتبو
 دہ یا خویندہ وہ: کہ ناین ہر ناینی نیسلامہ و موحمہ د(ﷺ) پیغہ مہری خودای، نبیراہیم و
 نیسماعیل و نیسحاق و یہ عقوب و نہ وہ کانی یہ عقوب تہ ریکیان لہ جوولہ کہیی و گاوری و شایہ تیان
 داوہ بہ وہ بہ خودا و دانیشیان پتدا ناوہ۔ کہ چیٰ نہ و شایہ تہیی خودایان لہ لای خویان شاردوتہ وہ لہ و
 بارہ یہ وہ۔ خودای گہ و ردیش نہ فرمویت: ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾^۱ خودایش لہ ہموو ٹاکارتان
 بیٰ ٹاگا نیہ۔ نہمہ ہر ہر شہیہ کیٰ زور توندہ، واتہ: زانستی خودا دہوری زانیاری نیوہی داوہ، دہ زانی
 چیٰ دہ کن بہم زوانہ پاداشتان نہ داتہ وہ لہ سری۔ پاشان خودای مہ زن نہ فرمویت: ﴿تِلْكَ أُمَمٌ قَدْ
 خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نہوانہ کومہ لانیك بوون نیستا لہ
 نیواندا نہ ماون، چیان کردبیٰ بۆخویان کرد، نیوہش کار بۆخوتان دہ کن، ہرچیٰ نہوانہ کردویانہ
 نیوہی لیبہ رپرس نابن، خۆ حیساب کردنتان لہ سر نہوان هیچ سودیکتان پیتاگہ یہ نیٰ جگہ لہ شوین
 کہ و تنتان بویان۔ بہ خۆ حیساب کردنتان لہ سر نہوان لہ خوتان بایی مہ بن تا وک نہوان نہ بن و گہ ردن
 کہ چیٰ فرمانی خودا نہ بن و شوینی پیغہ مہرہ کانی نہ کہون کہ پہوانہ کران بہ مرکزینی دہرو
 ترستینہر، چونکہ ہر کہ سیٰ بروای بہ ہر پیغہ مہریٰ لہ و پیغہ مہرانہ نہ بیٰ، وک نہ وہ وایہ کہ بروای
 بہ هیچ پیغہ مہریٰ نہ بیٰ۔ بہ تایہ بہ تیش سہ روہی گشت پیغہ مہران و دواہن پیغہ مہرہ(ﷺ)
 پہوانہ کراوی پہ روہدگاری ہموو جیہانہ بۆ گشت مروؤ و جنوکہی موکہ لہ ف سہ لامی خودا لہ سر
 پیغہ مہرو ہموو پیغہ مہرہ کانی تریش۔

﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَهُمْ عَن قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهِمْ قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۶۲﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا
 وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقِبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى
 الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عَمَّا يَتَّبِعُ﴾ (۱۶۳) اَلَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عَمَّا يَتَّبِعُ﴾ (۱۶۳)

گواستنه‌وی پرووکه (قیبله)

بوخاری پیوایه‌تی کردوه له به‌رائه‌وه (به‌زای خوی لی بی) که پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) شانزه‌یان
 حه‌شه مانگ پرووه و قودسی پیروژ نویژی کرد، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) حه‌زی ده‌کرد پرووگی
 به‌ره و که‌عبه‌ی پیروژ بیت،^۱ به‌که‌م نویژی کردی پرووکه‌عبه نویژی عه‌سر بوو، که‌مه‌لی له‌گه‌لی نویژیان
 کرد، پیاویک له‌وانه‌ی که له‌گه‌لی نویژی کرد، که چووه ده‌روه به‌لای خه‌لکی مرگه‌وتا تپه‌بی که له
 پکوح دا بوون ده‌لئیت: خودا ده‌که‌مه شایه‌ت نویژم کرد له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌را (ﷺ) پرووه مه‌ککه. هر به‌و
 شیوه‌یه له‌نویژه‌که‌دا نه‌وانیش سوپانه‌وه پرووه مه‌ککه. نه‌وانه‌ی که‌مردن پرووه و قیبله نویژیان کرد بوو
 پرووه قودس، له‌کاتی گواستنه‌وی قیبله به‌ره و مه‌ککه که‌سانئ بوون کوژدان، نازانین چی بلئین
 ده‌باره‌یان خودای مه‌زن نه‌م نایه‌ته‌ی نارد خواره‌وه: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
 لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ نه‌و به‌وای هه‌تانه‌خودا به‌زایه‌ی نه‌داوه، خودا به‌رائه‌بر به‌مه‌ردوم زۆر دلسۆز
 دلۆفانه. ته‌نیا بوخاری خوی هیئاویه‌تی^۱، موسلمیش به‌جۆریکیتر هیئاویه‌تی^۲. موحه‌مه‌دی کوپی
 ئیسحاق له‌به‌رائه‌وه پیوایه‌تی کردوه، ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) نویژی پرووه و قودسی پیروژ
 ده‌کرد، زۆر سه‌یری ئاسمانی ده‌کرد، چاوه‌پوانی فه‌رمانی خودا بوو. خودای گه‌وره نه‌م نایه‌ته‌ی
 په‌وانه‌ کرد که نه‌فه‌رمویت: ﴿قَدْ رَأَى ثَقَلُوبَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاوَاتِ فَلَوْلَيْسَكَ قِبْلَةٌ تَرْضَاهَا قَوْلٌ وَجْهَكَ
 شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ تۆمان دیوه که به‌ره و ئاسمان ده‌پوانی، ئیمه‌ بهوت به‌ره و پرووکه‌یه‌ک
 وه‌رده‌گێڕین په‌سه‌ندت بی. سا بهوت به‌ره‌وه (مسجد الحرام) وه‌رگێڕه. پیاوی له‌موسولمانان ده‌لئیت:
 هه‌زمان ده‌کرد نه‌گه‌ر بمانزانیایه نه‌وانه‌ی له‌ ئیمه‌مردن پێش نه‌وه ی پروو وه‌رگێڕین به‌ره و
 قیبله (مه‌ککه) چۆن. نه‌و نویژانه‌شمان له‌ پرووه و قودسی پیروژ چۆنه. خودای مه‌زن نه‌م نایه‌ته‌ی نارد
 خواره‌وه که نه‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ﴾ خودا نه‌و به‌وایه‌ی که هه‌تانه به‌زایه‌ی
 نه‌داوه. هه‌ندئ له‌خه‌لکه بی ئاوه‌زه‌کان، که له‌هه‌لی کتیب بوون، وتیان چی نه‌وانی له‌و به‌وویه‌یان
 وه‌رگێڕا که له‌ پێشا پروویان تیده‌کرد؟ خودای مه‌زن نه‌م نایه‌ته‌ی نارد خواره‌وه: ﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ
 النَّاسِ﴾ له‌م خه‌لکه بی ئاوه‌زه‌کان که ده‌لئین، هه‌تا کوتایی نایه‌ته‌که^۲. عه‌لی کوپی نه‌بوته‌له‌ کوتی: له
 ئیبنوعه‌باسه‌وه: پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) کاتی که کزچی کرد بۆ مه‌دینه، خودا فه‌رمانی پێدا که پروو

۱ فتح الباری (۲۰/۸).

۲ مسلم (۳۷۵/۱).

۳ الطبری (۱۳۲/۳).

بکاته قودسی پیرۆز، جوله که کان پێیان خۆش بوو، پێغه مبهری خودا (ﷺ) شانزه یان هه فده مانگ پووی کرده قودسی پیرۆز، به لام پێی خۆش بوو پوو بکاته پووگهی ئیبراهیم له مه ککه، له خوا ده پاپاپه وه سه یری ئاسمانی ده کرد، بۆیه خوای گه وره ئه م ئایه ته ی نارد ه خواره وه: ﴿قُولُوا وَجْهَکُمْ سَطْرًا﴾. پوو وه رگێته ن به ره وه که عبه جوله که کان له وه که وتته گرمانه وه و وتیان: چی ئه وانی وه رگێته له وه پووگهی که له پێشان پوو یان تیده کرد؟ خودای مه زن ئه م ئایه ته ی نارد ه خواره وه: ﴿قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِي مَنْ يَّشَاءُ اِلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾^۱ خوره لات و خورنشین مولکی خودان، خوا مه یلی له هر که سی بی ده یخاته سه ر پاسته پی. له م به شه دا فه رمووده ی ئۆر هاتوه، پوخته که یان ئه وه یه، کاتێ که پێغه مبهری خودا (ﷺ) فه رمانی پێدا که پوو کاته به رده که له قودسی پیرۆز، له مه ککه دا له نێوان دوو پوکنه دا نوێژی ده کرد، که عبه ی پیرۆزیش له به رده میدا بوو که پووی ده کرده به رده که له قودسی پیرۆز. کاتێ که ککچیکرد بۆمه دینه، پووی بۆنه ده کرایه هه ردووکیان، خودای مه زن فه رمانی پێدا پوو بکاته قودسی پیرۆز. ئه مه قسه ی ئیبنوعه بباس و جمه وره. له سه حیحی بوخاریدا پوویات کراوه له به رانی کوپی عازیه وه، ئه م هه واله گه یشته کۆمه لی له ئه نساریه کان که له نوێژی عه سرا بوون پوو یان له قودس بوو، پوو یان به ره وه که عبه وه رگێته. دیسان له هه ردوو سه حیه که دا هاتوه، که ئیبنوعمه ر (په زای خوایان لی بی) ده لیت: له کاتێ که دا خه لکی له مزگه وتی قوبادداله نوێژی به یانیدا بوون، له و کاته دا که سێک دیت و ده لیت: پێغه مبهری خودا ئه مشه و قورئانی بۆ هاتۆته خوار، فه رمانی پێدا پوو بکاته قبیله (له مه ککه)، ئیوه یش پوو بکاته ئه وێ. پوو یان به ره و شام بوو، سوپانه وه به ره و که عبه ئه مه به لگه یه له سه ر ئه وه که ئه وه ی نه سخ ده کاته وه، به رپاره که ی به جێ ناهێنێ هه تا دوا ی ئاگادار بوون لێ. هه رچه ند له پێشیشدا په وانه کرابی و ئاگاداریشی پێدرا بی، چونکه ئه وانه فه رمانیان پی نه کرا نوێژی عه سرو مه غریب و عیشا بگێته وه، والله اعلم. کاتێ که ئه مه پوویدا، دوودلی و گومان و پاپایی له نێوان هه ندێ خه لکی دوو پوو خواره ناس و جووله که دا په یدا بوو، سه ریان لی شیواو له پێی پاستی ترازان، ده یانوت: ﴿مَا وَلَهُمْ عَن قِبْلَتِهِمُ اَلٰی کَاوًا عَلَیْهَا﴾ چی ئه وانی وه رگێته له وه پووگهی که جارن پوو یان تیده کرد. واته: ئه وه چیه ئه مانه جارێ پوو له قودس ده کن و جارێ پوو له که عبه ؟

^۱ الطبری (۱۲۸/۳).

^۲ یعارضه ما ثبت فی صحیح البخاری من صلاته (ﷺ) فی المحطم حیثما کان بمکة أنظر حدیث (۳۸۵۶).

^۳ البخاری (۳۹۹) وکان هؤلاء بن سلمة، وکانوا ساکنین عند مسج القبلتین.

^۴ فتح الباری (۲۴/۸)، مسلم (۳۷۵/۱).

خودای گه ورده یش له وه لایماندا فهرمووی: ﴿قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ خۆره لات و خۆرنشین مولکی خودان. فرمان و پیراردان هه موو به دهستی خودایه ﴿فَإَيْنَمَا تُولُواْ فَتَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ﴾ پوو بکه نه هر لایه ک، پووی خودا له وئییه: ﴿لَیْسَ الْاِیْرَ اَنْ تُولُواْ وَجْوهَکُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَکِنَّ الْاِیْرَ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ﴾^۱ کاری چاک هر نه وه نیه پوو به ره و پۆزه لات بکه ن یان پۆژتاوا. چاک نه وه یه که بپواتان به خودا هه بی. هه موو شته کان ده گه پۆته وه بۆ به رفهرمانی خودا، بۆ هر شوینی فرمانمان پێیدا ملکه چبین. خواناسی له گوپاپایه لی نه ودايه، نه گهر فرمانمان پێیدا له هه موو پۆژتیکدا چه ند جار ئیمه به نده ی نه وین، چی به رفهرمویت به جیی دینین، پوو له و شوینه ده که یین که نه رفهرمویت پووی تی بکه ن خودای گه وره گرنگیه کی تاییه تی دا به پیغه مبه رو (ﷺ) ئوممه ته که ی کاتی که پئی نیشان داوون بۆ پووگه ی ئیبراهیمی خه لیلی خوداو پووی کردنه ئو که عبه یه ی که له سه ر ناوی خودای گه وره دروست کراوه که شه ریکی نیو. به پۆژترین ماله له ماله کانی خودا له سه ر زه میندا. که ئیبراهیمی خه لیل دروستی کردووه (سه لامی خوی لی بی)، بۆیه خودای گه وره نه رفهرمویت: ﴿قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ یَهْدِیْ مَنْ یَّشَآءُ اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ﴾ بلی: خۆره لات و خۆرنشین مولکی خودایه مه یلی له هه رکه سی بییت ده یخاته سه ر پاسته پئی. نیامی نه حمد له عایشه وه پپوایه تی کردوه (په زای خوی لی بی) ده لیت: پیغه مبه ری خودا (ﷺ) له بابه ی نه هلی کتیه وه رفهرموویه تی: (نه وانه ئیره یمان پئی نابهن له سه ر هیه چ شتی، وه ک نه وه ی ئیره یمان پئی ده به ن له سه ر پۆژی هه یینی که خودا ئیمه ی شاره زا کردو نه وان لییان تیک چوو، وه له سه ر نه و پووگه ی یش که خودا شاره زای کردین بۆی و نه وان لییان تیک چوو. له سه ر نه وه ش که دای نوێژ ده لیتین (ثامین))^۲.

پۆژی ئوممه تی پیغه مبه ر (موحه مه د) (ﷺ)

﴿وَکَذٰلِکَ جَعَلْنٰکُمْ اُمَّةً وَصَاطًا لِّتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلَی النَّاسِ وَیَكُوْنَ الرَّسُوْلُ عَلَیْکُمْ شَهِیْدًا﴾ هه روه ما ئیمه ئیوه مان کرده ئوممه تیکی هه لپژارده، تا ناگاتان له مه رد م بی و پیغه مبه ریش چاو دیریتان لی بکا. خودای مه زن نه رفهرمویت: کاتی که ئیوه مان وه رگپرا بۆ پووگه ی ئیبراهیم (سه لامی خوی لی بی) و بۆمان هه لپژاردن تا ئیوه بکه یینه چاکترین ئوممه ت، بۆ نه وه ی له پۆژی قیامه تا ببنه شایه ت به سه ر ئوممه ته کانی تره وه، چونکه هه موویان دان ده نین به پۆژی ئیوه دا. مه به ست لیوه دا

^۱ البقرة (۱۱۵).

^۲ البقرة (۱۷۷).

^۳ أحمد (۱۳۴/۶)، پیاوه کانی جیی متمانه ن.

له (وسطاً) واته: چاکترین و باشتترین، وهك دهوتری قوره‌یش چاکترین په‌چه‌له‌كو بنه‌ماله‌ن. پیغه‌مبیری
خودا ش چاکترینی كه‌سه له هۆزه‌كه‌یدا، واته: به‌رزترین‌له په‌چه‌له‌كدا، وهك (الصلاة الوسطی)
به‌پزترینی نویژه‌كانه كه نویژی عه‌سره. وهك له سونه‌نه سه‌حیحه‌كاندا هاتووه، خودا ئه‌م ئوممه‌ته‌ی
تایه‌به‌تمه‌ند كرد به چاکترین ئوممه‌ت، به ته‌واوترین په‌په‌وه‌و پوون و ناشكراترین پته‌وه‌و كه خۆی
ئه‌فه‌رمویت: ﴿هُوَ أَجَبَتْكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مَلَأَ آبَاءَكُمْ مِنْهُ إِذْ يُبَيِّنُ لَكُمْ الدِّينَ ۚ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ
قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ﴾^۱ نه‌و هه‌ر خۆی ئیوه‌ی هه‌لبژاردوه،
له‌م ئاینه‌شدا تووشی زه‌حمه‌تی نه‌كردوون، هه‌ر ئاینی ئیبراهیمی باوكتانه له پێشداو له‌م قورئانه‌شدا،
هه‌ر نه‌و ناوی لێنان موسولمان، تا پیغه‌مبه‌ر شایه‌ت بێ له‌سه‌ر ئیوه‌و ئیوه‌ش شایه‌ت بن له‌سه‌ر خه‌لك.
ئیمامی ئه‌حمده له ئه‌بو سه‌عه‌ده‌وه‌ پێوایه‌تی كردوه: پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (نوح له
پۆژی قیامه‌تا بانگ ده‌كری، پێی ده‌وتری: ئایا گه‌یاندت؟ ده‌لی: به‌لی، هۆزه‌كه‌ی بانگ ده‌كری، پێیان
ده‌وتری: ئایا نوح پێی گه‌یاندت؟ ده‌لێن: هه‌یج ترسینه‌ریزكمان بۆنه‌هاتووه‌و هه‌یج كه‌سی نه‌هاتووته‌ لامان،
ده‌وتری به‌ نوح: كێ شایه‌تیت بۆ ئه‌دا؟ ده‌لی: موحه‌مه‌دو ئوممه‌ته‌كه‌ی. ده‌لێت: ئه‌مه ئه‌وه‌یه‌ كه
خودای گه‌وره ئه‌فه‌رمویت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ هه‌روه‌ها ئیوه‌مان كردوه ئوممه‌تی‌كی
هه‌لبژارد. (الوسط) واته: دادگه‌ر. بانگ ده‌كری‌و شایه‌تی بۆ ئه‌ده‌ن به‌ گه‌یاندنی، پاشان منیش
شایه‌تی ئه‌ده‌م له‌سه‌ر ئیوه‌^۲، بوخاری و تیرمیزی و نه‌سائی و ئیبنو ماجه‌یش پێوایه‌تیان كردوه^۳،
دیسان ئیمامی ئه‌حمده له ئه‌بوسه‌عه‌یدی خوده‌ریه‌وه‌ پێوایه‌تی كردوه: پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ)
فه‌رموویه‌تی: (پیغه‌مبه‌ری وا دیت له پۆژی قیامه‌تا دوو پیاو یا زیاده‌تر له دوو پیاوی له‌گه‌لیدا،
هۆزه‌كه‌ی بانگ ده‌كری، ده‌وتری: ئایا ئه‌مه ئاگاداری كردن؟ ده‌لێن: نه‌خێر، پێی ده‌وتری: ئایا
هۆزه‌كه‌ت ئاگادارت كرد؟ ده‌لی: به‌لی، ده‌وتری: كێ شایه‌تیت بۆ ئه‌دات؟ ده‌لی: موحه‌مه‌دو
ئوممه‌ته‌كه‌ی، بانگ ده‌كری‌ن، پێیان ده‌وتری: ئایا ئه‌مه هۆزه‌كه‌ی ئاگادار كرد؟ ده‌لێن: به‌لی، ده‌وتری:
ئیوه‌ چۆن ده‌زانن؟ ده‌لێن: پیغه‌مبه‌ره‌كه‌مان هه‌والی پێداین كه پیغه‌مبه‌ران گه‌یاندوویانه. ئه‌وه‌یه‌ كه
خودای گه‌وره ئه‌فه‌رمویت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِيَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ
عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾^۴، ئیمامی ئه‌حمده له ئه‌بوئه‌سه‌وده‌وه‌ پێوایه‌تی كردوه ده‌لێت: هاتم بۆ مه‌دینه‌، وا

^۱ الحج (۷۸).

^۲ أحمد (۲۲۰/۳)، فه‌رموده‌یه‌کی سه‌حیحه.

^۳ فتح الباری (۲۹/۸)، تحفه‌ الاحوذی (۲۹۷/۸)، النسانی فی الکبری (۲۹۲/۶)، ابن ماجه (۱۴۳۲/۲).

^۴ أحمد (۵۸/۳)، سه‌حیحه.

يېڭەت نەخۇشەيەكى تيا بالۇ بوويوۋە، خەلگىكى زۆرى تېدا دەمردن. لەلەي عومەرى كۆپى خەتاب دانىشتىبوم، جەنازەيەك بە لايدا تېپەپ كرا، باسى چاكەي خاۋەنەكەي كرا، دەلئيت: (وجبت وجب)، واتە: بەھەشتى برد، بەھەشتى برد بۇ خۇي. پاشان جەنازەيەكى تىرىش بە لايدا تېپەپ كرا، باسى خراپى كرا، عومەر دەلئيت: دۆزەخى برد دۆزەخى برد بۇ خۇي. ئەبونەسود دەلئيت: چى برد بۇ خۇي، ئەي گەرەي موسولمانان؟ دەلئيت: ئەۋە دەلئيم كە پېڧەمبەرى خودا (ﷺ) فەرموويەتى: (ھەر موسولماننى چوار كەس شاھىتەي چاكەيان بۇدا، خودا دەيخاتە بەھەشت). وتمان ئەي سى كەس: فەرموۋى: (سى كەسەش)، دەلئيت وتمان: ئەي دو كەس! فەرموۋى: (دو كەسەش)، پاشان پرسىياري يەك كەسمان لى نەكرد^۱ ھەر بەم شىۋەيە بوخارى تىرمىزى ونەسانى پىۋايەتيان كىردە^۲.

لەھىكەتى وىرگىپرانى پروگە

خوداى مەزن ئەفەرموۋىت: ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقْبَيْهِۚ وَاِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةًۭ اِلَّا عَلَى الَّذِيْنَ هَدٰى اللّٰهُ﴾ ئەۋ پروگەيەي پېتىشۋ كەبەرەپوۋى دەۋەستان نېمە ھەر لەبەر ئەۋە گۆپىمان تا بزانين كى دواي پېڧەمبەر دەكەۋى كېش پاشگەز دەبېتەۋە. ھەرچەندە كارىكى دىۋار بو، مەگەر بۇ كەسانىكى وا كە خوا شارەزاي كىردون. خوداى گەرە ئەۋەفەرموۋىت: بۇيە بىياري ئەۋەمان دا بۇ تۇ ئەي موخەمەد (ﷺ)، كە لە پېشا پوۋىكەيتە قودسى پىرئز، پاشان پوۋمان ۋەر گىپاي بەرەۋ كەبە، تا ئەۋانەي شوپىت دەكەۋن و گۆپراپەلەيت دەكەن دەرەكەن كە پوۋ لە ھەر شوپىنى بكى لەگەلت پوۋى تېدەكەن، ئەۋانەش كە دەرەكەن كە پاشگەز دەبنەۋە، ھەرچەندە ئەم كارە كە پوۋ ۋەرگىپانە لە قودسەۋە بۇ كەبە، كارىكى گران و دىۋارە لەسەر دلەكان مەگەر ئەۋ كەسانەي كە خوا دللى شارەزا كىردون و بېۋاي تەۋاۋيان بە پېڧەمبەر ھەيە دەزانن ھەرچى ئەۋ ھىناۋىيەتى ھەر ئەۋە ھەقەۋ گومانى تېدا نىە. خودا ويستى لە ھەر شىئى بېيت دەيكاۋ بىياري لەسەر ئەدات، ھەر ئەۋە ئەرك دەخاتە سەر بەندەكانى خۇي ۋەرچى (نەسخ) بكاۋە (نەسخى) دەكاتەۋە، كارەكانى خودا ھەموۋى پېرە لە كارزانى ۋەلگەۋ نىشانەي پېون ۋەھىز. بە پېچەۋانەي ئەۋانەۋە كە دلپان نەخۇشە كە ھەركاتى شىئى پوۋىدات، گومانپان بۇ پەيدا دەبى. ۋەك چۇن خاۋەنباۋەپان بېۋايان بەھىزۋ پتەۋتر دەبى. ۋەك خوداى مەزن ئەۋەفەرموۋىت: ﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هٰذِهِۦٓ إِيمَانًاۚ قُلِ الَّذِينَ آمَنُوا فَرَادَتْهُمْ إِيمَانًاۚ وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٠٠﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ

^۱ احمد (۲۱/۱)، سەھىجە.

^۲ فتح الباري (۲۷۲/۳)، تحفة الاحوذى (۱۶۶/۴)، النساۋى (۵۱/۴).

هوى ناوان به جووله كه (اليهود)

(اليهود) له (الهوده) وه هاتووه، مه بهست پيى خوشه ويستيه. يان (الهود) يانى: تهويه كردن. وهك موسا سهلامى خواى ليبيى وتى: ﴿إِنَّا هُنَا لَكَ﴾ نيمه گه پايينه ته وه بق لاي تق. واته: تهويه مان كردووه. وهك شه وه بنه پها به وه ناويرابن، له بهر تهويه كردن و خوشه ويستيان بق يه كترى. وتراويشه: له بهر په يوه ندى و خزمه يه تيان به يه هووداوه كوپه گه وره كى يه عقوب. عه مري كوپى عه لا وتى: چونكه نه وان له خوئينده وهى ته وراتا نه جولان (يتهودون).

هوى ناوان به نه سارا (النصارى)

كاتى عيسا سهلامى خواى ليبيى په وانه كرا، پيويست كرا له سر نه وهى ئيسرائيل شوپنى كه ون به رفرمانى بن، هاوه له كانى نه هلى ثاينه كهى نه وانه نه سارا بوون. به وه ناوانان له بهر هاوكارى و يارمه تى دانى يه كترى له ناو خوياندا. نه نساريشيان پيوتراوه. وهك عيسا سهلامى خواى ليبيى وتى: ﴿مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُ مَنَ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾^۱ كى بي له پتى خودا يارمه تيم بدا؟ حواره كان وه لاميان داوه كه خومانين له پاى خودا يارمه تى دهرين. قه تاده و ئيبنو جوره يچ نه لئين: بويه به و ناوه ناو نران، له بهر شه وه زهويه كدا نيشته جيى بوون پيى ده وترا ناسره ئيبنو عه باسيش هر واى وتووه والله اعلم^۲. وتهى (النصارى) كوى (نصران) وهك (نشاوى) كوى (نشوان) و (سكارى) كوى (سكران) وه به ژنيش وتراوه (نصران). كاتى كه خوداى گه وره كه موحه مدهى (ﷺ) نارد كه دواين پيغه مبه ره و په وانه كراوه به گشتى بق نه وهى ئاده م، پيويسته برپاى پييينن و له هر شتيكا فرمانيان پييده كا كوى پايه لى بن و هر شتيكيشى ليقه ده غه كردوون ليى دوركه ونه وه، نه وانه كى كه به رفرمانان خاوه نباوه پى پاسته قينه ن، ئومه تى موحه مدهى (ﷺ) ناوانراوه به خاوه نباوه پان، له بهر ندى برپاين و نذر پابه ند بوونيان، چونكه نه وان برپاين به هه موو پيغه مبه رانى پيشينه و نه و شته ناديارانه ش له مه به دوا دين هه يه.

سابيئون-العائبون-

به لام سابينه كان، پاى جياوازيان هه يه له سهريان، سوفيانى سهورى نه لئيت: له له يس كوپى نه بوو سهليمه وه، له له مواهيد وه نه لئيت: گه ليكن له نتيوان مه جوس و جووله كه و فله كاندا و هيج ثاينتيكان نيه^۳. ئيبنو جوره يچيش هه روا پيوايه تى كردووه لييه وه^۱. پيوايه تيش كراوه له عه تا و سه عيذى كوپى

^۱ ال عمران ۵۲.^۲ الرازي ۹۷/۳ ص ۶۷.^۳ الطبري ۱۴۲/۲.

نویژه‌ی که پوهو و قودس کردوتانه به خه‌ساری نادا، له‌گه‌ل‌ئو پړوا بوونه‌تان به پیغه‌مبه‌ره‌که‌تانو شوین که‌وتنتان له‌گه‌لی بۆ پووکرده که‌عبی پیرۆز. له ه‌ردوو لایان پاداشتی ته‌واوتان نه‌داته‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ خدا به‌رانبه‌ر به‌مردوم دلسۆزو دلۆفانه^۱. له‌فه‌رموده‌ی سه‌حیادا هاتوه که پیغه‌مبه‌ری خودا(ﷺ) ژنیکی بینی له‌دیله‌کان که له‌منداله‌که‌ی جیاکرا‌بوه‌وه، وای لېها تبوو ه‌موو مندالیکي له‌دیله‌کان باوه‌ش پیدا ده‌کردو ده‌یگرت به‌سنگیه‌وه، نه‌و ژنه به‌دوای منداله‌که‌یدا، ده‌گه‌را کاتی که‌دۆزیه‌وه گرتیه باوه‌ش و مه‌کی خسته ده‌می، پیغه‌مبه‌ری خودا فه‌رمووی: (ثایاگومان ده‌بن نه‌و ژنه منداله‌که‌ی بهاویته‌ناو ناگر، که‌بشتوانی فره‌ی نه‌دات؟) وتیان: نه‌خیر نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا(ﷺ)، فه‌رمووی: (سا سویند به‌خودا، خودا به‌به‌زه‌یت‌رین ده‌ریاره‌ی عه‌ده‌کانی له‌ودایکه‌بۆ منداله‌که‌ی)^۲.

﴿قَدْ زَرَىٰ ثَقَلَبٌ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ فَلْتَوَلَّيْنِكَ قِبَلَهُ تَرْضَاهَا قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِفَعْلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾

یه‌که‌م شتی که (نه‌سخ) کراوه له‌قورئاندا پووکه بوو

عه‌لی کوبی نه‌بوته‌لحه: له‌ئیب‌نوعه‌باسه‌وه‌ده‌ئیت: یه‌که‌م شتی له‌قورئاندا (نه‌سخ) بووه‌وه پووکه بوو، نه‌ویش کاتی که پیغه‌مبه‌ری خودا(ﷺ) کوچی کرد بۆ مه‌دینه، دۆزینه‌ی خه‌لکه‌که‌ی جووله‌که بوون، خودای مه‌زن فه‌رمانی پیدا که پوو له‌قودسی پیرۆز بکن. جووله‌که دۆریان پی خوش بوو، زیاتر له‌ده‌مانگ پیغه‌مبه‌ری خودا پوو له‌قودسی پیرۆز بوو. پیغه‌مبه‌ر پووکه‌ی ئیبراهیمی پی خوش بوو. ده‌پاراپه‌وه له‌خوداو سه‌یری ناسمانی ده‌کرد خودای گه‌وره‌ئهم‌ثایه‌ته‌ی نارده‌خواره‌وه ﴿قَدْ زَرَىٰ ثَقَلَبٌ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ فَلْتَوَلَّيْنِكَ قِبَلَهُ تَرْضَاهَا قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ تۆمان دیوه به‌ره‌و ناسمان ده‌پوانی، ئیمه‌پووت به‌ره‌و پووکه‌یه‌که‌وه‌رده‌گتیرین په‌سه‌ندت بی، سا پووت به‌ره‌و (مسجد الحرام) وه‌رگتیره‌و له‌هه‌رکوتیش بن، هه‌ر پوو بکنه‌نه‌ویدوه. جووله‌که‌کان که‌وتنه‌گومانه‌وه‌و وتیان: ﴿مَا وَلَّهُمْ عَنْ قِبَلِهِمْ آلٍ كَأُولَٰئِهَا قُلُوبُ اللَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ چی نه‌وانی وه‌رگتیره‌و له‌پووکه‌یایه که له‌پیشادا پھویان تیده‌کرد؟ بلێ: خوره‌لات و خورنشین مولکی

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۹۹/۱).

^۲ مسلم (۲۱۰۹/۴).

خودان^۱ پاشان خودای مەزن فەرمووی: ﴿فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَسَمَّ وَجْهُ اللَّهِ﴾^۲ پووێکە نە هەر لایەک پەوی خودا لەوێتە: ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنُعَلِّمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ﴾ هەر بۆیە مان گۆپی تا بزانی کێ دای پیغه مەبر دەکەوێ و کێش پاشگەز دەبیتهوه.

نایا (پووکە) قیبلە (کە حەبە خوێتە، یان پوویەکی کە حەبە

حاکیم لە عەلی کوپی ئەبوتالبیەوه (پەزای خۆی ئی بێ) پوویەتی کردووە ﴿قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ سا پووت بەرەو (مسجد الحرام) وەرگێڕە. دەلێت: (شطرە) لایەنی^۳. پاشان دەلێت: سەنەدەکانی سەحیحە. ئەمە قەسە ئی بولعالبی و مواهیدو سەعیدی کوپی جوبەیرو قەتادە و پەبیعی کوپی ئەنەس و کەسانی تریشە^۴. ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ لە هەر کویش بوون، هەر پووێکە نە ئەوێتە. خودای گەورە فەرمانی داوە کە لە هەموو پوویەکی زەویەوه، پۆژەلات و پۆژتاوا لە پاست و چەپەوه، هەموو نوێژەکان دەگرتەوه، جگە لە نوێژە سونەتەکان لە کاتی سەفەردا، هەرچۆنی پوو بکات نوێژ دەکا، تەنیا دلی لەلای کە حەبە بیته، لە کاتی شەپە شمشیریشدا لە کاتی شەردا هەرکەسەو چۆن بتوانی نوێژ دەکا. هەر کەسێ نەزانێ قیبلە کامەیه بە بۆچوونی خۆی پوو لە قیبلە دەکا، با بە هەلەیش پەوی لە قیبلە کردبێ هەر دروستە. چونکە خودای مەزن بە پێی توانا نەبێ ئەک ناخاتە سەر هیچ کەسێ.

گۆڕینی پووکە لەلای جوله کەکان زانراوه

﴿وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ ئەوانە ئی هەلی کتێبێ دەزانن کە ئەمە راستەو لەلایەن پەرەردگاریانەوهیه. واتە: ئەو جوله کەکانی کە دژایەتی پووکردنە قیبلە ئی ئیوه دەکەن و پوو وەرەدەگێنن لە قودسی پیرۆز، باش دەزانن کە خودا فەرمانت پێدەکا کە پوو وەرگێڕی لە قودسی پیرۆز پوو بکەیتە کە حەبە پیرۆز، لە کتێبەکانیاندا لە پیغه مەبرەکانیانەوه هاتووە دەربارە ئی سیفەتی پیغه مەبر (ﷺ) ئوممەتە کە ئی، کە خودای گەورە باسی تایبەتەندی ئی پیغه مەبر و پۆزو پلە و پایە کردووە و ئی پەیا مە تێرو ئەواوە گەورەیه شی پێدا پەوانە کردووە. بەلام ئەهلی کتێب ئەوه

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۱۰۲/۱).

^۲ البقرة (۱۱۵).

^۳ الحاکم (۲/۳۶۹).

^۴ ابن ابی حاتم غ: (۱۰۷/۱-۱۰۹).

دهشارنه وه به نیرهیی و خوانه ناسی و لاساری خویان، هر بویه خودای گوره هه په شهی توندیان لی ده کاوت نه فرمویت: ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا يَمْكُرُونَ﴾ خودایش له هر کاری بیکن ناگداره و بی ناگانه. ﴿وَلَيْنَ آتَيْنَ الَّذِينَ أَوْثَرُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قَوْلَكَ وَمَا آتَيْتَ قَوْلَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِشَايِعَ قَوْلِ بَعْضٍ وَلَيْنَ آتَبَعَكَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَيْنَ الْفُلَّالِيكَ﴾ (۱۵۵)

لاساری جووله که و خوانه ناسی و هه ل نه دانیان

خودای مزن باسی خوانه ناسی و لاساری دژایه تی جووله که و نه وهی ده یزانن ده رباری پیغه مبره خودا (ﷺ) خو نه گه ر پیغه مبر هرچی به لگه و نیشانه هه په که بوی هاتوه بوی بهینانایه له سر راستی په یامه کی شوینی نه ده که وترو وازیان له هه و او ناره زوو خویان نه ده مهینا. وه که خودای گوره نه فرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ نه و که سانه ی گنتی په روه ردگاری تویان لی هاته دی، نیتر باوه پ ناهینن. هه موو نیشانه په کیشیان بوی، هه تا نازاری به ژان به چاوی خویان ده بینن. هر بویه لیره یشدا نه فرمویت: ﴿وَلَيْنَ آتَيْنَ الَّذِينَ أَوْثَرُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قَوْلَكَ وَمَا آتَيْتَ قَوْلَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِشَايِعَ قَوْلِ بَعْضٍ﴾ نه هلی کتیب هر نیشانه په کیان نیشان بدهی، هوو له هوو که کی تو ناکن، تو ش نیتر هوو ناکیته هوو کی نه وان، هر به م جوړه هیچ کامیشتان هوو ناکنه هوو کی په کتر. نه مه باسی نذر گرنگیدانی پیغه مبره (ﷺ) به فرمانی خودای گوره، وه که چون جووله که کان نذر پابه ندن به بوچون و هه و او ناره زوو خویانه وه، پیغه مبریش (ﷺ) دیسان نذر پابه ند بووه به فرمان و گوپراه لی و شوین که وتنی په زامه ندی خودا وه شوینی ناره زوی نه وانه نه ده که وت، له به رنه وهی که قودسی پیروز هوو کی نه وانه، به لکو که هووی تی کردوه له به ر فرمانی خودا بووه، پاشان خودای گوره هه په شه ده کات له و که سانه کی دژایه تی هه ق ده کن که زانایان ده یزانن و شوینی ناره زوو ده که ون. چونکه زانا زیاتر شاره زای به لگه په و زیاتر به رپر سیاره له خه لکی تر. هر بویه خودای مزن هووی گنت ده کاته پیغه مبرو مه به سیشی نوممه ته که شیه تی و نه فرمویت: ﴿وَلَيْنَ آتَبَعَكَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَيْنَ الْفُلَّالِيكَ﴾ تو ش له پاش نه و زانسته کی بو ت هاتوه، نه گه به شوین ناره زوو نه واندان بپوی، له ناهه قیکاران ده بی.

﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (۱۶)

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۱۷﴾

شارمزی جوولہ کہ بہ پیغمبر (ﷺ) شاردنہوی ہق

خودای مہزن نہ فرمویت: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ نہ ملی کتیب وہ کورانی خویان نہم پیغمبرہ دہناسن. خودای مہزن باسی زانایانی نہ ملی کتیب دہکات کہ دہزائن نہوی کہ پیغمبرہی خود (ﷺ) بوی ہیناون پاستہ، وہ کہ چون کہسی لہوان کورہی خوی دہناسی. عہرہبکان نمونہی شتی پاستیان وا دہہیناہوہ، وہ کہ لہم فرمودہدا ہاتوہ کہ پیغمبرہی خود (ﷺ) فرموی بہ پیاوٹک مندالیکی بجوکی خوی لہگہ لا بوو (نہمہ مندالی خوتہ؟) دہلئت: بہلی، نہی پیغمبرہی خودا شایہتی بق نہدم. فرموی: (بیگومان نہم تاوان دہریارہت ناکاو تویش خرابہ دہریارہی ناکہی)، قورتوبی دہلئت: لہ عومہرہوہ پیوایہت کراوہ کہ دہلئت بہ عبدللہ ی کورہی سہلام: نایا موحمہد (ﷺ) دہناسی. وہ کہ چون کورہکی خوت دہناسی؟ دہلئت: بہلی، زیاتریش. نہمین لہ ناسمانوہ ہاتوتہ خوار بق سہر نہمین لہ زہمیندا، بہ سیفہتہکانی ناسیومہ. بہلام دہریارہی دایکی نازانم چون بووہ. ^۱ خودای گہورہ نہ فرمویت لہگہ ل نہوپاستیہدا کہ بزیان دہرکہوتوہو دہیزانم ﴿وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ دہستہیکیش ہہرچہندہ دہزائن ہق چہ دہیشارنہوہ. واتہ: نہوسیفہتانہی کہ لہناو کتیبہکیاندا ہہیہ لہ خہلکی دہشارنہوہ دہریارہی پیغمبر (ﷺ) پاشان خودای گہورہ پیغمبرہکیو پاوہستاو کردو ہوالی دانو ناگاداری کردن کہ نہوی پیغمبر (ﷺ) ہیناویہتی ہہر نہوہ ہقو گومانی تیدا نیو نہ فرمویت: ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ نہم پاستو لہ پەرہردکاری تزوہیو ہہرگیز دوودل مہبہ.

﴿وَلِكُلِّ وِجْهٌ هُوَ مُوَلِّيًا فَاسْتَفِوا الْخَيْرَاتِ إِنَّمَا تَكُونُوا يَاتٍ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ ﴿۱۸﴾

ہہموو نومہتیک رووگہیہکی ہہیہ

﴿وَلِكُلِّ وِجْهٌ هُوَ مُوَلِّيًا فَاسْتَفِوا الْخَيْرَاتِ﴾ ہہموو لایہک شوینیکیان ہہیہ پوری تیدہکن. دہسا نیوہیش بق چاکہ پیشریکی بکن. عوفی لہ نیبوعہ بیاسوہ دہلئت ﴿وَلِكُلِّ وِجْهٌ هُوَ مُوَلِّيًا﴾ ہہموو

^۱ احمد (۱۶۳/۴)، فرمودہیہکی باشہ (جید).

^۲ القرطبی (۱۶۳/۲).

لایه شوینتیکان هیه پووی تیده کەن. مەبەست پیتی ئەهلی ئاینبەکانە، ئەفەرمویت هەموو گروپیە ک
 پوویگەیکە هیه پیتی پازین، پوویگە خودا ئەو شۆینە خاوەن باوە پان پووی تیده کەن^۱. ئەبولعالبە
 دەلێت: جۆلە کە لایەکیان هیه پووی تێ دەکەن و نەسرانیان لایەکیان هیه پووی تیده کەن، ئەو ئەم
 ئوممەت! ئێوەش خودا پیتی نیشان داوێ بۆ ئەو پوویگە یە کە هەر ئەو پوویگە یە^۲. هەربە و جۆرە لە
 موچامیدو عەتاو زەحاک و پەبیعی کوپی ئەنەس و سوددی کەسانی تریشە و پیاویە تکرارە^۳. ئەم ئایەتە
 لەو ئایەتە دەچێ کە خودای گەرە ئەفەرمویت: ﴿لِكُلِّ جَمَلًا مِّنْكُمْ شِرْعَةٌ وَمِنْهَا جَاءَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
 لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لَّيَبْلُوكُمْ فِي مَاءِ آتَانَكُمْ فَاسْتَفِئُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾^۴ بۆ هەر
 کۆمەڵێک لە ئێوە پێشوینتیکان دانارە، ئەگەر خودا بیویستایە هەمووی دەکردنە یە ک ئوممەت، بەلام
 ویستی خوا وابوو لەو شتەنە کە پیتی داوین تاقیمان بکاتەو، دەسا ئێوەش لە کاری چاک پێکەو
 کێ بەرکێ بکەن، هەمووتان دەگەرێنەو لای خودا. لێرەیشدا ئەفەرمویت: ﴿أَيُّنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ
 اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾^۵ لە هەر کوێ بن خودا کۆتان دەکاتەو، خودا توانای بەسەر
 هەموو شتدا هیه. واتە: خودا توانای هیه هەمووتان لە زەویدا کۆ بکاتەو هەرچەندە لاشەو
 جەستەتان لە یە کەترجیا بویتەو.

﴿وَمَنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
 (۱۹) وَمَنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ
 لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَئِنَّهٗ نَفْعِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ

تەتدوت (۱۵)

بۆچی سێ جار لەسەر یە ک باسی (نەسخی) پوویگە کراوە

ئەمە سێهەم جارە خودای مەزن باسی پوویکردنە (مسجد الحرام) دەکات لە هەموو کیشوەرەکانی
 زەمیندا، و تارە: لەبەر ئەوەی چونکە ئەم باسە پەڕیوەندی بەم دەقەو هیه لە چ یە کە مەجاروچ
 داوایش، یە کە مەجار ئەفەرمویت: ﴿قَدْ رَأَى ثَقَلُوبُ وَجْهَكَ فِي السَّمَاوَاتِ فَلَنَوَلَّيَنَّكَ قِبْلَةً رَّضَاهَا﴾^۶ تۆمان

^۱ الطبري (۱۹۲/۳).

^۲ ابن ابي حاتم غ: (۱۲۱/۱).

^۳ ابن ابي حاتم غ: (۱۲۱-۱۲۲).

^۴ المائدة (۴۸).

ديوه كه بهر و ناسمان ده پواني، نيمه پروت بهر و پروگه يه كه ورده گيږين په سندندي. هه تا ده گاته

﴿وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ نوانهي نه هلي كتيبن

ده زانن كه نه په پاسته و له په روره دگارمانه ويه، خودايش له هر كاري بيكن ناگاداره. ليږدها خودا

باسي ورگرتني داواكي پيغمبر(ﷺ) ده كا. فرماني پيښه دات پرو له و پروگه يه بكات كه حزي

لييه تي و پتي خوشه. له جاري دووه مده نه فرمانوي: ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ له هر شوي نيكه و ده رچوي، پرو بكه (مسجد

الحرام) نه په پاسته و له په روره دگاري تقويه، هر كاري نيكش نيوه بيكن خودا ده يزاني. ليږدها

فرمويي تي: نه په پاسته و له په روره دگاري تقويه له پله يي كه په روزه ويه، كه پيگه وتوه له گه ل

په زامه ندي پيغمبر(ﷺ) ديسان پروني كړدوتوه كه نه ميس هه قو له لايين خودا ويه و پتي

پازيه مبه ست له جاري سته م حيكه تي پوچه لكرنه وي به لگي نوانهي ناكوكن له و جووله كانه ي كه

ناپه زايي ده رده بڼ له سر نه وي كه پيغمبر(ﷺ) پروي كړدوته پروگي نوان، كه نوان زانيوانه

چونكه له ناو كتيبه كه ياندي، كه پيغمبر(ﷺ) پرو ورده گيږي له قودسي پيږزه و به پروگي

نبراهيم(سلامي خوي لي بي). كه كه عبي پيږزه، بت په رسته عره به كانيش هيچ به لگه يه كيان

ناميني، چونكه پزي ندي كه عبيان ده گرتو زور به لايانه و خوش بوو كه پيغمبر پروي نيكرد.

حيكه تي نه سخي پروگه

خوداي مهن نه فرمانوي: ﴿إِنَّمَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ﴾ تا هيچ به لگه له دزي نيوه به دس

خه لگه و نه بي. واته: نه هلي كتيب سيفه تي هم نوممه ته ده زانن كه پرو له كه عبي پيږزه ده كن، خو

نه گه هم سيفه تيان نه ميني، نه و ده كنه به لگه له سريان، بو نه وي به لگيان به ده سته و

نه ميني ده رباري موسولمانان كه پرويان له قودسي پيږزه كړوه. پاشان خوداي مهن نه فرمانوي:

﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾. مه گره وانه يان كه سته مكارن مبه ست پتي موشريكه كاني قوره يشه له

به لگي نه و نامه قيكارانه ده ميننه و كه پوپو وچه. كه ده لين: هم پياوه ده لي له سر ثانيي

نبراهيم، نه گه پرو كړدنه كي بو قودسي پيږزه له سر ثانيي نبراهيم بچي لي په شيمان

بووه و. وده لاهه كي نه ويه خوداي مهن فرماني پيدا كه پرو بكاته قودسي پيږزه له سره تاوه.

خودا خوي كارزانه ده زاني له بهر چي، پيغمبر(ﷺ) گوپايله فرماني خوداي كړوه، پاشان

فرماني پيداوه كه پرو ورگيږي بهر و پروگي نبراهيم كه كه عبي پيږزه. له ميسدا هر گوپايله

فرماني خوداي كړوه، پيغمبري خودا(ﷺ) له همو كارو فرماني كيدا كه به رفه ماني خودا

بووه، چاوتروكانيك له فرماني خودا ده رنه چوه، نوممه ته كيشي هر شويي نه و كه وتون. پاشان

خودای گوره نه فرمویت: ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي﴾: نیتو له گومان و ناهه قی و لاساری نه وانه مه ترسن، ته نها هر له من بترسن. ﴿وَلَا تَمَيَّنْ عَلَىٰ كُرْ﴾ من ده مه وی ته و او چا که تان له گال بکم. ثم ده قه عه تف کراوه ته سر ثم نایه ته: ﴿إِنَّمَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ﴾ تا هیچ به لگهی دئی نیتو به دهس خه لکه وه نه بی. واته: تا نو به هرانه ی خوم ته و او بکم له سه رتان ده ریاره ی په واکردنی قبیله بۆتان که پوی تیبکن، ثم شه ریه ته تان له گشت لایه که وه بۆ ته و او بکم ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ ده مه وی شاره زا بین واته: له وه ی که نوممه ته کانی تر لیان ون بووه، نیتو مان لی شاره زا کرد، تاییه تمان کرد به نیتو وه، هر بۆیه ثم نوممه ته به ریزترین و چاکترین نوممه ته.

﴿كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ (۱۱) فَأَذْكُرُوا لِي آذْكُرْكُمْ وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿۱۲﴾

په وانه کردنی پیغه مبهرا (ﷺ) چا که یه کی زور که وره یه ده بی شوکرو یادی خوی له سه ر بگری

خودای مه زن به هره کانی خوی وه بیر به نده کانی ده مینیتته وه، له په وانه کردنی پیغه مبهرا که نایه ته کانی خودا ده خوینیتته وه بۆیان ونه فامانه له خو په وشتی پیسو ناشیرین و کرداری نه فامی و له تاریکستان ده ریان دینی و به ره و پووناکی ده یانبات، فیزی کتیبیان ده کات که قورنانه، فیزی حکمه تیان ده کات که سوننه ته و ناگاداریان ده کات له و شتانه ی که له کاتی نه فامیدا زور بی ناگا و بوون به قسه ی درؤو ده له سه، ده خه له تان به هوی خیرو به ره که تی نو په یامه ی که به پیغه مبهره که یدا نارویه تی بۆیان، کردونی به پیاو چاک و زانا و فیزی زانیاری باش و دلپاکی و کم نه رکی و پاستگویی بوون، خودای مه زن نه فرمویت: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ﴾^۱ خاوه نبالوه پان بهر منه تی چا که ی خودان که به کیک هر له خویانی نارو پیغه مبهریان بی، نیشانه کانی خودایان به سه ردا ده خوینیتته وه و به خاوینی پایان ده گری سه رگونه ی نو که سانه ش ده کات که نازانن ریزی ثم به هره یه بگرن، نه فرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كَفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾^۲ نایا نه تدی نو که سانه ی ناشو کریان له به رانبهر چا که ی خودادا کردوه و گلی خویان به ره و هه لدير برد. مه به ست له به ره ی خودا موجه مبه ده (ﷺ)^۳، هر بۆیه

^۱ آل عمران (۱۶۴).

^۲ ابراهیم (۲۸).

^۳ البخاری (۳۹۷۷).

خودای مہزن خاوند باوہ پان ناگادار دکاتوہ کہ دان بنین بہو بہہرانہ داو یادو شوکری خودای لہ سہر
 بکن ﴿وَعَلَّمَکُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ نذر شتی واتان فیر دکات کہ لہ پیشدا نہتان دہ زانی. پاشان
 نہ فہرمویت: ﴿فَاذْكُرُونِي اَذْكُرْتُمْ﴾ سائیوہ یادی من بکن، تا منیش لہ بیرتان نہ کم، ہر شوکرانہ
 بژیڑی من بنو لہ چاکہ ی من حاشا مہکن. لہ بارہ ی نہ مہوہ موحایدہ دلیت لہم نایہ تہ: ﴿کَمَا اَرْسَلْنَا
 فِيْکُمْ رَّسُوْلًا﴾ ولتہ: (وہ ک نہ مہی پیغہ مہر یکنان لہ خوتان ناردہ لاتان) خودای مہزن: مہہ سستی
 نہوہ یہ وہ ک چون من ناوام کرد نئیوہ یادی من بکن^۱ حہ سنی بہ سہری دہ لیت لہم دہ قدا کہ
 خودای مہزن نہ فہرمویت: ﴿فَاذْكُرُونِي اَذْكُرْتُمْ﴾ نئیوہ یادی من بکن تامنیش لہ بیرتان نہ کم، دہ لیت:
 نئیوہ یادی من بکن لہ سہر نہو فہرزانہ ی کہ لہ سہرم داناون تا منیش لہ بیرتان نہ کم لہو شتانہ ی کہ
 لہ سہر خق داناوہ بق نئیوہ^۲ لہ فہرموودہ ی سہحیح یشدا ہاتوہ (خودای مہزن نہ فہرمویت: ہر کہ سہی
 یادی منی کردبی^۳ لہ دہرونی خقیدا منیش لہ بیرم نہ کردوہ لہ لای خقم. وہ ہر کہ سہی یادی منی
 کردبی^۴ لہ ناو کڑو کومہ لیکدا، منیش باسم کردوہ لہ ناو کومہ لی^۵ لہوہ چاکتر^۶، نیامی نہ حمہد پیوایہ تی
 کردوہ لہ نہ نہ سہوہ، دہ لیت: پیغہ مہری خودا (ﷺ) فہرموویہ تی: (خودای مہزن فہرموویہ تی: نہ ی
 نہوہ ی ناوہم نہ کہ لہ دہرونی خقتدا یادی منت کردبی، منیش ترم لہ بیر نہ کردوہ لہ لای خقم. نہ گہر
 باسی منت کردبی^۷ لہ کڑو کومہ لیکدا منیش ترم لہ بیر نہ کردوہ لہ ناو کومہ لی^۸ لہ فریشتہ کاند (یان لہ ناو
 کومہ لیکدا لہوہ چاکتر) نہ گہر بستنی^۹ لہ من نزیک بوویتہ وہ، منیش بالی^{۱۰} لہ تو نزیک بوومہ تہ وہ. نہ گہر
 بالی^{۱۱} لہ من نزیک بوویتہ وہ منیش گہر زیک لہ تو نزیک بوومہ تہ وہ. نہ گہر بہ ناسایی بییت بق لام، منیش
 بہ پاکردن دیم بق لات)، سہ نہ دہ کانی سہحیحہ، بوخاری پیوایہ تی کردوہ^{۱۲} نہ فہرمویت: ﴿وَأَشْكُرُوا
 لِيْ وَلَا تَكْفُرُوْا﴾ ہر شوکرانہ بژیڑی من بنو لہ چاکہ ی من حاشا مہکن. خودای گہورہ فہرمانی
 داوہ کہ سوپاسو ستایش بکری، بہ لینی داوہ لہ سہر نہو سوپاسو ستایش کردنہ بہ چاکہ ی نذر
 نہ فہرمویت: ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّکُمْ لَیْن شَکَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّکُمْ وَلَکِنْ کَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِيْ لَشَدِيْدٌ﴾^{۱۳}
 بہرہ ردگار تان پایگہ یاند: نہ گہر شوکرانہ بژیڑی بن، بقتان زیاد دہ کم، خق نہ گہر سہر پیچی بکن.

^۱ الطبری (۲۱۰/۳).^۲ ابن ابی حاتم غ: (۱۴/۱).^۳ فتح الباری (۳۹۵/۱۳).^۴ أحمد (۱۳۸/۳)، فتح الباری (۵۲۱/۱۳).^۵ ابراہیم (۷).

جەزىرە بەم نۆز توندو تىزە. نىعمى ئىمامى ئىمامى پىروايەتى كىرەدە لە ئەبۇرە جانی عەتاردیەو دەلئیت: عیمرانی کۆپى حوصەین ھاتە دەرەوہ بۆلامان، بالاپۆشیکى لەبەر دابوو، بەرلەوہ نە مدییوو لەبەرى کردبى، دوايش نە مبینى لەبەرى بکاتەو دەلئیت: پیتە مەبەرى خودا (ﷺ) فەرموویەتى: (ھەرکەسى خودا نىعمەتیکى پى بەخشى، بىگومان پى خۆشە نیشانەى ئەو نىعمەتە بىینى لەسەر دروستکراوەکانى). جارىکیش (پەوج) دەلئیت: لە سەر بەندەکەى (واتە دروستکراوەکانى واتە بەندەکانى).

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ (۱۵۳) وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

أَمُوتَ بَلْ أَعْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۱۵۴﴾

پێژو چاکی و خۆپاگری نوێژ کردن

دواى ئەوێ خودای مەزن باسی سوپاس گوزاری کرد، ئینجا باسی خۆپاگری و پێنعمایى کردن بۆ خۆپاگری و نوێژ کردن، دەکات چونکە بەندە یان لە نازو نىعمەتایە سوپاسى خودای لەسەر دەکات، یان تووشى ناپەختى و بەلا بوو و لەسەرى ئارام دەگرێ، وەك لەم فەرموودەیدا ھاتوو: (کاروبارى خاوەن باوەر جێى سەر سوپامانە، خودا هیچ فەرمانێک نادا بەسەرىدا مەگەر ئەو خێرو بێرە بۆ، ئەگەر تووشى خۆشگوزەرانى ھات سوپاسى خوا دەکات. دەبێتە مایەى خێر بۆ، خۆ ئەگەر تووشى زیانیکیش ھات ئارام دەگریت ھەر دەبێتە مایەى خێر بۆ).^۱ خودای گەرە پوونى کردۆتەو کە چاکترین شتێک کە بەندە پىشتى پى ببەستى لە کاتى بەلاو ناپەختیدا خۆپاگری و نوێژ کردنە. وەك خودای گەرە دەفەر مۆیت ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ ھانا بەرن بۆ خۆپاگری و نوێژ کردن کە ئەم کارە نۆز دژوارە مەگەر ھەر بۆ ئەو کەسانەى کە خۆیان بە زل نازانن. خۆپاگری دوو جۆرە، خۆپاگری لەسەر وازھێنان لە قەدەغەکراو و تاوانەکان، خۆپاگری لەسەرخواپەرستى و ئەو شتانەى بەندە خوداوە نزیک دەکاتەو. بەلام دووھەمیان پاداشتى نۆزترە چونکە مەبەستەکە ئەوێ. سێھەم، خۆپاگری لەسەر بەلاو ناپەختەکان، ئەمەیش واجیبە، وەك پارنەو و داواکردنى لیبوردن لە تاوانەکان، وەك عەبدو پەحمانى کۆپى زەیدى کۆپى ئەسەم دەلئیت: خۆپاگری دوو جۆرە: خۆپاگری لەبەر خودا، لەسەر ئەوێ کە پى خۆشە با لەسەر دلاو جەستەش گران بى. خۆپاگری لەبەر خودا لە شتێکدا کە ناخۆشە، با ئارەزوویش دژایەتى بکات. ھەرکەسى ئاوا بوو، ئەو کەسە لەو خۆپاگرانەى کە خودا لە ئارامى و ئاسایشدا دەیانۆیى.

^۱ احمد (۴/۴۳۸)، فەرموودەى کى حەسەنە.

^۲ مسلم (۴/۲۲۹۲).

﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَعْيَا وَلَكِنَّ لَاشَعْرُونَ﴾ بهو که سانه ی که له پئی خوادا ده کوژدین مه لئین: مردوون، به لکه زیندوون نیوه پی نازانن. خودای گه وره باسی شه هیدان ده کات که له ژیا نی بهرزه خدا پوزی نه ددین وه که له سه حیجی موسلیما هاتوه: (کیانی شه هیدان و له ناو سکی بالنده یه کی سه وزا، بی هر کوئی بیانه وی له بهه شتدا ده گه پین. پاشان دینه وه بی لای نه و چرایانه که له ژیرعه رشدا هه لواسراون، په روه ردگاریان ته ماشایه کیان ده کات و نه فره مویت: نایا حه ز له چی ده کن؟ ده لئین: حه ز له چی بکه ین نی په روه ردگارمان، شتیکت پیداوین به هیچ که سی له دروستکاروه کانی خوئت نه داوه؟ پاشان هه رنه و قسه یان پیده لئیته وه، کاتی ده بینن هر وازیان لی ناهینری تا داوی شتی که نه کن، ده لئین: ده مانه وی بمانگی پسته وه بی دنیا تا له پیناوی تودا بجه نگین و جاریکی ترهر له پیناوی تودا بکوژدین^۱، (کاتی که پاداشتی شه هیدی ده بینن) په روه ردگاریش نه فره مویت: من نویسووه نه وانه جاریکی تر ناگه پینه وه، له فره موده ی نیامی نه حمه دو نیامی شافیمی و نیامی مالیک پیوایه تیان کردوه وه له زهری له عه بدوپه حمانی کوپی که عی کوپی مالیکه وه له باوکیه وه ده لئیت: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فره مویه تی: (کیانی خاوه نیاوه پ بالنده یه که هه لواسراوه به دره ختیکی بهه شته وه، هه تا خودا ده یگریخته وه بوناوجه سته ی نه و پژه ی که زیندوی ده کاته وه)^۲، نه م فره موده یه به لکه یه بی هه موو موسولمانانیش، هه رچه نده شه هیدان به تابه تی باسیان هاتوه له قورئاندا بی زیاتر پزلیتانیان.

﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْفَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٥٧﴾﴾

باوهر دار تا قیده کریته وه، که نارام ده گری پاداشت ده دریته وه

خودای مهن ناگادارمان ده کات که به نده کانی تا قیده کاته وه: وه که نه فره مویت: ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنكُمُ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوا أَعْبَارَكُمْ﴾^۳ تا قیبتان ده که یه وه، تا بزاین، کی له نیوه تیگوشاوه و کیتان خوراگرتر بووه، تا به راوردی دهنگو باسی نیوه ش بکه ین. جاری به خوشگوزه رانی و جاریک به

^۱ مسلم (۱۰۲/۲).

^۲ احمد (۴۵۵/۳)، سه حیجه.

^۳ محمد (۳۱).

ناخوشی له ترسو برسیه تی، خدای مەزن له ئایه تیکی تردا ئە فرمویت: ﴿فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِسَانَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ﴾^۱ خدا بەو ھۆیەو بەرگی برسیه تی و ترسی کردە پۆشاکێ خەلکەکی. دیارە ترسو برسیه تی ھەردووکیان بەخەلکیەو دەردەکەوئ، بۆیە خدای گەورە فرمویەتی پۆشاکێ ترسو برسیه تی. لێرەیشدا ئە فرمویت: ﴿وَلَتَبْلُوَنَكُمْ بَيْنَ مَنْ لِّلْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالشَّرَّاتِ﴾^۲ دیارە ئێمە جاروبار بە ھەندیک ترسو برسی بوون و لەناوچوون و کەم بوونەو ھێ مالی دنیاو بەروبوومتان تاقیبێتان دەکەینەو. بە برسیه تی و ترسو مال لە دەست چوون و مردنی خێزان و کەس و کارو خۆشەویست و بە ئەھانتی بەروبووم و کشتوکال کانتان. پاشان خدای گەورە ئە فرمویت: ﴿وَيَسِّرِ الْصَّيْرَ﴾^۳ مژدە بدە بەو کەسانێ خۆراگرن. پاشان خدای مەزن باسی ھەندێ لەو خۆراگرانە دەکات کە پێزیان لێ دەنێ ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصْبَحَتَهُمْ مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾^۴ ئەو کەسانێ کە تووشی بەلایەک دێن ئەلێن: ئێمەش ھەر ھێ خواپن و ھەر بۆ لای ئەو دەچینەو. واتە: بەو شتێو بە ناخوشی خۆیان ئەدەنەو لەو ھێ کە تووشیان ھاتو، دەزانن ئەوانیش ھەر مولکی خودان و بە ویستی خۆی کاری عەبدەکانی خۆی بەپێ دەکا. دەشزانن کە خدا بە ئەندازی گەردیلەیک ھیچ شتێ زیایە ناکا لە پۆژی قیامەتا. دانی پێدا دەنێن کە ئەوانیش بەندە خودان و ھەر دەگەرێنەو بۆ لای ئەو لە پۆژی دواییدا. ھەر بۆیە خدای گەورە لەسەر ئەو پاداشتی چاکیان ئەداتەو: ﴿أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ﴾^۵ خێرو بێرو بەزەیی پەرورەدگاریان بۆ دەبارێ. واتە: خدا وەسفیان دەکات و بەزەیی خۆی بەسەریاندا دەبارینێ. سەعیدی کوپی جوبەیر دەلێت: لەو دەلنیاپان دەکات کە سزانادریت^۶. ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾^۷ شارەزا لە پێگاش ئەوانن. عومەری کوپی خەتاب دەلێت: بەلێ. (العدلان) واتە: دوو پاداشت زیادەبەکیش ﴿أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ﴾^۸ خێرو بێرو بەزەیی دوو چاکەکە بە ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾^۹ شارەزایش لە پێگە ھەر ئەوانن. ئەمەیش زیادەکە بە^{۱۰} کە لەسەر دوو پاداشتە کە دادەنرێ و سەنگینی دەکا. ئا بەو جۆرە ئەوانە پاداشتی خۆیان وەرەگزن و دیسان زیادیش دەکری. بۆیان

^۱ النحل (۱۱۲).^۲ ابن ابی حاتم غ: (۱/۱۵۸).^۳ الحاکم (۲/۲۲۰).

گه وریدی وتنی (إنا لله وانا إليه راجعون) له کاتی تووش بوونی به لادا

ده رباره ی پاداشتی نهم دهقه که خودای مه زن نه فرمویت: ﴿إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ نینه هر می خوداین و هر بولای شو ده چینه وه. له کاتی تووش بوونی به لادا. فرموده زوره، له و فرمودانه، نیمای نهمده ریوایتی کردوه له نوموسله مه وه ده لیت: باوکی سه له مه پڑی هاته لام که له لای پیغه مبهری خودا (ﷺ) هاته وه، ده لیت: قسه ی کم بیست له پیغه مبهری خودا (ﷺ) پئی دلخوش بووم. فرموی: (هیچ موسولمانی تووشی به لایه ک نابی به لاکه دا که تووشی هات (إنا لله وانا إليه راجعون) بلی و پاشانیش بلی: ئی خودایه پاداشتم بده ره وه له سر نهم به لایه که تووشم هاتوه چاکترم له جیی نه وه بقی دابنی، بی گومان نه وه ی بقی کراوه). نوموسله مه ده لیت: نه وه لیتوه له بهر کرد. کاتی که نه بوسله مه کچی دوا یی کرد (إنا لله وانا إليه راجعون) م کردو، وتم: ئی خودایه پاداشتم بده ره وه له به لایه دا (که تووشم هاتوه) چاکترم له جیی نه وه بقی دابنی. پاشان دلی خودا تا تویم ده کردو وتم: له کوئی من چاکترم له نه بوسله مه بقی ده بی؟ پاش نه وه ی ماوه ی شرعییم ته و ابو پیغه مبهری خودا (ﷺ) نیزنی لی خواستم، خه ریکی خوشه کردنی پیسته یه کی خوم بووم، ده ستم شوری (من القرط) له و شتی که پیم خوشه ده کرد، نیزنم پید. پالپشتیکی چهرم بقی راخست که ناوه خنه که ی پیشال بوو، له سهری دانیش و خوازینی لی کردم، کاتی که قسه کانی ته و او کرد، وتم: ئی پیغه مبهری خودا (ﷺ) من خوم به وه نابینم که حه زم له تق بی (ما بی ان لا یكون بك رغبة)، من زنیکم په ریشم (غیره)، زوره، ده ترسم شتیکم تیدا ببینی به وه ی وه خودا سزام بدات، من نافرده تیکم ته مه نیشم کردوه و خاوه مندا لم، پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرموی: (نه وه ی که باست کرد ده رباره ی په ریشی (غیره) خودای مه زن به و زوانه له سهرتی لاده بات، نه ویش که وقت ده رباره ی ته مه ن، نه وه ی تووشی تق هاتوه، تووشی منیش هاتوه، نه ویش له باست کرد ده رباره ی به خیر کردنی مندا ل بیگومان مندا لی تق مندا لی منیشه (إنما عیالک عیالی)) ده لیت: خوی ته سلیمی پیغه مبهری خودا کرد، پیغه مبهری خودا (ﷺ) ماره ی کرد، پاشان نوموسله مه ده لیت: خودا نه بوسله مه ی بقی کوریم به چاکتر له و. که پیغه مبهری خودایه (ﷺ) هر به مجزوه به کودتی له سه حیجی موسلیما نهم فرموده یه هاتوه.^۲

﴿إِنَّ الصَّمَا وَالْمُرْوَةَ مِنْ شَمَائِلِ اللَّهِ فَمَنْ حَاجَّ أَلْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ

خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾

^۱ احمد (۲۷/۲)، فرموده یه کی باشه (جید).

^۲ مسلم (۶۳۳/۲).

کله سې ته وانی کرد له نیتوان سه فاو مروه دا گونا هی ناگات

نیمای نه محمد پړوایه تی کردوه له عوروه وه، له عایشه وه، ده لیت: وتم: ثایا نه تبینوه که خدای گوره نه فرمویت: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا﴾ سه فاو مروه دوو دروشمی ثاینی خوا په رستین، هر که سې ده چیته زیاره تی مالی خدا یان عه مره به جی ده هیتی، نه گهر ته وانی نه و دوانهش بکات گونا هیکی نه. عوروه وتی: وتم: سویند به خوا نه و که سې حج ده کات تاوانی له سر نه له نیتوان سه فاو مروه شدا هات وچ نه کا. عایشه ده لیت: نهی خوشکه زای خوم شتیکی زور خراپت وت. نه گهر وایوایه تر مانات کرد ده بو به م جوره بیت ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا﴾ به لام نه م ثایه ته بویه هاته خواره وه چونکه نه سارکان پیش نه وهی موسولمان بین حج و تهلبیه یان لای مانات ی گومرا دا بوو که ده یان په رست، جا هر که سیک نه م کاره ی کردی پتی ناخوش بوو له نیتوان سه فاو مروه دا بیت و بجیت. پرسپاری نه و یان له پیغه مبری خدا (ﷺ) کردو وتیان: نهی پیغه مبری خدا (ﷺ) نیمه له کاتی نه فامییدا پیمان گران بوو له نیتوان سه فاو مروه دا بین و بچین، خدای گوره نه م ثایه تی نارد ده خواره وه ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا﴾ عایشه ده لیت: پاشان پیغه مبری خدا (ﷺ) پړپاری هات وچوی دا له نیتوانیادا، هیچ که سیکیش بوی نه واز له و هات وچویه بیخی بوخاری و موسلمیش له هر دوو سه حیحه که یاندا هیتوانیانه. له پړوایه تیکیشدا له زهریه وه هاتوه ده لیت: نه م قسه یه م کرد بق نه بویه کری کوپی عه بدوپه حمانی کوپی حارسی کوپی هیشام. نه ویش ده لیت: نه م زانیاریه م تا نیستا نه بیستوه. له هندی پیاری زانام بیستوه که ده لیت: خه لکی (جگه له عایشه) ده لیت: نه م ته وافه مان له نیتوان نه م دوو به رده دا له کاری نه فامیه. هه ندیکیش له نه سارکان وتیان: نیمه فرمانان پیکراوه به ته واف کردن به ده وری به یتا (که عبه)، فرمانان پی نه کراوه به ته واف کردن له نیتوان سه فاو مروه دا، خدای گوره نه م ثایه تی نارد ده خواره وه: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ سه فاو مروه له دروشمه کانی خودان. نه بویه کری کوپی عه بدوپه حمان ده لیت: له وانه یه له سر نه وانه و نه وانه یش هات بیته خواره وه،^۱ بوخاریش به م جوره پړوایه تی کردوه له نه سه وه. شعیبی ده لیت: بتی (تیساف) له سر سه فاو بوو نائیله شله سر مروه بوو. ده ستیان پیدا ده هیتان یان ماچیان ده کردن، دوی موسولمان بوو پییان ناخوش بوو که له نیتوانیادته واف بکن، جا نه وانه یه هاته خواره وه.

^۱ فتح الباری (۵۸۱/۳)، مسلم (۹۲۹/۲).

هوكمى هات وچوله كويوه هاتوه؟

له سه حيجى موسليمداء هاتوه له فهرموده دريژه كهى جاببردا، كه پيغه مبهري خودا (ﷺ) كاتى كه ليبيوه وه له تواف، كه پايه وه بۆ (پوكن) و ده ستي پيدا هيتاو له ده رگاي سه فاوه ده رچوو نه يفرموو: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَارِ اللَّهِ﴾ بيگومان سه فاو مه روا له دروشمه كاني خودان. پاشان فهرموو: (ده ست بگه به وهى كه خودا ده ستي پيكر دوه) له پيوايه تي نه سائيدا هاتوه: (ده ست بگه به وهى كه خودا ده ستي پيكر دوه)،^۱ نيمامى نه حمدهد پيوايه تي كردوه له حه بيبه ي كچى نه بوته جراته وه ده ليت: پيغه مبهري خودام بينيووه (ﷺ) توافى ده كرد له نيتوان سه فاو مه روا، خه لكى له لايدا بوون و نهو به دوايان وه بوو، هه تا نه ژتويم ده بيني، نه ونده به په له ده روست، پزشاكه كهى لتي ده پيچراو ده يفرموو: (پزشتنى به په له بگه بيگومان خودا پزشتنى په له ي له سه رفه رزكردون)^۲، نه م فهرموده يه كراوه به به لگه كه هات وچۆ له نيتوان سه فاو مه روه دا پوكني كه له حه ج. و تراويشه: هات وچۆ له نيتوان سه فاو مه روه دا واجيبه (پوكن) نيه، نه گهر كه سى به نه نقه ست يان به هه له نه يكرده به خوئينى كه فاره تي ده كاته وه. و تراويشه: موسته حه به. به لام دروست تر نه وه يه كه پوكنه يان واجيبه. خوداي گه وره پوونى كردو ته وه له هات وچۆ له نيتوان سه فاو مه روه دا له دروشمه كاني خودايه و خوداي گه وره دايناوه بۆ نيبراهيم له دروشمى حه جدا. له فهرموده كهى نيبنو عه باسدا له پيشه وه باس كرا نه مه له توافه كهى هاجه رو هات وچۆ كه يه وه له نيتوان سه فاو مه روه دا وه رگيراوه، له گه پان به شوئينى ناودا بۆ كوره كهى، كاتى كه ناو و خواردنه كهى ته واو بوو، كاتى كه نيبراهيم له وي به جيتى هيتشت (سه لامى خواى لى بى) كه هيچ كه سى له لا نه بوو. ترسا له وهى منداله كهى له ناو بجى، له ويدا هه رچيان له لا بوو ته واو بوو، هه لساو داواى يارمه تي له خوداي مه زن ده كرد، له و شوينه پيرۆزه دا له نيتوان سه فاو مه روه دا، به رده وام هات وچۆ يه ده كرد ده لئين خوى ده نواندو به ترسو له رزو هه ژاريه وه له خوداي گه وره ده پارايه وه، هه تا خوداي مه زن نهو ناپره حه تيه ي له سه ر لابرده و ده روى ليكرده وه و ناوى زه مزه مى بۆ هه لقولاند كه (خؤراكه بۆ كه سى بيخوات و شيفايشه بۆ نه خؤش)، نهو كه سى كه هات وچۆ ده كات له نيتوانياندا ده بى هه ژارى و زه ليلي و پيويستى خوى ده رخت و بپاريت وه له خودا كه دلى شاره زا بكاو ژيانى چاك بكاو له گونه هه كاني خؤش ببى، يان هاناي پى به ريت كه چاوپوشى له كه مو كوپى و عه بيه كاني بكاو و شاره زاي بكاو بۆ سه ر راسته پى و

^۱ احمد (۸۸۶/۲)، النسائي (۲۳۹/۵)، سه حيجه.^۲ احمد (۴۲۱/۶)، فهرموده يه كى حه سه نه.

هوى ناوان به جووله كه (اليهود)

(اليهود) له (الهوده) وه هاتووه، مه بهست پيى خوشه ويستيه. يان (الهود) ياني: تهويه كردن. وهك موسا سهلامى خواى ليبيى وتى: ﴿إِنَّا هُنَا لَكَ﴾ نيمه گه پايينه ته وه بق لاي تق. واته: تهويه مان كردووه. وهك شه وه بنه پها به وه ناويرابن، له بهر تهويه كردن و خوشه ويستيان بق يه كترى. وتراويشه: له بهر په يوه ندى و خزمه يه تيان به يه هووداوه كوپه گه وره كى يه عقوب. عه مري كوپى عه لا وتى: چونكه نه وان له خوئينده وهى ته وراتا نه جولان (يتهودون).

هوى ناوان به نه سارا (النصارى)

كاتى عيسا سهلامى خواى ليبيى په وانه كرا، پيويست كرا له سر نه وهى ئيسرائيل شوپنى كه ون به رفره مانى بن، هاوه له كانى نه هلى ئاينه كهى نه وانه نه سارا بوون. به وه ناوانان له بهر هاوكارى و يارمه تى داني يه كترى له ناو خوياندا. نه ساريشيان پيوتراوه. وهك عيسا سهلامى خواى ليبيى وتى: ﴿مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُ مَنَ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾^۱ كى بي له پتى خودا يارمه تيم بدا؟ حواره كان وه لاميان داوه كه خومانين له پاى خودا يارمه تى ده رين. قه تاده و ئيبنو جوره يچ نه لين: بويه به و ناوه ناو نران، له بهر شه وه زهويه كدا نيشته جيى بوون پيى ده و ترا ناسره ئيبنو عه باسيش هر واى وتووه والله اعلم^۲. وتهى (النصارى) كوى (نصران) وهك (نشاوى) كوى (نشوان) و (سكارى) كوى (سكران) وه به ژنيش وتراوه (نصران). كاتى كه خوداى گه وره كه موحه مدهى (ﷺ) نارد كه دواين پيغه مبه ره و په وانه كراوه به گشتى بق نه وهى ئاده م، پيويسته برپاى پيبيتن و له هر شتيكا فرمانيان پيده كا كوى پايه لى بن و هر شتيكيشى ليقه ده غه كردوون ليى دوركه ونه وه، نه وانه كى كه به رفره مانان خاوه نباوه پى پاسته قينه ن، ئومه تى موحه مدهى (ﷺ) ناوانراوه به خاوه نباوه پان، له بهر ندى برپاين و نذر پابه ند بوونيان، چونكه نه وان برپاين به هه موو پيغه مبه راني پيشينه و نه و شته ناديارانه ش له مه به دوا دين هه يه.

سابيئون - الهائبون -

به لام سابينه كان، پاى جياوازيان هه يه له سهريان، سوفيانى سهورى نه لئيت: له له يس كوپى نه بوو سهليمه وه، له موجاهيده وه نه لئيت: گه ليكن له نتيوان مه جوس و جووله كه و فله كاندا و هيج ئاينتيكيان نيه^۳. ئيبنو جوره يچيش هه روا پيوايه تى كردووه ليبيه وه^۱. پيوايه تيش كراوه له عه تا و سه عيى كوپى

^۱ ال عمران ۵۲.^۲ الرازي ۹۷/۳ ص ۶۷.^۳ الطبري ۱۴۲/۲.

موحه مەديان (ﷺ) شارديوهه.^۱ پاشان فرمويەتي ئەوانە ھەموو شتێ ئەفرينيان ئی دەکات لەسەر ئەو کارەيان. وەك چۆن زانايان ھەموو شتێ داواي لێخۆشبوونيان بۆ دەکات ھەتا ماسيش لە دەرياداو بالندەيش لە ھەوادا، بەلام ئەمانە بە پێچەوانەي زاناو خوداوە فرينکەران، ئەفرينيان ئی دەکەن. لەم فرمودەو موسنەدانەدا ھاتووہ کە چەند پێگاوە لە پشتگيری يەکتري دەکەن لە ئەبھورەيرەو کەسانی تريشەوہ کە پێغەمبەري خودا (ﷺ) فرمويەتي: (کەسێ پرسباري ئی کرابي لە زانباريەك شارديتيەوہ) (لە پۆڤي قيامەتا بە لەغاويك لە ناگر^۲ لەغاودەکري)، لە فرمودەيەکی سەھيحا ھاتووہ لە ئەبھورەيرەوہ دەلێت: ئەگەر ئەو نايەتە نەبوايە لە کتیبی خودا ھيچ شتیکم بۆ کەس باس نەدەکرد. ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَأَهْدَىٰ﴾ ئەو کەسانەي ئەو شتانە لەم کتیبەدا ھەيە بۆ شارەزايی مەردمە ناروومانەتە خواریوہ لە خەلکی دەشارنەوہ.^۳ موحامەد دەلێت: کاتێ قاتی و قري زەوی داگرت، گيانەوران دەلێن: ئەمە لەبەر تاوانباري ئەوێ نادەم، نەفرين لە ياخو و تاوانباراني ئەوێ نادەم.^۴ ئەبھولەاليو پەبەيعی کەري و ئەنس و قەتادەوتويانە: ﴿وَيَلْمُهُمُ الَّذِينَ﴾ واتە: فریشتەکان و خاوەنباوەران ئەفرينيان لێدەکەن^۵ لەم فرمودەشدا ھاتووہ: (بێگومان ھەموو شتێ داواي لێبوردن بۆ زانا دەکات تەنانتە ماسيش لە دەريادا). ھەر لەم نايەتەدايە ھاتووہ، ئەوانەي زانباري دەشاريەوہ خودا و فریشتەکان و ھەموو خەلکی ئەفرينيان ئی دەکەن. و ھەتا نەفرين کەرانيش لە ھەموو زمان پاراوين و کە ئەوانەش ناتوانن باش ئەفرينيان ئی بکەن، بە زمانی قسەکردن يان بە زمانی حال ئەگەر ئاوەزيان ھەبوايە، ھەروەھا لە پۆڤي قيامەتیشدانە فرينيان لێدەکەن (واللہ اعلم). پاشان خوداي مەزن ئەوانەي جيا کردۆتەوہ کە پەشيمان دەبنەوہ و دەگەيژنەوہ بۆ لای ئەفرەمويەت: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّوْا﴾ جيا لەوانەي پاشان پەشيمان دەبنەوہ و ئاکاري چاکيان پەچاو کردو شارديويان ئاشکرا کرد. واتە: ئەوانەي ئەوان شارديانەوہ ئەمان ئاشکرايان کرد ﴿فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ لەوانەي پەشيمان دەبنەوہ خۆش دەبم، ھەر منیشم لەوانە پەشيمان دەبنەوہ دەبۆرم و دلۆفانم. ئەم نايەتە بەلگەيە لەسەر ئەوہ، ئەوانەي کە بانگەواز دەکەن بۆ خوانەناسي يان شتێ

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۱۷۰/۱).

^۲ أحمد (۴۹۵/۲)، فرمودەيەکی ھەسەنە.

^۳ فتح الباري (۲۵۸/۱).

^۴ ابن ابی حاتم غ: (۱۷۵/۱).

^۵ ابن ابی حاتم غ: (۱۷۴/۱).

داده هین که له ثانیی خودا نیه کاتی تهویه یان کردو په شیمان بونه خودا تهویه که یان لی قبول د دکات. پاشان باسی نه وانه دکات که خوانه ناسن و برده وام ده بن له سر نه و خوانه ناسیه هتا دهرمن و نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كَافَرًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمُ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ نه وانه ی بونه خوانه ناس و به خوانه ناسی له دنیا دهرچوون و مردن، ده که ونه بهر نه فرینی خودا و فریشته کان و هموو خه لکی، هتا هتا یه تییدا ده میننه وه. واته: هتا پژی قیامت نه و نه فرینه برده وام بزیان دهرات پاشان له ناو ناگریشا هر له که لیه تی ﴿لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ﴾ نازاریشیان هیچ سووک ناگری ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ وچانیشیان پی ندری. واته: تنیا ساتیک نه و سزایه یان له سر کهم ناگریته وه، به لکو برده وام هر چه زره به نه درین (په نا ده گرین به خودای گوره له و ناگره).

دروسته نه فرین له خوانه ناسان بگری

له نیوان زانایاندا ناکوکی نیه له سر دروستی نه فرین کردن له خوانه ناسان. عومری کوپی خه تاب (په زای خوی لی بی) پیشه وایانه دوی خویشی نه فرینیان کردو له خوانه ناسان له قنوت خویندندو له کاتی تریشدا. به لام که سیکي خوانه ناسی دیاری کراو، کومه لی له زانایان ده لاین که سی و نه فرینی لی ناگری، چونکه نیمه نازانین خودا کوتایی ژیانی به چی دینی موسولمان ده بی یان به خوانه ناسی دهری، ده سته یه کی تر ده لاین: دروسته نه فرین لی کردنی خوانه ناسیکی دیارو تابه تیش. له به سهراتی نه و که سی که به سرخوشی هینرا که قامچی لی بدریت، پیاوی ده لیت: نه فرینی خوی لی بی، نه مه چند جار به سرخوشی هیناویانه. پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرموی: (نه فرینی لی مه که چونکه نه مه خودا و پیغه مبه ره که ی خوش دهوی)، نه م فرموده یه به لکه یه له سر نه وه ی که (محمد، ص) په حمه تن (للعالمین) ه....

﴿وَاللَّهُ أَكْبَرُ إِنَّ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (۱۳۷)

﴿وَاللَّهُ أَكْبَرُ إِنَّ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ خودای نیوه هر خودای تا کو ته نیایه، جگه له هیچ شت بق پرستن ناشی، هر بق خوشی ده هنده و دلوفانه. خودای گوره باسی تا کو ته نیایی خوی ده کا. که شریکو هاوتای نیو بی نیازه و جبی نیازه و هیچ پرستراویک نیه جگه له نه ورو خودایه کی ده هنده و دلوفانه. له تفسیری سوره تی فاتحه دا له پیشه وه باسی نه و دوو ناوه مه زنه کراوه. له م فرموده یه شدا له شه ری کوپی هه وشه به وه له نه سما ی کچی یه زیدی کوپی سه که نه وه

هوى ناوان به جووله كه (اليهود)

(اليهود) له (الهوده) وه هاتووه، مه بهست پيى خوشه ويستيه. يان (الهود) يانى: تهويه كردن. وهك موسا سهلامى خواى ليبيى وتى: ﴿إِنَّا هَذَا إِلَيْكَ﴾ نيمه گه پايينه ته وه بق لاي تق. واته: تهويه مان كردووه. وهك شه وه بنه پها به وه ناويرابن، له بهر تهويه كردن و خوشه ويستيان بق يه كترى. وتراويشه: له بهر په يوه ندى و خزميه تيان به يه هووداوه كوپه گه وركه كى يه عقوب. عه مري كوپى عه لا وتى: چونكه نه وان له خويندنه وهى ته وراتا نه جولان (يتهودون).

هوى ناوان به نه سارا (النصارى)

كاتى عيسا سهلامى خواى ليبيى په وانه كرا، پيويست كرا له سر نه وهى ئيسرائيل شوپنى كه ون به رفهرمانى بن، هاوه له كانى نه هلى ثاينه كهى نه وانه نه سارا بوون. به وه ناوانان له بهر هاوكارى و يارمه تى داني يه كترى له ناو خوياندا. نه نساريشيان پيوتراوه. وهك عيسا سهلامى خواى ليبيى وتى: ﴿مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُ مَنْ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾^۱ كى بي له پتى خودا يارمه تيم بدا؟ حواره كان وه لاميان داوه كه خومانين له پاى خودا يارمه تى دهرين. قه تاده و ئيبنو جوره يچ نه لين: بويه به و ناوه ناو نران، له بهر شه وه زهويه كدا نيشته جي بوون پيى ده و ترا ناسره ئيبنو عه باسيش هر واى وتووه والله اعلم^۲. وتهى (النصارى) كوى (نصران) وهك (نشاوى) كوى (نشوان) و (سكارى) كوى (سكران) وه به ژنيش وتراوه (نصران). كاتى كه خوداى گه وركه كه موحه مدهى (ﷺ) نارد كه دواين پيغه مبه ره و په وانه كراوه به گشتى بق نه وهى ئاده م، پيويسته برپاى پيبيتن و له هر شتيكا فرمانيان پيده كا كوى پايه لى بن و هر شتيكيشى ليقه ده غه كردوون ليى دوركه ونه وه، نه وانه كى كه به رفهرمانان خاوه نباوه پى پاسته قينه ن، ئومه تى موحه مدهى (ﷺ) ناوانراوه به خاوه نباوه پان، له بهر ندى برپاوان و نذر پابه ند بوونيان، چونكه نه وان برپاوان به هه موو پيغه مبه راني پيشينه و نه و شته ناديارانه ش له مه به دوا دين هه يه.

سابيئون - الهائبون -

به لام سابينه كان، پاى جياوازيان هه يه له سهريان، سوفيانى سهورى نه لثيت: له له يس كوپى نه بوو سهليمه وه، له مواهيد وه نه لثيت: گه ليكن له نتيوان مه جوس و جووله كه و فله كاندا و هيج ثاينتيكان نيه^۳. ئيبنو جوره يچيش هه روا پيوايه تى كردووه ليبيه وه^۱. پيوايه تيش كراوه له عه تا و سه عيدي كوپى

^۱ ال عمران ۵۲.^۲ الرازي ۹۷/۳ ص ۶۷.^۳ الطبري ۱۴۲/۲.

به دست هینانی بژیوی خه لکی و سود گه یاندن پئیان له کیشوره کاناو گواستنه وهی شمه که کانیا
 بق لای به کتری. ﴿وَمَا أَرْزَلْهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْبَا بِلِ الْأَرْضِ بِعَدِّ مَوْتِهَا﴾ لهو ناوهی خوا له
 ناسمانه وه ده بیاریتی که نهو زه مینهی له پاش مردنی زیندو کردوته وه وهک خودای گوره له
 نایه تیکی ترا نه فرمویت: ﴿وَأَيُّهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْتَهَا وَأَخْرَجَتْ مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾
 وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَبٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ
 أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تَلْبِثُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا
 يَعْلَمُونَ﴾ هر له زهوی پابمین نیشانهی بق نهوان تیدایه: به مردویی زیندو مان کرده وه ده نکمان
 لی به ره م هینا که خوراکه بق نه مانه. مه تا پیده کات. چ له وانه شی که نیازن.

پاشان لی زه ده نه فرمویت: ﴿وَبَرَّكَ فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَاكِرٍ﴾ هه موو جورده زینده وه ری تیدا بلوو
 کردوته وه. به جیاوازی شیوه و پهنگو سودی و گوره یی و بجوکی، خودا ناگای له هه مووی ته و
 پژیشی نه دات و هیچی لی ون نابی له وانه، وهک نه فرمویت: ﴿وَمَا مِنْ ذَاكِرٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا
 وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾^۱ له م زه مینه هر شتی ده جولیت وه گشتی پژی
 له سر خودایه، ده زانی بنکهی له کوئی به و له کویدا خوی حه شار نه دا، هه مووی له نوسراوی
 دیاریدایه. ﴿وَنَصْرَفِ الزَّيْجَ﴾ له جموجولی باکاندا. وات: جاری واهیه به په حمهت دیت و جاری
 واش هیه سزای پیوهیه، جاری وایش هیه هه وری دینی مژده دهره، ده بیات و کویده کاته وه و بلورهی
 پی ده کن و نایه یلی. جاری وایش هیه له باکوره وه دیت که بای شامی پیده لنین و له یه مه نیشه وه،
 جاری واش هیه (صبایه) که بای پژی هه لات، له پوی که عبه نه دات بای (ده بویش) هیه که بای
 خورناوایه له ناوچهی پشتی که عبه وه دیت. خه لکی زور کتیبیان نووسیوه ده ربارهی هه و باران و
 که ش و هه و نه وهی په یوه ندی پیانه وه هیه. باس کردنی لی زه ده دات ﴿وَالْأَسْحَابِ الْمُسْحَرِ
 بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ نهو هه وانش له ناوه ند زه مین و ناسماندا پاکیراون. نهو هه وانه له نیوان
 ناسمان و زه میندا ده وین و خوا پامی هیناون بق نهو زه ویا نه که خوی ویستی له سریه تی و بارانی لی ده
 ده باریتی ﴿لَا يَنْتَرِ الْقَوْمُ يَعْلَمُونَ﴾ به لگی زور هیه بق نه وانهی که تیده کن، له سر تا کو ته نیایی

^۱ یس (۳۳-۳۶).^۲ هود (۶).

نهان په ستراوینکی تریان په رست تابینه هوی سهره رزبان. نه خیر، حاشا له په رستنیان ده کڼ و له
 دژبشيان پاده وهستن، نیراهیمی خلیل (سه لامي خوی لی بی) به هوزده کی ده لیت: ﴿إِنَّمَا أَخَذْتُم مِّنْ
 دُونِ اللَّهِ أَوْثَنًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَبَلَغَتْ
 بَعْضُكُم بِبَعْضٍ مَّا أَوْثَنُكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّصِيرٍ﴾ نثیوه له بری خدا بتان ده په رست،
 که له ژبانی دنیا دا نثیوه په کترتان خوش ده ویست، پاشان له پوژنی قیامه تدا حاشا له په کتر ده کڼ و
 نه فرین بؤ په کتر ده نثین. جیشتان له ناگردا ده بی و که سیش یارمه تیتان نادا: ﴿وَلَوْ تَرَكْنَا إِذِ
 الظَّالِمُونَ مَوْفُوتُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ الَّذِينَ اسْتَضْعِفُوا لِلَّذِينَ
 اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ﴾ (۳۱) قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَكُمْ عَنْ الْهُدَى
 بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بِلَ كُنْتُمْ تُجْرِمُونَ (۳۲) وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْأَيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ
 تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَندَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آصْنَاقِ الَّذِينَ
 كَفَرُوا هَلْ يُخْرَجُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نه گهر تر نه و ناهق پیشانه ت بدیایه که له به رانبر
 په روه ردگاری خویانه وه پاکیراون، هندی ناوړ له هندیکیان نه دهنه وه و قسه ده کڼ. نه وانه بی
 ده ستلات بوون، به ده ستلات داره کانی خویان ده لئین: نه گهر نثیوه نه بوونایه نثیمه به ومان به ویتنا.
 خاوه ن ده ستلاته کانیش به بی ده ستلاته کان ده لئین: نایا نثیمه بووین نه مان پشست نثیوه به پتی راستدا
 بپوښ، پاش نه وهی که پتی نیشاند رتان هاته لا؟ نثیوه هر خوتان تاوانبار بوون. نه و سا بی
 ده ستلاته کانیش له وه لامي نه واند (که خاوه ن ده ستلات بوون) ده لئین: نثیوه به شه و به پوژ هر
 که رتان تی ده نالاندین که ده بی خاوه ناسن و چه ندین هاوتای بؤ په یدا بکه ین. کاتی بینیان بؤ سزادان
 نثیمه خاوه ناسان زنجیر له مل پاده کیشین بؤ لیپر سینه وه به دل په شیما ده بڼه وه. دیاره هر که سه و
 به رانبر به کرده وهی خوی سزا نه دریت. هر وه هانه ره مویت: ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ
 اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي
 فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي إِنْ كَفَرْتُمْ بِمَا

۱ العنکبوت (۲۵).

۲ سبا (۳۱-۳۲).

أَشْرَكَتُمْ مِّن قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ^۱ له پاش کار له کارترانان، شهیتان دهلی: خدا به لینی راستی پیدان. منیش به لینی خوم پیدان، به لام دروم له گول کردن، هیچ نوریکیشم به سهرتانه وه نه بووه جگه له وهی بانگم کردن، نیوه به دهنگمه وه هاتن، نیوه سهرکونهی من مکهن، سهره نشتی خوتان بکن، ناشتوانم به فریاتان کهوم، ههروهک نیوه ناتوانن به فریام کهون، له مهیش که له پیشا منتان به شهریکی خوا ده زانی، حاشا ده کهم، بیگومان نه وانهی نامه قیکارن، نازاری به زانیان ده بی. لیره شدا خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَرَأَوْا الْكَذَابَ وَنَقَطَتْ بِهُمْ الْأسْبَابُ﴾ له و کاته دا که نازارو جه زره به بیان دپته بهرچاوو په یوه ندیان. لیکچپراوه واته: کاتی سزایان به چاوی خویان بییو و گشت هویکی پرکار بیونیان نه ماو پچرا به ره و ناگر بران. عهتا ده لیت له نیبوعه باسه وه: ﴿وَنَقَطَتْ بِهُمْ الْأسْبَابُ﴾ په یوه ندیه کان لیکچپران واته: خوشه ویستی، له پپوایه تیکی نیبونه جیح دا مواهیدیش هه رای وتوه.^۲ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كَرِهْنَا لَنَأْكُلَنَّهُمْ فَنَتَبَرَّأُ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا﴾ شوین که وتوه کان نه وسا، ده لین: نای خوزگه هه جار یکی تر ده که پاینه وه بق سهر دنیا، ههتا وهک پیبه ره کانمان حاشامان لی ده کن، نیمهش حاشامان لی ده کردن. واته: خوزگه جار یکی تر بگه پاینه وه بق دنیا ههتا نیمهش دووره په ریزیمن بگردایه له وانه له په رستنیان و هه لاشمان لی نه گردنایه ته وه تنیا ههر خوا په رستیمان بگردایه. نه مانه له و قسه دا که ده یکن درق ده کن، وهک خودای مه زن ده ریاره بیان نه فرمویت: ﴿كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ﴾ خدا ناوا کرده ی خویان ده کاته داخو که سهر بویان. هیچ سوودیان پی ناگه یه نی. وهک خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ مَّا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ نَبْإً مِّنْشُورًا﴾^۳ هه کاریک کردوویانه پای بده نین و وهک توژی بابرده ی لی ده کن. هه ره وانه فرمویت: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَلُهُمْ كَرَمًا وَاسْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ﴾^۴ نه و که سانه ی له په روه ردگاری خویان حاشا ده کن، کرده وه کانیان وهک خوله می شیک وایه به توندی با لئی هه لکردبی. نه ش فرمویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ كَسَرَبٍ يَّجِيعَةٍ

^۱ ابراهیم (۲۲).^۲ الطبری (۳/۲۹۰).^۳ الفرقان (۲۳).^۴ ابراهیم (۱۸).

يَحْسَبُهُ الْفَظَّانُ مَاءً^۱ ١. نهوانی که خوانه ناس بوون، کرده و هیان وهك تراویلكه وایه كهله بیاباندا مهیه،
تینوو واده زانی ناوه. هر بویه خودای گوره لیره دا نه فرمویت: ﴿وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ﴾ بۆ
همیشه له ناو ناگردا ده بن. هر گیز لئی نایه نه دهره وه.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ (۳۹) إِنَّمَا
يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۴۰)

له رماندان به خواردنی حه لال و پیکری له شوین که ورتی شهیتان

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ نهی
خه لکینه، له و به رو بوومه ی سر زه مینه، کامی په واو پاکه بخۆن. به شوین شهیتانا مه پۆن، که نه و
بۆتان دوژمنیکی ناشکرایه. کاتی خودای مه زن باسی نه وهی کرد که هیچ په رستراوی نیه جگه له نه و
بی نیازی شه له هه مو شت، باسی نه وه مان بۆ ده کات که هر خۆشی پۆزی نه دا به گشت
دروستکراوه کانی و منهت به سر عه بده کانیدا که هر چی له زه مینایه حه لال و زه لاله بۆیان جگه له و
شتانه ی قه ده غه ی کردو لێیان. که هیچ زیانی نیه بۆ ته ندروستی و ناوه زیان، به لام پیکری لێ کردوون
که شوین شهیتان بکه ون له و شتانه دا که شوینکه و تنوه کانی، گومرا کردو پیتی له قه ده غه کردنی (به
جانیرو سواشب و وصال) جۆری نه مانه. نهوانی که له چه رخی نه فامیدابۆی پازاند بوونه وه. وهك نه و
فرموده یه ی عه یازی کوپی جهار که له سه حیجی موسلیما هاتوه له پیغه مبه ری خوداوه (ﷺ) که
فرمویه تی: (خودای مه زن بیگومان هر مالی به خشیومه به عه بده کانی خۆم، نه وه بۆیان حه لاله من
به نده کانم به پاکو و په کتا په رستی دروست کردو، شهیتانه کان هاتوون بۆیان له نایه که یان لایدلون،
نه وه ی بۆم حه لال کردن، لئی حه رام کردن)^۲، چونکه: ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ نه و دوژمنیکی ناشکرایه
بۆتان. خودای گوره خاوه ن باوه ران ده ترسینی و ناگاداریان ده کاته وه وهك له نایه تیکی تردا
نه فرمویت: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾^۳ شهیتان
دوژمنی ئیوه یه، سانیوه ش بینه دوژمنی، نه و هر بویه دارو ده سته ی بانگ ده کات تا له یارانی ناگر
بن بیان وه فرمویت: ﴿أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَهُمْ عَدُوٌّ يَتْلُو لَكُمْ لِلظَّالِمِينَ بَلَا﴾^۴ نایا

^۱ النور (۳۹).

^۲ مسلم (۲۱۹۷/۴).

^۳ فاطر (۶).

^۴ الکهف (۵۰).

توخمی شہیتان جگہ له من ده‌کن به دوستی خوتان که به ناشکرا دوژمنتان؟ نای چ گورپنه‌وه‌یه‌کی خرابه گوتپایه‌لی ستم‌کارانبن. قه‌تاده‌و سوودی له‌م ده‌قده‌ا که خودای مه‌زن نه‌فرمویت: ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ دای مه‌نگاوه‌کانی شہیتان مه‌که‌ون، وتیان: هه‌موو سه‌رپنجیرو بی‌فرمانیه‌کی خودا له‌مه‌نگاوه‌کانی شہیتانه^۱ عه‌بدی کرپی حومه‌ید پریوایه‌تی کردوه له‌ئینوعه‌بیاسوه، ده‌لئیت: هیچ سویندئ یا نه‌زئی نیه مه‌گر له‌کاتی توو‌په‌یدا، نه‌وه له‌مه‌نگاوه‌کانی شہیتانه. که‌فاره‌ته‌کی که‌فاره‌تی سوینده. پاشان خودای مه‌زن نه‌فرمویت: ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ﴾ هه‌ر نه‌وه‌فرمانتان پی‌ته‌دات: کابی پیسو و‌ق‌د ناله‌بار په‌چاو که‌ن و‌شتانی وا ده‌ریاره‌ی خودا بلئین که‌هه‌ر ناگاشتان لی‌نیه. واته: دوژمنه‌که‌تان شہیتان فرمانتان پی‌ته‌دات که‌کاری پیسو خراب، له‌خرابت‌ترینان داوینپیسی و‌شتی تریش. نه‌نجام بده‌ن خرابتر له‌وه‌یش قسه‌کردن ده‌ریاره‌ی خودا به‌بی‌زانباری. که‌خوانه‌ناسی و‌داهینانی شتی وایه که‌له‌نایند نیه.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَنبَغُ مَا أَفْنَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا ۖ أَوَلَوْ كُنَّا ءَابَاءَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾
 ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَتَعُوذُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءَ وَنِدَاءَ ۚ صُمُّ بَكُمْ عُمَىٰ لَهُمْ سَمِيعًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ (۷)
 لَا يَعْقِلُونَ (۷)

بت په‌رست چاولیکه‌ره

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَنبَغُ مَا أَفْنَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا﴾ نه‌گر به‌وانه بلئین: هه‌ر به‌شوین نه‌ودا بپۆن که‌له‌خوداوه په‌وانه کراوه، ده‌لئین: نه‌خیر نیعه هه‌ر نه‌و کاره ده‌که‌ین که‌بابو باپیرانمان په‌چاویان کردوه. خودای گه‌وره نه‌فرمویت نه‌گر به‌و خوانه‌ناس و‌بت په‌رستانه بوتری شوین نه‌و په‌یامه بکه‌ون که‌خودا ناروویه‌تی بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) واز بیئن له‌و گومپایی و‌نه‌فامیه که‌له‌سهرین. له‌وه‌لامدا ده‌لئین: نیعه شوین نه‌و پۆ و‌پچی بابو باپیرانمان ده‌که‌وین. واته: له‌په‌رستنی نه‌و بت و‌هه‌یکه‌لانه‌دا، خودای مه‌زنیش وه‌لامیان نه‌داته‌وه نه‌فرمویت: ﴿أَوَلَوْ كُنَّا ءَابَاءَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ جا بابو باپیرانی نه‌وان هیچان له‌هیچ نه‌ده‌زانی و‌پاسته‌پیشیان هه‌ر نه‌دیوه. واته: نه‌ئاوه‌زیان هه‌بوه‌و نه‌پاسته‌پیشیان گرتوه. ئینونیسحاق له‌ئینوعه‌بیاسوه پریوایه‌تی کردوه که‌له‌سه‌ر کۆمه‌لی له‌جوله‌که‌هاتۆته خواره‌وه‌که‌پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) بانگی

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۲۲۱/۱).

هوى ناوانان به جووله كه (اليهود)

(اليهود) له (الهوده) وه هاتووه، مه بهست پيى خوشه ويستيه. يان (الهود) يانى: تهويه كردن. وهك موسا سهلامى خواى ليبيى وتى: ﴿إِنَّا هَذَا إِلَيْكَ﴾ نيمه گه پايينه ته وه بق لاي تق. واته: تهويه مان كردووه. وهك شه وه بنه پها ته وه ناويرابن، له بهر تهويه كردن و خوشه ويستيان بق يه كترى. وتراويشه: له بهر په يوه ندى و خزمه يه تيان به يه هووداوه كوپه گه وركه كى يه عقوب. عه مري كوپى عه لا وتى: چونكه نه وان له خويندنه وهى ته وراتا نه جولان (يتهودون).

هوى ناوانان به نه سارا (النصارى)

كاتى عيسا سهلامى خواى ليبيى په وانه كرا، پيويست كرا له سر نه وهى ئيسرائيل شوپنى كه ون به رفره مانى بن، هاوه له كانى نه هلى ئاينه كهى نه وانه نه سارا بوون. به وه ناوانان له بهر هاوكارى و يارمه تى دانى يه كترى له ناو خوياندا. نه نساريشيان پيوتراوه. وهك عيسا سهلامى خواى ليبيى وتى: ﴿مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُونَ مَنَ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾^۱ كى بي له پتى خودا يارمه تيم بدا؟ حواره كان وه لاميان داوه كه خومانين له پاى خودا يارمه تى دهرين. قه تاده و ئيبنو جوره يچ نه لئين: بويه به و ناوه ناو نران، له بهر شه وه زهويه كدا نيشته جي بوون پيى ده وترا ناسره ئيبنو عه باسيش هر واى وتووه والله اعلم^۲. وتهى (النصارى) كوى (نصران) وهك (نشاوى) كوى (نشوان) و (سكارى) كوى (سكران) وه به ژنيش وتراوه (نصران). كاتى كه خوداى گه وه كه موحه مدهى (ﷺ) نارد كه دواين پيغه مبه ره و په وانه كراوه به گشتى بق نه وهى ئاده م، پيويسته برپاى پيبيتن و له هر شتيكا فرمانيان پيده كا كوى پايه لى بن و هر شتيكيشى ليقه ده غه كردوون لئى دوركه ونه وه، نه وانه كى كه به رفره مانان خاوه نباوه پى پاسته قينه ن، ئومه تى موحه مدهى (ﷺ) ناوانراوه به خاوه نباوه پان، له بهر نؤدى برپاين و نؤر پابه ند بوونيان، چونكه نه وان برپاين به هه موو پيغه مبه رانى پيشينه و نه و شته ناديارانه ش له مه به دوا دين هه يه.

سابيئون - الهائبون -

به لام سابينه كان، پاى جياوازيان هه يه له سهريان، سوفيانى سهورى نه لئيت: له له يس كوپى نه بوو سهليمه وه، له موجاهيده وه نه لئيت: گه ليكن له نتيوان مه جوس و جووله كه و فله كاندا و هيج ئاينتيكيان نيه^۳. ئيبنو جوره يچيش هه روا پيوايه تى كردووه ليبيه وه^۱. پيوايه تيش كراوه له عه تا و سه عيذى كوپى

^۱ ال عمران ۵۲.^۲ الرازي ۹۷/۳ ص ۶۷.^۳ الطبري ۱۴۲/۲.

فرماندان به خواردي شته پاڪه کان وړون كړدنه وې قهدهغه كراوهكان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلّٰهِ إِن كُنتُمْ إِتِيَاه تَسْبُدُونَ﴾ (۱۳۱) ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ﴾ نهی كومه لي خاوهن باوه پان له وېوزييه كه پيمان داوون، كامه ي پاڪه نه وه بخون، شوكرې خودايش به جي بيتن، نه گهر هر نه و ده پهرستن. ته نيا هر لاکي مردارو بو گوشتي به رازو خوین و نه وې بې سرپرين ناوي بيچگه له خوداي لي دينن له سهرتان هرام مان كړدوه. خوداي مه زن فرمان دهكات به عهده خاوهن باوه پره كاني به خواردي نه و شته پاكانه ي كه خودا بړي حلال كړدون و سوياس و ستايشي خوداي له سر بكن نه گهر پاست دهكن عهدي نه و، چونكه خواردي حلال هې وهرگرتني خواناسيه وه ك چون خواردي هرام دهبيته هې وهرنه گرتني دوعاوپه رسته شته كان وهك له م فرموده يدا كه نيمامي نه حمده پړوايه تي كړدوه له نه بوهوره يره وه دلتي: پيغه مبري خودا (ﷺ) فرمويه تي: (نه ي خلكينه! خودا پاڪه و پاك نه بې وهرې ناگرې. بيگومان خودا فرمانيد او به خاوهن باوه پان به وې كه داويه تي به پيغه مبرانيش (سه لامي خوايان لي بي) نه فرموي: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ نه ي كومه لچې پيغه مبران، بڑوي پاك بخون و ناكار چاك بن، له هر كاري نيوه دهيكه ناگادارم. يان نه فرموي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ نه ي كومه لي خاوهن باوه پ، له و بڑويه ي پيمان داوون كامه ي پاڪه نه وه بخون. پاشان باسي نه و پړاوه ي كړدوه كه له سه فريكي دريژ دايه، قز گړو پې تقزاي دهسته كاني به ره و ناسمان به رزده كاته وه و ده لي: نه ي په روه ردگارم، نه ي په روه ردگارم. خواردي هرامه، خواردي نه وې هرامه، پړشاكې هرامه، به هرامې دهرخوارد دراوه، چون قبول ده كړې كه سي و؟^۱ موسليم و تيرميزيش پړوايه تيان كړدوه^۲ كاتي كه خوداي گوره منته دهكات به سهر ياندا پرينمايان دهكات بې خواردي پاكو حلال نه فرموي: كه هيجي لي هرام نه كړدون جگه له چهند شتيك نه بې وهك مرداره وه بو، كه نه وېه خوي مردار دهبيته وه و سر نابېرې. نازه لي خنكاو نه وې لي لي نه درې تا گياني دهرده چي و نه وې له به رزي كه و تبيته خواره وه و مردبې و شوخ ليدراو (به و شوقه مردبې) يان گيانه وهرې دپنده ليدا بې و كوشتي تي. به لام مردارو بوي لي جيا كراوه ته وه، وهك خوي گوره نه فرموي: ﴿أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ

^۱ المؤمنون (۵۱).

^۲ احمد (۳/۳۲۸)، فرموده يه كي سه حجه.

^۳ مسام (۷۰۳/۲)، تحفة الاحوذی (۸/۳۳۲).

وَلَعَلَّاهُمْ^۱ ۱ پاوو خوارده مهنی دهریا بق ئیوه پها کراوه. بهر زوانه له فرموده که ی (العنبر) ۲ دا باس دیت^۲ به ویستی خوا. له موسسه ده کانی (موطأ) نیامی مالیکو سونه نه کاندای پیغه مبه (ﷺ) فرموده یه تی: دهریاره ی دهریا (ناوه که ی پاکو پاک کره وه یه مردارو بووشی حلاله).^۳ نیامی شافعیو نه حمدهو ئیبنو ماجه و دارولقه تنی فرموده که ی ئیبنو عومهریان به مرفوعی ریوایه ت کردوه: دوو مردارو بوو، دوو خوینتمان بق حلال کراوه: ماسو و کوللو و جگرو سپل،^۴ ثم باسه بهو زوانه له سورته مائیده دا دیت به ویستی خودای مهن.

ماده له یه ک

شیرو هیلکه که مردارو بوو به مردارو بووه که به بی پیسه له لای شافعیو که سانی تریش، چونکه به شیکه له مردارو بووه که. له ریوایه تیکی مالیکا هاتوه خوی پاکه، به لام له گال مردارو بووه که پیسه. شیر مردارو بوو که خوی بیته دهره وه هر پیسیه و ناکوکی له سه ر نیه، خواردنی په نیری مه جوسیان کردوته به لکه بق خویان، قورتوبی له تهفسیره که یدا لیره دا ده لی: که می شیر تیکه ل بی، چاوپوشی کراوه له که می پیسی کاتی که تیکه لی شله یه کی زرد بوو^۱ ئیبنو ماجه له سوله یمانه وه ریوایه تی کردوه (په زای خوی لی بی) که پرسیار کراوه له پیغه مبه ری خودا (ﷺ) له چهوری و په نیرو فراندا (الفراء) فرمودی: (حلال نه وه به که خودا حلالی کردوه له کتیبه که یدا، حرام یش نه وه به که خودا حرامی کردوه له کتیبه که یدا، نه وه یشی لی یشی بیده نگ بووه نه وه لهو شتانه یه که خودا چاوپوشی لی کردوه)^۲، هر بهو جوړه خودا گوشتی به رازی حرام کردوه، سه ر برایی، یان تقوی بی هر حرامه. چه وریه که یشی وه ک گوشته که ی وایه، که وت گوشت چه وریه که یشی ده گریته وه یان به ږیکه ی قیاسی له سه ر پای تر. وه هر شتی ناوی جگه له خودای له سه ر برایی یان له سه ر غهیری ناوی خودا سه ر برایی له بتو هیکه لو کئل په رستی و گره و له سه ر تیر نه ندازی و شتوه ی نه مانه که له

^۱ المائدة (۹۶).

^۲ عنبر گیانداریکی زرد گوره بوو له دهریادا، نه بو موسای نه شعری و هاوه له کانی دوزیانه وه، له که ناری دهریادا، مانگی لییان خوارد.

^۳ ابن ماجه (۷۷/۲)، تحفة الاحوذی (۵۰/۴).

^۴ احمد (۳۶۵/۵)، الموطأ (۲۲/۱)، ابوداود (۶۴/۱)، تحفة الاحوذی (۲۲۴/۱)، النسائی (۵۰/۱)، ابن ماجه (۱۳۶/۱)، فرموده یه کی به هیزه.

* ترتیب مسند الشافعی (۱۷۲/۲)، احمد (۹۷/۲)، ابن ماجه (۱۰۷۳/۲)، الدر القطنی (۲۷۳/۴)، فرموده یه کی مه وقوفه. القرطبی (۲۲۱/۲).

^۲ ابن ماجه (۱۱۱۷/۲)، فرموده یه کی لاوازه.

چهرخی نه فامیدا بۆیان سر برپاوه مه مووی حرامه. قورتوبی له عائیشه وه (په زای خوی لای بی) میناویه تی: که پرسپاری لای کراوه له وانهی عه جه م سهری ده بپن بۆ جه ژنه کانیاو ده یکه نه دیاری بۆ موسولمانان، وتویه تی: نه وهی بۆ نه وپژده سر برپاوه لای مه خۆن. له بهری دره خته کانیاو بخۆن^۱.

حه لال بوونی حرام بۆکه سانی ناچار بوو

خودای مه زن پنگه ی خواردنی شتی قه ده غه کراوی داوه له کاتی ناچاریدا، نه گه ر خواردنی هه لالی ده ست نه که وت ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ﴾ نه گه ر که سی به ناچاری یه کی له مانه ی خوارد به بی یاخی بوون و ده رچوون له سنوور، ﴿فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾ هیچ گوناھی ناگا. له وانه بخوات ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ خودا له گونا ه خۆش ده بی و دلۆفانه. مواهید ده لیت: هه ر که سی ناچار بوو به بی یاخی بوون و له سنوور ده رچوون واته: چه ته بی وپنگری نه ده کرد یان خۆی جیا نه کرد بوه وه له نومه ت یان له فه رمانی خودا سه رپێچی نه کرد بوو بۆ پوايه بیخوات. به لام هه ر که سی سه رپێچی کرد بوو له فه رمانی خودا یان یاخی بوو یان له سنوور ده رچوو بوو نه وه پتی پتی نادری با ناچاریش بی. هه ر وا پوايه ت کراوه له سه عیدی کوپی جوبه یه وه له پوايه تیکدا لاییه وه، له موقاتلیشه وه ﴿غَيْرَ بَاغٍ﴾ واته: به په وای دانه نی^۲. له ئیبنوعه بباسه وه ﴿غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ﴾ ده لیت: بی ئاره زوو له خواردنی مردارۆ بووه که. قه تاده ده لیت: هه ر که سی بی ئاره زوو له مردارۆ بوو بخوات واته: له هه لاله وه نه چی بۆ حرام خواردن، نه وه پتی پیدراوه لای بخوات^۳.

هه سه له یه ک

نه گه ر که سیکی ناچار مردارۆ بوویه کی دۆزیه وه، خواردنی که سیکیشی له به رده ستیدا بوو به مه رجی به نۆر لای نه سینی و ئازاری پتی نه گه یه نی، له ویدا بۆی پوا نیه مردارۆ بوو بخوات. به لکو بۆی هه یه له و خواردنه ی غه یه ز خۆی بخوات به بی ناگزکی له نیوان زانا یاندا، ئیبنوماجه پوايه تی کردوه له عه ببادی شوره حبیلی غوبه یه وه ده لیت: تووشی سالیکی قاتو قهی هاتین، هاتم بۆ مه دینه، چومه لای دیوارۆک گوله گه نم پرواندا و خواردم و لیشم کرده سه ر پۆشاکه که م، خاوه نی دیواره که هات لای دام و پۆشاکه که شمی برد. هاتم بۆ خزمه ت پێغه مبه ری خودا (ﷺ) بۆم باس کرد. فه رمووی به پیاوه که برسی بوو خواردنت پتی نه داو که نه زانیش بوو فیزت نه کرد، فه رمانی پێدا که پۆشاکه کی بداته وه،

^۱ القرطبي (۲/۲۲۴).

^۲ ابن ابي حاتم غ: (۱/۲۳۶).

^۳ الطبري (۳/۳۲۴).

فرمانيد که ويسقيک يان نيو ويسقى خواردي پي بدريت،^۱ ثم فرموده سنده کاني سهحيح بهميزو حسنه پشتگيري زرده، له وانه فرموده کي عمری کوي شوعيب له باوکیوه له باپيريه ده لیت: پرسيار کرا له پيغمبري خدا (ﷺ) له به رويومي هلواسراو، فرمودی: (هرکه سي لتي برد له وانه خاوهن پيويستيه به ده می (لتي خوارد) به کوش لتي هله گرت هيچی له سر نه).^۲ موقاتلي کوي له ده قدا که خودای مه زن نه فرمودیت: ﴿هیچ گوناھيکی ناگا خودا له گوناھان خوښ ده بی دلوفانه. له وې خودا وتويتی به ناچاری. سه عیدی کوي جوبير، ده لیت: ليږورده له وې که به حرامی خوراوه، دلوفانه کاتي که حرامی بق حال ده کات له ناچاريددا. له مسروقوه، ده لیت: هر که سي ناچار بوو نه يخواردو نه يخواره وه، پاشان مرد، چو وه ته ناو ناگر. نه مه نه وه ده گهي نه که خواردي مردار بوو بق ناچار عه زيميه، پوخسه نيه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ نَمًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۷۳) ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ﴾ (۷۴) ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ (۷۵)

زمنی جووله که د پراړۍ شاردنه وې نه وې که خودا روانی کردوه

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ الْكِتَابِ﴾ نو که سانه ی ناوه پوکي کتبي که خوا نارویتی ده شاردنه وه. مه بست پي نو جووله کانه یه سيفه ته کاني موحه مه ديان (ﷺ) له کتيبه که ياندا شاردنه وه که له لای خويانه و شايه تی نه دا که په وانه کراو پيغمبري خودايه، نه و ديان بويه شاردنه وه هتا ده ستلا تيان له ده ست نه چي و نه وې له عه ره به کانيان و رده گرت له ديارې و شتي ناياب به وې نو پيژده و ليان دنان. ترسان له وه که خه لکي شوينی بکوي واز له وان بينن نه و ديان شاردنه وه هتا نو پيژده يان هر بميني و نو ده ست که و ته يان له ده ست نه چي و خويان فروشت به ووه و گورپانه وه به و پيکه راسته و شوين که و تنی هق و بوا هينان به پيغمبرو (ﷺ) نه وې که هيتاويه تی له لايان خوداوه به و شته زرد که مه به مهش په نه چي زيانبار بوون له دنياو له

^۱ ابن ماجه (۲/۷۷۰).

^۲ تحفة الاحوذی (۴/۵۱۰).

^۳ ابن ابی حاتم غ: (۱/۲۴۰).

^۴ ابن ابی حاتم غ: (۱/۲۴۰).

^۵ البيهقي (۳۵۷/۹).

قيامه‌تدا. نه وه له دنيا دا خودای گوره پاستی پټغه مېره‌کې (ﷺ) دهرخست بڼه‌عبدەکانی له خوی ناردوویتو به لگو و نیشانه‌ی دیارو ناشکرای له‌گه‌لا نارد، نه‌وانه‌ی که نه‌وان دهرسان شوینی بکه‌ون، شوینی که‌وتن و بونه‌ی هاوکارو یارمه‌تیی دهری نه‌وان و شه‌پ کردن له‌گه‌لیان. تووشی پڅو توپه‌یی خوا هاتن به به‌رده‌وامی، خودای مه‌زن له شوینی تریشدا باسی خراپی جووله‌کې کردوه له‌قورئاندا. له‌وانه نه‌م نایه‌ته که نه‌فرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنْ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ﴾ نه‌و که‌سانه‌ی ناوه‌پڅی کتیبی که‌خوا ناردووه، ده‌شارنه‌وه و به‌نرخه‌ی کم ده‌یغزوئن، ورگیان له‌ناگر پر ده‌کن. بیگومان نه‌وه‌ی که ده‌یغزن، له‌به‌رته‌وه ده‌یغزن له‌پڅی قیامه‌تدا، چونکه مه‌قیان شاردوته‌وه به‌قازانجیکی که‌می دنیا. وه‌ک خودای گوره نه‌فرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِهِمْ غُلْمًا إِثْمًا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾^۱ نه‌و که‌سانه‌ی به‌ناپه‌وا دارایی مه‌تیوان ده‌غزن. با بزائن ناگر ده‌خه‌نه‌ناو مه‌ناویانه‌وه و تووشی ناگریکی به‌هه‌لپه‌و گر ده‌بن. له‌فرمووده‌ی سه‌حیددا هاتوه له‌پټغه‌مېره‌ی خداوه (ﷺ) فرموویت: (هرکه‌سی له‌ده‌فری زڼپو زیودا ده‌خواتو ده‌خواته‌وه، نه‌وه ناگری دوزخ له‌ناو سکیدا قولته‌قولتی دیت)^۲، پاشان خودای مه‌زن لږده‌دا نه‌فرمویت: ﴿وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ خدا له‌پڅی قیامه‌تدا ناباندوینی‌وله‌گوناهايان پاک ناکاته‌وه و به‌شیان نازاری به‌ژانه. چونکه خودای گوره توپه‌یه‌لییان، له‌به‌رته‌وه مه‌قیان شاردوه که‌نذر چاکیش ده‌یانزانی ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى﴾ نه‌و پڼگه‌پاسته‌یان به‌گومرایي گورپه‌وه. واته: پڼگه‌ی خودایان که‌بریتی بوو له‌دهرخستنی نه‌و سیفه‌تانه‌ی پټغه‌مېره‌و باسی په‌وانه‌کردنی و مژده‌دان به‌هاتنی له‌کتیبی پټغه‌مېره‌کاندا (سه‌لامی خویان لی‌بی) و شوین که‌وتنی و بېوا پټکردنیان شاردوه‌وه و گورپانه‌وه به‌گومرایي و بی‌بېوایی و حاشا کردن لی‌بی و شاردنه‌وه‌ی سیفه‌ته‌کانی له‌کتیبه‌کانی خویاندا ﴿وَالْعَذَابُ بِالْمُفْسِدِينَ﴾ به‌خشینی خویان گورپه‌وه به‌سزا ﴿فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ﴾ ده‌بی چه‌نده له‌سه‌ر ناگر خڅپاگرن؟ خودای مه‌زن نه‌فرمویت نه‌وانه‌جه‌زده‌به‌یکې نه‌ونده توندو تیژو گوره نه‌درین هرکه‌سی چاوی پټیان بکه‌وی سهری سوپ ده‌مینئ چوڼ خویان پاده‌گرن له‌ناویدا به‌هموو سزاو جه‌زده‌و زنجیره‌ی له‌ملیاندايه. په‌تا به‌خوا له‌و

^۱ النساء (۱۰).^۲ البخاري (۵۶۳۴)، مسلم (۲۰۶۵).

سزایه. ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ سَرَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ (نهو نازاردهش) بقره ویه که خودا به پاستی نه م کتیبی ناردوه. واته: بقره شایه نی نهو سزا توندهن، چونکه خودا کتیبی نارد بقره موحه ممدو (ﷺ) پیغمبره کانی پیش نهویشی بقره گیاندن و به جیهیتانی هوقو پوچل کردنه وهی پپو پوچ نهوان گالته یان به نیشانه کانی خودا کرد، که کتیبه که یان فرمانی پیدابوون به دهرخستنی نهو زانیاریه و بلاوکردنه وهی، که چی نهوان دزایه تیان کردو به درو یان خسته وه نه م پیغمبره ش (ﷺ) که دواین پیغمبره بانگی کردن بقره لای خودا فرمانی پیدان به چاکه کردن و وازمیتان له خراپه کاری، به لام نه مان به درو یان خسته وه دزایه تیان کردو حاشایان لیگردو سیفته که یان شارده وه، گالته یان بهو نیشانه ده کرد له خودا ناردویه تی بقره پیغمبره که ی، بقره خودا توشی نهو سزاو توله به وانه ی کردن. هر بقره خودای مهن نهو فرمویت: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ سَرَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ (نهو نازاردهش) بقره ویه که خودا نه م کتیبی به پاستی ناردوه، نه وانه شی و له سر باسی نه م کتیبی کیش ده کن، گیره و کیشی دوو درو یان توش ده بی.

﴿يَسْأَلُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْ لَوُا وُجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ الْإِيمَانَ مِنْ أَمَانٍ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَمْ تَكُنْ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنَى السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْتُونَ بِمَعَادِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّادِقِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالْفُرَّاءِ وَبَيْنَ الْأَبْنَاءِ أَوْلِيَّكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأَوْلِيَّكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ (۱۷۷)

کوکه رموهی چاکه کان

نه م نایه ته پیک هاتوه له کوکه لی دهسته وازه ی گوره و دهستووی گشتی و بهوایه کی پیک و پاست، خودای مهن فرمان نه دا به خاوهن باوه وپان له سهره تاوه پوو له قودسی پیروز بکن پاشان وهریگپان بقره که عبی پیروز، نه م له سر شانی کوکه لی له نه ولی کتیب و هندی له موسولمانان گران بوو، خودای گوره له م نایه ته دا که ناردیه خواره وه باسی له کارزانی خزی کرد له و باره یه وه، که مه به ست پی گوپرایه لی خودای مهن و شوین که وتنی فرمانه کانی تی، پوو کردنه هر شوینی که خوا بیوی و شوین که وتنی په یامه که ی نهو، چاکه و له خوا ترسیه و بهوای ته واره، نه ک پابه ند بوون به پوو کردنه پوزمه لات یا پوزتاوا چاکه و گوپرایه لی بی، نه گره بریاری خودا په یامه که ی نهوی له سر نه بی. هر بقره فرمویه تی: ﴿يَسْأَلُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْ لَوُا وُجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ الْإِيمَانَ مِنْ أَمَانٍ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ کاری چاک هر نهو نیه پوو له پوزمه لات بکن یان پوزتاوا، چاک نه میه باوه وپان به

خوداو پڑی قیامت هبی. وهك ده ریاره ی نازدهل سهرپینو قوریانی نه فرمویت: ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ الْقُلُوبُ مِنْكُمْ﴾^۱ گوشت و خوینی نه وانه بق خدا ناچی، ته نیا هستی ترستان له خودایه بهو دهگا. نه بولعالیه ده لیت: جووله که پرویان له پڙئاوا ده کردو نه سرانیه کانیش پرویان له پڙمه لات ده کرد. خودای مه زینش فرموی: ﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ کاری چاک هر نه وه نیه پرو له پڙمه لات بکه ن یا پڙئاوا، نه مه قسمی باوه پرو پاستی کرداره که بپواتان به خواو پڑی قیامت هبی. هر به مجوره له حه سهنو په بیعی کپی نه نه سه وه^۲ که پویات کراوه سوری ده لیت: ﴿وَلَكِنْ الْبِرُّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ چاک نه مه یه بپواتان به خوداو به پڑی قیامت هبی. نه مه جوری چاکه کان هه موویه تی^۳ چونکه هر که سی نه وه ی له م نایه ته دایه تیدا بین چووته ناو نیسلامو دهستی گرتوه به هه موو نیسلاموه، هرچی چاکیه به دهستی هیناوه که باوه په به خودابه بین هیچ په رستراویکی تر بپواشی هیناوه به بیونی فریشته کانی که نیراوی خودان له نیوان خوداو پیغه مبه ره کانیدا ﴿وَالْكِتَابِ﴾ بپواشیان هیناوه به کتیبه کانی. (الکتاب) ناوی (جنسه) هه موو کتیبه کان ده گرتیه وه که له ناسمانه وه هاتونه خواره وه بق پیغه مبه ران. هتا به به پڙترین کتیب کتایی هاتوه که قورنانی پیروزه ناگاداری هه موو کتیبه کانی پیش خویه تی و هرچی چاکیه تیدا کویوه ته وه خوش به ختی دنیاو قیامه تی تیدایه. خودا به م قورنانه گشت کتیبه کانی تری پیش خوی نه سخ کردوته وه، بپوای هیناوه به گشت پیغه مبه ره کان له یه که میانه وه هتا دواين پیغه مبه ریان که موچه مده (ﷺ) پاشان نه فرمویت: ﴿وَأَنَّى آلَمَّا عَلَىٰ حُبِّهِ﴾ له و سامانه ی هرچه نده زوریشتان خوش دهوی به شی بدن. وهك له هه ربوو سه حیحه که دا هاتوه له فرموده ی نه بوهوره یرده به مرفوعی: (چاکترین خیر نه وه یه که خیر بکه ی له کانی که دا له شت ساغو ماله که ت خوش بوی و پڙد بیت به هیوای ده وله مندی بیت و له هه ژاری بترسی)^۴، هه رله م باره وه خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَيُطْمَئِنُّ الطَّعَامُ عَلَىٰ حُبِّهِ مَشْكِيَّتًا وَنَبِيئًا وَأَسِيرًا﴾ (۸) ﴿إِنَّمَا تُطْمَئِنُّ بِرَبِّهِ إِلَهُ لَا تُهْدِيكُمْ جَزَلًا وَلَا شُكْرًا﴾^۵ له و خوراکه ی که خویان حه زی لی ده کن، به هه ژارو به هه تیوو به دیلگیرای ده به خشن. نیمه (هر له پښی خودا) له م

^۱ الحج (۳۷).

^۲ ابن ابی حاتم غ: (۲۵۱/۱).

^۳ ابن ابی حاتم غ: (۲۵۲/۱).

^۴ فتح الباری (۳/۳۲۴)، مسلم (۲/۷۱۶).

^۵ الانسان (۸-۹).

خدا که تان نه دهنی، نه پاداشتمان لیّتان دهی و نه شوکرانه ش. یان نه فهرمویت: ﴿وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾^۱ نهوان له پیشتړ د هزارن هرچنده دهست ته نگیشان هیه. ثم کاره گوره و له سر تره که پښی نه وانه نه دهن به سر خویاندو خوشیان زور پښوستان پښی هیه نه مال و خوارنه یان که زور لایان خوشه ویسته ده به خشن له بهر په زامه ندی خوا. ﴿ذَوَى الْقُرْبَىٰ﴾ به خزمان، واته: که سو کاری پیاو چونکه نه وانه له پیشتړن له به خشیندا له کهسانی تر. وه که له فهرموده دا هاتوه: (خیر کردن به هزاران خیره، بقر خزمان دوو جار خیره، خیریه په یوه ندی خزمانه تیشه.^۲ چونکه نه وانه له پیشتړن که سن به تو، له پیشتړن به چاکه و به خشینى تو) خودای مه زن فهرمانی دوه به چاکه کردن د هزاره یان له شوینی تری کتیه که پدا ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ مه تیوان یش. هیچ نیشیکیان نیو باوکیان مردوه و منداو لاوانو توانای کارکردن یان نیو، (عبدالرزاق) له علیه و پر یوایه تی کردوه له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ): (دوای بالغ بوون مه تیوی نیو)،^۳ ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ هزاران، نه و که سانه نه و نه دهن یان نیو به شیان بکا، له خواردن و جلو به رگو شوینی نیشته جیبون، خیریان پی نه دریت مه تا پښوستان ژیانى خویان پی دهسته بهر بکن. له هر دوو سه حجه که دا هاتوه، له نه بوهره پره وه که پیغه مبهری خودا (ﷺ) فهرمویه تی: (هزار نه و که سه نیو که ده که پښت به ناو خه لکد او په خورما یه یا دوو خورما یان پارویه یان دوو پارو پازی ده که ی. به لکو هزار نه و که سه یه که نه و نه دهنی دهست ناکه وی بی نیاز بی، خه لکیش نابیناسن تا خیری پی بکن)^۴. ﴿وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ پښوار، نه و که سه یه به پښا دهرات و نه و ی پښه تی خه رجبی ده کات، نه و نه دهنی پی نه دریت تا ده گاته وه زیدی خوی. یان که سیکه ده یه وی سه فهر بکات له بهر خودا، نه و نه دهنی پی نه دریت به شی بکات تا دهرات و ده که ریته وه. نه مه میوانیش ده که ریته وه، وه که علی کوپی نه بوته له ده لیت له ئیبنوعه بیاسه وه که وتویه تی: پښوار نه و میوانیه که دیت لای موسولمانان. واته: لای دا ده به زئی. موجهیدو سه عیدی کوپی جوبه یرو نه بوچه عفری باقرو حه سن و قه تاده و زه حاکو و

^۱ الحشر (۹).

^۲ أحمد (۲۱۴/۴)، فهرموده په کی حه سه نه.

^۳ عبدالرزاق (۴۱۶/۶)، مه تنه که ی حه سه نه.

^۴ فتح الباری (۳۹۹/۳)، مسلم (۷۱۹/۲).

^۵ ابن ابی حاتم غ: (۲۵۹/۱).

زهری و په بیعی کوپی نه نه سو موقالتی کوپی حه یان هر وایان وتوه.^۱ ﴿وَالسَّالِیْنَ﴾ سوالکهران.
 نه وانهی ده گه پینو دلاوا ده کهن هر زه کاتو خیراتیان پی نه دریت ﴿وَفِی الْاَقَابِ﴾ بنده بیسی پی
 بکپنه وه، نو به ندانهی نرخیک له سر خویان دهنوسن که بیده و توانایان نیه هم ماله په یدا
 بکهن، نه وانهش خیرو زه کاتیان پی نه دریت تا بیده به خاوه نه کانیان و نازاد بکړن. باسی هم جورانه
 له نایه تی زه کاتدا له سورتهی به رانه تدا به و زوانه به دریت پی قسه ی له سر ده کړی (به ویستی خوا)،
 ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ نویژ ده کهن. واته: به چاکترین شیوه نویژده کانیان ده کهن له کاتی خویداو به
 پکوع و سوژده بردن و له سر خویو و ملکه چیه وه به پیی مەرجه شرعیه کان به چاکی پیی هله دهن
 ﴿وَعَاتَى الزَّكَاةَ﴾ زه کات نه دهن، مه به ست پیی زه کاتی دارایی په وه ک سعیدی کوپی جوبه یرو
 موقالتی کوپی حه یان وتویانه.^۲ پاشان خودای به زن نه فرمویت: ﴿وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا﴾
 هر کاتی کیش په یمانی که ده به ست نایشکینن، وه که هم نایه ته که نه فرمویت: ﴿الَّذِينَ يُؤْتُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا
 يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ﴾^۳ نه که سانه ی په یمانی خودا به جی دین و نیت لپی په شیمان نابنه وه. پیچه وانه ی
 نه مه په وشتی دوو پوه کانه. وه که له فرموده ی سه حیددا هاتوه: (نیشانه ی دوو پوه سی شته: نه که
 قسه ی کرد درو بکا، نه که به لینی دا نه بیاته سر، نه که سپارده ی لا دانرا ناپاکی لی بکات).^۴ له
 فرموده یه کی تریشدا هاتوه: (نه که قسه ی کرد درو بکا، نه که په یمانی دا بیشکینی، نه که دروایه تی
 که سیک ی کرد له هق لابداو سته می لیبکات)،^۵ ﴿وَالصَّالِحِينَ فِي الْاَسَاوِ وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحِينَ﴾^۶ له
 نه داری و گرفتاری و نه گانه دا خوپاگرن. واته: له کاتی هزاری و نه خوشی و پوه به پوه بونه وه و شه پر کردن
 له که ل دوژمندا خوپاگرن (نه مه قسه ی نیبومه سعودو نیبومه بیاس و نه بولعاليه یه،^۷ سو په ی
 همه دانیش هر وای وتوه^۸ موجهیدو سعیدی کوپی جوبه یرو حه سن و قه تادهش هر وایان وتوه^۹

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۲۶۰/۱).^۲ ابن ابی حاتم غ: (۲۶۴/۱).^۳ الرعد (۲۰).^۴ مسلم (۷۸/۱).^۵ مسلم (۷۸/۱).^۶ ابن ابی حاتم غ: (۲۷۰/۱).^۷ ابن ابی حاتم غ: (۲۷۱/۱).^۸ ابن ابی حاتم غ: (۲۷۰/۱).

په بیعی کوپی نه نه سو سودی و موقاتلی کوپی حیان و نه بومالیک^۱ کهسانی تریش هر وایان وتوه)
 هر بویه (الصابرین)ی مه نسوب کردوه بقر (مردمه) وهاندانه بقر خوراکری له و کاتانه دا له بهر گرانوی
 نارپه حه تیان که. هر په نا به خودا ده بری و هر نه وده بیته پشتیوانه، ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ مروئی
 به پاستی نه وانه. واته نه و که سانه ی نه م سیفاتانه یان تیدایه هر نه وان له بیواکه یاندا پاستیان
 کردوه، چونکه نه وانه بریوی ناو دلایان ده رخصتوه به کردارو گفتاریان، هر نه وانه ش پاستیان کردوه
 ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ دیاره نه وانه ی له خوا ترسن، چونکه خویان له قده غه کراوه کان پاراستوه و
 فرمانه کانی خودایا نجیبه جی کردوه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبُ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عَفَىٰ عَنْهُ مِنْ
 أَخِيهِ شَيْءٌ فَلْيَبْغِ بِالْمَعْرُوفِ وَادَّاءُ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ مِّنْ أَعَدَدِي بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۷۸) وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۷۹)

فرماندان به توله سهندنه وه و برون کردنه وهی نه و بهر ژمه وندیانه ی که تیایه تی

خودای مه زن نه فهرمویت، له توله سهندنا دادگه ریتان له سهر بریار دراوه نه ی خاوهن باوه پان، نازاد
 له توله ی نازاد کویله له توله ی کویله و میینه له توله ی میینه، له سنوور دهرمه چن و ده ست درژی
 مه کن، وه ک چن له پیتشا کردیانه و فرمانی خوابان گزپیوه دهریاره یان. نه وه بووه وی
 هاتنه خواره وهی نایه ته که ش به نونه زیر غزای به نوقوره یزه ی له چهرخی نه فامیدا کردوه و تیکیان
 شکاندون، نه گهر نه زیریه کان قوره یزه کیان بکوشتایه، له توله یدا نه ده کوژرایه وه. به لکو فیدییه که ی
 سهد ویسق خورما بووه. خو نه گهر قهره زیه نه زیریه کی بکوشتایه ده کوژرایه وه. نه گهر فیدییه ش بدرایه
 به دوو سهد ویسق خورما فیدییه که ی نه درا. دوو قاتی فیدییه ی قهره زیه که بوو. خودای مه زن فرمانی
 دا که دادگه ری به کار بیتن له توله سهندنا و شوینی نه و خراپه کارو لادرو به دانه نه که ون که دژی
 بریاری خودان به خوانه ناسی و لاساری ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبُ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ
 بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ﴾ نه ی کومه لی خاوهن باوه پان، له سهر نه وانه ی کوژدان توله مان بقر بریار داون،
 نازاد له توله ی نازاد کویله له توله ی کویله و میینه له بری میینه. به لام نه م ده قه ی که خودای مه زن
 نه فهرمویت: ﴿الْحَرْبُ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ﴾ نه سخ بوته وه. گیان به گیان نه سخی کردوته.

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۲۷۱/۱).

^۲ الطبري (۳۵۵/۳).

کۆی زانایان له سەر ئهوهن که موسولمان به خوانه ناس ناکوژیتوه. وهك بوخاری هیناویه تی له علیه وه (په زای خوی لی بن) ده لیت: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرموویه تی: (موسولمان به خوانه ناس ناکوژیت) هیچ فرمووده یه کی سه حیح و تهفسیریکی تر نه ده تی ئه مه بێت. به لام ئه بو حه نیفه ده لی که ده کوژیت پیتی به عمومی تیه تی مانیده.

ده سه له یه ك

پێبازی چوار پێشه واکه و کۆی زانایان له سەر ئهوهن که کۆمه لی به یه ك کس ده کوژیتوه. عومه ر ده ربیره ی لاویك حه وت که سی کوشتبوو یان ده لیت: ئه گه ر هه موو خه لکی (سه نعا) ده ستیان له کوشتنیدا هه بویه ده مکوشتنه وه له بریدا. له زه مانی عومه ر خۆیدا نه بیسراوه که هاوه له کانی دژی ئه مه وه ستا بن، ئه مه یش وهك بکۆده نگی وایه. پێوایه تیک له نیعمای ئه حمه ده وه ده گێرپه وه: که کۆمه لیک به یه ك کس ناکوژیتوه. یان یه ك کس به یه ك کس نه بی ناکوژیتوه. ئیبنو مونزیر گێراویه توه له مه عازو ئیبنوزوبه یرو عه بدوله لیکێ کوپی مه پوان و زه هری و ئیبنوسیرین و حه بیبی کوپی ئه بوسایبته وه. پاشان خودای مه زن ئه فرمویت: ﴿فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَأَبْيَعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاكَ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ﴾ هه رکه سی له برای هاو تاینی خۆی ده س له خوین سه ندن هه لگرت، ده بی به پیتی دابی پۆژ بچو لیت وه به خۆشی خۆی خوینه که بدات. لیبوردن ئه وه یه: که خوین بایی (الدیه) وه ربیگری له کوشتنی ئه نه قه ستدا. هه ر به م جۆره پێوایه ت کراوه له ئه بوله الیه و ئه بوشه عسادو مو جاهدو^۲ سه عیدی کوپی جو به یرو^۳ عه تاو^۴ هه سه نو^۵ قه تاده و^۶ مو قاتیلی کوپی حه یان^۷. زه ححاک ده لیت له ئیبنوعه بیاسه وه ﴿فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ﴾ هه رکه سی به خشرا له برایه کی تاینی خۆیه وه به شتیک. واته: خوین بایی (الدیه) وه رگرت دوی پوابوونی هه قی خۆی ئه وه لیبوردنه^۸، ﴿فَأَبْيَعُ

^۱ البخاری (۱۱۱).

^۲ ابن ابی حاتم غ: (۲۷۸/۱).

^۳ ابن ابی حاتم غ: (۲۷۹/۱).

^۴ ابن ابی حاتم غ: (۲۷۸/۱).

^۵ ابن ابی حاتم غ: (۲۷۹/۱).

^۶ الطبری (۳۶۸/۳).

^۷ ابن ابی حاتم غ: (۲۷۹/۱).

^۸ ابن ابی حاتم غ: (۲۸۰/۱).

بِالْمَعْرُوفِ ﴿۱﴾ ده بی به پی دابی پوز بجولیتوه کاتی که خوینگری قبول کرد ﴿وَأَذَاكَ إِلَیْهِ بِإِحْسَنٍ﴾ بکوزده کیش به خوشی خوی خوین بایی بدات به بی مشت و مپو کیشمه کیشم.

خاومنی خوین یه کی له م سی تابه به تمه ندیده ی بو هه یه

خودای مزن نه فرمویت: ﴿ذَٰلِكَ تَخْفِیْفٌ مِّن رَّبِّکُمْ وَرَحْمَةٌ﴾ نه م پریاره له پوره ردگاری نیوه یه و سووکیار یه و به زه یه به رانبر به نیوه. خودای گه وره که نه م خوینگرن یه ی پریار داوه بۆ نیوه له کوشتنی نه نقه ستدا بۆ سووکیاری نیوه یه و به زه یی خویته تی دهریاره تان. چونکه له سر گه له کانی پیش نیوه کوشتن یان لیبوردن پریار بووه بۆیان، وه که سه عیدی کوپی مه نسور پیوایه تی کردوه له ئینووه بیاسه وه ده لیت: تۆله سه ندن له کوشتندا له سر نه وه ی ئیسرائیل نوسرا بوو. لیبوردن له نیوانیاندان نه بوو. خودای مزن به م نوممه ته ی فرموه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَیْکُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ أَلَمْرُ بِالْحَرْ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ﴾ له سر نه وانه کوژداون تۆله مان بۆ پریار داون، نازاد له تۆله ی نازادو کوپله له تۆله ی کوپله و میینه له بری میینه هه رکه سیش له برای هاوانایی خوی ده ست له خوینگری هه له ده گری به شتی. لیبوردن (العفو) واته: خوینگری وهرده گریته له کوشتنی نه نقه ستدا. ^۱ ئینووه بانیش له سه حیه که یدا میناویه تی. ^۲ قه تاده ده لیت: ﴿ذَٰلِكَ تَخْفِیْفٌ مِّن رَّبِّکُمْ﴾ نه مه سووک کردنی که له پوره ردگار تانه وه، نه م به زه یی خودایه به م نوممه ته که خواردنی خوینگری بۆ پوا کردن، بۆ هیچ که سیکی تری پیش نه مانی پوا نه کردوه، نه هلی ته ورات ته نیا تۆله سه ندن و لیبوردن بۆ پوا کرا بوو. خوینگری له نیوانیاندان نه بوو. نه هلی ئینجیلیش فرمانی لیبوردن یان پیدرا بوو. به لام بۆ نه م نوممه ته پریاری تۆله و لیبوردن و خوینگریش دراوه، هه ر به م شتیه یه له سه عیدی کوپی جوبه یرو موقاتیلی کوپی حه یان ^۳ و په بیعی کوپی نه نه سیشه وه پیوایه ت کراوه. ^۴

﴿فَمَنْ أَعْدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ هه رکه سی دوی نه م ده ست دریزی کرد، به شی جه زه به ی به ژانه. واته: هه رکه سی دوی خوینگری یان قبولی خوینگری کردپاشان که سیکی کوشت، نه و که سه سزای توندو به ژان نه دریت، هه ر به م جوړه له ئینووه بیاس پیوایه ت کراوه، ^۵ موجهایدو عه تاو

^۱ سنن سعید بن منصور (۶۵۲/۲).

^۲ صحیح ابن حبان (۶۰۱/۷).

^۳ ابن ابی حاتم غ: (۲۸۴/۱).

^۴ ابن ابی حاتم غ: (۲۸۵/۱).

^۵ ابن ابی حاتم غ: (۲۸۹-۲۸۷/۱).

عیکرمه و حه سە نو قە تادە و پە بیعی کوبی ئە نە سو و سوودی و مو قاتیلی کوبی حە یان ئە وە ی کە سە
دە کوژی دوا ی وەر گرتنی خو ینگری سزای توندو بە ژان ئە دریت.

سوودی تۆلە سە ندن و هی کە تە کە ی

خودای مە زن ئە فەر مویت: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يٰۤاُولِيَ الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ﴾ ئە ی
خاوە نی دلا نی وشیار زیانتان بە تۆلە وە بە ندە، بە لکو خۆتان بپارێزن. خودای مە زن کە تۆلە سە ندنی
بپار دوا وە بۆتان (کە کوشتنە وە ی بکوژە) لە کار زانیە کی گەر وە یە بۆتان کە هێشتنە وە و پاراستنی
گیانە. چونکە ئە گەر بپاو کوژ زانی دە کوژی واز لە و کارە ی دینی، ئە مە یش خۆی ئە بی بە ژیان بۆ
خە لکی، لە کتێبە پێشوە کانی شدا ئە وە هاتووە کە کوشتنە وە کوشتن نا هی لێ (القتل انفی للقتل) ئە م دە قە
بە پوونی و پاشکاو ی و کورت تر لە قور ئاندا هاتووە: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ﴾ زیانتان بە تۆلە وە
بە ندە. ئە بولعالیە دە لیت: خودا تۆلە سە ندنی کردۆ تە مایە ی ژیان، ئە وە ی دە یە وێ خە لکی بکوژی،
تە نیا تر سنی کوشتنە وە پێگری لێ دە کات. مەر وا پێوایە ت کراوە لە سە عیدی کوبی جو بە یرو
ئە بو مالیک^۱ حە سە نو قە تادە و پە بیعی کوبی ئە نە سو و مو قاتیلی کوبی حە یانە وە^۲ ﴿يٰۤاُولِيَ الْاَلْبَابِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ﴾ ئە ی خاوە ن دلا نی وشیار، بە لکو خۆتان بپارێزن. واتە: بە لکو لە خوا بترسن و
دور کە ونە وە لە قە دە غە کراوە کانی خودا و گونا هە کان. (التقوى) ناویکی گشتگیرە بۆ ئە نجا مدانی خوا
بە رستنیە کان و واز مێنان لە خرابە کاری.

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَلَدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُتَّقِينَ﴾ (۸۰) ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (۸۱) ﴿فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوَسٍ جَنَفًا
أَوْ أَمَّا فَاصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۸۲)

فەرماندان بە وە سیە ت کردن بۆ با وک و دا یک و خە زمان و پاشان ئە سە ی بوونە وە ی بۆ هە قی میرا تگە ران
﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَلَدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ﴾
بۆتان نووسراوە، ئە گەر کە سێک لە ئێوە هاتە سەر مردن و مالیکی لە پاشی دە مێنی بە خۆریکی خوا

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۲۸۷/۱).

^۲ ابن ابی حاتم غ: (۲۸۸/۱).

^۳ ابن ابی حاتم غ: (۲۹۱/۱).

^۴ ابن ابی حاتم غ: (۲۹۲/۱).

^۵ ابن ابی حاتم غ: (۲۹۲-۲۹۰/۱).

په سهند و هسيهت بکات، له بابو دايکو خزمانى هر که سه به شى خوى پى بگا. ^۱نم نايه ته پيوژه
 پيکهاتوه له فرماندان به و هسيهت کردن بى بابو دايکو خزمان، ^۲نمه واجب بووه پيش هاتنه
 خواره وى نايه تي ميراث، کاتي که نايه تي (فرائين) هاته خواره وه، ^۳نمه (نسخ) بووه وه و ايليهات
 ميراث ديارى کرا وه که فرزیک له لايه ن خوداوه، که سوکاره کهى و هريان گرت به يى و هسيهت کردن،
 هيچ منه تيکى و هسيه ته کهى تيدا نهما. هر بويه له م فرموده دا که له سونه ن و جگه له
 سونه نه کانيشدا هاتوه له عمرى کورى خاريجه وه، ده لیت: له پتفه مبهري خوداوه ^۴بيستم (سوره)
 وتارى نه دا نه يفرموى: (بيگومان خودا هقى هه موو خاوه ن هه قه کاني داوه، و هسيهت کردن بى
 ميراثگر نه)، نيمامى نه حمده رپوايه تي کردوه له موحه ممدى کورى سپرينه وه، ده لیت: نيينوعه بيباس
 دانيشت ده ستي کرد به خویندنى سورته تي به قهره هه تا که يشته نم نايه ته ﴿إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ
 لِلَّذَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ نه گهر مالتيکى له دواى به جيه پيشت، و هسيهت بکات له بابو دايکى و خزمانى هر
 که سى به شى خوى پى بگات. ده لیت: ^۵نم نايه ته (نسخ) بووه وه. هر وا سه عيدى کورى مه نسورو
 حاکيم له مسته دره که کيدا رپوايه تيان کردوه، ^۶نيينونه بى حاتم رپوايه تي کردوه له نيينوعه بيباس وه
 له م ده قه دا که خوداى مهن نه فرموي: ﴿الْوَصِيَّةُ لِلَّذَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ و هسيهت بکات بى باوک و
 دايکو خزمانى. ^۷نم نايه ته نه سخى کرده وه که نه فرموي: ﴿لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
 وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ ^۸له که له پوروى دايکو بابو
 خزمى نزیک (که م بى يان زور) نيزينه به شى خوى هه وه و ميينه ش به شى خوى هه وه به شيان بى بريار
 دراوه. پاشان نيينونه بى حاتم ده لیت له نيينوعه موه نه بو موسا و سه عيدى کورى موسيپو هه س^۹
 مواهيدو هه تا و سه عيدى کورى جوبه يرو موحه ممدى کورى سپرين ^{۱۰}عیکرمه و زهيدى کورى نه سلمه و
 په بيمى کورى نه نه س^{۱۱} قه تاده و سوودى و موقتيلى کورى حيان و^{۱۲} تاوس و^{۱۳} نيراهيمى نه فعه و
 شوره و حاکو زوهرى: رپوايهت کراوه: که نم نايه ته نايه تي به ميراث نه سخ کراوه ته وه.

^۱ سعيد بن منصور (۶۶۲/۲)، الحاکم (۲۷۳).

^۲ النساء (۷).

^۳ ابن ابى حاتم غ: (۳۰۱/۱).

^۴ ابن ابى حاتم غ: (۳۰۲/۱).

^۵ الطبري (۳۹۱/۳).

^۶ ابن ابى حاتم غ: (۳۰۲/۱).

^۷ ابن ابى حاتم غ: (۳۰۳/۱).

وهسيهت بؤ خزمي که ميراث نايگريته وه

ئو خزمانه ماوه ته وه که ميراث وه رنگرن، سونه ته وه سیتيان بؤ بکری له سی یکا وه که نزیکه یه که له نایه تی وه سیت گشتگری نایه ته که، وه که له هردوو سه حیه که دا هاتوه له ئیبنوعومره وه ده لیت: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فهرموویته: (هیچ موسولمانی هقی نیه که شتیکی هبی پیویستی به وه سیهت بیت دوو شهوی به سهردا تپه ریت مه گین وه سیتیک له لای خوی نووسیبتی)، ئیبنوعومره ده لیت: له و کاتوه ئه مه مه له پیغه مبهری خودا (ﷺ) بیستوه که ئه یفه رموو: هیچ شه ویکم به سهردا تپه په ریوه مه گین وه سیه ته که م له لای خۆم داناوه.^۱ نایه ت و فهرمووده ی ژوریش هاتوه ده رباره ی فهرماندان به خیرو چاکه کردن له گه ل خزماندا.

وهسيهت به چاکه کردن

﴿يَا مَعْرُوفُ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ به جوانی و پیک و پیک، پاریزگاران پیویسته ئو کاره بکن. مه به ست (المعروف) ئه وه یه که وه سیهت بکات بؤ ئو خزمانی میراتیان به رناکه وی، خاوه ن به شه کان بی بهش نه کات، نه زیاده روی بکات و نه ده ست قوچاویش بی، وه که له هردوو سه حیه که دا هاتوه له سه عده وه، ده لیت: ئه ی پیغه مبهری خودا (ﷺ) من که سیکی دارام، که سیش نیه میراثم لی بگریت جگه له ته نیا کچیک، نایا دروسته دوو (سی) یه کی ماله که م بکه م به خیر؟ فهرمووی: (نه خیر) وتم: ئه ی نیوه ی بکه م به خیر؟ فهرمووی: (نه خیر) ده لیت: ئه ی سی یه که؟ فهرمووی: (سییه کی بکه، سییه کیشی ژوره، تۆنه گه ر پاشی خۆت میراگره کانت به ده وله مهندي به جی بیلی باشتره له وه ی به هه ژاری جییان بیلی وده ست له خه لکی پان بکه نه وه)،^۲ وه له سه حیه ی بوخاریشدا هاتوه ئیبنوعوباس ده لیت: ئه گه ر خه لکی چاوپوشیان بگردایه له سی یه که وه بؤ چواره ک (باشتر بوو)، چونکه پیغه مبهر (ﷺ) سی یه که سی یه کیش ژوره)،^۳ پاشان خودای مه زن ئه فهرمویت: ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ نیتر هه رکه سی دوا ی بیستنی وه سیه ته که ده ستکاری بکات و بیگویی، ئه وه که سانه ی که ده یگۆن تاوانبارن. خودا بیسه رو زانا به. خودای گه وه ئه فهرمویت: هه رکه سی وه سیه ته که بگویی و ده ستکاری بکات و، به رباره که ی بگویی به زیاده کردنی یان که م کردنه وه ی، ئه وه زیاتر ده بیته هوی شارندنه وه ی وه سیه ته که ﴿فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ﴾^۴ ئه وه

^۱ الطبري (۲/۳۸۹).^۲ فتح الباري (۵/۴۱۹).^۳ فتح الباري (۵/۷۲۴)، مسلم (۳/۱۲۵۰).^۴ البخاري (۲۷۴۳).

کسانہی کہ دہ یگرن تاوانبارن. ئینوعه بباس وکسانہی تریش وتویانه: پاداشتی مردوه که ده که ویتہی لای خودا، گوناہه که پیوهندی به و که سانه وه به که گزپیوانه^۱. ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خدا بیسرو زانایه. واته: خودا ناگاداری ئو وه سیه ته یه مردوه که کردویه تی، خودا ده زانی ئوانه گزپیوانه که وه سیه ته که یان بۆ کراوه. پاشان خودای مزن ئه فرمویت: ﴿فَمَنْ حَافٍ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا﴾ مه رکاتی که سئ مهستی پیگرد که وه سیه تکار له و وه سیه ته ی کردویه تی ناهق بووه خوی تووشی گوناہ کرده. ئینوعه بباس و^۲ ئبولعالمیه و مواهیدو زه حاک و په بیعی کوپی ئه نس و سوودی وتیان: (الجنف) واته هه له^۳ ئه مه گشت هه له یه که ده گزیته وه. وه که ئو مه میراتگریک بۆ خوی زیاد بکات به هوی که وه، وه که ئو که وه سیه تی کردبی به فروشتنی شتی به فلان له بهر خۆشه ویستی له نیوانیاندا. یان وه سیه تی کردبی بۆ کوپی که که ی بۆ ئه وه ی زیاتری بداتی، ئا له م جۆره هۆکارانه. با ئه مه به هه له ش بی به ئه نقه ست نه بی، به لکو ئو که سه هر سروشتی وایه و زۆر به سۆزه وردنابیته وه له و کاره ی کردویه تی، یان هر به ئه نقه ست و خوی گوناہبار ده کات له و وه سیه ته دا که کردویه تی. له سر ئو که سه وه سیه ته که ی لاده کری، ئو وه سیه ته راست بکاته وه و بیخاته وه سه رپیازی شهرعی و لایدا له وه ی که مردوه که وه سیه تی پیگرد وه بۆ ئه وه ی له و وه سیه ته وه نزیکتر بی و له و بجیت، واته پیگبری له نیوان نه تی وه سیه ت که رو پیازی شهرعیدا، ئه م چاکسازی و هاوکاریه ناجیته پیزی ده ستکاری و گزپینه وه. بۆیه خودای گه وره ئه فرمویت: ﴿فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ تیبکوشی میراتگران یه کبخت هیچ گوناہی نه، خودا له گوناہ ده بوئی و دلۆفانه.

گه وره یی دادگری له وه سیه تدا

عه بدپه رزاق پریایه تی کردوه له ئه بوهوره یه وه ده لیت: پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرمویه تی: (پیای و اهیه کار ده کات به کاری ئه هلی خیر هه فتا سال، کاتی که وه سیه ت ده کات ناهقی ده کات تیدا، کۆتایی کرده وه که ی به کرده وه ی خراب دیت. پیای و اش هیه کار ده کات به کاری ئه هلی شه ر هه فتا سال، پاشان دادگری له وه سیه ته که یدا، کۆتایی کرده وه که ی به کرده وه ی چاک دیت، ده چیته به مه شت) ئه بوهوره یه ده لیت: ئه گر هه ز ده کن ئه م ئایه ته بخویننه وه: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَوَهَا﴾^۴.

^۱ الطبری (۳/۳۹۷).

^۲ ابن ابی حاتم غ: (۱/۳۱۰).

^۳ ابن ابی حاتم غ: (۱/۳۱۱).

^۴ عبدالرزاق (۸۸/۹).

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَكُمْ ثَمَنٌ تَذُقُونَ ١٨٣﴾ أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ. وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾

خودای مہزن پڑوی و تاری دہکاتہ خاوند باوہ پانی نہم ٹوممتہ و فرہمانیان پیدہکات بہ پڈو کرتن، کہ بریتہیہ لہ خڑ گرتنہوہ لہ خواردن و خواردنہوہ و سہرجیکردن بہ نیتیکہ پاک بق خودای مہزن، چونکہ پڈوو دلہکان پاکو خاویئن دہکاتہوہ لہ شتی خراپ و پدہوشتی پیسو ناشیرین، ہرہوہا فرہموویہتی و ہک چؤن لہسہر نہمانی بہ فرہز داناوہ لہسہر گہلہ پیشوہکانیشی دانابوو. نہمان بہ شوینی نہواندا دہچن تئیدا. با نہمان زور کوشش بکہن لہ بہجیہتانی نہم فرہزدا بہ تہواوی و پڈو پیکتر لہوانہی پیش خویان. و ہک خودای گہورہ نہفرمویت: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنكُم شَرْعَةً وَمِنْهَا جَاؤُا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُم فَأَسْتَفِیْوُا الْخَيْرَاتِ﴾^۱ بق ہر کومہ لیک لہ نیوہ پڈوشوینتیکمان داناوہ، نہگہر خودا ویستی لی بواہیہ دہیکردنہ یہک ٹوممتہ، بہلام ویستی خوا وابوو لہو شتانہی پییداون ناقیتان بکاتہوہ، دہسا نیوہش لہ کاری چاک پیکہوہ پیشہبرکی بکہن. لیرہشدا نہفرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَكُمْ ثَمَنٌ تَذُقُونَ﴾^۲ نہی کومہلی خاوند باوہ پان لہسہرتان نووسراوہ: پڈو بگرن ہرہوہک لہسہر پیشوہکانیشتان نووسرابوو بہلکو لہ خودا یترسن. چونکہ پڈو پاکو خاویینی لاشہیہو تہنگکردنہوہی پڈوکانی شہیتانہ. بویہ لہ ہرہدوو سہحیحہکدا ہاتوہ: (نہی کومہلی لاوان! ہر کہس لہ نیوہ توانای زن ہیتانی ہہیہ، با زن بیئی، چونکہ زن ہیتان ہاشترین ہؤکارہ بق چاو پاریزی و داویئن پاریزی، ہر کہسیکیش ناتوانی باپڈو بگریت، چونکہ بوی دہبیئتہ قہلفان)^۳، پاشان نہندانہکسی پڈوی پھون کردتہوہ کہ چہند پڈوکی دیاری کراوہ، بؤنہوہی لہسہر خہلکی گران نہبی و نہتوانی جیہہجیی بکات و لاواز بیی. بوخاری و موسلم لہ عائیشہوہ پیوایہتیاں کردوہ (پہزای خوی لی بی) کہ وتویہتی: لہ عاشورادا پڈو دہگیرا، کہ پڈووی مانگی پدہمزان فرہز کرا، نہو کاتہ ہرکہسہ نارہزوی خوی بوہ پڈو بگری یان بیشکیتی^۴. بوخاریش پیوایہتی کردوہ لہ نیبنوعومہرہوہ و نیبنومہسعودوہ ہر بہو

المائدة (۴۸).

فتح الباری (۸/۹)، مسلم (۲/۱۰۱۸).

فتح الباری (۲۶/۸)، مسلم (۲/۷۹۲).

جُورَہ^۱. پاشان خودای مەزن ئەفەرمویت: ﴿أَيَّامًا مَّعْدُودَةً فَمَن كَانَتْ مِنكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ﴾ چەند پۆڙيكي ديارى كراوه، هەر كەسى لێ ئێوه نەخۆش بوو یان پێتبارە، ئەو پێتويستە ئەو پۆڙو لە پۆڙانى تراو بگرتەو، ئەو كەسانەش كە نۆر بە سەختى پۆڙوويان پێ دەگيرى، لە جێى پۆڙو لەسەريانە خۆراكى هەژارێك (فیدیە) بدەن. وەك مەعاز (پەزای خۆى لى بێ) دەلێت: لەسەرەتادا هەر كەس ويستبێتى پۆڙوى گرتووه، هەر كەسيش ويستبێتى شكاندويه تى، بۆ هەر پۆڙى خواردنى هەژارێكى داوه، بوخارى پيوایەتى كردوه لە سەلەمى كۆپى ئەكوەو دەلێت: كاتى ئەم ئايەتە هاتە خوارووه ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ﴾ ئەو كەسانەشى وا بە سەختى پۆڙوويان پێ دەگيرى، لەبەر نەخۆشى يان سەفەر كردن، لە جێى پۆڙو لەسەرتانە خۆراكى هەژارێك (فیدیە) يان بدەن.

ئەوسا هەر كەسى پۆڙوى بشكاندایە، فیدیەى ئەدا هەتا ئەم ئايەتەى دواى هاتە خوارووه و نەسخى كردووه^۲. ديسان پيوایەتیش كراوه لە فەرمووده كەى عەبدوللاوه لە نافیعەو لە ئیبنو عومەر وە دەلێت: ئەو نەسخ بووه^۳، سودى دەلێت: لەموپەر وە لە عەبدوللاوه دەلێت: ئەم ئايەتە: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ﴾ ئەو كەسانەى نۆر بە سەختى پۆڙوويان پێ دەگيرى، لە جێى پۆڙو لەسەريانە خۆراكى هەژارێك بدەن دەلێت: خودای گەورەى ئەفەرمویت: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ﴾ واتە: لەسەر ئەوانەى كە نۆر بە سەختى دەيگرن. عەبدوللا دەلێت: هەر كەسى ويستبێتى پۆڙى گرتووه و هەر كەسيش نەى ويستبێتى شكاندويه تى و خواردنى هەژارێكى داوه^۴، ﴿فَمَن تَطَوَّعَ﴾ هەر كەسى ويستى خۆراكى نۆرتر بپەخشی. واتە: خواردنى هەژارێكى تەربەتات ﴿خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكَ وَأَنَّ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ بۆى باشتەر، گەر ئێوه بتانزانايە بە پۆڙوويان بۆ ئێوه نۆر چاكترە. ئەوان بەو جۆرە بوون هەتا ئەم دەقە نەسخى كړدۆتەو كە خودای گەورە ئەفەرمویت: ﴿فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ جا هەر كەسى مانگى پەمەزانى بينى لەسەريەتى بە پۆڙو بێ.

^۱ فتح الباري (۲۶/۸).^۲ فتح الباري (۲۹/۸).^۳ فتح الباري (۲۹/۸).^۴ فتح الباري (۲۸/۸).

فیدیہی پڙوو بڙ په ککه وته و به سالاجوو

بوخاری له عتاه، بیستویه تی له نیینوعه بیاس: پیوایه تی کردوه پیوایه تی کردوه که ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَ ذِيَّةً طَعَامُ مَسْكِينٍ﴾ ده خوینده وه، ده لیت: نه مایه ته نسخ نه بووه ته وه، مه به ست پی پیاوی به سالاجوو ژنی به سالاجوو. که ناتوان پڙوو بگرن. بڙ هر پڙئی خواردن به هژاری بدن^۱ چندين که سیش پیوایه تیان کردوه له. سه عیدی کړی جوبیر له نیینوعه بیاس وه هریه و شپوه. پوخته کی نه وه په که نسخ بوه ته وه، ده ریاره ی له ش ساغی نیشته جی، ده بی پڙوو بگریت و فرهزه له سهری. به م ده که له خدای مزن نه فهرمویت: ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ جا هرکه سی مانگی په مهزانی بینی له سهریه تی به پڙوو بی. به لام پیاوی به ته مزن و به سالاجوو که ناتوانی پڙوو بگریت، بڙی هیه نه یگریت و قزایشی له سهر نیه، چونکه به ره و حالی ناچی که پڙوه کی تیا بگریته وه، به لکو (فیديه) ی له سهره بڙ ه موو پڙوک، وه ک نیینوعه بیاس و که سانی تریش له زانایانی پېشین پوونیان کردو ته وه له سهر خوینده وه ی نه و که سانه که خویندوویانه ته وه ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَ﴾ واته: نه وانه ی زږد به سهختی پڙوو یان پیده گری و ناتوان پڙوو بگرن^۲. وه ک نیینوعه سعود و که سانی تریش وتویانه. نه م قسه ی بوخاریشه که ده لیت: پیری به سالاجوو نه گهر توانای پڙوو گرتنی نه بوو، خو نه نس که به سالاجوو، سالی تا دوو سال بڙ هر پڙئی خواردنی هژاریکی نه دا، نان بوی یان گوشت، ده یشکاندو به پڙو نه ده بوو^۳. نه م ی که بوخاری باسی کردوه، حافیز نه بویه علای موسلی پشتی پی به ستووه له موسنه ده که یدا له نه یوبی کړی نه بوته میمه وه ده لیت: نه نس توانای پڙوو گرتنی نه م، له ده فریکا تریتی دروست ده کردو سی هژاری بانگ ده کردو خواردنی پی نه دان^۴ نه م ژنی سکپو شپرده ریش ده گریته وه نه گهر ترسیان له خویان و منده که یان ه بوو ته نیا فیديه کی نیت نه دن قزایان له سهر نیه.

﴿شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (١٨٥)

^۱ فتح الباری (۲۱۸/۸).^۲ الطبری (۴۳/۳).^۳ فتح الباری (۱۷۹/۸).^۴ مسند أبي يعلى (۲۰۴/۷).

پیزی رهمه زان و هاتنه خواروهی قورئان تیدیا

خودای مهن وه سفی مانگی رهمه زان دهکات له نئوان مانگه کانی ترده، که مه لیبژاردوه و قورئانی تیدا ناریدته خواروه فرموده پیش هاتوه که کتیبه کانی تریش هر له مانگدا هاتوه ته خواروه بق پیغه مبه ره کانیان (سهلامی خویان لی بی) نیمامی نه حمده له واسله وه پویایه تی کردوه که نئیبوننه سقه ده لیت: پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرمویه تی: (په یامی (صحف) ی ئیبراهیم، له یه که م شهوی رهمه زاندا هاتوته خواروه (تهورات) هاته خواروه شهش پۆل له رهمه زان تپه پیبوو. ئینجیل یش هاته خواروه سیانزه پۆل له رهمه زان پۆشتبوو، که خودای مهن که قورئانی نارد خواروه، بیست و چار پۆل له مانگی رهمه زان پۆشتبوو).

گه ورهیی قورئانی پیرۆز

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ﴾ مانگی رهمه زان مانگیکه قورئان له ودا هاتوته خواروه که پئی به مردم نیشان نه داو نذر نیشانهی شاره زایی و هوی له یه کتر مه لیبژاردنی پاک و ناپاکی تیدایه. نه مه ستایش کردنی قورئانی پیرۆزه که خودا په وانیه کردوه دلی بنده کانی پی شاره زان دهکات که بپویان پته پیناوه و به راستیان زانیوه شوینی که وتوون، ﴿وَبَيِّنَاتٍ﴾ نیشانه و به لگه ی ناشکرای تیدایه بق که سی لئی ورد ببیته وه و لئی تیگا. به لگه یه له سر راستی نه و په یامه ی که پئی هاتوه پنینیشاندهره و دژی گومرایی و سه رلیشیاویه، جیا که ره وهی مه قه له ناهه قو و حلال له حرام... خوی گه وره به م تاییه تمه ندیانه، ستایشی قورئان دهکات....

(واجب) بوونی پۆژووی مانگی رهمه زان

﴿فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ هه رکه سی مانگی رهمه زان ده بیینی له سه ریه تی به پۆژوو بی. واته: کاتی له زیدی خویدا نیشته جی بی که مانگی رهمه زان دیت، له شساغ بی ده بی پۆژوو بگریت، نه و نایه ته ی پیشه وه (نه سخ) بووه وه که پئی دابوویه و که سانه ی که نیشته جی و له شساغ بوون (فیدی) بدهن له بری هر پۆژۆک که نایگرن خواردن بدهن به هه ژاریک. وه که له پیشه وه باسما ن کرد. دوی نه وه که پۆژوو (واجب) بوو، نه و مۆله ته درایه وه به نه خوش و پتبوار که پۆژوو نه گرن به و مه رجه که پاشان که و تنه وه سه رباری ناسایی واته چاکبوونه وه یان دوی سه فهره که یان پۆژوو که بگرنه وه. وه که نه فرمویت: ﴿وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ هه رکه سی کیش نه خوشه یان

پيواره، ئو پۇژانه له پۇژانتر بگريته وه. واته: ههركه سى نهخوش بوونه خوشيهك كه پۇژوى بۇ نهگرا نازارى ئىدا يان پيوار بوو، بۆى ههيه پۇژو وويشكىتى، بهلام نهگه پۇژوى شكاند، لهسهرىهتى ئو پۇژه بگريته وه دوى چاكبونه وه يان گهرا نه وه لهسه فهرهكهى يان له پۇژانى تردا. ئهمهش له بهر نه وهى: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ خدا سانايى ئيوهى دهوى و نايهوى ئهركتان گران بى. واته: بۆيه پى داوه به ئيوه پۇژوو بشكىتن له كاتى نهخوشى و سه فهدابهلام، فهرى كردوه لهسهر نهوانهى نيشته جى و لهش ساغن، له بهر ئاسانكارى و نواندى بهزهى بهرانبه رتان.

چهند مهسه لهيهك دهريارهى پۇژوو له سه فهدا

له ههردوو سهحبهكه دا هاتوو كه پيغمبهرى خودا (ﷺ) له مانگى په مه زاندا ده رچوو به پۇ (فهتخ) مهككه، ههتا گه يشتوته (كهديد)، پاشان شكاندوويهتى و فرهمانيداوه به خهلكيش پۇژهكه يان بشكىتن^۱، ئو فرهماندانه به پى ئاره زوو بووه، فهرز نه بووه، واته سهريشك. بوون چونكه نهوان لهگه له پيغمبهرى خودا (ﷺ) له په مه زاندا ده رده چوون، ده لىت: هه مانبوو به پۇژوو ده بوو هه شانبوو ده يشكاند. ئه وهى پۇژوى ده گرت په خنهى لهوى تر نه ده گرت و ئويش ده يشكاند په خنهى لهوى تر نه ده گرت. خو نهگه پۇژه نه گرتن (واجب) بوايه، نه ده بوو پۇژوو بگرن، بهلام ئه وهى هاتوو له كردارى پيغمبهرى خودا (ﷺ) ئه وه بوو له و كاتاندا به پۇژوو بووه. وهك له ههردوو سهحبهكه دا هاتوه له ئه بووه ردا نه وه كه ده لىت: له مانگى په مه زاندا لهگه له پيغمبهرى خودا (ﷺ) ده رچووين كه نۆر گه رم بوو، ههتا كه سى وه هاما هه بوو ده ستى ده گرت به سهريه وه له بهر تىنى گه رما، كه سمان به پۇژوو نه بووين، جگه له پيغمبهرى خودا (ﷺ) عه بدوللاى كوپى پواحه پۇژوو^۲ شكاندن له سه فهدا چاكتره، بۆنه وهى ئو ئاسانكارىه له ده ست نه درى، كاتى پرسيار كرا له پيغمبهرى خودا (ﷺ) دهريارهى پۇژوو گرتن له سه فهدا فره مووى: (كه سى شكاندى چاكه كه سى كيش پۇژوى گرت هيج گوناھى له سه ر نيه)^۳، له فره مووده يهكى ترا فره موويه تى: (ئو ئاسانكارىانه بگرنه بهر كه پيتان دراو)^۴. هه ندى ده لىن: گرتنى پۇژوو يان شكاندنى وهك يه كه. به پى ئه م فره مووده يه عايشه كه حمزهى كوپى عه مرى ئه سه لمى ده لىت: ئه پيغمبهرى خودا (ﷺ) من نۆر پۇژوو و ده گرم، ئايا له سه فهدا پۇژوو بگرم؟ فره مووى: (نهگه ر ويستت پۇژوو بگه وه نهگه ر ويستىشت بيشكىتنه)، ئه م فره مووده يه له

^۱ فتح الباري (۲/۲۱۳)، مسلم (۲/۷۸۴).

^۲ فتح الباري (۴/۲۱۵)، مسلم (۲/۷۹۰).

^۳ مسلم (۲/۷۹۰).

^۴ مسلم (۲/۷۸۶).

ھەردو سەھىچەكەدا ھاتوۋە^۱. وتراۋە: ئەگەر پۇژۇ گرتنەكە ئۆز گران بوۋ ئەۋا شكاندنې چاكتەرە. بەپىنى ئەم ھەرمودەيى جاپېر كە پېئەمبەرى خودا(ﷺ) پېاۋىكى بېنى سېبەريان لە سەر كرېبوۋ، ھەرموۋى: ئەۋە چىيەتى؟ وتيان: بە پۇژۇ. ھەرموۋى: (پۇژۇ گرتن لە سەھەردا لە كارە چاكەكان نىيە)، لە ھەردو سەھىچەكەدا ھاتوۋە^۲، بەلام كەسنى لە سۈننەت لايداۋ وايدەزانى پۇژۇ شكاندن باش نىيە بۆى واتە(مكروھە) ئەۋە پېۋىستە پۇژۇۋەكەى بشكىتىۋ پۇژۇ گرتنى لى قەدەغە دەكرىت، بۇ پۇژۇ گرتنەۋەش پېۋىست نىيە پۇژۇكان بەدۋاى يەكدا بى، بە ئارەزۋى ئەۋەكەسە خۇيەتى، دەتۋانى بە جيا جيا بېگرىت، دەشتۋانى بەدۋاى يەكدا پۇژۇۋەكە بگرىتەۋە. چونكە پۇژۇ گرتن بەدۋاى يەكدا لە مانگى پەمەزاندا ھەرزە لەبەر پېۋىستى بەجى ھىتان لەۋ مانگەدا. بەلام دۋاى مانگى پەمەزان مەبەست گرتنەۋەى ئەۋە پۇژۇنەيە كە شكاندۋىيەتى ئەۋەكەسە ئارەزۋى خۇيەتى بەسەر يەكەۋە دەيانگرتەۋە يان جيا جيا ۋەك لە ھەرمودەدا ھاتوۋە. ھەر بۆيە خوداى مەزن ئەۋەرموۋىت: ﴿فَمِدَّةٌ مِّنْ أَكْبَارِ الْآخِرِ﴾ ئەۋە ژمارەيە لە پۇژۇنى دىكە دەگرتەۋە.

ئاسانكارىيى نەك سەختىكېرى

پاشان خوداى مەزن ئەۋەرموۋىت: ﴿رَبِّدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ خودا ئاسانكارى بۆئىۋە دەۋى، نايەۋىت ئەركتان گرانېنى. ئىمامى ئەھمەد لە ئەنەسى كوپى مالىكەۋە پېۋايتى كرودە كە پېئەمبەرى خودا(ﷺ) ھەرموۋىت: (ئاسانكارىيى بكن، شت گران مەكەن، دلنەۋاىي دەرخەن ۋ خەلك دورۇ مەخەنەۋە)^۳. كە پېئەمبەرى خودا(ﷺ) ھەرموۋى: بە مەعازو ئەبوموسا كاتى كە پەۋانەى كردن بۇ يەمەن: (مژدەدەرىن، خەلك مەتارىنن، دورۇ مەخەنەۋە شت ئاسان بكن ۋ قورسى مەكەن، گوپرايەلى يەكتەر بنو دزايەتى يەكتەر مەكەن)^۴، ئەۋەرموۋىت: ﴿رَبِّدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ خودا سانايى ئىۋەى دەۋى، نايەۋىت ئەركتان گران بى. واتە: بۆيە پىنى پىداۋن كە نەخۇش و پېۋار پۇژۇۋە بشكىتن، دەيەۋى ئاسانكارىتان بۇ بكات ۋ. ھەتا لە كاتىكى ترا ئەۋە پۇژۇنەى كە نەگىراۋە لە پۇژۇنىكى تردا بە تەۋاىي بېگرەنەۋە.

^۱ فتح الباري(۲۱۱/۴)، مسلم(۷۸۹/۲).

^۲ فتح الباري(۲۱۶/۴)، مسلم(۷۸۶/۲).

^۳ لە ھەردو سەھىچەكەدا ھاتوۋە ۋە نىسان لە ھەردو سەھىچەكەدا ھاتوۋە

^۴ فتح الباري(۶۶۰/۷)، مسلم(۱۵۸۷/۳).

يادکردني خودادوای په رسته کسان

﴿وَلْتُكْرِوْاَ اللّٰهَ عَلٰی مَا هَدٰىكُمْ﴾ يادی خدا بکه نه وه نه و پښه ګی نیشان داوڼ. واته: له کاتي ته واو کردني خوا په رستيتان کرد يادی خودای مه زن بکن، وهک له ثایه تي تریشدا نه فرمويټ:

﴿فَاِذَا قُضِيَتْهُ مِّنْ سِکِّكُمْ فَادْكُرُواْ اللّٰهَ کَذِکْرِکُمْ اَبَآءَکُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِکْرًا﴾^۱ هر کاتي نيوه پړو شويڼي پړويستتان به جيهيتان، وهک يادی بابو باپيري خوتان ده کڼ هر ثاواو له وه زياتریش

يادی خدا بکه نه وه. يان نه فرمويټ: ﴿فَاِذَا قُضِيَتْ الصَّلٰوةُ فَانتَشِرُواْ فِی الْاَرْضِ وَابْتَغُواْ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُواْ اللّٰهَ کَبِیْرًا لَّعَلَّکُمْ تَقْلِحُوْنَ﴾^۲ هر کاتي له نويژ بونه وه، به زه ويدا بلاو بينه وه و بق چاکي خدا تيکوشنو و نذر يادی خدا بکن، به لکو پزگارتان بين. هروها وه نه فرمويټ: ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّکَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾^۳ وَمِنْ الْاَيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَذْبُرْ الشُّجُوْرَ﴾^۴ هر په سندی پاکی په روه نده څوت بده، له پيش گزنگي هتاو داو بهر له دهمي پوژ ثاوا بوون. هر بويه فرموده هاتوه که سوننه ته (سبحان الله، والحمد لله والله اکبر) بکړي دوی نويژه فرزه کڼ. ثيبنو عه عباس ده لټت: نيمه کوتايي نويژي پتفه مبري خودامان (ﷺ) نه ده زاني مه گين به (الله اکبر)^۵ واته: وتني (الله اکبر) ده مانزاني کوتايي به نويژ هيتاوه. هر بويه زورک له زانايان (الله اکبر) يان به روا داناه له جه ژني قورباندا، به پيي نه م ثايه ته که خودای مه زن نه فرمويټ: ﴿وَلْتُكْمِلُوْاْ اَلْمِدَّةَ وَلْتُكْرِوْاَ اللّٰهَ عَلٰی مَا هَدٰىكُمْ وَلَعَلَّکُمْ تَشْكُرُوْنَ﴾ ده يوي به ثاساني پوژوي نه و ماوه ته واو بکن و يادی خدا بکه نه وه، که نه و پښه ګی نیشان داوڼ و پړويسته ستايشي بکن. واته: کاتي پړه وي فرماني خوانان کرد به وي فرماني پيداون له په رستش و به جيهيتاني فرزه کڼ و واز هيتان له قه دهغه کراوه کڼ و پاراستني سنوره کاني، به لکوبتوانن سوپاس و ستايشي به و جوړه بکن که خودا پي پازيه.

﴿وَإِذَا سَأَلَکَ عِبَادِیْ عَنِّیْ فَإِنِّیْ قَرِیْبٌ مُّجِیْبٌ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَا فَلَیْسَتْ حِجْبُوْا لِّی وَلَیُّوْمُنُوْا لِّی﴾

لَعَلَّهُمْ یَرْشُدُوْنَ ﴿۱۸۱﴾

^۱ البقرة (۲۰۰).^۲ الجمعة (۱۰).^۳ ق (۳۹-۴۰).^۴ البخاري (۸۴۸).

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي﴾

لَهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿ ہر کاتی عہدہ کانی من لہ سر تو لہ من دہ پرسن، من نزیکم، ہر کہ سی ہانا من وہہر بہیتی، بی وہ لای ناہیلمہ وہ۔ با ٹوانیش لہ فرمانی من دہرنہجن، بروای تہاویان بہ من بی، بہ لکو پتی پاست بدوزنہ وہ۔

خودا پارانہوی بہندہ کانی دہ بیسی

نیامی نہ حمد لہ نہ بموسای نہ شعریہ وہ پیوایتی کردہ: لہ غزایہ کدا لہ خزمہت پیغہمبری خودا بوبین (ﷺ) کہ سہردہ کہ وتینہ سہرہ رہہ رزاییہ ک، یانکہ بہرہ وشوئی ک دادہ بہ زین دہ بوبیہ دہنگی بہر، (اللہ اکبر) دہ لیت: پیغہمبہر لیٹان نزیک بوہ وہ فرموی: (خہ لکینہ! ہیٹاش لہ سر خوتان، چونکہ نیوہ ہاوار لہ کہ پو لہ شتیکی دور ناکن، بہ لکو ہاوار لہ زاتیکی بیسہرہ بینہر دہکن، نہو زاتہی ہاوار لیڈہ کن لہ ملی ولاغی ہر کام لہ نیوہ، نزیکترہ لیٹانہ وہ۔ نہی عہدوللای کوی قہیس نایا۔ وتہ یکت فیر بکم لہ گہنجینہ کانی بہہشت؟ لاحول ولاقوة إلا باللہ^۱۔ لہہردوسہ حیجہ کہدا ہاتوہ^۲۔ زانایانی تری فرمودہ بیش ہروا ہیٹاویانہ، نیامی نہ حمد لہ نہ نہسہ وہ پیوایتی کردہ (پہزای خوی لی بی) کہ پیغہمبہر (ﷺ) فرموی: (خودای مہزن نہ فرمویٹ من لہ گہل گومان بہندہی خرم پیٹ، من لہ گہلیدام کاتی ہاوار لی کردم)^۳۔

پارانہ وہ لہ خودا ورمہدگی ری و بہ زایہ ناچی

نیامی نہ حمدہ پیوایتی کردہ لہ نہ بوسہ عیدہ وہ کہ پیغہمبری خودا (ﷺ) فرمویہ تی: (ہیج موسولمانی نیہ لہ خوی مہزن بیارپیتوہ پارانہ وہ یہ ک کہ گوناہ نہ بی و پیوہندی خزمایہ تیش نہ پچرینی، بادلنیابی خودا یہ کی لہم سی شتہی پی دہہ خشی، یان پارانہ وہ کی بہ خیرا می بقی بہ جی دینی، یان بقی ہلہدہ گری بقی پڑی دواپی، یان لہ خرابیہ ک بہ نہندازہی نہوہ لایدہ دات، وتیان: کہ وایہ زیدادی کہین؟ فرموی: (خودایش زیاترتان لہ گہلدا دہکا)^۴، عہدوللای کوی نیامی نہ حمدہ پیوایتی کردہ لہ جوبہیری کوی ٹوفہیرہ وہ: کہ عوبادہی کوی سامیت بقی گیارونہ تہ وہ کہ پیغہمبہر (ﷺ) فرمویہ تی: (ہیج موسولمانی نیہ لہ سر پشتی نہم زہمینہ دا بیارپیتوہ لہ خودای مہزن بہ نزایہ ک خودا نہو پارانہ وہ یہی ورمہرتوہ، یان بہ نہندازہی نہوہ خرابیہ لیٹا نہ دات، نہ گہر

^۱ احمد (۴۰۲/۴)، سہ حیجہ۔

^۲ فتح الباری (۵۰۹/۲)، مسلم (۲۰۷۶/۴)۔

^۳ احمد (۲۱۰/۳)، سہ حیجہ۔

^۴ احمد (۱۸/۳)، حہسنہ۔

پارانه و که ی بَق تاونی یان برینی په یوه ندی خزمایه تی نه کړدبی^۱ نيمامی مالیک رپوایه تی کړدوه له
 نه بوهوره یړه وه: که پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرمویه تی: ((پارانه وه) له هر یه کی ودرده گیرئ نه گړ
 په له نه کات و بلئ پارامه وه و لیم ودرنه گیرا)^۲ له هر دوو سهیحه که دا هاتووه له فرموده و که ی
 مالیکه وه^۳ موسلیم رپوایه تی کړدوه له نه بوهوره یړه وه له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) که فرمویه تی:
 (برده وام دوعای بنده ودرده گیرئ، نه گړ دوعا نه کا بَق گوناخی یان برینی په یوه ندی خزمایه تی و
 په له ییش نه کات) و ترا: په له کړدن چونه؟ فرموی: (ده لئ: پارامه وه، پارامه وه، لیم ودرنه گیرا. له و
 کاته دا ناخ ه لده کیشئ و واز له پارانه وه دینئ)^۴.

سئ که س دوعایان ناگه رپته وه

له موسنه دی نيمامی نه حمده و سونه نی تیرمیزی و نه سانی و نیبنوماجه دا هاتووه له
 نه بوهوره یړه وه ده لئیت: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرمویه تی: (سئ که س دوعایان ناگه رپته وه:
 پیښه وایه کی دادپه روه، پږووه وانیک کاتی پږوو ده شکینئ، هره وه دوعای سته ملیکراو خودای مه زن
 به رزی ده کاته وه له بری نه وه ودرده (الضمام)^۵ له پږی قیامه تدا ده رگا کانی ناسمانی بَق ده کړپته وه،
 نه فرمویت: سویند به شکومه ندی خوم، یار مه تیت نه دم با دوی ماوه یه کیش بیت)^۶.

﴿أَحِلَّ لَكُمْ يَوْمَ الْيَوْمِ أَنْ تَبْشِرُوا بِالْأَنْفُسِ الَّتِي عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْأَنْفُسُ الَّتِي عَلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَاشَ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنْكُمْ
 كُنْتُمْ تَحْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْأَنْفُسُ الَّتِي عَلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَاشَ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنْكُمْ
 وَأَشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمْ الْخَطِيطَ الْأَبْيَضَ مِنَ الْخَطِيطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى الْيَلِّ وَلَا تَبْشِرُوا
 وَأَنْتُمْ عَدِكُمْ فِي السَّجْدِ ذَلِكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ بَيَّنَّ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
 يَتَّقُونَ﴾

^۱ احمد (۳۲۹/۵)، فرموده یه کی حه سته نه. تیرمیزیش رپوایه تی کړدوه. تحفه الاحوذی (۲۴/۱۰)، حه سته نه.

^۲ احمد (۳۹۶/۲)، سهیحه.

^۳ فتح الباری (۱۴۵/۱۱)، مسلم (۲۰۹۵/۴).

^۴ مسلم (۲۰۹۶/۴).

^۵ مه یست بهم هره وه (الضمام) نه مایه ته بږو: ﴿وَيَوْمَ تَشْقَى السَّمَاءُ وَتَلْمِمْ﴾ (الفرقان: ۲۵)، نه مایه ته ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ
 إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ﴾ (البقرة: ۲۱۰)، (له شهری سونه نی نیبنوماجه ودرگیراوه).

^۶ احمد (۵۴۴/۳)، تحفه الاحوذی (۲۲۹/۷)، حه سته نه.

نیزندان به خواردن و خواردنه وه و سرچییکردن له شهوانی په مه زاندا

﴿إِلَّٰ لَكُمْ يَلَّةَ الْوَيْسَارِ أَرْفَتْ إِلَىٰ سَاكِبِكُمْ هُنَّ لِيَّاسَ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَّاسَ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنْكُمْ كُنْتُمْ مَخْتَلَتُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَاتَّقِنَ بُشْرُوهُنَّ وَلَا تَتَّبِعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾

سرچیئی ژنان کردنتان، له شهوانی په مه زاندا بۆتان پویه، نه وان نه وال پۆشاکي نيوه و نيوه ش پۆشاکي نه وان، خدا له وه ناگاداره له پشدا به رانېر به خۆتان ناپاک بوون، به و په شيمان بوونه و تان عه قوی کردن و به خشيوونی، هر له نيساوه ده توان ده ستیان له گه ل ټيکه ل بکه و هرچی خوا له چاره تانی نوسيووه شويی کون. نه مه ناسانکاریه که خدای مه زن دهرباره ی موسولمانان کردويه تی. نه وه ی له سريان دانرا بوو له سهره تاي هاتنی نيسلامدا له سهری لابردي، نه گه ريه کيکيان پۆنوي بښکاندایه، خواردن و خواردنه وه و سرچیئی بۆ حلال بوو هتا نوږی عيشا، يان پيش نه وه ی خوی ليکوهی. هر کاتي خوی ليکوه تايه يان نوږی عيشای بکرديا به خواردن و خواردنه وه و سرچیئی لی حرام ده بوو. هتا شهوی دوايي، به مه ش تووشی زډر نارېه حتی ده بوون

﴿أَرْفَتْ﴾ مه به ست پتي سرچییکردنه. نيينوعه بباس و عه تاو مواهيدو^۱ سه عیدی کوپی جوبه یرو تاوسو سالمی کوپی عه بدوللو^۲ عه مری کوپی دینارو^۳ هه سنو^۴ قه تاده و زوهری و^۵ زه ححاک و نېبراهیمی نه خه عی و سوودی و^۶ عه تاي خوراسانی و موقتیلی کوپی هه يان^۷ هه موو وتويانه مه به ست پتي سرچیئيه. پاشان نه فهرمویت: ﴿هُنَّ لِيَّاسَ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَّاسَ لَهُنَّ﴾ نه وان بۆ نيوه پۆشاکن، نيوه ش بۆ نه وان پۆشاکن. نيينوعه بباس و مواهيدو سه عیدی کوپی جوبه یرو هه سنو قه تاده و سوودی و موقتیلی کوپی هه يان ده لاین: نه وان نارامين (سکن) بۆ نيوه، نيوه ش نارامين بۆ نه وان^۸ پبيعی کوپی نه نه س، ده لیت: نه وان لیفهن (به رگ) بۆ نيوه، نيوه ش لیفهن بۆ نه وان^۹ کورته که ی نه مه يه: پياو و ژن هه ريه که يان ټيکه لیبی نه وی تر ده کات و له گه لی پالده که و ی و به ريه که ده که ویت و جیبی خویه تی که

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۳۶۷/۱).

^۲ ابن ابی حاتم غ: (۳۶۸/۱).

^۳ ابن ابی حاتم غ: (۳۶۹/۱).

^۴ ابن ابی حاتم غ: (۳۶۸/۱).

^۵ ابن ابی حاتم غ: (۳۶۹/۱).

^۶ ابن ابی حاتم غ: (۳۶۸/۱).

^۷ ابن ابی حاتم غ: (۱۷۱/۳۷۰/۱).

^۸ ابن ابی حاتم غ: (۳۷۰/۱).

^۹ ابن ابی حاتم غ: (۳۸۱/۱).

پیشانی پی بدرت له شهوی پرمه زاندا سرچییی بکن، بق شهوی له سهریان گران نه بی و تهنگاو نه بن.
 نه بوئیسحاق کوتی له به راثنی کوپی عازیه وه، ده لیت: هاوه له کانی پیغه مبه (ﷺ) نهگر پیای
 به پوژوو بوايه و خوی لیکه وتایه پیش شهوی پوژوو بشکیتی نهیده ده خوارد هتا پوژوکتیر. قیسی
 کورشی سیرمه ی نسناری به پوژوو بوو، نو پوژویش کاری کردبوو له زهویه کهیدا، کاتی وهختی
 شکندن هات، چوو لای خیزانی و پیی وت: خواردنت له لایه؟ (ژنه که) وتی: نه خیر، به لام ده چم بوت
 پهیدا ده کهم. نم چای نیشته و خوی لیکه وت، خیزانه که ی هات، که بیی خه وتوه: نوشوستی بو
 تو شهوه خه وتی؟ کاتی پوژو به ره و ناوه پاست چوو له هوش خوی چوو، شهویه یان بق پیغه مبه (ﷺ) باس
 کرد، نم نایه ته هاته خواره وه که نه فرمویت: ﴿أَجِلْ لَكُمْ لَيْلَةَ الْيَسَارِ أَرَفْتُ إِلَى نَسَائِكُمْ﴾ هتا
 ده گاته: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ﴾ زود بهم نایه ته دلخوش
 بوون، سرچییی ژنان کردنتان له شهوانی پرمه زان بوتان ره وایه. هتا ده گاته: بخون و بخونه وه هتا
 پوشته ی سپی بوتان جیاده بیته وه له پوشته ی رهشی شو له شه به قدا بوخاری لیره ده له پیگی
 نه بوئیسحاق وه، ده لیت: له به راوم بیست ده بوت کاتی که پوژووی پرمه زان دابه زی (فرزکرا) پیایان
 نزیکي ژنان نه ده که تنه وه له هه موومانگی پرمه زاندا، پیایان بهمه خیانه تیان له خویان کرد، نه و جا
 خدای مه زن نم ده قه ی نارد خواره وه: ﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ
 وَعَفَا عَنْكُمْ﴾^۱ خدا له وه ناگاداره نیوه له پیشدا به رانبر به خوتان ناپاک بوون، به و په شیمان
 بوونه و تان به خشینی و عهوی کردن. عه لی کوپی نه بوت له له نیینوعه بیاسوه، ده لیت: موسولمانان
 له مانگی پرمه زاندا کاتی نویژی عیشایان ده کرد، ژنو خواردنیان لی حرام کرا بوو، هتا به ربانگی
 پوژی دواپی. پاشان هندی خه لکی موسولمان ناچاری سرچییکردن بوونو خواردنیشیان خوارد
 له وکاته دا، له وانه عومره ی کوپی خه تاب. سکا لایان هینا بولای پیغه مبه ی خدا (ﷺ) خدای مه زن
 نم نایه ته ی نارد خواره وه: ﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ
 فَأَلْقَنَ بِشِرْوُهُنَّ﴾ هه به مجوره عه وپی پویا ته تی کردوه له نیینوعه بیاسوه^۲، نه فرمویت: ﴿وَأَسْأَلُوا مَا

^۱ الطبری (۴۹۵/۳).^۲ فتح الباری (۳۰/۸).^۳ الطبری (۴۹۸-۴۹۶/۳).

كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ هَرَجِي خَا لَه چاره تانی نووسیوه شوینی بکون. ^۱قه تاده ده لیت: شوینی نو
درفه ته بکون که خدا له سهری نووسیون. سعاد ده لیت له قه تاده وه **﴿وَأَتَقُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾**
ده لیت: شوینی نو وه بکون که خدا بوی حلال کردن.

دواين کاتي پارشينو

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى الْإِيلِ﴾ بخون و
بخونه هه تا تالی سپی له تالی پەش جیاده بیته وه، پاشان پڙووتان ته واو بکن هه تا شه. خدای
مەزن پښگی به خواردن و خواردنه وو سرچینشی داوه وه له پښه وه باسماں کرد له هر شه ویگدا
پڙوه وان ناره زوی لیبی، هتا کاتی که سپنده ی به یانی له تاریکی شه دهرده که وی، نه ویش تالی
سپی و تالی پەشی بۆ به کارهینراوه، نو گومانه به ونه ی **﴿مِنَ الْفَجْرِ﴾** لایراوه. وه که هم فرموده یه ی
که نیما هم نه بوعبدوللای بوخاری له سه هلی کوپی سعاد وه، پیوایه تی کردوه: ^۲هم نایه ته هاته
خواره وه: **﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ﴾** به لام **﴿مِنَ الْفَجْرِ﴾** ی له که لدا
نه هاتبو پیوی و هه بوو که ده یویست به پڙوو بی په تیکی سپی و په تیکی پەشی به قاجپه وه.
ده به ست خواردن و خواردنه وی ده خوارد هتا بوی دهرده که وت کامیان پەشه و کامیان سپیه، پاشان
خدای مەزن **﴿مِنَ الْفَجْرِ﴾** ی نارد خواره وه. نو کاته زانیان مه به ست پیی شه وو پڙوه له شه عبیه وه
له عه دیه وه ^۳، بوخاری پیوایه تی کردوه عه دی په تیکی سپی و په تیکی پەشی هه لگرت، هه ندی له شه و
مابوو که سه یی ده کرد بوی جیا نه ده کرایه وه، که پڙ بووه ده لیت: ^۴هی پیغه مبه ری خدا خسته
ژیر سه رینه که م فرمووی: (دیاره سه رینه که ت پان بووه، نه گه تالی سپی و تالی پەش له ژیریدا
بوی) ^۵، له هه ندی و ته دا هاتوه (انک عریض القفی) ^۶ هه ندی مانایان به گیلی لیک داوه ته وه، به لام هم
مانایه به هتو نیه. به لگو له به ره نه وه یه، هه رکه سی سه رینه که ی پان بی شان و ملیشی پانه، (والله اعلم).
پیوایه ته که ی بوخاریش دیسان ته فسرپی کردوه له عه دی کورشی حاته مه وه، ده لیت وتم: ^۷هی
پیغه مبه ری خدا **﴿وَلَا تُدْرِكُهُ الْبَصَرُ﴾** مه به ست به تالی سپی و تالی پەش جیه، نایا نو دوو تاله یه؟ فرمووی:

^۱ نه بوهره پیره و ثینوعه بیاس و نه نه سو شوره یی قازی و موجهایدو عیکرمه و سعیدی کوپی جوبه یرو عتا و په بیعی
کوپی نه نه سو سوودی و زهیدی کوپی نه سه له و هه که می کوپی عوتبه و موقتیلی کوپی حیان و هه سانی به سیری
زه حاکو قه تاده و هه سانی تریش و تووس یانه مه به ست پیی کوپه

^۲ فتح الباری (۳۱/۸).^۳ فتح الباری (۳۱/۸).^۴ فتح الباری (۳۸/۸).

سوننه تی پارشیووکاته کی

306

پروایه تی کردوه له واته . سه نه دی نه مانه مان له (کتاب الصيام) دا به ته نیا ده رهیتاوه . سوپاس بۆ خدای مه زن . له هه ربه نو سه حیه که دا له فه رموده که ی قاسمدا هاتوه له عایشه وه ، که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فه رمویه تی : (بانگی بیلال پڼگرتان ئی نه کات له پارشیو کردن ، چون ئه وه له شه ودا بانگ نه دات ، بخۆن و بخۆنه وه هه تا بانگی ئومومه کتوم ده بیسن ، چونکه ئه م بانگ نادات هه تا ده رکه وتنی به ره به یان) .^۲ نیعمای نه حمه د پروایه تی کردوه له قه یسی کوپی ته لقه وه (طلق) له باوکیه وه که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فه رمویه تی : (به ره به یان (الفجر) ئه وه نیه که به که ناری ئاسۆدا سپیتی بلۆ ده بیته وه ، به لگه ر پڼگه که ئه وه سوریه) .^۳ تیرمیزی و نه بوداودیش پروایه تیان کردوه . ئه مه وته که یانه (بخۆن و بخۆنه وه ، ئه وه دره وشاوه یی به رز ده بیته وه په شیما نتان نه کاته وه ، بخۆن و بخۆنه وه هه تا ئه وه سووراییه ده بیته رڼگر لی تان)^۴ ئیبنو جهریر پروایه تی کردوه له سه موره ی کوپی چونده به وه ، ده لیت : پیغه مبه ری خودا (ﷺ) (بانگی بیلال لی تان تیکنه دا؟ (یعمود الصبح) ، هه تا سپیایی به که ناری ئاسماندا بلۆ ده بیته وه)^۵ موسلمیش له سه حیه که یدا هه ر وا هیتاویه تی .^۶

که سی له شی گران بی هیچ زیانیکی نیه بۆ پۆژوه که ی که پۆژی کردوه

مه سه له یه ک : خدای مه زن به ره به یانی کردۆته کۆتایی کاتی وازه تیان له خواردن و خواردنه وه و سه رجییتی کردن ، هه ر که سی ویستی پۆژوو بگرتۆت ئه مه ده کاته به لگه له سه ر ئه وه ، نه گه ر به یانی هه لساو له شی گران بوو با خۆی بشوات و له سه ر پۆژوه که ی به رده وام بی ، هیچ گونا هیکێ ناگات ، ئه مه پڼپه وی هه ر چوار پی شه واکه و کومه لی زانایانی پیشینه و پاشینه شه (السلف و الخلف) وه ک بوخاری و موسلم پروایه تیان کردوه له فه رموده که ی عایشه و ئوموسه له مه دا (په زای خویان ئی بی) که وتویانه : پیغه مبه ری خودا (ﷺ) پۆژی ئی بو ته وه و له شی گران بووه به هۆی چوونه لای هاو سه ره به (به هۆی خو بینینه وه نه بوو) ، پاشان خۆی ده شۆرد و به پۆژووده بوو ، وه له فه رموده که ی ئوموسه له مه شدا هاتوه : نه ده یشکاندو نه قه زاشی ده کرده وه .^۷ له سه حیه ی موسلیما هاتوه له عایشه وه (په زای

^۱ موحه مه دی کوپی عه لی کوپی حوسه یز و ئه بومجلز و ئیبراهیمی نه خه می و ئه بوزحوا و ئه بووائیل و که سانی تریش له هاره له کانی ئیبنومه سعود و عه تا و سه نه و هه که می کوپی عویینه و مواهیدو عوره ی کوپی زویه یرو نه بوشه عساء جابیری کوپی زهید ، نه عه ش و موعه مه ری کوپی پاشیدیش هه مان بۆ چونیان هیه

^۲ فتح الباری (۱۶۲/۴) ، مسلم (۷۶۸/۲/۲) .

^۳ احمد (۲۳/۴) ، سه نه ده کانی حه سه نه .

^۴ تحفه الاحوذی (۳۸۹/۳) ، سه نه ده کانی حه سه نه .

^۵ الطبری (۵۱۷/۳) .

^۶ مسلم (۷۸۱/۲) .

^۷ فتح الباری (۱۸۲/۴) ، مسلم (۷۸۱/۲) .

خوای لَ بَی: پیاویک ده لَیت: نَی پیغه مبهری خودا (ﷺ) جاری واهیه کاتی نویژ دَیت و من له شم کرانه، نایا به پۆژوو بم؟ پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرمووی: (منیش جاری واهیه کاتی نویژ دَیت له شم کرانه و کهچی به پۆژوویش دهم، پیاوه که ده لَیت: نَی پیغه مبهری خودا (ﷺ) تَق و هک نَیمه نیت، چونکه خودا له گوناهی سه ره تا و کورتاییت خۆشبووه. پیغه مبهر (ﷺ) فرمووی: (سویند به خوا من هیوام وایه له هه مووتان زیاتر له خوا ترس بم و شاره زاتریم، که چۆن خۆم بیاریزم له سزای خودا).^۱

پۆژوو به هاتنی شه و کوتایی دَیت و خیرا پۆژو شکانسن دهست پیندهکات

﴿ثُمَّ آتَمُوا الْكِبَاحَ إِلَىٰ آلِئِلَ﴾ پاشان پۆژووتان ته و او بکن تا شه و دَیت. شکانسنی پۆژوو له کاتی خۆرتا و بووندا بپاریکی شهریه، و هک له هه ردووسه حیحه که دا هاتوو له نه مبهری موسولمانانه و هه عومهری کورپی خهتاب (په زای خوای لَ بَی) ده لَیت: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرموویته: (ئه گهر شه و له وێوه هات و پۆژ له وێوه ئاوا بوو، نه وه نیت پۆژوه وان پۆژوو ده شکینن)^۲، له سه هلی کورپی سه عدی ساعیدی و (په زای خوای لَ بَی) ده لَیت: پیغه مبهری خودا فرمووی (ﷺ) (خه لکی تا په له بکن له پۆژوو شکانندا له خیری بهرده وامدان)^۳ ئیمامی ئه حمه دیش پیاویته کردوه له نه بوهره یهروه له پیغه مبهری خودا و (ﷺ) فرموویته: (خودای مه زن نه فرمویت: خۆشه و یسترینی عه بده کانم لای من نه وانه به په له تر پۆژوو ده شکینن)^۴، تیرمیزیش پیاویته کردوه و ده لَیت: فرموده یهکی (حه سه ن) غه ریه.

قه دهغه کردنی به دهم یه که و مدانی شه و پۆژو پۆژوو گرتن

فرموده ی سه حیج هاتوو له سه ر قه دهغه کردنی شه و پۆژ دانه دهمی یه کتر له پۆژوو گرتندا، واته پۆژی بدریته دهم پۆژکی ترو شتی له نیتوانیادا نه خوریت. ئیمامی ئه حمه د پیاویته کردوه له نه بوهره یهروه، ده لَیت: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرموویته: (دوو پۆژ مه دهنه دهم یه ک له پۆژوو گرتندا) و تیان: نَی پیغه مبهری خودا (ﷺ) خۆ تَق شه و پۆژ ده ده یته دهم یه ک؟ پیغه مبهر (ﷺ) فرمووی: (بینگومان من وهک ئیوه نهم، من که شه و گار به سه ر ده به م په روه رگام خواردن و خواردنه و هم پی ده به خشی)، ده لَیت: کۆلیان نه دا له پۆژ دانه دهم یه ک. پیغه مبهری خودا (ﷺ) دوو پۆژوو شه و مۆله تی پیدان، پاشان مانگی یه ک شه و یان بیینی فرمووی: (ئه گهر مانگ دوا بکه و تایه

^۱ مسلم (۷۸۱/۲).

^۲ فتح الباری (۲۳۱/۴).

^۳ فتح الباری (۲۳۴/۴)، مسلم (۷۷۱/۲).

^۴ احمد (۲۳۷/۲)، تیرمیزی ده لَی: حه سه نی غه ریه.

^۵ تحفه الاحوذی (۲۸۶/۳)، حه سه نی غه ریه.

بِقْ نُو ئه ندازه یه شی، بۆم زیاد ده کړن وهك سزايهك بۆيان). بوخاری و موسلیم له هردوو سهیحه كه ياندا هیناویانه.^۱ له پړوی تره وه هاتوه كه قه ده غه ی پۆژ دانه دم يهك قه ده غه كراوه، له فرموده ی سهیحه دا هاتوو پۆژو دانه ده میهك له تایه بهت مه ندیه كانی پیغه مبه ره (ﷺ) كه توانای نه وه ی هیه و یارمه تی نه دریت، پوونتر نه وه یه نه و خواردن و خواردنه وه یه له هقی پیغه مبه ره (ﷺ) خویه تی، مه عنه ویه و ههستی نیه، چونكه نه گه ر وا نه ب، نه وه به رده وام نابې له گه ل هه ستیدا، به لام كه سی پپی خۆشه. خوی بگریته وه دوا ی مه غریب هه تا كاتی پارشیو بۆی هیه، وهك له فرموده كه ی نه بوسه عیدی خوده ریدا (په زای خوی لی بی) هاتوو، ده لیت: پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرموویه تی: (پۆژ مه دهنه دم يهك، هه ركه سی له ئیوه ده یه ویت پۆژو بداته ده میهك باهه تا پارشیو بیدات)، وتیان: تۆ ئی پیغه مبه ری خودا پۆژ نه ده یته ده میهك. فرمووی: (من وهك ئیوه نیم، من شه وگار به سه رده به م كه سی خواردن پیده دات و كه سیكیش ئاوم پیده دات) له هردوو سهیحه كه دا بوخاری و موسلیم هیناویانه.^۲

هوكمه كانی مانه وه له مزگه وتدا (الاعتكاف)

﴿وَلَا تَبْشِرُوهُ﴾ وَأَنْتُمْ عَلَكُمْ فِي الْمَسْجِدِ هه ركاتی له مزگه وتدا مانه وه. نزیکي ژنان مه كون. علی كړې نه بوته لحه له ئیبنوعه بیاسه وه، ده لیت: نه مه ده رباره ی پیاوړكه كه له مزگه وتدا ده میتیتته وه له په مه ژان وكاتی تریشا، نه وه لپی قه ده غه یه ژن ماره بگات به شه و یان به پۆژ هه تا مانه وه كه ی له مزگوت ته واو ده كات.^۳ زه حاك ده لیت: كاتی پیاوړی له مزگوت بهایه ته وه و له مزگوت ده رچوايه ئاره نووی خویی بوو سه رچی بگردایه، خودای مه زن فرمووی: ﴿وَلَا تَبْشِرُوهُ﴾ وَأَنْتُمْ عَلَكُمْ فِي الْمَسْجِدِ واته: هه ركاتی له مزگه وتدا مانه وه، سه رچی مه كن له گه ل ژنه كا نئاندا. واته: نزیکي ژنان مه كون هه تا له مزگه وتدا بمیننه وه، یا له كاتی مانه وه تاندا له مزگوت ده رچوون^۴ موجهیدو قه تاده و كه سانی تریش هه ر وایان وتوه: نه وان له كاتی (ئیعتیكاف) دا له مزگوت ده چوونه ده روه و سه ردانی مالیانده كړد، پاشان ده هاتنه وه بۆمزگوت، له وكاته دا سه رچی بیان ده كړد. هه تا هم ئایه ته هاته خواره وه،^۵ ئیبنونه بی حاتم پړوايه تی كړدوه له ئیبنومه سعودو

^۱ أحمد (۲۸۱/۲)، فتح الباری (۲۳۸/۴)، مسلم (۷۷۴/۲).

^۲ فتح الباری (۳۳۸/۴).

^۳ الطبري (۵۴۰/۳).

^۴ الطبري (۵۴۱/۳).

^۵ الطبري (۵۴۱/۳).

هوى ناوان به جووله كه (اليهود)

(اليهود) له (الهوده) وه هاتوه، مه بهست پتي خوشه ويستيه. يان (الهود) ياني: تهويه كردن. وهك موسا سهلامى خواي ليبي وتي: ﴿إِنَّا هَذَا إِلَيْكَ﴾ نيمه گه پايينه ته وه بق لاي تر. واته: تهويه مان كردوه. وهك شه وه بنه پها به وه ناويرابن، له بهر تهويه كردن و خوشه ويستيان بق يه كترى. وتراويشه: له بهر په يوه ندى و خزميه تيان به يه هووداوه كوپه گه وره كى يه عقوب. عه مري كوپى عه لا وتي: چونكه نه وان له خويندنه وهى ته وراتا نه جولان (يتهودون).

هوى ناوان به نه سارا (النصارى)

كاتى عيسا سهلامى خواي ليبي په وانه كرا، پتويست كرا له سر نه وهى ئيسراييل شويني كه ون به رفره مانى بن، هاوه له كانى نه هلى ثاينه كهى نه وانه نه سارا بوون. به وه ناوانان له بهر هاوكارى و يارمه تى داني يه كترى له ناو خوياندا. نه نساريشيان پتوتراوه. وهك عيسا سهلامى خواي ليبي وتي: ﴿مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُ عَنْ أَنْصَارِ اللَّهِ﴾^۱ كى بي له پتي خودا يارمه تيم بدا؟ حواره كان وه لاميان داوه كه خومانين له پاى خودا يارمه تى دهرين. قه تاده و ئيبنو جوره يچ نه لين: بويه به و ناوه ناو تران، له بهر شه وه زهويه كدا نيشته جي بوون پتي ده و ترا ناسره ئيبنو عه باسيش هر وى وتوه والله اعلم^۲. وتهى (النصارى) كوى (نصران) وهك (نشاوى) كوى (نشوان) و (سكارى) كوى (سكران) وه به ژنيش وتراوه (نصران). كاتى كه خوداى گه وره كه موحه مدهى (ﷺ) نارد كه دواين پيغه مبه ره و په وانه كراوه به گشتى بق نه وهى ئاده م، پتويسته برپاى پيبيتن و له هر شتيكا فرمانيان پيده كا كوى پايه لى بن و هر شتيكيشى ليقه ده غه كردوون ليى دوركه ونه وه، نه وانه كى كه به رفره مانان خاوه نباوه پى پاسته قينه ن، ئومه تى موحه مدهى (ﷺ) ناوانراوه به خاوه نباوه پان، له بهر ندى برپاين و نذر پابه ند بوونيان، چونكه نه وان برپاين به هه موو پيغه مبه راني پيشينه و نه و شته ناديارانه ش له مه به دوا دين هه يه.

سابيئون - الهائبون -

به لام سابينه كان، پاى جياوازيان هه يه له سهريان، سوفيانى سهورى نه لثيت: له له يس كوپى نه بوو سهليمه وه، له مواهيد وه نه لثيت: گه ليكن له نتيوان مه جوس و جووله كه و فله كاندا و هيج ثاينتيكان نيه^۳. ئيبنو جوره يچيش هه روا پيوايه تى كردوه ليبيه وه^۱. پيوايه تيش كراوه له عه تا و سه عيدي كوپى

^۱ ال عمران ۵۲.^۲ الرازي ۹۷/۳ ص ۶۷.^۳ الطبري ۱۴۲/۲.

دلتانہ وہ))، شافعی (رہممتی خوی لی بی) دلالت: پیغمبر (ﷺ) ویستوی تی نوممته کی ناگادار بکاتہ وہ کہ خویان بپارینن له گومان له شوینی خویدا، بقئوہی توشی مه لیهک نه یه، وهك چؤن ئو دوو کهسه وتیان: (سبحان الله) که ئه وان هیچ گومانیک به پیغمبر (ﷺ) بهرن له هیچ شتیكا. (والله اعلم). پاشان مه بهست به لیکهوتن (المباشرة) ئو و شتانه یه که ده بنه هوی سر جییی وهك ماچ کردن و باو هوش پیا کردن و شتی تر له وانه، به لام وهرگرتنی پیویستی و ئو جورانه هیچ گونا میکی تیدا نیه. وهك له هردوو سه حیه که ده هاتوه له عانیشه وه (په زای خوی لی بی) دلالت: پیغمبر (ﷺ) خودا (ﷺ) سهری لیم نزیك ده کرده وه، بؤم داده هیتا، من له ده وری مانگانه دا بووم (حائض) پیغمبر (ﷺ) خودا (ﷺ) نه ده هاته ماله وه بق پیویستی کی خوی نه بی. عانیشه ده لیت: نه گهر نه خوشیک له مالا بوايه پرسیارم لی نه ده کرد مه گهر له و کاته که ده به پیوه بوومایه.^۲ جاپاشان خودای مه زن نه فرمویت: ﴿ذَلِكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه مانه سنووری خودان. واته: نه مه ی بؤمان پوون کردنه وه و فرزمان کرد له سه رتان و دیاریمان کرد بؤتان له پؤژو گرتن و فرمانه کانی و نه وه ی پیمان پیدان و نه ویش لیمان قه ده غه کردن و باسمان کردو سنووره کانمان دیاری کردو نه وه ی هه موو سنووری خودان. واته: هه موو شهرعی خودان، خوی بؤی داناون. نه بیه زینن و توخنی نه که ون. عه بدو په حمانی کوپی زهیدی کوپی نه سلم ده لیت: مه بهست به و سنوورانه ئو چواره یه (نه م نایه ته ی خویند): ﴿أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ﴾ سر جییی ژنان کردنتان له شهوی په مه زاندا بؤتان په وایه مه تا ده کاته: ﴿ثُمَّ آمِنُوا إِلَى آيَاتِ اللَّهِ﴾ پاشان پؤژووتان ته واکه کن مه تا شهوی. ده لیت: باو کم زانایانی تریش هه ر وایان ده ووت و به سه ریاندا ده خویندینه وه. ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ﴾ تا به م جوره خودا نیشانه کانی خوی بق مه ردم ناشکرا ده کات. وهك چؤن هوکمه کانی پؤژو و نه وه ی په یوه ندی به پؤژو وه هه یه بؤی پوونکرده وه، هه ر وایش فرمان و برپاره کانی خوی له سه ر زمانی پیغمبر (ﷺ) موحه مه د (ﷺ) ناشکرا ده کات بؤتان. ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ به لکو خو بپارینن. واته: فیتری نه وه بین چؤن شاره زا بین و چؤن خودا بناسن و گوپراه لی بکن. وهك نه فرمویت: ﴿هُوَ الَّذِي يُرِلُّ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ يَبْتَغِي لِيُخْرِجَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ هه ر نه ویشه چه ند

^۱ فتح الباری (۳۲۴/۴)، مسلم (۱۷۱۲/۴).

^۲ فتح الباری (۳۲۰/۴)، مسلم (۲۴۴/۱).

^۳ الحدید (۹).

نیشانه‌ی ناشکرای بق سرعه‌بدی خوی نارد خوار تا له تاریکیه‌کان به‌ره و پوناکیان به‌ری، خودا ده‌بارهی نیوه زدر دلسوزو دلوفانه.

﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۸﴾

حدرامی به‌رتیلدان

﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

له خواردنی مالی به‌کتر (به‌ناپه‌وا) دور که‌ونه‌وه، مه‌شیدن به‌کار به‌ده‌ستان، تا ریتان مه‌بی به‌ناپه‌وا مالی خه‌لکی تر بخون، نیوه خوتان نه‌مه ده‌زان. علی کوپی نه‌بوته‌لحه ده‌لئیت له ئیبنوعه‌بباسه‌وه، نه‌مه بق پیایکه مالی خه‌لکی لایه، به‌لام هیچ به‌لگه‌یه‌کی ناشکرا نیه له‌سه‌ری. حاشا ده‌کات که له‌لایه‌تی، خۆشی چاک ده‌زانن که نه‌و مالهی له‌لایه، به‌لام کیشه‌که ده‌باته لای کار به‌ده‌ستان و دادگا. چاکیش ده‌زانن که گونا‌ه‌باره و حرام ده‌خوات: کیشه مه‌که که، خۆت چاک ده‌زانن تر سته‌مکاری.

برپاری دادوهر نه‌ه‌رام ده‌لال ده‌کات و نه‌ه‌لالیش حهرام ده‌کات

له هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌دا هاتوه له ئومسه‌له‌مه‌وه که پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) هه‌رموویه‌تی: (دُنیا بن، منیش هه‌ر مرقوم، که‌سانی نا‌کۆک و کیشه دار دینه لام، په‌نگه هه‌ندیکیان زمان پاراوتر بن له هه‌ندیکی تریان و ماف بده‌م به‌و، جا هه‌ر که‌س برپارم بق داو مافی موسولمانیکم پێدا، نه‌وه با دُنیا بیت که من پارچه‌یه‌ک له ناگری بق برپار نه‌ده‌م، ده‌با هه‌لی بگریت یا وازی لی بێنیت) ^۱ نه‌م نایه‌ته‌و نه‌م هه‌رموده‌یه به‌لگه‌ن که برپاری دادوهر له پاستیدا هیچ شتی نا‌گۆپی نه‌ه‌رام ده‌لال ده‌کات و نه‌ه‌لال حهرام ده‌کات. کار به به‌لگه‌ی ناشکرا ده‌کات، پابه‌نده به‌و شتانه‌وه که وا ده‌رده‌که‌وی وایه، پێکه له‌گه‌ل نه‌و برپاره‌دا که نه‌یدات، دیاره دادوهر پاداشتی خۆی و ده‌ده‌گری. تاوانه‌که له‌سه‌ر نه‌ویه که فپو فیل ده‌کات. هه‌ر بۆیه له‌و نایه‌ته‌ی سه‌ره‌وه‌دا له‌ویاره‌یه‌وه پێنمایمان ده‌کات و نا‌گاداریمان پێده‌دات... ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ﴾

^۱ الطبري (۵۰/۳). هه‌ر به‌م‌جۆره‌ه‌ پێوايه‌ت کراوه له موجهیدو سه‌عیدی کوپی جوبه‌یرو عیگره‌و هه‌سه‌ن و ته‌تاده‌و سوودی و موقاتیلی کوپی حه‌یان و عه‌بدوهره‌ حمانی کوپی زه‌یدی کوپی نه‌سلم که وتویه‌نه.

^۲ ابن ابی حاتم (۲۹۳/۱-۲۹۴)، الطبري (۵۰/۳-۵۰/۱).

^۳ فتح الباري (۱۳/۱)، مسلم (۳/۱۲۷۲).

بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۶﴾ قه تاده ده لیت: ئی نه وهی ئادهم! بزانه که بریاری دادوه حرامت بۆ حه لال ناکات، هه قی شتی نادروستت بۆ نیه، چونکه دادوه له سه رقه سی شایه ته کان بریار نه دات، دادوه ریش مرقفه وه له ده کاو ده شپیکێ. چاک بزانه هه رکه سی قازی بریاری نادروستی بۆ بدات، ئه و کیشه که ی ته و او نه بووه هه تا خودای مه زن له پۆژی قیامه تا ده یانه ئینی و بریاری خۆی به سه ر ئه و ده ئه دات که ئاهه قی کردوه، هه قه که ئه داته وه به و که سه ی ئاهه قی پێکراوه به چاکتر له وهی که بریار دراوه بۆی له دنیادا بۆ سه مکاران.^۱

﴿يَسْتَأْذِنُكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (۱۸۶)

پرسیار دبریاره ی نوینی و نه وهی مانگ

عه و فی له ئیبنوعه بباسه وه ده لیت، خه لکی پرسپاریان له پێغه مبه ری خدا کرد (ﷺ) ده بریاره ی مانگ نوێ بوونه وه، جا ئه م ئایه ته هاته خواره وه: ﴿يَسْتَأْذِنُكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ﴾ ده بریاره ی مانگ نوێبوونه وه ش لیت ده پرسن، بلی: بۆ زانی و کات و چوونه هه جی خه لکی به مه ره ده که یه نی. واته: به هۆی نوێ بوونه وه ی مانگ وه، بۆ دانه وه ی قه زن، سوپی مانگانه ی ژنان و هه ج کردن سوودی ئی و هه رده گرن.^۲ عه بدیه زاق پێوا یه تی کردوه له ئیبنوعه مه ره وه ده لیت: پێغه مبه ری خدا (ﷺ) فه رمو یه تی: (خودای مه زن مانگ نوێ بوونه وه ی کردۆته هۆکاری (دیاری کردنی) کاته کان بۆ مه ردم، پۆژوو بگرن به بینینی و پۆژو ویش بشکێنن به بینینی، خۆ ئه گه ر هه ور به ر چاری گرتن ئه وه سی پۆژ ته و او بکه ن (واته شه عبان).^۳

جوۆی چاکه کردن له به رخوا ترسی

﴿وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا﴾
واش چاک نیه له پشتی خانوه کانتانه وه بچه ئوره وه، چاکه ئه وه یه ئه و که سه پارێزگاره له خوا ترس بی. له ده رگا کانه وه بچه مالا نه وه. بوخاری له به رانه وه پێوا یه تی کردوه له کاتی نه فامیدا، کاتی له ئیحرامدا بوونایه، له پشتی خانوه کانه وه ده چوونه ئوره وه، جا خودای مه زن ئه م ئایه ته ی ئاره

^۱ الطبري (۵۰/۳).

^۲ الطبري (۵۰/۳).

^۳ عبد الزاق (۱۵۶/۴). حاکیم پێوا یه تی کردوه له موسته دره که کهداو ده لیت سه نه ده که ی سه حیحه به لام بوخاری

موسلم نه یانه ئینا وه.

خواره وه: ﴿وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا﴾^۱. هەر بهر جۆره نه بوداودی تیالیسی ریوایه تی کردوه له بهرائه وه، ده لیت: نه ساریه کان کاتی له سهر بهانتایه ته وه، پیاره که له ده رگاکه ی خویه وه نه ده چوه ژوره وه، نیت نه م نایه ته هاته خواره وه،^۲ حه سه نی به سهری، ده لیت: کومه لئ له خه لکی نه هلی نه قامی، نه گهر یه کیکیان نیازی سه فه ری بویه، له مال نه چوه ده ره وه، ده یویست نه و سه فه ری بکات که بۆی ده رچوه، دوا ی نه وه له مال ده چوه ده ره وه، بۆی ده رده که وئ که ده مینیته وه واز له سه فه ری ده مینئ، له ده رگای ماله وه نه ده چوه ژوره وه، له پشت وه ده چوه ژوره وه، نیت خودای گهره فه رموی: ﴿وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا﴾^۳ باش وانه له پشت خانوه کانتانه وه بجه ژوره وه ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ترستان له خودا هه بی، واته: له خودا بترسن، نه و کاره بکه که فه رمانتان پیده کات بیکه، دوریکه ونه وه له و شتانه ی لئی قه ده غه کردون ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ به لکو بتوانن پرگار بن، له پۆزی قیامه تا کاتی له بهر ده م خودای گهرده راوه ستاون که به تیرو ته وای پاداشستان نه داته وه.

﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْدُوا إِلَيْهِمْ إِنَّهُمْ لَا يُحِبُّ الْمُسْلِمِينَ﴾^(۱۱۰) وَأَقْتُلُوا حَيْثُ تَقِفُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْبِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقْتُلُوَكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿۱۱۱﴾ فَإِنْ أَنْهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۱۲﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۱۱۳﴾

فه رماندان به شه ر کردن دژی نه وانه ی شه ر ده فووشن وه فه رماندان به کوشتنیان له ههر کوی ده ست

که ون

نه بوجه عه ری پازی ده لیت: له په بیعی کوی نه نه سه وه له نه بولعالیه وه له م نایه ته دا ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ﴾ نیه له گه ل نه وانه دا که شه ر به نیه ده فووشن، له پی خودا بجه ننگ. ده لیت: نه م نایه ته یه که م نایه ته ده ربیره ی جه نگ کردن. هاتۆته خواره وه له مه دینداوه کاتی که هاته خواره وه، پیغه مبه ری خودا (ﷺ) له گه ل نه وانه دا شه پی ده کرد که شه بیان له گه لی ده کرد. وازی

^۱ الفتح الباری (۳۱/۸)، فه رموده یه کی سه حیه.

^۲ مسند الطیالس (۹۸).

^۳ ابن ابی حاتم غ: (۴۰/۱).

له وانه هيتابو شهريان له دژي نه ده كړد، هه تاسو پرته به راته (براءه) هاته خواره وه، عه د پوره حماني كوپي زه يدي كوپي نه سله م هر وای وتوه، ته نانه ت وتويه تی: ثم نایه ته، به م ده قه كه خدای مه زن نه فرمويټ: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾^۲ (نه سځ) بوه ته وه نو بته پرستانه ت له كوي وده دس كه وت له كوشتنيان دس مه پاريزه. ثمه جبي تيپوانينه، بويه خدای مه زن ليړه دا نه فرمويټ: ﴿الَّذِينَ يَقْتُلُونَكَ﴾ نه وانه ي شه پتان پي دفروشن. ثمه هه لئان و ناماده كړني موسولمانان بو دژي نه و دوژمنانه ي كه هه موو كاريكيان خو ناماده كړدن شه پ و فروشته نه خه لكی موسولمان، واته: خدای مه زن فرمان ده كات به خاوه ن باوه پان كه نه و انيش شه پ دژي دوژمن بكن وهك نه وان ده يكن له هه لئان و نه فرمويټ نيوه ش بيان كوژن. وهك له نايه تيكي ترا نه فرمويټ: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾^۲، بجه نكن دژي بت په رستان به تيكي هه روهك نه وان دژي نيوه ده جه نكن به تيكي. هر بويه له م نايه ته شدا نه فرمويټ: ﴿وَأَقَاتِلُوا حَيْثُ يُفْتَنُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ﴾ له هر شوي ني ده ستان كه وتن بيان كوژن، له و شوي نه شيان وده ر بيتن كه نيوه يان وده رنا. وهك چو ن نه وان گشت هه وليكيان هر نه و به شه پتان پي بفروشن وده رتان بكن له زدي خوتان، سا نيوه ش هه موو هه وليكتان بجه نه كار بق توله ليكر د نه و يان وده ر كړنيان له ولاتي خويان.

قه دهغه كړني لاشه برين و خه يانه ت وده ست دريژي كړدن

خدای مه زن نه فرمويټ: ﴿وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ نابي ده سدريژي بكن، خودا ده سدريژ كه راني خو ش ناوي. واته: له پتي خودا بجه نكن، به لام ده سدريژي مه بكن، ثمه هه موو نه و شتانه ده گريته وه كه خودا قه دهغه ي كړدون. وهك هه سني ميسري ده لي: له بريني نه دنامه كاني له شو و خه يانه ت و كوشتني ژنان و مندال و پيرو په كه كه و ته كه هيچ ده سته لاتيان نيه و شه په كه په يوه ندي به نه وانه و نيه. هه روه ها قه شه و نه وانه ي وان له په رستگا كاندا و بريني دارو درمخت و كوشتني نازله مه گين له بهر به رزه وده نديك، ثمه مانه هه موو له قه دهغه كراوه كانن له كاتي جه نكا. وهك ثيبنوعه بباس و عومري كوپي عه بدوله زيزو موقاتيلى كوپي حيان و كه ساني تريش وتويا، وهك له سه حيي موسليم يشدا هاتوه له بوره يده وه (بريده) كه پيغه مبهري خودا نه يفرموو:

^۱ الطبري (۵۶۱/۳).

^۲ التوبة (۵).

^۳ التوبة (۳۶). الطبري (۵۶۲/۳).

(غزا بکن له پئی خوادا، بجهنگن له گهَلّ ئهوانه دا که پروایان به خوا نیه، غزا بکن، خه یانه ت مهکن. ستم مهکن، ئه ندامه کانی لاشه مه بپن، مندال و خاوه ن په رستگا کان مه کوژن) (أصحاب الصوامع) ^۱ له هردوو سه حجه که شدا هاتوه له ئیبنوعومره وه ده لیت: له یه کئی له غه زاکانی پیغه مبهردا (ﷺ) ژنیکم به کوژدای دیته وه، پیغه مبهری خودا (ﷺ) ناپه زایی ده رپری ده رباری کوشتنی ژنان و مندالان ^۲ فهرموده و ناسار له م باره یه وه نیجار ژوره.

بت په رستن ژور له کوشتن خراپتره

هر چه ند غه زاکردن، گیان له ده ستدان و پیاو کوشتنی تیدایه، به لام خودای مه زن ناگاداری داوه که ئه وهی ئه و بت په رستانه خه ریکیی له خاوه ناسی و هاوَلّ دانان بۆی و پڼگری له پئی خوادا، ژور گه وره ترو خراپتره له کوشتن، هر بۆیه خودای گه وره ئه فهرمویت: ﴿وَأَلْفَنَةُ أَشَدُّ مِنْ الْقَتْلِ﴾ فیتنه نانه وه ژور له کوشتن خراپتره. ئه بو مالیک ده لیت: ئه وهی بووه به خولیای ئیوه، له کوشتن گه وره تره ^۳ ئه بولعالیه و مواهیدو سه عیدی کړی جوبه یرو عیکرمه و حه س نه و قه تاده و زه حاک و په بیعی کړی ئه نه س له مانای ئه م ده قه دا ﴿وَأَلْفَنَةُ أَشَدُّ مِنْ الْقَتْلِ﴾. ده لیت: بت په رستی له کوشتن خراپتره.

قه ده غه کردنی جهنگ له حه رمه دا و دروستی به رگری کردن له په لامار دهر

خودای مه زن ئه فهرمویت: ﴿وَلَا تَقْبَلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له ده ورو بهری (مسجد الحرام) یشدا نابی شه پیان له گهَلّ بکن. وه که له هردوو سه حجه که دا هاتوه: (بیگومان ئه م شاره خودا حه رامی کردوه له و پۆژه وه که ئاسمانه کان و زه مینی دروست کردوه، ئه مه حه رام کراوه به حه رام کردنی خودا، هه تا پۆژی قیامه ت، بق منیش حه لال نه کراوه جگه له ساتیک له پۆژدا، ئه مه یش ساته که ی منه، ئه مه حه رام کراوه به حه رام کردنی خودا هه تا پۆژی قیامه ت، دره ختی نابپیت، گژو گیای هه لئا کترئ، ئه گه ر که سی پئی پندا. به شه پکردنی پیغه مبهردا (تیدایا) (ﷺ) بلین: بیگومان خودا ئیزنی پیغه مبهرده که ی دا (ﷺ) ئیزنی ئیوهی نه داوه) ^۴، مه به سستی پیغه مبهردا (ﷺ) ئه و شه پره بووه که کردی له گهَلّ خه لکه که پدا له پۆژی قه تحی مه که که دا که پزگاری کرد، هه ندی که سیان لی کوژا له لای خه نده مه دا (الْفَنَمَة) پاشان پیغه مبهردی خودا (ﷺ) دلنایای کردن و فهرمووی: (هر که سی ده رگای خوی داخست بی ترسه،

^۱ مسلم (۱۳۵۷/۳).

^۲ فتح الباری (۱۷۲/۶)، مسلم (۱۳۶۴/۳).

^۳ ابن ابی حاتم غ: (۴۱۲/۱).

^۴ فتح الباری (۳۲۷/۶)، مسلم (۹۷۷/۹۸۶/۲).

هرکس سی چووه مزگوت بی ترسه، هرکس سی چووه مالی نه بوسوفیان بی ترسه^۱، پاشان خودای
 مزن نه فهرمویت: ﴿حَتَّىٰ يَفْتَلُوكُمْ فِيهِ فَإِن قَتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ مه گین نه وان له وی شه پتان
 پی بفروشن، نه گهر له ویش شه پتان پی فروشن، له کوشتنیان پاموه ستن، پاداشتی خوانه ناسان هر
 نه وه. خودای مزن نه فهرمویت: له لای (مسجد الحرام) دا شه پتان له گه لدا مه کن، وه ختی نه بی که
 نه وان دس پیشخوری بکن و شه پتان پی بفروشن، نیوه ش بۆتان هیه له و کاته دا بچن به گزیاندا، بۆ
 خق پاریزی له دس دریکار، وه ک پیغه مبه ری خودا (ﷻ) په یمانی وهرگرت له هاوه له کانی له پژی
 حوده بیبه دا له ژیر دره خته که دا له سر جهنگ کردن، کاتی که بنه ماله کانی قوره یشو نه وانه ی که
 پشتگیریان لیده کردن له سه قیفو نه حباشه کان لی لی کۆ بوونه وه له و سالا دا. پاشان خودای گه وره
 پیگری کردو نه یه نیست شه پ له نیوانیاندا پویدات و فهرمووی: ﴿وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ
 عَنْهُمْ بِطَنٍ مَّكَهَ مِنْ بَعْدِ اَنْ اَنْظَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾^۲ هر نه ویش بوو له ده ست نه وانی پارازتن، نه وانش له
 دس نیوه، وه ختی له لای مه که دا کردی و نیوه به سه ریاندا زال بوون. هه روه ها فهرموویه تی: ﴿وَلَوْلَا
 رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ اَنْ تَطَّوُّوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِّيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ
 مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا﴾^۳ نه گهر نیته نیزنمان بدایه له مه که بچن
 به گزیاندا (له وانه بوو زوړپیاو وئی باوه پدان) که نیوه نه تاننا سیبوون (پیتان پیداده نان) ده تانکوشتن،
 جا به و هویه تووشی تاوان ده بوون که نیوه نه تانده ناسین. خودا هرکس سی خوی ویستی لی بی
 ده یخاته به ربه زه بی خوی، نه گهر له و شوینه لاجوونایه، بیگومان خوا نه ناسه کانمان به نازاریکی به ژان
 دوچار ده کرد. پاشان خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿فَاِنْ اَنْهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^۴ نه گهر دس
 به دراریشان بوون، خودا له گونا ده بورئ و دلوفانه. واته: نه گهر وازیان له شه پکردن هینا له حهرمی
 مه که داو په شیمان بوونه وه و موسولمان بوون. خودا له گونا هیان ده بورئ، با له حهرمی خواشدا
 موسولمانیشیان کوشتبئ. چونکه خودای مزن به لایه وه گران نیه خوش بی له که سی تهویه بکات و
 بگه ریته وه بۆ لای.

^۱ احمد (۲۹۳/۲).

^۲ الفتح (۲۴).

^۳ الفتح (۲۵).

فرماندان به جهنگ کردن هتا ناژاوه (فیتنه) نامینی

پاشان خودای مه زن فرمان نهدات به جهنگ کردن دژی خوانه ناسان و نه فرموی: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ﴾ له کوشتنیان مه وستن هتا ناژاوه له دنیا دا بنه پر ده بی. ئینوعه بیاس و نه بو العالیه و موجهیدو حه سن و قه تاده و^۱ په بیع و موقاتیلی کوپی حه یان و سوودی و زهیدی کوپی نه سلم ده لئین: (فیتنه) یانی: تا بت په رستی نامینی^۲. ﴿وَيَكُونُ الَّذِينَ لِلَّهِ﴾ دین هر دینی خودا ده بی. واته: هتا ئاین هر ئاینی خودا ده بی و زال ده بی و سهر ده کوئی به سهر گشت ئاینه کانی تر دا. وهك له هردوو سه حیه که دا هاتوه له نه بو موسای نه شعریه وه ده لئین: پرسایریان له پیغه مبه ر کرد(ﷺ) پیاوئیک بۆ نازایه تی شه پ بکات یا بۆ ده مارگیری و خزمایه تی شه پ بکات یا بۆ شوره ت و(ریابازی) شه پ بکات، کام له مانه له پیگه ی خودایه؟ فرموی: (هر که سیك بجه نگیت بۆ به رز کردنه وه ی و ته ی خودان هر نه وه له پیناوی خودا دیه)^۳ دیسان له هردوو سه حیه که دا هاتوه: (فرمانم پیدراوه شه پ بکم له گه ل خه لکیادا هتا ده لئین(لا إله إلا الله)، کاتی که وتیان: خوین و مالیان له لاین منه وه پاریزراوه به هه قی خو ی نه بی، حیسابیشیان له لای خودایه)^۴ پاشان خودای مه زن نه فرموی: ﴿فَإِنْ أَنْهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ نه گه ر نه وان ده سه به دار بوون، ده ست درژی هر له سهر سه مکارانه. واته: نه گه ر وازیان هینا له و بت په رستی و شه پ کردنه یان ئیوه ش وازیان لی بینن. دوا ی نه وه هر که سی شه پیان پی بفروشی، تا وانبارو ناهه قیکاره، ده ست ته نیا بۆ سهر سه مکار درژ ده کریت. نه مه هر وهك قسه که ی موجهید وایه که ده لئین: شه پ ته نیا له گه ل نه وه دا که شه پ فروشه^۵ واته: نه گه ر وازیان له بت په رستی هینا، ئیتر دوا ی نه وه هیچ ده ست درژی که ناکریتته سه ریان. ده کری مه به ستیش له (الدوان) لی ره دا توله لیسه ندنه وه و وه لامدانه وه ی نه و شه پ فروشیه یه. وهك خودای گه وره نه فرموی: ﴿فَمَنْ أَعَدَّكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّكُمْ﴾^۶ سا نه گه ر که سی ده س درژی له ئیوه کرد، ئیوه ش هر به

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۴۱۵/۱).^۲ ابن ابی حاتم غ: (۴۱۶/۱).^۳ فتح الباری (۴۵۰/۱۳)، مسلم (۱۵۱۳/۳).^۴ فتح الباری (۵۹۲/۱)، مسلم (۵۳/۱).^۵ الطبری (۵۸۴/۳).^۶ البقرة (۱۹۴).

نه ندازه‌ی نه و دهس دريژي بگه نه وه مه روه ما نه فرموئ: ﴿وَجَزَّوْا سَيِّئَ سَيِّئَةٍ مِّثْلَهَا﴾^۱ سزا بؤ هر خرابه يهك، خرابه يهكي وهك نه وه. ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ﴾^۲ نه گه ر توله ده سيننه وه، نه وه به نه ندازه‌ی نه و سته مه‌ی دژتان كراوه توله بگه نه وه. هر بؤيه عيكرمه و قه تاده ده لئيت: نه و ناهه قيكاره‌ی كه نايه وي بلي: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾^۳ بوخاري پويوه تي كروه، له باره‌ی نه م نايه ته وه كه نه فرموئ: ﴿وَقَالُوا هُمْ حَتَّى لَا تُكُونَ فَتَنَةً﴾^۴ له كوشتنيان دريژي مه كن تا ناژاوه له دنيا بنه بر ده بي. له نافيعه وه له ئيبنوعومره وه، ده لئيت: دوو پياو هاتنه لاي له ناژاوه كه‌ی ئيبنوزويه يرده وتيان: خه لكی له ناو چوون، تويش ئيبنوعومره كه هاوه لي پيغه مبهري (ﷺ) چي ريگري لي كروي كه ده رناچي؟ نه ويش ده لئيت: نه وه‌ی ريگري له من كروه خودايه كه خويئي براكه مه لي قه دهغه كروم، وتيان: نه‌ی خدا نه يفرموه: ﴿وَقَالُوا هُمْ حَتَّى لَا تُكُونَ فَتَنَةً﴾^۵ ده لئيت: شه پمان كرد هه تا ناژاوه نه مينی و دين هر دينی خدا بوو، به لام ئيوه ده تانه وي شه پ بگه نه تا ناژاوه دركوت بي و نايينش هي خدا نه بي. عوسماني كويي صالح نه مه‌ی بؤ زياد كروه: پياوي هاته لاي ئيبنوعومره ده لئيت: نه‌ی نه بوعه بدوپر حمان چي واي لي كروي سالي حج ده كه‌ی و سالي عومره ده كه‌ی، واز له جيهاد له پئي خوادا ديني، چاكيش ده زاني كه خدا (مهردمي) بؤكردي هانداوه؟ نه ويش ده لئيت: برازي خوم ئيسلام له سر پيئنج پايه دامه زراوه: باوه پ به خداو پيغه مبه ره كانو و پيئنج نويژه كه و گرتنی پؤژويي په مه زان و زهكات دان و حه جي مالي خدا، وتيان: نه‌ی نه بوعه بدوپر حمان ناي ا گوئ له وه نه بوه كه خدا فرمويه تي له كتيبه كه يدا، ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَغُلِبُوا إِلَيْهَا فَبِئْسَ الْيَقِينُ﴾^۶ هر كاتي له نيوان خاوه ن باوه پان دوو كومه ل به گژ يه كدا چوون، ئيوه ناشتيان بگه نه وه، نه گه ره كيكيان ويستي ناهه قي له وي تر بكا، ئيوه به گژ نه وه دا بچن كه هر ده يه وي شه پ بكا، هه تا بؤ فرماني خدا مل كه چ ده كا. ده لئيت: له سر ده مه‌ی پيغه مبه ردا (ﷺ) كه موسولمانان كه م بوون نه وه مان كرد، موسولمان له سر نايه كه‌ی تووشی فيتنه ده بوو، يان ده يانكوش يان جه زره به نه درا، هه تا موسولمانان زؤر بوون و فيتنه نه ما. ده لئيت: نه‌ی ده رباره‌ی ئيمامي عوسمان و عه لي چي ده لئيت؟ ده لئيت: له باره‌ی عوسمانه وه خوداي مه زن لي بورا

^۱ الشورى (۴۰).

^۲ النحل (۱۲۶).

^۳ الطبري (۵۷۲/۳).

^۴ الحجرات (۹).

چاپوشی لیتی کرد، به لام نیتوه پیتان ناخوش بوو که لیتی خوش بوو. دهرباره ی علیش، کوپی مامی پیغه مبهری خودا بووه (ﷺ) زاوایشی بووه، به دهستی هیمای کردو، ده لیت: نه میش مال که یه تی له ویدا ده بیبنن^۱.

﴿الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ مَّنْ أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ فَأَعِدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ

وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (۱۸۰)

قه دهغه کردنی شهر کردن له مانگه هه رهامه کانداهه گین کاتی دوژمن دوس پیغهمه ری تیدا بکا

﴿الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ﴾ مانگی شهر بس به رانبر به مانگی شهر بس، شکاندنی هه ریزیکیشی توله ی هه یه. عیکرمه ده لیت: له نینوعه بیاس و زه حاکو سوودی و قه تاده و موقسیمو په بیعی کوپی نه نس و عتاو که سانی تریشه: کاتی که پیغه مبهری خودا (ﷺ) چوو به نیازی عومره له سالی شه شی کچیدا، بت په رستان نه یان هیشت بجیته ناو مه ککه، بوونه پیکری خوشی و نه موسولمانانه شی له گه لی بوون. له مانگی زیلقاعده دا (ذی القعدة) که یه کیک بوو له مانگه هه رهامه کان. هه تا پیکه وت له گه لی بت په رسته کان سالی داهاتووه بیئوه و بچه ناو مه ککه، پیغه مبهری خودا له سالی دوایدا خویری و نه موسولمانانه ی له گه لی بوون چوونه ناوی، خودا هه قی لیکردنه و نه م نایه ته هاته خواره وه ﴿الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ﴾ مانگی شهر په بس به رانبر مانگی شهر بس، شکاندنی هه ریزیکیشی توله ی هه یه^۲. نیامی نه حمده ریوایه تی کردوه له جابیری کوپی عه بدوللاوه ده لیت: پیغه مبهری خودا له مانگه کانی شهر به سدا غه زای نه ده کرد مه گین کاتی په لامار بدرایه جاغه زای ده کرد، کاتی که مانگه هه رهامه کان ده هاتن، ده مایه وه هه تا نه مانگانه به سدر ده چوو، (نه مه سه نه دیک سی حیه)^۳. هه ر بویه کاتی که پیغه مبهری خودا که له حوده بییه مانه وه و هه والی کوژرانی عوسمانیان درایه، که پیغه مبهر (ﷺ) به نامه یه که وه ناردی بق لای بت په رسته کان، په یمانی له هاوه له کانی وه رگرت که هه زارو چوارسه د کهس بوون له ژیر دره خسته که دا له سدر شهر کردن له گه لی بت په رسته کانداهه. کاتی هه والیان پیدا نه کوژراوه، وازی له و شهر هینا، پازی بوو به پیکه وتزو و تویژ کردن، نه وه بوو کرا. هه ر به و شیوه یه ش کاتی له شهر ی (هه وزن) بووه له پژی حونه یندا، خوی ناماده کرد بق (ثایف) بزیان، نه وه ی کوپی و ده وه ی دان و چونه مانگی زولقاعده، به مه نه بنیق

^۱ فتح الباری (۳۲/۸).

^۲ الطبری (۵۷۵-۵۷۶-۵۷۷-۵۷۹).

^۳ احمد (۲/۳۴۵)، سه حیه.

ده وره ی گرتن، هه تا چل پۆژی ته واه به رده واه بوو له سه ریان^۱ وه که له هه ردوو سه حیه که دا هاتوو له نه سه وه ده لئیت: کاتی که کوشتاریکی زۆر کرا له هاوه له کانی، وازی لی هیئاو ئازادی نه کرد. پاشان به ره ووا گه پایه وه بۆ مه که که له جه عرانه (الجعرانة) عه مره ی به ست و هه ر له ویشدا تالانی حونه ینی دابهش کرد، عومره که یشی هه ر له مانگی زولقاعده دا بوو له سالی هه شته می کزچیدا.^۲ پاشان خودای گه وره نه فه رمویت: ﴿فَمَنْ أَعَدَّكَ عَلَيْهِمْ فَأَعْدُوْا عَلَيْهِمْ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّكَ عَلَيْهِمْ﴾ سا هه رکه سی ده سدیری له ئیوه کرد، ئیوهش هه ر به نه دازه ی نه و ده سدیری بکه نه وه. خودای مه زن فه رمانی داوه به دادگری ته نانه ت له گه ل بته پرستانیش. وه که نه فه رمویت: ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ﴾^۳ نه گه ر تۆله ده سیئنه وه، نه وه به نه دازه ی نه و سه ته می دۆتان کراوه تۆله بکه نه وه. پاشان لیژدها نه فه رمویت: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ ترستان له خودا هه بی، بزنان خوا له گه ل خۆ پارێزانه. فه رمانی پیداون که هه ر گوێرپایه لی فه رمانی خودا بن و له و بترسن، ئاگا داریشی کردن که خودا یارمه تی نه و که سانه نه دا که لێی ده ترسن و هاوکاریان ده کات له دنیاو له پۆژی دوايشدا.

﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ تُلْقُوا بِأَيْدِكُمُ إِلَى الْهَلْكََةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۱۵)

فه رمان به به خشیانی مال له رپی خوادا

﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ تُلْقُوا بِأَيْدِكُمُ إِلَى الْهَلْكََةِ﴾ مالی خۆتان تا ده توانن له پنی خوادا ببه خشن، خۆتان تووشی به لای به دهستی خۆتان. مه که ن بوخاری پریایه تی کردوه له حوزه یفه وه، ده لئیت: نه م نایه ته له سه ر مالبه خشین هاتۆته خواره وه.^۴ ئیبنونه بی حاته میش هه ر به م جوړه پریایه تی کردوه ده لئیت: هه ر وایش پریایه ت کراوه له ئیبنونه بباس و مواهیدو عیکرمه و سه عیدی کوپی جوبه یرو عه تاو زه حاک و هه سه ن و قه تاده و سوودی و موقاتیلی کوپی حه یانه وه. له یسی کوپی سه عد ده لئیت: له یه زیدی کوپی نه بوچه ببیه وه له نه سه می کوپی عیمرانه وه، ده لئیت: پیایۆ له کۆچه ریه کان په لاماری پیزی دۆژمی دا له قوسته نته نه و که لێنکی تیکرد (خَرَقَهُ) نه بوئه یوبی نه ساریمان له گه لا بوو، خه لکی وتیان: به دهستی خۆی، خۆی تووشی به لا کرد. نه بوئه یوب ده لئیت: ئیغه باشتر له م نایه ته تیده گه ین، نه م نایه ته له سه ر ئیغه هاتۆته خواره وه، له خزمه ت پیغه مبه ری خوادا بووین (وَعَلَّاهُ) زۆر پووداومان به چاری خۆمان بینی له گه لیداو یارمه تیماندا، هه تا ئیسلام بلو بووه وه و سه رکه وتنی

^۱ چل پۆژی ته واه کرد له پودای پۆژی حونه ینه وه هه تا پۆژی گه رانه وه ی له جه عرانه وه بۆ مه دینه.

^۲ فتح الباری (۷/۳)، مسلم (۹۱۶/۲).

^۳ النحل (۱۳۶).

^۴ فتح الباری (۳۲/۸).

به ده ستهینا. نِیمه‌ی نه‌ساریه‌کان کۆبینه‌وه و وتان: خدای مه‌زن پێزی له نِیمه ناو له خزمهت پیغه‌مبه‌ره‌که‌یدا بووین و (ﷺ) خدا سه‌ری خست مه‌تا نِیسلام بلّوه‌ی کردو خه‌لکیکی زۆر موسوڵمان بوون. نِیمه پێزو قه‌دری پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) دا به‌سه‌ر که‌سو مالّ و مندالماندا، نه‌وا شه‌پیش خه‌ریکه نامیڤن. سا ئیتر با بگه‌رێینه‌وه ناو مالّ و مندالمانو له‌گه‌لیاندا به‌مینیینه‌وه و ژیان به‌سه‌ر به‌رین. خدای

گه‌وره ئه‌م ئایه‌ته‌ی له‌سه‌ر ناردینه خواره‌وه که نه‌فه‌رمویت: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ تُلَفُّونَ بِأَيْدِكُمْ إِلَى

الْهَلَكَةِ﴾ مالی خۆتان تا ده‌توانن له پێی خوادا ببه‌خشن به ده‌ستی خۆتان خۆتان تووشی به‌لامه‌که‌ن.

به‌فه‌ته‌رات چوون مانه‌وه‌یه له‌ناو مالّ و مندالدا واز هێنانه له جیهاد کردن. نه‌بوداوودو تیرمیزی و نه‌سانی و عه‌بدی کوپی حومه‌یدیش له ته‌فسیره‌که‌یدا هێناوه‌تی. ئیبنوئهبی حاته‌م و ئیبنو جه‌ریر و

ئیبنو مه‌رده‌وه‌یه‌ی و حافیز نه‌بو به‌علا له‌موسنه‌ده‌که‌یدا و ئیبنو حه‌بان له سه‌حیحه‌که‌یدا و حاکیم له

موسنه‌دره‌که‌که‌یدا ریوایه‌تیان کردوه.^۱ تیرمیزی ده‌لێت: فه‌رمووده‌یه‌کی حه‌سه‌نی سه‌حیحی غه‌ریبه،

حاکیم ده‌لێت له‌سه‌ر مه‌رجی بوخاری و موسلیم به‌لام نه‌وان نه‌یان هێناوه. وته‌ی نه‌بوداوود له نه‌سه‌له‌می

کوپی عیمرانه‌وه، ده‌لێت: نِیمه له قوسه‌ته‌ته‌ینه (القسطنطینه) بووین: عوقبه‌ی کوپی عامیر

سه‌ره‌رشتی خه‌لکی میسری نه‌کرد، وه به‌سه‌ر خه‌لکی شامیشه‌وه پیاویک بوو (ناوی خوزاله‌ی کوپی

عوبه‌ید بوو)، خه‌لکیکی زۆر له شاره‌که‌ چوونه ده‌ره‌وه، نِیمه‌ش پیزمان به‌ست بۆیان، پیاویکی

موسوڵمان په‌لاماری دان و چووه ناویان و پاشان گه‌راپه‌وه بۆ لامان. خه‌لکی ده‌ستیان کرده هاور کردن

لێی و تیان: (سبحان الله) به ده‌ستی خۆی، خۆی تووشی به‌لامه‌که‌ر. نه‌بوئه‌یوب ده‌لێت: نه‌ی خه‌لکینه

ئێوه له خۆتانه‌وه مانای ئه‌م ئایه‌ته ده‌که‌ن و نه‌وه ماناکه‌ی نه‌یه. به‌پاستی ئه‌م ئایه‌ته له‌سه‌ر نِیمه‌ی

نه‌ساریه‌کان هاوته‌ خواره‌وه. نِیمه کاتی که خدای گه‌وره ئاینه‌که‌ی سه‌رخست و یارمه‌تیده‌ری زۆر

بوو، له‌نیوان خۆماندا وتان: نه‌گه‌ر ئیتر بچینه‌وه ناو مالّ و مندالمان له‌گه‌لیان ژیان به‌رینه‌ سه‌ر کارێکی

خراپ نه‌یه، خدای مه‌زن ئه‌م ئایه‌ته‌ی نارد خواره‌وه.^۲ نه‌بو به‌که‌ری کوپی عیاش له ئیبنوئیسحاق

سه‌بیعه‌وه (السّبیعی) ده‌لێت: پیاوی ده‌لێت به به‌رائی کوپی عازیب: نه‌گه‌ر په‌لاماری دوژمن بده‌م خۆم

به ته‌نیا و کوشتمیان، ئایان من به ده‌ستی خۆم، خۆم تووشی به‌لامه‌که‌ر؟ ده‌لێت: نه‌خێر، خدای

مه‌زن فه‌رموویه‌تی به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ): ﴿فَقَنْتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ﴾^۳ تو له‌سه‌ر ته‌له

^۱ تحفة الاحوذی (۳۱۱/۸)، النسائی فی الکبری (۲۹۹/۶)، ابن ابی حاتم غ: (۴۲۴/۱)، الطبری (۵۹۰/۲)، صحیح ابن

حیان (۱۰۵/۷)، الحاکم (۷۷۵/۲)، سه‌حیحه.

^۲ أبوداود (۲۷/۳).

^۳ النساء (۸۴).

پئی خدا بچیتہ غزاو تو ہر ٹہری خوت لہ سہرہ. بیگومان نہو ٹاہیتہ لہ سہر مال بہ خشین ہاتوتہ خوارہوہ. ٹیبنومہردہوہی پیوایتی کردوہ. حاکمیش پیوایتی کردوہ، سہری و قہیسی کوپی رہببع پیوایتیان کردوہ لہ نہبوٹیسحاقوہ لہ بہرائوہ کہ باسی کردوہ دواى نہوہ وتوہیتى: ﴿لَا تُكَلِّفُ الْإِنْفَسَ﴾ بہلام تووشی بہلا یوون نہوہیہ کہسی خوی تووشی گوناہ بکاوتوہ نہکات نہوہ بہ دہستی خو، تووشی بہلا کردنہ. عتا دلئت لہ ٹیبنوعہ بیاسوہ لہم ٹاہیتہدا ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّلَافُتِ﴾ مالی خوتان تا دہتوانن لہ پئی خوادا ببہخشن، خوتان بہ فہتارہت مہدہن، نہنس دلئت: نہم ٹاہیتہ دہربارہی جہنگ نہہاتوتہ خوارہوہ. بہلکو لہ بارہی مال بہخشینوہ بووہ. واتہ: نہوہندہ دہستت بگریتہوہ لہ مال بہخشین لہ پئی خدا خوت تووشی بہلا بکئی، وا مہک. مانای ٹاہیتہکہ نہوہیہ فرمان دہکات بہ مال بہخشین لہ پئی خوادا بہ ہر شیوہیہک مہردم لہ خوادوہ نزیک بختاہوہو ملکہچی فرمانی بن، بہتایہبتی مال بہخشین بق جیہاد کردنی دئی دورٹمانی خودا. خرچ کردنی لہوشوتنہدا کہ موسولمانان بہہیز دہکات بہرانبہر دورٹمنہکانیان، مہوالیشہ دہربارہی نہوانہ کہ مال نابہخشن لہ پئی خوادا بہ تووشی بہلا یوون و لہناوچوونیان. پاشان فرمان دہکات بہ چاکہ کردن کہ بہررتزین پلہی گوپراہالیہو خواناسیہ: ﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ چاکہ بکن، خودا ٹاکار چاکی خوش دہوئت.

﴿وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِفُوا بِرُءُوسِكُمْ حَتَّىٰ تَبْلُغَ الْهَدْيَ مَحَلَّهُ، فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ، فَذِيَّةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ سُكٍّ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَنَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعًا إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣١﴾﴾

فرماندان بہ بہجینینانی حج و عمرہ بہ تہواوی

﴿وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾ حج و عمرہ ہر بق خودا بہ تہواوی بہجی بینن. کاتی خودای مہزن باسی حوکہکانی پڈو جیہادی کرد، پاشان دیتہسہر باسو پھونکردنہوہی دروشمہکانی حج و فرمان نہدات کہ حج و عمرہ ہر بہ تہواوی بق خودا بکری، لہ دہقہکوہ وا دیارہ ہہلسانہ بہ جیبہجی کردنی کارہکانی حج و عمرہ بہ پٹو و پٹکی و بی کہمو کوپی نہفہرموئت: ﴿فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ﴾ نہگہر ہر پٹگہشیان نہدان. واتہ: نہگہر پٹگریتان لی کرا کہ بگہنہ مالی خوداو حج و عمرہتان لی قہدہغہ کرا. ہر بویہ زانایان ہاوپان کہ ہہلسان بہ جیبہجی کردنی حج و عمرہ پٹوئستہ. مہکحول

دهلّیت: ته‌واو کردنیان: ده‌ست پیکردنیان له شوینی دیاریکراوی خویدا (من المیقات) ^۱. عه‌بدوپه‌زاق
 ده‌لّیت: موعه‌مهری هه‌والی پیداوین له زوهریه‌وه، ده‌لّیت: پیمان گه‌یشتوه له عومره‌وه که له‌م
 نایه‌ته‌دا ده‌لّیت: ﴿وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾ حه‌ج و عومره هه‌ر بۆ خودا به ته‌واوی به‌جی بێنن. ته‌واو
 کردنیشیان نه‌وه‌یه هه‌ر یه‌کیکیان به ته‌نیاو جیا له‌وی تر ده‌ستی پی بکریّت و عومره له مانگه‌کانی ترا
 بکریّت جگه مانگی حه‌ج، چونکه خودای مه‌زن نه‌فه‌رمویتی: ﴿الْحَجَّ أَشْهَرُ مَعْلُومَتٍ﴾ ^۲ کاتی حه‌ج له
 چهند له چهند مانگیکی دیاری کراودایه ^۳. سوودی ده‌لّیت: ﴿وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ﴾ واته هه‌لسن به
 جیبه‌جی کردنی حه‌ج و عومره ^۴ قه‌تاده ده‌لّیت: له زوراره‌وه له ئیبنوعه‌بباسه‌وه که وتویه‌تی: حه‌ج
 عومره‌فه‌یه، عومره ته‌وافه ^۵. هه‌ر به‌و جوړه نه‌عمه‌ش پیاویتی کردوه له عه‌لقه‌مه‌وه له‌م ده‌قه‌دا که
 خودای گه‌وره نه‌فه‌رمویتی: ﴿وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾ ده‌لّیت: نه‌مه خویندنه‌وه‌ی عه‌بدوللایه (و اتموا
 الحج والعمرة الى البيت) حه‌ج و عومره هه‌ر بۆ خودا به ته‌واوی به‌جی بێنن هه‌تا مالی خودا (الی‌ال‌بیت)
 به عومره‌وه له به‌یت دهرمه‌چن. ئیبراهیم ده‌لّیت: نه‌مه‌م باس کرد بۆ سه‌عیدی کوپی جوهره‌یر، نه‌ویش
 ده‌لّیت: هه‌روایه ئیبنوعه‌بباسیش هه‌ر وای وتوه ^۶. سوفیانی کوپی نه‌عمه‌ش ده‌لّیت: له ئیبراهیمه‌وه له
 عه‌لقه‌مه‌وه ده‌لّیت: هه‌لسن به به‌جیه‌نانی حه‌ج و عومره هه‌تا به‌یت (ال‌بیت) ^۷ سه‌وریش هه‌ر وای وتوه له
 ئیبراهیمه‌وه له مه‌نسوره‌وه له ئیبراهیمه‌وه که وا خویندویه‌تی‌وه: (أقیموا الحج والعمرة الى البيت).

کاتی ئیهرام پۆش پێی ئی گه‌را له پێگه‌دا با ئاژه‌له‌که‌ی سه‌ر بری و سه‌ری بتاشی و ئیهرامه‌که‌ی
 بشکینی

﴿إِنْ أُخْضِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ نه‌گه‌ر هه‌ر پێگه‌شیان نه‌دان، نه‌وسا چهن‌دی بۆتان کرا ئاژه‌ل
 بکه‌نه قوربانی. وتویانه نه‌م نایه‌ته له شه‌شی کۆچیدا هاتۆته خواره‌وه. واته: له سالی حوده‌یبیه‌دا،
 کاتی که موشریکه‌کان بوونه پێگه‌ر که پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) بجیته مه‌که‌که، خودای مه‌زن سوره‌تی
 فه‌ت‌حی به یه‌کجاری نارد هه‌روه‌ه، ئاگاداری کردن نه‌و قوربانیانه‌ی پێیانه سه‌ریان بپێن که حه‌فتا

^۱ ابن أبي حاتم غ: (٤٣٧/١).

^۲ البقرة (١٩٧).

^۳ ابن أبي حاتم غ: (٤٣٧/١).

^۴ الطبري (١٢/٤).

^۵ ابن أبي حاتم غ: (٤٣٩/١).

^۶ الطبري (٧/٤).

^۷ الطبري (٧/٤).

بودنه (بدنه) بوو، سهریشیان بتاشنو ئیحرامه که شیان بشکینن. ئا له و کاته دا پیغه مبه (ﷺ) فهرمانی پیدان که سهریان بتاشنو ئیحرام بشکینن. نه یان کرد چاوه پوانی (سخی) بوون، هه تا پیغه مبه (ﷺ) چوو دهروه و سهری خوی تاشو خه لکه که یش سهریان تاشی. هه ندیکی سهری تاشو هه ندیکی سهری کورت کرده وه. هر بویه پیغه مبه (ﷺ) فهرمووی: (په حمه تی خوا له وانه ی سهریان تاشی) وتیان: ئه ی ئه وانه ی کورتیان کرده وه ئه ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ)؟ له سیهم جاردا فهرمووی: (ئه وانه یش کورتیان کرده وه)^۱ له و قوریانه دا هه وت که س ده بوون به شدارده بوون له یه که بودنه دا، ژماره یان هه زارو چوارسه د که س بوو. شوینه که یان له حوده ییبه دا بوو له دهروه ی حهره می مه که. ده شلین له لایه کی حهره می مه که وه بوون والله اعلم. ئه م پیرگرتنه گشتگیرتره له نه خۆشی و درم و پیر ئی تیکچوون وینه ی ئه مانه. ئیمامی ئه حمده پریوایه تی کردوه له هه جاجی کوپی عهری ئه نساریه وه، ده لئیت: بیستم له پیغه مبه ری خودا (ﷺ) ئه یه فهرمووی: (هرکه سی شوینیکی شکا یان شهل و گپ بوو، ئه وه ئیحرامه که ی ده شکینن و هه جیکی تری له سهره). ده لئیت: ئه وه م باس کرد بۆ ئیبنوعه بباس و ئه بوهره یره وتیان: راستی کردوه^۲ خاوه نی چوار کتبه که هیناویانه^۳ له پریوایه تیکی ئه بوداوودو ئیبنوماجه دا هاتوه: (که سی شهل بوو یان شوینیکی شکا یان نه خۆش که وت)^۴ ئیبنونه بی حاته میس پریوایه تی کردوه^۵ پاشان ده لئیت: پریوایه ت کراوه له ئیبنومه سعودو ئیبنوزویه یرو علقه مه وه و سه عیدی کوپی موسه یب و عوره ی کوپی زویه یرو مواهیدو نه خه می و عه تاو موقاتیلی کوپی حه یانه وه که وتویانه: گیردان (الاحصار) له بهر درم و یان نه خۆشی یان شکان^۶، سه وری ده لئیت: گیر خواردن به هوی هر شتی که وه بیت ئازاری داییت^۷. له هه ردوو سه حیه که دا هاتوه له عایشه وه که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) چوو لای زه باعه ی کچی زویه یری کوپی عه بدو لموت لیب ده لئیت: ئه ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) من ئافره تیکم ناساغم، ده شمه وی^۸ هه ج بکه م، فهرمووی: (هه ج بکه، به لام مه رجی بگره شوینی ئیحرامه که م ئه شوینه یه که په کم ده که وی)^۹، به پیتی ئه م فهرمووده یه مه رج دانان له هه جدا

^۱ مسلم (۹۴۶/۲).

^۲ أحمد (۴۵۰/۳)، سه حیه.

^۳ تحفة الاحوذی (۸/۴)، النسائی (۱۹۸/۵)، سه حیه.

^۴ أبوداود (۴۳۴/۲)، ابن ماجه (۱۰۲۸/۲).

^۵ ابن أبي حاتم غ: (۴۴۴/۱).

^۶ ابن أبي حاتم غ: (۴۴۵/۱).

^۷ ابن أبي حاتم غ: (۴۴۵/۱).

^۸ فتح الباری (۳۴/۹). موسلمیش پریوایه تی کردوه له ئیبنوعه بباسه وه هر به و جزه.

دروسته. خدای مہزن نہ فرمویت: ﴿فَاَسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ نهوسا چه ندی بؤتان کرا ناژہل بکنہ قوریانی. نیمامی مالیک پیوایہ تی کردوہ له علی کوپی نه بوتالیبہ وه که دهیوت: ﴿فَاَسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ واتہ: مه پی. ^۱ نیبنوعه بیاس ده لیت: ناژہل (الهدی) له هه شته نیرو میکه، له وشترو گاو مانگا و بزنو مه پی. ^۲ عه بدوره زاق پیوایہ تی کردوہ له نیبنوعه بیاسه وه له م ده قه دا ﴿فَاَسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ به پیی تواناو بؤ لوان. ^۳ عه وفی له نیبنوعه بیاسه وه ده لیت: نه گهر توانای هه بوو وشتری، نه گهر نه یتوانی مانگایه، نه گهر نه یتوانی مه پی. ^۴ هیشام له عورو وه له باوکیه وه ده لیت: ﴿فَاَسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ نه مه بؤ پڼگه پڼدانه بؤ که سی که چهنده ده توانی و بؤی ده لویت. به لگه یش له سر دروستی سه ربړینی مه پڼک له کاتی پڼگریدا (الاحصار) خودا واجبی کردوہ که ناژہل سه ربړیت به پیی تواناو بؤ لوان، ناژہل هه کانیش بریتین له (وشترو په شه ولاغ و مه پو بزنو) وهک زاناو پافه که ی قورٹان ناموزای پیغه مبه ری خودا (ﷺ). نیبنوعه بیاس و توبه تی و له هه ردو سه حیحه که یشدا له عائیشہ ی دایکی موسولمانانه وه هاتوه (په زای خوی لی بی) ده لیت: پیغه مبه ر (ﷺ) جارڼک مه پڼکی کرده قوریانی، ^۵ خدای مہزن نه فرمویت: ﴿وَلَا تَحْمِلُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ﴾ هه تا ناژہلی قوریانی نه گاته جیی دیاری کراو، سه ر مه تاشن. نه م ده قه مه عتوفه له سر ﴿وَأْتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾ مه عتوف نیه به سر ﴿فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ وهک نیبنوجهریر وای زانیوه. چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) هاوه له کانی له سالی حوده بیبیه دا کاتی موشریکه کانی قوره یش پڼیان نه دان بچنه ناو حهره م، سه ریان تاشی و قوریانیان سه ر بری له دهره وه ی حهره م. به لام له کاتی دلنیایداو چوونه ناو حهره م. سه رتاشین دروس نیه ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ﴾ هه تا ناژہلی قوریانی نه گاته شوینی دیاری کراو، هه تا نه و که سی خه ریکی هه ج و عه مره یه له کاره کانی ده بیتته وه، نه گهر هه ج و عه مره ی پڼکه وه گری دابوو، یان یه کیکیانی کرد بوو به ته نیا، یان به خوایش (متمتعاً) کرد بووی. وهک له هه ردو سه حیحه که دا هاتوو له هه فسه وه که ده لیت: نه ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) نه و خه لکه چی بکن که عه مره یان شکاندو تق عه مره که ت

^۱ الوطأ (۳۸۵/۱).^۲ ابن أبي حاتم غ: (۴۵۰/۱).^۳ ابن أبي حاتم غ: (۴۵۱/۱).^۴ الطبري (۳۰/۴).^۵ فتح الباري (۶۳۹/۳)، مسلم (۹۵۸/۲).

نہ شکاندوہ؟ فرموی: (من سرہم چہر کردوہ و قوربانیکہم میناوہ، نیحرام ناشکنتم ہتا سہری دہبرم)۔^۱

ہر کہ سہری تاشی لہ نیحرامدا فیدیہی لہ سہر واجب دہبی

﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ﴾ کیش لہ ئیوہ نہخوش بوو
یان نازاریک لہ سہریدا بوو، لہ بارتہقایدا بہ پڈووی بی یان خیریک ببہخشیتہوہ یان ناژہ لیک بکاتہ خیر
ہر لہ ویدا، بوخاری پیوایتی کردوہ لہ عہدپرہحمانی کوپی نوسبہہانیوہ کہ بیستویہتی لہ
عہدواللای کوپی معقلہوہ دلئیت: دانیشتم لہ لای کہ عبی کوپی عہجرہوہ لہ م مژگہوتہدا(یانی
مژگہوتی کوفہ) پرسپارم لیکرد دہربارہی فیدیہی پڈووی، وتی ہلایان گرتو ہینامیان بق لای
پیغہمبہری خودا(ﷺ)، نوسپی بہ دہم و چاومدا بہ لاوہی کردبوو، دہہات و دہچوو، فرموی:
(نہمزانی نہوہندہ نارہحتی کردی، توانای مہ پیکت نیہ سہری بری؟) وتم: نہخیر، فرموی: (سہ
پڈ بہ پڈ بہ، یان خوارنی شہش ہزار بدہ، بق ہر ہزارئ نیو(ضاع) خواردن، پاشان سہرت
بتاشہ)، نہم نایہتہ لہ سہر من ہاتہ خوارہوہ، وہ بق ئیوہیشہ بہ گشتی.^۲ نیمامی نہحمہد پیوایتی
کردوہ لہ کہ عبی کوپی عوجرہوہ دلئیت: پیغہمبہری خودا(ﷺ) ہاتہ لام لہ ژیر قازانیکا ناگرم
ہلادہگیرساند، نوسپی دہم و چاومی داپوشیبوو یان دلئیت: بہ سہر برؤمدا دہچوو، فرموی:
(نوسپی نازاری سہرت نہدہن؟) وتم: بہلئ، فرموی: (بیبتاشہ و سہ پڈ پڈووی، بگرہ یان خوارنی
شہش ہزار بدہ، یان ناژہ لئ سہریبرہ). نہیوب دلئیت: نازانم بہ کامیان دہستی پیکرد^۳ دیارہ قورئانی
پیرویش ناسانکاری کردوہ بہ پٹی توانا ﴿فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ﴾ لہ باتیدا بہ پڈووی، یان
خیریک ببہخشیتہوہ، یان ناژہ لئ بکات بہ قوربیانی. کاتی پیغہمبہر(ﷺ) فرمانی دا بہ عوجرہ بہوہ و
پٹی نیشاندنا بہ چاکترو چاکتر، فرموی: ناژہ لیک بکہ بہخیر، یان خوارنی شہش ہزار بدہ، یان سہ
پڈ بہ پڈووی، ہر یہکہ لہ مانہ لہ شوینی خویدا چاکن سوپاس و ستایش بق خودای مہزن۔

پوونکردنہوی تہمتوع(التمتع) لہ حہجد

خودای مہزن تہ فرمویت: ﴿وَإِذَا أَنْتُمْ مِنْ تَمَنَعَ بِالْعُمَرِ إِلَى الْحُجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ ہر کاتی ترستان
نما، ہر کہ سہری ویستی بہ ہرہ بیا لہ عہمرہ تا کاتی حہج دئ، ہر چہندیکی لہ دہس دئ ناژہ لئ بکاتہ
قوربیانی. واتہ: نہگہر دروشمہ کانتان بہ جیہتینا، ہر کہ سہری نیحرامی بہ عہمرہ بہستوہ ہتا حہج یان

^۱ فتح الباری (۴/۴۹۳)، مسلم (۲/۹۰۲)۔

^۲ فتح الباری (۸/۳۴)۔

^۳ احمد (۴/۲۴۱)، سہیحہ۔

بۆ هر دوو كيانى به ستوه، يان هر به ته نيا ئىحرامى بۆ عه مره به ستوه، يان كاتى كه عه مره كهى ته واو كرد، ئىحرام به حج بيه ستى، ئه مه پى ده لىن (ته مه توعى تا بيه تى) ئه مه ش له لای زانا يانى شه ريعه ت به ناوبانگه، به لام (ته مه توعى گشتى)، هر دوو به شه كه ده گرته وه، وه كه له فرموده دى سه حيدا هاتوه كه ده لىن: پيغه مبه رى خودا (ﷻ) ته مه توعى كردوه (واته: له ميقاته وه ئىحرامى به عه مره به ستوه) هه ندېكى تريش ده لىن: به (قارن) واته: (له ميقاته وه ئىحرامى به حج و عه مره به ستوه): زانا يان هاوپان كه ئاژه لى قوربانى ئاماده كرد. خوداى مه زن ئه فرمويت: ﴿فَمَنْ تَمَنَّعَ بِالْمُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ ئه وه كه سهى به مره مه ند بوو به به جپه ينانى عه مره تا كاتى حج، ئه وه چى بۆ كرا له ئاژه ل بى كاته قوربانى. كه مترینيان مه پى كه. ده شتوانى مانگايه ك سه رپريت. چونكه پيغه مبه رى خودا (ﷻ) مانگايه كى له برى خيزانه كانى سه رپرى. خيزانه كانى له (ته مه توعا) بوون،^۱ ئه بو به كرى كوپى مرده ويه يش پىوايه تى كردوه. ئه مه به لگه يه له سه ر دروستى ته مه توع، وه كه له هر دوو سه حيه كه ها له عيمرانى كوپى حوسه ينه وه (الحصين) هاتوه، ده لىت: ئايه تى موعه له كتىبى خودا هاتو ته خواره وه، ئيمه يش له گه ل پيغه مبه رى خودا (ﷻ) كردومانه. قورئان نه هاتو ته خواره وه هه رامى بكا، پيغه مبه ريش (ﷻ) هه تا كزچى دوايى كرد، قه ده غه ي نه كرد. پياويك به ئاره زوى خوى قسه يه كى كردوه، كرديه تى. بوخارى ده لىت: ده لىن ئه و پياوه عومر بووه^۲ ئه وهى بوخارى وتويه تى، عومر ئه و قسه يه ي كردوه ته مه توعى خه لكى قه ده غه كردوه ده لى: ئيمه كار به وكتيبيه ي خودا ده كه ين كه فرمويه تى: ﴿وَأَمِنُوا الْحَجَّ وَالْمُمْرَةَ لِلَّهِ﴾ حج و عه مره هر بۆ خودا به ته واوى بكن. يا دياره عومر (په زاي خوى لى بى) قه ده غه ي ته مه توعى نه كردوه و هه راميشى نه كردوه، به لكو له به ر ئه وه بووه خه لكى به زۆرى نيه تى حج و عه مره يان هيناوه كه هاتوون بۆ حج كردن بۆ به يت، وه كه عومر ئامازهى پىكر دوه (په زاي خوى لى بى).

دریژه ئه وه كه سهى ته مه توعى كردوه ئاژه لى دهس نه كه وت با سى پۆژ به پۆژو بىت

﴿فَمَنْ لَمْ يَحِمْزْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَعْيًا إِذَا رَجَعْتَ مِنْ ذَلِكَ عَشْرًا كَامِلَةً﴾ ئه گه ر ده ستيشى نه پۆيش ت، سى پۆژ له حج به پۆژو بى، وه ختى گه راشنه وه هه وت پۆژ كه تىكراي ده بىته ده پۆژى ته واو. واته: كه سى ئاژه لى نه بوو سى پۆژ له كاتى هه جدا به پۆژو بىت. واته: له كاتى به جپه ينانى دروشمه كاندا به پۆژو بىت. ئىبنوعه بباس ده لىت: ئه گه ر تواناى سه رپرىنى ئاژه لى نه بوو ده بى سى پۆژ به پۆژو بىت له كاتى هه جدا پيش پۆژى عه رفه. خو ئه گه ر پۆژى عه رفه سته م پۆژى بوو، پۆژوه كهى ته واوه،

^۱ أبوداود (۳۶۲/۲)، حاكم وزه مبهى به سه حيحان داناوه.

^۲ فتح الباري (۲۴/۸)، مسلم (۹۰۰/۲).

حهوت پڙيش کاتى که گه پايه وه بڅ ناو که سو کارى^۱ ه روا نه بوئيسحاقيش پړوپايه تى کردوه له وه بره وه (وېره) له ئيبنوعومره وه ده لئيت: پڙى ده گريت له پڙى ته رويه دا پڙى کيش له پيش پڙى ته رويه داو پڙى عه ر ه فېش ده گري^۲، هر به و جوړه جه عفرى کوپى موحه ممد پړوپايه تى کردوه له باوکيه وه له عه ليه وه ديسان^۳: نه گهر نه يگرت يا هه نديکى نه گرت له پيش جه ژندا، دروسته له پڙه کاني ته شريقدا نه و پڙوانه بگري. له سه ر قسه ي عايشه و ئيبنوعومر که له سه حيجى بوخاريدا هاتوه: له پڙه کاني ته شريقدا ريگه نه دراوه پڙو بگرن، مه گهر بڅ که سى تواناى سه ربړنى ناژه لى نه بى. سوفيان پړوپايه تى کردوه له جه عفرى کوپى موحه ممد ده وه له باوکيه وه له عه ليه وه که وتويه تى: هر که سى نه و سى پڙه ي له ده سچو له کاتى هه جداو نه يگرت، با له پڙه کاني ته شريقدا (ايام التشریق) بيانگريته وه،^۴ به پيش گشتگري نايه ته که وتويانه که نه فهرموى: ﴿فَصَيَّامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ﴾ سى پڙ له حج به پڙوو بى. به لام نه وهى موسليم پړوپايه تى کردوه له نوسه يشى موزه ليه وه (په زاي خواى لى بى) ده لئيت: پيغه مبه رى خودا (ﷺ) فهرمويه تى: (پڙه کاني ته شريق پڙى خواردن و خوارنه وه و يادکردنى خوداى مه زنه)^۵ نه م فهرموده يه گشتگيره، به لام پړوپايه ته که ي عايشه و ئيبنوعومر تايه به تتره له وه. خوداى مه زن نه فهرموي^۶: ﴿وَسَبَّحُوا إِذَا رَجَعْتُمْ﴾ هوت پڙيش کاتى گه پانه وه نه مه دوو بڅوونى له سه ره: يه که م: کاتى گه پانه وه ناو جى و شوين لای تفاقه کانتان دوو هم: کاتى گه پانه وه بڅ ولاتى خوتان. عه بدوپه زاق له سالمه وه پړوپايه تى کردوه ده لئيت: له ئيبنوعومره م بيستم ده لئيت: ﴿فَصَيَّامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبَّحُوا إِذَا رَجَعْتُمْ﴾ نه گهر ده ستيشى نه پوشت، سى پڙ له حج به پڙوو بى، هوت پڙيش کاتى که گه پايه وه ناو که سو کارى^۷ بوخارى پړوپايه تى کردوه له سالمى کوپى عه بدوللوه که ئيبنوعومر ده لئيت: پيغه مبه رى خودا (ﷺ) له حجى مالئاواييدا له پيشدا بڅ عه مره ئيحرامى به ست و دوايى بڅ حج، له زولحه ليفه وه مه پکى کرده فيديه له و ناژه لى

^۱ الطبري (۹۷/۴).

^۲ الطبري (۹۵/۴).

^۳ الطبري (۹۴/۴).

^۴ عوبه يدي کوپى عومه رى له يسي (الليثي) عيکره و جه سنى به سري و عوده ي کوپى زويه يرش هه روا ده لئین.

^۵ الطبري (۹۸-۹۹).

^۶ مسلم (۸۰۰/۲).

^۷ هر واپش پړوپايه تى کراوه له سه عیدی کوپى جوبه يرو نه بولماليه و مواجهيدو عه تاو عيکره و جه سنى و قه تاده و

زهرى و په بيى کوپى نه نه سه وه^۷

له گال خوی هینا بوو، سهرتا پیغمبر (ﷺ) به عمره دهستی پیکرد، پاشان خه لکیش له خزمهت پیغمبر (ﷺ) خوادا (ﷻ) نحرامیان شکاند له عمره وه بۆ حج. جا هه بوو لهو خه لکه فیدی ی هینا بوو، هه یشبوو نه یهینا بوو، کاتی پیغمبر (ﷺ) گه یشته مه ککه به خه لکه کوی فهرموو: (ئه وه تان که فیدی ی هینا وه ئه وه هیچ شتیک لهو شتانه ی لئی حرام کراوه بۆی هه لال نابێ هتا حه ج که ی نه کات. ئه وه یش که فیدی ی پێ نیه با بچێ ته وافی (بیت) و سه فاو مه وه بکات. مووی سه ری کورت بکاته وه نحرام بشکینی، پاشان نحرام بیه ستیته وه بۆ حه ج وه لهو به دوا فیدی ی بدات، ئه وه یش توانای فیدی ی نیه، با سێ پۆژ له حه جدا به پۆژوو بیته، حه وتیش که گه پایه وه ناو که سو کاری فهرمووده کوی به ته وای باس کرد، خدای مه زنیش ئه فهرمویت: ﴿ذَلِكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ﴾ که تیکرایی ده بیته ده پۆژی ته وار. وتراوه: ئه م ده قه بۆ حه جخت له سه رکردنه وه. وه ک عه رب ده لێن: به چاوی خۆم دیمو به گوئی خۆم بیستمو به دهستی خۆم نووسیم. خدای مه زنیش ئه فهرمویت: ﴿وَلَا طَيْرٌ بِمَحَاجِرِهِ﴾^۲ وه هر مه لێ به باله کانی ده فپێ. یان ئه فهرمویت: ﴿وَلَا تَخْطُهُ بَيْبِئَاتُكَ﴾^۳ یان به دهستی خۆت بینوسی: ﴿وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْنٍ مِمَّا مِثَّتْ رِيبَهُ اَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾^۴ له گال موسا به لێنی سی شه وه مان دانا. ده ی دیکه شیان بۆ خسته سه ر، ئه وسه کاتی دیداری په ره ر دگاری بوو به چل شه وی ته وار.

خه لکی مه ککه نحرام به عمره نابیه ستی

﴿ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ اَهْلًا بِحَاظِرِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ ئه م به ره بر دنه ش هر بۆ که سیکه خوی مالی له مه ککه دا نه بێ. واته: نحرام به عمره به ستن بۆ خه لکی مه ککه نیه، عه بدو په زاق په یوایه تی کردوه له تاو سه وه ده لیت: موته به بۆ خه لکی مه ککه نیه، بۆ ئه و که سه یه که (خوی) و که سو کاری دانیشتی ده وره یی (مسجد الحرام) نه بیته. خدای گه وره ش هر وا ئه فهرمویت: ﴿ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ اَهْلًا بِحَاظِرِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ ئه م به ره ره یه بۆ که سیکه خوی و مالی له مه ککه دا نه بێ. عه بدو په زاق ده لیت: هه والم پیدراوه که ئیبنوعه بیاسیش هر ئه م قسه ی تاوسی کردوه،^۵ ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

^۱ ئه م فهرمووده یه له هه ر دوو سه حیه که دا هاتوه. فتح الباری (۳/۶۳۰)، مسلم (۹۰۱/۲).

^۲ الانعام (۳۸).

^۳ العنکبوت (۴۸).

^۴ الاعراف (۱۴۲).

^۵ الطبری (۱۱۱/۴).

دہیٰ لہ خدا بترسن، خودا لہ تۆلہ سہندنا توندو تیژہ. واتہ: لہ خوا بترسن لہ وشتانہدا کہ فرمانتان پتدہ کاو لہ وانہیش لئی قہدہغہ کردون. تۆلہیشی نۆرد توندہ دہرحق بہ ئوانہی دژی فرمانہکانی بی وئو کارانہ بکات کہ حرامی کردون.

﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ ۖ فَمَنْ رَزَقَ فِيهِ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَكَرَّوْهُوا فَلَا فِتْنَةَ خَيْرَ الزَّادِ النَّقْوَى وَأَتَقَوْنَ يَتَأُولَى الْأَنْبِيَاءِ﴾ (۱۷۷)

کہی ئیحرام بۇ حج دہہستری؟

﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ﴾ کاتی حج چہند مانگیکی دیاریکراون. واتہ: دروست نیہ ئیحرام بہستن لہ مانگی خۆیدانہ بیئت، بہلگہیش لہ سہری دیاریکردنی کاتی حج لہ چہند مانگیکی دیاری کراودا جگہ لہ مانگہکانی تر لہ سالدا، نیشانہی ئوہیہ لہ مانگہکانی تری پتشدا دروست نیہ وک کاتی دیاری کراوی نوژدہ کان. شافیعی پیوایہتی کردوہ لہ ئیبنوعہبباسوہ کہ وتویہتی: ہیچ کہسی بۆی نیہ ئیحرام بہ حج بہہستی جگہ لہ مانگہکانی حج، لہبر ئہم دہقہ کہ خودای مہزن ئوہرمویتی:

﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ﴾ کاتی حج چہند مانگیکی دیاری کراون.^۱ ئیبنوخوزہیمہش پیوایہتی کردوہ لہ ئیبنوعہبباسوہ دلئیت: ئیحرام بہ حج نابہستری لہ مانگہکانی حجدا نہبی^۲ چونکہ سوننہتی حجہ کہ ئیحرام لہ مانگہکانی حجدا، بہہستری(ئہم سہندہکانی سہحیجہ)، چونکہ قسہی ھاوہلہکانی حوکمی مہرفوعی ھہیہ لہ لای زۆرینہی زانایان، بہتایہبہتی قسہی ئیبنوعہبباسیش دہربارہی تہفسیری قورئان، کہ ئو خۆی رافہکەری قورئانہ. لہ فہرموودہی مہرفوعدایشدا ھاوہ: لہ جابیرہوہ پیوایہت کراوہ لہ پتغہمبہری خوداوہ(ﷺ) کہ فہرموویہتی: (بۆ ہیچ کہسی نیہ ئیحرام بہ حج بہہستی جگہ لہ مانگہکانی حج)^۳ (ئہم فہرموودہ سہندہکانی خراپ نیہ) بہلام شافیعی و بہیہقی پیوایہتیان کردوہ لہ چہند پتگاوہ، لہ ئیبنوجورہیجہوہ لہ ئوبوزوہیرہوہ کہ بیستویہتی لہ جابیری کوپی عہدوللا کہ پرسپاری ئی کرا: ئایا ئیحرام بہ حج بہہستری لہ پتیش مانگہکانی حجدا؟ دلئیت: نہخیر،^۴ ئہم فہرمودہ(موقوفہ) سہحیحترو باشترہ لہ مہرفوع، چونکہ پتچکە

^۱ ئہم لہ ئیبنوعہبباس و جابیرہوہ پیوایہت کراوہ، عہتاو تاوس و موجامیدیش ھەر وایان وتوہ.

^۲ الام(۱۳۲/۲).

^۳ ابن خزیمہ(۱۶۲/۴).

^۴ ابن امی شیبہ(الجزء المفقود: ۳۶۱).

^۵ الام(۱۳۲/۲)، البیہقی(۲۴۲/۴).

ماوه له کانی (مذهب الصحابي) به هيٺ تر ده بي به قسي ئينوعه بباس له فرموده دا. که نابي ئيحرام به
 حه ج بيه سترى جگه له مانگه کانی حه ج خوى، (والله أعلم.)
مانگه کانی حه ج

خودای مه زن نه فرمويټ: ﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ﴾ کانی حه ج چهند مانگيکی ديارى کراون.
 بوخارى له ئينوعومره وه ده لٽ: مانگه کانی حه ج بریتين له: (شه والو زولقاعده و ده پڙى
 زولحه جهيه).^۱ (نمه نه وه يه که بوخارى به شيوهى بپارदान هيناويه تي ئينوجهريريشبه موسول
 پيوايه تي کرده له ئينوعومره وه ﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ﴾ کانی حه ج چهند پڙيکی ديارى کراون.
 ده لٽ: نه مانگه ديارى کراوانه، (شه والو زولقاعده و ده پڙى زولحه جهيه) سه نه ده که ي سه حيه^۲
 حاکميش پيوايه تي کردوه له موسته دره که که يداو ده لٽ: نه فرموده له سر مهرجى بوخارى و
 موسليمه^۳ منيش ده لٽ: نه فرموده پيوايه تي کراوه^۴. چونکه نه وه له هندی له و ساله و نه و پڙه دا
 پويداوه. خودای مه زن يش نه فرمويټ: ﴿فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾^۵ هر که س دوو پڙى
 پيش بخا، گوناهاى نايه ته سر. دياره نه وه که سه پڙيک و نيوهى پڙيک پيشى خستوه^۶ پاشان خودای
 گوره نه فرمويټ: ﴿فَمَنْ رَضَ فِيهِمَا الْحَجَّ﴾ هر که سيک له وانه دا فرزى حه ج به جئ بينى. واته:
 ئيحرامى به حه ج به ست، نه نايه ته به لگه يه له سر به ستنى حه ج به واجبي و به رده وام بوون له سرى.
 ئينوجهرير ده لٽ: زانايان کل ده ننگ له سر نه وه که مه به ست به م فرزه لٽره دا واجب بوون و پابه ند
 بوونه^۷ على کوپى نه بوته لحه ده لٽ له ئينوعه بباس وه ﴿فَمَنْ رَضَ فِيهِمَا الْحَجَّ﴾: هر که سى

^۱ فتح الباري (۴۹۰/۳).

^۲ الطبري (۱۱۶/۴).

^۳ الحاكم (۲۷۶/۲).

^۴ له عومره و على و ئينومه سعود و عه بدوللاى کوپى زويه يرو ئينوعه بباس و عه تاو تاوس و مواهيد و ئيرامى
 نه خعى و شه عبي و حه سن و ئينوسيرين و مه کحول و قه تاده و زه حاک و په بيبي کوپى نه نه سو موقتايلى کوپى
 حه يانه وه^۵ ئينوجهريريش هر نه م رايه ي ه لٽاردوه و، ده لٽ: دروسته و ته ي کل (الجمع) به کار بينى ي دوو مانگو سى
 يه کی مانگى ي زال کردن (التغليب) وه که عه رب ده لٽين: نه م سال چوومه لاي و نه مڙش چاوم پئى که و ت

^۵ البقرة (۲۰۳).

^۶ الطبري (۱۲۰/۴).

^۷ الطبري (۱۲۱/۴).

هوى ناوان به جووله كه (اليهود)

(اليهود) له (الهوده) وه هاتووه، مه بهست پيى خوشه ويستيه. يان (الهود) ياني: تهويه كردن. وهك موسا سهلامى خواى ليبيى وتى: ﴿إِنَّا هَذَا إِلَيْكَ﴾ نيمه گه پايينه ته وه بق لاي تق. واته: تهويه مان كردووه. وهك شه وه بنه پها به وه ناويرابن، له بهر تهويه كردن و خوشه ويستيان بق يه كترى. وتراويشه: له بهر په يوه ندى و خزمه يه تيان به يه هووداوه كوپه گه وركه كى يه عقوب. عه مري كوپى عه لا وتى: چونكه نه وان له خويندنه وهى ته وراتا نه جولان (يتهودون).

هوى ناوان به نه سارا (النصارى)

كاتى عيسا سهلامى خواى ليبيى په وانه كرا، پيويست كرا له سر نه وهى ئيسراييل شوپنى كه ون به رفهرمانى بن، هاوه له كانى نه هلى ئاينه كهى نه وانه نه سارا بوون. به وه ناوانان له بهر هاوكارى و يارمه تى داني يه كترى له ناو خوياندا. نه نساريشيان پيوتراوه. وهك عيسا سهلامى خواى ليبيى وتى: ﴿مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُ مَنْ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾^۱ كى بي له پتى خودا يارمه تيم بدا؟ حواره كان وه لاميان داوه كه خومانين له پاى خودا يارمه تى دهرين. قه تاده و ئيبنو جوره يچ نه لين: بويه به و ناوه ناو نران، له بهر شه وه زهويه كدا نيشته جي بوون پيى ده و ترا ناسره ئيبنو عه باسيش هر واى وتووه والله اعلم^۲. وتهى (النصارى) كوى (نصران) وهك (نشاوى) كوى (نشوان) و (سكارى) كوى (سكران) وه به ژنيش وتراوه (نصران). كاتى كه خوداى گه وركه كه موحه مدهى (ﷺ) نارد كه دواين پيغه مبه ره و په وانه كراوه به گشتى بق نه وهى ئاده م، پيويسته برپاى پيبيتن و له هر شتيكا فرمانيان پيده كا كوى پايه لى بن و هر شتيكيشى ليقه ده غه كردوون ليى دوركه ونه وه، نه وانه كى كه به رفهرمانان خاوه نباوه پى پاسته قينه ن، ئومه تى موحه مدهى (ﷺ) ناوانراوه به خاوه نباوه پان، له بهر ندى برپاين و نذر پابه ند بوونيان، چونكه نه وان برپاين به هه موو پيغه مبه راني پيشينه و نه و شته ناديارانه ش له مه به دوا دين هه يه.

سابيئون - الهائبون -

به لام سابينه كان، پاى جياوازيان هه يه له سهريان، سوفيانى سهورى نه لثيت: له له يس كوپى نه بوو سهليمه وه، له موجاهيده وه نه لثيت: گه ليكن له نتيوان مه جوس و جووله كه و فله كاندا و هيج ئاينتيكيان نيه^۳. ئيبنو جوره يچيش هه روا پيوايه تى كردووه ليبيه وه^۱. پيوايه تيش كراوه له عه تا و سه عيدي كوپى

^۱ ال عمران ۵۲.^۲ الرازي ۹۷/۳ ص ۶۷.^۳ الطبري ۱۴۲/۲.

خودای مەزن ئەفەرمویتی: ﴿وَلَا تُسَوِّفُ﴾ له پێگه خودا لادان. میقسەم و کەسانی تریش و له ئیبنوعەبباسە و تەوویانە مەبەست پیتی سەرپێچیه کانه ئیبنووه مەبی پێوایهتی کردوه له یونسە و له نافیعە و کە عەبدوللای کوپی عومەرە و کە وتویهتی: (الفسوق) سەرپێچی کردن خودای مەزن له حەرەمدا،^۲ هەندیکێ تر وتویانە: (الفسوق) لێره دا جێتۆ دانه. ئەوانە واز ناهێنن له وه کە له فەرموودهی سەحیحدا هاتوه: (جێتۆدان به موسوڵمان، دەرچوونه له هەق و راستی و شەپکردنیش له گەلی له دژی کوفرە)^۳ عەبدوپەرەحمانی کوپی زەیدی کوپی ئەسەلم دەلێت: (الفسوق) لێره دا سەرپێنی نازە له بۆ بتهکان. خودای مەزن ئەفەرمویتی: ﴿أَوْ فَسَقًا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾^۴ یان نازە لێ کە به ناوی غیریەز خودا سەرپراوه. زەححاک دەلێت: (الفسوق) واتە: ناوانتۆرە به یەکتەر و تن. ئەوانە ی دەلێن: (الفسوق) لێره دا هەموو گوناھێ دەرگرتە وه، وەك خودای مەزن قەدەغە ناهەقی کردوه له مانگە حەرەمەکاندا، هەرچەندە له گشت مانگەکانی سالددا ستمکاری قەدەغە کراوه، به لām له مانگە حەرەمەکاندا زیاتر جەختی له سەر کردۆتە وه. هەر بۆیە ئەفەرمویتی: ﴿مَنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِ أَنْفُسَكُمْ﴾^۵ له چارایاندا شەپ دەرەستی، ئەمە پرەشتیکی چاکە، له مانەدا ناهەقی له خۆتان مەکن. یان له بارە ی حەرەمە وه فەرموویهتی: ﴿وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَكَمِ يُظْلَمَ نُذْقَهُ مِنْ عَذَابِ الْبَیْرِ﴾^۶ هەر کە سیش له وی له پێ لادا و دەس درێژی بکات، نازاریکی نۆر به ژانی ئەدەین. له هەردوو سەحیحە کە شدا هاتوه له فەرمووده کە ی ئەبو حازمە وه له ئەبو هوریرە وه کە دەلێت: پێغه مەبی خودا (ﷺ) فەرموویهتی: (هەرکەسێ حەجی ئەم ماله بکات (واتە: کەعبە) کردارو گفتاری نابجێ نەکات و له گوناھەکانی پاکبۆتە وه، وەك ئەو پۆژە ی تازە له دایک بوویت)^۷.

^۱. عەتا و موحامید و تاوس و عیكرمه و سەعیدی کوپی جوبەیر و موحەممەدی کوپی کەعب و حەسەن و قەتادە و ئیبراهیمی نەخعی و زوهری و مکحول و ئیبنو ئەبان و پەبیعی کوپی ئەنەس و عەتای کوپی یەسار و عەتای خۆراسانی و موقتیلی کوپی حەیانیش هەر وایان وتوه.

^۲ ابن ابی حاتم غ: (۴۹۷/۲).

^۳ فتح الباری (۱/۱۳۵).

^۴ الانعام (۱۴۵).

^۵ التوبة (۳۶).

^۶ الحج (۲۵).

^۷ فتح الباری (۴/۲۵)، مسلم (۲/۹۸۳).

قہدغہ کردنی دہمہ قالہ لہ کاتی حہ جدا

﴿وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ﴾ قسہ بہ زڈراندان و شہرہ ہرا (بنہای بی) لہ حہ جدا نین۔ مہ بہست بہ (الجدال) لیرہ دا دہمہ قالئیہ۔ ٹیینوجہریر پیوایہ تی کردوہ لہ عہدوللای کوی مہسعودوہ لہم دہ قہدا ﴿وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ﴾ دہ لئیت: قہہ قومشت و مہ لہ گہ لہ ماوہ لہ کت مہ کہ ہتا تووہی بکی^۱۔

ہاندان بؤ چاکہ کردن و بہدہستہینانی تویشوو لہ کاتی حہ جدا

﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾ ہر کاریکی چاکیش بکن خودا دہیزانی۔ کاتی کہ خودای گہورہ قہدغہی کردارو گفتاری ناشرینی لئ کرد، دوی ٹوہ ہانیان نہدات بؤ کاری چاک کردن و خودا خوئی دہزانی چی دہکن، بہو زوانہ پاداشتی بہ تہواویان نہداتوہ لہ پؤژی قیامہتا۔ پاشان ٹہفہرمویت: ﴿وَتَسَرَّوْا فَاِنَّ خَيْرَ الْاَزَادِ النَّقْوَى﴾ تویشوی پنگہ ہلگرن، چاکترین تویشوش بؤ ٹیوہ خؤ لہ گوناہ پارازتنہ۔ بوخاری و ٹہبوداد پیوایہ تیان کردوہ لہ ٹیینوعہ بیاسہوہ دہ لئیت: ٹہوسا خہلکی یہ مہن حہجیان دہ کرد تویشویان لہ گہ لہ خؤیان نہدہبردو دہیان وت: ٹیمہ پشتمان بہ خوا بہستوہ۔ خودای مہزن ٹہم ٹایہتہی ناردہ خوارہوہ: ﴿وَتَسَرَّوْا فَاِنَّ خَيْرَ الْاَزَادِ النَّقْوَى﴾ تویشوی پنگہ تان ہلگرن، چاکترین تویشوش بؤ ٹیوہ، خؤ لہ گوناہ پارازتنہ^۲۔ ٹیینوجہریرو ٹیینومہردوہی پیوایہ تیان کردوہ لہ ٹیینوعہ مہرہوہ، دہ لئیت: کاتی کہ ٹیحرامیان بہست ٹہو تویشوہی کہ پٹیان بوو فہٹیان ٹہداو تویشووی تریان ہلہدہگرت۔ خودای مہزن ٹہم ٹایہتہی ناردہ خوارہوہ: ﴿وَتَسَرَّوْا فَاِنَّ خَيْرَ الْاَزَادِ النَّقْوَى﴾ تویشوی پنگہ ہلگرن۔ چاکترین تویشوو بؤ ٹیوہ خؤ لہ گوناہ پارازتنہ۔ ٹہوہی لئ قہدغہ کردون، فہرمانی پیدان کہ ناردو سوہویق و چؤرہک (الکعک) لہ گہ لہ خؤیان ہلگرن^۳۔

تویشوی سہ فہری پؤژی دواپی

﴿فَاِنَّ خَيْرَ الْاَزَادِ النَّقْوَى﴾ چاکترین تویشو بؤ ٹیوہ، خؤ پارازتنہ لہ گوناہ۔ کاتی کہ خودا فہرمانی پیدان کہ تویشوی پنگہ ہلگرن بؤ دنیا، پٹنمایشیان دہکات بؤ تویشوو ہلگرتنی پؤژی قیامہت، کہ بریتیہ لہ خؤ پارازتن لہ گوناہو خؤ نامادہ کردن بؤ ٹہو پؤژہ۔ وہک لہ ٹایہتیکی ترا ٹہفہرمویت:

^۱ الطبري (۱۴۱/۴)۔

^۲ فتح الباري (۴۴۹/۳)، أبوداود (۳۴۹/۲)۔

^۳ الطبري (۱۵۶/۴)۔

﴿وَرِيشًا وَلِبَاسَ الْتَقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ﴾^۱ پوشاکی جوانیشمان بۆ ناردوون، چاکتر له ویش پوشاکی خۆ پارازتنه. کاتی که باسی پوشاکی له بهر کردنی کردوه، پینمايشی کردوه بۆ پوشاکی خۆپاریزی که بریتیه له گهردن که چی و گوپرایه لی و له خوا ترسی، که نه مه زۆر چاکتره و پر سوود تره. پاشان خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَأَتَقُونَ بِآؤَالِي الْأَلْبَابِ﴾ ده بی له من بترسن نه ی کۆمه لی خاوه ناهه زان. واته: له تۆله و سزام من بترسن، که سی سه پیتی فرمائی من بکات و لی ده رچیت، نه ی خاوه ناهه زو هوشمه نده کان.

﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ﴾^(۱۸۸)

بازرگانی له کاتی هه جدا

بوخاری له ئیبنوعه بیاسه وه، پیوایه تی کردوه (عه کازو مه جهننه و زولمه جان) چه ند بازارپیکی سه رده می نه فامی بوون. کاتی که ئیسلام هات به تاوانیان ده زانی له کاتی هه جدا بازارگانی بکه ن، خودای مه زن نه مه ئایه ته ی ناره خواره وه: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾ نه گهر له کاتی هه جیشدا پۆزی له خوا داوا بکه ن، هه چ گونا هه یکتان له سه ر نه یه. واته: له کاتی دروشمه کانی هه جدا^۲. نه بو داوود و که سانی تریش پیوایه تیان کردوه له ئیبنوعه بیاسه وه، ده لیت: خۆیان ده پارازت له کرپن و فروشی و بازارگانی له کاتی دروشمه کانی هه جدا و ده یان وت: پۆزی یاد کردنی خودایه، خودا نه مه ئایه ته ی ناره خواره وه: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾ نه گهر له ماوه ی هه جیشدا پۆزی له خوا داوا بکه ن، هه چ گونا هه تان له سه ر نه یه^۳. (هه روا مواهید و سه عیدی کوپی جوبه یرو عیکرمه و په بیعی کوپی نه نه سو و مه نسوری کوپی معتمرو قه تاده و ئیبراهیمی نه خه عی و که سانی تریش ته فسرپیان کردوه). ئیبنو جه ریر پیوایه تی کردوه له نه بوئومه یمه وه، ده لیت: بیستم له عه بدوللای کوپی عومه که پرسپاری لیکرا ده رباره ی پیوای هه جی ده کردو بازارگانی له گه لا بوو، ئیبنوعومه نه مه ئایه ته ی خۆینده وه: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ

^۱ الاعراف (۲۶).

^۲ فتح الباری (۲۴/۸).

^۳ ابوداود (۳۵/۲).

تَبَتَّغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ ﴿۱﴾ نه گەر له کاتی چه جدا پۆزی له خوا داوا بکن هیچ گوناھتان له سه ر نیه^۱. (نهم فرموده یه مه وقوفه، به لام به میزو چاکه، به مه رفوعیش پریوایت کراوه). نیامی نه حمه د پریوایتی کردوه له نه بوئومامه ی ته میمیه وه، وتم به ئیبنوعومه ر، ئیمه له کاتی چه جدا کریمان ده کرد، ئایا چه جمان بق هیه؟ ده لئیت: ئایا ئیئوه ته واف به ده وری به یتا ناکن و ناچنه عه ره فه و به رده کانی فری نادهن و سه رتان ناتاشن؟ ده لئیت وتمان: به ئی، ئیبنوعومه ر ده لئیت: پیاویک هاته خزمتی پیغه مبه ر (ﷺ) هه مان پرسیری لی کرد که تو له منت کرد، نه ویش وه لامی نه دایه وه هتا جویره نیل (سه لامی خوی لی بی به م ئایه ته وه هاته خواره وه: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ﴾ نه گەر له چه جدا پۆزی له خوا داوا بکن، هیچ گوناھکتان له سه ر نیه. پیغه مبه ری خودا (ﷺ) بانگی کردو فرمووی: (ئیئوه حاجین)^۲ ئیبنوجهریر پریوایتی کردوه له نه بوسالمه وه مه ولای عومه ر ده لئیت: وتم: نه ی گه وری موسولمانان ئایا ئیئوه له چه جدا بازرگانی ده کن؟ ده لئیت: ئایا بژیویان جگه له کاتی چه ج هیه^۳؟

وهستان له عه ره فه

﴿فَاِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ﴾ نه گەر له عه ره فات گه پانه وه له په نای (مشعر الحرام) یادی ناوی خودا بکن. ﴿عَرَفَاتٍ﴾ (ممنوع من الصرف) نیه، هه رچه نده (عه له م یکی موئه نسه)، چونکه له بنه پته دتا کۆیه، وه ک (مسلمات و مؤمنات) به شوینیکی دیاری کراو ناوی براوه و سه یری بنه پته ته کی نه کراوه به (ممنوع من الصرف)، نه مه پراویچوونی ئیبنوجهریره^۴ عه ره فه: شوینی وه ستانه له کاتی چه جدا، له گرینگترین پایه کان چه ج. هه ر بۆیه نیامی نه حمه دو نه هلی سونه نه کان به سه نه دی سه حیح پریوایتیان کردوه له عه بدوپه حمانی کوپی به عموری دیلیه وه ده لئیت: بیستم له پیغه مبه ری خودا (ﷺ) نه یفه رموو: (چه ج عه ره فاته (سی جار فرمووی) هه ر که سی گه یشته عه ره فه به رله وه ی خۆر ده رکه وئ، فریا که وتوه، پۆژه کانی مینا سی پۆژه هه ر که سی دوو پۆزی پیش بخت (شه یتان په جم بکات) گوناھی ناگات. هه رکه سیش دوا بکه وئ (سی

^۱ الطبری (۱۶۵/۴).

^۲ أحمد (۱۵۵/۱)، حاکم زه هبی به سه حیحیان داناوه.

^۳ الطبری (۱۶۸/۴).

^۴ الطبری (۱۷۱/۴).

پۆژ پەجم بکات) گوناھى لەسەرنییه^۱. کاتى وەستانى عەرەفە لە لادانى خۆر لە ناوەندى ئاسمان دەست پێدەکا هەتا بەرەبەیانى پۆژى جەژنى قوربان کە پۆژى قوربانیه، چونکە پێغەمبەرى خودا (ﷺ) لە حەجى مائاوايدا وەستا، دواى ئەوە نوێژى نیوہ پۆژى کرد، خۆر ئاوا بوو. پاشان فەرمووی: (دروشمە کانتان لە منوہ وەرگرن)^۲، لەم فەرموودەشدا هاتووہ: (هەرکەسێ پێشى ئەوہى خۆر ھەلێت گەیشتە عەرەفە، ئەوہ فریا کەوتوہ)، واتە: حەجەکەى دروستە، لە عوروہى کۆپى موزەرەسى (مُضَر) کۆپى حارسەى کۆپى لامى تانیوہ (لام الطائي) دەلێت: ھاتمە خزەمەت پێغەمبەرى خودا (ﷺ) لە موزدەلیفە کاتى کە چوو بۆ نوێژ، وە: ئەى پێغەمبەرى خودا (ﷺ) من لە کۆپى تەییئوہ ھاتووم و لاغەکەم شەکەت کردوہ و خۆشم ماندوور کردوہ. سوێند بە خوا ھىچ کۆپى بە جێنە ھێشتوہ لەسەرى پانەوہ ستایم، ئایا من حەجم بۆ ھەيە؟ پێغەمبەرى خودا (ﷺ) فەرمووی: (هەرکەسێ ئامادەى ئەم نوێژەمان بوویو لەگەڵمان وەستایى ھەتا دەرەدەچین، پێش ئەوہ لە عەرەفە وەستا بۆ بە شو و یان بە پۆژ، حەجەکەى تەواو کردوہ و چلکى گوناھى لە خۆى لابردوہ). ئیمامى ئەحمەد و خواوێن سونەتەکانیش پێوايەتیان کردوہ و تیرمیزی بە سەحیحى داناوہ^۳ و تراوہ: بۆیە بە عەرەفە ناوئراوہ، عەبدووہ زاق پێوايەتى کردوہ دەلێت: ئیبنو جەرەمىچ ھەوالی پێداوم ئیبنو لموسووب دەلێت: عەلى کۆپى ئەبو تالیب دەلێت: خودای مەزن جویرەئیلی ئارد بۆ لای ئیبراھیم (سەلامى خۆای لى بۆ) حەجى پێکرد ھەتا کاتى گەیشتە عەرەفە، دەلێت: (عرفت) زانیومە. جارێک پێش ئەوہ ھاتبوہ ئەو شوینە. لەبەر ئەوہ ناوئرا بە عەرەفە،^۴ ئیبنو موبارەك دەلێت: لە عەبدو لمەلیكى کۆپى ئەبوسولەیمانەوہ لە عەتاوہ، دەلێت: بۆیە ناوئرا بە عەرەفە، چونکە جویرەئیل دروشمەکانى حەجى پێشانى ئیبراھیم ئەداو ئەویش دەیوت: زانیومە، زانیومە (عرفت، عرفت)، ئیتەر ناوئرا بە عەرەفات^۵ ھەر بەو جۆرە پێوايەت کراوہ لە ئیبنو عەبباسەوہ^۶. لە ئیبنو عومەر و ئەبومى جەلەزیشەوہ پێوايەت کراوہ.^۷

^۱ أحمد (۳۱۰/۴)، أبوداود (۴۸۵/۲)، تحفة الاحوذی (۶۳۲/۳)، النسائی (۲۵۶/۵)، ابن ماجة (۱۰۰۲/۲)، فەرموودەيەکی باشە (جید).

^۲ مسلم (۹۴۳/۲).

^۳ أحمد (۲۶۱/۴)، أبوداود (۴۸۶/۲)، تحفة الاحوذی (۶۳۵/۳)، النسائی (۲۶۴/۵)، ابن ماجة (۱۰۰۴/۲)، فەرموودەيەکی سەحیحە.

^۴ عبد الرزاق (۹۶/۵).

^۵ الطبري (۱۷۴/۴).

^۶ الطبري (۱۷۳/۴).

^۷ ابن أبي حاتم غ: (۵۱۹/۲).

والله أعلم). عہدہ فان بہ (المشعر الحرام و المشعر الاقصی) و إلال (لہ سہر و ہ زنی ہلال) بہ و کتوہ و تراوہ کہ لہ ناوہ راستیدا بووہ: (کتیوی پڑھمت).

کاتی گہرانہ و لہ عہدہ فات و موزدہ لیفہ

نیبنوئہ بی حاتم پړیوایه تی کردوہ لہ نیبنوہ عیباسوہ، دہ لیت: خہ لکی لہ کاتی نہ فامیدا لہ عہدہ دہوہستان هتا نو کاتہی خور دہ کہ و تہ سہر کتوہ کان وک میزہرہ (العمائم) لہ سہر سہری پیوان. نینجا دہستیان بہ پڑشتن دہ کرد، پیغہ مہبری خودا (ﷺ) نو پڑشتنہی دوا خست لہ عہدہ فوہ هتا خور ناوا بوون^۱ نیبنوہ مردہ و ہیمی نہ می بڑ زیاد کردوہ: پاشان لہ موزدہ لیفہ و ہستاو لہ بہرہ بیاندا نو یژی بہ یانی کرد، هتا کاتی هہ موو شتی پوناکی تیکہ و ت و لہ کاتی دوایدا کہ و تہ پی، (نہم فہرموودہ سہنہ دہ کہی حہ سہنہ). وہ لہ فہرموودہ دریزہ کہی جابیری کړی عہدوللاوہ کہ لہ سہحیحی موسلیما هاتوہ کہ تئیدا و تویہ تی: ہر لہ عہدہ فہ پاوہستا بوو هتا خور ناوا بوو زہردہی نہما پڑشت. نوسامہی خستہ پاشکوی خزی. پیغہ مہبر (ﷺ) جلہوی قہسوی توند کردبوو هتا سہری ئیدا لہ بہرہ دہمی کڑپانہ کہی، بہرہ وام بہ دہستی راستی ناماژہی دہ کردو ئیغہرموو: (خہ لکینہ لہ سہرخوی لہ سہرخوی) ہر کہ دہگہ یشتہ تہ پڑکہ یہ کی لم، جلہوی بڑ شل دہ کرد^۲، تا بہ ناسانی سہر بگہ ویت، هتا گہ یشتہ (موزدہ لیفہ) نو سا نو یژی شیوان و خہ و تنانی بہ بانگیک و دوو قامت، کرد ویردی تہ سببحاتی لہ نیواندا نہ خویند، پاشان پیغہ مہبر (ﷺ) پاکشا هتا بہرہ بیان، نینجا کہ زانی بہ یانیہ، بہ بانگو قامتیک نو یژی بہ یانی کرد، دیسانہ وہ سواری قہسواو بڑوہ، هتا گہ یشتہ (المشعر الحرام)، لہ وئی پړوی کردہ قبیلہ و لہ خودا پاراپیوہ (الله اکبر، لا إله إلا الله وحده) ی فہرموو، ہر و ہستا، هتا بہ تہ وای دنیا پړوناک بڑوہ. پیش نہ وہی خور ہہ لبی و و شترہ کہی لیخوپی^۳ لہ ہر دوو سہحیہ کہ دا هاتوہ، لہ نوسامہی کړی زہیدہ وہ کہ پرسپاری لیکرا پیغہ مہبری خودا (ﷺ) چوں دہ پڑی کاتی عہدہ فہی بہ جیہ یشت؟ دہ لیت: مام ناوہندی دہ پڑشت، نہ گہر ہواریکی بہدی بگردایہ خیراتر دہ بوو^۴.

^۱ ابن أبي حاتم غ: (۵۱۷/۲).

^۲ الكلمات بالحاء المهملة و هو التل اللطيف من الرمل الضخم، و في النهاية/ قيل: الحبال في الرمل كالجبال في غير الرمل.

^۳ مسلم (۸۸۶/۲).

^۴ (العنق) به مام ناوہندی پڑشتن (النمی) خیراتر لہ وہ. فتح الباری (۶۰۵/۳)، مسلم (۹۳۶/۲).

عه‌بدو پ‌ه‌زاق پ‌یوایه‌تی کردوه له سالمه‌وه که: ئیبنوعومەر ده‌ل‌ئیت: موزده‌لیفه مه‌مووی مه‌شعری حه‌رامه^۱ مه‌شیم له حه‌ج‌ه‌وه ده‌ل‌ئیت، له نافیه‌وه له ئیبنوعومەر وه که پ‌رسیاری ل‌ئیک‌راله‌باره‌ی ئه‌م ده‌قه‌وه‌دا ﴿فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ﴾ له پ‌ه‌نای (مشعر الحرام) یادی ناوی خودا بکه‌ن. ده‌ل‌ئیت: وت‌یه‌تی: ئه‌و ک‌ئ‌وه و ئه‌وه‌ی به‌ ده‌وریایه‌تی.^۲ پ‌یوایه‌ت ک‌راوه له ئیبنوعه‌بباس و سه‌عیدی ک‌ور‌ی جوبه‌ی‌رو عی‌کرمه‌و مواهیدو سوودی و پ‌ه‌بیعی ک‌ور‌ی ئه‌نه‌سو حه‌سه‌ن و قه‌تاده‌وه که وت‌یانه ئه‌وه‌یه که له ن‌یوان دوو ک‌ئ‌وه‌که‌دایه^۳، ئیمامی ئه‌حمه‌د پ‌یوایه‌تی کردوه له جوبه‌یری ک‌ور‌ی موت‌عیمه‌وه له پ‌یغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (مه‌موو عه‌ره‌فات شوینی وه‌ستانه‌ جگه‌ له عورونه وه مه‌موو موزده‌لیفه شوینی وه‌ستانه‌ جگه‌ له (موحه‌سیر)، مه‌موو پ‌نگاکانی مه‌که‌که شوینی قوربانیه، مه‌موو پ‌ۆژه‌کانی ته‌شریق ناژه‌ل سه‌رپ‌رینه)^۴. پ‌اشان خودای مه‌زن ئه‌فه‌رمویت: ﴿وَاذْكُرُوا كَمَا هَدَيْنَاكُمْ﴾ یادی خوداش بکه‌ن که پ‌ی‌نمونی کردن. ناگادار کردنه‌وه‌یه له سه‌ر ئه‌و به‌ه‌ره‌نی که پ‌ی‌ی داون له پ‌ی‌نیشاندان و ب‌ی دروشمه‌کانی حه‌ج و ئه‌وه‌ی ئیبراهیمی خه‌لیلی له‌سه‌ر بووه (سه‌لامی خ‌وای ل‌ی بی)، مه‌ر ب‌ۆیه خودای گه‌وره ئه‌فه‌رمویت: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الصَّاكِينَ﴾ ئ‌یوه له پ‌یش ئه‌وه‌دا له گوم‌رایان بوون. واته: پ‌یش هاتنی قورئان و پ‌یش هاتنی پ‌یغه‌مبه‌ر، (مه‌موو له‌یه‌که‌وه نزیک‌و به‌ستراون به‌یه‌که‌وه و پ‌استن).

﴿ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّكَاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

فه‌رماندان به‌ پ‌ابه‌ند بوون به‌ وه‌ستان له عه‌ره‌فه‌دا و گه‌رانه‌وه ئ‌ییبه‌وه (ب‌ۆ ئه‌و که‌سانه‌ی له کاتی نه‌فامیدا ت‌یییدا نه‌وه‌ستا بوون)

پ‌اشان ل‌ی‌ره‌دا چ‌وونی هه‌وال ئه‌سه‌ر هه‌واله به‌ د‌وای یه‌ک‌دا، وه‌ک ئه‌وه‌ی خودای مه‌زن فه‌رمانی داوه به‌و که‌سانه‌ی له عه‌ره‌فات وه‌ستان به‌ره‌و موزده‌لیفه‌به‌ پ‌ت‌که‌ون ب‌ی یادی خودا کردن له مه‌شعری حه‌رامدا ئه‌فه‌رمویت: ﴿ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّكَاسُ﴾ پ‌اشان ب‌گه‌پ‌ینه‌وه له‌و شوینه‌ی خه‌لکی ل‌ی‌ی ده‌گه‌پ‌ینه‌وه. مه‌ر وه‌ها فه‌رمان ده‌کات له وه‌ستانی له‌گه‌ل ئه‌و خه‌لکه‌دا ب‌ی له عه‌ره‌فاتدا،

^۱ ابن أبي حاتم غ: (۵۳۱/۲).

^۲ الطبري (۱۷۶/۴).

^۳ ابن أبي حاتم غ: (۵۲۱/۲).

^۴ أحمد (۸۲/۴)، سه‌نه‌ده‌کانی موفقه‌تیعه.

وہ کہ چون ہو خہ لکہ وہ ستاون، کہ ہر قورہ یشیہ کانی تیدا نیہ۔ چونکہ نہ وان بق نہ وہ دہرنہ چوون
 لہ ہرہ مہوہ لہ لایہ کی ہرہ مدا بوستن لہ کہ مترین شوینا۔ بہ لکو دہ لئین: نیمہ خہ لکی خوداین لہ
 شارہ کہ یداو دانیشوی مالہ کہی نہوین۔ بوخاری لہ عائیشہ وہ پیوایہ تی کردہ قورہ یشیہ کانو نہ وانہ ی
 ہاوپای نہ وان بوون لہ موزدہ لیفہ پادہ وہ ستان، پٹیان دہ و ترا (الحمس)، لہ ہمان کاتدا عہرہ بہ کانی تر
 لہ عہرہ فاتدا دہ وہ ستان، کاتی کہ نیسلام ہات خودا فرمانی دا بہ پیغہ مہرہ کہی (ﷺ) کہ بجیتہ
 عہرہ فاتو لہ وی پادہ ستیو ٹینجا لہ ویوہ بگہ پیتہ وہ، بویہ خودای مہزن نہ فہرمویت: ﴿مَنْ حَيْثُ
 أَكْأَصَ الْكَأْسِ﴾ لہ و شوینہ ی خہ لکی لئی دہ گہ پیتہ وہ.^۱ ٹیننو عہ بیاسو مواہیدو عہ تایش ہر
 وایان وتوہ،^۲ ٹیننوجہ ریریش نہ و پایہ ی ہلبراردوہ و دہ لئی کڑپای زانایانی لہ سہرہ۔ قہ تادہ و سوودی و
 کہسانی تریش ہر و دہ لئین،^۳ نیمامی نہ حمہد پیوایہ تی کردہ لہ جوبہیری کوپی موتیمہ وہ
 و شتریکم لی ون بوو لہ عہرہ فدہا، پؤشتم دہ گہ پام بہ دوایدا، لہ و کاتدا پیغہ مہرہ (ﷺ) وہ ستا بوو۔
 و تم: نہ مہ لہ (حمس)ہ چی دہ کات لیرہ۔^۴ لہ ہر دوو سہ حیجہ کہ دا ہاتوہ،^۵ پاشان بوخاری پیوایہ تی
 کردہ لہ ٹیننو عہ بیاسوہ، ہلڈہ گری مہ بہ ست لہ گہ پانہ وہ لیرہ دا گہ پانہ وہ بی لہ موزدہ لیفہ وہ بق
 مینا بق فریدانی بہ ردہ کان واللہ أعلم^۶۔

فہرماندان بہ پارانہ وہ و ہندئی لہ دوعای پارانہ وہ

﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ لہ خودا ہپارینہ وہ بتانہ بخشی، خودا لہ تاوان
 دہ بورئی و دلوفانہ۔ زقر جار خودای مہزن فہرمان دہ کات بہ یاد کردنی، دوا ی تہ او بوونی
 عیبادتہ کان، وہ کہ لہ سہ حیجی موسلیما ہاتوہ کہ پیغہ مہری خودا (ﷺ) کاتی لہ نویژ دہ بوہ وہ
 سی جار داوا ی لی بووردنی لہ خودا دہ کرد،^۷ لہ ہر دوو سہ حیجہ کہ دا ہاتوہ (کہ پیغہ مہری خودا)
 سی و سی جار (سبحان الله والحمد لله والله أكبر)ی دہ کرد،^۸ لہ پیزی پؤئی عہرہ فدہا لہ بہ شیکا
 ہینا ومانہ و کومان کردتہ وہ۔ ٹیننومہ ردہ وہ یی نہ و فہرمودہ یی ہینا وہ کہ بوخاری پیوایہ تی کردہ

^۱ فتح الباری (۳۵/۸)۔

^۲ الطبری (۱۸۶/۴)۔

^۳ الطبری (۱۸۷/۴)۔

^۴ أحمد (۸۰/۴)، سہ حیجہ۔

^۵ فتح الباری (۶۰۲/۳)، مسلم (۸۹۴/۲)۔

^۶ فتح الباری (۳۵/۸)۔

^۷ مسلم (۴۱۴/۱)۔

^۸ فتح الباری (۳۸۷/۲)، مسلم (۴۱۷/۱)۔

له شه دادی کوپی نه وسوه، ده لیت: پیغه مبری خودا (ﷺ) فرمویه تی: (مهنترین داوای لیخوشبون شه وه که بنده ی (موسولمان) بلن) نهی خودایه تو په روه ردگاری منی، هیچ په رستراوینک نه جگه له تو، منت دروست کرده، من بنده ی تو م له سر په ایمان و به لینی تو م تا بتوانم، په نا به تو ده گرم له و خراپانه ی کرده، داندته نیم به به هره و چاکه کاندته به سر مه وه، دانیش ده نیم به تاواندا، ده سا لیم بیوره، چونکه بیگومان هیچ کهس له تاوان نابوری جگه له خوت، هر که سنی نه دوعایه له شه و دابلن، پړوای بته ی پی بی و له شه و د بمری نه و که سه چووته به هشت، هر که سنی له پوژده کیدا بیلن و بمری چووته به هشت)^۱ له هردو سه حجه که دا هاتوه له عه بدوللای کوپی عه مره وه که نه بویه کر ده لیت: نهی پیغه مبری خودا (ﷺ) فیزی دوعایه کم بکه له نوژده که مدا بی که م، فرموی: (بلن نهی خودایه ناهه قیم له خوم کرده، ناهه قیه کی نذر، هیچ کهس له گونا ن نابوری جگه له تو، لیم خوشبه، به لیخوش بوونیک له لایه ن خوته وه، به زهیت پیمدا بیتته وه، بیگومان هر تر لیبورد و دلوفانی)^۲ فرموده ده رباره ی لیبوردن نذره.

﴿فَإِذَا قُضِيَتْ مَنَاسِكُكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ لِكُرْكُمْ ءَابَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ۚ وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۚ﴾^(۱۰۰) وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝^(۱۰۱)

فرماندان به زور زیکرو یادی خودا کردن و داوای چاکه ی دنیا و پوژی دواپی دوا ی ته و او کردنی درو شه کان

﴿فَإِذَا قُضِيَتْ مَنَاسِكُكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ لِكُرْكُمْ ءَابَاءَكُمْ﴾ هر کاتن نیوه پتوشوینی پید او یستیتان به جی متنا، وه ک یادی بابو باپیری خوتان ده کن (هر ناوا له وه زیاتریش) یادی خودا بکن. خودای گوره فرمان ده کات به نذر یاد کردنی دوا ی ته و او کردنی درو شه کاننی حجه و لیبونه وه لیتی. سه عیدی کوپی جوبه ی له نیبونه بیاسه وه ده لیت: خه لکی له کاتن نه فامیدا پاده وه ستان له درو شه کاند، پیاوی وایان هه بوو ده یوت: نه و سا باو کم میران په روه بوو، ناماده ی شه په کان ده بوو، خویندانی ده گرته نه ستوی خوی، هیچ شتیکیان له دوا به جی نه دما جگه له یادی بابو باپیرانیان (واته: ناویانگی هه مووان ناویانگی باپیرانه)، خودای مهن نه نایه ته ی ناره خواره وه بقر

^۱ فتح الباری (۱۰۰/۱۱).

^۲ فتح الباری (۴۸۴/۱۳)، مسلم (۲۰۷۸/۴).

موحه ممد (ﷺ): ﴿فَإِذَا قُضِيَتْ مَنَاسِكُكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ

ذِكْرًا﴾^۱ وهك يادی بابو باپیری خوتان ده کهن (هر ئاواو له وه زیاتریش) یادی خودا بکن.

مه به ست پتی هه لئانه بۆ زیاتر یادی خودا کردن، هر بۆیه ﴿أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا﴾ مه نسوب کراوه

له سهر ته میز ﴿أَوْ﴾ لیږدها بۆ به جی هینانی هاوشتیه ییه له چاکه کردنداو به زیادیشه وه، وهک خودای

مه زن نه فهرمویت: ﴿فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾^۲ له چه شنی به رد بگره په قتریش بوو له به رد.

نه فهرمویت: ﴿يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً﴾^۳ له خه لکی ده ترسان وهک ترسان له خودا بگره

زیاتریش ده ترسان. وه نه فهرمویت: ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ زَيْدُورِكَ﴾^۴ ناردمانه ناو سه د هه زار

یان زیاتر. وه نه فهرمویت: ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾^۵ به نه دنازه ی مالی دوو که وان یان نزیکتر. لیږدها

هیچ گومانیک نیه به لکو راستی هاتنه جیی نهو شته ده که یه نیت و زیاتریش له وه. پاشان خودای مه زن

پینما یی عه بده کانی ده کات بۆ لیبیا پانه وه ی دوا ی زږد یاد کردن ی بۆ نه وه ی دوا کانیان لآ قبول بکا،

زده می نهو که سانهش ده کات که هر داوای شتی دنیایی ده که نو دوا پږی خویان له بیر کردوه و

پشتگو ییان خستوه. نه فهرمویت: ﴿فَمِنْ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آئِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُمْ فِي

الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾^۶ هی وا هه یه ده لئ په روه ردگارمان، له دنیا دا بمانده ری، نه وانه له پږی قیامه تا

به شیان نیه. نه م زهم کردن نهو که سانهش ده گریته وه که چاو له وانه ده که ن، خاوه ن باوه پان ده بی

له وانه دوور که ونه وه وهک نه وانه نه بن. سه عیدی کوپی جوبه یی له نیبنو عه بیاسه وه ده لئیت: کومه لئ

له عه ره به کان ده هاتن بۆ وه ستان له دروشمه کاندوا ده یانوت: نه ی خودایه نه م ساله سالی باران

بارین و داهات و له دایک بوونی چاک بی، باسی هیچ شتیکی پږی قیامه تیان نه ده کرد، خودای گه وره

ده رباره ی نه وانه نه مه ی نارده خواره وه: ﴿فَمِنْ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آئِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُمْ

فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾^۷ هی وا هه یه له خه لکی ده لئ نه ی په روه ردگارمان له دنیا دا چاکه مان له که لا

بکه، نه وانه له پږی دوا ییدا به شیان نیه. به لام دوا ی نه وان خه لکی تر دین له خاوه ن باوه پان ده لئین:

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۵۳۰/۲).

^۲ البقرة (۷۴).

^۳ النساء (۷۷).

^۴ الصافات (۱۴۷).

^۵ النجم (۹).

﴿رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ می وایش ههیه دهلئ: نهی
 پهروهردگارمان هه م له دنیاو هه م له دنیاو تووشی خیرو خوشیمان که و له نازاری ناگریش
 بمانپاریزه، خدای مه زن نه مهیشی نارده خواره وه که نه فرمویت: ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا
 وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ جا نهوان به پئی کرده و هه یان پاداشتیان ده بئ، خودا به په له به کاروباریان پاده گا.
 هر بویه خودا ستایشی نه و که سانه دهکات که داوی خیرو خوشی دنیاو قیامت ده که نو
 نه فرمویت: ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ
 النَّارِ﴾ می واههیه له خه لکی دهلئ: نهی پهروهردگارمان هه م له دنیاو هه م له دنیاو تووشی
 خیرو خوشیمان بکه و له نازاری ناگریش بمانپاریزه. نه و لالهیه گشت خیری دنیای تیا کزبوه ته وه،
 هه موو خراپه کانی دورخستوته وه، چونکه چاکه ی دنیا هه موو شتی ده گریته وه له ته ندروستی و خانوی
 باشو وئی چاکو پوژی فراوان و زانستی به سوودو ناکاری چاکو پیویستی سواری و ستایشی جوانو
 گه لئ شتی تریش که زانایانی ته فسیر باسیان لیکروده، هه موو له پیزی چاکه ی دنیا هه ژمار ده گریته.
 به لام خیرو بیتری پوژی دواپی، به رزترینیان چونه ناو به هه شتو نه وه ی په یوه ندی پیوه ههیه وه که
 دنیایی له کاره ساته گه وره که ی پوژی قیامت له گزپه پانی مه حشه رداو ناسان کردنی لیپرسینه وه و
 گه لئ شتی تر له و شتانه ی بؤ به بنده کان چاکن. له باره ی پزگار بوون له ناگریش، به وه ده بئ که
 هوکاره کانی بؤ پیکخریت له دنیاو له دورکه و تنه وه له گوناو قه ده غه کروه کان و ازه یتان له شته
 گومانای و حه رانه کان. قاسمی کوپی عه بدوپه حمان ده لئیت: هه رکه سی دلئکی ستایشکه رو زمانئکی به
 یادی خواو جهسته یه کی خوپاگری پی به خشر، نه وه نه و که سه له دنیاو له پوژی دواپدا خیرو بیتری
 پی به خشراره وله نازاری ناگریش پاریزاره.^۱ هر بویه له فرموده یشدا موسلمان هاندراره بؤ نه م
 دوعایه. بوخاری پیوایه تی کرده له نه نه سی کوپی مالیکه وه: پیغه مبهری خودا (ﷺ) نه یغه رموو:
 (نهی خودایه، پهروهردگارمان، هه م له دنیاو هه م له دنیاو تووشی خیرو خوشیمان بکه و له نازاری
 ناگریش بمانپاریزه)^۲ نیامی نه حمده پیوایه تی کرده له نه نه سه وه: که پیغه مبهری خودا (ﷺ)
 سه ردانی پیواییکی له موسولمانان کرد وه که (زه پنه قوته ی) لیها تبوو، پیغه مبهری خودا (ﷺ) پیی
 فرموی: (تایا تو پاراپته وه به شتی، یان داوات له خودا کرده؟) ده لئیت: به لئ، من وتومه: نهی
 خودایه نه وه ی که تو له م لئ ده سینئ له سه ری، له پوژی دواپدا، له دنیاو لیم بسینه. پیغه مبهری

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۵۴۲/۲).

^۲ فتح الباری (۳۵/۸).

خودا (ﷺ) فرموی: ((سبحان الله) بهر گهی ناگری، یان له توانای تودا نیه، با بتوتایه: ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾) نهی پهروه دگارم هم له دنیا و هم له پژئی دوایدا تووشی خترو خوشیمان بکه و له نازاری ناگریش بمانپاریزه. پاشان ده لئیت: بهم دوعایه له خودا پاپایه وه، خودا شیفايدا (موسلیمش به تنیا خوی میناویه تی)^۱، حاکیم ریوایه تی کردوه له موسته دره که کیدا له سه عیدی کوپی جوبه پیره وه، ده لئیت: پیاوی هات بۆ لای نیبنوعه بباس و ده لئیت: من له کومه لئیکا خوم کرده کریکار تا بمگرنه خویان، هندی له کریکاریه کهم پیدان هتا پژگیم لی نه کهن له که لیان بهوم بۆ حج، نایا نه وه پاداشتی ههیه؟ نیبنوعه بباس ده لئیت: تو له و که سانه ی که خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾^۲ نه وان به پیی کرده یان بهشیان ده بی، خودا لیپرسینه وه به په له ده کا.

﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ ۚ وَآتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (۲۳)

یادی خودا له پژژه کانی ته شریقدا که پژژی خواردن و خواردنه وهن

﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ﴾ له پژژی دیاریکراودا یادی خودا له بیر نه چن. نیبنوعه بباس ده لئیت: (الایام المعدودات) پژژی ته شریقه. (ایام المعدودات) ده پژژه که ی (نو) الحهجه یه^۳ عیکرمه ده لئیت: ﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ﴾ له پژژی دیاریکراودا یادی خودا له بیر نه چن. واته (الله اکبر الله اکبر) بکه له پژژه کانی ته شریقدا دوا نو پژژه فرهزه کان،^۴ نیمامی نه حمده ریوایه تی کردوه له عوقبه ی کوپی عامیره وه ده لئیت: پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرمویه تی: (پژژی عه ره وه و پژژی قوربانی و پژژی ته شریق جه ژنمانه نه ی کومه لی موسولمانان، نه وانه پژژی خواردن و خواردنه وهن)^۵ دیسان نیمامی نه حمده ریوایه تی کردوه، له نوشه بییه ی هوزه لیه وه:

^۱ أحمد (۱۰۷/۳)، سه حجه.

^۲ مسلم (۲۰۶۸/۴).

^۳ الحاكم (۲۷۷/۲).

^۴ پاشان حاکیم ده لئیت: فرموده ده یکی سه حجه له سر مه رجی بوخاری و موسلیم به لام نه وان نه یان نه یناوه.

^۵ القرطبي (۲/۳).

^۶ ابن أبي حاتم غ: (۵۴۵/۲).

^۷ أحمد (۱۵۲/۴)، سه حجه.

پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم خود را (پژدانی تشریق، پژدانی خواردن و خواردنه وه و یادی خودایه) موسلیمش ریوایه تی کردوه^۱ ن له پیشه وهش له فرموده که ی جوبهیری کوپی موتعیما باس کرا که: (عره فه هه مووی جیی وه ستانه. پژدانی تشریق هه مووی ناژله سهر برینه)^۲ دیسان له پیشدا له فرموده که ی عه بدو ره حممانی کوپی یه عموری ده یلدا باس کرا که: (پژدانی مینا سی پژده، هه رکس دوو پژدی پیش بخت گونا می نایه ته سر، هه رکس سیکیش دواکه وت گونا می له سر نیه)^۳ ئیینوجهریر ریوایه تی کردوه له نه بوهوره یره وه که پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم خود را (پژدانی تشریق، پژدانی خواردنه وه و یادی خودایه)^۴ دیسان ئیینوجهری ریوایه تی کردوه له نه بوهوره یره وه که پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم خود را (عهدولای کوپی حوزافه ی نارد ده گه را به مینا داو ده یوت: (پژدوو مه گرن له م پژدانه دا، چونکه نه م پژدانه، پژدانی خواردن و خواردنه وه و یادی خودای مه زنه).^۵

روونکردنه وه ی پژدانی دیاریکراو

میسقه له ئیینوعه بیاسه ده دهلث: (الایام المعدودات) پژدانی دیاریکراو، پژدانی تشریق که چوار پژده: پژدی قوربان و سی پژده که ی دوا ی خزی^۱، ریوایه ت کراوه له ئیینوعه مرو ئیینوزویه یرو نه بو موسا و عه تاو مواهیدو عیکرمو و سه عیدی کوپی جوبه یرو نه بولمالیک و ئیبراهیمی نه خه عی و یه حیای کوپی نه بوکه سیرو حه سه نو قه تاده و سوودی و زوهری و ره بیعی کوپی نه نه سو که سانی تریشه وه هه ره به و جوره^۲ له نایه ته پیرژه که پیشه وه هه را و درده که وی که نه فرمویت: ﴿فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾ هه رکس دوو پژدی پیش بخت گونا می نایه ته سر، هه رکس سیکیش دواکه وت گونا می له سر نیه. نه مه به لگه یه له سر سی پژدی دوا ی جه رنی قوربان که له پژدانی تشریق. په یوه ندی به م ده قه وه یه که خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ﴾ له پژدانی دیاریکراودا ناوی خوداتان له بیر نه چی. یادی خودا له سر قوربانیه کان و یاده کاتیه که له دوا ی نویژه کان و یادی خودا به هه میشه یی و له گشت کاتیکا، دیسان په یوه ندی هه یه به (الله)

^۱ أحمد (۷۵/۵)، مسلم (۸۰۰/۲).

^۲ أحمد (۸۲/۴)، فرموده یه کی موئقه تیعه.

^۳ أبوداود (۴۸۵/۲)، فرموده یه کی باشه (جید).

^۴ الطبري (۲۱۱/۴).

^۵ الطبري (۲۱۱/۴).

^۶ الطبري (۲۱۳/۴).

^۷ ابن أبي حاتم غ: (۵۴۷-۵۴۹).

اکبر) کردن و یادی خودا له کاتی په جمی شہیتاندا له هه موو پڙده کانی ته شریقا، له و فرموده یه شدا که نه بوداودو که سانی تریش پړویه تیان کردوه: (بېگومان ته وافی بهیت و پاکردنی نیوان سه فاول مه روه و فریدانی بږده کان) (په جمی شہیتان) بږ به جېته تانی یادی خودای مه زنه^۱ کاتی که خودای مه زن باسی نه فری یه که مو دووهمی کرد^۲ که بلاوه کردنی خه لکه له دروشمه کانی حه جدا بږ هه ریم و ناوچه کان دوی کږبوونه و هیان له دروشمه کان و شویتنی و هستانه کاندا نه فرمویت: ﴿لَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ له خودا بترسو و خواریز بن، بیشزانن که هه مووتان له لای خودا کږده کریتنه وه. له نایه تیکی تریشدا نه فرمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾^۳ هه نه ویشه که نیوه ی له م زه مینه دروس کردوه و هه ر لای نه و کږده کریتنه وه.

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ أَنَّكَ الْخَصَارُ ۖ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَنُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ۖ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ ۚ وَلَيْسَ الْمُهَادُّ ۖ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾^۴

باسی ژبانی دووړووه کان

سوودی ده لیت: نه م نایه تانه له سر نه خنسه سی کوپی شوره یقی سه قه فی هاته خواره وه هاته خواره وه که هات بږ لای پیغه مبه ری خودا (ﷺ) نیسلامه تی خوی ږاگه یاند، به لام له دلدا بی باوه ږ بوو.^۱ له نیب نوچه بباسه وه ده لیت: نه م نایه تانه له سر دهسته یه که له دووړه کان هاتونه ته خواره وه که قسه یان دهر باره ی خوبه ییو هاوه له کانی ده کرد که له (په جیع) کوژدان، به خراپ و ناته و او باسیان ده کردن. خودای مه زن نه م نایه تانه ی نارد خواره وه زه می دووړه کان ده کاو ستایشی خوبه ییو

^۱ أبوداود (۴۴۷/۲)، فرموده یه کی به هیزنی یه، نه مه له ج نامه ی (شپخی بیژنی) وهرگیزانی عبداللای ملا محمود وهرگیز اووه.

^۲ له حه جدا دوو نفر هه یه: نه فری یه که م: به دهرچوونی حاجی ده گورتیت له مینا دوی نیوه پږی دووهم پږی دوی جه ژن.

نه فری دووهم: به دهرچوونی هه موو حاجیان و به پږی بوونیان ده گورتیت. دوا نیوه پږی پږی سته می دوی جه ژن دوی په می نه و پږه و په می پږه کانی تریش نه که نه ی کردبوون.

^۳ المؤمنون (۷۹).

^۴ الطبری (۲۲۹/۴).

هاوه له کانی ده کاو نه فه زمویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِى نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ هې واش له ناو مه رد م هیه بۆ په زای خودا گیان ده به خشن. و تراوه: نه وه هه موو دوپوه کان به گشتی ده گریته وه و هه موو خاوه ن باوه پانیش به گشتی هر ده گریته وه^۱ نه مه قسه ی قه تاده و مواهیدو په بیعی کوپی نه نه سو که سانی تریشه و قسه یه کی پاسته. ئیبنو جهریر پپوایه تی کردوه له قوره زیه وه له نه دغه وه که به کالیه له و که سانه بوو که کتیبی ده خوینده وه، ده لئیت: من په وشتی هندی خه لکی ناو نه م نوممه ته ده بینم له و کتیبی خودا ناردویه تیه خواره وه: ده سته یه کن به هوی ئاینه وه فیل ده کن بۆ دنیا یان، زمانیان له هه نگوین شیرن تره، دلایان له ده رمانی تال تال تره. به رگی مه په له به رده کن بۆ خه لکی دلایان دلی گورگه. خودای مه زن نه فه رمویت: نه وانه دژی من ده وه ستن و له خویابی ده بن، سویندم خواردوه به خۆم، که تووشی به لایه کی وایان ده کم که دانشمه ند تیدا سه رگه ردانه، قوره زی ده لئیت: له قورئان ورد بومه ته وه. دیم نه وانه هر دوپوه کانن: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ لَمْ يَخْلُكْهَا﴾ هې واش هیه قسه و گشتی سه باره ت به ژبانی دنیا بۆ تر سه یرو سه رسوپهینه ره و له سه ر نه وه ی له دلایه خودا به شایه ت دینیت ته وه. نه مه ی قوره زی ده لئیت هه سه ن و سه حیه. به لام نه مه ی که خودای مه زن نه فه رمویت: ﴿وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ لَمْ يَخْلُكْهَا﴾ هه سه ر نه وه ی له دلایه خودا به شایه ت نه گری. واته: موسولمانه تی خوی بۆ خه لکی دهرده بپی، که چی له دلدا به رانه ر به خودا ده وه ستن و به خوانه ناسی و دوپووی درزایه تی فه رمانه کانی خودا ده کا. وه ک خودای گه وره له م ئایه ته دا نه فه رمویت: ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ﴾^۲ شت له خه لک ده شارنه وه، خۆ ناتوان هیچ له خودا به شارنه وه. ئیبنو ئیسا حاق نه م مانایه له ئیبنوعه بباسه وه پپوایه ت کراوه^۳. و تراویشه: واته کاتی که ئیسلامه تی خوی ئاشکرا ده کات بۆ خه لکی سویندیش ده خوات و خودا ده کاته شایه ت که نه وه ی له دلایه له گه ل زمانی وه که یه که، نه م مانایه پاست و دروسته و قسه ی عه بدوپه حمانی کوپی زهیدی کوپی نه سه له^۴ ئیبنو جهریریش هر نه م پایه ی هه لبراردوه ده لئیت ئیبنوعه بباس و مواهیدیش هر وایان وتوه (والله

^۱ الطبری (۲۳۰/۴).^۲ الطبری (۲۳۲/۴).^۳ النساء (۱۰۸).^۴ الطبری (۲۳۰/۴).^۵ الطبری (۲۳۲/۴).

اعلم). که چي هر نو له دوژمنایه تی کردندا زور سر سهخته. (الألد) له زماندا واته چوت. ﴿وَنَذِرْ بِهِ قَوْمًا لِّدَا﴾^۱ گه لی دوژمنی سه سهخته بترستی. دووویش هر وایه له کاتی دوژمنایه تیدا درو ده کاو له هق لانه داو به پیکو راستی له گه لی ناپواتو بوختان هه لیبسو له پی لادره وه که له فرموده ی سه حیا هاتوه له پیغه مبه ری خوداوه (ﷺ) که فرمویه تی: (نیشان ی دووویو سی شته: کاتی قسه ی کرد درو ده کا. کاتی به لینی دا ناپاکی ده کا. کاتی ده مه قاله شی کرد خراپ ده دی)^۲ بوخاری پیوایه تی کرده له عانی شه وه که پیغه مبه ر (ﷺ) فرمویه تی: (پق لیبوترین پیوانی له لای خودا نو که سانه ن له دوژمنایه تی کردنا زور سه سه ختن)^۳، پاشان خودای مهن نه فرمویت: ﴿وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَنُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾ هر که له تو دوو که وته وه، مل له به دغه پی ده نیت و له زه ویدا خراپه ده کاو کینگو په چه لک له ناو ده با، خودا هر گیز له به دغه پان خوشی نایه. واته: نو که سانه ی قسه چوت و کردار خراپن. نو وه کردارو گفتاریانه، هر چی بلی درو ده کا، بچوونی به دغه پی هیه و کرداری ناشینه. مه به ستا له (السعی) لیره دا هه ولدانه. وه خودای مهن باسی فیرعون ده کاو نه فرمویت: ﴿ثُمَّ أَذْبَرَ سَعْيَ﴾^۴ فَحَسَرَ فَنَادَى^۵ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى^۶ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى^۷ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى^۸ له پاشا پشتی تی کردو دهستی کرده هه ولدان، نیت خه لکی کل کرده وه جاپی دا، ده لیت: من په روه ردگاری هره پایه به رزتانم. نه وسا خودا گیروده ی نازاری پوژی دواپی و دنیا ی کرد. بیگومان له م باسه دا په ندی هیه بق هر که سی که نه ترسی. نه فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ثُوِّدَ لِّلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ﴾^۹ نه ی کل مه لی خاوه ن باوه پان، هر کاتی له پوژی هینی، بق نوژی هینی بانگ نه درئ، نیوه به په له به ره و یادی خودا بچن. واته: که هینی بانگ نه درئ هه لی بده و به ره و نوژی هینی بچن. بیگومان په له کردنی جهسته یی له فرموده ی پیغه مبه را پی پی نه دراوه وه که فرمویه تی: (کاتی چوون بق نوژی، وای بوی مه پون په لی بق بکن، به نارامی و له سه رخوی بوی بچن)^{۱۰} دیاره دووویو هیچ مه به ستیکی نیه

^۱ مریم (۹۷).

^۲ فتح الباری (۱/۱۱۱).

^۳ فتح الباری (۸/۳۶).

^۴ الفازعات (۲۴-۲۶).

^۵ الجمعة (۹).

^۶ مسلم (۱/۳۲۰).

جگه له به دغه پی و خرابه کاری له زه ویدواو له ناو بردنی کشتوکال و به رویوم و به ره می شو نازه لانه ی که خه لکی بی نه وانه ناژی. مواهید ده لیت: کاتی که نه وانه ده ستیان دایه خرابه کاری و به دغه پی له زه ویدا، خودا باران ده گریته وه و به رویوم و کشتوکال و به ره می نازه له ناو ده چی و نامینی ﴿وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفٰسٰدَ﴾ خودا هه رگیز به دغه پانی خوش ناوی، واته: هه رکه سی نه و په وشتانه ی هه بی خودا خوشی ناوی.

له ره وشتی دوو پرووه کان و مر نه گرتنی ناموزگاریه

خودای مه زن نه فره رمویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ﴾ که پی و ترا: ده بی ترست هه بی له خودا، ده مارزی زیاتر به ره و گونا ده بیا (واته: کاتی نه و به دکاره ناموزگاری بکری له سر نه و کردارو گفتاریه و پی بوتری له خوا بترسه و واز له و کردارو گفتاره خرابانه بیته و بگه پیره وه له و تاوان و خرابه کاریه، مل ناداو پازی نابی. ده مارگیرو توپه ده بی به هوی نه و گشت به دغه پیه وه که کردویه تی. نه م نایه ته له و نایه ته ده چی که خودای مه زن نه فره رمویت: ﴿وَإِذَا تُتْلٰی عَلَيْهِمْ اٰیٰتُنَا بَيِّنٰتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا الْمُنْكَرَ يَكَادُوْنَ يَسْطُوْنَ بِالَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ عَلَيْهِمْ اٰیٰتِنَا قُلْ اَفَاَنْتُمْ سِشْرٌ مِّنْ ذٰلِكُمْ اَلَا تَرَوْا وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَبِشِّ الْمَصِيْرِ﴾ کاتی نیشانه ناشکراکانی ئیمه شیان به سه ردا ده خوینریته وه، له چرو چاوی خوانه ناسه کاند نیشانه ی حاشا ده بینی و له وانه یه هیرش به رنه سه ر نه وانه ی که نیشانه ی ئیمه یان به سه ردا خویندونه ته وه. بلی: نایا پیتان بلیم که چی له مه خرابتره؟ نه و ناگره ی که خوا به لینی داوه به بی باوه پان، نای له و نا کامه خرابه. هه بویه له م نایه ته ده نه فره رمویت: ﴿فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ الْمِهَادُ﴾ با جیی جهه نم بی که خرابترین جیگه یه. واته: سزای جهه نم ی به سه بۆ توله لی سه ندنی.

له ره وشته کانی خاوهن باوه پی دلسوزه که ره زامه ندی خودا پیش گشت شتی ده خا

خودای مه زن نه فره رمویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ رَءُوْفٌ بِالْعٰبِدِ﴾ می واش له ناو مه ردم هه یه بۆ ره زای خوا گیان ده به خشن، خودا له گه ل عه ده کانی خوی دلوفانه. کاتی خودای گه وره باسی ره وشته خرابه کانی دوو پرووه کانی کرد، دپته سه ر باسی ره وشته چاکه کانی خاوهن باوه پان و نه فره رمویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ﴾ می واش له ناو مه ردم هه یه بۆ ره زای خوا گیان ده به خشن. ئیبنوعه بیاس و نه نه سو سه عیدی کوپی

موسه ییب و نه بو عوسمانی نه دی (النهدی) و عیکرمه و کهسانی تریش ده لئین: ثم نایه ته له سر سوه ییی پومی هاتوته خواره وه، نه وه بوو کاتی که موسولمان بوو ویستی کۆچ بکات (بق مه دینه) خه لکی (مه ککه) نه یانه یشت به ماله که یه وه کۆچ بکا. وتیان: نه گهر پتی خوشه ماله که ی واز لی بیئو و کۆچ بکا، نه ویش ماله که ی واز لی هیئا، ماله که ی پیدان و له ده ستیان پزگاری بوو. خودای مه زن له سر نه و ثم نایه ته ی ناردده خواره وه. کۆمه لئ له گه ل عومهری کوبی خه تاب پتی گه یشتن له لای حه ره (الحره) پییان وت: مامه له کت قازانجی کرد نه ویش ده لئیت: ئیوه ش خودا بازگانه که تان تووشی زیان نه کا. نه وه چیه؟ هه والیان دایه که خودا ده رباره ی نه و ثم نایه ته ی ناردوته خواره وه. پریوایه ت کراوه که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فه رموی پتی: (سوه یب نه و مامه له قازانجی کرد) ۱. مانای نایه ته که گشتگیره هه موو موجهیدیکی پتی خودا ده گرتته وه، وه ک خودای گه وره نه فه رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَرِّبُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۖ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ۲ خودا گیان و سامانی باوه پدارانی کپیوه له باتیاندایه ده یان خاته به هه شته وه، باوه پدارانی نه وانن که له پتی خودا شه پ ده که ن و ده کوژن و ده شیان کوژن، له ته ورات و له ئینجیل و قورئانیشدا به لئینی وه ها دراوه. سا کئ له خوا بق پیکه ی تانی به لئینی وه فادارتره؟ ده سا ئیوه به و سه و دایه تان مزگینی به ی کتر بدن. که ده سه و تنیکی زور گه وره تان ده س که وتوه. کاتی که هیشامی کوبی عامیر له نیوان نه و دوو پیزه دا په لاماریدا، هه ندئ له خه لکی ناپه زاییان ده ربپی عومهری کوبی خه تاب و نه بو هوره یه و کهسانی تریش وه لامیان دانه وه و ثم نایه ته یان خوینده وه: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ ۳ هی واش له ناو مه رد م هه یه بق په زای خوا گیان ده به خشن، خودا له گه ل عه بدانی خوی دلوفانه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ ۴ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۵

۱ الطبری (۲۴۸/۴).

۲ التوبة (۱۱۱).

پیوسته نیسلام به ته‌واوی و مرگیری

خودای مه‌زن نه‌فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلَ كَافَّةً﴾ نهی کومه‌لی
 خاوه‌ن باوه‌پان هم‌موتان بچه‌ن ناو نیسلامه‌وه. خودای مه‌زن فرمان ده‌کات به‌و عه‌دانه‌ی که
 باوه‌پان پی‌ی هیه‌و به‌واشیان به‌پیغه‌مبه‌رانی هیناوه که ده‌س بگرن به‌نیسلامه‌وه و پابه‌ند بن به
 بریاره‌کانیه‌وه، کار به‌گشت فرمانه‌کانی بکن‌و وازیئن له‌هموو قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی به‌پی‌ی
 نه‌وتوانایه‌ی خودا پییداون. عه‌وفی ده‌لئیت له‌نیبنوعه‌بیاس و مواهید و تاوس و زه‌حاک و عیگرمه‌و
 قه‌تاده‌و سوودی و نیبنوزه‌میده‌وه له‌م ده‌قه‌دا که خودای مه‌زن نه‌فرمویت: ﴿ادْخُلُوا فِي السِّلَ
 واته‌نیسلام^۱ واته: بچه‌ن ناو نیسلام. ﴿كَافَّةً﴾ هم‌موتان، نه‌مه‌قسه‌ی نیبنوعه‌بیاس و مواهید و
 نه‌بولعالبه‌و عیگرمه‌و په‌بیعی کوری نه‌نس و سوودی و موقتیلی کوری حیان و قه‌تاده‌و زه‌حاکه^۲،
 مواهید ده‌لئیت: واته: هه‌لسن به‌گشت کاریکی چاکه^۳ به‌تایه‌بته‌ی نه‌وانه‌ی که به‌روایان هیناوه له
 نه‌لی کتیب. وه‌ک نیبنونه‌بی حاتم په‌یوایه‌تی کرده له‌نیبنوعه‌بیاسه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 ادْخُلُوا فِي السِّلَ كَافَّةً﴾ نهی کومه‌لی خاوه‌ن باوه‌پان هم‌موتان بچه‌ن ناو نیسلامه‌وه.
 ﴿كَافَّةً﴾ به‌نه‌سب خویندوته‌وه. واته: نهی خاوه‌ن باوه‌پانی نه‌لی کتیب، چونکه نه‌وان له‌گه‌ل^۴
 نه‌وه‌یشا داکه خاوه‌ن باوه‌پ بوون، په‌یره‌وی هه‌ندئ له‌فرمانه‌کانی ته‌وراتیان ده‌کرد که بۆیان هاتبوو.
 خودای گه‌وره‌فرموی: ﴿ادْخُلُوا فِي السِّلَ كَافَّةً﴾^۵ هم‌وو بچه‌ن ناو نیسلامه‌وه. واته: هم‌وو
 په‌یره‌وی ثابنی موحه‌مه‌د(ﷺ) بکن‌و هیچی واز لینه‌هینن، ته‌نیا نه‌وه‌تان به‌سه‌که به‌رواتان به
 ته‌ورات و نه‌وه‌ی تیا به‌تی هه‌بن. پاشان خودای مه‌زن نه‌فرمویت: ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾^۶
 پی‌ی مه‌نینه‌جی پای شه‌یتان. واته: کاری بکن که خودا پی‌ی خوشه، دورکه‌ونه‌وه له‌و شتانه‌ی که
 شه‌یتان فرمانتان پیده‌کات ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾^۷ نه‌وه‌ر
 فرمانتان پیده‌دا: کاری پیسو و نذر ناله‌بار په‌چاو ک‌ن و شتانی وا ده‌ریاره‌ی خودا بلین که هه‌ر

^۱ الطبري (۲۵۲/۴)، ابن‌ابی‌حاتم غ: (۵۸۴/۲-۵۸۵).

^۲ ابن‌ابی‌حاتم غ: (۵۸۸-۵۸۶/۲).

^۳ ابن‌ابی‌حاتم غ: (۵۹۱/۲).

^۴ ابن‌ابی‌حاتم غ: (۵۸۲/۲).

^۵ البقرة (۱۶۹).

ناگاشتان لی نیه. نه فرمویت: ﴿إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾^۱ نه و هر بویه دارو دهستی بانگ دهکات تا له یارانی ناگیرن. هر بویه خودای گوره نه فرمویت: ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾^۲ ناشکرایه که شهبان دوزمنتانه. پاشان نه فرمویت: ﴿فَإِنْ زَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ﴾^۳ ﴿الْبَيِّنَاتُ﴾ پاش نه وهی نه و به لگه ناشکرایانه تان بز هاتوه نه گهر بیتو هه لخلیسکین، واته: له پئی راست ترازان و لاتان، دا دوی نه و به لگه ناشکرانه. ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾^۴ ده بی نه وهنده بزنان که خوا خاوهن تواناو له کارزانه. خاوهن توانایه له توله سهندنا، هیچ کس ناتوانی له دهستی رابکاودهس له کاری وهردا. ﴿حَكِيمٌ﴾ له کارزانه له پریاره کانیدا، هرچی بوی دهیکات. هر بویه نه بولعالیه و قه تاده و په بیعی کوبی نه نس ده لئین: ﴿عَزِيزٌ﴾ له توله سهندنا ﴿حَكِيمٌ﴾ له فرمانیدا.^۵ ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ﴾

الأمور (۱۱)

هاندان بو دوانه که و تن له باوهر هینان

خودای مهن مه پشه له خوانه ناسان دهکات به پره وانه کردنی موحه معه د (ﷺ) نه فرمویت: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ﴾^۱ نایا نه وان چاوه نواین خوداو فریشته کانی دا له ناو چند پارچه هه وریکی سپیدا بیته لایان. واته: له پوژی قیامه تادا خوداو فریشته کان بیته لایان و هه موشتی له نینوان خه لکیدا له سهره تاوه هه تا دواين که س جیا بکریته وه پیریاری تیدا بدری، هه که سه و به پئی کرداری پاداشتی خوی وهرده گری، نه گهر چاک بوو به چاکه و نه گهر خراپیش بوو توله لی لی بسینری. هر بویه خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَقُضِيَ الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾^۲ کاره که کوتایی پی بیت؟ هه موو کاریک هه به ره و خودا دیته وه. وه خودای مهن له نایه تی تردا نه فرمویت: ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًا﴾^۳ ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾^۴ ﴿وَجِئَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْذَعُ الْأَنْسُ وَالنُّفَىٰ لَهُ الذِّكْرُ﴾^۵ نایی وایی، هه رکتای زه مین نذر به سهختی تیکشکینری، فرمانی په روه ردگارت بی و فریشته کانیش پؤل پؤل پیز بوهستن، دوزه خیش بیته

^۱ فاطر (۶).

^۲ ابن ابی حاتم غ: (۵۹۱/۲).

^۳ الفجر (۲۱-۲۳).

پیشوه، نهو پۆزه مۆف خوی وهبیر دیتوه، بهلام نهو وهبیر هاتنه وه چ سوودیکی پی دهگهینی؟
 نهفرمویت: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ الْمَلَكُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ﴾ نایا نهو خوانه ناسانه جگه له وه
 که فریشته بیته لایان، یان فرهانی پهروه دگارتیان پی بکات چاوه نواریکی تریان ههیه؟
 نهوجه عفری پازی دهلیت له په بیعی کوپ نه نه سه وه له ابوالعالیه وه: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ
 فِي ظُلُمٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ﴾ نایا نهوان چاوه نواین خوداو فریشته کانی خودا له ناو چه ند
 هه وریکی سپیدا بیته لایان. دهلین: فریشته کان له ناو چه ند هه وریکی سپیدا دین، خودای مه زنیس چون
 بیه وی و مه یلی لی بی دیت. ^۱ نهوه له هه ندی خویندنه وه دا هاتوه ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلُمٍ
 مِّنَ الْغَمَامِ﴾ نایا نهوان چاوه نواین خوداو فریشته کانی خودا له ناو چه ند هه وریکی سپیدا بیته لایان.
 نه م نایه ته وه که نهو نایه ته وایه که خودای مه زن نهفرمویت: ﴿وَيَوْمَ تَشْقَى الْأُنْمَاءُ وَالْغَمَامُ وَزُلْ الْمَلَائِكَةُ
 تَزِيلًا﴾ ^۲ پۆژیکیش ئاسمان به هه وریکی سپی لهت بی و ده قلیشی فریشته کان (به کومه ل) به ره و زه مین
 به پی ده که ون.

﴿سَلِّ بَنِي إِسْرَءِيلَ كَمَا آتَيْنَهُمْ مِّنْ آيَاتِنَا وَمِنْ بَيْنِ نِعْمَةِ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (۳۳)
 زُنْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَسَعْرُونَ مِّنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ
 بِغَيْرِ حِسَابٍ (۳۴)

سزای نهوانی پی نه زانی به چاکه ی خوداو گالته به خاوهن باوهران ده که ن

خودای مه زن نهفرمویت: ﴿سَلِّ بَنِي إِسْرَءِيلَ كَمَا آتَيْنَهُمْ مِّنْ آيَاتِنَا وَمِنْ بَيْنِ نِعْمَةِ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ له به ره ی ئیسرائیل پرسه،
 چه ند نیشانه ی ئاشکرامان داوه به وان؟ خودای مه زن باسی نه وه ی ئیسرائیل ده کات، که چه ندین
 نیشانه ی ئاشکرایان له گه ل مووسادا (سه لامی خوی لی بی) دیوه، له سه ر پاستی نهو په یامه ی که بزی
 هینان، وه که دره و شانه وه ی دهستی و عه ساکه ی و لهت کردنی ده ریواو لیدانی له به رده که و سییه ر
 کردنی هه ور له سه ریان له زۆری گه رمادا و ناردنی شه لاقه و گه زۆو زۆریکی تر یش له نیشانه ی ئاشکرا
 له سه ر ده سه لاتی خودای به تواناو پاستی نهو موعجزانه ی که له زۆر دهستی مووسادا (سه لامی خوی
 لی بی) هاته دی. له گه ل نه مه یشدا زۆر له نه وه ی ئیسرائیل شوینی نه که و تن و پشتیان تیده کرد.

^۱ النحل (۳۳).

^۲ الطوبی (۲۶/۴).

^۳ الفرقان (۲۵).

به هرهى خودايان به خوانه ناسى گوپيه وه. واته: له جتي خواناس بوونه خوانه ناس و پشتيان تيكرد.

﴿وَمَنْ يَدُلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ههركس چاكه له گه له بكين و پي نه زاني، با بزاني خدا له سزاي پي نه زانان توندو تيژه. وهك خوداي گوره باسي خوانه ناساني قوره يش دهكاتو نه فرمويت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾ (۲۸) جَهَنَّم يَصَلُّونَهَا وَيُكْسِرُ الْفَرَارُ^۱ نايا نه تدى نهو كه سانهى ناشوكريان له به رانه ر چاكهى خودادا كرده و گه له خويان به ره وه لديري زرد گران په تاندوه، له جهه نمدا هه لده برزي، پيسترين شوينيان هه به؟

پاشان خوداي گوره نه فرمويت: ﴿زُنْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَسَخَّرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ أَتَقَوْا فَوَقَّهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ زيني دنيا بق نه وانهى خوانه ناسن ناماده و پازاوه ته وه و گه مهى خويان به خاوهن باوه ران دهكهن، كه چي له خواتر سهكان پوژي قيامت له سهروونه وانه وهن. خوداي گوره ليته دا باسي جوانى و شيرين كردن و پازاندنه وهى دنيا دهكات بق نهو خوانه ناسانهى كه ثاره زوى دهكهن و دلپان پي خوش دهبي و ساماني تيدا كوده كه نه وه و ريگهش نادرين خه رج بكرى له و شوينه دا كه فرمان دراوه خه رج بكرى و ببيته هوى په زامه ندى خودا لپيان، گالته به و خاوهن باوه رانه دهكهن كه به و كارهى نه وان پازى نين، نهو سامانه يش خودا پي داون ده بيه خشن به پي فرماني په روه ردياريان و په زامه ندى نهو. بويه پلهى به رزو شويني باشيان له پوژي قيامت دا بق ديارى كراوه و له سهروونه و خوانه ناسانه وهن له كاتي زيندوو كرده وه و كوكرده وه و به پي كردنيان له شويني به رزدا جيگير دهكرين. خوانه ناسانيش له زمترين شويني جهه نمدا هه ر ده ميته وه. هه ر بويه خوداي گوره نه فرمويت: ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ خودا بق ههركه سى هه ر بكات، بي ژماره پوژي ده نيترى. واته: خودا پوژي نه دا به ههركه سى خوى مه يلى لي بي، نه وه ندى پي ده به خشي له ژماره نه يه ت له دنيا و له قيامت دا. وهك له فرموده دا هاتوه: (نهى نه وهى نادهم، بيه خشه پيت ده به خشم)^۲ پيغه مبه رى خودا (ﷻ) فرمويه تى: (بيلال بيه خشه، مه ترسه له كه م بوونه وه له لايه ن خاوهنى عه ر شه وه)^۳ خوداي مه زن نه فرمويت: ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ﴾^۴ نيوه هه ر شتيك بيه خشن، خودا جيگه ي پر ده كاته وه بو تان. وه له فرموده ي سه حيحشدا هاتوه: (دوو فريشته له ناسمانه وه

^۱ ابراهيم (۲۸-۲۹).^۲ الخميدي (۴۵۹/۲)، سه حيجه.^۳ الطبراني (۱۹۲/۱)، سه نه ده كاني لاوازه.^۴ سبأ (۳۹).

له به یانی هموو پۆژیکدا دینه، خواره وه یه کێکیان ده لێ: خودایه ئه وهی خێر ده کات بۆی پڕ بکهر وه. ئه وهی تریان ده لێ: خودایه ئه وهی ده ست ده گرێته وه (داراییه که ی) له ناو بیه) ^۱ هه روه هاله فرموده ی سه حیددا هاتوه: (ئه وهی ئاده م ده لێت: دارایه که م، دارایه که م، ئایا جگه له وه ت هه بووه که خوار دوته و له ناو ت داوه و له به رت کردوه و کۆرت کردوه و (درا ندوته) و به خشیوته و به رێت کردوه. ئه وهی جگه له مانه یه پۆشتوه و بۆ خه لکی ماوه ته وه) ^۲ له موسنه دی ئیمامی ئه حمدها هاتوه له پێغه مبه ری خودا وه (ﷺ) که فرمویه تی: (ئه م دنیا مالی که سی که مالی نه بی، سامانی که سی که سامانی نه بی، بۆی کۆ ده کاته وه که سی که ئاوه زی نه بی) ^۳.

﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَ نَهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (۲۳)

کێشه دروس تکردن دواى هاتنى زانیاری به ئه گه یه له سه ر ئیره یی و گو مراهی

﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَ نَهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾ له پێشدا مه ردم هه مووی چین و به ره یه ک بوون. خودا پێغه مبه رانی ئا رد مژده ده رو تر سینهر بن، کتیبی پاست و په واشی له گه ل ئا ردن تا ئه و شته ی بوونه بنه مای کێشه یان، بۆیان په کالا بکه نه وه و پێکیان بێنن، هه ر ئه وان هه ش بۆ په کتریان نه ده سه لماند که له پێشدا کتیب بۆ ئه وان هاتبوو، به لگه ی ئاشکرایان لا بوو. به لام ئیره یی ئا و خۆیان کارێکی وای کرد پێک نه یه ن. ئیبنو جه ریر په یوا هه تی کردوه له ئیبنو عه بباسه وه ده لێت: نێوان نووح و ئاده م (سه لامی خوا یان ئی بی) ده سه ده بووه، هه موویان له سه ر شه ر یعه تێکی پاست بوون، کێشه یان له نێواندا په یدا بوو، خودا پێغه مبه رانی بۆ ئا ردن مژده ده رو تر سینهر بن بۆیان. له خۆیندنه وهی عه بدوللا دا هه ر به و شیوه یه هاتوه: (كان الناس أمة واحدة فاختلَفوا) ^۴ له پێشدا مه ردم هه مووی په ک چین و به ره بوون، کێشه له نێوانیاندا په یدا بوو. حا کمیش له موس ته دره که په یدا په یوا هه تی کردوه ^۵ پاشان ده لێت: سه نه ده کانی سه حیه. ئه بو جه عه فری پا زی هه ر به و جوړه په یوا هه تی

^۱ فتح الباری (۳/۳۵۷).

^۲ مسلم (۴/۲۲۷۳).

^۳ أحمد (۶/۷۱)، فرموده یه تکی لا وازه.

^۴ الطبری (۳/۳۵۷).

^۵ الحا کم (۲/۵۴۶).

کردہ وہ نہ بولعالیہ وہ نہ ثوبہ بی کوپی کہ عہ وہ کہ وا دہ یخویندہ وہ: (کان الناس أمة واحدة فاختلثوا فبعث الله النبيين مبشرين ومنذرين) ^۱ عہ بدوہ زاق دہ لیت: موعہ مہر ہہ والی پیدایں لہ قہ تادہ وہ لہ م دہ قہ دا کہ خودای گہ ورہ نہ فہرمویت: ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ لہ پیتشا مہردم ہہ مووی لہ چینو بہرہ یہ ک بوون. دہ لیت: ہہ موو لہ سہر پاستہ پی بوون ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ﴾ خودا پیٹغہ مہرانی نارد. یہ کہم پیٹغہ مہرئی کہ پہ وانہ کرا نوح بوو، ^۲ عہ بدوہ زاق پیوایہ تی کردہ لہ نہ بوہ ورہ یہ وہ لہ م دہ قہ دا کہ خودای مہ زن نہ فہرمویت: ﴿فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اٰخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهِ﴾ نیتر خودا بہ نیزی خوی پنگی پاستی نیشانی باوہ پداران داو تیتیگہ یاندن. پیٹغہ مہر (ﷺ) فہرموویہ تی: (نیمہ لہ دوا ٹایفہ کان و لہ یہ کہ مہ کانین لہ پڑی قیامہ تدا، وہ نیمہ یہ کہم کہ سین لہ چوونہ بہ ہشتدا، نہ گہر چی نہ وان لہ پیش نیمہ دا کتیبیان پیدراوہ، نیمہ دواۓ نہ وان پیمان دراوہ. خودای مہ زن پنگی نیشانی نیمہ دا لہ وہ قہ دا نہ وان کیشہ یان لہ سہری ہہ بوو بہ نیزی خوی. نہ مہ نہو پڑیہ کہ کیشہ یان تیدا ہہ بوو خودا نیمہ تی تیدا شارہ زا کرد، مہردم لہ مہ دا شوین کہ وتووی نیمہ ن. سہی بقی جوولہ کہ یہ و دوو سہی بقی مہ سیحیہ کانہ) ^۳ ٹیبنوہ ہہ بی دہ لیت لہ عہ بدوہ حمانی کوپی زہیدی کوپی نہ سلم لہ باوکیہ وہ لہ م دہ قہ دا کہ خودای گہ ورہ نہ فہرمویت: ﴿فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اٰخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهِ﴾ نیتر خودا بہ نیزی خوی پنگی پاستی نیشان باوہ پداران داو تیتی گہ یاندن نہو کیشہ یہ لہ بہر چی کرا، دہ لیت: کیشہ کہ یان لہ نیواندا پیدایا بوو لہ سہر پڑی ہہ ینی، جوولہ کہ پڑی شہ مہ یان و ہرگرت و مہ سیحیہ کانیش پڑی یہ ک شہ مہ یان ہہ لبارد، خودای مہ زن ٹومہ تی موحہ مہدی (ﷺ) پینماییکرد بقی پڑی ہہ ینی. ہہ روہ ہا کیشہ یان بوو لہ سہر پووکہ مہ سیحیہ کان پوویان لہ خورہ لات کرد، جوولہ کہ یش پووی لہ قودسی پیوژ کرد، خودای مہ زن ٹومہ تی موحہ مہدی (ﷺ) شارہ زا کرد بقی پووکردنہ کہ عہ. کیشہ یان لہ سہر نوپژ کردن ہہ بوو، ہہ یان بوو پکوعی دہ بردو سوژدہی نہ دہ برد. ہہ شیان بوو سوژدہی دہ بردو پکوعی نہ دہ برد. ہی واشیان ہہ بوو نوپژی دہ کردو بہ پنگہ وہہ پڑشت، خودای مہ زن لہ وہ یشدا ٹومہ تی موحہ مہدی (ﷺ) شارہ زا کرد بقی سہر ہق. لہ پڑوو گرتندا نا کوک بوون، ہہ یانبوو ہہ ندی لہ پڑ بہ پڑو دہ بوو ہی وایان ہہ بوو لہ ہہ ندی خواردن پڑووی دہ گرت. خودای مہ زن ٹومہ تی موحہ مہدی (ﷺ) شارہ زا کرد بقی سہر ہق

^۱ الطبری (۷۸/۴).^۲ عبدالرزاق (۸۲/۱).^۳ عبدالرزاق (۸۲/۱)، سہیحہ.

له‌ویشدا. کیشه‌یان هه‌بوو ده‌رباره‌ی ئیبراهیم (سه‌لامی خوای لیبی)، جووله‌که‌کان ده‌یان وت: (ئیبراهیم) جووله‌که‌بووه. مه‌سیحیه‌کان ده‌یان وت: مه‌سیحی بووه. خودا کردیه خواناس و موسولمان. خوای مه‌زن ئوممه‌تی موحه‌مه‌دی (ﷺ) شاره‌زا کرد بۆ سه‌ر هه‌ق له‌ویشدا. کیشه‌یان له‌سه‌ر عیسا (سه‌لامی خوای لی بی) هه‌بوو، جووله‌که‌ به‌یوان پی نه‌هیناو بوختانیکێ گه‌وره‌یان بۆ دایکی هه‌لبه‌ست. مه‌سیحیه‌کانیش کردیان به‌خوداو کوپی خودا. خودای مه‌زنیش کردیه پوچی خوپی و ته‌ی خوپی. خوای مه‌زن ئوممه‌تی موحه‌مه‌دی (ﷺ) شاره‌زا کرد بۆ سه‌ر هه‌ق له‌ویشدا. ^۱ ﴿يَا ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ به‌ئیزی خودا. ئیبنوچه‌ریر ده‌لێت: به‌ئاگاداری خودا به‌وان، به‌وه‌ی که پێگای نیشاندان بۆ سه‌ر پێی پاست. ^۲ ﴿وَاللّٰهُ يَهْدِي مَن يَّشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ خودا بۆ هه‌ر که‌س هه‌ز بکات شاره‌زای پاسته‌ پێی ده‌کا. واته: به‌یاریو فه‌رمان هه‌ر ه‌ی خودایه. له‌سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه له‌عائیشه‌وه: که پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) کاتی هه‌لسایه له‌شه‌ودا نوێژ بکا: ئه‌یفه‌رموو: (ئه‌ی خودایه په‌روه‌ردگاری جوهره‌ئیل و میکانیل و ئیسرافیل، دیه‌ینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌مین، ئاگاداری نادیارو دیاره‌کان، تو فه‌رمانه‌روایی ده‌که‌ی له‌نیوان عه‌به‌ده‌کاندا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی کیشه‌یان تێدا بوو. شاره‌زام بکه له‌وه‌ی کیشه‌ی له‌سه‌ره له‌وه‌قه به‌ئیزی خۆت، یێگومان تو مه‌یلت له‌هه‌ر که‌س بی شاره‌زای ده‌که‌ی بۆ پاسته‌ پێ) ^۳ وه له‌دوعایه‌کی مه‌ئسوریشدا هاتوه: (ئه‌ی خودایه هه‌قمان به‌هه‌ق نیشاند، واما لیبکه شوینی بکه‌وین، په‌روپوچمان به‌په‌روپوچ نیشابده، واما لیبکه لێی به‌دوور بین، واما لیمه‌که لیمان تێکچی و گومرا ببین. به‌مانکه به‌پیشه‌وای خۆپاریزان). ^۴

﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلُّوا حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَىٰ نَصْرُ اللَّهِ ۚ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾

سه‌رکه‌وتن و چوونه به‌هه‌شت وه دس نایه دواى تاهێکردنه‌وه وه لاوێران نه‌بی

خودای مه‌زن ئه‌فه‌رموێت: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ نایا ئیوه لاتان وایه (به‌ئاسانی) ده‌چنه به‌هه‌شت؟ له‌پێش ئه‌وه‌دا تا قی بکریته‌وه و ده‌رکه‌ون وه‌ک گه‌له پیشه‌وه‌کان تا قی کرانه‌وه و ده‌رکه‌وتن، هه‌روا له‌خۆتانه‌وه چنه به‌هه‌شت؟ ﴿وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ

^۱ الطبري (۲۸۴/۴).

^۲ الطبري (۲۸۶/۴).

^۳ أنفرد بإخراجه مسلم (۵۳۴/۱).

^۴ تخريج الاحياء (۱۶۱۸/۲).

وَالصَّرَّاءُ ﴿۱﴾ كه چى هيشتا نه وهى به سهر پيشينان تاندا هاتووه، به سهر ئيوه نه هاتووه، نه وان تووشى گه ئى تهنگانه و ئازارو نه دارى و چهوسانه وه و كار هسات هاتن. ئيبنومه سعودو ئيبنوعه بيباس و نه بولعاليه و موجهاميدو سه عيىدى كوپى جوبه يرو موپه هه مه دانى و حه سه ن و قه تاده و زه حكاك و په بيم و سووئى و موقاتيلى كوپى حه يان ده لئىن: ﴿الْبَاسَاءُ﴾ هه زارى. ^۱ ئيبنوعه بيباس ده لئيت: ﴿وَالصَّرَّاءُ﴾ نه خووشى و بيمارى. ﴿وَزُلْزِلُوا﴾ زۆر به توندى تهكان دران له ترسى دوژمن و تاقير كرده وه يه كى گه وه هاته پيگه تان وه كه له فهرمووده هى سه حيجا هاتوه كه خه بابى كوپى نه رت ده لئيت: وتمان نهى پيغه مبه رى خودا (ﷺ) ئايا داواى سهركه و تتمان بۆ ناكهى؟ ئايا بۆمان ناپا رپيته وه له خودا؟ نه و يش فهرمووى: (به پراستى باوه پدارانى پيش ئيوه كه سى و ايان بووه مشاريان له سهر سه رى داناوه بۆ خواره وه تا مه روو قاچى كرديو يانه به دوو له ته وه، نه و سزايه وازى پيته هيتاوه له ئاينه كهى يان به شان هى ئاسن دايان هيتاوه و گوشت و ئيسقانه كه يان له يه ك جيا كر دۆته وه، نه و سزايه ش وازى پيته هيتاوه له ئاينه كهى) پاشان فهرمووى: (سويند به خوا ئه م فهرمان هى خۆى ته واو دهكات مه تا (واى ئى دى) سوار له سه نعاوه ده روا بۆ (حه زره مه وت) له خوا نه بى له هيج ناترسى و گورگو مه پ پيگه وه ده بن، ^۲ به لام ئيوه كه ليكن په له تانه) ^۳ خوداى مه زن نه فهرمويت: ﴿وَاللَّهُ﴾ ^۴ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُزَكَّوْا أَنْ يَقُولُوا ءَمْسًا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿۲﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿۳﴾ الف، لام، ميم، ئايا مه ردم لايان و ايه مه ر كه بلئىن: ئيمه باوه پمان هيتاوه، ئيتر وازيان ئى ده هيتنرى و تووشى هيج تاقير كرده وه يه ك نابىن؟ ئيمه نه وان هى پيش له مانه مان تاقى كر دۆته وه. بيگومان خودا نه وان هى كه پراستيان وت، نه وان هى كه درۆزن ديارى ده كا. له پۆزى نه حزابدا زۆر شت ده ركه وت و ئاشكرا بوو بۆ هاوه له كانى پيغه مبه ر (ﷺ) (په زاي خوايان ئى بى) وه كه خوداى گه وه نه فهرمويت: ﴿إِذَا جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذَا زَغَبْتَ أَلْبَصَرُ وَلَئِذَا فَلْتُ الْبُصْبُ الْحَنَاجِرَ وَتَنْظُنُونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا﴾ ^۵ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿۱۱﴾ وَلَئِذَا يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿۱۲﴾ له و كه تاندا له ژووو له ژيره وه بۆتان هاتن، چاوتان په شكه و پيشكهى ده كرد، دلتان (وه

^۱ ابن ابي حاتم غ: (۶۱۶/۲).

^۲ مه به ست به (الذنب على غنمه) نه وه يه، كه س له كه س ترسى نيه، له چه رخی نه فاميدا كه س له كه س نه مين نه بووه.

^۳ فتح الباري (۷۱۶/۶).

^۴ العنكبوت (۳-۱).

^۵ الاحزاب (۱۲-۱۰).

تپه ته پ كه وت) گه يشته قوپقوپاگه تان، زور خه يالى جوراوجورتان له به رانبر به خدا به دلدا دهات. لهو شويته تاقيكرده وهى خاوه ن باوه پان دهستى پيكرده به له زينيكي زور به هيژ دلى همموان كه وته له رزه. لهو كاته دا ئه وه كه سانهى دوپوو بوون ئه وانه شى كه دليان نه خوش بوو، هر ده يانوت: ئه وه به ليتهى خوداو پيغه مبر ده ياندا هر بق فريوى ئيمه بوو. كاتى هيرقل پرسى له ئه بوسوفيان نايا شه پتان له گه ل كرد؟ ده لئيت: به لى. ده لئيت: ئه وه شه په چون بوو له نيوانتاند؟ به توره بوو، جارى ئه وان سهرده كه وتنو جارى ئيمه. ده لئيت: پيغه مبران هر وا بوون، تاقي دهكرانه وه، پاشان چاره نووس هر بق ئه وان بوو، واته: (سهر كه وتن هر بق ئه وان ده بوو) خوداى مهن له نه فرموئ: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكَ﴾ ئه وهى به سهر پيشينه كانتاند هاتوه. وه كه خوداى مهن له نايه تيكي ترا نه فرموئ: ﴿فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ﴾^۱ ئيمه زوردارتر له وانمان قپكرده. سه رگزه شتهى پيشينه كان پابردوه. نه فرموئ: ﴿وَزُلْزِلُوا حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَىٰ نَصْرُ اللَّهِ﴾ زور به توندى ته كاندران، ته نانهت پيغه مبرانيشو ياراني باوه داريش ده يان وت: كه كهى خدا به هانمانه وه ديت؟ واته: داواى توله يان له دوژمنانيان ده كرد له خوداو ده پارانه وه كه ده رويه كيان لى بكانه وه لهو ته نگانه زور ناپه حته پزگاريان بكا. خوداى مهن زنيش نه فرموئ: ﴿إِلَّا إِنْ نَصَرَ اللَّهُ قَرْبًا﴾^۲ تو بزانه كه يارمه تى خودا نزيكه. وه كه له نايه تى تريشا نه فرموئ: ﴿إِنْ مَعَ الْفِرِّسْرِ﴾^۳ له گه ل ته نگانه خوشى و فره ح ديت. بيگومان له پاش ته نگانه فره مانى هه به. واته: چون ته نگانه ديت هه روايش سهر كه وتن ديت. هر بويه خوداى مهن نه فرموئ: ﴿إِلَّا إِنْ نَصَرَ اللَّهُ قَرْبًا﴾^۴ تو بزانه كه يارمه تى خودا نزيكه.

﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾^(٢١٥)

كى مالى پى ده به خوشى

﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾^۱ ليت ده پرسن: چى بيه خشن؟ پييان بلن: هه رشتى چاك كه ده بيه خشن بيدهن به دايك و باننان و به

^۱ فتح الباري (۲۵/۹).

^۲ الزخرف (۸).

^۳ الشرح (۵-۶).

خرمائی نزدیکتانو هه تیوانو هه ژارانو نه وانیه له پندا ماون (پښواران)، لیت ده پرسن چۆن بیه خشن؟
 ئیبنوعه بیاسو و موهاید و تیان: خودای مه زن له مایه تدا بۆی پوون کردونه ته وه که چۆن بیه خشن.
 موقتیلی کوپی حه یان ده لیت: نه مایه ته له سر به خۆ به خشیی ته ته وع (التطوع) هاتوه^۱. واته:
 سامانی خۆتان خرج بکه نه مایه ته له پښگانه وه، وه که له مایه موده دا هاتوه: (دایکت، باوکت، خوشکت،
 براکت، پاشان له وان دواترو دوات^۲، مه یونی کوپی میهران نه مایه ته ی خۆینده وه و پاشان ده لیت:
 نه مه شوینه کانی به خشینه، خۆ باسی ته پل و زوپنا و وینه دارو ته خته و په رده و دیواره کانی
 نه کردوه^۳. پاشان خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ هه چاکه یی نیوه
 بیکه، دیاره خودا پیتی ده زانی. خودا پاداشتتان نه داته وه له سهری زۆر به چاک، چونکه خودا به
 نه ندازه ی گه ردیله یه که ناهه قی له که س ناکات.

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۱۱۱)

جیهاد نه رکیکه له سهر موسولمانان

خودای مه زن نه فرمویت: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ﴾ غه زاتان له سهر نوسراوه. خودای گه وره
 غه زای له سهر موسولمانان فهرز کردوه بۆ نه وه ی شه ی دوژمنان دوورخه نه وه له ناوچه و هه ریمی
 ئیسلام. زهه ری ده لیت: جیهاد پتویسته له سهر هه موو که سی له غه زادا بۆ یان دانیشتی له سهر
 دانیشته که داوای یارمه تی لیکردا، یارمه تی بدات، کاتی داوای هانای لی کرا بجیت به هاناوه. که
 فهرمانی پیکرا ده رچیت بۆ غه زابوات. نه گه ر پتویستیشی پیتی نه بوو له مالی خۆی به مینیت وه (منیش
 وتومه) هه ر بۆیه له فرموده ی سه حیحا هاتوه: (هه رکه سی به ریت و جهنگی له پښگی خودا
 نه کردبیت و به لیشیدا نه هاتبیت که بیکات، نه وه به مردنیکه نه قامی مردوه)^۴، پښغه مبه ری خودا (ﷺ)
 له پۆزی فه تحی مه که که دا فرموویه تی: (له داوای فه تحه وه کلچ کردن نیه، به لام جیهادو لیبران هه یه،
 هه رکات داواتان لی کرا بچن بۆ جیهاد بپۆن)^۵ خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَهُوَ كَرْهٌ لَّكُمْ﴾ هه رچه نه ده
 خۆشتان لیتی نایه. واته: زۆر به لاتانه وه گران و سه خته. هه ر وایشه، چونکه یان ده کوژی یا بریندار

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۶۱۹/۲).

^۲ الحاکم (۶۱۱/۳)، فرموده یه کی باشه (جید).

^۳ ابن ابی حاتم غ: (۶۲۰/۲).

^۴ مسلم (۱۰۱۷/۳).

^۵ فتح الباری (۵۶/۴).

هوى ناوانان به جووله كه (اليهود)

(اليهود) له (الهوده) وه هاتووه، مه بهست پيى خوشه ويستيه. يان (الهود) يانى: تهويه كردن. وهك موسا سهلامى خواى ليبيى وتى: ﴿إِنَّا هَذَا إِلَيْكَ﴾ نيمه گه پايينه ته وه بق لاي تق. واته: تهويه مان كردووه. وهك شه وه بنه پها ته وه ناويرابن، له بهر تهويه كردن و خوشه ويستيان بق يه كترى. وتراويشه: له بهر په يوه ندى و خزمايه تيان به يه هووداوه كوپه گه وره كى يه عقوب. عه مري كوپى عه لا وتى: چونكه نه وان له خوئينده وهى ته وراتا نه جولان (يتهودون).

هوى ناوانان به نه سارا (النصارى)

كاتى عيسا سهلامى خواى ليبيى په وانه كرا، پيويست كرا له سر نه وهى ئيسرائيل شوپنى كه ون به رفهرمانى بن، هاوه له كانى نه هلى ثاينه كهى نه وانه نه سارا بوون. به وه ناوانان له بهر هاوكارى و يارمه تى دانى يه كترى له ناو خوياندا. نه نساريشيان پيوتراوه. وهك عيسا سهلامى خواى ليبيى وتى: ﴿مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُ مَنْ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾^۱ كى بي له پتى خودا يارمه تيم بدا؟ حواره كان وه لاميان داوه كه خومانين له پاى خودا يارمه تى دهرين. قه تاده و ئيبنو جوره يچ نه لين: بويه به و ناوه ناو نران، له بهر شه وه زهويه كدا نيشته جى بوون پيى ده و ترا ناسره ئيبنو عه باسيش هر واى وتووه والله اعلم^۲. وتهى (النصارى) كوى (نصران) وهك (نشاوى) كوى (نشوان) و (سكارى) كوى (سكران) وه به ژنيش وتراوه (نصران). كاتى كه خوداى گه وره كه موحه مدهى (ﷺ) نارد كه دواين پيغه مبه ره و په وانه كراوه به گشتى بق نه وهى ئاده م، پيويسته برپاى پيبيتن و له هر شتيكا فرمانيان پيده كا كوى پايه لى بن و هر شتيكيشى ليقه ده غه كردوون ليى دوركه ونه وه، نه وانه كى كه به رفهرمانان خاوه نباوه پى پاسته قينه ن، ئومه تى موحه مدهى (ﷺ) ناوانراوه به خاوه نباوه پان، له بهر ندى برپاين و نذر پابه ند بوونيان، چونكه نه وان برپاين به هه موو پيغه مبه رانى پيشينه و نه و شته ناديارانه ش له مه به دوا دين هه يه.

سابيئون - الهائبون -

به لام سابينه كان، پاى جياوازيان هه يه له سهريان، سوفيانى سهورى نه لثيت: له له يس كوپى نه بوو سهليمه وه، له مواهيد وه نه لثيت: گه ليكن له نتيوان مه جوس و جووله كه و فله كاندا و هيج ثاينتيكان نيه^۳. ئيبنو جوره يچيش هه روا پيوايه تى كردووه ليبيه وه^۱. پيوايه تيش كراوه له عه تا و سه عيدي كوپى

^۱ ال عمران ۵۲.^۲ الرازي ۹۷/۳ ص ۶۷.^۳ الطبري ۱۴۲/۲.

شہ پہ ستا (الشہر الحرام) کوشتیان، خودای مہ زن ثم ثایہ تی ناردہ خوارہ وہ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ﴾^۱ لیت دہ پرسن: تووشی شہ پ بوون له مانگی شہ پہ سا چوئہ؟ بلن: شہ پ له مانگی وادا گوناہیتی زور گہ ورہ یہ. عہ بدولمہ لیکی کوپی ہیشام کہ ثم باسی پویاہ کردہ، دلئت: له زیادی کوپی عہ بدوللای بہ کانیہ وہ له موحمہ مدی کوپی نیسحاقی کوپی یہ ساری مہ دہ نیہ وہ له کتیبی سیرہ تہ کہ یدا وتویہ تی: پیغہ مہ بری خودا (ﷺ) عہ بدوللای کوپی جہ حشی کوپی پیٹابی نہ سہ دی له مانگی پہ جہ بدا نارد کہ له سہ فہری بہ دری یہ کہ م گہ پاہوہ وہ ہشت دہ سہ تی له کزچہ ریہ کانیشی له گلا نارد، ہیچ کہ سیتی نہ نساریان له گلا نہ بوو نامہ یکی بق نووسی و فرمانی پیدا سہیری نہ کا ہتا دوو پور بہ پنگادا دہ پوات، پاشان سہیری بکاتو لہ سہر نہ وہ پوا کہ فرمانی پیکراوہ. ہیچ کہ سی له ہاوہ لہ کانی ناچار نہ کا له گہ لی پوون. ہاوہ لہ کانی عہ بدوللای کوپی جہ حش له کزچہ ریہ کان بوون. پاشان له بہ نی عہ بدوشہ مسی کوپی مہ ناف: نہ بو حوزہ یفہی کوپی عوتبہ ی کوپی پہ بیعی کورشی عہ بدوشہ مسی کوپی عہ بدومہ ناف بوو کہ له ہاوہ پیمانہ کانی خویان بوو. عہ بدوللای کوپی جہ حش کہ بہرپر سیاری نہ و کزہ لہ بوو، عہ کاشی کوپی میحسہ نیش یہ کیک بوو له بہ نی نہ سہ دی کوپی خوزہ یمہ. له بہ نی نوفہ لی کوپی عہ بدومہ ناف: عوتبہ ی کوپی غہ زوانی کوپی جابیر بوو کہ ہاوہ پیمانی خویان بوو. له بہ نی زوہری کوپی کیلاب: سہ عدی کوپی نہ بی وہ قاص، له بہ نی عہ دی کوپی کہ عب: عامیری کوپی پہ بیعی کہ ہاوہ پیمانیاں بوو، لہ عتری کوپی وائل: واقدی کوپی عہ بدوللای کوپی عہ بدومہ ناف کوپی عہ رینی کوپی سہ علہ بی کوپی یہ ربوع، یہ کیک بوو له بہ نی تہ میمیہ کان کہ ہاوہ پیمانیاں بوو. خالیدی کوپی بہ کیر یہ کیک بوو له بہ نی سہ عدی کوپی لہ یس (لیث) کہ ہاوہ پیمانیاں بوو، له بہ نی حاریسی کوپی فہر: سہوہ یلی کوپی بہ یزا بوو. کاتی کہ عہ بدوللای کوپی جہ حش دوو پور بہ پنگادا پوشت، نامہ کی کردہ وہ سہیری کرد نہ مہ ی تیدا نووسرا بوو: کاتی کہ سہیری ثم نامہ یہ کرد، بہر دہ وام بہ له پوشتن ہتا دہ چیتہ نہ خلہ له نیوان (مہ کہ و تائف) دایہ. لہ وی چاودیری قورہ یش بہ و له ہہ والیان ناگادارمان بکہ، کاتی کہ عہ بدوللای کوپی جہ حش سہیری نامہ کی کرد، دلئت: گوپراپہ ل و بہر فہرمان، پاشان بہ ہاوہ لہ کانی وت: پیغہ مہ بری خودا (ﷺ) فرمانی پیداوم کہ پووم ہتا دہ گہ نہ خلہ، لہ وی چاودیری قورہ یش بکہم. ہتا ہہ والی قورہ یشیاں پی بگہ یم. پی پی نہ داوم ہیچ کہ سی له نیوہ ناچار بکہم (لہ گہ لم بین) ہہر کہ سی له نیوہ نازہ زوی شہ میدی ہہ یہ و حہ زی لیدہ کات با بیت، ہہر کہ سیش پی ناخوشہ با بگہ پتہ وہ، بہ لام من خوم لہ سہر فرمانی پیغہ مہ بری خودا (ﷺ) دہ جم. پوشت و ہاوہ لہ کانیشی له گہ لی پوشتن ہیچ

که سیکیان دوا نه کوت. ږنگی حیجانی گرته بهر، هتا کاتی له معدین بوون له سر فورعه وه که پټی دهوترا بوحران (بحران) سهدی کوپی نهی وه قاصو عوتبهی کوپی غه زوان و شتریکیان لی ون بووبو به شونیا ده که پان، جیا بوونه وه له عه بدوللایو به دوی و شتره که دا ده که پان. عه بدوللای کوپی جه حشو هاوه له کانی پښتن هتا گه یشته نه خله، کاروانیکی قوره یش به لایاندا تپیه پی، میوزو خوراکی بازرگانی قوره یشیان پټی بوو. عمری کوپی حه زده می و عوسمانی کوپی عه بدوللای کوپی موغه یروه برا که ی نه وفلی کوپی عه بدوللای که هردوکیان له مه خزومیه کان بوون. حه که می کوپی که یسانیش له مه ولای هاشمی کوپی موغه یروه بوو. کاتی که نه وانه چاویان پټیان که وت ترسان لیان. به لام له نزیکي نه مان دابه زین. عه کاشی کوپی میحسهن بینینی، کاتی که چاویان پټی که وت ترسیان نه ماو وتیان: عه ماره هیچ ترسیکتان لیان نه بټی. نه مانیش دهستیان کرده پاوژ کردن دهربره یان. نه و کاته یش دواين پوژی مانگی ره جهب بوو، وتیان: سویند به خوا نه گهر نه م شو واز له مانه بیئن خویان ده که یه تنه (حه رم) ناتوانن هیچیان له که لا بکن، خو نه گهر بشیان کوژن له مانگی شه په سا (الشهر الحرام) ده یانکوژن، که وخته دودلپه وه ده ترسان په لاماریان بدن، پاشان توانایان دا به خویان، هاتنه سر کوشتنی نه وانه ی که ده توانن بیانکوژن و نه وهی پټیانه تالانی بکن، واقیدی کوپی عه بدوللای تهمیمی تریکی گرته عمری کوپی حه زده می و کوشتی. عوسمانی کوپی عه بدوللایو حه که می کوپی که یسانیش به دیل گیران، نه وفلی کوپی عه بدوللایش له دهستیان پاپکرو نه یان توانی بیگرن. عه بدوللای کوپی جه حشو هاوه له کانی هاتنه وه به کاروان دوو دیله که وه هتا گه یشته وه لای پیغه مبهری خودا (ﷺ) له مه دینه. نبینوئیسحاق ده لیت: هه ندی که س له که سانی عه بدوللای کوپی جه حشو باسیان کرده، که عه بدوللای به هاوه له کانی ده لیت: له و ده سکه و ته ی به ده دستان هیتاوه پینج یه کی بټی پیغه مبهری خودایه (ﷺ). نه مه له پټش نه ودا بوو خودا پینج یه که فرز بکات له تالانیدا. پینجی جیا کرده وه له و ده سکه و ته بټی پیغه مبهری خودا (ﷺ)، نه وهی مایه وه دابه شی کرد به سر هاوه له کانیدا. نبینوئیسحاق ده لیت: کاتی که گه یشته وه لای پیغه مبهری خودا (ﷺ) فهرمووی: (من فهرانم پی نه کردن به شه کردن له مانگی شه په سا کاروان دوو دیله که ی پاره وستان، رازی نه بوو هیچ شتیکی لی وهرگری. کاتی که پیغه مبهری خودا (ﷺ) نه وهی فهرموو، نه و خه که ده سته وستان وایان زانی نیت نه وان تیاچوون، برا موسولمانه کانیشیان نه و کاره یان له لا گران بوو که کردبویان، قوره یشیه کانیش وتیان: موحه مده دو (ﷺ) هاوه له کانی کوشتریان له مانگی حه رانه کاندا حه لال کرده و خوینیان تیدا پشتوه و مال و سامانیان تیدا به تالانی برده و پیاوانیشیان به دیل گرتوه. هر موسولمانی به لایاندا بجوايه له وانه که له مه که که بوون پټیان دهوت: نه وهی تووشیان هات، تووشیان هات له شه عباندا نه بوو. جووله که یش ده یان وت: که شبین بن به وه له سر

پیغمبری خدا که: عمری کوپی چه زرده می واقیدی کوپی عہدوللا کوشتوی تی. عمر شه په کی د دوست کرد، چه زرده می ناماده ی شه په که بوو واقیدی کوپی عہدوللاش شه په کی هه لگیرساند، خودا نه ووی به سوری خزیاندا هیئا نه ک نه وان کاتی که خه لکی زور بوون له و باره یوه قسه یان ده کرد، خودای مزن هم نایه ته ی ناردده خواره وه بق پیغمبری خودا (ﷺ) فرموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْفَرِّ وَالْحَرَامِ قَاتِلٍ فِيهِ قُلْ قَاتِلٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفَتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ لیت ده پرسن: تووشی شه پ بوون له مانگی شه په سا چونه؟ بلن: شه پ له مانگی وادا گونا میکی زور گوره ویه و پښه ی به ره و خوا به ستو و حاشا له خودا کردن و مالی خوا به پریز نه گرتنه. لی وه دهرنای خه لکه کی (له لای خودا) تاوانی هره مه زنه، ناژاوه یش بق شه پ نانه وه له کوشتن خراپ تره. واته: نه گهر نثوه شه پتان کرد له مانگی شه په سا، خو نه وان بوونه پنگرتان له پتی خوا داو بپواشیان هر به خودا و (مسجد لهرامیش) نه بوو، دهرکردنی نثوه ش که خه لکی نه ووی بوون (اکبر عند الله) له لای خودا گوره تر بوو له ووی نثوه کوشنتان ﴿وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ ناژاوه بق شه پ نانه وه له کوشتن خراپ تره. واته: نه و خوانه ناسانه ناژاری موسولمانه کانیان نه دا بق نه ووی له ناینه که یان پاشگه ز بینه وه، دوی باوه پ هیئان بچنه وه سهر خوانه ناسی. نه وه زور له کوشتن خراپ تره. ﴿وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا﴾ نه وان دهستان لی بهرناده ن، هر له گه ل نثوه شه پ ده کن (هه تا نه گهر بویان بکری) نثوه له ناینه کی خوتان وه ریگپن. واته: نه وانه له سهر نه و پیسپی خزیان هر دهمینو و پاشگه ز نابنه وه وازی لی ناهینن. پاشان خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَمَنْ يَرْكَدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ هر که سیش له دین وهر گه پئو به خوانه ناسی بمری، په نج خه ساری دنیاش و قیامه تیش دهن و ده که ونه ناو جه هه تمه وه تا هه تا هر تیا دهن. نینو نیسحاق ده لیت: کاتی که قورئان هاته خواره وه دهر باره ی هم باسو خودا دهر ووی له موسولمانان کرده وه و له و سختی و نا په حه تیه پزگاریان بوو، پیغمبری خودا (ﷺ) کاروانه که و دیله کانیشی وهر گرت، قوره شیه کان نار دیان بق لای که فیدیه یان لی وهر گری له باتی عوسمانی کوپی عہدوللا و حه که می کوپی که یسانه وه ناژا دیان بکا. پیغمبری خودا (ﷺ) فرموی: (فیدیه تان لی وهر ناگرین هه تا دوو هاوه له که مان دینه وه. واته: (سه عدی کوپی نه بی وه قاصو عوتبه ی کوپی غه زوان) نه گهر نه وان کوشتب نیان نثمه ش دوو هاوه له کی نثوه ده کوژین) سه عدو عوتبه هاتنه وه، پیغمبری خودا (ﷺ) فیدیه ی لی وهر گرتن. حه که می کوپی که یسان موسولمان بوو،

موسولمانیکی چاکیشن، له لای پیغمبه‌ری خودا (ﷺ) مایه‌وه. به‌لام عوسمانی کوپی عه‌بدوللا پوشته‌وه بقره‌که و له‌وی به‌خوانه‌ناسی مرد. نیینوئیسحاق ده‌لئیت: کاتی عه‌بدوللای کوپی جه‌حشو هاوه‌له‌کانی بۆیان ده‌رکه‌وت دوی نه‌و حاله‌ سه‌ختی تیدا بوون، کاتی که قورئان هاته‌ خواره‌وه به‌ هیوای پاداشت بوون، وتیان: نه‌ی پیغمبه‌ری خودا (ﷺ) تایا به‌ هیوای نه‌وه بین به‌ غزایه‌ بۆمان بنووسری و پاداشتی موجه‌یدینی تیا وه‌رگرین؟ خودای مه‌زن نه‌م تاپه‌ته‌ی نارده‌ خواره‌وه: ﴿إِنَّ

الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾^۱

نه‌وانه‌ی له‌ پتی خودا ده‌ریه‌ده‌ن و باوه‌ریان به‌ خودا مه‌یه، له‌ پتی خودا چوونه‌ غزا، به‌ نومیدن بۆیان حیساب بکا، خودا له‌وانه‌ ده‌بوری و دلوفانه. خودا له‌سهر نه‌و کاره‌یان نا‌نومیدی نه‌کردن.

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْتَفِعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْمَغْفُورُ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ﴾^(۲۳) فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لِّمَنْ خَيْرٌ إِنَّ تُخَاطَبُوهُم فَاِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَيْنَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَكِيمٌ﴾^(۲۴)

حه‌را مکردنی (مه‌یی) پله‌ پله‌

نیامی نه‌حه‌مه‌د ریوایه‌تی کردوه له‌ نه‌بو مه‌یسه‌ره‌وه (میسره) له‌ عومه‌ره‌وه که ده‌لئیت: کاتی تاپه‌تی حه‌رام کردنی مه‌ی (تاره‌ق) هاته‌ خواره‌وه، ده‌لئیت: نه‌ی خودایه‌ ده‌ریاره‌ی مه‌یخواردنه‌وه به‌ ته‌واوی بۆمان پوون و ناشکرا که. نه‌م تاپه‌ته‌ی سوره‌تی (البقره) هاته‌ خواره‌وه که نه‌فه‌رمویت:

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ﴾^۱ له‌سهر مه‌یی و قوماریش لیت ده‌پرسن، بلی: تاوانیان گه‌ره‌یه. عومه‌ر بانگ کراو به‌ سه‌ریدا خوینرایه‌وه ده‌لئیت: نه‌ی خودایه‌ ده‌ریاره‌ی مه‌ی به‌ ته‌واوی بۆمان پوون و ناشکرا که. نه‌م تاپه‌ته‌ی سوره‌تی (النساء) هاته‌ خواره‌وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ﴾^۲ نه‌ی کومه‌لی خاوه‌ن باوه‌پان، به‌ سه‌رخوشتی له‌ نوێژ نزیک مه‌بنه‌وه. جاپه‌ره‌ی پیغمبه‌ری خودا (ﷺ) که وه‌ختی نوێژ هات جاپی دا: سه‌رخوشتی نزیک نوێژ نه‌که‌وێته‌وه عومه‌ر بانگ کراو بۆی خوینرایه‌وه ده‌لئیت: نه‌ی خودایه‌ ده‌ریاره‌ی مه‌ی به‌ ته‌واوی بۆمان پوون و ناشکرا که. نه‌و دوو تاپه‌ته‌ی سوره‌تی (المائده) هاته‌ خواره‌وه، عومه‌ر بانگ کرا بۆی

^۱ این مشام (۲۵۲/۲-۲۵۵).

^۲ النساء (۴۳).

خوینرایوه که گه‌یشته ^۱ ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوُونَ﴾^۱ نایا نئیوه ده‌س له‌و کارانه هه‌لده‌گرن؟ عومر ده‌لئیت: ده‌ستممان هه‌لگرت، ده‌ستممان هه‌لگرت^۲ هر وا نه‌بوداودو تیرمیزی و نه‌سانی پویایه‌تیان کردوه^۳ عه‌ل کورپی مه‌دینی ده‌لئیت: نه‌م سه‌نده چاک و سه‌حیحه، تیرمیزی به‌سه‌حیچی داناو، به‌و زوانه نه‌م فهرموده‌یه دیسان له‌گه‌ل نه‌و فهرمودانه‌ی ئیمامی نه‌حمه‌د پویایه‌تی کردوون له‌ پئگی نه‌بوهره‌یره‌وه دئته‌وه له‌م نایه‌ته‌ی سوره‌تی مائیده‌دا که خودای مه‌زن نه‌فهرمویت: ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾^۴ نه‌ی نه‌وانه‌ی بپواتان هیناوه، مه‌یخوری و قومار کردن و کئیل په‌رستی و گره‌و له‌سه‌ر تیر کردن، له‌ کاره‌کانی شه‌یتان، خوټانی لی بپارین، هه‌تا پزگار بن. خودای گه‌وره نه‌فهرمویت: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾ پرسپارت لی ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی مه‌ی و قومار. ده‌رباره‌ی مه‌ی وه‌ک گه‌وره موسولمانان عومری کورپی خه‌تاب (په‌زای خوی لی بی) ده‌لئیت: هه‌ر شتی ناوه‌ز نه‌هئیل و تئکی بدا، وه‌ک به‌و زوانه له‌ سوره‌تی مائیده‌دا باسی دئیت، (میسر)یش قوماره^۵ پاشان نه‌فهرمویت: ﴿قُلْ فِيهِمَا إِتْمَ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ بلی: تاوانیان گه‌وره‌یه‌و بۆ خه‌لکیش به‌هره‌یان هه‌یه‌و، تاوانه‌که له‌ به‌هره‌که‌یان زۆرتره. خو دیاره خراب و تاوانه‌که‌یان بۆ دینه‌ن سووده‌کانیشی دنیایی یه، سوودی هه‌یه بۆ هه‌رس کردن فریټدانی که‌ک وه‌رگرتن له‌ نرخه‌که‌ی بۆ فروشتن و گپزانی له‌گه‌ل خو بۆ به‌کاره‌یتانی له‌ پئگه‌ویانداو. به‌لام نه‌م به‌رزه‌وه‌ندیانه هه‌ر جیی باس نیه به‌رانبه‌ر زیانه‌کانی و به‌دفعه‌په‌کانی و خراپه‌کانی که‌ئیجگار زۆرترن، هه‌ر بۆیه خودای مه‌زن نه‌فهرمویت: ﴿وَإِنَّهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا﴾ تاوانه‌که‌یان له‌ به‌هره‌که‌یان زۆرتره. جا نه‌م نایه‌ته هه‌ره‌شه‌یه بۆقه‌ده‌غه کردنی. هه‌رچه‌نده به‌ پوونی حرامی نه‌کردوه به‌لام ئاماژه‌ی بۆ کردوه، عومری کورپی خه‌تابیش (په‌زای خوی لی بی) کاتی که‌ بۆی خوینرایوه ده‌دیگوت نه‌ی خودایه ده‌رباره‌ی مه‌ی به‌ ته‌واوی بۆمان پوون و ناشکرا که. هه‌تا نایه‌ت له‌ سوره‌تی (المائده) دا هاته خواره‌وه حرامی کرد وه‌ک خودای مه‌زن نه‌فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ

^۱ المائدة (۹۱).^۲ أحمد (۵۳۱/۱)، فهرموده‌یه‌کی مورسه‌له.^۳ أبوداود (۷۹/۴)، تحفة الاحوذی (۴۱۵/۸)، النسائی (۲۸۷/۸)، مورسه‌له.^۴ المائدة (۹۰).^۵ أحمد (۳۵۱/۲).

ذَكَرَ اللَّهُ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ؟^۱، نهی کومه‌لی خاوه‌ن باوه‌پان مه‌ی خوری و قوما‌ر کردن و کتیل په‌رستی و گره و له‌سر تیر کردن له کاره‌کانی شه‌یتان، خوتانی لی بیاریزن هه‌تا تووشی پزگاری بن. شه‌یتان مه‌به‌ستی نه‌مه‌یه به‌مه‌ی خواردن و قوما‌ر نا‌ژاو‌ه‌تان بخاته ناو له نویژو یادی خودا لاتان دا، نایا نیژه ده‌س له و کاراته به‌ر نه‌دن. به ویستی خودا به‌و زوانه قسه له‌م باسه ده‌کین له سورته‌تی (المائده) دا. نیبنوعومرو شه‌عبی و موجهیدو قه‌تاده و په‌بیعی کوپی نه‌نس و عه‌بدوره‌حمانی کوپی زه‌یدی کوپی نه‌سلم و تیان: نه‌م نایه‌ته هاته خواره‌وه له‌سر عه‌ره‌ق ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ﴾ ده‌ریاره‌ی مه‌ی و قوما‌ر لی‌ت ده‌پرسن، بلی: تاوانیان گه‌وره‌یه. پاشان نه‌و نایه‌ته‌ی سورته‌تی (النساء) هاته خواره‌وه. دوا‌ی نه‌ویش نه‌و نایه‌تانه‌ی سورته‌تی (المائده) هاتنه خواره‌وه و عه‌ره‌قیان حه‌رام کرد.^۲

فه‌رماندان به به‌خشینی مال زیاده له پیو‌یست

﴿وَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْغَفَوُ﴾ وه لی‌ت ده‌پرسن، چی له پی‌ی خودا به‌خت که‌ن؟ بلی: زیاده له پی‌یستان ﴿الْغَفَوُ﴾ (به مه‌نسوبی و به مه‌رفوعیش خو‌ینراوه‌ته‌وه). هه‌ردووکیان چاکه و جیی خو‌یه‌تی. حه‌کم ده‌لیت له می‌قسه‌مه‌وه له نیبنوعه‌بیاسه‌وه ﴿وَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْغَفَوُ﴾ ده‌لیت: نه‌وه‌ی له پی‌یستی مال و مندالت زیاده.^۳ هه‌ر وایش پی‌وایه‌ت کراوه له نیبنوعومرو موجهیدو عه‌تاو عیکرمه و سه‌عیدی کوپی جوبه‌یرو موجه‌مه‌دی کوپی که‌عب و حه‌سن و قه‌تاده و قاسم و سالم و عه‌تا‌ی خو‌راسانو و په‌بیعی کوپی نه‌نس و که‌سانی تریشه‌وه.^۴ نیبنوجه‌ری‌ر پی‌وایه‌تی کردوه له نه‌به‌هوره‌یره‌وه، ده‌لیت: پی‌وای ده‌لیت: نه‌ی پی‌غه‌مه‌ری خودا دیناریکم هه‌یه. فه‌رمو‌ی: (له خو‌ندا خه‌رجی بکه) ده‌لیت دیناریکی ترم هه‌یه، فه‌رمو‌ی: (خه‌رجی بکه بۆ خیزانه‌که‌ت) ده‌لیت: هی ترم هه‌یه، فه‌رمو‌ی: (خه‌رجی بکه بۆ کو‌ره‌که‌ت) ده‌لیت: هی ترم هه‌یه، فه‌رمو‌ی: (خۆت باشتر ده‌زانی)^۵ واته: به کتیی بده‌ی باشه (موسلم پی‌وایه‌تی کردوه له سه‌حیحه‌که‌یدا. دیسان موسلم پی‌وایه‌تی کردوه له جابیره‌وه که پی‌غه‌مه‌ری خودا (ﷺ) فه‌رمو‌یه‌تی: (له خو‌ته‌وه ده‌س پی‌ بکه (پی‌ی ببه‌خشه)، بیگومان زیاده‌ی مشت بۆ خیزانته، زیاده‌ی شت له خیزانت بۆ خزمه‌کاته، بیگومان زیاده له که‌سو

^۱ المائده (۹۰-۹۱). ابن ابی حاتم غ: (۲/۳۶۷).

^۲ الطبری (۴/۳۳۱-۳۳۶).

^۳ ابن ابی حاتم غ: (۲/۶۵۶).

^۴ ابن ابی حاتم غ: (۲/۶۵۶-۶۵۷).

^۵ الطبری (۴/۳۴۰).

کارت شتیگه ناواو ناوایه) وه له فهرمودهدا دیسان هاتوه: (نهوهی ئادهم تق نهگه زیادهی سامانت بیه خشی چاکه بۆت، وه نهگه بیهیگریته وه خراپه بۆت، لۆمه ناکرئی له سه ره نهوه پئی بژی) ۲ پاشان خودای مه زن نه فهرمویت: ﴿كَذَٰلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۷﴾ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ تا به و جۆره خودا نیشانه کانی خۆیتان نیشان ئهدا، به لکو ئیوه بتوانن بیر بکه نه وه. هه م له دنیا و هه م له قیامه تیش واته: وه ک چۆن ئه م خزمانه تان بۆ جیا ده کاته وه و پوون و ناشکرای ده کات بۆتان، هه ر به و جۆره یش نیشانه کانی تریشتان بۆ پوون ده کاته وه له بپیارو به لئین و هه ره شه کانی شیدا تا بیر بکه نه وه له کاری هه ردو دنیا تان. عه لی کوپی نه بوته لحه له ئیبنوعه بیاسه وه ده لئیت واته: بیر بکه نه وه له نه مانی دنیا و له ناوچوونی و پوه و قیامه ت چوون و به رده وامی پۆئی قیامه ت ۳.

چاکسازی له سامانی هه تیواندا

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَاطَبُوا فِي أَخْوَانِكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَيْنَاكُمْ﴾ لیت ده پرسن ده رباره ی هه تیوان چۆن بین؟ بلن: نهگه به دلسۆزی ناگاتان لئیان بی کاری چاکه. نهگه له که ل ئیوه ده ژین، وه ک براو خوشکی خۆتان بن، خودا ده زانی کێ به دفه په و کێ کار چاکه، نهگه ر خودا بیویستایه ئه رکی ئی گران ده کردن، ئیبنوجهریر پریویه تی کردوه له ئیبنوعه بیاسه وه، ده لئیت: کاتێ ئه م ئایه تانه هاتنه خواره وه: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتَامَىٰ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ ۴ مه چنه نزکی مال و سامانی هه تیوان مه گین به چه شنێ که باشتر (بپاریزی). ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ ۵ نه و که سانه ی به ناره واداری هه تیوان دوخۆن، با بزائن که ناگرێ ده خه نه ناو هه ناویانه وه، تووشی ناگرێکی به هه لپه و بلئیه سه دهن. نه و که سانه ی که هه تیویان له لای وه لسه گرتن هه تا ده یانخوارد یان خراپ ده بوو. نه و کاره زۆر گران بوو له سه ریان و نه وه یان له لای پیغه مه بری خودا (ﷺ) باسکرد خودای مه زن ئه م ئایه ته ی ناره ده خواره وه: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَاطَبُوا فِي أَخْوَانِكُمْ﴾ لیت ده پرسن ده رباره ی

۱ مسلم (۶۹۲/۲).

۲ مسلم (۱۰۳۶).

۳ الطبري (۳۴۸/۴).

۴ الانعام (۱۵۲).

۵ النساء (۱۰).

هه‌تیوان چۆن بن؟ بلی: نه‌گه‌ر به دلسۆزی ناگاتان لییان بی کاری چاکه، نه‌گه‌ر له‌گه‌ل ئیوه ده‌ژین، وه‌ک براو خوشکی خۆتان بن، پاشان خواردن و خواردنه‌وه‌ی خۆیان تیکه‌ل به خواردن و خواردنه‌وه‌ی هه‌تیوان کرده‌وه^۱ هه‌روا نه‌بودا و دونه‌سانی پڕیویه‌تیان کرده‌وه^۲، حاکییش له‌ موسته‌دره‌که‌که‌یدا هه‌تیوانه‌تی^۳ زۆریکیش پڕیویه‌تیان کرده‌وه له‌ هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌که‌دا وه‌ک موجه‌ید و عه‌تاو شه‌عبی کوپی ئیبنه‌بی له‌ یلاو قه‌تاده‌وه‌که‌سانی تریش له‌ زانایانی پێشین و پاشینه^۴ وه‌کیعی کوپی جه‌پ‌راخ پڕیویه‌تی کرده‌وه له‌ عانیشه‌وه‌ (په‌زای خۆای لی بی) ده‌لێت: من پێم ناخۆشه‌ مالی هه‌تیوانم له‌ لا بی و خراپ ببی، هه‌تا وای لی دئی خواردن و خواردنه‌وه‌ی خۆم تیکه‌لی خواردن و خواردنه‌وه‌ی نه‌وان بکه‌م^۵ پاشان خۆدای مه‌زن نه‌فرمویت: ﴿قُلْ إِصْلَاحٌ لِّمَنْ حَرِّبٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَلَا وَفَاءَ بَیِّنٍ﴾ بلی: چاکسازی (تیکه‌لاوی کردن) بۆ نه‌وان چاکتره‌وه. نه‌گه‌ر تیکه‌ل بن له‌گه‌لیاندا (خراپ نیه) براتان. واته‌: نه‌گه‌ر خواردن و خواردنه‌وه‌ی خۆتان تیکه‌ل به‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ی نه‌وان کرد گونا‌ه‌تان ناگا. چونکه‌ نه‌وا‌فه‌ برای ئایینی ئیوه‌ن. ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ﴾ خۆدا ده‌زانێ کێ به‌دفعه‌په‌وه‌ کێ کار چاکه‌وه‌ پاشان خۆدای مه‌زن نه‌فرمویت: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ نه‌گه‌ر خۆدا بیویستایه‌ نه‌رکی لی گران ده‌کردن، خۆدا خاوه‌ن ده‌سته‌لاتی له‌ کارزانه‌وه‌ به‌لام خۆدا ده‌رووی لی کردنه‌وه‌وه‌ له‌سه‌ری سووک کردن و پێی پێدان که‌ تیکه‌لیان بن به‌ شیوه‌یه‌کی چاک. وه‌ک نه‌فرمویت: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾^۶ مه‌چه‌ نه‌زیک مال و سامانی هه‌تیوان مه‌گین به‌ چه‌شنی که‌ باشتر (پیاره‌تری)، به‌لام پێگه‌ دراوه‌ به‌ هه‌زار که‌ لێی بخوات به‌ شیوه‌یه‌کی چاک، یان به‌ مه‌رجی نه‌گه‌ر خۆدا ده‌رووی لیکرده‌وه‌ بۆیان قه‌ره‌بوو بکاته‌وه‌ یان قه‌ره‌بووشی نه‌کاته‌وه‌، وه‌ک به‌و زوانه‌ له‌ سوره‌تی (النساء) باسی دیت دا به‌ ویستی خۆدای مه‌زن.

^۱ الطبري (۳۵۰/۴).^۲ أبوداود (۲۹۱/۳)، النسائي (۲۵۶/۶)، حاکم و زه‌ه‌بی به‌ سه‌حیحیان داناوه‌.^۳ الحاکم (۱۰۳/۲).^۴ الطبري (۳۵۰/۴-۳۵۳).^۵ الطبري (۳۵۰/۴).^۶ الانعام (۱۵۲).

﴿وَلَا تُنْكِرُوا الشِّرْكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ ۚ وَلَا مُمْسِكَةً خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تُنْكِرُوا الشِّرْكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ ۚ وَيَسِّرُ الْيُسْرَىٰ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾﴾

قدهغه کردنی هاوسه رگیری له گه ل ژنان و پیاوانی بت په رستان

﴿وَلَا تُنْكِرُوا الشِّرْكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ﴾ ژنانی بت په رست ماره مه کون هتا باوه په ده مینن. خدای مزن هاوسه رگیری قدهغه کردوه له خاوهن باوه پان له گه ل شو ژنانه ی که بت په رستن. دیاره نه گه ر مه بست گشت بې دینیک بویه، باسی گشت ژنه بت په رستیکی ده کرد له نه هلی کتیب و بت په رسته کان. بویه ژنانی نه هلی کتیبی تایه بت کردوه و نه فهرمویت: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ إِذَا ءَاتَتْهُنَّ أَجُورُهُنَّ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَفِحِينَ﴾^۱ شو ژنه داوین پاکانه شی که پیش له نیوه کتیبیان پندراوه، به و مەرجه که ماره ییہ کانیان بده نی، خوشتان ده بی داوین پاک بن نه داوین پیس. علی کوی نه بوته لحه ده لیت له نیب نو عه بیاسوه له م ده قدا که خدای گوره نه فهرمویت: ﴿وَلَا

نُکِرُوا الشِّرْكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ﴾ ژنانی بت په رست ماره مه کون هتا باوه په ده مینن. خدای مزن له ودا ژنانی نه هلی کتیبی جیا کردوته و^۲ موجهیدو عیکرمه و سه عیدی کوی جوبه یرو مه کحول و حه سنو زه حاکو زهیدی کوی نه سلمو په بیعی کوی نه نسو که سانی تریش هروایان وتوه^۳ و تراوه: به لکو مه بست به و نه و موشریکانه ن که بت په رستن، به هیچ شیوه یه ک باسی نه هلی کتیبی تیدا نه هاتوه. نه مانایه له یه که مه و نه زیکه (والله اعلم). نیب نو جه ریر داوای باس کردنی کړ ده نگی زانایانی کردوه له سر پئ پیدانی هاوسه رگیری له گه ل ژنانی نه هلی کتیب، ته نیا عومر نه و هی پئ ناخوښه، له بهر نه و نه کا خه لکی واز له ژنانی موسولمان بینن یان له بهر هر مانایه کی تر و نه بوکوره یب پړیوایه تی کردوه له شه قیقوه، ده لیت: حوزه یه ژنیکی جووله که ی ماره کرد، عومر نامه یه کی بؤ نووسی پئی وت: وازی لې بینن. نه میش نامه یه کی بؤ نووسی ده لیت: نایا و ده زانی حه رانه هتا وازی لې بینم؟ ده لیت: وا نازانم نه و نه حه رانه، به لام من ده ترسم ژنه خراپه کانیان بکه نه

^۱ المائدة (۵).

^۲ الطبری (۴/۳۶۷).

^۳ ابن ابی حاتم غ: (۲/۶۶۹-۶۷۱).

^۴ الطبری (۴/۳۶۶).

هاوسر^۱ ثم سه نه ده سه حیه. ئینوجهریر پیوایه تی کردوه له زهیدی کوپی وه مه به وه ده لیت: عومری کوپی خه تاب ده لیت: موسولمان ژنی مه سیحی ماره ده کا. به لام مه سیحی ژنی موسولمان ماره ناکات^۲. ئینونه بی حاته م پیوایه تی کردوه له ئینو عومره وه، که هاوسه رگیری ژنی نه هلی کتیی پی ناخوش بووه. ﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ﴾ ژنانی بت په رست ماره مه کن مه تا باوه ده هینن. ته ئویل کردوه^۳. بوخاری ده لیت: ئینو عومر ده لیت: من نازانم هیچ شیرکی له وه گوره تر بی که ژنی بلن: په روه ردگاری ئو عیسیه^۴. له هه ر دو سه حیه که دا هاتوو له نه بو هوره یه وه له پیغه مبه روه (ﷺ) فرموویه تی: (له بهر چوار مه به ست ئافره ت ده خوازی: یان بۆ مال و سامانه که ی، یان له بهر بنه ماله که ی، یان له بهر جوانیه که ی یان له بهر دینداریه که ی جا تۆ ئافره تی دیندار بهینه تا ده ست پ به رکه ت بیت) موسلیمش له جابیره وه هه ر وا پیوایه تی کردوه^۵ هه ر له وه له ئینو عومره وه که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرموویه تی: (ئهم دنیا خۆشیه، چاکترین خۆشی دنیا ش ئافره تییکی چاکه)^۶ خدای مه زن نه فره رمویت: ﴿وَلَا مَنَّهُ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ﴾ که نیه کیکی بپوادار باشتره له ژنه (نازادیکی) بت په رست با (ژنه بت په رسته که) سه رسامیشی کردبن. هه روه ها نه فره رمویت: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا﴾ ژنانی موسولمانیش ماره مه کن له بت په رستان مه تا باوه نه هینن. وه ک خدای گه وره له ئایه تیکی ترا نه فره رمویت: ﴿لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ﴾^۷ نه ئهمان بۆ ئه وان ده شین و نه ئه وانیش بۆ ئهمان ده شین، (واته: بۆ یه ک حه لال نین) ﴿وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ﴾ کۆیله یه کی بپوادار باشتره له (نازادیکی بت په رست با سه رسامیشی کردبن) خاوه ن ده سه لاتیش بی. چونکه پیاوی موسولمان زۆر چاکتره (با عه بدییکی حه به شیش بی) له بت په رست. ﴿أَوَلَيْكَ يَدْعُونَ إِلَى الْآثَارِ﴾ ئه وان ده یانه وی ئیوه به ره و ناگر راکیشن واته: ژیان له که ل ئه وانه و تیکه لاوی کردیان به ره و خۆشه ویستی دنیا ده تانبات و پیزی دنیا ئه دن به سه ر پۆزی دوایداو

^۱ الطبری (۳۶۶/۴).^۲ الطبری (۳۶۶/۴).^۳ ابن ابی حاتم غ: (۶۷۱/۲).^۴ فتح الباری (۳۲۶/۹).^۵ فتح الباری (۳۵/۹)، مسلم (۱۰۸۷/۲).^۶ مسلم (۱۰۸۷/۲).^۷ مسلم (۱۰۹۰/۲).^۸ الممتحنة (۱۰).

باشه پڙڌ نه وېش زږد خرابه. ﴿وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِازْنِهٖ﴾ خودايش ده يه وي به نيزنى خوى له گوناختان بېورئ و بتانگه ټينټه به هشت. به په يامه كى و به وى فه رمانى پيداوون و به وېش لنى قه ده غه كردون. ﴿وَبَيْنَ اَيْتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ﴾ خودا هم نيشانانه ي خوى بؤ مه ردم پوون ده كاته وه به لكو بېر بكه نه وه.

﴿وَسْأَلُوْكَ عَنِ الْمَحِيْضِ ۖ قُلْ هُوَ اَذَى فَاَعْرَظُوْا اِلَى الْاَسَاءِ فِي الْمَحِيْضِ وَلَا تَقْرُبُوْهُنَّ حَتّٰى يَطْهَرْنَ ۚ فَاِذَا ظَهَرْنَ فَأْتُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِيْنَ وَيُحِبُّ الْمُنْطَهِرِيْنَ﴾ ﴿٣٣﴾ نَسَاؤَكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ اَنّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ وَاَتَقُوا اللّٰهَ وَاَعْلَمُوْا اَنَّكُمْ مُّلَقُوْهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ ﴿٣٤﴾

فهرماندان به سرچيى نه كردن له كاتى عوزى ژنانده

﴿وَسْأَلُوْكَ عَنِ الْمَحِيْضِ ۖ قُلْ هُوَ اَذَى﴾ له باره ي بئ نويږي وه لټ دېرسن، بلئ: نه وه نازاريكه. نيماى نه حمد پړوايه تى كړده له نه نه سه وه كه جووله كه نه گه ر نافرده تانيان بكه وتايه ته بټويږي، نانيان له گه ل نه ده خواردن و، له مالدا له گه ليان دانه نه نيشتن هاوه لان له پټغه مېريان (ﷺ) پرسى له و باره ي وه، هم نايه ته هاته خواره وه ﴿وَسْأَلُوْكَ عَنِ الْمَحِيْضِ ۖ قُلْ هُوَ اَذَى فَاَعْرَظُوْا اِلَى الْاَسَاءِ فِي الْمَحِيْضِ وَلَا تَقْرُبُوْهُنَّ حَتّٰى يَطْهَرْنَ﴾ له باره ي بئ نويږي ژنانده لټ دېرسن، بلئ: نه وېش نازاريكه. نه و چند پږه ي خوينيان هيه سرچيى ژنانتان مه كنه. هه تا كوتايى نايه ته كه. پټغه مېرى خودا (ﷺ) فه رموي: (هموو شتيكى له گه لدا بكن جگه له سرچيى) نه و هواله به جووله كه كان گه يشت وتيان: هم پياوه ده يه وي هرچى كارى نيمه هيه پټچه وانه كى بكات. نوسه يدي كوپى خوزه ير و عيبادى كوپى بېشر هاتن و وتيان: نه ي پټغه مېرى خودا جووله كه كان ناواو ناوا ده لټن: ناي سرچييان له گه لدا نه كين؟ په ننگى پټغه مېرى خودا (ﷺ) نه ونده گورا هه تا وا گومانمان برد كه پټغه مېر (ﷺ) لټيان توږه بوويټ، پوشتنه دهره وه، له قاپن شير به شيدانو خواردiane وه، به وده زانيان كه پټغه مېر (ﷺ) توږه نيه لټيان^۱. خوداى مه زن نه فه رمويټ: ﴿فَاَعْرَظُوْا اِلَى الْاَسَاءِ فِي الْمَحِيْضِ﴾ نه و چند پږه ي خوينيان هيه سرچيى ژنانتان مه كنه. واته دواين وهك پټغه مېر (ﷺ) فه رمويټ: (هموو شتيكى له گه لدا بكن جگه له سرچيى)^۲ هر له بهر نه وه يه زږينه ي زانايان ده لټن دروسته يارى كردن له گه ل ژندا له كاتى بټويږيدا جگه سرچيى كردن له گه لى.

^۱ احمد (۱۲۲/۳)، فه رموده يكي سه حيحه.

^۲ مسلم (۲۴/۱).

نه بوداود پړوايه تې كړدوه له عيكرمه و له هندی له خیزانه كانی پیغه مبهروه (ﷺ) كه پیغه مبهري خودا (ﷺ) كاتې شتيكي له خیزانتيكي چه یزداري بويستايه پوښاكيتي نه دا به سر شرميا، نه بوجه عفری كوپې چه رير پړوايه تې كړدوه له مسروق كه وته پي (به سوري ولاغ) بې لای عايشه و ده لیت: سه لامی خوا له پیغه مبهرو خیزانه كانی. عايشه ده لیت: باوكی عايشه یه، به خیر بې به خیر بې (مرحبا مرحبا) ئیزنیان پنداو هاته ژورده وه ده لیت: من دهموي پرسپاریكت له شتيك لي بكم، من شهرميش ده كم، عايشه ده لیت: بیگومان من دايكي توم و توش كوپې منی، چی بې پیاو دروسته له ژنه كيدا كه له چه یزدا بې؟ عايشه ده لیت: هممو شتيكي بې هیه جگه له شهرمی (لا فرجها)^۲ نه مه قسه ئیبنوعه بباسو مواهیدو حه سنو عيكرمه شه. منیش ده لیت: له گال خوتنو خواردنو خواردنه وه حه لاله به بی ناكوكی له نیوان زانایاندا، عايشه ده لیت: پیغه مبهري خودا (ﷺ) فره منی پيكرم كه سهری بشورم من له چه یزدا بووم. سهری ده كرده سر كوشم و منیش له چه یزدا بووم، قورناني ده خویند،^۳ هر له فرموده ی سحیحا هاتوه له عايشه وه ده لیت: من قهیم ده گرت له پله گزشت و من له چه یزدا بووم، ئینجا نه مدایه ده ستي پیغه مبهرو (ﷺ) نه ویش دهمی ده خسته شوي نی دهمه كی من (و ده لیتی خواره دوه). له خواردنه و شداپاش خوم ده خوارد نه مدایه ده ستي نه، نه ویش دهمی ده خسته شوي نی دهمه كی من كه لیته وه لیتم ده خواره دوه^۴ وه له هر دوو سحیحه كه دا هاتوه له مهیمونی كچی حارسى هیلالیه وه، ده لیت: پیغه مبهري خودا (ﷺ) بیویستايه یاری له گال ژنی له خیزانه كانی بكات كه له چه یزدا بوايه فره منی پیده كرد نیوان ناك و نه ژنوی به باشی داپوشیت. نه مه و ته ی بوخاریه^۵ له هر دوو سحیحه كه دا هاتوه له عايشه وه به و جوړه. نیمامی نه حمه دو نه بوداودو تیرمیزی و ئیبنوماچه پړوايه تیان كړدوه له عه بدوللای كوپې سعدی نه نساریه وه كه پرسپاری له پیغه مبهري خودا كرد (ﷺ) چیم بې حه لاله له ژنه كم كه له چه یز دایه؟ فره موی: (نه وهی له سر پوښاكه وهی)^۶ واته: شهرمی داپوشرابی (نه وی تری حه لاله). خودای موزن نه فره مویت: ﴿وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ﴾ پاوه ستن تا پاك ده بڼه وه، ته فسیری ئم ده قهیه كه

^۱ أبوداود (۲۸۶/۱)، فرموده یه كی مورسه له.

^۲ الطبري (۳۷۸/۴).

^۳ فتح الباري (۴۷۹/۱).

^۴ مسلم (۲۴۵/۱).

^۵ فتح الباري (۴۸۳/۱)، مسلم (۲۴۳/۱).

^۶ فتح الباري (۴۸۰/۱)، مسلم (۲۴۲/۱).

^۷ أحمد (۳۴۲/۴)، أبوداود (۱۴۵/۱)، تحفة الاحوذی (۴۱۵/۱)، ابن ماجه (۲۱۳/۱)، سنده كانی حه سنده.

نه فرمویت: ﴿فَاعْتَرِلُوا الْإِنْسَاءَ فِي الْمَحِيضِ﴾ دور که ونه وه له هاوسره کانتان له کاتی هیزدا. نزیك بوونه وه لیان به مه بهستی سه رجییی کردن قه دهغه کراوه هتا له هیزدا بن، ده یاره که پاک بوونه وه و خوینه که نه ما دروسته. نه فرمویت: ﴿فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ﴾ هر کاتی له خوین پاک بوونه وه، له و جیه وه که خوا فرمانی پیداون بویان بپدن. نه م دهقه پینمای و پئ نیشاندانی تیدایه بؤ پوشتن بؤ لایان دوی خؤ شوردن. زانایان کؤ دهنگن کاتی که نافرته خوینی هیزی نه ما و برا. دروست نیه سه رجییی له گه ل کردنیان هتا خویان نه شؤرن به ئاو یان نه گره یان توانی خویان بشؤرن ده بی تهیه موم بکن به و مه رجانه ی تهیه موم هیه تی. ئیبنوعه بباس ده لیت: ﴿حَتَّى يَطْهَرْنَ﴾ هتا پاک ده بنه وه له خوین ﴿فَإِذَا تَطَهَّرْنَ﴾ کاتی به ئاو خویان شؤرد. مواهیدو عیکرمه و حه سن و موقتیلی کوپی حیان و له یسی کوپی سه عدو که سانی تریش هر وایان وتوه^۱.

قه دهغه کردنی سه رجییی له غه یرمز شهرمه وه (فی الدبر)

﴿مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ﴾ له و جیه وه که خوا فرمانی پیداون. ئیبنوعه بباس و مواهیدو که سانی تریش وتویانه: مه بهستی پئی شهرمه (الفرج)^۲ نه م دهقه به لگه یه له سه رنه چونه لای هاوسر له دواوه (الدبر) وه که به و زوانه باسی لی ده کوی به ویستی خودای مزن. نه بوزه پین و عیکرمه و زه حاک و که سانی تریش ده لین: ﴿فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ﴾ له و جیه وه که خوا فرمانی پیداون بویان بپدن. واته: کاتی که پاک بوونه وه و هیزه که یان نه ما^۳ هر بویه نه فرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَّبِينَ﴾ خودا نه و که سانه ی خؤش ده وی که له گونا هه شیمان. با چه ندین جار گونا هیشیان کردی ﴿وَيُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾ نه وانه شی خؤش ده وی که به پاک و خاوینی بژین و خویان دور ده گن له کاری پیسو به ئازار که قه ده غه یان لی کراوه وه که سه رجییی کردنی هاوسر له هیز دا یان له غه یره ز شوینی خویه وه که خودا فرمانی پیداون.

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۶۸۲-۶۸۳).

^۲ ابن ابی حاتم غ: (۶۸۴/۲).

^۳ ابن ابی حاتم غ: (۶۸۵-۶۸۶/۲).

هؤی هاتنه خوارمودی نایه‌تی ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ﴾

﴿نَسَاؤُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ﴾ ژانانتان کینگهی خۆتانن. ئیبنوعه‌بیاس ده‌لئیت: (الحرث) شوینی مندال^۱. ﴿فَأَتُوا حَرَّتُكُمْ أَنِّي شِئْتُكُمْ﴾ بچنه کینگهی خۆتانه‌وه له هەر کوپوه ده‌تانه‌وی. واته: چۆنتان حەز لئیه، له پێشه‌وه، له پاشه‌وه، له یه‌که ده‌مه‌وانه‌وه (شوینه‌وه) وه‌که چەندین فەرمووده هاتوه له‌و باره‌یه‌وه. بوخاری پریوایه‌تی کردوه له ئیبنومنگه‌ده‌ر ده‌لئیت: له جابیرم بیستم ده‌لئیت: جووله‌که‌کان ده‌یان وت: نه‌گەر چوونه لای ئافره‌ت له پاشه‌وه بی‌ت نه‌و منداله خێل ده‌رده‌چێت، ئه‌م نایه‌ته هاته خواره‌وه: ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ فَأَتُوا حَرَّتُكُمْ أَنِّي شِئْتُكُمْ﴾ ژانانتان کینگهی خۆتانن، بچنه کینگهی خۆتانه‌وه له هەر کوپوه ده‌تانه‌وی. موسلیم و نه‌بوداوودیش پریوایه‌تیان کردوه^۲ ئیبنونه‌بی حاته‌م پریوایه‌تی کردوه: له موحه‌ممەدی کوپی منکه‌ده‌ر که جابیری کوپی عه‌بدوللاوه هه‌والی پێدرا جووله‌که وتیانه به موسولمانان: هه‌رکه‌سی چووه لای ئافره‌تی له پاشه‌وه نه‌و منداله خێل ده‌رده‌چێت، خودای مه‌زن ئه‌م نایه‌ته‌ی نارد خواره‌وه: ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ فَأَتُوا حَرَّتُكُمْ أَنِّي شِئْتُكُمْ﴾ ژانانتان کینگهی خۆتانن. له هەر کوپوه ده‌تانه‌وی بچنه کینگهی خۆتانه‌وه. ئیبنوجوره‌یج له‌م فەرمووده‌یه‌دا ده‌لئیت: پێغه‌مبهری خودا (ﷺ) فەرموویه‌تی: (له پێشه‌وه له پاشه‌وه نه‌گەر نه‌وه له شه‌رمه‌وه بوو (الفرج))^۳ ئیمامی ئه‌حمەد پریوایه‌تی کردوه له ئیبنوعه‌بیاسه‌وه، ده‌لئیت: ئه‌م نایه‌ته که خودای مه‌زن ئه‌فەرمویت: ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ﴾ ژانانتان کینگهی خۆتانن، هاته خواره‌وه له‌باره‌ی چەند که‌سیکی ئه‌نساریه‌وه که هاتنه لای پێغه‌مبهری خودا (ﷺ) پرسیاریان لێکرد، پێغه‌مبهر (ﷺ) فەرمووی: (به هه‌موو شتیه‌که بچنه لایان، نه‌گەر نه‌و سه‌رجی‌یی یه‌ له شه‌رمه‌وه بئ (الفرج))^۴، واته: دروسته. دیسان ئیمامی ئه‌حمەد پریوایه‌تی کردوه له عه‌بدوپه‌رحمانی کوپی سابه‌توه ده‌لئیت: چوومه لای هه‌فسه‌ی کچی عه‌بدوپه‌رحمانی کوپی ئه‌بوپه‌کر وتم: من ده‌رباره‌ی کارێ لێت ده‌بپرسم، به‌لام شه‌رم ده‌که‌م له باره‌یه‌وه لێت پرسم، ده‌لئیت: هه‌فسه ده‌لئیت: ئه‌ی برزای خۆم شه‌رم مه‌که، ده‌لئیت: لێت ده‌پرسم له باره‌ی سه‌رجی‌یی کردنی ژنان له پاشه‌وه؟ هه‌فسه ده‌لئیت: ئوموسه‌له‌مه بۆی باس کردم که ئه‌نساریه‌کان له پاشه‌وه

^۱ الطبري (۳۹۷/۴).

^۲ فتح الباري (۳۷۰/۸).

^۳ مسلم (۱۰۵۸/۲)، ابوداود (۶۱۸/۲).

^۴ ابن أبي حاتم غ: (۶۸۴-۶۸۵).

^۵ أحمد (۲۶۸/۱)، فەرمووده‌یه‌کی لاوازه به‌لگه‌ی تر پشتگیری لێ ده‌کات.

نہ دہچوونہ لای ژنہ کانیان، جوولہ که کان دہیا وت: ہر کہ سئی لہ پاشہوہ بچیتہ لای ژنہ کی مندالہ کی خیل دہردہ چئی. کاتی کچہریہ کان ہاتنہ مہ دینہ نافرہ تانی ٹہناریان مارہ کرد، ویستیان لہ پاشہوہ بچنہ لایان. ژنیک پازی نہ بوو. گوئی پایہ لی ہاوسہرہ کی بیو دہ لیت: شتی وا ناکا ہتا نہ چیتہ لای پیغہ مہر (ﷺ) پڑشتہ لای ٹوموسہلہ مہو ٹہوہی بق باس کرد، ٹوموسہلہ مہ پتی وت: دانیشہ ہتا پیغہ مہری خودا (ﷺ) دیت، کاتی کہ پیغہ مہر (ﷺ) ہات، نافرہ تہ ٹہناریہ کہ شہرمی کرد پرسیار لہ پیغہ مہری خودا بکات (ﷺ) چووہ دہرہوہ ٹوموسہلہ مہ باسہ کی بق پیغہ مہری خودا گزیارہوہ (ﷺ) فہرموی: (ٹہو ژنہ ٹہناریہ بانگ بکہ، بانگ کراو ٹہم ٹایہ تہی بق خویندہوہ: ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ﴾ ژنانتان کیلگی خوتانن لہ ہر کوئیوہ دہ تانہوئی بچنہ کیلگی خوتانہوہ. (لہ یہ ک دہمہ وانہوہ) وات: تہ نیا لہ شہرمہوہ (الفرج))^۱، تیرمیزیش پریوایتی کردہ دہ لیت فہرموودہ یکی حہسہ نہ^۲. نہ سائی پریوایتی کردہ لہ کہ عبی کوپی علقہ مہوہ لہ ٹہوہنہ زرہوہ مہوالی پیداوہ کہ وتوہ تہی بہ نافع مہولای ٹہینوعومہر کہ خہلگی زقر باست دہکن، کہ تق وتوتہ ٹہینوعومہر فہتوای داوہ کہ بچنہ لای نافرہ تان لہ پاشہوہ: دہ لیت: درویان بہ دہم منہوہ مہلبہ ستوہ، بہ لام من ٹہوت بق باس دہکم چۆن بووہ، ٹہینوعومہر پڑژیک قورٹاننکی سہیر دہ کرد منیش لہ لای بووم، کاتی گہیشٹہ: ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ﴾ ژنہ کانٹان کیلگی خوتانن، لہ ہر کوئیوہ دہ تانہوئی بچنہ کیلگی خوتان. پاشان دہ لیت: ٹہی نافع ٹایا دہ زانی ٹہم ٹایہ تہ فرمان بہ چی دہکا؟ وت: نہ خیر، دہ لیت: ٹیمہی قورہیشی لہ پاشہوہ دہچوونہ لای ژنان. کاتی کہ چوونہ مہ دینہ و ژنانی ٹہناریان مارہ کرد، ویستمان مہر بہو و شیوہیہ کہ کردومانہ لہ گہل ٹہوانیشی بکہین، ٹہو نافرہ تانہ ٹہوہیان بی ناخوش بوو، بہ لایانہوہ زقر گران بوو، چونکہ ژنانی ٹہناری، جوولہ کہ کان چیان دہ کرد، ٹہوانیش مہر وایان دہ کرد، جوولہ کہ کان لہ پاشہوہ نہ دہچوونہ لای ژنہ کانیان، خودای مہ زن ٹہم ٹایہ تہی ناردہ خوارہوہ: ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ﴾ ژنانتان کیلگی خوتانن، لہ ہر کوئیوہ دہ تانہوئی بچنہ کیلگی خوتان.^۳ سہنہ دہ کہی سہحیحہ. ٹیمامی ٹہحمہد پریوایتی کردہ لہ خوزہیمہی کوپی سابتہوہ کہ پیغہ مہری خودا (ﷺ) فہرموویہ تہ: (خودا لہ ہق شہرم ناکا (سئی جار). مہ چنہ لای ژنان لہ دویانہوہ (کڑمیانہوہ))^۴.

^۱ احمد (۳۰۵/۶)، فہرموودہ یکی حہسہ نہ.

^۲ تحفة الاحوذی (۲۲۲/۸)، حہسہ نہ.

^۳ النسائی فی الکبری (۳۱۵/۵).

^۴ احمد (۲۱۵/۵).

نه سائى و ئينوماجيش پړوايه تيان كړدوه^۱ تيرميزى و نه سائى پړوايه تيان كړدو له ئينوعه بياسوه، ده لئيت: پښه مېرى خودا (ﷺ) فرمويي: (خودا سه يري پياوئ ناكه كه چو پيټه لاي پياوئ يان ژنئ له كومه وه)^۲ پاشان تيرميزى ده لئيت: هم فرموده، فرموده يه كي حه سنى غريبه، ئينوحه بانيش له سه حيه كه يدا هيناويه تي، ئينوحه زميش به سه حيه داناو. ئيمامى نه حمد پړوايه تي كړدو له عه لى كوپى ته لقه وه (طلق) ده لئيت: پښه مېرى خودا (ﷺ) قه ده غى كړدو له كومه وه چوونه لاي ژنان، بيگومان خودا له سر هق شهرم ناكه.^۳ تيرميزى پړوايه تي كړدو ده لئيت: هم فرموده حه سنى نه بومو حه ممد كوپى عه بدوللاي كوپى عه بدوپر حمانى داره مى له موسنه ده كه يدا له سه عيدي كوپى يه سارى نه بو حوبا به وه، ده لئيت: وم: به ئينوعومر: تو چي ده لئيت ده ربارى نه و كه نيزانه ي كاتى (أَحْمَضُ لَهْنُ)؟ ده لئيت: وما التحميص؟ باسى كوى كرد (الدبر) ئينوعومر ده لئيت: نايا هيچ كه سى له موسولمانان شتى وا ده كات؟ هم فرموده سه نه ده كه ي سه حيه و ده قتيكه له نه وه وه كه نه و كارى حرام كړدو. نه بوبه كرى كوپى زيادى نيسابورى ده لئيت: ئيسماعيلى كوپى (حصن) بوى گيږامه وه. ئيسماعيلى كوپى (روح) بوى گيږامه وه. پرسيارم كرد له كاليكى كوپى نه نس: چي ده لئيت له چوونه لاي ثافره له كوميانه وه (أدبارهن)؟ ده لئيت: ئيوه كه ليكي عره بن، نايا كيلا ن ده بى جگه له شويى چانندن؟ له شهرم (الفرج) لا مه دن. وم: نه ئيوه بوعبدوللا، نه وان ده لئيت تو نه ووت وتوه. ده لئيت: درو به ده مموه هه لده به سن. درو به ده مموه هه لده به سن، بيگومان نه مه قسه ي نه وه. نه مه قسه ي سه عيدي كوپى موسه ييب و نه بوسه له مه و عيكرمه و تاوس و عه تاو سه عيدي كوپى جوبه يرو عوروى كوپى زوبه يرو موجهيدى كوپى جه برو حه سنى و كه سانى تريشه له زانايانى پيشينه (السلف) كه زور ناره زاييان ده رپړيوه له سر نه و كار. لاي هه ندئ له زانايان هر كه سى نه و كار بكات خوانه ناسه (كافره)، نه وه پښاى كوى (جمهور) زانايانه. پاشان خوداى مهن نه فرمويي: ﴿وَقَدْ مَوَّأَ لَأَنْتُسِكُمْ﴾ تويشويه كيش پيش خوتان بهن. واته: له خوا په رستى كردن و په ريز كردن له و شتانه ي كه خودا قه ده غى كړدوون له و شته حه رامانه. هر بويه خوداى كه وړه نه فرمويي: ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْكُوهُ﴾ ده بى له خوا بترسن. بشزانن

^۱ النساني في الكبرى (۳۱۶/۵)، ابن ماجه (۶۱۹/۱)، حه سنى.

^۲ تحفة الاحوذى (۳۵۹/۴)، النساني في الكبرى (۳۲۰/۵)، ابن حبان (۲۰۲/۶)، حه سنى.

^۳ ذكره ابن حجر في أطراف المسند (۲۸۴/۴) و لم يوجد في المطبوع، حه سنى.

^۴ تحفة الاحوذى (۲۷۴/۴)، حه سنى.

^۵ الدارمى (۲۷۷/۱) ح (۱۱۴۳).

له گهال خودا پوويه پوو دهبه نو. ليپرسيه وه تان له گه لدا ده كات له سر هه موو ئاكار يكتان ﴿وَيَسِّرْ
 الْمُؤْمِنِينَ﴾ مژده يش بده به وانه ي خاوه ن باوه پن. واته: نه وانه ي به رفه رمانى خودان له و شتانه ي
 فه رمانيان پيډه كاو واز له و شتانه ش ديتن كه هه په شه ي ليكردون، ئيبنو جه رير پيوايه تي كرده له
 عه تاوه ده لئيت: ئيبنو عه بياس ده لئيت: ﴿وَقَدْ مَوَّاهُ لَا تُشْكِرُ﴾ ده لئيت: (بسم الله) ناوى خودا ده ميني له
 كاتى سه رجيتي كردنا (الجماع)^۱ له سه حيحى بوخاريدا هاتوه له ئيبنو عه بياسه وه، ده لئيت: پيغه مبه رى
 خودا (ﷺ) فه رموويه تي: (هه ريك له ئيوه نه گهر ويستى بچيته لاي خي زانى بلئيت: نه ي خودايه
 شه يتانمان لي دوور بخه روه وه، شه يتانيش دوور خه روه وه وه ي پيمان ده به خشى، نه گهر له وه دا
 منداليان بوو شه يتان هه رگيز زيانى پي ناگه يه نيت)^۲.

﴿وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾^(۲۲۱)
 لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّفْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ﴾^(۲۲۲)

ريگري له سويند خواردن له واز هينان له كرده چا كه كان

﴿وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾
 خودا مه كهن به كه ره سته ي سويندى خوتان، كه ريگي چا كه تان لي بيري و پاريزگاريتان نه هيلن و به
 كارى مه ردم پانه گن، خودا ده بيسي و زانايه. واته: سويند خواردنتان به خودا واتان لي نه كا وازتان پي
 بيتي له چا كه كردن و به سر كرده وه ي خزمه يه تي نه گهر سويندتان خوارد له سر نه كردنى. وه ك
 خوداي مه زن نه فه رموييت: ﴿وَلَا يَأْتَلِي أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ
 وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمُوا وَلِيَعْلَمُوا أَلَّا يُحِبُّوا أَنْ يُغْفَرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾^۳ با نه وانه ي له ناوتاندا
 ده وه مه ندن سويندى نه خون كه خزمان و هه ژاران و كچه ريبياني ريگي خودا بي به ش بكن، با
 چاويان لي بيوشن و له هه له كانيان بيون، مه گهر ئيوه حه ز ناكه ن خودا له گونا هتان ببوري؟ خودا له
 گونا ه ده ببوري و دلوقانه. به رده وام بوون له سر سويند ده بيته هوي گونا هباري خاوه نه كه ي، ده رچوون
 له و گونا هه ش به كه فاره ت دانه بى نه و سوينده. وه ك بوخارى پيوايه تي كرده له نه بو هوره يره وه له
 پيغه مبه روه وه (ﷺ) فه رموويه تي: (ئيمه له دواينه كانين و له پيشينه كانين له پوژي قيامه ندا) هه روه ها

^۱ الطبري (۲۱۷/۴).

^۲ فتح الباري (۱۳۸/۹).

^۳ النود (۲۲).

^۴ فتح الباري (۴۴۱/۱۲).

پیغمبرى خدا (ﷺ) فرمويه تی: (سویند به خوا نه گهر یه کن له ئیوه سوور بیت له سر نه سوینده ی که ده یخوات له ناو خیزانه کنیداو سوینده کی نه خات تاوانی زیاتره له لای خدا له وهی سوینده کی بخاتو نه و که فاره ته ی خوا فره زی کردوه بیدات) موسلیم پریوایه تی کردوه^۱ نه حمه دیش هر پریوایه تی کردوه^۲ عه لی کړی نه بوت له ده لیت له ئینو عه بیاسوه له م ئایه تدا ﴿وَلَا تَجْمَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِّأَيْمَنِكُمْ﴾ خدا مه کن به که رهسته ی سویندی خوتان. ده لیت: خدا مه کن به به ره لستی نه وهی چاکه نه کن، به لگو که فاره تی سوینده که ت بده و چاکه بکه^۳ مه سروق و شه عبی و ئیبراهیمی نه خعه و مواهیدو تاوس و سه عیدی کړی جوبه یرو عه تاو عیکرمه و مه کحول و زهری و حه سه و قه تاده ی کړی موقتیل و ئینو حه یان و په بیعی کړی نه نه س و زه حاک و عه تاو خوراسانی و سوودی هر وایان وتوه (په حمه تی خویان لی بی)^۴ نه وهی نه م کومه له زانایانه و تویانه نه م فرموده جه ختی له سر ده کاته وه که له هر دوو سه حیه که دا هاتوه له نه بو موسای نه شعهریه وه (په زای خوی لی بی) ده لیت: پیغمبرى خدا (ﷺ) فرمويه تی: ((به خوا نه گهر خدا حه ز کات) من سویند له سر شتی ناخزم پاشان باشر له و ببینم مه گین که فاره تی سوینده که م نه دهم و نه وه ده که م که باشره)^۵ وه موسلیم پریوایه تی کردوه له نه بو هوره یرو وه که پیغمبرى خدا (ﷺ) فرمويه تی: (هر که سیک سویندی له سر شتی خواردو پاشان له وه چاکتری بینی با که فاره تی بداتو نه و کاره بکات که چاکره)^۶.

سویندی سه رزاروکی (له دم دهر چوون)

خودای مه زن نه فرمویت: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِالْفَاقِ فِي أَيْمَنِكُمْ﴾ خدا ب سویندی سه رزاره کی گونا هتان له سر نانوسی. وات: سزاو توله تان لی ناسینی له سر سویندی سه رزاره کی سویندی سه رزاره کی نه وهی که سویند خور له دله وه نه سوینده ناخوات، به لگو له ده می دهر ده چی له دلیدا نیه و جه ختی له سر ناکاته وه، وه که له هر دوو سه حیه که دا هاتوه له نه بو هوره یرو وه که پیغمبرى خدا (ﷺ) فرمويه تی: (که سی سویندی خوارد له سوینده کهیدا ده لیت: به لات و عوزا با بلئ: لا إله

^۱ مسلم (۱۲۷۶/۳).

^۲ أحمد (۳۱۷/۲)، سه حیه.

^۳ الطبري (۴۲۲/۴).

^۴ ابن أبي حاتم غ: (۷۰۲-۷۰۰/۲).

^۵ فتح الباري (۵۴۰/۱۱)، مسلم (۱۲۶۸/۳).

^۶ مسلم (۱۲۷۲/۳).

إلا الله^۱ نه مه به كرمه ليكي فرمود له چهرخي نه فاميدا چيا بوون و تازه موسولمان بوون، زمانيان رها توبو به سويند خواردن به لاتو له دلپانه وه نه ده هات. فرماني پيدان له دواي نه وه وه بلين (لا اله الا الله) هتا نه و وتيه بجپته جيگي نه وه ته، هر بويه خوداي مه زن نه فرمويت: ﴿وَلَكِنْ يُوَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به لام نه گهر له ناوي دلتانه وه بي، خدا ليتان ده پرسيتته وه. وه له ثايه تيكي ترا نه فرمويت: ﴿بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾ به لام به سويندئ له ناخي دلتانه وه بي و نه يبه نه سر. نه بوداود ده لئيت (باب لفواليمين) پاشان رپوايه تي كرده له عه تاوه له باره ي سويندئ سر زاره كيه وه، ده لئيت: عايشه ده لئيت: كه پيغه مبهري خودا (ﷺ) فرمويه تي: (سر زاره كي له سويندا قسه ي پياويكه له مالي خويدا ده لئ: نه به خوا، به لي به خوا)^۲ ثينونه بي حاتم رپوايه تي كرده له ثينونه بباسه وه، ده لئيت: سويندئ سر زاره كي (لفواليمين) نه وه يه تو په بي و سويند بخوي^۳ ديسان رپوايه ت كراوه له ثينونه بباسه وه ده لئيت: سويندئ سر زاره كي نه وه يه، نه وه ي خودا بوي رپاينوي تو بق خوتي په وا نه ييني، نه وه تو كه فاره ت له سر نه تيدا.^۴ هر وايش رپوايه ت كراوه له سه عيدي كوي جوبه يره وه^۵ نه بوداود ده لئيت (باب اليمين في الغضب) پاشان رپوايه تي كرده له سه عيدي كوي موسه يبه وه كه: دوو برا له نه ساريه كان ميراثيه ك له نيوانياندا بوو، يه كيكيان داواي دابش كردني كرد له نه وي تريان، نه ويش پئي وت: نه گهر جاريكي تر داواي دابش كردن لي بكي هر چيم هيه ده يبه مه به رده م كه عبه داده نيتم، عومر پئي وت: كه عبه ي پيروز بي نيازه له و ماله ي تو، كه فاره تي سويند كه ت بده و قسه له گهل براكت بكه، بيستومه له پيغه مبهري خودا (ﷺ) نه يفرموو: (سويند كه ت ناكه وي)، نهر كردن نيه له سر بي گويي خوداي مه زن و له سر بريني په يوه ندي خزميه تي و له سر شتيك كه تو خاوه ني نيت)^۶ خوداي مه زن نه فرمويت: ﴿وَلَكِنْ يُوَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به لام نه گهر له ناخي دلتانه وه بي، خدا ليتان ده پرسيتته وه، ثينونه بباس و مواهيدو كه ساني تريش ده لئين: مه به ست پئي نه وه يه كه سيك سويندئ بخوا له سر شتي و خوي بزاني كه درو

^۱ فتح الباري (۵۴۵/۱۱)، مسلم (۱۳۶۸/۲).

^۲ المائدة (۸۹).

^۳ ابوداود (۵۷۲/۳)، فرموده يه كي سه حيحي مه وقوفه.

^۴ ابن ابي حاتم غ: (۷۱۶/۲).

^۵ ابن ابي حاتم غ: (۷۱۵/۲).

^۶ ابن ابي حاتم غ: (۷۱۵/۲).

^۷ ابوداود (۵۸۱/۳)، سه نه ده كاني سه حيحه.

دهکا، موجهیدو کهسانی تریش وتویانه، نهوه وهك نهوه وایه که خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَلَكِنْ
يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به لام نهگر له ناخی دلتانه وه بی، خودا لیتان ده پرسیتته وه ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ
حَلِيمٌ﴾ خودا لیبورده و دلوفانه ده ربارهی عهده کانی.

﴿لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱۳) وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ

عَلِيمٌ (۱۴)

سویند خواردن که له گه لیان نه خهون و حوکه که ی

خودای مه زن نه فرمویت: ﴿لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ نهوه
که سانه ی سویند له ژنه کانیان ده خون که نیر له گه لیان نه خهون، ده بی چوار مانگ چاوه نوب بن نهگر
که پاشنه وه لایان خودا لیبورده و دلوفانه. (الایلاء) واته سویند خواردن. نهگر پیاوی سویندی خوارد
که له گه ژنه که ی نه خهوی و سرچی بی نهکا. لهوه به دهر نیه یان که متره له چوار مانگ یان زیاتره،
نهگر که متر بوو له چوار مانگ ده بی چاوه نوایی ته و او بوونی ماوه که بکات، پاشان بچیتته لای
ژنه که ی. ژنه که ده بی خورپاگری، نهوه ژنه بوی نیه داوای گه پانه وه بکات لهو کاته دا نه مه وهك له
هردوو سه حیچه که دا هاتوه له عانی شه وه که پیته مبه ری خودا مانگی له گه ژ خیزانه کانی نه خهوت، له
بیست و نودا هاتوه و فرمووی: (مانگ بیست و نوب پژه) وه له هردوو سه حیچه که دا هر له عومهری
کورپی خه تابه وه به و جوره هاتوه^۲ به لام نهگر ماوه که له چوار مانگ تیپه ری، ژنه که بوی هیه داوا له
هاوسه ره که ی بکات دوا ی چوار مانگ که، بگه ریته وه بق لای یان ته لاقی بدات. دادگایش هاوسه ره که ی
ناچار دهکات بق نهوه، بق نهوه ی ژنه که توشی زیان نه بی. هر بویه خودای مه زن نه فرمویت:
﴿لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ﴾ نهوه که سانه ی سویند له ژنه کانیان ده خون له گه لیان نه خهون. واته: سویند
ده خون سه رچی بی له گه ژنه کانیان نه کن نه م نایه ته به لگه یه له سر نهوه که سویند خواردن
په یوه ندی به خیزانه وه هیه نه که که نیزه (الایماء) وهك نهوه ریازی کوی زانایانه ﴿تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ﴾
ده بی چوار مانگ چاوه نوایی بن له کاتی سویند خواردنه که وه، پاشان بوهستی و داوای گه پانه وه بکات
یان ته لاق دان. هر بویه خودای مه زن نه فرمویت: ﴿فَإِنْ فَاءُوا﴾ نهگر گه پانه وه له گه لیان خهوتن و
سه رچی بیان له گه لا کردن خودا لیبورده و دلوفانه. نه مه قسه ی نیبنوعه بیاس و مه سروق و شه عبی و

^۱ فتح الباری (۳۸۰/۸)، مسلم (۱۱۱۳/۲).

^۲ فتح الباری (۱۴۳/۴)، مسلم (۱۱۱۰).

سعیدی کوپی جوبه یرو که سانی تریشه (په حمه تی خویان لی بی) ^۱، ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بیگومان خودا لیبورده و دلوفانه له وهی له پیشدا پوی داوه له که موکوپی دهرباره ی نه و ژنانه به هژی نه و سوینده وه. پاشان خودای مه زن نه فهرمویت: ﴿وَإِنْ عَرَفْتُمُ أَلَّا تَلْقَوْا فَرَأَوْا سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ نه گهر هر له سر ته لاقیش بریاریان دا، نه وسا خودا ده بیسی و ناگاداریشه. نه م نایه ته به لگه یه له سر نه وه، که ته لاق ته نیا به ته و او بوونی نه و چوار مانگه ناکه وی. وه ک مالیک پیوایه تی کردوه له نافیه وه له عه بدولای کوپی عومره وه که ده لیت: کاتی که پیو سویندی له ژنه کی خوارد له گه لی نه خوت با چوار مانگیش تیپه پی ته لاقه کی ناکه وی هتا ده وهستی یان ته لاقی نه دات یان ده گه پیتته وه ^۲ بوخاریش هیناویه تی ^۳ ئیبنو جهریر پیوایه تی کردوه له سوهیلی کوپی نه بوسالحوه له باوکیه وه، ده لیت: پرسیارم کرد له دوانزه پیو له هاوه له کانی پیغه مبر (ﷺ) دهرباره ی پیوای که سویند ده خوا له گه ل ژنه کی نه خه وی هه موویان ده لیت: هیچ شتیکی له سر نیه هتا چوار مانگ تیده په پیت، پاشان ده وهستی، نه گهر گه پایه وه له سوینده کی چاکه، نه گهر نه گه پایه وه ته لاقی نه دات. ^۴ دارولقوتنی (الدار القطنی) پیوایه تی کردوه له سوهیله وه ^۵ منیش ده لیت: نه وه پیوایه ت کراوه له عومرو عوسمان و عه لی و نه بوده رداو عانیشه دایکی موسولمانان و ئیبنو عومرو ئیبنو عه بیاس و سه عیدی کوپی موسه بیب و عومری کوپی عه بدولعه زیزو مواهید و تاوس و موحه مده دی کوپی که عبو قاسمه وه.

﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْجِعْنَ إِلَىٰ أَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَوْلَاهُنَّ أَحَقُّ بِرِجْنٍ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (۲۲۸)

باسی ماوهی ته لاق دراو

خودای مه زن نه فهرمویت: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْجِعْنَ إِلَىٰ أَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ ته لاق دراو له سهریانه هتا سی جار له بی نویژی پاک ده بنه وه چاوه تدر بن. نه مه فهرمانیکه له لایه ن خودای مه زنه وه نه و ژنانه ی که چوونه ته لایان و تووشی بی نویژی ده بن، ده بی سی جار له بی نویژی پاک ببه وه و چاوه تدر

^۱ الطبری (۴/۶۶۶-۶۶۷).
^۲ الوطأ (۲/۵۵۲)، سه حیه.
^۳ فتح الباری (۹/۳۳۵).
^۴ الطبری (۴/۶۹۳).
^۵ الدار القطنی (۴/۶۱).

بن. واتہ: ھەرکەسێ لەوانە دەبێ سێ بێنویژی دانیشی دواى ئەوێ مێردەکەى تەلاقى ئەدات، پاشان ئەگەر ویستی شوو دەکا.

مانای بى نوێزى (القرء)

سەورێ پێوايەتى کردووە لە عەلقەمەوہ دەلێت: لە لای عومەرى کۆپى خەتاب بووین (پەزای خواى لى بى) ژنێک ھاتە لای، دەلێت: مێردەکەى لێى جیا بوو، تەو بە یەک یان بە دوان ئیستا ھاتوہ بۆ لام، من ئاوەکەم لابردوہ و پۆشاکەکەم لابردوہ و دەرگای خۆم داخستوہ عومەر دەلێت بە عەبدوللای کۆپى مەسعود، تۆ پێ چێ؟ دەلێت: من وادەزانم ھێشتا خێزانى ئەو پیاوہ یە ھەتا بى نوێزیەکی تری لەسەر لادەچێ. عومەر دەلێت: منیش ھەر وادەزانم، ھەر بەو جۆرە پێوايەت کراوہ لە ئەبوبەکرى سدیق و عومەر و عوسمان و عەلى و ئەبودەرداو و عوبادەى کۆپى سامیت و ئەنەسى کۆپى مالیک و ئیبنومەسعود و مەغازو ئوبەى کۆپە کەعب و ئەبوموسای ئەشعەر و ئیبنوعەبباس و سەعیدى کۆپى موسەیب و عەلقەمەوہ و ئەسود و ئیبراھیم و موحامید و عەتا و تاوس و سەعیدى کۆپى جوبەیر و عیکرەم و موحەممەدى کۆپى سیرین و حەسەن و قەتادە و شەعبى و پەبیع و موقتیلی کۆپى حەیان و سوودى و مەكحول و زەحاک و عەتای خۆراسانیوہ کە وتویانە: قورە واتە حەیز (القرء الحیض) ئەم فەرموودەش پشتگیری لى دەکات کە ئەبوداود و نەسانى پێوايەتیان کردوہ لە فاتیمەى کچی حوبەیشەوہ کە پێغەمبەرى خودا (ﷺ) فەرموویە پێى: (واز لە نوێژ کردن بێتە لە پۆژەکانى بى نوێزیتا (أقراک))^۱ ئەگەر ئەمە سەحیح بى بەلگە یە لەسەر ئەوہ کە قورە (القرء) حەیزە. بەلام یەکێ لە پیاویەکانى کە مونزیرە، ئەبوحاتم دەربارەى وتویەتى: پیاویکی نەناسراوہ (مجهول) مەشھور نیە بەلام ئیبنوحبان بە جى متمانى داناوہ.

قسەى ژنان و مەردەگىرى لە حەیز و پاک بوونەوہدا

خودای مەزن ئەفەرمویت: ﴿وَلَا يَحِلُّ لهنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ﴾ پەوا نیە ئەوہى ھەلیان گرتوہ کە خوا خستویەتە ناو زکیانەوہ بېشارنەوہ. واتە: سەك پێ بوون و یان حەیز، ئەمە قسەى ئیبنوعەبباس و ئیبنوعومەر و موحامید و شەعبى و حەکەمى کۆپى عوتبە و پەبیعی کۆپى ئەنەسو زەحاک و کەسانى تریشە^۲ پاشان خودای گەرە ئەفەرمویت: ﴿إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ئەگەر بپوایان بە خودا و پۆزى دواى ھەبە. ئەمە ھەر پەشەبە لەو کەسانەى ئەگەر راست نەلێن، بەلگەیشە

^۱ الطبري (۵۰۲/۴).

^۲ أبوداود (۱۹۱/۱)، النسائي (۲۱۱/۶).

^۳ ابن أبي حاتم غ: (۷۴۴-۷۴۵).

لہر نہوہ کہ قسہی ژنان ودرہ گیری، وہ نہو شتہ لہ لایہ نہوانی نہبی نازانی، چونکہ ناسان نہو لہ لایہ نہوانہ نہبی بہ لگہ دہست ناکہوئی، بویہ کارہ کہ دہگہ پیتہوہ لای ژنان. وہ ہرہ شہیان لی کر اوہ لہ لایہ خود اوہ نہگہ راستی نہ لین، لہ ہر پہ لہ کردن لہ لایہ نہو ژنہوہ ہتا ماوہ کہی زوہ راگہ نہی یان بیہوئی ماوہ کہ در پڑ بکاتہوہ لہ ہر مہبہستی کی خوی. بویہ فہرمانی پیکراوہ کہ راستی بلی لہو بارہیوہ بہ بی کہم و زیاد کردن.

بۆ هینانه وهیان میرد شایسته تره

خودای مہزن نہ فرمویت: ﴿وَمَوْلَاهُنَّ امْرُؤٌ فِي ذَلِكَ اِنْ ارَادُوا اَصْلَحًا﴾ لہم نہوانہ نہگہر بیانہوئی پیک کہون بۆ دیسان ہینانہوہیان میردہ کانیان شیاو ترن. مادام نہو ژنہ لہ ماوہی خویداہیہ (فی عدتها) نہگہر پیاوہ کہ بیہوئی پیک کہوئی و مہبہستی چاکہی مہیہ. نہمہ بۆ ہینانہوہکانہ (فی الرجعیات) بہ لام نہوانہی تہ لاق دراوہ جیابوہکان (البوائن) لہ کاتی ہاتنہ خوارہوہی نہم نہیہ تہدا تہ لاق دراوی ہائن نہبوہ، نہمہ کاتی پیدہ بوو کاتی کہ تہ لاقی سئ بہ سئ (الثلاث) قہ تیس کرد، وہ لہ کاتی ہاتنہ خوارہوہی نہم نہیہ تہدا، بۆ ہینانہوہی ژنہکان میردہ کانیان شایستہ تر بوون، با سہد جاریش تہ لاقی دابی مادام لہ عیدہدا بووی، بہ لام دوی نہوہ کہ نہو نہیہ تہی پاش نہم نہیہ تہ ہاتہ خوارہوہ، ہاتنہ سہر سئ تہ لاق، مہر بویہ بۆ خہلکی وای لی ہات، بوو بہ تہ لاق دراوی ہائن و عہزیزہ ہائن.

ماہفہکانی ژن و میرد

خودای مہزن نہ فرمویت: ﴿وَمَثَلُ الَّذِي عَلَيْنَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ ژنان مہروہ نہرکی ژنانہی خویان لہ سہر شانہ، ژنہکانیش مافی پوای خویان مہیہ، واتہ: ژنانیش مافی خویان لہ سہر پیاوان مہیہ، وہک چۆن پیاوان مافی خویان مہیہ لہ سہر ژنان، دہبی مہرکہ سہو مافی نہوی تر بہ جی بیئی بہو پیئیہی لہ سہری دائراوہ و پوایہ. وہک لہ سہحیحی موسلیما ہاتوہ لہ جابیرہوہ کہ پیغہمبہری خودا (ﷺ) لہ حہجی مال ناوایدہ لہ وتارہ کہیدہ فرمویوہتی: (لہ خوا بترسن دہریارہی نافرہتان، چونکہ بہ راستی نہیوہ بہ پاسپاردہی خوایی و ہرتان گرتوون، بہ وتہی خوا حلال بوون بۆتان، مافی نہیوہیہ لہ سہریان ہیچ کہ سیک نہ ہیننہ سہر جیگانانہوہ کہ نہیوہ پیتان ناخوش بیت، نہگہر وایان نہ کرد لییان بدن بہ لیڈاننکی سووک، وہ مافی نہوانہ لہ سہرتان دابین کردنی خۆراك و پۆشاکیان بہ چاک)، وہ لہ فرمودہ کہی یہ مزی کوی حہکیمہوہ لہ مہعاویہی کوی حیدہی قہ شیریوہ (حَبْدَةُ الْقَشِيرِ) لہ باوکیوہ لہ باپیریوہ دہ لیت: نہی پیغہمبہری خودا (ﷺ) مہقی ژنی مہرکی لہ نہیمہ چیہ؟ فرموی: (کاتی خوار دنت خوارد خوار دنی بدہیتی و پۆشاکت لہ ہر کرد پۆشاکی لہ ہر بکی و لہ دہم و چاوی

ندهی و قسه‌ی ناشیرینی پی مه‌لی و لیا جیا مه‌بوه مه‌گین له ناو مالدا^۱، وه‌کیح ده‌لئت له به‌شیری کورپی سوله‌یمانوه، له عیکرمه‌وه له ئیبنوعه‌یباسه‌وه، ده‌لئت: من پیّم خوْشه به سه‌نگینی مامه‌له له‌گه‌ل ژن بکه‌م وه‌ک چۆن پیّم خوْشه به سه‌نگینی ژن مامه‌له‌م له‌گه‌ل بکات چونکه خودای مه‌زن نه‌فرمویت: ﴿وَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ ژنان هه‌روه‌ک ئه‌رکی ژنانه‌ی خوْیان له‌سه‌ر شانه، ژنه‌کانیش مافی پوای خوْیان هه‌یه. ئیبنوجهریرو ئیبنونه‌بی حاته‌میش پیاویه‌تیان کردوه.^۲

پیزنی پیاوان له‌سه‌ر ژنان

خودای مه‌زن نه‌فرمویت: ﴿وَالرِّجَالُ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾ پیاوانیش له ژنان پله‌یه‌ک به‌ره‌و ژوورتین. واته: له پیزداو له وه‌دی هینان و په‌وشت و پله‌و گوێپایه‌لی فرمان و به‌خشین و هه‌لسان به‌چاکسازی و قه‌در له دنیاو له قیامه‌تا پله به‌رزتین، وه‌ک خودای مه‌زن له ئایه‌تیکی ترا فرموویه‌تی: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا﴾^۳ پیاوان به‌سه‌ر ژناندا ده‌سته‌لاتیان هه‌یه، که خودا پیزنی هه‌ندیکی داوه به‌سه‌ر هه‌ندیکیدا له وه‌دی هینانداو دیاره پیاوان ئه‌رکی به‌پێ چوونی مالیان له‌سه‌ر شانه.

﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَنٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُضْمِرَا حَدُّهُدَاللَّهُ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُضْمِرَا حَدُّهُدَاللَّهُ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيهَا أَقْدَتَ بِهِ تِلْكَ حَدُّهُدَاللَّهُ فَلَا تَعْتَدُوهُمَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٠﴾ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا جُنْلَ لِمَنْ بَعْدَ حَقِّ تَنْكِحِ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُضْمِرَا حَدُّهُدَاللَّهُ وَتِلْكَ حَدُّهُدَاللَّهُ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾﴾

ئه‌وه‌په‌ری ته‌لاق سێ جاره‌و پوون کردنه‌وه‌ی گه‌رانه‌وه‌و ده‌س لێک به‌ردان

خودای مه‌زن نه‌فرمویت: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَنٍ﴾ ته‌لاقی ژن دوو که‌ره‌ته، نه‌وسا یان راگرتنی باش و خوا په‌سه‌ند یان به‌خوْشی و بێ هه‌را ده‌س لێک به‌ردانه. ئه‌م ئایه‌ته پیرۆزه ئه‌و کاره‌ی له سه‌ره‌تای ئیسلامدا هه‌بوو هه‌لی گرت، که پیاو شایسته تر بوو به‌گه‌رانه‌وه‌ی ژنه‌که‌ی خوْی با سه‌د جاریش ته‌لاقی داویت، مادام له عیده‌دا مابێته‌وه ژنه‌که. کاتێ که ئه‌مه زیانی تێدا بوو بۆ ژنان، خودای گه‌وره ئه‌وه‌په‌ری ته‌لاقی کرده سێ جار. پێگه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی دا له

^۱ أبوداود (۶۰۶/۲)، فرموده‌یه‌کی حه‌سه‌نه.

^۲ الطبري (۵۳۲/۴)، ابن أبي حاتم غ: (۷۵۰/۲).

^۳ النساء (۳۴).

جاری په که مو دووه مده، له سټېهم جاردا بېړیاری جیا بوونه وې به ته وای داو نه فرمویټ: ﴿الطَّلُقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَنٍ﴾ ته لاقی ژن دوو که پرته، نهوسا یان پاگرتنی باش و خوا په سهندانه یان به خوشی و بې هرا دهس لیک بهردانه. نه بوداود (په حمه تی خوی لی بی) له سونه نه که یدا: (باب نسخ المراجعة بعد الطلقات الثلاث) پړیوایه تی کردوه له ټیبنوعه بیاسه وه ﴿وَالْمُطَلَّقَتُ يَرْجِعُ بِأَنْفُسِهِنَّ فَلِلَّهِ فُرُوعٌ وَلَا حِلٌّ لَّهُنَّ أَنْ يَكْتُمَنَّ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَنْحَامِهِنَّ﴾ ته لاق دراو له سه ریانه هتا سی جار له بی نویژی پاک ده بنه وه چاوه تړې بن، پوا نیه له و سکه ی خدا خستویه ته زکیانه وه بیشارنه وه ده لیت: له بهر نه وه کاتی که پیاو ژنه که ی ته لاق بدایه، نه و شایسته تر بوو بې که پانه وې ژنه که ی، با سی جاریش ته لاقی بدایه. نه م نایه ته که خودای مه زن نه فرمویټ: ﴿الطَّلُقُ مَرَّتَانٍ﴾ ته لاقی ژن دوو که پرته. نه وې نه سخ کرده وه^۱ نه سانش پړیوایه تی کردوه^۲ ټیبنونه بی حاتم پړیوایه تی کردوه له عوروه وه که پیاو ده لیت به ژنه که ی خوی: هر گیز ته لاق ناده م و ناتکره خوشم، ژنه که ده لیت: نه وه چوڼ ده بی؟ ده لیت: ته لاق نه دم هتا ماوه که تزیک ده بیته وه ده تگی پرموه، ژنه که هات بې خزمه ت پیغه مبه ری خودا (ﷺ) نه وې بې گپړاوه، خودای که وړه نه م نایه تی نارد خواره وه: ﴿الطَّلُقُ مَرَّتَانٍ﴾ ته لاق دراو دوو که پرته.^۳ ټیبنوجهریش هر وا پړیوایه تی کردوه له ته فسرده که یدا^۴ پاشان خودای مه زن نه فرمویټ: ﴿فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَنٍ﴾ نهوسا یان پاگرتنی باش و خوا په سهندانه، یان خوشی بې هرا، دهس لیک بهردانه. واته: نه گهر جار یان دوو جار ته لاق دا تو ناره زوی خوته، مادام له عیده دایه، ده توانی بیگی پرتیه وه نه گهر به وې چاکه ی له که لا بکه ی و هو لی باشکردنی بده ی یان وازی لی بیته هتا ماوه که ی ته وای ده بی و لیت جیا ده بیته وه و نازادی ده که ی به چاکه ی له که لی ده جولیتیه وه و هیچ ناهه قیه کی پی ناکه ی و تووشی زبانی ناکه ی. عه لی کړی نه بوته لحه ده لیت له ټیبنوعه بیاسه وه ده لیت: کاتی پیاو ژنه که ی دوو جار ته لاق دا، با له خودا بترسی له وده، واته: له سټېهم جاردا، با به باشی و خوا

^۱ أبوداود (۶۴۴/۲)، سه نه ده کانی حه سه نه.

^۲ النسائي (۲۱۲/۶)، سه نه ده کانی حه سه نه.

^۳ ابن أبي حاتم غ: (۷۵۴/۲).

^۴ الطبري (۵۳۹/۴).

به سعادته رایگری و له گه لی هه لسو که ووت بکات یان به خوشی و بی ههرا دهستی لی بهرداو له هیچ هه قیکیدا ستمی لی نه کا^۱.

قه دهغه کردنی وهرگرته وهی ماریی

خودای مه زن نه فهرمویت: ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا﴾ لهو مالای که پیتان داون پوا نیه هیچیان لی وهرگرته وه. واته: بۆتان پوانیه هه راسانیان بکن و تهنگیان پی هه لچن بۆ نه وهی واز لهو مارییه یان هه ندیکی بیتن بۆتان که پیتان داون، وه که خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿وَلَا تَمْسُلُوهُنَّ لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبِينَةٍ﴾^۲ نابی نۆریشیان بۆ بیتن بریک له وهی پیتان داون دیسان لییان بستینه وه، جا مه گین هه به ناشکرا کاری داوین پیسی بکن. به لام نه گهر ژنه که به ئاره زوی خوی هه ندیکی لهو مارییه گنپایه وه و پیی به خشیه وه خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿فَإِنْ طَبَنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوْهُ هِيَئًا مَرِيئًا﴾^۳ نه گهر نه وان هه به به ئاره زوی خویان شتیکیان له مارییه که به ئیوه به خشی، بیخۆن و نۆشی گیانتان بی.

ئیزندان به خو ئازاد کردن و (الخلع) گه پانه وهی ماریی لهو خو ئازاد کردنه دا

به لام کاتی پیاوو ژنه که هه ر کیشه یان بوو، ژنه که به هه ق و مافی پیاوه که هه لئه ده ساو قینی لئی بووه نهی ده توانی ژیا نی هاوسه ری له گه ل به سه ر به ریت، لهو کاته دا ژنه که ده توانی خوی بکریته وه بهو مارییه ی پیاوه کی پیی داوه، هیچ گونا می ناگا که نه وهی مارییه ی ئه داته وه به پیاوه کی خوی. پیاوه که یش هیچ گونا می ناگا که لئی وهرده گریته وه. هه ر بۆیه خودای مه زن نه فهرمویت: ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُعِيْمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُعِيْمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾ لهو مالای که پیتان داوون پوا نیه هیچیان لی وهرگرته وه، مه گین ترسیان له وه هه بی که نه توانن سنوری خودا بیاریزن، نه گهر ترستان له وه هه بوو که هه ردوکیان سنوری خوا ناپاریزن، هیچ گونا می تیدا نیه ژنه که خوی بکریته وه. به لام نه گهر ژنه که هیچ بیانوویه کی نه بوو، داوای له پیاوه کی کرد که ده یه وی خوی بکریته وه، ئیبنو جه ریر پیاویه تی کردوه له سوپانه وه (ئوبان) که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فهرموویه تی: (هه ر ژنیک داوای ته لاق بکات له میرده کی به بی هیچ تاوان و

^۱ الطبري (۳۶۷/۴).

^۲ النساء (۱۹).

^۳ النساء (۴).

خراپہ یک، بؤنی بہ ہشتی لیٰ حرام دہی^۱، ترمیزیش پیوایہ تی کردوہ و دلّیت: فرمودہ یکے
 حسہ نہ^۲ ئینوجہریر باسی کردوہ کہ نہم ئایہ تہ دہربارہی سابتی کوپی قہیسی کوپی شہمماس و
 ژنہ کی حبیبہی کچی عہدوللای کوپی ثوبہی کوپی سہلول ہاتوتہ خوارہ وہ^۳، وہ ئیمامی مالیک لہ
 مۆتہ ندا (موطأ) پیوایہ تی کردوہ لہ حبیبہی کچی سہلی ئہنساویہ وہ کہ ژنی سابتی کوپی قہیسی
 کوپی شہمماس بوہ، کہ پیغہمبہری خودا (ﷺ) دہرچو و بق نوئی بیانی حبیبہی کچی سہلی
 لہ ہر دہرگادا بینی لہ بوم و لیوا (فی الفلس) پیغہمبہری خودا (ﷺ) فرمووی: (تق کیت؟) دلّیت: من
 حبیبہی کچی سہلم ئہی پیغہمبہری خودا (ﷺ) فرمووی: (کارت چیہ؟) دلّیت: نہ من و نہ سابتی
 کوپی قہیس، واتہ میزدہ کی، کاتی کہ سابتی کوپی قہیسی میزدی ہات پیغہمبہری خودا (ﷺ) پی
 وت: (نہمہ حبیبہی کچی سہلمہ ئہ و نہندہ قہی خودا دہ زانی چہندہ قہی کرد، واتہ: قہی زوری
 کرد،) پاشان حبیبہ دلّیت: ئہی پیغہمبہری خودا ہرچی پنداوم (لہ مارہی) لہ لامہ. پیغہمبہری
 خودا (ﷺ) فرمووی: (لئی وەرگرہ وہ) پیادہ کی ہمووی لی وەرگرہ وہ، حبیبہ لہ مائی کہس و
 کاریا دانیشت^۴ ئیمامی ئہحمہ دیش ہروا پیوایہ تی کردوہ^۵ ئہ بودا و دیش^۶ نہ سائیش^۷ بوخاری پیوایہ تی
 کردوہ لہ ئینوعہ بیاسہ وہ، کہ ژنہ کی سابتی کوپی قہیسی کوپی شہمماس ہات بق خزمہت
 پیغہمبہر (ﷺ) دلّیت: ئہی پیغہمبہری خودا (ﷺ) ہیچ پرخنہ یکم لہ دین و پەشتیا نیہ، بہ لام
 کوفر (الکفر) لہ ئیسلامدا پی ناخوشہ. پیغہمبہری خودا (ﷺ) فرمووی: (ئایا مارہیہ کی بق
 دہ گپیتہ وہ؟) دلّیت: بہ لئ، پیغہمبہری خودا (ﷺ) فرمووی: (مارہیہ کی لی وەرگرہ وہ بہ یک
 تہلاق، تہ لاقی بدہ)^۸ ہروایش نہ سائی پیوایہ تی کردوہ^۹.

^۱ الطبري (۵۶۹/۴).

^۲ تحفة الاحوذی (۳۶۷/۴)، فرمودہ یکے حسہ نہ.

^۳ الطبري (۵۵۶/۴).

^۴ الموطأ (۵۶۴/۲)، فرمودہ یکے سہیحہ.

^۵ أحمد (۴۳۳/۶)، سہیحہ.

^۶ أبوداود (۶۶۷/۲)، سہیحہ.

^۷ النسائي (۱۶۹/۶)، سہیحہ.

^۸ فتح الباري (۳۰۶/۹).

^۹ النسائي (۱۶۹/۶)، سہیحہ.

عیددہی ئو و ژئہی خوی دہکریتہ وہ (المختلم)

تیرمیزی پریوایتی کردوہ لہ پویہیعی (الرئیعی) کچی موعہوزی (معوذ) کوپی عہفرائہ وہ (عفراء) کہ خوی کریوہ تہ وہ لہ سہرہدمی پیٹغمہبری خودا (ﷺ) پیٹغمہبری خودا (ﷺ) پییدا، یان فرمانی پیکرا کہ عیددہکی یہ کہیز بی^۱.

دەرچوون لہ سنووری خودا ناہہ قیہ

خودای مہزن ئو فرمویت: ﴿تَاكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَعْدُوْهَا﴾ ئومانن سنووری خودا، لہ سنووری خودا دہرمہچن، ئو کہسانہی لہ سنووری خودا دہردہچن، ئوانن کہ ستم دہکن. واتہ: ئوہ شہریعتی خودایہ کہ بوی داناون و سنورہکانی ئون لیئی دہرمہچن. وک لہ فرمودہی سہحیحا ہاتوہ: (بیگومان خودا چہند سنووریکی بۆ داناون لیئی دہرمہچن، وہ چہند فرزیکیشی لہسر داناون لہ دست خوتانی مہدن، چہند قہدغہیہکی داناوہ مہیہ زینن، بیڈہنگیش بوولہ چہندشت بہ زہییہک بۆئیوہ لہ بیر نہ چوہ ئیوہش پرسیار دہربارہی مہکن)^۲.

بہیہک جارسی تہ لاقدان لہ یہک دانیشتندا حہرامہ

ئہم نایہ تہ کراوہ بہ بہلگہ لہسر ئوہ کہ کۆکردنہوی سی تہ لاق بہ یہک کہ پرت حہرامہ. وہ ئہم فرمودہ مہحمودی کوپی لہبید کہ نہسانی پریوایتی کردوہ لہ سونہنہکیدا کہ دہلئت: ہوال درا بہ پیٹغمہبری خودا (ﷺ) دہربارہی پیوئی ژنہکی سی تہ لاقہ دا بہیہک جار. بہ توپہیی ہلساو فرموی: (نایا گہمہ بہ کتیبی خودا دہکری و من لہ نیوانتاندانم؟) ہتا پیوئی ہلساو دہلئت: ئہی پیٹغمہبری خودا نایا نہیکوژم^۳؟

گہرانہوہ نیہ دوا تہ لاقدان سیہم

خودای مہزن ئو فرمویت: ﴿فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَہُمْ مِنْ بَعْدِ حَتّٰی تَنْكِحَ زَوْجًا غَیْرَہُۙ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَیْہِمَا اَنْ یَّرْجَاۤا اِنْ ظَنَّا اَنْ یُقِمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ وَتَاكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ بُیْئَتُہَا لِقَوْمٍ یَّعْلَمُوْنَ﴾ ئہگہر ئہم دوو جارہش تہ لاقی دا ژنہکی بۆ حہلال نیہ، ہتا ژنہکی دہچی میزدیکی تر دہکا. واتہ: ئہگہر پیوئی ژنہکی خوی سیہم تہ لاق دا، دوا ئوہ دوو تہ لاقہی تری دابو، ئو ژنہ لیئی حہرام دہبی ﴿حَتّٰی تَنْكِحَ زَوْجًا غَیْرَہُ﴾. ہتا ئو ژنہ دہچی میزدیکی تر دہکا و پیوئیکی تر سہرجییی لہگہ لا دہکات بہ مارہ برینیکی سہحیح. حق ئہگہر کہ سیکی تر سہرجییی لہگہ لا کردو نیکاہہکی تہواو نہبوو با کہ نیزہیش بی ہر بۆ یہکم

^۱ تحفة الاحوذی (۳۶۲/۴)، فرمودہیہکی باشہ (جید).

^۲ الدار القطنی (۲۹۸/۴)، سہحیہ.

^۳ النسائی (۱۴۲/۶)، فرمودہیہکی لاوازہ.

حەلال نابێ. چونکە ئەو بە هاوسەر دانانری، ئەگەر شوی کرد بەلام ئەو کەسە سەرچییی لەگەڵا نەکرد هەر بۆ مێردی یەکەم حەلال نابێتەو. موسلیم لە سەحیحە کەیدا پێوایەتی کردووە لە عایشەووە کە پێغەمبەری خودا (ﷺ) پرسیاری ئی کرا دەربارە ی ژنی پیاوی ماری دەکا، پیاویکی تر ماری دەکا و تەلاقی ئەدات پێش ئەو سەرچییی لەگەڵا بکا. ئایا حەلال دەبێتەو بۆ مێردی پێشووی؟ فەرمووی: (نەخێر هەتا سەرچییی لەگەڵا نەکا) ^۱ بوخاریش پێوایەتی کردووە ^۲ دیسان ئیمامی ئەحمەد پێوایەتی کردووە لە عایشەووە، دەلێت: ژنەکی پوفاغە ی قورەزی (القرظی) هاتە ژووەرەووە منو ئەبویەکر لە خزمەت پێغەمبەرا بووین (ﷺ) دەلێت: پەفاغە بە تەواوی تەلاقی دام، عەبدوپەحمانی کوپی جوبەیر ماری کردوم (لە پیاویتی کەوتووە) وەك ئەم پەپۆیە یایە، ژنەکی چمکیکی کراسەکی خۆی گرت. خالیدی کوپی سەعیدی کوپی عاس لە دەرگای ژووەرەکا دا بوو، مۆلەتی نەدرا بێتە ژووەرەووە خالید دەلێت: ئەری ئەبویەکر بۆ هەلناشاخییت بەسەر ئەو ژنەدا کە بەو پوووەلما راویە قسە لەگەڵ پێغەمبەر (ﷺ) دەکا. پێغەمبەر (ﷺ) پێکن و فەرمووی: (پێ دەچێ حەزبکی بگە پێیتەووە بۆ لای پەفاغە. نەخێر نابێ هەتا تۆ چێژ لەو وەرنگریت و ئەویش چێژ لە تۆ وەرنگریت) ^۳ بوخاری پێوایەتی کردووە ^۴ موسلیمش پێوایەتی کردووە ^۵ موسلیم دەلێت: پەفاغە داوین تەلاقی بوو کە سێهەم تەلاق بوو. نەسانیش پێوایەتی کردووە ^۶ مەبەست بە (العسيلة) سەرچییی کردنە. وەك ئیمامی ئەحمەدو نەسانی پێوایەتیان کردووە لە عایشەووە (پەزای خۆی ئی بی) کە پێغەمبەری خودا (ﷺ) فەرمووی: (ئەوسا بزائن (العسيلة) یەرچییی کردنە (الجماع)). ^۷

نەفرین لەو کەسە ی بۆی حەلال دەکا و ئەو کەسە ییش بۆی حەلال کراوە دوا تەلاقدا نی سێهەم

مەبەست بە مێردی دووهم ئەو یە کە دەیهوێت ئەو ژنە بخوای و درێژە بە ژیان بدات لەگەڵی وەك چۆن پێی پێدراوە لە هاوسەرگیریدا. بەلام ئەگەر، ئەو کەسە دوا سی تەلاقە بیهوی ئەو ژنە ماری بکات بۆ ئەو ی حەلالی کاتەووە بۆ پیاوی یەکەم، ئەو ئەو کەسە یە کە چەندین فەرموودە هاتووە دەربارە یی و زەمی کردووە و نەفرینیشە ئی کردووە، هەركاتی نیازی وا بوو ئەو عەقدە وا بکات

^۱ مسلم (۱۰۵۷/۲).

^۲ فتح الباری (۲۸۴/۹).

^۳ أحمد (۳۴/۶)، سەحیحە.

^۴ فتح الباری (۵۱۸/۱۰).

^۵ مسلم (۱۰۵۷/۲).

^۶ النسائي (۱۴۶/۶)، سەحیحە.

^۷ أحمد (۶۲/۶)، لە مەوقوفەووە نزیکە.

نیکاحه کی به تال ده بیته وه له لای کزی نیمامه کان (جمهور الأئمة) نیمامی نه حمده ریوایه تی کردوه له عه بدوللوه، ده لیت: پیغمهبری خودا (ﷺ) نه فرینی کردوه له خال کوت و نه و نافرته تی خالی بق ده کوئی، له وهیش قز ده لکینی و نه و نافرته پیش قزه کی بق ده لکینن، (المحل و المحلل له) نه وه بوی حه لال کردوه و نه بوی حه لال کردوه، نه وه سوو خورو نه وهیش سوو دهره^۱. تیرمیزی و نه سانشی ریوایه تیان کردوه^۲ تیرمیزی ده لیت: نه م فرموده حه سنی سه حیه، ده لیت: کاربه مه کراوه له لای زانایان له هاوه لانی پیغمهبر (ﷺ) له وانه عومرو عوسمان و ئیبنو عومره، وه نه مه قسه ی زانایانی پیشینه شه، ریوایه تیش کراوه له علی و ئیبنو مه سعود و ئیبنو عه بیاسی شه وه. وه حاکیم ریوایه تی کردوه له موسته دره که کیدا له نافیعه وه، ده لیت: پیای هات بق لای ئیبنو عومره پرسیری لیکرد دهر باره ی پیای ژنه کی سی ته لاقه داوه، برایه کی ماره ی کردوه بی نه وه ی پرسو پای به نه و کردبی، پاشان ته لاقی نه دات بق براکی نایا نه و ژنه بق یه که م حه لاله؟ (ئیبنو عومره) ده لیت: نه خیر مه گین نیکاحی به ناره زوو بووی. نیعه نه و که سه مان به سه فاح داده نا له سه رده می پیغمه بر (ﷺ) پاشان ده لیت: نه م فرموده سه نه ده کی سه حیه^۳. هر به و جوړه نه بوبه کری کوپی نه بوشه یبه و جوزجانی و حه ربی کرمانی و نه بوبه کری نه سره م (الائرم) ریوایه تیان کردوه له قه بیسه ی کوپی جابیره وه له عومره وه، ده لیت: هیچ حه لال که رو حه لال بق کراویه نایه ته لام مه گین به رده بارانم کردوون. (په جمم کردوون)^۴.

که ی نه و ژنه که سی ته لاقه دراوه حه لال ده بیته وه بو هاوسه ری یه که می

خودای مه زن نه فرمویت: ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾ نه گهر له و میژده ی کردشیه ته لاق درا. دوی سه رجیی کردن له گه لی ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَرَاجَعَا﴾ نه وساکه هیچ گونا میکیان له سه ر نیه دو باره بگه پینه وه بق لای یه کتر. واته: نه و پیاوو ژنه ﴿إِنْ طَلَّ أَنْ يَقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ به و مرجه که وا بزائن هه ردوکیان به شیوه یه کی په و (وه که خوا فرمانی داوه) له گه ل یه که هله ده کن. واته: به چاکی له گه ل یه که ده ژین. مواهید ده لیت: نه گهر زانایان ماره برینه که یان هیچ فریو فیلیکی تیدا نیه^۵، ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ

^۱ أحمد (۴۸۸/۱)، سه حیه.

^۲ أحمد (۴۸۸/۱)، تحفة الاحوذی (۲۶۴/۴)، النسائی (۱۴۹/۶)، سه حیه.

^۳ الحاكم (۱۹۹/۲).

^۴ ابن أبي شیبة (۲۹۴/۴).

^۵ الطبری (۵۹۸/۴).

يَعْلَمُونَ ﴿٢﴾ نه مانه سنووی خودان، پوونيان دهکاته وه بۆ ئه و که سانه وا حالی دهبن. واته: پښان و فرمانی خودان، خودا پوون و ناشکرای دهکات بۆ ئه وانه ی دهزانن و تښده گن.

﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَنْ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُنْسِكُوهُنَّ ضَرَارًا لِّعَلَّيْكُمْ مِنْ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ بِهِ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَكُلُّ شَيْءٍ عَالِمٌ ﴿٣﴾﴾

فرماندان به چا که هه لس و که ووت کردن له گه ل ژنی ته لاق دراو

خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَنْ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ نه گهر ژنه کانتان ته لاق داو ماوه ی چاره نږپه که یان برپایه وه، یان به شیوه یه خوا په سهند پایانگړن، یان به رانېر به یاسای ټاين نازادیان بکن. نه مه فرمانیکه له لاین خودای مه زنه وه بۆ ئه و پیاوان، نه گهر په کیکیان ژنه که ی ته لاق داو دهیتوانی نه و ژنه بگيرېته وه بۆ لای خوی، با به چاکی مامه له ی له گه لدا بکات، نه گهر عیدده که ی به ره و ته واو بوون ده چوو هر نه وه نده ی مابوو که بتوانی بیگيرېته وه، نه گهر ژنه که ی هیڼایه وه بۆ لای خوی با خواپه سهندانه هه لس و که وتی له گه لا بکات و شایه تی هه بیت له کاتی هیڼانه ویداو بریار بدا به چاکی له گه لی ژیان به سر به ریت. یان دهستی لی هه لگرئ واته: وازی لی بینئ مه تا عیدده که ی ته واو ده بی له مالی خوی وه ده ری نی به شیوه یه کی باش، به بی کی شه و قاله قال و قسه پښوتن. خودای گهره نه فرمویت: ﴿وَلَا تُنْسِكُوهُنَّ ضَرَارًا لِّعَلَّيْكُمْ﴾ نه کات به هیوای نازاردانیان پایانگړن و له هق لاده ن. ټیبنوعه بیاس و مواهیدو مه سروق و حه س و قه تاده و زه حاکو و په بیع و موقتایی کوپی حه یان و که سانی تریش ایان و توه. پیاو ژنه که ی ته لاق نه دا، کاتی که نزیک ی ته واو بوونی عیدده که ی ده هات بۆ زیان پیگه یان دنی ده یگيرپایه وه بۆ لای خوی، بۆ نه وه نه و ژنه نه چئ شوو بکات به په کیکی تر. دیسان ته لاقی نه دایه وه و ده که و ته وه عیدده وه، کاتی عیدده که ی به ره و ته واو بوون ده چوو، ته لاقی نه دا بۆ نه وه ی عیدده که ی له سر درېژ بکاته وه، خودا نه وه ی لی قه دهغه کردن^۱ هه په شه ی لی کردن و فرمووی: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ هه رکه سی و په فتار بکات نامه قی له خوی کردوه، به هوی سر پېچی فرمانی خودای مه زنه وه. پاشان خودای گهره نه فرمویت: ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا﴾ نیشانه کانی خودا به که م مه زانن. ټیبنوجه ریر له م نایه ته دا پړوایه تی کردوه له نه بو مووسای نه شعریه وه که پیغه مبه ری خودا (ﷻ)

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۷۷۴-۷۷۲/۲).

تو وہ ہوو له ئه شعریه کان، ئه بو موسا هات بق خزمه تی و ده لیت: ئه ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) له ئه شعریه کان تو و په بویت؟ فه رموی: (که سی واتان هیه ده لیت: ته لاقم داو گپامه وه، ئه مه ته لاقی موسولمانان نیه، ژن ته لاقی بدن له ماوه یه کی که می عیدده که یدا) ^۱ مه سروق ده لیت: ئه و که سه ی ته لاق ئه دا، ته لاق دانه که ی له جپی خوی نیه، زیان به ژنه که ی ده که یه نی به ته لاق دانی و به که پانه وه یشی، بق ئه وه ی عیدده که ی له سر دریز بکاته وه ^۲ حه سه ن و قه تاده و عه تای خوراسانی و په بیع و موقتیلی کوبی حه یان و تیان: ئه و پیامه یه که ژنه که ی ته لاق ئه دا و ده لیت: که مه م کرد یان نازاد ده کات یان ژن ماره ده کات ده لیت: که مه م کرد، خودای مه زن ئه م ئایه ته ی ناردده خواره وه که ئه فه رمویت: ﴿وَلَا تَنْحَدُوا ؕ اٰیٰتِ اللّٰهِ هٰذَا﴾ کالته به نیشانه کانی خودا مه که ن. ^۳ خودا فه رمانی دا که پایه ند بن به برپاره کانی وه. پاشان خودای مه زن ئه فه رمویت: ﴿وَاذْكُرُوا فِیْمَ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ﴾ با له بیرتان بی که خودا چه ندی چاکه ی له که ل کردن. واته: له په وانه کردنی پیغه مبه ران به چه ند نیشانه ی پوون و ناشکراوه بۆتان. ﴿وَمَا اَنْزَلَ عَلَیْکُمْ مِنَ الْکِتٰبِ وَالْحِکْمَةِ یَعِظُکُمْ بِهٖ﴾ له بیرتان بی خودا ئه و کتیبه ی بق ناردوون که له ویدا له کارزانی سه ر پاست ده بن و به و ئامۆزگاریتان ده کا. واته: به و له کارزانیه فه رمانتان پیده کا و قه ده غه یشان لی ده کا و هه ره شه شتان لی ده کات ئه که ر سنوره کان بیه زینن. ﴿وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ﴾ ده بی بترسن له خودا و باش بزائن خودا هه موو شت ده زانی. واته: له خوا بترسن له وه ی ده یکن و له ویش وازی لی دینن. چونکه خودا هیچی لی ون نابی له وه ی ده یکن و له ویش ده یشان وه به و زوانه پاداشستان ئه داته وه له سه ری.

﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجْلِهِنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاصُوا بَيْنَهُمْ بِالْعُرْفِ ذَٰلِكَ يُوعَظُ

بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَٰلِكُمْ أَزْکٰی لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ یَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۱﴾

په یگری له به رپرس (الوالی) که ببینته ئه مبه ری ئه و ژنه که خوی ماره بکاته وه ئه و پیامه ی که ته لاقی داوه

خودای مه زن ئه فه رمویت: ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجْلِهِنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاصُوا بَيْنَهُمْ بِالْعُرْفِ﴾ کاتی ژنتان ته لاق داو عیدده که ی ته واو بوو، ئه که ر به شیوه یه کی هوا له که ل و اوجووتانی پیشویانا پیک که وتن ئیوه مه بنه به ره له سستی شوو کردنیان. عه لی کوبی ئه بوته له ده لیت:

^۱ الطبری (۱۴/۵).

^۲ الطبری (۸/۵).

^۳ ابن ابی حاتم غ: (۷۷۵-۷۷۶).

له ئیبنوعه بیاسه وه ده لیت: ئەم ئایە ته هاته خواره وه له سه ر پیاوی که ژنه که ی ته لاقی یان دوو ته لاق دابوو. خه ریک بوو عیدده که ی ته و او ده بوو، پاشان وا دیار بوو ده یویست ژنه که ی ماره بکاته وه یان بیگت پێته وه بۆ لای خۆی. ژنه که یش هه ر هه زی ده کرد، به لام به رپرسه کانی ژنه که نه یان ده هیشت بچیته وه لای مێرده که ی، خودای مه زن قه دهغه ی کرد که ببته پێگری^۱ هه ر به و جۆره عه وفیش پیاوی ته ی کردوه له ئیبنوعه بیاسه وه^۲ مه سروق و نیه راهیمی نه خه عی و زوهری و زه حاکیش و توپانه ئەم ئایه ته له سه ر نه وه هاتۆته خواره وه.^۳ ئەمه ی ئەمانه ده یلێن ئایه ته که یش هه ر نه وه ده که یه نی.

ماره برین ناکری بی به رپرس (الوالي)

وه به لگه یش مه یه که ئافه رت ناتوانی خۆی بدا به شوو، به لگو ده بی به رپرسیکی بیدات به شوو، وه ک تیرمیزی و ئیبنوجهریر له ته فسیری ئەم ئایه ته دا و توپانه، وه ک له م فه رموودا هاتوه: (ئافه رت ئافه رت نادا به شوو، ئافه رت خۆی خۆی ماره نابێ، داوین پیس (الزانیه) نه و ئافه رته یه که خۆی، خۆی ماره ده بریت)^۴ وه له ئەسه رێکی (الاش) ترا هاتوه: (ماره برین ناکری به به رپرسیکی پێنمایه که رو دوو شایه تی دادگه ر نه بی).

هۆی هاتنه خواره وهی ئەم ئایه ته

پیاوی ته کراوه که ئەم ئایه ته له سه ر مه عقیل کوپی یه سارو خوشکه که ی هاتۆته خواره وه بوخاری پیاوی ته ی کردوه له کتیی به سه حیه که یدا له ته فسیری ئەم ئایه ته دا که خوشکی مه عقیل کوپی یه سار مێرده که ی ته لاقی دابوو، وازی ئی هینا هه تا عیدده که ی ته و او بوو، داوای کرده وه مه عقیل نه یه یشت بیباته وه ئەم ئایه ته هاته خواره وه: ﴿فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكَحْنَ أَرْوَاجَهُنَّ﴾ ئیوه پێگریان مه که ن که شوو بکه ن به مێرده کانیان^۵ هه ر به و جۆره نه بو داوود و تیرمیزی و ئیبنوماجه و ئیبنونه بی حاته م و ئیبنوجهریر و ئیبنومه رده وه یی به چه ندین پێگه پیاوی ته یان کرده له سه سه نه وه، له مه عقیلی کوپی یه ساره وه^۶ تیرمیزیش دیسان به سه حیحی دا ناوه له مه عقیلی کوپی یه ساره وه پیاوی ته ی کردوه که مێردی خوشکه که ی پیاویکی موسولمان بوو له سه رده می پێغه مبه ری خوادا (ﷺ) ماوه یه ک هاوسه ری

^۱ الطبري (۲۲/۵).

^۲ الطبري (۲۲/۵).

^۳ الطبري (۲۲/۵).

^۴ ابن ماجه (۶۰۶/۱)، پیشه که یه که ی سه سه نه ر دوا ییه که ی مه وقوفه.

^۵ فتح الباري (۴۰/۸).

^۶ ابوداود (۵۶۹/۲)، تحفه الاحوذی (۳۲۵/۸)، ابن أبي حاتم غ: (۷۷۸/۲)، الطبري (۱۷-۱۹/۵)، البيهقي (۱۰۴/۷)،

بوو، پاشان ته لایځکی داو نه یځیرایه وه هتا عیدده که ی ته واو بوو، نو هزی له و ده کردو
 نه ویش (ژنه که) هزی له و ده کرد. پاشان له گال داواکاردا داوای کرده وه، مه عقیل ده لیت: نه ی
 هیچ وپوچ پښم لی گرتی و کرده هاوسه رت، که چی تو ته لاقت دا، سویند به خوا هر گیز ناگه پښه وه بڼ
 لات نیتړ نه مه دواين جارت. ده لیت: خدای مه زن ده یزانی که نو پیاوه پیویستی به و ژنه یه و نو
 ژنه ییش پیویستی به و پیاوړیه، نه م نایه ته ی ناره خواره وه که نه فرمویت: ﴿وَإِذَا طَلَعْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّا
 أَجَلَهُنَّ﴾ کاتې که ژنانتان ته لاق داو کاتې عیدده که یان به سر چوو. هتا ده گاته ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾
 نښه نابیزانن. کاتې که مه عقیل نه وه ی بیست ده لیت: گویرایه لی په روه ردگارم و ملکه چم، پاشان بانگی
 کردو پتی وت: لیت ماره ده که م و پښشت لی ده گرم نښنومه رده وه یه ی نه مه ی بڼ زیاد کرده،
 که فاره تی سوینده که یشم دا خدای مه زن نه فرمویت: ﴿ذَلِكَ يُعْظِيهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ﴾ کی له نښه بڼوای به خوا و پښی قیامت ه به ی نه م ناموزگار یه پیک دینې. واته: نه مه ی که
 لیم قه دهغه کردن که به پرپرسان پښگری نه کهن که نافرده تانیان شوو بکهن کاتې که ژنو میړد به
 یه کتری پازین پیکه وه چاک دهن، نو که سه به م ناموزگار یه هله ده سی که بڼوای به خدوا و پښی
 قیامت ه به واته: بڼوای به په یامی خدوا ه به و له هه پده شه و سزاو تولی خدوا ده ترسی له پښی
 دوایدا. ﴿ذَلِكَ أَرْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ﴾ نه مه به سوودی نښه وه و سوویش بڼ پاکان ه به. واته: شوین
 که و تنی شهرعی خدوا که پاندنه وه ی ژنان بڼ لای میړده کانیان و واز هینان له ده مارگیری بڼ نښه
 چاکترو پر سوو دترو پاک تریشه بڼ دل کانتان ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ خدوا ده یزانی و نښه سه ی
 له بهر ده رنا کهن. واته: خدوا به رژه وه ندیه کان باشت ده زانی کاتې که فرمانتان پیده کا به شتی یان
 لیتان قه دهغه ده کا، نښه نازانن و سه له وه ده رنا کهن که ده ی کهن و نه ویش دهنه پښگری.
 ﴿وَالْوِلْدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْمِ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
 لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا نَفْسَهَا وَلَا تَضَاوَرُ وَلَدَةً بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا
 فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِضُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا
 ءَاتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَالْقَوْلُ اللَّهِ وَأَعْمُوا أَنَّ اللَّهَ يَمَا تَعْلَمُونَ بَصِيرٌ﴾

^۱ تحفة الاحوذی (۲۲۴/۸)، سه حجه.

^۲ البیهقی (۱۰۴/۷).

شیردان دہیٰ لہ ماویٰ شیردانا بیت (واتہ : ہوتا دوو سال)

خودای مہزن نہ فرمویت: ﴿وَالْوَلَدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْمِ الرِّضَاعَةَ﴾
 دایکان دہیٰ بہ مندالہ کانیان دوو سالی تہاوی شیر بدن، بق کہ سیک کہ بیہوی بہ تہاوی شیر بدا.
 نہمہ پرتنمایہ کہ لہ لایہن خوداوه بق دایکان کہ شیر نہدن بہ مندالہ کانیان بہ تہاوی کہ دوو سالہ،
 دوی نہو دوو سالہ کار بہ شیردان ناگری، ہر بویہ خودای مہزن نہ فرمویت: ﴿لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْمِ
 الرِّضَاعَةَ﴾ بق کہ سیک بیہوی بہ تہاوی شیر بدا. بہ شیردان نابیتہ مہحرم مہگین کہ سی شیر
 پیداننہ کی لہ دوو سال کہ متر بیت، نہگر مندالنی شیری خوارد تہمہنی لہ دوو سال زیاتر بی نابیتہ
 مہحرم. تیرمیزی دلئت: لہ بابی نہوی دہربارہی شیردان ہاتوہ نابیتہ مہحرم مہگین لہ مندالیادو
 تہمہنی کہ متر بی لہ دوو سال پاشان پیوایہتی کردوہ لہ نوموسلہ مہوہ، دلئت: پیغہمبہری
 خودا(ﷺ) فرمویہتی: (نابیتہ مہحرم بہ شیر پیدان مہگین نہو شیرہ لہ ماوی شیر پیدان بہ
 پیغولہدا تپہریبی لہ پیش برانہوی نہو مندالہ لہ شیر)^۱، دلئت نہمہ فرمودہیہ کی حہسہنی
 سہحیہ، کار بہ مہ کراوہ لہ لای زقرینہی زانایان لہ ہاوہلہکانی پیغہمبہری خودا(ﷺ) زانایانی
 تریش، کہ بہ شیر خواردن (مندال) نابیتہ مہحرم مہگین لہ دوو سال کہ متر بیت، نہوی دوو سالی
 تہاوی کرد (بہ شیر خواردن) نابیتہ مہحرم. منیش دلئم: تہنیا تیرمیزی نہم فرمودہی پیوایہت
 کردوہ، پیاوہکانی لہ سہر مہرجی بوخاری و موسلیم. مانہی نہوہ کہ فرمویہتی: ((إلا ماکان فی
 الثدی) واتہ: لہ شوین شیر پیدا نابیت پیش دوو سال)، وک لہم فرمودہدا ہاتوہ کہ نیامی
 نہحمہد پیوایہتی کردوہ لہ ہرائی کوپی عازیبہوہ، دلئت: کاتی نیبراہیمی کوپی پیغہمبہر(ﷺ)
 کوچی دوی کرد فرموی: (کوپی من مردوہ لہ شوینی شیردانا بووہ، لہ بہہشتا دہینیکی (شیر
 پی دہریکی) دہی)^۲ نہوی دارولقوتنی (الدار القطنی) پیوایہتی کردوہ پشتگیری لیدہکا لہ
 نیبنوعہبباسوہ، دلئت: پیغہمبہری خودا(ﷺ) فرمویہتی: (نابیتہ مہحرم بہ شیر پیدان مہگر
 نہوہ لہ دوو سالیدا بوی).^۳ منیش دلئم: نیامی مالیک پیوایہتی کردوہ لہ موتادا (الموطأ) لہ
 سہوری (ثور) کوپی زہیدہوہ، لہ نیبنوعہبباسوہ بہ مہرفوعی^۴ دراوردی (الدراوردی) پیوایہتی کردوہ

^۱ تحفة الاحوذی (۳۱۳)، فرمودہیہ کی باشہ (جید).

^۲ محمدۃ التفسیر (۱/۲۶)، سہحیہ.

^۳ الدار القطنی (۱۷۴/۴)، فرمودہیہ کی مہوقوفہ.

^۴ الموطأ (۲/۶۰۲).

له سه وره وه (ثور) له عيكرمه وه له ثيبنوعه بياسوه، نه مهی بۆ زیاد كردوه (نه وهی دواى دوو سال ههچ شتى نيه) واته: نايسته مه حرهم به شير پيدان. نه مه راستره.

شيردان به گه وره

له فهرموده ی سه حيا هاتوه له عائيشه وه (په زای خواى لى بى) كه به لای نه وه شيردان به گه وره كار ده كاته سه مه حرهم بوونى.^۱ نه مه قسه ی عتای كوپى پياحو له یسى (الليث) كوپى سه عده، كه عائيشه فرمانى دا به وانهى كه هه لى بژاردن كه بچه ژوره وه بۆ لای له پياوان بۆ لای هه ندی له ئافره تانى كه شيريان پیده دهن، فهرموده كه ی سالمى كوپى نه بو حوزه یفه ی كردوه به لگه، له و كاته دا پیغه مبه ر (ﷺ) فرمانى دا بو به ژنه كه ی نه بو حوزه یفه كه شیری پیدبات، ته مه نی گه وره بوو، به و شير پیدانه ده جووه ژوره وه بۆ لای. به لام خیزانه كانى تری پیغه مبه ر (ﷺ) بووه پازی نه بوون. نه و شير پیدانه یان به شتيكى تايه به تی داده نا.^۲ نه مه پای كۆی زانا يانیشه (الجمهور).

كری شير پیدان

خودای مه زن نه فهرمویت: ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا﴾ له و ماوه یه دا جلو به رگو بژیوی دایكه كه (له سه ر دایى موسولمانانى نه و شوینه) له سه ر باوكه، كه سیش له توانا به ده ری له سه ر نیه. واته: باوكى منداله كه به پیتی نه ریتی نه و شوینه جلو به رگو بژیوی دایكه كه ی له سه ره به بى پژیوی ده ست بلایوی به پیتی توانای نه و پياوه خۆی وه ك خودای مه زن نه فهرمویت: ﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ ۚ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُفْسِقْ ۚ إِنَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَّا آتَاهَا سَبْعًا ۚ اللَّهُ يَعْلَمُ عُسْرَ كُلِّ شَيْءٍ﴾^۳ كى خاوه ن داراییه، له دارایی خۆی خه رج بكات و كیش بژیوی كه می مه یه، له وه نده ی خودا پیداوه خه رجی بكا، خودا نه رك ناخاته سه ر كه س، مه گین له وه نده ی پیداوه، خودا زوو له پاش ته نگانه فهرمانى دینى. زه حكاك ده لیت: نه گه ر ژنه كه ی ته لاق داو مندالی لیتی مه بوو، كه دایكه كه شیری دا به منداله كه ی ده بى باوكه كه به پیتی نه ریتی نه و ناوچه یه جلو به رگو بژیوی دایكه كه بدات.^۴

^۱ مسلم (۱۰۷۷/۲).

^۲ أبوداود (۵۴۹/۲-۵۵۰).

^۳ الطلاق (۷).

^۴ الطبري (۲۹/۵).

زیان نه گه یاندن و نه بونه هوکاري زیان گه یاندن

خودای مه زن نه فهرمویت: ﴿لَا تُصَاكِرْ وِلَدَهُ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَّهُ بِوَلَدِوْهٖ﴾ هیچ دایک و بابی نابی له بهر منداله که یان زیان به یه کتر بگه یهنن. واته: دایکه که منداله که بداته وه به سهر باوکه که یدا بۆ نه وهی له په روه رده کردنیا تووشی زیانی بکات، به لکو بۆی نیه بیداته وه به سهریدا دوی نه وه که بورى، هه تا گوشتی دهکا، چونکه مندال به زۆری نه گهر به شیرى دایکی گوش نه کړئ ناژى. دوی گوش کردنى دایکه که بۆی هه یه بیداته وه به سهر باوکه که یدا نه گهر ویستی: به لام نه گهر زیانی گه یاند به باوکه که ی پوا نیه شتی وا بکا. وهك چۆن باوکه که بۆی نیه منداله که له دایکی وه ربگریتته وه بۆ نه وهی تووشی زیانی بکا. بۆیه خودای مه زن نه فهرمویت: ﴿وَلَا مَوْلُودٌ لَّهُ بِوَلَدِوْهٖ﴾ وه زیان نه گه یهنئ به هیچ باوکیك به هۆی منداله که یه وه. نه مه قسه ی مواجهیدو قه تاده و زه حاک و زوهری و سودی و سه وری و ئیبنوزیدو که سانی تریشه^۱ ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾ نه گهر مندال بابی نه بوو، میراتگران له سهر یانه جل و بهرگو بژۆی دایکه که بدن. و تراوه: بۆ نه وه که تووشی زیان نه بى. نه مه قسه ی مواجهیدو شه عبی و زه حاکه. جمهوریش ههر وایان و توه ئیبنوجه ریریش له تفه سیره که یدا له سهر پای جمهوره که ده لئین: له سهر میراتگرانه جل و بهرگو بژۆی دایکه که بدن له بهر منداله که و هه لسن به و مافه وهك باوکه که ی، ئیبنوجه ریر باسی کردوه و وقویه تی شیردان دوی دوو سال به مندال له وانه یه زیانی هه بى بۆ جهسته و ناوه زى منداله که. سوفیانی سه وری ده لئیت: له نه عمه شه وه له ئیبراهیمه وه، له علقه مه وه: که ژنیکى دی دوی دوو سال شیرى نه دا به منداله که ی، پتی وت: شیرى پتمه ده^۲.

له شیر بپرهنئ (مندال) له سهر پرمه زامه ندى هه ردوولا

خودای مه زن نه فهرمویت: ﴿فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ جا نه گهر دایک و باب به خۆشى و به پاوئژ، ویستیان (زووتر) مندال له شیر بپرهنه وه هیچ گوناھیکیان نایه ته سهر. واته: نه گهر دایک و بابی منداله که ویستیان له شیر بیپرهنه وه له پئش دوو سال، نه وه یان به چاک زانی بۆ منداله که و پاوئژیان له سهر کرد و پئکه و تن له سهرى. گوناھیان ناگات. دیاره له مه وه ده رده که وئ که پرمه زامه ندى یه کیکیان بهس نیه، بۆ هیچ که سیکیان په ونا نیه پای خۆی فهرز بکات به بى پاوئژ کردن له گه ل نه وى تردا، نه مه قسه ی سه وری و که سانی تریشه. چونکه نه مه گرنگى دانیکه به سهر پهرشتى کردنى منداله که و به زه یى خودای گه وره یه به عه بده کانی که مهرجى داناه وه له سهر باوک و دایک له سهر په روه رده کردنى منداله کانیا و پئنمایى کردوون بۆ شتی که به رژه وه ندى خۆیان و منداله کانیا و

^۱ الطبري (۴۰/۵-۵۰).^۲ الطبري (۳۶/۵).

تندایه. وهك خودای مه‌زن له سوره‌تی ته‌لاقدا نه‌فه‌رمویتی: ﴿إِن أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآوُهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَأَنْتُمْ رُ

بَلِّغْنَ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَ رُمْ فَسَرِّضْنَ لَهُ أُخْرَى﴾^۱ نه‌وسا نه‌گه‌ر شیریان دا به‌منداله‌که‌تان ئیوه‌یش کرییان
بدنه‌ی، وه له‌نیوان خۆتاندا پاوێژ بکه‌ن به‌چاکی (له‌باره‌ی منداله‌که‌وه) نه‌گه‌ر پێک نه‌که‌وتن ئه‌وه با

ئافره‌تیکی تر شیری بداتی. پاشان خودای مه‌زن لێ‌ره‌دا نه‌فه‌رمویتی: ﴿وَإِنْ أَرْضَكُمْ أَنْ تَسَرِّضُوا أَوْلَادَكُمْ

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا بَيْنَكُمْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ خو نه‌گه‌ر ویستنان که‌سیکی تر شیر بداته‌ مندالانتان (به‌و

مه‌رجه به‌پێی دابو نه‌ریتی پۆژ کرێی ته‌واوی بدنه‌ی) هیچ گوناها‌تان نایه‌ته‌ سه‌ر. واته: نه‌گه‌ر بابو
دایکه‌که‌ هاته‌نه‌ سه‌ر ئه‌وه، باوکه‌که‌ منداله‌که‌ وه‌رگرتیه‌وه له‌به‌ر هۆکاری له‌لایه‌ن دایکه‌که‌وه یان

باوکه‌که‌وه، دایکه‌که‌ هیچ گوناها‌ی ناگا بیگرتیه‌ته‌وه باوکه‌که‌یش دیسان گوناها‌ی ناگا لێی وه‌رگرتی. نه‌گه‌ر
کرێی ئه‌و ماوه‌ی پێشوه‌ی به‌ته‌واوی پێک و پێکی بداتی که‌سیکی تر بگرتی به‌کرێ شیر بدا به‌

منداله‌که‌ی به‌پێی دابو نه‌ریتی پۆژ. ئه‌مه‌ قسه‌ی زۆر له‌ ژانایانه‌. ﴿وَالْقَوَا لِلَّهِ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ﴾ ده‌بی له‌خودایش ترستان هه‌بی، نه‌وه‌نه‌یش ده‌بی بزانه‌ن، هه‌ر کارێ ئیوه‌ ده‌یکه‌ن خودا

ده‌بینی. هه‌چی ئی ون نابی و ناشاریه‌ته‌وه له‌قسه‌وه‌هه‌لس و که‌وتنان.

﴿وَالَّذِينَ يَتُوقُونَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَرْصُنَ أَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ

عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾

عیدده‌ی ئه‌و ژنانه‌ی می‌ردیان ده‌مریت

خودای مه‌زن نه‌فه‌رمویتی: ﴿وَالَّذِينَ يَتُوقُونَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَرْصُنَ أَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ

وَعَشْرًا﴾ ئه‌وانه‌ی لێ‌تان ده‌مرن و ژنایان ئی به‌جی ده‌مینی، ژنه‌کانتان هه‌تا چوار مانگو ده‌ پۆژ
چاوه‌نۆڕ بن. ئه‌مه‌ فه‌رمانیکه‌ له‌لایه‌ن خوداوه بۆ ئه‌و ژنانه‌ی که‌ می‌ردیان ده‌مری، ده‌بی چوار مانگو

ده‌ پۆژ چاوه‌نواپ بن. ئه‌مه‌ به‌ریاره‌ ئه‌و ژنانه‌ ده‌گرتیه‌وه که‌ می‌ردیان چووه‌ته‌ لایان و ئه‌وانه‌یش
ده‌گرتیه‌وه که‌ نه‌چوونه‌ته‌ لایان و سه‌رجییان له‌گه‌لا نه‌کراوه به‌لگه‌یش له‌سه‌ر ئه‌وه، ئه‌وانه‌یش

سه‌رجییان له‌گه‌لا نه‌کراوه ده‌گرتیه‌وه ئه‌م ئایه‌ته‌ پێ‌و‌ژه‌یه‌، وه‌ ئه‌م فه‌رموده‌ی ئیمامی ئه‌حمه‌ دو
خاوه‌نی سونه‌ته‌کانی تریشه‌و تیرمیزی به‌سه‌حیحی داناه‌وه: که‌ ئیبنومه‌سه‌عود. په‌رسیاری ئی کرا

ده‌ریاره‌ی ژنیکی ماره‌ کردو پاشان مردو سه‌رجییی له‌گه‌لا نه‌کردوه و ماره‌یشی بۆ دانه‌ناوه، چه‌ند جار
هاته‌نه‌ لای بۆ ئه‌وه، ئیبنومه‌سه‌عود ده‌لێت: ده‌ریاره‌ی ئه‌وه به‌ پای خۆم قسه‌ ده‌که‌م، نه‌گه‌ر پێ‌کام

ټوډ له خوداوه، نه گړه له یشم کرد ټوډ له خوم له شہیتانہ ویه، خوداو پیغمبري خودا (ﷺ) پالو بنگردن دوین لټیوه: مارہی ته واوی بق هیهو، وه له وتیه کی تر: مارہی هاویشوہی خوی هیه. نابی تووشی زیان بیو غدری لی بکری. عیددی له سره ته واوی بکاتو میراتیش ودره گری. معقیلی کوپی سینانی نه شجعی هلساو ده لټیت: گویم له پیغمبري خودا بوہ (ﷺ) که وا بریاری داوه دہریارہی به روہی (بروہ) کچی واشیق، عہدوللا زدر دلخوش بوو به وہ. وه له پریوایه تیکی ترا هاتوه: چند پیاوی له نه شجعیه کان هلسانو وتیان: شایته ټوډین که پیغمبري خودا (ﷺ) وا بریاری داوه دہریارہی به روہی (بروہ) کچی واشیق وہ^۱ له مه دہرناچی مہ گین ژنی میژده کی مردی و زکی پر بی، عیدده کی به دانانی زکه کیه تی با به ماوہی چند چرکه کیه کیش بی دوی مردنی، به پیی ټم نایه ته که خودای گورہ نه فرمویت: ﴿وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾^۲ ټوانه ش که سکیان هیه ماوہی چاوه توپیه کیان دانانی سکه کیانہ. وه که له فرموده دا هاتوه له سوبیعی (سُبُعَة) نه سله میوه که له هر دوو سه حیه که دا هاتوه به جورکی تر. که میژده کی سوعیدی کوپی خوله مرد ټو سکی پر بوو، نه وندہی پی نه چوو دوی مردنی سکه کی دانا، له پریوایه تیکی ترا هاتوه، دوی چند پڑیک کاتی که خویندی مندا ل بوونی ته واو بوو، خوی پاک و خاوین و جوان کرد بوو بق داوا کردنی نه بوسه نابیلی کوپی به عکه (أَبُو السَّنَابِلِ بْنِ بَعْكَ) پیی وت: چیتہ دہ بییم خوت پازاندو ته وه له وانه یه بته وی شو بکی؟ سویند به خوا شوو ناکه یه هتا چوار مانگو ده پڑ به سرتا تینه په پڑت، سوبیعی ده لټیت: کاتی که ټوہی پی وت: جله کانم کو کرده وه و هر ټیوارم لټهات چوومه لای پیغمبري خودا له وباریه وه پرسیارم لیگرد، فه توای بق دام، که من نازدم دوی دانانی سکه کم، فرمانی پیدام نه گړ به وی شو بکه م^۳.

حیکمته ټو عیددیه

سوعیدی کوپی موسییب و نه بولعاليو که سانی تریش وتویانه: حیکمه ته له عیددی دوی مردن بق چوار مانگو ده پڑ ټوہیه، هلدہ گری زکی نافرهت مندالی تیدا بی، نه گړ ټو ماوہیه چاوه توپی کرا دہرده کی مندا ل له زکا بیی یان نه بی دوی ټوہ. وه که له فرموده دا هاتوه له هر دوو سه حیه که دا له ټیبنومه سعودو که سانی تریشه وه: (هر یه کی له ټیوه له ماوہی چل پڑدا له سکی دلیکیدا ودهی دیت، له ماوہی چل پڑدا ده بیتہ پارچه یه ک گوشت و خوی، پاش ماوہی چل پڑیش

^۱ احمد (۳/۴۸۰)، ابوداود (۲/۵۸۸)، تحفه الاحوذی (۴/۲۹۹)، النسائی (۶/۱۹۸)، ابن ماجه (۱/۶۰۹)، سه حیه.

^۲ الطلاق (۴).

^۳ فتح الباری (۳۷۹/۹)، مسلم (۲/۱۱۲۲).

ده بيته پارچه گشتيک، پاش نهوه خوداي گه وره فرشته يک ده نيژيت پوچ ده کات به بهريدا^۱ نه مه سي چل پوژه که ده کات چوار مانگو ده پوژيش نيحتيات دواي نهوه، له بهر نهوه هندی مانگ که ده کاو پاشان دواي پوچ کردن به بهريدا ده جوليت والله اعلم.

عیددهی که نیزهیه که گه وره که ی ده مری

نا لیږدها هندی ده لاین عیددهی که نیزه (ام الولد) هر عیددهی نافره تیکی نازاده، نه مه ی که نیماي نه محمد پړوايه تی کردوه له عمری کړی عاسوه پشتگیریان لی ده کات که وتویه تی: سونه تی پیغه مبه ره که مان لی تیک مه دن، عیددهی که نیزه یه (ام الولد) کاتی که گه وره که ی مرد چوار مانگو ده پوژه.^۲ نه بوداودو نیبنوماجه یش پړوايه تیان کردوه.^۳

ماته مینی پیوسته له ماوهی عیددها

خوداي مه زن نه فرموی: ﴿فَإِذَا بَلَغَ أَجْلُهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ له وه به ولا خویان هر کاریک ده کهن (هر نه وهنده ناروا نه بی) بلین بیکن، نیوه تووشی گونا نه ناین خودایش له هر کاری ده یکن ناگاداره. له م نایه ته وه ورده گیری، نه وه ی که میږدی ده مری پیوسته ماته مینی بگری (الاحداد) ماوهی عیددهی که ی. وه که له هر دوو سه حیه که دا هاتوه به شیوه ی که تر له نوموچه بیبه و زینه بی کچی جه حشه وه دایکانی موسولمانان که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرمویه تی: (پوا نیه بق نافره تیک که بریای به خوداو به پوژی دواي بیی که ماته مینی له سهر مردو بگری زیاتر له سی پوژه، مه گین بق میږد که چوار مانگو ده پوژه)^۴ وه دیسان له هر دوو سه حیه که دا هاتوه له نوموسه له مه وه که نافره تیک ده لیت: نه ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) که که م میږده که ی مردوه و تووشی چاوتیش به وه نایا چای بق بریژین؟ فرموی: (نه خین) نه مه ی دوو جار یان سی جار دوو باره کرده وه، پاشان فرموی: (بیگومان ماوه که ی چوار مانگو ده پوژه، حق جاران یه کی له سهرده می نه فامیدا له نیوه سالتیک ده مایه وه)^۵ زینه بی کچی نوموسه له مه ده لیت: نه وسه نه گهر ژنی میږده که ی برمدایه ده چوه زنجیکی پیسو پوخلی بجوکه وه و خراپترین جل و بهرگی له بهر ده کرد نه بون خووشی و نه هیچی تری به جی نه ده هیئا هتا سالتیک، پاشان پشقه لیکی نه دایه ده سو فری نه دا، نینجا گیانداریکیان ده هیئا: گویدریژ یان مه یان بالنده یه که داوینو گیانی خوی

^۱ فتح الباری (۱۳/۴۴۹)، مسلم (۴/۲۰۳۶).

^۲ احمد (۴/۳۰۲)، ابوداود (۲/۳۷۰)، فرموده یه کی لاوازه.

^۳ ابن ماجه (۱/۶۷۳)، لاوازه.

^۴ فتح الباری (۹/۳۹۴)، مسلم (۲/۱۱۲۳).

^۵ مسلم (۲/۱۱۲۴).

پیاہ لہدہ سووی بہ زوری نو شتی کہ خوی پی دہسری دہمرد. مہ بست له ماتہ مینی خو دورخستنه و بوه له خو جوان کردن و بونی خوش له خدان و نهوی به کارده مینری بؤ میرد، نه مہ شتیکی پیویست له ماوهی عیددهی نو مردودا، نه مہ نه ماتہ مینی گرتنه بؤ هه موو ژنیکه که میدریان دہمريت. نیتر نو ژنه منداله یان له بی نویژی چوه توه. نازاده که نیزه یه موسولمانه خوانه ناسه جیاوازی نیه وه که یه کن. به پیی ثایه ته که. ﴿فَإِذَا بَلَغَ أَجَلُهُ﴾ کاتی عیدده یان به سه رجوه وه که زححاک و په بیعی کوپی نه نس ده لئین: ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَیْکُمْ﴾ هیچ گونا مینکتان ناگا هه رچی ده که ن. ^۱ زوهری ده لئیت: که سو کاره کی ده توانن بیاندهن به شوو ﴿فَیْمَا فَعَلْنَ﴾ له وه به ولا هه کاری نو ژنانه ده یکن (هه نه وند نه ناره و نه بی) بلین بیکن. ^۲ عوهی ده لئیت له نیینوعه بیاسه وه: کاتی ژنی تلاق درا یان میرده کی مرد که عیدده کی ته و او بوو نیتر هیچ گونا مینکی نیه که خوی بپارزینیته وه و خوی دهرخاو ناماده بکات بؤ هاوسه رگیری (هه نه وند شتی ناره و نه کات) ^۳ پریوایه تیش کراوه له موقاتیلی کوپی حه یانه وه هه به و جورده ^۴ نیینوجوره یه ده لئیت له موجهیده وه ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَیْکُمْ فِیْمَا فَعَلْنَ فِی أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ له وه به ولا خویان هه کاری ده که ن (هه نه وند نه ناره و نه بی) بلین بیکن. نیه گونا هتات ناگا. واته: نه گه هاوسه رگیری کی حه لال و پاک و خاوین بکه ن. هه به و شتیه یه ش پریوایه ت کراوه له حه سه ن و زوهری و سودی یه وه ^۵.

﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَیْکُمْ فِیْمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَثَرُ فِی أَنْفُسِکُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّکُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِنْ لَا تُؤَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَّعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِی أَنْفُسِکُمْ فَاحْذَرُوهُ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَحِيمٌ﴾

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۸۱۲/۲).

^۲ ابن ابی حاتم غ: (۸۱۳/۲).

^۳ ابن ابی حاتم غ: (۸۱۲/۲).

^۴ ابن ابی حاتم غ: (۸۱۲/۲).

^۵ الطبری (۹۳/۵).

^۶ ابن ابی حاتم غ: (۸۱۴/۲).

په‌وایی ئاره‌زوی خواستنی ژنی می‌رد مردوو له کاتی عیدده‌دا و هه‌ده‌غه کردنی ماره برینیان له کاتی عیدده‌دا

خودای مه‌زن نه‌فه‌رمویتی: ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ﴾ هیچ گوناختان ناگات
 هه‌ز له خواستنی ژنانی شوو مردوتان بکه‌ن. ناراسته‌وخۆ پێیان بلێن. له ماوه‌ی عیدده‌یاندای بێ
 دواندن و ده‌رپین. سه‌وری و شوعبه‌و جه‌ریرو که‌سانی تریش وتیان له مه‌نسوره‌وه له مواهیده‌وه له
 ئیبنوعه‌بباسه‌وه (التعریض) ده‌لێت: ئەو که‌سه بلێ: من ده‌مه‌وێ ژن بێنم، وه من هه‌ز ده‌که‌م ژنیکی
 ئاواو ئاوا بێنم. به‌ شیوه‌یه‌کی په‌واو په‌سه‌ند نه‌و قسه‌یه‌ بکا^۱. وه له په‌وایه‌تیکی ترا هاتوه: زۆر هه‌ز
 ده‌که‌م خوا ژنیکم بکات به‌ نسیب. ئا له‌م جۆره قسانه، نه‌ک بچۆ دوا‌ی بکا^۲ بوخاریش په‌وایه‌تی
 کردوه به‌ ته‌علیقی له ئیبنوعه‌بباسه‌وه له‌م ئایه‌ته‌دا ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ﴾
 هیچ گوناختان ناگات هه‌ز له خواستنی ژنانی شوو مردوو بکه‌ن و ناراسته‌وخۆ پێیان بلێن. ده‌لێت: ئەو
 که‌سه بلێ: من ده‌مه‌وێ ژن بێنم. پێویستیم به‌ ژن هێتان هه‌یه، هه‌ز ده‌که‌م ژنیکی چاکم ببی به
 تووشه‌وه^۳ مواهیدو تاوسو عیكرمه‌و سه‌عیدی کوپی جو به‌یرو ئیبراهیمی نه‌خه‌عی و شه‌عی و
 هه‌سه‌ن و قه‌تاده‌و زوهری و یه‌زیدی کوپی قوسه‌یت و (قُسیط) موقاتیلی کوپی حه‌یان و قاسمی کوپی
 موحه‌مه‌دیش هه‌ر وایان وتوه^۴. زۆری له زانایانی و سه‌له‌ف له ئیمامه‌کان له باره‌ی (التعریض) وه،
 وتویانه: دروسته‌ بۆ ئەو ژنانه‌ی که‌ می‌رده‌کانیان هه‌ز له هاوسه‌رگیری بکه‌ن به‌لام بێ ده‌رپین بۆ
 خواستنی، وه ئەو ژنانه‌یش که‌ به‌ ته‌واوی ته‌لاق دراون هه‌ر دروسته. وه‌ک پێغه‌مه‌ری خودا (ﷺ)
 فه‌رمووی به‌ فاتیمه‌ی کچی قه‌یس کاتی که‌ می‌رده‌که‌ی عه‌مری کوپی حه‌فس ته‌لاقی سێهه‌می دا،
 فه‌رمانی پێدا که‌ له مالی ئیبنونومی مه‌کتوم عیدده‌که‌ی ته‌واو بکا. پاشان فه‌رمووی پێی: کاتی
 عیدده‌که‌ت ته‌واو بوو ئاگادارم (که‌) کاتی که‌ عیدده‌که‌ی ته‌واو بوو، ئوسامه‌ی کوپی زه‌ید داوا‌ی کرد
 شووی پێکرد^۵ به‌لام ته‌لاق دراو جیاوازی نیه له نێوان زانایاندا که‌ دروست نیه جگه‌ له هاوسه‌ره‌که‌ی
 خۆی داوا‌ی بکات نه‌ به‌ ئاشکرا نه‌ به‌ هێماش (التعریض) والله اعلم. خودای مه‌زن نه‌فه‌رمویتی: ﴿أَوْ
 أَكْتَسَرْتُ فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ یان له دلی خۆتاندا بریار بده‌ن ده‌یانخوازن. ده‌رنه‌خه‌ن. وه‌ک خودای مه‌زن

^۱ الطبري (۹۵/۵).

^۲ الطبري (۹۶/۵).

^۳ فتح الباري (۸۴/۹).

^۴ ابن أبي حاتم غ: (۷۱۸/۸۱۷/۲).

^۵ مسلم (۱۱۱۴/۲).

نه فرمویست: ﴿وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾^۱ هر په روهر دگارت ده زانی چیان له دلدا په نا داوه چیش ناشکرا ده کښ. وه ک هم نایه ته ییش که نه فرمویست: ﴿وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ﴾^۲ وه من هر شتی ده شارنه وه وه هر شتی ناشکرا ده کښ له خوتان ناگاردارتم. هر بویه لیره ده نه فرمویست: ﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ﴾^۳ خودا ده زانی باسیان هر نه درکینن، له دلی خوتاندا خودا له سهرتان نانوسی. پاشان نه فرمویست: ﴿وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا﴾^۴ به لام به نه نینی به لنینان پی مه دن. پی مه لئ: من شهیدای تو دم به لنینم پیده که شوو به که س نه کی جگه له من له شیوه ی هم قسانه^۵ ریویات کراوه له سه عیدی کوپی جوبه یرو شه عیو و عیکرمه و نه بوزوحاو زه حاکو زهریه وه هر به و جوره.^۶ مواجهیدو سوری وتیان به لینی لی وه رگری که شوو به که سی تر نه کا جگه له.^۷ (واته نابی شتی وا بکات). ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾^۸ مه گین له ویش خواپه سهندانه بیاندوینن. ئیبنوعه بباس و سه عیدی کوپی جوبه یرو^۹ سوودی و سوری و ئیبنوزهد و تیان: مه گین به شیوه ی ئیشاره ت بق کرد (التعريض) وه ک بلایت: زدر شتی تو مه یه من پی پازیم و نه و جوره قسانه^{۱۰}. موحه ممدی کوپی سیرین ده لیت: وتم به عه بیده، مانای هم ده قه چیه که خودای گوره نه فرمویست: ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾^{۱۱} مه گین له ویش خواپه سهندانه بیاندوینن. ده لیت: بلئ به به رپر سه که ی (الوالي) مهیده به شوو هتا ناگدارم نه که ی^{۱۲} ئیبنونه بی حاته میش ریویات پی کرده. خودای مه زن نه فرمویست: ﴿وَلَا تَعْرِضُوا عُقْدَةَ الْكَعْكَاجِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكَعْكَابُ أَجْلَهُ﴾^{۱۳} تا ماوه که ته واو ده بی باسی ماره کردن مه کښ. واته: هتا عیده که ته واو ده بی باسی ماره کردن مه کښ. ئیبنوعه بباس و مواجهیدو شه عیو و قه تاده و په بیعی کوپی نه نه سو و نه بومالیک و زهدی کوپی نه سلم و موقاتیلی کوپی حه یان و زهری و عه تای خوراسانی و سوودی و سوری و زه حاک و تیان: ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ

^۱ القصص (۶۹).^۲ الممتحنة (۱).^۳ الطبری (۱۰۷/۵).^۴ ابن ابی حاتم غ: (۸۲۱/۲).^۵ الطبری (۱۰۹/۵).^۶ ابن ابی حاتم غ: (۸۲۴/۲).^۷ الطبری (۱۱۴/۵).^۸ ابن ابی حاتم غ: (۸۲۶/۲).

الْكَلْبُ أَجْلُهُ) واته: باسی ماره برین مه‌کن مه‌تا عیدده‌کی به‌سر ده‌جی.^۱ زانایان کژده‌نگن له‌سر نه‌وه که ماره برین له ماوه‌ی عیدده‌دا دروست نیه ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاخْذَرُوا﴾ ده‌بی نه‌وش بزائن خودا ده‌زانی نیوه جیتان له دل‌دایه لی بیترسن. خودای مه‌زن ناگادری نه‌دات به‌وه‌ی له‌ناو دل‌اندایه ده‌ریاره‌ی ژنان و پیتعمایی کردوون بۆ شاردنه‌وه‌ی شتی چاک و دوور که‌وتنه‌وه له شتی خراپ، پاشانیش بی هیوایان ناکا له به‌زه‌یی خۆی و لی‌بورده‌یی و نه‌فرمویت: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ ذَلِيلٌ﴾ بزائن خودا له گونه‌ ده‌بوری و دل‌زانه.

﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرَهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدَرَهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ﴾ (۳)

ته‌لاق دان له پیش سه‌رجییی کردن

خودای مه‌زن نه‌فرمویت: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرَهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدَرَهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ﴾ نه‌گر ژنتان ته‌لاق نه‌ده‌ن، به‌رله‌وه سه‌رجیییان له‌گل بکن، ماره‌بیستان هیشتا بۆ دیاری نه‌کردوون، هیچیان نا‌که‌وی و نیوه گونا‌هتان ناگا، به‌لام و چاکه شتیکیان بده‌نی له مالی خۆتان. ده‌وله‌مند به‌ نه‌دازه‌ی خۆی و هه‌ژاریش به‌ نه‌دازه‌ی خۆی، و چاکه بۆ چاکه‌کاران. خودای مه‌زن پتی داوه به‌ ته‌لاق دانی ژن دوی عه‌قده‌که و پیش چوونه لای. ئیبنوعه‌بیاس و تاوس و ئیبراهیم و سه‌سنی به‌سری و تیان: (المس) واته ماره برین^۲ به‌لکو دروسته ته‌لاقی بدا پیش چوونه لایی و ماره‌یشی بداتی. نه‌گر ماره برابوو، هه‌رچه‌نده نه‌و ته‌لاق دانه دلی نه‌و ئافه‌ره‌ته ده‌شکینی.

قه‌ره‌بووی ته‌لاق دان

هه‌ربۆیه خودای گه‌وره فرمائی داوه به‌ قه‌ره‌بوو‌کردنه‌وه‌ی نه‌و ژنه له‌لایه‌ن هاوسه‌ره‌که‌یه‌وه به‌ شتی‌ک به‌پیتی توانای نه‌و پیاوه. ده‌وله‌مند به‌پیتی توانای خۆی و هه‌ژاریش به‌پیتی توانای خۆی، بوخاری رپوایه‌تی کردوه له سه‌حیحه‌که‌یدا له سه‌هلی کوپی سه‌عدو نه‌بوئوسه‌یده‌وه هه‌ردووکیان و تیان: پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) ئومه‌یمه‌ی (أُمِّیة) کچی شه‌رحه‌بیلی ماره کرد، کاتی که چوو هه‌ژوده‌وه بۆ لای، ده‌ستی به‌رز کرده‌وه بۆ لای وه‌ک نه‌وه‌ی (ئومه‌یمه) نه‌وه‌ی پی ناخۆش بی، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۸۲۸/۲-۸۲۹).

^۲ ابن ابی حاتم غ: (۸۲۱/۲).

فرمانی دا بہ نہ بوئوسید کہ به پئی بکاتو دوو پوښاکی سپی تیکه لاو به شینی (ثوبین زارقین) پی بدات.^۱ واته: بیگن پرتوه بۆ لای که سو کاری.

﴿وَأَن طَلَقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ

بَصِيرٌ ﴿٣٧﴾

ناهرت نیوهی مارهیی دهکوی نه گهر ته لاق درا پیش چوونه لای

خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَأَن طَلَقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ﴾ خۆ نه گهر مارهییه که تان بریووهو هیشتا له گه لیان نه خه وتبون، ته لاقتان دان، نیوهی مارهییان دهکوی، ثم ثایه ته پیروزه باسی قهره بووه بویش دهکات، وهک ثایه تی پیشوو باسی کرد، چونکه ثم ثایه ته نیوهی نهو مارهییهی داناره که فهرز کراوه، کاتی میرد نهو ژنه ی ته لاق دا پیش نهوی بجپته لای. خۆ نه گهر قهره بووه کی تریش هه بویه هه باسی دهکرد، ده بییه ست بهو ثایه ته ی پیشه وه که باسی قهره بووی کردوه، والله أعلم. دابهش کردنی مارهیی بهم جوړه که باسی دهکین نه مه کاریکه زانایان کو دهنگن له سهری و هیچ ناگزیکه کیان له سهری نیه، بویه که ی هه که مارهیی بۆ دانراو پاشان ته لاقی دا پیش نهوی بجپته لای، نیوهی مارهیی له سهر نهوه بۆ داده نری که له سهری ماره براره. ﴿إِلَّا أَنْ يَعْفُوَ﴾ مه گین نهو ژنانه خو یان پییان بیه خشن لهو مارهییه ی که بۆ دانراوه له نیوهیه، نهو ژنه هیچ شتیکی له سهر واجب نیه، سوودی ده لیت له نه بو سالحه وه له نیینو عه بیاسه وه له ده قه دا که خودای مه زن نه فرمویت: ﴿إِلَّا أَنْ يَعْفُوَ﴾ مه گین خیان پییان بیه خشن، ده لیت: مه گین بیوه ژن (الثیب) خۆی بیه خشن و دهس له هه قی خۆی هه لگری^۲ نیینو نه بی حاتم ده لیت: پریوایه تیش کراوه له شور و یح و سه عیدی کوپی موسه ییب و عیکرمه و مواهیدو شه عبی و حه سه و نافع و قه تاده و جابیری کوپی زهید و عه تای خۆراسانی و زه حاک و زهری و موقاتیلی کوپی حه یان و نیینوسیرین و په بیعی کوپی نه نهس و سوودی و هه به و جوړه.^۳ پاشان خودای گه وره نه فرمویت: ﴿أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ﴾ یان نهو که سه پییان بیه خشن که ماره برین به ده ست نه وه. نیینو نه بی حاتم ده لیت: عه مری کوپی شوعه یب پریوایه تی کردوه له باوکیه وه له

^۱ فتح الباری (۲۶۹/۹).

^۲ ابن ابی حاتم غ: (۸۲۹/۲).

^۳ ابن ابی حاتم غ: (۸۴۲-۸۴۰/۲).

با پیره وه له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) فرمویه تی: (ئوهی مارهیی به دهسته میرده)^۱ مه رده وهیی مه روا ده لئو ئیبنو جهریریش هر ئه م رایه ی هه لئێژاردوه، ئه سلێ قسه که ئه وهیه، ئه و که سه ی له پاستیدا مارهیی به دهسته میرده. بیگومان ئه و ده توانی ماره بیژی و هه لیشی وه شینیتته وه، هر چۆنی دروست نیه وه لی هیچ له مالی غهیره ز خۆی ببه خشی، هر به و شیویه ناتوانی مارهیی ببه خشی.

﴿وَأَنْ تَعْمُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾ پی به خشین له ئاکاری پارێزگاری نزیکتره. ئیبنو جهریر ده لئیت: هه ندی

وتویه: ئه م وتاره پوهی له پیاوان و ژنانیش کردوه^۲ ئیبنو عه بیاس ده لئیت: ﴿وَأَنْ تَعْمُوا أَقْرَبُ

لِلتَّقْوَى﴾ ئه وه یان ده به خشی نزیکترین یانه له خۆپاریزی وه^۳. هر به و چۆره پیاو یه کراوه له شه عبیی

که سانی تریشه وه. موجهیدو نه خه عی و زه ححاک و موقتایی کوپی حه یان و په بیعی کوپی ئه نه سو سه وری وتیان: (الفضل) لێره ده ژنه که له به شکی خوش بیی، یان پیاوه که به ته وای ماره بییه که بدات

به ژنه که^۴ هر بۆیه خودای گه و ده ئه فرموی: ﴿وَلَا تَسْأُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ﴾ له بیر مه که ن چاکه له که ل

یه کتر بکه ن. سه عید ده لئیت: واته: چاکه کردن^۵ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ خودا له هر کاری ده یکه ن

چاودێره. واته: هیچی ئی ناشاریتته وه له و شتانه ی که ده یکه ن، هه رکه سه و به پێی کرداری به و زوانه

پاداشتی نه داته وه.

﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْاَوْسَطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾^(۳۸) فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا

أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۳۹﴾

خودای مه زن ئه فرموی: ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْاَوْسَطَىٰ﴾ له نوێژه کان به تابه تی

ئو نوێژه ی له ناوه پاستدایه ئاگادار بن. خودای گه و ده فرمان ده کات به پارێزگاری له نوێژه کان له

کاتی خۆیاندا و پارازتنی سنوره کانی و به جی هینانی له کاتی خۆیدا، وه که له هه ردو سه حه که دا

هاتوه له ئیبنو مه سه وده وه ده لئیت: په سیارم کرد له پیغه مبهری خودا (ﷺ) کام کار زۆر چاکتره؟

فرموی: (نوێژ له کاتی خۆیدا) وتم پاشان چی؟ فرموی: (جیهاد له پێی خوادا) وتم: پاشان چی؟

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۸۴۲/۲).

^۲ الطبري (۱۶۲/۵).

^۳ الطبري (۱۶۲/۵).

^۴ الطبري (۱۶۶-۱۶۵/۵).

^۵ الطبري (۱۶۶/۵).

فہرموی: (چاکہ کردن لہ گہل باوک و دایک) دلالت: پیغمبرِ خدا (ﷺ) نے وانی یقیناً باس کریم
 نہ گہر پرسیری زیادتیرشم بگردایہ ہر وہ لایم نہ دامہ وہ^۱.

نویژی ناوہرپاست

خودای مہ زن لہ نیوان نویژہ کاندانویژی ناوہرپاستی تایہ بہت مہند کردوہ کہ نویژی عہ سرہ.
 تیرمیزیو بہ غہوی (پہ حمہ تی خویان لی بی) وتیان: نہمہ قسہی زورینہی زانایانہ کہ (الصلوة الوسطی)
 نویژی عہ سرہ، قازی ماوہر دیش دلالت: نہمہ قسہی زورینہی زانایانی پیشینہیشہ. حافیز نہ بو عومہر
 عہ بدولیر (عبدالبر) دلالت: نہمہ قسہی نہ ہلی نہ سہریشہ (الشر) موحمہ مدی کوپی عتہ لہ
 تہفسرہ کہ یدا دلالت: نہمہ قسہی جمہوری خہ لگہ، حافیز نہ بو موحمہ مدی عہ بدولمتمینی کوپی
 خہ لہ فی دیماتی (الدمیاطی) لہ کتیبہ کہ یدا بہ ناوی (کشف المغطی فی تبیین الصلوة الوسطی) دلالت:
 نویژی عہ سرہ، گپراویہ تہ وہ لہ عومہر و علیو نیبنومہ سعودو نہ بو نہ یوبو عہ بدولائی کوپی عہ مرو
 سہ موردی کوپی چہ ندہ بو نہ بوہورہ یرہو نہ بو سہ عیدو حہ فسو نہ موحمہ بیبہو نہ موسہ لہ مہو لہ
 نیبنو عہ بیاسو عانیشہ وہ وہریان گرتوہ. وہ عوبہ یدہو نیبراہیمی نہ خہ عیو پہ زینو وہ زری کوپی
 حہ بیشو سہ عیدی کوپی جوبہ یرو نیبنو سیرینو حہ سہنو قہ تادہو زہ ححاکو کہ لبیو موقتیلو
 عوبہ یدی کوپی نہ بو مہریم کہ سانی تریش ہر وایان وتوہ.

باسی نہو بہ لگانہ لہ سر نویژی ناوہرپاست کہ نویژی عہ سرہ

نیمامی نہ حمہد پریوایہ تی کردوہ لہ علی یہ وہ، دلالت: پیغمبرِ خدا (ﷺ) لہ پوژی نہ حزبدا
 فہرموی: (خہریکیان کردین لہ نویژی ناوہرپاست، نویژی عہ سر، خودای گہورہ دلہ کانیان و مالہ کانیان
 پپر بکات لہ ناگر) پاشان لہ نیوان مہ غریبو عیشادا نویژی عہ سری کرد^۲ موسلیم ہر وا پریوایہ تی
 کردوہ^۳ نہ سائیش^۴ بوخاریو موسلیمو نہ بوداوودو تیرمیزیو نہ سائیو کہ سانی تریش لہ خاوہنی
 موسنہ دو سونہ نہ کانیش ہر پریوایہ تیان کردوہ لہ علیہ وہ لہ چہ ندین پگاوہ^۵. وہ فہرموودہ کہ ی
 پوژی نہ حزب کہ بت پہرستہ کان پیغمبرِ خدا (ﷺ) ہاوہ لہ کانی لہ کردنی نویژی عہ سر لہ و
 پوژہ دا نہمہ پریوایہ کراوہ لہ کومہ لئی لہ ہاوہ لہ کانہ وہ، ناویان بیبنین باسہ کہ درپژہ دہ کیشین

^۱ فتح الباری (۱۲/۲)، مسلم (۹۰/۱).

^۲ احمد (۱۱۳/۱)، سہیحہ.

^۳ مسلم (۴۳۷/۱).

^۴ النسائی فی الکبری (۳۰۲/۶)، سہیحہ.

^۵ فتح الباری (۱۲۴/۶) (۴۶۷/۷) (۴۳/۸) (۱۹۷/۱۱)، مسلم (۴۳۶/۱)، ابوداود (۲۸۷/۱)، تحفۃ الاحوذی (۳۲۸/۸)،

النسائی (۲۳۶/۱)، احمد (۱۲۷/۱).

مه‌بست له‌م ږیوایه ته له‌وانه‌وه نه‌ویه که نویژی ناوه‌راست نویژی عه‌سره. موسلیم دیسان ږیوایه‌تی کرده له‌ فهرموده‌که‌ی ئینومه‌سعودو به‌راشی کوږی عازیه‌وه (ږه‌زای خوایان لی بی) ^۱ وه نیمامی نه‌حمده ږیوایه‌تی کرده له‌ سه‌موره‌وه که پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فهرموویه‌تی: (نویژی ناوه‌راست نویژی عه‌سره) ^۲ وه له‌ وته‌یکه‌ی ترا هاتوه له‌ پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فهرموویه‌تی: (حافظوا علی الصلوات، الصلوة الوسطی) له‌ نویژه‌کان به‌تایه‌به‌تی نه‌ نویژه‌ی له‌ ناوه‌راست. نه‌ نویژه‌ی ناو لینا بۆمان به‌ نویژی عه‌سر ^۳ وه له‌ وته‌یکه‌ی تریشا پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فهرمووی: (نه‌وه نویژی عه‌سره) نه‌بوجه‌عفر ده‌لئیت: ږرسیاری لی کرا ده‌ریاره‌ی نویژی ناوه‌راست ^۴ ترمیزیش ږیوایه‌تی کرده‌وه ده‌لئیت فهرموده‌یه‌کی حه‌سه‌نی سه‌حیه ^۵. وه نه‌برحاته‌می کوږی حبان له‌ سه‌حیه‌که‌یدا ږیوایه‌تی کرده له‌ عه‌بدوللاوه ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فهرمووی: (نویژی ناوه‌راست نویژی عه‌سره) ^۶ ترمیزی ږیوایه‌تی کرده له‌ ئینومه‌سعوده‌وه ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فهرمووی: (نویژی ناوه‌راست نویژی عه‌سره) پاشان ده‌لئیت: فهرموده‌یه‌کی حه‌سه‌نی سه‌حیه ^۷ موسلیمش له‌ سه‌حیه‌که‌یدا هیناویه‌تی به‌م وته‌یه: (سه‌رقالیان کردین له‌ نویژی ناوه‌راست، نویژی عه‌سر) ^۸ نه‌م ده‌قانه له‌م باسه‌دا هیچ شتیکی تر ه‌لناگری، نه‌م فهرموده‌ سه‌حیه جه‌خت له‌سر نه‌وه ده‌کاته‌وه که ږیوایه‌ت کراوه له‌ ئینوعومره‌وه له‌ پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) که فهرموویه‌تی: (نه‌وه نویژی عه‌سری ده‌جیت هه‌روه که نه‌وه وایه مال و خیزانی تالان کرا بیت) ^۹ وه له‌ فهرموده‌ی سه‌حیا هاتوه له‌ بوره‌یده‌ی کوږی حوسه‌یبه‌وه (حُصَب) له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) (زوو نویژ بکه‌ن له‌ ږۆی هه‌وردا، چونکه هه‌رکه‌سی نویژی عه‌سر نه‌کات کرداری به‌ فیرۆ جووه) ^{۱۰}.

^۱ مسلم (۴۳۷/۱-۴۳۸).^۲ أحمد (۲۲/۵)، مه‌تنه‌که‌ی سه‌حیه.^۳ أحمد (۸/۵)، مه‌تنه‌که‌ی سه‌حیه.^۴ أحمد (۷/۵)، حه‌سه‌نی سه‌حیه.^۵ تحفة الاحوذی (۳۲۸/۸)، حه‌سه‌نی سه‌حیه.^۶ ابن حبان (۱۲۱/۳)، سه‌حیه.^۷ تحفة الاحوذی (۳۲۹/۸)، سه‌حیه.^۸ مسلم (۴۳۷/۱).^۹ مسلم (۴۳۶/۱).^{۱۰} ابن ماجه (۲۲۴/۱)، سه‌نده‌کانی باشه.

فہرہ گہ کردنی قسہ کردن له نویژدا

خودای مہزن نہ فرمویت: ﴿وَقَوْمُوا لِلّٰہِ قَنِتَیْنَ﴾ به گہ رندکچی بوہستن بۆ خودا له نویژدا. واتہ: به له سہر خوی و گہ رندکچی و زہ لیلی له بہ ردم خودای گہ و ردا رابوہستن نہ مہ نہ وہ دہ گہ یہ نی کہ نابی له کاتی نویژد کرنا قسہ بکریت، چونکہ پیچہ وانہی نویژد کردنہ. ہر بویہ پیچہ مہری خودا (ﷺ) کاتی وہ لامی ٹیبنومہ سعودی نہ دایہ وہ کہ سہ لامی لی کرد کہ نویژی دہ کرد، پاشان پۆزشی (اعتذر) بۆ ہتیاہ وہ فرموی: (بیگومان له نویژد کرنا سہ رقالی ہہ) (واتہ: کاتی یادی خودایہ) وہ له سہ حیجی موسلیما ہاتوہ کہ پیچہ مہری خودا (ﷺ) فرموی به مہ عاویہی کوپی حہ کہ می نہ سلمی کاتی کہ له نویژا قسہی کرد (نہم نویژہ بۆ نہ وہ ناشی کہ قسہی خہ لکی تیگہل بکری بہ لکو بریتہ له سبحان اللہ واللہ اکبرو یادی خودا کردن)^۱ وہ نیامی نہ حمہد پیوایہتی کردوہ له زہیدی کوپی نہرقہ مہوہ (الارقم) دلایت: پیوای له سہ ردمی پیچہ مہرا (ﷺ) قسہی له گہل ہاوہلہ کہیدا کرد بۆ پیویستیہ کہ له کاتی نویژا، ہتا نہم ٹاہتہ ہاتہ خواروہ: ﴿وَقَوْمُوا لِلّٰہِ قَنِتَیْنَ﴾ به گہ رندکچی بوہستن بۆ خودا له نویژدا. فرمانمان پیدرا به بیدہنگی (له نویژدا)^۲ زانایانی فرمودوہ پیوایہتیاں کردوہ جگہ له ٹیبنوماجہ^۳.

نویژی ترس

خودای مہزن نہ فرمویت: ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ فِرَاجًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمْنُكُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ نہ گہ ترسیکتان له سہر بوو (به پیادہیی یان به سواری) ہر کاتیکیش ترستان به سہر چوو (چون خودا فیری کردون) یادی بکن کہ له پیشدا نہ تاندہ زانی. کاتی کہ خودای گہ و ردا فرمانی دا به عہدہ کانی کہ پاریزگاری له نویژہ کانیان بکن و به چاکی به جیی بینن و سنوورہ کان بپاریزن، جہ ختیشی کردوہ وہ له سہر نہ وانہی کہ سہ رقالیان ہہ وہ ناتوانن به تہوای و پیک و پیکی له ہندی کاتا پیی ہلسن وہ کاتی شہو پوویہ پوویو نہ وہ دوزمن. نہ فرمویت: ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ فِرَاجًا أَوْ رُكْبَانًا﴾ نہ گہ ترسیکتان ہہ بوو (به پیادہیی یان به سواری) ہر چونی دہ توانن وا نویژد بکن. واتہ: پوو به قیبلہ یان پشت به قیبلہ بی. وہ مالیک دلایت له نافیعوہ: ٹیبنومہ نہ گہ پرسپاری

^۱ مسلم (۳۸۲/۱).^۲ مسلم (۳۸۱/۱).^۳ احمد (۳۶۸/۴)، سہ حیجہ.^۴ فتح الباری (۸۸/۳)، مسلم (۲۸۳/۱)، أبوداؤد (۵۸۳/۱)، تحفة الاحوذی (۳۳۰/۸)، النسائی (۱۸/۳)، سہ حیجہ.

لى بکرايه ده رباره ی نویژی ترس باسی ده کردو پاشان ده یوت: نه گه ترسه که زور بوو به پیاده یی یان به سواری نویژ بکن، پوو به قیبله بی یان پوو له قیبله نه بی. نافع ده لیت: من وانا نازانم ئیبنوعومه نه وقسه یه بکات مه گین له لایه ن پیغه مبره وه (ﷺ) (بیستویه تی) بوخاری و موسلیم پیوایه تیان کردوه^۱ موسلیم و نه بوداودو نه سانی و ئیبنوماجه و ئیبنوجهریر پیوایه تیان کردوه له ئیبنوعه بیاسه وه، ده لیت: خودای مه زن نویژی فهرز کردوه له سهر زمانی پیغه مبره که تان (ﷺ) له نیشته جیدا (الحض) چوارو له سه فهردا دوان له کاتی ترسدا یه که په کات^۲. حه سه نی به سری و قه تاده و زه حاک و که سانی تریش هه وایان وتوه^۳ بوخاری ده لیت: (باب الصلاة عند مناهضة الحصون و لقاء العدو) نه وزاعی ده لیت: نه گه له خو ئاماده کردنا بوون بۆ په لاماردان و نه یان ده توانی نویژن بکن با به ئیشاره ت بیکن هه که سه و بۆ خو ی نویژ بکا. نه گه به هیمایش نه یان توانی با دوا ی بخه ن هه تا شه په که ته و او ده بی و نامینتی یان ترسیان نامینتی با دوو په کات بکن، نه گه نه یان توانی دوو په کات بکن با یه که په کات بکن و دوو سوژده بیهن. نه گه نه وه شیان نه توانی (الله اکبر) کردن جیگای ناگریته وه، دوا ی ده خه ن هه تا ترسیان نامینتی. مه کحولیش هه وای وتوه. نه نه سی کوپی مالیک ده لیت: کاتی په لاماردان قه لایه که بوو خو ی په نا دا له کاتی ده که ورتنی به ره به یاندا و شه په که دهستی پیگردبوو نه یان ده توانی نویژ بکن، نویژمان نه کرده تا خو ریه رز بوه وه. ئیمه له گه ل نه بوو موسادا بووین نویژمان کرد سه که ورتنمان به ده ست هینا بوو، دنیا و نه وه ی که تیایه تی نه وه نده ی نه نویژه دلخوشی نه کردوم. نه مه وته ی (لفظ) بوخاریه^۴.

فه رماندان به ته و او کردنی نویژ له کاتی بی ترسیدا

خودای مه زن نه فهرمویت: ﴿فَإِذَا آمَنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ﴾ که ترستان نه ما نه وسای خودای بکن. واته: چۆن فه رمانتان پیکراوه نویژه کانتان بکن. په کوع و سوژده و هه لسان و دانیشته کانی ته و او بکن به که رنده چی و زه لیلیه وه ﴿كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ به و جورده ی که فیری کردن که نه وسای نه تانده زانی. واته: خودای مه زن نه به هره ی پی به خشین و شاره زاو فیری کرد له دنیا و له قیامه تا سوودتان پی بگه یه نی، سا ئیوه ش وه ی بگزن و شوکرانه بژیر بن و یادی خودای له سهر بکن.

^۱ الموطأ (۱/۱۸۴)، سه حجه.

^۲ فتح الباری (۸/۴۶)، مسلم (۱/۵۷۴).

^۳ مسلم (۱/۴۷۸-۴۷۹)، أبوداود (۲/۴۰)، النسائي (۳/۱۶۹)، ابن ماجه (۱/۳۳۹)، الطبري (۵/۲۴۷).

^۴ الطبري (۵/۲۴۰-۲۴۱).

^۵ فتح الباری (۲/۵۰۳).

وہ کہ خودای گہرہ دوی نویژی ترس نہ فرمویت: ﴿وَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾^۱ جا هرکاتی ترستان نہ ما نویژہ کانتان به پڑک و پیکی بکن، به پاستی نویژہ فرزکی کات بق دیاری کراوه. بهو زوانه له سورہتی نیساندا نہو فرمودانهی باسی نویژی ترسو شیوہ کانی دهکات دیت له لای نہم ثایہ تہدا کہ خودای مہزن نہ فرمویت: ﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ﴾^۲ نہ گہر ترش (نہی موحه مہد (ﷺ) له جہنگدا) له گہ لیاندا بوی و پیتش نویژیت بق دہ کردن. ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَّعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾^۳ وَلَا تَطْلُقُوا مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَوَفَّيْنَ ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾^۴

نہ سخ بوونہ دوی نہم ثایہ تہ

خودای مہزن نہ فرمویت: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَّعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾^۱ نہوانہی له نیوہ دہمزنو ژنہ کانیان به جی دیلن، پاسپین: هتا سالتیک به خئیویان بکن دہری نہکن، نہ گہر ہر به خواستی خویان چوونہ دہری (بق کاریکی خوا پہسہند) نیوہ گوناہتان ناگات. خدا خاوهن دہستہ لاتی له کارزانہ. زورینہی زانیان دہلین نہم ثایہ تہ نہ سخ بوہ تہوہ بهو ثایہ تی پیتش خوی. کہ خودای مہزن نہ فرمویت: ﴿يَرْزُقْنَهَا أَنْفُسُهَا أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾^۲ ژنہ کانیان ہتا چوار مانگو دہ پڑ چاوه تقربن. بوخاری پیوایہ تی کردہ له نیبنوزوبہ یرہوہ، دہلئت: وتم به عوسمانی کوپی عہفان ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾^۳ نہوانہی له نیوہ دہمزنو ژنہ کانیان به جی دیلن. نہو ثایہ تی تر نہ سخی کردہ تہوہ بچی نویسیوہ تہ یان وازی لی ناہینی؟ دہلئت: نہی ہرازای خزم، ہیج شتیکی لی ناگورم له شوینی خویدا مانای نہو ناہونیہ کہ نیبنوزوبہ یر دہلئت به عوسمانی کوپی عہفان: نہ گہر حوکمہ کی نہو سخ بوہ تہوہ به چوار مانگو دہ پڑ، حکمت چہ له میشتنہوہی پہسمی ثایہ تہ کہ له گہل نہمانی حوکمہ کیدا؟ گہورہی موسولمانان

۱ النساء (۱۰۳).

۲ النساء (۱۰۲).

۳ البقرة (۲۳۴).

۴ فتح الباری (۴۸/۸).

وہ لای دایہ، کہ نہ وہ زمانہ توفیقہ (توفیقی) وہ من بینیم لہم مسحہ فہدا (المصحف) نوسراوہ،
دواکہیشی ہر دوی نہمہ نوسراوہ، منیش لہ ہر شونینکا بیبینم دہینوسم. نبینوئہی حاتم
پیوایتی کردوہ لہ نبینوعہ بیاسوہ لہم نایہ تہدا کہ خودای مہ زن نہ فہرمویت: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ
مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَّعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ﴾ نہوانی لہ نئیوہ دہمرن و
ژنہ کانیان بہ جی دین، پاسپین: ہتا سالتیک بہ ختیوان بکن و دہریان نہ کن، نہوسا نہوانی دہمرن
ہتا سالتیک نہ فہ قہو شوینی لہ مالہدا دہبو، نایہ تی میرات نہسخی کردوہ و چوار یہک یان ہشت
یہکی دانا بق نہوانی میردیان دہمری: ^۱ وہ پیوایت کراوہ لہ پنگی علی کوی نہ بوتہ لصوہ، لہ
نبینوعہ بیاسوہ، دلئت: نہگر پیوای بمردایہ و ژنہ کی لہ دوا بہ جی بمایہ، سالتیک ژنہ کہ ماتہ مینی
دہگرت لہ مالہ کیدا، لہ مالہ کی نہو خہرجیان بق دہکرد. پاشان دوی نہو نہم نایہ تی ناردہ
خواروہ: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَرِيصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾ ^۲ نہوانی لیتان
دہمرن و ژنانیان لی بہ جی دہمینی، ژنہ کانیان ہتا چوار مانگو دہ پوژ چاوہ نوپ بن. نہمہ عیدہی
نہو ژنانیہ میردیان دہمریت، مہگین نہو ژنہ سکی پر بی، عیدہی نہمیش دانانی سکہ کہ یہ تی.
خودای مہ زن نہ فہرمویت: ﴿وَلَهُنَّ الرِّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ
وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ﴾ ^۳ نہگر نئیوہ مردن و مندالتان نہبو، ژنہ کانتان چوار یہکی میراتیتان
دہگرن. نہگر مندالیشان ہہبو، ژنتان ہشت یہکیان پی دہپی. خودای مہ زن میراتی ژنانی پوون
کردوہ و پاسپاردہ و نہ فہ قہی واز لی ہینا. ^۴ وہ پیوایتیش کراوہ لہ موحایدو حہسن و عیکرمو
قہ تادہ و زحاکر پہ بیع و موقتایی کوی حیان وتیان: نہم نایہ تہ: ﴿أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾ ^۵ نہو
نایہ تی نہسخی کردوہ. بوخاری پیوایتی کردوہ لہ موحایدوہ، ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ
أَزْوَاجًا﴾ نہوانی لہ نئیوہ دہمرن و ژنہ کانیان بہ جی دین. دلئت: نہم عیدہیہ لہ سہر کہ سو کاری
میردہ کی واجب بو. خودای مہ زن نہم نایہ تی ناردہ خواروہ: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۸۷۱/۲).^۲ البقرة (۲۳۴).^۳ النساء (۱۲).^۴ الطبری (۲۵۵/۵).^۵ ابن ابی حاتم غ: (۸۷۶-۸۷۵/۲).

أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتْلَعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ ﴿١٠﴾
 نه وانهی له نئوه ده من و ژنه کانیان به جئ دئلن، پاسپږن: هه تا سالتیک ژنه کانیان به خټو بگنو و ده ریان نه کهن. نه گهر هر به خواستی خویان چوونه ده ری (بو) کاریکی خوا په سه ند) نئوه گونا هتان ناگات. ده لئیت: خدای مه زن سالتیکی بو دانان. حوت مانگو بیست پوژ به پاسپارده که. نه گهر نه ژنه بیویستایه به پټی پاسپارده که داده نیشته و حه زیشی بگردایه ده پوشت.
 وه خدای مه زن نه فهرمویت: ﴿غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ده ریان مه کهن، نه گهر به خواستی خویان چوونه ده ری نئوه هیچ گونا هتان ناگات. نه و عیدده یه له سر ژنه که واجبه، وه موجهید ده لئیت، عه تا ده لئیت: نئینوعه بیاس ده لئیت: نه م نایه ته عیدده کی نه سخ کردو ته وه له لای کسو کاری. ناره زوی خویه تی له هر کوئی ته وای ده کا. وه خدای مه زن نه فهرمویت: ﴿غَيْرَ إِخْرَاجٍ﴾ ده ری مه کهن. عه تا ده لئیت ناره زوی خویه تی عیدده کی لای کسو کاری ته وای ده کا و له سر پاسپارده ی میړده کی داده نیشته یان ده رده چټت. به پټی نه م نایه ته ی که خدای مه زن نه فهرمویت: ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ﴾ نئوه هیچ گونا هتان له سر نیه، له وه ی نه و ژنانه ده یکه نه ده رباره ی خویان. عه تا ده لئیت: پاشان نایه تی میرات هات و مانه وه ی له و ماله دا نه سخ کرده وه، نه و ژنه ناره زوی خوی بووه له هر کوئی دانیشنه. شوینی تایه به ت نه م^۱ عه تا و نه وانه ی که له سر قسه ی نه من ده لئین: نه م نایه ته نه سخ یوه ته وه با نایه تی میرات. نه گهر ویستیان زیاتر بمیننه وه له چوار مانگو ده پوژ ناره زوی خویانه. به لام نه گهر ویستیان چوار مانگو ده پوژ له و ماله دانیشنه، نه و مانه وه یه له سر میراتی مردوه که نیه، نه مه جیگای ناکوکیه له نیوان نئیمه کاندان. (زانایان) نه مه یان کرده به به لکه له سر دانانی شوین بو مانه وه ی نه و ژنه له مالی میړده که یدا که مردوه که نئیمامی مالیک پویایه تی کرده له موته نه که یدا (الموطأ) له زهینه بی کچی که عبی کوپی عوجه دا (عُجْزَة) که فوره یه ی کچی مالیکی کوپی سینان، که کچی نه یوسه عیدی خودری بوو (په زای خویان لی بی) هوالی پټدا که هاتوه بو لای پټغه مبه ری خودا (ﷺ) پرسى پټکرد که بجټته وه ناو کسو کاری خوی که خودریه کانه. چونکه میړده کی ده رجوه به شوین چنه عه بدیکیدا که رایان کرده، عه به ده کان له لای قدوم (القوم) که شوینیکه پټی که یشتوون و کوشتویانه. فهریه ده لئیت: پرسپارم له پټغه مبه ری خودا کرد (ﷺ) که بگه پټمه وه بو لای کسو کارم له به نی خوده ریه کان، چونکه میړده که شوینیکى نه بوه بوم بوجئ به ئلی تیدا دانیشم و بژویشی نیه. ده لئیت: پټغه مبه ری

خودا (ﷺ) فرمویہ تی: (بہ لئی)، دلالت: پوئشم کاتی کہ گیشتمہ حوجرہ کہ، پیغمبرہی خودا (ﷺ) بانگی کردم یان فرمانی دا بانگیان کردم بق لای فرموی: (جیت وت؟) نو بہ سہراتہم بق گیرایوہ کہ بوم باس کرد دہریارہی میردہ کہم۔ فرموی: (لہ مالہ کی خوت دانیشہ تا نو کاتہی کہ ماوہی چاوہ نوای پی تہ او دہ بی) دلالت: چوار مانگو دہ پوژم تہ او کرد۔ دلالت: لہ سہردہ می عوسمانی کوپی عہ فاند، ناردی بہ شوینماو پرسپاری لیگردم لہو بارہیوہ، منیش بوم باس کرد شویتی نو برپارہی (پیغمبر (ﷺ)) بہوہ کاری دہ کرد^۱ تہ بوداودو تیرمیزی و نہ سانی و ئیبنوماجہ ہر بہوہ جوہرہ پیوایہ تیان کردوہ^۲ تیرمیزی دلالت: فرمودہ بہ کی حسہ نی سہ حیحہ۔

قہرہ بوو کردنہ ووی ژنی تہ لاق دراو

خودای مہ زن تہ فرمویت: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ ژنانی کہ تہ لاق تہ درین بہشی پہوای خویان ہہیہ، کہ پیکہینانی تہم کارہ، برپارہ بق لہ خوا ترسان۔ عہ بدوہرہ حمانی کوپی زہیدی کوپی تہ سلمہ دلالت: کاتی تہم ٹاہتہ ہاتہ خواروہ: ﴿مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ﴾^۳ بہشی پوای خویان ہہیہ، بہ جی ہینانی لہ سہر چاکہ کارانہ۔ پیاوٹک دلالت: تہ گہر ویستم چاکہ بکہم دہیکم، تہ گہر ویستیشم نایکہم۔ خودای گہورہ تہم ٹاہتہی ناردہ خواروہ کہ تہ فرمویت: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾^۴ ژنانی کہ تہ لاق تہ درین۔ بہشی پہوای خویان ہہیہ۔ تہوہ پیویستہ لہ سہر پاریزگار۔ ہندی لہ زانایان تہم ٹاہتہ تیان کردوہتہ بہ لگہ لہ سہر دانی قہرہ بوو بہ ہموو تہ لاق دراویک، ئیتر تہوہ ژنہ مارہی بق دانراوہ یان بوی دانہ نراوہ، یان تہ لاق دراوہ پیش سہرجیبی کردن لہ گہلی یان سہرجیبی لہ گہلا نہ کراوہ۔ سہ عیدی کوپی جوہیرو کہ سانی تریش لہ زانایانی پیشینہ وایان وتوہ^۵۔ ئیبنوجہریریش ہر تہم پایہی ہلبراردوہ پاشان خودای مہ زن تہ فرمویت: ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ ہر بہوہ پیہش خودا نیشانہ کانی خوی بق ئیوہ پوون دہ کاتہوہ بہ لکو ئیوہ تی بگن۔ واتہ: خودا نیشانہ کانی خوی بق ئیوہ پوون دہ کاتہوہ بق تہوہ تی بگن لہ حہ لالو حہرام و فرزو سنورہ کانی و تہوہی فرمانی پیداون بیکنو

^۱ الموطأ (۲/۵۹۱)، تیرمیزی ووتی: حسہ نی سہ حیحہ۔

^۲ أبوداود (۲/۷۷۳)، تحفة الاحوذی (۴/۳۱۹/۳۹۰)، النسائی (۶/۲۰۰)، ابن ماجہ (۱/۶۵۴)۔

^۳ البقرة (۲۳۶)۔

^۴ الطبری (۵/۲۶۴)۔

^۵ الطبری (۵/۲۶۳)۔

نہوہی قہ دہ غی کردوہ لیتان وازی لی بینن، بہ چاکی بڑی بوون کردونہ تہوہ بڑ نہوہی لہ کاتی
پٹیوسیبتاندا سوودی لی وہ ریگن.

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ﴾ إِنَّ اللَّهَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۲۳۹﴾ وَقَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۴۰﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يقرضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفُهُ لَكُمُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْضِي وَبَيِّضُ
وَالْيَدِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۴۱﴾

خودای مہ زن نہ فہ رمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ﴾ نایا تو
نہوانت نہدی بہ ہزاران لہو کہ سانہی ترسی مردن وای لیگردن زیدی خویان بہ جی بیلن؟ ٹیبونہی
حاتمہ پیوایہ تی کردوہ لہ ٹیبونہی بیاسوہ، دلایت: نہوانہ خہلکی شاریک بوون پٹی دہوترا
داوہردان (داوژدان) عہلی کوپی عاسم دلایت: نہوانہ خہلکی داوردان بوون شاریک (گونڈیکہ) چہند
کیلومہ تریک لہ واستوہ (الواسط) دورہ. وہ کیعی کوپہ جہ پاح پیوایہ تی کردوہ لہ تہ فیبرہ کہیدا لہ
ٹیبونہی بیاسوہ لہم نایہ تہدا: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ﴾ نایا
نہوانت نہدی بہ ہزاران لہو کہ سانہی ترسی مردن وای لیگردن زیدی خویان بہ جی بیلن. دلایت:
نہوانہ چوار ہزار کہس بوون لہ زیدی خویان پایان کرد لہ ترسی تاعون و وتیان: دہچین بڑ سہر
زہ مینی مردنی تیدا نہبی، چون بڑ فلان و فلانہ شوین، خودای مہ زن فہرموی: ﴿مُوتُوا﴾ بمرن،
نہوانیش مردن، پیغہ مبرئی، لہ پیغہ مبران بہ لایاندا تپیہ پی، لہ خودا پاپایہوہ زیندویان بکاتہوہ،
خودایش زیندوی کردنہوہ. نہمہ نہوہیہ کہ خودای مہ زن نہ فہرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ
دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ﴾ نایا تو نہوانت نہدی بہ ہزاران لہو کہ سانہی ترسی مردن وای لی
کردن زیدی خویان بہ جی بیلن. توڑیک لہ زانایانی پٹیشینہ باسیان کردوہ کہ نہو گہلہ خہلکی شاریک
بوون لہ سہر دہمی نہوہی ٹیسرائیلیدا. توڑ بیزار بوون لہ زیدی خویان و توشی نہ خوشی و پہ تایہک
ہاتبون، لہ ترسی مردن لہ ولاتی خویان پایان کردوہ چوونہ دہرہوہ. گہیشتنہ شیویکی فراوان و
شیوہکیان پپر کرد (نہوہندہ توڑ بوون) خودای گہورہ دور فریشتنہی بڑ ناردن، فریشتنہیہ کیان لہ
خواری شیوہکہوہو نہوی تریان لہ سہر شیوہکہوہ، ہردوکیان بہ یہک دہنگ ہاوریان دہکرد
ہہموویان وہک یہک کہس بمرئی مردن، لاشہکانیان بوو بہ چہند بہشیکہوہ، دیواریان بہ دہوردا
دروست کراو بونہ گوپستانی و نہمان پەرشو بلاو بونہوہ، توڑگار بہ سہریاندا تپیہ پی، پیغہ مبرئی لہ
پیغہ مبرہکانی نہوہی ٹیسرائیل بہ لایاندا تپیہ پی پٹی دہوترا حیزہ قیل (حزقییل) لہ خودا پاپایہوہ

له‌سەر ده‌ستی ئه‌ودا زیندویان بکاته‌وه، خودا داواکه‌ی ئی وه‌رگت و فره‌مانی پێدا که بێ: ئه‌ی ئێسکه‌ پزاونیه‌ خودا خودا فره‌مانی پێداوه‌ی که کۆ ببه‌وه، هه‌موو ئێسکه‌ی لاشه‌کان له‌ یه‌کتری کۆبوونه‌وه. پاشان فره‌مانی پێدا بانگه‌وازی کرد: ئه‌ی ئێسکه‌کان خودا فره‌مانتان پێ ده‌کات که گۆشت و ده‌مارو پێسته‌کانتان بپه‌ته‌وه (لاشه‌تان) به‌ چاوی خۆی ده‌ببینی یه‌کیان ده‌گه‌رتوه. پاشان فره‌مانی دا بانگه‌وازی کرد: ئه‌ی گیانه‌کان، خودا فره‌مانت پێده‌کا هه‌ر گیانی بگه‌په‌ته‌وه بۆ لاشه‌که‌ی خۆی. که تێدا بووه. ئه‌وانیش هه‌لسانه‌وه و ده‌یان نوای، خودای گه‌وره‌ زیندوی کردنه‌وه دواي ئه‌و ماوه‌ زۆری که مرده‌بون. ده‌یان وت: پاکی و بێ عه‌یبی بۆ تۆیه‌ ئه‌ی خودایه‌ هه‌چ شتی بۆ په‌رستنی ناشی جگه‌ له‌ تۆ. له‌ زیندو کردنه‌وه‌ یاندا په‌ندو ئامۆژگاری و به‌لگه‌ی به‌هێزه‌ له‌سەر هاتنی پۆزی قیامه‌ت به‌ لاشه‌و به‌ده‌ن، هه‌ر بۆیه‌ خودای مه‌زن ئه‌فرمویت: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ خودا سه‌باره‌ت به‌ خه‌لکی چاکه‌ ده‌کا. به‌و هه‌موو نیشانه‌و به‌لگه‌ مه‌زنانه‌ی که بۆی په‌ون و ئاشکرا کردوون. ﴿وَلَا يَكُنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ به‌لام به‌شی زۆری مه‌ردم سوپاسی خودا ناکه‌ن^۱ واته‌: هه‌لناسن به‌ شوکرانه‌ بزۆری ئه‌و به‌هرانه‌ی خودا پێی داوێ له‌ دین و دنیا. وه‌ له‌م به‌سه‌رهاته‌دا په‌ندو ئامۆژگاری هه‌یه‌ بۆ مه‌ردم که خۆ لادان هه‌چ سوودیکی نیه‌ له‌ قه‌ده‌ری خودا، هه‌چ په‌نایه‌ک نیه‌ ته‌نیا په‌ناي خودا نه‌بی، ئا ئه‌وانه‌ ده‌رچوون و پایان کرد خۆیان پزگار بکه‌ن له‌ په‌تا و نه‌خۆشی بۆ ئه‌وه‌ی ژیا ن به‌سەر به‌رن و نه‌مرن، به‌ پێچه‌وانه‌ی مه‌به‌ستی ئه‌وانه‌وه‌ مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵا کراو به‌ په‌له‌ مردن یه‌خه‌ی پێگرتن له‌ یه‌ک کاتدا. وه‌ هه‌ر له‌م شتیه‌یه‌ ئه‌م فره‌مووه‌ سه‌حیحه‌ که ئیمامی ئه‌حمه‌د په‌یوایه‌تی کردوه‌ له‌ عه‌بدوللای کورپی عه‌بباسه‌وه‌ کاتی عومه‌ری کورپی خه‌تاب ده‌رچوو بۆ شام، کاتی که له‌ سه‌رغ (سرخ) که شویئیکه‌ له‌ نزیکي شام مه‌غیسه‌ (مغیثه‌) ته‌بوکدا سه‌رکرده‌ی له‌شکره‌کانی (شام) هاتنه‌ لای: ئه‌بوعوبه‌یده‌ی جه‌راح و هاوه‌له‌کانی، هه‌واڵیان پێدا که نه‌خۆشی و په‌تا له‌ شام بلاقووته‌وه، و توویژه‌که‌ی باس کرد. له‌و کاته‌دا عه‌بدوپه‌حمانی کورپی عه‌وف له‌وی به‌بو (که هات) ده‌لێت: من زانیایم لایه‌ له‌و باره‌یه‌وه، بیستومه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) که ئه‌یفه‌رموو: (ئه‌گه‌ر له‌ زه‌مینێکدا (چاوه‌ قوله‌) په‌یدا بوو ئتیه‌ی تێدا بوون لێی ده‌رمه‌چن و پا بکه‌ن، وه‌ ئه‌گه‌ر بیستان (چاوه‌ قوله‌) په‌یدا بووه‌ له‌ زه‌مینێکا مه‌چن بۆ ئه‌وی) عومه‌ری کورپی خه‌تاب سوپاسی خودای کردو گه‌پایه‌وه^۲ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌ یاندا بوخاری و موسلیم هه‌تایوانه‌^۳.

^۱ الطبري (۲۶۶/۵).^۲ أحمد (۱۹۴/۱)، سه‌حیحه‌.^۳ فتح الباري (۱۸۹/۱۰-۳۶۱/۱۲)، مسلم (۱۷۴۰/۴).

هه لهاتن له جيهاد نه مردن نزيك ده خاته وه و نه دوايشي ده خات

خودای مه زن نه فرمويټ: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ له پټی خودا بچنه غه زو بزائن که خودا بیسه رو ټاگاداره. واته: وه ک چون خودای گوره فرموی که خو لادان و پاراستن هیچ له قهدهری خودا ناگړې، هر به و شتویه ش پراکردن له غه زو خوشاردنه وه مردن، ته من دريژ ناو که میشی ناکاته وه، به لکو ټاکامو ماوهی ته من بپراوته وه و پږیش دیاری کراوه نه زیاد ده کات و نه کم. وه ک خودای مه زن نه فرمويټ: ﴿الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه وانهی که خوځيان نه چوپونه غه زو، ده یانوت: به هاوه له کانیا ن نه گهر به قسه یان بگردینایه نه ده کوژدان. بلن: سا نه گهر پاست ده کن، خو تان له مردن بپاریژن. وه نه فرمويټ: ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَّعَ الدُّنْيَا قَلِيلًا وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾ ۱ آینما ت کوڼوا یدرککم الموت و لو کنتم فی بروج مسیة ۲ ده یان وت: نهی په روه ریتنمان، بچی غه زات ب نووسیوین، چی ده بوو تا ماوهیه کی تر دوات خستینایه؟ بلن: ژیا نی دنیا که مو کورته و ب نه وانهی ترسیان له خودا هیه. ژیا نی نه ولا زځر باشته وه به نه دنازه ی داوی ناو دهنکه خورما، که س ناهه قی لی ناگرې. له هر کوڅی بن ته نانه ت نه گهر له قه لای زځر قایمیش (خو بشارنه وه) مردن هر پیتان ده گا. پړیویه تمان کردوه له سر کرده و پېشه نگی سوپا کانه وه، پاریزه ری سنووری نیسلام، شمشیری خودای هه میسه ټاماده له سره سری دوژمنانی خودا، نه بوسوله یمان خالیدی کوږی وه لید (په زای خوی لی بی) که له کاتی سره مهرگا ده یوت: من ټاماده ی فلان و فلان جهنگ بووم، هیچ جیگه یه له لاشه مدا نیه شوینی تیریک یان شمشیریکی پټوه دیار نه بی، نه وسا نیستا له سر جیگه کی خوځ دمرم وه ک چون و شتر مردار ده بیته وه، ترسنوگان هر گیز خه له چاوانیان نه که وې. واته: دلگران له سر نه وه که له جهنگا نه کوژدوه، داخو که سر هه لده کیڅی ب نه وه و پنی ناخوڅه له سر جیگه ده مریت ۲.

قه رزدان و پاداشته کی

خودای مه زن نه فرمويټ: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ أضعافًا کَثِيرَةً﴾ کی مالی خو ی به دهسته قه رز نه دا به خودا، هتا نه ویش چهند نه وهنده ی بداته وه؟ خودای مه زن

۱ آل عمران (۱۶۸).

۲ النساء (۷۷-۷۸).

۳ تہذیب التہذیب (۱۲۴/۳).

عبدہ کانی ہلہ نہی بؤ مال بہ خشین له پئی خوادا، خدای گورہ ثم نایہ تی چہ ندین جار دوبارہ کردتہ وه له قورنانی پیروزدا، وه له م فرموده پیروزدها خدای مہ زن نہ فرمویت: (کہ سی قہ رز بدا خوی نہ بوبی و سته مکاریش نہ بی) ^۱ خدای گورہ نہ فرمویت: ﴿فَيَضْرِبُهُ اللَّهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً﴾ خدا بؤی زیاد ده کات به زیاد کردنیکی زور. وه ک له نایہ تیکی ترا نہ فرمویت: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ﴾ ^۲ به سهراتی نو کسانہی مالیان له پئی خدا دہ به خشن، وه ک به سهراتی دهنکیکه حوت گول نہ دات، هر گولہ و سہر دانہی تیدا بی، خدا چہ ند نہ وندہ پاداش نہ داتہ وه به هرکس بیہ وی. به و زوانہ قسہی له سہر ده کین. پاشان خدای گورہ نہ فرمویت: ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي وَبَبْطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ کہ م بژیوی و فراوانیش هر به دہس خدایہ و هه مویش هر دینہ وه لای نو له پژی قیامہ تا، واتہ: به خشن و هیچ ترستان نہ بی، خدا پژی دهره و به ویستی خوی دہ به خشی به هرکس خوی مہ یلی لی بی و ده یگریته وه له هرکس شیش خوی مہ یلی لی بی. نه ویش له کارزانی خدای مہ زن خویہ تی.

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ سَلَخُوا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَدِّ مُوسَى إِذْ قَالُوا لَنَبِيِّهِمْ أَهْبَثْ لَنَا مَلَكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ
 أَخْرَجَنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

بِالْظَّلْمِ ﴿٦٦﴾

به سهراتی جووله کە، له داوای سهرکرده و جهنگیان کرد، کهمیکیان نه بی له سهر قسہی خویان نه مان و هاوکاریان نه کرد

خدای مہ زن نہ فرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ سَلَخُوا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَدِّ مُوسَى إِذْ قَالُوا لَنَبِيِّهِمْ أَهْبَثْ لَنَا مَلَكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا ﴿نه ترانیوه چہ ند کەس له پیاو ماقولانی (له نه وهی نیسرائیل) به پیغمبره کەی خویان وت: سهرکرده به کمان (پاشایه کمان) بؤ دیاری بکه تا له پئی خدا غزا بکهین، ده لیت: نه گەر فرمانی خوداتان بؤ دهرچن پیتان و انیه کە جهنگ ناکه؟ وتیان: جا چون له غزایه (له پئی خوا بی) جهنگ

^۱ مسلم (۷۵۸).

^۲ البقرة (۲۶۱).

ناکھین. موحامید ده لیت: نو پیغمبره شمویل بوه (سهلامی خوی لی بی) وه هبی کوی
 مونه به هو (المنبه) که سانی تریش وتیان: نه وهی ئیسرائیل دوی مووسا (سهلامی خوی لی بی) له سر
 راسته پی بوون، بق ماوه یه کی زور، پاشان شتی تازه یان داهینا وه ندیکیان ده سیان دایه بت
 پرستی، بهرده وام پیغمبران (سهلامی خویان لی بی) له نیوانیندا بووه فرمانی پیداون به چاکه و
 خراپی لی قه دهغه کردوون و له سر پیبازی تهورات پینمایی کردوون، هتا نو کاتهی ده ستیان دایه
 تاوان و له پی لادان. خودایش دوزمنی به سر دا زال کردن و زور و لاتی له ده ستیان سهنده وه. هر که سی
 شه پی دژیان بگردایه سرده کهوت به سریاندا، چونکه نه وان تهورات و نه تابوته یان (التابوت) که له
 دیر زه مانه وه میراثیه ک بوو که پاشینه کانیان له پیشینه کانیان وه بویان مابوه وه هتا گه یشتیه
 مووسا (سهلامی خوی لی بی) هر له لایان بوو، به لام نه وان هر دریده یان دا به گومرایه هتا هندی له
 پاشاکان له ده ستیان سهندن له هندی جهنگداو تهوراتیشیان هر له دهس وه رگرتن، ژماره یه کی
 که میان نه بوو له بهری نه بوو. پیغمبریه تی له ناویاندا نه ماو برآ. وه هیچ که سی له بنه ماله ی
 لای (لای) که کوی یه عقوبه نه ما که پیغمبران له نیوانیندا بیی جگه له ژنیک که سکی پر بوو به
 میرده که یه وه که کوژا بوو، نو ژنه یان له مالیکدا به ند کردبوو، پاریزگاریان لیده کرد، سا به لگو خودا
 مندالیکی پی بیه خشی و بیته پیغمبریک بویان. بهرده وام ژنه که له خودای گوره ده پاراپیه وه که
 خودا مندالیکی پی بیه خشی خودای مه زن قسه ی بیست و مندالیکی پی به خشی ناوی نا شمویل واته:
 خودا پارانه وه که منی بیست، هندیکیان ده لئین: شه معون. هر به و مانایه. منداله که بووه لایک و
 له ناویاندا پیگه یشت، خودا به چاک پیی گه یاند. کاتی ته منی گه یشته ته منی پیغمبریه تی خودا
 نیگای بق کرد و فرمانی پیدا که بانگی خه لکی بکات بق خوا پرستی به تنیا، نه ویش بانگی نه وهی
 ئیسرائیلی کرد، داویان لیکرد که پاشایه کیان بق دابنی و له گه لیدا دژی دوزمن شه بکن. چونکه
 پاشاشیان نه مابوو. نو پیغمبره (سهلامی خوی لی بی) پیی وتن: نه گهر فرمانی غه زاتان بق دهرچی
 له وانه یه له و به لینه ی نه یدهن په شیمان ببه وه و له گه لیدا شه نه کن. ﴿قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِينِنَا وَأَبْنَانَا﴾ وتیان: جا چون له غه زاله پیی خودا) خو لانه دین،
 که ده شبینین نیمه یان له زیدی خومان وه ده رناوه و له مندالانی خومانیان دوور خستینه وه؟ ﴿فَلَمَّا
 كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْفِتْكَالُ تَوَلَّوْا أَلَا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ کاتی بریاریان بق درا بچه غه زه،

پشتیان تیکردو پایان کرد هر که میکیان مابونه وه، خوا سته مکاران باش دهناسی. واته: نهو به لئنه ی داویان نه یان برده سهرو زوریه یان له غزا شارده وه و پایان کرد. خودا باشیان دهناسی.

﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي أَوَّلِهِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (٢٢٧)

خودای مهن نه فره رمویت: ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا﴾ پیغه مبه ره که یان پیی وتن: خودا بق پاشایه تیتان تالووتی دیاری کردوه. واته: کاتی که داویان کرد له پیغه مبه ره که یان که پادشایه کیان بق دیاری بکات، نهویش تالووتی بق دیاری کردن، پیاویک بوو له ناو خویاندا، به لام له بنه ماله ی نهودا له پشیا پادشا نه بوو. چونکه پاشایه تی له نتوانیادا له وه چه ی به هوزا بووه. تالووت لهو بنه ماله یه نه بوو. خودای مهن نه فره رمویت: ﴿قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ﴾ بژیه وتیان: کوا نهو شایه نی نه م فره مانه یه؟ که نئمه زور لهو شیاو ترو به دارایی ترین. هه ندی وتویانه: تالووت ناوگیتر بووه، وتراویشه: پیئسی خۆش کردوه. نه م په خنه گرتن و لاساری بووه دهر باره ی پیغه مبه ره که یان. نهو چاکتر بوو بق نهوان که گوئی راه لی بونایه و قسه ی چاکیان بکردایه. پاشان پیغه مبه ره که یان وه لامی دانوه ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ﴾ ده لئیت: خودا نهو هی کردوته فره مانده، واته: له ناو نئیه دا نهو هی هه لئاردوه، خودا له نئیه باشتر ده زانی له خۆتان، ده لئیت: من دام نه ناوه به سه رتانه وه ببیته فره مانده له خۆمه وه، به لکو خودا فره مان ی پیدایوم کاتی که نئیه داواتان لی کیدم لهو باره یه وه ﴿وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي أَوَّلِهِ وَالْجِسْمِ﴾ زانست و قه لافه تیشی له نئیه چاکتره. واته: تالووت زور له نئیه شاره زا ترو به زن و بالا چاکتر و نازاو خۆپاگریشه له جهنگدا. بژیه ده بی فره مانده زور شاره زاو به تواناو نازا بی، خاوه ن قیافه تیکی چاکو به میز بی. ﴿وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ﴾ خودا بهی وه ی پاشایه تی به هر که سی بدا دهیدا. واته: خودا نهو فره مان په وایه هه رچی ویستی لی بی دهیکا. لهو هی دهیکا پرسپاری لی نا کرئی، نهوان لی پرسینه وه یان لی ده کرئی. له بهر زانیاری و له کار زانی به زه یی خودا دهر باره ی عه بده کانی. هه ریویه نه فره رمویت: ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ زانستی خودا به ریلوده و له هه مو شت ناگاداره. واته: خودا چاکه ی زور فراوانه و مه یلی له سه ر که سن بی بهر به زه یی خوی ده خات و ده زانی کی شایه نی فره مان په وایی و پاشایه تی و کیش شایه نی نه.

﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾

﴿۱۸۸﴾

خودای مہزن نہ فرمویت: ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ﴾ پیغمبرہ کہ بیان پئی وتن: دروشمی پاشاہی تی نہو له لایہن پەرہردگار تانہ وہیہ، تابووتیکہ دلتیا بوونی تیدیہ. واتہ: پیغمبرہ کہ بیان پئی وتن: دروشمی برہ کہ تی پاشاہی تی تالووت بہ سہر تانہ وہ نہو تابووتیہ کہ خودای مہزن له پینشا لئی سہ ندبونہ وہ نیستا بۆتان دہ گپرتیہ وہ. کہ دلتیایی و پیزہ له لایہن پەرہردگار تانہ وہ. عہد پورہ زاق دہ لیت له موعہ مہرہ وہ، له قہ تادہ وہ ﴿وَفِيهِ سَكِينَةٌ﴾ واتہ: شکوہ ندی تیدیہ بۆتان^۱. رہ بیع دہ لیت: بہ زہییہ بۆتان له لایہن خودا وہ، عہد فیش ہر وا رپوایہ تی کردہ له نیینوعہ بیاسہ وہ. ﴿وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ﴾ لہ گہل ہہ ندیک کہ لہ پوری خانہ دانی مووسا و ہارون. نیینوجہ ریر رپوایہ تی کردہ له نیینوعہ بیاسہ وہ لہم ثایہ تہ دا ﴿وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ﴾ لہ گہل ہہ ندی کہ لہ پوری خانہ وادہی مووسا و ہارون. دہ لیت: عہ ساکی مووسا و ہہ ندی پارچہی لہ وحہ کان (الالواح)^۲ قہ تادہ و سوودی و رہ بیعی کوپی نہ نہ سو عیکرمہ ش ہر وایان وتوہ. بہ لام وتہی تہ وراتیان بۆ زیاد کردہ^۳. عہد پورہ زاق دہ لیت: پرسپارم کرد له سہوری دہ ربارہی نہم ثایہ تہ: ﴿وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ﴾ لہ گہل ہہ ندیک کہ لہ پوری خانہ دانی مووسا و ہارون. دہ لیت: ہہ ندی دہ لیت: قہ فیزیک گہ زو و ہہ ندی پارچہی نہ لواحہ کان. ہہ ندیکی تریش دہ لیت: عہ ساکی و دو نہ عل^۴. ﴿تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ﴾ فریشتہ ہہ لیان گرتوہ. نیینوجہ رہج دہ لیت: نیینوعہ بیاس دہ لیت: فریشتہ ہاتن و تابووتہ کہ بیان ہہ لگرتبوو ہینایان لہ بر دہستی تالووتدا دایان نا خہ لکی سہ پیران دہ کرد^۵ سوودی

^۱ عبدالرزاق (۱/۹۸).

^۲ الطبري (۵/۳۳۱).

^۳ الطبري (۵/۳۳۱-۳۳۲).

^۴ الطبري (۵/۳۳۳).

^۵ الطبري (۵/۳۳۵).

ده‌لَیْتُ: تابووته‌که له مالی تالووت دانراو به‌ویان به پیغه‌مبه‌ریه‌تی شه‌معون میناو گوێپایه‌لی تالووتیان کرد^۱ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ نه‌مه به‌لگه‌یه بۆ ئیوه نه‌گه‌ر به‌واتان به‌ خوا هه‌یه. له‌سه‌ر راستی نه‌وه که له‌لایه‌ن خوداو به‌ پێی هاتووم و فه‌رمانتان پێده‌که‌م که گوێپایه‌لی تالووت بکه‌ن، نه‌گه‌ر به‌واتان به‌ خوا هه‌یه.

﴿فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلْكُوا اللَّهَ كَمِ مِّنْ فَتْنَةٍ فَلَئِمَّا غَلَبَتْ فِئَةٌ كَثِيرَةٌ يَّا ذَنُّوا اللَّهَ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾

خودای مه‌زن نه‌فه‌رمویت: ﴿فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ﴾ کاتی تالووت له‌شکره‌که‌ی خسته‌سه‌ر پێ، ده‌لَیْتُ: خودا به‌ جۆبارێک ده‌یه‌وی تاقیتان بکاته‌وه. خودای گه‌وره‌ لێره‌داباسی پاشای نه‌وه‌ی ئیسرائیل ده‌کات که تالووته، کاتی به‌ له‌شکره‌که‌یه‌وه که‌وته پێ له‌گه‌ل نه‌و پیاوماقولا نه‌ی که گوێپایه‌لیان کرد له‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل. سووپا که‌ی له‌و کاته‌دا وه‌ک سوودی باسی کردوه هه‌شتا هه‌زار که‌س بووه^۲ والله اعلم. ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ﴾ خودا تاقیتان ده‌کاته‌وه به‌ پووباریک، ئیبنوعه‌بباس و که‌سانی تریش وتویانه: نه‌و پووباره له‌ نێوان نه‌رده‌نو فه‌له‌ستین دایه^۳ واته‌ پووباری شه‌ریعه‌ی (الشریعه) به‌ناویانگه ﴿فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ هه‌رکه‌سێ لێی بخواته‌وه له‌ من نه‌یه، هه‌رکه‌سێ لێی نه‌چه‌شت سه‌ر به‌ منه. واته: هه‌رکه‌سێ لێی خواره‌وه نه‌مه‌و له‌گه‌ل منا نه‌یه‌ت. ﴿إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً﴾ مه‌گین که‌سێک به‌ لامشت لێی هه‌نگه‌زی و بیخواته‌وه نه‌وه‌ی قه‌یدی نه‌یه. خودای مه‌زن نه‌فه‌رمویت: ﴿فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ که‌میکیان نه‌بی هه‌موویان لێیان خواره‌وه. ئیبنوجوره‌یج ده‌لَیْتُ: له‌ ئیبنوعه‌بباسه‌وه: هه‌رکه‌سێ به‌ لا مشت لێی خواره‌وه تینویه‌تی شکا، نه‌وه‌یش به‌ ته‌واوی خواره‌یه‌وه تینویه‌تی نه‌شکا.^۴ ئیبنوجهریر پیاویه‌تی کردوه له‌ به‌رائی کوپی عازبه‌وه، ده‌لَیْتُ: ئیبه‌ باسی هاوه‌له‌کانی

^۱ الطبری(۳۳۵/۵).^۲ الطبری(۳۳۹/۵).^۳ الطبری(۳۴۰/۵).^۴ الطبری(۳۴۵/۵).

پیغمبرمان (ﷺ) ده کرد که له پۆژی به درا له سێ سه دوه کهس به ره و ژووتر بوون، که نه وهندهی ژماره ی هاوه له کانی تالووت بوو که له پووباره که له گه لیدا په پینه وه. جگه له خاوه ن باوه په کان له گه لی نه په پینه وه^۱ بوخاریش هر به و جۆره پیاوی ته کردوه^۲ هر بۆیه خدای گه و ره نه فه رمویتی: ﴿فَلَمَّا جَاؤُهُ هُوَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ کاتی خوی و خاوه ن باوه پانی هاوه لی له گه لی په پینه وه. وتیان: ته مۆ له وزه ی ئیمه دا نیه به رانه به به جالووت و له شکره که ی بوه ستین. ده ترسان له وه که پوویه پووی دوژمن بینوه، ژونکه دوژمن ژماره یان نۆد بوو، زانا کانیا ن هه لیان ده نان به وه که به ئینی خودا راسته و سه رکه و تنیش به ده س خودایه، به نۆدی ژماره و چه ک و که ره سه ی جهنگی نیه. هه ربۆیه خدای مه زن نه فه رمویتی: ﴿قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقُوا بِاللَّهِ كَمَ مِنْ فَتْنَةٍ قَلِيلَةً غَلَبَتْ فَتْنَهُ كَثِيرَةً يَأْذِنُ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ نه و که سانه ی به هیوا بوون به دیداری خودا بگه ن، وتیان: کۆمه لی که م (به ئیزی خودا) به سه ر کۆمه لیکی نۆدا سه رکه و تioon. خودا له گه ل خۆپاگرانه.

﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (۱۰) فَهَزَمُوهُمْ يَأْذِنُ اللَّهُ وَقَتْلَ دَاوُدَ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (۲۵) تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ تَنْتَلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۲۶)

خدای مه زن نه فه رمویتی: ﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ کاتیک له گه ل جالووت و له شکره که ی نووشی یه ک بوون، وتیان: نه ی په ره و ده رگا رمان خۆپاگرمان بکه و له مه داندایه پیکانمان جیگر که، سه رمانخه به سه ر که سانی خوانه ناساند. واته: کاتی که کۆمه لی خواناسان که ژماره یه کی که م بوون له هاوه له کانی تالووت پوویه پووی دوژمنه کانیا ن بوونه وه له دارو ده سه ته ی جالووت، وتیان خودایه خۆپاگرمان که به رانه به ره رمانمان و امان لی بکه له جهنگدا پانه که یه و پاوه ستاو بینو سه رمان بخه به سه ر خوانه ناساند. خودای گه و ره نه فه رمویتی: ﴿فَهَزَمُوهُمْ يَأْذِنُ اللَّهُ﴾ نه و سا به ئیزی خودا

^۱ الطبری (۳۴۶/۵-۳۴۷).

^۲ فتح الباری (۳۳۹/۷).

شکاندنیان و سرکه و تن به سریندا ﴿وَقَتْلَ دَاوُدَ جَالُوتَ﴾ داوود جالوتی کشت. له نیسرائیلیاتدا هاتوه که به قوچه قانیوه به دهستیوه بووه داوود جالوتی کشتوه. تیی گرتوه پیی کشتویه تی، تالوت به لینی پیدا بوو نه گهر جالوتی کشت که کی خوی بکاته هاوسه ری و لهو شتانه هی هیه تی به شی بدو بیکاته هاوکاری خوی به لینی خوشی برده سه رو پاشان پاشایه تیه کی خوی سپارده داوود له گهل نهو پیغه مبه ریه تیه مه زنه شی خودا پیی به خشی. هر بویه خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَأَنَّهُ اللَّهُ الْمَلِكُ وَالْحَكَمَةُ﴾ خودا پاشایه تی و له کارزانی پیدا، واته: نهو پاشایه تیه پیدا که له دهست تالوتدا بوو له گهل پیغه مبه ریشا دوی شمویل (سه لامی خویان لی بی). ﴿وَعَلَّمَ مُوسَى يَسَاءً﴾ هرچی بق خوی پیویستی پیی بوو فیری کرد. پاشان خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ نه گهر خودا خه لکی له ناو نه برایه هندیکی به هندیکی هه مو زهوی پر ده بوو له خرابه و تاوان، وهك چون خودا یارمه تی تالوتی دا به پویه پویه ونه وی جالوت و نازییه تی داوود هه مو له ناوده چوون. وهك خودای گه وره له نایه تیکی ترا نه فرمویت: ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ صَوْمِعُ وَيَبْعُ وَصَلَوْتُ وَمَسْجِدُ يُذَكِّرُ فِيهَا أَسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ نه گهر خودا هندیکیان به هندیکیان پاونه نایه دیرو کلیسه و که نشست و مزگه و ته کان (که له ناویاندا زور ناوی خودا دهری) ویران ده کران. پاشان خودای مه زن نه فرمویت: ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ به لام خودا چاکه کی له سر هه مو خه لکی دنیا هیه. واته: خوا منته دهکات به سر عه بده کانیو به زهی دیتوه پیاندا هندیکی به هندیکی بهرکه نار ده خات، خودای گه وره هه مو کاریکی پر له کارزانی به رانبر به عه بده کانی. پاشان نه فرمویت: ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ نه مانه نیشانه کی خودان که به پاستی هر بق توی ده خوینینه وه که بیگومان به کیک له پیغه مبه رانی. نه مانه به لگه و نیشانه کی خودان که بق تومان باس کرد دهریاری نه مانه و به پاستی بزمان گیراوتوه، که هیچ جیاوازیه کی تیدا نیه له گهل نه ودا که له بر دهستی نه هلی کتیبدا و به زانایانی نه هلی کتیب ده زانن و شاره زانن ﴿وَإِنَّكَ﴾ تو نهی موحه ممد (ﷺ) ﴿لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ به کیک له پیغه مبه ران. نه مه جهخت کردنه وه به له سر سویند.

﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْ كَلِمَ اللَّهِ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۚ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَحَلَّ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَحَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ (۱۵۳)

پژئی هه ندئی له پیغه مبه ران له سه ره هه ندیکی تریان

خوداباسی فه زلی هه ندئی له پیغه مبه رانی کردوه به سه ره هه ندیکی تریان وه وه که نه فه رموویت:

﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ ۚ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا﴾^۱ له ناو پیغه مبه ره کانیش فه زلی هه ندیکیان دا

به سه ره هه ندیکی تردا، زه بوریشمان دا به داوود. لیره یشدا نه فه رموویت: ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ

عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مِنْ كَلِمَ اللَّهِ﴾ له ناو نه و پیغه مبه رانه دا فه زلی هه ندیکیانمان دا به سه ره هه ندیکی تردا. جا

له ناویاندا می وا هه بووه که خدا نه وی دواندوه وه: (موسا و موحه ممدو (صلی الله علیهما وسلم)

ناده م (سلوی خویان لی بی) یش وه که نه فه رمووده به که له سه حیخی نیینو حیچاندا له

نه بوژه پوه (ره زای خوی لی بی) پریوایت کراوه: ﴿وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ﴾^۲ پله و پایه ی هه ندیکیشی

به رز کردوته وه. وه که له فه رمووده که ی شه وره ویدا (الاسراء) هاتوه، پیغه مبه ر(ﷺ) له ناسمانه کاندا

پیغه مبه رانی بینی (سه لامی خویان لی بی) هه رکه سه و به پئی پله و پایه ی خوی له لای خودای مه زن.

خو نه گه ر (بوتری) نه ی چۆن نه م نایه ته و نه م فه رمووده به یه که ده کون که له هه ردو سه حیچه که دا

هاتوه له نه بوهوره ویره وه: پیاویک موسلمانیک و جووله که یه که بوو به ده مه قالییان بوو، جووله که که

سویندی خوارد: نه خیر سویند به و که سه ی موسای هه لیزاردوه به سه ره هه موو خه لکی دنیا دا،

موسولمانه که دهستی به رز کرده وه و زله یه کی له جووله که که دا، وتی: نه ی پیسی نه گریس له سه ره

موحه ممدیش(ﷺ)? جووله که که هات بق لای پیغه مبه رو(ﷺ) سکالای کرد، پیغه مبه ری خودا

(ﷺ) فه رمووی: (پژزم مه دن به سه ره پیغه مبه راندا (سه لامی خویان لی بی) بیگومان هه موو خه لکی له

پژئی قیامه تا له هوش خویان ده چن و ده من، من یه که م که س ده بم که زیندو ده که ریمه وه، ده بینم

موسا دهستی گرتوه به عه ره وه، من نازانم پیش من زیندو کراوه ته وه یان پاداشتی دراوه ته وه

به هوی بیهوش بوونیه وه له کئیوی تورا (الطور)? پژزم مه دن به سه ره پیغه مبه راندا^۳ له پریوایتیکی

تریشدا هاتوه: (له نیوان پیغه مبه راندا که سیان له که سیان به چاکتر مه رانن).^۴ وه لام بق نه مه نه وه،

^۱ الاسراء (۵۵).

^۲ فتح الباری (۵۰۸/۶)، مسلم (۴۲/۴).

^۳ فتح الباری (۵۱۹/۶)، مسلم (۴۳/۵).

نہم جیوازی خستنه لم حاله تدا که دو کهس مشتومریانه و هینراونه ته بهر لپرسینه وه، په یوه ندی به نه وانه وه نیه، به لکو هر بز خودایه و له لای خودایه، پتویسته ملکه چو گوئی پرایه لی نه و بنو بهواتان بهو ببی. ﴿وَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ﴾: چند نیشانه مان به عیسای کورپی مریه م به خشی. واته: به لگو نیشانه ی به هیزمان به عیسای کورپی مریه م له سر پاستی نه وه ی که نه وه ی ئیسرائیل پتی هاتوه له لاین خوداوه که به نده ی خودایه و نیراوی نه وه بویان. ﴿وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ وه به گیانی پیروزی خومان پشتیوانیمان لیکرد. واته: خودا به جویره نیل (سه لای خوی لی بی) پشتیوانی لیکرد پاشان خودای گوره ده فهرمویت: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلَكُمُ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلَوْا﴾ نه م خه لکانه له دوی نه م می نه م هموو پیغه مبه رانه هاتن، سه ره پای نه و نیشانه ی بز نه وان هات (نه گهر خودا بیویستایه) شه ری به کتریان نه ده کرد به لام نه وان له ناو خویاندا پیک نه هاتن، هندیک بوونه خاوه ن باوه رو هندیکی تر که وتنه سه ریاری خاوه ناسی، نه گهر خودا بیویستایه نه یده هیشت به گزیه کا بجن. بیگومان هه مانه هموو به بریارو فرمانی خودایه. بزیه خودای گوره ده فهرمویت: ﴿وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ به لام خودا به ویستی خوی کاره کان ده کات.

﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفْعَةٌ وَالْكَافِرُونَ

هُمْ الظَّالِمُونَ ﴿١٠٦﴾

﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ﴾ نه ی نه و که سانه ی که باوه رپتان هیناوه، له و بزوییه ی که پیم داوون بیه خشن. خودای گوره فرمان ده کات به به نده کانی که مال خرج بکن له پتی خواداو له پتی چاکه دا هه تا بیکه نه تویشو له لای په روه ردگاریان په له بکن و خق ماندو بکن له م زیانه ی دنیا دا بز به خشنده یی ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفْعَةٌ﴾ پیش نه وه ی نه و پوژه بیت که نه مامه له و سه وداکردن ده میتی نه و نه تکاو نه دوستایه تی. واته: له پوژی قیامه تدا هیچ شتی فریای کهس ناکه وئی، با پرپه زهوی نالتونیشی هه بی و بیبه خشی، سوودی نیه. دوستایه تی و په چه له و بنه ماله ش به هانای کهس نایه ت. وه ک خودای مه زن ده فهرمویت: ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَسْأَلُونَ﴾^۱ هر کاتیکیش فوو به که له شاخا کرا، نه خرمایه تی له نیواندا

دہمیتو نہ کہ سیان له کس دہرسن. نکای نکاکارانشی هیچ بهرہ یه کی نیه. ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ کافرانن ستم له خویان دهکن. هیچ ستمکاری له وه ستمکارتر نیه له و پڑدها بیتته بهر دم خودای گوره به بیباوه پی. (نیینوئیهی حاتم) له عتای کورپی دیناره وه پریوایه تی کردوه: سوپاس و ستایش بق نه و خویای که فرمویه تی: ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ خوانه ناسان ستم له خویان دهکن، نهی فرموه: ستمکاران خوانه ناسن.

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ (نایه الکرسی)

نم نایه ته لکورسی، پزیزکی نیجگار مه زنی هیه، فرموده ی (سه حیح) له پیغه مبهری خوداوه هاتوه که نایه ته لکورسی به پزیزترین نایه ته له قورئاندا، نیامی نه حمده له نوبه ی کورپی که عبه وه پریوایه تی کردوه: که پیغه مبهری خودا پرسپاری لی کردوه که (چ نایه تیک له قورئاندا گوره تره؟) وتی: خودا پیغه مبهره کی باشتر ده زانن، چند جائی دو باره ی کرده وه، نوبه ی وتی: نایه ته لکورسی پیغه مبهر (ﷺ) فرموی: (زانست لی پیروز بی نهی نه بومونزیر، سویند به و که سه ی گیانی منی به دهسته، زمانیک دو لیوی هیه و باسی پاک و بی عیبی خودا دهکات له لای ((ساقی) عرش).^۱ موسلیمیش پریوایه تی کردوه^۲ نم زیاده یی له گه ل نیه (سویند به و که سه ی گیانی منی به دهسته، هتا دوايه کی) هروه ها نیامی نه حمده له نه بوئه یویه وه پریوایه تی کردوه که شوینکی هبه و (سُهوَة) خورمای تیا داده نا، جنۆکه یه ک بوی ده هاتو لی نه برد، له لای پیغه مبهر (ﷺ) سکالای لیگرد. پیغه مبهر (ﷺ) فرموی: (کاتی که چاوت پیی کهوت پیی بلن: بسم الله، وه لامی پیغه مبهری خودا (ﷺ) بده روه) وتی: هاتو پیی ووتو گرتی، جنۆکه که وتی: نیتر نایه مه وه، بهر له لای کرد، هاتو پیغه مبهر (ﷺ) پیی وت: (دیله کهت چی به سر هات؟) وتی: گرتم، پیی وتم: نیتر ناگه پیمه وه، بهر له لام کرد، فرموی: بیگومان ده گه پزیزته وه، دو جار یان سن جار گرتم، هه موو جائی دهیوت: نیتر ناگه پیمه وه، ده هاتم بق لای پیغه مبهر (ﷺ) نه یه فرموی: (دیله کهت چی به سر هات) منیش نه موت:

^۱ ابن أبي حاتم غ: (۹۶۶/۳).

^۲ احمد (۱۴۱/۵).

^۳ مسلم (۵۵۶/۱).

گرتو نه يوت: نيتړ ناگه پټمه وه. نه ویش نه يفرموو: (بېگومان نه وه نه گه پټه وه) ديسان گرتمه وه و وتی: بهره لامکه، فترې شتيکت ده کم که ده يليت، هيچ شتيکت نزيک نابيته وه ليت. (نايه ته لکورسی)، هام بڼ لای پټغه مبري خودا (ﷺ) ه والم پيدا، فرمووی: (پاستی کردوه، به لام خوی دروژنه) تيرميزی له (فضائل القرآن) دا پړوايه تي کردوه (فرموده يه کی حه سنی غريبه) (الفول) له زمانی عه ره پيدا، نه و جنزکه يه يه له شهودا دهرده که وئ، بوخاريش وينه ي نه م به سرهاته ي له نه يو هوره يره وه باس کردوه له (کتاب فضائل القرآن و کتاب الوکالة و صفة إبليس) له سه حيه که دا پړوايه تي کردوه. له نه بوهوره يره وه (په زای خوی لي بي): پټغه مبري خودا (ﷺ) کردمې به بريکاري پاراستنی خيري مانگی په مه زان. شو يه کي نه هات مست مست خواردنې سرفيتره که ي نه برد، گرتم وتم: نه تبهم بڼ خزمهت پټغه مبر (ﷺ) وتی: نه دارم مال و منال هم يه، نه بوني که زور گران پووی تي کردوم. نه بوهوره يره وتی: به رما نازدم کرد، که پوژم لي بووه پټغه مبر فرمووی (ﷺ): نه ي نه بوهوره يره ديله که ي شوت چي لي هات؟ وتی: وتم: نه ي پټغه مبري خودا زور سکالای نه بوونی خوی کرد، به رم دا. پټغه مبر فرمووی (ﷺ): بزانه که دروي له گه ل کردوی دپته وه. زانيم که دپته وه، چونکه پټغه مبر (ﷺ) فرمووی دپته وه، پاسه وانيم کرد هات، به لويچ خوارنده که ي نه برد، گرتم، ووتم: نه تبهم بڼ لای پټغه مبر (ﷺ) نه مه دواي سپه مجاره، هر نه لتي نايه مه وه که چي دپته وه، وتی: به رمد، چند و تيه که ت فير ده کم لای خودا سوودی بي بي بؤت. وتم: نه و تانه چين؟ وتی: شو که چوويته سر جيگه نايه ته لکورسی بخويته ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ هه تا کوتايي نايه ته که. له لايه ن خوداوه پاريزه ريکت له سر ده بي هيچ شيتانتيکت لي نزيک نابيته وه تا پوژت لي نه بپته وه. نه و کاته به رما، که پوژم لي بووه پټغه مبر (ﷺ) فرمووی: (ديله که ي شوت چي لي هات؟) وتم: نه ي پټغه مبري خودا (ﷺ) يا وتی: چند و تيه که ت فير ده کم، خوداي مزن به وه به هره ت پيدا، پټغه مبر (ﷺ) فرمووی: (نه و تانه کامانه؟) وتم: پتي وتم: که چوويته ناو جيگه (نايه ته لکورسی) له سره تاوه تا کوتايه که ي خويته: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾، پتي وتم: نه گه ر بيخويني، له لايه ن خوداوه پاريزه ريکت له سر ده بي، تا پوژت لي ده بپته وه هيچ شيتانتيکت لي نزيک نابيته وه. هاوه له کاني پټغه مبر (ﷺ) سوورترين که س بوون له سر چاکه. پټغه مبر (ﷺ) فرمووی: (بزانه هر چند دروژنه به لام پاستی پي و توی. ده زانی نه م سي شوه له گه ل کي قسه ت کردوه نه ي

^۱ احمد (۴۱/۵)، سه نه ده کاني لاوازه.

^۲ تحفة الاحوذی (۱۸۳/۸).

نه بوموره يره؟) وتم: نه خير، فرموي: (نه وه شهيتانتيكه له شهيتانه كان)^۱ نه سائيش پوايه تي كرده له (اليوم و الليلة).^۲

ناوه گه وره كاني خودا (اسم الله الاعظم) له نايه ته لكورسي دا

نيماي نه حمد له نه سماي كچي يه زيدي كوپي سه كه نه وه (السكن) پوايه تي كرده وتي: له
 لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْقَيُّومُ ﴿١﴾ وَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢﴾ له دوو نايه ته دا ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ و ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾^۳ جگه له خودا هيچ كه س بق پرستن ناشي، هر نه وه هميشه زيندوه و
 به سهر هموو شتيكدا راده گا. نه يفرموي: (بيگومان نه م دوو نايه ته ناوه گه وره كاني خوداي تيدايه)^۴
 هر به م شيويه نه بوداودو تيرميزي و نيينوماجه و پوايه تيان كرده، تيرميزي وتويه تي:
 فرموده يه كي حه سني سه حيجه^۵ نيينومهرده وه يهي له نه بوئوماه وه پوايه تي كرده (به رزي
 كرديت وه): (ناوه گه وره كه ي خودا كاتيكه داواي پتيكرى، قبولي كرده، له سى سوره تا: (سورته
 به قهره و نالي عيمران و تاها)^۶ هيسام^۷ نيينوعه ماره كه و تارخويني ديمه شق بووه) وتي: له سورته
 به قهره دا ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ و له نالي عيمراندا ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾^۸
 ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ و له سورته تاها دا ﴿وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ﴾^۹. هموو خه لكى ملكه چي نه وه كه سهن كه
 نه مروه پايه داره.

نهم نايه ته ينيك هاتووه له ده رسته ي سهر به خو

- ۱- ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾: هه واله به وه كه هر خودا خو ي پرستراوى گشت به ديهي تيراوه كانه.
- ۲- ﴿الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾: نه مرو پايه داره و به سهر هموو شتيكدا راده گات، هموو بونه وهر به گشت
 دروست كراوه كاني وه نيازبان هر به خودايه، نه و بينياز به لييان و به يي فرماني نه و بوونيان نيه، وه ك

^۱ فتح الباري (۱/۶۷۲)، (۴/۵۶۸)، (۶/۳۸۶).

^۲ الدارمي (۵۳۲)، فرموده يه كي سه حيجه.

^۳ آل عمران (۱-۲).

^۴ أحمد (۶/۴۶۱).

^۵ ابوداود (۲/۱۶۸)، تحفة الاحوذى (۹/۴۴۷)، ابن ماجه (۲/۱۲۶۷).

^۶ الطبري (۸/۲۸۲)، سه نه ده كاني لاوازه.

^۷ طه (۱۱۱).

گو نامان نه بورى، نيمه له زيان بارانين. وتى: شه له كاتيكابووه كه موسا پتيان دهلى: ﴿إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ لَمَلَكُمْ﴾^۱. كه له كه م به گویره كه پرستيتان ناهه قيتان له خوتان كرد. نه بولعاليه و سه عیدی كوی جوبیر و په بیعی كوی نه نه س نه لئین: ﴿فَتَوَلَّوْا إِلَىٰ بَارِيكُمْ﴾ په شیمانی له لای وه دی هینه رتان ده رپن. واته: لای شو كه سى كه دروستی كړوون^۲. منیش لیږه ده لیم: ﴿إِلَىٰ بَارِيكُمْ﴾ ناگاداریه كه له سر شو تاوانه ی كه كړووانه. واته: په شیمانی له لای شو كه سه ده رپن دروستی كړوون كه نیوه له گه لیدا گویره كه تان پرستووه. نه سائی و نیبو جه ریر و نیبو نه بی حاتم پړوایه تیان كړووه له نیبو عه باسوه نه لئیت: خدای گه وړه نه فرموی: ته ویه كه یان نه ویه هر یه كی له وانه هر كه سى كه وته به رده سى باوكی بی یا كوی بی به شم شیر لئی بدا و بیكوژی. ده بی كوی نه دا به وړه كه كوشتو ته ی له ویدا، نه وانه ی كه لای موسا و هاروون دیار نه بوون، خدای خوی ده یناسین و دانیان به تاوانه كانیاندا نا نه وى فرمانیان پیکرا پتی هلسان، خدای مه زن خوش بوو له بكړو كوژاویش^۳. نیبو جه ریر پړوایه تی كړووه له نیبو عه باسوه نه لئیت: موسا وتی به هژده كى: ﴿فَتَوَلَّوْا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَأَقْلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَنَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ په شیمانی له لای به دی هینه رتانه وه ده رپن، سا ورن په كتر بكوژن، لای به دی هینه رتانه وه نه م كاره بۆتان چا كتره. كه توبه ی لیقبول كړن، هر نه ویشه له په شیمانان خوش ده بی و دلوفانه. وتی: موسا له سر بریاری خدای گه وړه فرمانی دا به هژده كى كه خویان بكوژن، نه وانه ی كه گویره كه كه یان پرستبوو ناگادار كړد كه دانیشن، نه وانه ییش كه گویره كه كه یان نه پرستبوو هلسان و خه نجه ریان به ده سته وه بوو. توشی تاریكاییه كى په كجار ژور هاتن و ده ستیان كړد به كوشتنى په كتر پاشان كه تاریكایه كه په ویه وه و نه ما هفتا هزار كه س كوژابوو، نه وانه یان كه كوژابوون نه وه ته ویه كه ی بوو، نه وانه ش كه مابوونه وه هر نه ویه ته ویه كه یان بوو^۴. واته: خدای له هر دوو لایان خوش بوو نه وانه ی كوژان و نه وانه ی كه مانوه.

﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يٰيُحْيَىٰ لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ نَظُرُونَ﴾^(۵۵) ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ

بَعْدَ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۵۶﴾

^۱ ابن ابی حاتم ۱۶۷/۱ ص ۶۱.

^۲ ابن ابی حاتم ۱۶۷/۱.

^۳ النسائی فی الکبراء ۴/۶/۴۰۵/۴، الطبری ۳۰۶/۸، ابن ابی حاتم ۱۶۸/۱.

^۴ الطبری ۷۳/۲.

که ده‌فرمودیت: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ﴾^۱ هرکسی (خودا) خوی پازی نه‌بی، ناتوانن تکای بق بکن. نه‌میش گوره‌یی و ده‌ست‌لات و پایه‌داری خودا خوی ده‌رده‌خات. که هیچ که‌سی ناتوانی و بزی نیه تکا بق هیچ که‌سی بکا له‌لای مه‌گر خودا خوی نی‌زنی بدا تکا بکات. وه که له‌فرموده‌که‌ی نکا کردندا (الشفاعة) هاتوه: (دیمه ژیر ته‌خت (العرش)، ده‌چه‌سوژده‌وه. له‌سوژده‌نه‌میل‌یت‌وه نه‌ونده‌ی که خوی مه‌یلی لی‌یه‌تی بمی‌تمه‌وه، پاشان پی‌م ده‌وتری: سهره‌ل‌پره! قسه بکه گویی لی بگیری، نکا بکه قبول ده‌کری. سنووریکم بق دیاری نه‌کری (نه‌وانه له‌ناگر دینمه‌ده‌روه) ده‌یا‌نخه‌مه به‌ه‌شت)^۲.

۶- ﴿عَلِمَ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾: له‌وه‌ی نی‌ستا هیه و دیاره، له‌وه‌یش پی‌ش نه‌مانیش بووه و نادیاره ناگاداره. نه‌مه به‌لگه‌یه له‌سر راگه‌یشتنی زانیاری خودا به‌ه‌موو بوونه‌ور، چ له‌پا‌ردودو‌اوچ له‌نی‌ستادا وچ ده‌ها‌تو‌ودا. وه که له‌بار‌ه‌ی فری‌شته‌کا‌نه‌وه ده‌فرمودیت: ﴿وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾^۳ به‌فرمانی په‌روه‌دگاری تو نه‌بی نی‌مه دانابه‌زینه خواره‌وه، هرچی نی‌ستا له‌لامانه‌وه هرچی له‌دوامانه‌وه‌یه و هرچی له‌م ناوه‌دا هیه، هر بق نه‌وه و په‌روه‌دگاری تو هیچ شتی له‌بیر نه‌چووه.

۷- ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾: ناشتوانن به‌شتیک له‌زانتی نه‌و بزائن، جا مه‌گر خوی بیه‌ویت. واته: هیچ که‌سی ناگادار نابی له‌زانیاری خودا مه‌گر نه‌وه‌ی که خودا خوی نی‌زن بداو خوی که‌سی ناگادار بکا. هه‌لیش ده‌گری مه‌به‌ست پی‌ی که‌س ناگادار نابی له‌زانیاری زات و سیفاتی بی‌جگه‌له‌وه‌ی که خودا خوی ناگاداری کردبن. وه که ده‌فرمودیت: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾^۴ هر نه‌وانن له‌بار‌ه‌ی نه‌وه‌وه (خودا) هیچ نازائن.

۸- ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾: زانتی نه‌و ناسمانه‌کان و زه‌مینی داگرتوه. (وه‌کیم) له‌ته‌فسیره‌که‌یدا له‌نی‌بنوعه‌بیاسه‌وه پی‌وایه‌تی کردوه: (الکرس) شوینی دوو پی‌ن (القدمین). (العرش) هیچ که‌سی نه‌ندازه‌که‌ی نازانی^۵، (حاکیم) له‌(موسه‌دره‌که) که‌یدا پی‌وایه‌تی کردوه له‌

^۱ الانبیاء (۲۸).^۲ مسلم (۱۸۰/۱).^۳ مریم (۶۴).^۴ طه (۱۱۰).^۵ الطبرانی (۲۹/۱۲).

ئیبیئوعه بیاسوه هر بهو شیوهیه به (موقوفی). دهلی: فرموده یه که له سر مهرچی بوخاری و موسلیم^۱، به لام نه مان نه یانه یناهوه. زه حاک له ئیبیئوعه بیاسوه و توویه تی: نه گهر هر هوت ئاسمان و هر هوت زهویه که پان بکریته وه و پاشا پارچه کانیان به یه که وه ببه سترین، ناگه نه اندازه ی کورسی مه گین به نه اندازه ی نه لقه یه که له ناو زهویه کی چۆلی کاک ی به کاکیدا.^۲

۹- ﴿وَلَا يَتُودُهُ حِفْظُهُمَا﴾: پاراستنیان بۆ نه و نه رکیکی گران نیه. واته: پاراستنی ئاسمانه کان و زه مین و نه وه ی له ناو یاندیه، هیچ قورس نیه له لای خودا. به لکو زۆر سانایه و خودا خۆی پایه دارو به توانایه به سر گشت شتی که ده کریت و چاودیره به سر هه موو شتی که وه و هیچی لی شاراو نیه، هه موو شتی به رانه به به خودا که ده نوینی و زۆر بچوک و لاوازه و پتویستی به وه و هه ژاره و خودا جی نیازو سوپاس و ستایش کراوه، هه رچی بوئ ده یکاو زاله به سر هه موو شتی که وه ژمار ی گشت شتی ده کاو چاودیره پایه به رزو زۆر گهره یه، هیچ په رستراوی نیه جگ له و، په روه ردگاریش هه نه وه.

۱۰- ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾: هه ره پایه به رزو مه زن هه خۆیه تی. وه که ده فره موویت: ﴿الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ﴾^۳ جی به رزی هه ره مه زنه. نه م ئایه تانه و نه م فره موودانه ش که هه ره له مانایه دان، هه موو نه ماته پیتیانی زانیانی پیتیینه و له سه ری به رده وام بوون، بی هاوشیوه بۆ دانان و چۆیه تی.

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ

بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٨١﴾﴾

زۆر کردن له نایندایه

خودای مه زن ده فره موویت: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ له م ئاینه دا به زۆر داسه پاندن نیه، پتیه گیشتن له گومرایی لیک جیا کراوه ته وه. واته: زۆر له هیچ که سی مه کن بۆ هاتنه ناو ئاینی ئیسلام، چونکه ئایینیکی پوون و ئاشکراو دیارو به لگه نه ویسته، پتویست ناکا به زۆر خه لکی بیته ناوی، به لکو هه رکه سی خودا شاره زای بکا بۆ ئیسلام و سنگی فراوان بکاو دلی پوونا که بکاته وه، له سه ر به ر چاوپوشنی دیته ناوی، هه رکه سیش خودا دلی کویر بکاو مؤر بنی به سه ر چاوو گویدا، به زۆر هینانی بۆ ناو ئاین هیچ سوودیکی نیه. وا باس کراوه نه م ئایه ته له سه ر هۆزی له نه ساریه کان هاتۆته خوار، هه رچه نه ده بریاره که ی گشتگیره. ئیبیئوچه ریر له ئیبیئوعه بیاسوه په یوایه تی کردوه و تی:

^۱ الحاکم (۲/۲۸۲).

^۲ ابن ابی حاتم غ: (۹۸۱/۳).

^۳ الرعد (۹).

ثَنِيكَ هَبُوْا مَنَدَالِي نَدَهْمَاو (مَعْقَلَة) نَمَرْدَن، بِپَرایِدا نَهْگَر مَنَدَالِيْکِي بُوْ بِمِیْنُو نَهْمَرُوْ بیکا ته جووله که، کاتُوْ له به نی نَهْزیر دَهْرکران، که مَنَدَالِيْ نَهْ نَساریه کانیان له ناودا بوو، و تیان دَهست له مَنَداله کانیان هَه لَنّاگَرین، خُودای مَهْرَن نَهْم نایه ته ی ناردَه خُواره وه که دَه فَهْرَمُوْیْت: ﴿لَا اِکْرَاهَ فِی الدِّیْنِ قَدْ بَيَّنَّ الرَّشْدُ مِنَ الْاَلْتِی﴾^۱ نَهْ بُوْداودو نَه سانیش پِروایه تیان کردوه^۲، به لام نَهْم فَهْرَمُوْدَه ی که نِیما می نَه حَمَد له نَه نَه سَه وه پِروایه تی کردوه که پِیْغَه مَبَهْر ی خُودا (ﷺ) فَهْرَمُوْی به پِروایِ (مُوسولمان بیه) و تی: مَن وَا دَه زانَم ناچار دَه بِم. فَهْرَمُوْی: (نَهْگَر تُو ناچارِش بی)^۳ به لام نَهْم به و جُوْره نَه بُووه، پِیْغَه مَبَهْر (ﷺ) زُوْری لُوْ نَهْ کَرْدوه که مُوسولمان بی. به لکو بانگی کردوه بُوْ نِیْسَلَام، پِیَاوه که یَش پِیْی و تُووه دَلّی له سَهْری نیه و پِیْی ناخُوشه. پِیْغَه مَبَهْر (ﷺ) پِیْی فَهْرَمُووه: مُوسولمان بیه، هَه رَچَه نَدَه به لا تَه وه گَرانِش بی، بِیْگُومان خُودا نیه ت چاکی و دَلْپاکِیت پِیْ دَه به خُشُوْی. یَه کُتا پَهْرستی دَه سَتَه ک و هَه نَگِلِکی زُوْر تُوْنَدَه به دَه سَتَه وه (که بِروایه)

خُودای مَهْرَن دَه فَهْرَمُوْیْت: ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمَرْ بِاللّٰهِ فَقَدْ اَسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰی لَا اَفْصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَيَجْعَلُ عَلَیْمْ هَرکه سُوْ حاشا له تاغُوْت بکا و بِروا به خُوا به یْنُوْ، دَه سَتی به هَه نَگَل و قُولفِیْکی نَهْ و نَدَه تُوْنَدَه وه گَر تُوَه (که بِروایه) هَه رَگِیز پَسانی بُوْ نیه، خُودایش بِیْسَه رُو زانایه. واته: هَه رکه سُوْ وَاز له بَتپَه رستی دِیْنُوْ نَهْ و شتانه ی که شَه یْتان بانگ دَه کا بُوْ پَه رستنیان بِیْجَگَه له خُوا، به لام نَهْم تَه نِیا خُودا دَه پَه رستی و شایه تی نَدات که هِیْچ شَتُوْ بُوْ پَه رستن ناشُوْ بِیْجَگَه له خُودا ﴿فَقَدْ اَسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰی﴾ نَهْ و نَهْ و کَه سَه دَه سَتی گَر تُووه به قُولفِیْکی زُوْر تُوْنَدو به هِیْزَه وه (که بِروایه)، له سَه ر کاهه کی دَامَه زراوه و له سَه ر پاسته پِیْ پَاوه سَتاوه. نَهْ بُولقاسمی به غَهْوی له حَه سَه نی کُوپِی فائیدی عَهْ بِسیَه وه پِروایه تی کردوه: عَومَر و تُووِیه تی: (الْجِبْت) جادُووه. (الطاغوت) شَه یْتانه. نازایه تی و ترسه تُوْکی سَروشت و به رَهْیه که له پِیَاواندا. پِیَاوی نازاو نَه ترس شَهْ دَه کات له بَه ر که سُوْ که ناشی ناسُوْ. ترسه تُوْکیش له دایکی خُوی پادَه کاو به رگری لُوْ ناکات. بِیْگُومان پِیْزی پِیَاو به دِیْنَه که یَه وه، پَه و شتیشی نَهْ زادو پله و پایه تی. با نَهْ و کَه سَه فارسی بیْ یان نَهْ بَتی (النبطی) بی.^۴ مانای قَسَه که ی که (الطاغوت) شَه یْتانه. قَسَه یه کی زُوْر به هِیْزَه، چُوْنکه هَه مَوو خُراپَه یه ک

^۱ الطبري (۴۰۷/۵)، فَهْرَمُوْدَه یه کی مَورسَه له.

^۲ اَبوداود (۱۳۲/۳)، النَسائی فِی الْکَبْرِی (۳۰۴/۶)، مَورسَه له.

^۳ اَحْمَد (۱۸۱/۳)، فَهْرَمُوْدَه یه کی سَه حِیْجَه.

^۴ الطبري (۴۱۷/۵).

ده گريته وه كه خه لك له چهرخى نه فاميدا له سهرى بوون، له بته رستى و په نابردن به بتو داواى يارمه تى ليكردن يان. ﴿فَقَدْ اسْتَمَسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا﴾ واته: ده ستى گرتووه به و ثابته وه به توند ترين و به ميژ ترين هؤكاره وه كه هرگيز ناپچرئ، چونكه خوى بؤ خوى زؤر توندو تؤله. هر بؤيه خوداى گه وره ده قه رموويت: ﴿فَقَدْ اسْتَمَسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا﴾ موحاميد و تنويه تى: ﴿بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ﴾ واته: باوه^۱، سوده و تى: واته: ئيسلام^۲، ئيمامى نه حمده له قه يسى كوپى عوباده وه رپوايه تى كردوه: من له ناو مزگه وندا بووم، پياوئ هاتو له خواترسى و ملكه چى به نئوچاوانيه وه ديار بوو، هاته ژورده وه و دوو پكات نوئىژى كرد، زؤر دريژه و پئى نه دا، ئو خه لكه و تيان: نه مه پياويك له خه لكى به هه شت، كاتئ كه چووه دهره وه شوئى كه وتم هه تا چووه ماله كه وى خوى. پؤشتمه ژورده وه و كه وتمه قسه كردن له گه لئ، پيم وت: ئو خه لكه كاتئ كه تئ هاتيه ناو مزگه وت ناواو ئاوايان وت: ئو وئش وتئ: پاكي و بئ عيبي بؤ خوا، هيچ كه سئ بؤى نيه شتئ بلئ كه نايززانئ. ئيستا بؤت باس نه كم له بهر چئ؟ من خه ويكم دئ له سهرده مى پتفه مبهردا (ﷺ) بؤم گتاپايه وه، ديم من له باخچه يه كئ سه وزدام (ئيبنوعه وف وتئ: باسئ سه وزايئ و فراوانئ كرد) له ناوه راستيدا راگريكي ئاسنى تئدا بوو، خواره وه وى له ناو زه ميندا بوو، سهره وه يشى له ئاسماندا بوو، له سهره وه وى عه موده كه قولفئ (به سته كئ هه بوو، پتيان وتم: سهركه وه، وتم: ناتوانم، شاگردئ (مُنتَصِف) هاته لام و (ئيبنوعه وف وتئ: ئو خزمه تكاره (الرصيف) له پشته وه جلو بهرگه كه وى بهر ز كردمه وه، پاشان وتئ: سهركه وه، سهركه وتم هه تا ده ستم گرت به قولفه كه وه، وتئ: ده ستم بگره به قولفه كه وه، له و كاته دا خه بهرم بوه وه، وهك ئو وه وابوو قولفه كه له ناو ده ستم بيئت. هاتم بؤ خزمه ت پتفه مبهردى خودا (ﷺ) خه وه كم بؤ گتاپايه وه، فه رموئ: (باخچه كه، باخچه وئ ئيسلامه، عه موده كه پش عه موودئ ئيسلامه، قولفه كه پش (العروة الوثقى) يه، تئ له سهر ئيسلام ده ميئى هه تا ده مري) وتئ: ئو كه سه يش عه بدوللائى كوپى سه لام بووه^۳ بوخارى و موسليم له سه حيحه كه ياندا هئناويانه^۴، بوخارى به شئوه يه كئ تريش هئناويه تئ^۵.

^۱ الطبري (۴۲۱/۵).^۲ الطبري (۴۲۱/۵).^۳ أحمد (۴۵۲/۵)، سه حيحه.^۴ فتح الباري (۱۶۱/۷)، مسلم (۱۹۳/۴).^۵ فتح الباري (۴۱۸/۲).

﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ لَهُمُ الظُّلُمَاتُ

يُخْرِجُونَهُمْ مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (۲۷)

خودا دوستی نه وانه یه که خاوهن باوه پندو له تاریکستانه وه به رهو پووناکی ده یانبات، دوستی خاوهن ناسانیش هر تاغوته، له پووناکیه وه ده ریان ده کن به رهو تاریکستان به پریان ده کن. خودای گه وره باسی نه وه ده کات که نه و که سانه شاره زای پینگه ده کات که شوین په زامه ندی نه و که وتوون که پئی دنیایی و نارامیه، به نده خاوهن باوه په کانی له تاریکستانی خوا نه ناسی و گومانه وه ده ردین به رهو پوناکی نه وه هه راست و پون و ناشکراو ناسانه و خاوهن ناسانیش شه یتان دوستیانه و نه و نه فامی و گومرایی خوی بق جوان و پازاوه کردوون، له و پووناکیه دوریان ده خاته وه لایان نه دات به رهو خاوهن ناسی و درو بوختان ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه وانه ده بی بچه ناو ناگرو هه تا سر له ویدا دهن. بویه خودای گه وره به تاک وتهی ﴿النُّور﴾ ی هیناوه ﴿الظُّلُمَاتِ﴾ تیشی به کو هیناوه. چونکه هه ق یه که، به لام خاوهن ناسی شیوهی نژده و هه مووی پووجه، وه که خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْنَاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ نه مه یه پینگه ی راستی من، نیوه هر به و پینگه دا برؤن و مه چنه سر پینگا کانی تر. نه کا له پینگای نه و دورتان بخاته وه. خودا نه وانه ی به نیوه پاسپاردوه، به لکو خوتان بپارین. هه روه ها ده فهرموویت: ﴿وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ تاریکایی و پووناکیش نه و هدی هینان. ده فهرموویت: ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِّينَ﴾ له لای راست و چه په وه ده سته ده سته دین. چه ندین نایه تی تریش به م شیوه یه هاتوون. ده ریان خستوه که هه ق یه که و نامه قیش و پووجیش شیوه و پینگه ی نژدی هه یه.

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُعْبُدُ وَيُؤْتِي

قَالَ أَنَا أُحْيِي وَيُؤْتِي قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي

كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (۲۸)

^۱ الانعام (۱۵۳).

^۲ الانعام (۱).

^۳ المعارج (۳۷).

روویه روویه نوحی نبیراهیمی خلیل له گه ل نه مرودا

موجاهیدو کهسانی تریش وتویانه: نهو کهسهی که نبیراهیم وتوئژو مشتومپی له گه لداکرد
 ده ربارهی خودای گه وره پاشای بابل بوو، نه مرودی کوپی که نغانی کوپی کوشی کوپی سامی کوپی
 نوح بووه. هه ندیکیش ده لئین نمرودی کوپی فالخی کوپی عابری کوپی شالخی کوپی ارفخشزی کوپی
 سامی کوپی نوح بووه. موجاهید وتویه تی: فرمانرپه وای سهر زه مین له خوره لات و خورئا وادا چوار
 کهس بوون: دوو باوه پدارو دوو بیباوه، دوو برواداره که که سوله یمان و داوود بووه، دوو
 خوانه ناسه که یش نه مروژو به خخته نه سهر بووه^۱ والله أعلم. خودای گه وره ده فرمانمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى
 الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ﴾ تو نهو کابرایت نه دیبوو که چون خدا هیزو
 ده سته لاتی پئیدا، مشتومپی له گه ل نبیراهیم دا ده کرد. واته: به دل نه دیبوو نهی موحه ممه د (ﷺ) که
 ده ربارهی بوونی خودا قسهی ده کرد، باوه پی نه بوو که جگه له خزی خودایه کی تره یه. وه ک چون
 فیرعه ون به موسای ده وت: ﴿مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرِي﴾^۲ وانا زانم بیجگه له من خواجه کتان
 هه بی. نه وهی که وای لی کرد بوو نهو سهر که شی و خوانه ناسی و دلرپه قی و بی به زه یی و نذر داریه بنوئینی،
 نهو ده سته لات و ماوه نذر دی بوو که فرمانرپه وای بوو به سهر نهو خه لکه وه، بویه ده ربارهی
 پهروه ردگاری، نهو قسانه ی ده کرد. خودای گه وره یش ده فرمانمویت: ﴿أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ﴾ که
 خودا نهو هیزو ده سته لات ی پئیدا بوو. نه وه بوو داوای به لگه و نیشانه ی له نبیراهیم کرد له سهر بوونی
 نهو خودایه که داوای لی ده کاو لئی ده پارپته وه. ﴿إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ نهو کاته
 نبیراهیم وتی: پهروه ردگاری من که سیکه ژیان نه داو ده شمرئینی. واته: نیشانه له سهر بوونی خودا،
 دروست بوونی نه هه مو شته یه به چاو داوای نه وه که نه بووه و پئیدا ده بی و پاشانیشس نامیئینی.
 نه مه نیشانه یه له سهر وه دیه یته ری خاوه ن ده سته لات ی به توانا. خو نه مانه خویان دروست نه کردوه،
 ده بی که سی دروستی کرد بن که وه دیه یته ریانه، نه ویش نهو پهروه ردگاریه که من بانگه واز ده کم بۆ
 په رستنی و تا کو ته نیایه و هاوه لی نیه. خودای گه وره ده فرمانمویت: ﴿قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ﴾ له وکاته دا
 نمرود وتی: منیش زیندوو ده هیلمه وه و ده مرئیم. قه تاده وتی موحه ممه دی کوپه ئیسحاق و سوودی و
 کهسانی تریش وتویانه: نمرود وتی: منیش دوو پیوا ده هیتم. فرمان نه ده م یه کیکیان بکوژن، له وی

^۱ الطبری (۴۳۳/۵).

^۲ القصص (۳۸).

تريان ده بورم نه كوژي. نه وه ماناي زيندو و هيشته وه و مراندنه.^۱ وا درده كه وي (والله اعلم) مه به ستي نمرز نه وه بووه بپوای به وه لاهه كه ي ئيبراهيم نه بووه، نه وه به لگه نيه بۆ بووني وه دييته ن. ويستويه تي نه وه ده سته لات و توانايه به لاساري و له خويايي بوون بۆ خوي دابني به خيالي خوي. نه وه هر خويه تي ده ژيني و ده مريني. وهك فيرعه ون كه هر قسه كه ي نه وي كردوه، وهك خوداي گوره ده فهرمويت: ﴿مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي﴾^۲ وانا زه بيجگه له من خودايه كتان هه بي. هر بۆيه ئيبراهيم نه وه ي پي و ت كاتي كه نه وه خۆ به زل زانيه ي ليوه بيني: ﴿قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ﴾ ئيبراهيم وتي: په روه ردگارم خۆر له خۆره لات ده رديني، سا تو له خۆر نشينه وه بيني. واته: تو وهك خۆت ده لئي ژيان نه ده ي و ده شمريني، نه وه كه سه ي كه ژيان نه داو ده مريني، نه وه كه سه يه كه ده سته لاتي به سهر بونه و ردا هه يه و له وه دييتان و پام كردن و جولان و هاتوچو كردني. نه م خۆره له خۆره لات وه هه لدي، نه گهر تو خۆت به خودا ده زاني وهك خۆت ده لئيت، سا تو له خۆر ناواوه بيهينه؟ كاتي بي ده سته لاتي خوي بيني كه تواناي نه وه ي نيه، چه په ساو تواناي قسه كردني نه ما و دپواندي. خوداي گوره يش ده فهرمويت: ﴿قَبُضَتِ اللَّيْلُ الَّتِي كَفَرُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ كابر اي بيباوه چه په سا، خوداش كومه لي سته مكاران له پيگه شاره زا ناك. واته: خودا هيج به لگه و نيشانه يه كه به سته مكاران نادا، له لاي خودا سهر شوپو زه ليلن و نۆر تو په يه لييان و جه زره به ي توند نه درين. هيتاني نه م باسه به م شيويه نۆر گرنگه وهك نۆر يك له زاناياني مه نتيق (المنطقين) باسيان كردوه. لادان و چووني ئيبراهيم له به لگه ي يه كه مه وه بۆ به لگه ي دووهم، له نيشانه يه كه وه بۆ نيشانه يه كي روون و ناشكرا تر. پوپوچي نه و بانگه شه يه ي نمرز ده زده خات كه له يه كه م جارو دووهم جاريشا ده بووت، سوپاس و ستايش بۆ خوداي گوره. سوودي و تويه تي: نه م مشت و مپه ي نيوان ئيبراهيم و نمرز، دواي ده رچووني ئيبراهيم بووه له ناو ناگره كه. هه رگيز ئيبراهيم له گه ل نمرز دانه نيشتوه و كۆنه بوته وه، له و پۆژه دانه بي نه و پوپه پوپونه وه يه له نيوانياندا پوپيداوه. ﴿أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ

^۱ الطبري (۴۳۲/۵-۴۳۷).^۲ القصص (۳۸).

وَشَرَّائِكَ لَمْ يَتَسَنَّهٗ وَانْظُرْ إِلَى جَمَازِكَ وَانْجَعَلَكَ ءَايَةُ لِلنَّاسِ ۚ وَانْظُرْ إِلَى الْوُطَاۥ كَيْفَ
نُنْشِرُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٣٩﴾
به سهرهاتی عوزه‌یر (سه لای خوی لی بی)

له پېشه‌وه له م نایه‌ته‌دا که خودای گوره ده‌فرموویت: ﴿اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِیْ حَاجَّ اِِبْرٰهٖمَ فِیْ﴾ تر
نه و کابریات نه‌دیبوو که ده‌مه‌قالئی له‌گه‌ل نیبراهیمدا ده‌کرد، نه‌م نایه‌ته‌یشی به‌دوادا میتاوه: ﴿اَوْ
کَالَّذِیْ مَرَّ عَلٰی قَرْیَۃٍ وَهِيَ خَاوِیۃٌ عَلٰی عُرُوشِهَا﴾ یان نه‌و که‌سه‌ی به‌لای گوندیکدا تیپه‌پی که به‌سهر
یه‌کدا ته‌پیبوو، نیبنونه‌بی حاتم له‌ناجیه‌ی کوپی که‌عبوه‌ پیوایه‌تی کردوه له‌علی کوپی
نه‌بوتالیبه‌وه که‌وتی: نه‌و که‌سه‌ عوزه‌یر بووه.^۱ نیبنوجهریر هر له‌ناجیه‌وه پیوایه‌تی کردوه.^۲
نیبنوجهریر نیبنونه‌بی حاتم پیوایه‌تیاں کردوه له‌نیبنوعه‌بباس و حه‌سن و قه‌تاده‌و سوودی و
سوله‌یمانی کوپی بوره‌یده‌وه.^۳ موجهیدی کوپی جهر و تی: پیاوئک بووه له‌نه‌وه‌ی نیسرائیل. به‌لام
گونده‌که وه‌ک ناسراوه‌ قودسی پرورزه که به‌لایدا تیپه‌پیوه‌ پاش نه‌وه‌ی به‌خته‌نسر پوخاندوویه‌تی
به‌سهر یه‌کا و خه‌لکه‌ه‌ی کوشتوه ﴿وَهِيَ خَاوِیۃٌ عَلٰی عُرُوشِهَا﴾ نه‌و گونده به‌سهر یه‌کدا ته‌پیبوو، که‌سی
تییدا نه‌ما بوو، وه‌ستا و پاما له‌وه‌ی که‌چی به‌سهر هاتوه، دواى نه‌و هه‌موو کوشک و ته‌لارسازیه که
تییدا بووه ﴿قَالَ اَنِّیْ یٰحٰی هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ وتی: خودا چون نه‌م شاره‌ ناوه‌دان ده‌کاته‌وه پاش
مردنی؟ خودای گوره ده‌فرموویت: ﴿فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ وَاِنَّهٗ عَاوِیۡمٌ بَعۡثُهُ﴾ نه‌وسا خودا بۆ ماوه‌ی سه‌د سال
مراندی. وتی: نه‌و شاره‌ دواى هه‌فتا سال پاش مردنی ناوه‌دانی کرده‌وه و نه‌و خه‌لکه‌ی تیا نیشته‌جی
بوو. نه‌وه‌ی نیسرائیلش گه‌پانه‌وه‌ ناوی. کاتی که‌خودا زیندوو کرده‌وه، یه‌که‌م شتی که‌زیندوو
کرده‌وه تییدا چاوه‌کانی بوو، بۆ نه‌وه‌ سه‌یری کارسانی خودای پی بکات که‌چون لاشه‌ی زیندو
ده‌کاته‌وه، کاتی به‌ته‌واوی هاته‌وه‌ سه‌ر خوی، خودای گوره به‌هوی فریشته‌وه‌ ناگاداری کرد ﴿قَالَ
کَمْ لَبِثۡتُ قَالَ لَبِثۡتُ یَوْمًا اَوْ بَعۡضَ یَوْمٍ﴾ فه‌رموی: چه‌ندت پی چوو؟ وتی: پۆژئک یاخو که‌متریش له
پۆژئک. ده‌لئین: له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌سهره‌تای به‌یاندای مرد، پاشان خودا له‌کوتایی پۆژا زیندوو کرده‌وه.
کاتی که‌بینی خۆر میتشتا ناوا نه‌بووه، وای زانی هر خۆری نه‌و پۆژه‌یه. خودای مه‌زن له‌سهر زمانی

^۱ ابن ابی خاتم (۱۰۰۹/۳).^۲ الطبري (۴۳۹/۵).^۳ الطبري (۴۳۹/۵-۴۴۰)، ابن ابی خاتم غ: (۱۰۰۹/۳-۱۰۱۰).

ئەو پیاووە دەفەر موویتی: ﴿أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ یا کەمێک لە پەژێک. ﴿قَالَ بَلْ لَئِنتَ وَاثَّةٌ غَامِرٌ فَاَنْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ﴾ نەخێر، تۆ سەد سالاە مردووی، دە بپوانە خواری دەمەنی و خواری دەمە کەت نە گۆراوێ. وەک باس کراوە تری و هەنجیر و شەریەتی پێ بوو، چۆن بە جێی هێشتبوو هیچ گۆراوێکی بە سەردا نەهاتبوو، شەریەتە کە نە گۆرا بوو، هەنجیرە کە نە ترشا بوو، تری کەیش خۆی نە خواری دەبوو. ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ﴾ گوێدرێژە کە شت بکە. واتە: چۆن خودا زیندووی دەکاتە وە تۆ سەیری دەکەیت ﴿وَلَنْجَعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ﴾ دەمانەوێ بکەینە بەلگە و نیشانە بۆ خەلکی لە سەر زیندووبوونە. ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِرُهَا﴾ لەم ئێسکانەش بپوانە، چۆن پێکیان دەخەینە وە ﴿ثُمَّ نَكْشُوهَا لَحْمًا﴾ پاشان گۆشتیان هەڵدەکێشین. واتە: بەرزێ دەکەینە وە هەندیکێ بە هەندیکێ وە دەبەستینە وە. حاکیم لە موستەدرە کە کەیدا لە خارجی جێ کۆپی زەیدی کۆپی سابیتە وە لە باوکی وە کە پێغەمبەری خودا (ﷺ) ئەم دەقەیی خوێندە وە کە خودای مەزن دەفەر موویتی: ﴿كَيْفَ نُنْشِرُهَا﴾ بە پیتی (الزای) پاشان وتی: سەنە دەکانی سەحیحە^۱ و بە (ننشرها) خوێنراوەتە وە واتە: چۆن زیندووی دەکەینە وە، ئەمە قەسەیی موحامەد^۲ ﴿ثُمَّ نَكْشُوهَا لَحْمًا﴾ پاشان گۆشتیان هەڵدەکێشین. سوودی و کەسانی تریش وتیان، ئێسکی کەرەکەیی بە دەوریا، بە لای راست و چەپا بلۆ بووبوو. سەیری دەکرد سپی دەکردە وە، خودای گەرە بایەکی نارد، لەو شوێنانەدا هەمووی کۆ کردە وە، پاشان هەر ئێسکیکی لە شوێنی خۆی دانایە وە، تا وای لێهات وە کە پیکەری کەرەکەیی لێهاتە وە. پاشان خودای گەرە گۆشت و دەمارو هەست و پێستی کردە وە بە بەریدا، پاشان فریشتە یەکی نارد فوی کرد بە لووتی (کەپوی) کەرە کەداو بە ئیزنی خودای مەزن^۳ وە نیشانەیی زیندووبوونی دەستی بە زەرین کرد. ئەمانە هەمووی بە بەرچاوی عوزەیرە و پوویندا. ﴿قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وتی: وا ئێستا دەزانم خودا هەموو کاریکی پێدەکری. وا بە چاوی خۆم بینیم، منیش خەلکی ئەم زەمانەیی خۆمی لێ ناگادار دەکەم.

^۱ الحاکم (۲/۲۳۴)، حاکم ئەلئیت: فەرموودە یەکی سەحیحە.

^۲ الطبری (۵/۴۷۶).

^۳ الطبری (۵/۴۶۸).

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولِمُ تُولَمُونَ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبُكَ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٦﴾﴾

داوای نیبراهیمی خه لیل له خودا که نشانی بدا چون مردوو زیندوو دمکاته وه

چه ند هۆکاری باس کراوه له سهر نه و داوایه ی نیبراهیم (سهلامی خوای لی بی) له وانه: کاتی که وتی به نمرود: ﴿رَبِّی الَّذِی یُحِیْءُ وَیُمِیْتُ﴾ په روه ردگاری من که سیکه زیان ده داو ده شمزی. نیبراهیم پتی خوش بو له و باره یه وه راسته قینه بزانی و به چاری خوی سهیری بکات ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولِمُ تُولَمُونَ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبُكَ﴾ کاتی که نیبراهیم وتی: په روه ردگارم. پیشانم بده تو چون مردوه کان زیندوو ده که یته وه؟ فرموی: بزچی تو هیشتا باوه پت نیه؟ وتی: به لی، به لام ده موی به ته وای دنیا بم. به لام نه و فرموده یه ی که بوخاری پریوایه تی کردوه له لای نه م نایه ته دا که نه بوهوره پریوایه تی کردوه (په زای خوای لی بی) وتی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرمویه تی: (نیمه شایه نترین به گومان له نیبراهیم کاتی وتی: ﴿قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبُكَ﴾) واته: نیمه شایه نترین (نه هق ترین) به داوکردنی دنیایی (الیقین).

وهلامی داوای نیبراهیم (سهلامی خوای لی بی)

خودای مه زن به نیبراهیمی فرموو: ﴿قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ﴾ فرموی: ده سا چوار مه ل بگره په ل په لیان که و بیانکه به چوار به ش. زانایانی ته فسیر له سهر نه م چوار مه له ناکوکن که چ جزوه مه لیکن؟ دیاری کردنیشیان هیچ سوویدک ناگه یه نی، خو نه گهر گرنگ بوایه قورئان باسی ده کرد. خودای گه وره ده فرموویت: ﴿فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ﴾ په ل په لیان که و بیانکه به چوار به ش. نه مه قسه ی نیبنوعه بباس و عیکرمه و سه عیدی کوپی جه به یرو نه بو مالیک و نه بو نه سوهدی دونه لی و وه مبه ی کوپی مونه به و حسه و سوودی و که سانی تریشه.^۲ ده لئین: چوار مه لی هیناو سه ری برین و پارچه پارچی کردن و په په کانی لیکردنه وه و تیکه لی کردن. پاشان کردنی به چه ند به شیکه وه، هر به شیکی له سهر کیوی دانا. و تراوه: چوار کیو، و تراویشه حوت کیو، نیبنوعه بباس و توویه تی: سه ری مه له کانی به دهستی خو یه وه گرت، پاشان خودای مه زن فرمانی پیکرد بانگیان بکات، نه ویش چون

^۱ فتح الباری (۸/۴۹).

^۲ ابن أبي حاتم غ: (۳/۱۰۳۹-۱۰۴۰).

خودا فرمانی پیدابو بانگی کردن، پاشان بینی په په کان چۆن بۆ لای یه کتر ده فرین و خوین بۆ لای خوین و گوشت بۆ لای گوشت ده پوشت، پارچه کانی هر مه لای ده چوونه و ناو یه ک و پیکه وه ده نووسانه وه، مه تا هر مه لای وه ک خزی لیها ته وه، به په له ده هاته وه بۆ لای ئیبراهیم. هر مه لای ده هات بۆ نه وه ی سهره که ی خزی له دهستی ئیبراهیم (سه لامی خوی لای بی) وهرگری، کاتی که نه وه مه له ده هاته لای سهره که ی ده گزی، مه له که لی وهر نه ده گرت. به لام کاتی که سهره که ی خزی نه دایه، به لاشه که یه وه ده لکایه وه به تواناو ده ست لاتی خودای گه وه^۱، هر بۆیه ده فهرموویت:

﴿وَأَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بشزانه خودا چهنده خاوهن ده ست لات و له کارزانه. واته: خاوهن ده ست لاته، هیچ کهس توانای نیه به سهریداو نابیتته پیگری، چونکه خودا زۆر مه زن و زاله به سهره موو شتی کداو له کارزانه له کردارو گفتارو له بهرنامه و بریاریدا. عه بدو په زاق و توو یه تی: موعه مه له نه یوبه وه: له م ده قه دا که خودای گه وه ده فهرموویت: ﴿وَلَكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبُ﴾ ئیبنوعه بیاس و توو یه تی: له ناو قورئاندا له م ده قه به ئومید تر نیه له لای من^۲ (واته: زۆر جیی ئومیده له لام) ئیبنوعه بی حاته میش له موحه معده ی کوپی مونکه دهره وه پریوایه تی کردوه که: عه بدو للای کوپی عه بیاس و عه بدو للای کوپی عه مری کوپی عاس گه یشتن به یه ک، عه بدو للای کوپی عه بیاس به عه بدو للای کوپی عه مری کوپی عاسی وت: کام ئایه ته له قورئاندا زۆر جیی ئومیده له لای تو؟ عه بدو للای کوپی عه مری وتی: نه م ئایه ته که خودای گه وه ده فهرموویت: ﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اٰتٰرُقُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا﴾^۳ بلای: نه ی عه بده کانی من، نه ی نه وانه ی که به لادان له نه ندازه نامه قیتان له خۆتان کردوه، نابیی ئیوه له به زه یی خوا بی هیوا بن، چونکه له هه موو گونا مه ی ک چاو ده پوشتی. ئیبنوعه بیاس وتی: به لام من ده لیم: نه م ئایه ته که خودای گه وه ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اَرِنِیْ کَیْفَ تَحِیُّ الْمَوْتِ قَالَ اَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلٰی﴾ که له ئیبراهیم پازی بوو که وتی ﴿بَلٰی﴾ وتی: نه مه کاتی که هه فسه کان تووشی گومان ده بن و به هۆیه وه شه یتان ده کان کریمی ده کات.^۴ هر به م شیوه یه حاکیم له موسته دره که کیدا پریوایه تی کردوه. پاشان وتی: سه نه ده که ی سه حیحه.^۵

^۱ القرطبی (۳/۳۰۰).^۲ الطبري (۵/۴۸۹).^۳ الزمر (۵۳).^۴ ابن أبي حاتم غ: (۳/۱۰۳۲).^۵ الحاكم (۴/۲۶۰).

﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (۸۱)

پاداشتی مال به خشین له ریگهی خوا

نهمه نمونه که به خودای مهن هیناویه ته وه بق چهند باره ی پاداشتی نهو که سانه ی که مالیان به خشویه له پئی خوداو په زامه ندی نهودا، بیگومان چاکه به ده باره هه تا هفتا باره پاداشت نه دریتته وه: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ﴾ نمونه ی نهو که سانه ی مالیان له پئی خودا ده به خشن، وه که نمونه ی ده نکیکه هوت گول ده رکات و هر گولیش سه دانه ی تیدا بی، سه عیدی کوپی جوبه یر وتی: ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ واته: له گوپراهی خوادا.^۱ مه کحول وتی: واته: مال به خشین له جیهاد و ناماده کردنی ولاغی سواری بق پاراستنی سنووی نیسلام به رانبره دروژمنو چه کو پئویستی هکانی تریش،^۲ نهم نمونه به زیاتر کارده کاته سه ر. ده کان له هینانی ژماره ی هوت سه د، چونکه نهمه ناماژیه بق نه وه که خودای گه وره ناکاری چاک گه شه پیده کا بق خاوه نه که ی، وه که چوژن کشتو کال گه شه ده کات بق که سی که له زهویه کی پاکی به پیتا بیجینی. فه رموده هاتوو به چهند باره بوونه وه ی چاکه هه تا هوت سه د جار. نیامی نه حمه د له نه بومه سهوده و پویه تی کردوه: پیاویک و شتریکی لغاو کراوی به خش ی له پئی خوادا، پیغه مبه ری خوادا (ﷺ) فه رموی: (له پوژی قیامت هوت سه د و شتری ده دریتی هر هه مووی لغاو کراون)^۳ موسلیم نه سانی پویه تیان کردوه، له پویه تی موسلیمدا هاتوو: (پیاوی و شتریکی لغاو کراوی هیناوتی: نه ی پیغه مبه ری خوادا (ﷺ) نه مه له پئی خوادا، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی: (له پوژی قیامتدا هوت سه د و شترت ده دریتی هر هه مووی لغاو کراون).^۴

فه رموده یه کی تر

نیامی نه حمه د له نه بوهوره یره وه پویه تی کردوه: پیغه مبه ری خوادا (ﷺ) فه رموی تی: (هه مووی کرده وه یه کی نه وه ی نادهم چهند باره ده بیته وه، چاکه یه که به ده نه وه ندی خزی. هه تا چندی خوادا بیهوی. خودای مهن ده فه رمویت: جگه له پوژوو، نه وه بق منه و خوم پاداشتی نه ده مه وه، واز له

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۱۰۴۷/۳).

^۲ ابن ابی حاتم (۱۰۴۷/۳).

^۳ أحمد (۱۲۱/۴)، سه حیه.

^۴ مسلم (۱۵۰۵/۳)، النسائی (۴۹/۶).

خواردن و ناره زوی خوی دهینئ له بهر من، دوو خۆشی مهیه بۆ پۆژوهوان، خۆشیهك له کاتی بهریانگ کردنه ویداو خۆشیهکیش کاتی به دیداری پهروهردگاری شاد دهبی، بۆنی دهمی پۆژوهوان له لای خودا له بۆنی میسک خۆشتره، پۆژو قهلقانه، پۆژو قهلقانه).^۱ موسلیم هه بهم شیویه په ریوایهتی کردوه لیرهیشدا دهفرموویت: ﴿وَاللّٰهُ يُنْفِقُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ خودا چهند نهوهنده پاداشت ئهدات به ههركهس بیهوی، خودا چاکی به کجار نۆده و نۆر زانایه. به پیتی دلپاکی ئهوه کهسه له کرداره کانیداو بهزهیی نۆر فراوانه بهرانبهر به خهک زیاتر له خۆیان، دهشرانی کئی شایهنی چاکیه و کیش شایهنی نه، پاکی و بی عهیبی و سوپاس و ستایش هه ربۆ نهوه.

﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ﴿٣٢﴾ ﴿قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ﴾ ﴿٣٣﴾ يَتَابِعُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يُبْطِلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانَ عَلَيْهِ تَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿٣٤﴾

پێگری له به چاودانهوه و نازاردانی خهك له مال به خشیندا

خودای مهزن ستایشی ئهوه کهسانه دهکات که مالی خۆیان له پیتی خودا ده بهخشن، پاشان منهت بهسه کهسدا ناکه له سهه ئهوه مالی پیتی ده بهخشی، نه به قسه و نه به کردار. ﴿يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى﴾ ئهوه کهسانه مالی له پیتی خودا ده بهخشن و نایه نهوه به نیوچاوانیانداو بهوه نازاریان نادهن. واته: له گه له ئهوه چاکی و مال به خشیندا خراپهیان له گه لدا ناکه، تا نهوهی که کردویه ده بپارهیان بهتالی که نهوه، خودا به لئینی پاداشتی باشی پێداون ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ پاداشتی خۆیان له لای پهروهردگاریان وهرده گرن و هیچ ترسیکیان له سهه نهیه. له پۆژی قیامهتدا ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ خه میش ناخۆن، واته: بۆ ئهوه مندا لانهش که له دوی خۆیان به جییان هیشتون، خه میش ناخۆن بۆ ئهوه خۆشیانهی له دنیا له دهستیان چوه. چونکه چوونه ته شوینی که نۆر چاکترو باشته لهوهی که به جییان هیشتوه. پاشان خودای گهره دهفرموویت: ﴿قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ﴾ قسهی نهروم نیان و چاولی پۆشین ﴿خَيْرٌ

مِنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَى ﴿١﴾ لهو خیر کردنه چاکتره که نازاری به شوینا بی، به قسه یا به کردار.

﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ خدا بی نیازه (له دروستکراوه کانی) هیدی و له سرخویه و چاوپوشی ده کارو لیپورده و خاوهن به زهییه. فرموده زقر هاتووه له سر منعت کردن به سر خه لکیدا له سر مال به خشین پتیان، له سه حیچی موسلیمدا هاتووه له نه بوزه په وه: پیغه مبهری خودا (ﷻ) فرمویه تی: (سی کهس هه، خوا له پوژی قیامه تدا نایان دوینی و سه یریان ناکاوه گوناوه پاکیان ناکاته وه و سزای سه ختیان هه یه، نهو کهسه ی منعت به سر خه لکدا دهکات به وه ی پتی داوه، نهو کهسه ی پوشا کهه ی دریز دهکات بۆ دامینی پتی (به مبهستی فیز کردن) نهو کهسه ی به سویندی درۆ پواج به شت و مه کهه ی ده دات).^۱ هر بۆیه خودای مه زن ده فرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتَكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى﴾ نهی نهو که سانه ی که خاوه نباوه پن، خیره کانتان به منعت له سر کردن و نازاردان به تال مه که نه وه. خودای مه زن ناگاداری داوه که مالبه خشین به منعت کردن خیری نامینی و خاوه نه کهه ی به و تاوانه هرچی کردوه له دهستی نه دات. پاشان ده فرموویت: ﴿كَأَلَيْكَ يَنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ﴾ وه که نه وه ی بۆ پوویی له مالی خوی ده به خشی. وای نیشان نه دان له بهر په زای خوا ده بیبه خشی، به لام له راستیدا بۆیه ده بیبه خشی تاخه لکی ستایشی بکن و باسی پیاوچاکی و به خشنده می بکن. یان پتی بلین پیاویکی به خشنده و چاکه، بی نه وه ی بیر له وه بکاته وه که خودا ناگای لیته تی و په زامه ندی خواو پاداشتی نهو زقر باشتره له ستایشی خه لکی، بۆیه ده فرموویت: ﴿وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ کهه سی واپوای به خودا و پوژی دواپی نیه. پاشان خودای گه وره نمونه ی نهو که سانه که مال ده به خشن بۆ پوویی (زه حاک و توویتی: نهو کهسه ی به دوا ی مال به خشینه کهیدا منعت ده کارو نازاری خه لکی پی نه دات)^۲ ده فرموویت: ﴿فَعَسَىٰٓ أَكْثَرُكُمْ لَخْلَفَ﴾ نهو کهسه وه که تاته به ردیکی زقر لووس وایه.^۳ ﴿عَلَيْهِ تَرَابٌ فَأَصَابُهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا﴾ هه ندی خولی له سر بی، باو بارانیکی به تاو توند لی لی بدات و بیشواته وه و هر به پووی بمینیتته وه. واته: نهو باو بارانه نهو تاته به رده بشواته وه و به سافی و وشکی بمینیتته وه و هیچ خولی به سره وه نه مینی. هر به و

^۱ مسلم (۱۰۲/۱).^۲ الطبري (۵۲۷/۵).^۳ (صفوان) کزی (صفوانه) هه ندیکیش ده لین: (الصفوان) به (مفرد) به کار دیت، که (الصفاء) یه. یانی به ردی

شیوه کرداری نه وانه ده پواو له لای خوا پوچه له ده بیته وه، با واش بزانی چاکه خواز بووه، وهك نه و
خوله ی لی دی که به سر به ردی سافه وه به باو باران لیتی بدا بیشواته وه، ﴿لَا يَقْدُرُونَ عَلَى شَيْءٍ مَّحَا
كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ هیچ سودیکیان لهو به خشینه ده سگیر نابی و خدا کومه لی
خوانه ناسان له پښه شاره زاناکات.

﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَوَسُّعًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَمٍ بِرَبْوَةٍ
أَصَابَهَا وَايْلٌ فَنَآتُ أَكْطَلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَايْلٌ فَطَلَّ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾^(۳۱۵)
نموونه ی نه و خاوه ن باوه پانهش که مال و سامانی خویان له بهر په زامه ندی خدای مه زن نه به خشن
﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَوَسُّعًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ نه و که سانه به هیوان
خودا له خویان پازی بکن و، دلایان به بپوا بته و بی. واته: بیگومانن که خودا زور به چاکی به و زوانه
پاداشتیان نه داته وه، له نموونه ی نه م ثایه ته له فهرموده ی سه حیچی پتفه مبه ردا (ﷺ) هاتووه
فهرموده تی: (هر که سی پوزوی په مه زان بگری به بپوا یه کی پته و به هیوا ی پاداشتی خودا بی) واته:
بپوا ی وایی که خودا دایناوه و به ته مای پاداشتی خودا بی به و پوزوو گرته. پاشان خودای گه وړه
ده فهرمودیت: ﴿كَمَثَلِ جَنَمٍ بِرَبْوَةٍ﴾ خیره که یان وهك باغیکه له سر گردیک. له لای کوی زانایان
(الجهنم) واته: شوینی به رزی ته خت له سر زه میندا. ئیبنوعه بباس و زه حاک نه م یان بق زیاد کردوه،
پوویار به ناویدا بپوات. ۲ ﴿أَصَابَهَا وَايْلٌ فَنَآتُ أَكْطَلَهَا ضِعْفَيْنِ﴾ بارانی په له لیتی بدا و به رویومی
دوو نه و نه ده بی. واته: بارانی توندو زور لیتی بدات و به رویومی له باغه کانی تر زیاتر بی ﴿فَإِنْ لَمْ
يُصِبْهَا وَايْلٌ فَطَلَّ﴾ نه گهر په له و بارانی زوریش لیتی نه دا، نه م باران تیر ناوی بکا. ۳ نا نه م باغه به م
گرده وه هرگیز نایته قوپو لیته. چونکه نه گهر بارانی زور لیتی نه دا، نه م باران و شه ونم هر لیتی نه دات،
هر کامیان بیت هر به سیه تی، کرداری خاوه ن باوه پیش هرگیز له ناو ناچی، به لکو خودا لیتی
وهرده گری و گه شه ی پی ده کا، هر که سه ویه پی خوی. بویه خودای گه وړه ده فهرمودیت: ﴿وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ هر کاری ئیوه ده یکن خودا ده ببینی. خودا هیچ کاریکی به نه ده کانی لی ون نابی.

^۱ فتح الباري (۳۰۰/۴).

^۲ الطبري (۵۳۷/۵).

^۳ الطبري (۵۳۹/۵). زه حاک وتی: ﴿فَطَلَّ﴾ نه م بارانی له سره خول لیتی بدا.

﴿يُودُ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفًا فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٨﴾﴾

وینهای له ناو چوونی چاکه به خراپه

بوخاری ږپوایه تی کړدوه، له تفسیری نه م نایه ته دا له نینوعه بباس و عوبه یدیه کړې عومه یره وه که ږځی عومری کړې خه تاب به هاوه له کانی پیغه مبهری وت (ﷺ): چو ن له م نایه ته تنده گن که هاتوته خواره وه؟ ﴿يُودُ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ کیتان هز ده کات بیته خاوه نی باغیک له گشت جوړه خورماو ږه زک و جو بار به ناویدا ږپواو هه مووشیان هاتبته بهر. وتیان: خدا باشر ده زانی. عومر توږه بوو، وتی: بلین ده زانین یا نازانین. نینوعه بباس وتی: نهی گه وره ی موسو لمانان، له دلی مندا شتیک هیه، عومر وتی نهی برزای خزم بلین: خوت به که م مه زانه. نینوعه بباس (ږه زای خوی لی بی) وتی: نه م نمونه یه ږ کار کړدن هینراوه ته وه. عومر وتی: چ کاری؟ نینوعه بباس وتی: ږ ږپاویکی ده وله مه نده به گو ږپایه لی خدا کاری کړدوه، پاشان خدا شه یتانیک ږ ناردوه و تاوانی پی کړدوه هه تا کاره کانی نغړ کړدوه له ناوی ږدوه. ۱ نه م فهرموده یه به سه ږ تفسیری نه م نایه ته، نمونه یه کی هیناوه ته وه به که سی که له سه ره تاوه کاری چاکی کړدوه، پاشان دوا ی نه وه به پیچه وانه وه کاری کړدوه، چاکه کانی خوی گو ږپوه به خراپه و تاوان. په نا به خوا له و کاره. به کرداری دووه می، هر کاریکی چاکی له پیشدا کړدوه به تالی کړدو ته وه، که زور پیو ستی به و کاره ی پیشو ی هیه له کاتی نه گانه دا، به لام هیچ سودیکی لی وه رناگری له و کاته دا که نه و پیو ستی پیته تی. له بهر نه وه ی خودای مه زن ده فهرمو یت: ﴿وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفًا فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ﴾ پیری ږرستی ږیری و مندالی سه رو پیچه کی هبی، له نا کاو گر په بایه کی لی هه لکاو بیسو یتنی؟ واته: بایه کی توندو به هیز له باغه کی هه لکاو بیسو یتنی و هه موو دره خته کانی له ناو به ری ت. حالی نه و که سه چ حالیکه له و کاته دا؟ نینونه بی حاتم ږپوایه تی کړدوه له ږنګی عوفیه وه له نینوعه بباس وه وتی: خودای مه زن نمونه یه کی چاکی هیناوه ته وه، گشت نمونه کانی خدا چاکن، که ده فهرمو یت: ﴿يُودُ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾

مال ویرانی له کاتی پیریدا، منداله کانیش وردو لاوازو سهروپچکه، گرهبایه کی توند پوو به باغه که ی مه لکاو بیسوتینی، تواناشی نه مایی جاریکی تر باغیکی وا بنیژیئت. منداله کانیشی نه و نده چاک نه بن نه و باغه وه کوی لی بکه نه وه، خوانه ناس له پژی قیامه تدا کاتی که ده گه پیتیه وه بلی لای خودا وه که نه وایه چاکه یه کی نیه تا بیکاته به هانه و بیانوو. تواناشی نه ماوه باغیکی تر بنیژی وه ک باغه که ی و هیچ چاکه یه کی کوی نابینی که پیش کوی خستی و به هیوای بی، منداله کانیشی لیژده دا هیچ فریای ناکون، له کاتی نه دماویده که پتویستی به که ترین شت هه بوو، وه ک چون نه به هه شته ی خودای له کوی حرام کرد که نذر پتویستی پتی بوو له کاتی پیری و لاوازی و مندالی سهروپچکه دا.^۱ حاکیم ریوایه تی کردوه له موسته دره که که پیدا که پتفه مبه ری خودا (ﷺ) له نزاکانیدا نه یفرموو: (نه ی خودایه! فراوانی پژییم بخاره کاتی ته من دریژی و کوتایی ته منم)^۲ هر بویه خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ خودا ناوا نیشانه کانی پیشچاری نیوه نه خات، به لکو پیری لی بکه نه وه. ناته: هه تا په ندو ناموزگاری لی وهرگرنو له نمونه و مانا کانی تی بکه ن و له شوینی خویدا داینین. وه ک خودای گه وره له نایه تیکی ترا ده فهرموویت: ﴿وَقُلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾^۳ نه نمونانه بلی خه ک دینینه وه و زانایان نه بی، تتی ناگن.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِكَافِرِينَ إِلَّا أَنْ تُنْفِقُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَكِيمٌ﴾^(۱۷) الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ^(۱۸) يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾^(۱۹)

هاندان بویه خشینی مالی چاک و پاک له پتی خودا

خودای مه زن فهران ده کات به عهده خاوهن باوه ره کانی به مال به خشین، مه به ست پتی لیژده دا مالی زه کاته. ئیبنوعه بباس وتی: له چاکترین مالی که خودا پییداونو له به رویوم و کشتوکالی که خودا له زه ویدا بقی رواندون، ئیبنوعه بباس وتی: خودا فهرمانی پییداون له چاکترین و پاکترین مالیان بیه خشن، لیتی قه دهغه کردون که مالی خراپو بی نرخ بیه خشن، چونکه خودا پاکو بیگه رده و مالی

^۱ ابن ابی حاتم غ: (۱۰۷۴/۳).

^۲ الحاکم (۵۴۲/۱)، فهرمووده یه کی نذر لاوازه.

^۳ العنکبوت (۴۳).

چاک و پاک نهی و هری ناگری، هر بویه ده فرموویت: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ﴾ نهی نه که سانهی خاوهن باوه پن، له و شتانهی که له زمین پیمان داوون و پیدای ده کن بیه خشن، مه چن له وه بیه خشن که خراپه. ﴿وَلَسْتُمْ بِأَخْذِيذٍ﴾ که خوشتان ناتانه وی، واته: نه گهر نه و شته به خوشتان بدری و هری ناگرن. ﴿إِلَّا أَنْ تُنْفِقُوا فِيهِ﴾ نه گهر چاوپوشی لی نه کن. خودا له وه بی نیازه که ده بیه خشن. شتی مه دهن به خودا که خوشتان هرتان لئی نیه. هندی ده لئن: نه م نایه ته: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ واته: له مالی حال لامه دهن و ه ولی مالی حرام بدن و بژیویتان له و ماله حرامه بی. نیبوجهریر پویه تی کردوه له به رانی کوپی عازیه وه (پره زای خوی لی بی) له م نایه ته دا: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ﴾ وتی: له سر نه نساریه کان هاتوته خواره وه، نه نساریه کان له کاتی برینی خورمادا له دیواره کانیه وه بوشکه خورمایان دهرده کرد به په تیکه وه له نیوان دو نیستیوانه دا ه لیان ده واسی له مزگه وتی پیغه مبه را (ﷺ) کچه ریه هه ژاره کان لئیان ده خوارد، که سی وایان هه بوو خورمای خراپی ده میئاو ده یخسته ناو نه و خورما هه لواسراوانه، وای ده زانی دروسته. خودای مزن نه م نایه ته ی له سر نه وانه نارده خواره وه که وا ده کن و ده فرموویت: ﴿وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ﴾^۱ مه پون له وهی بیه خشن که خراپه. علی کوپی نه بوته له و تی: له نیبوعه بباسه وه، ﴿وَلَسْتُمْ بِأَخْذِيذٍ إِلَّا أَنْ تُنْفِقُوا فِيهِ﴾ وتی: واته: نه گهر که سی له نیوه هه قیکی هه بی، نه و هه قی بی هیئانه وه که متر له خوشتان. هه رگیز به حیسابی چاک و هری ناگرن هه تا لئی دانه شکستن. نه میش نه وه به که خودای مزن ده فرموویت: ﴿إِلَّا أَنْ تُنْفِقُوا فِيهِ﴾ نه گهر چاوپوشی لی نه کن. که واته چون به شتی پازی دهن بی من که بی خوشتان پی پازی نابن. که حقی من به سر نیوه وه ده بی له چاکترین و به نرخ و به ها تر بی؟ نیبونه بی حاته م و نیبوجهریر پویه تیان کردوه نه م یان بی زیاد کردوه. که خودای گه وره ده فرموویت: ﴿لَنْ نَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا حُبَبْنَاهُ﴾^۲ تا له و شته ی که نیوه خوشتان ده وی، له پی خوادا نه به خشن

^۱ الطبري (۵/۵۵۹).^۲ آل عمران (۹۲).^۳ ابن أبي حاتم غ: (۳/۱۰۸۸)، الطبري (۵/۵۶۵).

، هرگز به خیر و چاکه ناگن. پاشان خودای گوره ده فرمودیت: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفٌ حَكِيمٌ﴾
 بشزانن خدا نیازی به کس نیو هر ده بی ستایش بگری. وات: که خدا فرمانتان پیده کا به مال
 به خشین و به مالی چاکیش، بیگومان خدا پیوستی به و ماله نیو نیو. نه هر بی نه و به
 جیوازی له نیوان مه ژارو ده وله منده نامیت. وه ک خودای گوره ده فرمودیت: ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا
 وَلَا مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَلَكِنْ يَنَالُهُ النَّفْيُ مِنْكُمْ﴾^۱ گوشت و خویتنی نه وانه بی خوا ناجی، تنیا هستی ترس له
 خوابه به ده کا. خودا بی نیازه له همو دروس کراوه کانی، گشت وه دی هینراوه کانی پیوستیان به و
 مه، به خشنده بی نه و زدر فراوانه، نه وهی لای نه و به هرگز ته و او نابی. هرکه سی خیری بکا له
 مالیکی پاک و حالان، با چاک بزانی خودا ده وله منده و به خشنی نیجگار فراوانه و زدری پی ناجی
 پاداشتی نه داته و به چند قات له وهی که به خشیویته و زدر زیاتریش. هر خدا شایه نی ستایشه،
 وات: سوپاس و ستایش کراوه له همو کردارو گوftarو به رنامه و بریارو فرمانیدا، هیچ به رستراو
 به روه ردگاریه نیو بیجگه له نو.

و سه شه یثانیه کان له مال به خشیندا

خودای مه زن ده فرمودیت: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً
 مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾^۲ شعیقان نیو له مه ژاری ده ترسینی و بی خراپه هانتان نه دات، خودایش
 به لینی لی خوش بوون و خوشی زیانتان پیده دا، فرمانی و له لای خودایه و خوی زانایه. نیبونه بی
 حاتم پیوایته کردو له عبداللهی کوپی مه سعوده وه، وتی: پیغمبری خودا (ﷺ) فرمودیت: (بیگومان شعیقان نزیکه له نه وهی ناده مه وه و فریشته ییش هر نزیکه لپی وه، نزیکه شعیقان به لاین
 پیدانه به خراپه و برها نه کردنه به هق، به لام نزیکه فریشته به لاین پیدانه به چاکه و برها کردنه به
 هق، هرکه سی نه وهی دی، باش بزانی که نه وه له خواوه و سوپاس و ستایشی خوا بکات.
 هرکه سیش نه وهی تری دی با په نا بگری به خودا له شعیقان) پاشان نم نایه تهی خویند: ﴿الشَّيْطَانُ
 يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾^۳ هر به م
 شیوه به ترمیزی و نه سانی پیوایته یان کردو له سونه که یاندا مانای نم نایه ته که خودای گوره
 ده فرمودیت: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ﴾^۴ وات: شعیقان ده تانترسینی به مه ژاری تا نه وهی له
 ده ستاندایه توند بیگرن و هیچی لی نه به خشن له پی خوا و په زامندی نه ودا ﴿وَيَأْمُرُكُمْ

بِالْفَحْشَاءِ ﴿۱﴾ واتہ: لہ لگال پڑگری کردنی لہ بہ خشین لہ ترسی ہزاری، فرمانیشتان پیدہ کات بہ تاوان و خرابہ کاری و شکاندنی سنورہ کانی خداو سہرپیچی نو، ﴿وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ﴾ بہ لام: لہ برانبری نوہی کہ شہیتان فرمانتان پیدہ کا بہ خرابہ، خدا بہ لئنی لیخوش بوون و ﴿وَفَضْلًا﴾ خوشی ژیانتان پیدہ دات. ﴿وَاللّٰهُ وَسِعَ عَلِيمٌ﴾ توانای خوا فراوانہ و خوی زانایہ.

مانای لہ کارزانی

﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (خودا) لہ کارزانی نہ دات بہ ہرکے سی بیہ وی، بہ ہرکے سیش لہ کارزانی بدری نوہ خیری تقدی پیدراوہ. علی کوپی نہ بو تلحہ لہ ٹیبونوہ بیاسوہ و توویہ تی: واتہ: زانیاری بہ قورنانی پیروز بہ ناسخ و منسوخ و محکم و متہ شاہ و ہوہ و ناخری و حلال و حرام و نمونہ کانپوہ، نیمامی نہ حمہد پیوایہ تی کردوہ لہ ٹیبونوہ سعودوہ، لہ پیفہ مہری خوداوہم بیست ﴿يَذَّكَّرُ﴾ نہ یفہ رموو: (نبرہ یی) (حسودی) پی پی نادری مہ گین لہ دوو شتا: پیاوٹک خودا مال و سامانیکی پیدایی و سہرکے وتوی کردبی لہ خہر جکردنیا لہ پیاناوہ قدا. پیاوٹیکش خودا کارزانیہ کی (الحکمہ) پیدایی فرمانی پیبکات لہ کارزانیو خیریشی بی) ہر بہم شیوہ یہ بوخاری و موسلیم نہ سائی و ٹیبونوماجہ پیوایہ تیان کردوہ^۱، پاشان خودای گہورہ دہ فہرموویت: ﴿وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ ناموزگاریش بہ ہرہ نادا مہ گہر بؤ نہوانی خاوہن ہوش و ناوہ زن و لو قسانہ تیدہ گہن و مانای قسہ دہ زانن.

﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِّنْ أَنْصَارٍ ﴿۷﴾﴾
﴿يَسُدُّوا الصَّدَقَتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِن تُخْفُوهَا وَتُؤْوَاهَا الْفَقْرَةَ فَهِيَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَتُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۸﴾﴾

﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِّنْ أَنْصَارٍ﴾
ہر مالیک کہ دہیکہ نہ خیر، یان ہر نہ زریک کہ بؤ خودای دہ کەن، خودا پی پی دہیزانی، نہوانی خوانہ ناسن ہیج یارمہ تیدہ ریکیان نیہ. خودای مہ زن ناگاداری نہ دات کہ ہر کاری ہرکے سی دہیکات نو بہ ناگاہی لہ ہر چاکہ یہ ک جامل بہ خشینبی یان نہر کردن، ہپاری خوشیہ تی کہ بہ چاکترین

^۱ احمد (۴۳۲/۱)، سہیحہ.

^۲ فتح الباری (۱۹۹/۱)، مسلم (۵۵۹/۱)، النسائی فی الکبری (۴۲۶/۳)، ابن ماجہ (۱۴۰۷/۲).

شپوه پاداشتی نو که سانه نه داته وه که له بهر په زامه ندي نو چا که یان کړدوه به ته مای پاداشتی
 نو بوون. هر په شهیش له و که سانه دهکات که به فرهانی نویان نه کړدوه و به لکو سر پېچیان
 کړدوه و بېوایان به به لینه کانی نه بووه و له گه لیدا شتی تریان په رستوه، ده فره مویت: ﴿وَمَا
 لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ نه وانه ی خوانه ناسن هیچ یارمه تیده ریکیان نیه، له پوژی قیامه تدا له سزاو
 توله ی خودا پزگاریان بکات.

ریزی به ناشکرا غیر کردن و به نهینیشی

خودای مه زن ده فره مویت: ﴿إِنْ تَبَدُّوا أَلَصَدَقْتِ فَرِيعًا هِيَ﴾ نه گهر به ناشکرا خیر بکن
 کاریکی چاکه. ﴿وَلَنْ تُخْفُوها وَتُؤْتُوها أَلْفُ قَرَّةٍ فَهوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ خو نه گهر به نهینیش بی و ده سستی
 مه زاری پی بگری با شتریشه. نم نایه ته دهری دهکات که خیر کردن به نهینی چاکتره له به
 ناشکرا کړدنی، چونکه له پیا کردن دوورت دهکاته وه، نه گهر نو خیر کړدنه به ناشکرا له و کاته دا
 به رژه و نه دیکه گرنکتری تیدا بی، بې نه وای خه لکی تریش چاوی لی بکن له و کاره خیره دا تا له م
 شپوه یه دا به ناشکرا چاکتره. پیغه مبهری خودا (ﷺ) فره مویت: (نه وای به ناشکرا قورئان
 (ده خوینی) وه که نه وایه که به ناشکرا خیر دهکات. نه ویش به نهینی قورئان (ده خوینی) وه که
 نه وایه که به نهینی خیر دهکات) به پی نایه ته که به نهینی خیر کردن چاکتره له به ناشکرا
 کړدنی. وه که له م فره مووده سه حیه یشدا هاتووه له نه بوهره یرده وه: پیغه مبهری خودا (ﷺ)
 فره مویت: (حوت کوم له خودا ده یان خاته ژیر سیبهری خو یه وه، له پوژنکا که جگه له سیبهری
 خو ی سیبهری تر نیه، له وانه: پیشه وایه کی دادپه روه، لاویک له سر خوا په رستی گوره بویت،
 که سیک که دلی په یوه سستی مزگوت بیت، دوو که س که له بهر خودا په کتریان خوش بویت و له سر نه و
 بنچینه به یه که گیشتن، دوا ی دوور که وتنه وه و جیا بونه و هشیان له په کتر خوشه ویستیان به رده و ام
 بیت، که سیک که نافرده تیکی جوان و ناودار بانگی بکات، نه ویش بلیت: به راستی من له خودا ده ترسم،
 که سیک که خیر دهکات و ده یشاریت وه ه تا ده سستی راستی نازانیت ده سستی چپی چی به خشپوه.
 که سیک به ته نهایی یادی خودا بکات و چاوه کانی نه سرینیان لی بباریت) پاشان خودای گوره
 ده فره مویت: ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ گونا هتان له سر لاده بات. له جیاتی نه و خیر
 کړدنه، به تاپه به تی نه گهر نه و خیر کړدنه به نهینی بیت. نو خیر کړدنه به نهینی پله و پایه تان به رز

^۱ ابوداود (۸۲/۲)، فره مووده یه کی سه حیه.

^۲ فتح الباری (۳/۳۴۴)، مسلم (۲/۷۱۵).

ده کاته وه، ده بیته هژی لیخوش بوونی گوناختان ﴿وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ خدا له هر کاری ده یکن ناگاداره و هیچ شتیکی لی ون نابو به و زوانه پاداشتتان نه داته وه له سه ری.

﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللّٰهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْفِسُكُمْ ۖ وَمَا تُنْفِقُوا إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللّٰهِ ۖ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُّوفَّ إِلَيْكُمْ ۖ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ ﴿٣٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَاقًا ۖ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا يَكُنَّ اللّٰهُ يَوْمَ عَلَيْهِمُ ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْإِثْلِ وَالْتِهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ﴿٣٩﴾

خیر کردن به بقیه رست

نه بوعه بدوره حماني نه سانی له ثبینوعه بیاسه وه ده گپرتته وه: خاوه ن باوه پان پینان گران بوو هاوکاری که سو کاریان بکن له بته رستان، پرسپاریان کرد، پینان پندرا که هاوکاریان بکن، جا نم نایته هاته خواره وه: ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللّٰهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْفِسُكُمْ ۖ وَمَا تُنْفِقُوا إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللّٰهِ ۖ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُّوفَّ إِلَيْكُمْ ۖ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾^۱ نه رکی سه ر شانی تو نیه نه مانه بخه یته سه ری، به لام هر که سو خدا خزی بیه وی شاره زای راسته پی ده کا، هرچی به خیر ده بیه خشنه وه بۆ خوتانه و دیاره نیوه بۆ په زامه ندی خدا خیر ده کن، هر شتی ده یکن به خیر پینان ده دریته وه، هیچ نامه قیبتان لی ناکنی. نم نایته که ده فره مویت ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْفِسُكُمْ﴾ هرچی خیری ده کن هر بۆ خوتانه. وه که نم نایته وایه ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ﴾^۲ هر که سی کاری چاک ده کات بۆ خزی ده یکت. وه خودای که وره ده فره مویت: ﴿وَمَا تُنْفِقُوا إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللّٰهِ﴾ دیاره نیوه هر بۆ په زامه ندی خدا خیر ده کن. حه سه نی به سری و توو یته: خیری خاوه نباوه بۆ خویته، دیاره باوه پادارش خیر نا کات له بهر په زامه ندی خوا نه بی.^۳ عه تای خوراسانی و توو یته: واته: کاتی له بهر خودا مالت به خشی، هر

^۱ التسانی فی الکبری (۳۰۵/۶)، سه حیحه.

^۲ فصلت (۴۶).

^۳ ابن ابی حاتم غ: (۱۱۱۵/۳).

ئەوئەت لەسەر کە بەو کارە خێرەت کردووە^۱. ئەمە مانایەکی ئۆز چاکە، کورتە یاسە کە ئەو یە ئەو کەسە ی کە خێر دەکا، ئەگەر ئەو کارە ی لەبەر پەزای خودا کرد، پاداشەکی لە لای خودا بۆ نووسراوە، ئیتر بە کۆی داوە، بە پیاوچاکی داوە یان بە پیاوخراب، بە شایستە ی داوە یان بە ناشایستە. ئەو کەسە لەسەر نیازەکی پاداشت ئەدریتەو بەلگەیش ئەم ئایەتە ی «وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ

خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ» هەر شتێ دەیکەن بە خێر، بە تەواوی پێتان ئەدریتەو و هیچ نامە قێتان ئی ناگرێ. ئەو فەرموودە یی لە هەردوو سەحیحە کە دا هاتوو لە ئەبوهورەیرەو پێغەمبەری خودا (ﷺ) فەرموویەتی: (پیاویک وتی: ئەمشەو دەبێ خێرێک بکەم، چوو دەرهووەو خێرەکی نایە دەستی ئافەرەتییکی داوین پێسەو، بەیانی خەلک دەیانوت: ئەمشەو خێر بە ئافەرەتییکی داوین پێس کراوە، کابرا وتی: خودایە سوپاس بۆ تۆ (ئاخۆ بۆچی) من خێرەکەم بە داوین پێس داوە؟ پاشان وتی: دەبێ خێرێکی تر بکەم، چوو دەرهووەو خێرەکی نایە مستی دەولەمەندیکەو بەیانی خەلک وتیان: خێر بە دەولەمەندی کراوە، کابرا وتی: خوا بە سوپاس بۆ تۆ ئەمشەو دەولەمەند بوو؟ کەواتە دەبێ خێرێکی تر بکەم، چوو دەرهووەو خێرەکی نایە مستی دزێک، خەلکی وتیان: خێر بە دز کراوە. کابرا وتی: خوا بە سوپاس بۆ تۆ، لەسەر ئەو کە وایلیهات خێر بە داوینپێسو دەولەمەندو دز بکەم، ئینجا (لە خەویدا) پێی وترا خێرەکانت هەموویان جێی خۆی گرتوو وەرگیراوە، ئافەرەتە داوین پێسە کە لەوانە ی بەو خێرە دەست لە داوینپێسی هەلگیرێت. دەولەمەندەکی پێش لەوانە ی سوودی ئی وەرگیرێت و هاندەرێک بێت بۆی تا ئویش لەو ی کە خوا پێی بەخشێو بێهخشیت، دزەکی پێش لەوانە ی بەو خێرە ی تۆ واز لە دزی بهێنیت)^۲.

کی شایستە ترە بە خێر لەگەڵ کردن

«لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ» ئەوانە خێریان پێ دەشن کە بێدەرەتان ماونە تەو. واتە: ئەو کۆچەرانی کە بە تەواوی لێپاون لەبەر پەزەماندی خودا و پێغەمبەرەکی (ﷺ) لە مەدینە نیشتەجێ بوون. هیچ هۆکاریکیان بە دەستەو نە کە پێویستی خۆیانی پێ دەریکەن و بێ نیازیان بکات. «لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ» توانای چوونە دەرەوشیان نە کە بۆ خۆیان هەلێ بدن. بۆئێوە کە بۆ خۆیان بە دەست بێنن واتە: سەفەرکردن وە ک خودای گەورە لە چەند ئایەتی ترا فەرمویت: «وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنْ

^۱ ابن أبي حاتم غ: (۱۱۱۵/۳).

^۲ فتح الباری (۳/۲۴۰)، مسلم (۲/۷۰۹).

دهكات. هرکه سيش پاک (نفس به رن) بيت خودای گوره به پاکى ده بیلتته وه. هرکه سيش خوگر بى خودای به سه. هرکه سى داوا بکا به نه ندازهى نرخى نوقیه یه کیشی (أوقیه) مه بیئت، نه وه بیگومان پیداکری کردوه) وتی: وتم: وشتره یاقوته کم (الیاقوته) چاکتره له نوقیه یه ک (أوقیه) گه پامه وه و داوام لی نه کرد. ^۱ نه بوداودو و نه سائیش هر به م شیوه یه پړوایه تیان کردوه ^۲ پاشان خودای گوره ده فهرموویت: ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ هر شتی بکن به خیر به ته وای پیتان ده دریتته وه و هیچ نامه قیتان لی ناکری و خوداش هیچ لی ون نابی به زوویی پاداشتی ته وواتان زډ به زیاده وه نه داته وه له پږی قیامه تدا که زیاتر پیویستتان پیی ده بی.

ستایشی نه وه که سانه ی که غیر خوانن

﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْإِتِلِ وَالْإِثْكَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه وانه ی به شه وو به پږ، به نه ینی و به ناشکرا له ړنگه ی خوا دا ده به خشن، لای خودا پاداشتیان مه یه، نه هیچ ترسیکیان له سهره وه نه خه م ده خن. نه م ستایش کردنه له لایه ن خودا وه بى نه وه که سانه یه که له خواترسن و به شوین پره زامه ندی نه ودا ده که پښ له مه موو کاتیکیدا شه و بی یان پږ، به نه ینی و به ناشکرا. ته نانه ت خیر کردن به که سو کاریش ده گرتته وه، وه که له هر دوو سه حیحه که دا هاتوو که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فهرمووی به سهدی کوپی نه بی وه قاس کاتی که نه خوش بوو سهردانی کرد له سالی (نازادکردنی) مه که که دا، یان له پړوایه تیکی تر دا هاتوو له سالی حه جی مالئا واییدا (تو بیگومان هیچ خیری نا که ی نه گه ر مه به ست پره زامه ندی خوا بی له و خیره دا بیگومان پله و پایت پیی زیاتر به رز ده بیته وه، ته نانه نه و پارو ش که ده یکه ی به ده می هاوسره که ته وه). ^۲ نیما می نه حمه د پړوایه تی کردوه له نه بومه سعوده وه (پره زای خوا ی لی بی) له پیغه مبه ری خودا وه (ﷺ) که فهرموویه تی: (بیگومان هر موسولمانی خیری بکا به مال و مندالی خوی و به هیوای پاداشتی خودا بی، نه وه ی به سهده قه بى هه ژمار کراوه). ^۴ بوخاری و موسلیمش پړوایه تیان کردوه. ^۵ ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ له لای خودا پاداشتیان مه یه واته: له

^۱ احمد (۹/۲)، فهرمووده یه کی حه سه نه.

^۲ أبوداود (۲۷۹/۲)، النسائی (۹۸/۵).

^۳ فتح الباری (۱۹۶/۳)، مسلم (۱۲۵۰/۴).

^۴ احمد (۱۲۲/۴)، سه حیحه.

^۵ فتح الباری (۵۵/۱)، مسلم (۶۹۵/۲).

پژدی قیامه تدا له سره نه و خیرو خواناسیه که کردویانه ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه هیچ ترسیکیان له سره و نه خه م دهخون.

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْطُبُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾

زهی سوو خور

کاتی خودای مهن باسی نه و پیاوچاگانه ی کرد که مالیان به خشویه و زه کاتیان داوه و به هه ژاران و کس و کاره کانیان له هه موو کات و ساتیکدا، پاشان دیته سر باسی نه و که سانه ی که مال و سامانی خه که به ناحق دهخون، کاتی له پژدی قیامه تدا له گورده کانیان هینرانه دهره وه و زیندو کرانه وه و پاره ستینران له مه حشره دا ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْطُبُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ نه و که سانه ی سوو دهخون، راستبونه و هیان له و دنیا، وه که پاپه رینی که سیک که شه یتان دهستی له وه شانیدی، وه هایه. واته: به شیوه یه کی زور ناشیرین هه لده سنه وه. ئیبنوعه بیاس: سوو خور له پژدی قیامه تدا زیندو ده کریته وه شیت بووه و خوی ده خنکینی^۱ ئیبنونه بی حاتم ریوایه تی کردوه، وتی: ریوایه ت کراوه له عه و فی کوپی مالیک و سه عیدی کوپی جویه یرو سوودی و په بیعی کوپی نه نه سوو قه تاده و موقتایی کوپی حه یانه وه هر به م شیوه یه^۲ بوخاری ریوایه تی کردوه له سه موره ی کوپی جوندویه له فهرمووده دریزه که ی خه و بینینا (المنام الطویل) که ده فهرموویت: (هاتینه سر پوویاریک (وام ده زانی که ده فهرموویت) پوویاره که وه که خوینی سوور بوو، له و کاته دا له ناو پوویاره که دا، پیاویکی مه له وان مه له ی ده کرد. له و کاته یشدا له سر که ناری پوویاره که پیاویکی تر به ردیکی زدی کورکدبوه وه له لای خویدا، کاتی که نه و مه له وانه له کاتی مه له دا هاتوچی ده کرد پاشان ده هاته لای نه و که سه ی که به رده کانی له لای خوی کورکدبوه وه، ده می ده کرده وه بوی و به ردیکی ده خسته ناو ده می) له تفسیره که یدا باسی کردوه که نه و که سه سوو خوره^۳ خودای مهن ده فهرموویت: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ چونکه نه مانه ده لئین: مامه له ش هر وه که سووه، خوداش سه وادی حه لال کردوه و سووی حه رام کردوه. واته: له بهر

^۱ الطبري (۹/۶).^۲ ابن أبي حاتم غ: (۱۱۳۰-۱۱۳۱).^۳ فتح الباري (۲/۲۹۵).

نہوہ سوویان به پړوا داناوہ، بڼ نهوہی دږی فرمانو برپاری بوہستن، نهمه پښتوانه یه کی پاست نیه له لاین نه وانهوه که ده لښ سوویش وهک مامه له وایه، به لکو بڼه پرسته کان هر دان نانښ به پاستی بوونی مامه له له بڼه پړوا که خودا دایناوه له قورئاندا. نکهتر نهمه به پښتوانه ش بوایه (القیاس) ده بوولین: سوو وهک مامه له وایه، که چی ده لښ: ﴿إِنَّمَا أَلِیْسُ مِثْلُ الرِّبَا﴾ مامه له وهک سوو وایه. بڼ چی سووی حرام کړدوه و مامه له ی حال کړدوه؟ نهمه پڅخه گرتنه له شرعی خودا. واته: سوو وهک مامه له وایه، نهمه ی حرام کړدوه و نهوہی حال کړدوه. که خودای مه زن ده فرموویت: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ خودا مامه له ی حال کړدوه و سووی حرام کړدوه. هله ده گڼی خودای مه زن بهم ده قه ولامی داینه وه له سر نهو پڅخه یه ی که له شرعیان گرتوه. له گال نهویشدا چاک ده زان که خودا له برپاره کیدا سووی له مامه له جیا کړدو ته وه، بڼ گومان خودا زاناو له کارزانه که میچ که سی ناتوانی ده ست بڅاته کاری، هر چی بکات ده یکاتو پرسپاری لی ناکړی، به لکو نهوان به پرسپارن. هر خودا به پاستی و به رژه وهندی شته کان ده زانی و نهوہی به سووده بڼ بنده کانی ږنگی پیداوو نهویش زیا نی هیه بڼیان، قه ده غه ی کړدوه. خودا زږر به سږو به زه بیتره له دایک بڼ منداله شیره خوره کی. هر بڼیه ده فرموویت: ﴿فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ جا هر که سی ناموژگاری خودای بڼ هات دهس هه لگړی له و شتانه ی له مه ویر دهستی داوہتی ده به خشری و خودا به کاری پاده گا. واته: هر که سی برپاری قه ده قه کړدن سووی پیده گاو خیرا وازی لی ده میتی، نهوہی له پښا کړدو یه تی له سوو خوری، ده به خشری، به پښی نهم ده قه که خودای گوره ده فرموویت: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنَّا سَلَفٌ﴾ خودا له کاری پابردو چاوده پوښی. وهک پیغه مبري خودا (ﷺ) له پوږی فہ تصی مه ککه دا فرموی: (هر چی سووی زه مانی نه فامیه له ژیر نهم هر دوو پیغه مه دایه، به کم سوو یه کیش لای ده به مو هلی ده گرم سووی عه بیاسه)^۱ فرمانی پښ نه کړدن به گه پاند نهوہی نهو زیادانه ی که له زه مانی نه فامیدا وه گبریا بوو. به لکو چاوپوښی لهو سووانه ی پښوو کړد وهک خودای گوره ده فرموویت: ﴿فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ لهو شتانه ی له مه ویر دهستی داوہتی ده به خشری و خودا به کاری پاده گا. نهوہی که له پښا خوار دو یه تی له پښ حرام کړنیا لیتی ده بوریت. سه عیدی کوپی جوبه یرو سوودی وتوویانه: ﴿فَلَهُ مَا سَلَفَ﴾ واته:

^۱ المائدة (۹۵).^۲ ابوداود (۶۲۸/۳)، سه حجه.

ئەوئى لە پيش حەرام كەردندا خوار دىوويەتى لىتى بۆرداوه. ^۱ پاشان خوداى گەورە دەفەر مووئى: ﴿وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ھەر كە سيش ديسان بچيئەو ھەسەرى، دەبيئە ھاوئى ناگرو ھەتا ھەتايە ھەر تيا دەبيئە. واتە: دواى ئەوئى ناگادار كرا كە خودا قەدەغەى كەردو، لىتى ئەوئە شايسەئى تۆلە لى سەندەنە ھىچ بېويانويەكى نىيە. ئەبۇداوود پىوايەتى كەردو لە جابىرەو ھەتتويەتى: كاتى ئەم ئايەتە ھاوئە خوارەو ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَرْبَابًا لَا يُقِيمُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِينَ يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ پىغەمبەرى خودا (ﷺ) فەر مووئى: (كەسى واز لە موخابەرە (المخابرە) نەھيئى. (موخابەرە: برىتيە لە پىژەى سى يەكو چوار يەكو شتى تر لەو جۆرە) با جاپى شەپ بدات لەگەل خودا پىغەمبەرە كەيدا (ﷺ)) ھاكميش پىوايەتى كەردو لە موستەدرە كە كەيدا ^۲ وتى: لەسەر مەرجى موسليم سەحيحە، بەلام بوخارى و موسليم نەيان ھيئارە. لەبەر ئەوئە موخابەرە حەرام كراو، چونكە برىتيە لە سەرپەرشتى كشتوكال بە بەشيك لىتى لەوئى لە زەوى دىئە دەرو سەوز دەبى. موزابەنە: برىتيە لە فرۆشتنى خورماى تەپ بە دارخورماكەو بە چەند ويسقيك لە خورماى وشك. موخاقەلە (المحاقلة) برىتيە لە كەپنى دانەوئە بە گولەكە يەو لە كىلگەدا بە دانەوئەى تر لە زەويدايە بىگومان ئەم شتانەو ئەوانەيش لەمانە دەچن بۆيە حەرام كرەون، لەبەر ديارى كەردن و جياكەردنەوئى مادەى سوو، چونكە ھاوتايى و يەكسانى ئەو دوو شتە نازانئى لە پيش وشك بۆونەوئەدا، چونكە باسى سوو، باسىكى پىگىر و گەرفتە لەلاى زۆرئەى زانايان گەورەى موسولمان عومەرى كۆپى خەتاب (پەزاي خواى لى بى) وتى: سى شت ھەبۆون پىم خۆش بوو كە پىغەمبەرى خودا (ﷺ) ھەسيەتى پىكەردىن پىي كۆتايان پى بھيئايە: باپىرە كەلالە و چەند بەشى لە بەشەكانى سوو ^۳ (مەبەست پىي ئەوئە بوو كە ھەندى بابەت ھەبوو گومانى سووى تيا دەكرا) چونكە شەرىعەت پوونى كەردتەوئە كە ھەموو شتىكى حەرام ھەر ھۆكارىك بىگەرتە بەر بۆى ئەو ھۆكارەيش ھەر حەرامە. چونكە ھەر شتى سەر بگىشى بۆ حەرام ھەر حەرامە. ھەك ئەوئى كە (ھەر شتى واجبى پى تەواو ئابى بەو نەبى، خۆيشى واجبىيە) واتە: ئەو شتە خۆيشى واجب دەبى) لە ھەردو سەحيحەكەدا لە نوعمانى كۆپى بەشەرەو، ھەتتويەتى : لە پىغەمبەرى خودا ھەم بىست (ﷺ) ئەيفەر موو: (بىگومان حەلال ئاشكرايە و حەراميش ئاشكرايە، لە نىوانياندا چەند شتىكى گومانائيش ھەن زۆر لە خەلكى نايان زانن، ھەر كەس خۆى لە گومان بپاريزئى،

^۱ ابن أبي حاتم غ: (۱۱۳۵/۳).^۲ أبو داود (۶۹۵/۳).^۳ الحاكم (۲۸۵/۲).^۴ فتح الباري (۴۸/۱۰)، مسلم (۲۳۲۲/۴).

نهوه څړپې و ئاينهكه ې پاراستوه له تانه و تاوان، هر كه سيش بكه و ېته ناو شتى گومانواويه وه، نهوه
 كه ترته ناو شتى حرامه وه، وهك چن شوانيك (نازه له كانې) له دهوړپه ې قدهغه كړاوى
 ده له وه پټنې، دوړ نيه تېي بكه وې. ^۱ وه له سونه نه كاندا هاتوه له حه سنى كوپى عه لپه وه (په زى
 خوايان ئې بې) وتې: له پټغه مبه ې خوداوه م بېست (ﷺ) ئه يفرموى: (واز له شتى بېته گومان ت بى
 دوړست دهكات بى شتى كه گومان ت بى دوړست ناكات) ^۲ ئيمامى نه حمه ديش له سه عېدى كوپى
 موسه يپه وه پړوايه تى كړدوه كه عومر و تقويه تى: له دواهمين ئايه تى كه هاتبېته خواره وه، ئايه تى سوو
 بووه، پټغه مبه ې خودا (ﷺ) كړچى دوايى كړد پيش نه وه تفسېرى بكا بومان. واز له سوو له شتى
 گومانوايى بېتن ^۳ ئيبنوماجه پړوايه تى كړدوه له نه بوهوره يره وه، وتې: پټغه مبه ې خودا (ﷺ)
 فرمويو تى: (سوو حه فتا تاوانه، ئاسانه كه يان نهويه كه پړوايى دايكى څړى ماره بكا) ^۴ هر له م
 شپوه، حرام كړدى نهو شتانه ي ده بنه هوى به رهو حرام پښتن، نه م فرموده يه كه ئيمامى
 نه حمه د پړوايه تى كړدوه له عايشه وه (په زى خواي ئې بې) وتې: كاتى نه م ئايه تانه ي كڅتايى سوړه تى
 به قهره هاته خواره وه له باره ي سووه وه، پټغه مبه ې خودا (ﷺ) چوو بى مزگوت و خوښدنيه وه،
 بازرگاني كړدى ئاره قى حرام كړد ^۵ زانايانى فرموده بېجكه له تېرميزي ^۶ پړوايه تيان كړدوه وهك
 پټغه مبه ې خودا (ﷺ) فرمويو تى له فرموده يه كا كه بوخارى و موسليم پړوايه تيان كړدوه: (خودا
 نه فرينى كړد له جووله كه، به زو پړويى ئې حرام كړد، نه وانيش ده يانئاوده وه ده يانفرؤشت و به اكه يان
 ده خوارد). ^۷ فرموده له عه لى و ئيبنومه سعودو كه سانى تريشه وه هاتوه له سر نه فرين كړد له و
 كه سه ي كه سوو حه لال دهكات. وهك پټغه مبه ې خودا (ﷺ) فرمويو تى: (خودا نه فرينى كړدوه له
 سووڅوړو سوودرو هه ربو شايه ته كه ي و نوو سه ره كه يشى) ^۸ زانايان ده لئين: نه وېش ده بېته شايه ت و
 نه وه يش ده ينوسى مه گېن كاتى وا ده ركه وى نه و مامه ليه به شپوه يه كى شهرعى كړا بى، نهوه له
 ئېره وه مامه ليه كى خړاپ و فاسيده، كار به نياز نهك به شپوه كه ي، چونكه هه موو كړداريك به نيه ته.

^١ فتح الباری (١/١٥٣)، مسلم (١/١٢١٩).

^۲ تحفة الاحوذی (۲۲۱/۷)، النسائی (۳۲۸/۸)، حاکم نه لیت: فہر مودہ یہ کی سہ حیجہ.

۳ احمد (۳۶/۱)، ابن ماجہ (۲۲۷۶)، فہرمودہ کی باشہ (جید)۔

^٤ ابن ماجة (٧٦٤/٣)، الحاكم في المستدرك (٣٧/٢)، وقال على شرط الشيخين ولم يخرجاه.

° احمد (٤٦/٦)، سہ حیحہ.

¹ فتم الباري (٥١/٨)، مسلم (١٢٠٦/٣)، أبو داود (٧٥٩/٣)، النسائي في الكبرى (٣٠٦/٦)، ابن ماجه (١١٢٢/٢).

^۷ فتح الباری (۵۷۲/۶)، مسلم (۱۲۰۷/۳).

^٨ مسلم (١٢١٩/٣).

گو نامان نه بورى، نيمه له زيان بارانين. وتى: شه له كاتيكابووه كه موسا پتيان دهلى: ﴿إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ لَمَلَكُمْ﴾^۱. كه له كه م به گویره كه په رستيتان ناهه قيتان له خوتان كرد. نه بولعاليه و سه عيدي كوپى جوبير و په بييمى كوپى نه نه س نه لئين: ﴿فَتَوَبُّوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ﴾ په شيمانى له لای وه دی هینه رتان ده رپن. واته: لای شو كه سى كه دروستى كردون^۲. منيش ليره ده ليم: ﴿إِلَىٰ بَارِيكُمْ﴾ ناگاداريه كه له سر شو تاوانه كى كه كردويانه. واته: په شيمانى له لای شو كه سه ده رپن دروستى كردون كه نيوه له كه ليدا گویره كه تان په رستووه. نه سائی و نيينو جه رير و نيينو نه بى حاتم پړوايه تيان كردووه له نيينو عه باسه وه نه لئيت: خدای كه وړه نه فهرموى: ته وپه كه يان نه وه په هر يه كى له وانه هر كه سى كه وته به رده ستى باوكى بى يا كوپى بى به شمشير لئى بدا و بيكوژئ. ده بى كوى نه دا به وه كه كوشتويه تى له ويدا، نه وانه كى كه لای موسا و هاروون ديار نه بوون، خدا خوى ده يناسين و دانيان به تاوانه كانياندا نا نه وه فهرمانيان پيكر پي هلسان، خدای مه زن خوش بوو له بكوژو كوژاويش^۳. نيينو جه رير پړوايه تى كردووه له نيينو عه باسه وه نه لئيت: موسا وتى به هوزه كى: ﴿فَتَوَبُّوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَأَقْلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَنَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ په شيمانى له لای به دی هینه رتانه وه ده رپن، سا ورن په كتر بكوژن، لای به دی هینه رتانه وه نه م كاره بۆتان چا كتره. كه توبه لى لي قبول كردن، هر نه ويشه له په شيمانان خوش ده بى و دلوفانه. وتى: موسا له سر برپارى خدای كه وړه فهرمانى دا به هوزه كى كه خويان بكوژن، نه وانه كى كه گویره كه كه يان په رستبوو ناگادار كرد كه دانيشن، نه وانه يش كه گویره كه كه يان نه په رستبوو هلسان و خه نجه ريان به ده سته وه بوو. توشى تاريخا بيه كى په كجار ژور هاتن و ده ستيان كرد به كوشتنى په كتر پاشان كه تاريخا كه په وپه وه و نه ما حه فتا هزار كه س كوژابوو، نه وانه يان كه كوژابوون نه وه ته وپه كى بوو، نه وانه ش كه مابوونه وه هر نه وه ته وپه كه يان بوو^۴. واته: خدا له هر دوو لايان خوش بوو نه وانه كى كوژان و نه وانه كى كه مانه وه.

﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يٰيٰهٗؤَسَىٰ لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَرَىٰ اِلٰهَ جَهَنَّمَ فَاَخْذَكَ تَكُمُ الصَّلٰفَةُ وَاَنْتُمْ نٰظِرُوْنَ ۝٢٥ ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ

بَعْدِ مَوْتِكَ لَمَلَكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝٢٦﴾

^۱ ابن ابى ماجة ۱۶۷/۱ ص ۶۱.

^۲ ابن ابى حاتم ۱۶۷/۱.

^۳ النسائی فی الکبراء ۶/۴۰۴/۴۰۵، الطبری ۸/۳۰۶، ابن ابی حاتم ۱۶۸/۱.

^۴ الطبری ۷۳/۲.

بیگومان خودا سہدقہ نہش و نما پیئدہکات و مک یه کیٰ له نیوہ به چکه و شتره کی به غیو دہکات

﴿وَيُرِي الْمَصْدَقَاتِ﴾ وہ پیتی خیرات زیاد دہکات. واتہ: نہش و نما پیئدہکات. و تراوہ: بہ روہ ردہی دہکات. و مک بوخاری پیوایہتی کردوہ له نہ بوہرہ پیرہوہ، وتی: پیئغہ مہبری خودا (ﷺ) فرمویہ تی: (ہرکہ سی دہنکہ خورمایہ کہ له دہسکوتی پاک پیدای کردبئی بیکات به خیر، خودا جگہ له پاک وہرناگرئی، بیگومان خودا به دہستی راستی لئی وہر دہگرئی، پاشان نہش و نما پیئدہکات بقی خواوہ نہکئی، ہر وہ کہ چون کہ سیک له نیوہ جوانرہ کی یان به چکه و شترہ کی بہ روہ ردہ دہکات، مہتا وای لی دئی وہگو کیتیکی لی دہکات) ^۱، موسلیمش پیوایہتی کردوہ له باسی زہکاتدا. ^۲

پی نہ زان و گوناہبار بیژراوہ له لای خودا

﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ﴾ خودا نہوانہی خوش ناوین پی نہ زان و گوناہبارن. واتہ: خودا له و کہسانہ تووہ پہ کہ سپلہ و پی نہ زانن و به گفتارو کردار ہر خہریکی تاوان کردن، خو دہبئی ہؤکاری بیئی له کوتابی ماتنی نہم نایہ تہدا، نہویش نہوہیہ، نہوہی سوو خوہرہ بیگومان پازی نابئی بہوہی کہ خودا پیئدواہ له مال و سامانی حلال، بہوہ تیر ناخوا کہ خودا پئی پیئدواہ له دہسکوتی پاک و بی خہوش، بہلکو ہول نہدات مالی خہلکیش بخوات به ہؤکاری پوپوچ و چہندین جوہر کارو کاسپی نادرست و خراب، دان بہو بہہرانہ دانانی کہ خودا پئی بہخشیوہ. زور ستہ مکارو تاوانبارہ بہوہی کہ ہر خہریکی خواردن مال و سامانی خہلکیہ به ناہق و بیئوہدہ.

ستایشی سوپاس گوزاران

پاشان خودای مہزن ستایشی نہو خواوہن باوہر پانہ دہکات کہ گوئی پاہالی فرمانی نہوین و سوپاس و ستایشی دہکن و خیرخوانن بہرانبہر بہندہ و دروسکراوہکانی و نویژ دہکن و زہکات نہدن، ناگاداریان نہکات کہ چی بق داناون و چ پریژیکیان لی دہگرئی، نہوانہ له پڑی قیامہ تدا له تولہ و سزا پاریزدانون و پژاریان بوہ و ترسیان نیو و خہم ناخون. ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نہو کہسانہی بہوایان به خودا میتاوہ و کاری چاک دہکن و له نویژ کردن و زہکات دان سستی ناکن، پاداشتیان و لہ لای خودایہو نہ ہیچ ترسیان دیتہ بہرو نہ خہم دہخون.

^۱ فتح الباری (۳/۳۲۶).

^۲ فتح الباری (۱۳/۴۲۶).

^۳ مسلم (۲/۷۰۲).

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (۲۸۱) ﴿إِن لَّمْ تَقْعَلُوا فَاذْنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتِغُوا فَتَكُفُّوا رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَطْلُمُونَ وَلَا تَطْلُمُونَ﴾ (۲۸۲) ﴿وَإِن كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۲۸۳) ﴿وَأَتَقُوا يَوْمَ تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (۲۸۴)

فهرماندان به له خواترسی و دوورگه و تنه وه له سوو

خودای مه زن فرمان دهکات به بهنده باوه پداره کانی که کوپیا په لی فرمانه کانی بکه و پتگریان لی دهکات له و شتانه ی که له توپه یی خوی نریکیان دهکاته وه و له په زامه ندی دوریان ده خاته وه ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ هی نه و که سانه ی که باوه پدارن، نه بی له خوا بترسن. واته: خودا بکه نه چاودیر له و کارانه ی که ده یکن به سهر خوتانه وه. ﴿وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا﴾ دهست ه لگرن له و سووه ی که لای خه ک ماوتانه. واته: واز بیتن له و ماله زیاده یی له لای خه لکی ماوتانه، دوا ی نه م ناگادار کردنه وه. ﴿إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نیوه باوه پدارن به وه که خودا برپاری داوه بۆتان له ه لال کردنی مامه له و قه ده غه کردنی سوو خوری و نه و شتانه ی که نریکن له سوو خوریه وه. زهیدی کوپی نه سلمه و نیبوجوده یی و موقتیلی کوپی حه یان و سوودی ده لئین: نه م نایه تانه له باره ی به نی عه مری کوپی عومیر له سه قیف و به نی موغیره له به نی مه خروم هاتنه خواره وه، که له چهرخی نه فامیدا سوو له نیوانیادا هه بوو. کاتی که نیسلام هاتو موسولمان بوون. سه قیفیه کان داوی نه و سووه یان لی ده کردن. نه مانیش له ناو خویاندا راوژیان کرد، به نی موغیره و تیان: نیمه که موسولمانین سوو ناده ین، له و باره ی وه عه قتابی کوپی نه سید که بریکاری مه که بوو نامه ی کی نووسی بۆ پیغه مبهری خودا (ﷺ) نیت نه م نایه ته هاته خواره وه، پیغه مبهری خودا (ﷺ) نه م نایه ته ی به نامه ی کا بۆ نارد ﴿إِن لَّمْ تَقْعَلُوا فَاذْنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ هی نه و که سانه ی که به وادارن دهست ه لگرن له و ماله زیاده ی له لای خه لکی ماوتانه نه گهر خاوه ن باوه پن. نه گهر دهستی لی ه لته گرن، سا بزائن نیوه له گه ل خودا و پیغه مبه ره کهیدا شه پ ده کن. و تیان: ده گه پینه وه بۆ لای خودا و دهست ه لته گرین له و زیاده سووه که ماوه. وازیان له هه مووی میتا^۱ نه مه هه پره شه یه کی زور توندو تیژه له و که سانه ی که به رده وام ده بن له سهر سوو خوری دوا ی نه م ناگادار کردنه وه.

سوو خور شهر رادده گیه نی له گه ل' خوداو پیغه مبه ره کهیدا

ئیبینو جور هیچ له ئیبینو عیباس وه ده گێرتنه وه: ﴿فَاذْنُوا بِحَرْبٍ﴾ واته: خۆیان ئاماده بکهن بۆ شه پ کردن له گه ل' خوداو پیغه مبه ره کهیدا ﴿وَإِنْ لَمْ تَقْعَلُوا فَاذْنُوا بِحَرْبٍ مِنْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نه گه ر دهستی ئی هه لئه گرن. سا بزانی ئیوه له گه ل' خوداو پیغه مبه ره کهیدا شه پ ده کهن. دیسان عه ل کۆپی نه بو ته لحه پڕیوایه تی کردوه له ئیبینو عیباس وه. ^۲ هه رکه سی به رده وام بی له سه ر سوو خوری وازی ئی نه هیتی، نه وه پئویسته گه وری موسولمانانه داوی تهویه کردنی لیبکات، نه گه ر وازی هیتا باشه، نه گه ر وازی نه هیتا له ملی بدریت ^۲ پاشان خودای گه وری ده فهرمویت: ﴿وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ زُؤُوسٌ أَمْوَالُكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ نه گه ر دهستی ئی هه لگرن، ده سمایه ی خۆتان بستی نه وه، ئیتر نه وسه نه ئیوه نا هقی ده کهن نه نا ه قیتان ئی ده کری، به وه رگرتنه وه ی ده سمایه که تان. نه وه ی هه قی خۆتانه بی که م و کۆپی ده بییه نه وه و زیاده بیش هه لئا گرن. ئیبینو بی حاته م له عه مری کۆپی نه حوسه وه پڕیوایه تی کردوه: له حه جی مالئا وایدا پیغه مبه ری خودا و تازیکی دلو فهرمو ی: (نه وسه بزانی هه موو سوویه ک (له سه رتان بووه) هه مو ی هه لگرا وه له سه رتان، ده ستمایه ی خۆتان ه ی خۆتانه، نه ئیوه نا هقی ده کهن و نه نا ه قیتان لیده کری، یه که م سوویه کیش هه لده گری سووه که ی عه بیاسی کۆپی عه بدولمو ته لیبه که هه مو ی هه لگرا وه). ^۴

چا که کردن له گه ل' قه رزاری نه دارا

خودای مه زن ده فهرمویت: ﴿وَإِنْ كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گه ر قه رزاریش نه دار بوو، ماوه ی بدن هه تا ده بیی، نه گه ر بزانی پی به خشی نی بۆ نه وان چا کتره. خودای گه وری فهرمان ده کات به خۆگرتن ده رباره ی قه رزارو نه داره کان که توانای دان وه ی نه و قه رزه یان نیه، ده فهرمویت: ﴿وَإِنْ كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ﴾ نه گه ر قه رزار نه دار بوو، ماوه ی بدن هه تا ده بیی. نه ک وه ک نه وان ی چهرخی نه فامی کاتی که قه رزاره که ماوه ی ته واه ده بوو پی ده وت: ده بی قه رزه که به دیه ته و یان سووی بخیه ته سه ر، پاشان بپاری لابر دی نه و

^۱ الطبری (۲۶/۶).

^۲ الطبری (۲۵/۶).

^۳ الطبری (۲۵/۶).

^۴ ابن ابی حاتم غ: (۱۱۴۷/۳).

سۈرە دا، بە خىرىكى باش دانرا بۇ ئەو كەسانەى واز لەو سۈرە دىنن. خوداى گەرە دەفەرموۋىت:

﴿وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر بىشزانن بەخشىن بۇ ئەوان چاكتەرە. واتە:

ئەگەر واز لە دەسمايەكى خۇيان بىننۆ قەرزارەكە بە ئەواۋى لەو قەرزە بىبەخشىن چاكتەرە. ئىمامى

ئەحمەد رىۋايەتى كىردۈە لە سولەيمانى كۆپى بورەيدەوە لە باۋكېو،ە، وتى: بىستەم لە پېغەمبەرى

خوداۋە (ﷺ) ئەيفەرموۋ: (ھەركەسى قەرزائى ماوۋە بدات، ئەوا بۇ ھەر پۇژى بە ئەندازەى ئەو قەرزە

خىرى دەگات). وتى: پاشان گويم لىي بو ئەيفەرموۋ: (ھەركەسى قەرزائى ماوۋە بدات ئەوۋە بۇ ھەر

پۇژى بە دوو ئەوۋەندەى ئەو قەرزە خىرى دەگات). وىم: ئەى پېغەمبەرى خودا گويم لىت بوو

ئەتفەرموۋ: (ھەركەسى قەرزائى ماوۋە بدات، ئەوۋە بۇ ھەر پۇژى بە ئەندازەى ئەو قەرزە خىرى دەگا).

پاشان ھەر گويم لىت بوو ئەتفەرموۋ: (ھەركەسى قەرزائى ماوۋە بدات، ئەوۋە بۇ ھەر پۇژى دوو

ئەوۋەندەى ئەو قەرزە خىرى دەگا) فەرموۋى: (ئەو كەسە بۇ ھەموو پۇژى بە ئەندازەى ئەو قەرزە

خىرى دەگا لە پېش ئەوۋە كە قەرزەكە بداتەو، ئەگەر قەرزەكە داپەوۋە ھەر ماوۋە دا، ئەوۋە بۇ ھەر

پۇژى دوو ئەوۋەندەى قەرزەكە خىرى دەگا) ئىمامى ئەحمەد رىۋايەتى كىردۈە لە موخەممەدى كۆپى

كەبى قەرزەزىوۋە كە ئەبۇقەتادە قەرزى بە لاي پىاۋىكەوۋە بوو. دەھات بۇ لاي قەرزەكە لى

وەرگىتەوۋە خۇ لى دەشاردەو، پۇژىك ھاتو مىندالى ھاتە دەرەوۋە (لە مالى) پرسىارى ئەو پىاۋەى

لى كىرد، وتى: بەلى لە مالەوۋە، خەزىرەى دەخوارد (جۇرە خواردنىك بوو) بانگى كىرد وتى: فلانە

كەس، وەرە دەرەوۋە، ھەوالم پىندراوۋە كە لە مالەوۋە، ھاتە دەرەوۋە بۇ لاي. وتى: چى تۇى لە من

شاردۇتەو؟ پىاۋەكە وتى: من نەدارم، ھىچ شتىكم نىە، وتى: توخودا تۇ نەدارى؟ وتى: بەلى،

ئەبۇقەتادە گىراۋ پاشان وتى: بىستومە لە پېغەمبەرى خودا (ﷺ) ئەيفەرموۋ: (ھەركەسى ماوۋە بدات

بەو كەسەى قەرزەزىتەى يان لەسەرى بسىرتەوۋە (لىي خۇش بى) ئەوۋە لە ژىر سىبەرى عەرشدايە لە

پۇژى قىامەندا) مۇسلىم لە سەھىھەكەيدا رىۋايەتى كىردۈە^۱ ھافىز ئەبۇيەعلەى مۇسلى رىۋايەتى

كىردۈە لە حوزەيفەو: پېغەمبەرى خودا (ﷺ) فەرموۋىتەى: (بەندەيكە لە بەندەكانى خودا دەھىنرى

بۇ لاي، دەفەرموۋىت: چىت كىردۈە بۇ من لە دنىادا؟ بەندەكە دەلى: ئەى پەرورەدگارم بە ئەندازەى

گەردىلەيك (مىرولەيكەى بچووك) كىردەوۋەم نەكردۈە بۇ تۇ كە بىكەمە تكا لەلات (سى جار ئەمەى

وتەو) لە دواين جارا بەندەكە وتى: ئەى پەرورەدگارم تۇ مالى زۇرت پى دەبەخشىم، مىنىش پىاۋىك

^۱ أحمد (۳۶۰/۵)، فەرمودەيكە سەھىحە.

^۲ أحمد (۳۰۸/۵)، سەھىحە.

^۳ مسلم (۲۰۷۴/۴).

بووم مامه له لهگل خه لکا ده کرد، مولات دانیان له په وشتی من بوو. ناسانکاریم له گل له وانه دا ده کرد که ناسانکاریان ده کردو چاوپوښیم له نه داریش نه کرد، وتی: خدای مه زن ده فهرمویت: من شایسته ترم له و که سه که ناسانکاری ده کات، پوره به هشت). بوخاری و موسلیم و نیبنوماجه پیوایه تیان کردوه. موسلیم نه مه ی بق زیاد کردوه: عوقبه ی کړپی عامرو نه بوسه عیدی به دریش پیوایه تیان کردوه به م شیوه به له پیغه مبری خداده (ﷺ).^۱ پاشان خدای مه زن ناموزگاری بنده کانی ده کاو باسی نه مانی دنیا و نه وهی که تیایه تی له مال و سامان و هر شتیکی ترده کات که هه مووی له ناو ده چی، هه روه ها لیترسینه وهی خودا له بنده کانی ده ریاره ی نه و شتانه ی که کردویانه و پاداشت دانه و هیان له سر کرداره کانیان چاکه به چاکه و خراپه ییش به توله لیسه ندن و سزادان و ترساندنیان له جه زده به ی خوی. ﴿وَأَقْبُوا بَوْمًا تَرْجِعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ ترسیستان له و پوره هه یی که ده تان هیئنه وه لای خودا، نه و پوره ی هه رکس هه رچی کردوه (به ته وای) دیته وه پتی و ناهه قی له که س ناکری. پیوایه کراوه نه م نایه ته دواين نایه ته بووه له قورنای پیرزا هاتوته خواره وه. نه سانی پیوایه تی کردوه له عه بدولای کړپی عه بیاسوه، وتی: دواين نایه ته هاتوته خواره وه له قورنای نه م نایه ته بووه.^۲ زه حاکو و عوفیش هر به م شیوه به پیوایه تیان کردوه له نیبنوعه بیاسوه.^۳

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا بِيَحْسَ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ رَضَوْنَ مِنَ الشَّهَادَةِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ الشَّهَادَةُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ

^۱ فتح الباري (۵۷۰/۶)، مسلم (۱۱۹۵/۳)، ابن ماجه (۸۰۸/۲).

^۲ النسائي في الكبرى (۳۰۷/۶).

^۳ الطبري (۴۰/۶).

وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ

عَلِيمٌ ﴿۸۹﴾

فرماندان به نووسینی قهرزو مامه له که بو ماوهیه کی دیاری کراو

نهم نایه ته پیروژه دریژترین نایه ته له قورئاندا، نیعمای نهحمده پریوایه تی کردوه له نیبنوجه ریره وه له سه عیدی کوپی موسه بیه وه که پیی گه یشتوه نویترینی نهم قورئانه به عهرشه وه نایه تی قهرزه. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَيْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ﴾ نای نو که سانه ی خاوه ن باوه پن، هه رکاتی بۆ ماوه یکی دیاری کراو، قهرز له یه کتری ده کن، بینوسن. نهمه پینمایه که له لایه ن خوداوه بۆ بهنده خاوه نباوه په کانی، نه گه ر مامه له یه کی قهرزیا ن کرد له نیوان یه کترا با بینوسن، چونکه نو نووسینه ده بیته هوی باش پاریزگاری لی کردن و دیاری کردنی کاته کی و چاکترین شایه تیشه له سه ری. خودای گه وره له کورتایی نایه ته که دا ناگاداری داوه له م باره یه وه و هه رموویه تی: ﴿ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا﴾ له لای خودا پواتره و بۆ شایه تی له سه ردان له بار تره و له دوودلی نه هیشتن نزیکتره. له هه ربوو سه حیه که شدا له نیبنوعه بباسه وه هاتووه: پیغه مبه ر (ﷺ) که هاته مه دینه نه وان سه له میان له به ربووما نه کرد دوو سال و سئ سال، پیغه مبه ری خودا (ﷺ) هه رمووی: (هه رکه سیک سه له می کرد با سه له م له کیشانه و پیوانه یه کی دیاری کراودا بکات بۆ کاتیکی دیار کراو).^۲ هه روه ها خودای گه وره ﴿فَاكْتُبُوهُ﴾ هه رمانی داوه به نووسینی قهرز بۆ متمانه بوون و پاراستنی. نیبنوجه ریج وتی: که سئ مامه له ی قهرزی کرد بینوسی، هه رکه سئ مامه له ی کرد با شایه تی هه بی.^۳ نه بوسه عیدو شه عبی و په بیعی کوپی نه نه سوو هه سه ن و نیبنوجه ریج و نیبنوزه یدو که سانی تریش وتیوانه.^۴ نه و شایه تیه (واجب) بووه. پاشان به م نایه ته: ﴿فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤْذِرِ الْآخَرَىٰ أَتُؤْمِنُ أَمْتَهُ﴾^۵ نه سخ بووه ته وه جا نه گه ر هه ندیکتان له هه ندیکتان دلتیا بوون با نه و که سه ی که به نه مین دانراوه سپارده که بداته وه. خودای مه زن ده هه رموویت: ﴿وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبًا بِالْعَدْلِ﴾ با نووسه ری خواپه سه ند بۆتان بنوسی. واته: با

^۱ الطبري (۴۱/۶).

^۲ فتح الباري (۱۰۵/۴)، مسلم (۱۲۲۶/۳).

^۳ الطبري (۴۷/۶).

^۴ الطبري (۵۰/۴۹/۴۷/۶).

^۵ البقرة (۲۸۳).

نوسه ری به راستی و دایه روه رانه له نیتوانتاندان بۆتان بنووسی، له نویسنه کهیدا پشتگیری له هیچ کسێ نهکا، هیچ شتی نهنوسی به پێی پێکهوتنی ههردوو لا نهی، بهبی زیادو کهم ﴿وَلَا يَأْتِ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾ نابی نووسه لهم کاره خۆی لا بدات، با بنووسی وهك خودا فرمانی پێداوه واته: ئهوه کهسێ دهزانێ بنووسی دهبی خۆی لانهدا که بۆ خهڵکی بنووسی، بهلام ئهوهی لهسهری پێویست نیه نهگهڕ نهزانێ وهك ئهوه کهسێ که دهزانێ بنووسی. با کهسێ دهزانێ به خیری خۆی بنووسی بۆ ئهوه کهسێ نازانی بنووسی. وهك لهم فهرمووده یه دا هاتوه: (له خێرو چاکه کردنا هاوکاری پیشه وهری بکهی یان به پیشه یهك هاوکاری بکهی که نایزانی) ^۱ له فهرمووده یه کی ترا هاتوه: (ههركهسێ زانیاریهك بهشاریته وه که دهیزانی له پۆزی قیامهتدا له غاو دهکری به له غاویکی ناگرین) ^۲ موهامیدو عهتا وتیان: پێویسته لهسهر نووسه که بنووسی. خودای گهوره دهفهرموویت: ﴿فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّخِذْ اللَّهَ رَبًّا﴾ ههرجی قهزار بۆی دهلی، ئهوه بینووسی و دهبی ترسی خودای ههبی ﴿وَلَا يَبْخَسُ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا﴾ ئهه لاو ئهولای تیدا نهکا. نهگهڕ ئهوه کهسێ قهزاره کهم ئاوهزه یان بی هیزه و لاوازه. (وهك مندال وکه مئاوهن). ﴿أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمْلَ﴾ یان ناتوانی ئهوهی پێویسته بنووسی دهی بپری بههوی کهم ئاوهزی و نهفامیه وه چاکه و خراپه ی لێک جیهانه ده کرده وه ﴿فَلْيُمْلِلْ وَلْيُتَّخِذْ بِالْمَدَلِ﴾ با سه به رشتیاری ئهوه لهباتی ئهوه بۆی بلیت به پێک و راستی.

فهرماندان به شایهت گرتن له گهڵ نووسیندا

﴿وَأَسْتَشْهِدُوا شَهِدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَآمْرُ آكَان﴾ دوو پیاو له خۆتان شایهت بن، نهگهڕ دوو پیاو پهیدا نه بوون، با پیاویك و دوو ژن بیت. خودای مهزن فرمانی داوه به شایهت گرتن له گهڵ نووسیندا بۆ زیاتر متمانه کردن، ئهههیش مه بهست پێی ئهوه شتانهیه که مال و سامان دهگهڕێته وه. بۆیه دوو ژن له جێی پیاوی دانراوه له بهر ناتهواوی عهقلی ئه، وهك موسلیم له سه حیه کهیدا پیاو یهتی کرده له ئه بووه و هه روه له پێغه مبهری خوداوه (ﷺ) که فهرموویه تی: (ئهی دهستهی ئافه ره تان خێر بکه و ئۆد داوای لێ بووردن بکه، به راستی من ئیوهم دیوه ئۆزینه ی خه لکی ناو ناگرین) ژنیکی قسه زانیان وتی: ئیغه جیمانه وا ئۆزینه ی خه لکی ناگرین ئهی پێغه مبهری خودا (ﷺ)؟ فهرمووی: (ئۆد نه فرین که و نه حاشا له (چاکه ی) هاوسه ر ده که ن (له وانه ی عه قل و

^۱ فتح الباری (۱۷۶/۵).

^۲ الطبری (۵/۱۱).

دينيان ناته واره نه ديوه له نيوه زال تر بي به سهر عقله وني: نهی پيغه مبري خودا (ﷻ) ناته وای
 عهقل و دين كاميه؟ فرموي: (ناته وای عهقل، شايه تي دوو ژن به رانبري شايه تي پياويكه، نه مه
 ناته وای عهقله، چه ندين شو ده ميتي ته وه نويز ناكار له په مه زانيشا پوژو ده شكيتي، نه مه يش ناته وای
 دينه) پاشان خودای گوره ده فرموي: ﴿مَنْ رَضَوْنَ مِنَ الشَّهَادَةِ﴾ كه نيوه لنيان پازي بن. له م
 ده قه وه دياره كه مهرجه شايه ت دادپه روه ر بيت ﴿أَنْ تَوَسَّلَ إِحْدَهُمَا فَتُكْرِمَ إِحْدَهُمَا الْآخَرَى﴾ له
 كار ناگادار بكرين، تا نه گهر يه كني له م دوانه له بيري چوو، نه وای تر بيري بخته وه. واته: هره يه كني له و
 دوو ژنه شايه تيه كه ي له بيري چوو، نه وای تر ناگاداري بكاته وه له و شايه تيه كه داويه تي. ﴿وَلَا يَأْبَ
 الشَّهَادَةَ إِذَا مَا دُعُوا﴾ هره كاتي بق شايه تيدان بانگ کران، په واه نيه خوتان لاده ن، قه تاده و په بيعي
 كوي نه نه س وتويانه: هره كه سي بانگ كرا بق شايه تيدان ده بي قبولي بكات. نه مه وه كه نه و ده قه وای
 كه خودای گوره ده فرموي: ﴿وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾ نابي نووسر خوي لابه د،
 با بنووسي وه كه خودا فرماني پيدا وه، تا ليره د ده رده كه وي كه شايه تيدان فره زي كيفايه يه (نه مه
 پاوبو چوني كزي زانايانه) له م ده قه د كه ده فرموي: ﴿وَلَا يَأْبَ الشَّهَادَةَ إِذَا مَا دُعُوا﴾ له شايه تي دان
 له به ر نه وه كه ده فرموي: ﴿الشَّهَادَةُ﴾ شايه تيش له راستيدا نه و كه سه يه كه شايه تيه كه له نه ستو
 ده گري، كاتي كه بانگ كرا بق شايه تيدان پيويسته له سهر ي پازي بيت نه گهر داوای لي كرا. خو نه گهر
 داوای لي نه كرا نه وه فره زي كيفايه يه والله أعلم. مواهيدو نه بومي جله زو كه ساني تيش وتويانه: نه گهر
 بانگ كراي بق شايه تيدان تو خوت سهر پشكي، كاتي له ويذا بووي پازي بيه. له ثيب نو عه بياس و
 حه سه ني به سريه وه پيوایه ت كراوه هره دوو حاله ته كه ده گري ته وه: گرته نه ستو قبول كردن يش.
 ﴿سَمِعُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ﴾ له نووسيني ماوه ي فره ز (كه م بي يان نذر) نابي
 سستي بكن و هره ده بي بينووسن و ماوه كه يشي ديار ي بكن. واته: ماندوو مه بن له نووسيني حه قدا
 هره چونيك بوو، كه م بي يان نذر ماوه كه يشي ديار ي بكن. ﴿ذَلِكَ مِمَّا أَمْسَكُوا عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْرَبُ لِلشَّهَادَةِ
 وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا﴾ له لای خودا په واته وه بق شايه تي له سهر دانيش له بارترو و له دوو دلي نه هيش تنيش

۱ مسلم (۸۷/۱).

۲ البقرة (۲۸۲).

۳ الطبري (۶۸/۶).

۴ ابن أبي حاتم غ: (۱۱۸۱/۳)، الطبري (۷۱/۶).

نزیکره. واته: نه‌می که فرمانان پیکرن له نووسینی هق نه‌گر قهرز بوو بۆ ماوه‌یه‌ک، له لای
خودا راست و په‌واتره بۆ شایه‌تیدان. واته: کاتی که نووسی، که چاوی پیتی کهوت شایه‌تیه‌کی دیتوه
بیر، چونکه له‌وانه‌یه نه‌گر نه‌ینوسی له بیرى بچیتوه، وه‌ک زۆر جار په‌وی داوه ﴿وَأَذِّنْ لِلْعِبَادِ﴾
له دودلی نه‌میشته‌وه نزیکره، به‌لکو له‌کاتی نه‌و نا‌کویه‌دا ده‌گه‌پنه‌وه بۆ نووسینه کهو نه‌و
نا‌کویه له نیوانتان نا‌هیلن ﴿لَا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا
تَتَّخِبُوهَا﴾ مه‌گین وه‌ختی بازگانیان ده‌ست به‌ ده‌ست وه‌قد بۆ. نه‌وسا نه‌گر نه‌شنوسن هیچ
پیکریه‌ک نیه. به‌لام که کپین و فروشتان کرد شایه‌ت بگرن. نه‌م برپاره (نسخ) بووه‌توه به‌م ده‌قه که
خودای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿إِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فُلْيُوا إِلَىٰ أَوْلِيَٰنِ آمَنْتُمْ﴾ جا مه‌گین ترستان له
یه‌کتری نه‌بۆ، که نه‌وسا بارمه‌ی ناوی، با قهرزار قهرزه‌کی خۆی بداته‌وه. یان مه‌به‌ست پیتی
پینمایو سونه‌تو شایه‌تی (واجب) نیه. به‌لگه‌پش له‌سر نه‌مه فرموده‌کی خوزه‌یمه‌ی کوی
سابتی نه‌نساریه، که نیمای نه‌همه‌د پیاویتی کردوه له عه‌ما‌یه‌ی کوی خوزه‌یمه‌ی نه‌نساریه‌وه که
مامه‌ی بۆی گپراوه‌توه که یه‌کێک بووه له هاوه‌له‌کانی پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
نه‌سپیکى له عه‌ره‌بیکى ده‌شته‌کی کړی، شوینی که وتبوو هه‌تا نرخى نه‌سپه‌کی بداتی، پیغه‌مبه‌ر
په‌له‌ی بوو، به‌لام عه‌ره‌به ده‌شته‌کیه‌که دواى ده‌خست، چه‌ند پیاوئ هاتنه پیتی عه‌ره‌به ده‌شته‌کیه‌که و
مامه‌له‌ی نه‌سپه‌که‌یان له‌گه‌لا کرد، ئاگایان ئی نه‌بوو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کړپویه‌تی، هه‌تا هه‌ندیکیان نرخى
زیاتریان خستبووه سر نه‌و نه‌سپه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کړپبوی. پیاوه‌که بانگی پیغه‌مبه‌ری
(ﷺ) کردو وتی: نه‌گر تۆ نه‌م نه‌سپه‌ ده‌کړی، بیکړه نه‌گینا فروشتومه. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کاتی که
گوئی له ده‌نگی عه‌ره‌به ده‌شته‌کیه‌که بوو هه‌لساو فرمووی: (ئایا له تۆم نه‌کړپوه؟) پیاوه
ده‌شته‌کیه‌که وتی: نه‌خیز به‌خوا پیم نه‌فروشتوی. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمووی: (به‌لکو من له تۆم
کړپوه) خه‌لکی هاتن بۆ لای پیغه‌مبه‌رو (ﷺ) ده‌شته‌کیه‌که که قسه‌یان ده‌کرد، ده‌شته‌کیه‌که ده‌یوت:
وه‌ره شایه‌تیک بیته شایه‌تی بدات که من پیم فروشتوویت، هه‌رکسێ ده‌هات له موسولمانان به
عه‌ره‌به ده‌شته‌کیه‌کی ده‌وت: هاوار بۆ تۆ، بیکرمان پیغه‌مبه‌ر هه‌رگیز هق نه‌بۆ نایلیت، هه‌تا
خوزه‌یمه‌هات گوئی له قسه‌ی پیغه‌مبه‌رو (ﷺ) ده‌شته‌کیه‌که بوو ده‌یوت: سا شایه‌تیک بیته شایه‌تی
بدات که من پیم فروشتوویت، خوزه‌یمه‌ وتی: من شایه‌تی نه‌ده‌م که تۆ پیت فروشتوه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
په‌وی کرده خوزه‌یمه‌و فرمووی: (به‌چی شایه‌تی نه‌ده‌ی؟) وتی: به‌بڕوا کردن به‌تۆ نه‌ی پیغه‌مبه‌ری

خودا (ﷺ). پیغمبری خودا (ﷺ) شایهتی خوزهیمه‌ی به شایهتی دوو پیاو دانا' نه‌بوداودو
 نه‌سائیش هه‌روا پیاویه‌تیاو کرده^۲ پاشان خودای مه‌زن ده‌فرموویت: «وَلَا يُضَاكَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ»
 نابی نه‌شایه‌ته‌کانتان و نه‌نووسه‌ر زیان بگه‌یه‌نن. ئەم بینوسی به‌پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی که‌بۆی وتراوه
 نه‌میش شایه‌تی بدات به‌پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی گوپی لی بووه‌ یان به‌ته‌واوی بیشاریتته‌وه، ئەمه‌ قسه‌ی
 هه‌سه‌ن و قه‌تاده‌و که‌سانی تریشه^۳ «وَلَنْ تَعْلَمُوا إِلَهَهُ فُسُوقٌ بِكُمْ» نه‌گه‌ر وا نه‌که‌ن تاوان له‌ملی
 خۆتانه. واته: نه‌گه‌ر پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی فرمانتان پی‌کراوه‌ جولانه‌وه‌و نه‌وه‌ی پێگه‌رتان لی‌کراوه
 کردتان، نه‌وه‌ تاوانیکه‌و له‌ملی خۆتانه‌و ناتوانن له‌کۆلی خۆتانی بکه‌نه‌وه‌ لێی ده‌رجن «وَأَسْأَلُوا اللَّهَ»
 ده‌بی له‌خوا بترسن و بیکه‌نه‌چاودیری خۆتان و شوینی فرمانه‌کانی بکه‌ون و دوورکه‌نه‌وه‌ له
 قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی «وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ» خودا فیری کارتان ده‌کات. وه‌ک ئەم‌ ئایه‌ته‌ که‌ خودای
 گه‌وره‌ ده‌فرموویت: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْكُتُوا لِلَّهِ وَأَمْرًا بِرَسُولِهِ يُؤْتِيكُمُ الْفَلَاحَ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلَ
 لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ»^۴ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی خاوه‌ن باوه‌پن، ترستان له‌خوا هه‌بی و بپوا به‌پیغه‌مبه‌ری
 نه‌و بێتن، خودا دووسه‌ره‌ چاکه‌تان ده‌رباره‌ ده‌کات. پووناکیه‌کتان ده‌داتی که‌ به‌هۆی نه‌و به‌پیدا
 بپێن. پاشان لێره‌دا ده‌فرموویت: «وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ» هه‌ر خودایه‌ له‌هه‌موو کاره‌کان و
 به‌رژه‌وه‌ندی و ئاکیامیان ئاگاداره، هه‌چ شتیکی لی‌ون نابی، به‌لکه‌ر ئاگاداری ته‌واوی هه‌یه‌ به‌هه‌رچی له
 بوونه‌وه‌ر دایه.

«وَلَنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْبُورَتَهُ فَإِنْ مِنْ بَعْضِكُمْ بَعْضًا فليُؤْذِرِ الَّذِي أَذْنَبَ أَمْسَتْهُ
 وَلِيَقْبَلَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ أَمْسَ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ»^(۸۳)
 بوونگه‌ردنه‌وه‌ی بارمه‌

«وَلَنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ» نه‌گه‌ر له‌سه‌ر سه‌فه‌ر بوون، قه‌رزتان له‌یه‌کتری کرد بۆ ماوه‌یه‌کی دیاری
 کراو «وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا» نووسه‌رتان ده‌ست نه‌که‌وت بۆتان بنوسی. ئیبنوعه‌بیاس وتویه‌تی: یانی
 نووسه‌رتان ده‌ست که‌وت به‌لام کاغه‌ز نه‌بوو یان مه‌ره‌که‌ب یان قه‌لەم ده‌ست نه‌که‌وت، ده‌بی بارمه‌

^۱ أحمد (۲۱۵/۵)، فرموده‌یه‌کی باشه (جید).

^۲ أبوداود (۳/۴)، النسائی (۳۰۱/۷).

^۳ الطبري (۸۵/۶-۸۶).

^۴ الحديد (۲۸).

وہرگرن. واتہ: دہبیٰ لہ باتی نووسینہ کہ بارمته بدریٰ بہ خاوەن ھەقە، بەلگەیش ئەم دەقە یە کە
 خودای گەرە دەفەرموویت: ﴿فَرَهَنُّ مَقْبُوضَةً﴾ دہبیٰ بارمته وەرگرن. دیارە بارمته ییش بہ وەرگرتن
 نەبیٰ نابیت. لہ ھەردوو سەحیحە کە دا ھاتووہ لہ ئەنەسەو، کە پیغەمبەری خودا (ﷺ) کۆچی دواپی
 کرد، زۆیکە (دبرغە) بارمته بوو لہ لای جوولە کە یە ک لەسەر سی و یسق (وسقاً) لہ جۆ، کە کردبوویە
 بارمته بۆ خۆراکی خێزانە کە ی، لہ پڕوایە تێکی ترا ھاتووہ: لہ جوولە کە کانی مەدینە^۱ پاشان خودای
 گەرە دەفەرموویت: ﴿فَإِنْ آمِنَ بَعْضُكُم مِّمَّا فَلْيُؤْزِرْ أَلَّذِي أَوْثَرَهُ﴾ جا مەگن لہ یە کتری دلدیا بن کە
 ئەوسا بارمته ی ناوی. با ئەو کە سە ی قەرزە کە ی لایە قەرزە کە ی خۆی بداتەوہ. ئینیونە بی حاتم بہ
 سەنە دیکە چاک لہ ئەبوسە عیدی خودەریوہ پڕوایە تی کردوہ: ئەم دەقە ئەوہ ی پێشی خۆی (نەسخ)
 کردووە^۲، شەعیی وتی: ئەگەر لہ یە کتری دلدیا بوون، قەیدی نیہ، کە نەووسن و شایە تیش نەگرن.^۳
 ﴿وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبُّهُ﴾ با قەرزار ترسی خودای لہ دلدیا بی و قەرزە کە ی خۆی بداتەوہ. وە ک ئەم
 فەرموودە یی ئیمامی ئەحمەد و خاوەنی فەرموودە کانی تر پڕوایە تیان کردوہ لہ پڕوایە تی قەتادەوہ لہ
 حەسەنەوہ لہ سەمورەوہ کە پیغەمبەری خودا فەرموویە تی: (لەسەر ئەو دەستە یە کە وەری گرتوہ
 ھەتا ئەیداتەوہ)^۴ (واتە: لەسەر ئەو کە سە یە ک قەرزە کە ی کردوہ، دہبیٰ خۆی بیداتەوہ) ﴿وَلَا
 تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ﴾ ئەو کە سەنە ی شایە تیش ئەو شایە تیە نەشارنەوہ، واتە: خۆیانی ئی لاندن و پشت
 گوێی نەخەن، ئینیونە بباس و کەسانی تریش وتوینانە: شایە تی دزق لہ گەرە ترین گوناھە و
 شاردنە وەشی ھەر وھایە^۵ سوودی وتی: یانی بہ دل خۆی تووشی خراپە دەکا^۶ ھەر بۆیە خودای گەرە
 دەفەرموویت: ﴿وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ فِي قَلْبِهِ عَاقِبَةُ قَلْبِهِ﴾ ھەر کە سە بیشاریتەوہ بہ دل خۆی تووشی گوناھ
 دەکات. ئەم ئایە تە وە ک ئەو ئایە تە وایە کە خودای گەرە دەفەرموویت: ﴿قُلْ وَلَا تَكْتُمُوا شَهَادَةَ اللَّهِ
 إِنَّا إِذَا لَيْنَ الْأَلْمِیْنِ﴾^۷ وە شایە تیدان بۆ خودا ناشارینەوہ، بێگومان (ئەگەر شایە تیە کە مان شارەدەوہ)

^۱ فتح الباری (۳۵۴/۴)، مسلم (۱۲۲۶/۳)، عن عائشة.

^۲ ابن ابی حاتم غ: (۱۲۰۲/۳/۳).

^۳ ابن ابی حاتم غ: (۱۲۰۲/۳/۳).

^۴ احمد (۱۳/۵)، أبوداود (۸۲۲/۳)، تحفة الاحوذی (۴۸۲/۴)، النسائی فی الکبری (۴۱۱/۳)، ابن ماجه (۸۰۲/۲).

^۵ الطبري (۱۰۰/۶).

^۶ الطبري (۱۰۰/۶).

^۷ المائدة (۱۰۶).

نیمه پی تاوانبار ده بین. خودای مهن له نایه تیکی تریشدا ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوْا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾^۱ نهی نو که سانهی خاوهن باوه پن، به یه کسانو بی جیاوانی (به کاری خه لکی پابگن) و بق خوداش شایه تبیدن. هرچه نده شایه تی دانه که تان به زبانی خوتان و دایک و بابتان و خزمانیشان بی، (نه گهر شایه تی بق دراوانیش) ده وله مهند بن یان هژار بن، خوا بق نه وان دلسوزتره، شوین ناره زوتان مه که ون، نه وا له ریگه لایه دن، نه گهر (شایه تیه که) پیچه وانه بدن یان خوتان له شایه تیدان بدزنه وه، له هر کاری نئوه ده یکن، خودا همیشه ناگاداره. هر بهو شیوه یه ش لیره دا ده فهرموویت: ﴿وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾^۲ شایه تیه کانتان مه شارنه وه، هر که سی بیشاریت وه به دل خوی تووشی گونا ده کار خودا به گشت کارتان ده زانی. ﴿وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوا بِمَا نَسِبَكُمْ يَوْمَ اللَّهِ فَيَعْلَمُ مَنْ يُشَاقُّ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاقُّ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾^۳

نایا خودا لپرسینه وه له گه له عهده کانی ده کات له سر نه وهی له دلیاندا شار دیوانه وه

خودای مهن باسی نه وه ده کات که خوی خاوهنی ناسمانه کان و زه مینه و نه وهی تیاندیه و نه وهیش له نئویاندیه، ناشکرا و نهی دلیشی لا شاروه نیه هرچه نده بچوک و نادیاریش بی، فهرموویه تی که بهو زوانه ده پرستی وه له عهده کانی له سر نه و شتانهی کردویانه و نه وهیش له ناو دلیاندا شار دیوانه وه. وه که له نایه ته دا ده فهرموویت: ﴿قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾^۱ بلن: نه وهی وا له دلتاندیه نه گهر بیشارنه وه یان ده ریخن، خودا ده یزانی و له هرچه کیش له ناسمانان و زه میندیه، ناگاداره و خودا توانای به سر مه موو شتیکا مه یه. هر وه ده فهرموویت: ﴿يَعْلَمُ الْغَيْبَ وَخَفَىٰ﴾^۲ نه وه به پازو نرمتریش ده زانی. نایه ت له باره یه وه نئجگار زوره، که خودا زور ناگاداره له مه موو شتیکی خوی لپرسینه وهی له سر ده کات. بزیه کاتی که نه نایه ته هاته خواره وه زور گران و ناره حهت بوو له لای هاوه له کانی

^۱ النساء (۱۳۵).

^۲ آل عمران (۲۹).

^۳ طه (۷).

پیغمبري خدا (ﷺ)، زُدر ترسان له لټپرسینه‌وه‌ی خدای مەزن له‌گه‌وره و بچوکی کرداره‌کانیان، نه‌میش له‌بەر پتو‌ی به‌ریان بوو به‌ خدای گه‌وره. نیامی نه‌حمد پړوپایه‌تی کردوه له نه‌بوره‌یره‌وه، وتی: کاتې نه‌م نایه‌ته هاته‌ خواره‌وه بڼ پیغمبري خدا (ﷺ). ﴿لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنْ تُبْدُوْا مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخْفَوْا يُّحَاسِبْکُمْ بِهٖ اللّٰهُ فَيَغْفِرْ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبْ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ﴾ سر به‌ خواجه هه‌رچی له‌ ناسمانه‌کان و زه‌مینه‌ای، نه‌وه‌ی له‌ ناو دلتان‌دایه (چ ده‌ری خەن، چ بیشارنه‌وه) خدا له‌ واره‌یه‌وه له‌ ئیوه ده‌پرسیته‌وه. هه‌رکسې بڼ خۆی ویستی ئی بڼ، لټی ده‌بووئ، هه‌رکسېکیش خۆی چه‌ز بگا سزای نه‌دا، هه‌ر خدایه‌ توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کا هه‌یه. نه‌مه زُدر کاری‌گر بوو له‌سه‌ر دلی هاوه‌له‌کانی پیغمبر (ﷺ)، هه‌ر بۆیه هاته‌نه‌ خزمه‌تی و چۆکیان داداو و تیان: نه‌ی پیغمبري خدا، نه‌وه‌نده ئه‌رک و فه‌رمان دراوه به‌سه‌رماندا له‌ تواناماندا نه‌یه: نو‌یژو پڙوو جیهاد، خه‌یرکردن. ئیستاش نه‌م نایه‌ته‌ت بڼ هاتو‌ته‌ خواره‌وه له‌ تواناماندا نه‌یه. پیغمبري خدا فه‌رمو‌ی: (بڼ ئیوه‌ش ده‌تانه‌وئ وه‌ک نه‌سرانی و جووله‌که‌کانی پټش خۆتان بلټن: ده‌بیستین و سه‌رپټپیش ده‌که‌ین، نا به‌لکو ئیوه بلټن: بیستمان و گو‌ی‌پایه‌ل‌یشین، دا‌وای لیخۆش بوونت ئی ده‌که‌ین، په‌روه‌ردگاریان! گه‌رانه‌وه‌شمان هه‌ر بڼ لای تۆیه)، کاتې نه‌و خه‌لکه‌ دانیان پیداناو زمانیان له‌سه‌ر راهات، ئیتر خدا به‌ شو‌ینیدا نه‌م نایه‌ته‌ی نارد. ﴿ءَاَمَنَ الْرَّسُوْلُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِۦ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ ءَاَمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖۙ وَکُتُوْبِهٖۙ وَرُسُلِهٖۙ لَا تَفْرِقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖۙ وَكَانُوْا سَمِعٰٓتًا وَّاَطَعٰٓتًا عَفْرٰٓتًا لِّرَبِّکَ وَاِلٰٓئِکَ الْمَصِيْرُ﴾ نه‌م پیغمبره‌وه نه‌وانه‌ی له‌گه‌ل نه‌و باوه‌ریان هیناوه، لی‌یان په‌ونه‌که نه‌و شته له‌لاین په‌روه‌ردگاریان هاتو‌ته‌ خوار بڼ لایان، پړوا ده‌که‌ن به‌ خدا و فره‌شته‌کان و کتیبانی و سه‌رله‌به‌ر پیغمبرانی و ده‌لټن: ئی‌مه بڼ هیچ لا له‌ پیغمبران جیا‌و‌زی دانانی‌ن، فه‌رمو‌وده‌ی خودامان بیست و گو‌ی‌پایه‌لیمان کرد، نه‌ی په‌روه‌ردگاری هه‌موومان به‌انبه‌خشه‌وه هه‌ر ده‌گه‌رینه‌وه بڼ لای تۆ. کاتې نه‌وه‌یان کرد، خدای گه‌وره سه‌ره‌تای نایه‌ته‌که‌ی (نسخ) کرده‌وه و نه‌م نایه‌ته‌ی نارد ﴿لَا یُکَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا کَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اَکْتَسَبَتْ رَبُّنَا لَا تُؤَاخِذُنَا اِنْ نَّسِیْنَا اَوْ اَخْطَاْنَا﴾ خدا نه‌رکی له‌ توانا به‌دەر، به‌سه‌ر که‌سدا ناسه‌پټنئ، چاکه‌ بگا بڼ خۆیه‌تی و خراپه‌شی دڅی خۆیه‌تی، نه‌ی په‌روه‌ردگاری هه‌موومان! نه‌گه‌ر شتی‌کمان له‌بیر چو، یان تیا به‌مه‌له‌ چو‌وین، لی‌مان مه‌گره‌(تا کۆتایی نایه‌ته‌که‌). موسلیمش هه‌ر وا پړوپایه‌تی کرده‌وه ده‌لټن: کاتې نه‌وه‌یان کرد خدای مەزن

سهره‌تای نایه‌ته‌کی (نسخ) کرده‌وه و نهم نایه‌ته‌ی ناره‌ خواره‌وه: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ كُنَّا مُسِيئِينَ أَوْ نَحْطَأْنَا﴾ خودای مه‌زن
 فهرمووی: به‌لن، ﴿رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا﴾ فهرمووی: به‌لن،
 ﴿وَلَا تُحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾ فهرمووی: به‌لن، ﴿وَاغْفِرْ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ فهرمووی: به‌لن، نیامی نه‌حمده له موجامیده‌وه ږیوایه‌تی
 کردوه، وتی: چوومه لای نیبنوعه‌بیاس و وتم: نه‌ی نیبنوعه‌بیاس، من له لای نیبنوعه‌مر بووم نهم
 نایه‌ته‌ی خوینده‌وه و گریا، وتی: کام نایه‌ته؟ وتم: ﴿وَلِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ﴾
 نیبنوعه‌بیاس وتی: نهم نایه‌ته‌ کاتی که هاته خواره‌وه، هاره‌له‌کانی پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) زدر خه‌فته‌تیا
 خواردو زدر دلگران بوون و تیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) تیا چووین، نه‌گه‌ر لپرسینه‌وه‌مان
 له‌گه‌لا بکری له‌سهر نه‌وه‌ی و توومانه و کردوومانه، خر دل‌کامنان به‌ده‌ستی نیتمه‌نیه، پیغه‌مبه‌ری
 خودا (ﷺ) پیی وتن: ﴿قُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ و تیان: بیستمان و گوږپایه‌لن. وتی: خودا نهم نایه‌ته‌ی
 (نسخ) کرده‌وه: ﴿ءَاَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَاَمَنَ بِاللَّهِ﴾ هه‌تا ده‌گاته: ﴿لَا
 يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ چاوپوشی لیکردن له وتی ناو دل
 (حدیث النفس) ته‌نیا له‌سهر کردار لپرسینه‌وه‌یان له‌گه‌لدا ده‌کریت.^۱ هر شه‌ش زانایانی فهرمووده، له
 کتیبه‌کانیاندا له‌نه‌بوهوره‌یره‌وه ږیوایه‌تیاں کرده‌ وتی: پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فهرموویه‌تی: (خودا
 چاوپوشی له‌من کرده‌ ده‌رباره‌ی نوممه‌ته‌که‌م له‌وه‌ی که به‌دلایاندا دی، به‌مه‌رجی که نه‌یلن یا
 نه‌یکات).^۲ له‌هردوو سه‌حیحه‌که‌دا هاتووه له‌نه‌بوهوره‌یره‌وه وتی: پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ)
 فهرموویه‌تی: (کاتی به‌نده‌که‌م خراپه‌یه‌هات به‌دلایا له‌سهری مه‌نوسن نه‌گه‌ر کردی یه‌که‌خراپه‌ی له‌سهر
 بنووسن. نه‌گه‌ر چاکه‌یه‌که‌هات به‌دلایا نه‌یکرد، یه‌که‌چاکه‌ی بق بنووسن. نه‌گه‌ر چاکه‌که‌ی کرد ده
 چاکه‌ی بق بنووسن).^۳

^۱ فتح الباری (۷۱۲/۸)، (۳۶۹/۷)، مسلم (۵۵۴/۱).

^۲ احمد (۱۱۸/۴)، سه‌حیحه.

^۳ فتح الباری (۳۰۰/۹)، مسلم (۱۱۷/۱)، ابوداود (۶۵۷/۲)، تحفه‌ الاحوذی (۳۶۱/۴)، النسائی (۱۵۶/۶)، ابن
 ماجه (۶۵۸/۱).

^۴ فتح الباری (۴۱۳/۱۳)، مسلم (۱۵۷/۱).

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَفِرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٥٨﴾ لَا يَكْفُرُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسُعْمًا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾﴾

باسی نهو فەرمودانهی لهباری نهم دوو نایه تهوه هاتووه، خودا سوودمان پێ بگهیهنی پێیان
 بوخاری له ئیبنومه سعودوه ڕیوایهتی کردوه وتی: پێغه مبهری خودا (ﷺ) فەرموویهتی:
 (ههركه سێ نهم دوو نایه تهی کوتای سورهی (البقرة) له شهوێكدا بخوێنی، به سهیه تی) زانا یانی تری
 فەرمودهیش هه بهم شیوهیه^۱ ڕیوایهتیان کردوه. له ههردوو سهحیحه که یشدا به چه د ڕێگای تریش
 هاتووه^۲ نیعمای ئهمه دیش هه ڕیوایهتی کردوه^۳. موسلیم له عهبدوللوه ڕیوایهتی کردوه وتی: که
 پێغه مبهر (ﷺ) شهوێوی پێگرا، ڕیدیان تا لای (سدره المنتهی) که له ئاسمانی شه شه مه، له وێوه
 نهوهی له زهمینه وه ڕیته لای خودا تا نهوێ دهچی، له وێوه وهرده گیریت، نهوهی له سهروه بیته
 خوار، هه له وێوه وهرده گیریت (به سه ئاسمانان و زهمیندا دابهش ده کری) ﴿إِذْ يَفْشَى السَّدْرَةَ مَا يَفْشَى﴾ له کاتیکدا که ناره که دایبوشیوه نهوهی که ده بێ دایبوشی. وتی: نهوهی (سیدره) دایده پوشتی
 فهرشیکی ئالتونه. وتی: پێغه مبهری خودا (ﷺ) سێ شتی پێدرا: پێنج نوێژه که ی پێدرا، دوو نایه تی
 کوتای سورهی به قهره ی پێدرا. ههركه سێ له ئوممه ته که ی هیچ شتێك نهکا به شه ریکی خودای مه زن
 له گوناه ی که ووه له ناو بهری خوش ده بێ، له پێشه وه له سورهی فاتحه دا باسکرا له
 ئیبنوعه بباسه وه، وتی: له کاتیکدا جویره ئیل له لای پێغه مبهری خودا بوو (ﷺ) له و کاته دا گوئی له
 دهنگێك بوو له ژوو سه ریه وه، جویره ئیل سه ری بهرز کردوه به ره و ئاسمان، وتی: نهوه ده رگایه کی
 ئاسمان بوو کرایه وه، که هه رگیز نه کراوه ته وه. وتی: فزیه شته یه کی ئی هاته خواره وه هاته لای
 پێغه مبهر (ﷺ) وتی: مژه ده بیته دوو ڕووناکیته پێدراوه، به هیچ پێغه مبه رێك پێش تو نه دراوه.

^۱ فتح الباری (۶۷۲/۸).

^۲ مسلم (۵۵۵/۱)، أبوداود (۱۱۸/۲)، تحفه الاحوذی (۱۸۸/۸)، النسائی فی الکبری (۱۴/۵)، ابن ماجه (۴۳۵/۱).

^۳ فتح الباری (۷۱۲/۸)، (۳۶۹/۷)، مسلم (۵۵۴/۱).

^۴ أحمد (۱۱۸/۴).

^۵ مسلم (۱۵۷/۱).

سوره نبي فاتحه و كرتايي سوره نبي به قهره هر پيتيك له هر كاميان بخويني (هر داخوازيه كي تيدا بيت) خدا بيت ده به خشي.

ته فسيري نهم دوو نايه ته

پاشان خوداي مهن باسي گشت موسولمانان ده كات و ده فرمويت: ﴿ءَاَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ؕ ءَاَمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ؕ لَا نَقْرُبُ يَوْمَ اَحْلٰى مِنْ رُّسُلِهِ ؕ﴾ نهم پيغه مبهرو و نهواني له گه لا نهو باوه پيان هيناوه، ليتيان پوونه كه نهو شته له لايان په پره وردگاريان هاتوته خوراي بى لايان. بپوا ده كنه به خوداو فرشته كاني و كتيباني و هه موو پيغه مبهراني و ده ليتن: نيته بى هيچ كه سي له پيغه مبهراني جياوازي دانانين. هه موو خاوهن باوه پان بپويان هه به كه خودا تاكو ته نيايه و هر نهو جي نيازه، هيچ په رستراي نيه غه يره نهو، په پره وردگارش هر نهو. بپواشيان به هه موو پيغه مبهران هه به نهو كتيبانه شي كه له ناسمانه وه هاتوته خواره وه بى نهو پيغه مبهرانه، جياوازي ناكن له نيوان هيچ پيغه مبهريكا، بپويان به هه نديكيان بپي و بپويان به هه نديكي تريان نه بي. به لكو هه موو پيغه مبهران (سهلامى خويان لى بي) پاستيان فرمووه پيغماي خه لگيان كرده و پيغيشانده ريان بوون بى سر پاسته پي. هه رچه نده هه نديكيان شه ريعه تي هه نديكياني (نسخ) كردوته وه به نيزني خودا. هه تا ناييني گشت پيغه مبهران به هاتني ناييني موحه مه د (ﷺ) كه ناييني نيسلامه و دواين پيغه مبهره كه پوذي قيامت له سر نهم ناييه ديت. بده دام كرمه لي له نومه ته كه لى له سر هق ده ميته نه وه. ﴿وَكَلِّمُوا سَمْعَنَا وَاطْعَنَّا﴾ وتيان: فرمووده خودامان بيست و گوپرايه لين. واته: نهى خودايه فرمووده تزمان بيست و ليى تيگه پيشتن، پيى هه لسايين بهو شيوه ي كه فرمانت پيدايين. ﴿غُفْرَانِكَ رَبَّنَا وَلِإِلَيْكَ اَلْحَمْدُ﴾ نهى په پره وردگاري هه موومان بمان به خشه و هر ده گه رينه وه لاي تو. ﴿لَا يَكُفُّ اَللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وَسْعَهَا﴾ خودا نهركي له توانا بدهر به سر كه سدا ناسه پيئي. نهه مبيش له سوزو به زه يى خودايه دهر ياره ي عه بده كاني و چاكيه له گه لايان. نهوسا نهوى له سر شاني هاوه له كاني پيغه مبهر (ﷺ) نذر گران بووه (نسخ) كردوته وه له ده قه دا كه ده فرمويت: ﴿وَإِنْ تَبَدَّلُوا مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخَفَوْهُ يَحْسِبْكُمُ اللّٰهُ﴾ نهوى له ناو دلتاندايه (چ دهر پيچن چ بيشار نه وه) خودا لهو باره يوه له نيوه ده پرسيتته وه. واته: خودا ده پرسيتته وه و به لام سزاي هيچ كه سي نادا له سر نهوى تواناي نيه له خوى لا بدا، له نيازو وه سوده سي ناو دل، نهو نهركه ناخرقته سر هر دم. نا په حه تي و وه سوده سي خراپ له نيشانه ي

باوهره. ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ چاکه بکات بق خویه تی و خراپه یشی دئی خویه تی. لهو کردارانای که مرقف توانای مه به سه ریدا. پاشان خودای گهره پینمای عبه ده کانی ده کات که دلاوی لی بکن به لئینیشی پیداون که لییان وه رگری. وه ک چون پینمای کردوون و فیزی کردوون که بلین:

﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ كُنَّا سَیِّئًا أَوْ نَاسِیًا﴾ نئی په روه ردگاری مه موومان، نه گهر شتی کمان له بیرچوو یان به مه له چووین، لیمان مه گره. نه گهر فره زیکمان له بیرچوو یان کاریکی خراپمان کرد، که له سه حیچی موسلیما هاتبو له نه بوهره یزه وه، وتی: (خودای مه زن فره مووی: به لئ).^۱ وه له فره مووده که یئینو عه بیاسدا خودای مه زن فره مووی: (بیگومان کردم)^۲ ﴿رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا کَمَا حَمَلْتَهُ عَلَی الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِنَا﴾ نئی په روه ردگاری مه موومان نه رکی نه وه نده گرانمان مه خه سرشان وه ک توانای بهرله نئیمه له سه ریانوو. رق گرانو نارچه ت بو. له سه ریان، که توئم پیغه مبره (ﷺ) به سقزو به زه بیه ت ناردوه و به م ثابنه پیروزه ناسان و لیبوره وه. له سه حیچی موسلیما هاتوو له نه بوهره یزه وه له پیغه مبری خوداوه (ﷺ) که فره مووی تی: (خودا فره مووی تی: به لئ)^۳ له یئینو عه بیاسوه له پیغه مبری خوداوه (ﷺ) فره مووی تی: (خودا فره مووی تی: بیگومان کردم).^۴ نه فره مووده یش له چه د ریگاوه هاتوو له پیغه مبری خوداوه (ﷺ) که فره مووی تی: (پوانه کراوم به م (ثابنه) پاستو پوون و به خشنده وه).^۵ پاشان ده فره مووی تی: ﴿رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾ نئی په روه ردگاری مه موومان نه رکی وامان پی مه سپیره که له توانمان به در بی. واته: تووشی به لاو کاره ساتی وامان مه که هیچ توانایه کمان به سه ریا نه بی. (مه کول) له م ده قه دا که خودای مه زن ده فره مووی تی: ﴿رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾ وتی: (تووشی) دهر به دهری و ناره زوومان مه که.^۶ یئینو بی حاتم ریوایه تی کریوه: (خودا فره مووی تی: به لئ) له فره مووده یه کی تردا هاتوو: (خودا فره مووی تی: بیگومان کردووم) ﴿وَأَعْفُفْنَا﴾ تو هر خوت لیمان بیوره. ﴿وَأَعْفُفْنَا﴾ بهر به زه بی خوتمان بخه و بمانبه خشه واته: نه وه یش له نئوان عبه ده کانتا و نئیمه دایه له تاوان و کرداره خراپه کانمان

^۱ مسلم (۱۱۵/۱).^۲ مسلم (۱۱۶/۱).^۳ مسلم (۱۱۵/۱).^۴ مسلم (۱۱۶/۱).^۵ احمد (۲۶۶/۵)، (۲۳۳/۱۱۶/۶)، نه م فره مووده یه سه نه ده کانی لاوازه.^۶ ابن ابی حاتم غ: (۱۲۳۵/۳).

ناگاداریان مه که لئی ﴿وَأَرْحَمَنًا﴾ به زهیت پیماندا بیته وه و بمانه خشه، له وهی که رهویه پوومان ده بیته وه، یارمه تیمان بده و تووشی تاوانی تر نه بین. هر بزیه ده لَئِنْ: تاوانبار پیویستی به سی شت هیه: نه وهی له نیوان و نه و خوادایه خودا چاوپوشی لی بکات. له عهده کانی بشارت وه و نابروی نه بات پیتی له ناویاندا. خوا پاریزگاری لی بکات و لای بدات و تووشی تاوانی تری وه که نه و تاوانانه ی نه کات که کردوویته. له پیشه وهش له فرموده که دا باس کرا که خودای مه زن فرمودیته: (به لَئِنْ) له فرموده یه کی تریشدا هاتووه: (خودا فرمودیته: بیگومان کردومه). پاشان خودای مه زن ده فرمودیته: ﴿أَنْتَ مَوْلَانَا فَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ هه موو کاروباریکی نیتمه به ده س تویه و سه ریشمانخه ی به سه ر نه وانه ی خوانه ناسن. واته: هر تر نه ی خودایه دُست و یارمه تی ده رمانی، پشت و په نامانی، داوای هاوکاری هر له تر ده کین، سه رمانخه به سه ر نه وانه دا بپوا به ثابنه که ت ناکن و تر به تا کو ته نیا نازانن، سه ریچی په یامی پیغه مبه ره که ت ده کین و غیره ز تر ده په رستن و عهده کانت ده که نه شه ریکت. له دنیا و له قیامه ندا سه رکه و تومان بکه به سه ریاندا: (خودای مه زن فرمودی: به لَئِنْ) له و فرموده یه شدا که موسلیم پیوایه تی کردووه له نیبنوعه بباسه وه هاتووه: (خودای مه زن فرمودیته: بیگومان کردومه) نیبنوجهریر پیوایه تی کردوه له نه بوئیسحاق وه کاتی که (خویندنی) نه م سوره ته ی ته و او ده کرد ﴿فَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ ده یوت: ثامین^۱.

تہ فہسیری سورہتی (آل عمران)

لہ مہدینہدا ہاتوہتہ خواروہ

چونکہ ہم سورہتہ لہ سہرہ تاکہ یوہ ہتا ثاہی تی ہشتاوسیٰ لہ سہر شاندی (وہ فدی) نہجران
ہاتوہتہ خوار. ہانتیشیان لہ سالی تری کوجیدا بوہ، وک بہو زوانہ لہ تہ فہسیری ثاہی تی نہفرین کردن
(المباہلہ) باسی دیت بہ ویستی خودای مہزن. باسی نو فہرموودانہ شمان کرد لہ باسی ہم سورہتہدا
لہ گہل سہرہ تہای تہ فہسیری سورہتی بہ قہرہدا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿آلہ﴾ ۱) اَللّٰہَ لَا اِلٰہَ اِلَّا ہُوَ اَلْحَیُّ الْقَیُّوْمُ ﴿۱﴾ زَلَّ عَلَیْكَ الْکِتٰبُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیْہِ وَاَنْزَلَ التَّوْرَۃَ
وَالْاِنْجِیْلَ ﴿۲﴾ مِنْ قَبْلِ ہٰذِیْ لِنَّاسٍ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ اِنَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا بِآیٰتِ اللّٰہِ لَہُمْ عَذَابٌ شَدِیْدٌ وَّاللّٰہُ عَزِیْزٌ ذُو

اَنْبِیَآءٍ ﴿۴﴾

نو فہرموودہ یی باسی ناوہ ہہرہ مہزنہ کی خودای کردوہ (اسم اللہ الاعظم) لہ م دوو
ثاہی تہدایہ ﴿اَللّٰہَ لَا اِلٰہَ اِلَّا ہُوَ اَلْحَیُّ الْقَیُّوْمُ﴾ وہ ﴿آلہ﴾ ۱) اَللّٰہَ لَا اِلٰہَ اِلَّا ہُوَ اَلْحَیُّ الْقَیُّوْمُ ﴿۱﴾ تہنا خودا
ماناکہی دہزانی بہ (الیف، لام، میم) دہ خویندیتوہ، غہیرہن خودا ہیج شتیک بق پہرستن ناشی. ہہر
زیندوہ بہ سہر ہہمووشت پادہکات (لہ تہ فہسیری) (آیہ الکرسی) دا قسہی لیکرا. (الم) پیش لہ سہرہ تہای
سورہتی (بہ قہرہدا) باسی کرا، پٹیویست ناکات جاریکی تر دووبارہ بکریئوہ. خودای گہورہ
دہ فہرموویت: ﴿زَلَّ عَلَیْكَ الْکِتٰبُ بِالْحَقِّ﴾ ہم کتیبہی (بہ راست) کہ بق توّم ناردوہ. واتہ: ناردنی
قورٹان بق ترئی موہہ مہدو (وَصَلَّی) بہ راستی، واتہ: ہیج گومان و دوودلیہ کی تیدا نیہ، بہ لکو لہ لایہن
خوداوہ ہاتوہو بہ ناگاداری خوی پہوانہ کراوہ، فریشتہ کانیش شاہی تی ئدہن، خودا خوی بہ سہ
شاہیت بی ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیْہِ﴾ باوہ پ بہو کتیبانہش دہکات کہ پیش لہ ولہ خوداوہ پہوانہ کراون لہ
ناسمانوہ بق پیغہ مہرہ کان، باوہ پیش بہو ہوالاندہکات کہ نو کتیبانہ باسیان کردوہ لہ دیر
زہمانوہ مژدہیان پیداوہ، چونکہ وک نو ہوالہ وایہ کہ ہم باسی کردوہو مژدہی پیداوہ کہ
بہ لئندانہ بہ ناردنی موہہ مہدو (وَصَلَّی) پہوانہ کردنی قورٹانی پیروزہ بی. ﴿وَاَنْزَلَ التَّوْرَۃَ وَالْاِنْجِیْلَ﴾
تہورات و تینجیلیشی نارد بق موسای کورپی عیمران و عیسی کورپی مہریہم (سہلامی خویان لی بی).
﴿مِنْ قَبْلِ ہٰذِیْ لِنَّاسٍ﴾ لہ پیش (قورٹاندا) تا پئینشاندر بن بق خہک. ﴿وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ﴾ فورقانیش
(قورٹانیشی لہ وودوا) نارد. کہ پئی راستی لہ پئی گوماپی و ہقی لہ بہ تال جیا کردوہو خہلکی لہ
سہر لیشیواویوہ بہرہو بیداری و وشیاری برد. بہوئی نو ہہموو بہ لگو و نیشانہ پوون و ناشکرانہوہ

که بوی باس کردن و پوئی کرد و ته و بویان. پاشان ده فرمودیت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ نه وانهی که له نیشانه کانی خودا حاشایان کرد، جه زده به یان زده به ژانه له پوئی قیامه تدا. ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾ خودا خاوهن ده سته لاتی توله سینته. واته: ده ریاره ی نه وانه ی بهوایان به نیشانه کانی نیه و دژایه تی و سه ریچی پیغه مبه ره مه زنه کانی ده کن.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا

إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾

خودای مه زن ده فرمودیت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ هر شتیک له زه مین یان له ناسمان بی، له خودا شاراوه نیه. خودای مه زن ده فرمودیت که ناگاداری نه پیه کانی ناسمان و زه مینه، هیچ شتیک ی ون نامی تییاندا ﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ هر نه وه هر چونی بیه ویت (هر له مندالانی دایکانتاندا) شیوه تان بق دیاری ده کات. واته: له سکی دایکاندا دروستتان ده کات به هر شیوه یه ک خوی بیه ویت به نیر یان به می و جوانی و ناشیرینی و به خته و ره به دبخت. ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ جگه له و هیچ کس ی بق پرستن ناشی. هر خۆشی ده سته لاداری له کارزانه. واته: هر خۆی و ده پیه نه وه هر خۆشی شایه یی پرستنه و تا کو ته نیایه و شهریکی نیه، ده سته لاتی بیبایان هر می نه وه له کارزانی هر له و ده و ده و شیتته وه. نه م نایه ته نیشانه و ناگاداری تیدایه که عیسی کوی مه ریم به نده یه کی درس کراوه، وه ک چۆن خودا درس کراوه کانی تری موقفی و ده پیه تیاوه. بیگومان خودا شیوه ی دیاری کردوه له سکی دایکیا. چۆنیشی ویستوه و دروستی کردوه، که وایه چۆن ده بی پرستراو بی وه ک گاوده کان ده لاین به ر نه فرینی خودا که ون. له ناو سکا هه لسواوه و له حالیکه وه چوه بق حالیکه تر؟ وه ک خودای مه زن ده فرمودیت: ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَدَنٍ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ لَّئِلَّا يُبَيِّنَ لَكُمْ أَوَّلَ دُرُوسِ دَعَاةٍ، لَه زکی دایکانتاندا (جار له دوی جار) له سی قوناخی تاریکیدا، هه لکپرو و ده رگی پرتان پیده کات.

﴿هُوَ الَّذِي أُنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ تُحْكِمُكُمُ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَبِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَّهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَسْلَمُ تَأْوِيلُهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِندِ رَبِّنَا﴾

بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ

أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّكَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿٩﴾

باسی نهو نایه تانه ی له یه ک ده چن و نه وانه یش پو شن و بته ون

خودای مه زن ده فهرموویت: له ناو قورئاندا چه ندین نایه تی پو شن و بته و هیه که ماکن بۆ نه م کتیبه، واته: زډر پو شن و نیشانه کانی دیارو ناشکران، هیچ که سی گومانی تیئاندا نیه، هه ندی نایه تی تریش هه ن گومان له نیشانه کانیا ندا هیه و پو شن نین له زډری له خه لکی یان له لای هه ندیکیان، هه رکه سی وازی له و نایه تانه هینا و گه راپه وه بۆ لای نایه ته پو شن و بته وه کان و کاری پی کردن، نه و که سه شاره زای پی پاست بووه. هه رکه سیش به پیچه وانه وه کاری کرد نه و پښکی لی تی کچووه. هه ر بۆیه خودای مه زن ده فهرموویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ تُخَكِّكُتُ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَبِهَاتٌ﴾ هه ر نه ویش ه نه م کتیبه ی بۆ تر به خه لات ناربووه، که له ویدا چه ندین نایه تی پو شن و بته و هه ن که ماکن بۆ نه م کتیبه. واته: بته رته ی نه م قورئانه ن له کانی گوماندا بۆی ده گه رینه وه. چه ندین نایه تی تریش هه ن پو شن نین، به لام ری کده که ون له گه ل نایه ته پو شنه کاندا، جاری واش هیه مانای شتی تریش هه لده گری له و ته و ده قدا، به لام نه و مه به سه نا گه یه نی، نایه ته پو شن و بته وه کان (المحکمات) ناسیخی هیه و هه لال و هه رام و بریارو سنوور فهرزو فهرمانه و فهرمانیان پی ده کری. به لام نه و نایه تانه ی که پو شن نین و له یه ک ده چن (المتشابهات) که نه سخ بونه ته وه و پی شو پاشی که و تون و به سه ره ات و به ش به شن، بره وایان پی ده کری به لام کاریان پی نا کری. موحه ممه دی کوپی یه سار (ره حمه تی خوی لی بی) وتی: ﴿مِنْهُ آيَاتٌ تُخَكِّكُتُ﴾ که نیشانه کانی په ره و ردگارن و ده بیته پاریزه رو پاک راگرتنی عه به ده کان و ناگرتنی نا هیلت و پو پوچ له ناو ده بات و هیچ گورپانکاری به سه ردا نایه ت و ده ک خویان ده میننه وه. ده لی: (المتشابهات) یش یانی نه وانه ی پو شن نین له حه قیقه تدا، نه م نایه تانه ن که مانه که یان گورپانکاریان تیاده گری و ته فسیر ده کری و لی ک نه درینه وه، نه م نایه تانه خودای مه زن عه به ده کانی تیا تا قی ده کاته وه وه چۆن له هه لال و هه رامدا تا قی کردونه ته وه، نه که ن به ره و پو پوچ برۆن، له هه ق لانه دن. هه ر بۆیه خودای گوره ده فهرموویت: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ﴾ نه و که سانه ی له دلپاندا چه وتی و لاری و ده غه زیان هیه. هه ز ده که ن له هه ق لاده ن و به ره و پو پوچ برۆن ﴿فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ﴾ بوی نه م نایه تانه ده که ون که له قورئاندا هاوشیوه. واته: نه و نایه ته هاوشیوانه و ره ده گرن که هه ز ده که ن به ناره زوی خویان بیگورن بۆ نه و مه به سه خراپه ی خویان ده یانه ویت. له به ر نه و واته که ی هه لده گری بیگورن. به لام نایه تی پو شن و بته و (المحکم) نه وانه هیچ

به شیکیان تیدا نیه، چونکه سهریان ده کوتیتته وه ده بیتته به لگه به سهریانه وه. هر بویه خودا ده فرموویت: ﴿اٰیْتَاۤءَ الْاٰیْتَاۤءِ﴾ هر نه وانه ده یانه وی که خه لکی پی هه لئه له تی و شوینکه وتوه کانی خزیانی پی گومرا بکن، وایان تی بگه یه نن که به لگه بق کاره خراپه کانیاں به قورئان دیننه وه. نه وه به لگه به له سر خزیان، نه ک بق خزیان. وه نه وه وایه که به لگه بیئنه وه که قورئان دانی پیتا ناوه که عیسا گیانی (روحی) خودا و که لیمه ی خودایه فیدرایه ناو سکی مریه م. به لام وازیان میناوه له م نایه تانه که خودای مهن ده فرموویت: ﴿اِنَّ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ اٰنَمْنَا عَلَیْهِ﴾^۱ نه وه یچ نه بوو عه بدیک نه بی، نیته چاکه مان له گه لا کرد. ده فرموویت: ﴿اِنَّ مَثَلَ عِیْسٰی عِنْدَ اللّٰهِ کَمَثَلِ اٰدَمَ خَلَقْنٰهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ کُنْ فَاَکُنَ﴾^۲ نمونه ی عیسا ش (له لای خودا) له چه شنی نمونه ی ناده مه، هر له گل دروستی کرد، پاشان پی و ت: بیه به ناده م، نه ویش بوو. چه ندین نایه تی پویشن و بتوی تر هاتوو که عیسا ش دروستکراویکه له دروستکراوه کانی خودا و به نده و پیغه مبریکه له پیغه مبره کانی خودا. وه ده فرموویت: ﴿وَاٰیْتَاۤءَ تَاۤوِیْلِهٖ﴾ هر چوئیک ده یانه وی مانایان لیک نه ده نه وه. واته: ده یگورن. نیامی نه حمده له عانیشه وه (په زای خوی لی بی) پیوایه تی کردوه وتی: پیغه مبری خودا (ﷺ) نه م نایه ته ی خوینده وه ﴿هُوَ الَّذِیۡ اَنْزَلَ عَلَیْكَ الْکِتٰبَ مِنْهُ اٰیٰتٌ تُحٰکَمُۢ مِنْۢهُ اُمُّ الْکِتٰبِ﴾ هه تا ده گاته ﴿اَوَّلُوۡا اِلَآ اٰیٰتِیۡ﴾ عانیشه وتی: پیغه مبری خودا (ﷺ) فرموویه تی: (نه گهر نه وانه تان بینی که مشتمویران له سر نه و نایه تانه ده کرد که مانای جودا و جور هه لده گرن خودا مه به سستی نه وانه یه، خوتانی لیپاریزن)^۳ بوخاریش نه م فرموده یه ی پیوایت کردوه له تفسیری نه م نایه ته دا، موسلیمیش له کتیبی قده را پیوایه تی کردوه له سه حه یه که یدا نه بودا و دیش له سونه نه که یدا، هه رسیکیان هر له عانیشه وه (په زای خوی لی بی) که وتی: پیغه مبری خودا (ﷺ) نه م نایه ته ی خوینده وه: ﴿هُوَ الَّذِیۡ اَنْزَلَ عَلَیْكَ الْکِتٰبَ مِنْهُ اٰیٰتٌ تُحٰکَمُۢ مِنْۢهُ اُمُّ الْکِتٰبِ﴾ هه تا ده گاته ﴿وَمَا یَذَّکَّرُ اِلَّا اَوَّلُوۡا اِلَآ اٰیٰتِیۡ﴾ وتی: پیغه مبری خودا (ﷺ) فرمووی: (نه گهر نه وانه تان بینی که دوی نه م نایه تانه

^۱ الزخرف (۵۹).^۲ آل عمران (۵۹).^۳ أحمد (۶/۴۸)، سه حیه.

دہکہ و تن کہ مانای جؤراو جؤرہ ہلدہ گرن، نہوانہ نہو کہسانہ کہ خودای مہزن ناوی بردوون خوتانیان لی بیاریزن^۱ نہمہ وتی بوخاریہ.

(المتشابهات) جگہ لہ خودا ہیج کہسی مانای نہم نایہ تانہ نازانی کہ مانایان روشن نیہ

خودای مہزن دہفرموویت: ﴿وَمَا يَسْكَمْ تَأْوِيلُهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ کہ جگہ لہ خودا ہیج ماناکہ یان نازانی قورٹان خوینہ کان ناکوکن لہ سہرہستان لیرہدا. ہندی دہلین: دہبی وستان لہ سہر وتی (اللہ) بی. وہ کہ لہ پیشہوہ پیوایت کراوہ لہ ٹیبنوہ بیاسہوہ کہ وتی: تہفسیر چوار جؤرہ. تہفسیریک ہیج کہسی بہو بیانووی نیہ لہ تیگہ یشتتیا. تہفسیریک کہ عہرہ بہکان دہیزانن لہ زمانی خویندا، تہفسیریک نہوانہ دہیزانن کہ زؤر زانان. تہفسیریکیش جگہ لہ خودا ہیج کہسی نازانی^۲ نہم قسہ یہ پیوایت کراوہ لہ عانیشہو عورہوہی کوہی نہبوشہ عساو (الشعفاء) نہبونہ ہیکو کہسانی تریشہوہ. ہندیکیکیش لہ سہر ﴿وَالرَّسُخُونَ فِي الْأَعْلَى﴾ نہوانہی کہ زؤر زانان. پاوہستان. زؤر لہ زانایانی تہفسیرو ٹوسولہ کان (اہل الاصول) شوینی پٹیان ہلگرتوون دہلین: قسہ بہ شتی کہ ماناکہی نہزانی دورہ (واتہ: ماناکہی دیارہ) پیوایتی کراوہ لہ ٹیبنوہ بی نہجیہوہ لہ مواہیدہوہ لہ ٹیبنوہ بیاسہوہ کہ وتی: من یہ کیکم لو کہسانہی زؤر زانان و ماناکہیش دہزانن^۳. لہم فرمودہ یہدا ہاتوہ کہ پیغہمبہری خودا (ﷺ) دوعای کرد بق ٹیبنوہ بیاسو فرمووی: (نہی خودایہ شارہزای بکہ لہ ٹایناو فیتری مانای (التاویل) ی بکہ).^۴ تہٹویل: دوو مانای ہہ یہ لہ قورٹاندا: یہ کہم: تہٹویل بہ مانای حہقیقتی شتیو نہوہی فرمانہ کہی دہکہ پڑتہوہ بق لای. لہوانہ کہ خودای گہورہ دہفرموویت: ﴿وَقَالَ يَتَابَّتْ هَٰذَا تَأْوِيلُ رُءُوسِي مِنْ قَبْلُ﴾ نہی باوکی خوشہ ویستم نہمہ لیگدانہوہی خہوہ کہی پیشووتہ کہ (بیبنیم). دہفرموویت: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ﴾^۵ ٹایا نہمان بق نہو پڑتہ دہپوانن کہ ہہرچی لہم کتیبہ دایہ، بہ چاوی خوینان بیبنین. پڑتی دیت کہ ٹاکام پوون دہبیٹہوہو بہدی دیت. واتہ: پاستی پڑتی قیامت دیت کہ خودای مہزن فرموویتہی. نہگہر مہبہست بہ تہٹویل نہمہ بی دہبی وستان

^۱ فتح الباری (۵۷/۸)، مسلم (۲۰۵۳/۴)، أبوداؤد (۶/۵).

^۲ الطبري (۵۷/۱).

^۳ الطبري (۲۰۳/۶).

^۴ فتح الباری (۲۰۵/۱).

^۵ يوسف (۱۰۰).

^۶ الاعراف (۵۲).

له سر و تهی (الله) بیت. چونکه حقیقه تی شته کان و بناغیان هیچ کسی نایزانی ته نیا خودا نه بی و هر نه و ده یزانی، لیره دا «وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ» (مبتدایه) و «يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ» خه به ره که یه تی. به لام نه گه به ته نویل مانابه می تر بیت، که بریتیه له ته فسیر کردن و پروو و ناشکرا کردنی شتیک وه که خودای مه زن ده فره موویت: «نَبَشْنَا بِأَوَّلِهِ» خه وه که مان بۆ لیکده ره وه واته: هه ولمان بده ری به ته فسیره که ی، نه گه به به به ست پیتی هم مانابه بی، وه ستانه که له سر «وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ» نه وانه ی که زور زانان، چونکه نه وانه ده زانن و تیده گن که چون پرووی قسه یان تیکراوه و بایه خیان پیدراوه. پاشان خودای مه زن ده بریاره یان ده فره موویت: «يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ» نه لئین: به ولمان پیتی هیه. واته: به ولمان به وه هیه که نه وایه تانه مانای جوداو جود هه لده گن «كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا» نه مانه هه موو له لایین خوداوه یه واته: نایه تی پویشن و ته و نه وایه تانه شی ماناکانی پویشن نیه و هه موو له لای خودای گه وره هاتوته خوار هه ق و پاستن، هر نایه تیکیان پشتگیری نه وی تریان ده کات و شایه تی بۆ نه دا، هیچ شتی له لای خودا جباوانو دئی یه کتر نیه. وه که له نایه تیکی ترده ده فره موویت: «أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرِثَانُ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا»^۱ ناخو نه وانه له قورئان ورد نابنه وه (سهرنجی پانه کیشاون)؟ نه گه قورئان کاری که سیک ی تر بوایه جگه له خودا. دیاره به به ستی نارپک و دژ به یه کتریان زور تیا په پیدا ده کرد. هر بۆیه خودای مه زن ده فره موویت: «وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ» جگه له دل و شیارانه به وردی بیر ناکه نه وه. واته: بیگومان نه و که سانه ی خاوه نی دلی وشیارن و به وشیاری بیر له ماناکانی ده که نه وه به و شیوه ی که پاست و په وایه، هر نه وانه لئی تیده گن و ده زانن به چاکی مانای بگن. ئیبنومونزیر له ته فسیره که پیدا له نافعی کوپی یه زیده وه ریوایه تی کرده و تی: ده لئین: «وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ» نه وانه ی زور زانان، زور خویان به که م ده زانن به رانبهر به خوداو ملکه چن بۆ خوداو هه میشه به شوین په زامه ندی نه و ده گه پین و به ناره زوی خویان ده م ناکوتن و له خویانه وه قسه ناکن به رانبهر به و که سه ی که به پاسه ریانه وه یه و که سی تریش جگه له خویان به سووک سه یر ناکن. پاشان خودای مه زن ده بریاره یان ده فره موویت که له په روه ردگاریان ده پارینه وه و ده لئین: «رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا» نه ی په روه ردگاری هه موومان له پاش نه وه ی

^۱ یوسف (۳۶).^۲ النساء (۸۲).

پىگەي راست نىشان داوين. واتە: دۋاي ئەوھە كە دلەكانىت لەسەر راست پەي پاورەستاندوھ لای مەدە،
 ۋەك ئەوانەمان لى مەكە كە لە دلياندا دەغەز مەيە لايان داوھ شوپىنى ئەو ئايەتەنە دەكەون كە پۇشن
 نين لەناو قورئانداو ماناي جۇراو جۇرە ھەلدەگرن، بەلكو پاورەستاومان كە لەسەر راست پەي خۆتو
 ئايەنە راستو پىگەكەت ﴿وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً﴾ ۋەبەر بەزەيى خۆتمان بخەو دلەكانان بە بەزەيى
 خۆت پاورەستاو كەو پىگەوھ كۆمان كەرەوھو بېرومان زياتر بەمىز بەكە پىيى. ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْوَعَّابُ﴾
 بەخشندەي ھەرە مەزن تۆي. ئىبنونەبى حاتم پىوایەتى كەردە لە ئىبنوجەريروھ: لە
 ئوموسەلەمەوھ كە پىغەمبەرى خودا(ﷺ) ئەيغەرموو: (ئەي ئەو كەسەي دلەكان ئازوگويە پىدەكەي
 دلە پاورەستاو كە لەسەر ئايەنەكەت) پاشان ئەم ئايەتەي خویند: ﴿رَبَّنَا لَا تُخِزْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا
 مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَعَّابُ﴾^۱ پاشان خوداي گەرە دەفەرموويت: ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ يَوْمَ
 رَبِّهِمْ فِيْئِ اِلَهٍ اَللّٰهُ لَا يَخْلُفُ اَلْعِيْصَادُ﴾^۲ پەرورەدگارمان ھەر تۆي مەردم لەو پۇژەدا (كە گومانى تىدا
 نى) لە يەكتر كۆ دەكەيتەوھو بىگومان خودا پەيمان ناشكىتى. واتە: بېواداران دەلەين: لە
 پارانەوھەكەياندا، ئەي پەرورەدگارمان بەو زووانە ھەموو خەلكى لە يەكتر كۆ دەكەيتەوھە لە پۇژى
 قيامەتدا، كېشەكانيان بۆ جيا دەكەيتەوھە لە يەكترى و فەرمانى خۆت ئەدەيت لە نىوانياندا لەسەر ئەو
 ئاكرەكانەي كە بېويانە لە دنيادا، ھەر كەسەو بە پىيى ئاكارى خۆي پاداشتى ئەدەيتەوھە، چاكە بە
 چاكەو خرابەيش بە تۆلە لىسەندەوھ.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنْ آَلِهِمْ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ﴾^۱
 ﴿كَذَٰبِ اِلٰهِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اَللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ شَدِيدُ اَلْعِقَابِ﴾^۲
 ئە پۇژى قيامەتدا مال و سامان و مندال سوودی نىيە

خوداي مەزن باسى خوانەناسان دەكەت كە سووتەمەنى ئاگرن و دەفەرموويت: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ
 اَلْقُلُوبِ اِلٰهٌ مَّعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اَللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾^۱ لەو پۇژەدا كە نامەقيكاران پاكەنيان ھىچ
 سوودىكيان پىتەگەيەنئەو فەرىنيان لى كراوھو نالەبارترین شوپىنيان مەيە. واتە: ئەو مال سامان و
 مندالانەيان لە لای خودا ھىچ سوودىكيان پى ناگەيەنئەو لە سزاي توندى خودا پزگاريان ئاكات. ۋەك
 خوداي مەزن دەفەرموويت: ﴿فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ ۖ إِنَّمَا يُرِيدُ اَللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِى الْحَيٰوةِ

^۱ ابن أبي حاتم (۸۴/۲)، الطبري (۲۱۲/۶).

^۲ غافر (۵۲).

الَّذِينَ وَرَّهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِيَّاهُمْ لَيْمَكُكُمْ وَمَا هُمْ بِمُنْكَرٍ وَلَئِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ^۱ سیرت نهیه له دارایی و مندا لائی که هه یانه، خودا دهیه وی له دنیا دا به مانه نازاریان داو

هه ره به خوانه ناسی بمرن. وه دهه فرمویت: ﴿لَا يَفْرُقُكَ قَلْبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْيَلَدِ﴾ (۱۳۷) مَتَّعَ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسَّرَ الْإِهَادَ^۲ هاتو چوون و گپو فپه خوانه ناسان له ولاتان، نه چن هه لت خه له تینن. پابواردنیکه که مهو پاشان شوینیان نۆزه خه و جییان نۆد خراپه. وهك خودای که وره

لیره یشدا دهه فرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ﴾ نهو پۆدهی مال و مندا ل، به هانای نهوانه و نه یه که خودایان نه ناسیوه، نهوانه ده بنه سووته مه نی ناگر. واته: نهوانه ی بروایان به خوداو پیغه مبه ره که ی (وَلَا يَنْفَعُ) نهیه و دزایه تی کتبه که ی ده که نو سیو دیان له و نیگایه وهر نه گرتووه که هاتووه بۆ پیغه مبه ره کانی، شوینی نهوانه ناو ناگره و به وان نهو ناگره هه لده گیرسی. وهك نهو نه یه تهش که خودای مه زن دهه فرمویت: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ﴾^۳ به راستی نهووه و نهوانهش ده یانه پرستن جگه له خودا

(ده بنه) سووته مه نی خه مه نم. وه دهه فرمویت: ﴿كَذَّابٌ أَلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ يَذُّوهُمْ﴾ وهك دارو دهسته ی فیرعه ون و نهوانه ی پیش له وانیش بوون. که نیشانه ی نیمه یان به درۆ زانی، خودا له تاوانی سزای خۆیان گرتنی. زه حاک و تی: له ئیبنوعه بباسه وه، و تی:

﴿كَذَّابٌ أَلِ فِرْعَوْنَ﴾ وهك ناکاری دارو دهسته ی فیرعه ون^۴ هه وایش پویا بهت کراوه له عیگر مه و مو جا هید و نه بو مالیک و زه حاک و که سانی تریشه وه. هه ندی ده لئین: وهك قات و قریه که ی دارو دهسته ی فیرعه ون (که خودا هینای به سه ریاندا) یان وهك ناکاری دارو دهسته ی فیرعه ون یان وهك وینه ی دارو دهسته ی فیرعه ون.^۵ وته کان له یه که وه نزیکن. (الدأب) واته: کردار و ژیان و مال و بپیار و باوی دارو دهسته ی فیرعه ون. وهك ده لئین: به رده وام نهوه پده وشتی من و پده وشتی تۆیه مانای نه یه ته که نه مه یه که خوانه ناسان مال و مندا ل بی نیازیان نا کات له پۆزی قیامه تدا به لکو له ناو ده چن و سزایش نه درین وهك

^۱ التوبة (۵۵).

^۲ آل عمران (۱۹۶-۱۹۷).

^۳ الانبیاء (۹۸).

^۴ الطبری (۶/۲۲۴).

^۵ ابن أبي حاتم (۲/۹۲).

چون دارو دهستی فیرعون له ناو چوون و سزا دران و نه وانه ییش له پیش دارو دهستی فیرعونیشا بوون که بپوایان به و نیشانان نه هیتا که پیغه مبه ره کانیا ن بویان هیتان. ﴿وَاللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ﴾ خدا له تزلّه سهندنا زور توندو تیژه. واته: زور زوو خوانه ناسان ده گریو سزای زور به ژانه. هیچ که س ناتوانی به ری لّ بگری، هیچیسی له دهست ده رناچی، به لکو خدا هرچی بوی ده یکاتو به سر گشت شتیکا زاله، هر موو شتی ملکه چیه تی، هیچ خودایه که هیچ به روهر دگاریک جگه له بوونی نیه.

﴿قُلْ لِلّٰهِ كُفْرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَتُحْشَرُوْنَ اِلٰى جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْيَهَادُ ﴿۱۲﴾ قَدْ كَانَ لَكُمْ ءَايَةٌ فِى فِئْتَيْنِ اَلَّتَقَاتُ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَاُخْرٰى كَافِرَةٌ يَّرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَاٰى الْعَيْنُ وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بَصْرِيْهِ مَنْ يَّشَآءْ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَآيَةً لِّاُولِى الْاَبْصَارِ ﴿۱۳﴾﴾

هردهشه کردن له جووله که کان که به و زوانه ژیر ده که ون، هر لئانیان بو په ند و مرگرتن له بوژی

بهادر

﴿قُلْ لِلّٰهِ كُفْرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَتُحْشَرُوْنَ اِلٰى جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْيَهَادُ﴾ (ئهی موحه ممه د (ﷺ)) به و خوانه ناسانه بلّی: به و زوانه ژیر ده که ون و هر نه وهدت زانی پاپیج کران بّی ناو دوزخ که چ شوینیکی خراپه. واته: له دنیا دا ژیر ده که ون و له پوژی قیامه تیشا ده چنه ناو جه هه نم. موحه ممه دی کوپی نیسحاقی کوپی یه سار وتی له عاسمی کوپی عومهری کوپی قه تاده وه که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرمووی: نه وه ی تووشی خه لگی به در هات که هات، گه پایه وه بّی مه دینه، جووله که کانی کو کرده وه له بازایی قه ینوقاع و فرمووی: (ئهی کومه لی جووله که موسولمان بین پیش نه وه ی وه ک قوره یشیه کانتان به سر بیّت که به سریان هات؟ نه وانیش وتیان: ئهی موحه ممه د (ﷺ) له خوت بایی مه به که چنه که سیکی بّی نه زمونی قوره یشت کوشتون که نازانن جه نگ چیه، سویند به خوا نه گه ر تر شه رمان پی بغروشی ده زانی که نیمه چون که سیکی، تر هر گیز تووشی که سی وه ک نیمه نابیت؟ خودای مه زن نه م نایه ته ی نارد خواره وه ﴿قُلْ لِلّٰهِ كُفْرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَتُحْشَرُوْنَ اِلٰى جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْيَهَادُ﴾ هه تا ده کاته: ﴿اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَآيَةً لِّاُولِى الْاَبْصَارِ﴾ هر بویه خودای گه وره ده فرموویت: ﴿قَدْ كَانَ لَكُمْ ءَايَةٌ﴾ نه مه بّی نیوه ده رستیک بووه، ئهی نه و جووله کانه ی نه و قسانه ده که ن. واته: خودا ناینه که ی خوی سرده خات و یارمه تی پیغه مبه ره که ی (ﷺ) نه دات و ته ی (لا اله الا الله) به رز ده کانه وه و فرمانی خوی به پی ده کات. ﴿فِى فِئْتَيْنِ اَلَّتَقَاتُ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَاُخْرٰى كَافِرَةٌ يَّرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَاٰى الْعَيْنُ﴾ دوو دهسته له خوتان به گز یه کدا چوون،

دهسته یه کیان شه‌ریان بقی خودا کردو دهسته‌کی تر له دژی خودا شه‌ریان ده‌کرد. زهق ده‌یاندی که خوانه‌ناسه‌کان دوو نه‌ونده‌ی نه‌وانن، خودا نه‌وه‌ی کرده هوی سرکه‌وتنی نیسلام به‌سر خوانه‌ناساندا. هه‌ندی ده‌لین: مانای نه‌م نایه‌ته که خودای مه‌زن ده‌فرموویت: ﴿يَرْوَنَّهُمْ مِّنَ الْجِبِّ ذَوَاتِ الْأَعْيُنِ﴾ واته: ده‌سته‌ی خاوه‌ن باوه‌پان وایان دی که ده‌سته‌ی خوانه‌ناسان دوو نه‌ونده‌ی نه‌وانن له ژماره‌دا، له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا خودا سه‌ری خستن. عه‌بدوللای کوبی مه‌سعود وتی: سه‌یری بت په‌رسته‌کانمان کرد دوو نه‌ونده‌ی نی‌مه بوون. دیسان سه‌یرمان کرد ومان نه‌ده‌زانی یه‌ک که‌سیان له نی‌مه زیاتر نیه. وه‌ک نه‌وه‌ی که خودای مه‌زن ده‌فرموویت: ﴿وَلَا يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي آَعَيْنِكُمْ﴾^۱ نه‌وساش که تووشی یه‌ک هاتن، له‌به‌رچاوتان نه‌وانی که‌متر نیشاندان و نی‌وه‌شی که‌م هیتایه به‌ر چاوی نه‌وان.^۲ نه‌بو نیسحاق وتی له نه‌بوعوبه‌یده‌وه له عه‌بدوللای کوبی مه‌سعود وه، وتی: له‌به‌ر چاومان نه‌ونده که‌م بونه‌وه هه‌تا وتم به‌پیاوی له ته‌نیشتما بوو نایا هه‌فتا که‌س نین؟ وتی: وا ده‌زانم سه‌د که‌سن. وتی: پیاوی‌کام لی به‌دیل گرتن، وتمان نی‌وه چه‌ند که‌س بوون؟ وتی: هه‌زار که‌س بوین،^۳ کاتی هه‌ردو لا یه‌کتریان بینی، موسولمانه‌کان بت‌په‌رسته‌کانیان بینی دوو نه‌ونده‌ی نه‌مانن، پشتیان به‌ست به‌خودا داوای هاوکاری یارمه‌تیا له خودای مه‌زن کرد. بت په‌رسته‌کانیش نه‌مانیان هه‌ر وا بینو و خه‌م دلی داگرتن و که‌وتنه ترسو له‌رزو توفه‌ریان لی برا. کاتی که له یه‌ک که‌وتنه‌وه و ده‌ستیان کرد به‌شه‌ر، بت په‌رسته‌کانی له‌لای موسولمانه‌کان به‌که‌م نیشاندان و مانیشی له‌لای نه‌وان به‌که‌م نیشان دا. بقی نه‌وه‌ی هه‌ر یه‌که‌یان په‌لاماری نه‌وی تر بدات ﴿لَقَضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا﴾^۴ ده‌بوو کاری که خودا به‌پاری دابوو بیته جی. واته: هه‌ق له ناهه‌ق جیا بکاته‌وه و ته‌ی (لا إله إلا الله) سه‌ریخات به‌سه‌ر خوانه‌ناس و ملو‌پاندا. خاوه‌ن باوه‌پان سه‌ریخات و بت په‌رستان سه‌ر شو‌پ بکات. وه‌ک خودا خوی ده‌فرموویت: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَأَنْتُمْ أَوْلَىٰ﴾^۵ وا دیتان خودا له شه‌ری به‌درا سه‌ری خستن. لی‌ره‌یشدا ده‌فرموویت: ﴿وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن يَرَىٰ

^۱ الانفال (۴۴).^۲ الطبري (۲۳۴/۶).^۳ الطبري (۲۳۶/۶).^۴ الانفال (۴۴).^۵ آل عمران (۱۲۲).

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ دياره خودا به ويستی خوی هرگه سی خوی هز بکات سهری دهخات، نه مهیش پهنده بق نه وانهی خاوهن ناوه زن. پنگای پی دهرده کن بق لای له کارزانی خوداو کردارو فرمانی که برپاری خویته، عهده خاوه نباوه په کانی سرده خات له دنیاو له پڑی قیامه تیشدا.

﴿زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْأَفْئِدَةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْكَرْبُ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَاقِ ﴿١١﴾ قُلْ أَوْفَيْتُكُمْ بِحَبْرٍ مِّنْ ذَلِكَ لِيُذَيِّبُوا أَتَعْلَمُونَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَنْزَجُ مَطَهَّرَةً وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَعِيرٌ بِالْأَبْصَارِ ﴿١٢﴾﴾

باسی ژیا نی دنیا

﴿زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْأَفْئِدَةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ﴾ ناره نوی ژنان کړدن و کوی نقدو دهسکه وتنی کومه لنی که وره ی نالتونو زیوو په دهه نه سپی به دروشم. خودای مه زن باسی خوشی و پاژوهی نه م ژیا نی دنیا دهکات له ناره نوی جوداو جود له ژنانو کوی نقد له پیښا باسی ژنان دهکات، چونکه به لای ژنان له هه موو به لایه که که وره تره. وه که له فرموده ی سه حیددا هاتوه که پیغه مبر (ﷺ) فرموویته: (له دوی خوم هیچ به لایه کم به جی نه میشتوه به زیانتر بی له سر پیاوړ له ژنان).^۱ به لام نه گهر مه به ست به پاک داوتی و نقدی مندال بی، خو نه وه پیویسته و شتیکی نقد چاکه و سونه تی پیغه مبر ی خودایه (ﷺ) وه که چهندين فرموده هاتوه که هانی خاوه نباوه پان نه دان بق ژن هینان. (بیگومان له چاکی نه م نومته یه که ژنیا ن نقد بووه)^۲ هه روه ها پیغه مبر (ﷺ) فرموویته: (دنیا خیرو خوشیه، چاکترین خیرو خوشی نیاش نافرته ی چاکه، کاتی که سهیری کردوه دلخوشی کردوه، نه گهر فرمانیشی به سهره کرابی گوړپایه لی کردوه، نه گهر له لاشی نه بوی (ژنه که) پاریزگاری له خوی و مالی پیاوړه که شی کردوه بوی)^۳ له فرموده یه کی تر دا فرموویته: (ژن و بون خوشیم له لا خوشه ویست کراوه، نویژیشم بق کراوه ته چاوپوشنی)^۴ عانیشه (په زای خوی لی بی) وتی: هیچ شتی که نه بووه له لای

^۱ فتح الباری (۴۱/۹).

^۲ فتح الباری (۱۵/۹).

^۳ مسلم (۱۰۹۰/۲).

^۴ النسائي في الكبرى (۲۸۰/۵)، فرموده یه کی حه سه نه.

پیغمبر خدای (ﷺ) خوشه ویستر بی له ژنو نسیپ. له پړوايه ټيکي تردا ماتووه له نسیپ وژن.
 خوشه ویستی مندالیش جاري بق شانازی پټوه کردن و جوانیه، نه مه نو باسیه که ده یکن. جاري
 واش هیه بقرقر کردنی نه وه و هچیه و نذر کردنی نوممته می موحه میده (ﷺ) له و که سانه می که
 خدا به تهنیا دهناسنو شهریکی بق دانانین. نه مه شتیکی نذر چاکه و جیتی ستایشه وه که له
 فرموده یدا ماتووه: (نو ژنانه بخوازن (ماره بکن) که به سوزو خوشنودن و مندالی نقریان ده بی،
 چونکه من شانازی ده کم به نذری نیووه له (ناو) نوممته که کانا له پږی قیامه تدا).^۱ خوشه ویستی
 مالیش هر وایه، جاري وایه بق فیزو شانازی پیکردو خوه لبرین و زال کردنه به سر بیده ستلاتو
 هزاراندا نه مه شتیکی خراپ و بیزاروه. جاري واش هیه نه و مال له بق خیر لیکردنه بق که سو کارو
 په یوه ندی خزمایه تی و حق نزیک کردنه ویه له خودای مزن و پتی چاکه و په زامه ندی خودای گوره،
 نه مه کاریکی نذر چاکه و جیتی ستایشه له شرعا. زانایانی ته فسر پان جیاوازه دهریاره می نه ندازه می
 (قطار)، له سر چنه دپایه کوو ته و پوخته که می بریتیه له مالیکی نذر وه که زه حاکم و که سانی تریش
 وتویانه^۲ (خوشه ویستی نه سپیش کراوه به سی به شه وه) جاري خاوه نه که می ناماده می ده کات بق پتی
 خودا هر کاتی پتیوستان پتی بوو غزای پی ده کن و پاداشتی له سر ودرده گرن، جاري واش هیه
 نه و نسیپ خاوه نه که می به کاری دینی بق فیزو خوه لبرین به سر خه لکی موسولماندا، نه وه تاوان و
 گوناوه بق خاوه نه که می، جاري واش هیه نه و نسیپ خاوه نه که می به کاری دینی بق سواری خوی و زیاد
 کردنی سکو سزاو هقی خودایشی له بیر ناچی که له سریه تی، نه مه یش بق خاوه نه که می چاکه و
 پتیوستان خوی پی درده کا. به و زوانه به تیرو ته وای فرموده دیت له باره یوه به ویستی خودای
 گوره له م نایه تدا که خودای مزن ده فرمودیت: ﴿وَأَعِذُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ
 الْخَيْلِ﴾^۳ تا یوتان ده کرئ چکه و جبه خانه می شه پو نسیپ سواری ناماده بکن. به لام له باره می
 (المسومة) نیبنوعه بباس ده لی: واته: نسیپ پام هینراوی چاکه به توانا.^۴ هر به م شتیه یه پړوايه
 کراوه له مواهیدو عیکرمه و سه عیدی کوپی جویه یرو عه بدو په همانی کوپی عه بدوللای کوپی نه بزوی

^۱ النسائي (۲۱۷/۶)، (۶۱/۷) عن انس، فرموده یه کی لاوازه.

^۲ ابن حبان (۱۳۴/۶)، فرموده یه کی حه سه نه.

^۳ الطبري (۲۵۰/۶).

^۴ الانفال (۶۰).

^۵ الطبري (۲۵۲/۶).

سوودی و په بیعی کړې نه نه سو نه بوسنان و که سانی تریشه وه^۱ مه کول وتی: (المسومة) واته: نه سپی ناوچاوو چوارپه ل سپی^۲ نیامی نه حمه د پړوایه تی کړده له نه بوزه پړوه (په زای خوی لی بی) وتی: پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرمویه تی: (هیچ نه سپی کی عه ربی نیه مه گین پتی پندراوه که هه موو بهر به یانی دوو دوعا بکاتو بلتی: نهی خودا منت داوه به هر که سی له نه وهی ناده م، بمکه به خوښه ویست ترین مال و که س له لای (یان خوښه ویست ترین که سو مالی له لای))^۳ هه روها خودای گوره ده فرمویه تی: ﴿وَالْأَنْفَكِرَ وَالْحَرْثَ﴾ نازه لو زهوی کیلان. واته: وشترو گاو مانگاو بز و مېړ نو زه ویانه ی به کار ده هینرین بق کشتو کال. پاشان خودای مه زن ده فرمویه تی: ﴿ذَلِكَ مَتَكُ الْحَيَوُ الدُّنْيَا﴾ نه مانه بق مردم پازاونه توره (له ژبانی دنیا دا مایه ی خوښی)، به لام دینه وه بهر دهستی خودا، پنده زانن که زور له وه باشر هیه. چونکه نو جوانی و پازاوه یه ی دنیا له ناوده چی و نامیتنی ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْبُ الْمَكَابِ﴾ پاشه پوژنی چاک له لای خودایه.

پاداشتی له خوا ترسان زور چاک تره له هه موو خوشیه کانی دنیا

﴿قُلْ أَزْنَيْكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكَ﴾ پیتان بلیم چی له م شتانه ی جوان و پازاوه کراوه بق مردم له م ژبانی دنیا که م و بی بایه خه دا؟ پاشان خودای گوره ده فرمویه تی: ﴿لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بق نه وانه ی له هه له خوډه پارین، له لای په روه ردگار یانه وه باغات یکی وایان ده بی، چوپاریان به بهر دا دهر و له هه موو لایه که وه، هه ریه کیکیان جوړه تام و په نگیکی هیه له هه نگوین و شپرو باده و ناو و شتی تر. که چاو نه دیوه و گوئی نه بیستوه و به دلی هیچ که سیکیشا نه ماتوه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ هه تا سر هر له وئی ده بن و گوپینی به سر دا نایه ت ﴿وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ﴾ چه ندین ژبی پاک و بیگره له پیسو و پوخلی و نازارو سوپی مانگانه و خوینی مندان بوون و نو شتانه ی ژبانی دنیا توو شیان دیت ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ﴾ سره پای نه م هه موو خوشیه یش، په زای خودایان پنده گات و هر گیز خودا لییان توو په ناییت. هر بویه خودای گوره له نایه تیکی تردا له سوره تی به راته تا (البراءه) ده فرمویه تی: ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾^۴ په زای خودایش له گشتی گوره تره.

^۱ ابن ابی حاتم (۱۲۳/۲-۱۲۵).

^۲ ابن ابی حاتم (۱۲۷/۲).

^۳ احمد (۱۷۰/۵)، فرموده یه کی لاوازه.

^۴ التوبة (۷۲).

که پتی داون که شو بهمه شته نه پراوه یه. پاشان خودای گوره دهه فرموویت: ﴿وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِالْعٰلَمِیْنَ﴾ خدا چای له عهده کانی خویته تی. واته: هرکه سهو به پنی شایسته یی خوی خودا پاداشتی نه داته وه.

﴿الَّذِیْنَ یَقُولُوْنَ رَبَّنَا اِنَّا ءَمَنَّا بِمَا قُلْتُمْ وَلَٰكِنَّا نَحْنُ غٰفِلُوْنَ عَمَّا نَسُوْاۤ اَوْ عَمَّا عَلَّمْنَاۤ اَنْ نَّحْمَدَکَ کَمَا نَحْمَدُکَۤ اَوْ نَعُوْذُ بِکَ کَمَا نَعُوْذُ بِکَۤ اِنَّکَ اَنْتَ عَلَّیْمُ الْغُیُوْۤیِّۙ﴾ (۱۱) الصّٰدِقِیْنَ وَالْمُتَّقِیْنَ

وَالْمُتَّقِیْنَ وَالْمُتَّقِیْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِیْنَ بِالْاَسْحَارِ (۱۷)

دوعای له عواترسان و پموشته گانیان

خودای مه زن ستایشی شو عهده له خوا ترسانه ی خوی ده کات که به لینی پاداشتی ندری پیداونو دهه فرموویت: ﴿الَّذِیْنَ یَقُولُوْنَ رَبَّنَا اِنَّا ءَمَنَّا بِمَا قُلْتُمْ وَلَٰكِنَّا نَحْنُ غٰفِلُوْنَ عَمَّا نَسُوْاۤ اَوْ عَمَّا عَلَّمْنَاۤ اَنْ نَّحْمَدَکَ کَمَا نَحْمَدُکَۤ اَوْ نَعُوْذُ بِکَ کَمَا نَعُوْذُ بِکَۤ اِنَّکَ اَنْتَ عَلَّیْمُ الْغُیُوْۤیِّۙ﴾ نه وانه ی که ده لنین: نه ی پوره ردگارمان، نیعه بهوامان پیته همه ی، سا تو له گونا همان بیوره. واته: بهوامان به کتیبه کت و به پیغه مبه رکه کت هیئانه له گونا هو که مو کوریه کانمان بیوره به سؤزو به زه یی خوت. ﴿وَقَرْنَ عَذَابَ النَّارِ﴾ له سزا دان (به ناگ) بهمانپاریزه. ﴿الصّٰدِقِیْنَ﴾ نه و که سانه خوراکین له به جیه پتانی خوربه رستیوا له دورکه وتنه وه له قه ده غه کراوه کان ﴿وَالصّٰدِقِیْنَ﴾ راستگون و بهوایان بهو شتانه همه ی که خودا فرمائی پیکردون بیکن له هر کاریکی سهخت و گران ﴿وَالْمُتَّقِیْنَ﴾ گوپاپه ل و ملکه چن ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِیْنَ﴾ مالی خویان له پتی خودا بهخت ده کن بؤ که سو کارو مه ژاران و نه و که سانه ی که م ده ستن ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِیْنَ بِالْاَسْحَارِ﴾ همه مو پڑئی (سر له بهیان) له خوا ده پاپنه وه لییان خوش بی. نه م ده قه به لکه یه له سر پڑی پاپانه وه ی به ره بهیان، وتراوه: کاتی (یه عقوب) به منداله کانی وت: بهو زوانه له لای خودا داوای لیبوردن تان بؤ ده که م ﴿سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَکُمْ رَبِّیْ﴾ داوا کردنه که ی بؤ دواخستن بؤ کاتی به ره به بیان. له هر دو سه حیحه که و موسنه و سونه کاند هاتوه به شیوه یه کی تر له کومه لی له هاره له کانه وه، که پیغه مبه ری خودا ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِیْنَ﴾ فرموویته تی: (خودای مه زن همه مو شه ویک دیته ناسمانی دنیاو کاتی نواین سی به کی شه و ده مینی، دهه فرموویت: نایا که سی همه یه داوا بکاو خه لاتی بکه م؟ نایا که سی همه یه داوا بکات و داوا که ی بؤ جیه جی بکه م؟ نایا که سی همه یه داوای لیبوردن بکات و لی بیورم؟) له هر دو سه حیحه که شدا هاتوه له عایشه وه (به زای

^۱ فتح الباری (۱۳۳/۱)، مسلم (۵۲۱/۱)، ابوداود (۷۷/۲)، تحفه الاحوذی (۴۷۱/۹)، النسائی فی الکبری (۱۲۳/۶)، ابن ماجه (۴۳۵/۱)، أحمد (۴۸۷/۲).

خوای لا بی: پیغمبری خدا له هموو شه ویکا وتری کردوه له سهره تای (شهودا)، له ناره پاستیدا، له کوتاییدا، له بهره بیاندا و تیره کی کوتایی پیده هیتا).^۱ عبدوللای کوپی عومر له شهودا نویژی ده کرد، پاشان ده بیوت: ئه نافع، نایا بهره بیان هاتوو؟ نه گهر بیوتایه: به لای، دهستی ده کرد به دوعا و پاپانه وه هتا پۆژ ده بووه. (ئیینونه بی حاتم دیوایه تی کردوه).^۲

﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَالِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۱۸ إِنَّ إِلَهَ الْأَوَّلِ وَالْآخِرَةِ وَمَا اخْتَلَفَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرَةُ إِلَّا فِي مَبْدَأِ مَا جَاءَهُمْ أَوَّلُهُمْ بَقِيَّتُهُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝۱۹ فَإِنْ جَاءُوكَ فَقُلْ سَلَّمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ءَاسَلْتُكُمْ فَإِنْ أَسَلَمْتُمْ فَإِنْ أَتَمَمْتُمْ فَأْتُوا قَدْ أَتَمَمْتُمْ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِالْعَبَادِ ۝۲۰﴾

شایه تیدان له سهر ناسینی خودا به ته نیا

خودای مه زن شایه تی داوه، خودایش به سه بق شایه تی، چونکه خودا چاکترین و دادپه روه رترین و راستگر ترین شایه ته که شایه تی داوه و ده فرموویت: ﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۝۱۸ خودا خوای شایه تی داوه که هیچ که سێ جگ له خودا شیوای په رستن نیه، هموو دروستگراوه کان هی نه و نه بوندهی نه و نه نیازیان هه بهر هه یه. خودا پیویستی به هیچ شتی نیه. وهك له نایه تیکی تردا ده فرموویت: ﴿ لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝۲۰ به لام خودا شایه تی ته دات به وهی که بۆی ناردووی، به ناگاداری خوای په واتهی کردوو، فریشته کانیش شایه تی نه دهن، ته نیا خودا خوای به سه شایه تی بی. پاشان خودای گه وره شایه تی فریشته کان و زانا به ته مه که کانیشی خستۆته پال شایه تی خوای و ده فرموویت: ﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَالِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۱۸ خودا خوای ناگاداره و فریشته کانی و زانیانی به ئینسافیشی باش ده زانن که هیچ که سێ جگ له خودا شیوای په رستن نیه و هه خۆیه تی به دهسته لاتی له کارزان. ته مه پۆژ لیتنانیکی گه وره تاییه ته ده ربارهی زانیان لێره دا، نه و زانیانهی که هه میسه به ئینسافن له هموو کات و شویتیکدا. هه ده لێن: ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ

^۱ فتح الباری (۲/۵۶۴)، مسلم (۱/۵۱۲).

^۲ ابن ابی حاتم (۲/۱۴۵).

^۳ النساء (۱۶۶).

اَلْحَكِيْمُ ﴿۱﴾ که هیچ پسر تراویک نیه جگه له خودا که خاوهن توانایه کی زقر مه زنه و له کارزانه له گفتارو کردارو بهرنامه و برپاریدا.

ثاین ته نیا هر نیسلامه

﴿۱۱۰ اَلَّذِيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ اِلْسَلٰمٌ﴾ له لای خودا ثاین هر نیسلامه. ثمه ناگاداریه که له لاین خوداوه که هیچ ثاینی له لای شو له هیچ که سی قبول ناکریت جگه له ثاینی نیسلام، نه ویش شوین که وتنی بهرنامه ی شو پیغمبرانه یه له هموو کاتیکدا هتا دواين پیغمبریان که موحه مده (ﷺ) که خودا گشت پنگا کانی تری داخستوه، ته نیا له لای موحه مده وه (ﷺ) پنگای داوه، هر که سی گیشته لای خودا دوی په وانه کردنی شو به هر ثاینیکه وه جگه له شریعت که ی موحه مده (ﷺ) شو ثاینه ی لی وهرناگیری وه که خودای مه زن ده فرموویت: ﴿وَمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ اِلْسَلَامٍ دِيْنَا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾ وه هر که سی جگه له ثاینی نیسلام هر ثاینیکی تری هبی لی قبول ناکری. له م نایه ته شدا که ده فرموویت: ﴿۱۱۱ اَلَّذِيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ اِلْسَلٰمٌ﴾ ثاینی قبول کراو له لای خودا ته نیا نیسلامه و بهس. پاشان خودای مه زن باسی شو که سانه ده کات که یه کم جار کتیبیان بق په وانه کراو خودا بیانوی برین به په وانه کردنی پیغمبران و نارذنی کتیب بویان ده ستیان دایه نامه قی کردن له یه کتری هر بویه خودای گوره ده فرموویت: ﴿وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اَوْتُوا اَلْكِتٰبَ اِلَّا مِنْ بَدِلٍ مَا جَاءَهُمُ الْوَلٰهُ بَشِيْرًا يَّبْتِهَرُ﴾ دوو بهر کی نه که وته نثوان نه وانه ی که کتیبیان بق هاتبوو، دوی شو نه و نه بی که زانینی پاسته قینه یان بق هات، نه مهش هر له بهر شو نیره یی و نامه قیه بوو له نثوان خویاندا هه بوو. واته: نیره ییان به یه کتری ده برد له نثوان خویانداو نا کوکی ده که وته نثوانیان و له هق لایان نه داو بقو کینه یان له یه کتری هه لده گرت و پشتیان له یه کتری ده کردو له هیچ شتیگا قسه و کرداری یه کتریان قبول نه ده کرد، با قسه و کرداره کانیشی پاست و هق بوايه. پاشان خودای مه زن ده فرموویت: ﴿وَمَنْ يَّكْذِبْ بِآيٰتِ اللّٰهِ﴾ هر که سیکیش (به هر شیوه یه) له نیشانه کانی خودا حاشا بکات ﴿۱۱۲ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ﴾ با بزائن خودا له لپرسینه وه زقر به په له ده پرسیته وه له و حاشا کردنه یان و توله یان لی ده سین و سزایان نه دات له سر شو و دزایه تی کردنه یان بهرانبه ر کتیبه کی. پاشان خودای مه زن ده فرموویت: ﴿۱۱۳ اِنَّ حَاجِبَكَ فَعَلَّ اَسَلْتُ وَجْهِيْ لِلّٰهِ وَمَنْ اَتْبَعَنِيْ﴾ نه که ر کیشته له گل ده کن، تر هر بلنی: من له گل په یه وه کانم به دلی پاک پوومان کردوته خودا. واته: ته نیا خودا

ده پرستین به دلی پاک و خدا هاوه لی نیه و تاكو تهنایه و هاویه شو مندال و خیزانی نیه. نه وانه یزیه
 په پیره وی من ده کهن هر و ده لئین وهك خودای گه وره له نایه تیتیکی تردا ده فره موویت: ﴿قُلْ هَذِهِ
 سَبِيلُ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي﴾^۱ بلن: نه مه پنگای منه، هم خرم، هم نه و که سانه شو
 شونیم که وتوون (به به لگه وره) بز خواناسی بانگ ده کم.

نیسلام نایینی گشت خه لکویه و پیغه مبهرا (ﷺ) بز هه موویان ره وانه کراوه

پاشان خودای مه زن فره مانی داوه به بنده و پیغه مبهری خوی موحه مهرا (ﷺ) که خه لکی بانگ
 بکات بز پښانو ناینه که ی و داوا له نه هلی هره دوو کتیبه که که جووله که و مه سیحیه کان و
 نه خوینده واره کانیش که بت په رسته کانن که موسولمان بین و گوپیایه لی نه مه په یامه بن که خدا به
 نه و ناروویه تی ده فره موویت: ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَاسَلَمْتُكُمْ إِنِ اسَلَمُوا فَقَدْ اسَلَمُوا
 وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ﴾^۲ نه و که سانه شو که نه هلی کتیبین و به و که سانه شو که نه زانن، بلن: ناخو
 ئیوه شو وهك من خوتان هر به خدا سپاردوه؟ جا نه گهر خویان سپاردبو، نه و که وتونه ته سر
 پښکا، نه گهر پوویان لی و ده رگپای تر هر نه و نه ده ته له سره ره پابگیه نی. لپرسینه و هیان له لای خودایه و
 هر ده گه پښه و بز لای نه و، هر نه و که ویستی له هر که سی بوو پتی نشان نه دات و ویستیشی له
 هر که سی بی گومرای ده کات. له کارزانه و خوی چاک ده زانی چی ده کات. هر بزیه ده فره موویت:

﴿وَاللَّهُ بِمِصْرٍ بِالْبَصَادِ﴾^۳ خدا خوی شاره زای بنده کانیه تی. واته: خدا خوی ده زانی کی شایه نی
 پاسته پښیه و کښ شایه نی گومرایه. نه و خودایه که: ﴿لَا يَسْتَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾^۴ چی نه و
 بیکات ناشی پرسپاری لی بکری و نه وانن که به پرسپارین. نه مه ییش له بهر به زه می و له کارزانی خودا
 خویه تی. نه مه نایه ته وینه ی نه مه نایه ته ناشکراترین به لگن له سره گشتگیری په وانه کردنی پیغه مبهرا
 (ﷺ) بز هه موو خه لکی، وهك له ناینه که یه و دیاره و قورئان و فره مووده ییش له زور شوینا نامازه هیان
 پیکردوه، له و نایه تانه، خودای مه زن ده فره موویت: ﴿قُلْ يَكْفِيهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
 جَمِيعًا﴾^۵ بلن: نه ی خه لکینه بزانشن من پاسپارده ی خودام بز لای هه مووتان. هره وها ده فره موویت:

^۱ یوسف (۱۰۸).

^۲ الانبیاء (۲۳).

^۳ الاعراف (۱۵۸).

﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾^۱ پاکو بی عیبی بق خودایی که نام
 فوقانی (قورنانهی) بق عبدی خوی ناردوته خوار، تا ببیته هوی ناگاداری بق هموو خه لکی جیهان.
 له هردوو سه حیحه که و سونه نه کانی تریشدا هاتوو که گه یشتوته پلهی تهواتور به چندنین پروداو که
 پیغمبری خودا نامه کانی خوی ناردوو بق پاشاو سرۆکه کانی دنیا له نهوی ئادم له عه ربو
 عه جم و نه ملی کتیب و نه وانهش نه خوینده وارن به پیتی نو فرمانهی که خودا پیتی داوه له و
 باره یوه.^۲ عه بدو ره زاق پیوایهتی کردوه له موعه مه ره وه له هه مامه وه له نه بو هوره یروه له
 پیغمه یروه (ﷺ) که فرموویه تی: (سویند به و که سهی گیانی منی به دهسته هیچ که سی له م
 نومه ته گویی له من نابی. جووله که بی یا گاور، پاشان مردبی و بیوای به وه نه هینایی که من پیتی
 ره وانه کراوم مه گین نه وه له خه لکی ناو ناگره)^۳ موسلیم پیوایهتی کردوه. وه فرموویه تی: (ره وانه
 کراوم بق سوورو ره شیشی) فرموویه تی: (پیغمه ی و یا بووه هه ره وانه کراوه بق هۆزه کهی خوی
 به تاییه تی. من ره وانه کراوم بق خه لکی به گشتی).^۴

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ بَأْمُرُوا
 بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبِئْسَ مَا يَكْسِبُ الْإِنْسَانُ﴾^(۱۱) أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرٍ ﴿۱۲﴾

زهی جووله که له سه ره خوانه ناسی و گوشتی پیغمه یه ران و بیوا چاکان

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقٍّ﴾^۱ نه و که سانهی له نیشانه کانی خودا
 حاشایان کردو پیغمه یه ره کانی خویان (به خوت و خردایی) ده گوشتن. خودای گه وره لیره دا
 سه رکونهی نه ملی کتیب ده کات به وهی که پیتی مه لسان له تاوان و خراپه کاری و حاشا کر دنیان له
 پیغمه یه ره کانیان و بیوا نه کردنیان به نیشانه کانی خودا هه ره له دیرزه مانه وه و نیستاش که
 پیغمه یه ره کانیان ناگاداریان کردون لیان. له بهر فیز زلی و لاساری و خو به زل زانین به رانه به به هق به
 شووره بیان داده نا که شوینی بکه ون، له گه ل نه ویشدا چندنین پیغمه یه ریشیان گوشت کاتی که
 به یامی خودایان پی ده گه یاندن، به بی نه وهی هیچ خراپه و تاوانیکیان ده ریاره یان کردبی. ته نیا نه وه

^۱ الفرقان (۱).

^۲ فتح الباری (۴۲/۱)، مسلم (۱۹۹۳/۴).

^۳ مسلم (۱۳۴/۱).

^۴ مسلم (۳۷۰/۱)، البخاری (۳۳۵).

نہی کہ بانگیان دہ کردن بق سر پتی پاست ﴿وَقَتُلُوا زَيْنَ ابْنِ جَحْشٍ يَتِيمًا الَّذِي يَدْعُو بِالْقِسْطِ مِنَ
النَّاسِ﴾ نہوانہ شیان دہ کوشت کہ فرمانی چاکہ یان بہ خہ لکی نہدا۔ نہمہ نہویہ پی حق بہ زل زانیان
بوو، وہک پیغہ مہری خودا (ﷺ) فرمویہ تی: (حق بہ زل زانی ورنہ گرتنی ہہ قو بہ کم زانی
خہ لک) ہر بڑیہ کاتی خویان بہ زل زانی بہ رنہر بہ حق و فیزیان کرد بہ سر خہ لکدا خودای
گہ ورنہ پیش ہر بہو شیوہ مامہ لہی لہ گہ لا کردن لہ دنیا دا بہ سووکی و پسوایی و لہ پڑی قیامہ تیشدا
بہ جہزہ بہی توندو نابوہر۔ وہک دہ فرمویہ تی: ﴿فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ مژدہ یان بدہی بہ
جہزہ بہی پیر بہ ژان۔ پاشان خودای مہ زن دہ فرمویہ تی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنَ النَّصِيرِ﴾ نہوانہ لہ دنیا و قیامہ تدا ہر کاری بکن بہ فہر
دہ پی و ہیج کہس بہ ہانایانہ وہ نایہ۔

﴿أَنزَلَ إِلَى آلِ لَيْثٍ أَوْثًا ضَيْبًا مِنَ الْكَتَابِ يُنَادُونَ لِي كُتِّبَ أَوْ لِيَحْكَمْ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ
مُعْرِضُونَ﴾ (۱۲) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَمَسَّكَ النَّارُ إِلَّا أَتَانَا مَعْدُونَتٌ وَعَرْفٌ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ (۱۱)
لَکَیْفَ إِذَا جَعَلْنَاهُمْ يَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوَعَيْتَ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (۱۰)
زمی لہ لہی کتیب لہ سر پازی نہ بولیان بہ کتیبی خودا

﴿أَنزَلَ إِلَى آلِ لَيْثٍ أَوْثًا ضَيْبًا مِنَ الْكَتَابِ يُنَادُونَ لِي كُتِّبَ أَوْ لِيَحْكَمْ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ
مُعْرِضُونَ﴾ حق تق بینیت، نہو کہسانہی کہ لہ کتیبی نیمہ دا بہ شیکیان پی گہ یشتبوو۔ خویان و تیان:
بہ ہر ہریائی خودا پیدا نیمہ پازین، کہچی ہہ ندیک لہوانہ پی پازی نہ بوون۔ خودای مہ زن لیرہ دا
ناہ زانی خوی دہردہ ہی دہریارہی گاودو جوولہ کہکان، وہک خویان دہ لئین بہو کتیبانہی کہ بویان
ہاتوہ کہ تہورات و ٹینجیلہ۔ کاتیکیش داوایان لی بکری کہ گویراہی فرمانی خودا بکن بہ پی پی نہو
کتیبانہ کہ بویان ہاتوہ کہ شوین۔ کہوتنی موہہ مہدہ (ﷺ) کہچی پشت ہہلدہ کن بہ پی پازی
نابن۔ نہمہ نہویہ پی ناہ زانی دہرین و سہرکونہ کردنیانہ لہ سر نہو لاساری و ذرایہ تی کردنیان۔
پاشان خودای گہ ورنہ دہ فرمویہ تی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَمَسَّكَ النَّارُ إِلَّا أَتَانَا مَعْدُونَتٌ﴾ چونکہ
نہمانہ دہیانوت: نیمہ نہ گہر ہشانخہ نہ جہنم، چہند پڑیک زیارتی پی ناچی، ہزگار دہبین۔ نہوی
کہ پالی پیوہ دہنی و بویرانہ ذرایہ تی ہق دہکن و درق ہلہ ستنیانہ بہ دہم خوداوہ کہ دہ لئین: نیمہ

چهند پڙيڪ نبي سزا نادرين. واته: ته نيا جهوت پڙ له ناو ناگرا سزا نه درين، هر له باتي هه زار سال له دنيا دا يڪ پڙ سزا نه درين. له پيشه وه له سورتي به قهره دا ته فسيري نه مه Kraue. پاشان خوداي مه زن دهه رموويت: ﴿وَعَزَّزْنَاهُمْ بِدِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ به و درويه بئ ثابني خويان هه ليا ن به ست، خويان پئ خه له تاندوه. كه به ناگر سزا نادرين چهند پڙيڪ نبي. نه م قسه يه هر خويان هه ليا ن به ستوه. خودا هيچ به لينيكي پئ نه دا ون، به لكو هر هه شه يان لي ده كا و دهه رموويت: ﴿كَيْفَ إِذَا

جَمَعْنَاهُمْ يَوْمًا لَا رَبَّ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ جا كه نه و پڙه ديت جي ده كن، كه بيگومان هر وه دي ديت وه مويا ن كوده كه ينه وه، هر كه س هر جي كرده ديت وه پئي و ناهه قئ له كه س ناكري؟ واته: له و پڙه دا حاليا ن چونه كه دريان به دم خودا وه كرده و به پيغه مبه ره كي نه كرده و پيغه مبه ران و پيا و چاكان و زانا ياني خويان كوشتوه كه فرمانيان ده كرد به چا كه و پيگريان ده كرد له خراپه. خوداي مه زن پرسيا ريان لي ده كا ت له باره ئ هوانه وه هه موو. ليپرسي نه وه يان له كه لا ده كا ت و توله يان لي ده سيني له سه ري هر بويه دهه رموويت: ﴿كَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ يَوْمًا لَا رَبَّ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾.

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ يَبْدُوكَ الْعِزَّ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْفَعُ مَن تَشَاءُ بِمَنِّكَ حَسْبُكَ ﴿٧﴾﴾

پښمايي بوشوكرانه بڙيري

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ﴾ بلي: خودايه، نه ئ خاوه ن هيزو ده ستلا ت هر كه س خوت به وي ده ستلا تي پئ نه ده ئ و كي ش خوت هه زكي ده ستلا تي لي ده ستيني، هر كه سيش ريز لي بگري و هر كه سيش زه بوون بكي خوت ده يزاني. واته: نه ئ موحه ممد (ﷺ) په روه ردا گارت زور مه زن پاگرو و سو پاس گوزاري به و كار هكانت گشت بسپيره به خودا و هر پشت به و بيه ست و بلي: نه ئ خودايه هر ت تو به ره به خشي و هر توش ده يگري ته وه. هر چيت بوي ده يكي و، هر چيش تو نه ته وي نابي، نه م نايه ته پښمايي و ناكاداري تي دا يه بئ شوكر كردي به ره ره كاني خودا له سه ر پيغه مبه ره كي و (ﷺ) نه م نوممه ته ئ، چونكه خوداي گوره پيغه مبه ري ته گوتيا يه وه له نه وه ئ نيسرا ئيله وه بئ لاي پيغه مبه ري كي عره بي قوره يشي خه لكي مه ككه كه نه خوئينده وار بوو، كه دواين پيغه مبه ره و په وانه Kraue بئ گشت مرقو

جنتکه که هرچی چاکه کانی پیش خوی تیا ویدی هیناوه و کورکردنه وه تنیدا، له گه ل نه وه یشا
 چندین تاییه تمه ندی پیداوه که به هیچ پیغمبره یکی تری نه داوه له پیغمبره کانی خوی. له زانیاری
 ده باره ی خوداو شهریه ته که یو ناگادارکردنی له و شته نادیارانه ی پیشوو نه وانه شی که له مه و به دوا
 دین. ده رخستنی پروداوه کانی پوژی قیامت بژی و بلوکردنه وه ی نوممه ته که ی له سر زه میندا له
 پوژمه لاتوه هتا پوژتاواو سرخستنی ناینه که ی به سر گشت ناینه کان و شهریه ته کانی ترا. برده وام
 سه لامو ستایش له سر پیغمبره ی خودا بی (ﷺ) هتا پوژی قیامت، هر بویه خودای مه زن
 ده فهرمویت: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ﴾ ئی موحه مه مد (ﷺ) بلی: خودایه، ئی خاوهن هینو
 ده سته لات، هر خوت خاوهن توانای ده باره ی دروستکراوه کانت، هرچیت بوی ده یکه ی. وه ک چون
 خودا به ره ره چی نه و که سانه ی داوه ته وه که ده ست ده خه نه کاره کانی و ده فهرمویت: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ
 هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْفَرِیْقَتَیْنِ عَظِیْمٍ﴾^۱ و تیان: بۆ ئه م قورئانه بۆ پیاویکی به پوژو قه دری ئه م دوو
 شاره نه هاته خوار؟ خودای مه زن وه لامیان نه داته وه ده فهرمویت: ﴿وَرَحِمَتْ رُؤُوسَهُ﴾^۲ نایا نه وان
 به زه یی په روه ردگاری تو دابهش ده کن؟ واته: ئیمه کاروباری دروستکراوه کانمان به پوژه ده به یین
 مه رچونی بمانه وی، بی پگری و پالپشتی هیچ که سی و کاره کانمان پره له کارزانی له و باره ی وه. ئا به و
 شیوه یه پیغمبره یی خه لات ده که یین به و که سه ی مه یلمان لیتی بی. وه ک ده فهرمویت: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ
 حَيْثُ یَجْمَلُ رِسَالَتُهُ﴾^۳ خودا خوی باشت ده زانی چ که سی بۆ پیغمبره ی مه لده بژی. وه
 ده فهرمویت: ﴿أَنْظُرْ کَیْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾^۴ به وانه، چون هه ندیکامان له چاو هه ندیک
 سرخستوه. پاشان لیره دا ده فهرمویت: ﴿تُولِیْجُ الْآیْنَ لَیْلٍ فِی النَّهَارِ وَتُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِی الْآیْلِ﴾^۵ شه و ده خه یه
 ناو پوژه وه و پوژیش ده خه یه ناو شه وه وه. واته: له نوژی شه و مه لده گری ده یخه یه سر پوژو وه ک
 به کیان لی ده که ی و پاشان له پوژ ده گری و شه وی پی زیاد ده که ی، به و شیوه یه شه و پوژ که م زیاد
 پی ده که ی چوار فسه که به هارو هاوین و پایزو زستان په یدا ده بیت. ﴿وَتُخْرِجُ الْآیَّ مِنَ الْآیَّتِ
 وَتُخْرِجُ الْآیَّتِ مِنَ الْآیِّ﴾^۶ زیندوو له مردوو درده خه ی و مردوو له زیندوو دردی نی. واته: دانه ویله له

^۱ الزخرف (۳۱).^۲ الزخرف (۳۲).^۳ الانعام (۱۲۴).^۴ الاسراء (۲۱).

کشتوکال دهر دینو و کشتوکالیش له دانه و یله دهر دینو و له دهنکه خورما خورما دهر دینو و له خورمایش دهنکه خورما دهر دینو. خواناس له خوانه ناس و خوانه ناس له خواناس دهر دینو و هیلکه له مریشک و مریشک له هیلکه دهر دینو. هر بهم شیوه به له شته کانی تریشدا دهیکه. ﴿وَتَرْزُقْ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ هرکه سنی خوت بته وی بی هه ژمار بژیوی پی نه دهی. واته: هرکه سنی مه یلت لی بی نه و نه سامانی پی نه دهی له توانیدا نه بی هه ژماری بکا. هرکه سیش مه یلت لی بی نه و نه هه ژاری دهکی که هیچ شک نابات بژیوی خوی پی دهرکات، نه مه یشت له تواناو دهسته لات و دادپه روهری له کارزانی خوته.

﴿لَا يَخْذِبُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أُولِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ

تَسْتَفْعُوا مِنْهُمْ نَفْسَهُ وَيَحْذَرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ (۱۸)

پێگهی له دوستایه تی کردنی بته رستان

خودای مه زن ده فهرموویت: ﴿لَا يَخْذِبُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أُولِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ باوه پداران، با جگه له باوه پداران نه گرن به دوست. خودای گه و ره پێگهی کردوه له عهده خاوهن باوه پره کانی که خوانه ناسان بکه نه دوستی خویان و واز له موسولمانان بپینو له ژیره وه دوستایه تی له گه له خوانه ناساندا بکه نه. هه ره شه له و که سانه ده کات کاری و ده که نو ده فهرموویت: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾ نهی کۆمه لی خاوهن باوه پان مه به نه دوستی دوژمنانی من و خوتان. ئێوه دوستایه تی خوتان به وانه پاده گه به نن. هه تا ده گاته. ﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾^۱ نهی له ئێوه نه و کاره بکات، پێگهی پاستی لی تیکچووه. هه روه ها ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أُولِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾^۲ نهی کۆمه لی خاوهن باوه پان جگه له خاوهن باوه پان مه به نه دوستی خوانه ناسان، ئایا ئێوه ده تانه وی به لکه به کی به ناشکرای دژی خوتان بدن به خوا؟ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أُولِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾^۳ نهی کۆمه لی خاوهن باوه پان مه به نه دوستی نه م گاروو

^۱ الممتحنة (۱).

^۲ النساء (۱۴۲).

^۳ المائدة (۵۱).

جوهله كانه، با نهوان دوستي يه كتر بن. هر كه سنيكش له نيوه بيته دوستيان، نهويش لهوان ده زميردري. نوای نهوه كه خودای مه زن باسی دوستايه تي خاوهن باوه پان ده كات بق يه كتری له نيوان عه ره به كچه ريه كانو خاوهن باوه په كچه ريو نه نساړه كان ده فهرموويت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَهْدِهِمْ

أُولَئِكَ بَعْضٌ أُولَئِكَ فَتَعْلَمُوهُ إِنَّكُمْ فَتَنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾^۱ بهرې خوانه ناسانيش دوستي نزيكي يه كترين، نه گهر نيوه (وهك من بيم وتوون) په فتار نه كن پشيو وي خرابي ي نذر له م سهر

زه مينه پوو نه دات. پاشان خودای مه زن ليره دا ده فهرموويت: ﴿لَا أَنْ تَسْتَفُوا مِنْهُمْ تَفَنَةً﴾ جا مه گين لييان بترسو له ناچارى پتيان بلين: نيمه دوستي نيوه ين. واته: مه گين له هه ندي ولاتا يان هه ندي كاتا له بهر ناچارى لييان بترسن. نهويش به شيويه كي سه رزاره كي بي و له دلا خوشتان نه وي نو پقتان لييان بي. وهك بوخاري گتپاويه ته وه له نه بوده دانه وه كه ده لين: (نيمه پنده كه نين به پوي كومه ليكا كه چي دله كانمان نه فرينيان ليده كات).^۲ هه سن وتي: نو خو پاراستنه هه تا پوژي قيامه ته.

پاشان خودای مه زن ده فهرموويت: ﴿وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ خودا ده يه وي به پاستي هر له و بترسن. واته: خاوهن باوه پان هر له ده ستلا ت و سزاي نو بترسو و دوزمني خودا نه كه نه دوستي خويان و دزايه تي دوستاني نه كن. پاشان ده فهرموويت: ﴿وَلِلَّهِ الْغَنِيُّ﴾ پاشه پوژتان بولاي خودايه. بق لاي نو ده گه پينه وه و هر كه سه و له سهر ناكارى خوي پاداشتي نه دري ته وه.

﴿قُلْ إِنْ تَحْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُشُّوهُ بِمَا تَتْلُوا وَاللَّهُ عَلِيمٌ كُلِّ شَيْءٍ وَفَوَيْدٍ﴾^(۱۱) يوم تجد كل نفس ما عولت من خير تحضرا وما عولت من سوء تود لو أن بينها وبينه: أمداً بعيداً ويحذركم الله نفسه، والله رءوف بالعباد﴾^(۱۲)

خودا دهماني بهوي له ناو دلدايه و كرداري گشت به ندمكاني له پوژي قيامه تدا ناماده ده كات و دهري ده خات

خودای مه زن ده فهرموويت: ﴿قُلْ إِنْ تَحْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُشُّوهُ بِمَا تَتْلُوا وَاللَّهُ عَلِيمٌ كُلِّ شَيْءٍ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ بلتي: نهوي و له دل تاندايه نه گهر بيشار نه وه يا ده ريخن، خودا ده ميزانو و هر چيه كيش له ناسمانان و زه ميندايه. خودای گه وړه عه بده كاني ناگدار ده كاته وه كه هر چي بشار نه وه له دل يانداو هر چيش ده ريخن ده زاني. چونكه خودا هيچ شتيكي لي ون نابي و ناگاي ليه تي و له هر كات و

^۱ الانفال (۷۲).

^۲ فتح الباري (۱۰/۵۴۴).

شوینیکا له ئاسمانه‌کان و زمیندا به ئەندازی گەریله‌یه بێ یان بچوکتیش له هه‌موو کیشوهره‌کاندا و له‌ناو ده‌ریاو کێوه‌کانیشدا ﴿وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ خودا ئاگاداره‌ و توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کا هه‌یه. ئەمه ئاگاداریه‌که له‌لایه‌ن خوداوه ده‌ریاره‌ی عه‌به‌ده‌کانی که ده‌یانترسی‌نی و داوایان لی ده‌کات که هه‌ر له‌و بترسن بۆ ئەوه‌ی ئەو کارانه‌ نه‌که‌ن که خودا پێگه‌ری لی کردوون و لێیان پره‌نجی. چونکه خودا ئاگاداری هه‌موو شتی‌کیانه‌ و ده‌توانی زوو تۆله‌یان لی بسی‌نی. خو ئەگه‌ر مۆله‌تی هه‌ندیکی ئەدات و زوو تۆله‌ی لی ناسی‌نی. بۆ ئەوه‌یه زیاتر له‌ تاواندا پۆیج، پاشان زۆر به‌ توندی ده‌یانگری و سزایان ئەدات. هه‌ر بۆیه دوا‌ی ئەوه ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا﴾ له‌و پۆژهدا که هه‌موو که‌س کرده‌وه‌ی خۆی چاکو خراپ له‌به‌ر چاوی خۆی ده‌بینی. له‌ نایه‌تی‌کی تری‌شدا ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿يَبۡتَغُوا۟ الْاٰمَنَۃَ يَوْمَۡمَۡ بِمَا قَدَّمُوا۟ وَاٰمَنَۃً﴾^۱ له‌و پۆژهدا مۆله‌ی هه‌والی پێده‌دری، چی پێشه‌کی به‌زێ کردووه‌ و چیشی له‌ دوا به‌جێ ماوه. واته: ئەوه‌ی له‌ ئاکاری چاک کردبیتی ده‌بینی و دلخۆشی ده‌کات و ئەوه‌یش له‌ خراپه‌کانی ده‌بینی غه‌مگین و دلگرانی ده‌کات ئاوا‌ته‌خوازه‌ ئەو کردارانه‌ می ئەو نه‌بوا‌یه‌ و لێیه‌وه‌ بووربوا‌یه. وه‌ک ده‌لێت به‌ شه‌یتانه‌ی که له‌ دنیا له‌گه‌لی بووه‌ و ئەو هه‌لی ناوه‌ ئەو کاره‌ ناپه‌سه‌ندانه‌ بکات، وه‌ک خودای مه‌زن ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿بَلَلِیْتَ بَیۡنَی وَبَیۡنَکَۢمۡ بَعۡدَ الْمَشْرِقَیۡنِ فَبَسَّۤ الْقَرِیۡنَ﴾^۲ خۆزگه‌ ماوه‌ی ئێوان من و تو به‌ ئەندازه‌ی ئێوان خۆره‌لات و خۆرئێش له‌یه‌کتر بوور بوا‌یه. پاشان خودای گه‌وره‌ هه‌ره‌شه‌ی زۆر توندیان لی ده‌کات و ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿وَيَحۡذَرُکُمۡ اللّٰهُ نَفۡسُهُ﴾ هه‌ر ده‌بێ له‌به‌ر خودا خۆتان بپاریزن و له‌ تۆله‌ی ئەو بترسن. پاشان خودای مه‌زن فه‌رمان ده‌کات به‌ بنده‌کانی نابی له‌ سۆزو به‌زه‌یی ئەو بێ ئومید بن ﴿وَاللّٰهُ رَءُوفٌۢ بِالۡاَوۡبَادِ﴾ خودا به‌رانبه‌ر به‌ عه‌به‌ده‌کانی خۆی دلۆفانه. حه‌سه‌نی به‌سه‌ری وتی: له‌ سۆزو به‌زه‌یی خودایه‌ که عه‌به‌ده‌کانی ده‌ترسی‌نی له‌ خۆی، که‌سانی تری‌ش هه‌ر وایان وتوووه‌^۳ واته: دلۆفانه به‌رانبه‌ر عه‌به‌ده‌کانی و پێی خۆشه‌ له‌سه‌ر راسته‌بێ و نایه‌ تێرو ته‌واوه‌که‌ی ئەو بپۆن و شوینی پێغه‌مبه‌ره‌ به‌پێژه‌که‌ی ئەو بکه‌ون.

﴿قُلْ اِنْ كُنۡتُمْ تُحِبُّوۡنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوۡنِیۡ یُحِبِّکُمۡ اللّٰهُ وَیَغۡفِرْ لَکُمۡ ذُنُوبَکُمۡ وَاللّٰهُ غَفُوۡرٌ رَّحِیۡمٌ ﴿۳۷﴾ قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ

وَالرَّسُوۡلَ ؕ اِنْ تَوَلَّوۡا۟ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا یُحِبُّ الْکٰفِرِیۡنَ ﴿۳۸﴾﴾

^۱ القيامة (۱۳).

^۲ الزخرف (۲۸).

^۳ الطبري (۲۰۲/۶).

خوشه‌ويستی خودا له شويئكه وئتي پيغه‌مبه‌رمكه يه‌تي

ئەم ئايەتە پيرۆزە دانوهری دەکات دەرياره‌ی ئەوانە‌ی که دە‌لێن خودايان خوش دەوئ، بە‌لام لە‌سەر ئەم پيرۆه‌ی موحه‌ممەد (ﷺ) بە‌پيرۆه ناپۆن ، دە‌فەر‌مووئت که ئەوانە پاست ناپۆن لە‌و قسه‌يه‌دا دە‌يکه‌ن هه‌تا شويئ شه‌ريعه‌تی موحه‌ممەد (ﷺ) نه‌که‌ون که ئايینی ئەو پيغه‌مبه‌ره‌يه له گفتارو کردارو گشت هه‌لسو که‌وتی‌کیاندا، وه‌ک له‌ فەر‌مووده‌ی سه‌حیحا هاتوو له‌ پيغه‌مبه‌ری خوداو (ﷺ) که دە‌فەر‌مووئت: (هەر کسێ هەر کارێ بکات فەر‌مانی ئێمه‌ی لە‌سەر نه‌بێ ئەو کاره وه‌رنه‌گیراوه) هەر بۆیه خودای مه‌زن دە‌فەر‌مووئت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ بلي: ئێوه ئە‌گەر خوداتان خوش دە‌وئ، شويئ من که‌ون هه‌تا خوداش ئێوه‌ی خوش بوئ. واته: زياتر له‌وه‌تان دە‌ست ده‌که‌وئ، که خوشه‌ويستی خودايه‌ بۆتان. هه‌سه‌نی به‌سری و کسانێ تریش له‌ زانايانی پيشينه‌ ده‌‌لێن: هه‌ندێ کس وتی‌انه خودامان خوش دە‌وئ، خودای گه‌وره تاقی کردو‌نه‌توه به‌م ئايەتە پيرۆزە که دە‌فەر‌مووئت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ ئێوه ئە‌گەر خواتان خوش دە‌وئ، شويئ من بکه‌ون هه‌تا خوداش ئێوه‌ی خوش بوئ. ۲ پاشان خودای مه‌زن دە‌فەر‌مووئت: ﴿وَيُغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ له‌ گونا‌ه‌يشتان ببوئ و دياره‌ خودا خه‌تا به‌خش و دلقا‌نه. واته: به‌ شويئ که‌وتنی ئەو پيغه‌مبه‌ره‌و (ﷺ) نارێنی ئەو تووشی ئەو هه‌موو خێرو به‌ره‌که‌ته‌ دێن. پاشان خودای مه‌زن فەر‌مان ده‌کات به‌ هه‌موو خه‌لکی به‌بێ جيا‌وازی ده‌فەر‌مووئت: ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ بلي: ده‌بێ به‌رفه‌رمانی خودا و پيغه‌مبه‌ره‌که‌ی بن، جا ئە‌گەر له‌ فەر‌مانی ده‌رچوون، نیتێ خوانه‌ناسانی خوش ناوئ. ئەم ئايەتە به‌‌لگه‌يه لە‌سەر ئە‌وه که لادان له‌ پێگه‌ی ئەو خوانه‌ناسيه، خودايش په‌وه‌شتی خوانه‌ناسی خوش ناوئ، هه‌رچه‌نده ئەو که‌سه وایزانی که خودای خوش دە‌وئ و لێی نزیک ده‌‌بیته‌وه. هه‌تا شويئنی ئەو پيغه‌مبه‌ره نه‌خوێنده‌واره که دوا‌ين پيغه‌مبه‌ره‌و (ﷺ) په‌وانه‌ کراوی خودايه بۆ مرقو و جنۆکه نه‌که‌وئ. که گشت پيغه‌مبه‌ران، به‌ پيغه‌مبه‌ره موره‌سه‌له‌کانیشه‌وه له‌ زه‌مانی ئەوا بوونايه ده‌بوو شويئنی بکه‌ون و گوێرايه‌لی فەر‌مانیان بکردايه‌ و شويئنی شه‌ريعه‌ته‌که‌ی بکه‌وتنايه. وه‌ک به‌و زمانه ئەو باسه‌ دیت له‌م ئايەت‌دا که خودای گه‌وره دە‌فەر‌مووئت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ﴾ ۳ (بیتنه‌وه بێر) ئەو کاته خودا په‌يمانێ به‌ست له‌گه‌ڵ پيغه‌مبه‌راندا.

۱ فتح الباري (۲۵۵/۵).

۲ ابن أبي حاتم (۲۰۵/۲).

۳ آل عمران (۸۱).

﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّتًا بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

هه لڙاردگان له خه لکي سهر زمين

﴿اللَّهُ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ ناده مو نوح و نه توهی ئیبراهیمو نه وی عیمران. له لاین خوداوه له ناو خه لکي هه موو جیهان هه لڙاردن، خودا زیاتر پښی له وان نا. هه موو لایان سهر به یه کنو خودا بیسه رو ناگاداره. خودای مه زن باسی نه وه ده کات که هم پیغه مبه ریه تی هی له ناو خه لکي هه موو جیهاندا هه لڙاردوه. سهر تا ناده می هه لڙاردوه (سه لامي خوی لی بی)، به دهستی خوی دروستی کړوه. له گیانی خوی کړوه به به ریداو فریشته کان سوژده یان بق بریدوه ناوی هه موو شتیکی لیر کړیدوه. له به هشتیش نیشته جی کړوه، پاشان له به هشت داییه ژانده، له به له کارزانیه که خوی ده یزانی. نوو حیثی هه لڙاردوه (سه لامي خوی لی بی) کړوویه تی به یه که مین پاسپاردهی خوی له سهر زه میندا، کاتی که خه لکي ده ستیان دایه بته رستی و شریکیان بق خودا دانا بی نه وهی هیچ به لگه یه کیان به ده ستوه بی. نوای نه وه که ماوه یه کی ږد برده وام بوون له سهر بته رستی، خودا توله ی له هوزده کی بق سنده وه که به شوو به ږدو به نه پنی و به ناشکرا بانگی ده کړدن که واز له بته رستی بیتن، به لام نه وان زیاتر سوو بوون له سهر بت په رستی و له نوح پیغه مبه ر (سه لامي خوی لی بی) هر دوورده که وتنه وه، نوو حیثی نوای لی کړدن، خودایش هه موویانی نوقی ناو کړدن و خنکاندی. هیچ که سیان لی پژگار نه بوو جگه له وانه ی شوینی نه واینه که وتبوون که نه وای هینا بوون. نالی ئیبراهیمیشی هه لڙارد له وانه که وره ترین که س له ناو مړوډاو دواين پیغه مبه ر که موحه مده (ﷺ) هه روه ها نالی عیمران. مه به ست به م عیمرانه باوکی مبه ریه می دایکی عیسا (سه لامي خوی لی بی) چونکه عیسا له نه وهی ئیبراهیمه (سه لامي خویان لی بی) وه که له سورته نه نعامدا خوا مه یلی لی بی باس ده کړین.

﴿إِذْ قَالَتْ أَمْرًا عِمْرَانُ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بطني مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا

بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾

به سهرهاتی له دایک بوونی مبه ریه م

هم ژنی عیمرانه دایکی مبه ریه (سه لامي خوی لی بی) ناوی حهنه ی کچی فاقوزه. موحه مده ی کوپی نیسحاق وتی: دایکی مبه ریه ژنیک بوو مندالی نه ده بوو. ږدنی بالنده یه کی بیبی به ده نوکی

خواری نه‌دا به بیچوه‌کی، حزی له مندان کرد، پاراپوه له خودا که مندالیک خه‌لات بکات، خودای مه‌زن دلاوای لی وه‌رگرت. هاوسه‌ره‌کی سه‌رجیی له‌گه‌لا کرد سکی بوو، که زانی سکی بووه نه‌زری کرد که نازادی بکا. واته: هه‌میشه خه‌ریکی خواناسی بی‌تو خزمه‌تی قودسی پی‌روژ بکات. وه‌ک خودای مه‌زن ده‌فرموویت: ﴿إِذْ قَالَتْ أَمْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَنَزَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ کاتی که ژنه‌کی عیمران وتی: ئه‌ی په‌روه‌ردگاری من نه‌و منداله‌ی که وتۆته سکی منه‌وه، من نه‌زری تۆی ده‌که‌م، به‌هیوام لیم قبول بکی، بیسه‌رو ناگادار هه‌ر تۆی. واته: تو لاله‌که‌م ده‌بیسی و ناگات له‌ نیه‌تمه، له‌و کاته‌دا نه‌ی ده‌زانی چی له‌ناو سکی دایه: نیره یان می‌یه؟ پاشان خودای مه‌زن ده‌فرموویت: ﴿فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَئِنَّكَ كَالْآلِنِ﴾ ئه‌وسا که باره‌کی دانا، وتی: ئه‌ی په‌روه‌ردگاری من، نه‌وا من مینهم بووه (خودایش چاکتر ناگاداره له‌وه‌ی بوومه) دیار کچیش وه‌ک کوپ نیه. واته: له‌ هیزو توانادا بق خواپه‌رستی و خزمه‌تکردنی قودسی پی‌روژ ﴿وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ﴾ من ناوم لی ناوه‌ مه‌ریه‌م. ئه‌م نایه‌ته به‌لگه‌یه له‌سه‌ر دروستی ناوانان له‌ پۆزی له‌دایک بووندا. وه‌ک له‌ ده‌قه‌که‌وه‌ دیاره‌و شه‌ری پێش خۆشمانه‌و فرموده‌یش له‌ باره‌یه‌وه‌ هاتوه‌ که پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فرموویته‌ی: (ئه‌ممه‌و من مندالیکم له‌دایک بووه، ناوم نا به‌ ناوی باوکمه‌وه‌ ئیبراهیم) له‌ هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌دا هاتوه‌. دیسان له‌ هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌دا هاتوه‌.^۱ که نه‌نسی کوپی مالیک براه‌ی بره‌وه‌ بق لای پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) کاتی که دایکی بووی (به‌ خورمایه‌ک ده‌می شیرین کردوه‌و ناوی ناوه‌ عه‌بدوللا) هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌ ناوی مندالی تریش نراوه‌ له‌ پۆزی له‌دایک بووندا. به‌لام فرموده‌که‌ی له‌ هه‌سه‌نی به‌سریه‌وه‌ له‌ سه‌موره‌ی کوپی چونده‌به‌وه، که پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فرموویته‌ی: (هه‌موو مندالی (که له‌دایک ده‌بی) بارمه‌ی (عه‌قیقه‌که‌یه‌تی) له‌ پۆزی هه‌وته‌مدا پۆی سه‌رده‌په‌ی و ناوده‌نزی‌تو سه‌ریشی ده‌تاشری) ئیمامی ئه‌حمه‌دو زانایانی تری فرموده‌یش هه‌تاویانه‌^۲ تیرمیزی به‌ سه‌حیعی داناوه‌. خودای مه‌زن باسی مه‌ریه‌م ده‌کات که وتویه‌تی: ﴿وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذَرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ مه‌ریه‌م و نه‌وه‌که‌یشی که عیسیایه‌ سپارد به‌ خودای مه‌زن له‌ شه‌پی شه‌یتان، خودایش دلاوای لی وه‌رگرت. وه‌ک عه‌بدوه‌زاق په‌یویه‌تی کردوه‌ له‌

^۱ فتح الباری (۳/۳۰۶)، مسلم (۴/۱۸۰۷).

^۲ فتح الباری (۹/۵۰۱).

^۳ احمد (۷/۵)، ابوداود (۳/۲۵۹)، تحفه‌ الاحوذی (۵/۱۱۵)، النسائی (۷/۱۶۶)، ابن ماجه (۲/۱۰۵۷)،

فرموده‌یه‌کی هه‌سه‌نه.

نه بوهوره بیره وه وتی: پیغمه مبری خودا (ﷺ) فرموویته: (هیچ مندالتیک له دایک نابیی مه گین شه یتنان دهستی لی دوهو شیتی (نَسَمَ) کاتی له دایک ده بیته. له سهره تاوه هاوار دهکات جگه له مهریمه و کوپه که ی) پاشان نه بوهوره بیره ده لی: نه گهر حز ده کن نه م نایه ته بخوینن که خودای مه زن ده فرموویت: ﴿وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾^۱ نهوا نهویش ونه وه که بشم به تو سپارد که له شه یتنانی نه فرین لیکراو بیانباریزی.

﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِؤُا أَنَّى لَهِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (۳۷)

وهبار هینانی مهریمه و پیزو وه دری له لای خودا

خودای مه زن باسی نه وه دهکات که نه زده که ی له دایکی مهریمه قبول کریدوه و ده فرموویت: ﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا﴾ په روه ردگاری نه و پیشکه شه ی (نه زده ی) نقد به چاک ی لی وه رگرت. نقد باش باره ینا (به خویی کرد) و هۆکاری په روه رده کرینه که ی بۆ ئاسان کرد. له نزیك پیاوچاکان داینا مهتا فیزی چاکه و زانستو ناین ببیته. ﴿وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا﴾ زه که ریای بۆ سه ره رشتی نه و دانا. هر بۆیه خودا زه که ریای کرده سه ره رشتی که ی مهریمه، تا به خته وه ی بکات و له زه که ریاهه فیزی زانیاریه کی به سوودو ئاکاری چاک ببی. چونکه زه که ریا هاوسه ری پوری بوو. وه که ئیبنوئیسحاق و ئیبنو جهریرو که سانی تریش باسیان کریدوه، وتراوه: هاوسه ری خوشکی بووه. وه که له فرموده ی سه حیه ا هاتوه: (له و کاته دا په حیا و عیسا (سه لامی خوابان لی بی) کوپی پوری په کتری بوون)^۲ نه وه ی که ئیبنوئیسحاق وتویه تی قسه ی زوری له سه ره. به پیی نه م فرموده یه له ژیر سه ره رشتی پوریا بووه. له هه ردو سه حیه که دا هاتوه که پیغمه مبری خودا (ﷺ) فرمانی دا ده رپاره ی عماره ی کچی حمزه ی (حاص) که له ژیر سه ره رشتی خیزانی جه عفری کوپی نه بوتالیدا بیته و فرمووی: (پور له جیی دایکایه)^۳ پاشان خودای گه وره باسی به پزنی و لیپراوی مهریمه دهکات له شوینی خواپه رستیه که یدا و ده فرموویت: ﴿كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا﴾ هه موو جار ی که زه که ریا به پزشتایه بۆ لای مهریمه له شوینی خواپه رستیه که یدا. بژیوی له لای نه بیینی. موجهایدو عیکرمه و سه عیدی کوپی جوبه یرو نه بوشه عساه و

^۱ عبدالرزاق (۱۱۹/۱).

^۲ فتح الباری (۵۳۹/۶).

^۳ فتح الباری (۵۷۱/۷).

(الشعفاء) ثیرامیمی نه خعی و زه حاکو قه تاده و په بیعی کوپی نه نسو عته یی عه وفی و سوودی ده لئین: واته: میوه ی هاوینیان له لا ده بیینی له زستانداو میوه ی زستانیان له هاویندا ده بیینی. ^۱ کاتی زه کړیا نه وه ی دی له لای ﴿قَالَ يَمْرُؤُا اَنْ لَّسَ هٰذَا﴾ وتی: مه ریم تق نه م بزئیوت له کوئی بوو؟ ﴿قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ وتی: له لاین خوداوه بوم هاتوه، خودا مه یلی لی بی بق مه رکه سی پوزی بی هژمار ده نیژی.

﴿هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ. قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاۗءِ﴾ (۲۸) فَادَّٰهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ مُّصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَحَصٰوْرًا وْنِيْسًا مِّنَ الْمَلَٰٓئِكَةِ ﴿۲۹﴾ قَالَ رَبِّ اَنْ يَّكُوْنَ لِيْ غُلَامٌ وَّقَدْ بَلَغُنِي الْكِبَرُ وَاَمْرًاۢی عَاقِرٌ قَالَ كَذٰلِكَ اَللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿۳۰﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْ اٰيَةً قَالَ اٰيٰتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمَزًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيْرًا وَّسَبِّحْ بِاَلْمَشْرِیِّ وَاَلْاَبْحَرِ ﴿۳۱﴾

دوعای زه کړیا و مژده پیدانی به یه حیا

کاتی که زه کړیا (سهلامی خوی لی بی) بیینی خودا پوزی مه ریم نه دا، میوه ی زستانی پیته دا له هاویندا میوه ی هاوینیشی له زستاندا بق ده نیژی. له و کاته دا ثاره نوی مندالی کرد، پیاوکی گه وده ی به ته من بوو نیسکی به ره و لاوای ده چوو، سه ریشی سپی بوو بوو، هاوسه رکه کیشی ته مه نی نژد بوو مندالی نه ده بوو. له گه ل نه ویشا مه موو دلاوی له په روه ردگاری کردو به نزمی و له سه رخو هاواری لی کرد وه خودای مه زن ده فهرموویت: ﴿هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ. قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاۗءِ﴾ مه ر له ویدا زه کړیا بانگی په روه ردگاری کرد وتی: نه ی په روه ردگارم مندالیکي پاک و چاکم پی بیه خشه. ده زانم تق پاپانه وه ی من ده بیسی. خودای گه وده ده فهرموویت: ﴿فَدَّٰهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ﴾ له کاتیکدا که له ناو میحرابه که دا نویژی ده کرد فریشته ی نیمه بانگی کرد: واته: فریشته قسه ی له گه لا کرد به شیوه یه که کوئی لی بوو. کاتی له میحرابه که یدا نویژی ده کرد که شوینی خه لوه و نویژی پاپانه وه ی بوو. پاشان خودای مه زن باسی مژده ی فریشته ده کات پی به یه حیا ﴿اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ﴾ خودا مزگنیت پیده دا کوپنک به ناوی یه حیا ده بی. واته: مندالیکت پی ده به خشی له پشتی خو ت ناوی یه حیا به. قه تاده و که سانی تریش وتویانه: بزیه

ناونراوه به یحیا چونکه خدا به برپاوه بوژاندویه ته وه^۱. ﴿مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ که هه موو
 فهرموده ی خدا دهسه لمیتی. عه وئی و کهسانی تریش برپاوه تیان کردوه له ئیبنوعه بیاسه وه
 حه سه نو قه تاده و عیکرمه و مواهیدو نه بوشه عساء و سوودی و زه حاک و کهسانی تریش وتویانه نه
 ثایه ته: ﴿مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ که هه موو فهرموده ی خدا به پاست ده زانی. واته: برپای به عیسی
 کوپی مریه م هیه^۲. ﴿وَسَيَدَا﴾ به پریزو پیشه وایه. نه بولعالیه و په بیعی کوپی نه نه سو و زه حاک و
 کهسانی تریش وتویانه: له کارزانه^۳ ئیبنوعه بیاس و سه وری و زه حاک و تیان: پیشه و او له کارزان و
 له خواتر سه^۴. سه عیدی کوپی موسه بیب وتی: نه زانایه کی تیگه یشتوو بووه. عه تیه وتی: پیشه و او بووه
 له په وشت و ثانییا. عیکرمه وتی: نه و که سی بووه توپه یی به سه ریدا زال نه بووه. ئیبنوزهد وتی: نه و
 زدر به پریز بووه. مواهیدو کهسانی تریش ده لئین: نه و زدر به پریز بووه له لای خدا. ﴿وَحَصُورًا﴾
 خوراکره (له ژن) واته: نه مه لیره دا مانای نه وه نیه توانای ژن هینانی نیه. به لکو مانای نه وه یه
 پاریزاوه له شوریه یی و شتی پیس، نه وه نابیته هو ی نه وه ژن نه هینی و توانای ژن هینانی نه بی. به لام
 له دوعاکه ی زه که ریاوه ده رده که وئی داوای مندالتیکی کردوه بق نه وه ی له دوا ی خو ی به جی بمیتی.
 وه ک خودای مه زن ده فهرمودیت: ﴿هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً﴾ مندالتیکی چاک و پاکم پی ببه خشه.
 پاک و بی عیسی هر بق خودایه و نه و باشتر ده زانی. ﴿وَنَبِيًّا مِّنَ الْمَسْلُوحِينَ﴾ به کتیک له پیغه مبه ره
 چاکه کان ده بی. نه مه مژده ی دووه مه به پیغه مبه ریه تی یحیا دوا ی مژده دان بق به له دایک بوونی. که
 له په که م زدر مه زنتره. وه ک خودای مه زن فهرمودیه تی به دایکی موسا: ﴿إِنَّا رَأَوُوهُ يُخَاطَبُ مِن
 الْمُرْسَلِينَ﴾^۵ نیمه نه ومان که رانده وه بۆت و کردمان به یکی له پیغه مبه ره پاسپارده کان. کاتی که
 زه که ربیا نه و مژده ی بق هاته جی، زدر به لایه وه سه یر بوو که له و ته مه نه مه زنه زدرده دا مندالی بیی.
 ﴿قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ وتی:
 نه ی په روه ردگاری من، جا چون من کوپم ده بی، منی وا پیرو که م تواناو ژنه که شم نه زو که؟

^۱ ابن ابی حاتم (۲۳۵/۲).^۲ ابن ابی حاتم (۲۳۵/۲-۲۳۷).^۳ ابن ابی حاتم (۲۳۸/۲).^۴ الطبری (۳۷۵/۶-۳۷۶).^۵ القصص (۷).

(فریشته‌گان) وتیان: خدا چی ناره‌زوو بی واده‌کات. نه‌وه فره‌مانی خودای مه‌زنه و هیچ شتی نابیته
 پی‌گرو به‌ریه‌ست له بریاریدا. هه‌موو شتی به لایه‌وه ئاسانه. ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ وتی: نه‌ی
 په‌روه‌ردگاری من خۆت نیشانه‌یه‌که‌م بۆ دیاری بکه. که ببیته به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه که من مندالم ده‌بی.
 ﴿قَالَ آيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمَزًا﴾ فره‌مووی: نیشانه نه‌ویه که تو هتا سی پۆژ
 ناتوانی مردم بدوینی. مه‌گین به نیشاره‌ت. واته: ناتوانی قسه له‌که‌ل خه‌لکا بکی، وه هیچ که‌م و
 کو‌په‌کیشی له ته‌نروستیدا نیه. وه‌ک له ئایه‌تیکی تردا خودای مه‌زن ده‌فرموویت: ﴿ثَلَاثَ لَيَالٍ
 سَوِيًّا﴾ تا سی شه‌و قسه له‌که‌ل مردم ناکی. پاشان خودا فره‌مانی پی‌ده‌کات که نۆز یادی بکات و
 به‌رده‌وام سوپاس گوذارو له په‌سه‌نی خودا نه‌وستی ﴿وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ
 وَالْاِبْكَرِ﴾ له ئیواره و به‌یاناندا نۆز یادی په‌روه‌ردگارت بکه و له په‌سه‌ندانی مه‌وسته. له
 سه‌ره‌تای سوره‌ی مریه‌مدا ئەم باسه به ته‌واوی دیت به یارمه‌تی خودای گه‌وره.

﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفٰكَ وَطَهَّرَكَ وَامْطَافَكَ عَلَىٰ نَسَاوِ الْعٰلَمِیْنَ﴾ (۱۲) یَمْرُؤُا أَقْبٰی
 لِرَبِّكَ وَأَسْجُدِی وَأَرْكَبِی مَعَ الرُّكْبٰی (۱۳) ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَآءِ الْغَیْبِ نُوْحِیْۤا لَیْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَیْهِمْ اِذْ یُلْقُوْنَ
 اَقْلَامَهُمْ اَیُّهُمْ یَكْفُلُ مَرْیَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَیْهِمْ اِذْ یَخْتَصِمُوْنَ (۱۴)

پێژی مەریەم بەسەر ژنانی چەرخێ خۆیدا

﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفٰكَ وَطَهَّرَكَ وَامْطَافَكَ عَلَىٰ نَسَاوِ الْعٰلَمِیْنَ﴾ له و کاته‌دا
 فریشته به مریه‌می وت: خودا تۆی هه‌لبێژاردوه و پاک و خاوینی پاگرتوی، تۆی له چاو ژنانی دنیا
 به‌پێژتر گرت. لێ‌ره‌دا خودای مه‌زن باسی فریشته ده‌کات که قسه‌یان له‌که‌ل مەریەم کرد (سه‌لامی
 خۆای ئی بی) ده‌ریاره‌ی نه‌و پێژه‌ی که لیتی ناوه و هه‌لبێژاردوه، له‌به‌ر عیباده‌تی نۆزوو دنیا نه‌ویستی و
 پاکیی و خاوینی له هه‌موو په‌ژاره و که‌سه‌ری و پێژ لێ‌نانی جار له دۆای جار به‌سه‌ر هه‌موو ژنانی دنیادا.
 هیشامی کو‌پی عوه‌ پێوایه‌تی کردوه له‌عه‌لی کو‌پی نه‌بو‌تالیبه‌وه (په‌زای خۆای ئی بی) وتی: بیستم له
 پێغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) نه‌ی‌فرموو: (چاکترین ژنانی (چه‌رخێ خۆی) مەریەمی کچی
 عیمرانه، چاکترین ژنانی (چه‌رخێ خۆی) خه‌دیجه‌ی کچی خوه‌یلده))^۱ له هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌یشدا ئەم

^۱ مریم (۱۰).

^۲ تحفة الاحوذی (۳۸۸/۱۰)، سه‌حیحه.

فهرموده هه هاتوو^۱ ئیبنوجهریر پریوایه تی کرپوه له نه بوموسای شه شعریه وه، وتی: پیغه مبه ری خودا
 (ﷺ) فهرموویه تی: (پیاوان نۆریان ته وای بوون، به لام ئافره تان کاملیان تیا نه بووه جگه له مهربه می
 کچی عیمران و ئاسیه ی خیزانی فیرعه ون).^۲ زانایانی فهرمووده هه موو هیناویانه جگه له نه بوداود^۳
 باسی پێگاکانی نه م فهرمووده یه و ته کانیم کردوه له به سه رهاتی عیسیای کورپی مهربه مدا (سه لامی
 خویان ئی بی) له م کتیبه ماندا (البدایه و النهایه) سوپاس و ستایش بۆ خودای مهن. پاشان خودای
 مهن باسی ئو فریشتانه ده کات که فهرمانیان کرپوه به مهربه م که نۆر یادی خودا بکات، به
 ملکه چی و خۆ به که م زانینه وه پکوع و سوژه بیا بۆ خودا و برده وام بیت له سه ری. له بهر ئو پریاره ی
 خودا که داویه تی به سه ریدا که تاقیکردنه وه یه که بۆی و تووشی دیت، پیزی ئی ناوه له دنیا و له
 قیامه تدا، که خودای گوره توانا و ده ست لاتی خۆی تیا ده رخواستوو که مندا لێکی وه دی هیناوه له و
 به بی باوک و ده فهرموویت: ﴿يَمْرُسُ أَفْئُقِي رَبِّكَ وَأَسْجُرِي وَأَرْكَبِي﴾ ئه ی مهربه م، تق له
 فهرمانی په روه ردگاری خۆت ده رمه چۆ، بۆی بچۆره سه ر سوژه وه و توش له گه ل کهنووش به راندا
 کهنووش به ره. (القنوت) واته: خوا به رستی به ملکه چیه وه. وه ک خودای مهن ده فهرموویت: ﴿بَلْ لَّهُ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَدِيرٌ﴾ بێگومان ئه وه ی له ئاسمانه کان و زه میندایه می ئه وه و هه موو
 به فهرمانی ئو ده پۆن. دوا ی ئه وه خودای گوره پیغه مبه ری (ﷺ) ئاگادار کرد له مهنی ئو کاره
 ده فهرموویت: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَفْلَتَمُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ
 مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ ئه مه له و ده نگو باسه یه که تق ئاگات لێیان نه بووه و ئیته
 ده یخینه دلته وه، هه روه ها تق له وئ نه بووی که قه له میان توپ هه لده دا کئ سه ره رشتی مهربه م بی،
 ئو کاته ش له ناو خۆیاندا کێشه یان کرد. تق له ناویاندا نه بووی. واته: تق ئه ی موحه ممه د (ﷺ)
 له ناویاندا نه بووی به چاوی خۆت ببینی و بۆیان باس بکئی. به لکو خودا تقی له وه ئاگادار کرپوه،
 وه ک ئه وه ی خۆت له وئ بووی و ئاگات له و کاره یان بی کاتی که قه له میان فریدا له باره ی مهربه مه وه که
 له لای کامیان بیت و سه ره رشتی بکات. له بهر ئه وه ی تووشی خێرو پادا شت بین. ئیبنوجهریر پریوایه تی

^۱ فتح الباری (۵۴۲/۶)، مسلم (۱۸۸۶/۴).

^۲ الطبری (۳۹۷/۶).

^۳ فتح الباری (۵۴۳/۶)، مسلم (۱۸۸۶/۴)، تحفه الاحوذی (۵۶۳/۵)، النسائی فی الکبری (۹۳/۵)، ابن ماجه

(۱۰۹۱/۲).

^۴ البقرة (۱۱۶).

ڪريو ته عيڪرمه وه، وتي: دايڪي ماريهه. ماريهه مه لگرتو بردي بڻ لاي بهنيلڪاهني (بني الكاهن) ڪوڀي هاروون برائي مووسا (سه لامي خوايان تي بي) وتي: نه وان لهو ڪانههه سه ربه رشتي قودسي پيرزيان ده ڪرد، وه ڪ چوڻ نه وسه بنهه مالهه ڪ سه ربه رشتي ڪه عبهه پيرزي ده ڪرد. دايڪي ماريهه پئي وتن: من نه مندهاله نه زه ڪريوهه و نازادم ڪريوهه ڪچي خومه. وڻي ڪه له سوڙي مانگانههه بي (حاض) نايهه ته ناو ڪليسا وه من نايهه موهه بڻ مالي خوم. نه وانيش وتيان: نه مه ڪچي پيشه واهه مانهه. نه وسه عيمران پيش نوڙي بڻ ده ڪردن و خاوهني قوريانيه ڪان بوو. زه ڪرييا وتي: بيدهن به من چونڪه من هاهه سري پوري نهوم. وتيان: نه خيتر، دلان پئي خوش و نارام ده بي، نه و ڪچي پيشه واهه مانهه، ڪاتي ڪه قه لهه ميان بڻ فريدها، نه و قه لهه مهه ڪه ته وراتيان پي ده نوسيه وه، زه ڪرييا لتي بردهن وهه سه ربه رشتي ڪرني ماريهه ڪه وهه ده ستي نه و. جارڙي تريش عيڪرمه هر باسي ڪريوهه سوڊي و قه تادهه په بيبي ڪوڀي نه نه سو ڪه ساني تريش هر وتيانهه قسه ڪاننيان نيڪه لهي په ڪرتي بووه، ده لئين: چون بڻ لاي پوياري نه ردهن، برياريان دا ڪه له وڻي قه لهه مانهه ڪاننيان بهاريون، هه ڪاميان لهه سهر ناوهه ڪه بڻي وهه سته، نه و ڪه سه سه ربه رشتي بڪات، قه لهه مانهه ڪاننيان فريدها، نه وهه ڪه هه لهي گرت جگه له قه لهه مهه ڪي زه ڪرييا وهه سته و جيگير بوو. ده لئين: قه لهه مهه ڪي زه ڪرييا پڙشتو به رز ده بووه وهه ناوه پڙشتوهه ڪي لهت ده ڪرد. له ڪه له نه وهه يشدا زه ڪرييا نڌ به پڙنو قه درو زانا بوو له ناوياندها پيشه واهه پيشه مبه ريشيان بوو (سه لامي خودا له زه ڪرييا و گشت پيشه مبه ره ڪاني تريش بيت).

﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤٌ إِنَّ اللَّهَ يَبْئُثُكَ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ أَسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهَاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ٥٦ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الْمَكْلُوحِينَ ٥٧﴾ قَالَتِ رَبِّ أَنْ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرًا قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٨﴾

مژده دان به ماريهه به استگو به عيسا (سه لامي خوايان تي بي) نه مه مژده به ڪه فريشته وهه بڻ ماريهه (سه لامي خوي تي بي) ڪه به و نوانه مندها نيڪي نڌ به پڙنو خاوهن پايه ده بي، ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤٌ إِنَّ اللَّهَ يَبْئُثُكَ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ﴾ لهو ڪانههه فريشته ڪان وتيان: نه ماريهه خودا مژده به لهي نيڪي خويت پيدهه دات. اته: مژدهه پيدهه ده به مندها به وهه به وهه به له خودا وهه. اته: پئي ده لئي: بيه نه ويش ده بي، نه مه ماناي نه مه دهه قيه ڪه خوداي مه زن

^۱ ابن جرير (۲۵۱/۶).

^۲ ابن أبي حاتم (۲۶۶/۲).

^۳ ابن أبي حاتم (۲۶۷/۲-۲۶۸).

ده فہرموویت: ﴿مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ﴾^۱ ھموو فہرموودہی خودا دہ سہ لمیٹی. وەك (جمہور) باسیان کردوہ ﴿اِسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ کہ ناوی مہسیح (عیسا)ی کوپی مہریہ مہ. واتہ: بہ مہ ناو دہ ردہ کات لہ دنیا داو خاوەن باوہ پان وا دہیناسن، بۆیہ ناو براوہ بہ مہسیح، ئەگەر دہستی بہینایہ بہ سەر ھەر کہ سینی نہ خۆشدا بہ ئیزی خودای مەزن چاک دہ بوہوہ. ﴿عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بۆیہ خراوہ تہ پال دایکی چونکہ باوکی نیہ. ﴿وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ لہ دنیاو لہ قیامہ تیش قہدری ھییہ و یە کێک دہ بی لہ نزیکہ کانی خودا. واتہ: پۆزو قہدری ھییہ لہ دنیا داو لہ لای خودا بہ ھۆی ئەو پەیا مەوہ کہ بۆی دہ نیری ئەو شەریعەتە ی کہ تیی دہ گە یە نی ئەو شتانەش کہ پپی دہ بە خشی. لہ پۆزی قیامہ تیشدا تکا دہ کات لہ لای خودا بۆ ئەو کہ سانە ی خودا ئیزی ئەداو داواکە ی لی وەردە گری وەك پیغە مہبرە لیبراوہ نە بە زەکان (أولی العزم) سەلامی خوا لہ ھەموویان بی.

قسە کردنی عیسا (سەلامی خوا ی لی بی) لہ بیشکەدا

﴿وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا﴾ لہ بیشکەداو بہ گەورەش قسە لہ گەل مەردوم دہ کات. واتہ: بانگی خەلکی دہ کات بۆ ناسینی خودای تەنیاو بی ھاوہل ھەر لہ مندالیدا وەك موعجیزەو نیشانە یەك، بہ گەورەش کہ نیگای بۆ دئ (ھەر بەردەوام دہ بی) موخە مەدی کوپی ئیسحاق لہ ئەبوھورە یەرەوہ پیوایەتی کردوہ: پیغە مہبری خودا (ﷺ) فہرموویەتی: (ھیچ لہ دایک بوویەك لہ مندالیدا قسە ی نە کردوہ جگہ لہ عیساو ھاوہلە کە ی جورە ییج) ئیبنوئەبی حاتمەش لہ ئەبوھورە یەرەوہ پیوایەتی کردوہ لہ پیغە مہبری خوداوە کہ فہرموویەتی: (جگہ لہ سیان، کەسی تر لہ بیشکەدا قسە ی نە کردوہ: عیساو مندالیک لہ زەمانی جورە ییجداو مندالیکی تریش).^۲ ﴿وَمِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ﴾ یە کێک لہ پیاوچاکان دہ بی. لہ گوفتارو کرداریداو زانستیکی چاکو ئاکاریکی باشی ھییہ.

وہدییەنانی عیسا (سەلامی خوا ی لی بی) بە بی باوڪ

کاتی کہ مەریہ مژدە ی فریشتە کانی بیست لہو بارە یەرەوہ لہ لایەن خوداوە. لہ لالانەوہ کەیدا: ﴿قَالَتْ رَبِّ اِنَّ يَكُوْنُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ﴾ ئە ی پەرەردگاری من. جا چۆن من کوپم دہ بی، ھیچ مرقفیک ئیستا توخوونم نە کە وتووہ. ناشەوئ ھاوسەرگیری بکەم و پەنا دہ گرم بە خودا ئافرەتییکی

^۱ آل عمران (۳۹).

^۲ ابن ابی حاتم (۲۷۲/۲-۲۷۳).

^۳ ابن ابی حاتم (۲۷۲/۲)، البخاری (۳۴۳۶)، مسلم (۲۵۰۰).

به دكاريش نه بوو؟ فرشته كان له لايښن خوداوه وه لامي نو پر پسياره ي نه ده نه وه ﴿قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ وتی: خودا هر چی حوز بکات به دی دینی. واته: نه مه فرمانی خودای مه زنه و هیچ شتی نابیته له مېر له پيیدا. خودای مه زن لیره دا ده فرموویت: ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ مه یلی له هر شتی بی دروستی ده کات. نه یفرموه: ده بکات. وه که له به سه رها ته که ی زه که رییدا. به لکو فرموویته: دروستی ده کات بی نه وی گومان بی هیچ که سی نه میننی له و که سانه ی که گومان ده کن و جه ختیشی له سر ده کاته وه ﴿إِذَا قَعَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ﴾ هه زکه ویستی کاریک بیی هر پتی ده لی: ببی، نو و جا ده بی. واته: هیچ دوانا که وی، به لکو به دوی فرمانه که دا یه کسر پیدا ده بی. وه که نه م نایه ته پیش که خودای که وړه ده فرموویت: ﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ﴾ کاری نئمه یه کجاره یو هر له چاوتروکانیکدا کوتایی دی. واته: فرمانی نئمه یه کجاره یو دووباره بوونه وی نه، زیو به یه له ده بی له چاوتروکانیکدا رووده دات .

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِسْمَةَ وَالْتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٨٨﴾ وَرَسُولًا إِنْ يَخِفُّ إِنْكَارُ الْإِنْسَانِ لَكَ أَنْ يَقُولَ إِنْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنْ أَنْتُخِذَ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخْرِى الْمَوْتِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَالْطَّيْعُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَفُوعٌ ذَرِيرٌ وَلَكُمْ فِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٩١﴾

سیفہ تہ کانی عیسا و معجز مکانی و بانگہ و از مکی (سلامی خوی لی بی)

خودای مہزن باسی مژدہی تہ واوی فروشته کان دہ کات بہ پیدانی مہریم بہو کوپہی کہ عیسیاہ (سہلامی خواہی لای بی). ﴿وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ ہر خدا خوی فیری کتیبو خویندنو لہ کارزانیو تہورات و تینجیلی دہ کات. مہ بہست لیرہدا بہ ﴿الْكِتَابَ﴾ نویسینہ و ﴿وَالْحِكْمَةَ﴾ لہ کارزانیہ لہ تفسیری سورہتی (بہ قہرہ) دا باسی (الحکمة) کراوہ، ﴿وَالْتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ تہورات: نہو کتیبہیہ کہ خودا ناردی بؤ موسای کوپی عیمران. تینجیلیش نہو کتیبہیہ کہ

خودا ناردی بق عیسا (سهلامی خوی لی بی) که تورات و نینجیلیشی له بر بو ﴿وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ده شیکات به پیغه مبریک بق سر نه وهی نیسرائیل. که بیان بلن: ﴿إِنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ إِنِّي أَغْلُقُ لَكُم مِّنَ السَّمَانِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ نو من له پروه دگارمه وه نیشانه م بق هینان، هر له قوی شل مه لیک دزوست ده کم، به نیزی خودا فوی پیدا ده کم. ده بیته بالداریکی ته وار. هر واشی ده کرد، له قوی وینه بالداریکی دزوست ده کرد، پاشان فوی پیدا ده کرد، به بر چای نو خه لکه وه ده فوی (به نیزی خودای گوره) که کردبوی به موعجیزه یک له سر نه وه که خودا په وانه ی کردوه ﴿وَأَنزِلُ الْأَمْثَلَ﴾ کویری زکامکیش چاک ده کمه وه، که نه مه زقر کاریکی گوره و گنگ بو، به لکه یه کی به میزیش بو بق به رنکار بوونه وه. ﴿وَالْأَنْبَرُ﴾ پیست به لکه کیش چاک ده کمه وه به نیزی خودا ﴿وَأَنِّي أَلْمِزُ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ آلَ اللَّهِ﴾ به نیزی خودا مردوش زیندو ده کمه وه. زقریک له زانایان وتویانه: خودای مزن هر پیغه مبریکی ناردوه به موعجیزه یه که وه ناردوبویتی که گونجاو بووه بق خه لگی نو زه مانه. له زه مانی موسادا (سهلامی خوی لی بی) جادوگره ی و پزنگرتنی جادوگر زقر باویوه، خودای گوره موعجیزه یه کی وای نارد که چاوه کانی داگیر ده کردن و هممو جادوگره کانی سه رسام کردبو. کانی که بویان ده رکوت نو موعجیزانه له لایه ن خودایه کی خاوه ن توانا ده سته لاته وه یه، بروایان ده هینا و ملیان که چ ده کردو ده بوونه پیاره زقر چاکه کان. به لام عیسا (سهلامی خوی لی بی) له چهرخی پزیشکی و زانسته سروشتیه کانداده رکوت. چند نیشانه یه کی بق هینابوون که هیچ که سی ناتوانی بیاننیتی. مه گین که سی له لایه ن خودا وه یارمه تی بدریت، پزیشک چون ده توانی بی گیان زیندو بکاته وه یان کویری زکمالو به لکه چاک بکاته وه، که سی زیندو بکاته وه که له گوره که پیدا مردوه هتا پوژی قیامت تییدا بمیثته وه. هر بو جوره ش خودا موحه ممدی ﴿وَالْقُرْآنُ﴾ ناردوه له چهرخی په واننیزی و کی به رکیتی شاعیره کاند، به کتیبیکه وه هاتوه بق لایان له لایه ن خودا وه که هممو موقو جنزه که گشت کر ببه وه که به شیوه ی نه م قورئانه بینن یان ده سوره ت یان ته نیا سوره تی ناتوانن بیهینن، با هندیکیشیان هاوکاری یه کتری بکن. چونکه وته ی خودای مزن هر گیز له وته ی کهس ناچی. پاشان خودای مزن له سر زمانی عیسا (سهلامی خوی لی بی) ده فومویتی: ﴿وَأَنبِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخُلُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُم إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ هرچی له مالتاندا ده یخون، هرچی تیشیدا ده یه یلته وه پیتانی ده لیم. نه مانه به لکه و نیشانه ن بۆتان، نه گر بهواتان ببی به راستگوی من به وهی که بوم هینان. ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ بهوام هیه به و ته وراته کی له لاه. واته:

ڪاري به ته ورتايش ڪريو. ﴿وَلَا جِدْلَ لَكُمْ بِمَعْضِ الَّذِي هُرِمَ عَلَيْكُمْ﴾ به نه رڪي ڇوڏي ده زانم
 ڪه هندی شتتان بڻ حال بڪم ڪه لڙتائڻ حرام ڪراوه. ٽم ٿايت به لڳيه له سر نه وه ڪه عيسا
 (سلامي خوي لي بي) هندی له شه ريعتي ته ورتايش نه سخ ڪرڻ ته وه. ٽو شتاني ڪه له لاي ٽوان
 پوڻ نه پوڻ ناڪو ڪيان له سري هه پو بڻي ناڪرا ڪرڻ. وه ڪوڊاي مهن له ٿايتي ٽي ٽي تردا
 ده فمويٽ: ﴿وَلَا يَنْ لَكُمْ بِمَعْضِ الَّذِي تَخْلِفُونَ فِيهِ﴾ ٽا هندی له وه تان بڻ پوڻ بڪم وه ڪه
 له سري ڪڏه تانه (واله اعلم). ﴿وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ من نيشانه م له
 په روه ردگاري ٿيو وه بڻ هيٺان، ده سا ٿيو له فمراني من ده رجهن وه خدا ترستان هه بي. ﴿إِنَّ
 اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ په روه ريتي من و ٿيو هه خدايه، ده سا هه نه وه
 په رستن، ٽم په ڀڳيه ڪي راسته. ٿيمه و ٿيو هه ڇا وازيه ڪمان نيه له خوا په رستي و ملڪه ڇو
 زه ليليدا به رانه به خدا.

﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ أَلْحَاؤُتُ عَنْ أَنْصَارِ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ
 وَأَشْهَدُ أَنَّ مَسْرُوتَ ﴿٣٢﴾ رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أَنْزَلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُتِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
 ﴿٣٣﴾ وَمَكْرُوهًا وَمَكْرَ اللَّهِ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٣٤﴾﴾

هه واريه ڪان يارمه تي عيسا (سلامي خوي لي بي) نه ده من

خوڊاي مهن ده فمويٽ: ﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ عيسا پاش نه وه ي ٿيگه يش ڪه
 باوه پي پي ٺاهين و به رده وامن له سر گومپايي ﴿قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ وتي: ڪي به روه ڀڳيه
 خدا ده بيته پشتيانم؟ موجهيد وتي: ڪي شوينم ده ڪوي بڻ لاي خدا، وا دياره مه به ستي
 مه سيحيه ڪان بڻ (ڪي يارمه ٿيم ٿي) له و بانگه وازهدا بڻ پي خدا؟ وه ڪ پڙهه مبه (ﷺ) له ڪاتي
 دروشمه ڪاني هه جدا له پيش ڪڙج ڪرڻيا بڻ مه دينه ده ڪه پاو داوي يارمه تي ده ڪرد: (ٽو پياوه ڪي به
 ده مگرته خوي هه ٽا وتي په روه ردگارم ڀاگيه نم، چونگه قوره يش ڀڳيه ڪان ليگرتووم وتي
 په روه ردگارم ڀاگيه نم) ٢ هه ٽا پي ڪه وٽ له نه نساريه ڪان، گرتيانه خويان و يارمه تيان داو ڪڙجي ڪرد
 بڻ لايان بوونه هاوڪاري و پاريزگاريان له په و سورد لي ده ڪرد (په زاي خويان لي بي) واته: به هه مو

^۱ الزخرف (۶۲).

^۲ ابن ابي حاتم (۲۹۰/۲).

^۳ أحمد (۳۲۲/۲/۳)، سه حجه.

شیئوہیک پاریزگاریان لی ده کرد. هر بهو شیئوہیش عیسیای کړوی مہریم دهستهیک له نهوہی
 ئیسرائیل وهلامی بانگه وازه که یان دایه وه و بړویان پی هینا و بوونه هاوکارو پشتیوانی و شوینی نه و
 پوناکیه که وتن که بزی په وانه کرابوو. هر بزیه خودای مه زن باسیان دهکات و ده فرموویت: ﴿قَالَ
 الْحَوَارِيُّونَ مَنُ أَصْحَابُ اللَّهِ مِمَّنَّا يَا هُوَ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ ﴿۳۵﴾ رَنَّا ءَامَنَّا بِمَا أَرْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا
 الرَّسُولَ فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿﴾ هه واریه کان وتیان: ئیمهین له پیی خودا یاریده رین، بړوامان به
 خودا هینا و ترش شایهت به، ئیمه خۆمان به و ده سپترین. نهی په روه ردگاری هه موومان، بهو شتهی تو
 بۆ ئیمهت نارد، بړوامان کردو که وتینه شوین پیغه مبه رکهت، تو له گه ل شایهت هکاندا بماننووسه.
 و تراوه ﴿الْحَوَارِيُّونَ﴾ له بهر نه وه ناو نراون به هه واری له بهر نه وهی جلو به رگه کانیان سپی بووه.
 به لام راستر نه وهی که هه واری واته: یارمه تیده ر. وهک له هه ریدو سه حیه که دا هاتووه که
 پیغه مبه ری خودا (ﷺ) خه لکی بانگ کرد بۆ پژی نه حزب. زویهیر به په له ناماده ده بوو، پاشان
 جاریکی تر بانگی ده گردن هر زویهیر زوو ناماده ده بوو. پیغه مبه ر (ﷺ) فرمووی: (هه موو
 پیغه مبه ری هه واریه کی هه بووه، هه واری من زویهیره) ئیبنو نبی حاتم بړویایه تی کردوه له
 ئیبنو عه بیاسوه (په زای خویان لی بی) له م نایه ته دا ﴿فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ تو له گه ل
 شایهت هکاندا بماننووسه. وتی: له گه ل نوممه تی موحه ممد دا (ﷺ) ۲.

جووله که ویستیان عیسا (سهلامی خوی لی بی) بکوژن

پاشان خودا باسی نه وهی ئیسرائیل دهکات که ویستیان عیسا (سهلامی خوی لی بی) بکوژن،
 دهستیان دایه فیل و ته له که نانه وه بۆ نه وهی په لاماری بده و بیده ن له خاچ، دهستیان دایه پیلان
 نانه وه و هه والیان دا به پاشای نه و زه مانه که خوانه ناس بوو تئیان گه یاند که پیاویک لیژه پهیدا بوه و
 خه لکی گوپا دهکات و هه لئانده نی ژدایه تی پاشا بگن و خه لک هه لده خه ل تینی و کوپو باوک له یه کتری
 جیا دهکاته وه و تووشی ژدر شتی تریشیان دهکات. ژدر دروی تریشیان بۆ هه لده به ستو دهیان وت
 مندالی زینایه، بۆ نه وهی زیاتر پقو کینی پاشا هه لسیّت. پاشایش دهسته یه کی بۆ نارد و فرمانی دا
 که هه رکه سی گرتی هه لیواسی و سزای بدات، کاتی که دوه رهی ماله که یان دا، وایان زانی زال بوون
 به سه ریدا، خودا له نیتوان نه وانداز پزگاری کرد له کلاو پوژشهی نه و ماله وه به رزی کرده وه بۆ ناسمان.
 خودا شیئوہی عیسیای خسته سه ر پیاویک که له لای بوو له و ماله دا، کاتی نه وانه چوونه ژوره وه له

۱ فتح الباری (۶۳/۶)، مسلم (۱۸۷۹/۴).

ابن أبي حاتم (۲۹۴/۲). نه فرمووده سه نه ده کی چاکه.

تاريكايي شهودا وايان زاني نهوه عيسايه. گرتيان و خراپه يان دهرياره ي کردو هه لئانواسو و دپکيان کوتا به سهريد، نه مه نه خشه يه ک بوو بويان له لايه نه خوداوه، که پيغه مبه ره که ي خوي پزگار کردو له نيوانياندا به رزي کرده وه له گومپايي خوياندا به رده وام بوون سهريان لي شتوا بوو، وايانده زاني نهوه ي نهوان ويستويانه به دهستييان هيتاوه. به لام خوداي مه زن دليني ره ق کردو که وتنه دزايه تي و لاساري به رانه بر به هه ق، نيتر نهوه پيشه يان بوو هه تا خودا زه ليلي و پسوايي کرده کالاي بالايان هه تا پوژي قيامه ت، هه ر بويه خوداي مه زن ده فرمويت: ﴿وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ﴾ (جوبوله که کان) فروفيليان کرد (بق کوشتنی عيسا) خودايش توله ي فروفيله کاني لي کردند وه. خودا چاکترين توله سيته ره له فيلبازان.

﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْقُوبَ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيْكَ مَرْجِعُكُمْ فَأَخْبَدْتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اللَّهُ أَكْثَرُ كَفَرًا فَلَعَنَ اللَّهُ آبَاءَ سُدَيْدٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَالَهُم مِّن نَّصِيرِينَ ﴿٦٨﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمُ وَاللَّهُ لَا يُمِيتُ الْقَالِيلِينَ ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٧٠﴾﴾

ماناي (متوفيك)

خوداي مه زن ده فرمويت: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْقُوبَ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ﴾ پاشان خودا فرموي: نه ي عيسا من بق خومت ده به مه وه له لاي خوم جي به رز ده يي. مه به ست به (الوفاة) ليره دا خوه. وهك خوداي گه وره له ثايه تي ترده ده فرمويت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ﴾ هه ر (خودا) خويه تي به شه وه سستتان لي ده سينئ. يان ده فرمويت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَاسِكِهَا﴾^۱ نه وانه ي کاتي مردنيان ديت، نه وانه شي که ده خه ون وه مردون، خودا گيانيان پاده گري. پيغه مبه ري خودا (ﷺ) کاتي که له خه وه لده سا نه يفه رموو: (سوپاس بق نهو خودايه زيندوي کردينه وه دوي نهوه که مراندينئ، گه پانه وه ش هه ر بق لاي نهوه)^۲ خوداي گه وره ده فرمويت: ﴿وَيَكْفُرُهُمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرِيَمَ بَهْتَنًا عَظِيمًا﴾^۳ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قُلْنَا آلِ الْيَسَّعِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ

^۱ الانعام (۶۰).

^۲ الزمر (۴۲).

^۳ فتح الباري (۱۳۴/۱۱).

رَسُولُ اللَّهِ وَمَا قُلُّوهُ وَمَا صَلَّوْهُ وَلَٰكِنْ شِئَهُ لَمْ^۱ وَإِنَّ الَّذِينَ أَخْلَفُوا فِيهِ لَيَسْئَلُنَا عَنْهُ مَا لَمْ يَدْرِ مِنْ عَلِيمٍ إِلَّا
 إِنِّاعَ الظَّنِّ وَمَا قُلُّوهُ يَقِينًا ﴿٧٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧٨﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ
 بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾ له بر له پتی خوا لادان و نه و بوختانه گوره بز
 مریه میان هه لېست، له بر نه ویش که ده یانوت: ئیمه عیسی کوی مریه معان له ناو برد (که
 پیغمبری خدا بو) که چی نه کوشتیان، نه توانیان له خاچی بدن سریان لی ټیکچو بو،
 نه یانناسی. هتا ده گاته ﴿وَمَا قُلُّوهُ يَقِينًا﴾ بیگومان نه یان کوشتووه. ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
 حَكِيمًا﴾ به لکو خدا به رو خوی به رزی کرده وه. خدا هه میشه خاوهن ده ستلات بووه له کارزانه.
 له وانه ی نه هلی کتیب، هرکه سیکیان (بر له مرگی) پروا به عیسا ده مین، دیاره (عیسا) پڅی
 قیامت ده پیتته شایهت له سریان. نه (جیناوه) (ه) که ده فهرموویت: ﴿قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ پیش له مردنی،
 ده که پڅتووه بز عیسا پیش له مردنی. کاتی که عیسا داده به زیت سر زه مین له پیش پڅی قیامت دتا،
 وه که به زوانه باسی دیت، تا له و گاته دا هه موته هلی کتیب پروای پیده مین، چونکه سرانه لاده باو
 جگه له موسولمان بوونیان لی قبول ناکات. واته ده بی موسولمان بین. ئیبنو نبی حاتم پروایه تی
 کرده له حه سه نه وه که له ده قه دا که خدای گوره ده فهرموویت: ﴿إِنِّي مُتَوَقِّعُكَ﴾ من بز خومت
 ده به موه. وتی: یانی مردنی خوه. خدا له کاتی خه و تنیدا به رزی کرده وه.^۲

گورین و دستکاری کردن له نایینی مه سیهدا

﴿وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له وانه ت پاک ده که موه که باوه پریان نه میناوه. واته: به رزت
 ده کاته وه بز ناسمان ﴿وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ نه وانه شی که په پیره وی
 تون هتا قیامت زالیان ده که م به سهر بی باوه په گاندا. هر وایش بوو. کاتی عیسا (سه لای خوی لی
 بی) خدا به رزی کرده وه بز ناسمان، هاوه له کانی دوی خوی بوون به چه ند به شه وه، هه ندیکیان
 پروایان مینا به و په یامی که بز هاتبو که عه بدو پیغمبری خودایه وس کوی مریه مه، هه ندیکیان
 زود زیاده پروایان کردو به کوی خویان داده نا، هه ندیکی تر ده یان وت: عیسا خوی خودایه، هه ندیکی
 تریشیان ده یان وت: نه و س هه مه له سیانه که. خدای مزه له قورئاندا قسه کانی باس کردون و
 وه لای هه موویانی داوه توه. نه وانه ی ماوه ی نزیکه ی س سده سال له سهری به رده وام بوون. پاشان

^۱ النساء (۱۵۶-۱۵۹).

^۲ ابن ابی حاتم (۲۹۶/۲).

پاشایه که پاشاکانی یونان له‌ناویاندا سه‌ری هه‌لدا. پێیان ده‌وت قوسته‌نتین، چوه ناو ئاینی نه‌سرانی، هه‌ندێ ده‌لێن: به‌ فێلبازی بوته‌ گاور هه‌تا خراپی بکات و تیکی بدات. فه‌یله‌سوفیش بووه، هه‌ندیکیش ده‌لێن: له‌ نه‌فامی خۆیه‌وه‌ بوته‌ گاور. ئه‌و پیاوه‌ هه‌لسا به‌ گۆپین و ده‌ستکاری کردنی ئاینی مه‌سیحی بۆیان زیاده‌کهمی تیا کرد و ده‌ستورو نه‌مانه‌تی گه‌وره‌ی بۆ دانان. که‌ بریتی بوو له‌ خه‌یانه‌تی سووک و بێ نرغ. له‌ زه‌مانی خۆیدا گزشتی به‌ رازیشی بۆ حه‌لال کردن. ئاینه‌که‌ی به‌ره‌و خۆره‌لات هات. وێنه‌ی کلیسیایان بۆ کێشا. ده‌ پۆزیش پۆزوی بۆ زیاد کردن به‌هۆی ئه‌و گوناها نه‌وه‌ ده‌یکه‌ن وه‌ک خۆیان واده‌زانن. وای لێهات ئاینی مه‌سیحی بووه‌ ئاینی قوسته‌نتین، چه‌ندین کلیساو په‌رستگا و دیرو لوتکه‌و نه‌شکه‌وتی بۆ دروست کردن که‌ ژماره‌یان ده‌گه‌یشه‌ دوازه‌هه‌زار په‌رستگه‌. ئه‌و شاره‌یشی به‌ ناوی خۆیه‌وه‌ دروست کرد. ده‌سته‌ی مه‌له‌کیه‌ (الملیکه) شوینی که‌وتن، له‌گه‌ڵ نه‌مانه‌دا هه‌مووی زāl بوون به‌سه‌ر جووله‌که‌کاندا و خودا یارمه‌تی دان. چونکه‌ نه‌مانه‌ له‌ جووله‌که‌کان له‌ هه‌قه‌وه‌ نزیکتر بوون. هه‌رچه‌نده‌ هه‌موویان خوانه‌ناس بوو، کاتێ که‌ خودا موحه‌مه‌دی (ﷺ) په‌وانه‌ کرد ئه‌وانه‌ی که‌ به‌وایان پێی هه‌تا باوه‌ریان به‌ خودا و فریشه‌کان و کتێبه‌کان و پێغه‌مبه‌ره‌کان هه‌یه‌و، ئه‌وانه‌ شوین که‌وتی هه‌موو پێغه‌مبه‌ره‌کان له‌سه‌ر زه‌ویدا. چونکه‌ ئه‌وانه‌ به‌وایان به‌م پێغه‌مبه‌ره‌ نه‌خوینده‌واره‌ که‌ کۆتا پێغه‌مبه‌ره‌و به‌پۆزترین نه‌وه‌ی ئاده‌مه‌ هه‌یه‌. که‌ داوای کردوه‌ لێیان که‌ به‌وایان هه‌بێ به‌ گشت راستیه‌که‌و وه‌ ده‌بێ ئه‌وان باشت به‌وایان هه‌بێ به‌و پێغه‌مبه‌ره‌ی له‌سه‌ر ئاینه‌که‌ین وه‌ک خۆیان ده‌لێن. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا ده‌ستکاریان کرد و به‌ ئاره‌زووی خۆیان گۆریان. خۆ نه‌گه‌ر هیچ له‌مانه‌ش نه‌بێ. ئاینه‌کانی ئه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ (نه‌سخ) بونه‌ته‌وه‌ به‌و ئاینه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) که‌ خودا ناروویه‌تی که‌ ئاینیکی راسته‌و گۆڕانی به‌سه‌ردا نایه‌ هه‌تا پۆزی قیامت، به‌رده‌وام سه‌رکه‌وتووش ده‌بێ به‌سه‌ر گشت ئاینه‌کانی تردا. هه‌ر بۆیه‌ خودا دنیای له‌ پۆزه‌لات و پۆزناوادا پزگار کرد بۆ هاوه‌له‌کانی، هه‌موو که‌له‌کان ملیان بۆ دانه‌واند و کیسرایان تیکشکاند و قه‌یسه‌ریان دواپا و کرد و گه‌جینه‌کانی داگیر کران و له‌ پێی خودا به‌ختیان کردن و به‌خشییان، وه‌ک پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان هه‌والی پێدان له‌لایه‌ن خودای مه‌زنه‌وه‌، ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا﴾ خودا به‌وانه‌ی له‌ نێوه‌ به‌وایان هه‌یه‌و ئاكار چاکن، به‌لێن نه‌دا: له‌م زه‌مینه‌ ده‌یانکاته‌ جێنشین هه‌روه‌ک چۆن ئه‌وانه‌ی به‌ر له‌ ئه‌وانی کرده‌ جێنشین. ئاینه‌که‌شیان (که‌ خۆی په‌سه‌ندی کردوه‌) هه‌ر بۆیان داده‌مه‌زیقێ و ترسه‌که‌شیان بۆ ده‌کاته‌ دلناییی و ته‌نیا من

ده پرستن. هیچ شهریکیش به شهریکی من دانائین. هر له بر نه وه که به راستی باوه پریان به مسیح بووه. ولاتی شامیان له دست گاوردگان سه نډوته وه و به ره و پښم دهریان کرسوون که پاونته وه بڅ شاره که یان که قوسته نته نیه. به رده و ام ئیسلام و موسولمانان بالادهستن به سهریاندا. پیغه مبری خدا (ﷺ) هه والی داوه به نوممه ته که ی که موسولمانان له کوتاییدا قوسته نته نیه (القسططنیة) نازاد ده کن. هه رچی مال و سامانیان به دهستکوت دینن بڅ خویان. کوشتاریکی نیجگار زږد له پښمکان ده کن، کوشتاریکی وا که هیچ که سی به چاری نه یدیره و له موبه دوایش ناییینی. (باسیتکم بڅ نه مه به تنیا داناهه).

هه پرده له خوانه ناسان به سزادان له دنیا و له قیامه تدا

هر بڅیه خودای مه زن دهه رموویت: ﴿وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ﴾ (۵۰) ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا فَعَذَبُ اللَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾ نه وانه شی که له په پیره وانی تڼ، هه تا قیامت زالیان ده که به سهر بیباوه په کاندا، له پاش نه وه هه مووتان دینه وه لای خوم و به و کیشه تان پاده گم که له نیوانتاند پوویدا. به لام نه وانه ی باوه پریان پی نه هیئای، له دنیا و له قیامه تیش به توندی سزایان نه دهم. که سیش به هانایان وه ناچی. هر به و شیوره یه ش خودای مه زن سزای نه و جووله کانه ی دا که بهوایان به عیسای کړپی مریه م نه هیئاو (سهلامی خویان لی بی) زږد پڅوچون له باره ی عیساهه. خودا تڼلی لی سهندن به کوشتن و دیل بوون و مال و سامان داگیر کردن و که وتنه زږد دهستی خاوه دهسته لاته کانی ترو له پڅی قیامه تیشا توندترین سزایان نه دات. ﴿وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ که س ناتوانی له خودایان بیارینئی. پاشان خودای مه زن دهه رموویت: ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ نه و که سانه شی که بهوای ته و اوایان هیئاو ناکار چاک بوون، خودا هه موو پاداشتی خویان پیده دات و خودا سته مکارانی خوش ناوی. ﴿ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ﴾ نه و شتانه ی که بڅ تڼمان خویندوته وه، له نیشانه کانی خودان و پښیشاندهرن بڅله کارزانی. واته: نه مه ی که بڅ تڼمان باس کرد نه ی موحه مه د (ﷺ) دهر باره ی عیسا (سهلامی خوی لی بی) له دایکبوون و چونیته ی به سهرهاتی، هه مووی نیگایه له لایه ن خودا وه یه بڅت و له (اللوح المحفوظ) بڅی په وانه کردووی و هیچ گومانیک ی تیدا نیه. وهك خودای مه زن له سوره تی مریه مدا

فرموده تی: ﴿ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾ (۳۱) مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ إِذَا فُتِحَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ^۱ قسهی دروست له سر عیسی کوپی مریهم، هر نه‌میه، که نمان تییدا دودلن. له خودا ناوه‌شیتوه که مندالی هبی، پاکو بی عیسی بق نه‌وه، هر گا ویستی کاریک بی، هر پیتی بلتی: بیه! ده‌بی.

﴿إِنَّمَا مَثَلُ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (۳۲) الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ (۳۱) فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْوَحْيِ فَقُلْ قَالُوا نَدْعُ أَنْبَاءَنَا وَنَسَاءَكُنَا وَنَسَاءَكُمُ وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ (۳۲) إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَلَئِنْ لَمْ يَكُنْ اللَّهُ لَهَذَا الْوَحْيِ الْحَكِيمُ (۳۳) فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ (۳۴) له یه‌کچوون له دروست کردنی نادمه و عیساوا

﴿إِنَّمَا مَثَلُ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ وینهی عیسا (له لای خودا) له چه‌شنی وینهی نادمه. هر له گل دروستی کردو پاشان پیتی وت: (به نادمه) بیه، نه‌ویش بوو. واته: خودا عیسی دروست کرد به‌بی باوک و نادمه‌میشی دروست کرد بی بابو دایک پاشان فرمودی: بیه، بوو. نه‌وه‌سهی نادمه‌ی دروست کرد بی بابو دایک، باشرت ده‌توانی عیسا دروست بکات به‌بی باوک. حق نه‌گدر دروست بی عیسا کوپی خوا بی له‌بر نه‌وه بی باوک دروست کراوه، دیاره نه‌وه بی نادمه ره‌واتره، به‌لام ناشکرایه که نه‌وه قسه‌یه‌کی پپوچوچ بی بنه‌مایه. نه‌وه قسه‌یه‌ی نه‌وانه‌ش نقد پپوچوچ نقد درو‌یه له‌بارهی عیساوه (سه‌لامی خوی لی بی) بیگومان خودای مه‌زن ویستویه‌تی ده‌سته‌لاتی خوی ده‌رخات بق بنده‌گانی کاتی که نادمه‌ی وه‌دیه‌ینا به‌بی نیرو می‌وه‌وای وه‌دی هینا له نیز به‌بی مینه‌ی عیسی وه‌دی هینا له می به‌بی نیرو، نه‌وه دروستکراوانه‌ی تریشی له نیرو می وه‌دی هیناوه. هر بزیه له سوره‌تی مریهمدا فرموده تی: ﴿وَلَنَجْعَلَ لَهٗ آيَةً لِلنَّاسِ﴾^۲ تا بیکه‌ینه نیشانه‌یه‌ک بق خه‌لکی. پاشان لی‌ره‌دا ده‌فرمودی: ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ هق هر له لای په‌روه‌دگارته له ریزی دل به‌گومانان مه‌به. واته: هر نه‌وه قسه‌ی پسته ده‌ریاره‌ی عیسا (سه‌لامی خوی لی بی) که هیچ گومانی تییدا نیه. جگه له‌مه‌هیچی تر پاست نیه. دوی هق جگه له پپوچوچ هیچی تر نیه. پاشان خودای مه‌زن فرمان ده‌کات به‌پیغه‌مبه‌ره‌کی (وَصَلَّى) موباهه له بکات

۱ مریم (۳۵-۳۴).

۲ مریم (۲۱).

له گه ل نه وانه دا که دژایه تی هق ده کن ده رباره ی عیسا (سه لامي خوی لی بی) دوی ناشکرا کردن و پوون کردنه وهی.

بانگ کردن بو موباهه له کردن دهرباره ی عیسا (سه لامي خوی لی بی)

﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْإِيمَانِ فَقُلْ نَبَأُوا نَبَأَكُمْ وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ وَفَسَاءَ مَا وَفَسَاءَ مَا

وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبَأُكُمْ فَتَجْعَلُ لَكُمْ عَلَى الْكَذِبِ﴾ هه رکه سی پاش نه و زانسته ی بو تر هات، ویستی کی شهت له گه ل دروست بکات، بلئ: وهن با کوپانمان و ژانمان په کتری بانگ کهین، نه وسه دهس کهینه لاله و نژاو نه فرینی خوا بنترین بو نه وانه ی وا دروژنن. واته: با هه موو نه وانه له کاتی نه و موباهه له دا ناماده بکهین و نه فرین بکهین له وه مان که درق ده کات. هوی هاتنه خواره وهی نه موباهه له یه و نایه ته کانی تری پیشیش له سه رته ی سورته که وه هتا ثیره له سه ر شاندی (وه فدی) نه جران هاتوته خواره وه. نه سرانیه کان کاتی هاتن بو لای پیغه مبه ر (ﷺ) که قسه له باره ی عیسا وه بکهن، به خوداو کوپی خودایان ده زانی، خودای مه زن سه رته ی نه سورته ی ناره خواره وه و وه لامي دانه وه، وه ک نیام موحه مه دی کوپی نیسحاقی کوپی یه سارو که سانی تریش ده لئین: نیبنو نیسحاق له سیره ته به ناویانگه کهیدا ده لئ: شاندی گا وره کانی نه جران که شه ست سوار ده بوون هاتن بو لای پیغه مبه ری خودا (ﷺ) چواره پیاویان له پیاوما قولانی بوون و کاره کانیان به وان سپارد بوو. نه وانه ش بریتی بوون له: عاقب که ناوی عه بدولمه سیح بوو. (سه ید) که نه لئه لیه م بوو (حارسه ی کوپی عه لقه مه برای به کری کوپی وائل و نووه یسی کوپی حارس و زه یدو قه یس و یه زیدو نوبیه (نُبیّه) و خوه یلدو عه مرو خالدو عه بدوللاو یوحه ننه س (يُحْنَس) کاری نه مانه هه موو درابوه ده ست سی که سیان: عاقیب که سه رۆکی نه و کومه له بوو، خاوه ن قسه و پاویژیان بوو، هیه کارکیان بی پاویژی نه و نه ده کرد. سه ید که زانایان بوو، لیپر سراویشیان بوو له ماله وه و له سه فه ریشدا. نه بو حارسه ی کوپی عه لقه مه، که پیاوی ثابینی و زانوا پیشه واو خاوه نی قوتا بخانه کانیشیان بوو. پیاویکی عه ره ب بوو له به نی به کری کوپی وائل، به لام چوو بووه سه ر ثابینی مه سیحی، پۆمه کان زۆر ریژیان لیده ناو ده سه لاتیکی باشیان پیدابوو، قه دریان ده گرت، چه ندین کلیسیایان بو دروست کردو یارمه تی چاکیان نه داو خزمه تیان ده کرد، چونگه ده یانینی که زۆر ثابینه که یانی به توند گرتوه نه و پیاوه عه ره به شاره زای کاری پیغه مبه ری خودا بوو (ﷺ)، ناگاداری په وشتیشی بوو له کتیه پیشوه کاندا، به لام نه قامی خوی پالی پیوه ده نا بو برده وام بوونی له سه ر گاوری، له بهر نه و ریژه زۆره ی که ده یبینی له ویداو نه و پله و پایه ی له ناویاندا هه یبوو. نیبنو نیسحاق وتی: موحه مه دی کوپی

جه عهفري كوپي زويه ير بؤي گيڙامه وه، وتي: (ئو شانده) هاتن بؤ لاي پيڙمبهري خودا (ﷺ) له مه دينه، كاتي كه نوڙي عهسري كرد چوونه لاي له مزگهوت، جلو بهرگي زانايان له بهر كردبو لهو جوبو بالا پوڙشه جوانو قهشه نگانهي پياواني (بهي حارسي كوپي كه عب) له بهريان ده كرد. وتي: هر كه سئ له هاوه له كاني پيڙمبهري چاوي پتيان كهوت، ده بويت: هيچ شانديگمان له ويتهي نه مانه نديوه له دوايدا. كه كاتي نوڙيان هات، هه لسان له مزگهوتي پيڙمبهريدا نوڙيان كرد. پيڙمبهري خودا (ﷺ) فرمويي: (وازيان لي بيتن) بهر وه پوڙه لات نوڙيان كرد. وتي: له وانهي وتوڙيان له گه ل پيڙمبهريدا (ﷺ) كرد. ئه بو حارسي كوپي عهلقه وه عاقيب و عبدالله مسيح و سيد لئه يه م (السيد الاهيم) نه مانه مه سحي بوون له سر ثاني ئو پاشايه بهو جياوازيهش كه له ناوخوياندا بوويان. كه دهيان وت: عيسا خودايه، يان دهيان وت: كوپي خودايه، ده شيان وت: يه كيكه له سيانه كه، خوداي گه وړه پاك و بي عهيب و نوره لهو قسانهي ئوان ده يانكرد. ئو قسانهي كه مه سحيه كان دهيان كرده بهلگه دهيان وت: عيسا خودايه، چونكه مړوي زيندو ده كرده وه كوږي زكماك و بهلگه و نه خوځي چاك ده كرده وه، هه والي به شته نادياره كان نه داو له قبر له شيوهي بالندهي دروست ده كردو فوي پيدا ده كرد دهبو به بالنده (نه مانه هه موو به فرماني خودا بوو. تا بيكاته بهلگه بؤ خه لگي) بهلگه شيان بؤ نه وه كه دهيان وت: كوپي خودايه نه وه بوو دهيان وت: باوكي نه بووه فيري بكات، هر له بيشكه دا باسي شتيكي كرده كه هيچ كه سئ له نه وي ئادم نه يكرده له پيش نه ودا. بهلگه شيان نه وه بوو، دهيان وت: كه يه كيكه له سيانه كه كه خوداي مزن فرمويه تي: كرمان، فرمانمان دا، دروستمان كرد، بريارمان دا، ده ليتن: نه گه ريك كه س بوايه ده بويت: كردم، فرمانم دا، دروستم كرد، بريارم دا. له بهر نه وه عيسا و مريه و خودان (خوداي گه وړه پاك و بي عهيب و دووره له وهي ئو ستمكارو خوانه ناسانه ده ليتن. له سر نه وه هه موو قسانهي نه وانه كرديو يانه خودا قورئاني ناردو ته خواره وه) پاشان ئيبنو نيسحاق له ته فسره كه يدا، وتي: كاتي كه پيڙمبهري خودا (ﷺ) هه والي پيدا له لايه خوداوه بؤ جيا كړنه وهي ئو برياره له نيوان پيڙمبهرو (ﷺ) نه واندو فرمانيدا به نه فرين ليكرديان نه گه ر ئو برياره يان قبول نه كرد لي، پيڙمبهري خودا (ﷺ) بانگي كردن بؤ نزاو نه فرين كردن، وتيان: ئي ته بولقا سم، مؤله تمان بده با سيري برياره كه مان بگين، پاشان ديتنه وه لاتو نه وي ده مانه وي ده بريارهي نه وي كه تو بانگ كردين بؤي ده يگين. له لاي هه لسان و پوځتن، پاشان چوونه وه بؤ لاي عاقيب كه راوږيځي كراويان بوو وتيان: ئي عبدالله مسيح تو پات چيه؟ وتي: سوږند به خوا ئي ده ستهي مه سحيه كان، خوتان چاك ده زانن موحه مده (ﷺ) پيڙمبهريكي پاسپارديه، هه والي ته واوي پيداون ده بريارهي هاوه كه تان (عيسا)، ده شزانن كه هيچ پيڙمبهري هرگيز نه فريني له هؤي نه كړنه مه گين گه وړه بجوگيان له ناوچوه، نه گه ر كاري وا بكن بنه بږ

دهبن. نهگر ئیوه دهتانهوی لهسر ئایینی خوتان بمیننو لهسر نهو قسهیه بمیننهوه که لهبارهی هاوه له که تانهوه (عیسا) وتویانه: خوا حافیزی لهو پیاوه بکنو بگه پئنهوه بۆ ولاتی خوتان. هاتن بۆ لای پیغه مبه‌ر (ﷺ) وتیان: نهی نه بولقاسم پیرایمان دا نزاو نه فرینت له گه لا نه کهین، لهسر ئایینی خوت به جیت دههیلین، لهسر ئایینی خومان دهگه پئینهوه. به لام له هاوه له کانت له گه لمان بنیره که خوت لییان پازییت، فرمانه‌وهایی بکات لهو شتانهی که ئیمه کیشه‌مان ده‌بیت له‌سری له مالو ساماندا، ئیوه جیتی په‌زانه‌ندین له لای ئیمه^۱ بوخاری پیوایه‌تی کردوه له حوزه‌یفه‌وه (په‌زای خوی لی بی) وتی: عاقیبو سه‌ید که به‌پررسی نه‌جرانیه‌کان بوون چوون بۆ لای پیغه مبه‌ری خودا (ﷺ) ویستیان نزاو نه‌فرین له‌گه‌ل پیغه مبه‌را بکن. وتی: یه‌کیکیان وتی به‌ هاوه له‌کسی شتی وا نه‌کسی، سویند به‌ خوا نه‌گر پیغه مبه‌ر بی‌و نزاو نه‌فرینی له‌گه‌ل بکه‌ین ئیمه‌ پرگاران نابی‌و له‌ دوی خومان که‌سیشمان نامینی. هه‌ردوکیان وتیان: (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) هه‌رچیمان لی داوا بکه‌ی پیت نه‌ده‌ین. پیاویکی دلسوزمان (ده‌سپاک) له‌گه‌ل بنیره، جگه‌ له‌ پیاویکی نه‌مین که‌سی ترمان له‌گه‌ل مه‌نیره. پیغه مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: (که‌سیکتان له‌گه‌ل په‌وانه ده‌که‌م که‌ نه‌مینو به‌پاستی نه‌مینو) هاوه له‌کانی پیغه مبه‌ری خودا (ﷺ) سه‌یریان ده‌کردو چاوه‌پوان بوون. فه‌رموی: (نه‌ی نه‌بوعوبه‌یده‌ی کوی جه‌پاح هه‌له‌سه) کاتی که‌ هه‌له‌سا پیغه مبه‌ری خودا (ﷺ) فه‌رموی: (نه‌مه نه‌مینو نه‌م ئوممه‌ته‌یه)^۲ بوخاری پیوایه‌تی کردوه له‌ نه‌سه‌وه له‌ پیغه مبه‌ری خوداوه (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (هه‌موو ئوممه‌تیک نه‌مینیکی هه‌یه، نه‌مینو نه‌م ئوممه‌ته نه‌بوعوبه‌یده‌ی کوی جه‌پاح)^۳ نیمامی نه‌حمه‌د پیوایه‌تی کردوه له‌ ئیبنوعه‌بباسه‌وه، وتی: نه‌بوجه‌هل خوا په‌وی په‌شکا، وتی: نه‌گر موحه‌مه‌دم بینی له‌ لای که‌عه‌دا نوێژ بکات دیم بۆی و پی ده‌خمه‌ سه‌ر ملی. وتی: پیغه مبه‌ری خودا (ﷺ) فه‌رموی: (نه‌گر نه‌وه‌ی بکرایه به‌ ئاشکرا فریشته‌کان هه‌لیان ده‌گرت (ده‌یانگرت) نه‌گر جووله‌کیش خۆزگی مردنیان به‌خواستایه ده‌مردن شوینی خۆیشیان له‌ ئاگرا ده‌بینی، نه‌گر نه‌وانه ده‌رجوونایه که‌ ده‌یان ویست موباهه‌له له‌گه‌ل پیغه مبه‌را (ﷺ) بکن ده‌گه‌پانه‌وه، نه‌ مالو سامانو نه‌ که‌سو کاریان نه‌ده‌بینیه‌وه).^۴ بوخاری و تیرمیزی و نه‌سائی پیوایه‌تیان کردوه^۵ تیرمیزی وتی:

^۱ ابن هشام (۲۳۲/۲).

^۲ فتح الباری (۶۹۵/۷).

^۳ فتح الباری (۶۹۶/۷).

^۴ أحمد (۲۴۸/۱)، سه‌حیحه.

^۵ فتح الباری (۵۹۵/۸)، تحفه الاحوذی (۷۷/۹)، النسائی فی الکبری (۵۱۸/۶).

فرموده به کی حه سنی سه حیحه. پاشان خودای مه زن ده فرموییت: ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَصْحُ الْحَقُّ﴾
 هیچ گومانت تیدا نه بی، نه وانه بیوت باس کراون، هه موو پاستن. واته: نهو به سه رهاته کی که بومان
 باس کردی نهی موحه ممد (ﷺ) ده رباره ی عیسا (سه لامی خوی لی بی) هه نهو به پاسته و هیچ
 گومانی تیدا نهی ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَلِلَّهِ الْكُلُّ﴾ هیه په رستراویک جگه له خوا نهی و
 ده بی هه نهو به رستری. هه خودایه که خاوه نی ده سته لاتو له کارزانه. ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمْ
 بِالْمُفْسِدِينَ﴾ نه گه هه خویان لی بوردی، خودا خوی خرابه کاران ده ناسی. واته: نه گه له هه
 لایاندو به ره و پنگی پروچ پوشتن، نه وانه خرابه کارن و خوا باش ده یانناسی و به و زوانه له سه ر نهو
 کاره یان خودا خرابترین سزایان نه دا، نه مه خودایه که به توانایه و هیچی لی ون نابی، پاک و بی عه بیی و
 ستایش هه بر بق نهو، په نا به خودا ده گرین له دابه زینی توله ی.

﴿قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ تَقَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَامٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَقْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا

يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ (۱۶)

مه سه له ی خوا په رستی به ته نیا له لای هه مووان ناشکرایه

نه م و تاره گشت نه ملی کتیب ده گریته وه، له جو له که و مه سیحه کان و نه وانش پږه وی تاوانیان
 گرتنه بهر، وه که خودای مه زن ده فرموییت: ﴿قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ تَقَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَامٍ بَيْنَنَا
 وَبَيْنَكُمْ﴾ بلای: نیوه ی نه ملی کتیب، ده سا ورن نیمه و نیوه له سه ر نهو قسه یه سوور بینو که بق
 هه موومان وه که یکه. (الکلمه) به کاده هیږی بق پسته ی ته و او. وه که لیږده دا فرموییت: ﴿أَلَّا نَقْبُدَ
 إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا﴾ جگه له خودا نه په رستین و هاوکاری بق په یدا نه که ین له هیچ شتیکه دا.
 واته: بتو په یکه رو خاچ و تاغوت و ناگرو هیچ شتیکی تر نه په رستین و ته نیا خودا به رستین که
 شریکی نهی، نه مه یش بانگ وازی گشت پیغه مبه رانه (سه لامی خویان لی بی) خودای گه وړه
 ده فرموییت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ بهر له
 توش نیمه هه پیغه مبه ریکمان نارد، پامان سپارد، که هیچ په رستویه که جگه له من نهی، هه ته نیا من
 به رستن. هه ووه ها فرموییت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا

أَطْلَعُونَ ﴿۱﴾ بَقَاوَهُمُوهَا لَيْكَ بَيْتَهُمُوهَا رَيْكَمَانُ بَعِي كَرْد، كِه خُودَا بِيَه رِسْتَنُو لِه شَهِيَتَان (تاغوت) دورد پهریز بن. پاشان لیره دا ده فهرمویت: ﴿وَلَا يَتَّخِذْ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه چین هه ندیکمان هه ندیکی (جگه له خودا) بَقَا بَه رِسْتَن هه لَبَزِیَرِین. نیینوجوره بیج وتی: واته: هه ندیکمان به کوتی هه ندیکی بکات له سه ریچی خُودَا ﴿إِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ جا نه گهر هر خُویان لَی بوارد، پَنیان بَلَن: نِیوه به شایه ده گرم، که وا نِیمه خُومان به خودا ده سپِیَرِین. واته: نه گهر پشتیان هه لکرد له و پاستیه و نهم بانگ وازه، بیانگه نه شایه که نِیوه هه له سه ر نهم نیسلامه ده پَزَن و پهرده وامن که خودا برپاری داوه بَقَاتان. له و نامه یه دا که بَیْتَه مبه ر ناردی بَقَا هیره قل (هرقل) گهرده ی پوم فهرمووی: (به ناوی خودای ده هه نده ی دِلْقَان، له موحه ممه د بَیْتَه مبه ری خوداوه بَقَا هیره قل گهرده ی پوم! سللو له و که سه ی شوینی پاستی ده که وی، (أَمَّا بَعْدُ)، موسولمان بیه دالنیا ده بی، که موسولمان بیی خودا دوچار پاداشت نه داته وه، نه گهر خُوش بیبیری. نه وسا گونامی ژیر ده سه کانیشت ده که وِیْتَه سر ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ تَمَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَٰتٍ سَوَّاهٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَقْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ نه ی نه هلی کَتِیْب وهرن نِیمه و نِیوه له سه ر نه و قسه یه سور بین که بَقَا هه موومان وه که یه که. بیجگه له خوانه پهرستین، هاوه لی بَقَا په یه دا نه که ی، نه چین هه ندیکمان هه ندیکی (جگه له خودا) بَقَا بَه رِسْتَن هه لَبَزِیَرِین. جا نه گهر هر خُویان لَی بوارد، پَنیان بَلَن: نِیوه به شایه ده گرم، که وا نِیمه خُومان به خودا ده سپِیَرِین. موحه ممه دی کوپی نیسحاق و که سانی تریش باسیان کردوه که: له سه ره تای سوره تی نالی عیمران هه تا زیاتر له هه شتا نایه تی له سه ر شانندی نه جران هاتوته خواره وه. زوهری وتی: نه وانه یه که م که س بوون که سه رانه یان (الجزیه) دا، جیاوازی نیه (له نِیوان زانایاندا) که نایه تی سه رانه دوا یه فته ی مه که هاتوته خواره وه. که واته چَوَن نووسینی نهم نایه ته له پِیَش فته ها بَقَا هیره قل له ناو نه و نامه یه دا (که په وانه کرا) پَنکُخِرَی لَه که ل نه و باسه دا که موحه ممه دی کوپی نیسحاق و زوهری کردویه؟ وه لاهه که ی، هاتنی شانندی نه جران له پِیَش حوده بیبیه دا بوو. به لام نه وه ی که شانده که به خشیان بَقَا ناشته وایی بوو له و موباهه له یه، نه که سه رانه دان، به لکو له بری پَنکه و تن و ناشت بوونه بوو، هاتنه خواره وه ی نایه تی سه رانه سه ندن پَنکه و تی کردوه دوا یه نه وه به و شیویه، وه چَوَن فره زی پَنیج یه که و چوار به ش له پَنیج به ش کراوه، به و شیویه عه بدولای کوپی جه حش کردی له و پَزله ی سوپادا (السریه) پَنیج به در، پاشان فره زی دابه ش کردن هاته خواره وه به و شیویه.

هەڵبەشە گەری که پێغه مبه‌ری خودا کاتێ فرمانی دا به‌ نویسنی ئه‌وه له‌ نامه‌یه‌که‌دا بۆ هه‌ره‌قل، که هه‌شتا دان به‌زیبی، پاشان قورئان هاتبێته‌ خواره‌وه‌ پێکه‌وتبێ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی پێغه مبه‌ردا (ﷺ) وه‌ک چۆن قورئان هاته‌ خواره‌وه‌ ده‌رباره‌ی بالا پێشی (الحجاب) دیله‌کان و نوێژ نه‌کردن له‌سه‌ر دوو پوه‌کان هاوکات له‌گه‌ڵ قسه‌ی عومهری که‌وی خه‌تاب داو ئه‌م ئایه‌ته‌ که‌ خودای مه‌زن ده‌فرموویته‌: ﴿وَآتَيْنَا مِنْ مَّقَامٍ اَبْرَهٰمَ مُصَلًّی﴾ جی ئیبراهیم بکه‌ن به‌ نوێژگه‌ی (سوینی نوێژی) خۆتان. ئه‌م ئایه‌ته‌یش که ده‌فرموویته‌: ﴿عَسَى رَبُّهُ اِنْ طَلَقْنَا اَنْ یُّبَدِّلَهُ اُزُجًا خَیْرًا مِّنْکُمْ﴾ نه‌که‌ر ئێوه ته‌لاق بدا، له‌وانه‌یه‌ په‌روه‌ردگاری ئه‌و، ژنانه‌ی له‌ ئێوه‌ باشتری (له‌ با‌تی ئێوه‌) بدات. هه‌ر هاوکات بووه‌ له‌گه‌ڵ قسه‌ی عومهردا (ره‌زای خۆای لی بی).

﴿ يَتَأَهَّلَ الْحَكِيمُ لَهُمْ تَعَاجُوزٌ فِي إِتْرَاهِيمَ وَمَا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٥﴾ هَئَانَتْ هَذِهِ لَكُمْ يَوْمَ عِلْمٍ فَلِمَ تَعَاجُزُونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ إِتْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ بِإِتْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّحْيُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ ﴿١٨﴾

کیشہ نانہومی جوونہ کہ و نہ سہر نائینی ئیبراہیمی خہ ئیل (سہ لامی خوای لی بی)

خودای مەزن بێزاری خۆی دەرده‌بێژی له جووله‌که‌ و گاوردەکان که کێشه‌ ده‌که‌ن له‌ باره‌ی ئیبراهیم‌وه‌ (سه‌لامی‌ خۆای‌ ئی‌ بێ) که‌ ه‌ردووکیان ده‌لێن ئیبراهیم‌ له‌ ئێمه‌یه‌. وه‌ک موچه‌مه‌دی کوپی ئیسحاق پێوابه‌تی کردوه‌ له‌ ئیبنوعه‌بباس‌وه‌ (په‌زای‌ خۆایان‌ ئی‌ بێ) وتی: مه‌سیحی نه‌جرات و زاناگانی جووله‌که‌ له‌ لای پێغه‌مبه‌ری خودا کۆ بوونه‌وه‌ و له‌ناو خۆیاندا کێشه‌یان هه‌بوو. زانا جووله‌که‌کان ده‌یان وت: ئیبراهیم‌ هه‌ر جووله‌که‌ بوو. مه‌سیحیه‌کانیش ده‌یان وت: ئیبراهیم‌ هه‌ر مه‌سیحی بووه‌. خودای گه‌وره‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ی ناردە خواری‌وه‌ و فه‌رمووی: ﴿يَا هَلْ أَلَمْتُكَ لِمَ تَعَايُوتُ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنَ الْوَحْيِ وَالْإِنْجِيلِ إِلَّا مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ئەه‌ی ئەه‌لی کتێب! ئێوه‌ بۆ چی له‌ باره‌ی ئیبراهیم‌وه‌ کێشه‌ ده‌که‌ن؟ ده‌شزانن ته‌ورات و ئینجیلیش (ه‌ردوویان) له‌ پاش زه‌مانی ئیبراهیم‌ هاتوونه‌ خوار، ده‌ ناخه‌ر بۆچی تۆ ناگه‌ن؟ واته‌: ئەه‌ی جووله‌که‌ چۆن ده‌لێن ئیبراهیم‌ جووله‌که‌ بووه‌، کاتێ ئه‌و له‌ بێش دابه‌زینی ته‌ورات بووه‌ له‌سه‌ر مووسا (سه‌لامی‌ خۆای‌ ئی‌ بێ)? ئەه‌ی مه‌سیحیه‌کان چۆن

١ البقرة (١٢٥).

٢ التحريم (٥).

ده لئن ئیبراهیم مه سیحی بووه. مه سیحیه نوای ماوه یه کی زۆر پهیدا بووه؟ هه ربۆیه خودای مه زن ده فهرموویت: ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دهی بۆ تۆ ناگن. پاشان خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿هَکَانُم مَّوْکَلَاءُ حَبَجَجْتُمْ فِیْمَا لَکُمْ بِیْءٌ عَلِمَ قَلَمٌ تَعَاوَنَ فِیْمَا لَیْسَ لَکُمْ بِیْءٌ عَلِمَ﴾ واما دانا که ئیوه ده توان له سه ره نو شتانه کیشه بکه که ده زانن، دهی بۆچی کیشه له سه رشتی ده که که هه چی ئی نازانن؟ ئه مه بیزاری ده ربینه به رانه ره نو که سانهی که نایزانن کیشه ده که. چونکه جووله که و مه سیحیه کان له ئیوان خۆیاند کیشه یان بوو ده ربیره ی ئیبراهیم به بی زانیاری. خو ئه که کیشه یان له سه ر ئاینه کانی خۆیان بگردیه که له بهر ده ستیاندایه و زانیاریان له سه ری هه بوو که بۆیان هاتبوو هه تا هاتنی موحه مه د (ﷺ) ئه وه زۆر چاکتر بوو بۆیان. به لام ئه وان قسه یان له شتی ده کرد که هه چیان ئی نه ده زانی. خودایش بیزاری خۆی ده رده بهی ده ربیره یان و فره مانیان پیده کات که نه و شتانه ی ئه وان نایزانن بیگپه نه وه بۆ لای نه و خودایه که ناگاداری نه ئینی و ناشکرکانه و حه قیقه ته که ی ده زانی، هه ربۆیه خودای مه زن ده فهرموویت: ﴿وَاللّٰهُ یَسْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ هه رب خودایه هه مووشت ده زانی، ئیوه هه چی ئی نازانن. پاشان ده فهرموویت: ﴿مَا کَانَ لِیْزِیْمٍ یُّهْوٰی وَلَا تَصْرَیْطًا وَلٰکِنْ کَانَ حَرِیْفًا مُّسْلِمًا وَمَا کَانَ مِنَ الْمُشْرِکِیْنَ﴾ ئیبراهیم نه مووسایی بوو نه مه سیحی، به لام یه کتاپه رستیک بوو، خۆی به خودا سپاردبوو، هه ی شه ریکی بۆ خودا پهیدا نه کرد. ئه م ئایه ته وه که نه و ئایه ته وایه که له سوره تی (به قهره) دا باسی کرا که خودای مه زن ده فهرموویت: ﴿وَقَالُوا کُوْنُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرَیْ تَهْتَدُوْا﴾ و تیان: ببینه جووله که یان گاوه هه تا بکه ونه سه ر پئی پاست. پاشان خودای مه زن ده فهرموویت: ﴿اِنَّ اَنْاسَیْ بِاِیْزِیْمٍ لِّذَیْنِ اَتَّبَعُوْهُ وَهٰذَا الَّذِیْ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَاللّٰهُ وَلِیُّ الْمُؤْمِنِیْنَ﴾ نه و که سانه ی له هه موو که س له ئیبراهیم نزیکتن، نه وانه که نه و سا شوینی نه و که وتن و نه و پیغه مبه ره و نه وانه شی که به وایان پی هیناوه، خوداش دۆستی هه موو خاوه نیاوه پانه. چاکترین که س، نه وانه که شوینی ئیبراهیم که وتون و په یه وه ی ئاینه که یان کردوه و نه و پیغه مبه ره ییش که موحه مه ده و (ﷺ) هاوه له خاوه ن باوه په کانیته ی له کۆچه ری و نه نساریه کان و نه وانه ش دوی ئه وان که وتون. سه عیدی کوی مه نسور پیوایه تی کردوه له ئیبنومه سه وده وه (ره زای خوی ئی بی) که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فهرموویه تی: (هه موو پیغه مبه ری دۆستیکی بوو له ناو پیغه مبه راندا، دۆستی من له ئیوانیاندا ئیبراهیمی باوکه و

الطبري (۶/۴۹۰).

البقرة (۱۳۵).

خه ليلي په روهدگاري مه زن). پاشان هم نايه ته ي خويڼد: ﴿إِنَّ أَوَّلَ الْآيَاتِ بِإِبْرَاهِيمَ لَإِنَّ الَّذِينَ أَنْجَبُوهُ﴾
 نه و که سانه ي که له هه موو که سي له نيراهيم نزیک، نه وانه که نه وسا شويني نه و که وتن. ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ
 الْمُؤْمِنِينَ﴾ خدا دوستي هه موو خاوه نه باوه پانه که بهرپايان به گشت پيغه مبه ران هه به (سه لامي
 خويان لي بي).

﴿وَدَّتْ طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّوكُمْ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ ﴿٦٦﴾ يَتَّهَلَّ
 الْكِتَابُ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تُشْهَدُونَ ﴿٦٧﴾ يَتَّهَلَّ الْكِتَابُ لِمَ تَلْسُونُ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُونَ
 الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ وَقَالَتْ طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ
 وَآفِرُوا ءَاخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٩﴾ وَلَا تَقُولُوا إِنَّا لَا نَحْبُبُهُ إِنَّهُ لَمِنَ تَبِيعِ دِينِكُمْ قُلْ إِنَّا الْهَدَىٰ هَدَىٰ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ أَكْثَرُ نَحْلٍ
 مَا أَوْحَيْتُمْ أَوْ يُنَادُوا بِعَدْوِكُمْ قُلْ إِنَّا الْفَضْلُ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٠﴾

نيرهي بردي جووله که به موسولمانان و فروفيليان

﴿وَدَّتْ طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّوكُمْ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ هه نديک له
 خاوه ن کتيبان ده يانويست نيوه له پيکه لاده ن، که چي نه مانه نازانن که هه ر پي له حق ده گرن.
 خوداي گوره باسي نيرهي (هه سوودي) جووله که ده کات به ران بهر به خاوه نه باوه پان. که چي هه ست
 ناکه ن که ناکامي خراپي نه و کاره يان بق خويان ده که پيته وه، پاشان خوداي گوره باسي خراپي نه و
 کاره ناپه سنده يان ده کات و ده هه رمووي: ﴿يَتَّهَلَّ الْكِتَابُ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ
 تُشْهَدُونَ﴾ نه هلي کتيب، بدي نيوه حاشا له نيشانه کاني خودا ده که ن، که هه رچه نده ده شرانن
 به بيگومان پاستن، ﴿يَتَّهَلَّ الْكِتَابُ لِمَ تَلْسُونُ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه هلي کتيب
 چون په و به ناپه و داده پوژن. پاست و په و ده شارنه وه، ده شرانن چي ده که ن. واته: نه و شتانه ي
 ده رياره ي موحه مه د (وَلَا تَقُولُوا إِنَّا لَا نَحْبُبُهُ) له کتيبه کانتاندايه له سيفه ته کاني ده يشارنه وه. که چي خوتان نذر چاک
 نه وه ده زانن و گومان تان تييدا نيه. ﴿وَقَالَتْ طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا
 وَجْهَ النَّهَارِ وَآفِرُوا ءَاخِرَهُ﴾ نه وانه ي نه هلي کتيبن هه نديکيان به هه نديکي تريان ده لتي: نيوه له کاتي
 به ياني بلتي: بهرمان هيتاوه به وي که خودا بق نيوه ي ناروده، سر له نيواره لتيان په شيمان
 بينه وه. نه وه يش فيل و ته له که په ک بوو، بق نه وه ي نه و خه لکه که ساده و لاوانن ناپنه که يان لي

بشویوتن و لیان تیک بدن. بچه ناو موسولمانان له سهرتای به یانیدا بپوا بیتن و له گه لیاندا نویژی به یانی بکن، که ئیواره داهات په شیمان ببته وه و بچنه وه سهر تاینه که ی خویان. بۆ ئه وه ی ئو خه لکه ی که نه فامن، بلین: بۆیه گه پاته وه بۆ تاینه که ی خویان، ده زانن و ناگادارن که ناینی ئم موسولمانانه که می و کورپی تیدایه و عییداره، بۆیه وتویانه وه که خودای گوره ده فرموویت: ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ به لکو نه وانیش په شیمان ببته وه و هر که پین له تاینه که یان. ئیبنونوبی نه جیع وتی: له موحامیده وه، خودا به م نایه ته باسی ئم جووله کانه ی کردوه. واته: جووله که نویژی به یانی کردوه له گه پیتفه مبه را (ﷺ) سهر له ئیواره حاشای کردوه و په شیمان بوو ته وه و فیتی کردوه، تا پیشانی خه لکی بدن که نه مانه بویان ده رکه وتووو ئم تاینه ناینتیکی راست نه بووه نه مانه شوینی که وتبوون. ^۱ ﴿وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكَ﴾ پیشیان وتوون: باوه هر به وانه بکن که له سهر ناینی خوتان. واته: دلنیا مه بن و نهی خوتان و نه و شتانه ی ده یزانن ناشکرای مه کن بۆ هیچ که سی له سهر ناینی خوتان نیه. واته: ئه وه ی ده یزانن ناشکرای مه کن بۆ موسولمانان، تا بپوای پی بکن و بیکه نه به لکه به سهرتانه وه، خودای گوره هیش ده فرموویت: ﴿قُلْ إِنْ أَلْهَيْتُ هَذِي أَلْوُ﴾ ئه ی موحه ممه د (ﷺ) بلن: پی نیشاندان هر پتیشاندانی خودایه. واته: هر خودایه دلی خاوه نباوه پان شاره زه ده کات به ره و باوه پی بته و به وه ی که خودا په وانه ی کردوه بۆ بنده و پیتفه مبه ری خوی موحه ممه د (ﷺ) له و نیشانه و به لکه به میزو پوون و ناشکرانه، ئیوه ش (ئه ی جووله که) ئه وه ی که له بهر ده ستاندایه له سیفته ی ئم پیتفه مبه ره نه خوینده واره موحه ممه د (ﷺ) شاردتانه وه له کتیه کانتاندایه له پیتفه مبه ره پیتشووه کانتان و هر گرتوه. خودای مه زن ده فرموویت: ﴿إِنْ يُوَفَّ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُعَاجِلْكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ (وه که پیتشوو شاره زای کردن) که سیکی تریش وه که ئیوه شاره زاکا. ئه گه ر وتیان: کتیه که مان ده بهینه لای په روه دگارتان. واته: ده لئین: ئو زانیاریه ی که لاتانه ده ری مه خن بۆ موسولمانان، تا له ئیوه وه فیزی ببن، و توپزتان له گه لا بکن له سهری خویان به سهرتانا هه لکیشن له بهر به میزی بپوایان پی. یان بیکه نه به لکه له لای خودا له سهرتان. واته: ئه وه ی که له لای خوتانه بیکه به لکه به سهرتانه وه و قسه تان نه مینی. له دنیاو له قیامه تا به لکه تان له سهر کل بیتته وه. خودای مه زن ده فرموویت: ﴿قُلْ إِنْ أَلْفَضَلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ بلن: چاکه به ده س خودایه، ده دیات به هر که سی که بیه ویت. واته: هه مو کارئ له ژور ده ستلائی نه و دایه هر خودا خوی ده به خشی و ده شیکریتته وه، بپواو زانیاری و تیگه یشتنی ته و او ئه دا به هر که سی خوی بیه وئ، مه یلیشی له

هرکس بی، گرمپاو کویری دهکاتو دلی دهرمونی و مقر دهنی به دل و گویند او په رده بيش دينی به سر چاويدا. خودا خوی باش ده زانی و له کارزانه له هموو شتي کدا ﴿وَاللّٰهُ وََسِعُ عَلِيمٌ﴾ خودا چاکه فراوان و زود زانايه. هرکس بی نو بيهوی بهر به زهیی خوی ده خات، خودا چاکه ی زود و گه وره ی له لايه. واته: نهی خاوه نپاوه پان خودا تاييه تمه ندی کردون به چاکه يک که سنوری نيه، وه سفي پيغه مبه ره که تانی وا کرده که پزی داوه به سر هموو پيغه مبه ره کاند (سهلامی خويان لی بی) به موی نه ووه پتی نيشان داون بق په يام و شريعت.

﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِقَبْطَارٍ يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمُتِينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ بَلْ مَنَ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَأَتَىٰ فَرَأَىٰ اللَّهُ يُمِيتُ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾﴾

روون کردنه وی بارودوخی نه مانه تی جووله که

خودای مهن باسی جووله که دهکات که ناپاکيان زود، خاوه ن پاوه پان ناگادار دهکاتوه که پتيان مه لته خه لتين و دهرمونی: ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِقَبْطَارٍ يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ﴾ هر له ناو نه ملی کتبيدا می وا مه يه که نجينه يه کی (قنطار) له لا دانتي، به دوس پاکي ده تاته ووه. واته: هرچنده مال و سامانی له لا دانتي که م بی يان زود خه يانه تی لی ناکات. ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا﴾ می واشيان مه يه ديناريکی پی بسپيره ناتداته ووه جا مه گين به جی نه میلی و مه لی پچی و وانی لی نه مینی تا لی وهرده گريته ووه. نه گه ر نه مه کاری نه مانه بی له دنیدا بق پاره يه کی که م، نه گه ر نه و مال زود بی ده بی چی بکن، هرگيز پيت ناده نه ووه. خودای گه وره دهرمونی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمُتِينَ سَبِيلٌ﴾ به هانه که شيان نه مه يه: زیان که ياندن به و نه خوینده واران به نيمه هيچ تاوانی نيه. واته: نه وهی پاليان پتوه دهنی مل نه دانيانه به هق بزيه ده لتي: له نايی نيمه دا هيچ ريگريه که نيه له خواردنی مال و سامانی نه خوینده واره کان. مه به ستیان پتی عه ره ووه ده لتي خودا بوی. هه لال کردوين. خودای گه وره بيش دهرمونی:

﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ درق بق خواش مه لده به ستن، ده شزان درق ده کن. چونکه خودا خواردنی مال و سامانی خه لکی قه ده غه کردوه به هقی تاييه تی خوی نه بی. به لام نه مانه که ليکی بوختانچين. عه بدو په زاق پيوایه تی کردوه له سه عسه عی کوپی به زیده ووه که پياوی پرسيازی له نيينوعه بباس کردوه و تويه تی: نيمه له غه زادا تووشی مال و سامانی نه ملی زيمه دين له مريشکو بزنی و می. نيينوعه بباس وتی: نيوه ده لتي چی؟ وتی: ده لتي: هيچ به ووه گونا همان ناگا، نيينوعه بباس

وتی: ثم قسمه ی نثوه وهك قسمی نهلی کتیب وایه که وتیان: ﴿قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمُوتِ سَبِيلٌ﴾^۱
 زیان که یاندنمان به و نه خوینده واران به نثمه هیچ تاوانی نه. نه وانه نه که سرانه یان دا مالیان بز
 نثوه حالان نه مه گین به ناره زوی خویمان بیده ن. پاشان خودای مزین ده فرمودیت: ﴿بَلْ مَنْ أُوْفَىٰ
 بِعَهْدِهِ وَاتَّقَ﴾ دیاره هرکس ترسی له خودا هه بی و به لئنی به ریتنه سر. واته: نهی نهلی کتیب
 هرکس له نثوه له خوا بترستی و نه به لئنهی که خودا لئی و هرگرتوون که ده بی بهوا بیتن به و
 موحه ممه ده (ﷺ) کاتی که په وانه کرا، وهك چون به لئین و په یمانی له گشت پیغمبران و (سهلامی
 خویمان لی بی) که له کانیا و هرگرتوه له و باره یه وه، خوشتان له قه ده غه کراوه کان پاراست و له شوین
 په یامی نه و پیغمبره پوشتن (ﷺ) که دواين پیغمبره و به پرزترین مرقی نه وهی ناده مه ﴿فَإِنَّ اللَّهَ
 يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ خودایش پارزگاران و له خواترسانی خوش ده وی.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا

يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧﴾

نه وانهی په یمانیان شکاندوه له بړی قیامه تدا هیچ به شیان نه

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ نه وانهی په یمانه کیان له که ل خودا و سویندی
 خویمان به نرخیکی که م ده فروشن. واته: په شیمان دهنه وه له و بلئین و په یمانه که به خودایان دابوو که
 شوینی موحه ممه ده (ﷺ) و باسی سیفه ته کانی و نه و فرمانی که پئی کراوه پوون بکهنه وه بز
 خه لکی و سویندی خویمان شکاندو درویمان کردو به نرخیکی نذر که می نه م دنیا دوا کوتایه فروشتیان
 ﴿أُولَٰئِكَ لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ نه وانه له بړی دوايدا هیچ به شیان نه. ﴿وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا
 يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ خودایش له بړی قیامه تدا نایان دوینی و سه بیران ناکات. واته: به وتهی
 به سوز نایان دوینی و به چای به زه بیش سه بیران ناکات و بزیان ناروانی. ﴿وَلَا يُزَكِّيهِمْ﴾ واته: له
 گوناو تاوان پاک و خاوینینان ناکاته وه و فرمان دهکات به ره و ناگر بیان بن. ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾
 به شیان جه زره بهی به ژانه. فرموده ی نذر هاتوه په یوهندی به م نایه ته پیرزوه مهی، هندی له و
 فرمودانه باس ده که ین.

فهرموددی په کهم

نیمای نه حمده له نه بوزده پوهه پړوايه تي كړدوه پيښمبهري خودا (ﷺ) فهرموديه تي: (سې كس خودا نايان دويښي و بزيان ناپوانې له پړڅي قيامه ندا، له گوناھيش پاكيان ناكاته وده و به شيان جه زړه بهي به ژانه). وتم: نهی پيښمبهري خودا (ﷺ) نه وانه كيڼ؟ په نجه پړو زيانبار بوون. وتي: سې جار نه مهی خوښنده وه، فهرمودی: (نو كه سهی پڅشاكه كی دريژ ده كات بڼ داميني به مه به ستي فيز كړدن. نو كه سهی به سوښندي درق په وواج به شمه كه كی ده دات، نو كه سهی منه ت به سر خه لكا ده كات).^۱

فهرموددی دووهه م

نیمای نه حمده له عدهی كړې عومه يري كنده وه پړوايه تي كړدوه وتي: ناكړكي كه وته نيوان نوو پياوځ له كنده ناوی نومرئولقه يسي كړې عاييس بوو، پياويكي خلكي حه زره مه وت بوو، كيښه كه يان ميڼايه لای پيښمبهري خودا (ﷺ)، كيښه كه. له سر زه ويه ك بوو، فهرمانی دا به پياوه حه زره مه وتيه كه به شايت و به لگه ميڼان، به لگه و شايتي نه بوو، فهرمانيدا به نومرئولقه ييس به سوښند خواردن. حه زره ميه كه، وتي: نهی پيښمبهري خودا (ﷺ) نه گهر سوښند بخوا به په روه ردگاري كه عبه زه ويه كهم ده ووات. پيښمبهري (ﷺ) فهرمودی: (هر كه سې سوښنديكي درق بخوات بڼ نه وهی مال و ساماني كه سې بيرې (بڼ خړی) كه ده كات به خودای مه زن، خودا ليی توپه و زويره). په جاء (كه) په كيځكه له و كه سانهی نه م فهرموددی پړوايه ت كړدوه) وتي: پيښمبهري خودا (ﷺ) نه م نايه تهی خوښند: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْرُونَ مَهْدِ اللَّهِ وَآيَمَنِينَ﴾ نه وانهی په يمانه كيان له گه ل خودا و سوښندي خويان به نرخيكي كه م ده فروشن. نومرئولقه ييس وتي: نهی پيښمبهري خودا (ﷺ) نه وهی وازی لي ده ميښي چي بڼ مه په؟ فهرمودی: (به هه شت) نومرئولقه ييس وتي: تو شايت به، من هه مويم واز لي ميڼا بڼ نو.^۲

فهرموددی سيهه م

نیمای نه حمده له عه بدوللوه پړوايه تي كړدوه وتي: پيښمبهري خودا (ﷺ) فهرموديه تي: (هر كه سې سوښندي بخوات له و سوښنده دا درق بكات بڼ نه وهی مالي كه سيكي موسولمانی پي دا گير بكات، ديته لای خودای مه زن، خودا ليی توپه و زويره) نه شعس وتي: به خودا نه وه له باره ی منه وه بوو. له نيوان منو پياويكي جووله كه دا زه ويه ك هه بوو (كيښه مان بوو) نو حاشای له مافي من ده كړد

^۱ احمد (۱۴۸/۵)، سه جيحه.^۲ احمد (۱۹۱/۴)، سه جيحه.

تبیذا، منیش بردم بۆ لای پیغه مبهری خودا (ﷺ)، فهرمووی: شایه ت هیه؟ وتم: نه خیر، وتی به جووله که که تو سویتند ده خوی (که می تویه) منیش وتم: ئی پیغه مبهری خودا (ﷺ) نه سویتند ده خواو ماله که له ده ست ده چی، خودای گهره شیم نه نایه ته ی ناره خواره وه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾^۱ نه وانه ی په یمانه که یان له که ل خوداو سویتندی خویان به نرخیکی که م ده فروشن. بوخاری و موسلیم له هه ردو سه حیه که یاندا هیناویانه^۲.

فهرمووده ی چواره م

نیامی نه حمده له نه بوهره یره وه پیاوی ته کردوه: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فهرمووی ته: (سی) که س خودا نایان سویتنی له پۆژی قیامه تداو بۆیان ناوای و پاکیشیان ناکاته وه له گونا. سزای به ژانیش به شیان. پیاوی ناوی زیاده ی خوی گرتبته وه له پیبوار، پیاوی سویتندی خواردی له سه ر شمه که که ی دوا ی عه سه ر (یانی سوینی درق) پیاوی کش په یمانی دابی به پیشه وایه ک، نه گهر خه لاتی کرد په یمانی به جی بیته، نه گهر خه لاتی نه کرد په یمانه که ی به جی نه هینتی^۳ تیرمیزی و نه بوداودیش پیاوی ته یان کردوه. تیرمیزی وتی: فهرمووده یه کی هه سه نی سه حیه^۴.

﴿وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُتَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ

وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾^(۷۸)

جووله که به زمان گه راندن وته ی خوا ده گۆین

﴿وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُتَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ﴾

هه ره له وانه دا (له و جووله کانه) می واش هیه، به جۆرێک زمانیان ده گۆین گوایه له کتبی خودا ده خویننه وه که له کتبی که شدا نیه. خودای گهره باسی جووله که ده کات به نه فرینی خودا که ون، که می وایان هیه کتبی خودا له جی خویدا ده گۆین، نه وه مه به سه ته ی که خودا باسی کردوه له جیگای خوی لایده به ون ده یگۆین، هه تا نه وانه ی نه زانن واتتی بگه نه وه سه ته ی خودایه. له کتبی خودایه. ده لێن وته ی خودایه، که چی نه وه درۆیه به ده م خوداوه ده یکه ن. خوشیان چاک ده زانن که درق ده که ون هه مو بوختانه به ده م خوداوه ده یکه ن. هه ر بۆیه خودای گهره ده فهرموویت:

^۱ أحمد (۲۷۹/۱)، سه حیه.

^۲ فتح الباری (۳۳۶/۵)، مسلم (۱۲۲).

^۳ أحمد (۲۷۹/۱)، سه حیه.

^۴ أبوداود (۷۴۹/۳)، تحفة الاحوذی (۲۱۸/۵).

﴿وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ دهائين: نه مه خدا فرمويهي، كه چي خداش نه يفرمويوه، خوځيان نه وه ده زانن كه دريويو به دم خداوه هلي ده به ستن. موجهيدو شعيو و حه سئو و قتاده و په بيبي كوي نه نه س دهائين: ﴿يَلُونِ أَلَسْنَهُمْ بِالْكِتَابِ﴾ واته: ده ديگړن^۱ بوخاريش هر وا پړوايه تي كړوه له نيينوعه بياسوه كه كتيبى خدا ده ديگړن و لئى زياد ده كڼ، هيچ كه سئ له دروستكراوه كاني خدا ناتوانئ و تهى كتيبى خدا له كتيبى كانيدا نه هيلئ و لايه ريت، به لكو ده ديگړن، مانايه كي تړئ بئ ده كڼ جگه له ماناكي خوى. وده بهي كوي مونه بهي (مُتَبِّه) وتئ: ته وراتو نينجيل چوڼ خدا ناروڼيه ته خوار ته نيا پيتيكيان لئ نه ديگړاوه، به لام نه وان به ته ويلو ده ستنكاري كړدن ديگړانكاريان تيدا كړدوه و چه ندين كتيبىان به نارهنوي خويان نووسيوه ﴿وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ دهائين: نه مه له لايه خداوه به كه چي خدايش نه يفرمويوه. چونكه كتيبى خدا پاريزدواوه و ناگړئ. نيينونه بهي حاتم پړوايه تي كړدوه. خو نه گره وده بهيش مه به ستي نه و كتيبانه به كه له بهر ده ستياندايه گوماني تيدا نه ده ستنكاري و ديگړانكاي تيدا كړلوه و زيادو كه مېشي هر ليكراوه، به لام به عره بهي كړدنئ نه و پړوداونه دياره هه لئ نږدو زيادو كه مې پتري تيدا كراوه، پړه له شتي درؤو گومانواي خويان به لكو هه مويان خراپ. به لام نه گره مه به ستي له و كتيبانه، نه وانه بهي كه له لاي خودان، نه وانه هه مويو پاريزدون و مېچيان تيكل نه بوه.

﴿مَا كَانَ لِشَيْءٍ أَنْ يُوَفِّيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّكُمْ عَلِيمًا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ ﴿٣٦﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا لِلْكُفَّةِ وَالنَّيِّبِينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿٣٧﴾

پيغه مېرو باڼگي كه س ناكات بو په رستنئ خوى و په رستنئ (جگه له) خودا

﴿مَا كَانَ لِشَيْءٍ أَنْ يُوَفِّيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ

اللَّهُ﴾ هيچ مروتك نه مه لئ خوى پانه بينيوه، كه خدا كتيبى داييتئ و فيري كارزاني كړدبي و كړديتئ به پيغه مېرو پاشان چويي و به خلكي پاگياند بي كه: نيوه له باتي خدا هر عه بدايه تي من بكن. نه مه بئ پيغه مېريكي و سپارده نه گونجي، دياره بئ خلكي تر هر نابئ، نه مه زهم هه شه به له و زاناو خوا په رست و پياوه گوره و نه فامانه ئ نه هلي كتيب. به پيچه وانه ئ پيغه مېروان و

شوینگه و توانیانه وه لهو زانا ناکار چاکانه، که مه لدهستن به جیبه جی کردنی شو نو شرکانه ی که خودا
 فرمانیان پیده کات و پیغه مبه ران ناگاداریان کردون لیتی. پیگری ده کن لهو شتانه ی خودا قه ده غه ی
 کرده، گشت پیغه مبه ران (سهلامی خویان لی بی) پاسپارده ی خودان له لاین خودا وه بق لای
 بنده کانی بق پاگه یاندنی شو په پیام و نه مانه ته که له سره شانیه، نه وانیش مه لسان به گه یاندنی و
 ناموزگاریان کردو شو مه قه یان پاگه یاند. خودای مه زن ده فره موویت: ﴿وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّكُمْ عَلٰی
 تَقْوٰی الْكِتٰبِ وَیْمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُوْنَ﴾ نه وانه هر و توویانه: نئوه که فیری کتیب و خویندنه وه بوون،
 له سره راته په روه ردگارتان بناسن. واته: پیغه مبه ران ده لئین به خه لکی هر خودا بناسن.
 نیبوعه بباسو نه بوپه زین که سانی تریش و تویانه: زاناو له کارزانو له سره حق بن.^۱ زه حهاک وتی: له م
 نایه ته دا: ﴿یْمَا كُنْتُمْ تَقْرٰیوْنَ﴾ نئوه که فیری کتیب و خویندنه وه بوون
 واته: که فیزی قورئان خویندن بوون له سره راته شاره زاش بین تییداو وته کانیشی له بر بکن. پاشان
 خودای مه زن ده فره موویت: ﴿وَلَا یَاْمُرْکُمْ اَنْ تَخْذُوْا اَللَّهَ وَالنَّبِیَّیْنَ اَرْبَابًا﴾ فرمانی به وه نه داوه که
 فریشته و پیغه مبه ران بپه رستن. واته: فرمانی پی نه کردون که عیبادهت هیچ شتی بکن جگه له
 خودا، نه پیغه مبه ری پاسپارده، نه فریشته نزیکه کان. ﴿اَبَاْمُرْکُمْ بِالْکُفْرِۙ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ﴾ چون
 ده بی فرمانتان پی بدات که بی بپروا بن دوی نه وه ی که نئوه. بپوادار بوون؟ واته: هیچ که سی نه وه
 ناکات. هر که سی بانگه واز بکات بق په رستنی غهیره ز خودا، نه وه بانگه واز ده کات بق خوانه ناسی.
 پیغه مبه رانیش فرمانیان کرده به بپروا هینان، که په رستنی خودایه به ته نیاو شهریکی نیه. وه ک
 خودای مه زن ده فره موویت: ﴿وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلَکَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحِیْۤ اِلَیْهِۤ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا
 فَاعْبُدُوْنِ﴾^۲ هر له تویش هر پیغه مبه ریکمان نارد، پامان سپارد که: هیچ په رستویه ک جگه له م
 نیه و هر ته نیا م بپه رستن. مه روه ها ده فره موویت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِیْ کُلِّ اُمَّوْرٍ رَّسُوْلًا اَنْ اَعْبُدُوْا
 اِلٰهَ وَاَجْتَنِبُوْا الطَّاغُوْتَ﴾^۳ بق ناو هه موو کومه لیک پیغه مبه ریکمان به پی کرد، که خودا بپه رستو له
 شهیتان دورره په ریز بن. ﴿وَسَلِّ مِّنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلَکَ مِنْ رُّسُلِنَا اَجْعَلْنَا مِنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ اِلٰهَةً

^۱ ابن ابی حاتم (۳۶۵/۲).^۲ الانبیاء (۲۵).^۳ النحل (۳۶).

يُعْبُدُونَ^۱ لهو پیغمبرانهش بپرسه که هر له تو په وانه مان کردون، نایا نایمه بریارمان داوه (جگه له خودا) هیچ شتی تر په رستوو بی؟ یان باسی فریشته کان ده کات و ده فہرموویت: ﴿وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ اِنِّیْ اِلٰهٌ مِّنْ دُوْنِہٖ فَذٰلِکَ جَهَنَّمُ کَذٰلِکَ یَجْزِی الْفٰلِغِیْنَ﴾^۲ هر که سی له وان بلی: منیش خودایه کم جگه لهو، سزای نهو که سه جه همنه هر بهم شتوہ یهش خوانه ناسان سزا نه دہین.

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللّٰهُ مِثْقَ النّٰبِیِّنَ لَمَّا ءَاتٰیْکُمْ مِّنْ کِتٰبٍ وَحِکْمٍ ثُمَّ جَآءَکُمْ رَسُوْلٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَکُمْ لَتَّوْمُنُنَّ بِوہٗ وَلَتَنْصُرُنَّہٗ ۚ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلٰی ذٰلِکُمْ اِمْرًا ۚ قَالُوْۤا اَقْرَرْنَا ۚ قَالَ فَاَشْہَدُوْۤا ۚ وَاَنَا مَعَکُمْ مِّنَ الشّٰہِدِیْنَ ۝۸۱﴾^۳ فَمَنْ تَوَلٰی بَعْدَ ذٰلِکَ فَاُولٰٓئِکَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۸۲﴾

وهرگرتی په یمان له گشت پیغمبرانه (سه لامی خویان لی بی) که بروا بینن به پیغمبره برمان

موحه مہدی (ﷺ)

خودای مہزن باسی نهوہ ده کات که په یمانی وهرگرتوہ له هه موو پیغمبرانه که په وانه ی کردون له ناده مہوہ (سه لامی خوی لی بی) هتا عیسا (سه لامی خوی لی بی) با هر چنده کتیب و کارزانی پیداون وهرمانی پیداون که بیگه یینن، دوی نهوہ که پیغمبریک هات ده بی برہوی پی بینن و هاوکاری بکن، نهو پیغمبریه تی و زانسته که خودا پی داون نابیته ږگر له شوین که وتی نهو پیغمبره و یارمه تیدانی. هر بویه خودای گوره ده فہرموویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللّٰهُ مِثْقَ النّٰبِیِّنَ لَمَّا ءَاتٰیْکُمْ مِّنْ کِتٰبٍ وَحِکْمٍ ثُمَّ جَآءَکُمْ رَسُوْلٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَکُمْ لَتَّوْمُنُنَّ بِوہٗ وَلَتَنْصُرُنَّہٗ ۚ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلٰی ذٰلِکُمْ اِمْرًا﴾ (بینه وہ بیر) خودا په یمانی به ست له گه ل پیغمبره کانا: نهوہ من کتیب و زانست و له کارزانیم به نیوہ داو پاشان که پیغمبریک هات ناوتان که نه وانه ی له لای نیوہ ی به پاست زانی. ده بی برہوی پی بینن و یارمه تی بدن. نهوسا فہرموی قبولتان کرد؟ نایا نیوہ نهو نهر که له نه ستق ده گرن؟ نیینوعه بباس و مواهیدو په بیع و قه تاده و سوودی وتیان: ﴿اِمْرًا﴾ واته: په یمانم.^۴ موحه مہدی کوپی نیسحاق وتی: ﴿اِمْرًا﴾ گرانی نهو په یمانه ی من هالده گرن^۱ واته: نهو

^۱ الزخرف (۴۵).

^۲ الانبیاء (۲۹).

^۳ ابن ابی حاتم (۳۷۳/۲-۳۷۴).

^۴ ابن ابی حاتم (۲۷۳/۲).

په پیمانہ توندو به میزه ی من ده گرنه نه ستور. ﴿قَالُوا أَفَرَأَيْنَا قَالَ قَاتِلُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾^۱ وتیان: به لئ: نه وا گرتمانه نه ستوری خومان. فرموی: دسا به شایهت بن نه وا منیش له که لتانم. که سانی له موه به دوا له په پیمان پاشگوز بینه وه، دیاره له پئی لادهرن. واته: هر که سی له م به لئو په پیمان په شیمان ببیتوه دیاره نه وه له پئی لادهره. علی کوپی نه بوتالیب و ناموزاکی عه بدوللای کوپی عه بباس (په زای خویان لی بی) وتیان: خودا هیچ پیغه مبه ریکی په وانه نه کړدوه مه گین په پیمانی لی وه رگرتوه، نه گهر موحه ممد (ﷺ) په وانه کرا نه و پیغه مبه ره زیندوو بوو ده بی بپوی پی بیئو یارمه تی بدات. ^۱ فرمانیشی پیداو که به لئینش له که له کی خوی وه ریگریټ، نه گهر موحه ممد (ﷺ) په وانه کراو نه وان زیندوو بوون ده بی بپوی پی بیئو یارمه تیشی بدن. تاوس و حه سنی به سری و قه تاده وتیان: خودا په پیمانی له پیغه مبه ران وه رگرتوه که ده بی بپویان به یه کتری ببیت، نه م قسه یه هیچ دزایه تیه کی نیه له که ل قسه که ی نیبوعه بباسدا، چونکه موحه ممد (ﷺ) دواين پیغه مبه ره برده وام هتا پژی قیامت. نه و پیشه و مه زنه یه له هر چه رخ و زه مانیکا په یدا بوو، ده بی گوپرایه لی بگریټ و له پیش ه موو پیغه مبه ره کانه ویه، هر له بهر نه ویش بووه له شه وړه ویه که دا پیش نویزیان بووه، کاتی که له قودسی پیرؤز کړبوونه وه. هر نه میش تکا کاره له پژی قیامتدا کاتی که خودای مه زن دیت بق دادوهری کردنی عه بده کانی و جیا کردنه و پیمان، نه و شوینش (که تکای تیدا ده کات) شویننه سوپاس کراوه که یه (المقام المحمود) که هر شایسته ی نه وه و هیچ پیغه مبه ری نه و شویننه ی پی نه دراوه و نه و شویننه تاییه ته به موحه ممد وه (ﷺ) که دواين پیغه مبه ره.

﴿أَفَعَيِّرْ دِينَ اللَّهِ يَبْقُوتَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾

﴿۸۶﴾ قُلْ ءَأَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

﴿۸۷﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۸۸﴾

ناین هر نایینی نیسلامه جگه له م قبول ناکری له هیچ که س

خودای مه زن بیزاری خوی دهرده به یی له و که س ی ناینیکی تری ده وی جگه له ناینی خوی، که به کتیبه کانی نارویه تی و پیغه مبه رانی په وانه کړدوه پتی که په رستنی خودایه به تنیا و شریکی نیه ﴿أَفَعَيِّرْ دِينَ اللَّهِ يَبْقُوتَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نایا ناینی جگه له ناینی خودایان ده وی؟ که هر چی له ناسمانه کان و زویدایه ملکه چی نه ون. ﴿طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ بیانوی یا

نه یانه وی (چارو ناچار) وهك خودای گه وړه له نایه تنیکي تریشدا ده فهرموویت: ﴿وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾^۱ هرچی هه به له نیتوان نه م ناسمانان و زه مینه بیانه وی یان نه یانه وی (چارو ناچار) گشتیان سوژده بق خوا ده بن. هه وړه ها ده فهرموویت: ﴿اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَّا مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُ يَنْفَعُوْهُمُ ظَلَمْلُهُ عَنِ الْيَمِيْنِ وَالشَّمَالِ سُجْدًا لِلّٰهِ وَهُمْ دَاخِرُوْنَ﴾^۲ ﴿وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلٰئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ﴾^۳ يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِنْ قُوَّتِهِ وَيَقْعُلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ﴾^۴ نایا به چاو نه یاندیوه. هرچی خودا وه دی هیناوه، سیوه ریان (به پاستو چه پا) به ملکه چی سوژده به رهو خوا ده بن؟ هرچی له ناو ناسمانان و هرچی له ناو زه میندایه ده جولی و فریشته کانیش سوژده بق خوا ده بن و له خوبایی نین. ترسیان هه به له په وړه ردگاری بان سهریان، هر فهرمانیکیان به سه ریدا به جیتی دینن. خاوه ن باوه پ به دل و به گیان خوی ته سلیمی خودا ده کات به لام خوانه ناس به ناچار، چونکه له ژیر ده ستلات و توانای به میزو مه زنی خوادایه که هیچ که س ناتوانی ملی بق که چ نه کات و سه ری بق نه وی نه کات. وه کیع له ته فسرده که پدا پیوایه تی کردوه له مواهیده وه ﴿وَلَهُ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ هرچی له ناسمانان و زه میندایه (چارو نه چار) ملکه چی فهرمانی نه ون. وتی: نه م نایه ته وهك نه و نایه ته وایه که خودای مه زن ده فهرموویت: ﴿وَلٰٓئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ﴾^۵ نه گه له وانه بیرسی، کن ناسمانه کان و زه مینی وه دی میتا؟ ده لئین: خودا. نینونه بیاسیش پیوایه تی کردوه ﴿وَلَهُ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ هرچی له ناسمانه کان و زه میندایه (بیانه وی و نه یانه وی) ملکه چی فهرمانی خودان. وتی: له کاتی وه رگرتنی په یاندا. ﴿وَلَاۤ اِلٰهَ اِلاَّ هُوَ يُرْجَعُوْنَ﴾^۶ ده شگه پینه وه بق لای نه و، له پڅی قیامه تدا هه رکه سه و به پیی کرداری خوی پاداشتی وه رده گری. پاشان خودای مه زن ده فهرموویت: ﴿قُلْ اَمَّا اَنَا فَلَاۤ اِلٰهَ اِلاَّ هُوَ اُنْزِلَ عَلٰٓیَّ الْاِنْشَاقَ وَالْاَسْبَاطَ﴾^۷ بلن:

^۱ الرعد (۱۵).^۲ النحل (۵۸-۵۰).^۳ لقمان (۲۵).^۴ الطبری (۵۶۵/۶).^۵ الطبری (۵۶۵/۶).

باوه پمان ميناوه به خواو له وديش له نه ووه بزمان هاتووه به و شتانهش که له لايه ن پروه ردگاروه
 بقره نيراهيمو نيسماعيلو نيسحاقو يه عقوب هاتبوو. واته: بپوامان ميناوه به قورئانو نه و کتيب و
 نامه نديش که بقره پتغه مبه ران هاتووه. ﴿وَالْأَسْبَاطُ﴾ نه وانه که له په چه له کی يه عقوب له دوانزه
 کوږه کی. ﴿وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ
 مُسْلِمُونَ﴾ به و شتانهش (توراتو نينجيل) که بقره موسا و عيسا و نه وديش که بقره پتغه مبه راني تر
 هاتووه نيمه به رانبر به که سيان هيچ جياوازي ناکه يني و خومان به خدا ده سپيرين. خاوه ن باوه راني
 نه م نوممه ته بپوايان به گشت پتغه مبه ري هه به که په وانه کراوه. به هه موو کتيب يکيش که بقره وانه
 هاتووه، حاشا له هيچي ناکه ن، به لکو نه ودي له لايه ن خداوه هاتووه بپوايان پتي هه به و به هر
 پتغه مبه ري نه و ناردويه تي. پاشان خوداي گوره ده فهرموويت: ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ عِزَّ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ
 يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَيْرِينَ﴾ هه رکه سي جگه له نيسلام، هر نايينيکي تري هه بي، ليبي
 وه رناگيري، له دواړو ژبندا له پزي زيانبارانه. واته: هه رکه سي هر پنگايه ک بگريته بهر جگه له پنگاو
 به رنامه ي خودا، ليبي قبول ناکري و له پڙي قيامه تدا له کومه لي زيانبارانه. وه ک پتغه مبه ري خودا
 (ﷺ) فهرموويه تي: (هه رکه سي کار يکي کردي، فهرماني نيمه ي له سر نه بويي، نه و کاره
 وه رنه گراوه) نيمامي نه حمه د له حه سه نه وه پوايه تي کردوه: نه بوهوره يره بقره گپراينه وه له و کاته دا
 نيمه له مه دينه بووين وتي: پتغه مبه ري خودا (ﷺ) فهرموويه تي: (کردار له پڙي قيامه تدا ده هينرين،
 نو پڙ ده هينري و ده لي: نه ي په روه رنده، من نو پڙم. پتي ده فهرموويت: بېگومان تو له سر فېرو پيتي.
 سه ده فقه ده هينري و ده لي: نه ي په روه ردگار، من سه ده فقه. ده فهرموويت: بېگومان تو له سر فېرو
 پيتي. پاشان پڙوو ده هينري و ده لي: من پڙووم، ده فهرموويت: بېگومان تو له سر فېرو پيتي.
 پاشان کرداره کان ده هينرين، بقره هه موو نه وانه يديش خوداي مه زن ده فهرموويت: بېگومان تو له سر فېرو
 پيتي. پاشا نيسلام ده هينري و ده لي: نه ي په روه ردگار تو سه لامو و منيش نيسلام، خوداي مه زن
 ده فهرموويت: بېگومان تو له سر فېرو پيتي نه مږ به ودي تووه ده گيري و به ودي تو شه وه
 ده به خشري. خوداي مه زن له کتيب که يدا که (قورئانه) ده فهرموويت: ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ عِزَّ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ
 يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَيْرِينَ﴾ هه رکه سي جگه له نيسلام، هر نايينيکي تري هه بي، ليبي
 وه رناگيري له پڙي قيامه تدا له پزي زيانبارانه. ته نيا نه حمه د خوي نه م فهرمووده ي ميناوه.

۱ فتح الباري (۳۵۵/۵).

۲ احمد (۳۶۲/۲)، فهرمووده يکي لاوازه.

﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاطِلِينَ﴾ (۸۷) ﴿أُولَئِكَ جَزَاءُ هُمَ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَكِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ (۸۷)
 ﴿خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ (۸۸) ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَسْلَمُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۸۹)

خودا کو مہدیٰ شامزنا ناکات دوائی پرواہینان بووییتہ وہ خوانہ ناس مہ گین تہویہی کردبی

نیبوجہریر ریوایہ تی کردہو له نیبوجہ بیاسہوہ، وتی: پیوای ہات له نہنساہیہ کان موسولمان بوو
 پاشان پہشیمان بوہوہ و پڑشتہوہ بق ناو بت بہرستہکان، پاشان پہشیمانی خوی دہرہپی ناردی بق
 لای کہسو کاری کہ پرسیارم بق بکن ثایا من تہویہ کردنم بق ہہیہ؟ وتی: ثم نایہ تہ ہاتہ خوارہوہ
 کہ خودای مہزن دہفرموویت: ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ﴾ مہتا دہگاتہ ﴿إِنَّ اللَّهَ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ کہسو کارہکے ناریدیان بہدوایدو موسولمان بوہوہ^۱ ہر بہم شتہویہ نہسانیو
 حاکیموہ ابن حبان پیوایہ تیان کردہو^۲ حاکیم وتی: سہنہدہکانی سہحیہ. خودای گہورہ دہفرموویت:
 ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ جا چون
 خودا نہوانہ دہخاتہ سہر پاستہ رتگہ کہ پاش باوہرہینان و شایہ تی دان کہ (ثم پیٹہمبہرہ پاستہ) و
 چہندین نیشانہشیان بق ہاتوہوہ. واتہ: بہلگو و نیشانہ تی تہواویان بق ہاتوہوہ لہسہر پاستی نہو
 پہیامہی کہ بوی ہینان و ہموو شتیکی بق پھون کردنہ تہوہ، پاشان پہشیمان دہبنہوہو دہچنہوہ
 سہر بت بہرستی و خوانہناسی، نہوانہ چون شایستہی پینیشاندانن کہ چوونہ تہوہ سہر گومپایی و بی
 دینی. ہر بویہ خودای مہزن دہفرموویت: ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاطِلِينَ﴾ خودا ہرگیز
 ناہہ قیکاران پزگار ناکاتو شارہزلیان ناکات. پاشان خودای مہزن دہفرموویت: ﴿أُولَئِكَ جَزَاءُ هُمُ
 أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَكِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ جہزای نہوانہ نہفرینہ لہ خوداوہو لہ فریشتہکانیو
 لہ ہموو خہلکی دنیاوہ. ﴿خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ مہتا مہتایہ لہم
 نہفرینہدا دہمیننہوہو نازاریان لہسہر سووک نابی و ماوہ پیدانیشیان نیہ. واتہ: هیچ مؤلت نادرینو
 سزایان لہسہر سووک ناکری تہنیا ساتیکیش. پاشان خودای گہورہ دہفرموویت: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ

^۱ الطبري (۵۷۲/۶).

^۲ النسائي في الكبرى (۳۱۱/۶)، الحاكم (۳۶۶/۴)، ابن حبان (۲۲۲/۶)، حاکم و زہہبی بہ سہحیحیان داناوہ.

بَعْدَ ذَلِكَ وَأَمْلَحُوا إِنَّ اللَّهَ عَافُوهُ رَجِعْ ﴿﴾ مه گین نه وانه ی له دواچار (بق خویان) په شیمان دهنه وه و
 ناکاری چاک په چاو ده کن، نه و سا خودا لیبروده و دلوفانه. نه مه یش له سوزو به زه یی و دلوفانی خودا
 خویه وه یه که هر که سی په شیمان بووه وه و تهویه ی کرد، لئی خوش ده بی.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٩﴾﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرٍ ﴿٢٠﴾﴾

له کاتی مردندا په شیمانی خوانه ناسی قبول ناکړی و له پوړی قیامه تدا فیديه شی لی و مرنا گیری
 خودای مهن زقر به توندی هه پرده ده کات له و که سانه له دوی بپوهیتان په شیمان دهنه وه و
 به رده وام له سر بی دینی ده میتنه وه هتا دهرن. له کاتی مردنیدا تهویه یان لی و مرنا گیری و ده
 ده فرمویت: ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ
 إِنِّي بُتْتُ الْأَنْفَ﴾ نیر په شیمان بوونه وی نه وانه هیچ به هری نیه بق نه وانه ی تاوانی زقر ده کن له
 کاتی گیانه لاودا ده لئین نیمه په شیمانین وه لیره یسا ده فرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ
 أَزْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نه و که سانه ی دوی بپوهیتان و هر گپان، هر
 له سر بی نه و باوهریه چون، په شیمانی تازه سویدیان پی ناگه ی نی و چونه ته ناو گومپایه وه. واته:
 ده رچون له په پړوی هقو به ره و گومپایی پښتون. حافیز نه بویه کری به زار وتی له
 ئینو عه بیاسه وه که کومه لی موسولمان بوون و پاشان پاشگز بوونه وه. دوی نه و موسولمان
 بوونه وه. دیسان په شیمان بوونه وه. ناریدیان بق لای هوزده که یان پرسپاریان بق بکن، نه و دیان بق
 پیغه مبر باس کرد، نه م نایه ته هاته خواره وه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَنْ
 تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ﴾ نه و که سانه ی دوی بپوهیتان و هر گپان و هر له سر نه و بی باوهریه چون،
 په شیمانی تازه به هریان پی ناگه ی نی. پاشان خودای گوره ده فرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا
 وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى بِهِ﴾ نه وانه ی خوانه ناس بوون و هر
 به خوانه ناسی مردوون. نه گهر پړی نه م زه مینه زپیش به بارمه بدات، هر گیز به هریان پی

النساء (۱۸).

الدر المنثور (۲/۲۵۸). سنده کی چاکه.

ناگه يه نئى. واته: هر كه سئ به خوانه ناسى مرد هر گيز چا كه ي لئ وه رنا گيرئ، با به نه ندازه ي پږى زه و يش خيږى كرد بيت هيچ سوديكي پئ ناگه يه نئت. وهك پرسيار له پيغه مبر (ﷺ) دهر باره ي عه بدوللاى كړې جدعان كه زږد ميوان په روه رو دي لو بئ نه وای نازاد ده كړدو يارم ته نه دانو خوار دنى زږد نه دا به خه لكى ناخو نه وه سودى هيه بؤى؟ فهرموى: (نه خيږ، نه و پږى له پږان نه بيوته: نه ي په روه ردگارم له تاوانه كانم خوش ببه له پږى قيامه تدا).^۱ هر به و جوړه نه و كه سى پږى زه مين نالتون له بارم ته دا بدا لئى قبول ناكړئ. وهك خوداى مه زن ده فهرموي: «وَلَا يُقْبَلُ مِنَّا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُكَ شَعْنَةٌ»^۲ بارم ته ي له و پږه دا لئ وه رنا گيرئ و تكا كاريش به هره نادا. «لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ»^۳ نه كړينو نه فروشتن هيه و نه دوستايه تى و هاوه لئ. «إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِوَيْهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابُ الْآلِ»^۴ نه و كه سانه ي خوانه ناس بوون، نه گهر هر چى له زه ميندا هيه و نه و نده ي تريشى له گه ل بئ، به هيو بن له سزاي پږى قيامت پزگاريان بكات و خويانى پئ بکړنه وه، جيگه ناكړئ و به هيچ ناچئ و نازارى زږد به ژانيان هر تووش ده بئ. نه م نايه ته پوونى ده كاته وه كه هيچ شتى خوانه ناس پزگار ناكات له سزاي خودا، با به پږى زه مينش نالتون له بارم ته دات به كه ژو كيرو خو ل و ته پوكه و ده شت و لم و وشكاي و دهر يا كانيشه وه. نيمامى نه حمد له نه نه سه وه پړوايه تى كړده: پيغه مبرى خودا (ﷺ) فهرموي ته: (پياوئ ده مينئ له خه لكى به هه شت پئى ده فهرموي: نه ي نه وى نادم شوينه كه ي خوت چؤن بينوه؟ ده لئ: نه ي په روه ردگارم چا كترين شوينه، ده فهرموي: ده داواكه و ناوات بخوازه. ده لئ: نه داوا ده كه مو نه ناواتيش ده خوازم نه وى كه به گيږي ته وه بئ دنيا كه له پئى تودا ده جار بكوژيم، كاتى كه پږى شه هيدى ده بينئ. پياوئ ده مينئ له خه لكى ناگر پئى ده فهرموي: نه ي نه وى نادم شوينه كه ي خوت چؤن بينئ؟ ده لئ: نه ي په روه ردگارم خراپ ترين شوينه. پئى ده فهرموي: به پږى زه مين بارم ته پئ نه ده ي؟ ده لئ: به لئ نه ي په روه ردگارم (خوداى مه زن) ده فهرموي: درؤت كړد، من كه مترو ناسان ترم له وه لئ داوا كړدى، تو نه ت كړد، ده بږي ته وه بئ ناو

^۱ مسلم (۱۹۶/۱).^۲ البقرة (۱۲۲).^۳ ابراهيم (۳۱).^۴ المائدة (۳۶).

ناگن. ^۱ هر بویه خودای مه زن ده فہرموویت: ﴿أَوَلَيْكَ لَهُمُ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ﴾. ئەوانە نازاری بە ژانیان دەبێت و کەشیش بە هاتایانەوہ نایەت. واتە: هیچ کەسێ ناتوانی پزگاریان بکات لە وسزایی خودایە و لایان نادات لە و سزایە ژانە.

﴿لَنْ نَأْتِيَكَ بِشَيْءٍ مِّنَ النَّارِ كِذِّبَتْ أَعْيُنُكَ إِنَّا فَحَقَّ قَوْلُ رَبِّكَ إِنَّكَ كَدُّونَ﴾

بە خشین خۆشە و یستترین مال و سامان لە چاکە کردن

﴿لَنْ نَأْتِيَكَ بِشَيْءٍ مِّنَ النَّارِ كِذِّبَتْ أَعْيُنُكَ إِنَّا فَحَقَّ قَوْلُ رَبِّكَ إِنَّكَ كَدُّونَ﴾. تا ئەو شتە ی کە نێوہ خۆشتان دەوی، ئەبە خۆشەن لە پێی خودادا، هەرگیز خێرتان پێ ناگات. هەر شتیکیش بکەن بە خێر لە پێی خودا، خودا دەیزانی. وەکیع لە تەفسیرە کەیدا پێوایەتی کردوہ لە عەمری کۆری مەیمونەوہ ﴿لَنْ نَأْتِيَكَ بِشَيْءٍ مِّنَ النَّارِ كِذِّبَتْ أَعْيُنُكَ إِنَّا فَحَقَّ قَوْلُ رَبِّكَ إِنَّكَ كَدُّونَ﴾. مەبەست پێی بەهەشتە. ^۲ ئیمامی ئەحمەد پێوای کردوہ لە ئەنەسی کۆری مالیکەوہ، دەلیت: ئەبوتە لەو لە زۆرتین ساماندارەکانی ئەنساریەکانی مەدینە بوو. خۆشە و یستترین مالی لە لای بەیروحاء (بیرحاء) بوو، کە پەوہ پەووی مزگوت بوو. پێغەمبەر (ﷺ) دەچووہ ناوی و لە ئاوہ کە ی دەخواردوہ، ئاوہ کە ی خۆش و سازگار بوو. ئەنەس وتی: کاتی کە ئەم نایەتە هاتە خوار ﴿لَنْ نَأْتِيَكَ بِشَيْءٍ مِّنَ النَّارِ كِذِّبَتْ أَعْيُنُكَ إِنَّا فَحَقَّ قَوْلُ رَبِّكَ إِنَّكَ كَدُّونَ﴾. نێوہ هەرگیز بە خێر چاکە ناگەن، خودای مەزن هەندێ لەو دارایی یە ی خۆشتان دەوی ئەبە خۆشەن، ئەبوتە لەو وتی: خودای مەزن دەفہرموویت: ﴿لَنْ نَأْتِيَكَ بِشَيْءٍ مِّنَ النَّارِ كِذِّبَتْ أَعْيُنُكَ إِنَّا فَحَقَّ قَوْلُ رَبِّكَ إِنَّكَ كَدُّونَ﴾. بێگومان خۆشە و یستترین مال لە لای من بەیروحاء، ئەوا ئەیبەخەشم بە خودای گەرە: بە هیوای ئەو ی چاکە و پاداشتم لای خودای مەزن بۆ تۆمار بکړیت. جا تۆ ئە ی پێغەمبەری خودا (ﷺ) چی لێ دەکە ی ئارەزو ی خۆتە. پێغەمبەر فہرمووی: (بەخ بەخ بە پاستی سامانیکی بە قازانجە، سامانیکی بەسوودە. گوێم لێبوو دەریارە ی باخە کە چیت وت: من پێم باشە دابەشی بکە ی بەسەر خزمەکانتا) ئەویش دابەشی کرد بەسەر خزم و ئامۆزاکانیا. ^۳ لە هەردوو سەحیحە کە یشا هاتوہ ^۴ لە هەردوو سەحیحە کە شدا هاتوہ لە عومەرەوہ (پەزای خۆی لێ بێ) وتی: ئە ی پێغەمبەری خودا (ﷺ) هیچ مالیکم هەرگیز بەرنەکەوتوہ بەنرختر بێ لەو بەشە ی خەیبەر (کە بەرم کەوتوہ)، تۆ چی

^۱ أحمد (۲۰۷/۲)، سەحیحە.

^۲ الطبري (۵۸۷/۶).

^۳ أحمد (۱۴۱/۲)، سەحیحە.

^۴ فتح الباري (۷۱/۸)، مسلم (۶۶۳/۲).

فرمانتیک پی دهکای له باره یه وه؟ فرموی: (نه سله کای بهیله وه (وقف بکوی) بهرهمه کای بک به خیر).

﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّیْهِ اِسْرَءِیْلُ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَءِیْلُ عَلٰی نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنْزَلَ التَّوْرَةُ ۚ قُلْ فَاَتُؤَا بِالتَّوْرَةِ فَاَتُلُوْهَا اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِیْنَ ﴿۳۳﴾ مَنۢ مَّعٰی اَفْتَرٰی عَلٰی اللّٰهِ الْكُذِبَ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ ﴿۳۴﴾ قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ فَاَتَمُوْا اَمْرًاۤ اِیْرٰهِمۡ حَنِیْفًا وَّ مَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِکِیْنَ ﴿۳۵﴾﴾

پرسیارمکانی جووله که له پیغه مبه رمان موحه مه ده (و ۳۳)

خودای گه وده نه فرموی: ﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّیْهِ اِسْرَءِیْلُ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَءِیْلُ عَلٰی نَفْسِهٖ﴾ هه موو جوړه خوارده مه نیه بۆ نه وهی نیسرائیل په وا کرابوو، مه گین نه وهی نیسرائیل خوی پاریزی لیکردوه. نیامی نه حمده ریوایه تی کردوه له نیینوعه بیاسوه وتی: کومه لای له جووله که کان هاتنه خزمهت پیغه مبه ری خودا (و ۳۳) وتیان: ده ریاره ی نه و پرسیارانه ی که لیت ده که ین قسه مان بۆیکه که هیچ که سی نایانزانی چکه له پیغه مبه ر، فرموی: (هر پرسیاریکتان ده وی بیکن، به لام خودا بکه نه شایهت که نه وهی یعقوب وهی گرتوه له نه وه کانی، نه گهر من شتیکم بۆ باس کردن نیوه ییش ده تانزانی له سر نیسلام په پیره ویم بکن) وتیان: نه و به لینهت پی نه ده ین. فرموی: (هر پرسیاریکتان ده وی بیکن) وتیان: باسی چوار شتمان بۆ بکه: چ جوړو خواردنی یعقوب حرامی کرد له خوی؟ ناوی پیاو ناوی ژن چونه؟ چون نیرو می لای پیدا ده بی؟ وه هه والمان بده ری نه م پیغه مبه ر نه خوینده واره له خه وتنا چونه و کای له فریشته کان پشتگیرو دوستیه تی؟ به لینی لای وهرگرتن نه گهر هه والی دانای شوینی بکوی. فرموی: (سویندتان نه ده م به و که سه ی که ته وراتی نارده بۆ موسا، نایا ده زانن که یعقوب نه خوشیه کی زډر گران تووش هاتو نه خوشیه کی دریزه ی کیشا، بریاری داو خوای کرده شایهت به سر خویه وه، نه گهر خودا له و نه خوشیه ی چاکي کرده وه خوشه ویستترین خواردنه وه و خوشه ویستترین خواردن له خوی حرام بکات. خوشه ویستترین خواردن له لای گوشتی وشر بوو خوشه ویستترین خواردنه وه ش شیره که یان بوو) وتیان: نه ی خودایه به لای، فرموی: (نه ی خودایه تر شایهت به به سر یانه وه) فرموی: (سویندتان نه ده م به و که سه ی که هیچ په رستراوی نیه بیچکه له و که ته وراتی ناریدته خواره وه بۆ موسا نایا ده زانن ناوی پیاو سپو نه ستوره و ناوی ژن زه ردو ته نکه هر کامیان به رز بوه به سر نه وی تردا نه و مندالی نه وه و له ویش ده چی به نیزنی خودا، نه گهر ناوی پیاوه که به رز بوه به سر ناوی ژنه که دا نه و منداله نیزینه ده بی به نیزنی خودا، نه گهر ناوی ژنه که سرکه وت به سر ناوی پیاوه که دا نه و منداله میینه ده بی به نیزنی خودا). وتیان: به لای، فرموی: (نه ی خودایه تر شایهت به به سر یانه وه) فرموی: (سویندتان

نه دم بهو که سهی که توراتی ناردوه بق سهر موسا، نایا ده زانن نه پتفه مبه ره نه خوینده واره
 هردو چاری ده خه وی به لام دلی ناخه وی؟ وتیان: به لی. فرموی: (نهی خودایه تو شایهت به)
 وتیان: تو نیستا باسی دوسه که کرد له ناو فریشته کاند؟ نا لیتره دا یان له گه لت ده بین یان لیت
 جیاده بینوه. فرموی: (بیگومان دوستی من جویره نیله خودا هرگیز هیچ پتفه مبه رتکی نه ناردوه
 مه گین نهو یارمه تی دهری بووه) وتیان: سا لیتره دا لیت جیا ده بینوه، نه گهر یارمه تی دهره که تی تو
 هر که سیکی تر بویه شوینت ده که وتین. نا له و کاته دا خودای گهره فرموی: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا
 لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾، بلی:
 هر که س که دوزمنی جویره نیله (با بزانی) هر نه وه که نه قورئانه (به نیزی خودا) په وانهی دلی تو
 ده کاتو به کتیه کانی تری ناسمانیش باوه ده کاتو پرنیشاندرو مژده دهره بق نه وانهی باوه پدارن.
 وه نه فرمویت: ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ نُنَزِّلَ الْتَّوْرَةَ﴾ له پیش ناردنه خواره وهی تورات، واته نه وانهی له خوی
 حرام کرد. منیش ده لیم: پاش نه مهی که باس کرا دوو شت هه یه ده بی له بیر نه کهین، یه که میان:
 یه عقوب (سه لامی خوی لی بیت) خوشه ویستترین شتی له خوی حرام کردو وازی لیته نا، نه وه له
 شه ریمه تی نه واند شتیکی ناسایی و دوست بووه. دووه م شت: له پیش نه م باسه دا، باسی
 مه سیحیه کان کرا که چون وه لام درانه وه و باسی نهو بیرو باوه په پرپوچه یان کرا له باره ی عیساوه
 (سه لامی خوی لی بیت) فیل و ته له که یان سه ری نه گرتو هق و راستی دهر که وت دهریاری عیساو
 دایکی که چون خودا به مه یلو توانای خوی دوستی کردو ناردی بق نه وهی نیسرائیل، که بانگه واز
 بکات بق په رستنی خودای تا کو ته نیا، نیتر دیته سه وه لام دانه وهی جووله که کان وه باسی نهو
 نه سفه ده کات که نه وان بهو یان پی نه بوو که بهویدا بی و دوست بی، خودای گهره له ده قیکا له
 ته وراتدا که کتیبی خویه تی هیناویه تی، نوح (سه لامی خوی لی بیت) کانی له که شتی که هاتوته دهر،
 خودای گهره هه موو گیانه ورتکی له زه ویدا بق حال کرد که لی بغوات. پاشان یه عقوبیش (سه لامی
 خوی له سه ر بیت) گزشتی وشترو شیره که ی له خوی حرام کرد. نه و کانیسی په پرپوچی نهویان کرد
 له وه دا، پاشان ته ورات هات نه وهی قه دهغه کردو زور شتی تریشی قه دهغه کرد. وه خودای گهره
 نیزی ناده می دابوو که کیژده کانی ماره بکات له کورده کانی، پاشان نه وهی قه دهغه کرد، وه له
 شه ریمه تی نیبراهیمدا (سه لامی خوی لی بیت) نه نیتی ندرکاندن په و با بووه بق هاوسه ر، نیبراهیم
 به کاریه ینا بق هاجر که شاردیه وه له ساره ی خیزانی. که چی له ته وراتدا نه وه حرام کرا. وه هر بهو
 شیوه یه کورزدنه وهی دوو خوشک ناسایی و دوست بووه که یه عقوب (سه لامی خوی لی بیت) دوو

خوشک هاوسه ری بوون. پاشان هر له ته ورتادا لئیان قه دهغه کرا. نه مانه هه مو له ته ورتادا هاتوه
 بۆیان. نهی نه مانه نه سخ نیه، نه سخ کامه یه. وه هر بهو شیوه یه ش خودای گه وره هه ندی شتی بۆ
 عیسا (سه لامی خوی لی بیت) حه لال کرد که له ته ورتادا حه رام کرا بوو، نهی که شوینی نه که وتن چی
 ده لئین؟ به لکو بهوشیان پی نه کردو دژایه تیشیان کرد. وه نهو ناینه ی که خودا به موحه ممه دا (ﷺ)
 ناردی که ناینیکی تیرو ته واوو راست و دروست بوو، ناینی باوکی نیبراهیم، نهی بۆچی بهوای پی
 ناهینن؟ له بهر نه مه یه خودای گه وره نه فه رمویتی: ﴿كُلُّ الطَّامِرِ كَانَ جِلًّا لِّیَّ اِسْرَیْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ
 اِسْرَیْلَ عَلٰی نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُزَلَّ التَّوْرَةُ﴾ واته: هه رچی خواردن هه یه حه لال بووه پیش هاتنه
 خواره وهی ته ورتا مه گین نه وهی که یه عقوب (سه لامی خوی لی بیت) حه رامی کرد. پاشان خودای
 گه وره نه فه رمویتی: ﴿قُلْ قَاتُوا بِالْتَّوْرَةِ قَاتِلُوْهَا اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِیْنَ﴾ بلی: نه گه راست ده که نه ته ورتا
 بینن بیخویننه وه، بیگومان راستی قسه که ی نئم ده سه لمیتی. ﴿فَمَنْ اَفْرَأٰ عَلٰی اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ
 ذٰلِكَ قَاوْلَیْكَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ﴾ نینجا که سانی له مه به ولا درق به دهم خواره به کن. نه وانه سه مکارن.
 واته: نه وانه ی درق به دهم خودا وه له ده به ستن و ده لئین خودا شه ممه ی بۆ داناون و فره مانی پی کاردون
 که هه میشه ده ست به ته ورتا وه بگرن و پیغه مه ریکی تر په وانه ناکات بانگه واز بکات بۆ پی خودا به
 به لگو نیشانه وه نوای نه وهی که په ولمان کردو ته وه، له په وودانی نه سخ و ده رکه وتنی نهو شتانه ی که
 باسما ن کرد. ﴿قَاوْلَیْكَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ﴾ بیگومان نه وانه نه م قسانه ده که نه و درق به دهم خودا وه
 هه لده به ستن سه مکارن. پاشان خودای گه وره نه فه رمویتی: ﴿قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ﴾ هه رچی خودا
 فره موویه تی نه وه راسته. واته: نهی موحه ممه د (ﷺ) نه وهی خودا هه والی پیداو وه له قورناند
 فره موویه تی راسته: ﴿قَاتِعُوا مِلَّةَ اِبْرٰهیمَ حَنِیْفًا وَّمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِکِیْنَ﴾ نیت نهو شتی ناینی نیبراهیم
 که ون. که خودای تا کو ته نیای په رست و هیچ هاویه شی بۆ دانه نا. واته: شوینی ناینی نیبراهیم که ون
 که خودا به پیری له سه ر داوه له سه ر زمانی موحه ممه د (ﷺ) که ناینیکی هه قه و هیچ گومانیکی تیدا
 نیه. نهو ریگایه که هیچ پیغه مه ری له مه ته واوترو ری کو و پیک ترو په وون ناشکرا تری نه مه تیا وه که
 خودای گه وره له نایه تیکی تردا فره موویه تی: ﴿قُلْ اِنِّیْ هَدٰی رَبِّیْ اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ دِیْنًا قِیْمًا مِّلَّةَ
 اِبْرٰهیمَ حَنِیْفًا وَّمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِکِیْنَ﴾ تو بلی: په روه ردگاری من خستمیه سه ر راسته پی، له سه ر
 دینی که پایه داره، دینی نهو نیبراهیمه و له ناهق لایداوه و هه رگیز هیچ شه ریکیکی بۆ خوا به پیر

نه داوه. وه نه فرمويټ: ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾^١
پاشان پټسان ډاگه ياندي (نهي موخه معه (ﷺ)) كه: په پرهوي نايبي نيراهيمي بهر وه هق
پوشتوويه، نو له گه لټوانه نه بوو كه شريك بڼو خوا داده نټين.

﴿إِنْ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ﴾^(١٦) فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ حَيْثُ أَصْطَلَحَ الْإِسْلَامُ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ غَنِيٌّ
الْعَالَمِينَ﴾^(١٧)

كه عبي پيروزيه كه م مال بوو دانرا بڼو خوا په رستي

خودای گوره نه فرمويټ: ﴿إِنْ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ﴾ په كه مين مال كه بڼو خه لکي
دانراوه، هر نه و په وا له مه ککه. بڼو خوا په رستي و قورياني و سورانه وه به ده ويداو پوښتي کړني له
نوښتداو مانه وه تيډا دروس کراوه، نو كه عبي كه نيراهيمي خه ليل دروستي کړد (سه لامي خواي لي
بيټ) نو نيراهيمي كه گاړو جووله كه كان وا خويان حيساب ده كه له سر شاين و په پرهوي نه ون.
كه چي حه جي نو ماله ناکه كه نيراهيم (سه لامي خواي لي بيټ) له سر نو فرمانانه ي كه خودا
پيښدا دروستي کړدو بانگي خه لکي کړد كه بين بڼو حاج کړن. له بهر نه وه خودای گوره نه فرمويټ:
﴿مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ﴾ كه زږ به پيټه و پيروزه و نيشانگي خواناسيه بڼو ه موو خه لکي دنيا.
نيمامي نه حمده پړوايه تي کړدوه له نه بوزه پره وه (په زاي خواي لي بيټ) وتي: وتم: نه ي پيغه مبهري
خودا (ﷺ) کام مزگوت په که م مزگوت له سر زه ويدا دامه زراوه؟ فرموي: (مزگوتي حرام) وتم:
پاشان کام؟ فرموي: (مزگوتي نه قسا) وتم: ماوه ي نټوانيان چه نده؟ فرموي: (چل سال) وتم:
پاشان کام؟ فرموي: (له هر شوپننيکيش کاتي نوښت مات نوښت بکه، هه مووي مزگوته).^٢ (واته:
زه وي هه مووي مزگوته) بوخاري و موسليمش پړوايه تيان کړدوه.^٣

هوي ناواناني مه ککه به به ککه و ناوه کاني مه ککه

خودای گوره نه فرمويټ: ﴿لِلَّذِي بِبَكَّةَ﴾ هر نه و په وا له مه ککه. (بکه) په کيکه له ناوه کاني
مه ککه وه که به ناوايانگه. و تراوه: ناوانراوه به ککه له بهر نه وه ملي سته مکاران و زږداراني نه وي کړدو
سهری پي شوپ کړدوون. و تراويشه: (يتباكون فيها) واته: قهره بالقيان تيا به دي کړدوه و ناوېره يان

^١ النحل (١٢٣).

^٢ احمد (١٥٠/٥)، فرموده يکي سه حجه.

^٣ فتح الباري (٤٦٩/٦)، مسلم (٣٧٠/١).

تيا به ستوه. مه که ناوی زږی مه بوه و باس کراوه که نه مانه: (بکه، و البيت العتيق، و البيت الحرام، و البلد الامين، و أم رحم، و أم القرى، و صلاح، و العرش على وزن بدر، و القادس تطهر من الذنوب، و المقدسة، و الناسا بالنون و الباء - الباسة - أيضاً، و الحاطمة، و النسسة، و الرأس، و کوشی، و البلدة، و البنية، و الکعبة).

شوينه واری (مقام) ئیبراهيم

خودای گوره نه فرمويټ: ﴿فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ﴾ چټند به لگو نيشانه يه کی پوونی تیدا يه ده يسه لميټی که ئیبراهيم دروستی کردوه، خودای گوره يش قه درو پيټی ليټاوه. پاشان نه فرمويټ: ﴿مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ﴾ له ویدا شوينه واری ئیبراهيمی هیه. واته: کاتي که خانوه که به رز بوه ته وه پشتی به و شوينه واره به ستوه بقی به رز کردنه وهی دیواره کان له وپوه و له سري پاوه ستاوه ئیسماعيلي کوبی هاوکاری کرد. نه و شوينه واره (مقام) پالی دابوو به دیواری که عبي پیروزه وه، هتا نه و کاته عومری کوبی خه تاب (په زای خوای لی بیت) له خيلافه تی خویدا خستیه دواوه بقی پووی خوره لات، بقی نه وهی بتوانزی له وپوه ته واف بکړی و شپزه می و جه دجالی بقی نوټی که ران دروست نه کات دواي ته واف کردن له ویدا. چونکه خودای گوره فرمانی پيداوين که نوټی له ویدا بکه ين و نه فرمويټ: ﴿وَأَنذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ جیټی ئیبراهيم بکه نه به جی نوټی خوتان. چټند فرموده مان له و باره يه وه له پيشه وه مينا پټويست ناکات ليره دا دوو باره ی بکه ينه وه، عه وفی وتی: له ئیبنوعه بباسه وه له م ثابته دا: ﴿فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ﴾ له و نيشانه ناشکرانه شوينه واری ئیبراهيم مه شعره (المشعر)^۱، مواهید وتی: جی پټی له و (المقام) دا نيشانه يه کی ناشکرايه^۲، هر به م شپوه يه رپويات کراوه له عومری کوبی عه بدولعه زينو حه سن و قه تاده و سوودی و موقاتيلى کوبی حه يان و که سانی تريشه وه^۳ نه بوتاليب له هؤنراوه لاميه به ناوبانگه که يدا وتی:

و موطئ: إبراهيم في الضجر رطبة
على قدميه حافياً غير ناعل.

واته: جی پټی ئیبراهيم له سهر نه و برده دياره که هه رنوو پټی پخواوس بوه و نه علی له پيدا نه بوه.

^۱ البقرة (۱۲۵).

^۲ الطبري (۲۶/۷).

^۳ الطبري (۲۷/۷).

^۴ ابن أبي حاتم (۴۱۲/۲-۴۱۳).

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا﴾ هر که سی چوپیتته ناویه وه هیچ ترسیکی نه بووه. واته: هر که سی ترسا بی که چوپیتته حارمی مه که هیچ ترسیکی له خوی نه ماوه، له چرخه نه فامیشدا هر وا بووه. وه که حسنی به سری و که سانی تریش وتویانه: پیای که سیکه ده کوشت شتیکی ده کرده ملی سوفه یان (صوفه) پی دهوت: ده چووه ناو حارمی مه که، کوپی پیاه کوژراوه کی پیده گیی، په لاماری نه نه داو هیچی له که لا نه ده کرد هتا له حارمی مه که ده چووه ده ره وه خودای گه وره پیش فرمویه تی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُخَفِّطُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾^۱ نایا نابینن مه که مان بی کردونه ته شوینی هینن، که خه لکی ده وریه ریشیان ده پفیتترین؟ وه نه فرمویت: ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۖ﴾^۲ الّٰهٰی اَطَعْمَهُم مِّنْ جُوعٍ وَّءَانْتَهُم مِّنْ خَوْفٍ^۳ که نه وانی له برسیه تی پرگار کردو دلنای کردن له ترس. وه له پزی نه و شتانه ی که له حارمی مه که ده قده غه کرابوو، پاوکردنی نیچیره کانی و ده کردنیان له هیلانه کانیان و برینی داره کانی و هه لکه ندنی گیار گژی وه که له فرموده ی سهیحا هاتوه له و باره ی وه له کومانی له هاره له کانی پیغه مبره وه (ﷺ) به مرفوعی و به موقوفی. وه له هارنو سهیحه که ده هاتوه له نیبنوعه بیاسوه (په زای خویان لی بیت) وتی: پیغه مبری خودا (ﷺ) له پژی فه تعا، واته: فه تی مه که. فرمویه تی: (له دوی فه ته وه کچکردن نیه، به لکو جیهادو لیپان هیه هر کاتی داواتان لی کرا بچن بی جیهاد برن) وه له پژی فه تعا، واته پژی فه تی مه که فرموی: (بیگومان نه م شاره خودا له پژی که ناسمانه کان و زمین دیرست کردوه قده غه ی کردوه، هر قده غه یه به و شیوه ی که خودا قده غه ی کردوه هتا پژی قیامت. وه بیگومان له پیش مان شه پ کردن بی هیچ که سی هلال نه بووه، وه هه لالیش نیه بی من ته نیا ساتی نه بی له پژی، بیگومان قده غه ی شه، به و قده غه کردنه ی که خودا کردویه تی هتا پژی قیامت. دپکی نابری و نیچیری پاونانری. دوزراوه ی هه لئاگیری مه گین که سی بانگه وازی بی بکات گژو گیاشی نابری) عه بیاس وتی: نه ی پیغه مبری خودا (ﷺ) جگه له (الْاِنْخِرَ) که به کاری ده هینن بی قینه و ماله کانیان، فرموی: (جگه له (الْاِنْخِرِ)^۴ دیسان بوخاری و موسلیم ریویه تیان کردوه له نه بوشوره یی عده ویه وه که وتیه تی به عه مری

^۱ المنکبوت (۶۷).^۲ قریش (۳-۴).^۳ الْاِنْخِرَ: به و کیکی گیایی یه له جزی نه جلیاته (النجلیات) بونکی خوسی لیمویی مه یه.^۴ فتح الباری (۵۶/۴)، مسلم (۹۸۶/۲).

کوپي سه عید، که نیرداوه کانی په وانه کرد بڼه مکه، پټم پټیده قسه یکت بڼه باس بکه م که له به یانی
 پښی هه تا پټی هه لساوه. به م گوئیانه ی خوم گویم لیبو، دلم لئی به ناگا بو، به چای خوم بینیم،
 کاتی که نو قسه ی نه فرموو. پیغه مبه ر (ﷺ) سوپاس و ستایشی خودای کردو پاشان ه فرمووی:
 (بیگومان خودا مکه ی قه دهغه کردووه، به لام خه لکی قه دهغه یان نه کرد. په وانه ی بڼه هیچ که سی که
 به وای به خوداو به پښی دوا یی هیه که خوینی تیا برپژئی، دره ختی برپئی، نه گهر که سی وتی: پټکه
 درا به شه پی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) تئیدا، پټی بلین: خودای که وره نیزنی پیغه مبه ر که ی دواوه،
 به لام نیزنی ئیوه ی نه دواوه. بیگومان ته نیا ساتی له پښک نیزنی منی تئیدا. قه دهغه کردنه که ی نه مپږ
 که پراوه ته وه وک نوینی. ئوس ئوه ی ناماده یه با ئوه ی ناماده نیه ناگاداری بکات) و ترا به
 نه بوشوره یح عمر چی به تق وت؟ وتی: من له و باره یه وه له تق ناگادار ترم ئی نه بوشوره یح.
 بیگومان هره می مکه په نای یاخی ناداو ئوه ی له خوین پاپکردبی و ئوه ییش دزی کردبی.
 به تاییه تی ئوه ی وشتی فراندبی هه په نا ندری. له جابیره وه (په زای خوی لی بیت) وتی: له
 پیغه مبه ری خودام بیست (ﷺ) نه یفه رموو: (بڼه که ستان دروست نیه که چه که هه لگن له مکه دا)^۱
 موسلیم ریوایه تی کردووه. وه له عه بدوللای کوپی عه دی کوپی هه مرانی زه هریه وه که گوئی له
 پیغه مبه ری خودا بووه (ﷺ) که له سهر هزه زوره پراوه ستا بوو له بازای مکه دا نه یفه رموو: (سویند
 به خوا تق چاکترین زه ی خودای، وه تق خوزه ویستترین زه ی خای له لای خودا، وه نه گهر ده ریان
 نه کردمایه له تق درنه نه چوم)^۲ نیمایي نه حمده و تیرمیزی و نه سانی و نیینوماجه ریوایه تیان کردووه^۳
 تیرمیزی وتی: هه رمووده یه کی هه سانی سه حیه.

باسی واجب بوونی هج

خودای که وره نه فرمویت: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾ خودا هجی بریار
 دواوه بڼه هر که سی که بڼی بلوی. هم نایه ته هجی واجب کردووه. چه ندین هه رمووده هاتووه له
 باره ی هجوه که یه کیکه له پایه کانی ئیسلام و بنچینه و بنه ماکانی، هه موو زانایان یه که ده ننگن له سهر
 واجب بوونی. واجبه له سهر نه که سانه ی توانایان هیه له ته مه نیاندا جارئ هج بکه نه به ده قی
 قورئان و هه رمووده و کډه نگی زانایان. نیمایي نه حمده ریوایه تی کردووه له نه بوهوره یه وه وتی:
 پیغه مبه ری خودا (ﷺ) و تاریکی بڼه داین و هه رمووی: (خه لکینه خودای که وره هجی له سهر هه رز

^۱ مسلم (۹۸۷/۲).

^۲ مسلم (۹۸۹/۲).

^۳ احمد (۳۰۵/۴)، هه رمووده یه کی سه حیه.

^۴ تحفة الاحوذی (۴۲۶/۱۰)، النسانی فی الکبری (۴۷۹/۲)، ابن ماجه (۱۰۳۷/۲)، سه حیه.

کردون حج بکن) پياوڻک وتي: هه مو سائڻک ئي پيڻه مبهري خودا (ﷺ)؟ پيڻه مبهري (ﷺ) بڻده نگ بوو هتا پياوه که سي جار دوپاره ي کرده وه، پيڻه مبهري فهرمووي: (نگه ر بموتايه به لي، فهرز ده بوو له سهرتان و نه شتان ده تواني نه نجامي بدهن) پاشان فهرمووي: (وازم ليڻينن نه وه نده له شت مه کولنه وه چونکه نه وانه ي پيش نپوه تياچون به هوي پرسيار زور کردن و له فرمان دهرچووني پيڻه مبهري که يانه وه، نگه ر فرماني شتيگم پيگدن چنده تان تواني نه نجامي بدهن، نگه ر پيگري شتيگم لي کردن ده سته رداري ببن وازي لي بهينن) موسليمش هه ر واپويه تي کردوه.^١

ماناي توانا بؤ توان (الاستطاعة)

ده رباره ي توانا چنده به شيگه: جاري واهيه نه وه که سه خوي تواناي هيه حج بکات، جاري وايش هيه په يوه ندي به غه ريز خويه وه هيه، وه که له کتيبه کاني شهرعاهاتوه. تيرميزي رپويه تي کردوه له نيبنوعومره وه (په زاي خويان لي بيت) وتي: پياوي هه لسا وچوه خزمه تي پيڻه مبهري خودا (ﷺ) وتي: حاجي کييه ئي پيڻه مبهري خودا (ﷺ)؟ فهرمووي: نه وه يه که قزگرو چلگنه، يه کيکي تر هه لسا وتي: کام حج چاکتره ئي پيڻه مبهري خودا (ﷺ)؟ فهرمووي: (نه وه ي دهنگي به رز ده کاته وه و خويني قوربانیه که ي ده پيڻي) يه کيکي تريس هه لسا وتي: ئي پيگه چيه؟ ئي پيڻه مبهري خودا (ﷺ)؟ فهرمووي: توپشوو هه لگرتن و وشتري سواري^٢، نيبنوماجه يش رپويه تي کردوه.^٣ حاکم رپويه تي کردوه له نه نه سه وه که پيڻه مبهري خودا (ﷺ) پرسپاري لي کرا له باره ي نه م نايه ته وه: «مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا» وترا: ئي پيگه چيه؟ فهرمووي: (توپشوو هه لگرتن و ولاغي سواري)^٤ (واته: نه وه که سه که ده چيت بؤ حج تواناي پوشتن و گه رانه وي هه ي) نيمامي نه حمده رپويه تي کردوه له نيبنوعه بپاسه وه وتي: پيڻه مبهري خودا (ﷺ) فهرموويه تي: (هه رکه سي ويستي حج بکات با په له بکات)^٥ نه بوداوديش رپويه تي کردوه.^٦

^١ أحمد (٥٠٨/٢)، فهرموده يه کي سه حيجه.

^٢ مسلم (٩٧٥/٢).

^٣ تحفة الاحوذی (٣٤٨/٨)، نه م فهرموده يه له حسن ده چي.

^٤ ابن ماجه (٩٦/٢)، نه م فهرموده يه له حسن ده چيت.

^٥ الحاکم (٤٤٢/١)، نه م فهرموده يه له حسن ده چيت.

^٦ أحمد (٢٢٥/١)، سه نده کاني لاوازه.

^٧ ابوداود (٣٥٠/٢)، سه نده کاني لاوازه.

نہ وہی بروای بہ حج نہ بی خوانہ ناسہ

خودای گہ وردہ نہ فرمویت: ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ عَلِيمٌ﴾ ہرکہ سیکش حاشا بکات، خودا
 لہ مہ مور خہ لکی دنیا بی نیازہ۔ ٹینوہ بیاس و موحامیدز کہ سانی تریش وتویانہ: ہرکہ سی ٹینکاری
 فرزی حج بکات ٹوہ بوہ تہ خوانہ ناس، خودا بی نیازہ لیتی، نہ بوبہ کر کہ ٹیسماعلی حافیزہ
 پیوایہ تی کردوہ لہ عومہری کوپی خہ تابوہ (پرہزی خوی لی بیت) وتی: ہرکہ سی تواناو
 دہستہ لاتی حجی مہ بی و حج نہ کا، یہ کسانہ بزی بہ گاوری ہمری یان بہ جوولہ کہی، نہ مہ
 سہ نہ دیتی راستہ بق لای عومہری کوپی خہ تاب (پرہزی خوی لی بیت)۔

﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَاللّٰهِ شَهِيدٌ عَلٰی مَا تَعْمَلُوْنَ ۝۹۸﴾ قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ مِّنْ ءٰمَنَ تَبٰغُوْهَا عَوَجًا وَّ اَنْتُمْ شٰهَدَآءُ ۚ وَمَا اللّٰهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۝۹۹﴾

سہ روزہ نشکر دنی نہ ہلی کتیب نہ سہر خوانہ ناس و درایہ تی کردنیان و پاوہستانیان لہ رپی خودا

خودای گہ وردہ نہ فرمویت: ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَاللّٰهِ شَهِيدٌ عَلٰی مَا تَعْمَلُوْنَ ۝۹۸﴾

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ مِّنْ ءٰمَنَ تَبٰغُوْهَا عَوَجًا وَّ اَنْتُمْ شٰهَدَآءُ ۚ وَمَا اللّٰهُ بِغَفِلٍ عَمَّا

تَعْمَلُوْنَ ۝۹۹﴾ واتہ: بلئی: نہی نہ ہلی کتیب، بچی لہ نیشانہ کانی خودا حاشا دہ کہن؟ خودا لہ کردہ وہی

ٹیوہ ناگادارہ۔ بلئی: ٹیوہی نہ ہلی کتیب، لہ بہرچی باوہ پردارہ کان لہ پڑگی خودا لائہ دہن و دہ تانہ وہی

نہ م پڑگیہ لارو ناریک نیشان بدن؟ خوشستان باش دہ زانن خودایش لہ وہی ٹیوہ دہ یکن ناگادارہ۔

نہ مہ ہرہ شہیہ لہ لایہن خوداوہ لہ و خوانہ ناسانہی نہ ہلی کتیب لہ سہر سہر پچی کردنیان لہ مہ قو

بہوانہ مینانیان بہ نیشانہ کانی خودا پاوہستانیان لہ پڑگی خودا و پڑگریان لہ و کہ سانہی پڑگی

پاستیان گرتوہ بہر بہ گشت تواناو دہستہ لاتیکیانہ وہ کہ چاکش دہ زانن نہ وہی نہ و پیغہ مہرہ

ہیناویہ تی راستہ و لہ لایہن خوداوہیہ۔ بہ پچی نہ و شارہ زاییہی کہ بویان ہاتوہ و وریان گرتبو لہ

پیغہ مہرہ پیشوہ کانہ وہ (سہ لامی خویان لی بیت) مژدہ یان پیدابوون بہ ہاتنی و پئیان پاگیانہ دبوون

کہ پیغہ مہرہ ریکی نہ خویندہ واری عہرہ ب لہ نہ وہی ہاشم لہ مہ ککہ پیدہ دہ بی و گہ وری نہ وہی

نادرہ مہ و دواہن پیغہ مہرہ، پیغہ مہرہی خودای زوی و ناسمانہ۔ خودای گہ وریہ ہرہ شہی لی کردوون

لہ سہر نہ و کردارنہ یان و گوپڑیہ لی نہ کردنی نہ و کتیبانہی لہ بہر دہستیاندایہ کہ لہ

پیغہ مہرہ کانیانہ وہ بویان ہاتبوو، درایہ تی کردنی نہ و پیغہ مہرہی کہ نہ وان مژدہ یان پیداون بہ

ہاتنی و بہ راستی نازانن و حاشای لی دہ کہن و دژی دہ و ستن۔ خودای گہ وریہ پئیان پادہ گہ یہ نی کہ بی

ناکا نپه له و کردارانه یان، به و زوانه توله یان لی ده سیتی له سهری ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾^۱ نه و پږده که مال و مندال به کار نایه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تُطِيعُوا فِرْعَانَ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ﴾^۲ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُنَالُ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْلَمِ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۱﴾

هوشیار کردنه وی موسولمانان له گوئیرایه لی کردنی نه هلی کتیب

خودای گه وره عه بده خاوه ن باوه په کانی ده ترسیتی له وی که به گوئی گرویه که له نه هلی کتیب بکن که هه سووی به خاوه ن باوه پان ده بن له سهر نه و پږنو چاکه ی خودا له گه لی کردون و نه و پیغه مبه ره ی خوی به خلات بق ناردون وه که نه فرموی: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسْبًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ﴾^۳ زډر که س له خاوه ن کتیب کان، چونکه نیره یان پیده بن، هه ز ده کن له پاش باوه پ هیئانتان په شیمانان بکه نه وه. لیره یشدا هه روا نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تُطِيعُوا فِرْعَانَ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ﴾^۴ نه ی کومه لی خاوه ن باوه پان نه گه ر به قسه ی هه ندیک له وانه ی نه هلی کتیب ده سغه پږ بن، له پاش باوه پ هیئانتان ده تانکه نه وه خوانه ناس. پاشان خودای گه وره نه فرموی: ﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُنَالُ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْلَمِ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾^۵ جا چون نپوه حاشا ده کن، که چی نایه ته کانی خواتان به سهر دا ده خوینیته وه و پیغه مبه رتان له ناودایه؟ واته: خوانه ناسی زډر دووره له نپوه وه، نپوه ش زډر دووره په ریښ له خوانه ناسی، چونکه نایه ته کانی خودا به پږنو به شو بږتان دپته خواره وه و پیغه مبه ریش (ﷺ) ده خوینیته وه و پږتان پاده گپه نی، نه م نایه ته وه که نه و نایه ته وایه که خودای گه وره نه فرموی: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقُكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾^۶ نایا چیتانه باوه پ ناکه ن به خودا؟ که چی پیغه مبه ریش داواتان لیده کات. تا به په روه ردکاری خوتان بپوا بیتن. نپوه په یمانان پیداره، نه گه ر خاوه ن باوه پان. وه که له م فرموده یه دا هاتوه که پیغه مبه ر (ﷺ) پږنی فرموی به هاوه له کانی: کام له خاوه ن باوه پان، بپواکه ی سرنجتان پاده کیشی؟ وتیان: فریشته کان. فرموی: نه وانه چون بپوا ناهیتن که

^۱ الشعراء (۸۸).

^۲ البقرة (۱۰۹).

^۳ الحديد (۸).

له لای په روه ردگاریانن؟ باسی پیغه مبه رانیښان کرد، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی: چن بپوا ناهینن و نیگا بږ سهریان داده به نئ؟ وتیان: نهی نیمه فه رموی: چن نیوه ش بپوا ناهینن من له نیوان نیوه دام؟ وتیان: کام خه لکه بپوا که ی جی سهر سوپمانه؟ فه رموی: کومه لیکن دوی نیوه دین، نامه یه کیان دس ده که وی، بپوا دینن به وهی له ناویدایه^۱، پاشان خودای گوره نه فه رمویت: ﴿وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ هره کس پشت به خوا بیه ستی، که وتوته سهر پاسته پڼکه. واته: پشت به ستن به خوا په نا گرتن پپی بنچینه و کوله که ی پاسته پڼیه و چه و که ره سه ی خو لادانه له گومپایی و هڅاره بږ څاره زایی و گرتنه به ری پپی پاست و گه یشتن به ثاوات.

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهٖ وَلَا تَمُوْنۡ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُوْنَ﴾ (۱۳۱) ﴿وَاَعْتَصِمُوْا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيْعًا وَلَا تَفَرَّقُوْا وَاذْكُرُوْا اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَیْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَآءَ ۭ فَاَلْفَ بَيْنٍ فَلَوْ بَیْنَ قُلُوْبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖۤ اِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرٍ مِّنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰیٰتِهٖۤ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ﴾ (۱۳۲)

کامه یه هه قی له خوا ترسان

خودای گوره نه فه رمویت: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهٖ﴾ نهی کومه لی خواوه ن باوه بان چن پیویسته، ثاوا له خوا بترسن. نیینونه بی حاتم پپوایه تی کردوه له عه بدوللای کوی مه سهوده وه ﴿اَتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهٖ﴾ وتی: گوپړایه لی کردن و یاخی نه بوون لپی و یادی بکړی و له بیر نه کړی و شوکر بکړی و پی نه زانی به رانبهر نه کړی^۲ سه نه ده که ی پاسته و مه وقوفه. حاکم له موسته دره که کیدا پپوایه تی کردوه له نیینومه سهوده وه به مه رفوعی پاشان وتی: له سهر مه رجی برخاری و موسلیم سه حیه به لام نه وان نه یانته ناوه^۳ به لام راستر نه وه یه که فه رموده یه کی مه وقوفه. والله أعلم. پپوایه تراوه له نه نه سه وه که وتیه تی، هیج عه بدی چن پیویسته له خوا ناترسی هه تا زمانی به ند نه کات و نه بیه ستی^۴ پاشان خودای گوره نه فه رمویت: ﴿وَلَا تَمُوْنۡ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُوْنَ﴾ هه به موسولمانی بمن. واته: پاریزگاری له نیسلام بکه ن له کاتی تهنروستی و دانیاتاندا بڼه وهی له سهر نه وه بمن، چونکه پپوای به پڼزو ده ست گوشاد هه میسه له سهر ده ست گوشادی خوی برده وامه، هه رکه سیش له سهر هه حالی ژیا له سهر نه وه یش ده مری. په نا به خوا به پیچه وانه ی نه وه.

^۱ الطبرانی (۲۲/۴-۲۳).

^۲ ابن ابی حاتم (۴۴۶/۲).

^۳ الحاکم (۲۹۴/۲).

^۴ ابن ابی حاتم (۴۴۸/۲).

نیامی نه حمده پړوايه تی کردوه له مواجهیده وه وتویه تی: خه لگی به ده وری که عبدا ته وافیان ده کرد،
 ئیبنوعه بیاس دانیشتبوو میچه نهی له گه لا یوو وتی: پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ نه گهر دلږی له زه قنه موت دلږی بگردایه ژبانی
 خه لگی سر زه وی تال ده کرد نهی بږ نه وانهی هیچ خواردنیکیان نیه جگه له زه قنه موت ده بی چون
 بی؟ تیرمیزی و نه سانی و ئیبنوماچه و ئیبنوحیبان و حاکیم له موسته دره که کیدا هر وا پړوايه تیان
 کړېوه، تیرمیزی وتی: فرموده یه کی هسه نهی سه حیه، حاکیم وتی: له سره مرچی بوخاری و موسلیم
 سه حیه به لام نه وان نه یانه تیاوه^۱ دیسان نیامی نه حمده پړوايه تی کردوه له جابیره وه وتی: بیستم له
 پیغه مبه ری خودا (ﷺ) سی پږ پیش مردنی نه یفرموو: (با هر که سیکتان ده مریت گومانی باش به
 خودای گوره بیات)^۲ موسلیمش پړوايه تی کردوه^۳، وه له هر دوو سه حیه که دا هاتوه له
 نه بوهره پیره وه وتی: پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرموی: (خودای گوره نه فرمویت: من له گه ل گومانی
 عه بدی خوځم که پیم ده بات)^۴.

فرماندان به دس گرتن به په یمانی خوداوه و پابه ند بوون به کومه نه وه

خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ هه مووتان دس بگرن به
 په یمانی خوداوه و بلاوه مه کن. و تراوه ﴿بِحَبْلِ اللَّهِ﴾ واته: به په یمان و به لینی خوداوه. وه که له
 نایه تی دوی نه نایه توه خودای گوره نه فرمویت: ﴿ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا تَفَقَّوْا لَا يَحْبِلُ مِنَ اللَّهِ
 وَحَبْلٌ مِنَ النَّاسِ﴾ له هر کوی بن، هر ژړ چه پوکی و پسوایی بوته به شیان جا مه گین هر په یمان
 له گه ل خوداو خه لکا بگاته فریایانه وه. ﴿وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ بلاوه مه کن. خودای گوره فرمانیان پنده کات
 که پابه ند به کومه لی موسولمانانه وه له یه ک جیا نه بڼه وه. فرموده ی ژړ هاتوه که قه ده غه ی
 له یه ک جیا بوونه وه ی کردوه و فرمانی داوه به پابه ند بوون به کومه لی موسولمانانه وه و یه ک پزییبه وه،

^۱ احمد (۳۰۰/۱)، فرموده یه کی لاوازه.

^۲ تصفة الاحوذی (۳۰۷/۷)، النسائی فی الکبری (۳۱۳/۶)، ابن ماجه (۱۴۴۶/۲)، ابن حبان (۲۷۸/۹)، الماکم (۲۹۴/۲).

لاوازه.

^۳ احمد (۳۱۵/۳)، فرموده یه کی سه حیه.

^۴ مسلم (۲۲۰۵/۴).

^۵ فتح الباری (۳۹۵/۱۳)، مسلم (۲۰۶۱/۴).

^۶ آل عمران (۱۱۲).

وہ کہ لہ سے حیجی موسلیما ہاتوہ لہ نہ بوہورہ بیرہ وہ کہ پیغہ مبریٰ خدا (ﷺ) فرموویہ تی: (خودا بہ سئی شت لیلتان پازی دہ بیئت وہ سئی شتیش پقی لیلتان دہ بیئت، خودا لیلتان پازی دہ بیئت بہ وہی کہ بیہرستنو هیچ ہاویہ شیکی ہرپار نہ دہن. وہ ہممو دہست بگرن بہ بہ لیتنو پہ یمانی خودا وہ جیا نہ بنہ وہ. وہ ناموزگاری نہ کہ ساناہ بکن کہ خودا کردوویہ تی بہ لیپرسراوتان، وہ پقی لہ سئی شتی نیوہیہ: وتی وتی، نذر پرسپار کردن، بہ فیرودانی مالو سامان) ۱ پاشان خودای گہورہ نہ فرمویت:

﴿وَأَذْكُرُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ فَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرٍ

مِنَ النَّارِ فَأَقْدَمَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ بَيْنَ اللَّهِ لَكُمْ ءَايَتٍ لِّمَن لَّا يَشْكُرُ﴾^۱ بیر لہ و چاکہ یہ بکنہ وہ کہ خودا دہریارہی کردن: کہ نیوہ دژ بہ یہ کتر بوون. بہ دل کردوونی بہ یہک، لہ سایہی چاکہ یہ نہ مہوہ، نیستا بوونہ تہ برای یہک، لہ سہر لیواری ناگر بوون، ہر نہو بوو پزگاری کردن. خودا ناوا نیشانہ کانی خوی بق نیوہ بوون دہ کاتہوہ، بہ لکو پزگا بپوزنہوہ. نہم دہقہ دہریارہی نہوسو خہ زرج بووہ. چونکہ شہر پزگی نذر بہ ردہ وام لہ نیوانیاندا پویدابوو لہ چہرخی نہ فامیدا. دوژمنایہ تی و پقو کینہ یہ کی نیجگار نذر کہ وتبووہ نیوانیان. کہ بوہوہ ہوی شہر کوشتاری بہ ردہ وام، کاتی کہ خودا نیسلای بق ہیتان، نہوہی ویستی موسولمان ببی موسولمان بوو لہ گہل یہکا بوونہ برای یہکو لہ بہر خودا یہکتریان خوش دہویست و پشتی یہکتریان دہگرت و ہاوکاری یہکتریان دہ کرد لہ سہر چاکہ و لہ خوا

ترسی. وہ کہ خودای گہورہ لہ نایہ تیگی تردا فرموویہ تی: ﴿هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ بِبَصَرِهِ وَبِالْأُفُؤَيْنِ﴾^۲

﴿وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَفْقَتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾^۱ ہر نہویش (واتہ خودا) ہاتہ ہاواری خوت و خاوہن باوہ پان و یارمہ تی دان. بہ دل نہوانی کردہ ہاوکاری یہکتری، نہگہر ہہرچی لہ سہر زہمیندا ہہیہ، ہہمووت ببہ خشپایہ، نہتدہ توانی لہ یہکتریان کل بکیتہوہ، بہ لام خودا وا لہ یہکتری کل کردنہوہ. واتہ: بہ ہوی خوانہ ناسیانہوہ لہ سہر کہ ناری چالی ناگر بوون، خودا لہو ناگرہ پزگاری کردن و ریتی نیشاندان بہرہو باوہ پھیتان، پیغہ مبریش (ﷺ) بہوہ منہت دہکات بہ سہریاندا لہ پوژی دابہش کردنی دہستکہ وتہکاندا. چونکہ ہہندیکیان ناہ زاییان دہرپری کہ پززی ہہندیکی (لہ کزچہریہکان) داوہ بہ سہر نہواندا لہ دابہش کردنی نہو دہستکہ وتہدا. پیغہ مبرہی خودایش (ﷺ) بہ فرمانی خودا نہو دہستکہ وتہی دابہش کردبوو، بژیہ وتاریکی بق دان و فرمووی: (نہی کومہلی نہنساہریہکان، نایا من نیوہم نہدی کہ گومپا بوون خودا پزی نیشاندان بہ ہوی منہوہ، وہ نیوہ جیاجیا نہبوون خودا بہ ہوی منہوہ کردنی بہ یہک، ہہزار نہبوون خودا بہ ہوی منہوہ

۱ مسلم (۱۳۴/۳).

۲ الانفال (۶۲-۶۳).

دوله مندی کردن؟) هر که پیغمبر شستگی نه فرمود، دهیان وت: خود او پیغمبره کی جی متعانه.^۱

﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ١٤﴾
 وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ
 وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ١٦﴾
 وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ١٧﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا
 اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ١٨﴾ وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ١٩﴾

فرماندان به بانگه واز کردن بولای خودا

خودای بگورده نه فرمودیت: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ دهبی له ناو نیوه دا کومه لیک هبی، فرمان به چاکه بدین و پی له خرابه
 بکن، هر نهوانهش بزگار دین. زه حاک وتی: نهوانه هاوه له تاییهت و گپوهه تاییهت کائن واته:
 مواهیدان و زانیان^۲. مه بست بهم تاییهت نهویه، دهبی کومه لی له ناو نم نوممه ته دا هبی هلسی
 به فرماندان به چاکه و برگری بکات له خرابه، هر چنده دهبی هه مو کس له نوممه ته دا به پی
 خوی هلسی به فرمان کردن به چاکه و برگری کردن له خرابه. وه که له سحیحی موسلیما هاتوه
 له نه بوهره بیروه وتی: پیغمبری خودا (ﷺ) فرمودیت: هر که سی که نیوه خرابه یه کی بینی
 با به دهست بیگوریت، وه نه گره نیتوانی با به زمان، وه نه گره نیتوانی با به دل پی ناخوش بیت،
 نه وه لاوا ترین پله ی بپوایه، وه له پوایه تیکی تر دا هاتوه: (له دوی نه وه به نه ندازه ی ده که
 خهرته له یه بپوایه)^۳ نیامی نه حمده پوایه تی کردوه له حوزه یه یه کوی یه مانه وه که پیغمبر
 (ﷺ) فرمودیت: سویتد به و که سه ی گیانی منی به دهسته دهبی فرمان بدی به چاکه و برگری
 بکن له خرابه، یا نزیکه خودا له لاین خویه وه سزاو توله یه کتان بق بنیتر، نهوسا لپی ده پارینه وه
 به لام پارانه وه که تان لی وه رناگری^۴، تیرمیزیش پوایه تی کردوه وتی: فرموده یه کی حه سه نه.
 تاییهت و فرموده له م باره یه وه زدن، به و زوانه له شوینی خویدا دیت و ماناکی ده کرت.

^۱ النسائي في الكبرى (۹۱/۵).

^۲ الطبري (۹۲/۷).

^۳ مسلم (۷۰-۶۹/۱).

^۴ احمد (۳۸/۵)، فرموده یه کی حه سه نی سحیحه.

کہہ دہے کردنی جیا جیایی و بلا و بونہ و

خودای گہ وړه نه فہ رمویت: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ نہ کا وک نه وانه بکن، کہ لیکتر جیا بونہ و و له دوی نه و ی نیشانه ی ناشکریان بق هات، نه و سا کیشہ یان تی کہ وت. نه وانه نازاریکی گہ وړه یان بق هہ یه. خودای گہ وړه پیکری کردو و له م نومعه ته کہ وک نومعه ته پیشوہ کان بکن کہ ناکوکی و جیا وازی کہ وتبو و نیوانیان و فہرمانیان به چاکہ نه نه دا و بهرگریبان له خراپہ یش نه نه کرد له گہ ل نه و به لگانه یشا کہ پیشانیان درابو. نیما می نه حمہ د پیوایه تی کردو و له نه بو عامیر و و عہد ولای کوی لوحہ یی وتی: له گہ ل مه عاویہ ی کوی نه بو سوافیادا حہ جمان کرد. کاتی کہ گہ یشتینہ مه ککه، کاتی کہ نویژی نیوہ پوی کرد هلساو وتی: پیٹہ مہبری خودا (ﷺ) فہرموی: (نه ملی هہ ردو کتیبہ کہ له نایہ کہ یاندا له یه کتر جیا بونہ و و بوون به حہ فتاو دوو کومہ ل نه م نومعه ته یش به و زوانہ دہ بن به حہ فتاو سی دہ ستہ واتہ: هہ موویان له نا و ناگران یه کیکیان نہ بی، کہ نه ویش کومہ ل، و ہ بو زوانہ چہ ند دہ ستہ یه کہ نومعه تی من پیدا دہ بی نه و ه و او ناره زوہ دہ یانبات وک چون سہ گ له گہ ل خا و نه ک ی دہ پوات، هیچ پہ گو دہ مارو جو مگہ یه کہ نامینن مہ گین چوہ ته ناوی) به خوا نه ی کومہ لی عہ رب نه گہر نیوہ هہ لئسن به و ی پیٹہ مہ ربکہ تان (ﷺ) بوی هینان، خہ لگی تری جگہ له نیوہ شیاو ترہ کہ پتی هہ لئسن^۱. نه بودا و د هہ رب م شتوہ یه پیوایه تی کر بو و نیما می نه حمہ د و مو حہ مہ دی کوی یه حیا و ہ^۲.

بہرہ مہ یه کیتی و جیا جیایی له پوزی قیامہ تدا

خودای گہ وړه نه فہ رمویت: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ له و پوزہ دا هہ ندی پوویان سپی و هہ ندیکی تر پوویان پہ شه. واتہ له پوزی قیامہ تدا پوی نه ملی سونہ و جہ ماعہ پوویان سپی و، نه ملی بیدعہ و جیا وازگہ ران پوویان پہ شه، نه مہ قسہ ی نیبنوعہ بیاسہ. ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ أَسْوَدَتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ اٰيٰتِنَا اَمْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ اٰيٰتٌ مِّنْ قَبْلُ اَمْ كَانَتْ هُمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّ اٰيٰتِنَا كَذٰبٌ يَّوْمَ تَكْفُرُوْنَ﴾ نه و کہ سانه ی پو و پڑہ شسی پوزی قیامہ تن، پییان دہ لئین: نیوہ دوی بهوا مینان چون بیونہ و به خوانہ ناس؟ حہ سہ نی به سری وتی: مه به ست پتی دو پوہ کانه ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ﴾ سا به و ی نه و بی با و ہ پیتانہ و ہ جہ زوہ به بجین. نه م و ہ سفہ گشت خوانہ ناسی دہ گریتہ و ہ. ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ اٰتَيْنٰتْ وُجُوهُهُمْ فِیْ رَحْمَةِ اللّٰهِ فَمِنْهَا خٰلِدُوْنَ﴾ نه وانه ش کہ پوویان سپی، بق هہ میش

^۱ تحفة الاحوذی (۲۹۰/۶).

^۲ أحمد (۱۰۲۰/۴)، فہرمودہ یه کی سہ حیجہ.

^۳ ابوداود (۵/۵)، سہ حیجہ.

به زهی خودایان هیه و تا هتایه هر له به هشتان. واته: هر گیز له به هشت دهرناچن تیتیدا ده میتنه وه. تیرمیزی پویایه تی کردوه له تفسیری نم نایه تدا له نه بوغالبه وه، وتی: نه بوئومامه چند سهریکی دی له سهر پنگای دیمه شق هه لواسرابوون. نه بوئومامه وتی: نه مانه سه گی ناو شاگرد و خرابترینی کوژداون له ژیر سایه ی ناسماندا، چاکترین کوژداویش نه و که سانه ن که نه مانه کرشتویانه، پاشان نه نایه ته ی خویند: ﴿يَوْمَ بَيِّضُ جُوهٌ وَسُودُ جُوهٍ﴾ تا کوتایی نایه ته که. منیش وتم به نه بوئومامه: تزی نه مه ت له پیغه مبهری خودا بیستوه؟ وتی: نه گهر جاری یان نوو جاریان سی یان چوار هه تا حوت جار گویم لی نه بویایه بزم باس نه ده گردن، پاشان وتی: نه م فرموده فرموده یه کی هسه نه ئینومامه و نیمای نه حمه دیش هه و پویایه تیان کردوه پاشان خودای گه وره نه فرمویت: ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾ نه مانه نیشانه ی خودان که راسترو نیمه بۆتی ده خوینینه وه (نه ی موحه ممد (ﷺ)) نه وانه هه موو ناشکرا ده که ن له دنیاو له پۆزی دوايشدا. ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ﴾ هیچ کاتی خودا ناهه قی له هیچ کهس ناکات. به لکو خودا فرمانپه وایه کی دانبه روه ره و زۆرو ستم له کهس ناکات، چونکه خودا ده ستلاتی به سهر هه موو شتیگا هیه و ناگاداری گشت شتیکه و پیوستی به وه نیه ناهه قی به هیچ کهسی نیه له دروستکراویکی بکات. هه بۆیه نه فرمویت: ﴿وَلَوْ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَاِلٰی اللَّهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ﴾ هه رچی له ناسمانه کان و زه میندایه، هه موو کاره کان هه ربی لای خودا ده که پیتنه وه. واته: هه موو بنده و مولکی نه وه و هه خودا خوی کاربه ده ست و فرمانپه وایه له دنیاو له پۆزی دوايشدا.

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ اَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَاَخْرَجَهُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَضُرَّكُمْ اِلَّا اَذًى وَلَنْ يَقْتُلُوكُمْ يُولٰٓئِكَ اَنْتُمْ لَا يُضْرَرُونَ ﴿١١١﴾ ضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدَّلٰهٕ اَيْنَ مَا تُوقِفُوْا اِلَّا بِحَبْلِ مِّنْ اَللّٰهِ وَحَبْلِ مِّنَ النَّاسِ وَاَبَءُو بِضَعْفٍ مِّنَ اَللّٰهِ وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اَللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَاَكَانُوْا يَمْتَدُوْنَ ﴿١١٢﴾﴾

بۆزی نومه ته ی پیغه مبهرو (ﷺ) هه لپزاردنی به چاکترین نومه ته له ناو خه لکی دنیاوا خودای گه وره باسی نه م نومه ته ی پیغه مبه ره دکات (ﷺ) که چاکترین نومه ته و نه فرمویت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ نیه چاکترین کومه لن له ناو خه لکی دنیاوا سهرتان هه لداوه. بوخاری پویایه تی کردوه له نه بوهوره بیره وه (په زای خوی لی بیت) له م ده قه دا که خودای گه وره

نه فرمويٽ: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ وتي: چاڪترين ڪه سن بق خه لڪي. ده يانهينن ڪوت و زنجير له ملياندايه هتا بجه ناو نيسلامه وه نيينوعه بيباس و موجهيدو عتيه ي عه وغي و عيكرمه و عه تاو په بيمعي ڪوپي نه نيسيش هر وياي و توه. واته: چاڪترين ڪه سن بق خه لڪي واته: نومعه تي نيسلام چاڪترين و به سودترين ڪه سن بق خه لڪي، هر بويه خوداي گه وره نه فرمويٽ: ﴿تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ فرمان به چاڪ نه دهن و پيگري له خرابه ده ڪن، باوه پيشتان به خودا هيه. و له موسنده ي نيمامي نه حمده و سونه ني نيينوماجه و موسنده رهي حاڪيم له پيوايه تي هه ڪيمي ڪوپي مه عاويه ي ڪوپي هه عيده وه له باوڪيه وه وتي: پيغه مبهري خودا (ﷺ) فرموي: نيوه ده بنه ته واوڪري هفتا نومعه، وه نيوه چاڪترينيانن، وه نيوه به پيترين له لاي خوداي گه وره^۱. نه فرموده به ناوبانگه تيرمیزی به هه سني داناه. وه پيوايه ڪراوه له فرموده ڪي مه عازي ڪوپي جه به له نه بوسه عيده وه به م شيوه يه. بيگومان نومعه ته به شي زوريان هيه له خيرو پيرا به هوي پيغه مبهري وه موجهمه (ﷺ) ڪه به پيتر به قه درترين دروستڪراوي خودايه و به پيترين پيغه مبهريشه، خوداي گه وره به په ياميكي تيرو ته وار گه وره دا په وانه ي ڪردوه. ڪه به هيچ پيغه مبهري ڪري نه داوه. هه لسان به ڪارڪردن له سر پيتر و په پيره وي نه م نابنه با ڪه ميش بي، ڪاره پيتر به ڪاني تر با زوريش بي جيگاي ناگريته وه. وه ڪ نيمامي نه حمده پيوايه تي ڪردوه له علي ڪوپي نه بوتالييه وه (په زاي خوي لي بيت) وتي: پيغه مبهري خودا (ﷺ) فرمويه تي: (خه لات ڪراوم به شتي هيچ ڪام له پيغه مبهريان نه و خه لاتي بي نه دراوه) وتمان نه ي پيغه مبهري خودا (ﷺ) نه و شته چيه؟ فرموي: (به ترس خسته دلي نوزمانده وه ياره تي دراوم، ڪليله ڪاني زويم پيتر اوه، ناوي نه حمده ليتر اوه، خولم بق ڪراوه ته پاڪه ره وه، نومعه ته ڪي شم به چاڪتريني نومعه ته ڪان دانراوه)^۲. سه نه ده ڪاني هه سته. فرموده زور هاتوه له م باره يه وه. هه نديكي ده شيت ليتره دا باس بڪري. له هه ريو سه حيحه ڪه دا هاتوه له سه عيدي ڪوپي موسه ييه وه ڪه نه بوهوره يره بوي باس ڪرده وه و وتويه تي: بيسم له پيغه مبهري خودا (ﷺ) نه يه فرمو: (ڪوه لي له نومعه تي من ده چنه به هه شت ڪه نه وانه هفتا هزارن پويان نه دره وشيته وه وه ڪ دره وشانه وه ي مانگ له شه وي چواردها) نه بوهوره يره وتي: عواشه ي ڪوپي ميحسه ني نه سه دي هه لساو پو شاڪيكي به سه ره وه بو به رزي ڪردوه، وتي: نه ي پيغه مبهري خودا (ﷺ) داوام بق بکه له خودا ڪه يه ڪيک بم له وانه پيغه مبهري خودا (ﷺ) فرموي: (نه ي خودايه بيكه به يه ڪي له وانه)، پاشان پياويكي

^۱ احمد (۳/۵)، تحفة الاحوذی (۳۵۲/۸)، ابن ماجه (۱۴۳۲/۲)، فرموده يه ڪي سه حيحه.

^۲ احمد (۹۸/۱)، فرموده يه ڪي سه سته.

نه نساری هه لساو وتی: ئه ی پێغه مبه‌ری خودا (ﷺ) داوا بکه له خودا که منیش به کێک بم له‌وانه. فهرمووی: (عوکاشه له‌وا پێش کهوت).^۱

جوزیکی تر له‌و فهرمودانه‌ی که نیشانه‌ن له‌سه‌ر چاکی ئهم ئومه‌ته‌و پێزو حورمه‌تی له‌لای خودای گه‌وره، وه چاکترینی ئومه‌ته له دنیاو قیامه‌تدا

نیامی ئه‌حمده‌ پێوایه‌تی کردوه له جابیره‌وه له پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌یفه‌رموو: (من هیوام وایه له‌وانه‌ی که شویتم ده‌که‌ون له ئومه‌ته‌که‌م له پۆژی قیامه‌تدا چواریه‌کی به‌هه‌شت بن)، ووتی: (الله اکبر) مانکرد، پاشان فهرمووی: (هیوام وایه که سێیه‌کی خه‌ک بن)، وتی: (الله اکبر) مانکرد، پاشان فهرمووی: (هیوام وایه نیوه‌ی بن)^۲ وه هه‌ر به‌و شیوه‌یه له پێگایه‌کی تریشه‌وه پێوایه‌ت کراوه^۳. ئهم فهرموده له‌سه‌ر مه‌رجی موسلیمه. وه له هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌دا هاتوه له‌عه‌بدوللای کوپی مه‌سه‌وده‌وه، وتی: پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) پێی وتین: (ئایا پازی نابن که چواریه‌کی ئه‌هلی به‌هه‌شت بن؟)، (الله اکبر) مانکرد، پاشان فهرمووی: (ئایا پازی نابن سێیه‌کی ئه‌هلی به‌هه‌شت بن؟) (الله اکبر) مانکرد پاشان فهرمووی: (من هیوام وایه که نیوه‌ی ئه‌هلی به‌هه‌شت بن)^۴.

فهرموده‌یه‌کی تر

نیامی ئه‌حمده‌ پێوایه‌تی کردوه له بوره‌یده‌وه که پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فهرموویه‌تی: (ئه‌هلی به‌هه‌شت سه‌دو بیست پیزن، ئهم ئومه‌ته هه‌شتا پیزن له‌و پیزانه‌دا)^۵، هه‌ر به‌و شیوه‌یه له پێگایه‌کی تریشه‌وه پێوایه‌ت کراوه^۶ تیرمیزی پێوایه‌تی کردوه، وتی: ئهم فهرموده، فهرموده‌یه‌کی هه‌سه‌نه^۷ ئیننوماجه‌یش پێوایه‌تی کردوه^۸ عه‌بدو په‌زاق پێوایه‌تی کردوه له ئه‌به‌وره‌یره‌وه (په‌زای خوای لی بی‌ت) که پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموویه‌تی: (ئێمه دواینه‌کانین (له دنیاو) یه‌که‌مه‌کانین له پۆژی قیامه‌تدا، ئێمه یه‌که‌م که‌سین ده‌چینه به‌هه‌شت، ئه‌گه‌رچی ئه‌وان له پێش ئێمه‌دا کتێبیان بۆ هاتوه، ئێمه دواي ئه‌وان بۆمان هاتوه، خودا ئێمه‌ی شاره‌زا کرد له‌وه‌ی ئه‌وان تێیدا نا‌کۆک بوون له‌وه‌قه، ئه‌مه ئه‌و پۆژه‌یه ئه‌وان تێیدا نا‌کۆک بوو، خه‌لکی له‌مه‌دا شویتنی ئێمه که‌وتن. سه‌بێنی بۆ جووله‌که‌و دووسه‌ی بۆ

^۱ فتح الباری (۴۱۳/۱)، مسلم (۱۹۷/۱).

^۲ أحمد (۳۴۶/۳)، فهرموده‌یه‌کی سه‌حیحه.

^۳ أحمد (۲۸۳/۳)، سه‌حیحه.

^۴ فتح الباری (۲۸۵/۱)، مسلم (۲۰۰/۱).

^۵ أحمد (۳۵۵/۵)، فهرموده‌یه‌کی هه‌سه‌نه.

^۶ أحمد (۳۴۷/۵)، هه‌سه‌نه.

^۷ تحفة الاحوذی (۲۵۶/۷)، هه‌سه‌نه.

^۸ ابن ماجه (۱۳۴/۲)، هه‌سه‌نه.

مه‌سیحیه‌کان (مه‌به‌ست به‌و پۆژه، پۆژی هه‌ینییه)، بوخاری و موسلیم به‌مه‌رفوعی پریوایه‌تیان کردووه
 هه‌ر به‌م شیوه‌یه^۱، دیسان موسلیم پریوایه‌تی کردووه له شه‌به‌هوره‌یره‌وه، وتی: بێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ)
 فهرموویه‌تی: (ئیمه‌ نواینو یه‌که‌مین له پۆژی قیامه‌تدا، وه ئیمه‌ یه‌که‌مین که‌سین ده‌جیتته به‌هه‌شت) ^۲ نه‌م
 فهرموودانه و چه‌ندین فهرمووده‌ی تریش هه‌ر نه‌م مانایه ده‌به‌خشی که خودای گه‌وره نه‌فه‌رمویتی:
 ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ هه‌رکه‌سی
 نه‌م په‌وشتانه‌ی تیدابوو نه‌م پیرلێنانه ده‌گیرته‌وه. وه‌ک قه‌تاده ده‌لی: بۆیان گێپاوینه‌ته‌وه که عومهری
 کوپی خه‌تاب هه‌جی ده‌کرد، بی‌نی هه‌ندئ له خه‌لکی په‌له‌یان بوو، نه‌م ئایه‌ته‌ی خویند: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ
 أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ پاشان وتی: هه‌رکه‌سی پێی خوشه له‌م ئومعه‌ته بی، با مه‌رجی خودای تیا به‌جی
 بی. ^۳ نیب‌نوجهریر پریوایه‌تی کردووه، هه‌رکه‌سیش نه‌م په‌وشتانه‌ی تیا نه‌بوو، نه‌وه له‌و شه‌هلی کتیبانه
 ده‌جی که خودای گه‌وره باسی خرابی کردوون و نه‌فه‌رمویتی: ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ
 فَعَلُوهُ﴾ ^۴ له‌و په‌فتاره ناله‌باره‌ی وا ده‌یانکرد، به‌رگیان له یه‌که نه‌کرد. هه‌ر بۆیه خودای گه‌وره کاتئ
 وه‌سفی نه‌م ئومعه‌ته ده‌کات له‌سه‌ر نه‌وه که فرمان نه‌ده‌ن به‌چاکه و به‌رگی ده‌که‌ن له خراپه، دێته
 سه‌ر باسی خرابی شه‌هلی کتیب و سه‌ره‌نشتیان ده‌کات و نه‌فه‌رمویتی: ﴿وَلَوْ أَمَّنْ أَهْلُ الْكِتَابِ
 لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ خو نه‌گه‌ر شه‌هلی کتیبیش به‌ویان به‌ینایه،
 بۆیان چاکتر بوو، نه‌وانیش هی وایان تیدایه که به‌وادارن، به‌شی ئۆریشیان له پێی خودا لایانداده. واته:
 ژماره‌یه‌کی که‌میان به‌ویان هه‌یه به‌ خودا و نه‌وه‌ی بۆ ئیوه هاتوه و نه‌ویش بۆ خویان هاتووه. ئۆریشه‌یان
 له‌سه‌ر پێی گوهرایی و خوانه‌ناسین و یاخی له‌ پێگه ده‌رچوون.

مزگینی دان به‌ موسولمانان به‌ یارمه‌تی دان و سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر شه‌هلی کتیبدا

پاشان خودای گه‌وره باسی عه‌بده خاوه‌ن باوه‌په‌که‌نی ده‌کات مژده‌ی سه‌رکه‌وتن و ژال بونیان
 پێده‌دات به‌سه‌ر نه‌و شه‌هلی کتیبه خوانه‌ناس و بی‌دینانه و نه‌فه‌رمویتی: ﴿أَنْ يَصْرُوكُمْ إِلَّا أَدْعَىٰ
 وَإِنْ يَغْتَوِكُمْ يَبْغُواكُمْ أَلَا أَدْبَارٌ ثُمَّ لَا تُصْرُونَ﴾ ^۵ نه‌وانیش هه‌رگیز ناتوانن زیانتان پێی بگه‌یه‌نن، نه‌گه‌ر

^۱ البخاری (۳۴۸۷/۳۴۸۶/۸۹۶)، مسلم (۸۵۵).

^۲ مسلم (۸۸۵).

^۳ الطبري (۱۰۲/۷).

^۴ المائدة (۷۹).

شهریستان له گه لا بکن، زور زوو پشتتان تیده کهن و پاده کهن و که سیش به هانایانه وه نایهت. هر وایش بوو، له پوژی خه ییه را خودا زه لیل و پسوای کردن و لوتی شکاندن، هر وه ها له پیشیان وه جوله که کانی مه دینه وه به نی قه یینوقاع و به نی نه زیرو به نی قوره یزه هه موویان خودا زه لیلی کردن. وه مه مسیحیه کانی شامیش هر به شوویه هاوه له کانی پیغه مبه (ﷺ) تیک و پیکیان شکاندن له زور شویندا، مولک و ده ستلائی شامیان به هتا هتایی لی سندن به رده وام هر تیا ده میننه وه هتا نه و پوژی عیسی کورپی مه ریم (سه لامی خوای لی بیت) داده به زئی هر له وی ده بن. به و په یامه ی موحه مبه (ﷺ) هیناویه تی فرمانه وایه ده کات. خاچ ده شکینی و به راز ده کوژی و سه رانه داده نی و جگه له نیسلام هیچ شتیکی تر قبول ناکات. پاشان خودای گه وره نه فه رمویت: ﴿صُرِّتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ اِنَّ مَا تَقْتُلُوا لَا يَحْبِلُ مِنَ اللَّهِ وَحَبِلَ مِنَ النَّاسِ﴾ له هر جیش بن، هر ژیر چه پوکی و زه بوونی به شیان. جا مه گین هر په یمان له گه لا خودا و خه لکا بگاته فریایان. واته: خودا سه رشپوی و زه لیلی کردته به شیان، له هر کوئی بن، چونکه باوه پ ناهینن. هیچ دهره تیکیان نیه مه گه په یمان بدهن به خوا و به و خه لکه و سه رانه بدهن و بریاری نه هلی زیمه بدری به سه ریاندا. وه ک چۆن له کاتی شه پ وه ستان و په یمان به سترو به دیل گیراندا، کاتی که موسولمانی په نای نه دا، با نه و که سه ئافره تیش بی. پابه نده له سه ر پایه له پایه کانی زانایان. ئیبنوعه بباس وتی: ﴿اَلَا يَحْبِلُ مِنَ اللَّهِ وَحَبِلَ مِنَ النَّاسِ﴾ واته: به په یمانی له لایه خودا و یان به په یمانی له لایه خه لکه وه^۱. موحامید و عیکرمه و عه تا و زه حاک و هه سه ن و قه تاده و سوودی و په بیعی کورپی نه نه سیش هه روایان وتوه^۲ پاشان خودای گه وره نه فه رمویت: ﴿وَيَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْبُدُوهُ وَخُذُوا زِينَتَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ توشی توبه یی خودا بوون و موری زه بوونی نراوه به سه ریانا، چونکه شایه نی بوون. بویه خودای گه وره نه فه رمویت: ﴿ذَلِكَ بِاَنْهُمْ كَانُوا يُكْفَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْاَنْبيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ له بهر نه وه که بره یان به نیشانه کانی خودا نه بوو پیغه مبه رانیشیان به ناهق ده کوشت، هر هه سوودی و خو به زل زانی و سه رکه شیان بوو پالی پیوه ده نان هه لسن به و کارانه، خودایش توشی نه و زه بوونی و پسوای کردن و موری زه بوونی هتا هتایی نا به سه ریانا له دنیا و له قیامه تدا ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ به هوی نه و نافه رمانی و ده ست درژی به که ده یانکرد. واته: نه و لاساری و یاخی بوونه یان پالی پیوه ده نان که بره و نه مینن به

^۱ الطبري (۱۱۲/۷).

^۲ ابن أبي حاتم (۴۸۰/۲-۴۸۱).

نيشانه کاني خوداو کوشتنی پيغه مبره کان و پوچيون له تاوان و خرابه کاری و سه ريچی له فرمانه کاني خودا. خودای گه وره لاماندا له وانه. هر خودا جبي هاناو په نايه.

﴿لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ءَاتِلَةً أَلِيلٍ وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾ (١١٣) ﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (١١٤) ﴿وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُفْعِلِينَ﴾ (١١٥) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْفًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (١١٦) ﴿مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ مَرْجَاقًا حَرَّتْ قَوَرُومًا ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكْتَهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ (١١٧)

ريزي له وانه موسولمان بوون له نه هلی کتیب

خودای گه وره نه فرموي: ﴿لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ءَاتِلَةً أَلِيلٍ وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾ نه هلی کتیب گشت وهك يهك نين، کومه لی وایان تيديه که پوو به خودا دوه ستنو به شهوا نايه ته کاني خودا ده خویننه وه و سر ده خنه سر سوژد وه. موچه ممدی کوپی نیسحاق و که سانی تریش وتویانه و عوفیش پړوایه تی کردوه له نیینوعه بیاسه وه: که نه م نايه تانه له سر نه و زانایانه ی نه هلی کتیب هاترته خواره وه، وهك عه بدولای کوپی سه لام و نوسه یدی کوپی عوبه یدو سه عله به ی کوپی سه عیدو نوسه یدی کوپی سه عیه و که سانی تریش له نه هلی کتیب. واته: نه وانه له پيشه وه باسی خرابیان کړا له نه هلی کتیب وهك يهك نين له گه ل نه ماندا که موسولمان بوون وهك خوی گه وره نه فرموي: ﴿لَيْسُوا سَوَاءً﴾. واته: نه هلی کتیب هه موو وهك يهك نين به لکو هه یانه موسولمانه و هه شیان تاوانبارو خوانه ناسه. هر بویه خودای گه وره نه فرموي: ﴿مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ﴾ واته: کومه لی له ناو نه هلی کتیبدا هه یه فرمانی خودا به جی دینو و ملکه چی په یامی خودان و شوینی پيغه مبري خودا ده کون (ﷺ) له سر پاسته پین. ﴿يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ءَاتِلَةً أَلِيلٍ وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾ نايه ته کاني خودا له شهوا ده خویننه وه و سر ده خنه سر سوژد. واته: شه و نويز ده کون له نويزه کانپاندا قورثان ده خوینن. ﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾ بپوایان هیه به خوداو پڑی قیامت و فرمان به چاک نه دهن و پنگه له خرابه ده گرن و بق خیر کردن په له ده کن، نه وانه له پیاوچاگانن. نامانه له کوتایی سوره ته که دا باسیان کراوه وه که خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ﴾ له ناو نه ملی کتیبیش که سانی واهن که بپوای به خودا هیه و به و قورئانه ی که بق یتوه هاته خواریو به و کتیبی که بق خویان هاتوه. ملکه چن به رانبر به خودا. هر به م شیوه به خودای گه وره لیره یشدا نه فرمویت: ﴿وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُفْرِينَ﴾ هر کاریکی چاک ده کن، بی به هره نامینیتته وه، خودا نه وانه ی لی دیترسن، باش ده ناسی. واته: هر کاریکی چاک ده کن له لای خودا ناهوتی و پاداشتی نذر چاکیان نه داته وه و کاری هیچ که سی لی ون نابی و بوی هه لده گری. پاشان دیتته سر باسی بت په رست و خوانه ناسه کان و نه فرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه وانه ی خوانه ناسن، دارایی و مال و مالیان هیچ ده ردیکیان ده رمان ناکات و له لای خودا به هره نادات. چیگه یان هر جه همنه و تاهه تاهه هر له وی ده بن. سزاو توله ی خودایان لی دوور ناخاته وه نه گره بیه وی سزایان بدات.

باسی وینه ی نه و شته ی خوانه ناسان ده بیه خشن

موجاهید و حه سته و سوودی ده لین: پاشان خودای گه وره نمونه یه کی هیناوه ته وه بق نه و خوانه ناسانه ی که مال ده به خشن له ژبانی دنیا دا^۱ خودای گه وره نه فرمویت: ﴿مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ﴾ هرچی نه وان له ژبانی دنیا دا له مالی خویان ده بیه خشن وینه ی بایه که پر له سه رما و سؤل بی. ٲینو عه بیاس و عیگر مه و سه عیدی کوپی جوبه یرو حه سته و قه تاده و زه حاک و په بیعی کوپی نه نه سو که سانی تریش ده لین: سه رما و سؤل ی توند^۲. عه تا وتی: سه رما و سه سؤل^۳ موجاهید و ٲینو عه بیاس دیسان و تویانه: ﴿فِيهَا صِرٌّ﴾ واته: شاگری تیا یه^۴ چونکه سه رمای به هیزو توند به تاییه تهرزه و به سه ته له که به رویوم و کشتو کال ده سویتینی، وه که چون شاگر شت

^۱ آل عمران (۱۹۹).

^۲ ابن ابی حاتم (۴۹۳/۲).

^۳ ابن ابی حاتم (۴۹۴/۲-۴۹۵).

^۴ ابن ابی حاتم (۴۹۶/۲).

^۵ ابن ابی حاتم (۴۹۵/۲).

ده سوتیتنی. ﴿أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكْتُهُ﴾ بدات له کشتوکالی کومه لی ناهه قی له
 خویان ده کهن له ناوی به ریت. واته: بیسوتیتنی. مه به ست پیتی نو و سه رمایه که نه دات له کشتوکالی که
 خه ریکه پیده گات و دان پر ده کات و ده و کاتی دروینه ی دیت، هه لی ده پوزیتنی و نو به رویوم کشتوکاله
 خراب ده کات و بی که لک ده بی. هر به و شیوه یه خودای گه وره پاداشتی کرداره کانی خوانه ناس
 ده سوتیتنی و له ناوی ده بات له م دنیا دا، وه ک چون به رویومی کیلگه ی نو که سه ی له ناو برد به هوی
 گونامی خاوه نه که یه وه. چونکه نو کارانه له سه ربی دینی و خوانه ناسی بووه. ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ

وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ خودا ناهه قی لی نه کردون، به لام نه وان ناهه قی له خویان ده کهن.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةَ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ
 أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٣١﴾ هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ يُحِبُّونَهُمْ وَلَا
 يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَهْدَكُمْ الْأَنْبِلَ قُلْ مُؤْتَا
 بِعَهْدِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ ذَاتُ الْعُدُورِ ﴿١٣٢﴾ إِنْ تَمَسَّكْتُمْ حَسَنَةً سَوْفَ تَسَوُّهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ
 تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرَّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٣٣﴾﴾

پیکری له دوستایه تی کردنی که سانی که برودارن

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةَ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا
 وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ﴾ نهی کومه لی خاوهن باوه پان، جگه خوتان له که ل که سدا مه بنه دوست، نه وانه له
 بشپویی نانه وه له نیوانتادا دریغی ناگه، هه حه ز ده کهن تووشی ناپه حه تیتان کهن. خودای گه وره
 پیکری ده کات له عه به ده خاوهن باوه ده کانی که دوپوهه کان بکه نه هامپازی خویان و له نه پیتیبه کانی
 خویان ناگاداریان بکهن و نه وهی له دلیاندایه ده ریاره ی دوژمنه کانیان له لای دوپوهه کان بیلین، چونکه
 نو دوپوهه وانه هه میشه هه ول نه ده ن و تیده کژش که کیشه و ناژاره بنینه وه و موسولمان تووشی ناژارو
 ناپه حه تی بکهن، به هر فیهو فیتی بویان بکری و حه ز له ناژاری موسولمانان ده کهن. خودای گه وره
 نه فرمویت: ﴿قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾ واته: بیجگه له خوتان که سه
 تر له ناینه کانی تر مه که نه دوستی خوتان دوستی پیاو نو که سه دلسوزیه له که سو کاری خوی که
 له پازو نیازی خوی ناگاداری ده کات. بوخاری و نه سانی و که سانی تریش پیاو یه تیان کردوه له
 نه بوسه عیده وه که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرمویه تی: (خودای گه وره هیچ پیغه مبه ریکی نه نارده،
 وه هیچ جیشپینکی دانه ناوه مه گین دوو هامپازی مه بووه، هامپازتکیان فرمانی پتداوه به چاکه و هانی

داوه له سهري، هامپازه کي تر فهرماني پيگرددوه به خراپه وه هليشي ناوه له سهري، پاريزراویش که سيکه خودا پارازيتيبي^۱، نيينوئبي حاتم پيوایه تي کردوه له نيينوئبي ده هفانه وتی: وترا به عومري کوپی خه تاب (په زای خوی لی بیت) له ویدا لويکی خه لکی حیره هیه شاره زاو نووسره، بچی ناکه يته نووسره؟ وتی: نه گهر بيگم، نه وکاته من هامپازيگم جگه له موسولمانان کردوه (به نووسره)^۲، نه م قسمی عومره (په زای خوی لی بیت) له گه ل نه م نايه ته دا به لگه يه له سهر نه وه که دروست نيه نه هلی زيمه به کار به يئري بق کاری نووسري که باسو خواستی نووسري که باسو خواستی موسولمانانی تيدايو ناگاداري نه و شتانه بيی که ترسی لی بکری به لاوی بکاته وه بق نه و دوژمنانه ی له گه ل موسولماناندا له شه پدان، له بهر نه وه يه خودای گه وره نه فرمويت: ﴿لَا يَأْتِيَنَّكُمْ جَبَالًا وَّ دَوًّا مَّا عَنِتُّمْ﴾ نه وانه له تیکدانتان دريغی ناکه، هر هر ده که ناپه حه تتان بگن. پاشان خودای گه وره نه فرمويت: ﴿قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾ جگه له وه ی که درايه تي نيويه يان به ده مدا ديت. نه و کينه يه ش که له دلپاندايه و شاردويانه ته وه گه وره تره. واته: دوژمنايه تي نه وانه له ده م و چاوو قسمه کردنيانه وه درده که ويی و دياره. له گه ل نه وه موو پو و کينه يه که له دلپاندايه به رانبر به نيسلام و موسولمانان که لای هه موو که سيني خاوه ن بپرو هوش شاره وه نيه. هر بزيه خودای گه وره نه فرمويت: ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِۤىۤ اِنْ كُنْتُمْ تَقُولُونَ﴾ ندر نيشانه مان بق نيوه پوون کردوته وه نه گهر تی بگن. خودای گه وره نه فرمويت: ﴿هَآأَنْتُمْ أَوْلَآءُ يُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ﴾ بزائن نيوه نه وانتان خوش ده ويی به لام نه وان نيويه يان خوش ناوي، واته: نيوه نه ی موسولمان دوپوهه کانتان خوش ده ويی که خويان لای نيوه به موسولمان پيشان نه دن، به لام نه وان به ناشکراو نه يني پقيان له نيويه ﴿وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ﴾ نيوه به واتان به گشت کتیبه کان هیه. واته: هيچ گومان و دوودليه کتان نيه، به لام نه وان هه ميشه به و گومان و دوودل و سرگره دانن. موحه ممدی کوپی نيسحاق پيوایه تي کردوه له نيينوعه بياسوه له و ده قه دا که خودای گه وره نه فرمويت: ﴿وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ﴾ وتی: واته: نيوه به واتان به کتیبی خوتان و نه وانيش هیه که له پيشا هاتوون. به لام نه وان به واتان به کتیبه که ی نيوه نيه، هه قی نيويه که پقتان له وان بی. نه ک نه وان پقيان له نيوه

^۱ فتح الباري (۲۰۱/۱۳)، النساني (۱۵۸/۷).

^۲ ابن أبي حاتم (۵۰۰/۲).

بى. نيينوجهرير پيوايه تي كرده. ﴿وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَلَيْكُمْ الْآنَامِلِ مِنَ الْفَيْظِ﴾
 هركاتي پيتان دهگن ده لئين: بپوامان هيئاوه، به لام هر كه ليتان جيا ده بنه وه (لهو په ي كه
 هه يانه) سر په نجه ي خويان دهگن زن. قه تاده ده لئيت: ﴿الآنَامِلِ﴾ سر په نجه كان^۱ نه مه خوږه وشتي
 دووږوه كانه بپواهيان و خوشه ويستي خويان دهرده بڼ بڼ موسولمانان، كه چي دليان به پينچه وانه يه
 له گشت پوويه كه وه. وهك خوداي گوره نه فهرمويټ: ﴿وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَلَيْكُمْ الْآنَامِلِ مِنَ الْفَيْظِ﴾ نه و
 په نجه كه رتنه نه وپه پي پڅو كينه و نه فاميانه. خوداي گوره ييش دهر ياره يان نه فهرمويټ: ﴿قُلْ مُوتُوا
 بِغَيْظِكُمْ﴾ بلئ: دهك له پقان بمرن، خودا به وه ي له دلدايه باش ناگاداره. واته: هر چه نده نئوه
 هه سودي به رن به موسولمانان و داخ له دل بڼ به رانبه ريان، چاك بزانن كه خودا نه و چاكانه ي خوي
 ته و او دهكات بڼ عه بده بپواداره كاني خوي و نايه كه ي تئرو ته و اوو به رز ده كاته وه و سري ده خات، سا
 ده ي نئوه بمرن به و داخه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به پاستي خودا ناگاداره به وه ي له ناو
 دله كاندايه، واته: له و هه سودي و پڅو كينه يه له ناو دله كاننانايه و شاردوتانه ته وه، هر له دنيا دا به و
 زوانه خودا توله تان لي ده سئيني، پينچه وانه ي نه و هه تان پيشان نه دا كه نئوه چاوه پوانی ده گن، له
 پڅي قيامه تيشا سزاي توندتان نه دات له ناو جه مه نواو به هه تا هه تاي ده ميئنه وه و هر گيز لي نايه نه
 دهر وه. پاشان خوداي گوره نه فهرمويټ: ﴿إِنْ تَسْسَكُمُ حَسَنَةً سَوْفُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمُ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا
 بِهَا﴾ نه گره چا كه يه كتان بيته پي هه ده خون، نه گره تووشي ناخوشي بين پنيان خوشه. نه وه ييش
 نيشانه ي دوژمنايه تي له نه دازه به دهر يانه به رانبه ر خاوه ن باوه پان كاتي كه سر كه وشن ي به ده ست
 دئڼو يارمه تي دهر يان نڅر ده بڼ و خه لكي پوو له نيسلام ده گن دووږوه كان نڅر خه فته ده خون و
 ناراميان لي نه پي. خو نه گره موسولمانان تووشي نسكويه بين يان قاتو قريه ك پوويان تيبيكات و خودا
 مهيلي لي بيت موسولمانان تاقى بكاته وه (وهك له پڅي نوحدا پوويدا) دووږوه كان نڅر دلخوش ده بڼ
 به وه. خوداي گوره ييش پوي و تاري ده كاته خاوه ن باوه پان و نه فهرمويټ: ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا
 يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ نه گره نئوه خوپاگرو پاريزگار بڼ، گزي و فيليان هيچ زيان له نئوه نادات.
 خوداي گوره پينمايان دهكات بڼ خوپاراستن له شه پي شه پخوازان و فيلي به دكاران بڼ پشت به ستن
 به خوداو خوپاگري و له خواترسان، چونكه خودا ناگاي له دوژمنه كانيانه و هيچ تواناو ده سته لانيكيان

^۱ الطبري (۱۴۹/۷).^۲ الطبري (۱۵۳/۷).

نی به رانبر تواناو دهسته لاتی خودا. هر خودا مهیلی هر شتیکی بیی دهیکاتو مهیلی له هر شتیکیش نه بیی هر گیز نابی. هیچ شتی له م بونه وهردا پوو نادا به مهیلی و نیزنی نه و نه بیی. هر که سی پشستی به خودا به سستی نه وهی به س بووه. ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ خودا به کرده و بیان ده زانی. پاشان خودای گه وره دیتنه سهر باسی به سهر هاتی نو خودو نه و تاقیردانه وهی تووشی خاوهن باوه پان دیت تیداو جیا کردنه وهی خاوهن باوه پان له دو پوو و کان و باسی خرداگری خاوهن باوه پان له نو خوددا.

﴿وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعَدَ الْفِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (۱۳۱) إِذْ هَمَّتْ طَلِيفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ نَقْشَلَا اللَّهَ وَلِيَّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۳۲﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۳۳﴾

باسی شهزای نو خودو

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعَدَ الْفِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ کاتی که تو (ئی موحه محمد ﷺ) سهر له به یانی که سو کاری خوت جیبهشت و جیگت بق خاوهن باوه پان له شه رگه دا دیاری کرد، خودا ده بییست و ده یزانی. مه به ست به م پوو داوه پوژی نو خودو به کوره نگی زانایان. ئیبنوعه بیاس و سه سن و قه تاده و سوودی و کهسانی تریش هر وایان وتوه پوو داوی نو خود له پوژی شه مه داو له مانگی شه ووالدا له سالی سیبه می کزچیدا پوویدا. عیکره وتی: پوو داوی نو خود له پوژی شه مه، نیوهی شه ووالدا بوو والله اعلم. هژی پو داوه که نه وه بوو، بت په رسته کان نه وه موو پیاوه ناودارو گه ورنه یان لی کوژا له پوژی به درا، کاروانه که یان بی زیان به و هه موو که لوپه لی باز رگانیوه پزگاری بوو که نه بوسوفیان سهر کاروانی بوو. کاتی کاروانه که گه پایه وه مه که کوپی نه وانه که کوژا بوون و هندی له و پیاوانهش که قسه په و با بوون له گه له نه بوسوفیان مابونه وه، به یاریان دا که نه و سامانه دانین بق شه پ کردن دژی موحه محمد ﷺ له و شه په دا خهرجی بکن، خه لکیکی زوریان له گه له حه به شیه کاند کز کرده وه به نزیکه سی هه زار که سه وه که وتنه پی هتا نزیکه نو خود بونه وه پوو و مه دینه. پیقه مبه ری خودا ﷺ نوژی هه یی کرد، که نوژی ته واک کرد. پاشان له مالی پیاویکی به نی نه جار نوژی کردو که مالیکی کوپی عه مریان پی دهوت، پاویزی به و خه لکه کرد ثایا ده رچی بزیان یان له مه دینه دا بمینیتنه وه، عه بدولای کوپی توبه یی نامازه ی به وه کرد که له مه دینه بمینتنه وه، نه گه ره ده وری مه دینه مانوه پاش ماوه یه ک

هیچیان پی ناکری و دهگ پینه وه، خو نهگر هاتن بی ناو مه دینه پیاوه کان پویه پوویان ده وه ستنو
 ژنان و مندالانیش له سهریانه وه برده بارانیاں ده کن. هندی له هاوه له کانی تر که ناماده ی غه زای
 بهر نه بوبون، پایان و ابو وچنه دهر وه بویان له مه دینه، پیغه مبهری خودا (ﷺ) چوه ماله وه و
 چه ک و پیوستی شه پی پژی و هاته دهر وه بولایان، هندیکیان په شیمان بونه وه و تیان: له وانه یه
 نیمه پیغه مبهرمان (ﷺ) و الیکردی که بچته دهر وه، و تیان: نه ی پیغه مبهری خودا (ﷺ) نهگر
 هن ده کی ده میتینه وه پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرموی: (بی هیچ پیغه مبهری نه کاتی که چه ک و
 پیوستی شه پی پژی بگ پینه وه هتا خوا بریاری بی نه دا) پیغه مبهری خودا به هزار که سه وه له
 هاوه له کانی که و ته پی، له نیوان مه دینه و نوحودا به هن، عه بدولای کوی نویی به تو په یه وه به
 سیه کی سوپاکه وه گه پایه وه بی مه دینه. له بهر نه وه که به قسه ی نویان نه کرد، خو ی و هاوه له کانی که
 له گلی گه پانه وه ده یان و ت: نهگر بمانزانیا به نه مرق شه ده کن له گه لتان ده هاتین، به لام و اتان لی
 نابین نه مرق شه بگن. پیغه مبهری خودا (ﷺ) دریزی دا به پوشتن هتا گه یشته که ناری شیوی
 نوحود و پشتیان کرده کئی نوحود فرموی: (هیچ که سی شه ناکات، هتا فرمانی شه پی پی
 نه ده ی) له و کاته دا پیغه مبهری خودا (ﷺ) ناماده کاری ده کرد بی شه په که به حوت سه که سه وه له
 هاوه له کانی. عه بدولای کوی جو بهری کرده سه رکی تیر نه دنازه کان، که ژماره یان له و پوژده په نجا
 که س بوو. فرموی پتیاں: (نیوه پاریزگاریمان له و سورانه لی بگن، با له لای نیوه وه نه یه
 په لامارمان بدن، له شوینی خوتان بمینه وه و نه جولین، نهگر نیمه په لاماری نه وانمان دا، یان نه وان
 هاتنه سه نیمه، نهگر نیمه تان بینی بالنده ده یفراندین شوینی خوتان به جی نه میلن) پیغه مبهری
 خودا (ﷺ) خو ی سه ره رشتی شه په که ی ده کرد، نالاکه ی دایه ده ست مه سعه بی کوی عومه یرو،
 کومه لی لای تازه پیگه یشتو هاتوبون له گه ل سوپاکه دا نیزی هندیکیانی دا و هندیکیانی
 گه پانده وه، دوی دوو سال له غه زای خنده قا به شداری پیکردن. قوره یشیه کان خویان ناماده کرد بوو
 ژماره یان سی هزار که س ده بوو له گه ل دوو سه ده سپی سواریدا، له م لای لای خویانه وه، له لای
 راسته و خالیدی کوی و لیدو له لای چه په وه عیکرمه ی کوی نه بوجه هل سه رکده یی ده کردن،
 نالاکه شیان دابو ده ست نه وه ی عه بدودار پاشان نه وه ی له نیوان نه و دوو کومه له دا پوی دا به درژی
 له شوینی خو ی باسی ده که یی له تفسیری نایه ته کانداه یارمه تی خودای گه وره. بویه خودای گه وره
 نه فرموی: ﴿وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعَدًا لِلْقِتَالِ﴾ نه وسا که تو سه ره به یانی
 که س و کاری خوت جیه یشت و جیگه ت له شه رگه دا بی خاوه ن باوه پان دیاری کرد. واته: مه رکه سه و له
 شوینی خو ی دانا و به لای راست و به لای چه پدا دابه شت کردن و ناماده ت کردن بی په لاماردانی دوزمن

﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خدا ده بيسيت و ده زانتي. چي ده لين ده بيسيت و ناگاداري ناو دلتانه. پاشان خوداي گه وره نه فرموئ: ﴿إِذْ هَمَّتْ طَّالِقَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا﴾ له وکاته خدا که دوو ده سته هر له خوتان خريکي وره به ردان بوون. بوخاري پيوایتي کردووه له جابيري کوپي عه بدولالووه، وتي: نه م ثايه ته له سر نيټمه هاته خوا که خوداي گه وره نه فرموئ: ﴿إِذْ هَمَّتْ طَّالِقَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا﴾ نيټمه دوو کومه ل بووين، نه وهي حاريسه و نه وهي سه له م. پيمان خوش نه بوو، سوفيان جاري وتي: پيم خوش نه بوو نه گه ر نه م ثايه ته نه هاتا يه ته خواره وه، له بهر نه م خوداي گه وره نه فرموئ: ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّهَا﴾ هر خوا به هانا يه وه هات. موسليمش هر وا پيوایتي کردووه له فرموده کي سوفيان کوپي عويه نه وه.^۱ ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ باوه ردان هر ده بي کاروياريان به خوا بسپزين.

وه بير هينانه وهي يار مه تي خودا له پڙي به درا له گه ل که ي ژماره و که ره سي جهنگا

خوداي گه وره نه فرموئ: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾ وا ديتان خودا له شه پي به درا سهری خستن، هر چه نده که م و بي هيزيش بوون. شه پي به در له پڙي هه نيا بوو که پيکه وتي حه فده ي مانگه ره مزان بوو له سالي دووه مي کڙچيدا. نه و پڙه پڙي جيا کردنه وه بوو که خودا نيسلام موسولماني سهرلند کردو بت په رستاني لووت شکاندو له خويني خوياندا گه وزاندني، له گه ل که مي ژماره ي موسولماناندا له و پڙه دا، چونکه ژماره يان له سي سه دو سيانزه که س زياتر نه بوو. هه ندي سواره و حه فتا و شتر يان پي بوو، نه واني تر پياده بوون. به پي پيويستي خوشيان که ره سته ي جهنگيان له گه لا نه بوو. دوژمنيش له و پڙه داژماره يان له نيوان حه وت سه د که س هه تا هه زار که س ده بوو. به هه مو که ره سي جهنگو سوار چاکی به تواناو زير و پار ه يه کي نڅده وه هاتبوون. خوداي گه وره پيغه مبه ره که ي زال کردو نيگا و په يامه که ي خوي سه رخست و هو ي پيغه مبه ره که ي و شوين که وتواني سپي کردو شه يتان و شوين که وتوانيشي زه ليل و پسوا کرد، هر بويه خوداي گه وره منه ت ده کات به سه ر عه بده خاوه ن باوه ره کاني و کومه له له خوا تر سه کانيدا و نه فرموئ: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾ بيگومان خودا له شه پي به درا سهری خستن، هر چه نده که م و لاوا زيش بوون. تا باش بزائن که سه ر که وتن هر له لاي خودايه، به نڅي ژماره و چه ک و پيويستي جهنگ نيه. وه ک خوداي گه وره له ثايه تيکي تر دا نه فرموئ: ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ

^۱ فتح الباري (۶۳/۸).

^۲ مسلم (۱۹۴۸/۴).

شَيْئًا ﴿ تَاكُرُ ۝ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ ١ ۝ وَهُ لَه پڙځي حونينيشا، كه هرچنده به زځري خوتان ده نازي، كه چي هيچ سوودي پي نه گه ياندن، هه تا. خودا ده بورئو دلځفانه. (به در) شويڼيكه له نيوان مه ككه و مه دينده، به بيره كانيه وه ناسراوه. به ناوي پياويكه وه ناوړاوه كه هلي كه ندوه، پئي ده لئين: (به دري كوپي نارين) پاشان خوداي گه وړه نه فرمويټ: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ﴾ سا هر له خوا بترسن، به لكو شوكرى به جي بينن. واته: گوټاپايه لي بكنو و بيپه رستن.

﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّلَكُمْ رَجُلًا بِثَلَاثَةِ أَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزْلَلِينَ ۝ ١٣٧ ۝ بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ أَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ۝ ١٣٨ ۝ وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ. وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ ١٣٩ ۝ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتُمُهُمْ فَيَنْقَلِبُوا عَلَاقِينَ ۝ ١٤٠ ۝ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَلَهُمْ ظُلُمَاتٌ ۝ ١٤١ ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ ١٤٢ ۝﴾

يارمه تيدان به فرشته كان

خوداي گه وړه نه فرمويټ: ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّلَكُمْ رَجُلًا بِثَلَاثَةِ أَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزْلَلِينَ﴾ کاتي كه تق به خاوهن باوه پانت ډاگه ياند: نه گه ر خوا سي هه زار له فرشته کاني بځ نيوه بنځړيټه خوارو بيټه يارمه تيدان به ستان نيه؟ زاناياني ته فسير جياوازيان هه يه له م به لئينده، نابا نه م به لئينه له پځځي به درا بووه يان له پځځي نوځودا؟ بځ دوو ډا:

ډاي يه گډم: كه خوداي گه وړه نه فرمويټ: ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ په يوه ندي هه يه به و ټايه توه كه خوداي گه وړه نه فرمويټ: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِدْرٍ﴾ نه م پايه پياويټ كړاوه له حه سني به سري و عاميري شه عبي و په بيبي كوپي نه نسو كه ساني تريشه وه^۲ ټيبنوچه ريږيش هر نه م ټايه ي هه لېږاږدوه. عبادي كوپي مه نسو وټي له حه سنه وه له م ټايه تدها: ﴿تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّلَكُمْ رَجُلًا بِثَلَاثَةِ أَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ﴾ وټي: نه م له پځځي به درا بووه.^۲ ټيبنوټه بي حاته ميش پياويټي كړدوه. پاشان پياويټ كړاوه له عامير شه عبي وه وټي: موسولمانه كان هه واليان پي كه يشته

^۱ التوبة (٢٥-٢٧).

^۲ ابن أبي حاتم (٥١٩-٥٢١).

^۳ الطبري (١٧٤/٧).

که کوردی کوپی جابیر هاوکاری بت په رسته کان ده کات. ندریان به لاره گران بوو، خودای گه وره نه م
 نایه ته ی نارد خواره وه که نه فرمویت: ﴿اَلَنْ يَكْفِيَكُمْ اَنْ يُبَدِّلَكُمْ رَيْبُكُمْ بِاَلْفٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
 مُنْزِلَيْنَ ﴿۱۸﴾ بَلٰٓءٌ اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا وَيَاۤتُوْكُمْ مِّنْ قَوْرِهٖمْ هٰذَا يُبَدِّلُكُمْ رَيْبُكُمْ بِخَسَفَةِ الْاَلْفِ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ

مُسَوِّمِيْنَ﴾ وتی: کورز تووشی شکست هاتو هاوکاری بت په رستانی نه کرد، خودایش پینج هزار
 فریشته که ی نارد بق یارمه تیان^۱ په بیعی کوپی نه نه س وتی: خودای گه وره به هزار فریشته هاوکاری
 موسولمانانی کرد پاشان بوو به سی هزار، دوی نه وه یش بوو به پینج هزار^۲ نه گه و ترا: چو نه م
 نایه ته پک ده خی له سر نه م قسه یه له گه ل نه و نایه ته دا که خودای گه وره له به سه رهاتی به درا
 نه فرمویت: ﴿اِذَا تَسْتَفِیْضُوْنَ رَيْبُكُمْ فَاسْتَجَابْ لَكُمْ اَنۢیْ مُّبَدِّلُكُمْ بِالْاَلْفِ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُرْسِلٰٓیْنَ ﴿۱۹﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰی وَلَاطْمِیْنٌۢ بِهٖ قُلُوْبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ عَزِیْزٌ حَكِیْمٌ ﴿۲۰﴾
 له و کاته شدا که هانانان بق په روه ردگارتان ده برد، فرموی: نه و به شوین په کدا هزار فریشته
 ده نیرم بق یارمه تیتان خودا نه و به لینه ی هر بویه پیدان، هه تا مژده یه ک بی و دله کانتان پی نارا م
 بگری، یارمه تیش هر له خوا وه یه، خودا خاوه د دسته لاتی له کارزانه. وه لاهه که ی: ناهیتانی هزار
 فریشته لیړه دا، دژایه تی نیه له گه ل هیتانی سی هزار یان زیاتر له فریشته کان که نه فرمویت:

﴿مُرْسِلٰٓیْنَ﴾ به شوین په کدا. واته: به شوینی نه واند فریشته ی تر ده نیری و به دوی نه وانه یشا می
 تر ده نیری، نه م ده قانه له و ده قانه ده چی له سوره تی ثالی عیمراندان، به لام وادیاره نه مه له پژی
 به درا بووه، وه ک زانراوه که شه ی فریشته کان له پژی به درا بووه. والله اعلم. پاشان خودای گه وره
 نه فرمویت: ﴿بَلٰٓءٌ اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا وَيَاۤتُوْكُمْ مِّنْ قَوْرِهٖمْ هٰذَا﴾ به لی، نه گه خر راگرن و ترستان له خوا
 ه بی، په لامارتان بدن له و کاته دا.

پای دووه هم: نه م به لینه په یوه ندی هیه به م نایه ته وه که خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَإِذَا
 عَدُوٌّ مِّنْ اَهْلِكَ تَبَوَّءَ الْمُؤْمِنِيْنَ مَقْعَدًا لِلْقِتَالِ﴾ نه مه له پژی نو خودا بسوه، به لام له و پژده دا
 یارمه تی فریشته کان پوی نه داوه، به پی نه م نایه ته که خودای گه وره نه فرمویت: ﴿بَلٰٓءٌ اِنْ تَصْبِرُوْا
 وَتَتَّقُوْا﴾ به لی نه گه خر راگرن و له خوا بترسن. خویان نه گرت به لکو پایان کرد، بویه به ته نیا

^۱ ابن ابی حاتم (۵۲/۲).

^۲ الطبري (۱۷۸/۷).

^۳ الانفال (۱-۹).

فریشتہ یہ کیش یارمہ تی نہ دران. خودای گہ ورنہ فرمویت: ﴿بَلَّغْ لَّنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا﴾ واتہ: بہ لئی
 نہ گہر خدیا گرن بہ رانہ بر دوڑمن و بترسن لیم و فرمانہ کانم بہ جی بینن ﴿وَمَا تَوْكَلُمْ مِّن قُوْرِهِمْ هَذَا﴾ لہ
 کاتی پہ لاماردانی نوڑمندا. خودا یارمہ تیان نہ دات. حہ سن و قہ تادہ و پھ بیعو سوودی وتیان: واتہ لہ م
 پوویہ پھو بونہ و یاندا. عوفی وتی لہ ٹیبنوعہ بیاسہ و: لہ م سہ رہ یانا وہ و تراوہ: لہ کاتی نہ م پق
 ہل سانسہ یاندا ﴿يُؤَدِّكُمْ رَبُّكُمْ بِحَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُّسَوِّمِينَ﴾ پہ رورہ دگارتان پینچ ہزار لہ
 فریشتہ کانی بہ دروشم و بہ یارمہ تہ وہ دہ نٹری. واتہ: بہ دروشم وہ دہ ناسرین. ٹہ بوٹیسحاقی سہ بیعی
 وتی: لہ حاریسہ ی کوپی موزہ ریہ وہ لہ علی کوپی ٹہ بوتالیہ وہ (پہ زای خوی لئی بیت) وتی:
 نیشانی فریشتہ کان لہ پڑی بہ درا خودی سپی بوہ. ^۲ وہ نیشانی کانیشان بہ نیوچاوان
 ولاغہ کانیانہ وہ بوہ. مہ کھول وتی: بہ میڑمرہ کانیانہ وہ دہ ناسران، چونکہ نیشانی فریشتہ کان لہ
 پڑی بہ درا میڑمری پھش بوہ. وہ لہ پڑی حونہ پنا میڑمری سوور بوہ. پویاہت کراوہ لہ
 ٹیبنوعہ بیاسہ وہ وتی: فریشتہ کان لہ پڑی بہ درا نہ بی شہ بیان نہ کردوہ ^۱، ٹیبنوٹہ بی حاتم پویاہت
 کردوہ لہ یہ حیای کوپی عبادہ وہ گہ زوہ یرہ (پہ زای خوی لئی بیت) لہ پڑی بہ درا میڑمرہ یہ کی
 زہ ردی پینچا بوہ، فریشتہ کانیش بہ میڑمری زہ ردوہ دابہ زین بڑیان. خودای گہ ورنہ فرمویت:
 ﴿وَمَا جَعَلَ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰی لَّكُمْ وَلِنُظْمِنَ قُلُوْبِكُمْ ۖ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ اَلْمُزِيْزِ الْحَكِيْمِ﴾ خودا ہر بق
 ٹوہ مژدہ یہ کہ بہ ٹیوہ بدات و ہر بق ٹوہ دلتیا بن ٹوہ کارہ ی کرد، سہرکہ و تنیش ہر بہ دہستی
 خودای خاوان دہستہ لاتی لہ کارزانہ. واتہ: خودا ٹوہ فریشتہ تی نہ نارودہ ٹاگاداری نہ کردون بہ
 دابہ زانندیان تہ نیا بق ٹوہ بوہ مژدہ تان بداتی و دلتیا و دلتقشتان بکات، ٹہ گینا سہرکہ و تن ہر لہ لای
 خودایہ، نہ گہر بیہ وئی سہرکہ وئی بہ سہر نوڑمنہ کانیا بہ بی ٹیوہ و بی ٹوہ ی پٹیوستی بہ شہر
 کردنی ٹیوہ بیہ. وہ کہ خودای گہ ورنہ دوی ٹوہ ی کہ فرمان دہ کات بہ خاوان باوہ پان ٹہ فرمویت:
 ﴿ذٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللّٰهُ لَانتَصَرْتُمْ ۚ وَلٰكِنْ لِّيَبْلُوْا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ۗ وَالَّذِيْنَ قُوْلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَن يُعْزِلَ اَعْمٰلَكُمْ ۝۱﴾
 سہرہ ی و یضیع ہا تم ^۵ و یذللہم لہنہ عرفہا تم ^۶ نہ گہر خودا بیویستایہ، بؤخوی تولی لئی

^۱ ابن ابی حاتم (۵۲۳/۲-۵۲۴).^۲ الطبري (۱۸۲/۷).^۳ ابن ابی حاتم (۵۲۵/۲).^۴ ابن ابی شیبہ (۳۵۴/۱۴).^۵ ابن ابی حاتم (۵۲۷/۲).^۶ محمد (۶-۴).

دهسه نندن، به لام ویستی بهیه کتری تاقیتان بکاته وه، نهو که سانهش که له پئی خودا کوژدان، کرده وه یان به فیرق نادات. بهو زوانه رینگه یان بی نیشان ددهات و کاروباری ژیانیان بق سامان شه. ده شیانباته نهو به هه شته ی که له پیشا بۆی باس کردون. هر بۆیه لیره یشدا نه فه رمویت: ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلَسَطَمِینَ قُلُوبِکُمْ بِهِ. وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِیزِ الْحَکِیمِ﴾ واته: هر خودا خاوه ن دهسته لاتی ته واوو مه زنه و له کارزانه له بریارو فره مانه کانیا. پاشان خودای گوره نه فه رمویت: ﴿لَقَطَعُ عَرْقَکُمْ مِّنَ الدِّینِ کَفَرُوا﴾ خودا ده یویست لهو پۆژدها هه ندی له خوانه ناسه کان له خویتی خویاندا بگه وزینی. ﴿أَوْ یَكْفِیْهُمْ فَبَقَلُوا عَآلِیْنَ﴾ نهو یش ماونه ته وه ده مکوت بکات و به ناو میدی بگه رینه وه. واته: به سهر شوپی و پسوایی و داخ و خه فته یکی زۆره وه بیان گپ رینه وه، دوی نه وه ی که هیچ ده سته که و تیکیان به رانبه ر به ئیوه به دهس نه هینا، پاشان خودای گوره نه فه رمویت: ﴿لَیْسَ لَکَ مِنَ الْأَمْرِ شَیْءٌ﴾ تو هیچ کارکت به کاری نه وانه وه نیه. واته: هه موو بریارکت له دنیاو له پۆزی قیامه تدا نه نیا به دهستی خودایه که هاوه لی نیه و هه مووی دینه وه بق لای نه وه. وه که له نایه تی تریشدا نه فه رمویت: ﴿إِنَّمَا عَلَیْکَ الْبَلَاءُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾ بیگومان تو هه ر پاگه یان دنت له سهره، لپرسینه وه له سهر ئیمه یه. وه نه فه رمویت: ﴿لَیْسَ عَلَیْکَ هُدًیهُمُ وَلَکِنَّ اللَّهَ یَهْدِی مَن یَشَاءُ﴾^۱ شاره زان کردنی نه وانه له سهر تو نیه، به لکو خودا مه یلی له هه ر کهس بوئی شاره زای ده کات. وه نه فه رمویت: ﴿إِنَّکَ لَا تَهْدِی مَن أَحْبَبْتَ وَلَکِنَّ اللَّهَ یَهْدِی مَن یَشَاءُ﴾^۲ تو ناتوانی نه وه ی خوشت ده وی شاره زای بکه ی، به لکو خودا مه یلی له هه ر کهسی بیی شاره زای ده کات. موحه ممدی کوپی نیسحاق له م نایه ته دا: ﴿لَیْسَ لَکَ مِنَ الْأَمْرِ شَیْءٌ﴾ تو کارت به کاری نه وانه وه نیه. وتی: واته: تو نه ی موحه ممد (ﷺ) بۆت نیه هیچ بریاری بده ی ده ریاری عه ده کانن من جگه له وه ی که خۆم فره مانم پیدای بیکی به رانبه ریان.^۳ پاشان خودای گوره دینه سهر باسی نه وه ی که چی ده ریاریه ی خوانه ناسان ده کات و نه فه رمویت: ﴿أَوْ یَتُوبَ عَلَیْهِمْ﴾^۴ چ له و کاره ی کردویانه په شیمان بنه وه و پینما ییان بکات و له گومرایی بزکاریان کاو لییان خوش بیی ﴿أَوْ یُعَذِّبُهُمْ﴾ یان له سهر ناهه قی و

^۱ الرعد (۴۰).^۲ البقرة (۲۷۲).^۳ القصص (۵۶).^۴ الطبری (۱۹۵/۷).

خوانه ناسیه که یان سزایان بدات له دنیاو له قیامه تدا. واته: تو بهرپرس نیت له وه خودا خوی ده زانی
 شایسته ی چین. بوخاری پیوایه تی ربه له نسالمه وه له باوکیه وه که بیستویه تی له پیغه مبه ری خودا
 (ﷺ) کاتی که سه ری بهرزه کرده وه له پکاتی دووه ما له پکوعا له نویژی به یانیا نه یفه رمو:
 (خودایه نه فرته بکه له فلان و فلان) دوی ئه وه نه یفه رمو: (سمع الله لمن حمده ربنا و لك الحمد)
 خودای گه وره نه م نایه ته ی نارد خواره وه: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾^۱ نه سائیش هه روا پیوایه تی
 کردوه^۲ نیمامی نه حمده پیوایه تی کردوه له سالمه وه له باوکیه وه وتی: بیستم له پیغه مبه ری خودا
 (ﷺ) نه یفه رمو: (خودایه نه فرته بکه له فلان. خودایه نه فرته بکه له حاریسی کوپی هیشام،
 خودایه نه فرته بکه له سوه یلی کوپی عمر، خودایه نه فرته بکه له سه فوانی کوپی نومه ییه) له و
 کاته ده نه م نایه ته هاته خواره وه: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾^۳
 پاشان ئه وانه هه موو برپایان هتئاو خودا له هه موویان خوش بوو.^۴ دیسان بوخاری پیوایه تی کردوه له
 ئه بوهوره بیره وه (په زای خوی لی بیت) وتی: کاتی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) دوعای له که سی بگردایه
 یان دوعای بۆ که سی بگردایه دوی پکوع قونوتی ده خویند، جاری وایش هه بوو کاتی که نه یفه رمو:
 (سمع الله لمن حمده ربنا و لك الحمد) پاشان نه یفه رمو: (خودایه وه لیدی کوپی وه لیدو سه له مه ی
 هیشام و غه یاسی کوپی نه بوپه بیعه و باوه پرداره چه سپاوه کان بزگار بکه. نه ی خودایه تولت قورس
 بکه له سه ره هۆزی موزه و ساله کانیان بکه به ساله گرانیه کانی یوسف) به دهنگی بهرزه نه م دوعای
 ده کرد. وه له هه ندی له نویژه کانی به یانیدا نه یفه رمو: (خودایه نه فرین بکه له فلان و فلان) وه
 نه فرینی له هه ندی ناوچه له ناوچه کانی عه رب ده کرد. هه تا خودا نه م نایه ته ی نارد: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ
 الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾^۵ بوخاری ده لیت: له هه میدو سابه وه، له نه نه سی کوپی مالیکه وه وتی: پیغه مبه ر
 (ﷺ) سه ری شکا له بۆژی ئو خودا فه رموی: (چۆن گه لی بزگار ده بی که سه ری پیغه مبه ره که یان
 شکانده بی؟) نه م نایه ته هاته خواره وه: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾^۶ نیمامی نه حمده پیوایه تی کردوه
 له نه نه سه وه (په زای خوی لی بیت) که پیغه مبه ر (ﷺ) یه کی له (چوارینه ی) پیشه وه ی شکیترا له
 بۆژی ئو خودا. ده م و چای بریندار بوو هه تا خوین به نیوچاوانیا هاته خواره وه و فه رموی: (چۆن

^۱ فتح الباری (۷۲/۸).

^۲ النسائي في الكبرى (۳۱۴/۶)، فه رموده یه کی سه حیه.

^۳ أحمد (۹۳/۲)، فه رموده یه کی سه نه ی غه ییه.

^۴ البخاري (۴۵۶۰).

^۵ فتح الباری (۴۶۵/۷).

که لی پزگاریان ده بی تا نه مه یان به سهر پیغه مبه ره که یان مه نا، که نه و بانگی ده کردن بق لای په روه ردکاری گه وره یان؟) خودای گه وره نه م نایه ته ی ناردی خواره وه: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾، موسلیمیش پیوایه تی کردوه. ^۱ پاشان خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ مه رچی له ناو ناسمانه کان و زمیندایه، می خودایه، مه یلی له کی بی لیتی ده بورئ و مه یلیشی له کی بی نازاری نه دا، خوی ده زانی. خودا له گونا ه ده بورئ و دلوفانه. واته: مه مو مولک و بنده ی نه ون و کار به دستپانه و که س ناتوانی ده ست بخته کاری و پرسپاری لی ناکری، نه و له خه لکی ده پرسپته وه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (۱۳۰) وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (۱۳۱) وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (۱۳۲) * وَاسْرِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ (۱۳۳) الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَبِيرِ وَالْقَلِيلِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (۱۳۴) وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا الذُّنُوبَ وَمَن يُغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ (۱۳۵) أُولَٰئِكَ جَزَاءُهم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّةٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِهِمْ أَجْرُ الْعَمِلِينَ (۱۳۶)﴾

قه دهغه کردنی هه موو سوو غوریه ک

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ نه ی کومه لی خاوه ن باوه بان واز له سوو خواردن بیئن و چین له سهر چین وهری مه گرن و له خوا بترسن به لکو پزگارتان بیی. خودای گه وره پزگری له عهده خاوه ن باوه په کانی ده کات که مامه له ی سوو له ناو په کتريا واز لی بیئن و چین له سهر چین له سهر په کتری تازه ی مه که نه وه و هک له چه رخی نه فامیدا کاتی دانه وه ی قهرز بهاتایه ده یان وت: یان ده بی قهرزه که بده یته وه یان له سهر ی زیاد ده کری و سوودی ده چیتته سهر. حق نه گهر قهرزه که ی نه دایه ته وه ماوه که ی بق زیاد ده کراو سوودی زیاده ده خرایه سهری. به م شیوه یه هه موو سالی تازه ده کرایه وه. جار و ده بوو نه و قهرزه که مه چند جاری خوی زیادی ده کرد. خودای گه وره فرمائی دا به عهده خاوه ن باوه په کانی که له

خوابترسن هتا له دنياو له قيامه تدا پزگاريان ببی، پاشان هه پشه يان لی دهکات به ناگر نه گهروان
له سووخری نه هینو نه فه رمویت: ﴿وَأَقْرَأُوا النَّارَ أَلَّتْ أَعْدَتُ لِكُفْرِيْنَ ۖ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ خۆشتان دووره په ریز بگرن له و ناگره ی که ساز دراوه بۆ نهوانی خوانه ناسن.
به رفهرمانی خوداو نه م پیقه مبه رهش بن، به لکو بهر به زمی که ون.

هاندان بۆ کاری چاکه و به ده سته پنیانی به ههشت

پاشان خودای گه وره هانی خاوه ن باوه پان نه دات که هه ولی چاکه کردن بدهن و په له بکن بۆ خۆ
له خوا نزیك بونه وه و نه فه رمویت: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ په له بکن گه یشتن به به خشیني په روه ردگار تان و به هه شتی که پانییه که ی
به نه ندازه ی ناسمانه کان و زه مینه و ساز کراوه بۆ نهوانی له خوا ترسن. واته: چۆن ناگر ساز کرا بۆ
خوانه ناسان ناوایش به هه شت ساز کراوه بۆ خاوه ن باوه پان. هه ندی ده لێن مانای نه م نایه ته که
خودای گه وره نه فه رمویت: ﴿عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ پانییه که ی به نه ندازه ی ناسمانه کان و
زه مینه. نامازه یه بۆ فراوانی درێژیه که ی، وه ک خودای گه وره باسی فره شه کانی به هه شت دهکات و
نه فه رمویت: ﴿بَطَّأْتُهَا مِّنْ إِسْبَاقٍ﴾^۱ ناوه خنه که یان له ناو درێژمی نه ستووره واته: ده بی ده رو
په ده که شه که ی چۆن بی؟ هه ندیکی تر ده لێن: درێژی و پانییه که ی وه که یه که، چونکه گومه زیکه له ژیر
عه رشایه. هه رشتی گومه زی هه بی و خه بی پانی وه ک درێژی وایه. به لگه یش له سه ر نه وه نه م فره مووده
سه حیه یه که پیقه مبه ری خودا (ﷺ) نه فه رمویت: (نه گه ر داواتان له خوا کرد، داوای فیرده وس
بکن، چونکه بهر زترین شوینی به هه شته و ناوه پاستی به هه شته، وه له ویوه پوو یاره کانی به هه شت
هه لده قولێن و سه قفه که ی عه رشی خودای به خشنده یه).^۲ نه م نایه ته وه ک نه و نایه ته وایه له سورته ی
حه دیدایه که خودای گه وره نه فه رمویت: ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ﴾^۳ پیشریکی بکن بۆ به خشیني په روه ردگار تان و نه و به هه شته ی که پانیی به نه ندازه ی نه م
ناسمان و زه مینه یه. به زار پیاوایه تی کردوه له نه بو هوره یه وه، وتی: پیاوی هات بۆ لای پیقه مبه ری
خودا (ﷺ) وتی: نایا نه م نایه ته دی که نه فه رمویت: ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ نه ی

^۱ الرحمن (۵۴).

^۲ فتح الباری (۱/۶).

^۳ الحديد (۲۱).

ناگر له کوئی په؟ فهرمووی: (نایا شهو ده بیینی کاتی که داهات، هه موو شتی داده پوښی نایا پوښ له کوئی په؟) وتی: له هه شوینی خوا مه یلی لی بیت. فهرمووی: (هه به و شیوه په ناگریش له هه شوینی خوی گوره مه یلی لی بیت) ^۱ نه مه دو مانا هله ده گری: مانای په کم: که پوښ دیت و شه و نابینین مه رج نیه که شهو له شوینیکی ترا نه بی. هه رچنده نیمه ش پتی نه زانین. ناگریش هه به و شیوه په ناگریش خوا مه یلی لی بی له کوئی بوو له ویدا ده بی. مانای دووه م: کاتی که پوښ پووی دنیا داده پوښی له و پوهه بیگومان شهو ده که ویته پوهه کی تر، به هه شتیش هه به و شیوه په که ده که ویته شوینی هه ره به رز (اعلی علیین) له سهری ناسمانه کانه وه له ژیری عه رش و پانایه که یدایه. وه ک خودای گوره نه فهرمویت: ﴿كَعْرَضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ ناگریش له شوینی هه ره نزمدايه، نه مه نابیته دزایه تی له نیوان بوونی به هه شت که پانتایه کی به نه دنازه ی ناسمانه کان و زه مینه و له نیوان بوونی ناگرا والله أعلم. پاشان خودای گوره وه سنی خه لکی به هه شت ده کات و نه فهرمویت: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالْعُسْرَاءِ﴾ ^۲ نه و که سانه ی له خوښی و ناخوښیدا مالی خوښان له پی خودا ده به خشن، واته: له ته نگانه و فهرانه داو له خوښی و ناخوښیداو له کاتی ته ندروستی و نه خوښی و هه موو کاتیکی ژیاناندا مالی خوښان ده به خشن. وه ک خودای گوره له نایه تیکی تردا نه فهرمویت: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْإِثْلِ وَالْهَكَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ ^۳ نه و که سانه ی مالی خوښان ده به خشن به شهو به پوښ به نه پنی و به ناشکرا. واته: هیچ شتی سر قالیان ناکات له گوپرایه لی خودا مال به خشین و چاکه له گه ل خودا له خزمان و که سانی تر له هه موو جوړه ده سگریزه که له بهر په زای خوا. پاشان نه فهرمویت: ﴿وَالْكَاظِمِينَ الْفَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ پی خوښان ده خوښه وه له مه رد م چاوپوښی ده که ن. واته: کاتی که پقیان هه لسا، رقه که یان ده خوښه وه و ده ری ناخه ن و پپی هه لسانس، له گه ل نه ویشا چاوپوښی ده که ن له وه ی که خراپه یان ده ریاره ده کات. نیمامی نه حمده ریوایه تی کردوه له نه بوهره پیره وه (په زای خوښان لی بیت) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) که فهرموویه تی: (نازایی و به میزی به پالوان بازی نیه به لکو نازاو به میز نه و که سیه که له کاتی توپه بوندا دان به خویدا بگریت) ^۴ بوخاری و موسلیمیش ریوایه تیان کردوه ^۱ نیمامی نه حمده ریوایه تی کردوه له نیینوعه بیاسه وه

^۱ کشف الاستار (۴۲/۳).^۲ البقرة (۲۷۴).^۳ احمد (۲۳۶/۲)، فهرمووده په کی سه حجه.^۴ فتح الباری (۵۳۵/۱۰)، مسلم (۲۰۱۴).

(پرهزاي خويان لى بيت) وتى: پيڻه مبهري خودا (ﷺ) فرمويي تي: (هرکه سى چاره پوانى له ليڻه و ماوى بکات يان بييه خشى. خوداي گه وره له گهرماي توندى جه هه نم ده پياريزى. نهوسا بزائن بيگومان کارى به هه شت کړکړاوه ته وه به ته پږلکه يه که وه (سى جار فرمويي)، وه بزائن کارى ښاگرش سووک و که م تا پږيه. به خته وهر نه و که سبه يه خوځى له تاقي کړدنه وه پاراستوه. هيچ خوځ خواردنه وه يه که نيه له لاي خوا خوځه ويستري بى، له خوځ خواردنه وه پږه که عه بده که ي ده يخوا ته وه. هيچ عه بدى له بهر خودا پږه که ي ناخوا ته وه مه گڼ خودا ناوى پر کړدوه له باوه^۱ ته نيا نه حمده خوځى مينايي ته ي، سه نه دو مه تنى که ي حه سنى. ديسان نيمامى نه حمده پړوايه تي کړدوه له سه هلى کوږى مه عازى کوږى نه نه سوه، له باو کيه وه که پيڻه مبهري خودا (ﷺ) فرمويي تي: (هرکه سى پږيکى بخوا ته وه. وه نه و که سه بتوانى پږه که ي جيبه جى بکات له ناو نه و عه موو خه لکه دا خودا بانگى ده کاتو سه رپشکى ده کات کام کيزى سپى چا وره شى خه رلميبه هه لده بږيزى) نه بود او دو تيرميزى و نينوما جيهش پړوايه تيان کړدوه^۲ تيرميزى وتى: فرموده يه کى حه سنى غريبه. نينومه رده وه يه ي پړوايه تي کړدوه له نينومو عه روه (پرهزاي خويان لى بيت) وتى: (هيچ قوتدانه وه يه که خوځ خواردنه وه) نيه که عه بد قوتى بداته وه پاداشتى چاکتر بى له خواردنه وه ي پږيک که قوتى دايته وه له بهر پرهزاي خوا^۳ نينوما جيهريو نينوما جيهش پړوايه تيان کړدوه^۴ ﴿وَالْكَاظِمِينَ الْفَيْضَ﴾ پږى خوځيان ده خوځنه وه. واته: پږه که يان به سه ر خه لکا به کارنا مينن، به لکو خوځيان له شه پيان لانه دن به هيوای وهرگرتنى پاداشتى خودان له سه رى. ﴿وَالصَّافِينَ عَنِ الْغَاسِ﴾ چاوپښى له خه لکى ده که ن. له که ل خوځ لادن له شه پ به دل له و خه لکانه ش خوځ دهن که نامه قيان له که لا کړدوون و هيچ له دلپانا نيه به رانېر به که س، نه مه چاکترين حالت به بق مړوځ. بږيه خوداي گه وره نه فرمويي تي: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خودا چاکه کارانى خوځ ده وي. نه مه له پله باشه کانى چاکه يه. له م فرموده دا هاتوه: (سى شت هه ن سوينديان له سه ر ده خوځم: هيچ مالى به خير لى کړدن که مى نه کړدوه، خودا زيادى نه کړدوه بق هيچ عه بديک به ليبورن جگه له سه ري رزى، هرکه سپش له بهر پرهزاي خوا خى به که م زانبيى خودا به رزى کړدو ته وه)^۵، پاشان خوداي گه وره نه فرمويي تي: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَجَسَةً أَوْ

^۱ احمد (۳۲۷/۱)، سه نه ده که ي لاوازه.

^۲ احمد (۴۳۸/۳-۴۴۰)، ابوداود (۱۳۷/۵)، تحفة الاحوذى (۱۲۹/۶)، ابن ماجه (۱۴۰۰/۲)، سه نه ده که ي لاوازه.

^۳ احمد (۱۲۸/۲)، فرموده يه کى موده له سه.

^۴ ابن ماجه (۱۴۰۱/۲)، فرموده يه کى موده له سه.

^۵ احمد (۲۳۱/۴)، تيرميزى ده لى: فرموده يه کى حه سنى سه حيه.

ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكِّرُوا اللَّهَ فَأَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ ﴿١﴾ نو که سانهی کاتی کاری خراب ده کن، یان ناهه قی له خویشان ده کن، که یادی خودایان کردوه له بهری ده پارتنه وه که له خرابه کانیان خوش بی. واته: کاتی که تاوانیکیان کرد یکسر به دوایدا تهویه ده کن و داوای لیبوردن له خودا ده کن. نیمامی نه حمده پریوایه تی کردوه له نه بهروره یرده وه (په زای خوای لی بیت) له پیغه مبهری خوداوه که فرمویه تی: (پیاو) گونا هیکی کرد پاشان وتی: په روره دگارم گونا هیکم کردوه له گونا هه کم خوش بیه. خودای گوره ش فرموی: بنده کم گونا هیکی کرد زانی که په روره دگاریه کی هیه له گونا ه خوش ده بی و له سر گونا سزا نه دات. نو ا منیش له بنده کم خوش بووم. پاشان گونا هیکی تری کرد، وتی: په روره دگارم من گونا هیکم کردوه له گونا هه کم خوش بیه، خودای گوره فرموی: بنده کم گونا هیکی کرد زانی که په روره دگاریه کی هیه له گونا خوش ده بی و له سر گونا سزا نه دات. نو ا له عه ده کم خوش بووم. پاشان گونا هیکی تری کرد، وتی: په روره دگارم من گونا هیکم کردوه، له گونا هه کم خوش بیه، خودای گوره فرموی: بنده کم گونا هیکی کرد زانی په روره دگاریه کی هیه له گونا خوش ده بی و له سر گونا سزا نه دات، نو ا له بنده کم خوش بووم. پاشان گونا هیکی تری کرد، وتی: په روره دگارم من گونا هیکم کردوه، له گونا هه کم خوش بیه، خودای گوره فرموی: بنده کم گونا هیکی کرد زانی په روره دگاریه کی هیه له گونا خوش ده بی و له سر گونا سزا نه دات. نو ا له بنده کم خوش بووم. نثوه ده کم به شایه که من له م بنده خوش بووم، هرچی مهیلی لایه با بیکات) ^۱ بوخاری و موسلیمیش پریوایه تیان کردوه ^۲ عه بدوره زاق پریوایه تی کردوه له نه نه سی کوی مالیکه وه (په زای خوای لی بیت) وتی: پیتم گه یشته کاتی که شه یقان نه م نایه ته هاتو ته خواره وه: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكِّرُوا اللَّهَ فَأَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ﴾ گریاوه ^۳ پاشان خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَمَنْ يَفْضُرْ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ جگه له خودا کی له گونا هه کان ده بوری؟ واته: ته نیا خودا له گونا هه بوری. ﴿وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وه نو که سانه له سر کاری که زانیویانه هه له یه پی داناگن واته: په شیمان بونه ته وه له گونا هه کانیان و به زوویی گه پانه ته وه بق لای خودا و برده وام نه بوون له سر گونا هه بلام به ته واویش وازیان لی نه هیناوه و نه گه ر جار جاری تووشی گونا هه بیننه وه خیرا په شیمان ده بنه وه.

^۱ احمد (۲۹۶/۲)، فرموده یه کی سه حجه.

^۲ فتح الباری (۷۴/۱۳).

^۳ عبدالرزاق (۱۳۳/۱).

موجامیدو عہدوللای کوپی عہبیدی کوپی عومہیر دلین: ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ واتہ: دہزانن
 ہرکسی تہوبی کرد خودا تہوبی لی قبول دہکات. نم نایہ تہ وک نہو نایہ تہ وایہ کہ خودای
 گورہ نہفرمویت: ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾^۱ چون دہبی نہیانزانیبی خودا توبہ
 لہ عہدی خوی قبول دہکات. نم نایہ تہیش کہ خودای گورہ نہفرمویت: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ
 يَظْلِمْ نَفْسَهُ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾^۲ ہرکسی کاریکی خراب بکات، یان ناہقیہ کہ
 لہ خوی بکات پاشان لہ خودا داوابکات کہ بیبہخشی، دہبینی خودا لیبوردہ و دلوفانہ. لہ شیوہی نم
 نایہ تانہ لہ قورناندان زور ماتوہ. نیامی نہحمد پویاہ تی کردوہ لہ عہدوللای کوپی عومہیردوہ، لہ
 پیغہمبہرہوہ (ﷺ) کہ لہسر توانگہ فرمویہ تی: (بہ بہزی بن، بہزہیتان پیدا دیتہوہ، لیبوردہ
 بن، لیٹان دہبوری، ہاوار بق نہوانہ کہ دہبیسن و کاری پی ناکن. ہاوار بق نہوانہش پی دادہگرنو
 بہردہوامن لہسر نہو کارانہی کہ کردویانہ و زانیویانہ ہلہیہ)^۳ تہنیا نیامی نہحمد خوی
 میناویہ تی. پاشان خودای گورہ وہسفی نہو کہسانہ دہکات کہ نہو پدہوشتانہیان تیابوہ نہفرمویت:

﴿أُولَٰئِكَ جَزَاءُهم مِّن رَّبِّہِم وَجَنَّتْ بُحْرٰی مِّن تَحْتِہَا الْاَنْہٰرُ خٰلِدِیْنَ فِہِآ وَنِعْمَ اَجْرُ

الْعٰمِلِیْنَ﴾ نہوانہ پاداشتیان لہای پدہوردگاریان لیبوردنہ و باغاتیکہ کہ جوباریان بہبہردا دہدندو
 ہہ لہو باغاتہ دہمیننہوہ، بہ! چہندہ جوانہ پاداشتی ناکارہکانیان.

﴿قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِکُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِی الْاَرْضِ فَانظُرُوا کَیْفَ کَانَ عَاقِبَةُ الْمُکَذِّبِیْنَ﴾ (۱۳۷) هٰذَا بَیٰٰنٌ لِّلنَّاسِ

وَهٰذِیْ وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِیْنَ (۱۳۸) وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَنْتُمْ الْاَعْلَوْنَ اِنْ کُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ (۱۳۹) اِنْ

یَمْسَسْکُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهٗ وَفَکَ الْاٰیٰتُ اَمْ نَدٰوْلُہَا بَیْنَ النَّاسِ وَلَیَعْلَمَ اللّٰهُ الَّذِیْنَ

ءَامَنُوْا وَیَتَّخِذُ مِنْکُمْ شَہَدَآءَ وَاللّٰهُ لَا یُحِبُّ الظَّالِمِیْنَ (۱۴۰) وَلَیَمِصَّصَ اللّٰهُ الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا وَیَمْنَعُ الْکٰفِرِیْنَ (۱۴۱)

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ وَلَمَّا یَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِیْنَ جَہَلُوْا مِنْکُمْ وَیَعْلَمُ الْغٰیْبِیْنَ (۱۴۲) وَلَقَدْ کُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ

الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَآیْتُمُوْهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ (۱۴۳)

^۱ التوبة (۱۰۴).

^۲ النساء (۱۱۰).

^۳ أحمد (۱۶۵/۲)، بیاوہکانی جینی متعانهن.

باسي جيڪمه تي نهومي تووشيان هات له پڙي نوحودا

خوداي گوره پوي واري ده کاته عهده خاوهن باوه په کاني، نهواني له پڙي نوحودا تووشي
 نه و تاقيردنه و په هاتن و هفتا کهسيان لي شهيد بوو نه فرمويټ: ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ﴾ بهر
 له نيوه زور پنگاو شوي تپيه پوون. واته: چهندين پووداو له م چه شنه له پيش نيوه دا به سر که له
 پيشوه کاندا هات له شوي کتوي پتفه مبه ره کان، به لام له دوايدا سرکه و تن هر بق نه وان بوو،
 نوشوستي و سر شوپيش هر بق خوا نه ناسان. بويه خوداي گوره نه فرمويټ: ﴿فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ جا نيوه له م سر زه مينه گه شتي بکنو سر نه چ بدن که ناخري
 کاري هق به درق زانان به کوي گه شت؟ پاشان خوداي گوره نه فرمويټ: ﴿هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ﴾
 نه مه په ندي بق هم موو خه ک تديا به. واته: نه م قورئانه ه والي پيش نيوه تيا به و زور شتي تيا پوون
 کراوه ته وه دهر باره ي گه له پيشوه کان که چن پوون به رانبر دوزمه کانيان ﴿وَهَذِي مَوْعِظَةٌ
 لِلْمُتَّقِينَ﴾ وه پښموني و ناموزگار به بق له خوا ترسان. پاشان خوداي گوره دلنه وايي خاوهن باوه پان
 ده کاتو نه فرمويټ: ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ با سستي پووتان تي
 نه کاتو خه ميش مه خن. هر نيوه که سر ده کون، نه گهر پووتان به خدا ه به. واته: پاشه پڙ
 هر بق نيوه به به موي نه و پوودا وه با کزي و لاوازي پووتان تي نه کات. ﴿إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ
 مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَذَلِكَ الْآيَاتُ نَذِيرٌ لِّهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ نه گهر نيوه بريندار پوون، دوزم نيشتان
 وه ک نيوه بريندار پووه. نيتمه ناوا له ناو خه لکا زه مانه ده ستاو ده س ده کين. واته: نه گهر نيوه ليتان
 بريندار پوه و کومه ليتان لي شهيد پوه، دوزمه کان نيشتان هر وه ک نيوه ليتان کوزراوه و بريندار
 پووه. به لام جار کيش نه وانمان داوه به سر نيوه دا، بيگومان نه وي کردمان له کار زانيمانه وه به. بويه
 خوداي گوره نه فرمويټ: ﴿وَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هه تا خاوهن باوه پان بناسي. نيينوعه بباس
 وتي: خوداي گوره ده به وي تا له شوي نه نه دا خاوهن باوه پان تاقی بکاته وه و ده رکه وي کي خوراکره و
 پويه پوي دوزمن ده بيته وه. ﴿وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ چهنده که سي کيش له
 نيوانتاند به شهيد هه لبري ري. خدا خوشي له ناهه قيقاران نايه. واته: هه تا چهنده که سي له
 ري که کيدا شهيد بينو گياني خويان له پيناو په زاي خوادا به خشن. ﴿وَلْيَسْخَصَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 هه تا خدا خاوهن باوه پان هه لاوي ري و له تاوانه کانيان خوش بي بيان پله يان به رز بکاته وه به پي نه و

تاقیکردنه‌وهی که تووشیان بووه. ﴿وَيَمَحَقُ الْكَافِرِينَ﴾ بی باوه پانیش له ناویه ری. واته: کاتی که خوانه ناسان سرکه وتنیان به ده‌ست هینا یاخی ده‌بن ده‌ست نه‌ده‌نه خراپه‌کاری و له‌خوبایی ده‌بن، نه‌و کاره‌یان ده‌بیته هری قه‌یوون و له‌ناوچوون و به‌بو بوونیان. پاشان خودای گه‌وره نه‌فرمویت: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الضَّالِّينَ﴾ نایا ئیوه لاتان وایه، هه‌روا سه‌ریه‌خو ده‌چنه به‌ه‌شت؟ که‌چی هیشتا خودا خه‌باتکاران و خو‌پاگرانی ئیوه‌ی دیاری نه‌کردووه. واته: هیشتا خودا ئیوه‌ی تاقی نه‌کردووه له شه‌پو کاتی زور ته‌نگانه‌دا. وه‌ک خودای گه‌وره له سورته‌ی به‌قه‌رده نه‌فرمویت: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلُّوا﴾ نایا ئیوه لاتان وایه، هه‌روا ده‌چنه به‌ه‌شت؟ که‌چی هیشتا ئیوه‌ی به‌سه‌ر پیشاننانا هاتووه، به‌سه‌ر ئیوه‌دا نه‌هاتووه، نه‌وان تووشی گه‌لی ته‌نگانه‌و نازارو نه‌داری و چه‌وسانه‌وه بوون. وه نه‌فرمویت: ﴿الَّذِينَ أَحْسَبَ النَّاسُ أَنْ يُبْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا أَمْكَأَمْ لَا يُقْتَنُونَ﴾ ۱ و لَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ۲ الی‌ف، لام، میم، نایا مه‌ردم لایان وایه هه‌ر که بلین: ئیمه باوه‌رمان هیناوه، ئیت وازیان لی ده‌هینری و تووشی هیچ تاقیکردنه‌وه‌یک نابین؟ ئیمه نه‌وانه‌ی پیش نه‌وانیشمان تاقی کردووه، بیگومانه خوا نه‌وانه‌ی که راستیان وت، نه‌وانه‌یش که دروژنن دیاری ده‌کات. هه‌ر بۆیه لیره‌ی‌شا خودای گه‌وره نه‌فرمویت: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الضَّالِّينَ﴾ واته: به‌ه‌شت به‌ده‌ست ناهینن هه‌تا تاقی نه‌کردنه‌وه و خودا خه‌باتکاران و خو‌پاگران له پښگی خویدا دیاری نه‌کات و پوویه‌پووی دروژنیان نه‌کاته‌وه. پاشان خودای گه‌وره نه‌فرمویت: ﴿وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ نَظُرُونَ﴾ به‌ر له‌وه‌ی تووشی مردن بن ناره‌زووی مردنن ده‌کرد، سا و مه‌رگه‌و هاتووه و ئیوه به‌چاوی خوتان ته‌ماشای ده‌کن. واته: ئه‌ی خاوه‌ن باوه‌پان ئیوه له پیش نه‌مردا ناره‌زووی پوویه‌پوویونه‌ی دروژننان ده‌کرد و خوتان بق ده‌خواردنه‌وه و هه‌رتان ده‌کرد زوو ده‌سنتان پتییان بگات و خوتانیان له‌گه‌لا تاقی بکه‌نه‌وه، نه‌وا ئیستا نه‌وه‌ی ئاواتان بق ده‌خواری هاتووه له‌به‌ر ده‌سنتان‌دایه، ده‌شا شه‌پ بکه‌ن و خو‌پاگر بن. له هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌دا هاتووه که پیغه‌مبهری خودا (ﷺ) نه‌رموویه‌تی: (خۆزگه مه‌خوازن بق پوویه‌پوویونه‌ی دروژن، داوا له خوا بکه‌ن سه‌لامه‌ت و

البقرة (۲۱۶).

المنکبوت (۳-۱).

پاریندو بن، نه گهر پوهه پوهشیان بوونه خوږاگر بن. نه ویش بزنان که به هشت له ژیر سینه ری
 شه مشیره کاندایه^۱ بویه خودای گوره نه فرمویت: ﴿فَقَدْ رَأَيْتُمْوُ﴾ به چاری خوتان مرستان بینی له
 کاتی بریسکه ی شمشیرو به یکه اچوونی تیره کان و پیزی جهنگاوهران له شه پدا. زانایانی (عیلمی کلام)
 به خه یال لیکي دده نه وه، بینینیکه به هسست نیه، به لام وه که نه وه وایه که بیبینی، وه که مه چن
 هسست به هاوپینه تی به ران ده کاتو به دوزمنایه تی گورک.

﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ
 عَقْبَيْهِ فَلَئِنْ يَصُرْ اللَّهُ شَيْئًا وَسِيجَرَىٰ اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ۝﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
 كُنَّا مُّوَجَّلًا وَمَنْ يَرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يَرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَجَرَىٰ الشَّاكِرِينَ
 ۝﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَجْوٍ قَتَلَ مَعَهُ رِيثُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا
 وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّادِقِينَ ۝﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَقَدْ آمَنَّا
 وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝﴾ فَقَالَهُمْ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝﴾
 دهنگوی کوژدانی پیغه مبه ر (ﷺ) له غه زای نوحودا پوو نکرده وهی ده لوئیستی ریک و ته او له
 حاله تی مردنیدا

کاتی که موسولمانه کان تووشی نه و شکسته هاتن له پوژي نوحودا و نه ویش شهید بوو لیتیان که
 شهید بوو، شهیتان بانگه وازی کرد وتی: نه وسا بزنان که موحه مه د کوژدوه ئیبنوقه مینه که پاره بؤ
 لای بت په رسته کان و پئی وتن: که موحه مه دی کوشتوه. نه و قسه کاریگری کرده دلی زور که س،
 بهوایان کرد که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) کوژدوه. به لایانه و دروست بوو، وه که خودای گوره باسی
 به سه رهاتی زور له پیغه مبه رانی کرد بوو که به ده سست که له که یان کوژدا بوو. نه و دهنگو باسه بووه
 هوی کزی و لاوازی و سارد بوونه وهی موسولمانان له شه کردن، نا له و کاته ده خودای گوره قورنای
 نارد خواره وه بؤ پیغه مبه ره که ی (ﷺ) فرموی: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾
 موحه مه د (ﷺ) ته نیا پیغه مبه ریکه، له پیش نه ویش زور پیغه مبه ر هاتون و چون. واته:
 موحه مه دیش هر وه که یه کیک له و پیغه مبه رانه وایه، چون نه وان کوژدان نه میش بؤی هیه بکوژدی،
 ئیبنونبهی نه جیع وتی: له باوکیه وه که وقویه تی: پیاویکی کچه ری ده روات به لای پیاویکی
 نه نساریدا، له ناو خوینی خویدا که وتبوو، پئی وت: نه ی فلان نایا ده زانی موحه مه د (ﷺ) کوژدوه

نه ساریه که پیی وت: نه گهر موحه ممد (ﷺ) کورداوه، خو نه و په یامی خوی گه یاند نئوه شه پ بکن
 بقره پاریزکاری له ناینه که تدا. نه م نایه ته هاته خوار که نه فهرمویت: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ
 قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾ به یه قی پریوایه تی کردووه له (الدلائل النبوة)^۱ پاشان خودای گه وره زه می نه و کزی و
 لوازیه یان ده کاتو نه فهرمویت: ﴿أَفَأَمِنَ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ
 يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ نه گهر بهر یان بکوژی، له نیسلام پاشگزه دهنه وه؟
 هه رکه سیش پاشگزه بیته وه، زیان به خوا ناگه یه نی، خودا پاداشتی سوپاسگوزاران نه داته وه. واته:
 نه وانه ی گوپراهی خودا ده کن و له پیناوی ناینه که یا شه پ ده کن و شوینکه وتوی پیغه مبه ره که یه به
 زیندوی بی یان به مردوی، خودا پاداشتیان نه داته وه. وه له کتیه سه حیو سونه ن و موسنه ده کانا و
 له نذر کتیی تریشا هاتوه له نذر پنگاوه وه له هه ردو موسنه ده که ی نه بوبه کزو عومرا (په زای
 خویان لی بیت) هاتوه، که نه بوبه کر (په زای خوی لی بیت) کاتی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) کرچی
 دواپی کرد نه م نایه ته ی خویند: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَأَمِنَ مَاتَ أَوْ قُتِلَ
 انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ بوخاری
 پریوایه تی کردووه له عانیسه وه (په زای خوی لی بیت) که نه بوبه کر به سواری نه سپیکه وه له مالی
 خوویه وه له سونح (السُّنْح) هاتو دابه زوی چوو ناو مزگه وتو قسه ی له گل که سا نه کرد هه تا چوو
 لای عانیسه، پیغه مبه ری خودا (ﷺ) کرچی دواپی کردبوو به پوشاکیکی هه بیر وه داپوشرابوو،
 سه ری لابر دو ده می بردو ماچی کردو گریا. پاشان وتی: دایک و باوکم به قوریانت بی، سویند به خوا
 دوو جار خودا تو نامرینی، وه نه و مردنه ییش که له سهرت نوسرا بوو تووشی هاتی، زوهری پریوایه تی
 کردووه له نیبنوعه بباسه وه وتی: نه بوبه کر هاته ده ره وه له مال، عومر قسه ی بق خه لکی ده کرد،
 وتی: نه ی عومر دانیشه عومر دانه نیشت، خه لکه که پوویان له م کردو وازیان له عومر هیئا، نه بوبه کر
 وتی: اما بعد، هه رکه سی موحه ممد ی په رسته وه، بیگومان خودا زیندوه و نامری. خودای گه وره
 نه فهرمویت: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَأَمِنَ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ
 وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ ده لیت: سویند به خوا وه ک
 نه وه که نه و خه لکه نه یان زانیی نه م نایه ته هاتو ته خواره وه، هه تا نه بوبه کر خویندیه وه. هه مو
 خه لکه که لیان وه رگرت وه هه رکه سی که گوئی لیده بوو ده یخویند وه. له سه عیدی کوپی موسه ییه وه

وتی: عومر وتی: سویند به خوا هر نه و نده بوو که گویم له نه بویه کر بوو نایه ته که ی خوینده وه
 هوشم له لای خوم نه ماو پیکانم پای نه گرتو به سهر زه ویدا که وتم.^۱ خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿وَمَا
 كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُّوَجَّلًا﴾ هیچ که سسی به بی ئیزنی خوا نامری، وه مردنی
 هر که سنی کش کاته که ی بؤ دانراوه و له لای خوداوه نوسراوه. واته: هیچ که سسی نامری هتا نه و کاته ی
 خودا بؤی دیاری کردوه و ته وای ده کات. که ته وای کرد به فهرمانی خودا ده مریت. بؤیه خودای
 گه وره فهرمویه تی: ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُّوَجَّلًا﴾ وه که نم نایه ته ییش که
 خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾^۲ کی ته مهنی دریزی
 ده بی و کی ته مهنی کورتی ده بی، مه گین له کتیبیکا نوسراوه. وه که نم نایه ته ییش که خودای گه وره
 نه فهرمویت: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ﴾^۳ نه و خودایه ی که نیوه ی له
 قور دروست کردوه و ماوه ی ژنی بؤ داناون، نه و کاته ییش بریار داوه و ناوی ناوه (که له ژیان بی به ش
 ده بن)، نه و نایه ته ترسه تکه کان هان نه داو هه لیان ده نی بؤ شه پ کردن، چونکه نه هولدان بؤ چوونه
 پیشه وه و نه خؤ دزینه وه له شه پ ته من زیادو که م ناکات. وه که نیبونه بی حاتم پیوایه تی کردوه له
 حه بیبی کوهی سوهبانه وه وتی: پیوای له موسولمانان که موجری کوهی عدی بوو، وتی: چی بوته
 له مپر له پنگه تاندا که بپه پنه وه بؤ نه و دوژمنانه له م پیواری دیجله یه دا، خودای گه وره نه فهرمویت:
 ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُّوَجَّلًا﴾^۴ نه سبه که ی ده خزنده ناو دیجله، که نه وای
 کرد، هه موو خه لکه که ی تریش نیشتنه ناو پیواری دیجله وه، کاتی که دوژمن چاوی پتیا ن که وت
 وتیان: نه مانه دیوو ده جن هه موو هه لاتن.^۱ پاشان خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ
 الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَجْزَىٰ الشَّاكِرِينَ﴾ کیش هه پاداشتی دنیای
 بوی هه ندیکی ده ده ینی، وه کیش پاداشتی نه و دنیای بویت هه نه یده ینی، نه وانه ییش و
 سوپاسگوزارن زوو پاداشتیان نه ده ینه وه. واته: هر که سسی کاری بؤ دنیا کرد له وه ی خوا بریاری داوه
 بؤی پتی نه دات، به لام له پڑی قیامه تدا به شی نیه. هر که سیش مه به سستی خوا بی له کاره که یدا خودا
 به شی نه دات له پڑی نوایدا له گه ل نه ویش که له دنیا بؤی داناره. وه که خودای گه وره له نایه تی تردا

^۱ فتح الباری (۷/۷۵۱).^۲ فاطر (۱۱).^۳ الانعام (۲).^۴ ابن ابی حاتم (۵۸۴/۲).

ثُمَّ رَمَوْهُ: ﴿مَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْوِهِ وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾^۱ هر که سب داهاتی دواړې بوی، داهاتی پې نه ده، کیش داهاتی له دنیا دا بوی، له دنیا به شی نه دین و له دنیا به شی نیه. وه نه فرمویت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾^(۱۸) وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا﴾^۲ هر که سب خوشی هر له دنیا ده بوی، نه گهر نیمه بمانه بوی ناواته که ی زوو پیک دین، پاشان به نابوو نه ماوی و ده رکاروی جه نه ممان بؤ داناوه و ده برزین. کیش خوشی نه دنیای ده بوی (به پیتی توانا) ه ولی بؤ نه داو خاوه و باوه په ه و له که یان به فیر ناچی و له به رچاوه و ده رگیراوه. هر بویه خودای که وره لیره دا نه فرمویت: ﴿وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ﴾ به زووانه پاداشتی سوپاسگوزاران نه دینه وه. واته: له دنیا و له قیامه تدا له چاکه و به زه یی خومان بی به شی ناکه ین به پیتی نه و سوپاسگوزاری و چاکه یان. پاشان خودای که وره دلته وایی برواداران ده کات و له وهی به سه ریاندات هات له و نا په حه تی و کوشتاره له پوړی نو خوداو نه فرمویت: ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ نَّعْيٍ قَتَلَ مَعَهُ رِئِيُونَ كَثِيرٌ﴾ به شی زور له پیغه مبه ران له گه ل نه و خواناسانه ی که له گه لیان بوون چونته غه زه نه دئ ده لئین: واته: زور له پیغه مبه ران و نه و خواناسانه ی که له گه لیان بوون کوژان، نیب نو جه ریر نه م پایه ی ه لبراردوه. ه نه دئ تر ده لئین: واته: زور له پیغه مبه ران چه ندین له هاوه ل و نه و خواناسانه ی که له گه ل بوون له لایدا کوژان. به لام نیب نو نیسحاق له سپره ته که یا قسه یه کی تر ده کات و ده لئیت: واته: زور له پیغه مبه ران کوژان و خواناسانی هیان له گه لا بووه. دوا ی پیغه مبه ره کانیا ن سستی و زه بوونی پوی تی نه کردون به ران به ر دوژمنه کانیا ن و ده ستاون و غه زایان کردووه و به رگیران له ناینه که یان کردووه. نا نه وه خوراکریه ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّادِرِينَ﴾ خودا خوراکرانی خوش ده بوی، سوفیانی سه وری پویا به تی کردووه له نیب نو مه سعوده وه وتی: ﴿رِئِيُونَ كَثِيرٌ﴾ واته: خواناسان به ه زاران.^۳ نیب نو مه بیاس و مواهیدو سعیدی کوپی جو بویرو عیکرم و ه سه ن و قه تاده و سوودی و په بیع و عه تای خوراسانی ده لئین: (الرئیون) واته: کومه لئیکی زور له

^۱ الشوری (۲۰).^۲ الاسراء (۱۸-۱۹).^۳ الطبری (۲۶۶/۷).^۴ ابن ابی حاتم (۵۸۷/۲-۵۸۸).

خواناسان. عہ بدوہ زاق وتی: له موعہ مہ رو له حہ نہ وہ وتیان: ﴿وَمَا ضَعُفُوا﴾ واتہ: زانایانی زقد کہ خذراکرو چاکو له خواترس بیون. ﴿وَمَا اسْتَكَانُوا﴾ سستی پوی تی نہ کردن به ہوی شو بہ لانہی کہ تووشیان ہات له پتی خوداو لاوازو زہ بیون نہ بیون. قہ تادہ و پہ بیعی کوی نہ نس وتیان: ﴿وَمَا ضَعُفُوا﴾ واتہ: لاوازی پوی تی نہ کردن بہ کوشتنی پیغہ مہرہ کانیان^۱ ﴿وَمَا اسْتَكَانُوا﴾ واتہ: له پتی خودا لایان نہ داو له ٹینہ کہ شیان پہ شیمان نہ بونہ وہ. شہریان کرد له سر نہ وہی کہ پیغہ مہرہ کہ بیان شہری له سر کرد ہتا کہ پانہ وہ ہر بارہ گای خودای گہ ورہ. ٹینوہہ بیاس وتی: ﴿وَمَا اسْتَكَانُوا﴾ سر شوقیان قبول نہ کرد. سوودی و ٹینوزہید وتیان: ﴿وَمَا اسْتَكَانُوا﴾ زہ لیلی پوی تی نہ کردن بہ رانہر بوژمنہ کانیان. ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ نہ وانہی خذراکرن خودا خوشی دہ وین. خودای گہ ورہ نہ فہ رمویت: ﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَكَيْتَ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿۱۵۸﴾ فَقَالَهُمْ اللَّهُ تَوَابٌ الْدُّنْيَا وَحَسَنَ تَوَابٍ الْآخِرَةِ ﴿۱۵۹﴾ ہر نہ مہ قسہی نہ وان بو، کہ دہیان وت: نہی پہ ورہ دگارمان تر له گوناہان و له نہ ندازہ لاداشمان ببورہ و جی ہہ نگاہہ کاشمان بتہ و کہ و بہ سر خوانہ ناساندا زالمان بکہ. نہ وسہ خودا پاداشتی نہ م دنیا و چاکہ و پاداشتی نہ و دنیا شی پیدان. واتہ: ہر له دنیا دا خودا زالو سر کہ وتوی کردن و له قیامہ تیشہ پاداشتی چاکہ دانہ وہ ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خودا خذراکرنی خوش دہ ویت.

﴿يَتَابِعُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَطَاعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَزِيدُكُمْ عَلَىٰ عَصِيكُمْ فَتَنَاقِلُوا خَسِيرِينَ﴾ ﴿۱۶۱﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿۱۶۲﴾ سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوًى الْقَائِلِينَ ﴿۱۶۳﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّا أَرْسَلَكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۶۴﴾ ﴿۱۶۵﴾ إِذْ

نُصْعِدُونَ وَلَا تَكُونُ عَلَى أَحَدٍ وَالرُّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَجِكُمْ فَأَتَّبِعْكُمْ عَمَّا
بِمَا لَكُمْ لِكَيْلًا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣٨﴾
پیکری له گوئیږایه لی خوانه ناسان و پوون کړنده وی هوکاري نه وی توو شیان هات له سه رکه و تن و
شکست هینان

خودای گوره به نده خاوه ن باوه په کانی ده ترسیږی له گوئیږایه لی کړنی خوانه ناس و دوپوهه کان.
چونکه گوئیږایه لی نه وانه ده بیته هوی به د به ختی دنیا و قیامت، بویه خودای گوره نه فرمویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تُلَاحِظُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرَوْكُمْ عَلَىٰ عَفْوَكُمْ فَتَسْتَفْلِحُوا

خَسِرِينَ﴾ نهی کومه لی خاوه ن باوه پان، نه گور نیوه گوئیږایه لی خوانه ناسان بکن، به ره و دواوه
ده تانگړی نه وه و توهی زیانباری ده بن. پاشان خودای گوره فرمان نه دا به خاوه ن باوه پان که هر
گوئیږایه لی نه و بکن و هر نه و به گوره و پشت و په نای خویان بزانون نه فرمویت: ﴿بَلِ اللّٰهُ

مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ﴾ بزانون گوره ی نیوه هر خودایه و نه و چاکترین یاریده دهره. پاشان
مژده یان ده داتس که ترسی نه و ان ده خاته دلی دژمنه کانیان و زه لیلیان ده کات به هوی نه و
خوانه ناسیانه وه له گله نه و سزاو جه زده به شا که له پوځی قیامت دا بوی هه لگرتوون نه فرمویت:

﴿سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ

النَّارُ وَيَأْتِسْ مَوَى الظُّلُمَاتِ﴾ نه وانه ی خوانه ناسن، چونکه بی نه وه به لگه یان له سه ره وه بوی
هاتس هاوکار بوی خودا داده دین، ترس ده خینه دلایان. شوینیان ناو ناگره و جیی سته مکاران خراپترین
چیکه ده بی. وه له هر دوو سه حیحه که دا هاتوه له جابری کوپی عه بدلولوه که پیغه مبهری خودا

(ﷻ) فرمویه تی: (پینچ شتم پیدراوه به هیچ پیغه مبهریکی پیش خوم نه دراوه، یارم تی دراوم به
ترس ماوه مانگی، زه ویم بوی کراوه به مزگوت و پاک و خاوین که ره وه و ده سکه و تم بوی هه لا کراوه و
تکاکاریشم پیدراوه، پیغه مبهران (سه لای خوابانی لی بیت) په وانه کراون بوی هوه کانی خویان به

تابیه تی، من په وانه کراوم بوی هه موو خه لکی).^۱ خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ
اللّٰهُ وَعْدُهُ إِذْ تُحْسِنُوهُمْ بِآذَانِهِ حَتَّىٰ إِذَا فُتِنْتُمْ﴾ خودا به لیتنی به نیوه داو به جیی هینا نه و
کاته ی به ده ستوری خودا ده تان کوشتن واته: خودا زالی کړدن به سه ریاندا. نیبنو جوړه یج وتی:

نیبوعه بباس وتی: ﴿حَقَّ إِذَا فَشِلْتُمْ﴾ مه بهست به (الفشل) ترسه، ﴿وَتَنْزَعْتُمْ فِي الْأُمْرِ عَصِيَّتُمْ﴾ نیتر کتیشه تان له ناو خوتان لی پهیدا بوو، له فرمان سه ریچیتان کرد. وهك له نیتوان تیره ندازه کانداهویدا. ﴿مَنْ بَعْدَ مَا أَرْسَلْنَاكُمْ مَا تُجِبُونَ﴾ له پاش نه وهی که خودا نیشانی دان نه وهی که بیتان خوش بوو (که سه رکه وتن له سه رتهای جهنگه که دا). ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا﴾ هی واتان مه بوو چه زی له مالی دنیا بوو. کاتی که دوژمن تیشکا ده بیوست تالانی کزیکاته وه ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ ثُمَّ مَرَفَعْتُمْ عَنْهُمْ لِبَاسًا ﴿هی واش مه بوو خوشی نه و دنیا یان ده بیوست پاشان خودا نیوهی گپراه وه له شه پی نه وانو (تیک شکان) مه تا تاقیتان بکاته وه، ﴿وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ﴾ خودا لیتان خوش بوو. واته: چوپوشی له و کاره تان کرد که پنی مه لسان نه وهیش خودا خوی باش ده زانی له بهر زوی ژماره ی دوژمن و چه کی جهنگیانه وه و که می ژماره ی موسولمانان و که می چه ک و که ره سه ی شه پی موسولمانانه وه بوو. بوخاری پیواهی تی کردوه له به رائه وه (البراء) وتی: له و پوژده که پووه پووی بت په رسته کان بوینه وه، پیغه مبه ری خودا له شکر یکی له تیره ندازان داناو عه بدوللای کوپی جوبه یی کرده لپرسراویان و فرموی: (لیره لانه چن، نه گهر بینیتان سه رکه وتن به سه ریانداه شوینه که تان به چی مه هیلن، وه نه گهر دیتان سه رکه وتن به سه ریانداه هر هاوکاریمان مه کن) کاتی پووه پوویان بوینه وه مه لاتن، مه تا ژنه کانمان بینی به ره و کتیه که ده چون به په له و لاقیان بهر ده کرده وه و خه لخاله کانیان درده که وت، تیره ندازه کان ده یان وت: تالانی تالانی و ده سکه وت، عه بدوللای کوپی جوبه یی وتی: پیغه مبه به لینی لی وه رگرتوم که لیره نه جولین، به گوپیان نه کرد، کاتی که به گوپیان نه کرد و پوویان وه رگپرا، هفتا که سیان لی کوژدا، نه بوسوفیان هات و وتی: نایا موحه مه د له ناو نه و خه لکه دایه؟ فرموی: وه لامی مه د نه وه، وتی: نایا کوپی نه بوتوحافه له ناو نه و خه لکه دایه؟ فرموی: وه لامی مه د نه وه، پاشان وتی: کوپی خه تاب له ناو نه و خه لکه دایه؟ پاشان وتی: نه وانه بیگومان کوژاون، نه گهر زیندوو بونایه وه لامیان نه دایه وه، عومر خوی پی نه گپرا و وتی: دروت کرد نه ی دوژمنی خودا، خودا نه وانه ی هیشتوته وه بوت هتا داخ و که سهرت پی بخوات، نه بوسوفیان وتی: هوبه ل بلند به، پیغه مبه ر (ﷺ) فرموی: (وه لامی بده نه وه)، وتیان چی بلین؟ فرموی: (بلین: خودا زور خاوه ن شکرو بلندتره) نه بوسوفیان وتی: نیمه عوزامان مه یه، نیوه عوزاتان نیه، پیغه مبه ر (ﷺ) فرموی: (وه لامی بده نه وه) وتیان: چی بلین؟ فرموی: (بلین: خودا دؤستانه، نیوه دؤستان نیه) نه بوسوفیان وتی: نه مرق به پوژی به در

جه نكيش به توبه يه. لاشه‌ي شيواوتان دي من فرمانم پيښه داوه و خرابه‌كې مه‌خنه سر من^۱ بوخاري
 خړي تنيا هم فرموده‌ي بهم شيويه هيڼاوه. موحه‌مده‌ي كوپي نيسحاق پړوپايه‌تي كړدوه له
 عېدوللای كوپي زوبه‌پيره‌وه كه زوبه‌پيري كوپي عوام وتی: سويډ به خوا من سه‌پيري برده‌سته‌كاني
 ميندو هاوه له‌كانيم نه‌كرد به په‌له هله‌ده‌هاتن هيچ شتيكيان له‌گل خويان هله‌نه‌گرتبوو نه زور نه‌كم،
 تير نه‌ندازه‌كان به‌رو له‌شكره‌كه كه‌وتنه پي كاتي نه‌و خه‌لگه‌يان بيني هله‌دين بڼ تالاني كړكړدنه‌وه،
 پشتي نيځميان چول كړد بڼ سواره‌كاني دوژمنو له پشت‌وه پلاماريان داين. يه‌كي هاواري كړدو وتی:
 نه‌وسا بزان موحه‌مده كوزراوه. هوره‌مان نه‌ماو نه‌وانيش هر بڼ هوره بون دواي نه‌وه‌ي خاوه
 تالاکانمان كوشتن، هه‌تا هيچ كه‌سي له دوژمن نه‌پيده‌تواني لي‌مان نزيك بيته‌وه. موحه‌مده‌ي كوپي
 نيسحاق وتی: تالاي بت په‌رسته‌كان هر له‌ويډا كه‌وتبوو، هه‌تا زنيك هه‌لي گرت كه ناوي عومره‌ي كچي
 عه‌لقه‌م‌ي حارسيه بوو دايه‌وه به قوره‌پيشه‌كان وړه‌يان وه به‌ره‌اته‌وه پي. پاشان خوداي گه‌وره
 نه‌فرمودیت: ﴿ثُمَّ مَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ﴾ پاشان هه‌تا تاقيتان بكاته‌وه گپړانيه‌وه له شه‌پيان.
 نيينو نيسحاق وتی: قاسمي كوپي عېدوپره‌حماني كوپي پافيع كه پياوي بوو له به‌ني عده‌ي كوپي
 نه‌جار بڼي گپړامه‌وه وتی: نه‌نه‌سي كوپي نه‌ز مامه‌ي نه‌نه‌سي كوپي ماليك گه‌يشته لاي عومره‌ي
 كوپي خه‌تابو له‌له‌ي كوپي عوبه‌يدالله له‌گل چه‌ند كه‌سيك له كچه‌ريو نه‌نساره‌كان نه‌وه‌ي به
 ده‌ستيانه‌وه بوو دايان نابوو. وتی: نيازتان چيه؟ وتیان: پيغه‌مبه‌ري خودا كوزراوه (ﷺ) وتی: جا
 نيوه دواي نه‌و زياتن بڼ چيه؟ هه‌لسن با نيوه‌پيش له‌سر نه‌وه بمن كه نه‌وي له‌سر مردوه، پاشان
 به‌رو دوژمن پوشت و شه‌پي كړد هه‌تا شه‌ميد كرا (په‌زاي خوي لي بيت)^۲ بوخاري پړوپايه‌تي كړدوه له
 نه‌نه‌سي كوپي ماليكه‌وه كه مامي نه‌نه‌سي كوپي نه‌ز له پوڅي به‌درا ناماده نه‌بوو. وتی: له يه‌كه‌م
 جه‌نكي پيغه‌مبه‌را (ﷺ) ناماده نه‌بووم، نه‌گه‌ر خودا بڼي په‌خساندم له‌گل پيغه‌مبه‌ري خودا (ﷺ)
 خودا خړي ده‌زاني چون ده‌يم، گه‌يشته پوڅي نوحود خه‌لگي هه‌لاتن وتی: خودايه په‌نا ده‌گرم به تو
 له‌وه‌ي نه‌و موسولمانانه كړديان، وه خقم به دوور نه‌گرم له‌وه‌ي كه بت په‌رستان هيڼاويانه و دنيانم، به
 شمشيره‌كه‌په‌وه په‌لاماري داو گه‌يشته سه‌عدي كوپي مه‌عازو وتی: بڼ كوئ نه‌ي سه‌عد من بڼي
 به‌هشت دي به پووما له‌لای نوحوده‌وه، پوشت و شه‌ميد كرا. نه‌ده‌ناسرايه‌وه هه‌تا خوشكه‌كه‌ي به
 نيشانه‌و سه‌په‌جه‌كانيا ناسيه‌وه زياتر له هه‌شتا زامي شمشيرو تير به لاشه‌په‌وه بوو. نه‌مه قسه‌ي
 بوخاريه^۳ موسليميش له فرموده‌كه‌ي سابيتي كوپي نه‌نه‌سه‌وه هر بهم شيويه هيڼاويه‌تي^۱ پاشان

^۱ فتح الباري (۴۰۵/۷).^۲ ابن هشام (۸۸/۳).^۳ فتح الباري (۴۱۱/۷).

خوداى گه ورده نه فرمويث: ﴿وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه له وه هلهش ليتان خوش بوو، خودا خاوهنى چا كه به له سر خاوهن باوه ران.

باسى هه ندى له وه موسولمانانهى كه له پړژى نوحودا تووشى شكاندن هاتن

خوداى گه ورده نه فرمويث: ﴿إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَكُلُونَ عَلَىٰ أَكْبَرٍ﴾ نه و كاتهى كه پاتان كردو ناوپتان له سر هيج كهس نه نه داوه. واته: له دوژمن وهرى كه پاندن و به ره و كيڼه كه پاتان كردو له دوژمن هه لاتن. هه سه نه وه تاده به (تَصْعَدُونَ) خويندويانه ته وه واته: به ره و كيڼه كه پاتان ده كرد، ﴿وَلَا تَكُلُونَ عَلَىٰ أَكْبَرٍ﴾ ناوپتان له هيج كهس نه نه داوه، له ترس و بيميكى وادا بسون. ﴿وَأَرْسُولٌ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَجْتُمْ﴾ پيغه مبريش (ﷺ) له دواوه بانگى ده كردن كه له پشتى نيڼه وه بسو، كه له دوژمن پانه كه ن و بگه پيڼه وه و په لاماريان بدهن. سوودى وتى: كاتى كه بت په رسته كان نوريان به موسولمانه كان هينا له نوحودا و شكانديان هه ندى له موسولمانه كان پايان كړدوه بى ناو شارى مه دينه، هه نديكى تريشيان پويان كړده سر كه څه كه و چوونه لاي به رده كه وه له سهرى وه ستان، پيغه مبرى خودايش (ﷺ) خه لكه كهى بانگ ده كرد: (وه رنه وه بى لاي من نهى عه بده كاني خودا، وه رنه وه بى لاي من نهى عه بده كاني خودا) خوداى گه ورده باسى سر كه وتنى موسولمانه كاني كړدوه كه پايان كړدوه و به ره و كيڼه كه سر كه وتوون. وه باسى بانگ كړدى پيغه مبريش هه ر كړدوه وه كه فرمويث: ﴿إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَكُلُونَ عَلَىٰ أَكْبَرٍ وَلَا تَكُلُونَ عَلَىٰ أَكْبَرٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَجْتُمْ﴾ نيينوعه بباس و قه تاده و په بيع و نيينوزه يديش هه ر وايان وتوه.^۱

به رگرى كړدى نه نسارو كوچه ريه كان له پيغه مبرى خودا (ﷺ)

بوخارى رپوايهت كړدوه له قيسى كړپى نه بو حازمه وه وتى: ده ستى ته لحم بينى تووشى گډوځى هاتبوو پاريزگارى پيغه مبرى (ﷺ) پيډه كړد له پړژى نوحودا^۲ وه له هه ر دوو سه حيه كه دا هاتووه له نه بو عوسمانى نه هديه وه وتى: كهس له گه ل پيغه مبرى خودا (ﷺ) نه مايه وه له و چهند پړژه دا كه

^۱ مسلم (۱۵۱۲/۳).

^۲ ابن ابي حاتم (۶۰۹/۲).

^۳ الطبري (۳۰۱/۷).

^۴ الطبري (۳۰۳/۷).

^۵ فتح الباري (۴۱۶/۷).

پیغمبر شہری تیا دہ کردن: بیجگہ لہ تلحہی کوپی عہدوللہو سہ عد. نہمہ قسہی تلحہو سہ عدہ
 سہ عیدی کوپی موسیب وتی: بیستم لہ سہ عدی کوپی نہ بووہ قاص دہ یوت: پیغمبری خودا (ﷺ)
 تیردانہ کی لہ پڑی نوحودا بق ہلہ بڑرامو فرموی: (لییان دہ دایکو باوکم بہ قوریانت بی) بوخاری
 ہیناویہ تی^۱ وہ لہ ہر دوو سہ حیجہ کدا لہ سہ عدی کوپی نہ بووہ قاسوہ ہاتوہ دیسان وتی: دوو
 پیامو لہ پڑی نوحودا لہ لای راستو لہ لای چہ پی پیغمبروہ (ﷺ) بینی کہ دوو بہرگی سپیان
 لہ بہردا بوو لہ باتی پیغمبر (ﷺ) شہ پڑکی زڈر توندیان دہ کرد، نہ لہ پیش نہو پڑژدہ چامو پییان
 کہ وتوہ نہ لہ دوی نہو پڑژہ. واتہ: جوہرہ نیلو میکانیل بوون نہو دوانہ. ^۲ نہ بوئہ سوہد وتی: لہ
 عوروی کوپی زویہ یروہ وتی: نوبہی ککوپی خہ لف برای جومح ہر لہ مہککہ سویندی خواردبوو
 کہ دہ بی پیغمبر خودا (ﷺ) بکوژی. کاتی ہہ والی سویندہ کی گیشٹہ پیغمبر (ﷺ)
 فرموی: (نہ خیر، إنشاء اللہ من نہو دہ کوژم) کاتی کہ پڑی نوحودا ہات بہ ناسن دہ مامکی پڑشیبوو
 دہ یوت: پڑگارم نہ بی نہ گہر موہمہد لہ دہ ستم پڑگاری بی، پہ لاماری پیغمبر خودی دا (ﷺ)
 ویستی پیغمبر (ﷺ) بکوژی. مہ سہ عہی کوپی عومہ یر پوویہ پووی بووہ، برای بہ نی عہدودار
 پیغمبر (ﷺ) خوی بہ تہنیا مایوہ. مہ سہ عہ شہ پی لہ گہ لا دہ کرد. بڑشایہ کی لہ نیوان قہ لغان و
 شمشیرہ کما لہ سہر شانی بہر چاو کت بہو حریہی کہ پٹی بوو لیتدا لہ نہ سپہ کی کہ وتہ خواروہ
 بق سہر زہوی، خوین لہ جٹی نہو لیتدانہ دہرنہ ہات ہاوہ لہ کانی ہاتن ہہ لیان گرت وک گا دہ بیژراند،
 پییان وتی: چی وا نا پڑہ تہی کردی حق نہوہ پووکاوہ؟ قسہ کی پیغمبر (ﷺ) بق گیرانہ وہ کہ
 فرموی: (بہ لکو من نوبہی دہ کوژم) پاشان وتی: سویند بہو کہ سہی گیانی منی بہدہ ستہ، نا
 نہوی کہ بہ سہر من ہاتوہ، بہ سہر خہ لکی مہ جاز بی شوینتیکی بازارا بووہ لہ چہ زخی نہ فامیدا
 (ہہ موویان نہ مردن). مردو چوو بق ناو ناگر ﴿فَسَحَقًا لِّأَصْحَابِ النَّعِيرِ﴾^۱ ہہی لہ نازاردا نہ مینن نہم
 ہاوہ لائی جہ مہنہ. موسای کوپی عوقبہ لہ کتیبی (مہ غازی) بہ کیدا پویاہ تی کردوہ لہ زوہری و لہ
 سہ عیدی کوپی موسیہ یروہ بہم شتوہ یہ. وہ لہ ہر دوو سہ حیجہ کدا ہاتوہ لہ سہ ملی کوپی
 سہ عدوہ پرسپاری لہ برینہ کانی پیغمبر (ﷺ) لی کرا. وتی: پووی پیغمبر (ﷺ) بریندار کرا
 (پوباعی) شکینرا زری و قہ لغانہ کی شکا بہ سہریدا، فاتیمہ کی پیغمبر خودا (ﷺ) خوینہ کی
 دہ شڑری علی بہ قہ لغانہ کی ناوی بہ سہرا دہ کرد، کاتی فاتمہ (پہ زای خوی لی بیت) بینی ناوہ کہ

^۱ البخاری (۴۰۶۰)، مسلم (۲۴۱۴).^۲ البخاری (۴۰۵۵).^۳ البخاری (۴۰۵۴)، مسلم (۲۳۰۶).^۴ الملك (۱۱).

خوينه که زياتر ده کات، پارچه هه سيريکی هه لکرت و سوتاندي هه تا بوه خوله که وه دای له برينه که و
 خوينه که وه ستاوه. پاشان خودای گه وره نه فرمويت: ﴿فَأَتْبَعَكُمْ غَمًّا بُعِثَ﴾ جا خوا پادا شتی
 خه می هه ره به خه م دانه وه. نيينوچه رير وتی: وه که نه م نايه ته يش که خودای گه وره نه فرمويت:
 ﴿وَلَأَصْلَبَنَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ﴾ به کۆته ره ی دار خورمادا هه لتان ده واسم. واته: له سه ر کۆته ری دار
 خورما^۱ نيينوچه بباس وتی: خه می يه که م به هۆی تیکشکانه که يانه وه بوو. وه له و کاته دا که وترا
 پيغه مبه ر (ﷺ) کۆزراوه خه می دووه ميهش ئه و کاته بوو که بت په رسته کان له سه ر کپوه که وه لای
 سه ريان لای گرتن و پيغه مبه ر (ﷺ) فرموي: (ئهی خودايه ئه وانه بۆيان نيه سه رکه ون به سه رماندا) له
 عه بدوپه حماني کۆپی عه وفه وه وتی: خه می يه که م به هۆی تیکشکانه وه بوو، خه می دووه ميهش کاتي
 وترا: پيغه مبه ر (ﷺ) کۆزراوه. نه مه به لايانه وه له تیکشکانه که گه وره تر بوو، نيينو مه رده وه يهي
 پيوايه تی کردپوه. موجه ايد و قه تاده وتيان: خه می يه که م بيستنی کۆزانی پيغه مبه ر بوو (ﷺ)
 خه می دووه ميهش ئه و کوشتن و برينداريه بوو که تووشيان هات. سوودی وتی: خه می يه که م له ده ست
 چوونی ئه و سه رکه و تن و تالانیه بوو. خه می دووه ميهش سه رکه و تنی دوژمن بوو به سه رياندا. خودای
 گه وره نه فرمويت: ﴿لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾ نه کا له به ر نه وه ی وا له ده ستان
 چوه و ﴿وَلَا مَا أَصَابَكُمْ﴾ وه له وه ی که تووشتان بووه (له کۆزنان و بريندار بوون) خه فته
 بخۆن. نه مه قسه ی نيينوچه بباس و عه بدوپه حماني کۆپی عه وف و قه تاده و سوودی^۲ ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا
 تَعْمَلُونَ﴾ خدا له و کارانه ی ده يکەن ناگاداره پاک و بێ گه ردی و سوپاس و ستايش بۆ ئه و خودايه که
 هيچ په رستراوی نيه بينجه له و نه بی.

﴿ثُمَّ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَدِّ الْغَيْرِ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَفِثُكُمْ طَائِفَةٌ مِّنكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ
 بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم
 مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ
 عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

^۱ طه (۷۱).

^۲ الطبري (۳۰۴/۷).

^۳ ابن أبي حاتم (۶۱۳/۲).

الْصُّدُورِ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا

وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٢﴾

دابه زینی نارامی، که خدوئی که وقتن بوو له کاتی غه زاکه دا به سهر خواومن باو و پاندا و باسی ترس و دله پاوکه دی دوو پروو و گمان

خودای گه وره باسی منتهی خوی ده کات به سهر بنده کانی وه که نو نارامی و دنیایه ی بۆ ناردن، که بریتی بوو له خه ویک که به سهریدا هیتان و خه ریک بوو چه که کانیان له ده ست ده که وته خوار له خه و خه فته تا، خه ویکه و تنیش له کاتیکی وادا نیشانه ی نارامی و هیمینه وه که خودای گه وره له سوره تی نه نغالدا فه رمویه تی له به سهرهاتی به درا ﴿إِذْ يُغَشِّكُمُ الْغُصَاثُ أَمَنَةً مِنْهُ﴾^۱ نه و کاته شتان هر له بیر بی و نه سوکه خه و ی له لای خوی وه بۆ ناردن. بوخاری پیوایه تی کردووه له نه سه وه له نه بوته لعه وه وتی: من یه کیک بووم له و که سانه ی که نه و سووکه خه و ی گرت له پۆزی نوحودا هه تا شمشیر ه که م له ده ستم که وته خواره وه چه ند جاری، له ده ستم ده که و ته هه لم ده گرت وه له ده ستم ده که و ته هه لم ده گرت وه^۲ له کتیبی مه غازه که یداو به موعه له قی و له کتیبی ته فسیره که یدا سه نه ده کانی پیوایه تی کردووه^۳ تیرمیزی و نه سائی و حاکیم پیوایه تیان کردووه له نه سه وه له نه بوته لعه وه وتی: له پۆزی نوحودا سهرم به رز کرده وه و سهریم نه کرد هیچ که سی نه بوو له و پۆزه دا له ژیر قه لغانه که یدا. سووکه خه و ی نه گرتی، نه مه قسه ی تیرمیزی و وتی: فه رموده یه کی حه سه نی سه حیه^۴ نه سائیش پیوایه تی کردووه دیسان وتی: نه بوته لعه وتی: من یه کیک بووم له و که سانه ی که نه و خه وه سووکه گرتی^۵. وتی: ده سته یه کی تر له دوو پروو کان بوون هر خه فته تی خویان بوو، نذر ترسه نۆک دوور له هق بوون وه که خودای گه وره نه فه رمویت: ﴿ثُمَّ أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَدَلِ الْقَمَرِ أَمَنَةً نُنَاسَا يَغْشَىٰ مَوَاطِنَكُمْ وَمَوَاطِنُهُ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ﴾^۶ پاش نه و خه مه نارامیه کی نارد سهرتان، که بریتی بوو له نۆقره ی خه و لی که و تن به سهر هه ندیک تاندا و هه ندیکیشتان هر ته نیا خۆتان له بیر بوو، نیه وش هر وه که خوانه ناسه کانی پیشین بیرتان له خوا ده کرده وه. نه وانه ی که درۆزن بوون، هر له گومان و دله پاوکه دا بوون ده رباره ی خودا، به لام خاوه ن

^۱ الانفال (۱۱).

^۲ فتح الباری (۲۲/۷).

^۳ فتح الباری (۷۶/۸)، تحفة الاحوذی (۳۵۸/۸).

^۴ تحفة الاحوذی (۳۵۸/۸)، النسائی فی الکبری (۳۴۹/۶)، الحاكم (۲۹۷/۲)، سه حیه.

^۵ النسائی فی الکبری (۳۴۹/۶)، سه حیه.

باوه پان نه وانه ی که باوه پیکي زدر بته وو دامه زراویان هه بوو، بهویان واپسو که خودا به و زوانه پیغه مبه ره که ی (ﷺ) سهرده خاتو به لینه کانی خوی دینیتته دی بوی. به لام نه وانه ی که دوو بوو بوون و خویان لی نه که وت له ترسو دله پاوکه دا ده زیان. ﴿يُطْشُونَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ وه که خودای که وره له نایه تیکي تردا هه رمویه تی: ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْفَلِبَ الرُّسُلُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَبَدًا﴾ نه خیر نیوه بیتان واپوو پیغه مبه رو باوه پداران هه رگیز تازه نایه نه وه ناو مال و خیزانی خویان. هه تا کرتایی نایه ته که، هه ر به و شتیوه به دوو بووه کان بهویان واپسو که بت په رسته کان که نه و سهر که وتنه یان له و کاته دا به ده ست هیناوه، نیت ته و او جاریکی تر ئیسلام سهر هه لئاداته وه و هه مو له ناو ده چن. نه مه بیرو بۆچوونی نه و که سانه به که له گرمان و دوو دلیدا زیان به سهر ده یه ن، کاتی که تووشی کاریکی گران و پر تهنگ و چه له مه بوون، نه م بیرو بۆچوونانه یان ده رنه که وئو ناشکرا ده بن. پاشان خودای که وره باسیان ده کات و نه هه رمویت: ﴿يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ﴾ ده لئین: ناخو له م کاره دا چیمان بۆ ده کری؟ خودای که وره دیش نه هه رمویت: ﴿قُلْ إِنْ الْأَمْرُ كُلُّهُ لِلّٰهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ﴾ بلی: گشت کاریه ده سی خودان، نه وانه نه یینی دلایان له لای تو ناشکرا ناکن، پاشان خودای که وره نیازی دلایان ده رده خا و نه هه رمویت: ﴿يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا﴾ ده لئین: نه گهر به ده س خۆمان بوا به نیغه لیره نه ده کوژراین. واته: نه و قسانه یان له پیغه مبه ری خودا (ﷺ) ده شارده وه. نیبنوئیسحاق پویا به تی کردووه له عه بدولای کوبی زویه یره وه وتی: زویه یر وتی: بیتگومان چاوتان به من بکه وتایه له گه ل پیغه مبه ری خودا (ﷺ) کاتی که ترسه که زدری هینا پیمان، خودا سوکه خه ویکي هینا به سه رماندا. هیچ که سی له هیمه نه ما که چه ناکه ی نه که ویتته سهر سنگی، وتی: سویند به خوا من گویم له قسه ی موعه بی قوشه یر بوو وه که خه و ببینم گویم لی بوو ده یوت: نه گهر به ده سستی خۆمان بوا به نیغه لیره نه ده کوژراین. نه و قسه یه م له نه وه وه له بهر کردو وهرم گرت له سهر نه وه خودا نه م نایه ته ی ناره خواره وه: ﴿يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا﴾ له سهر قسه که ی موعه ب هاته خواره وه. نیبنوئیبی حاتم پویا به تی کردووه. خودای که وره نه هه رمویت: ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ﴾ بلی: نیوه نه گهر له مالی خۆشتان یان نه و که سانه ی که کوشتنیان له سهر نوسراوه، ده هاتنه وه جیی

الفصح (۱۲).

۲ این آیه حاتم (۶۲۰/۲).

کوڙڙانيان. واته: نه شتيڪه و له لای خودا بپاوه ته وه و ديارى ڪراوه، هيچ ڪه سى ناتوانى خوى لى
 لايداو پڙگار بڪات. پاشان خوداى گوره نه فرمويٽ: ﴿وَلْيَبْتَئِىْ اللّٰهُ مَا فِى صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِى
 قُلُوبِكُمْ﴾ خودا دهيوئى دلان تاقي بڪاته وه و هرچى له دلاندا هه به دهرى بخات. واته: هه تا تاقيتان
 بڪاته وه به هوى نه وهى به سهرتان هاتوه، هه تا چاڪ و خراب له به ڪترى جيا ببيته وه و خاوهن باوه و
 دهره ڪه وي و دوپوهه ڪان بى خه لکى دهره ڪون له قسه و ڪرداره ڪانياندا. ﴿وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ﴾
 خودا له پازى دل ڪانتان ناگداره، له و شتانهى ڪه نهينى و ناشڪرا نيه.

باسى پاگردنى هه ندى له خاوهن باوه پان له پڙوى نوحودا و ليئوردنى خودا ليبيان

پاشان خوداى گوره نه فرمويٽ: ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْاَتْحِ الْجَمْعَانِ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ
 الشَّيْطٰنُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوْا﴾ نه وانه تان ڪه پشتيان هه لڪرد (له و پڙدها ڪه دور ڪوهن ڪه يشتنه يه ڪ)
 شهيان هه لى خليسڪاندين، له بهر ڪارى ڪه ڪردبيان. واته: به هوى هه ندى گوناوه ڪه له پيشه وه
 ڪردبيان وه ڪه هه ندى له زانايانى پيشينه و تويانه: بيگومان پاداشتى چاڪ هه چاڪه يه و پاداشتى
 خرابه يش دوايه ڪى هه خرابه يه. پاشان خوداى گوره نه فرمويٽ: ﴿وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ
 حَلِيْمٌ﴾ خودايش به خشينى (له و هه لائنهى ڪه توشيان هات). هه خودايه ڪه له گوناها م ده بورى و
 له سه رخويه، به رانبه به عهده ڪانى و چاوپوشيان ليده ڪات. نيمامى نه حمه د پوياءى ڪردوه له
 شه يقيه وه، وتى: عهده پوهه ڪمانى ڪوپى عهف ڪه يشت به وه ليدى ڪوپى عوقبه وه ليد پيى وت: چيه
 وا ده بينم لالوتى له عوسمان گورهى موسولمانان؟ عهده پوهه ڪمان پيى وت: پيى بلى من له پڙوى
 نوحودا هه لئه هاتووم له پڙوى به دريشا دوانه ڪه وتووم و له پتيانى عومهر يش لام نه داوه، عاسيم وتى:
 پاشان پڙشت نه وهى بى عوسمان گيرپاوه وتى: عوسمان وتى: نه وهى ڪه ده لى من له پڙوى نوحودا
 هه لئه هاتووم، چڙن سه رزه نشتم ده ڪات به تاوانى ڪه خوا لئى بوداوه، خوداى گوره نه فرمويٽ:
 ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْاَتْحِ الْجَمْعَانِ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطٰنُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوْا وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ
 عَنْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ﴾ وه نه وهى ڪه ده لى: من له پڙوى به درواكه وتوم، من بيگومان به ديارى

پوقيهى ڪچى پيغه مبهري خوداوه بجوم (ﷺ) هه تا ڪڙچى دوايى ڪرد، پيغه مبهري خودا (ﷺ)
 به شيكى له پڙوى به درا بى دانام. هه ڪه سيش پيغه مبهري (ﷺ) به شى بى دابنى، نه وه نه ڪه سه تاماده

بووه. نه ویش که ده لیت: من وازم له سونه تی عومر هیناوه، بیگومان من توانای نه و سونه تی نه و
 نیه، نه ویش هر ناتوانی جیبه جیتی بکات بپژ بقی لای و نه و ی بقی باس بکه^۱.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرًى أَوْ كَانُوا
 عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَافُتِلُوا لِيَجْمَلَ اللَّهُ ذَلِكُمْ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٨﴾
 وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَئِنْ مِتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ
 لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿٨٠﴾﴾

پښتو له چا ولیکه ری خوانه ناسان له په یوه ست کردنی مردن و فەرمانی فهدمربه شه یرمز ویستی
 خودای که ورموه

خودای که وره پښتو عېده خاوهن باوړه کانی نادات که چا له خوانه ناسان بکه له بیرو
 بچوونی خراب و ناپه سه ندیانا که له قسه کانیانه وه واده ده ده که وی که دهریاره ی برا موسولمانه کانیان
 نه وانه ی که مردون له سه فر و جه ننگه کانا، نه گره نه چوونایه وایان نه کردایه نه ویه یان تووش نه ده هات
 که تووشیان بووه. خودای که وره ویش نه فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا
 لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرًى أَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَافُتِلُوا﴾ نه ی کومه لی خاوهن
 باوړه پان، نیوه وه که نه وانه مه به که خودایان نه ده ناسی و سه بارت به برا کانیان (که له سه فر یان له
 شه پی دوژمنان بوون) ده یانوت: نه وانه لامان بمانایه نه ده مردن و نه ده کوژدان. خودای که وره ویش
 نه فهرمویت: ﴿لِيَجْمَلَ اللَّهُ ذَلِكُمْ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ هر بقی نه وه بوو خودا بیکا به شاخ و داخی سه
 دلیان. واته: بویه نه و بیرو بهوایه خسته ناو دلیان هه تا زیاتر داخو خه فته بخته دلیان بقی مردن و
 کوشتنیان، پاشان خودای که وره وه لامیان نه داته وه نه فهرمویت: ﴿وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ خودایه که
 ژیان نه داو ده شمیرنی. واته: هر خودا له سه ره تاوه دروستی کردیوه و هه مو شتی ده گره پښتو وه بقی
 لای نه و. هیچ که سی نازی و نامری به ویستی نه و نه بی و بریاری له سه ره نه دات. ته مه نی که س زیاد
 ناکات و که میش نابیته وه به فرمان و بریاری نه و نه بی. ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه هر کاری نیوه
 ده یکن خودا ده ببینی. واته: خودا ده زانی و ده ببینی و ناگاداری گشت دروسکراوه کانیه هیچ شتیکی
 نه وانی لی ناشاریته وه. پاشان خودای که وره نه فهرمویت: ﴿وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ
 مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ نه گره له پښی خودا بمن یان له پښی خودا بکوژدین، دیاره

لیخو شېونی خوداو به زهیی نو زکړډ چاکتره له وشتهی کړی ده که نه وه. نه م نایه ته نه وه ده که یه نی
که کوږان له پښی خوداو مردن له پښی خوداو هوکاريکه بڼی وه ده ست هیثانی به زهیی و لیږدنی و
په زامه ندی خودا، نه مهیش له مانه وه له دنیاو کړکړنده وی مال و سامان چاکتره که بڼی هیچ که س
نامیتیته وه پاشان خودای که وره هه والمان نه داتی که هه رکه سی بمری یان بکوږی له دوایدا هه ر
ده که پښتو وه بڼی لای خودای که وره، پاداشتی نه داته وه له سه ر کرداره کانی نه گه ر چاک بوبی به چاک و
نه گه ر خرابیش بوبی به خرابه و جه زده به دان و نه هه رمویت: ﴿وَلِیْنِ مُتَمَّ اَوْ قُلْتُمْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ تَحْشَرُوْنَ﴾ چ
بمرن و چ بکوږین بی گومانه هه ر له لای خودا کړده کړینه وه.

﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَافِرِينَ﴾ فَطَغَىٰ عَلَيْهِ الْقَلْبُ لَا تَفْضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَأَعَفَ عَنْهُمْ وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ
وَمَا وَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٣١﴾ إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ
وَأِنْ يَخْذَلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣٢﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ
وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تَوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٣٣﴾ أَفَمَنْ أَتَّبَعَ
يَضِلُّونَ اللَّهُ كُنَّ بَاءً بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا لَهُ جَهَنَّمَ وَفِيهَا الْمَصِيرُ ﴿١٣٤﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِبَصِيرٍ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٥﴾ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَزَكَرَتِهِمْ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِسَابَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ لَيْلٍ ضَلُّوا مُبِينًا ﴿١٣٦﴾ ﴿

نه رموشته گانی پیغه مبه رمان موحه مهده (ﷺ) دنوقانی ونه رم و نیانیه

خودای گه وره پوری وتی ده کاته پیغه مبره گه ی و منه ده کات به سه ریادو به سه ن بهوادارانیشا که چنده نهرم نیانه به رانبهر نوممه ته کی، نه وانه ی که شوین فرمانه کانی ده که ون و توندو تیژ نیه له گه لیان و نذر به چاکی له گه لیان نه سویت و نه فرمویت: ﴿فَمَا رَحِمَ مِنْ اللَّهِ إِنْتَ لَهُمْ﴾ له به زه یی خوداوه په که تر هیئنده نهرم نیانی له گه لیان. واته: چ شتی وای له تو کردوه ئی موحه ممه د (ﷺ) که به رانبهر خاوه ن باوه پان نهرم نیان بی، نه گهر به زه یی خودا نه بی به تو نه وانیش. قه تاده وتی: ﴿فَمَا رَحِمَ مِنْ اللَّهِ إِنْتَ لَهُمْ﴾ واته: به هوی به وه یی خوداوه په که تو نهرم نیانی به رانبهر خاوه ن باوه پان. عه ره به کان (ما بیان په یوه ست کردوه به مه عریفه وه وه ک خودای گه وره یش نه فرمویت: ﴿فَمَا أَنْقَضِهِمْ مِثْقَلَهُمْ﴾ وه په یوه سستی شیان کردوه به نه کیره وه وه ک خوی مه زن ده فرمویت: ﴿عَمَّا قَلِيلٍ﴾ هر بویه لیره شدا ده فرمویت: ﴿فَمَا رَحِمَ مِنْ اللَّهِ إِنْتَ لَهُمْ﴾ واته: به زه ییه له لایه ن خوداوه. حه سه نی به سری وتی: نه مه په وشتی موحه ممه د (ﷺ) که خودا نارویه تی پتی. نه م

ثایه ته پیروزه له و ثایه ته ده چی که خودای گه وره نه فرمویت: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾^۱ پیغه مبه ریگ هاته لاتان، له خوتانه، هر به لایه به سهرتان بی، لای گرانه، دلی زدر له لای نیوه به. دلسوزی خاوهن باوه پانه و دلوفانه بزیان. پاشان خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ﴾^۲ نه گهر که سیکی دل په قو توندو تیژ بویتایه، بلاوه یان لی ده کردی. (الفظ) مه به ست پیپی

لیزه دا قسه ی په قه. به پیپی نه وده دا پاشان نه فرمویت: ﴿غَلِيظَ الْقَلْبِ﴾ واته: نه گهر تو قسه خرابو دل په ق بویتایه له که لیان له ده ورت ده ته کینه وه و وزیران لیت ده میتنا. به لام خودای گه وره کوی کردنه وه له ده ورت. دلتی نه رم کردوه به رانه بریان هتا دلیان پابیت، وه که به بودلای کوی عه مر وتی: دم خرابو دل په ق نه بو و نه زان دو نه بو و له بازاره کاندا. پاداشتی خرابی به خرابه نه داوه ته وه همیشه لیئورده و چاوپوشی کردوه.^۲

فرماندان به پوښی کردن و کار پیکردنی

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾^۱ تو بیانورده و له لای خودا داوای لیئوردنیا بک و له کار پوښیانی پی بکه. هر له بهر نه وه بو پیغه مبه ری خودا (ﷺ) هر بودوای پوی بدایه پوښی به هاوه له کانی ده کرد، بق دلنیا کردنیان هتا به گوپو هیزه وه به و کاره هلسن که پییان نه سپیری، وه که پوښی پیکردن له پوښی به درا به پوښتن بق کاروانه که، نه وانیش وتیان: نه گهر بمانه بیه ناو دهریاش له که لئا ده یپرین، به ره و (بِرَّكَ الْقُعَاد) یش بمانه بیت له که لئا دین. نیمه وانا لئین، وه که هوزی مووسا به مووسایان وت (سه لای خوی لی بیت) تو په روه ردگارت بچن شه پ بکن نیمه لیزه دا داده نیشین، به لکو ده لئین: فرموو بری نیمه ش له که لئین و له خزمه تتداین له لای راست و له لای چه پته وه ده جه نگی. وه پوښی پیکردن که له مه دینه بمیننه وه یان ده رچن بق دوزمن، زدرینه ی هاوه له کان پایان و بوو که برقنه دهره وه، پیغه مبه ریش (ﷺ) چوه دهره وه بزیان. له پوښی خنده قیضا پوښی پیکردن له ریکه وتنی نه حزابدا له سر سی یه کی به رویومی مه دینه، هه ردو سه عده که، سه عدی کوی مه عازو سه عدی کوی عوباده پازی نه بوون، پیغه مبه ر (ﷺ) وازی له وه میتنا. وه له پوښی حوده بییه دا پوښی پیکردن که بدن به سر مال و مندالی بت په رسته کانا. نه بو به کر پیی وت: نیمه بق نه وه نه هاتووین بق شه پ کردن له که لئا که سا، به لکو نیمه هاتووین بق عومره کردن.

^۱ التوبة (۲۸).

^۲ فتح الباری (۴۴۹/۸).

پیغمبر ریش (ﷺ) قسه کی قه بول کره. وه پیغمبر (ﷺ) له به سهرهاتی بوختانه که دا فرموی: (نه ی کره ملی موسولمانان وتویژم له که لا بکن دهر باره ی کره ملی که بوختانیان بقی خیزانم کردوه و توهمه تباریان کردوون. سویند به خوا هیچ خراپه به کم له خیزانه کانم نه دیوه بوختانیان به کیوه کردوه؟ سویند به خوا جگه له چاکه له وهیش هیچ نه دیوه) پیغمبر ی خودا (ﷺ) پاویژی به عه لی و نوسامه کرد بقی جیا بونه وه له عانیشه (پره زای خوی لی بیت) که له جهنگه کانیشا هه ر پاویژی پیده کردن، نیبنوماچه ریوایه تی کره وه له نه بوهره یر وه له پیغمبر وه (ﷺ) که فرمویه تی: (پاویژکار جینی بره یه) نه بوداودو تیرمیزیش ریوایه تیان کردوه. نه سائیش به فرموده به کی حه سه نی داناوه.^۱

پشت به خودا به ستن دوا ی پاویژ کردن

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ وه ختی لیبرای کار ی بکه ی هه ر پشت به خوا ببه سته. واته: کاتی پاویژت کرد له کاریکا و بریارت دا بیکه ی پشت به خوا ببه سته تنیدا. ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ خودا نه وانیه خوش دهوی که خویان هه ر به خوا ده سپین. خودای گه وره پاشان نه فرمویت: ﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذَلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ نه گه ر خودا یارمه تیتان بدات، که س به سهرتانا. زال ناب، نه گه ر وازیشتان لی بیئی، کی ده توانی پاشان یارمه تیتان بدات؟ با خاوه ن باوه پان هه ر خویان به خودا بسپین. وه که له پیشه وه خودای گه وره فرموی: ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْمَهْزِزِ الْحَكِيمِ﴾ سه رکه وتنیش هه ر به دهستی خودای خاوه ن دهسته لاتی له کارزانه. پاشان داوا له خاوه ن باوه پان دهکات که هه ر خویان به خوا بسپین و نه فرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ با خاوه ن باوه پان هه ر خویان به خوا بسپین.

خه یانته کردن له کار و پیشه ی پیغمبران (سه لامی خویان لی بیت) نیه

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ﴾ بقی هیچ پیغمبران ناشی له که ل خه لکی خه یانته بکات. نیبنوعه بباس و مواهیدو حه سه نو که سانی تریش وتیان: بقی پیغمبر ی نیه که

^۱ البخاری (۴۷۵۷).

^۲ ابن ماجه (۱۲۳۳/۲)، فرموده به کی سه حجه.

^۳ ابوداود (۳۴۵/۵)، تحفة الاحوذی (۱۰۹/۸)، سه حجه.

^۴ آل عمران (۱۲۶).

خه یانته بکات^۱ نیبنوجه ریر پویایه تی کردوه له نیبنوجه بیاسوه له م نایه تدا ﴿وَمَا كَانَ لِئَنی أَنْ یَعْلَ﴾ وتی: نه م نایه ته دهر باره ی قوماشیکی مه خه لی سوور هاته خواره وه له پۆژی غه زای به درا وون بوو، پیغه مبه ری خودا (ﷺ) سوپایه کی نارد هه ندی که س ده یان وت له وه ده چی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) هه لی گرتی. قسه ی زۆریان کرد له و باره ی وه خودای گه وره نه م نایه ته ی نارد خواره وه: ﴿وَمَنْ یَعْلَلْ یَأْتِ بِمَا عَلَّ یَوْمَ الْقِیَمَةِ﴾^۲ بۆ هیج پیغه مبه ری ناشی له گه ل خه لکی خه یانته بکات. هه رکس خه یانته بکات، به و خه یانته ی کردویه تی دیت له پۆژی قیامه تدا. هه ربه م شیوه یه نه بودا وودو تیرمیزی پویایه تیان کردوه، تیرمیزی وتی: فه رموده یه کی هه سه نی غه ربیه^۳. نه مه پاکانه یه که که بۆ پیغه مبه ری خودا (ﷺ) که به هیج شیوه یه ک خه یانته ناکات له جیبه چی کردنی نه مانته و دابه شکردنی ده سته که وتو هه ر شتیکی ترا. پاشان نه فه رمویت: ﴿ثُمَّ نُوفِیْ كُلَّ نَفْسٍ مَا کَسَبَتْ وَهُمْ لَا یُظْلَمُونَ﴾ بۆ هیج پیغه مبه ری ناشی له گه ل خه لکی خه یانته بکات، هه رکس خه یانته بکات، به و خه یانته ی کردویه تی دیت له پۆژی قیامه تدا. نه وسا هه رکس به رانه ر کرده وه ی خوی سزا نه درئ وه هیج ناهه قیان لی ناکری. نه مه به لئین وه هه ر شه یه کی زۆر تونده، فه رموده ی زۆریش له م باره ی وه هاتوه، ئیمامی نه حمه د پویایه تی کردوه له نه بو مالیکی نه شه عیه وه له پیغه مبه ری خودا وه (ﷺ) که فه رمویه تی: (گه وره ترین خه یانته له لای خودا بالی زهویه له نیوان دوو دراوسیدا ببی (له خانویه یکا) دراوسیتییه کان بالی له به شی ئه وی تر به ری، خو نه گه ر به ری زنجیر ده کری له هه وت ته به قه ی زه وی پپی هه تا پۆژی قیامه ت)^۴ ئیمامی نه حمه د پویایه تی کردوه له نه بو حومه ی دی ساعدی وه وتی: پیغه مبه ری خودا پیاوکی له نه زدییه کان به کاره ینا بۆ زه کات کۆکردنه وه، پتیا ن ده وت نیبنولوتبیه هاته وه وتی: نه مه بۆ ئیوه وه ئه وه یش به دیاری به خوّم دراوه. پیغه مبه ری خودا له سه ر مینه ره که ی هه لسا و فه رموی: (حالی نه و کۆکاره چۆنه که ده پنیترین و ده گه رتیه وه و ده لیت: نه مه بۆ ئیوه و ئه وه یش به دیاری به خوّم دراوه، ئایا له مال و باوکی و دایکیا دانیشایه و چاوه پوانی بکرایه ئایا نه و دیاریه ی بۆ ده هات یان بۆی نه ده هات؟ سویند به و که سه ی گیانی موحه ممه دی (ﷺ) به ده سته هیج که سی له ئیوه نایه ت که شتیکی له وانه بریبی مه گین نه و شته له پۆژی قیامه تدا به سه ر ملیه وه یه، نه گه ر و شتر بیده نگه لیوه دی، یان ولاخ بی ده نگه لیوه دی یان مه پو بنن بی ده قاپینی).

^۱ ابن ابی حاتم (۳۷/۲).

^۲ الطبری (۳۴۸/۷).

^۳ ابوداود (۲۸/۴)، تحفه الاحوذی (۳۵۹/۸)، سه نه ده کانی لاواه.

^۴ احمد (۱۴/۴)، هه سه نه.

پاشان دستہ کانی بہ رز کردوہ ہتا سپایی بن بالمان بینی۔ پاشان فرموی: (ئی خودایہ ثایا پام گہ یاند) سِی جار فرموی، ہیشامی کوپی عوروہ نہ می بی زیاد کرد، نہ بو حومید وتی: بہ چاوی خوم بینیمو بہ گوئی خوم بیستم، پرسپاریش لہ زہیدی کوپی سابتیش بگن، بوخاری و موسلیمش میتاویانہ^۱ ترمیزی پیوایہ تی کردوہ لہ کتییی (الاحکام) دا لہ معازی کوپی جہ بہ لہ و وتی: پیغہ مبری خودا (ﷺ) ناردمی بی یمہن۔ کاتی کہ پوشتن ناردی بہ دوامداو گہ پاموہ فرموی: (ثایا دہ زانی بچی ناردم بہ شوینتا؟ دست لہ ہیج شتی نادی بہ نیزنی من نہ بی، چونکہ نہ وہ خہ یانہ تہ ﴿وَمَنْ يَقُلْ يَأْتِ بِمَا عَلَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ بہر نہ وہ بانگم کردی بری بکارہ کہ تہ^۲ دیسان نیامی نہ حمہد پیوایہ تی کردوہ لہ نہ بو حومید و وتی: پوژی پیغہ مبری خودا (ﷺ) لہ ناوامندا مہ لساو باسی خہ یانہ تی (الخلول) کرد نذر بہ گہ وروہ کاریکی گہ وری دانا پاشان فرموی: (با ہیج کہ سی لہ نیوہ لہ پوژی قیامہ تدا نہ یات و شتری لہ سہر ملی بیت کہ دہنگیکی لیوہ بی و بلی نہ ی پیغہ مبری خودا (ﷺ) فریام کہ وہ، منیش نہ لیم: ہیج توانایہ کم نیہ لہ لای خودا بؤت۔ وہ ہیج کہ سی لہ نیوہ لہ پوژی قیامہ تدا نہ یات نہ سپیک بہ سہر شانہ یوہ بی و پرمہ بکات و بلی: نہ ی پیغہ مبری خودا (ﷺ) فریام کہ وہ۔ منیش نہ لیم: ہیج توانایہ کم نیہ لہ لای خودا بؤت، بیگومان پیمہ پاگہ یاندی۔ وہ ہیج کہ سی لہ نیوہ لہ پوژی قیامہ تدا نہ یات پہ پوئیک بہ سہر ملیوہ یوہ دہ جولی و دہ لی: نہ ی پیغہ مبری خودا (ﷺ) فریام کہ وہ، منیش نہ لیم: ہیج توانایہ کم نیہ لہ لای خودا بؤت۔ پیمہ پاگہ یاندی وہ ہیج کہ سی لہ نیوہ لہ پوژی قیامہ تدا نہ یات، شتیک بی گیان (وہ ک زپرو زیو) بہ سہر ملیوہ یوہ دہ لی: نہ ی پیغہ مبری خودا (ﷺ) فریام کہ وہ، منیش نہ لیم: ہیج توانایہ کم نیہ لہ لای خودا بؤت، پیمہ پاگہ یاندی^۳۔ بوخاری و موسلیمش پیوایہ تیان کردوہ^۴ دیسان نیامی نہ حمہد پیوایہ تی کردوہ لہ عومہری کوپی خہ تابوہ وتی: کاتی چہ ند کہ سی لہ ہاوہ لہ کانی پیغہ مبری خودا (ﷺ) ہاتنہ خزمہ تی و وتیان: فلان شہ میدہ و فلان شہ میدہ، مہ تا ہاتنہ سہر پیای و وتیان فلانیش شہ میدہ۔ پیغہ مبری خودا (ﷺ) فرموی: (نہ خیر من لہ ناو ناگرا چاوم پیی کہ وت۔ بہ پو شاکیکوہ بہ خہ یانہ ت بریوہ تی)۔ پاشان پیغہ مبری خودا (ﷺ) فرموی: (ئی کوپی خہ تاب بریو بانگہ واز بکہ لہ ناو خہ لکیا: خاودن باوہ پ نہ بی ناچیتہ بہ مہ شت) وتی: چوومہ دہر وہ بانگہ وازم کرد و وت: نہ ورسا

^۱ احمد (۴۲۳/۵)، البخاری (۷۱۷۴/۲۵۹۷)، مسلم (۱۸۳۳)۔

^۲ تحفة الاحوذی (۵۶۴/۴)، حسہنی غریبہ۔

^۳ احمد (۴۲۶/۲)، فرمودہ یکی سہیحہ۔

^۴ فتح الباری (۲۱۴/۶)، مسلم (۱۴۱۶/۳)۔

بزائن جگه له خاوهن باوړې ناچيټه به هه شت. هر به و شيوه يه موسليم و تيرميزي پړوايه تيان كړدوه تيرميزي وتي: **فهرموده يه كي هه سني سه حيحه^۱.**

باوړې پينگړاو خه يه نه تكار ورك يه ك نين

خوداي گوره نه فرمويټ: ﴿ اَفَمَنۡ اَتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنۡ بَاءَ بِسَخَطِ اللّٰهِ وَمَاۤؤُنَهٗ جَهَنَّمَ وِبٰسَ

الْكَمِيْرِ ﴾^۲ څاڅو كه سئ هر بړ په زاي خوا هه ولي داوه، ورك نه ويه كه خودجاي له خوي توپه كړد؟ كه

شويني هم جهه نه و چاره نووسي خرابي هيه. واته: نه وي شوين په زامه ندي خودا كه وتوه له

به رنامه ي نه و لاي نه داوه، نه وه شايسته ي ليڅو شپوون و پاداشتي مه زنه و پاريزارواه له سزاو تړلې

خودا و نه و كه سئ كه شايه نې توپه يي خودايه و ده ريز بووني نيه و له پړوي قيامه تدا شويني جهه نه

كه خراب ترين شوينه ورك يه ك نيه. هم نايه ته نمونه ي زږده له قورئاندا ورك خوداي گوره

نه فرمويټ: ﴿ اَفَنۡ يَّعْلَمُ اَنَّمَا اُنۡزِلَ اِلَيْكَ مِنۡ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنۡ هُوَ اَعْمٰی ﴾^۳ څاڅو كه سئ بهر واي واي نه وي له

په روه رښته وه بړ تر هاترته خواره وه هه موو پاسته ورك نه ويه كه له م باره يه وه كوړيو نابينا يه؟ ورك

هم نايه ته ييش كه نه فرمويټ: ﴿ اَفَنۡ وَعَدَتُهُ وَعَدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيُوۡكُمْ مَّتَّعْنٰهُ مَتَّعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ﴾^۴

څاڅو كه سئ به ليني باشمان پيداوه و بوشي پيك دي، له گه ل كه سئ هر له دنيا دا زياندومانه ورك

يه كن؟ پاشان خوداي گوره نه فرمويټ: ﴿ هُمۡ دَرَجَتٌ عِنۡدَ اللّٰهِ ﴾^۵ بړ هه موو نه و كومه لانه خودا پله ي

داناوه هه سني به سري و موحه مده ي كوړي نيسحاق و تيان: واته: كومه لي څيرو چاكه و كومه لي

شپو خرابه پله پله ن. نه بو عوبه يده ي كه ساني وتي: واته شوينه كانيان و پله كانيان جياوازه له

به هه شتاو له پله كانې ناو ټاگرا ورك خوداي گوره نه فرمويټ: ﴿ وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّنَّا عَمَلُوۡا ﴾^۶ بړ

هر كه سئ (به رانه ربه ټاگري خوي) چه ندين پله و پا يه هيه. بويه خوداي گوره نه فرمويټ:

﴿ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوۡنَ ﴾^۷ خودا خوي چاوډيره به وي كه ده يكن. به و زوانه پاداشتيان نه داته وه و

له چاكه دا ناهه قيان لي ټاكاتو. خرابي زياديشيان له سر نانو سي، هر كه سه و به پيي كړدري خوي

مامه له ي له گه لا ده كات.

^۱ احمد (۳۰/۱)، مسلم (۱۱۴)، تيرميزي (۱۵۷۴)، سه حيحه.

^۲ الرعد (۱۹).

^۳ القصص (۶۱).

^۴ ابن ابي حاتم (۶۴۲/۲)، الطبري (۳۶۷/۱).

^۵ الانعام (۱۲۲).

رموانه کردنی موحه مهد (ﷺ) به هر ميه کی زور مه زنه

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ﴾ باوه پداران
 بهر منتهی چاکه ی خودان، که یه کیک هر له خوئیانی ناردوه پیغه مبه ریای بی. بق نه وهی وتویژی
 له که لا بکن و پرسپاری لی بکن و له گه لی دابنیشن و بهر هی لی و هر گن. وه له نایه تی تریشا
 نه فرمویه تی: ﴿وَمِنَ آيَاتِهِ أَن خَلَقَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِّتَسْكُنُوا إِلَيْهَا﴾ هر له نیشانه کانی
 نه وه که له خوتان، هاو جوئی بق بهر هم هیتان، وه نه فرمویت: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَّمَا
 إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدٌ﴾ بلی: منیش هر موقیتکم وه ک نثوه له خوداوه فرمانم بق دی که خودای نثوه هر
 یه که خودایه. وه نه فرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ
 وَيَسْكُنُونَ فِي الْأَسْوَاقِ﴾ له پیش توشا هر که سیکنان بق پیغه مبه ری ناردوه، هم مو خوار دنیان
 خوار دوه و له ناو بازاران گه پاون. وه نه فرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِّنْ
 أَهْلِ الْقُرَىٰ﴾ پیشتر له توش هر پیاوانی له خه لکی شاره کاشان له لایه ن خومان نیگا بق کرد. وه
 نه فرمویت: ﴿يَمَعَشَرِ الْيَمِينِ وَالْإِنشِ الْأَيْمَنِ رُسُلٌ مِّنكُمْ﴾ نهی کوه لی جنوک و سرود مه گه
 پیغه مبه رانیکنان هر له خوتان بق نه هات. نه مه گه وره ترین منته که خودای گه وره پیغه مبه ری بق
 ناردون هر له خوئیان، هر بویه لی رده نه فرمویت: ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾ نیشانه کانی خودایان
 به سرده ده خوینیتته وه واته: قورن. ﴿وَبُرِّزَ لَهُمْ﴾ به پاکیش پایان ده گری. واته: فرمانیان
 پیده کات به چاک و پنگریان لیده کات له خرابه. بق نه وهی گیانی خوئیان پاک پاگردن و له پیس و چه په لی
 ناپاکی دوریان بخته وه که له چهرخی نه فامیدا پیته وه گیروده بوون. که بت په رست و نه فام بوون.
 ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِسَابَ﴾ وه له کتیب و کارزانیده پایان بیئی. واته: فیری قورن و
 نه رموده کانیان بکات. ﴿وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلِ لَيْلٍ ضَلُّوا مُبِينٍ﴾ که له پیشدا له گومپایه کی ناشکرده
 بوون، واته له پیش هانتی پیغه مبه را (ﷺ) هم مو له گومپایی و نه فامیدا ژیانیان به سر ده برده.

^۱ اليوم (۲۱).

^۲ الکهف (۱۱۰).

^۳ الفرقان (۲۰).

^۴ یوسف (۱۰۹).

^۵ الانعام (۱۲۰).

﴿أَوَلَمْ أَصْغَبْتُمْ مَصِيبَةً قَدْ أَصْبَحْتُمْ مَثَلِيهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٥﴾ وَمَا أَصْبَحْتُمْ يَوْمَ اتَّخَذَ الْأَمْعَانُ فَيَا ذِي اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَمَازُوا فَتَبَيَّنُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ أَذْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قَتَلْنَا لَأَتَّبَعْنَاهُمْ لَوْلَا لِيُكَفِّرَ بِهِمْ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَنِ يَقُولُونَ يَا فَوْهَهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿٣٧﴾ الَّذِينَ قَالُوا لَا غَوْلَى لَنَا مِنْهُمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قَتَلُوا قُلْ قَادَرُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾﴾

هؤی تووش بوون به زیان له پڑی نوحودا و حیکمه ته که ی

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿أَوَلَمْ أَصْغَبْتُمْ مَصِيبَةً قَدْ أَصْبَحْتُمْ مَثَلِيهَا﴾ ثایا بوجی کاتیک دوو چارتان بوو ناخوشیه که (له نوحودا) بیگومان نیوه دووقاتی نه وه تان دوو چاری نه وان کرد (له به دردا)، نه وه له و کاته دا بوو له پڑی نوحودا هفتا که س له موسولمانان شهید بوو. موسولمانه کانیش له پڑی به دردا هفتا که سیان له بت په رسته کان کوشت و هفتا شیان لی به دیل کرتن ﴿قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا﴾ هیچ پرسیتان زیانه که مان له بهرچی بوو؟ بوجی نه همان به سهرامات؟ ﴿قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ بلی: له خوتانه وه بوو. ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ خودا بق هه مووشت خاوه ن توانایه. نبینونه بی حاتم ریوایه تی کردووه له عومری کوپی خهتابه وه وتی: له سالی دوایدا که جهنگی نوحودا بوویدا، توله یان لی سه نرایه وه به وهی له پڑی به دردا پیی هه لسان که فیدی یان له موشریکه کان وه رگرت، هفتا که سیان لی شهید کرا. هاوه له کانی پیغه مبر (ﷺ) له دهوری پیغه مبر (ﷺ) هه لاتن. یه کی له چوار دانه که ی شکینراو خوده که ی سهری پارچه پارچه بوو، خوین به نیوچاوانیدا هاته خواره وه خودای گه وره نه نایه ته ی نارد خواره وه: ﴿أَوَلَمْ أَصْغَبْتُمْ مَصِيبَةً قَدْ أَصْبَحْتُمْ مَثَلِيهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ به هؤی نه فیدی وه وه رتان گرت، موحه ممدی کوپی نیسحاق و نبینو جو ره بیج و په بیعی کوپی نه نه سو و سووددی وتیان: ﴿قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ بلی: هه ره له خوتانه وه بوو. واته: به هؤی سه ریچی کردنتانه وه بوو له فرمانی پیغه مبر (ﷺ) کاتی که فرمانی پیدان که له شوینی خوتان نه جولین و نه یه نه خواره وه، مه به ست پیی تیر نه اندازه کانه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ خودا توانای به سهر هه مووشتیکا هه یه و هه رچی بویت ده یکات و بریار هه بریاری خویه تی و هیچ که س بوی نیه ده س بخاته کاری. پاشان خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَمَا أَصْبَحْتُمْ يَوْمَ اتَّخَذَ الْأَمْعَانُ فَيَا ذِي اللَّهِ﴾ هه رچی نه و پڑه تووشتان هات که دوو کومه له که به یه که یشتن

به نيزنى خدا بوو. واته: هه لاتنتان له بهر دهست دوژمنو كوژدانى كومه لى له نيووه به ده ستنى دوژمنو
 بريندار بوونى هه نديكى تريش، هه مووى به نيزنى خداو بپياري نهو بوو. كارى خداو پرپه له كارزانى
 له وياړه يوه. ﴿وَلْيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هه تا خاوهن باوه پان نيشان بداو دهر كه ون. كه خوپاگر بوون و له
 جيتى خويان مانه وه و نه ترسان. ﴿وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا فَنقُتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ
 نَعَلَّمْ قَتَالَ لَا تَجْعَلُنَا﴾ تا دوپوهو كانيش بناسى، پتيان و ترا: نيوه يش ورن له پتى خداو غه زا
 بگه ن يا بينه هيزى بهرگرى، وتيان: نه گهر بمانزاناييه تووشى شه پ ده بن، نهوا شوپنتان ده كه وتين
 له كه لتان ده بووين. واته: نهه قسه ي عه بدوللاى كوپى نوبه يى و هاوه له كانى بوو كه له پنگا گه پانه وه
 هه ندى له موسولمانانيش شوپنتان كه وتنو له كه ليان گه پانه وه. كه نهوان بگه پنه وه و شه نه كه ن و
 يارمه تيان نه دن. بويه خوداى گه وړه نه فرمويټ: ﴿أَوْ ادْفَعُوا﴾ يان بينه هيزى بهرگرى.
 نيينوعه بباس و عيكرمه و سه عيډى كوپى جوبه يرو زه حاك و نه بوسالحو حه سن و سووډى وتيان: واته:
 بينه هوى زياد كردنى ژماره ي موسولمانان. حه سه لى كوپى سالحو وتى: يارمه تيان بدنه به دوعا بق
 كردن، هه ندى تر وتيان: بينه پشتيويانان. بيانويان نه وه بوو كه ده يان وت: وهك خوداى گه وړه
 نه فرمويټ: ﴿لَوْ نَعَلَّمْ قَتَالَ لَا تَجْعَلُنَا﴾ نه گهر بمان زاناييه تووشى شه پ ده بن شوپنتان ده كه وتين،
 به لام وادياره تووشى شه پ نابن. خوداى گه وړه يش نه فرمويټ: ﴿هُمْ لِلْكَافِرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ
 لِلْإِيمَانِ﴾ نهو پڙده له بيدى نزيكتر بوون تا له باوه پ به خدا. زانايان نهه نايه ته يان كردنه به لكه
 له سر نه وه كه مرقه پڙگار ده يكوپى، كاتو پڙى وا هه يه له دوور له خراپه وه نزيكه و كاتى وايش
 هه يه له خودا و له بهراره نزيكتره وهك نه فرمويټ: ﴿هُمْ لِلْكَافِرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ﴾
 پاشان خوداى گه وړه نه فرمويټ: ﴿يَقُولُونَ يَا فَوْهَهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ نهو شتانه ي كه به دم
 ده يلين، نهو نيه كه پازه و له دلياندايه واته: نهوانه قسه يه ده لئين كه له دلياندا بهر ايان پتى نيه و به
 راستى نازانن، له و قسانه ي كه ده يلين: ﴿لَوْ نَعَلَّمْ قَتَالَ لَا تَجْعَلُنَا﴾ نه گهر بمانزاناييه تووشى شه پ
 ده بن له كه لتان ده هاتين. نه مانه زځر چاك ده يانزانى كه له شكرىكى دوژمن له ولاتيكى دووره وه
 هاتوون و زځر داخ له دلن به هوى نهو كوسه ي كه به سه رياندا هاتوه له جهنگى به دراو چه ندين
 نه وه ندى موسولمانه كان ده بن. كه بيگومانه تووشى شه پ ده بن. هر بويه خوداى گه وړه نه فرمويټ:
 ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ﴾ خودا له وهى ده يشارنه وه ناگادارتره. وه ده فرمويټ: ﴿الَّذِينَ قَالُوا لَا خَافَتُ
 وَقَعْدُوا لَوْ أَطَاعُوا مَا قُتِلُوا﴾ نهوانه ي كه خويان نه چوپوونه غه زا به هاوه لانتيان ده وت: نه گهر به

قسه یان بگردنایه نده کوژدان. واته: نه گهر به راویژی نئیمه یان بگردایه و دهرنه چونایه له گهل نه وانه دا نده کوژدان که کوژدان. خودای گه وره یش نه فره رمویت: ﴿قُلْ فَأَدْرَأُ عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ بلن: سا نه گهر پاست ده کهن، خو له مردن بپارینن. واته: نه گهر دهرنه چون که سبکی بپاراستایه له کوشتن و مردن. ده بو نئوه نه مردنایه، خو مردنیش ده بی هر پیتان بگات با له کوشکی قایمیشا بن، سا ده ی مردن له خوتان دور بخه نه وه نه گهر پاست ده کهن. مواهید وتی له جابیری کوپی عه بدوللاره نه م نایه ته له سر عه بدوللای کوپی نوبه یی کوپی سه لول هاته خواره وه.

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ ﴿٣١﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٢﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿٣٣﴾ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرَ عَظِيمٍ﴾ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ قَالُوا لَهُمْ الْإِنْسَانُ قَدْ جُمِعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ ﴿٣٥﴾ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ وَأَتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾ ﴿٣٦﴾ إِنَّمَا ذِكْرُ الشَّيْطَانِ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ. فَلَا تَخَافُوهُمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾ ﴿٣٧﴾ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ﴿٣٨﴾

پژوی شه هید

خودای گه وره باسی شه هید ده کات، نه گهر له ژبانی دنیا دا کوژدان گیانه کانیا ن زیندوه پژوی نه درین له پژوی قیامه تدا موسلیم پیاوایه تی کردوه له سه حیه که یدا له مه سروق وه وتی: (پرسیارمان له عه بدوللای کوپی مه سعود کرد دهریاره ی نه م نایه ته: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ نه و که سانه ی له پئی خوا دا کوژدان هه رگیز نابی به مردیان هه ژمار بکه ن، هه زیندوون و خودا پژویان ده داتی. نه ویش وتی: نئمه پرسیارمان له پیغه مبه ر (ﷺ) کرد، نه ویش فره رموی: (گیانیان و له ناو سکی بالنده یه کی سه وزدا، خاوه نی چه ند چرایه کی هه لواسراوه به عه رشه وه له به هشتا چه ند بیانه وی و بۆ هه ر کوئی بیانه وی ده گه پین، پاشان دینه وه بۆ لای نه و چرایانه، په روه ردگاریان ته ماشه یه کیان ده کاتو نه فره رمویت: نایا چه ز له چی ده کهن؟ ده لئین: چه ز به چی بکه ین له کاتیکا نئمه به ئاره زوی خومان بۆ کوئی بمانه وی له به هشتا ده گه پین؟ تا سی جار

نہ میان پی نہ فرمویت، کاتی دہ بینن وازیان لی ناهینری تا داوای شتی نہ کن، دہ لئین: پەرور دگار،
دوات لئیدہ کین کہ جاریکی تر گیانمان بگہ پتہ وہ بقی لاشہ مان تا جاریکی تر لہ پیناوی تۆدا بکوژدین
کاتی دہ بینن ہیج داوایہ کیان نیہ وازیان لی دہ مینریت^۱، ثم فرمودہ یہ ہم شتوہ یہ پیوایت کراوہ
لہ نہ نہ سو و نہ بوسہ عیدہ وہ۔ نیمامی نہ حمہد پیوایتی کردوہ لہ نہ نہ سوہ کہ پیغہ مہری خودا
(ﷺ) فرمودیہ تی: (هیج گیانی نیہ کہ دہ مری، چاکہ یہ کی لہ لای خودا هہ بی پیی خوشی بگہ پتہ وہ
بقی دنیا جگہ لہ شہ مید۔ چونکہ شہ مید پیی خوشہ بگہ پتہ وہ تا جاریکی تر بکوژدی، کاتی کہ پیزی
شہ میدی دہ بینن) موسلیمش ثم فرمودی میناوه^۲ نیمامی نہ حمہد پیوایتی کردوہ لہ
نبینوعہ بباسوہ وتی: پیغہ مہری خودا (ﷺ) فرمودیہ تی: (کاتی کہ براکانتان نہ وہ یان ہہ سہ رہات
لہ شہ پی نو خودا خودای گہ ورہ گیانیانی خستہ ناو سنگی بالندہ ی سوزوہ کہ ہہ سہر پیوایہ کانی
بہ ہہ شتوہ دین و دہ چن وہ لہ بہ رویومی باخی بہ ہہ شت دہ خقن و لہ چہ ند چرایہ کی بہ نالتون
دروستکراوی ہہر سیبہری عہر شدا دہ حہ سیئہ وہ، کاتی کہ دہ بینن خوشی و تامی نہ و خوار دہ ی کہ
دیخن و دہ یقنہ نہ لہ گہ ل نہ و سہر نہ نجام و پاشہ پۆژہ چاکہ یاندا، دہ لئین: خۆزگہ براکاشان دہ یان زانی
کہ خودای گہ ورہ چی بقی نامادہ کردوین و چ پیزیکی لی گرتووین، بقی نہ وہ ی وازیان لہ جیہاد و
تیکوشانہ کانیان نہ مینایہ لہ پیگی خودا و ہہر گیز پشتیان لہ جہ نگ نہ کردایہ، خودای گہ ورہ ش
فرمودی: من نہ می نیوہ یان پی پادہ گہ یہ نم، بویہ خودای گہ ورہ ثم نایہ تی نہ ناردہ خوارہ وہ:
﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾^۳ قہ تادہ و پە بیعو و زوحاکیش
وتیان: ثم نایہ تہ لہ سہر شہ میدہ کانی نو خودا ہاتہ خوارہ وہ^۴ نہ بوبہ کری کوپی مہردوہ وہ یی (مردویہ)
پیوایتی کردوہ لہ جابیری کوپی عہدوللّوہ وتی: پیغہ مہری خودا (ﷺ) پۆژی سہیری کردم و
فرمودی: (نہ ی جابیر چہ دہت بینم خہ مگینی؟) وتی: وتی: نہ ی پیغہ مہری خودا (ﷺ) باوکم
شہ مید بوہ و قہ رزو مال و مندالتیکی بہ جیہ پتشتوہ وتی: پیغہ مہر (ﷺ) فرمودی: (نایا ہہ والت بدہ می
کہ خودا ہہر گیز قسہ ی لہ گہ ل کہ سا نہ کردوہ لہ پشتی پەردوہ نہ بی (وراء الحجاب) کہ چی پوہو پوہو
قسہ ی لہ گہ ل باوکت کردوہ)، (خوای گہ ورہ فرمودیہ تی: داوا بگہ تا پیٹ ببہ خشم وتی: داوات لی
دہ کم کہ بگہ پیمہ وہ بقی دنیا لہ پیی تۆدا جاریکی تر بکوژدیم۔ پەرور دگاری مہ زینش نہ فرمویت:
بیگومان من لہ پیٹشا برپارم داوہ: کہ جاریکی تر ناگہ پتہ وہ بقی۔ وتی: نہ ی پەرورندہ سا ناگاداری

^۱ مسلم (۱۵۰۲/۳).^۲ احمد (۱۲۶/۳)، مسلم (۱۸۷۷).^۳ احمد (۲۶۵/۱)، فرمودہ یہ کی حہ سہ نہ.^۴ الطبري (۲۸۹/۷-۲۹۰).

نه وانهی له دواموه دين بکه خدای گوره هم نایه تهی ناردۀ خواره وه: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا﴾^۱ نه وانهی وا له پئی خوادا کوژدوان هرگیز نابی به مردویان بزائن. نیمامی نه حمده پړواپه تی کردووه له ټیبنوعه بیاسه وه (په زای خویان لی بیت) وتی: پیغه مبه ری خودا فرموویه تی: (شهیدان له سره که ناری پووباریکن له دره گای به هشتا له گومه زیه کی سه وزدا، بزئیویان له به هشته وه بق دی ئیواران و به یانینان) ته نیا نه حمده خوی هیتاویه تی.^۲ ټیبنوجهریریش هیتاویه تی^۳ هم فرموده سنده دکانی باشن. وه که نه وهی شهید چند به شیکن: هه یانه گیانه کانینان به ناو به هشتا دیت و ده چی. هه شیان له سره که ناری نه و پویارن له دره گای به هشتا. هه لیش ده گری هاتوچوکه یان هتا سر نه و پویاره بی و له وی کړ بینه وه. له وی پژی که یان پی بدریت و له وی هاتوچو بکن. والله أعلم. له موسندهی نیمامی نه حمده فرموده په کمان پړواپه تی کردووه که مژده په بق هه موو موسولمانی که گیانه که ی وا له به هشتا و گیانه که ی له ناو به هشتا دیت و ده پوات و له به ربوبومه که ی ده خوات، هرچی به خته وه ری خوشیه ده بیینی، نه وهی خودا بقی ناماده کردووه به چاری خوی ده بیینی له پژی لی نان، که فرموده که سنده دیکي چاک و گوره ی هه یه. سیان له چوار پیته واکه هه وپان له سره ی، نیمامی نه حمده پړواپه تی کردووه له موحه مدهی کوپی ئیدریسی شافیهی وه له مالیکی کوپی نه ته سی نه سبه هیوه (په زای خوی لی بیت) له زهریه وه له عه بدپوه حماني کوپی که عبی کوپی مالیکه وه له باوکیه وه (په زای خوی لی بیت) وتی: پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرمووی: (گیانی خاوه ن باوه پ بالنده یه که به دره ختی به هشته وه هه لواسراوه هتا ده گه پیتسه وه بق لاشه که ی نه و پژی که زیندوی ده کاته وه)^۴ وه له م فرموده یه نا: (بیگومان گیانی خاوه ن باوه پ له شیوه ی بالنده یه کایه له ناو به هشتا) به لام گیانی شهیدان وه که له پیته وه باس کرا له سکی بالنده یه کی سه وزدایه خوی به تاره زوی خوی ده فریت، داوا له خدای خاوه ن منه ده که ین که پاره وستاومان بکات له سره باوه پ. پاشان خدای گوره نه فرمویت: ﴿فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾^۵ دلایان خوشه به و چاکیه که خودا دهریاره ی کردوون، شادن به وه ش که نه وانه ی وا نه گیشتونه نه مانو به چی ماون هیچ ترسیکیان له سره نابی و هیچ خه میکیان له بهر نابی. واته: نه و شهیدانه ی که له پئی خودا کوژدوان له لای خودا

^۱ دلائل النبوة للبيهقي (۲/۲۹۹).^۲ أحمد (۱/۲۶۶)، فرموده یه کی باشه (جید).^۳ الطبري (۷/۳۸۷).^۴ أحمد (۲/۲۵۵)، سه جیه.

زیندوں و دلخوشن بهو بههری که خودا پئی داون و مژده‌دیش نه‌دهن بهو برانه‌یان که دوی نه‌وان شه‌مید دهن له پئی خواداو نه‌مان پیشیان که‌وتون. که هیچ ترسیکیان نابی و خه‌م ناخون به‌وهی که تووشیان دئی و خه‌میش ناخون بئ نه‌وهی که به‌جئیان می‌شته له دوی خویان (داوی به‌ه‌شت له خودا ده‌که‌ین) له هر دو سه‌حیه‌که‌دا هاتوه له نه‌سه‌وه (په‌زای خوی لی بیت) له به‌سه‌رهاتی بیری مه‌عونه‌دا نه‌و هفتا که‌سه‌ی له نه‌نسا‌ریه‌کان که کوژان له به‌ره‌به‌یانیکا، پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) قونوتی خویند له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی که کوشتنیان دوعای لی ده‌کردن و به‌ر نه‌فرینی (له‌عنه‌تی) ده‌خستن. نه‌نه‌س وتی: قورئانیش له‌سه‌ریان هاته خواره‌وه و پاشان نه‌و نایه‌ته نه‌سخ به‌وه. (که که‌س و کاره‌کانمان له نئوه ناگادار بکه‌نه‌وه، که نئمه‌گه‌یشتینه خزمه‌ت په‌روه‌ردگارمان لی‌مان پازی به‌وه و پازیشی کردوین) ۱، پاشان خودای گه‌وره نه‌فرمویت: ﴿يَسْتَبِشِرُونَ بِعَمَلٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ دلیان خوقشه به‌نیعمه‌تی خوداو به‌و زیاده به‌شانه‌ی پییان دراوه، به‌وه‌ش که خودا پاداشتی باوه‌پداران و ناکات. موحه‌مه‌دی کوپی نیسحاق وتی: دلخوشیان ده‌رده‌بیری که‌یف خوقش بوون به‌و شتانه‌ی به‌چاوی خویان ده‌یاندی که به‌لئنیان پی‌درا بوو له‌و پاداشته زقده‌ی که پییان درا. عه‌بدوره‌حمانی کوپی زه‌یدی کوپی نه‌سلم وتی: نه‌م نایه‌ته گشت خاوه‌ن باوه‌پانی کز کردبته‌وه، چ شه‌میدان و چ غه‌یره‌ز شه‌میدان. زقده‌کم خودای گه‌وره باسی رشیزی پیغه‌مبه‌رانی کردبئی و پاداشتی کردبن، مه‌گین پاشان باسی پاداشتی خاوه‌ن باوه‌پانیشی به‌دوایدا می‌ناوه.

باسی شه‌زای (حمراء الاسد) و پیزی نه‌وانه‌ی ناماده‌ی بوون

خودای گه‌وره نه‌فرمویت: ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرَ عَظِيمٍ﴾ نه‌و که‌سانه‌ی که له پاش بریندار بوونیش فرمانی خواو پیغه‌مبه‌ریان به‌جئ می‌نا بئ نه‌وانیانه واکاری چاکیان کردو له خوا ترسان، پاداشتیکی گه‌وره هه‌یه. نه‌مه له پژی (حمراء الاسد) دا بوو، کاتی که بت په‌رسته‌کان نه‌و ده‌سته‌یان له موسولمانه‌کان وه‌شاند، که ده‌گه‌پانه‌وه بئ ولاتی خویان، له پنگا که ده‌رشوشتن په‌شیمان بوون که نه‌یاند به‌سه‌ر مه‌دینه‌داو به‌ته‌واوی موسولمانه‌کان له‌ناویره‌ن. کاتی که نه‌و هه‌واله‌گه‌یشت پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) موسولمانانی ناماده کرد بئ پزشتن به‌دواياند بئ ترساندنیان و تییان بکه‌یه‌نی که موسولمانان هر به‌می‌زو توانان، پنگای به‌هیچ که‌سی نه‌دا له‌گه‌لی به‌وا جگه له‌وانه‌ی که ناماده‌ی شه‌پی نوحود بوون بی‌جگه له جابیری کوپی عه‌بدوللا (په‌زای خوی لی بیت) وه‌که له‌مه‌ویه‌دوا باسی ده‌که‌ین. خاوه‌ن باوه‌پانی به‌و هه‌موو برینداری و

لیٰ شهید بونه بانگ کرد بقرآن پایی خود او پیغمبره که ی (ﷺ) نبینونه بی حاتم پیوایه تی کردوه له عیگره موه، وتی: کاتی که بت پرستان کان له نوحود گه پانه وه وتیان: نه موحه ممدتان کوشت و نه کیژده کانیشان له گه ل خوتان مینا، چ کاریکی خرابتان کرد. بگ پینه وه، پیغمبری خودا که نه مه ی بیست موسولمانه کانی ناماده کردو پوشت به شویناندا هتا گیشته (حمراء الاسد) یان (بئر ابي عینة) بت پرستان وتیان: وا چاکه بزیان بگ پینه وه. له و کاته دا پیغمبره گه پایه وه بزیان، نه م گه پانه وه به به غه زایه ک داده نریت. خودای گه وره نه م نایه تی نارد خواره وه: ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا اَجْرٌ عَظِيمٌ﴾^۱ بوخاری پیوایه تی کردوه له عانی شه وه (په زای خوی لی بیت) و تم به عوروه: نه ی برزای خوم باوکت به کیکی بو له وانه: زویه یرو نه بویه کر (په زای خویان لی بیت) کاتی تووشی نه وه بوو که تووشی هات له پوژی نوحوداو بت پرستان لپی دور و کره و تنه وه، ترسان جاریکی تر بگ پینه وه فه رمویی: (کس ده گه پینه وه و بجی به دویاندا؟) هفتا که س خوی ناماده کرد، نه بویه کر زویه یریان تیا بوو (په زای خویان لی بیت) بوخاری به م شیوه خوی پیوایه تی کردوه^۲ خودای گه وره نه فه رمویت: ﴿الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ اِيْمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾^۳ نه و که سانه ی پتیان و تن: گه له کومه تان لی کر وه، ده بی ترستان لیان هه بی، باوه پیان به میتر بوو و وتیان: نیمه هر خودامان بی به سمانه، چاکترین پشت و په نامان ته نیا نه وه. واته: نه وانه ی که خه لکی ده پیان ترساندن به کوبونه وه ی دوژمن بزیان و ده پیان و تن: دوژمن میترکی زوی کور کورته وه بۆتان، هیچ ترسیان لی نه نیشته و وتیان: نیمه ته نها خودمان به سه و چاکترین پشت و په نایه بۆمان. ته نیا پشتیان به خوا به ست ﴿وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾^۴ بوخاری پیوایه تی کردوه له نبینوعه بیاسه وه ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾^۵ نبیرامیم (سه لامی خوی لی بیت) کاتی خستیان ناو ناگرو موحه ممد (ﷺ) وتی: کاتی وتیان خه لکی کوبونه ته وه بۆتان بۆ نه وه ی بتان ترسینن به لام به پویان زیاتر به میتر بوو، وتیان: ته نیا خودمان به سه و چاکترین پشت و په نایه بۆمان.^۶ نه بویه کری موده وه بی پیوایه تی کردوه له نه نه سی کوبی مالیکه وه له پیغمبری خوداو (ﷺ) که له پوژی نوحودا پیی و ترا، که خه لکی کوبونه ته وه بۆتان تا بیان ترسینن خودای گه وره نه م نایه تی نارد خواره وه. هر بویه

^۱ النسائي في الكبرى (۱۱۰۸۲)، فرموده به کی مورسه له، فرموده ی تر پشتیکری ده کات.

^۲ البخاري (۴۰۷۷).

^۳ فتح الباري (۷۷/۸).

خودای گوره نه فرمویت: ﴿فَانْقَلِبُوا بِعَمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضِّلْ لَمْ يَمَسَّ سَمٌ وَاتَّبِعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾ که پانه وه له گه ل چاکه ی خودادا (بی نه وه ی تووشی زیان بن) نه وانه شوینی په زامه ندی خودا که وتن هر خودایشه چاکه ی گوره ی بده سته. واته: پشتیان هر به خوا به ست، ته نیا خودایان بهس بوو که پشتیوانی لیکردن له فیل و فپی بت په رستان پاراستنی گه پانه وه بق مه دینه. به یه قی ریوایه تی کردوه له ثیبوعه بیاسه وه له م نایه تدها ﴿فَانْقَلِبُوا بِعَمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضِّلْ﴾ ده لیت: (النعمة) واته: تووشی هیچ نه هاتن ﴿وَفَضِّلْ﴾ کاروانیک به لایاندا پوشت له پوژده کانی مهوسیمما بوو (الموسم) پیغه مبه ری خودا کاروانه که ی کپی و قازانجیکی باشی تیا کردو ماله که ی دابه ش کرد له نیوان هاوه له کانی^۱ پاشان خودای گوره نه فرمویت: ﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ﴾ له راستیدا نه و شه یقانه وا (ده یوی ئیوه) له هاوده ستانی خوی بترسینی. واته: شه یقان ده یوی به دوسته کانی خوی ئیوه بترسینی، ده یوی و بزائن که دوژمنه که تان خاوهن میزو توانایه ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ ئیوه ترستان له وان نه بی. نه گهر خاوهن باوه پښ ده بی هر ته نیا له من بترسن. واته: کاتی شه یقان شتیکی خسته دلتان پشت و په ناتان هر من بی. منتان به سه و سرتان ده خه م به سه ر دوژمندا. وه ک خودای گوره نه فرمویت: ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْكَافِرِ عَبْدُهُ، وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ هه تا ده گاته ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾^۲ مه گهر هر خودا بهس نیه که ناگای له عه بدی خوی هه بی؟ تو به نه وانه ی غه پره ز خودان ده ترسینی. هه تا ده گاته، بلې: من هر خودام به سه و خو سپیران هر خویان به نه و ده سپیرن. وه نه فرمویت: ﴿فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾^۳ ده سا ئیوه بچه شه ی نه وانه ی دوستی شه یقان، فیلای شه یقان زه بچون و بی میزو پیوزه. وه نه فرمویت: ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْمُتَوَرِّثُونَ﴾^۴ نه وانه کومه لی شه یقان، باش بزائن که هر کومه لی شه یقان زیانبارن. وه نه فرمویت: ﴿كَتَبَ اللَّهُ

^۱ دلائل النبوة (۳/۲۱۸).^۲ الزمر (۳۶-۳۸).^۳ النساء (۷۶).^۴ المجادلة (۱۹).

لَا ظِلٌّ أَنَا وَرُسُلِي إِلَّا اللَّهُ قَوِيٌّ عَزِيزٌ^۱ خدا خدای برپایاری داوہ: بے گومانہ منو پیغمبرہ کا من
سہرہ کہ وین، خدا توانای بہدہستہ لاتہ. وہ نہ فرمویت: ﴿وَلَنَنْصُرَنَّكَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ﴾^۲ خدا بہ
ہانای نہوانہ دی کہ یارمہ تی خدا نہدہن. وہ نہ فرمویت: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَبِیَوْمِ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ۝۱﴾ یَوْمَ لَا يَفْعَلُ الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ^۳
بیگومان نیتہ پیغمبرہ رانمانو نہو کہ سانہی کہو پروایان ہینلوہ لہ زبانی شہم دنیاہو لو پڑہ شدہ
کہ شاید تہ کان راست دہبنہوہ یارمہ تی نہدہن. نہو پڑہ کہ ستہ مکاران پاکانہ یان سودیکیان پی
ناکہ یہ نیو گشتیان بہ نہ عطلت کران و خرابترین مالیان ہہ یہ.

﴿وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَصْرِفُوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَقًّا فِي الْآخِرَةِ
وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۳﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَشْرَوْا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَصْرِفُوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۴ وَلَا
يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا تُمَلِّ لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا تُمَلِّ لَهُمْ لِيُزَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝۵﴾ مَا كَانَ
اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَجْتَنِي مِنْ رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَاتَّبِعُوا اللَّهَ وَرُسُلَهُ وَإِن تَوَلَّوْا فَالْكُفْرُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝۶﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
يَبْخُلُونَ بِمَآ أَنٰهُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لِّمَن بَلَ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَاللَّهُ
مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ يٰمٰ تَعْمَلُوْنَ خَيْرٌ ۝۷﴾

دلدادہ وہیہ بؤ پیغمبرہ (ﷺ)

خودای گہورہ نہ فرمویت بہ پیغمبرہ کہی: ﴿وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ لہوانہ
نیگران مہ بہ کہ بہ پلہ لہ دئی دین تیدہ کوشن. واتہ: نہوہ لہ بہر نقد بہتہ نگہوہ ہوونی پیغمبرہ
(ﷺ) بق خہ نلکی، کہ نیگران ہوہ لہ ہولدانہ خوانہ ناسان بق دزایہ تی کردن و سہ پیچی کردن و
ناکڑکی خستہنہوہ. خودای گہورہ نہ فرمویت ہیچ دلگران مہ بہ لہوہ ﴿إِنَّهُمْ لَن يَصْرِفُوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ
اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَقًّا فِي الْآخِرَةِ﴾ نہوانہ ناتوانن ہیچ زبانیٹ لہ خوا بدہن خوا دہیوی کہ نہوانہ لہو
دنیا ہیچ بہ شیکیان نہبی. واتہ: خدا لہ کارزانہ بہ رانہ ریان دہیوی بہ ویست و دہستہ لاتی خدی ہیچ

^۱ المجادلة (۲۱).

^۲ الحج (۴۰).

^۳ غافر (۵۱-۵۲).

به شیکیان نه بی له پوئی قیامه ندا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ تووشی سزای دژوار ده بن. پاشان خودای گه وره
 له و باره یه وه نه فیه رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾
 نه و که سانه ی له باتی بهوا به خوا بی بهوایی مه لده بژین، هیچ زیان له خوا ناده و جه زره بی
 به ژانیان ده بی. پاشان خودای گه وره نه فیه رمویت: ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ تَمْلِكُمْ خَيْرٌ لِّأَنْفُسِهِمْ
 إِنَّمَا تَمْلِكُمْ لِيَزْدَادُوا إِسْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ با نه وانه ی خوانه ناسن وایر نه که نه وه، نه و مؤله تی
 ده یانده بی چاکه بزیان، هر بزیه مؤله تیان نه ده بی تا تاوانیان زودتر بی، نازاریکی شاپو به ریش
 به شیان ده بی. نه م نایه ته وه که نه و نایه ته وایه که خودای گه وره نه فیه رمویت: ﴿أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُسَبِّحُ
 بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنَ ۖ شَايِعُهُمْ فِي الْفِتْنَةِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ نایا نه وان پتیا وایه نیمه که به مال و کوپان
 یارمه تیان نه ده بن، هر بق نه ویه که: به له مانه له چاکه کردن له گه لیان؟ نه خیر نه مانه نازانن. وه
 نه م نایه تیش که نه فیه رمویت: ﴿فَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ تو من
 بیله بق نه وانه ی به م قورنانه بهوا ناکه ن که م که م بزیان شل ده که بن که هر خوشیان مهستی پی
 ناکه ن. وه که نه م نایه تیش که نه فیه رمویت: ﴿وَلَا تَعْجَبْ أَمْوَلُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي
 الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ داهات و مندالی زوریان به لاته وه گرنگ نه بی، خودا ده یه وی
 هر به مانه له دنیا جه زره به یان داو به بی دینی گیانیان ده رچی. پاشان خودای گه وره لیترده
 نه فیه رمویت: ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ تَمْلِكُمْ خَيْرٌ لِّأَنْفُسِهِمْ إِنَّمَا تَمْلِكُمْ لِيَزْدَادُوا إِسْمًا وَلَهُمْ
 عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ خودا هیچ کاتی له بارودوخیکا نه میشتقته وه مه گه ره به ره نه وای ناپاکان له پاکان
 مه لاویری وه ده بی هکاری دروس بکات و ناقیتان بکاته وه هتا دوسه کانی ده رکه وی و دوژمنه کانی
 شاپو به ری و خاوه ن باوه پی خوراکو دو بهوی له پی لاده ری تیا ده ریضات. مه به س پی پی پوئی
 نوحوده که خودا موسولمانانی پی تاقی کرده وه. بهوا و خوراکو و لیبرای گوپراه لیان ده رکه وی بق
 خودا و پیغه مبه رکه ی (ﷺ) نه وای دو بهوه کان شار دبیانه وه پی شاپو به ری، خه یانه و
 خورزینه وه و سه ریچیان له و پوژده ده رکه وی بق خودا و پیغه مبه رکه ی (ﷺ) هر بزیه خودای
 گه وره نه فیه رمویت: ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ تَمْلِكُمْ خَيْرٌ لِّأَنْفُسِهِمْ إِنَّمَا تَمْلِكُمْ لِيَزْدَادُوا إِسْمًا

المؤمنون (۵۵-۵۶).

القلم (۴۴).

التوبة (۸۵).

وَكُنْمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۱﴾ خدا هیچ کاتی له بارود بخنکدا (وا نثوه هه) نه میشتوتوه مه گره له بهر شه وهی ناپاکان له پاکان جیا بکاته وه. مواجهید وتی: له پوژی ئوحودا خودا ناپاکانی له پاکان هه لاویرا.

قه تاده وتی: به جیهادو کچ کردن له یه کتری جیا کردنه وه^۱ پاشان خودای گه وره نه فره رمویت: ﴿وَمَا

كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ﴾ خدا نثوه له نادیار ناگادار ناکات. واته: نثوه له شته نه پینه کانی خودا

ناگادر نین له ناو دروس کراوه کانی هه تا خاوهن باوه پو دوو پوتان بق جیا بکاته وه، به پووداو یکی ئاوا

نه بی که دهرده که وی و ناشکرا ده بی. پاشان نه فره رمویت: ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُجْتَبَىٰ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ به لام

خودا له ناو پیغه مبه ره کانی کتی بوئی هه لیده بوژی. وه که له ئایه تیکی تردا نه فره رمویت: ﴿عَلِمُ

الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿۵﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَيَمْنُ خَلْفَهُ

رَصَدًا﴾ له ته یاران ناگاداره و نه پیتی خوی بق که سی ناشکرا ناکات. مه گین بق پاسپارده به کی لپی پازی

بی، نه وسه له پیش و پاشیه وه پاسه وان به پی ده کات. پاشان نه فره رمویت: ﴿تَكَلَّمُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ ده بی

نثوه بپوتان به خواو پیغه مبه ره کانی بی. واته: گوپیایه لی خودا و پیغه مبه ره که ی بن و شوینی

به یامه که ی بکه ون ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا وَتَقَوَّا فَلَکُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ نه گره باوه پتان مینا و خوشتان پاراست،

پاداشتیکی یه کجار گه وره تان ده دریتی.

زهمی چروکی و هه ره شه له سه ری

خودای گه وره نه فره رمویت: ﴿وَلَا يَحْصِيَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لِّمَنْ بَلَّ هُوَ

شَرٌّ لِّمَنْ﴾ نه وانه ی چنژی ده که ن له و به شه ی خودا پییداون، خه یال نه که ن شه کاره بق نه وان

قازانجه، به لکو بق خویان خراپه. واته: با موقفی چروک وانه زانی کو کردنه وه ی سامان سوودی پی

ده گه ی نی، به لکو نه و سامانه زیانی هه یه بق دینی، وه له وانه شه هه ره له دنیا تووشی زیانی بکات.

پاشان خودای گه وره ناگاداری ده کات که تووشی چی ده بی به هوی نه و سامانه وه له پوژی قیامه تداو

نه فره رمویت: ﴿سَيُطَوَّقُونَ مَا يَحْمِلُونَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ پوژی قیامه ت ده بیته ته وق له ملیاندا یه. بوخاری

پویایه تی کردوه له نه بوهوره بیره وه وتی: پیغه مبه ری خودا ﴿سَيُطَوَّقُونَ﴾ (که سی خوا مالی پی

ببه خشی و زه کاتی لی دهرنه کات، خودای گه وره له پوژی نه و ماله ده کاته هه ژدیایه کی سه ره پوتاه

^۱ الطبري (۷/۴۲۴).

^۲ الطبري (۷/۲۲۴).

^۳ الجن (۲۶-۲۷).

(لہر زری ژارہ کی) دو کہلبی ھہ یق پیوہ دان، یان دو شاخی ھہ یه دھیا لینی له گردنی و پیوہی دہ دات، پاشان کہ لاهه کانی ده گرت دہ لنین من نو مالہی تو م من گه نجینه کی تو م پاشان نه م نایه تهی خوینده وه: ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ﴾ تا کورتای نایه ته که^۱ ته نیا بوخاری نه م فرموده ی هیناوه، موسلیمی له گه لایه، به م شیوه یه. ئیبنو حبانیش هیناویه تی^۲ نیمامی نه حمده ریوایه تی کردوه له عه بدوللاه له پیغه مبه روه (ﷺ) فرموده تی: (هیچ عه بدی نیه که زه کاتی مالی نه دات، مه گین مه ژدیهایه کی سه ر پووتاوه شوینی ده که وی، نه وه ده سستی پا ده کات و نه ویش هر شوینی ده که وی و پیی ده لی من گه نجینه کی تو م) پاشان عه بدوللا بق پاستی و پشتگیری نه م فرموده یه نه م نایه تهی خوینده وه: ﴿سَيَطُوفُونَ مَا بِحُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾^۳ هر به م شیوه یه تیرمیزی و نه سائی و ئیبنو ماجه ریوایه تیان کردوه^۴ پاشان تیرمیزی وتی: فرموده یه کی هه سه نی سه حیه. پاشان خودای گوره نه فرمودیت: ﴿وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ با بزائن له (ناسمانان و زمین هر بق خودا ده مینیتته وه. وه هه مو شتی له کورتایا ده که پیته وه بق لای خودا. که وایه له و سامانه تان پیش خوتان بخن که سودتان پیده که یه نی له پوژی قیامه تدا ﴿وَاللَّهُ مَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ﴾ خودا له هر کارئ ده یکن ناگاداره و نه وه ی له ناو دلتان دایه ده بزانی. ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَوَّيرٌ وَنَحْنُ أَهْنَاءٌ سَتَكْنُتُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ دُورُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾^(۷۱) ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ آيَاتِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿۷۲﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهْدُ إِتِنَا إِلَّا تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ يَأْتِينَا بَعْرَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِ الْإِبْنَتِ وَالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۷۳﴾ إِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءَكَ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿۷۴﴾

^۱ فتح الباری (۷۸/۸).

^۲ ابن حبان (۱۰۷/۵)، سه حیه.

^۳ احمد (۳۷۷/۱)، فرموده یه کی سه حیه.

^۴ تحفة الاحوذی (۳۹۲/۸)، النسائی فی الکبری (۳۱۷/۶)، ابن ماجه (۵۶۸/۲)، سه حیه.

هدهدهی خودا له بت په رستان

سه عیدی کوږی جوویر وتی له نینوعه بیاسه وه وتی: کاتې هم نایه ته هاته خواره وه که خودای
 گوره نه فهرمویت: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً﴾ کی مالی خزی
 به دهسته قهرز نه دا به خوا، هه تا نه ویش چند نه وه ندهی بداته وه؟ جووله که کان وتیان: نهی
 موحه ممد (ﷺ) په روه دگارت هه ژاری پووی تیکردوه داوای قهرز له عبهده کانی دهکات؟ خودای
 گوره هم نایه ته ی نارد خواره وه: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ خودا
 وتی نه وانه ی بیست که ده یانوت: خودا هه ژاره و نئیمه ده وله مه ندین. نینوعه رده وه یی پویایه تی
 کردوه له نینوعه بی حاته مه وه. پاشان نه فهرمویت: ﴿سَتَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأُنْبِيَاءَ وَغَيْرِ
 حَقٍّ﴾ را نئیمه نه و گفته یان به ناهق کوشتنی پیغه مبه رانیان بق تو مار ده که یی. نه مه هه رده شه یه کی
 زگر تونده لئیان که ده لئین خودا هه ژاره و نه ودهش کردارو مامه له یانه له که ن پیغه مبه رانداو ده یان کوژن
 خودای گوره به و زوانه سزای سهخت و گران یان نه دات هه بویه نه فهرمویت: ﴿وَنَقُولُ ذُرُّوا عَذَابَ
 الْحَرِيقِ﴾ ﴿١٨١﴾ ذلک بما قدمت آيديکم وأن الله ليس بظلام للعبيد ده لئین: سا بچینن ده ردی به
 ناگر سووتان. چونکه نئوه نه و جرړه کارانه تان ده کرد، خودا هه رگیز غه در له عبهدی خزی ناکات.
 نه مه یان بق سه رزه نشت و سوکایه تی پیکردن و که م سه یر کردن پیده وتری. وه خودای گوره
 نه فهرمویت: ﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلاَّ نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بَقَرَانٍ تَأْكُلُ
 الْأَنْبَاءَ﴾ نه وانه وتیان: له خوداوه پیمان سپیراوه که باوه په هیچ پیغه مبه ریک نه که یی. مه گین
 نه وه ی به حیوانیکی قوریانیه و بیته لامان، ناگر بیخوا. خودای گوره دیسان لپرده دا نه وانه به درق
 ده خاته وه که وتویانه خودا به لئینی پیداون له کتبه که یاندا بهوا به هیچ پیغه مبه ری نه که ن هه تا یه کیک
 له موعجیزه کان نه وه نه بی که که سی له نوممه ته که ی قوریانیه که نه کات و لئی وه رگریی و ناگریک له
 ناسمانه وه بیته خواره وه بیخوات. نینوعه بیاس و هه سه ن و که سانی تریش وتویانه. خودای گوره
 نه فهرمویت: ﴿قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِ يَالِئِنَّتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ﴾ بلی: نایا بچی پیغه مبه ره کانی پیش من چند نیشانه ی ناشکرایان بق هیناون و نه وه ی
 نئوه نیستاش داوای ده کن کردیان که چی نئوه کوشتتان نه که ر نئوه راست ده که ن؟ واته: بچی
 بهواتان پی نه کردن و دزایه تیتان ده کردن و ده تان کوشتن نه که ر نئوه راست ده که ن شوینی پیغه مبه ران

دههكون و له هق لانادهن؟ پاشان خوداي گه وړه دلخوشي پيغه مېر (ﷺ) نه داته وه و نه فرمويټ:

﴿إِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ﴾ هه روډك بېوا به

تو ناكه، له پيغه مېراني پيش توش حاشايان كړد. هه چنده به به لگي ناشكراو نووسراوي نډرو

كتيبي پوونكه روه وه هاتنه لاتان. واته: بېوا نه مينياني نه وانه هيچ دلكرانت نه كات توش چاو له و

پيغه مېراني پيش خوت بكه كه نه وه موو نيشانان يان بې هات هه بېوايان پيغه كړدن ﴿وَالزُّبُرِ﴾ نه م

هه موو نامان يان له ناسمانه وه ﴿وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ﴾ له گال نه و كتيبي پوونكه روه وانه دا بې هات هه

بېوايان پي نه كړدن.

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ الْكَافِرِ وَأُدْخِلَ

الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَسْتُمْ بِلَاوِي فِي أَمْوَالِكُمْ

وَأَنْفُسِكُمْ وَلَسْتُمْ بِمِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَى

كَثِيرًا وَإِنْ تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْهِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

هه موو كه سي تامي مردن ده چيږي

خوداي گه وړه هه واليكي سه رانسري بلاو ده كاته وه هه موو گياني له بونه وړدا ده گريته وه كه

ده بي هه موو گياني تامي مردن بچيږي و نه فرمويټ: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ هه موو كه سيك تامي

مردن ده چيږيټ. ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿١٨٦﴾ وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ هه كه سي ږيني له سه ر

زه مينه ناميني. هه خوداي خاوه ن شكوي به ږنو به ږيږت ده مينې. هه خوداي خوي زينده و نامري.

جنوكه و مړي هه موو ده مرن. فريشته كان و هه لكراني عرشيش هه ده مرن. هه خوداي تاك و ته نيا

ده مينې ته وه نامري هه بوه و هه ده مينې، نه م نايته پرسه و سه رخوشي كړنه له هه موو خه لك،

چونكه هيچ كه سي له سه ر پوي زه مين ناميني هه ده بي بعريټ. به پي نه و ماوه يه كه بوي دوايي

ديت و ته واو ده بي و نه و تنوكه ناوه ي كه بپياري داوه كه ته واو بي له پشني ناده ما. كه سي ناميني و

ږيږي قيمه ت ديت. هه موو دروس كراوه كان پاداشتي چاكو و خراپي خويان و رده گرن چ نډ چ كه م

بچوك يا گه وړه، هيچ كه س به نه ندازه ي مسقاله زه په يه ك ناهه قى لي ناكري. هه بويي خوداي گه وړه

نه فرمويټ: ﴿وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ ږيږي قيامه ت هه قى خوتان ده نينه مشه.

744

خاوون باوهر تاقی دمکریته وه و قسه ی ناخوشیش له دوزمنه وه ده بیسن

خودای گه وده نه فرمویت: ﴿لَتَبْلُوَنَّكُمْ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾ نیتوه له گیان و دارایتانا تووشی تاقیکردنه وه ده بن. وه که له نایه تیکی تردا خودای گه وده نه فرمویت: ﴿وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ بِشئٍ مِنْ الْفَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالشَّرَّاتِ﴾ دیاره نیتوه جاروباری به هندی که له ترسو برسی بوون له ناوچوون و که م بونه وه ی مالی دنیا و بریویمتان تاقیتان ده که یته وه. واته: هه رده بی خاوون باوهر به هندی له مال و گیان و مندال و که سو کاری تاقی بکریته وه، وه خاوون باوهر به پنی بهواکه ی تاقی ده کریته وه، نه گهر نایبی به هیزتر بوو تاقیکردنه وه که ی توندو به هیزتره ﴿وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيراً﴾ له وانیه نه هلی کتیب و نه و که سانه ی شهریک بئ خودا داده نین زور قسه ی ناخوش ده بیسن و نازاری زوریشان نه ده بن. کاتی که خاوون باوهر کان گه یشتنه مه دینه له پیش جهنگی به درا خودای گه وده دلخوشیان نه داته وه له سه ره و نیش و نازاری تووشیان هات له دهستی نه هلی کتیب و بت پرستان کان، فرمانی پیدان که دل فراوان و خوراکو لیورده بن هه تا خودا ده رویه گیان لی ده کاته وه نه فرمویت: ﴿وَإِنْ تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ جا نه گهر خوراکر بن و له ناپه و خق بیاریزن، کاری جوامیرانه ده که ن. بوخاری پیوایه تی کردوه له نوسامه ی کوپی زهیده وه که پیغه مبهری خودا (ﷺ) سواری گویدریژی بوو پارچه به قیفه ی فده کی له سه ره پشتی گویدریژه که بوو. نوسامه ییش له دوایه وه بوو، سه ردانی سه عدی کوپی عوباده ی ده کرد له به نی حاسی کوپی خه زره ج، له پیش پروداوی به درا. وتی: له وکاته دا تیپه ری به لای مه جلیسه کدا عه بدوللای کوپی نوبه یی کوپی سه لولیان له ناودا بوو، له پیش نه وده که عه بدوللای کوپی نوبه یی موسولمان بی، نه و مه جلیسه به تیکه لای موسولمان و بت پرست و جووله که ی تیدا بوو. عه بدوللای کوپی نوبه ییش له وئ بوو، کاتی که تززی و لاغه کان هات به سه ریاند، عه بدوللای کوپی نوبه یی به پزشاکه که ی لوت خزی داپوشی و تی: بچی نه دهن به سه رماند، پیغه مبهری خودا (ﷺ) سلوی لی کردن و پاشان وه ستاو دابه زی و بانگی کردن بئ لای خودای گه وده و قورنانی بئ خویندن. عه بدوللای کوپی نوبه یی وتی: نه ی پیاهو که: بیگومان قسه به کی چاک ده که ی نه گهر قسه کانت مه قه. لیترده نازارمان مه ده پیی. بگه پیره وه بئ شوینی خوت و هه رکه سی هات بئ لات قسه ی بئ بکه، عه بدوللای کوپی په واحة (په زای خوی لی بیت) وتی: به لی: نه ی پیغه مبهری خودا مه جلیسه کانی پی پر خیر بکه. نیتوه وه مان پی خوشه، موسولمانه کان و

جوله که و بت په رسته کان مه لسانه وه خه ریک بوو په لاماری په کتری بدن، به رده وام پیغه مبهیر (ﷺ) دای ده مرکانه وه مه تا بیده نگ بوون. پاشان پیغه مبهیر (ﷺ) سواری ولاغه که ی بوو که پته پئی مه تا چووه لای سه عدی کوپی عوباده، پیغه مبهیری خودا (ﷺ) پیی وت: (نه ی سه عدا نایا گویت له نه بو حیوان نه بوو چی وت؟) مه به سستی عه بدوللای کوپی ثوبه یی بوو. ناواو ناوا ی وت. سه عدا وتی: نه ی پیغه مبهیری خودا (ﷺ) لیتی بیوره و چاوپویشی لی بکه، سویند به و خودایه که نه و کتیبه ی بۆ ناردویت و به مه قیش بۆی په وانه کردوی. به پراستی خه لکی نه م شاره (واته مه دینه) خه ریک بوون بیکه نه سه ریکی خزایان، کاتی که خودا نه به یشت به وه ی به وه ی که خودا به توی به خشی. هه سودی به وه ده بات. نه وه وای لیکرد که چاوت پیی که وت، پیغه مبهیری خودا لیتی بووا، پیغه مبهیری خودا (ﷺ) هاوه له کانی، چاوپویشیان ده کردو ده بوران له بت په رستان و نه ملی کتیب، وه که خودای گه وره فه رمانی پیدابوون، خه پراگر بوون به رانبر نا زاریان خودای گه وره نه فه رمویت: ﴿وَلَسَّمُ مِنْ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَبِيرًا﴾ و له نایه تیکی تردا نه فه رمویت: ﴿وَذَكِّرْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُّوْكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُنَّا رَحِيمًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْتُوا وَأَصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾^۱ ندر که س له خاوه ن کتیبان (چونکه نیرهی پی ده بن) هه ز ده که ن له پاش باوه په یماننانان په شیماننان بکه نه وه، نئوه چاویان لی بیوشن و له هه له کانیان ببوون، تا فه رمانی خودا ده گات. پیغه مبهیری خودا (ﷺ) کاری به و لیبوردنه کرد که خوا فه رمانی پیدابوو، مه تا خودا ئیزنی دا بۆیان. کاتی که غه زای به در ده سستی پیکرد، که خودای گه وره به و غه زایه سه رانی خاوه ناسی قوره یش پی له ناو برد، عه بدوللای کوپی ثوبه یی کوپی سه لول و خاوه ناس و بت په رسته کان وتیان: نه مه کاریکه و هاوه و چار نیه. په یماننان دا به پیغه مبهیر (ﷺ) له سه ر ئیسلامه تی و موسولمان بوون^۲ هه ره سی هه لسا به که یاندنی هه ق و فه رمانی دا به چاکه و به رگری کرد له خراپه ده بی تووشی بازار ببی. هیچ ده رمانیکشی نیه جکه له خه پراگری له بهر په زای خودا و هانا بردن به خودا و گه رانه وه بۆ لای خودای گه وره.

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكُونُ لَهُمْ قَبْضُوهُ وَرَأَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا قَلِيلًا فِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ﴾ (۱۳۷) لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا

^۱ البقرة (۱۰۹).^۲ البخاري (۴۵۶۶)، مسلم (۱۷۹۸).

فَلَا تَحْسَبَنَّكُمْ بِمَعَاذَرَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾

زمنی نه هلی کتیب له سر په یمان شکینی و شاردنه وی هه ق

خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَرِإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْرُونَ﴾ نه و سا خودا به لیتی له و که سانه و هرگرت که کتیبیان بۆ هاتوه، به هر دمی راگه یزنو نه یشارنه وه، که چی نه وان له په یمان پاشگهز بونه وه و به نرخیکی که میان فرقشت، نای که سه ودایه خرابیان کرد. نه مه سه رزه نشست و هه په شه یه که له لایه ن خوداوه له نه هلی کتیب، نه وانه ی که خودا په یمانی لی و هرگرتن له سر زمانی پیغه مبه ران (سه لای خویان لی بیت) که بهوا به موحه ممد (ﷺ) بینن و خه لکی له باس و خواسی ناگادار بکن. هه تا خویان ناماده بکن بۆ نه و په یمای که ده بیینی و کاتی که هات شوینی که ون، که چی نه وان نه و یمان شاردنه وه و نه و به لینه ی دایوان که خیری دنیا و قیامه تی تیدا بوو به نرخیکی زدر که می دنیا فرقشتیان. به راستی مامه له یه کی زدر خراب و په یمانیکی ناله بار بوو دایان، نه مه ناگاداری و ترساندنیکه بۆ نه و زانیانه ی پنگ و پچه ی نه مانه ده گرنه بهر، نه کا نه و ی نه وانه تووشیان بووه نه مانیش تووشیان بیت. که واته پتویسته له سر زانیان هر چی توانایان هیه بیخه نه کار بۆ زانیاری به سوود که نیشانه ی ناکار چاکیه و هیچی لی نه شاردنه وه له م فرموده یه دا که له زدر پنگاوه پویایت کراوه له پیغه مبه روه (ﷺ) که فرمویه تی: (هر که سی پرسیاری لی بکری له زانستی و بیشاریتته وه، له غو ده کری له بۆزی قیامه تدا به له غاوی له ناگی) نه م فرموده فرموده یه کی حه سه نه.

زم کردنی نه هلی کتیب له سر فیلبازی و دلخوشتیان به کاری که نه یمان کردوه و سوپاس بکری

خودای گوره نه فرمویت: ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُجِبُونَ أَنَّ يَحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا﴾ هر گیز و مزانه نه وانه دلخوش ده کن به کاری که کردیانه و پینان خوشه بۆ کاری که نه یمان کردوه سوپاس بکری. واته: به وه پیایی ده کن و شتی که پینان نه دراوه وای دهرده خه ن که زدریان پیدراوه، وه که له هر دبو سه حیحه که دا هاتوه له پیغه مبه روه (ﷺ) که فرمویه تی: (که سی بانگه شه بکات بۆ شتی ناویانگی خوی پی زیاد بکات، خودا جگه له که م کردنه وه هیچی تری بۆ ناکات)^۲ وه له فرموده یه کی تری سه حیحا دیسان هاتوه: (که سی خوی برارینیتته وه به شتی که پی

^۱ الطبرانی (۴۰۱/۸).

^۲ البخاری (۶۶۵۲/۶۱۰۵)، مسلم (۱۰۴/۱).

نہ درایی وک کہ سئی دوو پۆشاکئی ساختئی پۆشایی وایه^۱ نیماسی نه حمده پویایهتی کردوه که
 مروان به ده رگاوانه که ی وت: نهی پافیع بچۆ بق لای ئیبنوعه بیاس بلی: نه گهر هه رکه سئی له ئیمه
 دلخۆش بئ به وهی که هاتوه. وه پئی خۆش بئ به کارئ که نه یکردوه سوپاسی بکری نازار بدرئ
 بیگومان هه موومان نازار ده چێژین. ئیبنوعه بیاس وتی: ئیوه له کوی ئوه له کوی، به لکو نه م ئایه ته
 له سه ر نه ملی کتیب هاتۆته خواره وه. پاشان ئیبنوعه بیاس نه م ئایه ته ی خویند که خودای گهره
 نه م رمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُقِيمَنَّ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ
 ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا قَلَسَ مَا يَشْتَرُونَ﴾ وه نه م ئایه ته یشی خویند: ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
 يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا﴾ ئیبنوعه بیاس وتی: پیغه مبه ر (ﷺ) پرسپاری لی
 کردن له شتیک لئیان شاردوه وه به شتیک تر وه لامیان دایه وه. ده رچوون وایان پیشان دا که به وه
 وه لامیان داوه ته وه که پرسپاری لی کردوون له و باره یه وه. به هیوای سوپاس و ستایش کردن بوون
 به وه له و باره یه وه دلخۆش بوون به و کاره ی که شاردویانه ته وه که پرسپاری لی کردن له باره یه وه^۲
 هه ر به م شیوه یه بوخاری له نه فسرده که پویایهتی کردوه، وه موسلیم و ترمیزی و نه سانشی هه ر له
 نه فسرده که یانا پویایه تیان کردوه^۳ بوخاری پویایه تی کردوه له نه بوسه عیدی خوده ریه وه (په زای
 خوای لی بیت): که چند پیای له دوو پوه کان له زه مانی پیغه مبه ری خوادا (ﷺ) کاتی پیغه مبه ر
 (ﷺ) ده رچوایه بق غه زایه ک، نه ده چوون بق نه و غه زا له گه لی. که یفیان ده کرد به مانه وه یان که
 ده رنه چوون له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) کاتی پیغه مبه ر (ﷺ) ده هاته وه له و غه زا پۆزشیان بق
 ده هیتایه وه و سویندیان ده خواردو هه زیان ده کرد سوپاس بکری له سه ر نه و کاره ی که نه یان کردوه
 نه م ئایه ته هاته خواره وه: ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا﴾ هه ر
 به م شیوه موسلیمش نه م فه رمووده ی هیتاوه.^۴ پاشان خودای گهره نه م رمویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّكُمْ
 يَمُازِقُونَ مِنَ الْعَذَابِ﴾ هه رگیز گومانیان پئ مبه له جه زه به پزگار ده بن ﴿تَحْسَبَنَّكُمْ﴾ به (الناء)
 ده خوینرتیه وه بق موخاته بی موفرده وه به (یاء) هه وال له باره ی نه وانه وه. واته: وانه زانن له سزا
 پزگاریان بوه. به لکو ده بی هه ر جه زه به بخۆن. هه ر بۆیه خودای گهره نه م رمویت: ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ

^۱ مسلم (۲۱۲۹).^۲ أحمد (۲۹۸/۱)، سه حیه.^۳ فتح الباری (۸۱/۸)، مسلم (۲۱۴۳/۴)، تحفه الاحوذی (۶۶/۱)، النسانی فی الکبری (۳۱۸/۶).^۴ البخاری (۴۵۶۷)، مسلم (۲۷۷۷).

أَلَيْسَ ﴿سزای به ژان بځ نه وانه. پاشان خودای گوره نه فرمويټ: ﴿وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ﴾ له ناسمانه کان و زه ميندا قهرمان، فرمانی خودایه و خودا به سر هم مو شتيکا توانای هیه. واته: خودا خاوهی هم مو شتيکه و توانای به سر هم مو شتيکا هیه و هيچ شتي نايسته ږيکړی، که واته هرله خوا بترسن و سه ږيږي مه کن و له توبه یی و ټوله ی خودا بترسن. چونکه نه و نه ده گوره به هيچ له و گوره تر نه، نه و نه ده یی خاوهن توانایه هيچ که س وه که نه و خاوهن توانایه.

﴿اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاٰخِرَتِ الْاَيِّلِ وَالْاَوَّلِ الْاَلْبَابِ ﴿١١﴾ الَّذِيْنَ يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِيَمًا وَقُعُوْدًا وَعَلٰى جُنُوْبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُوْنَ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ قُوْنًا عَذَابِ النَّارِ ﴿١٢﴾ رَبَّنَا اِنَّكَ مَنْ تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ اَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿١٣﴾ رَبَّنَا اِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْاِيْمٰنِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿١٤﴾ رَبَّنَا وَمَا وَعَدْنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ اِنَّكَ لَا تَخْلُفُ الْوَعْدَ ﴿١٥﴾﴾

نیشانه کانی په کتا پرستی بودل و شپاران و پوشتیان و قسه و پارانه و هیان

خودای گوره نه فرمويټ: ﴿اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ له و ده یی نانی ناسمانه کان و زه ميندا، واته: له به رزی و فراوانی ناسمانه کان و نرمایی و چری و دانای زه ویدا نه و دی که ټیاندایه له نیشانه ی ږد گوره و ناشکرا له نه ستیره ی که ږک و وه ستاو و دیا و کړو و چوله وانی دره خت و گیاو گزه و کشتو کال و پوه و به رو بوم گیانه و رو کاناگان چه ندین سو دی تری هم په رنگ و بون و چيږو تايسته، ﴿وَاٰخِرَتِ الْاَيِّلِ وَالْاَوَّلِ﴾ نالوگړی شه و ږدنه کان، که به دوی په کا دین و که م و زیاد ده کن، جاری شه و دريږ دهبی و جاری ږدو به پيچه وانه شه و. جاری ویش هیه په کسان دهب. پاشان له په کتری دهب و نه و دی دريږ بوه کورت دهبته و نه ویش کورت بوه دريږ دهبته و نه وانه هم مو به ده ست خاوهن توانای خاوهن ده ست لاتی له کار زانه. هر بږیه نه فرمويټ: ﴿لَا يَسْتَوِي لَوْلٰی

الْاَلْبَابِ﴾ ږد نیشانه ی به و هیه بځ نه وانه ی که خاوهنی دل و شپارن. واته: نه و دل پاکانه ی که شته کان به پاستی و به پوونی هه ست پیده کن نه که وه نه وانه ی که که ږو کویدو بی ناوه زن، نه وانه ی که خودای گوره له باره یانه و نه فرمويټ: ﴿وَكَآيِنٍ مِّنْ آيٰتٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّوْنَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُوْنَ ﴿١٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُوْنَ﴾^۱ چنده نیشانه ږدو له ناسمانان

و زهمیندا، به لایندا تیده په پښو گوئی پی نادهن. به شی نوریان بهوا به خوا نامینو هر ده یانه وی
 شهریکی بډ دابنن. پاشان خودای گوره وه سفی دل وشیاران ده کات و نه فرمویت: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ
 اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾ نه وانه (چ به پیوه وچ به دانیشتنو وچ له سر ته نیش
 ده خونه) هر یادی خودا ده کن. وه له سه حیوی بوخاریدا هاتوه له عیمرانی کوی حوسینه وه که
 پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرمویه تی: (به پیوه نویژ بکه نه گره نه تتوانی به دانیشتن، گر هر
 نه تتوانی له سر لاته نیشته).^۱ واته: نه و خاوهن دل وشیارانه هه میسه یادی خودا ده کن و ناوه ست به
 په نهانی و به دل و به زمانیان ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له دروست کردنی هم ناسمان و زهمینه پاده میتن. وه باش بیر ده که نه وه له وه موو
 نیشانه که تیناندایه که گشت به لگن له سر توانا و ده ست لاتی نه وه دیپنه ره مه زنه وه زانیاری و
 کارزانی و به زهیی و برپاره ی. خودای گوره زه می نه که سانه ده کات که له دروستکاروه کانی پانامین
 که هه موو نیشانه له سر زاتی خودا خوئی و سیفات کانی و به نامه و توانا و ده ست لاتی و نه فرمویت:
 ﴿وَكَانَ مِنْ آيَاتِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمْشُونَ عَلَىٰهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يَوْمُنَّ أَكْثَرُهُمْ
 بِآلَائِهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾^۲ چنده نیشانه زوره له ناسمانان و زهمیندا، به لایندا تیده په پښو گوئی پی
 نادهن. به شی نوریان بهوا به خوا نامینو هر ده یانه وی شهریکی بډ دابنن. وه ستایشی عبه ده
 خاوهن باوه په کانی ده کات و نه فرمویت: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
 وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه وانه (چ به پیوه وچ به دانیشتنو وچ له سر ته نیش
 ده خونه) هر یادی خودا ده کن و له دروست کردنی هم ناسمان و زهمینه پاده میتن و ده لین: ﴿رَبَّنَا
 مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا﴾ نه ی په روه دگارمان تو هم ده زگایه به فیق ساز نه داوه. به لکو به هق
 دروست کردوه، نا نه وانه ی کاری خرابیان کردوه سزایان بده ی نه وانه ییش ناکار چاکیان کردوه
 پاداشتیان بده یته وه به چاکه. پاشان باسی پاکو و بی عیبی خودا ده کن و ده لین: ﴿سُبْحَنَكَ﴾
 پاکو و بی عیبی هر بډ تویه. تو هیچ شتیکت به بی سوود دروست نه کردوه ﴿فَقِنَا عَبْدًا لَّئِي﴾ له
 نازاری ناگر بمانپاریزه واته: نه ی نه که سه ی خه لکت دروست کردوه به پاستی و دادپه روه ی، نه ی

^۱ فتح الباری (۶۸۴/۲).^۲ یوسف (۱۰۵-۱۰۶).

نه و که سى دورى له هه موو عیب و که و کوپه ک له ناگرى جه هه نم بمانپاریزه به ویست و که ره مى
 خۆت یارمه تیمان بده بۆ کارى خۆت لیمان پازى ده بى پى. سه رکه و تومان بکه بۆ کارى چاک و
 پێنمايمان بکه بۆ به هه شتى پر له نازو نيعمهت و له نشارارى پر ژانى خۆت لامان بده. پاشان خاوه ن
 باوه پان ده لێن: ﴿رَبَّنَا اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْرَجْتَهُ﴾ پهروه رێنمان، هه رکه سى تو بیخه یته ناگر
 تووشى شوره بیست کردوه. پسواى و شوره بیه که ت بۆ نه و خه لکه ناشکرا کردوه ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
 اَنْصَارٍ﴾ نه وانه ی سته مکارن، هیچ که س به هانا یانه وه نایه. که س ناتوانى له پۆى قیامه تدا په نایان
 بدا له تو له وه ی تو ده تو ی له گه لیان بکه ی پێگرى بکات ﴿رَبَّنَا اِنَّا سَجَعْنَا مَنَاوِبًا يُنَادُوا لِلْاِیْمَنِ﴾
 پهروه رێنمان نێمه بیستمان بانکه رێک بانگه وازى ده کرد که باوه په پهروه رێگارتان بێنن، که
 پێغه مبه رى خودا بووه ﴿وَإِنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَامْنًا﴾ فه رمووی: باوه په پهروه رنده تان بێنن،
 نێمه ش باوه پمان هینا و شوینى که وتین ﴿رَبَّنَا فَاعْرِزْ لَنَا دُنُوْبًا﴾ پهروه رێنمان له گونا همان خۆش بیه و
 دایپۆشه. ﴿وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا﴾ هه ر گونا هى کردومان بیکۆژینه وه که له نێوان خۆت و نێمه دایه
 ﴿وَتَوْفَقًا مَعَ الْاَبْرَارِ﴾ له گه ل نه وانه ی پیاو چاکن بمان مړینه. بمانگه ی نه به نه وان ﴿رَبَّنَا وَءَاِنَّا مَا
 وَعَدْتَنَا عَلٰی رُسُلِكَ﴾ پهروه رێنمان نه و شتانه ش به نێمه ت داوه که له زمانى پێغه مبه رانته وه به لێنت
 پێمان داوه. و تراوه: له سه ر باوه پ هینان به پێغه مبه رانت یان له سه ر زمانى پێغه مبه رانت، نه مه دیار و
 ناشکرا تره. ﴿وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ شه رمه زارى پۆى قیامه تمان مه که ن. له ناو نه و خه لکه دا ﴿اِنَّكَ لَا
 تُخْلِفُ الْوَعْدَ﴾ تو له هه ر په یمانى بیده ی لاریت نیه، ده بى نه وه ی که فه رمووته به پێغه مبه رانت هه ر
 بیته دى که پاوه ستانه له پۆى قیامه تدا له به ر ده ستندا. له فه رمووده ی سه حیحا هاتوه که
 پێغه مبه رى خودا ﴿وَإِذْ نَادٰى كُتٰبٰی سُوْرٰتِیْ نَالِی عِیْرٰنِیْ خَوِیْنِدَه وَه، کاتى که هه لده سا
 بۆ شه نوێژ له شه ودا. بوخارى پیاو یه تى کردوه له نێبنوعه بباسه وه (په زای خویان لى بیست) وتى:
 شه و له لای مه یعونه ی پورم مامه وه ماوه یه ک پێغه مبه ر له گه ل خیزانه کانى قسه ی کرد و پاشان خه و ت،
 کاتى سى په یکى دواى شه و هات دانیش و سه یرى ناسمانى کرد فه رمووی: ﴿اِنَّكَ فِیْ خَلْقِ السَّكُوْنٰتِ
 وَالْاَرْضِ وَاَخْتِلَافِ الْاَلْبٰبِ لَا یَبْتَ لِاُولٰی الْاَلْبٰبِ﴾ پاشان هه لسا و ده ستنوێژى گرت و هه لسا به
 سونه ت کردن و یانزه پکات نوێژى کرد، پاشان بیلال بانگى داو پێغه مبه ر ﴿وَإِذْ نَادٰى دُوْا پکات نوێژى کرد،

پاشان ده رچوو نویژی به یانی به خه لکی کرد^۱ موسلیمیش هر به م شیوه په پویایه تی کردوه
 ئیبنومه رده وه یی پویایه تی کردوه له عتاوه وتی: منو ئیبنو عومرو عوبهیدی کوپی عومیر پوشتین
 بق لای عایشه (په زای خوی لی بیت) چوینه ژورده له نئیوان نیمه و نه ودا په رده بوو. وتی: نه ی
 عوبهید چی پتگرت بوو به سرمان بکته وه؟ وتی: قسه ی نم شاعیره: (رُزْ غِباً تَزِدُ حُباً) واته: دوی
 چه ند پوژی سهردانی بکه خوشه ویستیت زیاد ده کات. ئیبنو عومر وتی: وازمان لی بیتنه، باسی
 سه رسوپه ینه رترین شتمان بق بکه که له پیغه مبهری خودات (ﷺ) بینیه. (عایشه) گریاو وتی:
 هه موو کاره کانی سه رسوپه ینه ر بوو. له شه وه که مدا هات لام هه تا پیستی بهر پیستم که وت پاشان
 فهرمووی: (وازم لی بیتنه په رستنی په روه ردگاری مه زم بکه) هه لسا بق لای چه وه نه که ده ستنویژی
 گرتو ناوی زدی به کارنه مینا، پاشان هه لسا نویژ بکات، گریا هه تا پیشی ته پ بوو، پاشان سوژده ی
 بردو گریا هه تا زهوی ته پ کرد، پاشان له سهر لاته نیشتی پاکشاو گریا، هه تا بیلال هاتو بانگی به یانی
 بق دا، عایشه وتی: (بیلال) وتی: نه ی پیغه مبهری خودا (ﷺ) چه ده تگرتی، خو خودا له گونا می
 پیشو پاشیشت خوش بوو؟ فهرمووی: هاوار بق تو نه ی بیلال، چی ده بیتنه پتگرم که نه گریم، نه م
 نایه ته له م شه وه دا بقم په وانه کراوه: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخَلْقِ الْإِنسَانِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾، پاشان فهرمووی: هاوار بق که سی خویندویه ته وه تپرامانی تیا نه کردوه.^۲

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنقُصُكُمْ مِّنْ بَعْضِ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ هَاجِرُوا
 وَأُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَأَوْدُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتِلُوا وَقَاتِلُوا لَا تَكْفُرُوا عَنْهُمْ سَبْعًا نَّهَمَّ وَلَا تُدْخِلْنَهُمْ جَنَّاتٍ

بَحْرِيٍّ مِّنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٥﴾﴾

خودا وه لای دل وشیاران نه داته وه

خودای که وره نه فهرمویت: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾ په روه رینیان ناوا به ده نگیانه وه هات.
 سه عیدی کوپی مه منصور پویایه تی کردوه له سه له مه وه که پیاوړیک بوو له نالی نومو سه له مه نه لی:
 نومو سه له مه وتی: نه ی پیغه مبهری خودا (ﷺ) نابیسن خودا باسی ژنانی کردبی له م کوچ کردنه دا
 به هیچ شتیک. خودای که وره نه م نایه ته ی نارد خواره وه: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ
 عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنقُصُكُمْ مِّنْ بَعْضِ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ هَاجِرُوا وَأُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَأَوْدُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتِلُوا وَقَاتِلُوا لَا تَكْفُرُوا عَنْهُمْ سَبْعًا نَّهَمَّ وَلَا تُدْخِلْنَهُمْ جَنَّاتٍ

^۱ فتح الباری (۸۲/۸).

^۲ مسلم (۵۳۰/۱).

^۳ موارد الظمان (۱۳۹)، نه م فهرمووده سه نه ده کانی زدی لازوه موده له سه.

نیرو می به بی پاداشت نامیده و ده. نه ساره کان و تیان: نه مه یه کم شتیگه به سه رماندا پوشتووه ،
 حاکیم پریوایه تی کردووه له موسته دره که که پدا، پاشان وتی: فهرمودوده یه کی سه حیحه له سه ر مارجی
 بوخاری. به لام بوخاری و موسلیم نه یانه پیناوه^۱ که خودای گوره نه فهرمویت: ﴿إِنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عِیْلِی
 وَنَکُمْ مِّنْ ذَکَرٍ أَوْ اُنْثٰی﴾ نه مه ته فیسری نه وه لام دانه ویه، واته: پینان ده لیت و ده لایمان نه داته وه که
 کرداری هیچ کسی له لای بی پاداشت نامیتته وه، به لکو به ته وای هه موو که سی پاداشتی کرده وه ی
 خوی و ده گری چ تیر بی یان می. ﴿بَعْضُکُمْ مِّنْ بَعْضٍ﴾ هه مووتان له لای خودا وه که یه کن له
 پاداشتا. ﴿فَاذِیْنَ هَاجَرُوا﴾ نه وه که سانه له زیدی خویان ده رکارون و شوینی بت پرستیان به جی
 میشتوه و هاتون بق شوینی باوه ره پینان و که سو کارو خوشه ویست و هاوه لو دراوسینگان یان واز لی
 میناوه ﴿وَاٰخِرُ حُرٰوْمٍ وِّدٰیْرِہِمۡ﴾ له مالی خویان ده رکارون. واته: بت پرسته کان زوریان پینان هه تا
 ناچار یان بکن له زیدی خویان ده ریان بکن هه ر بویه خودای گوره نه فهرمویت: ﴿وَاُوْدُوْا فِی
 سَبِیْلِی﴾ له ریگی مندا نازاریان چه شتووه. تاوانیان هه ر نه وه بووه له لای نه و خه لکه که ته نیا
 پریوایان به خودای گوره بووه. وه که خودای گوره له نایه تیگی ترده فهرمویه تی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِیْنَ
 وَاٰتَاکُمْ اَنْ تُوْمِنُوْا بِاللّٰهِ رَبِّکُمْ﴾^۲ نیتوه و پیغه مبه ر له زیدی خوتان ده ده کن له به ر نه وه به خودای
 په روه ردگارتان باوه رتان هه یه. وه نه فهرمویت: ﴿وَمَا نَقْمُوْا مِنْہُمْ اِلَّا اَنْ یُّوْمِنُوْا بِاللّٰهِ الْعَزِیْزِ الْحَمِیْدِ﴾^۳
 ته نیا بقیه ش له وانه به رقدا چووویون، چونکه هه ر خودای هه ر خاوه ن ده سته لاتی شایه تی سوپاس
 کردنیان پرستبوو. پاشان خودای گوره لیره دا نه فهرمویت: ﴿وَقَاتِلُوْا وَفُتِلُوْا﴾ جه نگیان کردو
 کوژان نه مه به ریزترین پله یه له پله کان که بجه نگیان له پی خواداو به ریزترین شتی بیه خشی که
 گیانیه تی و پوی خوی تیکه لای خوی و خول بکات له پی نه ودا، له فهرمودوده ی سه حیحا هاتوه که
 پیای و تی: نه ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) نایا پیم نالیتی نه گه ر کوژام له پی خواداو به خوپاگری و به
 میوای پاداشتی خودا و پویه پوی نوژمن و بی هه لاتن، نایا خودا تاوانه کانم ده سپرته وه و لیم خوش
 ده بی؟ فهرموی: (به لن)، پاشان وتی: چونت فهرمویه؟ دیاره ی کرده وه بوی فهرموی: (به لن)

^۱ سعید بن منصور (۱۵۰/۳)، حاکم به سه حیحا داناوه له سه ر مارجی بوخاری.

^۲ الحاکم (۳۰۰/۲).

^۳ الممتحنة (۱).

^۴ البروج (۸).

جگه له قهرزاری ماوه یه که مه و پیتش جویره نیل پیتی وتم^۱، هر بویه خودای گه وره نه فرمویت: ﴿لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ سِغَاتِهِمْ وَلَا ذَخْلَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بسی گومانه گونا میان ده کوژینینه وه له پاداشتی کرده و هیان ده یانخمه ناو باغاتیک جواریان به به ردا ده پوات له جوړه ما خوار د نه وه له شپرو مه نگوین و باده و ناوی پاک و زه لال و زدر شتی تریش که چاو نه ی دیوه و گوئی نه ی بیستوه و به دلی هیچ که سیکیشا نه هاتوه له مرقه ﴿ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ نه مه چاکه ی خودایه بویان خودا چاکه که ی داوه ته لای خوی که ده ریاره یان ده یکات. چونکه پاداشته که گه وره یه، له لایه ن خاوه ن ده سه لاتیکی مه زن و به خشنده وه یه، پاداشتی زدر گه وره یه ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الثَّوَابِ﴾ که پاداشتی هره باشیش هر له لای خودایه بی که سی ناکاری چاکه کردی.

﴿لَا يَغْرُرُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْيَلْدِ﴾ (۳۸) مَتَّعَ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ (۳۹) لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا رَبَّهُمْ هُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآزِبِينَ (۴۰)

ترساندن له خه له تان به خه لکی دنیا و باسی پاداشتی پیاو چاکان

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿لَا يَغْرُرُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْيَلْدِ﴾ هاتو چوړ و گه و فپی خوانه ناسان له ولاتان، نه کا مه لت خه له تینی. واته: سه پیری نه و خوانه ناسانه مه که که له نازو نیعه تان و زدر دلخوش و کامه ران، زدر ناخاینی نه و هه موو خوشی و پابواردنیان ده پواو نامین و دوو چاری کرداری خرابی خویان دین، که مه که ده ستیان بی شل ده که یین و ماوه یه که موله تیان نه ده یین. به و هه موو شتانه وه که مه یانه ﴿مَتَّعَ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ﴾ پابواردنیکی که مه و پاشان شوینیان جهه مه نه و جییان گه لیک ناله بارو خراپه. نه مه نایه ته وه که نه و نایه ته وایه که خودای گه وره نه فرمویت: ﴿مَا يَجْدِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْيَلْدِ﴾ جگه له خوانه ناسه کان، هیچ که سی له سه ر نیشانه کانی خودا کیشه ناکات. هاتو چویان به شاراند، نه کا تو مه له خه تینی. وه نه فرمویت: ﴿قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾ (۴۱) مَتَّعَ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ (۴۲) بسی: نه وانه ی

^۱ مسلم (۱۵۰/۳).

^۲ غافر (۴).

^۳ یونس (۶۹-۷۰).

در بقی خوا همد به ستن پزگار ناین، پابواردنیکی که مه له دنیا دا، له دوایدا ده که پرنه وه بقی لاسان له پاش نه وه، له سزای حاشا کردنیان به توندی نازاریان نه دهن. وه نه فرمویت: ﴿نُعَمِّمُهُمْ فَلْيَكُنْ لَهُمْ صَظَرُكُمْ إِلَيْنَا عَذَابٌ غَلِيظٌ﴾^۱ واده که مین که می پابوین، پاشان ناچار به ره و نازاری دثوریان پاده کیشین. وه نه فرمویت: ﴿قَهْلَ الْكَافِرِينَ أَنَّهُمْ رَبُّهُمْ﴾^۲ سا تو ماوهی نه م خوانه ناسانه بده. که میکیان لی پاره سته، وه خودای گوره له نایه تیکی تریشدا نه فرمویت: ﴿أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَنُ مَنَعْنَاهُ مَنَعَ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ﴾^۳ ناخو که سی به لینی باشمان پیداره و بقی پیکی دی، له که ل که سی هر له دنیا زیاندومانه، وه که به کن؟ که نه مشیان له پوژی قیامت ده هین بقی وه لام دانه وه؟ هر به و شیوه به کاتی باسی ژیا نی خوانه ناسان ده کات له دنیا دا، باسی پاشه پوژی مشیان ده کات له ناو ناگرا. پاشان خودای گوره لی ره دا نه فرمویت: ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ أَتَقُوا رَبَّهُمْ هُمْ جَنَّتٌ تَجْرٰی مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا تَزْكٰى مِنَ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ﴾^۴ به لام نه وانهی وا ترسیان له په روه ردگاری خو یانه، باغاتیکیان هیه جواریان به به ردا ده پواو تا سر تیا ده بنو میوانداری لای خودایه، نه وهی که له خواوه نه دئی هر بقی پیواو چاکان په وایه. ئیبنو جرییر پیوایه تی کردوه له نه بوده ردا نه وه که وتویه تی: هیچ خاوه ن باوه پئی نیه مه گین مردن چاکتره بوی، وه هیچ خوانه ناسیکیش نیه مه گین مردن چاکتره بوی. هر که سی به وام پی ناکات، بیگومان خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ﴾^۵ وه نه فرمویت: ﴿وَلَا يَحْصِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُثَلِّیْ لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُثَلِّیْ لَهُمْ لِيُزَادُوا إِسْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾^۶ با نه وانهی خوانه ناسن وانه زانن نه و موله تی نه یانده پینی، چاکه بزیان. هر بویه موله تیان نه دهن تا تاوانیان نود بی، نازاریکی نابویه ریش به مشیان ده بی^{*}.

۱ لقمان (۲۴).

۲ الطارق (۱۷).

۳ القصص (۶۱).

۴ آل عمران (۱۷۸).

۵ الطبری (۴۹۶/۷).

﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِعَاقِبَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣١﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْدِرُوا وَصَارُوا وَزَارِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٢﴾﴾

زبانى هه ندى له نه هلى كىتاب و پاداشتيان

خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ﴾ له ناو نه هلى كىتیبش كه سانى وا هن كه بهواى به خوا مه یه و به و قورئانه ی كه بق ئیوه هاتو ته خوارو به و كىتیبى كه بق خوځيان په وانه كراوه، خاكه سارن به رانبره خودا، خودای گوره باسى دهسته يه كه له نه هلى كىتیب ده كات كه به راستى بهوايان به خودا مه یه و به و قورئانه ش كه بق موحه مه د په وانه كراوه و به و كىتیبانه ش كه له پيشه وه هاتون، و گوځپايه لى خودا و ملكه چى فرمانى نه ون و خاكه سارن له خزمه تيا ﴿لَا يَشْتُرُونَ بِعَاقِبَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ به لگه و نيشانه كانى خودا به نرخى كه م نافرؤشن، واته: ثم مژدانى له باره ی موحه مه دوه هاتون و ناگدار كراون لى نايشارنه وه، باسى سيفه ته كانى و سيفه تى نومه ته كه ی و شوځنى په وانه كړدى، نا نه وانه چاكترينى نه هلى كىتیب و هه لېزارده و پاكترينيان، ئير نه وانه مه سىحى بن يان جووله كه، خودای گوره له سوره تى قه سه سدا فرمويه تى: ﴿الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٣١﴾ وَلَٰذِئِنَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلَ ءَامَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٣٢﴾ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَاللَّهُ

كه سانى به ر له هاتنى قورئان ئيمه كىتیبمان پيداون، باوه پيان به قورئان مه یه، كاتى بويان ده خوځينه وه، ده لئى: به ومان پى هينا و بيگومان راسته و له لای په روه رنمانه وه یه، به ر له وه ش بيته خواره وه ئيمه قبولمان كړدوه، نه وانه چوون خړپاگر بوون، دوچار پاداشتيان پى نه دريت: وه خودای گوره نه فرمويت: ﴿الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ ءُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَاللَّهُ وَهُوَ يَكْفِيهِمْ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ لَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ فَقَرَأَهُمْ آيَاتِهِمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾﴾ دهسته يه كيش له هوزى موسادا مه یه، به راستى پى ده كړنه به رو به راستيش دادوه رى ده كهن، وه نه فرمويت: ﴿لَيْسُوا سَوَاءً ۚ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ

^١ القصص (٥٢-٥٤).

^٢ البقرة (١٢١).

^٣ الاعراف (١٥٩).

يَتْلُونَ ءَايَاتِ اللَّهِ ءَاتَةً اٰتٰىلِي وَهُمْ يَسْجُدُوْنَ ﴿١﴾ نه ملی کتیب هه مو وه ک یه ک نین، کومه لی وایان تیدیبه که رهو به خوا دهره سترو به شهوا ثایه ته کانی خودا ده خویننه وه و سر ده خنه سره سرورده وه. وه نه فره رمویت: ﴿قُلْ ءَامِنُوْا بِرَبِّ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا اِنَّ الَّذِیْنَ اُوْتُوْا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِۦۤ اِذَا يُتْلٰی عَلَیْهِمْ یَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ سَجْدًا ﴿١٧﴾ وَتَقُوْلُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ﴿١٨﴾ وَیَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ یَسْكُوْنَ وَیَزِیْدُهُمْ خُشُوْعًا ﴿١٩﴾ بَلٰی: نیوه بهواتان پی بی یا نه بی، نهو که سانه ی له پییشودا (له مه) ناگادار کرابوون، هه رکاتی بویان ده خویننه وه چه ناکه ده خنه سره زهوی و سورده ده بن. نه شلین: پاکی بق پهروه ردگاری نیهمه یه، به لینی پهروه ریتیمان وا وه دی هات. دهمه رهو خوینان به سره زهویدا ده خنه و ده گرین و نه مه ش خق به که م زانینیان زیاتر ده کات. نه م سیفته له ناو جووله که کانداهه یه، به لام که مه، وه ک ده بیبری له عه بدوللای کوی سه لام و هاو وینه ی له و زانایانه ی جووله که، که نه که یشتوته ده که س. به لام مه سیحه کان زوریان پیی پاستیان گرتنه به رو ملکه چی هه ق بوون وه ک خودای گوره نه فره رمویت: ﴿لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدُوًّا لِلَّذِیْنَ ءَامَنُوْا اِلَیْهُدُۥمُ وَالَّذِیْنَ اَشْرَكُوْا وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِلَّذِیْنَ ءَامَنُوْا اِلَیْهِۦ قَالُوْا اِنَّا نَصْرُکَیۡ﴾ بیگو مانه جووله که کان و شه ریک دانهران بق خودا، له دوزمنی له که ل خاوه ن باوه ره کانداهه سره سخت ترن. نهو که سانه ش که وتیان: نیهمه مه سیحین زیاتر بهروداره کانینان خوش ده وی. هه تا ده گاته ﴿قَالَتْ لَهُمْ اَللّٰهُ یٰۤمَا قَالُوْا جَنَّتْ نَجْرٰی مِنْ تَحْتِهَا اَلْاَنْهٰرُ خٰلِدِیْنَ فِیْهَا﴾ له بهرانبهر نهو قساندها نهوان وتیان: خودا ده یانباته باغاتیک جواریان به بهردا ده وواو تا سره هه رتیا ده بن. هه ربویه لیتردها خودای گوره نه فره رمویت: ﴿اَوَلَمْ یَك لَٰهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ نهوانه پهروه ردگاریان پاداشتی کاریان ده داته وه. وه له فره رموده ی سحیحا هاتوه که جه عفری کوی تالیب (ره زای خوی لی بیت) کاتی که سورته ی (مریم) خوینده وه له لای نه جاشی پاشای حه به شه، که زاناو قه شه کانی له لا بوو، گریاو نهوانیش له که لی گریان هه تا پیشیان ته ره بوو وه له هه ربوو سحیحه که دا هاتوه کاتی نه جاشی مرد، پیغمبر (ﷺ) باسی مردنی نه جاشی بق هاوه له کانی کردو فره رموی: (برایه کتان له حه به شه مرد نویژی له سره بکن)، چوه دهره وه بق

١ آل عمران (١١٣).

٢ الاسراء (١٠٧-١٠٩).

٣ المائدة (٨٢).

٤ المائدة (٨٥).

٥ ابن هشام (٣٥٧/١).

شوئینکی سارا پیزی کردن و نویژی له‌سه‌ر کرد^۱. ئیبنوئبی نه‌جیج وتی: له‌ موحامیده‌وه: ﴿وَلَانَ مِنْ أَهْلِ
 آلِکَتِّبِ﴾ له‌ناو نه‌هلی کتیبدا که‌سانی واهن. واته: موسولمانی نه‌هلی کتیب^۲ عه‌بیادی کوپی
 مه‌نسور وتی: پرسپارم کرد له‌حه‌سه‌نی به‌سری له‌م نایه‌ته‌دا که‌ خودای گه‌وره نه‌فه‌رمویت: ﴿وَلَانَ مِنْ
 أَهْلِ آلِکَتِّبِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ وتی: نه‌وانه نه‌هلی کتیبانه‌ن که‌ موحه‌مه‌دیان (ﷺ) قه‌بول
 کردبوو، شوئینشی که‌وتبوون و ئیسلامیشیان ناسیبوو. خودای گه‌وره دووجار پاداشتی داونه‌ته‌وه: به‌وه
 نه‌وانه‌ی که‌ پیش هاتنی موحه‌مه‌د (ﷺ) به‌وایان پی هیتابوو، به‌وه‌یش که‌ شوئینی موحه‌مه‌د (ﷺ)
 که‌وتن. ئیبنوئبی حاته‌م پویه‌تی کردبوو. وه له‌ه‌ردوو سه‌حیه‌که‌دا هاتوه له‌ نه‌بوموساوه، وتی:
 پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (سی کومه‌ل پاداشتی خزیان دووجار پی نه‌دریت)^۳، له‌وانه‌ی که‌
 باسیکردن: (وه پیاویکه له‌ نه‌هلی کتیب به‌وای به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خوی هیتاوه و برواشی به‌ من هیتاوه).
 وه خودای گه‌وره نه‌فه‌رمویت: ﴿لَا يَشْرُونَ بِعَاثَتِ اللَّهِ ثَمًّا قَلِيلًا﴾ وه نیشانه‌کانی خودا به‌ نرخیکی
 که‌م سه‌ودا ناکن. واته: نه‌و زانیاریانه‌ی له‌به‌رده‌ستیاندا به‌ نایشانه‌وه، وه‌ک ده‌سته‌یه‌کی خراپیان پی
 مه‌لساو به‌ به‌لاش به‌خشیان. هر بویه خودای گه‌وره نه‌فه‌رمویت: ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ نه‌وانه په‌روه‌دگاریان پاداشتی کاریان نه‌داتی. خودا نقد نوو به‌ کاری
 مه‌رکه‌س پاده‌گات و مه‌ژماری ده‌کات بۆیان. موحامید وتی: ﴿سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ واته: نقد نوو
 مه‌ژماری ده‌کات، ئیبنوئبی حاته‌م که‌سانی تریش پویه‌تیان کردبوو.

فه‌رماندان به‌ خۆپاگری و بۆ پیشه‌وه چوون له‌ خۆپاگریدا

خودای گه‌وره نه‌فه‌رمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَٰبِطُوا﴾ نه‌ی کومه‌لی
 خاوه‌ن باوه‌پان، خۆپاگر بن، له‌ خۆپاگریشا هر له‌ پیشه‌وه بن، بۆ پاراستنی سنوره‌کان مه‌میشه
 ناماده‌و ته‌یار بن. هه‌سه‌نی به‌سری (په‌حه‌تی خوی لی بیت) وتی: فه‌رمان کراوه به‌ خاوه‌ن باوه‌پان
 که‌ خۆپاگر بن له‌سه‌ر ئاینه‌که‌یان، نه‌و ئاینه‌ی که‌ خودا بۆی ناریدون که‌ ئیسلامه مه‌رگیز ده‌ست
 به‌رداری نه‌بن له‌ خۆشی و ناخۆشی و ته‌نگانه‌ و فه‌رحانه‌دا، هه‌تا به‌ موسولمانی ده‌مرن. به‌رده‌وام

^۱ فتح الباری (۲۳۰/۷)، مسلم (۶۵۷/۲).

^۲ الطبری (۴۹۹/۷).

^۳ فتح الباری (۱۶۹/۶)، مسلم (۱۲۴/۱).

خوداگر بن بهر انبهر نهو دوژمنانهی که ناینه که یان ده شاره وه.^۱ هر بهم شیوهیه چه ندین له زانایانی پیشینه وتویانه. به لام له باره ی (المراپطة) وه، بریتیه له برده وام بیون له شویئی خواپه رستیواو کۆل ندان به دلسۆزی. ئیبنوعه بیاسو سه هلی کوپی حونه یفو موچه مه دی کوپی قهره زی و که سانی تریش ده لئین: چاوه پوانی نوێژ دواى نوێژ. ئیبنونه بی حاتم لێره دا ئه م فره مووده ی پویایه ت کردوه که موسلیم وه سانی پویایه تیان کردوه له ئه بوهوره بیره وه (په زای خواى لى بیت) له پێغه مبه ره وه (ﷺ) که فره موویه تی: (نایا پیتان پاگه ی نه م به وه ی که خودا تاوانی پى ده سپێته وه و پله کانی پى به رز ده کاته وه؟ گرتنی ده ست نوێژ سه ره پای نا په حه تی و ژۆر هه نگاوانان بۆ مزگه وته کان و چاوه پوانی نوێژ پاش نوێژیکى تر، ئه وه ئیشک گرتنی ئیویه، ئه وه ئیشک گرتنی ئیویه، ئه وه ئیشک گرتنی ئیویه).^۲ وه وتراوه مه به ست به (المراپطة) لێره دا حق ئاماده کردن بۆ غه زاو شه پ کردن له گۆل دوژمن و پاراستنی سنوره کانی ئیسلام و پێگری له نزیک چوونه ی دوژمن له ولاتی موسولمانانه ژۆر فره مووده هاته وه له و باره ی وه و باسی پاداشتی نه و که سانه کراوه که سنوری ئیسلام ده پارێزن وه مه یشه ئاماده و خۆ به خت که رن. بوخاری پویایه تی کردوه له سه حیه که یدا له سه هلی کوپی سه عدی ساعیده وه که پێغه مبه ری خودا (ﷺ) فره موویه تی: (حق سازدان بۆ پاراستنی سنوری ئیسلام شه و پۆژی چاکتره له دنیا و له وه یش که تیا به تی)^۳ موسلیم پویایه تی کردوه له سه لمانی فارسیه وه له پێغه مبه ری خودا وه (ﷺ) که فره موویه تی: (سه نگه رگیری شه و پۆژیک له پێگه ی خوادا چاکتره له پۆژی سونه تی مانگیک و شه و نوێژی شه وه کانی نه گه ر له و ماوه یه شدا به ریت کرده وه چاکه کانی دنیا ی هر به برده وامی بۆ ده مینیتته وه و پۆق و پۆزیه که ی برده وام ده بی و له سزای گۆریش دلتیا ده بیت)^۴ ئیمامی نه حمه د پویایه تی کردوه له فوژاله ی کوپی عوبه یده وه، وتی: بیه ت له پێغه مبه ری خودا وه (ﷺ) نه یفه رموو: (هه موو مردویه ک له سه ر کرده وه ی کۆتایی ژیا نی زیندوو ده کړیتته وه جگه له و که سه ی سه نگه ر گیری کردوه له پتی خوادا، بێگومان نه و که سه کرده وه کانی بۆ زیاد ده کړی هه تا پۆژی قیامه ت، دلتیاش ده بی له سزای گۆپ)^۵ هر بهم شیوه یه نه بو داوود و تیر میزی پویایه تیان کردوه. تیر میزی وتی: فره مووده یه کی هه سه نی سه حیه.^۶ ئیبنو حبانیش له سه حیه که یدا هیناویه تی

^۱ الطبري (۵۰۲/۷).^۲ مسلم (۲۱۹/۱)، النسائي (۸۹/۱).^۳ البخاري (۲۸۹۶).^۴ مسلم (۱۹۱۳).^۵ أحمد (۲۰/۶)، فره مووده یه کی هه سه نه.^۶ أبوداود (۲۰/۳)، تحفة الاحوذی (۲۴۵/۹)، هه سه نه.

تیرمیزی پریوایه تی کردوه له ئیبنوعه بیاسه وه وتی: بیستوم له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) فرموویه تی: (دوو چاوه ن ناگریان بهر ناگه وی، چاوی له ترسی خودا گریا بیست، وه چاوی به شهو مابیتسه وه له پتی خودا پاسه وانی بکات) ^۱ بوخاری له سه حیه کهیدا پریوایه تی کردوه له نه بوهوره بیره وه (په زای خوی لی بیست) وتی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرموویه تی: (کویره وه رو که ساسه عهبدی دینارو عهبدی درهمو عهبدی سک برسی، نه گهر پتی درا پازی بووه نه گهر پتی نه درا توپه وه په سه، کویره وه رو شکاوهیه به سه ر خزیدا، نه گهر درکیکی پیداپوو که س بوی دهرنه مینی، خو شبه ختی بۆ عهبدی جلهوی ولاغه که ی به دهسته وهیه له پتی خودا، قزی سه ری گرژ بووه وه دروو پتی توژاویه، نه گهر له پاسه وانیدا بی له پاسه وانیدایه، نه گهر له پوشتنا بی وا له پوشتنا، نه گهر داوی ئینن بکات، ئینن نادری، نه گهر تکایش بکات تکاکی وه رناگری) ^۲ چونکه که سیک دیار نی یه. وه ئیبنوجهریر پریوایه تی کردوه له زهیدی کوپی نه سه مه وه وتی: نه بو عوبه یده نووسی بۆ عومری کوپی خهتاب باسی کومه لی پومه کانی بۆ کرد، نهو ترسی هه یانه له باره یانه وه. عومر بۆ نویسه وه وتی: اما بعد، بیگومان هه رچه نده عهبدی خاوه ن باوه ر بکه ویتسه شوینی ترسو و ژور ناره حه تیه وه خودای گه وره دوا ی نه وه ده روی لی ده کاته وه، دوو ناخو شسی سه رناکه وی به سه ر خو شیه کا. خودای گه وره له کتیه کهیدا نه فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَٰبِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ^۳ حافیز (الحافظ) ئیبنوعه ساگیر پریوایه تی کردوه له زیاننامه ی عهبدوللای کوپی موباره کا له ینگه ی موحه ممدی کوپی ئیبراهیمی کوپی سه کینه وه وتی: عهبدوللای کوپی موباره ک نهو چهند دیره شهیره ی بۆ خویندمه وه له ته رسوس که خوا حافیزیم لی کرد بۆ ده رجوون له گه لما خویندیه وه بۆ فوزه یلی کوپی عه یاز له سالی سه دو حه فتادا، له پریوایه تیکی تر دا هاتوه له سالی سه دو حه فتاو حه وتا.

يا عابد الحرمين لو ابصرتنا	لعلمت أنك في العبادۃ تلعب
من كان يخضب خدّه بدموعه	فخمورنا بدمائنا تتخضب
أو كان يُتعب خيله في الباطل	فخيولنا يوم الصبيحة تتعب
ريح الصبير لكم و نحن عبرنا	وهيج السنايك و القبار الاطيب

^۱ ابن حبان (۶۹/۷)، حه سه نه.

^۲ الترميزي (۱۶۳۹)، فرمووده یه کی حه سه نه.

^۳ البخاري (۲۸۸۶).

^۴ الطبري (۵۰۳/۷).

و لقد آتانا من مقال نبینا

قول صحیح صادق لا یکذب

لایستوی و غبار خیل الله فی

انف امری و دخان نار تلهب

هذا کتاب الله ینطق بیننا

لیس الشهید بعیت لا یکذب

عبداللہ کی کوپی مویارہ کہ ہم چند دیرہ شیعردہ دہلی بہ فوزہیلی کوپی عیاز، نہی نہی کہ کسی کہ خریکی خواہرستیت له مهکک و مدینه دا، نہ گہر نیمت بدیایہ دہ تزانہ کہ تہ یاری بہ عیبادت دہ کی، نہوی کہ کولمی خوی بہ فرمیسکی تہ دہ کات. نیمہ گہردنمان بہ خوین تہ دہ بی، یان ولاغہ کی له پوپوچا ماندو دہ کات، ولاغہ کانی نیمہ له بہرہ بیاندا ماندو دہ بی. بونی عہیر بونیوہ، عہیری نیمہ پرشہی ژیر قاجی ولاغہ کانمان و تیزی پاک و خاوینہ. وہ له فہرموودہی پیغہ مہرمانہ و پیمان گیشٹوہ کہ فہرموودہ کی راست و دوستہ و دروی تیا نیہ تیزی سمی نہی ولاغہ و دووکی ناگری کہ بلئسی دی له لای کہ س وہ یک نیہ نیمہ کتیبی خودایہ له نیوانماندا نہ فہرموویت، شہید و مرد و یک نیہ و راست نہ فہرموویت. وتی: گیشتم بہ فوزہیلی کوپی عیاز له کہ عہی پیروزا بہ نامہ کورہ، کاتی کہ نامہ کی خویندہ و چاوہ کانی پر بوو له فرمیسکو، وتی: تو نیم نامت نویسیوہ؟ وتی: بہ لی، وتی: نہو نامہ یہ له باتی کرئی نہو نامہ یہ دا کہ له نہو عہدہ و حمانہ و بڑت مینا وین بنووسہ. وتی: فوزہیلی کوپی عیاز پئی دہ و تم و منیش نہ منوسی. مہنسوری کوپی موعتہ مہر بڑی گپڑا نہوہ له نہو سالہوہ له نہو ہورہ ویرہوہ کہ پیاوٹک وتی: نہی پیغہ مہری خودا (ﷺ)، فیزی کارنم بکہ کہ پاداشتی مواہیدی پئی خودای له سہر و ہرگرم، فہرمووی: نایا دہ توانی نویژ بکہی و وچان نہوی پڑو بگری و نہیشکینی؟ وتی: نہی پیغہ مہری خودا من زور لاوازتم لهوہ کہ بتوانم نہوہ بکہم، پاشان پیغہ مہر (ﷺ) فہرمووی: (سویند بہو کہسی گیانی منی بہدہستہ، نہ گہر نہویش بتوانی ناگہیتہ مواہیدینی پئی خودا. نایا زانیوتہ ولاغی مواہیدین کہ دہروات بہ پڑدا، بہوہ چاکہ بڑ خاوندہ کی دہنوسری). پاشان خودای گہورہ نہ فہرموویت: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خودا بترسن له ہموو نیش و کارکتاندا وہ پیغہ مہری خودا (ﷺ) فہرمووی بہ مہاز کاتی کہ ناردی بڑ یہ من: (له ہر شوینیکا بوی له خودا بترسہ بہ دوی خراپہ دا چاکہ بنیرہ دہیسریتہوہ، بہ پرموشتی چاک له گہل خہ لکیا بجولیرہوہ)، ﴿لَعَلَّكُمْ تَتْلُوْنَ﴾ بہ لکوہ بزگار ببن له دنیاو له پڑی نوایدا. ٹیبونجہ ریر پیوایتی کردوہوہ له موہمہ دی کوپی کہ عہی

قوره زیوه که له م نایه ته دا: ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَتْلَحُونَ﴾ ده یوت: له خودا بترسن له نیوان خوتان و مندا به لکو که به یانی که پی م ده گن پرگار بین.^۱

تهفسیری سوره تی نالی عیمران ته و او بوو سو پاس و ستایش بق خودای گه وره هیوامان وایه که له سه ر پښانی قورنات و سونه ت بعیرین نامین.

هفسیری سوره تی (النساء)

له مه دینه هاتووته خواره وه

هه ندی له پرز مگانی نه م سوره ته

عه وفی وتی له نیینو عه باسه وه: سوره تی نیساء له مه دینه هاتووته خواره وه، هه ر به م شیوه یه نیینو مه رویی پړویه تی کردووه له عه بدوللای کوپی زویه یو زهیدی کوپی سایبته وه، حا کیم له موسته دره که کیدا پړویه تی کردووه له عه بدوللای کوپی مه سعوده وه (په زای خوی لی بیت) وتی: له سو په تی نیساندا پینج نایه ت هه ن نه وه ی له دنیا و نه ویش تیایتی بم بی نه وه نده دلخو شم ناکات ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ شَيْئًا لِّدَرٍّ﴾^۲ خودا به سه نگی میرو له ی زهردی وردیلش نامه قی له هیچ که س ناکات. وه ﴿إِنْ تَحِبُّوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ﴾^۳ نه گه ر نښو نه و تاوانه گه وړانه ی پیمان ډاگه یاندوون نه یکه ن و خوتان دووره په ریز بگن. وه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾^۴ خودا له وانه خوش نابی که بلین خودا هاوکاری هیه، له مه به در هه ر که سی خوا ویستی لی بیت، لیی ده بوری. وه ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ﴾^۵ نه وانه یش له پا نه وه ی که نه و غه دره یان له حق کرد، نه گه ر به اتنا یه لای تق. وه له پړویه تیکی تردا هاتووه: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ﴾^۶ الله یجده الله عفو را رحیمًا^۷ هه ر که سی کاریکی ناله بار بکات یان غه دریک له خوی بکات، پاشان له خوا بخوازی که بیبه خشی، ده بیینی که خودا لیبوره و دلخوانه. ^۷ پاشان وتی: نه م هه رموده

^۱ الطبری (۵۱۰/۷).

^۲ النساء (۴۰).

^۳ النساء (۳۱).

^۴ النساء (۴۸).

^۵ النساء (۶۴).

^۶ النساء (۱۱۰).

^۷ الحاكم (۳۰۵/۲).

سنة ده كانی سه حیه. هر چه نده عه بدو ده حمان له باو كیه وه بیستویه تی جیاوازیان هه یه له وه دا. وه حاکیم ریوایه تی کردووه له نیینوعه بیاسه وه وتی: پرسیارم لی بکن له باره ی سوره تی نیسانه وه، من به مندالی قورئانم خویندوه. پاشان وتی: ثم فرموده سه حیه به مهرجی بوخاری و موسلیم به لام خویان نه یانه یئناوه.^۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنَسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ مِنْهُ رِجَالًا وَنَسَاءً ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝﴾

له زماندان به له خوا ترسی و وه بیر خستنه وه ی دروس بوون و په یوه مندی خزمایه تی

خودای گه وړه نه فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنَسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ مِنْهُ رِجَالًا وَنَسَاءً ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝﴾. له خودای گه وړه فرمان ده کات به عه بده کانی که هر له و بترسن و هر نه ویش بهرستن به ته نیا و شهریکی نه. وه ناگاداریشی داوه که به توانای خوی له و گیانه دروستی کردون که ناده مه (سه لای خوی لی بیت).

﴿وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ هواسه ره که یشی هر له و که سه خستنه وه که هوا یه (سه لای خوی لی بیت) له په راسوی لای پاستی له دوا یه وه دروستی کردووه، ناده م خه و تپوو، که خه بری بوه چاوی پیی که وت: سه رجی پاکیشا و سوزی بقی پیدا کردو هه وایش سوزی بقی نه و پیدا کرد وه له م فرموده سه حیه دا هاتوه: (ناهره له په راسو دروست کړاوه، بیتگومان به شی هره لاری په راسو به شی سه ره وه یه تی، جا نه گه رته وئ پاستی بکه یته وه، نه واده یشکینتی و نه گه ر پات بوارد له گه لی نه و پات بواردوه و له زه نت لی و ره گرته وه هر لاریشی تیدایه).^۲ پاشان خودای گه وړه نه فرمویت: ﴿وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا

وَنَسَاءً﴾ وه له و دوانه وه پیوای نددو ژنی نددی وده دی هینا. واته: له ناده م و هه واء پیوا وانیکی نددو ژنانیکی نددی دروست کردو له هه مو و لاته کانی دنیا دا بلاوی کردووه به جیاوازی شیوه و په وشت و په نگو زمانیا نه وه، له نا کامیشا هه مو و ده گه رینه وه بقی لای خوداو کړ ده کرینه وه له لای و نه فرمویت: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ مِنْهُ رِجَالًا وَنَسَاءً ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝﴾. له خودایه بترسن که به ناوی نه و نیوه به کتری سویند نه دهن، ناگانان له خزمانیش بیت. واته: له خودا بترسن به گوړپایه لی بقی. نیبراهیم و مواهیدو هه سه ن

^۱ الحاکم (۳۰۱/۲).

^۲ فتح الباری (۴۱۸/۶).

ده لَیْن: ﴿الَّذِي سَأَلُوْنَ بِهٖ وَالْاَرْحَامَ﴾ وهك دهوتری: داوات لیده كم به ناوی خوداو به خزمایه تی^۱ زه حاك وتی: له و خودایه بترسن كه به و په یمان و به لَیْن ده به ستن^۲ وه بترسن له پړینی په یوه ندی خزمایه تی، به لكو به چاكی په یوه ندی خزمایه تی به یوه بیښ و همیشه به سریان بكه نه وه. ^۳ ټمه قسې ئیبنوعه بیاس و عیكرمه و مواهیدو حه سڼ و زه حاك و په بیع و كه سانی تریشه. ^۴ وه هندیك خویندویانه ته وه به (والارحام) به مه جوری به عه تف له سڼ و زه میره كه (په) واته: له و خودایه بترسن كه به ناوی نه وه وه داوا ده كڼ له په كتر و له پچرانی خزمایه تی، وهك مواهیدو كه سانی تریش وتویانه. ^۵ خودای گوره نه فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَیْكُمْ رَقِیْبًا﴾ خودا همیشه چاودیره به سه تانه وه. ناگای له هه موو ناكارو هه لسوكه وتیكتانه، وهك له نایه تیكي تردا نه فهرمویت: ﴿وَاللَّهُ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ شَهِیْدٌ﴾ خودا شایه ته به سڼ هه موو شتیكه وه. وه له فهرمووده ی سه حیما هاتوه كه پیغه مبهری خودا فهرموویه تی: (خودا په رسته وهك نه وهی كه بیبینی خو ټگه ر ټو نه بیښی، نه وه بیگومان خوا ټو ده بیښی) ^۶ ټمه خو ی پښمای و ناگاداریه له سڼ چاودیری خودا، هه ریږیه خودا باسی سه رده تایی مروئی كړدوه كه له باب و دایكك دروس كراون و كه ده بی ټاوكاری په كتری ټن و به زه بیان به په كا بیته وه. وه له سه حیعی موسلیما هاتوه. له فهرمووده په کی جه ریری كوی عه بدوللای به جه لیه وه كه پیغه مبهری خودا (ﷺ) كاتی نه و چه ند كه سې موزه پ(مخس) هاتن. عه باكانیان كون كړدبوو سه ریان لی ده رهینا بوو (له پووتی و هه ژاریدا) دوی نویژی نیوه پ هه لسا و وتاریکی دا بڼ نه و خه لكه، له وتاره كه یدا فهرمووی: ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ۖ وَتَاَوَّلَكُمْ وَآٰلَكُمْ وَكَوْنَتُمْ رِجَالًا مِّنْ اَحَدٍ﴾ تا نایه ته كی ته واو خوینده وه. وه فهرمووی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾ ^۷ نه ی كومه لی خاوه ن باوه پان، ده بی له خوا بترسن، با هه ركه سې بیښته بهر چاوی خو ی بڼ سه بیښی چی وه پښ خو ی خستوه. پاشان هه لی نان بڼ خیر كړدن و فهرمووی: (ده با هه ركه س خیر بكات له دیناره كی له دره مه كی كه صاعه گه نه كی له ساعه خورما كی) ^۸ فهرمووده كی به ته واوی باس كړد، هه ر به م

^۱ الطبري (۵۱۹/۷).^۲ الطبري (۵۱۸/۷).^۳ الطبري (۵۲۲-۵۲۱/۷).^۴ الطبري (۵۱۹/۷).^۵ فتح الباري (۱۴۰/۱).^۶ الحشر (۱۸).^۷ مسلم (۷۰۵/۲).

شیوہ یہ نیمامی نہ حمد و خواہن فرمودہ کانی تریش پویاہ تیان کردوہ لہ نینومہ سمودہ و لہ
وتاری حاجہ دا (الحاجۃ) ^۱ نہ میشی تیدا بوو: پاشان سی نایہ تی تریشی خویند لہ وانہ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ
اتَّقُوا رَبَّكُمْ﴾.

﴿وَأَتُوا إِلَيْنَا أَمْوَالَكُمْ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ۝٦﴾ وَإِنْ
خِفْتُمْ أَلَّا تَقْسِطُوا فِي الْإِنْفِ فَإِنَّكُم مَّا حَلَبَ لَكُمْ مِنَ الْإِنْسَاءِ مَنًى وَلَوْلَا رِزْقٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَذَىٰ أَلَّا تَعْمَلُوا ۝٧﴾ وَأَتُوا الْوَسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ مَخَلَّةً فَإِنْ طَبَنَ لَكُمْ عَنْ مَنًى وَنَهَ نَفْسًا فَكَلُوهُ
هَيْسَةً مَّرِيئًا ۝٨﴾

فرمانندان به پاراستنی مال و سامانی هه تیوان

خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَأَتُوا إِلَيْنَا أَمْوَالَكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَبِثَ بِالطَّيِّبِ﴾ مالی هه تیو بدنه وه به
هه یوان، ناپاک به پاک مه گورنه وه. خودای گوره فرمان ده کات به گه راندنه وهی مالی هه تیو بزیان
پنګری کردوہ لہ خواردن مالی هه تیو تیکه ل کردنی له گه ل مالی خؤدا. هر بزیه فرمویه تی: ﴿وَلَا
تَتَّبِعُوا الْحَبِثَ بِالطَّيِّبِ﴾ سه عیدی کوپی موسه یبو زوهری وتیان: نه کن له پو لاواز بدنه و قه له و
وه رګرن بقر خؤتان نیراهیمی نه خه عی و زه حاک وتیان: نه کن ساخته بدنه و باش وه رګرن سوودی
وتی: که سی وایان هه بویه مه پی قه له وی له مالی هه تیو هه لده گرت بقر خؤی و له جیګه ی مه پی لاوازی
داده تا و دهیوت: مه پی به مه پی، دره می باشی هه لده گرت و دره می ساخته ی له جیی داده تا دهیوت:
دره می به دره می خودای گوره نه فرمویت: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ﴾ مالی نه وان تیکه ل مالی
خؤتان مه کن. مواجهیدو سه عیدی کوپی جوبه یرو موقتیلی کوپی حه یان و سوودی و سوفیانی کوپی
حوسه ین وتیان: مالی هه تیوان تیکه لی مالی خؤتان مه کن و هه مووی پنکوه بخؤن پاشان خودای
گوره نه فرمویت: ﴿إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا﴾ که تاوانیکی زؤر گوره یه. نینوعه بباس وتی: واته گونا هیکی
نیجکار مه زنه. هر به م شیوہ یه پویاه ت کراوه له مواجهیدو عیگره و سه عیدی کوپی جوبه یرو
حه سه ن و نینوسیرین و قه تاده و موقتیلی کوپی حه یان و زه حاک و نه بومالی و زه یدی کوپی نه سلمه و
نه بوسینانش وتیوانه واته: خواردن مالی هه تیوان له گه ل مالی خؤتان تاوانیکی گوره و هه لیه کی
زؤر مه زنه و لئی دورکه ونه وه.

^۱ احمد (۳۵۸/۴)، النسائي (۷۵/۵)، ابن ماجه (۷۴/۱)، سه حیه.

پښتو ته ماره کړنډی کیږی هه تیو به ماریه کی که متر

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِسُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النَّسَاءِ مَثْوًى﴾^۱
 نه گهر له سر نه و کیږه هه تیوانه، له وه ترسان که نه توان به شیوه یه کی هه و په و له گه لیان
 بچولینه وه ده توان و ازبان لی بیتن و ژنانی تر (چهنډی خوتان پیتان باشه و پیتان ده شین) ماره بکه ن
 دوان بن، واته: نه گهر له ژیر ده سستی یه کی له نیوه دا کیږی هه تیو هه بو، ترسا له وه ی که ماریه ی
 هاو شپوه ی پی نه دات، با وازی لی بیتن و بچی ژنی تر ماره بکات، ژن ږږه، خودا ده روی لی نه گرتوه.
 بوخاری پپوایه تی کردوه له عائشه وه وتی: پیاوړی کیږی هه تیوی له لا بوو ماریه کیږد، که که
 چهنډ دارخورمایه کی هه بو، پیاوړه که له بهر نه و دارخورمانه ماریه کیږدو. به لام که که هچ مافیکي
 (هاوسه رگیری) نه بو له گه لید، به و هیزه وه نه م نایه ته هاته خواره وه: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي
 الْيَتَامَىٰ﴾^۲ واه زمانم وتی: نه و که شریکی بو له دارخورماو مال که بشدا^۱ پاشان بوخاری پپوایه تی
 کردوه له عوروه ی کوی زویه پیره وه که پرسپاری کردوه له عائشه (په زای خوی لی بیت) له م
 نایه ته دا: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ﴾ عائشه وتی: نه ی کوی خوشکم، نه م که هه تیوه ده بی
 له ژیر چاودیری به پرپسه که پدا بی، ده ی کاته شریکی خوی له مالیدو، مال و سامان و جوانیه کی
 سره جی راده کیږی، نه و به پرپسه ی ده ی ویت ماریه ی بکات، به بی نه وه ی به داپه روه ی ماریه کی
 بدات، نه و ماریه ی خه لکی ده ی داتی ده بی نه میش پی بدات، پښتو کراوه که ماره بکری مه گن به
 داپه روه ی له گه لی بچولینه وه و ماریه یه کیږی وه ک چانی تر بی و که متر نه بی. وه فرمان دراوه که
 ژنانی تر بخوان به ناره زوی خویان جگ له واته. عوره وه وتی: عائشه وتی: پرسپاریان له پیغه مبهری
 خودا (ﷺ) کرد دوی نه م نایه ته خودای گه وره نه م نایه ته ی ناره خواره وه: ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي
 النِّسَاءِ﴾^۲ پرسپارت لیده کن له باره ی ژنانه وه. عائشه وتی: وه نه میش هر له م نایه ته دا که خودای
 گه وره نه فرمویت: ﴿وَرَعِبُونَ أَنْ تَكْفُوهُمْ﴾^۳ ده تانه وی له خوتانیان ماره بکه ن. له بهر نه وه ی
 هه تیوه نه گهر مالی که می هه بو ږږ جوان نه بوو ماریه یان نه کن له بهر نه وه پښتو کراوه له ماره

^۱ فتح الباری (۸/۸۷).

^۲ النساء (۱۲۷).

^۳ النساء (۱۲۷).

کردني ڪجي هه تيو له بهر مالو سامان و جوانيه ڪي مه ڪين به داد به روهري له بهر نه وهی نه ڪر ماليان ڪم بوو يان جوان نه بون ماره يان نه ڪن و هه قی خويان نه دهنی^۱.

برياردان له سر هاوسه رگيري هه تا چوار ٿڻ

خودای گه وره نه فهرمويٽ: ﴿مَتَنٌ وَتِلْكَ وَرَيْحٌ﴾ دوان بن يا سيان پٽيڪه وه يا چواريش بن هر په وايه. واته: جگه له و ڪيڙه هه تيوانه ناره زوي خوتانه ٿڻاني تر ماره بڪن، هه ريه ڪي له نئيه ده تواني نو ٿڻ يا سي ٿڻ يا چوار ٿڻ بهيئي. وه ڪ خودای گه وره له ٿايه تيڪي ترده نه فهرمويٽ: ﴿جَاعِلِ الْمَلِكَةِ رَسُولًا أَوْ أَجْنَحَهُ مَتَنٌ وَتِلْكَ وَرَيْحٌ﴾^۲ فريشته ڪان دوو بالو سي بالو چوار بالي ردقته پاسپارده. واته: فريشته ي وا هه په دوو بالي هه په وي واش هه په سي بالو وي واش هه په چوار بالي هه په. نه مه نه وه ناگه يني ڪه فريشته ي تر بالي زياتريان نيه، له بهر بووني به لگه له سهر ي به پٽجه وانه ي پيا وانه وه ڪه برياري چوار ٿڻي بق دراوه. وه ڪ نيينوعه بياس له م ٿايه ته دا وتي به ڪوي زانايانيش هر هه مان پايان هه په ڪه نه مه رٿزو منه تيڪه خودا ده يڪات به سهر عه به ده ڪانيا، حق نه ڪر دروست بوايه پياو زياتر له چوار ٿڻ بڪاته هاوسهري خوي خودای گه وره باسي ده ڪرد. ٿيمامي نه حمده رپوايه تي ڪردوه له سالمه وه له باوڪيه وه ڪه غه يلاني ڪوپي سه له مه ي سه قه في موسولمان بوو ده ٿڻي هه بوو، پٽجه مبر (ﷺ) پٽي فهرمو: (چواريان لي هه لبر ٿره) له زه ماني عومر دا ٿڻه ڪاني ته لاق داو ماله ڪي دابهش ڪرد به سهر منداله ڪانيا، نه وه هاله گه يشته عومر ووتی: من واده زانم شه يتان قسه ي دزيوه و بيستويه تي تق ده مريت و نه وه ي خستقته دلته وه، له وانه په تق ماوه ي ڪي ڪم بريت و بمری. سويند به خودا ده پي ٿڻه ڪانت بگيرپته وه لاي خوت و ماله ڪه شيان پي بد يته وه يان ده بي ميرات له مالو سامانت به بن و فهرمانيش نه دم گڙه ڪت به رده باران بڪري وه ڪه چون گڙهي نه بوريغال به رده باران ڪرا. هر به م شيوه په شافيمي و تيرمیزی و نيينوماجه و داره قوتني و به يه قی و ڪه ساني تريش رپوايه تيان ڪردوه. هه تا ده گاته: (چواريان لي هه لبر ٿره) پاشماوه ي نه م فهرموده يه له به سه راهه ڪي عومر دا ٿيمامي نه حمده هتيوايه تي.^۳ نه مه نه وه ده گه يني ڪه نه ڪر دروست بوايه زياتر له چوار ٿڻ ماره بڪريت. پٽجه مبر (ﷺ) پٽي ڪي ده دا ده ٿڻه ڪه له لاي (غه يلان) به ينيته وه و موسولمان بين له گه ليا. ڪاتي ڪه فهرماني پيدا ڪه هر چوار ٿڻ به ينيته وه و نه وانه ي تر واز لي بيئي.

^۱ فتح الباري (۸/۸۷).

^۲ فاطر (۱).

^۳ أحمد (۲/۱۴)، الام (۵/۴۹)، الترميزي (۱۲۸)، ابن ماجه (۳/۱۹۵۳)، سنن الدار القطنی (۳/۲۷۱)، البيهقي (۷/۱۸۲/۷).

فهرموده ي ڪي سه سته.

نہم بہ لگہ یہ لہ سہر نہ وہ کہ بہ هیچ شیوہ یک زیاتر لہ جوار ژن دروست نیہ، کہ واتہ کہ س بوی نیہ لہ جوار ژن زیاتر بیٹنی و ماری بکات خودای گہ ورہ خوی باشتی دہ زانی.

پازی بویون بہ مارمکردنی یہ کہ نافرہت، کاتی ترس لہ داد پدرومیری لہ نیوانیاندا

خودای گہ ورہ نہ فرمویت: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَمْلِكُوا فَوْجَدَةً أَوْ مَمْلَكَتَ آيَاتِكُمْ﴾ نہ گہ ترسان کہ نہ توان ژنہ کانتان و ہ کہ یہ کہ تماشا بکن، با یہ کیک بی، یان لہ گہ ل نہ واندا پاپوین کہ بونہ تہ مولکی خوتان. واتہ: نہ گہ ترسان لہ وہی لہ چہند ژنیدا داد پدروہ نہ بن و ہ کہ خودای گہ ورہ نہ فرمویت: ﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْمَلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ﴾^۱ نیوہ ہہ رچہند ہہ ولیش بدہن، ہہ رگیز ناتوان لہ گہ ل ژنانی خوتاندا بی جیاوازی پہ فتر بکن. کہ واتہ، ہہ رگہ سی لہ وہ ترسا کہ و ہ کہ یہ کہ ہہ ل سو کہ وتیان لہ گہ لا بکات، با یہ کہ ژن بیٹنی، یان لہ گہ ل کہ نیزہ کانیدا پاپوین، چونکہ کات دابہش کردن بق نہ وان واجب نیہ، بہ لگو شتیکی چاکہ و کاریکی باشی کردوہ. ہہ رگہ سیش پیی ہہ لئہ سی هیچ گوناہی ناگات. ﴿ذَٰلِكَ أَذَىٰ أَلَّا تَعْمَلُوا﴾ بق خویاراستن لہ وہی داد پدروہ نہ بن، نہمہ کاریکی پہ سہندہ. واتہ. کہ غہ در نہ کن. ٹیبنوہ بی حاتم پیوایتی کردوہ لہ ٹیبنوہ ردہ وہی و نہ بو حاتمہی کوپی حہ بانوہ لہ سہ حیچہ کہیدا لہ عائیشہ وہ لہ پیٹفہ مہرہ وہ (ﷺ). ﴿ذَٰلِكَ أَذَىٰ أَلَّا تَعْمَلُوا﴾ نہ فرموی: (غہ در مہ کن).^۲ ٹیبنوہ بی حاتم وتی: باو کم وتی: نہمہ فرمودہ یہ کی ہہ لہ یہ. پاستیہ کی نہم نہ فرمودہ لہ عائیشہ وہ مہ وقوفہ. ٹیبنوہ بی حاتم وتی: پیوایت کراوہ لہ ٹیبنوہ بیاس و عائیشہ و مواہید و عیکرمہ و ہ سہن و ٹہ بومالیک و ٹہ بوزہ پین و نہ خہعی و شہ عبی و زہ حاک و عہتای خوراسانی و قتادہ و سویدی و موقتیلی کوپی حہ یان کہ وتیان: لامدہن و سہتم مہ کن.^۳

مارہی دان واجبہ

خودای گہ ورہ نہ فرمویت: ﴿وَأَتَوْنَا النِّسَاءَ صَدَقَاتِنَّ حُمْلَةً﴾ وہ پیشکہ شیک مارہی ژنہ کان بدہن. عہ لی کوپی ٹہ بوتہ لہ وتی لہ ٹیبنوہ بیاسہ وہ: (النحلة) مارہی.^۴ موچہ مہدی کوپی ٹیسحاق وتی لہ زہریہ وہ لہ عورہ وہ لہ عائیشہ وہ مارہی فرزہ. موقتیل و قتادہ ٹیبنوہ جورہیج وتیان: مارہی

^۱ النساء (۱۲۹).

^۲ ابن حبان (۱۳۴/۶).

^۳ الطبري (۵۴۹/۷-۵۵۱).

^۴ الطبري (۵۵۳/۷).

فهریزه که، نینوجوره بیج وتی: ماریه کی دیاری کراوه^۱ نینوزه دید وتی: ماریه له وتی عهره بدا واته: واجب، ده لئ: ماریه مه که به شتیکی واجب نه بی بوی. هیچ کس بی نیه بیجگه له پیغه مبه ر (ﷺ) که ژنی ماره بکات به ماریه کی واجب نه بی، وه نابی ناوی نهو ماریه به دروه بی و پاست نه بی.^۲ کورتی باسه که نهویه پیویسته له سهر نهو پیاهه که ماریه بدات به و ژنه. وه ده بی ناوه زوی دلشیا نی له سهر بی. وه پینگ ندری به و ژنه ماریه کی بدات به ناوه زوی خوی. هه ره و شیوه پیویسته که ماریه که بدری به ژنه که و پیتی بیه خشری، نه گهر ژنه که دوی دیاری کردنی ماریه که به ناوه زوی خوی ماریه کی یان شتیکی له ماریه کی دا به پیاهه کی، نهوه پالو حه لاله هه بوی خودای گهره نه فهرموت: ﴿وَإِنْ طَرَفًا لَّكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كُنْتُمْ تَفْعَلُونَ﴾ نه گهر به دل پینان خوش بوو به به خشی نی شتیکی لهو (ماریه) به نیوه. بیخون به خوشی و به حه لالی (نوشی گیانتان بیت).

﴿وَلَا تَوَدُّوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا رِزْقًا وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾^(۵) وَاللَّيْسَ وَعَلَى الْمُؤْتِرِ لَهُ رِزْقُهُمْ وَكَسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا حَتَّى إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْعِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾^(۶)

چاودیری خستنه سهر که م ناوه زان

خودای گهره پنگری کردوه له مال و سامان خستنه ژیر دهستی که م ناوه زان که هه لسوکه وتی پیوه بکن، چونکه خودا کردویه تی به هکاری ژیا نی خه لکی تا بازگانی پیوه بکن و ژیا نی خویانی پی دابین بکن. نا لیتره دا چاودیری ده خریته سهر که م ناوه زان که چه ند جوریکن، جاری واهیه چاودیری له سهر منداله، جاری واهیه نهو چاودیری ده خریته کس که باش هه لسوکه وت ناکات نهو ماله له بهر که م ناوه زی یان ئانی، جاری واش هیه نهو که سه چاودیری ده خریته سهری له بهر مایه پوچی و موفلیسی، مایه پوچ نهو که سهیه که قهرزیه کی زور تووشی دیت، مال و سامانه کی به شی قهرزه کانی ناکات. کاتی که خاوه قهرزه کان له دادا داوی چاودیری له سهر تو مار ده کن و چاودیری ده خریته سهر. زه حاک وتی له نینوعه بیاسه وه له م نایه ده دا: ﴿وَلَا تَوَدُّوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا﴾ مالی خوتان (که خودا کردویه ته مایه ی ژیا نتان) مه دهنه ده ست که م ناوه زان. منداله کانت و

^۱ الطبري (۵۵۳/۷).

^۲ الطبري (۵۵۳/۷).

ژنان. ^۱ ثيبنومه سعودو هه که می کوپی عويينه و هه سه ن و زه حاکیش هه و تويانه: مه بهست پتي ژنان و مندالان. ^۲ سه عیدی کوپی جوبه ير وتی: مه بهست پتي هه تيوانه. ^۳ موجهيدو عيکرمه و قه تاده وتيان: مه بهست پتي ژنان. ^۴

فه رماندان به خه رج کردنی مال به سه ر نه وانه ی چاوديريان نه سه ره به روو خوشيه وه

خودای گه وره نه فه رمويت: ﴿وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ به لام جلو به رگو بژويان له مالي خوتان دابين که ن و به رووی خوشه وه بيان دويئن. عه لی کوپی نه بوته لحه رتي له ثيبنوعه بباسه وه: که ده لیت: پشت مه بهسته به مال و سامانه که ت و نه وه ی خودا داويه تيه ده ستو کردويه ته هوی بژويت، نه يده يت به مندالاکانتو هاوسه ره که ت. نوا نه وه ی که پتيان نه ده ی سه يره که بزانه چيان پي ماوه، پاريزگاری له مال و سامانه که ت بکه و به چاکی خه رجي بکه. وه توخوت خه رچيان بده و جلو به رگو هاوکاری و بژويان بده موجهيد وتی: ﴿وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ واته: چا که يان له که لا بکه و به سه ريان بکه ره وه. نه م نايه ته پيروزه چا که کردنی ده سته به ر کردووه بق مال و مندال و نه و که سانه ی که چاوديريان ده خريته سه ر. به هه لسان به خه رجي بزيان له جلو به رگو پوزی و به قسه ی خوش له که لا کردن و په وشتی جوان جولانه وه له که ليان.

فه رماندان به تاقيرکونه وه ی هه تيوان و گه رانده وه ی مال و سامانه کانيان بزيان کاتي که بيهگه يشتن

خودای گه وره نه فه رمويت: ﴿وَابْتَغُوا الْيَتَامَى﴾ هه تيوان تاقی بکه نه وه، ثيبنوعه بباس و موجهيدو هه سه ن و سوودی و موقتیلی کوپی حه يان وتيان: واته هه تيوان تاقی بکه نه وه ^۱ ﴿وَسَمِعَهَا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا الْكَفَّاحَ﴾ هه کاتي گه يشتنه ته مه نی ژن ميان و شوو کردن. موجهيد وتی: واته: بالغ ده ين ^۲ کومه لي له زانايان ده لين: بالغ بوون له که نجا، جاری واهيه به شه يتانی بوونه، نه و که سه له خويدا ده بينی و ناوی ديته وه به هه لقولان که مندال له وه په يدا ده بي. له سونه نی نه بوداوودا هاتووه له عه ليه وه، وتی

^۱ الطبري (۵۶۲/۷).

^۲ الطبري (۵۶۲/۷).

^۳ الطبري (۵۶۳/۷).

^۴ الطبري (۵۶۴/۷).

^۵ الطبري (۵۷۰/۷).

^۶ الطبري (۵۷۴/۷).

^۷ الطبري (۵۷۵/۷).

له پیغمبرى خوداوه وهرم گرتوه (ﷺ) فرموده‌ی: (لواى شهيتانى بوون هه‌تیوى نیه بى ده‌نگى پۆژیکیشی بۆ شه‌و نیه).^۱ وه له فرموده‌یه‌کى ترا له عائشه و هاوه له‌کانى تری پیغمبره‌وه (ﷺ) هاتوه، که پیغمبر (ﷺ) فرموده‌ی: (قه‌لهم هه‌لگیراوه له‌سهر سى که‌س له‌سهر مندالى تا بالغ ده‌بى، له‌سهر خه‌وتویه که هه‌تا خه‌برى ده‌بیته‌وه، وه له‌سهر شپیتى هه‌تا بیدار ده‌بیته‌وه).^۲ یان هه‌رکه‌سى پانزه سال ته‌مه‌ن ته‌واو بکات ته‌مه‌یش له‌و فرموده‌یه‌وه هاتوه که له‌ هه‌ردوو سه‌حیه‌که‌دا هاتوه له‌ ئیبنوعومه‌ره‌وه وتی: پيشانى پیغمبر (ﷺ) درام له‌ پۆژى ئو خودا من ته‌مه‌ن چوارده سال بوو ڕێگه‌ی پى نه‌دام، وه له‌ پۆژى خه‌نده‌قا پيشان درام که من ته‌مه‌ن پانزه سال بوو پى پیدام، عومهرى کوبى عه‌بدولعه‌زیز کاتى ته‌م فرموده‌ی پى گه‌یشت وتی: ته‌مه‌ جیاوازی نیتوان مندالو گه‌وره‌یه.^۳ جیاوازی له‌ نیتوان زانا‌یاند هه‌بوه له‌سهر ده‌رهاتنى مووى زیر له‌ ده‌ورى شه‌رمگه‌ به‌لام راستر بالغ بوونه و فرموده له‌و باره‌یه‌وه هاتوه، وه که ته‌م فرموده‌یه که ئیمامى ته‌حمه‌د ڕیوايه‌تى کردوه له‌ عه‌تیه‌ی قوره‌زیه‌وه (په‌زای خواى لى بیئت) وتی: پيشانى پیغمبرى خودا (ﷺ) دراین له‌ پۆژى قوره‌یزه‌دا، (القریظه) هه‌رکه‌سى مووى لى ده‌رهاتبوو کوژرا، وه هه‌رکه‌سى مووى لى ده‌رنه‌هاتبوو به‌ردرا. من یه‌کێک بووم له‌و که‌سانه‌ که مووم لى ده‌رنه‌هاتبوو به‌ردرام.^۴ هه‌ر چوار زانا‌یانی فرموده به‌م شیویه هیناویانه^۵ تیرمیزی وتی: فرموده‌یه‌کى هه‌سه‌نى سه‌حیه‌ پاشان خودای گه‌وره ته‌فرمویت: ﴿فَإِنْ أَسْنَمْتُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾ ته‌گه‌ر هه‌ستى ژیریتان تیا کردن و پى گه‌یشتن ته‌وا مالو سامانه‌که‌یان بده‌نه‌وه. سه‌عیدی کوبى جوبه‌یر وتی: ته‌گه‌ر زانیقان دینیان باشه و ماله‌کانى خویان ده‌پاریزن. هه‌ر به‌م شیویه‌ش ڕیوايه‌ت کراوه له‌ ئیبنوعه‌بباس و هه‌سه‌نى به‌سرى چه‌ندین له‌ زانا‌یانی تریشه‌وه^۶ شاین زانه‌کانیش وتویانه: هه‌رکاتى مندال گه‌یشته ته‌وه‌ی مه‌سه‌له‌ته‌تى دین و مالو سامانى خۆی بزانی، چاودێریه‌کى له‌سهر لاده‌بریت و ته‌وا مالو سامانه‌ی که له‌ ژیر ده‌ستى چاودێره‌که‌یدا بووه پى ته‌دریقه‌وه، به‌و ڕێگه‌ی که دانراوه.

^۱ أبوداود (۲۹۳/۳)، هه‌سه‌نه.

^۲ أبوداود (۵۵۸/۴-۵۶۰)، فرموده‌یه‌کى باشه (جید).

^۳ البخاری (۲۶۶۴)، مسلم (۱۸۶۸).

^۴ أحمد (۴:۳۱۰)، هه‌سه‌نه.

^۵ أبوداود (۵۶۱/۴)، تحفة الاحوذی (۲۰۷/۵)، النسائی فی الکبری (۱۸۵/۵)، ابن ماجه (۸۴۹/۲)، هه‌سه‌نه.

^۶ الطبري (۵۷۶/۷).

دروستہ ہزار لہ مالی ہہ تیو بخوات بہ پنی لہ و چاودیریہ دمیکن

خودای گہ ورہ نہ فرمویت: ﴿وَلَا تَأْكُلْهُمَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبُرُوا﴾ مالہ کانیان بہ زیادہ پوی و بہ پلہ مہ خون نہ وہ ک گہ ورہ بین (و لیٹان وہ رگر نہ وہ) خودای گہ ورہ پنگری کردوہ لہ خواردنی مالی ہہ تیوان لہ بہر پیوستیہ کی زقد نہ بی ﴿إِسْرَافًا وَبِدَارًا﴾ لہ بہر نہ وہی نہ کات بالغ بین لہ پیش بالغ بونیاندا، ﴿وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ﴾ کی دہ ولہ منندہ خوی بیاریزی، ہیسی لی ناخوات، ﴿وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ کیش ہزارہ ہر نہ وہ ندہی کہ پیوستی ژانیہ تی لئی بخوات، ٹیبنوئہ بی حاتمہ پیوایہ تی کردوہ لہ عائشہ وہ وتی، نہم ٹایہ تہ لہ سر بہ ختو کہری ہہ تیوان ہاتو تہ خوارہ وہ ﴿وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ بہ پنی نہ و سر پ شتیہی کہ دہیکات بوخاریش پیوایہ تی کردوہ،^۱ ٹیمامی نہ حمہ د پیوایہ تی کردوہ لہ عہ مری کوپی شوعہ بیہ وہ لہ باوکیہ وہ لہ باپیہ وہ: کہ پیوای پرسیاری لہ پیغہ مبری خودا کردوہ وتوہ تی: مال و سامان نہ و ہہ تیویشم ہہی؟ نہ فرموی: (لہ مال و سامانی ہہ تیوہ کت بقو دہست بلاو بہ فیقو دہرو مہ بست مال خواردن و پاراستنی مالی خوت نہ بی، یان نہ فرموی بیگہ تہ قوریانی مالہ کی خوت)^۲ خودای گہ ورہ نہ فرمویت: ﴿فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾ ہہ رکاتیکیش مالہ کی یان نہ دہ نہ وہ، واتہی دوی نہ وہی کہ بالغ دہ بن و دہ زان ناوہ زیان تہ واوہ، نہ و کاتہ مالہ کانیان بدہ نہ وہ ﴿فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ﴾ با شایہ ناگیان لی بیت، نہم نہ فرمانی خودایہ دہ ربارہی نہ و کہ سانہی چاودیری ہہ تیوان دہ کت کہ شایہ تیان لہ سر بگرن مالہ کانیان بدہ نہ وہ کہ ہہ تیوہ کان بالغ بوون، بق نہ وہی ہیچ کہ سی لہ و ہہ تیوانہ نہ لئن وەرمان نہ گرتوہ، پاشان خودای گہ ورہ نہ فرمویت: ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ بق لپیرسینہ و ہش ہر خوا بہ سہ، واتہ: خودا بہ سہ کہ چاودیرو شایہ تی بئ دہ ربارہی نہ و ہہ تیوانہ لہ کاتی وەرگرتنہ وہی نہ و مالہ دا، ٹایا بہ تہ واوی و بئ کہ م کوپی و بئ لادان و خیانہ تہ و قروفل ہہ مووی دراوہ تہ وہ یا نہ دراوہ تہ وہ؟ خودا خوی ناگای لہ ہہ موو شتیگہ، بژیہ لہ سہ حیجی موسلیما ہاتوہ کہ پیغہ مبری خودا (ﷺ) نہ فرمویہ تی: (نہی نہ بوزہ پ من وا تو دہ بینم لاوازی، من نہ وہی بق

^۱ الطبري (۵۹۳/۷).

^۲ فتح الباري (۸۹/۸).

^۳ مسند احمد (۲۱۵/۲-۲۱۶)، نہ فرمودہ یہ کی باشہ (جید).

ثیبونو بیاسوہ ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ﴾ دہ لیت: ثایہ تیکی پتوہ (محکمہ) نسخ نہ بوہ تہوہ^۱ ثیبونو جہریر پیوایہ تی کردوہ له ثیبونو بیاسوہ وتی: ثم ثایہ تہ ہر ماوہ تہوہ و کاری پی کر اوہ^۲ وہ سہ وری وتی له ثیبونو بی نہ جیہوہ له مواہیدہوہ له م ثایہ تہ دا وتی: ثم واجبہ له سہر نہ ہلی میراتگران بہ پیتی توانا و بزوی خویان^۳ ہر بہ م شیوہ یہ پیوایہ کر اوہ له ثیبونو سعوو نہ بو موسا و عہدوہ حمانی کوپی نہ بوہ کرو نہ بولعالیہ و شہ عی و حہ سہ نہوہ^۴ ثیبونو سیرین و سہ عدی کوپی جوہ یرو مہ کحول و شیرامعی نہ خہ عی و عتای کوپی نہ بی پباح و زوہری و یہ حیای کوپی یہ عمور و تیان: نہوہ واجبہ و تراوہ: ثم وہ سیتہ مردو دہ یکات و تراویشہ: ثم ثایہ تہ نسخ بوہ تہوہ. عہو فی وتی له ثیبونو بیاسوہ، وتی: ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ﴾ نہ گہر له دابہ ش کردنی میر اتدا. چہ ندین له زانایانی تریش و توپانہ، نہ گہر له کاتی دابہ ش کردنی میر اتدا، نہو کہ سو کارہ ہر زارو مہ تیو دہس کورتانہ نامادہی دابہ ش کردنی میرات بوون، بہ دل تارہ زوی نہو مالہ زقرہ دہ کن میراتیش نایانگریتہوہ و بہ شیان نہو و چاویان لئیہ نہم دہ بیات و نہم دہ بیات، نہمان بی بہ شن و هیچ و ہرنا گرن. خودای گہ وری بہ سؤزو بہ زہی فرمان دہ کات کہ لو مالہ میراتہ شتیکیان بدہ نی و ہک چاکہ یہ له گہ لیان و خیریک پتیان و پیاوہ تہک دہ ربارہ یان و دلنہ وایی کردنیان.

داد پەر و مری نہ و سیتہ کردندا

خودای گہ وری نہ فرمویت: ﴿وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ نہو کہ سانہی مندالانی سہرو پچکہ ی بی دہستہ لات له دوی خویان بہ جیدیلن، با له و سیتہ کردنیدا، ترسی خویان له دلدا بی و شتیکی وا له پاش خویان پاسپین هیچ ناہقی تیدا نہ بی. علی کوپی نہ بوہ لہ وتی له ثیبونو بیاسوہ وتی: ثم دہ ربارہ ی پیاویکہ خہریک دہ مریت، پیاوئ گویی لئیہ تی و سیتہ تیک دہ کات کہ زینی ہہ یہ بی نہوانہی میراتی لی دہ بہن. خودای گہ وری فرمانی داوہ، کہ نہو کہ سانہی گوییان له و سیتہ تی نہو پیاوہ یہ، پیتی بلین له خوا بترسی و ہول بدا کہ یارمہ تی بدا و سیتہ کہ ی بق راست بکاتہوہ و تیی بگہ نہی کہ چؤن پتی خوشہ نہو و سیتہ دہ کات بق کہ سو کاری بی بہش نہ بن بہو شیوہ یہ چاوہ پوانی کہ سہکانی تریش

^۱ فتح الباری (۹۰/۸).

^۲ الطبری (۸/۸).

^۳ الطبری (۸/۸).

^۴ الطبری (۸/۸).

بكات و نه و انيش بى بهش نه كات.^۱ مواجهيدو كه ساني تريش هه روايان وتوه^۲ وه له هه ردوو سه حيحه كه دا هاتوه، كه پيغه مبهري خودا (ﷺ) كاتي چوه لاي سه عدي كوڤي نه بووه قاصو سهرداني كرد، وتي: نه ي پيغه مبهري خودا (ﷺ) من كه سيكي خاوهن مالو سامانم، كه سيش نيه ميرام لي بگريت جگه له كچيك، تايا دروسته دوو سى يهكي ماله كم بكم به خير، فرموي: (نه خير)، وتم: نه ي نيوه ي بكم به خير؟ فرموي: (نه خير)، وتي: نه ي سى يهك، فرموي: (سى يهكي بكو سى يهكيش زوره)، پاشان پيغه مبهري خودا (ﷺ) فرموي: (تو نه گه پاشي خوت منداله كانت به دوله مهندي به جي بيلي باشته له وه ي به هزاري به جيتيان بيلي و دهست له خهلكي پان بكه نه وه).^۳

هه ره شه له وه كه سانه ي مالي هه تيوان ده خون

وه وتراوه: مه بهست به ﴿فَلْيَسْأُوا اللَّهَ﴾ با له خوا بترسن له دهست خسته مالي هه تيوان ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ سِرًا وَعَدَاوًا﴾^۴ زياد له نه ندازه و به په له ماليان نه خون. نه م قسه يه ئيبنو جه رير له ريگه ي عه و فيه وه گيپراويه توه له ئيبنو عه بپاسوه.^۵ نه م قسه يهكي چاكه نه و نايه ته ي كه له دوايه وه ديت پشتگيري لي ده كات و هه ره شه ده كات له وه كه سانه ي كه مالي هه تيوان ده خون به ناهه قى، واته: بهو شيويه مه لو كه وت بكه له گه ل منداله كانيان كه ده بيته بهرپرسيان، وهك چون پتيويسته هه لسو كه وت بكي له گه ل منداله كانت دواي خوت. وه ناگاداريان بكه، كه هه ركه سى مالي هه تيوان بخوات به ناهه قى، بيگومان ناگر ده خاته ناو سكي خي. هه ر بويه خوداي گه و ره نه فرموي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِهِمْ غُلْمًا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾^۶ نه وه كه سانه ي به ناپه و دارايي هه تيوان ده خون، با بزنان كه ناگر ده خه نه ناو سكيان و تووشى ناگريكي به هه لپه و گه ده بن. واته: نه وه كه سانه ي مالي هه تيوان ده خون به بى هوكاري، بيگومان ناگري ده خون كه كلبه و بلنسي ده ل نه ناو سكياندا له پوڙي قيامه تدا. وه له هه ردوو سه حيحه كه دا هاتوه له نه بووه ره يره وه كه پيغه مبهري خودا (ﷺ) فرمويته: (خو بپاريژن له هه وت تاوانه له ناويه ره كه) وترا: نه ي پيغه مبهري خودا (ﷺ) نه وانه كامانه؟ فرموي: (شهريك دانان بو خودا، جادوو، كوشتني كه سى

^۱ الطبري (۱۹/۸).

^۲ الطبري (۲۱/۸).

^۳ فتح الباري (۴۲۷/۵)، مسلم (۱۲۵۳/۴).

^۴ النساء (۶).

^۵ الطبري (۲۳/۸).

که خدا قده غمی کردوه مه کین به هقی خوی، خواردنی سوو، خواردنی مالی مه تیوان، پشت
مه لکردن (پا کردن) له بۆژی په لامار دندا، ترمه تبارکردنی ژنانی نازادی خاوهن باوهی بی ناگا.^۱

﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِي مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ
وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِلَّذِي بَيْنَهُمَا الشُّدُّسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ
لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِلَّتِي مَلَكَتْ إِيَّاهُ ثُلُثُ ثُلُثٍ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلَّذِي بَيْنَهُمَا الشُّدُّسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يَوْمَئِذٍ بِهَا أُولَئِكَ
أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَلَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾^(۱۱)
فه رماندان به میرانگیری و هاندان بو فیریبونی زانستی فه رائیز

نهم نایه ته پیریزه مه تا کورتایه کی که خودای گوره نه فه رمویت: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ
لِلَّذِي مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾ خودا پیتان پاده گه یه نی که له میراتیتان با بۆ نیرینه دوو به شو بۆ میتینه
نیوه ی به شی نیرینه بی. نایه تی دوی نهم نایه ته یش و نه نایه ته یش له کورتایی نهم سورته دا دیت،
مه ر باسی زانستی فه رائیز ده کات. له م سۆ نایه ته و نهم فه رمودانه ش له م باره یه وه هاتوه وه که شی
کردنه وه وایه بۆ نهم زانسته، ئیستا باسی له وانه ده که یه که په یوه ندی به م زانسته وه هیه، زۆر
گرنگی پیدراوه و هانی خاوهن باوه پان دراوه که فیری بین له بهر گرنگیه کی. بینوعویه یینی وتی:
فه رائیز به نیوه ی زانیاری دانراوه، چونکه مه موو خه لکی پی تا قی ده کریتوه.

هوی هاتنه خوارموی نهم نایه ته

بوخاری پیوایه تی کردوه له ته فیسری نهم نایه ته دا له جابیری کوپی عه بدوللاوه وتی: پیغه مبهری
خودا و (ﷺ) نه بویه کر له به نی سه له مه به پی هاتن بۆ لام سه رم لی بدن (نه خوش بووم) پیغه مبهری
خودا که بینیمی هیچ هۆشم له سه ر خۆم نیه، داوای ناوی کردو ده ست نویژی پی گرت، پاشان پرژاندی
به سه رمدا، هۆشم هاتوه سه ر خۆم و تم: نه ی پیغه مبهری خودا (ﷺ) چ فه رمانیکم پیده کی که
بیکه م به مال و سامانه که م؟ نهم نایه ته هاته خواره وه: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِي مِثْلُ حَظِّ
الْأُنثَيَيْنِ﴾^۲ مه ر به م شیوه یه موسلیم و نه سانی پیوایه تیان کردوه^۳ زانایانی تری فه رموده یش مه موو

^۱ فتح الباري (۴/۶۷۲)، مسلم (۱/۹۲).

^۲ فتح الباري (۸/۹۱).

^۳ مسلم (۳/۱۲۳۵)، النسائي في الكبرى (۶/۳۲۰).

پہوایہ تیان کردوہ^۱ فرمودہ یہ کی ترہہ رہ لہ جابیر وہ لہ سہر ہزی ہاتنہ خوارہ وہی نہم نایہ تہ، نیمامی نہ حمہد پہوایہ تی کردوہ لہ جابیر وہ وتی: ژنہ کہی سہ عدی کوپی پہ بیع ہات بق لای پیغہ مہری خودا (ﷺ) وتی: نہی پیغہ مہری خودا (ﷺ) نہم دوو کچہ، کچی سہ عدی کوپی پہ بیعہ، باوکیان لہ گہل تودا لہ ٹو خودا کوژدا، مامہ کہ یان مالہ کہی مہ لگرتوہ بق خوی. ہیچی بق بہ جی نہ ہیشتون، ناشدرین بہ شوو نہ گہر مالیان نہ بی. وتی: پیغہ مہر (ﷺ) فرموی: (خودا لہ بارہ یوہ ہر بار نہدا)، وتی: نایہ تی میرات ہاتہ خوارہ وہ پیغہ مہری خودا (ﷺ) ناردی بہ شوین مامہ کہ یاندو فرموی: (دوو سی یک بدہ بہ دوو کچہ کہی سہ عدو ہشت یہ کیش بدہ بہ دایکیان، نہوہیش ماوہ تہوہ بق تقیہ)^۲، نہ بوداوودو تیرمیزی و نیبنوماجہ پہوایہ تیان کردوہ^۳ وادیارہ لہ فرمودہ ی یہ کہ می جابیر بہ ہوی نایہ تی دواپوہ ہاتوتہ خوار لہم سورہ تہدا وک بہو زوانہ دیت، چونکہ نہو کاتہ ہر خوشکی مہ بوو، کچی نہ بوو، ہر بہ کہ لالہ میراتی لی دہ برا (واتہ: کہ سی نہ بوو جگہ لہ خوشک) بڑیہ نہم فرمودہ مان لیرہدا ہینا لہ بہر فرمودہ کہی بوخاری کہ باسی ہاتنہ خوارہ وہی نہم نایہ تی کردبوو، فرمودہ ی دووہ می جابیرش لہ شیوہ ی ہاتنہ خوارہ وہی نہم نایہ تہ دہ چو. واللہ اعلم.

مندالان میراتی دہ بن، نیرینہ دوو بہ شو و مینہ نیوہی بہ شی نیرینہ دہ بات

خودای گہرہ نہ فرمویت: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرِ مِثْلَ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾ خودا پیتان پادہ گہ ی نہی: کہ لہ میراتیتان با بق نیرینہ دوو بہ شو و بق مینہ نیوہی بہ شی نیرینہ بی. واتہ: خودا فرمانتان پی دہ کات کہ دادپہرور بن لہ نیوانیاندا، چونکہ لہ چہرخی نہ فامیدا ہموو میراتیتان داناوہ بق نیرینہ و مینہ یان لی بی بہش کردوہ. خودای گہرہ فرمانی دا کہ مامہ لہ گہل نیرو می بکری بہ یہ کسان لہ نہ سلی میراتگریدا، بہ لام جیاوازی کردوہ لہ نیوانیاندا دوو بہ شی داناوہ بق نیرینہ و نیوہی بہ شی نیرینہ شی داناوہ بق مینہ، نہمیش لہ بہر پٹیویستی پیاو بق خہرجی و نہو نہرکانہی کہ زیاتر بہ سہرہ وہیہ و ہاتوچوی بازگان و ماندوو بوونی زیاتر بق بہدہست ہینانی بڑیوی ژیان. بڑیہ دوو نہوہندہ ی مینہ ی پیداوہ، ہندی لہ زانا ہوشیارو زیرہ کہ کان لہم نایہ تہ پیروزہدا کہ نہ فرمویت: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرِ مِثْلَ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾ نہمیان لی وەرگرتوہ، کہ

^۱ فتح الباری (۱۱۸/۱)، مسلم (۱۲۳۴/۳)، ابوداود (۳۰۸/۳)، تحفۃ الاحوذی (۳۶۸/۸)، النسائی (۷۷/۱)، ابن ماجہ (۹۱۱/۲).

^۲ احمد (۳۵۲/۳)، فرمودہ یہ کی حسہ نہ.

^۳ ابوداود (۳۱۴/۳)، تحفۃ الاحوذی (۲۶۷/۶)، ابن ماجہ (۹۰۸/۲)، حسہ نہ.

خودای گہ وړه زور به سوزه بڼ دوستکراوه کانی له باوکو دایک بڼ مندالہ کانی، نه وسا پتی پاگه یاندوون که چوڼ په فتار بکن له گه لیان و ناگاداریشی کردوون که له وان به به زه می تره بویان. وه که له فرموده سه حیحده هاتوه که پیغمبر (ﷺ) ښکی دلی بینی ده که پا به شوین مندالہ کیدا، کاتی نوزیه وه له ناودیلہ کاندو باوه شی پیا کردو گرتی به سنگیه وه شیر ی پیدا. پیغمبر ی خود (ﷺ) فرموی به هاره له کانی: (نایا وا ده زانن که نه مه مندالہ کی فری بداته ناو ناگر که توانای نه وهی ه بی بیکات؟) وتیان: نه خیر، نه ی پیغمبر ی خود (ﷺ) فرموی: (سا سویند به خوا، خودا به به زه می تره بڼ عیده کانی له مه بڼ مندالہ کی)، بوخاری لیره دا ریوایه تی کردوه له ښینوعه بیاسه وه، وتی: نه و ماله هر بڼ کوږ بووه. نه و ده سیته بڼ باوکو دایکه، نه وهی نه وان پتیان خوش بووه خوا نه سخی کردوته وه. به شی نیرینه ی کرده دوو به شو به شی میینه نیوهی به شی نیرینه داناه. به شی باوکو دایکیش به شهش یه که و س یه که داناه. بڼ ښ هشت یه که چوار یه که و بڼ میرد نیوه و چوار یه کی داناه: که هریه کیکیان بمرن.^۱

میراتی که نه گره ده ته نیا غوی بوو

خودای گہ وړه نه فرمویت: ﴿فَإِنْ كُنْ نِسَاءً فَوْقَ آثْنَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا﴾ نه گره ژماره ی میینه له دوان زیاتر بوو، دوو بهش له سی به شی میراته که نه بن. هندی که س وتویانه له و شه دا که خودا نه فرمویت: ﴿فَوْقَ﴾ وشه یه کی زیاده یه و وا داده نری ﴿فَأَصْرُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ﴾ وه که خودای گہ وړه له نایه تیکی تر دا فرمویه تی: نه مه جی بپوا نیوه نه لیره داو نه له ولایش، چونکه له قورئاندا هیچ شتیکی زیاده و بی سوود نیوه نه مه قه ده غه کراوه و پتی پی نه دراوه. پاشان خودای گہ وړه نه فرمویت: ﴿فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ﴾ دوو بهش له سی به شی میراته که نه بن. خو نه گره مه به سته که وا بویه که نه وانه ده یلین، نه یفرمو: ﴿فَلَهُمَا ثُلُثَا مَا تَرَكَ﴾ به لکو له هوکی دوو خوشکه وه، نه و که لکه وهر گیراوه که دوو سی یه که بڼ دوو کچ بیت. وه که نایه تی کوتایدا هاتوه، چونکه خودای گہ وړه بپاری دوو سی یه کی داوه تیدا بڼ دوو خوشک. کاتی که دوو خوشک دوو سی یه که بمرن، دوو کچ له پیشترن بڼ میرات گری به دوو سی یه که. وه له پیشه وه له فرموده که ی جابیرا پیغمبر ی خودا (ﷺ) بپاری دا بڼ دوو کچه که ی سه عدی کوږی په بیع به دوو سی یه که له میرات. قورئان و سه نه تیش به لگن له سهر نه مه. دیسان خودای گہ وړه نه فرمویت: ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ﴾ نه گره میینه یه کی بوو، نیوهی میراتی بڼ نه مه. خو نه گره بڼ دوو کچ نیوه بویه، دیسان ده قیکی له سهر

^۱ مسلم (۲۱۰۹/۴).

^۲ فتح الباری (۹۳/۸).

دہات. کاتی کہ بپیار دراوہ بہوہ بق یہ کچ بہ تنیا خقی. ثمہ بہ لگہیہ لہ سہرئوہ کہ دو کچ لہ
حوکمی سی کچ دایہ، واللہ أعلم.

میراتی باوک و دایک

خودای گہورہ نہ فرمویت: ﴿وَلَا يُوْنِيْ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُوْسُ مِمَّا تَرَكَ اِنْ كَانَ لَّهُ وَاَلَدٌ﴾ نہ گہر
مردو مندالی لہ پاش بہ جی ما، دایک و باوک ہر یہ کیان شہش یہ کیان لہو مالہ ہیہ. باوک و دایک
چہ ند حالہ تنکیان ہیہ:

حالہ تی یہ کہم: لہ گہل مندالہ کاندہ کز دہ بنوہ باوک و دایکہ کہ ہر یہ کیان شہش یہ ک لہو میراتہ
دہ بن بہ فرز. وہ نہ گہر مردوہ کہ تنیا کچی کی ہہ بو، نیوہی نو میراتہ بق نو کچیہ بہ فرز.
باوک و دایکہ کہیش ہریہ کہ و شہش یہ کیان لہو میراتیہ ہر دہ کہ وی. باوک کہ شہش یہ کیکی تر لہو
میراتہ دہ بات بہ تہ عسیب (بالتعصیب) نا لہ ویدا باوک کہ لہ ہر دو لاوہ میراتی و ہر دہ گری بہ فرزو بہ
تہ عسیبیش.

حالہ تی دووہم: خودای گہورہ نہ فرمویت: ﴿فَاِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهُ وَاَلَدٌ وَوَرِثَةٌ اَبَآؤُهُ فَلِاٰوَمَةِ الْثُلُثِ﴾ نہ گہر
ہیج مندالی نیو دایک و باوکی میراتہ کہ بگرن لہ سی یہ ک بہ شی بق دایکہ. باوک و دایک ہر خویانن،
کہ سیان لہ گہل نیہ، لہم کاتہ دایک سی یہ ک نہ بات و نوہی ماوہ توہ باوک کہ ہہ مووی بہ تہ عسیب
(التعصیب) دہ بات. نو کاتہ باوک کہ دو نوہ ندہی دایکہ کہ دہ بات کہ بہ فرز بقی دانراوہ. نہ گہر
لہم حالہ تہ دہا ژنہ کی یا میژدہ کی لہ گہل یاندہ ہوایہ. پیاوہ کہ نیوہی میراتہ کی دہ برد، ژنہ کہیش
چوار یہ کی دہ برد. پاشان دایکہ کہ دوی و ہر گرتنی میراتی پیاوہ کہ یان ژنہ کہ بہ فرز سی یہ کی
نوہی ماوہ توہ دہ بات لہو میراتہ. وک نوہ ہہ موو میراتہ کہ نوہی ماوہ توہ بق باوک و دایکہ کہ بہ.
خودا نیوہی دانراوہ بق دایکہ کہ و لہ ہی باوک کہ. نو سی یہ کی کہ ماوہ توہ بق دایکہ کہ بہ و
باوک کہیش دوو سی یہ ک لہو میراتہ و ہر دہ گریت.

حالہ تی سیہمی باوک و دایک: کزبونہ و یان لہ گہل برادہ، نیتر نوہ برانہ برای دایکی و باوکی بن یا
باوکی یا دایکی. نووانہ ہیج میراتی نابہن لہ گہل باوکدا، بہ لام لہ گہل نوہیشا دایک بی بش نہ کن لہ
سی یہ ک و دہ بیہن بق شہش یہ ک. لہ گہل بوونی نوواندا تہنیا شہش یہ ک نہ بات. نہ گہر ہیج کہ سی
تریان نہ بوو جگہ لہ باوک و نہم. ہرچی مایوہ باوک کہ نہ بیات. حوکمی کہ سانی تریش ہر حوکمی
براکانی ہیہ وک باسماں کرد لہ لای کزی زانایان نیبونوہی حاتمہ پیوایہ تی کردوہ لہ قہ تادوہ لہم
دہ قہ دہ کہ خودای گہورہ نہ فرمویت: ﴿فَاِنْ كَانَ لَّهُ اِخْوَةٌ فَلِاٰوَمَةِ الْاَسْدُسِ﴾ نہ گہر مردو براو خوشکی

به جی میشتبوو، دایک شه ش یه کی پی ده بری. لیره دا زیان به دایکه که ده گه یمن و میراتیش نابن. وه تنیا برایه که له سی یه کی بی به ش ناکات، به لام زیاتر له برایه کی بی به شی ده کات له سی یه کی.

پیش خستنی قهرز پاشان وه سیهت به سهر میراتدا

خودای گوره نه فرمویت: ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دِينَ﴾ پاش دانه وهی قهرزو قول پیکه یمنانی وه سیته که. زانایانی پیشینه و پاشینه کور ده ننگن له سهر نه وه که قهرز پیش ده خری له سهر وه سیهت دوی ورد بونه یه کی باش له مه بهستی نه م نایه ته پیروزه. پاشان خودای گوره نه فرمویت: ﴿ءَاٰبَاؤُكُمْ وَاَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُوْنَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا﴾ نیه نازانن باوان و مندا له کانتان کامیان بق به هره پیدانتان نزیکترن. واته: کاتی که میراتمان دانا بق باوک و دایک و مندالان، له نه سلی میراته که به شمان به هه موویان داو به جیاوازی له وهی که له چه رخی نه فامیدا کاری پیده کرا، وه به جیاش له وهی که له سهره تای هاتنی نیسلامیشا کرای پی ده کرا، که نه ماله هه بق باوک بوو، وه سیهتیش هه بق باوک و دایک بوو. وه که له پیشه وه له نیبنوعه بیاسه وه هاتبوو. خودای گوره نه وهی نه سخ کرده وه به نه م وهه که سه به فرز به شی خوی بق دانا وه هه رکه سه به پیتی خوی، چونکه مرقه جاری وا هه به سوودی پی ده کات له باوکی وه، چ سوودی دنیایی یان قیامه تی، یان له هه ردو لاوه. به لام له لای کړده وه پیتی ناکات. وه به پیچه وانه شه وه. هه بویه خودای گوره نه فرمویت: ﴿ءَاٰبَاؤُكُمْ وَاَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُوْنَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا﴾ چونکه چاوه پوانی به هره له هه ردو لا ده کړی، بویه میراتمان بق هه ردو لا داناو هه ردو لامان وه که یه لیکرو که سیانمان بی به ش نه کرد له نه سلی میراته که دا والله اعلم. پاشان خودای گوره نه فرمویت: ﴿فَرِيضَةٌ مِّنْ اَللّٰهِ﴾ برپاریکه له لایه ن خودا وه بۆتان دانراوه. واته: نه مهی که به دریزی باسمان کرد له باره ی میراته وه، که میرات دانه به هه ندی زیاتر له هه ندیکی تر له میراتگه کان برپاریکی خودای وه فرمانی نه وه. خودای زانای له کارزانه شته کان له شوپینی خوی داده نیت، هه رکه سه و به پیتی شایسته یی خوی پیتی نه دات، هه بویه نه فرمویت: ﴿اِنَّ اَللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا﴾ خودا زانای له کارزانه.

﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ اَزْوَاجُكُمْ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ اِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ اَرْبُعٌ مِّمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا اَوْ دِيْنٍ وَلَهُنَّ اَرْبُعٌ مِّمَّا تَرَكَنَّ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ اِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ اَلثُّلُثُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تَوْصُوْنَ بِهَا اَوْ دِيْنٍ وَاِنْ كَانَتْ رَجُلٌ يُوْرِثُ كَلَلَةً اَوْ اَمْرَاَةً وَلَهُنَّ اَخٌ اَوْ اُخْتُ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا اَلشُّدُشُ اِنْ

كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثَّلَاثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يَوْصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ
وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾

ميراثي ٲڏو ميرد

خوداي گه وره نه فهرمويٲ: ﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يَوْصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَهُنَّ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يَوْصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ﴾ لهو ميراثي له ٲڏه كانتان به جي ڏه مٲڻي، نه گهر هيچ منداليان نه بوو، له دوو بهش به شيڪتان هه به، نه گهر منداليان هه بوو، ٲڏوه چوار به ڪتان پي ڏه درٲٲ. پاش دانه وي قهرز قوله وه سهي تي ڪه ڪرڊويانه. نه گهر ٲڏوه مردن و مندالتان نه بوو، ٲڏه كانتان چوار به ڪي ميراتتان ڏه بن. نه گهر منداليشتان هه بوو، ٲڏانتان ههش به ڪيان پي ڏه برٲي. پاش پٲيڪه ٲڏاني وه سيٲٲتان و دانه وي قهرزو قوله. له پٲشه وه باس ڪرا ڪه قهرز دانه وه له پٲش وه سهي ته وه به، پاشان جي به جي ڪرڊني وه سهي ته ڪه، پاشان ڏابهش ڪرڊني ميراثه ڪه ڏيٲ. نه مهيش ڪڙڏه نڪي له سه ره له ٲڏوان ٲڏا ٲاندا، حوڪمي منداله ڪاني ڪوڊيش با به ره و خوار ترٲش بٲٲ هه حوڪمه مندالاني پشته (الصُّلْب) پاشان ڪه نه فهرمويٲ: ﴿وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَتُمِنْ﴾ هه تا ڪڙتايه ڪي. له چوار به ڪ وهشت به ڪا ٲڏه ڪان ڏوان بن يا سيان يا چوار هه ريه ڪ هه ر شهريڪن لهو ميراثگريه ڏا. ڏوي دانه وي قهرزو به جي ٲڏاني وه سهي ته لهو ميراثه ڏا.

ٲڏناهي ڪه لاله

خوداي گه وره نه فهرمويٲ: ﴿وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً﴾ نه گهر ٲڏاوي يا ٲڏني مردو نه باوان و نه مندالي لي به جي ما له ميراثگريڏا مه به ست به ڪه لاله لي ره ڏا، نه و ڪه سانهن ڪه له خزمي ڏورترن و ميراث ڏه بن، نه ڀه ڇه له ڪن و نه له بهشي خواره وه وي مردوه ڪن. وه ڪ شه عبي ٲڏاوي ته ڪرڊوه له نه بويه ڪري سڊيقه وه ڪه ٲرسپاري لي ڪرا له باره ڪه لاله وه، وتي: به ٲڙچوئي خٲم ڏه ليٲم، نه گهر ٲڏيڪام نه وه له خواوه به، نه گهر هه له پيش بوو، نه وه له شهيتانه وه به خوداو ٲڏيه مبه ره ڪي (صَلَّاهُ) ٲاڪو بي عه يبن و لانه وه نيه. ڪه لاله: نه و ڪه سهي ته مندالي هه به و نه باوك. ڪاتي عومر بوو به خه ليفه وتي: من شهرم ڏه مگري جياواز به له ٲڙچونيڪا نه بويه ڪر ٲاي له سه ري بووه ٲڏيبنوچه ريو

که سانی تریش پویا به تیان کردوه. ئیبنو نه بی حاتم له ته فسیره که یدا پویا به تی کردوه له ئیبنو عه بیاسوه، وتی: من دواين که سه کان بووم له کاتی عومهری کوپی خه تابدا، گویم لیتی بوو ده یوت: قسم هر نه مه یه که وتومه، منیش وتم: چیت وتوه؟ وتی: مه به ست به که لاله نه و که سه یه نه مندالی هه بی نه باوک.^۱ عه لی کوپی نه بو تالیبو ئیبنو مه سعودو، به شیوه یه کی تریش له ئیبنو عه بیاسو زهیدی کوپی سابت و شه عبی و نه خه عی و هه سانی به سیری و قه تاده و جابیری کوپی زهیدو هه که م هر وایان وتوه.^۲ خه لکی مه دینه و کوفه و به سره ش هه وایان وتوه. نه مه قسمی حوت زاناکو (الفقهاء السبعة) چوار پیشه واکو و زانایانی پیشینه و پاشینه هه موویانه، زور که س وتویانه کوی زانایانی له سهره.

هوکمی مندالی دایک که نه و باوک نه

خودای گهره نه فهرمویت: ﴿وَلَهُ أَرْحٌ أَوْ أُخْتُ﴾ براهه یا خوشکینکی بوو. واته: له دایکه وه له خویندنه وهی هه ندی له پیشیناندا هاتوه، وه که سه عدی کوپی نه بوو قاصو نه بوو به کری سدیقیش هه و ته فسیری کردوه که قه تاده پویا به تی کردوه لییه وه: ﴿فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُّ إِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الْإِثْلِ﴾ هر یه که له وان شهش یه کی میراته که ی هه یه، نه که له یه کی زیاتر بوون، به هه موویان سی یه کی میرات ده گات. برای دایکی جیا وازیان هه یه له میراتگره کانی تر له چند پویه که وه: یه که م: له که ل دایکا میرات نه بن. دووه م: نئرو مییان له میراتا وه یه که. سیته م: میرات نابه ن مه گین مردوه که یان به که لاله میراتی لی و ره گیری. میراتی نابه ن له که ل باوک و باپیرو مندالو مندالی مندالیش. چواره م: له سی یه کیش زیاتر نابه ن، با نئرو میشیان زیاتریش بی. پاشان خودای گهره نه فهرمویت: ﴿مِنْ بَعْدٍ وَصِيَّوْهُنَّ بِمَا أَوْدَيْنَ غَيْرَ مُضَارٍ﴾ پاش بیکه پینانی وه سیهت و دانوهی قهرز، ده بی وه سیهت به شیوه یه کی بی که به نه قه ست به زیانی میراتگران ته واه نه بی. واته: بق نه وهی وه سیته که ی دادپه روه رانه بی، نه که له سهر زهره رو ناهه قی خراپه بیت و هه ندی له میراتگران بی به ش بکات یان که می بداتی. یان زیاتری له وه پییدات که خودا بقی دانوه. هه رکاتی نه وهی کرد، وه که سی وایه دژایه تی بریارو به شی خودای کرد بی. وه له فهرمووده ی سه حیحا هاتوه که پیغه مبه ری خودا (وَصِيَّوْهُنَّ) فهرموویه تی: (بیگومان خودا به شی هه موو خاوه ن هه قیقی داوه هه رکه سه و به پیی هه قی خو، وه سیهت کردن نیه بق میرات کی).^۳

^۱ الطبري (۵۹/۸).

^۲ الطبري (۵۷-۵۵/۸).

^۳ أبوداود (۲۸۷۰)، الترميزي (۲۱۲۲/۲۲۱)، النسائي (۳۶۷)، ابن ماجه (۲۷۱۲-۲۷۱۳)، فهرمووده یه کی سه حیحه.

﴿يَلِك حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٣﴾ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِمٌ ﴿١٤﴾

هه ره شهی له سنور دهرچوون له میرا نگریدا

خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿يَلِك حُدُودُ اللَّهِ﴾ نهو ده ستورانه سنورن خودا دایناوه. نهو فهرزو به شانه که خودا دایناوه بق میرات گران خودا دایناوه به پیتی نزیکي میرات به ره کان له مربوه که وه، هرکه سهو به پیتی پیویستیان بهو میراته، خودا خوی دایناوه و لیتی لامه دنو سنوری خودا مه به زینن هر بویه نه فهرمویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ هرکه سیک به فرمانی خوداو پیغه مبه ره کی بکات. له دابش کرنی میراتدا، زیادو که می نه کات له ناو میرات گره کانداه گزیو فیل و فهد وازیان لی بیتی و بریاری خودا چونه واکات و بیسی پیتی به خوا پازی بی بهو به شهی خوا دایناوه ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٣﴾ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ

عَذَابٌ مُهِمٌ ﴿ده بنیریتته ناو باغاتیک جوباریان به بردا ده پواو هه تا سر هر تیا ده بنو له وپه پی به خته وهریدان. هرکه سیکیش له فرمانی خودا پیغه مبه ره که ی دهرچی و سنوری خودا به هیچ بگری، ده یخاته ناو ناگره وه و هه تا سر هر له وی دهبی و به وپه پی سوکایه تیه وه نازار نه دریت. له بهر نهوی که به فرمانی خودا پازی نه بوه و دزایه تی فرمانی کردوه. نه مه پش نه وه ده گیه نی که نهو که سه بهو به شو و بریاری خودا پازی نه بوه. بویه خودایش سزای نه داو سووکایه تی پیده کات له ناو ناگرا. نیامی نه حمده پویایه تی کردوه له نه بوه ویره وه وتی: پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فهرمویه تی: (بیگومان پیای و هه په کار ده کات به کاری خه لگی چاک هه فتا سال، به لام کاتی که وه سیه ت نکات. نه هقی ده کات له وه سیه ته که یا، به خرابترین کرداری بوی مؤر ده کریت و ده چیتته ناو ناگر، پیای وایش هه په، کار ده کات به کاری خه لگی خراب هه فتا سال، دادپه روه ری ده کات له وه سیه ته که یا، به چاکترین کرداری بق مؤر ده کریت و ده چیتته به هه شت) وتی: پاشان نه بوه ویره ده لیت: نه گهر ویستان نه م نایه تانه بخوینن که خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿يَلِك حُدُودُ اللَّهِ﴾

هه تا ده گاته ﴿عَذَابٌ مُهِمٌ﴾ نه بوداوود پویایه تی کردوه له سونه نه کهیدا (له به شی زیان گه یاندن له وه سیه تدا) له نه بوه ویره وه که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فهرمویه تی: (پیای و زنی و

همه به کار به گوئی پای لی خوا ده کات شهست سال، پاشان مردن یه‌خه‌ی ده‌گرتیت، زیان ده‌گه‌یه‌ن ل
 وه‌سیه‌ته‌گه‌یا، ناگر بق خویان دابین ده‌کن) پاشان وتی: شه‌ری کوپی حه‌وشه‌ب وتی: نه‌بووره‌یره
 بوی خویتدم لیره‌وه که خودای گوره نه‌فه‌رمویت: ﴿وَمِنْ بَعْدِ وَصِيٍّ يُوصِي بِهَا أَوْ دِينٍ غَيْرِ مُضَارٍّ﴾
 ه‌تا که یشته: ﴿وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ تیرمیزی و نیبنوماجه‌یش ه‌ر پویه‌تیا ن کردوه.
 تیرمیزی وتی: فه‌رموده‌یه‌کی حه‌سه‌نی غه‌ریبه. به‌لام ده‌قه‌کی نیامی نه‌حمه‌د ته‌واو چاکتره.

﴿وَالَّذِي يَأْتِيكَ الْفَنَجَسَةُ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا
 فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾ وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ
 فَقَاذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾﴾

فه‌رماندان به به‌ندکردنی ژنی داوین پیس نه‌سخ بونه‌وی نه‌م فه‌رمانه له داویدا

له سه‌ره‌تای هاتنی نیسلادا بریار وا بوو نه‌گر ژنی داوین پیسی بگردایه، به به‌لکه‌یه‌کی راستو
 دروست نه‌و داوین پیسیه بچه‌سپایه و ده‌رکه‌وتایه له مالدا به‌ند ده‌کرا، به هیچ شیوه‌یه‌ک بوی نه‌بوو له‌و
 ماله بیتته ده‌ر ه‌تا نه‌مرد. ه‌ر بویه خودای گوره نه‌فه‌رمویت: ﴿وَالَّذِي يَأْتِيكَ الْفَنَجَسَةُ مِنْ
 نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ
 الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ نه‌وانه‌ی که کاری داوین پیسی ده‌کن له ژنه‌کانتان، چوار که‌سی

خاوه‌ن باوه‌ریان به‌رنه سهر (له‌و کاته‌دا که لیک جیوت بیون) وه‌ختی نه‌وان هاتن شایه‌تیا ن له‌سهر
 دان، ه‌ر له مالدا به‌ندیا ن بکه‌ن ه‌تا به مردن له‌ناوده‌چن یان خودا ده‌روتا نیا ن لی ده‌کاته‌وه، نه‌و
 پڼگه‌یه‌ش که خودا داینا، نه‌سخ کردنه‌وی نه‌وه بوو. نیبنوعه‌بیاس (په‌ژای خوی لی بی) وتی:
 بریاره‌که ه‌ر وا مایه‌وه ه‌تا خودای گوره سوره‌تی نوری نارده خواره‌وه، که به قامچی لیدان یان به
 به‌رده‌باران نه‌سخی کرده‌وه. ه‌ر به‌م شیوه‌یه‌ی ریوایه‌ت کراوه له عیکرمه‌و سه‌عیدی کوپی جویه‌یرو
 حه‌سه‌ن و عه‌تای خۆراسانی و نه‌بوسالحو به‌تاده‌و زه‌یدی نه‌سله‌م و زه‌حاکمه‌وه که نه‌سخ بوه‌ته‌وه
 بریاره‌که و زانایان هاوده‌نگن له‌سهری. نیامی نه‌حمه‌د پیوایه‌تی کربوه له عوباده‌ی کوپی سامیته‌وه،
 وتی: پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) کاتی که نیگای بق بهاتایه، پیوه دیار بوو، به‌و نیگایه‌ی نارپه‌حه‌ت ده‌بوو،
 په‌نگی ده‌گورپا، پوژئی خودای گوره نیگای بق په‌وانه کرد، که نیگاکه‌ی له‌سهر نه‌ما فه‌رمویی: (لیمه‌وه
 فیر بن و ه‌ری گرن خودا ده‌روی له نافره‌تان کرده‌وه. ژن به پیار کوپ به‌کچ واته: که داوین پیسیان

کرد (ژن و پیاو سه د قامچی و برده باران کردن و کوپو کچیش سه د قامچی و دورخستنه وهی سالتیک).
 موسليم و زانایانی تری فرموده ریوایه تیان کردوه له عوبادهی کوپی سامیتوه له پیغه مبهروه وه
 (ﷺ) که فرمودیه تی: (لَیْمٌ وَهَرِگَرَن لَیْمٌ وَهَرِگَرَن به راستی خودای گه وره ده روی له ژنان کرده وه.
 کوپو کچ که داوین پیسیان کرد سه د قامچیان لی نه درئو و سالتیک دور ده خریتنه وه. ژن و پیاو که داوین
 پیسیان کرد سه د قامچیان لی نه درئو و برده بارانیش ده کرین) تیرمیزی وتی: ئەم فرموده حه سه نی
 سه حیحه. خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَالَّذَانِ یَاْتِنِهَا مِنْکُمْ فَتَاذُوهُمَا﴾ ئەو جووتهی له نیوه که
 ئەو کاره ده کهن ئازاریان دهن. واته: ئەو دوانه ی که داوین پیسی ده کهن ئازاریان دهن.
 نیبنوعه بیاسو سه عیدی کوپی جو به یرو که سانی تریش وتیان: واته: به قسه پیتوتن و تانه لیدان و
 سه رزه نش کردن و به لیدانی نعل، لییان نه درئ. ئەم بریاره بهو شیوه یه مایه وه هه تا ئەو کاته ی که
 خودای گه وره به قامچی و برده باران نه سخی کرده وه. مواجهید وتی، ئەم نایه هه خواره وه
 له سه ر ئەو دوو که سه ی که نیریازیان کردوه والله أعلم. زانایانی فرموده، ریوایه تیان کردوه له
 نیبنوعه بیاسه وه، وتی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرمودیه تی: (که سیکتان بینی هه لده سی به کاری
 هوزی لووت نه وه ی کردویه تی و نه وه یش پیی کراوه بکوژن) ^۱ ﴿فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا﴾ ئەگه ره شیمان
 بونه وه ده ستیان هه لگرت پیی چاکه یان گرت به ر. ﴿فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا﴾ نیوه ده ستیان لی هه لگرن.
 واته: به قسه ی ناشیرین مامه له یان له گه لا مه کهن دوی نه وه. چونکه نه وه ی تهویه ی کرد وه ک نه وه
 که سه وایه تاوانی نه کردبی. ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ خودا له په شیمانان ده بوری و دلقانه. وه
 له هه ردو سه حیحه که دا هاتوه: (ئه گه ره که نیزه کی په کیتان داوین پیسی کرد با قامچی لی بدات لومه
 ناکری) ^۲ واته: دوی نه وه قسه ی خراپی پی نالی له سه ر نه وه ی که کردویه تی. دوی نه وه قامچی لی
 دراوه که که فاره تی نه وه کاره یه که کردویه تی.

^۱ احمد (۳۱۷/۵)، فرموده یه کی سه حیحه.

^۲ مسلم (۱۳۱۶/۳)، أبوداود (۵۷۰/۴)، تحفه الاحوذی (۷۰۵/۴)، النسائی فی الکبری (۲۷۰/۴)، ابن ماجه (۸۵۲/۲).

^۳ الطبري (۸۵/۸).

^۴ أبوداود (۶۰۷/۴)، تحفه الاحوذی (۲۱/۵)، النسائی فی الکبری (۳۲۲/۴)، ابن ماجه (۸۵۶/۲)، له حه سه نه ده چی.

^۵ فتح الباری (۴۹۱/۴)، مسلم (۱۳۳۸/۳).

﴿ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يُتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ١٧ ﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْفَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ١٨ ﴾
 و مرگرتنی ته و بهی عهبد هه تا نه گاته گیانه لا

خودای گه وره نه فیه رمویت: ﴿ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يُتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ ﴾
 خودا توبه هر له وانه قبول دهکات که له پوی نه زانینه وه خراپه یان لی پوو نه داو گورج به شیعان ده بنه وه. با له پیش بینینی نه و فریشته وه بی که گیانی ده کیشی. وات: له پیش گیانه لا وه مواجهیدو که سانی تریش وتویانه: هر که سی سه ریچی خودای کردبی به هه له یا به نه نقه ست نه وه نه زانه، هه تا واز له و گونا هه دینی^۱ قه تاده وتی له نه بولعالیه وه گتپاویه ته وه که هاوه له کانی پیقه مبه ر (علیه السلام) ده یان وت: هر گونا هه تووشی عهبد ده بیت له نه زانینه وه^۲ ئیبنو جهریر ریوایه تی کردوه. عه بد و په زاق وتی: موعه هر هه والی داپنی له قه تاده وه، وتی: هاوه له کانی پیقه مبه ری خودا (علیه السلام) کو بونه وه هاتنه سر نه وه که هر سه ریچی هه بکری له نه زانینه وه به نه نقه ست بی یان به نه نقه ست نه بی^۳ ئیبنو جوره بیج، وتی: عه بد ولای کوپی که سیر هه والی دامی له مواجهیده وه، وتی: هر که سی هه لسی به سه ریچی خودای گه وره، له و کاته دا که ده یکات نه زانه، ئیبنو جوره بیج وتی: عه تای کوپی ریحابیش هر وای وتوه^۴ نه بوسالچ وتی له ئیبنو عه بیاسه وه، له نه زانیه تی کاری خراپ کردن^۵ عه لی کوپی نه بوتله وه وتی له ئیبنو عه بیاسه وه: ﴿ ثُمَّ يُتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ ﴾ پاشان زوو ته و به ده که ن. وتی: نه و نثوانه یه که چاوه پوانی هاتنی فریشته ی گیان کیشان ده کات^۶ زه حاک وتی: هر چی بیت جگه له مردن نه وه نزیکه^۷. هه سنی به سری وتی: ﴿ ثُمَّ يُتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ ﴾ هه تا نه که ویتته گیانه لا^۸. عیکرمه وتی: دنیا هه مووی نزیکه^۱ ئیمامی نه حمه د ریوایه تی کردوه له ئیبنو عه ره وه له

^۱ الطبري (۸/۸۹).

^۲ الطبري (۸/۸۹).

^۳ عبدالرزاق (۱/۱۵۱).

^۴ الطبري (۸/۹۰).

^۵ الطبري (۸/۹۰).

^۶ الطبري (۸/۹۴).

^۷ الطبري (۸/۹۴).

^۸ الطبري (۸/۹۶).

پیغمبر مبره (ﷺ) فرموده تی: (بیگومان خدا تو بهی بهندهی قبول دهکات هتا نه گاته گیانه لا) تیرمیزی و نیبنوماجهیش ریوایه تیان کردوه. تیرمیزی وتی: فرموده دیه کی حه سنی غریبه. وه له سونه نی نیبنوماجه دا هاتوه له عه بدوللای کوپی عومره وه، نه مه گومانه، به لکو عه بدوللای کوپی عومره کی کوپی خه تابه^۲ خودای گه وره نه فرمویت: ﴿فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ نه وانه خودا توبه بیان وهرده گری و خودا زانای له کارزانه. به لام کاتی که بی هیوایی په یددا ده بی له زیانو فریشته کیان کیشان دیت و ده گاته قورقوراکو هه ناسه له سنگ تهنگ ده بی و گیان ده که ویتنه گیانه لا و به ره و دره چون ده پوات، نیت له ویدا توبه قبول ناکری و هیچ مؤلتی نامیتی. له بهر نه وه به که خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْفَنِّ﴾ نیت به شیمان بونه دی نه وانه هیچ سودیکی نیه که له وه ختی گیانه لا دا ده لئن: نیت به شیمانین. وه ک چون بریاری داوه کاتی که خور له خورئاواوه هه لهات و بینرا نیت توبه ی خه لکی سر زه مین قبول ناکری. وه ک خودای گه وره نه فرمویت: ﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ مَا يَكْتُمُونَ رَبَّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِشْرَاقًا لَّئِ تَكُنْ مَأْمَنَةً مِّنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا﴾ نه و پوزده که نه م جوره نیشانانه بیت لایان. هه که سی له پیشا بهوای نه هینابی و تاکاری چاکی نه بویی، بهوای هینان تازه به هره بیان بق نادات، وه لیره دا نه فرمویت: ﴿وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ به شیمانی نه وانه ش قبول نیه که به خوانه ناسی دهمین. واته: کاتی که خوانه ناس له سر نه و خوانه ناسی و بت په رستیه مرد، به شیمان بونه وه و توبه کردن سودی پی ناگه نی نه به نه ندازه ی پر به زه مین فیدیه بدات هه لسی وهرناگیری. نیبنوعه بباس و نه بولعالبه و په بیعی کوپی نه نه س له مه دا که خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ وتویانه: له سر خه لکی بت په رست هاتوته خواره وه. نیامی نه حمه د ریوایه تی کردوه له نوسامه کی کوپی سوله یمانه وه که نه بوزه پ بوی باس کردون پیغمبر مبره خودا (ﷺ) فرموده تی: (بیگومان خدا توبه ی عه دی خوی قبول دهکات، بیان لئی خورش ده بی هتا په رده دانه نری) وتیان: دانانی حجاب چیه؟ فرمودی: (نه و گیانه به موشریکی

^۱ الطبري (۱۴/۸).^۲ أحمد (۱۳۲/۲)، حه سته.^۳ تحفة الاحوذی (۵۲۱/۹)، ابن ماجه (۱۴۲۰/۲)، حه سته.^۴ الانعام (۱۵۸).

دەریجیت)'. هەر بۆیە خودای گەوره ئەفرمویت: ﴿أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ نێمە بۆ ئەوانە ئازاریکی زۆر بە ژانمان ئاماده کردوه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا كَرِهًا وَلَا تَصْلَوْهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَمَسَّ أَنْ تَكُونُوا سِتًّا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَبَرًا كَثِيرًا ۝١٩ وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَاتٍ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْهُنَّ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ سِتًّا تَأْخُذُونَهُ بُهْتَنًا وَإِنَّمَا مُبِينًا ۝٢٠ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْتُ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝٢١ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ۝٢٢﴾

مانای بە ژۆرداری ژنان کردنه مالی میراتی

بوخاری پیاویەتی کردوه لە ئیبنوعەبباسەوه لەم ئایەتەدا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا﴾ ئەی کۆمەڵی خاوەن باوەدان، بۆتان پەوا نیه ژنان بە ژۆرداری بکەنە مالی میراتی. وتی: ئەگەر پیاوی بەردایە، کەسو کاری پیاوه کە خۆیان دەکردە خاوەنی ژنەکە، ئەگەر هەندیکیان بیانویستایە ماریان دەکرد یان ئەیاندا بە شوو ئەگەر بشیان ویستایە دەیانەشتەوه و ئەیان ئەدا بە شوو، خۆیان بە شایستەتر دادەنا لە کەسو کاری ژنەکە خۆی. خودای گەوره ئەم ئایەتە ناردە خوارەوه لەو بارەیهوه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا﴾.

پێگەری لە زیان گەییاندن بە ژنان

خودای گەوره ئەفرمویت: ﴿وَلَا تَصْلَوْهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ﴾ نابێ ژۆریشیان بۆ بێتن هەندێ لەوهی پێتان داوێ دیسان لێیان بسێننەوه. واتە: بە خراپە هەلسوکه وتیان لەگەڵا مەکن، بۆ ئەوهی، ئەوهی پێتان داوه لە ماریەیی یا هەندیکی یان هەقی لە هەقه کانیان هەیانە بەسەر تانەوه دەست لێ هەلگرن وازی لێ بێتن بۆتان. یا هەرشێ لێوانە وەك تۆلە لێ سەندنیك و چەوساندنەوه یەك. پاشان خودای گەوره ئەفرمویت: ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ﴾ جا مەگن هەر بە ئاشکرا کاری داوێن پێسی بکەن. ئیبنوموسعود و ئیبنوعەبباس و سەعیدی کۆپی موسەیب و

١ أحمد (١٧٤/٥)، فرموده‌یه‌کی به‌هێز نی‌یه.

٢ فتح الباری (٩٣/٨).

حه سەنی بە سەری و موحه مەدی کۆپی سەزین و سەعیدی کۆپی جوبە یرو شەعبی و مو جاھید و عیکرمە و
 عەتای خۆراسانی و زەحاک و ئەبوقەلابە و ئەبوسالحو و سودی و زەیدی کۆپی ئەسلەم و سەعیدی کۆپی
 ئەبوهیلال و توایان: مەبەست پێی داوێن پێسیه. واتە: کاتی داوێن پێسی کرد، بۆت هەیه ئەو مارەییە
 کە پێت داوہ لێی وەرگریتەو وەرەراسانی بەکی هەتا واز لەو مارەییە دێنی بۆت و دەستی لێ
 مەلەدەکری! وەک خودای گەرە لە سورەتی بەقەرەدا فرمویەتی: ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا
 ءَاتَيْتُمُوهُمْ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾^۱ لەو مالەکی کە پێتان داوون پەوا نیە هیچیان لێ
 وەرگرێنەو، مەگین ترسیان لەو هەبێ کە نەتوانن سنوری فرمانی خودا بپارێزن. ئێبنوعەبباس و
 عیکرمە و زەحاک و تیان: داوێن پێسی ناشکراو بێ گۆیی سەرپێچی کردن.^۲ ئێبنوجەریر وتی: ئەمانە
 هەموو دەگریتەو: داوێن پێسی و سەرپێچی و قەسی ناشیرین و بێ گۆیی هەر شتێک لەمانە. واتە: ئەم
 کارانە پێی ئەدات کە ئەو ژنە هەراسان بکات و زۆری پێی بینن هەتا واز لە هەقی خۆی بێنی یان لە
 مەندیکی و لێی جیا بێتەو ئەمە شتێکی چاکە و اللہ اعلم.

فەرماندان بە چاک جولانەو ئەگەل ژنان

خودای گەرە ئەفرمویت: ﴿وَعَايِشُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ بە شێوەیەکی جوان و پەوا، لەگەڵیان
 بجولێنەو واتە: قەسەتان خۆش بێ لەگەڵیان و کردارو شێوە و پوخسارتان چاک کەن وەک چۆن لەوانتان
 دەوی و تۆش وەک ئەوان بکە. وەک خودای گەرە ئەفرمویت: ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾^۳ هەر
 وەک ئەریکی ژنانیان لەسەر شانە، ژنەکانیش مافی پەوا ی خۆیان هەیه. پێغەمبەری خودا (ﷺ)
 فرمویەتی: (چاکترینتان، چاکترینتانە بۆ خێزانی، وە من چاکترینتانم بۆ خێزانم).^۴ لە پەوشتی
 پێغەمبەر (ﷺ) هەلسوکه و تی زۆر جوان بوو، هەمیشە خۆش پوو بوو، قەسی خۆشی لەگەل
 خێزانەکانی کردو و بەسۆز بوو بۆیان، دەست کراو بوو لە بژێوی دنیا، لەگەل خێزانەکانیا دەم
 بە خەندە بوو، هەتا ئەو بوو پێش پێشینی لەگەل دایکی خاوەن باوەراندە عایشەدا دەکرد (پەزای
 خوا ی لێ بێ) لەگەلیدا دەپۆشت بۆ ئەو. عایشە وتی: پێغەمبەری خودا (ﷺ) پێشی ئەدامەو منیش
 پێش ئەدایەو، ئەو لە پێش ئەویدا بوو کە گزشت هەلگرم. پاشانیش پێشبرکیم لەگەل کرد دوا ی

^۱ الطبري (۱۱۷-۱۱۵/۸).

^۲ البقرة (۲۲۹).

^۳ الطبري (۱۱۷/۸).

^۴ البقرة (۲۲۸).

^۵ تحفة الاحوذی (۳۹۴/۱۰)، فرمودە یەکی سەحیحە.

ئەوە کە گۆشتەم هەلگرت، پێشم کەوت و فرموی: (ئەمە بە ئەو)، واتە: ئەم پێش کەوتنەم بەوێ
 تۆ کە پێشم کەوتی، هەموو شەویەک خێزانەکانی لەو مالە ی کە تێدا دەمایەو کۆ دەکردووە هەندی
 کات خواردنی ئێوارەشی لەگەڵا دەخواردن، پاشان هەریەکەیان دەپۆشتەو بۆ شوینی خۆی. لەگەڵ
 ئەو ژنە ی خێزانی لە یەک شوینا دەخەوت و بالا پۆشەکی لە سەر شانی لادەبردو بە پانکەو (الا زان)
 دەخەوت. کە نوێژی عیشای دەکرد دەچوو شوینی خۆی، کەمێ قسە ی خۆشی لەگەڵ خێزانی دەکرد
 پێش ئەوێ بەوێ و بەو دڵخۆشی دەکرد. وە ک خودای گەورە ئەفرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي
 رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾^۱ بێگومان پێغەمبەری خودا (ﷺ) سەرمەشقی چاک بۆ ئێوە. پاشان خودای
 گەورە لێردەدا ئەفرموی: ﴿إِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَمَسَّ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾^۲
 ئەگەر خۆشتان نەهات لێیان، شتی وا هەن ئێوە هەزی لێ نەکەن و چاکە ی زۆری لە خوداو بۆ ئێوە
 تێدایە. واتە: هێشتنەوێان و خۆپاگریان لەگەڵ ئەو حەز لێ نەکردنەیان، لەوانە یە خێری دنیاو
 قیامەتی تێدا بێ بۆتان. وە ک ئێبنوعەبباس لەم ئایەتەدا وتی: لەوانە یە خودا مندالێکی چاکیان پێ
 ببەخشی، بە بوونی ئەو مندالە خێریکی زۆر بپێی بەسەریندا. وە لە فرمودە ی سەحیحا هاتوو: (بە
 هیچ پیاویکی خاوەن باوە پ بۆ کێنە هەلنەگرتی لە هاسەرە خاوەن باوە پەکی، چونکە ئەگەر
 پەوشتیکی ئەو ی بە دڵ نەبێ، شتیکی تری هەر بە دڵ دەبێت).^۳

پێگرتی لە سەندەوێ مارەیی

خودای گەورە ئەفرموی: ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ نَبْدَلَكُمْ رُوحَ مَكَاتٍ رُوحٍ وَأَتَيْنَاكُمْ بِحَدَثٍ
 قَطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونََهُ بُهْتَنًا وَإِنَّمَا تُبَيِّنُا﴾^۴ ئەگەر ویستتان ژنی خۆتان بە
 ژنیکی تر بگۆن، ئەگەر بە ژنەکی پێشوتان کلوریک (قنطار) پارەتان دابن، نابێ لێیان بسێننەو
 دەتانەوێ بە بوختان و خۆتووش کردنی گوناھی ناشکرا بیسێننەو؟ واتە: هەرکەسێ لە ئێوە ویستی
 لە ژنەکی جیا بێتەو و ژنیکی تر بپێی، بۆی نیە هیچ لەو مارە یی کە پێی داوہ لێی وەرگرتەو، بە
 کلورێ مالیشی بێ. لە سوره‌تی ئالی عیمراندا بە درێژی باسی (قنطار) مان کردو، پێویست ناکات
 لێردە دووبارە ی بکەینەو. ئەم ئایەتە بەلگە یە لەسەر دروستی مارە یی زۆر. عومەری کوپی خەتاب
 پێگرتی کرد لە مارە یی زۆر، بەلام پاشان پەشیمان بوە لەو. وە ک ئیمامی ئەحمەد پیاوێتی کردو لە

^۱ أبوداود (۶۶/۳)، سەحیحە.

^۲ الاحزاب (۲۱).

^۳ مسلم (۱۰۹۱/۱).

نه بوجه عفاي سه له ميه وه، وتی: بیستم له عومری کوپی خه تاب ئه یفه رموو: ئه وسا زۆر زیاده پوهی مه که نه له مارهیدا، نه گه ر پۆزو به خشینێ بوبی له دنیا دا یان له خواترسی بوایه له لای خودا له پیش ترین کهستان پیغه مبه ر (ﷺ) ده بوو. پیغه مبه ری خودا (ﷺ) ماره یی به هیچ ژنی که له ژنه کانی وه هیچ له که کانی زیاتر له دوانزه ئه وقیه نه بووه. پیاوی وا هیه تووشی نا په حه تی ده بی به مزی ماره یی ژنه که یه وه، هه تا ده لیت: ئه وهنده ئه رکی تر وا له سه رم و نا په حه تی کردووم وه (علق القرية)^۱ وایه، واته: ئه وهنده زۆر قورسه بۆم هه لئاگیرئ، ئیمامی ئه حمه دو زانیانی تری فه رموده ییش پیاویه تیان کردوه له چه ند پنگاوه^۲ تیرمیزی وتی: ئه مه فه رموده یه کی حه سه نی سه حیه. حافیز نه بویه علا پیاویه تی کردوه له مه سروقه وه، وتی: عومری کوپی خه تاب چوو سه ر مینه ره که ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) پاشان وتی: ئه ی خه لکینه چیه ئه وهنده ماره یی ژنانتان زۆر کردوه، پیغه مبه ری خودا (ﷺ) هاوه له کانی ماره یی له نیوانیاندا چوار سه د دره م بو وه له وه زیاتر نه بو وه. نه گه ر زۆری ماره یی له خوا ترسی بوایه له لای خودا یان پۆزلینان بوایه، پیش ئه وان نه ده که وتن تییدا. نه زانراوه هیچ که سی له چوار سه د دره م زیاتر ماره یی ژنی دابی. وتی: پاشان ها ته خواره وه. ژنیکی قورده یی نا په زایی ده رپه ی به رانبه ری وتی: ئه ی گه وره ی موسولمانان پۆگرت کردوه له خه لکی که ماره یی بده ن به ژنه کانیان زیاتر له چوار سه د دره م، وتی: به لئ، ژنه که وتی: ئایا گویت له وه نه بو وه که خودای گه وره فه رمویه تی: ﴿وَأَتَيْتُمُ احْذَرْتُمْ قَنَطَارًا﴾ عومه ر وتی: ئه ی خودایه داوای لیخوش بوونت لی ده کم. هه موو خه لکی له عومه ر زاناره. پاشان گه راپه وه چوو سه ر مینه ره که و، وتی: من ئه وسا پۆگرم لی کردن له زیاد کردنی ماره یی ژنان له چوار سه د دره م، هه رکه سی حه ز ده کات چه ندئ ماره یی بدا له مالی خوی با بیدات، نه بویه علا وتی: وا ده زانم وتی: هه رکه سی به ئاره زوی خوی زیاد ی ده کات، با زیاد ی بکات. سه نه ده کانی ئه م فه رموده چا کو به هیزه. وه خودای گه وره نه فه رمویت: ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ جا چۆنیان لی ده سیننه وه، که ئیوه به یه که وه بوون هه ر له جی و نا نیکدا خه وتوون. ئیبنوعه بباس و مواهیدو سوودی و که سانی تریش ده لئین: مه به ست پی سه رجیتی کردنه^۳، وه له هه ردو سه حیه که دا ها تو ه که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فه رمویه تی به و پیاو و ژنه ی که نه فرینی خودایان له یه کتری کرد، دوا ی لیبونه وه یان له و نه فرین کردنه (خودا ده زانی که یه کیکتان درۆژنه. ئایا کی له ئیوه ته ویه ده کات؟) سی جار فه رموی،

^۱ احمد (۴۰/۱)، فه رموده یه کی حه سه نه.

^۲ أبوداود (۵۸۲/۲)، حه سه نه.

^۳ الطبري (۱۳۶/۸).

پیاده که وتی: نهی پیغمبر خدای (ﷺ) نهی ماله کم؟ یانی: ماره بییه کهی، فرموی: (تو مالت ناکه وی)، نه گهر راست ده کهی ماله کهت به موقابیلی نه وی که چو پته لای، نه گهر درویش بکهی نه ماله له تر دورتره هتا نه، واته: هم چو پته لای و هم بوختانت بق کرده).^۱ هر بویه خدای گوره نه فرموی: ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ جا چونیان لی ده سیننه، که نیوه به به کهوه بوون و هر له جی و بانیکا خه وتون، خوشیتان له به کتر دیوه، پاشان نه فرموی: ﴿وَأَخَذَتْ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ نه وان په یمانی بته ویان له گه ل نیوه دا به ستوه. پویا به تراوه له نیبنوعه بیاس و موحامید و سعیدی کوی جویه یره وه. مه به ست بی پی یمانه (العقد).^۲ وه له سه حیحی موسلیما هاتوه له جابیره وه، له حه جی مالتا وایدا که پیغمبر (ﷺ) تئیدا فرموی: (ناموزگاری وهرگران چاک بن له گه ل ژنان، چونکه نیوه به نه مانی خوا وهرتان گرتون و به وتی خودا سه رجایی نه وانتان بق حه لان کراوه).^۳

قه دهغه کردنی ژنی باوک بو کوره کانی و حوکی نه وانهی سر پیچی ده کهن

خدای گوره نه فرموی: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ

إِنَّهُ كَانَ فَرِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ ژنانیک مه خوانن که باوانی نیوه ماره یان کردن. مه گین

نه وی له سرده می نه فامیدا بو و پوشتوه. چونکه سه رجایی نه مانه به داوین پیسی داده نری و ندر

شوره بی و پتباریکی ندر خراپه. خدای گوره ژنی باوانی حرام کرده و پیزی لی ناوون و پزگی

نه داوه که دوی خویان کوره کانیان ژنه کانیان ماره بکن، هتا عه قده که شیان لی حرام کراوه، نه مه

پریاریکه و کوده نگی زانایانی له سره. نیبنوجهر پویا به تی کرده له نیبنوعه بیاسه وه، خه لکی له

کاتی نه فامیدا نه وی خوا حه رامی کرد بو و نه وانی حه رامیان کردبو، جگه له ژنی باوک (باوه ژن) و

تو کردنه وهی دو خوشک به به کهوه. خدای گوره نه مایه تهی نارد خواره وه: ﴿تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ

آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَرِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ (۲۲) حُرْمَت

عَلَيْكُمْ أَنْكَحْتُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ

وَأُمَّهَاتُكُمْ أَلَّتِي أَرْضَعْتُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضْعَةِ وَأُمَّهَاتُكُمْ وَرَبِّبَتْكُمْ

^۱ فتح الباری (۲۶۶/۹)، مسلم (۱۱۳۱/۲).

^۲ الطبری (۱۲۹/۸).

^۳ مسلم (۸۸۹/۲).

الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلِيلُ آبَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ

الْأَخْتَيْنِ^۱، دور خوشگىش پىكه وه هينان ره وا نيه. عه تا و قه تاده يش هه ر و ايان وتوه.^۲ نه مه قه ده غيه له ناو نه م نوممه ته داو شتيكى زدر ناشيرين و ناپه و ايه هه ر بۇيه خوداي گه وره نه فه رمويت: ﴿إِنَّهُ كَانَ فَرِحَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا﴾^۳ نه مانه به داوين پيسى داده نرئو شورده ييه و پييازىكى زدر خرابه. وه نه فه رمويت: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾^۴ نزىكى داوين پيسى مكه ون، داوين پيسى ئاكارى زدر ناله باره و پييازىكى زدر خرابه. وه نه فه رمويت: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا أَلْوَارِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾^۵ به ئاشكراو به نهينى خوتان تووشى خرابه مكه ن. ليتره دا (مقتا) بى زياد كراوه، يانى زدر خراب و قيزه ون. نه وه نده ناشيرينه ده بيتته هوى سووكايه تى كردنى كوپ به باوكى كاتى كه ژنه كى ماره ده كات، زدر جار وا پى ده كه وى كه سى ژنى ماره ده كات، پقى له و كه سه يه له پيش نه وا ماره ي كرده. هه ر بۇيه خوداي گه وره دايكانى خاوه ن باوه پانى حه رام كرده له سه ر نوممه ته كه ي، چونكه خيزانى پيغه مبه رن (ﷺ) وه ك باوكيان و ايه، به لكو هقى پيغه مبه ر (ﷺ) زدر زدر تره له هقى باوك، به كوده نكي زانا يان. به لكو خۇشه ويستى نه و زياتره له خۇشه ويستى گياني خۇشمان. عه تاى كوپى نه بوپيياح وتى له م وته دا (مقتا) وتى: واته: خودا پقى لىي هه لده سى ﴿وَسَاءَ سَبِيلًا﴾^۶ واته پييازىكى زدر خرابه هه ركه سى بيگريته به ر. هه ركه سى دواى نه مه بيكات، نه وه له ئاينه كى ده رچه وه ده بى بكوزى و ماله كه يشى ده بيتته ده سكه وتى خه زينه ي ده وله تى وه ك نيمامى نه حمه دو زانا يانى ترى فه رمووده پويابه تيان كرده له چه ندين پىگاوه له به راشى كوپى عازيبه وه له خاليه وه نه بوپورده و (له پويابه تىكى تر له ئيبنوعومره وه، وه له پويابه تىكى تردا له ماميه وه) كه پيغه مبه رى خودا (ﷺ) ناردى بۇ لاي پيايى كه ژنه كى باوكى خوى ماره كرده بو له دواى باوكى. كه بيكوزى و ماله كه يشى بكا ته ده سكه وت و بينيتى^۷.

^۱ النساء (۲۳). الطبري (۱۳۲/۸).

^۲ الطبري (۱۳۴-۱۳۲/۸).

^۳ الاسراء (۳۲).

^۴ الانعام (۱۵۱).

^۵ أحمد (۲۹۰/۴)، أبوداود (۶۰۹/۴)، تحفة الاحوذى (۵۹۸/۴)، النسائي في الكبرى (۲۹۶/۴)، ابن ماجه (۸۹۶/۳)،

فه رمووده يه كى به ميژه.

﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَوَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضْعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبِّبَتْكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ١٣ ﴾

باسی قدمه کردنی هه تا هه تایی و نه ویش که هه تا هه تایی نه

نهم نایه ته پیروزه نایه تی هه رام کردنی نه و که سانه یه که به خزمایه تی پشت قدمه غه کراون و نه و که سانه ی به شیر پیدان و نه وانه شی به هوی بوون به زاووه ده بنه خزم، وه که ئیبنوئیه بی حاتم پیوایه تی کردوه له ئیبنوعه بیاسه وه، وتی: هه وتان لی هه رام کراوه به نه سب و هه وتیش به بوون به زاوایی و نهم نایه ته ی خویند: ﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَوَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ ﴾^۱ نه و ژنانه ی پیتان ناشین و هه رام کراون بریتین له دایکو و کچ و خوشک و پوری خوشکی باوک و پوری خوشکی دایکو و کچی براو کچی خوشک. ته به ریش پیوایه تی کردوه له ئیبنوعه بیاسه وه، وتی: هه وت هه رام کراوه به نه سب و هه وتیش به شیر پیدان و خزمایه تی کردن، پاشان نهم نایه ته ی خویند: ﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَوَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ ﴾^۲ نه مانه هی پشتن (النسب)، وه خودای گه وره نه هه رمویت: ﴿ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضْعَةِ ﴾ نه و ژنانه ی به ساوایی شیر یاننان خواردوه، وه نه و کچه ی هاو شیرتان بووه. واته: وه که چون دایکت لیئت هه رامه، هه به و شیوه یه ش نه و دایکه که شیر ی پیدای لیئت هه رامه هه بویه بوخاری و موسلیم له سه حیمه که یاندا پیوایه تیان کردوه له دایکی موسولمانانه وه عایشه که پیغه مبهری خودا (ﷺ) هه رمویه تی: (نه وه ی له ریگه ی له دایک بوونه وه ببیته مه حرم به شیر خواردنیش ده بیته مه حرم). وه له وته یه کی موسلیما هاتووه: (نه و ژنانه ی به هوی خزمایه تی ره چه له که وه ماره کردنیا ن هه رامه به هوی شیر خواردنیش وه هه رام

ده بن.^۲

^۱ الطبري (۱۴۲/۸).

^۲ الطبري (۱۴۱/۸).

^۳ فتح الباري (۴۳/۹)، مسلم (۱۰۶۸/۲).

نه ندازمی نه وی به شیر پیدان حرام دهکری و ماوه که ی

به که متر له پینج جار شیر خواردن حرام ناکری و هک له سه حی می موسلیما هاتوه له عائیشه وه (ره زای خوی لی بی) وتی: پینتر نه مه نایه تیک بوو له قورئاندا (عشر مرضعات معلومات یحرم) ده شیر خواردنی ناشکرا حرام ده کرین (پاشان به پینج شیر خواردنی ناشکرا سرپاوه. که پیغه مبری خودا (ﷺ) وه فاتی کرد هیشتا مه ندی که س نو نایه تانه یان ده خوینده وه^۱ (به قورئانیان ده زانی چونکه نه سخه کیان پی نه که یشتبو) وه له فرموده که ی سه هلی کچی سه وه یله وه، که پیغه مبری خودا (ﷺ) فرمانی پیداکه پینج جار شیر بدات به سالمی مه ولای نه بو حوزه یفه^۲. پاشان ده بی بزانی که شیر خواردن له تمه نی مندالیدا بیت و له دوو سال که متر بیت، وه که له پینج وه له سورته به قهردها باسما ن کرد له م نایه تدها: ﴿وَالْوِلْدَاتُ يَرْضَعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْمِ الرِّضَاعَةَ﴾^۳ دایکان ده بی دوو سالی ره بق شیر بدن، بق که سی که بیه وی به ته وای شیر بدات.

حرام کردنی دایکی هاوسرو کهه کانیا ن

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَأَمْهَتْ نِسَائِكُمْ وَرَبَّيْتُكُمْ أَلَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمْ أَلَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ خه سورتان و نه و کچانی خوتان کربون به خاوه نیان و له و ژنانه که نیوه له گه لیان سه رجیبیتان کربون، نه گه سه رجیبیتان له گه لا نه کربون نه وه هیچ گونا هیکتان له سه ر نیه (له ماره کردنی کهه کانیدا) به لام ژنه که تنیا به ماره برینی کهه که له و پیاوه حرام ده بی. چو بیته لای یا نه چو بیته لای. به لام ده ریاره ی کچی ژنه که تنیا به ماره برینی دایکی حرام نابی مه تا پیاوه که نه چیتنه لای، نه گه دایکه که ته لاق درا له پیش چونه لایدا، دروسته بق نه و پیاوه کهه کی بخوازی. هر بویه خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَرَبَّيْتُكُمْ أَلَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمْ أَلَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾.

کچی ژن له پیاویکی تر (الریبه) له لای پیاوه که بی یان له لای نه بی هر لینی حرامه

خودای گه وره نه فرمویت: ﴿وَرَبَّيْتُكُمْ أَلَّتِي فِي حُجُورِكُمْ﴾ نه و کچانی که له لای خوتان ده ژین. زانایان کز ده ننگ له سه ر نه وه که کچی ژن له پیاویکی تر حرامه له میردی نه و ژنه له لای بژی

^۱ مسلم (۱۰۷۵/۲).

^۲ ابوداود (۵۵۰/۲)، سه حیه.

^۳ البقرة (۲۲۳).

یان له لای نه ژی. نه م وتاره زور پوون و ناشکرایه، هیچ مانایه کی تر مه لئاکری، وه که نه م نایه ته که خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى الْإِغْلَاءِ إِنْ أَرَدْنَ حَصْنًا﴾^۱ نه چن که نیزه کانتان (که ده یانه وی پاک بژین) ناچار بکن خق بفرۆشن. وه له هه ردو سه حیه که دا هاتوه، نومو حه بیبه کچی نه بوسوفیان وتی: نه ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) خوشکه که م کچی نه بوسوفیان ماره بکه. وه له وتی موسلیما هاتوه، عیزه ی (عزّه) کچی نه بوسوفیان. فهرمووی: (تق پیت خوشه؟) وتی: به لئی، خق من به ته نیا هاوسه رت نیم، خوشه ویستری که س که حه ز بکه م له م خیره دا به شدار پیت خوشکه که م. فهرمووی: (نهو بق من حه لال نیه)، وتی: من هه وایم پی گیشته وه که تق ده ته وی کچی نه بوسه له مه بخوازیتم. فهرمووی: (کچی نه بوسه له مه؟) وتی: به لئی، فهرمووی: (جا نهو زپ کچیشم نه بویه که دایکی حه لالی خومه هه ر بزم حه لال نه بوو. چونکه نهو برازای شیریمه سویبه شیر ی دلوه به من و باوکی. هیچ کامیکتان باسی کچی خوتان و خوشکی خوتانم له و باره یه وه بق مه کن)^۲، وه له پویایه تی بوخاریدا هاتوه: (نه گه رمن و نوموسه له میشم نه خواستایه هه ر بزم حه لال نه بوو)^۳، هه رام کردنه که ی به ستوه به ماره کردنی نوموسه له مه وه و پیری هه رام کردنی نهویشی داوه.

ته فسر ی چوونه لا (سه رجینی کردن)

خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿الَّتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ﴾^۴ نهو ژنانه ی چونه ته لایان. نیبنوعه بیاسر و کهسانی تریش وتویانه: یانی: نهو ژنانه ی ماره تان کردوون.^۵ نیبنوجوره یچ وه تا ده لین: نهو یه که پی بدری نه میش ده ری بخت و بگه پیت بوی له نیوان هه ردو قاچیدا دانیشی. وتم: نایا نه گه ر بیینی نهو بکات له مالی که سو کاری ژنه که خویدا؟ وتی: وه که یه که و به سیه تی، نهو کاته که که ی لی هه رام ده بی.^۶

هه رام کردنی ژنانی کوپ، به لام ژنی نه وانه نه که کراون به کوپی غو (المتین)

خودای گه وره نه فهرمویت: ﴿وَحَلَّلَ أَبْنَاءَكُمْ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾^۷ هه روه ها ژنی کوپیشتان، که به راستی نهو کوپه هه ر له خوتان بی. واته: ژنی نهو کوپانه تان له خوتان په یدا بوون و له پشتی خوتانن لیتان هه رامه. به مه نه وانه ی که له چه رخی نه فامیدا کراون به کوپی خق

^۱ النور (۲۳).

^۲ فتح الباری (۶۴/۹)، مسلم (۱۰۷۳/۳).

^۳ فتح الباری (۶۲/۹).

^۴ الطبری (۱۴۸/۸).

^۵ الطبری (۱۴۸/۸).

جیا کراوہ تہ وہ . وہ ک خودای گہ و رد نہ فہ رمویت: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَنْزَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ﴾^۱ جا کاتی زہید لہ ہاوسہ رہ کی خوی بہ نارہ زور گہ بشت . نہ و مان کردہ ہاوسہ ری تو، ہہ تا خا و ن باوہ پڑہ کان لہ خواستنی رنی زپ کو پانی خویان (لہ دوی نہ وہ تہ لاقیان دان) لؤمہ نہ کرین . نیبنو جوردہ یج وتی: پرسیارم لہ عہ تا کرد لہ م نایہ تہ دا کہ نہ فہ رمویت: ﴿وَحَلَّلْنَاهُ لِمَنْ آمَنَ مِنْ أَزْوَاجِهِم مِّنْ أَمْوَالِهِمْ﴾^۲ دہ لیت: نیمہ قسہ مان دہ کرد (واللہ اعلم) کاتی کہ پیغہ مبرہ (ﷺ) ژنہ کی زہیدی مارہ کرد، بت پہ رستہ کانیش لہ مہ کک لہ و بارہ پہ وہ قسہ یان دہ کرد، خودای گہ و رد نہ م نایہ تہ ی ناردہ خوارہ وہ: ﴿وَمَا جَعَلْ أَدْعِيَائِهِمْ أَبْنََاءَكُمْ﴾^۳ نہ و زپ کو پانہ شی نہ کردو تہ کو پی نیوہ . نہ م نایہ تہ یش ہاتہ خوارہ وہ کہ نہ فہ رمویت: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ﴾^۴، مو حہ مہ د بابی ہیج پیاو ی ک لہ پیاوانی نیوہ نیہ . نیبنو نیبی حاتہ م پیوایہ تی کردوہ لہ حہ سنی کو پی مو حہ مہ د وہ وتی: نہ م نایہ تانہ لہ م نایہ تہ مو بہ مہ کانہ . ﴿وَحَلَّلْنَاهُ لِمَنْ آمَنَ مِنْ أَزْوَاجِهِم مِّنْ أَمْوَالِهِمْ﴾^۵ تا ﴿وَأَمْهَنَتْ نِسَاءُكُمْ﴾ پاشان وتی: پیوایہ ت کراوہ لہ تاوس و نیبراہیم و زوہری و مہ کحولہ وہ ہر بہ م شیوہ یہ . منیش دہ لیم: مانای مو بہ مات نہ وہ یہ کہ گشت گیرہ . نہ وہ ی سہ رجیی لہ گہ لا کرابی و نہ وہ یش سہ رجیی لہ گہ لا نہ کرابی . تہ نیا بہ مارہ برینہ کی حہ رام دہ بی، نہ م یش کؤدہ نگی لہ سہرہ .

دو خوشکیش پیکوہ ہینان ہر حہ رامہ

خودای گہ و رد نہ فہ رمویت: ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾^۱ دو خوشکیش پیکوہ ہینان جا مہ گین ہر لہ پیشو دا نہ م کارہ تان بہ سہرہ اتی . واتہ: ہینان و مارہ کردنی دو خوشک حہ رام کراوہ لیتان . ہر و ہا لہ کہ نیزہ کیشا . مہ گین لہ چہ رخی نہ فامیدا ہووی دابی . لہ وہ خوش بوین و چاوپوشیمان لی کردوہ ، نہ م نہ وہ دہ گہ یہ نی کہ شتی وا ہر گیز لہ مہ و دا ہونا دات و ہراوہ تہ وہ . وہ ک خودای گہ و رد نہ فہ رمویت: ﴿لَا يَدْخُلُ فِيهَا الْمَوْتُ إِلَّا

^۱ الاحزاب (۳۷).

^۲ الاحزاب (۴).

^۳ الاحزاب (۴۰).

^۴ الطبری (۱۴۹/۸).

الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ جگہ لہ مرگی یہ کہم جار لہو شوینہ دا (واتہ: لہ بہ ہشتا) تامی مردن ناچیتن۔
 نہم نایہ تہ بلکہ یہ لہ سہر نہوہ کہ ہرگیز جارتگی تر مردن ناچیتن۔ زانایان لہ ہاوہ لہ کانی
 پیغہ مہر (ﷺ) شوین کہ وتوانو (التابعین) پیغہ وایانی نیسلام لہ کون و تازہ دا کق دہنگن لہ سہر
 نہوہ کہ ہینانی دوو خوشک پیگہوہ ہرامہ۔ وہ ہر کہ سی کہ موسولمان بوہ و دوو خوشک ژنی
 بوہ، سہریشک کراوہ یہ کیکیان بہیلیتہوہ و دہبی نہوی کہ یان تہ لاق بدات۔ نیامی نہ حمہد
 پیوایہ تی کردوہ لہ زہ حاکی کوبی فیروزہوہ، لہ باوکیوہ، وتی: موسولمان بیوم دوو خوشک
 خیزانم بوون۔ پیغہ مہر (ﷺ) فرمانی پیں کردم کہ یہ کیکیان تہ لاق بدہم^۱۔

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَإِجْلَ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا
 بِأَمْوَالِكُمْ تُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ ۖ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْكُمْ فِيهَا فَرَضِيتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝۱۱﴾
 قہدہ غہ کرنی ژنی میرد دار مہ گین کاتیک بین بہ مولگی خوتان (کہ نیزہ)

خودای مہ زن دہ فرمودیت: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ﴾ ژنی بہ شوتان بق
 ناشیت مہ گین نہوانی بوونہ مالی خوتان (کہ نیزہ)۔ واتہ: ژنی خاوہن میردی بیگانہ تان لی قہدہ غہ یہ
 مہ گین نہوانی کہ بہ دلیل گیراون وہ (کہ نیزہ)، نہوانہ تان بق حلالہ پاش دانانی سکہ کہ یان و
 تہ واپوونی عیدہ یان و موسلمان بوونیان (بچہ لایان)۔ نہم نایہ تہ لہ مباریہوہ ہاتہ خوارہوہ۔ نیامی
 نہ حمہد پیوایہ تی کردوہ لہ سہ عیدی کوبی خودہ ریہوہ وتی: چہند ژنیکمان کہوتہ دہست لہ
 دیلہ کانی جہنگی نہوتاس (اوطاس) نہو ژنانہ میردیان مہ بوو، پیمان ناخوش بوو بریونہ لایان
 لہ بریونہی کہ میردیان مہ بوو، بڑیہ پرسپارمان لہ پیغہ مہر (ﷺ) کرد، نہم نایہ تہ ہاتہ خوارہوہ
 ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ﴾ بہم نایہ تہ داوینی (فروج) نہو ژنانہ مان بق حلال
 کرا^۲۔ ترمذیش مہ روا پیوایہ تی کردوہ^۳۔ نہسانی پیوایہ تی کردوہ^۴ نیبونجہریر پیوایہ تی کردوہ^۵

^۱ الدخان (۵۶)۔

^۲ مسلم (۱۰۷۲/۲)۔

^۳ أحمد (۷۲/۳) فرمودہ یہ کی سہیحہ۔

^۴ تحفة الاوذی (۲۸۲/۴) فرمودہ یہ کی سہیحہ۔

^۵ النسائی فی الکبریٰ (۳۰۸/۳)۔

^۶ الطبری (۱۵۳/۸)۔

موسلمیش له سه حجه كه پيدا پويایه تی كړيووه.^۱ پاشان خدای گوره ده فرمویت: ﴿كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ له خدواوه هم بریاره تان بز نوسراوه. واته: هم قه ده غه كړنه خدای بز نوسیون، پابه ندین به نوسراوه كه یوه، له سنوری دهر نه چن و پابه ندین به شریعه ته كه یوه و نه وهی له سهری داناون.

جگه له مانه ی كه باسگران ماره كړن دنیان دروسته

پاشان خدای مه زن ده فرمویت: ﴿وَأَحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ جیا له مانه پټان پیدراوه و ه لاله بټان (هر ژنيك بینن) جگه له مانه ی كه باسگران ماره كړن دنیان قه ده غه یه، ژنانی تر بټان ه لاله. همه قسمی عه تاو كه سانی تریشه^۲ ﴿أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْسِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ﴾ به پاره ی خوتان ژن بینن، به لام به پاکی بیت نه ك به داوین پیسی، هتا چوار ژن یان نه وانه ی به دیل ده یان كړنه مه یلی خوتان به پڼگه ی شهرعی هریو یه خدای مه زن فرمویت: ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً﴾ له به رامبه ر نه و له زه ته ی له ژنه كانی ده بینن، نه و ماله ی خدای بریاری داوه بز یان بكن (ماره یی) خویانه له سهرتان فرز كړاوه بیدن. واته: وه ك چوڼ له زه تیان لی ودره كړن تاوایش ماره ییبه كه یان بده نئ له به رامبه ری نه وده دا. وه ك خدای گوره له نایه تیكي تردا فرمویت: ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ آجا چونیان لی ده سه ننه وه كه نئوه خوشیتان له یه كتری دیوه و (به یه كه وه بوون و هر له جی و بانیکدا خه و تون) وه له نایه تیكي تردا فرمویت: ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا﴾ له و ماله ی كه پټاندون دروست نیه هیچیات لی وه ریگړنه وه. وه ك هم نایه ته ش كه خدای گوره فرمویت: ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَتِهِنَّ غِلَّةً﴾ وه ك پییشك شیک ماره یی ژنه كان بدن.

باسی چی ژور و بگړتن له ژنان و (المتع) و قه ده غه كړنی

نیینو عه باسو و نوبه یی كړی كه عبو سه عیدی كړی جوبه یو سودی هم نایه ته یان به م شیوه خویندو ته وه: ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً﴾ له به رامبه ر نه و

^۱ مسلم (۱۰۸/۲).

^۲ الطبري (۱۷۲/۸).

^۳ النساء (۲۱).

^۴ البقرة (۲۲۹).

^۵ النساء (۴).

چیزه‌ی له ژنه کانی ده‌بینن (تا ماوه‌یه‌کی دیاریکراو) ماره‌یی خۆیانه له‌سهرتان فهرزکراوه نیتوه بیده‌ن
 موجد وتی: ئەم ئایه‌ته له‌سهر ماره‌برینی له‌زەت وه‌رگرتن (المتعۃ) هاتوه‌ته‌خواره‌وه.^۲ پاستیه‌که‌ی
 نه‌وه‌یه که له‌هه‌ردوو سه‌حیه‌که‌دا هاتوه‌وه له‌گه‌رده‌ی موسلمانانه‌وه‌ه‌لی کوپی نه‌بو تالیبه‌وه وتی:
 پیتغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) پێگه‌ری له‌هاوسه‌رگه‌ری له‌زەت (المتعۃ) و خواردنی گۆشتی گوی درۆژی مالی
 کردوه له‌پۆژی خه‌یه‌به‌ردا.^۳ وه‌له‌سه‌حیحی موساییدا هاتوه‌وه له‌په‌بیه‌ی کوپی سه‌به‌ری مه‌عه‌به‌دی
 جوه‌نه‌یه‌وه (سبرة بن معبد الجهنی) له‌باوکیه‌وه، له‌گه‌لا پیتغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) غه‌زای کردوه له
 پۆژی فه‌تحی مه‌که‌که‌دا فه‌رموویه‌تی: (ئهی خه‌لکینه، من ئیزم پیدان که له‌زەت وه‌ریگن له‌ژنان،
 بێگومان خودا نه‌وه‌ی هه‌رام کردوه هه‌تا پۆژی قیامه‌ت، هه‌رکه‌سێک شتیکی له‌وانه (له‌و ژنانه) له‌لایه
 با ده‌ستی لێ هه‌لبگریت (به‌وات) هه‌ر شتیکیشتان پیداون هه‌یجان لێ وه‌ره‌مه‌گر نه‌وه)^۴ خودای گه‌وره
 فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا رَزَقْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِیضَةِ﴾^۵ نه‌گه‌ر له‌پاش دیاریکردنی
 ماره‌یی، له‌نیوان خۆتان پێکهاتن هه‌ی گوناھتان ناگات. مانای ئەم ئایه‌ته وه‌ک ئەم ئایه‌ته وایه که
 خودای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ﴾^۶ وه‌ک به‌خشینی‌ک ماره‌یی ژنه‌کانتان بده‌ن. واته:
 نه‌گه‌ر ماره‌یی به‌یاردرا بۆ نه‌و ژنه، پاشان وازی لێ هه‌ینا، یان وازی له‌شتیکی هه‌ینا بۆت، نه‌تو گوناھت
 ده‌گات له‌سه‌ری نه‌و ژنه. ئیبنو جهریر په‌یویه‌تی کردوه وتی: هه‌زه‌می وتی: په‌یوانیک بوون
 ماره‌بیان پاشان له‌وانه‌بووه یه‌کیکیان توشی نا‌په‌حه‌تی و نه‌بوونی هاتبیت، فه‌رموویه‌تی: ئهی خه‌لکینه
 نه‌گه‌ر له‌نیوان خۆتان پێکهاتن له‌پاش دیاریکردنی ماره‌یی هه‌ی گوناھتان ناگات.^۷ واته: نه‌گه‌ر ژنه‌که
 ده‌ستی له‌شتیکی له‌و ماره‌یه‌یه هه‌لگرت، نه‌وه بۆ تو دروست و په‌وایه. خودای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنْ
 اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾^۸ خودا زانای کارزانه. ئەمه‌دوو وه‌سه‌فه که خودای مه‌زن وه‌سفی خۆی پێده‌گات
 دوا‌ی باسکردنی نه‌و قه‌ده‌غه‌کراوانه.

﴿وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ
 فِتْنَتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ^۹ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَأَنْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ^{۱۰} وَأَتُوهُنَّ

^۱ الطبري (۱۷۸/۱۷۶/۸).

^۲ الطبري (۱۷۶/۸).

^۳ فتح الباري (۵۹۰/۹)، مسلم (۱۰۲۷/۲).

^۴ مسلم (۱۰۲۵/۲).

^۵ النساء (۴).

^۶ الطبري (۱۸۰/۸).

أَجْرُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفَحَاتٍ وَلَا مُتَّخَذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِيَ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِمِغْشَرٍ
مَكْلَبٍ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَمَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تُصَرِّوْا خَيْرٌ لَكُمْ

وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥﴾

ږيگه دان به هاوسه رگيری که نيزه مکان که توانای هاوسه رگيری نازادی نه بوو

خودای مه زن دهه فرمووېت: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ
فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَنَيْتِكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ هره که سينکيش نه بوو دهسته نگه و نه و مالې بڼ
مه لته سوېږي که ژني خاوه ن باوه پي نازاد بينيت، با له و کيږه خاوه ن باوه پانه که بوونه ته هي خوتان
ماره بکات. ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ﴾ خوداش له هه موو که س زياتر له بپواتان
ناگاداره. هه موواتان له تيره و نه وې په کترن. واته: خودا خوی ناگاداري گشت کاره ديارو نادياره کانه و
نيوه نه وې ناده م ته نها شته دياره کان ده بينو ده زانن. پاشان دهه فرمووېت: ﴿فَأَنكِحُوا هُنَّ
بِأَذْنِ أَهْلِيهِنَّ﴾ به نيزني خاوه نانيان ماريان بکن. ثم نايه ته به لگه په له سه رنه وې که گه وره ي
که نيزه که که خاوه نيه تي. هاوسه رگيری نابيت بکات به نيزني گه وره که ي نه بېت. چونکه نه و خاوه نې
به نده که يه تي، به نده که ي بڼي نيه به بڼي نيزني نه و هاوسه رگيری بکات. وه که له م فه مووده په
هاتووه: (هر به نده په که بڼي نيزني خاوه نه که ي هاوسه رگيری بکات نه و ده داوین پيسه) ^۱ خق نه گه ر
خاوه نې که نيزه که ژن بوو نه و پياوه که ي ماري ده بېت به نيزني نه و. وه که له م فه مووده په
هاتووه: (با ژن ژن ماري نه بېت، ژنیش خوی ماري نه بېت، ژني داوین پيس نه و ژنه په که خوی ماري
خوی ده ب) ^۲ خودای گه وره دهه فرمووېت: ﴿وَأَتَوْهُنَّ أَجْرُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ چون باوه له نتيوان
خوتاندا ماريان بڼ بپړنه و به دلي خوتان و ماريه ي باشيان بڼ بپړنه و هېچ غه دريان لي مه که ن و به
سوک سه پريان مه که نه به رنه وې که نيزه که ي به رده ست خوتانن. ﴿مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفَحَاتٍ﴾ با
نه وانیش که نيزاني داوین پاک بن. له و داوین پيسان نه بن که ږيگري ناکن له هره که سيک بيه وېت داوین
پيسان له گه لدا بکات. ﴿وَلَا مُتَّخَذَاتِ أَخْدَانٍ﴾ نه داوین پيس، له ږيره وه دوستي نيزينه يان نه بېت.
نيبنو عه باس وتي: (المسافحات) نه وانه که به ناشکر داوین پيسي ده که ن. ^۳ واته: نه و داوین پيسان نه

^۱ ابو داود (۵۶۳/۲) فه رمووده په کی سه حيه.

^۲ ابن ماجه (۶۰۶/۱) سه رنه ته هم فه رمووده په سه حيه کوتاييه که ي لاوان.

^۳ الطبري (۱۹۳/۸).

که پیکری ناکن له هرکسیک داوین پیسیان له گه لدا بکات. (والمخذان اخذان) واته: نهوانی له ژیره ده دوستی نئیرنه یان هیه. هر بهم شیوه یه ش پویات کراوه له نهو هوره یه وه و موجدو شه عی و زه حاک و عتای خوراسانی و یه حیای کړی نه بی که سیر (کثیر) موقتیل و سودیده وه که وتویانه: مه بهست پتی دوستی نئیرنه یه له ژیره وه.^۱

که نیزه کاتیک داوین پیسی کرد نیوهی سزای نازار دهریت

خوای مه زن ده فرموویت: ﴿فَإِذَا أَحْسَنَ فَإِنْ آتَيْكَ مِنْ شَيْءٍ فَأَخْرِجْهُ عَنْ يَدَيْكَ وَأَكْلُ الْخَبْثِ﴾^۱ به لام نه گهر له پاش نه وهی بوونه هاوسه ری ئیره ده ستیان له گه ل پیاوی نامه هر دم ټیکه لکړد، نازاردانیان نیوهی نه و ژتانه ده بیت که هاوسه ریان هیه و نازادن. مه بهست له (الاحسان) لیره دا شوکړنه. چونکه ده قی نه م نایه ته به لگه یه له سه ری که ده فرموویت: ﴿وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْصَحَ الْمُحْسَنَ الْمُؤْمِنَ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَبَيْنَكُمْ أَلْمُؤْمِنَاتِ﴾^۲ والله أعلم. نه م نایه ته پیروزه ده قه که ی هه موو باسی کیژکی که نیزه ی خاوه ن باوه پ ده کات، که واته مه بهست به ﴿فَإِذَا أَحْسَنَ﴾ واته: کاتیک که شوویان کرد، وه ک ئیبنو عه بیاس و که سانی تریش که هاوای نه ون هر و ما نایان کردوه.^۳ خوای که وړه ده فرموویت: ﴿نَصَفَ مَا عَلَى الْمُحْسَنَاتِ مِنَ الْأَذَابِ﴾^۴ نازاردانیان نیوهی نه و ژتانه ده بیت که شوویان هیه و نازادن. نه م نایه ته به لگه یه له سه ر نه وه که مه بهست به و نازاردانه که هه لده گریت بگریته نیوهی بریتیه له قه مچی لیدان نه ک به رده باران (الرجم) والله أعلم. وه ده فرموویت: ﴿ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ أَلْمَنَ مِنْكُمْ﴾^۵ نه مه بؤ که سیکه له ئیره له تاوانکردن (داوین پیسی بترسیت) له بی ژنه کان. واته: له بهر نه وه ماره کردنی که نیزه پتی پیدراوه به و مارجانه ی له پیښه وه باسکرا، بؤ نه و که سانه که له خوی ده ترسیت تووشی داوین پیسی ببیت، نقد به لایه وه گران بیت و خوی بؤ پانه گریت. نا له و ماله دا هاوسه رگری ده کات له گه ل که نیزه یه کدا. به لام نه گهر واز له و هاوسه رگریه ببینت و هه ولبدات خوی بپاریزیت له داوین پیسی نه وه چاکتره بؤی، چونکه نه گهر ماره ی کړو مندالی بوو، منداله کانی ده بڼه کړلی یه گه وړه ی که نیزه که له بهر نه وه یه خوای گه وړه فرموویته: ﴿وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^۶ نه گهر ئیره خوپاگربن، بیگومان بؤتان باشتره، خودا له هه له ده بوریت و دلوفانه.

^۱ الطبری (۱۹۴/۸)

^۲ الطبری (۲۰۲/۸)

﴿يُرِيدُ اللَّهُ يَتُوبَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾^(۶)
 وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا^(۷) يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ
 يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَافِيًا^(۸)

نهی خاوهن باوه پان خودای گه وره دهیه ویت نه وهی حلاله و نه وهی حرامه بۆتان پوون بکاته وه،
 وهک له پیتشه وه له م سوره ته داو له شوینی تریشدا باسی کردوه بۆیه لیره شدا ده فهرموویت: ﴿يُرِيدُ
 اللَّهُ لِيَسِّرَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ خودا دهیه ویت پیتان بۆ پوون بکاته وه له
 پی و شوینی پیشینانیش شاره زاتان بکات تا شیوهش په پیره وهی نهو بهرنامه نهی بن که خوشی لئی دیو
 لئی بازیه. ﴿وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ تهویه تان لی قبول ده کات، خودا زانای له کارزانه له
 شه رعیداو وه له بهیاریداو وه له کردارو گوفتاریدا. پاشان ده فهرموویت: ﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ
 عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا﴾ خودا دهیه ویت تهویه تان لی قبول
 بکات، نهوانهش وا ده کونه شوین مهواو مهووسی دهیانه ویت (به ته واوی) له ینگه لابه دن. واته:
 شوینکه وتوانی شه پیتان له گاوردو جووله که و داوین پیسه کان دهیانه ویت به ته واوی له ینگه پاست لاتان
 بدهن و بتاخنه سهر ینگای خراپو به تال. وه ده فهرموویت: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ﴾ خودا
 دهیه ویت نه رکتان له سهر سوک بکات. له شه ریعت و له وهی فهرمانی داوه بیکن و له وهی قه دهغه ی
 کربوه و له ویش بۆتان داده نیت، هر له بهر نه وه شه که ماره کردنی که نیزه ی بۆ په واداون بهو
 مه رجانه ی که بۆ دیاریکراوه وهک مواهدو کهسانی تریش وتویان.^۱ ﴿وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَافِيًا﴾
 مرقیش به بی میزیو پیژی دوستبوه. واته: مرقه خوی بۆ خوی لاوازو بی میزه وده ی لاوازه،
 لیپراوی لاوازه. نیبنو نه بی حاتم پویاوه تی کربوه. له تاوسه وه له م ده قدا که خودای گه وره
 ده فهرموویت: ﴿وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَافِيًا﴾ وتی: واته مرقه له باره ی تاخیره ته وه لاوازه. واته: خوی
 بی ناگیریت.^۲ وکعب وتی: مرقه له لای تاخیره تدا ناوه ز له ده ست ده دات.

﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ بَحْرَةً عَنْ تَرَاضٍ
 مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾^(۹) وَمَنْ يَعْمَلْ ذُلًّا وَعْدَؤَنَا وَظَلَمًا فَسَوْفَ

^۱ الطبری (۲۱۵/۸).

^۲ الطبری (۲۱۶/۸).

تُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ إِنْ تَحْتَسِبُوا كِبَارَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفِرُ عَنْكُمْ

سَعَايَكُمْ وَنُدْخِلَكُمْ مُدْخَلَ كَرِيمًا ﴿٣١﴾

قه دهغه کردنی به دهست هیئانی مالی حه رام

خودای گه وره پښگری له عه بده خاوهن باوه په کانی ده کات که مالو سامانی په کتری به ناحق بخون. واته: به چه ندین شتوای نادروست هه ولی به دهست هیئانی سه رمایه بدن وه ک جوره کانی سوو خوری و قومارو هاو شتو هیان به فپو فیل کردن له خه لکی. هه چه نده واش ده رکویت له ناو خه لکدا نه و مامه له به پپی شهرعه. نه و که سه ی به وکاره هه لده ستیت خودا ده زانیت که ده په ویت سوو خوری بکات به و فیل کردنه. ئیبنو جه ریر ریوایه تی کردوه له ئیبنو عه باسه وه له باره ی پیاو ټکه وه که کراسیکی ده کری له پیاو ټک ده یوت: نه گه ر پپی پازی بووم بر دومه، نه گه ر گپرامه وه دره میکیشی له که لدا ده گپرامه وه، وتی: نه وه به که خودای گه وره ده فهرمو ویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الْذَّبِّتُ ؕ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾^۱ نه ی کومه لی خاوهن باوه پان مالو سامانی په کتری (له خوت و خوبایی) مه خون. علی کوی ئبو ته لحه له ئیبنو عه باسه وه وتی: کاتیک خودای مه زن نه م نایه ته ی نارد ه خواره وه: ﴿يَتَأْتِيهَا الْذَّبِّتُ ؕ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾^۲ موسلمانان کان وتیان: خودای گه وره لپی قه دهغه کردوین مالی په کتری به خوت و خوبایی بخوین له ناو خوماندا. خواردنیش چکترین مالمانه، دروست نیه بق هیچ که سیک له ئیمه له لای که سی تر خواردن بخوات. نه ی خه لکی چی بکات؟ پاشان خودای مه زن نه می نارد ه خواره وه: ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ﴾^۳ کوید گله یی (گوناهی) له سر نیه. تا کوتایی نایه ته که. قه تادهش هه واهی وتوه پاشان خودای گه وره ده فهرمو ویت: ﴿وَلَا أَنْ تَكُونَ فِي حَسْرَةٍ عَنْ تَافُؤٍ مِنْكُمْ﴾^۴ مه گین به بازرگانی و به پازی بوون له ناو خوتاندا نه و سا پیتان په وایه. ﴿فِي حَسْرَةٍ﴾^۵ به مه رفوعی خوینداوه ته وه و به مه نسویش که ئیستسنا ی مونقه تیعه (بالرفع والنصب وهو استثناء منقطع) وه ک نه وه ی بفهرمو ویت: مامه له مه کن به هه وکاری حه رام بق وه دهست هیئانی سامان. به لکو مامه له و بازرگانی بکن له نیوان خوتاندا به شتو ه ی شهرعی و دروست و به پازی بوونی هه ریدولا نه وه ی ده کپیت و نه وه ی ده فروشیت. به وه ویه وه دارایی

^۱ الطبری (۲۱۷/۸).

^۲ النور (۶۱).

وده دست بپنن. موجد وتی: ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تَحَرَةً عَنْ تَرَاخُ مَنَكُمْ﴾ نو پازی بوونه له یه کتری بقر بازرگانیه و بقر خه لاتیشه که سیک شتی که بیه خشیت به که سیک تر. ^۱ نیبنو جهریر ریویایه تی کردوه.

خیاری مه جلیس له کرپن و فروشتندا (پیش جیابوونه وه له و دانیشته دا) له بازرگانیدا له ته وای پازی بوونه له یه کتری

له ته وای پازی بوون له یه کتری له کرپن و فروشتندا سه لماندنن تاره زومه ندیه له و دانیشته دا وه له هردوو سه حیه که دا هاتوه که پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرموویه تی: (کریارو فروشیار خواستیان نازده پیش نه وهی له یه کتر جیابینه وه) ^۲ وه له وهی بوخاریدا هاتوه که پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرمووی: (نه گهر دوو که کرپن و فروشتنیان کرد هردو کیان بویان هیه په شیمان بینه وه پیش نه وهی له یه کتر جیابینه وه) ^۳ واته: به و مرجهی له یه کتر جیابینه وه له و دانیشته دا.

ته دکردنی کوشتنی گیان و هه رشه له سه ری

خودای مه زن ده فرموویت: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ خوتان مه کوژن (به ناهق). واته: خوتان له ناومه بن به شکاندنی سنوره کانی خودا و سه ریچی فرمانه کانی و خواردنی مالی یه کتری به ناهق. ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ خودا ده ریاره ی هه مووتان دلوفانه، واته: له وشتانه ی که فرمانی پیکردون و لیثی قده غه کردون، نیمامی نه حمده ریویایه تی کردوه له عمری کوی عاسوه (په زای خودای لی بیت) که وتویه تی: کاتیک پیغه مبهری (ﷺ) نارویه تی له و ساله دا که پی و ترا (ذات السلاسل) وتی: له شه ویکی زقر ساردا توشی له شگرانی بووم (شه پتانی بووم) ترسام له وهی نه گهر خرم بشوم له ناویچم، ته یه موم کرد پاشان نویژی به یانیم بقر هاوه له کانم کرد. وتی: کاتیک که هاتمه وه بقر لای پیغه مبهری خودا (ﷺ) نه وه بقر باسکرد فرمووی: (نه ی عامر نویژت بقر هاوه له کانت کردو تفر له شت پیس بوو) وتی: و تم نه ی پیغه مبهری خودا (ﷺ) من له شه ویکی زقر ساردا توشی له شگرانی بووم، ترسام نه گهر خرم بشوم له ناویچم نه م نایه ته ی خودای مه زن وه بیره اته وه که ده فرموویت: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ته یه موم کرد پاشان نویژم کرد. پیغه مبهری خودا (ﷺ) پیکه نی و میچی نه وت ^۴ نه بو داودیش هه روا ریویایه تی کردوه ^۵ نیبنو مه رده ویی (مرده یه) له سه ر نه م نایه ته پیروژه نه م

^۱ الطبری (۲۰۲/۸).

^۲ فتح الباری (۳۸۵/۴)، مسلم (۱۱۶۲/۳).

^۳ فتح الباری (۳۹۰/۴).

^۴ احمد (۲۰۴/۲۰۳/۴) فرمووده یه کی حه سه نه.

^۵ ابو داود (۲۳۴) فرمووده یه کی حه سه نه.

فهرموده يی رپوايت کردوه له ئبو هورهيره وتی: پیغه مبهري خودا (ﷺ) فهرموه يی: (هرکسيک به پارچه ئاسنيک خوی بکوژیت، پارچه ئاسنه که له دهستيا دهبيت و ورگی خوی پی پاده دات له ناو ناگری جهه ننه مدا ده ميئن ته وه به هه تاهه تایی، وه هرکسيک ژه هراو بخواته وه خوی پی بکوژیت نه وه له ناو ناگری جهه ننه مدا قوم له دای قوم ده بخواته وه به هه تاهه تایی له ناو ناگری جهه ننه مدا ده ميئن ته وه، وه هرکسيک له شاخنيک خوی بهرداته خواره وه خوی بکوژیت بهرده وام له ناو ناگر خوی بهرده داته وه بقی هه تاهه تایی تييدا ده ميئن ته وه). وه ئه م فهرموده يی له ههردوو سه حيه که دا هاتوه^۱ له ئبو قه لابه وه له سابتي کوپی زه حاکه وه (په زای خودای لی بیت) وتی: پیغه مبهري خودا (ﷺ) فهرموه يی: (هرکسيک خوی گوشت به هه رشتنيک له پوژی قیامه تدا به وه سزا ده دریت)^۲ زانایانی تری فهرموده ش ئه م فهرموده يان له کتبه که ياندا هيتاوه. هه رپويه خودای مه زن ده فهرموه يی: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا﴾ هه رکسيکيش به ناهه ق و هه به نيازی ده سترژی ئه م جوړه کارانه بکات، گرفتاری ناگری ده که ين. واته: بزانييت هه رامه و بویريت و زات بکات نه و کاره بکات، به مزوانه ده يه يه ناو ناگر. نه مه ش هه په شه يه کی زۆر توندو تيزه ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ ئه م کاره له لای خودا زۆر ئاسانه، با هه رکسيک خاوه نی ئاوه زه.

چاوپویشی له گوناوه بچوکه کان نه گه ر دووره په ريزی بوو له گوناوه گه ورمان

خودای مه زن ده فهرموه يی: ﴿إِنْ جَحْتَبُوا كَبَابِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفِرُ عَنْكُمْ سَبْعًا لَكُمْ﴾ نه گه ر ئيو له تاوانه گه ورانه پيمان پاگه ياندوون نه يکه نو خوتان دووره په ريز بگرن، هه له وه په لای ديکه تان له سه ر لاده به ين. واته: نه گه ر وازتان له گوناوه گه وره کان هيتا که ليتان قه ده غه کرابوو، نه وا ئيمه ش له گوناوه بچوکه کانتان چاوپویشی ده که ين و ده تان خه يه به هه شت، بويه خودای گه وره ده فهرموه يی: ﴿وَنُذِخْكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا﴾ ده تان به يه شوپيئيکی به قه درو شکردار. هه نديک فهرموده په يوه ندي بيم ئايه ته پيرژه وه يه ليره دا باسيان ده که ين. له واته: ئيمای ئه حمه د رپوايه يی کردوه له سه لماني فارسيه وه وتی: پیغه مبهري خودا (ﷺ) پیی فهرموه يی: (ده زانی پوژی هه ينی چيه؟) وتم: نه و پيرژه يه که خودای گه وره باوکتانی تييدا کو کردوه ته وه، فهرموه يی: (به لام من ده زانم پوژی هه ينی چيه، هه ر پياويک خوی خاوين بکاته وه ده ست نويزیکی چاک بگريت، پاشان بيت بقی نويزی هه ينی بيده نگ بيت تا ئيمام له نويزه که ی ده بيت ته وه مه گين ده بيت ته هزی سپينه وه ی گوناوه کانی نيوان نه و

^۱ البخاری (۵۷۷۸)، مسلم (۱۰۹).

^۲ احمد (۳۳/۴) فهرموده يه کی سه حيه.

مہینہ و مہینی دھاتو و نہ کر لہ گوناہہ گہورہ کان (کوشندہ کان) پاریزد او بیت^۱ بوخاریش پیوایہ تی کردوہ لہ سہ لمانوہ ہر بہوشیوہ یہ.

حوت گوناہہ لہ ناویہرہ خراپہ کان

لہ ہر دو سہ حیچہ کدا ہاتوہ کہ پیٹھ مہری خودا (ﷺ) فرمویہ تی: (دوورکہ نہوہ لہو حوت گوناہہ لہ ناویہرہ) و ترا: نہوانہ چین نہی پیٹھ مہری خودا (ﷺ)? فرموی: (ہاوہ لہ بریاردان بؤ خودا، کوشتنی کہ سیک بہ ناپوہا، جادو و کردن، خوار دنی مالی ہتیو، پشت ہلکردن لہ پوژنکدا کہ موسلمان و نا موسلمان پوہوہ پوہوہ نہوہ، تاوانبار کردنی ٹافرہ تی پاکو ہوادارو بیتاگا لہ داوین پیسی)^۲.

فرمودہ کی تر لہ باسی شایہ تی درؤ

نیمامی نہ حمہد پیوایہ تی کردوہ لہ نہنہسی کوپی مالیکوہ و تی: پیٹھ مہری خودا (ﷺ) باسی گوناہہ گہورہ کانی کرد. یان پرسپاری لیکرا لہ بارہی گوناہہ گہورہ کانوہ، فرموی: (ہاوہشی دانان بؤ خودا، کوشتنی گیان (نفس)، سر پیچی (ٹازاردانی) دایکو و باوک) پاشان فرموی ٹایا ٹاگادارتان بکم لہ گہورہ تریت گوناہہ؟ فرموی: (قسہی درؤ یان شایہ تی درؤ) شوعبہ و تی: زیاتر وادہ زانم فرموی: (شایہ تی درؤ)^۳ بوخاری و موسلیم فرمودہ کہی شوعبہ یان ہروا ہیٹاوہ^۴.

فرمودہ کی تر

بوخاری و موسلیم پیوایہ تیان کردوہ لہم فرمودہ ی عہد پورہ حمانی کوپی نہبی بکرا لہ باوکیوہ و تی: پیٹھ مہری خودا (ﷺ) فرموی: (ٹایا ٹاگادارتان بکم لہ گہورہ ترین گوناہہ؟) و تمان بہ لہ نہی پیٹھ مہری خودا (ﷺ)، فرموی: (نہوسا بزائن شایہ تی درؤ، نہوسا بزائن قسہی درؤ) بہردہ وام نہو قسہی دہ فرموہ تا و تمان خوژگہ بیدہنگ ہواہ^۵.

فرمودہ کی تر باسی کوشتنی مندا لہ دکات

لہ ہر دو سہ حیچہ کدا ہاتوہ لہ عبداللہ ی کوپی مہسعودہ و تی: و تم نہی پیٹھ مہری خودا (ﷺ) چ گوناہیک زور گہورہ یہ؟ لہ پیوایہ ٹیکی تردا: (اکبر) زلترہ. فرموی: (ہاوہشی بؤ خودا دانیتیت کہ نہو دروستی کردویت)، و تم: پاشان چی تر؟ فرموی: (داوین پیسی بکہیت لہ گہل ژنی

^۱ احمد (۴۳۹/۵) فرمودہ کی حہسہ نہ.

^۲ فتح الباری (۴۶۲/۵)، مسلم (۹۲/۱).

^۳ احمد (۱۲۱/۳) فرمودہ کی سہ حیچہ.

^۴ فتح الباری (۴۱۹/۱۰)، مسلم (۹۱/۱).

^۵ فتح الباری (۳۰۹/۵)، مسلم (۹۱/۱).

دراوسییبه که ت^۱ پاشان نم نایه تهی خویند ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ نه وکه سانهی جگه له خودا هیچ شتیک ناپه رستن، که سیکیش ناکوژن که خودا پرشتنی خوینی به ناپه و زانیوه، مه گین به هق، داوین پیسی ناکه، هه رکه سیک نم کارانه بکات تاوانی خوی دیتوه پی. مه تا ده گاته ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ﴾^۲ مه گین نه وهی توبه بکات.

فه رموده یه کی تر

له عه بدوللای کوی عمره وه له پیغه مبه ره وه (ﷺ) که فه رمویه تی: (که وره ترین گونا هابیه شی دانانه بق خودا، وه نازاردانی دایک و باوک یان کوشتنی گیان. شوعبه که فه رموده کی پیوايه تکر دوه گومانی بو له یه کیک له م دوانه وه شوینیک خاوه نه کی نو قم بکات له گونا هاد)) بوخاری و تیرمیزی و نه سانی پیوايه تیان کردوه^۳.

فه رموده یه کی تر

له عه بدوللای کوی عمره وه (که سیک ببیت به هوی نه وهی جنیو به دایک و باوکی بدیت) وتی: پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فه رموی: (بیگومان له گه وره ترین گونا هه کان نه وهی، پیوا جنیو بدات به دایک و باوکی خوی) وتیان: چۆن پیوا جنیو بدات به دایک و باوکی خوی؟ فه رموی: (نه و پیوايه جنیو ددهات به باوکی پیوایک نه ویش جنیو ددهات به باوکی، وه جنیو ددهات به دایکی نه ویش جنیو ددهات به دایکی) هه به م شتیه موسلیمش پیوايه تی کردوه^۴ تیرمیزی وتی: فه رموده یه کی سه حیه. وه له هه ردو سه حیه که دا هاتوه که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فه رمویه تی: (جنیودان به موسلمانان له پیو لادانه، کوشتنیشی خودانه ناسیه)^۵.

﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ يُكَلِّمُ شَوْءٍ عَلِيمًا﴾^(۳۳)

^۱ فتح الباری (۳۵۰/۸)، مسلم (۹۰/۱).

^۲ الفرقان (۶۸-۷۰).

^۳ أحمد (۲۰۱/۲)، البخاری (۶۶۷۵)، تحفة الاحوذی (۳۰۲۱)، النسائی (۶۳/۸) فه رموده یه کی سه حیه.

^۴ مسلم (۹۰).

^۵ البخاری (۵۹۷۳)، مسلم (۶۴).

فہ دہ غہ کردی ثاوات خواستن بہ وشتانہی کہ خودا داویتی بہ کہسانی تر

نیامی نہ حمہ د پیوایہ تی کردوہ لہ نوموسلہ مہ وہ وتی: نہی پیغہ مہری خودا (ﷺ) پیوان غہزا
 دہ کہن، نیمہ غہزا ناکہین، (وہ نیمہ) ثافرہ تان نیوہی میراتیش بق نیمہ، خودای گہورہ نہم
 ثاہہ تی ناردہ خوارہ وہ: ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾^۱ نابت ثاوات بہ وشتانہ
 بخوان بہ وانہ ہندیک لہ نیوہی بہ رامہر بہ ہندیکی تر سہر خستوہ. تیرمیزیش پیوایہ تی کردوہ^۲
 پاشان خودای گہورہ دہ فرمویت: ﴿لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ﴾
 پیوان بہ پیتی کردوہ و کوششی خویان و ژنانش بہ پیتی کردوہی خویان و (ہر کامیان) بہ شی خویان
 ہہ. واتہ: ہریہ کیان بہ پیتی کردوہی پاداشتی ہہ چاکہ بہ چاکہ و خرابہش بہ سزادان. نہمہ
 قسہی ثینو جہریرہ. ثینو عہ باس وتی: نہم ثاہہ لہ بارہی میراتہ و ہہ واتہ: ہر کہ سہ بہ پیتی خوی
 میرات و ہر دہ گرت. پاشان خودای گہورہ پینمایان دہ کات بق نہوہی بویان چاکہ دہ فرمویت:
 ﴿وَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ﴾^۳ نیوہ دہ بیت ہر داوا لہ خودا بکن چاکہ تان دہ ربارہ بکات. واتہ: ثاوات
 مہ خوان بہ وشتانہی کہ خودا داویتی بہ کہسانی تر لہ نیوہ نہ پداوہ بہ کہسانیکی تر، چونکہ
 نہ وشتانہ لہ لای خودا برلوتہ وہ، ثاوات خواستن ہج سودیکی نیہ، بہ لکو دہ بیت داوا لہ من بکن کہ
 چاکہ تان دہ ربارہ بکم منیش پیتان دہ دم، بیگومان من بہ خشنده و میہرہ بانم. پاشان
 دہ فرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَاتِبٌ كُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾^۴ بیگومان خودا خوی لہ ہمووشت ناگادارہ.
 واتہ: ناگادارہ بہوہی کی شایہنی دونیایہ ہتا بہ شی بدات و ہ کیش شایہنی ہزارہ ہزاری بکات،
 ناگادارہ بہوہش کہ شایہنی پڑی قیامہ تہ و دہ رفتی دہ دات بق کارکردن بق نہ پڑوہ، وہ کیش
 شایہنی پیسویہ تا پیسوی بکات و دورکہ ویتہ وہ لہ چاکہ و ہکارہ کانی. بویہ دہ فرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ
 كَاتِبٌ كُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾.

﴿وَلِكُلِّ جَمَلًا مَوَالٍ وَمَا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ﴾ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ فَآتَوْهُمْ

نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿۳۳﴾

خودای مہزن دہ فرمویت: ﴿وَلِكُلِّ جَمَلًا مَوَالٍ وَمَا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ﴾ وَالَّذِينَ
 عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ فَآتَوْهُمْ نَصِيبَهُمْ ﴿۳۳﴾ دایک و باوک و خزمہ نقد نزیکہ کان و نہوہسانہی بہیمانان

۱ احمد (۲۲۲/۶) فرمودہ یہ کی مونقہ تیغہ

۲ تحفۃ الاحوذی (۲۷۷/۲۷۵/۸) فرمودہ یہ کی مونقہ تیغہ.

له گه‌ل به ستون، هه رکاتیک مردن و مالتیکیان له دوا به جیما (با میرات له به کتر بیه) بهشی خویان پی بگات. ئیبنوعه باسو و موجهدو سه عیدی کوپی جوبه یرو نه بو سالحو و قه تاده و زهیدی کوژی نه سلهم و سوددی و زه حاکو و موقاتیلی کوپی هه یان و کهسانی تریش ده لئین: مه بهست به (الموالی) میراتگره^۱ ئیبنو عه بیاس وتی: که سو کاری باوکه (عصبه). ئیبنو جه ریر وتی: عه به کان به کوپی مامیان و تووه (مولی) وه مه بهست به ئهم ده قه که ده فهرموویت: ﴿وَمَا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ﴾ له مالهی باوک و دایک و خزمه نزیکه کانی به جییان هیشتووه بۆیان، مانای ده قه که نه وه به: نهی خه لکینه بۆ هه رکه سیك له ئیوه که سو کاریکمان داناوه که بهشیان هه به له مالهی باوک و دایک و خزمه نزیکه کانی له میراته کهیدا. وه خودای گه و ره ده فهرموویت: ﴿وَالَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَنُكُمْ فَتَأْتُوهُمْ نَصِيحَهُمْ﴾ واته: نه وانهش هاو په یمانیتان له گه‌ل به ستون و به لئنتان پیداون، ئیوه شو و نه وانیش بهشی خویان بده نیت له میرات، وه کچۆن به لئنتان پیداون و سویندتان له سر خواربووه. خودا شایه ته له نئوانتندا له سر نه و به لئینو په یمانانه که داواتانه. ئهمه له سه ره تای هاتنی ئاینی ئیسلامدا بوو، پاشان نه سخ کرایه وه و فهرماندرا که سر راستن له هه رشتیکدا که په یمانیان له ساری به ستوه و لوی هاتنه خواره وهی ئهم ئایه ته ئیتر په یمانی تازه نه بهستن. بوخاری رپوایه تی کردووه له ئیبنو عه بیاسوه ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ﴾ وتی: که سو کاره. ﴿وَالَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَنُكُمْ﴾ کاتیک که کۆچهریه کان هاتنه مه دینه کۆچهریه کان میراتیان له نه سناریه کان ده برد، جگه له خزمه کان. به پیتی نه و برابیه تی بهی که پیغه مبه ر (ﷺ) خستیه نئوانیان کاتیک ئهم ئایه ته هاته خواره وه ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ﴾ نه سخ بووه وه پاشان خودای گه و ره فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَنُكُمْ فَتَأْتُوهُمْ نَصِيحَهُمْ﴾ واته: له یارمه تیدان و ئامۆزگاری کردن و پیویستی ده رکردنیان. میراتگری نه ما، به لکو وه سیبه تی بۆ ده کرا^۲ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ خودا له سر هه موو شتیک ناگاداره.

﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ
فَالَّذِينَ حَتَّ فِتْنَتُكَ خَفِظْتَ لِغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّذِينَ عَمِلُوا شُورَهُمْ فَعُطُواهُم

^۱ الطبري (۸/۲۷۰/۲۷۱).

^۲ فتح الباری (۱/۹۶).

وَأَهْجُرُوهُمْ فِي الْمَصَاجِعِ وَاصْرُوهُمْ فَإِنْ أَطَعْتُمْ فَلَا تَبْعُوا عَلَيْهِمْ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا

کَیْرًا ﴿۲۱﴾

خودای مہ زن دہ فرمویت: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ پیوان بہ سہر ژناندا دہ ستہ لاتیان مہ یہ۔ واتہ: پیاو کاریہ دہ ستی نافرہ تہ، ٹو گہ ورہو کاریہ دہ ستو سہ ریہ رستی کہ ریہ تی و مچپاری دہ کات کاتیک خوارو خیتی کرد۔ ﴿يَمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ کہ خودا مہ ندیکہ لہ مہ ندیکہ بہ تواناترو گہ ورہ تر بہ دی مہ ناوہ۔ واتہ: پیوان چاکتن لہ ژنان، بہ ریژ تریشن۔ مہر لہ بہ رنہ وہ یہ پیغہ مہ ریہ تی تاییہ تکرارہ بہ پیاوہ کانہ وہو فرمانرہ واش مہر تاییہ تکرارہ بہ پیاوانہ وہ بہ پیتی ٹم فرموودہ یہ کہ پیغہ مہر (ﷺ) فرموویہ تی: (ٹو گہ لہ سہر کہ وتو نابیت کہ نافرہ تانیان کردوہ تہ سہر وک کاریہ دہ ستی خویان) بوخاری پیوایہ تی کردوہ۔^۱ وہ مہر بہو شیوہ یہ پلو پایہ ی دانوہ ریشی (القضاء) پی نادریت ﴿بَعْضٌ وَيَمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ دیارہ پیوان ٹرکی بہ ریژ کردنی مالیان لہ سہر شانہ۔ واتہ: لہ مارہ یی و بیڑی و ٹو مہ رجانی کہ خودا دایناوہ لہ سہر پیوان بق ژنان وہ کہ لہ قورڈان و فرموودہ کانی پیغہ مہر (ﷺ) ہاتوہ۔ کہ واتہ پیاو لہ ژن بہ ریژ ترہو خاوہ نی ریژہ بہ سہر ژنہ وہ۔ ٹم ریژہ شہ لہ دہ گریٹ کہ خاوہن دہ ستہ لات بیت بہ سہریدا۔ وہ کہ خودای گہ ورہ دہ فرمویت: ﴿وَالرِّجَالُ عَلَيْهِمْ دَرَجَةٌ﴾ پیوان پلہ یہ کیان مہ یہ بہ سہر ژنانہ وہ۔

نیشانہ ی ژنی چاک

خودای مہ زن دہ فرمویت: ﴿فَالصَّالِحَاتُ قَنَاطُتٌ ۖ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ ژنانی باش ٹوانہن کہ گوئیہ لہ (وہ کہ خودا فرمانیداوہ) دوور لہ میژدیان شہرمی خویان دہ پارینن ناگاداری سامانی ہاوسہرہ کانیان۔ ٹیبنو عہباس و کہسانی تریش دہ لٹین: ٹو ژنانہ ی گوئیہ لہ ہاوسہرہ کانیان۔^۲ ﴿حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ﴾ سوددی و کہسانی تریش وتیان: ٹو ژنیہ دوور لہ ہاوسہرہ کی شہرمی خوی و مالی ہاوسہرہ کی دہ پارینیت ﴿يَمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ لہ بہ رنہ وہ ی خودا فرمانی پاراستنی داوہ۔ پاریزراویش ٹوہ یہ کہ خودا پاراستوویہ تی^۳ ٹیبنو چہریر پیوایہ تی کردوہ لہ ٹبوہورہ یروہ وتی: پیغہ مہری خودا (ﷺ) فرموویہ تی: (باشترین ژن ژنیکہ کاتیک کہ بؤت پوانی

^۱ فتح الباری (۷/۷۲۲)۔

^۲

^۳ الطبری (۸/۲۹۴)۔

^۴ الطبری (۸/۲۹۵)۔

دلخوشت بکات، وه کاتیک فرمانت پیکرد گوپرایه لیت بکات، وه کاتیک که دوری لی پاریزگاری له داوینی خوئی و مال و سامانت بکات) وتی: پیغمبري خودا (ﷺ) نم نایه تی خوینده وه ﴿الْجَالِ قَوْمُوتٍ عَلَى الْأَسَاءِ﴾ هه تا کوتایی نایه ته که^۱ نیامی نه حمده پیوایه تی کردوه له عه بدوره حماني کوپی عه وفه وه وتی: پیغمبري خودا (ﷺ) فرمویه تی: (نه گهر نافره ت پینج نویژه کی کردو مانگه که پژیی گرت) مانگی په مزان) داوینی خوئی پاراست و گوپرایه لی هاوسره کی خوئی کرد، پتی ده وتریت: بپو به هشت له هر ده رگایه کی وه که ناره زوت لیته تی).^۲

سهرپیچی ژنو چاره سهری

خودای گوره ده فرمویت: ﴿وَالَّذِي تَخَافُونَ سُوءَ بَرِّ﴾ نهو ژنانی له یاخی بوونیان ده ترسن. واته: نهو ژنانی له یاخی بوونیان ده ترسن به رامبر هاوسره کانیان. (النشون) بریتیه له به ربوونوه (المرءة الناشئة) واته: نهو ژنای سهرپیچی له فرمانی هاوسره کی ده کات و له فرمانی ده رده چیت، رقی له هاوسره که یه تی و گوئی پی نادات. هه رگاتیک نم نیشانانی تیا ده رکهوت با ناموزگاری بکات و بیترسینیت له سزای خودا له سر نهو سهرپیچی کردنی، بوی پوون بکاته وه که خودا هه تی میزد و گوپرایه لی کردنی فرزد کردوه و سهرپیچی کردنی حرام کردوه، له سر نهو چاک و پیاو ه تیانه کی که هه تی به سر ژنه که یدا، وه ک پیغمبري خودا (ﷺ) فرمویه تی: (نه گهر من فرمانم بدایه که سیک سوجه بریت بپو که سیک، فرمانم ده دا که ژن سوجه بیات بپو هاوسره کی، که گوره ترین هه قیه تی به سهریه وه)^۳ بوخاری پیوایه تی کردوه له نه بوهوره یره وه (په زای خودای لی بیت) وتی: پیغمبري خودا (ﷺ) فرمویه تی: (نه گهر میزد داوای له ژنه کی کردو نه ویش ملی نه دا، میزده که به توپه ییه وه سهری نایه وه، فریشته کان تا به ره به یان نه فرین له و نافره ته ده کهن) موسلیمش پیوایه تی کردوه به م شپوه: (نه گهر نهو ژنه خوئی دورگرت له سر جیگی میزده کی فریشته کان تا به ره به ریان نه فرینی لیده کهن)^۴ هر بوی خودای گوره فرمویه تی: ﴿وَالَّذِي تَخَافُونَ سُوءَ بَرِّ فَوْضُوهُ﴾ نهو ژنانی له سهرپیچیان ده ترسن ناموزگاریان بکن. پاشان خودای گوره ده فرمویت: ﴿وَأَهْجُرُوهُمْ فِي الْمَصَاحِجِ﴾ جیگیان لی جیابکه نه وه. علی کوپی

^۱ الطبري (۲۹۵/۸).

^۲ احمد (۱۹۱/۱).

^۳ تحفة الاحوذی (۲۲۳/۴) فرموده یه کی سه حجه.

^۴ فتح الباری (۲۰۵/۹).

^۵ مسلم (۱۰۵۹/۲).

نہو تہلحہ لہ ٹیبنو عہباسوہ وتی: مہبست بہ جینگہ جیاکردنہوہ، واتہ: کاری سرجیگہی لہگہلدا نکات لہگہلی بخوویت و پشتی لیٰ مہلکات.^۱ زوریک لہ زانایان وایان وتوہ. سوددی و زہحاکو عیکرہمو ٹیبنو عہباس نہمیان لیٰ زیادکردوہ لہ پړوپاہ تیکی تردا: قسوہ وتوویتی لہگہلدا نکات.^۲ لہ سونہو موسندہکاندا هاتووہ لہ معاویہی کړپی حیدہی قوشہیریوہ (حیدۃ القشیری) کہ وتی: نہی پیغہمبہری خودا (ﷺ) هہقی ژنی ہریہکک لہ نیعہ چیہ؟ فرمووی: (کاتیک خوارندت خوارد خوارنی بدہیتی، نگہر سامانت دہستکوت پڑشاکي بڑ بکیت، لہدہم وچاوی نہدہیت و قسہی ناشیرینی پیٰ نہلّیت، لہ مالدا نہبیت لیٰ جیانہبیتہوہ)^۳ وہ خودای گہورہ دہفرموویت: ﴿وَأَسْرٰهُنَّ﴾ لیشیان بدہن. واتہ: نگہر ہرچاک نہبوو بہناموژگاری و جینگہ لیٰ جیاکردنہوہ، نوکاتہ بڑتان ہہیہ لییان بدہن. لیڈانیک کہ شوینیکی نہشکیت و پیوہی دیارنہبیت. وہ لہ سہحیحی موسلیمدا هاتووہ لہ چہریرہوہ لہ پیغہمبہرہوہ (ﷺ) کہ لہ حہجی مالٹاواپیدا (حج الوداع) فرموویہتی: (لہ خودا بترسن دہریارہی ٹافره تان چونکہ بہپاستی ٹوان پاسپاردہن بہلاتانہوہ، وہ لہسہریانہ کسک ٹیوہ پیتان ناخوشبیت ریگہی نہدہن بیتہ مالٹان، نگہر وایان کرد لییان بدہن بہ لیڈانیکی سوک شوینیان نہشکینن و رژی و پڑشاکیان لہسہرتانہ بہچاکی)^۴ ٹیبنو عہباسو کہسانی تریش وتویانہ: لیڈانی سوک و شوینی نہشکیت و دیاری نہکات.^۵ حہسنی بہسری وتی: لیڈانیک پیوہی دیارنہبیت.^۶

ہیج ریگہیہک دژی ٹافرت مہگرنہبہر نگہر گوپڑاپاہ لی کرد

خودای مہزن دہفرموویت: ﴿فَإِنْ أَطَعْتَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا﴾ نگہر گوپڑاپاہ لیان کردن، ٹیوہ بیانوی ٹازاردانیان بڑ مہدزنہوہ. واتہ: نگہر ژن سرپیچی هاوسرہکہی نہکرد لہ ہہرشتیکدا داوا لیکرد لہوشتانہی کہ خودا ریگہی پیداوہ، ٹیتر هاوسرہکہی بہ ہیج شتوہیہک بڑی نیہ جینگہ لیٰ جیاکاتہوہ. ﴿إِنَّ اللَّهَ كَاتِبٌ عَلَيْكُمُ الذُّلُّ﴾ بہپاستی ہہمیشہ بہرزو بلندو گہورہیہ. نہمہ ہہرہشہیہ لہ پیاوان نگہر ٹازاری ژنان بدہن بہبیٰ ہیج ہڑیہک. بیگومان خودای گہورہ خاوەن

^۱ الطبری (۲۰۲/۸).

^۲ الطبری (۳۰۴/۲۰۲/۸).

^۳ ابو داود (۶۰۶/۲)، النساء فی الکبریٰ (۲۷۵/۵)، ابن ماجہ (۵۹۲/۱)، احمد (۲/۵) فرمودہیہکی حہسنہ...

^۴ مسلم (۸۸۶/۸).

^۵ الطبری (۳۱۴/۸).

^۶ الطبری (۳۱۶/۸).

ده سلاتو یارمەتی دەری ئەوانە و تۆلە دەستینیت و لەو پیاوانە ی ناهەقیان پێ دەکات و ئازاریان دەدات و دەستدریژی دەکاتە سەریان.

﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقُ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ (٣٥)

ئەگەر ترسان ئەوهی که پیاوو ژنە که نایانکریت پیکهوه دوو ناویژوان دانین له نیاوانیاندا

خودای مەزن باسی حالەتی یەکه می کرد، ئەوه بوو کاتێک که ژنە که سەربپچی کردو ملی ئەدا (دەبیت چۆن هەلسو و کەوتی لە گەڵدا بکریت) پاشان دیتە سەر حالەتی دووهم، ئەوه یە که ژنو پیاوه که هەردووکیان پیکهوه نەیان دەکرا درێژە بە ژیا نی هواسەری بەدەن. خودای گەورە دەفەر موویت:

﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا﴾ ئەگەر ترسان که ژنو پیاوه که پیکهوه نایانکریت ناویژوانێک لە کەسو کاری پیاوه که و ناویژوانێک لە کەسو کاری ژنە که بابینە ناویژیکەر. زانا یانی شەریعە دەلێن: ئەگەر ناکۆکی کەوتە نیاوان ژنو و پیاو، دانوور لە تەنیش ت پیاویکی جێ متمانە نیش تەجەبیان دەکات هەتا ئاگای لە هەلسو و کەوتیان بێت، تا هەر کامیان ناهەقی بەوی تریان کرد پێگەری لەو ناهەقیە ی بگات. ئەگەر کارەکیان بەرە و خرابی دەچوو دژایەتیەکیان درێژی کیشا، دانوور پیاویکی جێ متمانە لە کەسو کاری ژنە که دەنێرت، کەسیکی جێ متمانە ش لە کەسو کاری پیاوه که دەنێرت، تا کۆبەنەوه و سەیری کیشەکیان بکەن و ئەوهی بە چاکی دەزانن لەبارەیانەوه پێی هەڵ دەسن بە جیاکردنەوه یان بە پێک هێنانەوه یان خودا خۆی ئاگاداری ئەو پێک هێنانەوه یە بۆیە دەفەر موویت: ﴿إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقُ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾ هە کاتێک هەردوولا پازی بوون پیکهوه بمانەوه، خودا پێکیان دینیتەوه. عەلی کەرێ ئەبو تەلحە لە ئیبنو عەبباسەوه وتی: خودای مەزن فەرمانی داوه که پیاو چاکێک لە کەسو کاری پیاوه که بنێرن و پیاویکیش لە کەسو کاری ژنە که ش بنێرن، تا بزائن کامیان تاوانبارن، ئەگەر پیاوه که تاوانبار بوو ژنە که لە پیاوه که دەستینەوه، ناچاریشی دەکەن که بژۆی ژنە که بدات، وە ئەگەر ژنە که تاوانبار بوو، هەر ژنی پیاوه که پەتی بژۆی ئێ قەدەغە دەکەن. بەلام ئەگەر هاتنە سەر ئەوهی که جیا یان بکەنەوه لە یە کتری یان پێکیان بخەنەوه. کارەکیان دروستە، وە ئەگەر بپاریان دا پێکیان بێننەوه یە کێکیان پازی بوو ئەوی تریان پازی نەبوو، ئەگەر یە کێکیان مرد ئەوه پازی بوو میراتە لەوه دەبات که پازی نەبوو. بەلام ئەوهی پازی نەبوو میرات نابات لەوهی پازی بوو^١ ئیبنو حاتم ئیبنو جەریر پڕوایەتیان کردووه. ئەبو عومەر

عبدالعلہ زین (عبدالعزیز) دہ لیت: زانیان کڈہ ننگن لہ سرئوہ، نگہر دووناویوانہ کہ لہ قسہ کانیا ندا جیاوازیبون، قسہ یہ کیکیان کاری پیناکریت. وہ کڈہ ننگن لہ سرئوہ کہ قسہ کانیاں جیبہ جی دہ کریت لہ پیکمیتانہ ودا، با پیانو ژنہ کیش نہ یانکر دیت بہ وکیل. بہ لام زانیان ناکرکن لہ سرئوہ نایا قسہ ناویوانہ کان جیبہ جی دہ کریت لہ جیاوونہ ودا؟ پاشان گپراویانہ تہوہ لہ زانیانہ وہ کہ قسہ ناویوانہ کان جیبہ جی دہ کریت دیسان بی وکیل کردن.

﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَاللَّادِينَ إِحْسَنًا ۚ وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ (۱۳)

فرماندان بہ خودا پرستی و چاکہ کردن لہ گہل دایک و باوکو کہ س وکاردا

خودای مزن فرمان دہکات بہ عہدہ کانی کہ تہنیا شو بہ پرستن و ہاوبہ شی بق دانہ نین، چونکہ خودا وہ دیہینہ رو رونی دہرو چاکہ ی زدر ہمہ بہ سہر عہدہ کانیہ وہ لہ ہموو شوین و لہ ہموو کاتیکدا. ہر خودا شایستہ ی تہوہ کہ تہوان بہ تہنیا عبادہتی بکن لہ ہیچ شتیکدا ہاوبہ شی لہ دروستکراوہ کانیدا بق دانہ نین. وہ ک پیغہ مہری خودا (ﷺ) فرمووی بہ معازی کوہشی جہ بہل: (نایا دہ زانی ہقی خودا چہ بہ سہر بہندہ کانیہ و؟) وتی: خوداو پیغہ مہرہ کہ ی باش دہ زانن، فرمووی: (بہ پرستن و لہ ہیچ شتیکدا ہاوبہ شی بق دانہ نین). پاشان فرمووی: (نایا دہ زانی ہقی بہندہ کان چہ بہ سہر خوداوہ نگہر تہوہ یان کرد؟ تہوہ کہ سزایان نہ دات) پاشان پاسپیری کردوہ بہ چاکہ کردن لہ گہل دایک و باوک، چونکہ خودای گہورہ بہ ہوی تہوانوہ لہ نہ بوونہ وہ توی ہیناوتہ دُنیا. زدر جار خودای گہورہ کہ باسی پرستنی خوی دہکات لہ گہلی باسی چاکہ کردنی کردوہ لہ گہل دایک و باوک. وہ دہ فرموویت: ﴿إِن أَشْكُرْ لِي وَلَوْلَاكَ﴾^۱ تو سوپاسی من بکو سوپاسی دایک و باوکیشٹ بکو وہ دہ فرموویت: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ۚ وَاللَّادِينَ إِحْسَنًا﴾^۲ بہرہ ردگارت ہریاری دا کہ چکہ لہو مہ پرستن و سہارہت بہ دایک و باوکیشٹ چاکہ بکن. وہ لیڑہ شدا دہ فرموویت: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَاللَّادِينَ إِحْسَنًا ۚ وَبِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ عہدایہ تی خودا بکن و ہیچ شٹ مہکن بہ شہریکی، دہریارہ ی دایک و باوک و خرمہ کان ہتا دہتوانن چاکہ بکن،

^۱ فتح الباری (۱۳/۳۵۹).

^۲ لقمان (۱۴).

^۳ الاسراء (۲۳).

لیرہدا که باسی دایکو باوک دهکات، خزمهکانیش به دوا دادیتیت. وه له فہرموودہ شدا هاتووہ (به خشین به هه ژاران سہدہ قہیہ، به خزمانیش سہدہ قہیہ و پھیوہندی خزمایہتی به جی هیتانیشہ) پاشان خودای گہورہ دہ فہرموویت: ﴿وَالْيَتَامَى﴾ هه تیوان، چونکہ هه تیوان دایکو باوکیان لہدہست چووہ تا بهرژوہ وندیه کانیان بۆ جیبہ جی بکەن و خه رجیان بدەن، بۆیہ خودای مەزن فەرمانی داوہ به چاکه کردن له گه لیان و سۆزده رپین بۆیان. پاشان دہ فہرموویت: ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ هه ژاران، ئەو که م دەستانەن که ئەو نەندەیان نیە بهشیان بکات، خودای گہورہ فەرمانی داوہ که هاوکاری بکړن به پیتی پیووست بۆ ئەوہی له و تهنگانه یه دەرچن.

ههاتی هاوسی

خودای مەزن دہ فہرموویت: ﴿وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ﴾ هاوسی دیوار به دیوار هاوسی دوؤد. علی کوپی ئەبو تەلحە له ئیبنو عەباسەوہ وتی: ﴿وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ ئەو هاوسییهی له نیوان تۆو ئەودا خزمایەتی ههیه^۱ ﴿وَالْجَارِ الْجُنُبِ﴾ ئەو هاوسییهی له نیوان تۆو ئەودا خزمایەتی نیە^۲ هەر بهم شیۆه پیاویەتی کردووه له عیکرەمو و مواجدو مەیمونی کوپی مەهرانو زەحاکو زەیدی کوپی نەسلەمو موقتیلی کوپی حەیان و قتادەوہ.^۳ دیسان مواجد لەم دہ قەدا که خودای گہورہ دہ فہرموویت: ﴿وَالْجَارِ الْجُنُبِ﴾ وتی: واتە هاوہل له سەفەردا فہرموودە له بارە ی هاوسیۆه زۆرہ که ئامۆزگاری داوہ دەرپارە ی هاوسی به یارمەتی خودا هەندیکی باس دەکەین.

فہرموودە ییە کەم

نیمامی ئەحمەد پیاویەتی کردووه له عەبدوللای کوپی عومەرەوہ (پەزای خودای لی بیت) پیقەمبەری خودا فہرموویەتی: (بەردەوام جویرەئیل ئامۆزگای دەکردم دەرپارە ی چاکه کردن له گەل هاوسیدا هەتا وامزانی هاوسی میرات له هاوسی دەبات)^۴ له هەردوو سەحیحە کە شدا هاتووہ^۵.

^۱ تحفة الاحوذی (۳/۳۲۴) فہرموودە ییەکی حەسەنە.

^۲ الطبری (۸/۳۳۵).

^۳ الطبری (۸/۳۳۸).

^۴ الطبری (۸/۳۳۵/۳۳۶).

^۵ الطبری (۸/۳۴۱).

^۶ أحمد (۲/۸۵) فہرموودە ییەکی سەحیحە.

^۷ فتح الباری (۱۰/۴۵۵)، مسلم (۴/۲۰۲۵).

فہرموودہی دووم

دیسان نیامیٰ نہحمدہ پیوایہ تی کردوہہ لہ عہدوللای کوی عہمری کوی عاسوہ لہ پیغہمبہری خوداوہ (ﷺ) فہرموویہ تی: (بہردہوام جوہرہ نیل ناگاداری دہکردم دہریارہی چاکہکردن لہگہل ہاوسیدہ، مہتا وامزانی ہاوسئ میرات لہ ہاوسئ دہبات) ^۱ نہبوداودو تیرمیزی ہر بہم شیوہیہ پیوایہ تیان کردوہہ، تیرمیزی وتی فہرموودہیہ کی حہسنی غریبہ بہم شیوہیہ ^۲.

فہرموودہی سیہم

دیسان لہ نیامیٰ نہحمدہ پیوایہ تی کردوہہ لہ عہدوللای کوی عہمری کوی عاسوہ لہ پیغہمبہری خوداوہ (ﷺ) پیوایہ تکراوہ: (چاکترین ہاوہل لہ لای خودا نہوہیہ چاکترینیانہ بق ہاوہلہ کی، وہ چاکترین ہاوسئ لہ لای خودا چاکترینیانہ بق ہاوسئیکہ کی) ^۲ تیرمیزیش پیوایہ تی کردوہہ وتی: فہرموودہیہ کی حہسنو غریبہ ^۱.

فہرموودہی چوارم

نیامیٰ نہحمدہ پیوایہ تی کردوہہ لہ میقدادی کوی نہسودہوہ وتی: پیغہمبہری خودا (ﷺ) فہرمووی بہ ہاوہلہ کان: (چی دہلئین دہریارہی داوئین پیسی؟) وتیان: حہرامہ، خودا پیغہمبہرہ کی حہرامیان کردوہہ. نہوہ حہرامہ مہتا پڑی قیامت. پیغہمبہری خودا (ﷺ) فہرمووی: (نہگہر پیاوئیک داوئین پیسی بکات لہگہل دہ ژندا سوکو ٹاسانترہ لہوہی کہ داوئین پیسی بکات لہگہل ہاوسئیکہ ید)، فہرمووی: (چی دہلئین لہ بارہی دزیوہ؟) وتیان خودا پیغہمبہرہ کی حہرامی کردوہہ، نہوہ حہرامہ. فہرمووی: (نہگہر پیاوئیک دزی بکات لہمال سوکو ٹاسانترہ لہوہی کہ دزی لہ ہاوسئیکہ کی بکات) ^۱ نہنیا نیامیٰ نہحمدہ میناوتی بہلام نمونہی ہہیہ لہ ہرہو سہحیحہ کدا لہ فہرموودہیہ کی ٹیینو مہسعودہوہ، وتم: نہی پیغہمبہری خودا (ﷺ) چ گوناہئیک گہورہ ترہ؟ فہرمووی: (ہاوبہش بق خودا دابنئیت کہ نہوہ دروستی کردی) وتم: پاشان چی ترہ؟ فہرمووی: (مندالہ کی خوت بکوئی لہ ترسی نہوہی خواردنت لہگہل بخوات) وتم: پاشان چی ترہ؟ فہرمووی: (داوئین پیسی لہگہل ژنی ہاوسئیکہ تدا بکہیت) ^۲.

^۱ احمد (۱۶۰/۲) فہرموودہیہ کی سہحیحہ.

^۲ ابوداود (۳۷۵/۵)، تحفۃ الاحوذی (۷۳/۷۲/۶) فہرموودہیہ کی حہسنہ.

^۳ احمد (۱۶۷/۲) فہرموودہیہ کی ہاشہ (جید)

^۴ تحفۃ الاحوذی (۷۵/۶).

^۵ احمد (۸/۶) فہرموودہیہ کی لاوازہ.

^۶ فتح الباری (۳۵۰/۸)، مسلم (۹۰/۱).

نیعی نحمد پیوایہ تی کردوہ له عائیشہ وہ (پہزای خودای لی بیت) که پرسپاری کردوہ له پیئغہ مبری خودا (ﷺ) وتویہ تی: دوو هاو پیئم هیه بی کامیان دیاری بنیزم؟ فہرموی: (ئوہ یان دہرگاہہ کی زیارت لیتہ وہ نزیکہ) بوخاریش پیوایہ تی کردوہ.^۱

فہرماندان به چاکہ کردن دہر یاری ئووانہی که بوونہ تہ مولکتان

خودای مہزن دہ فہرموویت: ﴿وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ ئووانہی بوونہ تہ مالتان. ئہمہ پاسپاردہ یہ دہر یاری کزیلہ کان، چونکہ کزیلہ لاوازو بی دستہ لاتو یہ خسیری دہستی خہلکہ، ہر بزیہ له پیئغہ مبرہ وہ (ﷺ) پیوایہ ت گراوہ کہ لو نہ خوشیہی کچی دواپی تیا کردو ئاموزگاری ئوموتوکی دہ کردو دہیفہرمو: (نویژہ کان نویژہ کان وہ ئووانہی بوونہ تہ مالتان) ہر دہیوتہ له سہر زمانی لاینہ دہ برد^۲ ہمیشہ له سہر زمانی بوہ. نیعی نحمد پیوایہ تی کردوہ له میقدادی کوپی مہعدی یہ کریبہ وہ (معدیکریب) وتی: پیئغہ مبری خودا (ﷺ) فہرموویہ تی: (ئو خوارندنای خۆت خواردووتہ، ئو خوارندنای داوتہ به مندالہ کت ئوہ سہدہ قہ یہ بۆت، ئو خوارندنای داوتہ به هاوسہرہ کت، ئوہ سہدہ قہ یہ بۆت، ئو خوارندنای داوتہ به خزمہ تکارہ کت، سہدہ قہ یہ بۆت)^۳ نہ سائیش پیوایہ تی کردوہ به سہنہ دیکی راست.^۴ له عہدوللای کوپی عہمرہ وہ کہ وتویہ تی به قارہ مانیکی خۆی (قہرمان): کہ سیئکہ مہلدہ ستیبت به کارویاری بازرگانی گہورہ کیو بہردہ ستیشی دہکات تیا خۆراکت داوہ به بہندہ کان؟ وتی: نہ خیز، وتی: هہلسہ بچو پییان بدہ، چونکہ پیئغہ مبری خودا (ﷺ) فہرموویہ تی: (بہ سہ بی تاوانباری کہ سیئکہ ئووانہی له ژیز دہستہ لاتیدایہ بگریئہ وہ)^۵ موسلیم پیوایہ تی کردوہ. ئہ بوہورہ یرہ وتی: پیئغہ مبری خودا (ﷺ) فہرموویہ تی: (ئوہی له ژیز دہستاندایہ خۆراک و پشاشکی له سہرتانہ و کاریکی وایش به سہردا نادریت کہ له توانایدا نہ بیت)^۶ دیسان موسلیم پیوایہ تی له ئہ بوہورہ یرہ وہ له پیئغہ مبرہ وہ (ﷺ) فہرموویہ تی: (ئہ گہر یہ کتیک له ئیوہ خزمہ تکارہ کی خوارندنای بی هینا، ئہ گہر له گہل خۆیشی داینہ نا، با تیکہ یہ ک یان دوو تیکہ ی بداتیت، گہرمی ئاگرہ کیو

^۱ احمد (۱۵۷/۶)، البخاری (۶۰۲۰) فہرموودہ ییکی سہ حیجہ.

^۲ النسائي في الكبرى (۲۵۸/۴) فہرموودہ ییکی سہ حیجہ.

^۳ احمد (۱۳۱/۴) فہرموودہ ییکی سہ حیجہ.

^۴ النسائي في الكبرى (۳۷۶/۵) فہرموودہ ییکی سہ حیجہ.

^۵ مسلم (۶۹۲/۲).

^۶ مسلم (۱۲۴۸/۳).

دو که له کوی به سهر داچو و زه حمه تی له گه لدا کتیاوه) بوخاری و موسلیم پیوایه تیان کردووه. ^۱ و ته که می بوخاریه.

خودا خوشی له لوتبه رزان نایه ت

خودای مه زن ده فهرموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ ^۱ نه وکه سانه ی لوت به زو خۆپه سه ندن خودا هیچ کامی خۆشناوین. واته: خودا نه وکه سانه ی خۆشناویت خۆپه سه ندن و خۆیان به زل ده زانن له ناو خه لکیدا خۆیان به چاکتر داده نین له وان. نه وکه سه له لای خزی گه وره یه، له لای خودا سوکو و پيسوايه و خه لکی زۆر پقیان لیه تی. موجهاد له م ده قه دا که خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ ^۲ واته: خو به زل زانه و خوی مه لده بپیت به وه ی خودا پنی داوه و سوپاسی خودای له سهرناکات، ^۳ زۆر که م ده زانیت به وه ی که پنی داوه. ئیبنو جهریر پیوایه تی کردووه له عه بدولای کوی واقیده وه نه بوپه جانی مه ره وی وتی: هیچ ناکار خرابیتک ده ست ناکه ویت مه گین که ده یبینی خۆپه سه ندو خۆبه زل زانه. پاشان نه م نایه تی خۆینده وه: ﴿وَمَا مَلَکَتْ أَيْمَانُکُمْ﴾ ^۴ نه وانه ی بووته ته مولکتان. که سیکیش نابینن نازاری دایکو باوکی بدات مه گین مله پو یاخیه نه م نایه تی خۆینده وه: ﴿وَبَرًّا بِوَالِدَیْ وَلَمْ یَجْعَلْ جَبَّارًا شَقِیًّا﴾ ^۵ گوی له مستی دایکم بم. نه شی کردووم به مله پوکی یاخی. وه له موجهه میبه وه (الهیمی) (او بله جیم) وتی: وتم نه ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) نامۆزگاریم بکه، فهرمووی: (نه که ی پزشاکه کانتان درێژو شوپ بکه نه وه، چونکه درێژکردنه وه ی پزشاک له خۆپه سه ندیه وه بیگومان خودا خۆپه سه ندی خۆشناویت) ^۶ (المخیله) واته: له خۆبایی و خۆبه زل زان.

﴿الَّذِينَ یَبْخُلُونَ وَیَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَیَكْفُرُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِیْنَ عَذَابًا مُهِیْمًا﴾ ^(۳۷) وَالَّذِیْنَ یُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِیَاءَ النَّاسِ وَلَا یُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْیَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ یَّکْفُرْ الشَّیْطٰنُ لَهُ قَرِیْنًا فَسَاءَ قَرِیْنًا ﴿۳۸﴾ وَمَا دَا عَلَیْهِمْ لَوْ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِیْمًا ﴿۳۹﴾

^۱ فتح الباری (۲۱۴/۵)، مسلم (۱۲۸۴/۳).

^۲ الطبری (۳۵۰/۸).

^۳ مریم (۳۲).

^۴ احمد (۶۴/۵) سه نه ده کانی سه حجه.

زهمي پڙڏو پيسڪه

خوداي مه زن زهمي نه وڪه سانه دهڪات كه پڙڏي و پيسڪهي له مالو سامانيان دهڪنو له و
 شتانه دا خه رجي ناڪن كه خودا فرهاني پيگردون. وهك چاڪه گردن و خه رجي ردي بڙ دايكو باوكو
 كس وڪارو هه ژاران و هاوسبي نزيكو دورو هاوولي هه ميشهي و پيوارو نه وانهي دهڪونه زڙر
 دهستان. ههي خودايشي لي ده رناڪن و هاني خه لكيش ده دن بڙ پڙڏي و پيسڪهي. پيغه مبري
 خودا (ﷻ) فره مويهي تي: (چ ده رديك له ده ردي نه خوشي پيسڪهي خراپه ره) وه فره مويهي تي: (نه كن
 چروك بن، چونكه نه و ده رده زڙيكي له پيش نيوه له ناو بر، وه هاني دان بڙ خراپه كاري نه وانش
 كرديان)^۱ وه لي ره دا خوداي گه وره ده فره مويي: ﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
 وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ نه وڪه سانهي چروكي ده كنه پيشه و خه لكيش بڙ پڙڏي
 هانده دن، نه و به شي خودا پتي داون ده يشارنه وه. چروكي و پڙڏي هاشاكرنه له و بهرانهي خودا
 داويي، چونكه هيچ نيشانه و شوينه واريكي ده رناڪ وديت به وڪه سه وه، نه له خواردن و خوارنه وه و نه له
 پڙشاك و جلو به رگداو نه له به خشين و يارمه تيداني خه لكيدا. وهك خوداي گه وره له م نايه ته دا
 ده فره مويي: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۝١ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝٢ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۝٣﴾
 به پاستي مروي له ناستي په روه رديگاري خوي پينه زانه (سپله يه)، خوشي باش نه مه ده زانيت، زږر هزي
 له مالو سامانه. وه لي ره شدا ده فره مويي: ﴿وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ نه و
 به شي خودا پتي داون ده يشارنه وه. بڙيه هه رده شيان لي دهڪات و ده فره مويي: ﴿وَأَعْتَدْنَا
 لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ با بزائن كه نيمه بڙ خودانه ناسان نابو به رمان ناماده كړيو وه. (الكفر)
 بريتيه له شاردنه وه و داپوشين، كه سي چروك و پيسكه به هره كاني خودا ده شاريت وه و هاشاي لي
 دهڪات و دايدو پڙشيت. پي نه زان و سپله يه به رامبر نه و چاكانهي كه خودا له گه لي كړيو وه. وه له م
 فره مويده يه دا هاتوه: (كاتيك خوداي گه وره به هريك له به هره كاني ده ربارهي هه به بنده يه ك دهڪات
 پتي خوزه نيشانه كاني تي دا ده ركه وديت)^۲ هه نديك له زاناياني پيشينه نه م نايه تانه يان كړيو وه به لکه
 له سر چروكي و پڙڏي جوله كه كان له ده رنه خستني نه و زانياريهي له لايانه له باره ي سيغه تي

^۱ الادب المفرد (۸۳) فره مويده يه كي هه سه نه.

^۲ ابوداود (۳۲۴/۲) فره مويده يه كي سه حيحه.

^۳ العاديات (۸-۶).

^۴ الصبراني الكبير (۱۳۵/۱۸) فره مويده يه كي باشه (جيد)

پیغمبره وه (ﷺ) و شاردنه وهی نه و سیفه تانه. بیگومان نه م نایه ته نه وهش هه لده گریت. دهقی نایه ته که دیاره که مه بهست پتی چروکی و پژییه له مال و ساماندا. هه چهنده چروکی و پژییه له زانیاریدا باشت ده گریت هقی. دهقی نایه ته که ده ربیره ی به خشینه بۆ که سوکارو لاوازو که ده سته کان نه م نایه ته ش که له دوایه وه دیت هه ر باسی به خشین ماله سامان ده کات که ده فهرموویت: ﴿وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِثَةً لِّأَنْفُسِهِمْ﴾ نه و که سانهش بۆ پویینی له خه لکی مالی خویان ده به خشن. خودای گه وه نه وانه ی نابه خشنو ده ست قوچاون به پژیو چروک ناو هیتان و نه وانه ش ده به خشن و پیا بازی و مه به ستیان له و به خشینده ناوشوره ته و بۆنه وه ی خه لکی بلین به خشنده یه. مه به ستیان ره زای خودا نیه له و به خشینده دا. له و فهرمووده ی که باسی نه و سئ که سه ده کات که یه که مین ناگری جه هه ننه میان پی هه لده گیر سینریت نه و زانا و غه زا که مال به خشانده که پیا بازی یون له نا کاریاندا (خاوه ن ماله که ده لیت: هیچ شتی کم نه هیسته وه تر بیت خوش بیت مالی تیا بیه خشریت مه گین له پژیی تر به خشیومه، خوداش ده فهرموویت: دروت کرد، به لکو مه به ست نه وه بوو بیت بلین به خشنده یه. و ترا) بۆیه خودای گه وه فهرموویه تی: ﴿وَلَا يُمْشُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ باوه پیا به خوداو پژی قیامت نیه، واته: نه وه ی وای لیکردن که هه لسن به و کاره خراپ و به دانه و لایدان و ترازاندنی له گوپاپه لی فرمانی خودا شه یتان بوون که فریوی داو و پتی بۆ خوش کردون و نه و کاره خراپانه ی له لا جوان کردن. ﴿وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا﴾ هه ر که سینکیش شه یتان هاو پتی بیت، خراپترین هاو پتی مه یه. پاشان خودای گه وه ده فهرموویت: ﴿وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ﴾ چیان لیده هات نه مانه، با باوه پیا به خوداو پژی قیامت ببوایه نه و سا له و ماله ی که خودا به شی داو و بیان به خشیایه؟ واته: چ زیانیکیان لی ده که وت نه گه ر به وایان به خودا بووایه و پژیی چاکه یان وه به ربیگرتایه و وزیان له پیا بازی به پتیایه و پژیی خوداناس و پروا به خودایان بگرتایه و هیوای پاداشتی پژی قیامت بوونایه که خودا دایناوه و ناماده ی کرسوه بۆ نه و که سانه ی نا کار چاکو له و ماله ی که خودا پتی داو و، به و جوره که خودا پتی خوشه و پتی پازی به بیان به خشیایه. ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا﴾ خودا به کاروباری نه وان باش ده زانیت. واته: ناگاداری نیه تی چاکو خراپانه. وه ده شزانیت کی شایسته ی یارمه تیدانه یارمه تی ده دات و شاره زایی ده خاته دلیه وه و نا سانکاری بۆ ده کات بۆ نا کاری چاکو به و هویه وه لیتی پازی ده بیت، کیش

شایه‌نی پرسوایی و دهرکردنه له لایه‌ن خوداوه، نه‌که سه‌ش خودا پرسوای ده‌کات و په‌نجه‌پۆو مال ویرانه له دونیاو له قیامه‌تدا، په‌نا به‌خودا له و په‌نجه‌پۆو پرسواییه.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكْ حَسَنَةً يَّضْعُفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ٥﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ٦﴾ يَوْمَئِذٍ يُوذُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ كُفِّيَ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ٧﴾

خودا به‌نه‌ندازه‌ی گهردیله‌یه‌ك ناهه‌قی له كه‌س ناكات

خودای مه‌زن باسی نه‌وه ده‌کات كه له پۆزی قیامه‌تدا ناهه‌قی به هیچ عه‌بدیك له. عه‌به‌دكانی ناكات به نه‌ندازه‌ی تقوی خه‌رت له‌یه‌ك یان گهردیله‌یه‌ك به‌لكو پاداشتی ده‌داته‌وه، خو نه‌گه‌ر چاكه‌ی مه‌بوو به چه‌ندجار پاداشتی ده‌داته‌وه. ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكْ حَسَنَةً يَّضْعُفْهَا﴾ خودا به سه‌نگی می‌روله‌ی زه‌ردی وردیله‌یش ناهه‌قی له هیچ كه‌س ناكات. به‌لام به‌رامبه‌ر به‌مه‌ر چاكه‌یه‌ك بیه‌ك نوو نه‌وه‌نده پاداشتان ده‌داته‌وه. وه‌ك له ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾ پۆزی قیامه‌ت چه‌ندین ته‌رازوی به‌رانبه‌ر ده‌خه‌ینه‌كار، نه‌وسا به‌قه‌د سه‌نگی تقوی وردیله‌ی دانه خه‌رده‌لیكیش ده‌خه‌ینه‌پو، ناهه‌قی له كه‌س ناكی، نه‌وسا به‌سه‌مه‌ر خۆمان هه‌ژماریان بۆ بكه‌ین. وه‌ خودای مه‌زن له‌سه‌ر زمانی لوقمان فه‌رموویته‌ی: ﴿يَبْقَىٰ إِلَهُنَّ إِنَّ تَكْ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَكِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِي بِهَا اللَّهُ﴾ كۆپه‌كه‌ی خۆم، كۆده‌ی به نه‌ندازه‌ی تقوی خه‌رده‌لیك له ناو ئاسمانه‌كان یان له‌سه‌ر زه‌مین له‌ناو به‌ردیك بیته، خودا ده‌بیینیته‌پوو. وه‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ٨﴾ سا هه‌ر كه‌سێك به سه‌نگایی می‌روله‌ی هه‌ره وردیله‌ی بویته‌ی بویته‌ی ده‌بیینیته‌ی. وه‌ له هه‌ردوو سه‌حیحه‌كه‌دا هاتوو له نه‌بوسه‌عیدی كۆپی خۆده‌ریه‌وه له پێغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) له فه‌رمووده‌ریزه‌كه‌ی شه‌فاعه‌تدا كه نه‌مه‌شی تێدایه فه‌رموویته‌ی: (خودای گه‌وره ده‌فه‌رموویته‌ی: بگه‌ڕێنه‌وه، هه‌ر

١ الانبياء (٤٧).

٢ لوقمان (١٦).

٣ الزلزلة (٧-٨).

کهستان دیت به قورسای دهنکه خه رده لیک باوه له دلیدایه له ناو ناگر دهر بیتن) وه له وته یکی تردا هاتوه: (کهتر له ویش کهتر له ویش کهتر له ویش له دهنکه خه رده لیک باوه له دلیدایه دهری بیتن) پاشان ئبو سعید ده لیت: ئه گر حز ده کن ئم ئایه ته بخوینن که خودای گه وره ده فرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْلِبُ مَقَالَ دَرَّو﴾ خدا به قورسی میروله ی هره وریدله ناهه قی ناکات^۱.

ئایا سزا له سهر بت په رستان سوک ده کریت؟

سه عیدی کوپی جوبه یر له م ئایه ته دا که خودای مهن ده فرمویت: ﴿وَإِنْ تَكْ حَسَنَةً يَّضَعُوهَا﴾ به رامهر هر چاکه یه ک بیه کن، دوو ئه وه نده پاداشت ده داته وه. وتی: بت په رست سزای بق سوک ده کریت به لام هر گیز له ناو ناگر ئایه ته دهر وه له پوژی قیامه تدا. به لگش به م فرمووده سه حیحه دیتته وه که ئیبنو عهباس وتی: ئی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) مامه کت ئه بوتالب پاریزکاری لی ده کردی و یارمه تی ده دایت، ئایا هیچ سویدیکی پی ده گه یه نیت؟ فرمووی: (به لی،) ئو له ناو ناگریکی پوندایه (بی دوک ل)، ئه گر من نه بو مایه له نرمترین پله ی ناو ناگر ده بو) له وانه یه ئه مه تاییه بت به ئه بوتالیبه وه خودانه ناسانی تر نه گریته وه. به لگش ئو فرمووده یه که ئه بوداودی تالیسی رپوایه تی کردوه له موسنه ده که یدا له ئه نه سه وه که پیغه مبه ری خوداوه (ﷺ) فرموویه تی: (بیگومان خودا ناهه قی له بهر دار ناکات له هر چاکه یه ک ده یکانن هر له دنیا دا به بژی پاداشتی ده داته وه و له پوژی قیامه تیشدا له سهری پاداشتی ده داته وه. به لام خودانه ناس به هژی ئو چاکه وه کردوویه تی له دنیا دا خوراکی له سهری پیته دریت، کاتیک که پوژی قیامه ت هات هیچ چاکه یه کی بۆنیه) واته: سود له هیچ چاکه یه کی له پوژی قیامه تدا وه رناگریت.

مانای پاداشتی گه وره

ئه بو هوره یره و عیکره مو سه عیدی کوپی جوبه یره وه سهن و قه تاده و زه حاک له م ئایه ته دا: ﴿وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ واته: سه ره پای ئو پاداشدانه وه یش خه لاتی گه وره یان هیه. وتیان: واته به هه شتیان پی ده دریت، ده خوژین له خودای مهن لیمان پازی بیت و به هه شتان بدایت. ئیبنو ئه بی حاتم رپوایه تی کردوه له ئبو عوسمانی نه هدیه وه (النهدی) وتی: هیچ که سیك زوتر له من له گه ل ئه بو هوره یره دا هه لس و که وتی نه کردوه، ئو له پیش من چوو بق حه ج، منیش دوا ی ئو چووم، کاتیک خه لگی به سه ره لی ده گپ نه وه وتی: بیستم له پیغه مبه ری خوداوه (ﷺ) ده یفرموو: (خودا چاکه یه ک به هه زار هه زار چاکه پاداشت ده داته وه) وتم: هاوار بق ئیوه. هیچ که سیك له من زوتر له گه ل ئه بو هوره یره هه لس و که وتی نه کردوه، ئم ئم فرمووده یه م لی نه بیستوه، هه ولما پی پی بگم، له

^۱ فتح الباری (۱۳/۴۱۲)، مسلم (۱/۱۶۷).

هوالم زانی چو بقره حج تا پیتی بگم له باره ی نه م فرموده وه (تا قسه ی
له گه لدا بگم). دیسان ثبینو نه بی حاتم پویایه تی کردوه له پنگه یه کی تره وه له نه بو عوسمانه وه
وتی: وتم نه ی نه بوهوره یه، بیستم له و برایانه م له به سره ده لئین که تر ده لئیت: بیستومه له
پیغه مبه ری خوداوه (ﷺ) که فرموده یه تی: (بیگومان خودا پاداشتی چاکه یه ک به هزار هزار چاکه
ده داته وه) پاشان نه م نایه تی خوینده وه: **﴿فَمَا مَتَّعَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ اِلَّا قَلِيْلٌ﴾**
گوزهرانی سره دونیا به رامبه رگوزهرانی نه و دونیاتان زور شتیکی که م بایه خه.

شایه تی دانی پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ر نومه ته که ی له پوژی قیامه تداو غوزگه ی خودا نه ناسانیش
به مردن

خودای مه زن ده فرموویت: **﴿فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا وَجِئْنَا بِكَ عَلٰی هٰذَا لَا شَهِيدًا﴾**
ده بیئت چون بیته نه گه ر نیمه له هه موو نومه تیگدا به کیگمان لی هه لباردن که بینه شایه ت
له سه ریان، ترشمان نه ی موحه مبه د (ﷺ) کرده شایه تیگ له سه ر نه مانه. خودای گه وهه باسی
ناپه حه تی و ترسناکی پوژی قیامه ت ده کات، که چ پوژیکی توقینه و داچله کینه ره، ده بیئت حالی نه و
خه لکه له و پوژده دا چون بیته کاتیک له هه موو نومه تیگدا شایه تیگ ده مینریت، واته:
پیغه مبه ریک (سه لامی خودا له پیغه مبه ران). وه ک خودای گه وهه ده فرموویت: **﴿وَأَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتٰبُ وَجِئَءَ بِالْشَهِيدِ وَالشَّهَادَةِ﴾** نه م زه مینه به تیشکی په روه رینی خوی پوناکی تی
ده که ویته کتیبی خودا داده نریت، پیغه مبه ران و شایه ته کان ده مینرین. وه له نایه تیکی ترده خودای
گه وهه ده فرموویت: **﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلٰی هٰذَا لَا شَهِيدًا﴾**
پوژیک له ناو هه موو گه لیکدا به کیگ له خویان ده که بینه شایه ت، تر شایه تی نیمه ی به سه ر
نه مانه وه. بوخاری پویایه تی کردوه له عه بدولای کوبی مه سهوده وه وتی: پیغه مبه ری خوداوه (ﷺ)
پیتی فرموم: (قورئان بخوینه وه بوم) وتم: نه ی پیغه مبه ری خوداوه (ﷺ) قورئان بقره بخوینم که بقره
تر دابه زیوه؟ فرموی: (به لی من پیم خوزه له غه ییری خومه وه گویم لی بیته) ده ستم کرد به
خویندنی سوره تی (النساء) هه تا گیشتمه **﴿فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا وَجِئْنَا بِكَ عَلٰی هٰذَا لَا شَهِيدًا﴾**

^۱ زه مبه ی وتی: زانایان کوده نگن له سه ر لاوازی نه م فرموده یه.

^۲ التوبة (۳۸).

^۳ الزمر (۶۹).

^۴ النحل (۸۹).

هَكَذَا شَهِدًا ﴿ فەرمووی: (بەسە ئیستە)، لەو كاتەدا چاوەكانی فرمیبسکی لێ دەهاتە خوارەوه.^۱

پاشان خودای گەرە دەفەرموویت: ﴿يَوْمَ يَوْمِزُ يَوْمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوْا أَرْسُولَ لَوْ تَسْوَى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾ لەو پۆژەدا ئەوكەسانەى لە پێى خودا لایانداه بە قسەى پێغەمبەرمان نەكرد، حەز دەكەن زەوى بەسەرماندا تەخت بكريت، ناشتوان هیچ قسەىك لە خودا بشارنەوه. واتە: حەز دەكەن كە زەوى شەق ببات و قوتیان بدات كاتێك كە ئەو ترسو ناڕەحەتیی ئەو پۆژە دەبینن و توشی ئەو هەرهەشە و سووك و پەسوایی و ئابووجوونە دەبن. وەك خودای گەرە دەفەرموویت: ﴿يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلْبَسَنِي كُنتُ تَرَبًّا﴾^۲ لەو پۆژەدا مەزك چاوپۆشە شتە دەگيریت لە پێش خۆى ناردوویەتى خودانەناس دەلێت: ئای خۆزگە خاك و خۆل بوومایە! خودای گەرە لێرەدا دەفەرموویت: ﴿وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾ ناتوانن هیچ قسەىك لە خودا بشارنەوه. ئەمە ئەو دەگەینەت كە دان دەنن بە هەموو ئەو شتەى كە كردوویانەو هیچى لێ ناسارنەوه. عەبدووبەزاق پێوایەتى كردووه لە سەعیدی كۆبى جوبەیرەوه وێ: پیاویك مات بۆلای ئێبینو عەباس وێ: هەندێك شت هەیه لە قورئاندا لەلام پەون نیه (لێ تێناگەم)، وێ: ئەو كامەیه؟ ئایا گومانە لە قورئاندا؟ وێ: ئەو گومان نیه بەلكو جیاوازیكە، وێ: ئەوێ لات پەون نیه بە جیاوازی دەزانى بێلێ، وێ: كۆبى بگەرە خودای گەرە دەفەرموویت: ﴿ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾^۳ پاشان هیچ بەهانەى كیان نەبوو جگە لەوێ كە وێ: سوێند بە خودای پەرورەدگارمان، ئێمە هیچ شتیكمان نەكردووتە شەرىكى ئەو. وە دەفەرموویت: ﴿وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾ ناتوانن هیچ قسەىك لە خودا بشارنەوه. كە چى شارەبوویانەوه. ئێبینو عەباس وێ: لەبارەى ئەم ئایەتەوه كە خودای گەرە دەفەرموویت: ﴿لَمْ تَكُنْ فِتْنَتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾ ئەوانە كاتێك لە پۆژى قیامەتدا بینیان خودا تەنیا لە خاوەن باوەڕان خۆش دەبێت، لە گوناھیان دەبوریت و هەرچەندە گوناھەكانیشیان گەرە بێت هەر لێیان خۆش دەبێت، بەلام لەو شەرىك دانەرانە خۆش نابێت كە موشرىكەكان بۆیان دانابوو، دەلێن: ﴿وَاللَّهُ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾ سوێند بە خودای پەرورەدگارمان ئێمە هیچ شتیكمان نەكردووتە شەرىكى ئەو. بە هیوای ئەوێ لێیان خۆش ببێت. خودای گەرەش مۆرى ناوه بەسەر دەمیانداو دەست و

^۱ فتح الباری (۷/۱۷۲).

^۲ نیا (۴-).

^۳ الانعام (۲۳).

قاچہ کانیان قسہ دہ کن له بارہی نو شتانه وه که کردویانه. تا له وکاته دا ﴿يُودُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا
الرَّسُولَ لَوْ شِئُوا بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾^۱.

﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَابِرِ سَبِيلٍ
حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرَضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا
مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾^(۱۲)

قه دهغه کردنی نویژکردن له کاتی سه رخوشی و له ش پیسیدا

خودای مه زن نویژکردنی به سه رخوشی له عه بده خاوهن باوه په کانی قه دهغه ده کات که نویژ
خوینده که نازانیت له کاتی نو سه رخوشیه دا چی ده لیت، وه قه دهغه شی کردوه له که سیک له شی پیس
بیت نزیکی مزگهوت بکه ویته وه مه گین که سیک له ده رگایه که وه تیپه ریت بڅ ده رگایه کی ترو له ناو
مزگه وتدا نه میتیته وه. نه م قه دهغه کردنه له پیش حرام کردنی مهیدا (ناره قدا) بووه، وه که نو
فه رموده ی که له سورته ی به قه په دا باسمان کرد که یاندی له م نایه ته دا که خودای گه وره
ده فه رموویت: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ﴾^۲ لیت ده پرسن ده باره ی مه ی. پیغه مبه ری خودا (ﷺ)
خویندیه وه به سه ر عومهر دا. عومهر وتی: نه ی خودایه له باره ی مه ی وه پوونگردنه وه یه کی تیرو
ته واومان بڅ بکه. کاتیک نه م نایه ته هاته خواره وه خویندیه وه به سه ر عومهر دا. عومهر وتی: نه ی
خودایه له باره ی مه ی وه پوونگردنه وه یه کی ته واومان بڅ بکه، له و کاته دا نه م نایه ته هاته خوار له کاتی
نویژه کاند ا میان نه ده خواره وه. که نه م نایه ته هاته خواره وه ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ
وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾^۳ هه تا ده گاته ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ﴾^۴ نه ی
گه لی خاوهن باوه پان مه یی خوړی و قوماریازی و کپل و به رد په رستی و گره و له سه ر تیرگوتن، له
کاره کانی شه یتانن، خوتانی لی بیاریژن به لکو پزگار بین. هه تا ده گاته، نایا نیه وه ده ست له و کارانه
به رده ده ن؟ عومهر وتی: وازمان هینا وازمان هینا.^۵ وه له پړویه تیکی تر دا هاتوه: نه م نایه ته ی که له
سورته ی نیساندایه که خودای گه وره ده فه رموویت: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ

^۱ عبدالرزاق (۱۶۰/۱).

^۲ البقرة (۲۱۹).

^۳ المائدة (۹۰-۹۱).

^۴ احمد (۵۳/۱) فه رموده یه کی مورسه له نیسرا ئله وه.

شُكْرِيَّ حَقِّ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ ﴿۱﴾ نہی گہلی خاوهن باوہ پان بہ سرخوشی نزیکسی نوپڑ مہ بنوہ ہہ تا تینگن دہ لئین چی۔ بانگ بیڑہ کی پیٹھ مہر (وَعَلَّی) کہ کاتی نوپڑ ہات بانگہ وازی کرد: نہوسا سرخوش نزیکسی نوپڑ نہ بیتہ وہ^۱ و تہ کہ می نہ بو داوہ و زانایان لہ ہوی ہاتنہ خوارہ وہی نہم نایہ تہ دا نہم فرمودہ یان ہیٹا وہ کہ نیبنو نہبی حاتمہ پیوایہ تی کردوہ لہ سہ عدہ وہ وتی: لہ سر من چوار نایہ ت ہاتو تہ خوارہ وہ۔ پیاوکی نہ نساری خوار دینکی دروست کرد ہندیک کہ س لہ کچہ ریہ کان و ہندیک کہ سیشی لہ نہ نساریہ کان بانگ کرد۔ خوار دمان و خوار دمانہ وہ ہہ تا سرخوش بووین۔ پاشان دہ ستمان دایہ شانازی کردن۔ پیاوکی شہ ویلگہ ی و شتریکسی ہر ز کردوہ لوتی سہ عدی پی لہ ت (شہق) کرد۔ سہ عد لوتی شہق بوو، نہم بودا وہ لہ پیٹش حرام کردنی مہید ابوو۔ نہم نایہ تہ ہاتہ خوارہ وہ کہ خودای گہ ورہ دہ فرمودیت: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكَرٰى﴾^۲ نہم فرمودہ یہ لہ سہ حیجہ موسلیما بہ درزی ہاتوہ۔^۳ زانایانی فرمودہ پیوایہ تیان کردوہ جگہ لہ نیبنو ماجہ^۴۔

ہویہ کی تر

نیبنو نہبی حاتمہ پیوایہ تی کردوہ لہ علی کوپی نہ بو تالیبہ وہ (پہ زای خودای لی بیت) وتی: عہ بدوہ حمانی کوپی عہ وف خوار دینکی بق دروست کردین بانگی کردین، مہی (نارہقی) داینی، مہی کہ ہندیکمانی گرت (سرخوش کرد) کاتی نوپڑ ہات فلانہ کہ سیان پیشخت بق نوپڑ کردن وتی: نہم ی خویند: (قل یا ایہا الکافرون، ما أعبد ما تعبدون، ونحن نعبد ما تعبدون) بہ لی نہی خودانہ ناسان، نہ وہی نیوہ نیوہ دہ پیہ رستن نایہ رستم، نہ وہی نیوہ ش دہ پیہ رستن نیوہ ش دہ پیہ رستن۔ خودای گہ ورہ نہم نایہ تہ ی ناردہ خوارہ وہ: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكَرٰى حَتّٰی تَعْلَمُوْا مَا تَقُولُوْنَ﴾^۵ ترمیزش ہر بہ مہ شیوہ پیوایہ تی کردوہ^۶ وتی: نہم فرمودہ یہ حہ سن و سہ حیجہ۔ خودای گہ ورہ دہ فرمودیت: ﴿حَتّٰی تَعْلَمُوْا مَا تَقُولُوْنَ﴾^۷ نہمہ چاکترین شتہ کہ لہ بارہی سرخوشہ وہ و تراوہ، چونکہ سرخوش نازانیت چی لہ دہمی دہ ردہ چیت۔ خویند نہ وہ کہ ی لی تیکدہ چیت و ہوشی لہ لای خوی نامینیت و خوشو و گہ رندنگہ چی بونا کریت۔ نیمامی نہ حمہ د پیوایہ تی کردوہ لہ نہ نہ سہ وہ وتی:

^۱ ابوداؤد (۸۰/۴) فرمودہ یہ کی مورسلہ لہ نیسرائیلہ وہ۔

^۲ مسند الطیالی (۲۸) فرمودہ یہ کی سہ حیجہ۔

^۳ مسلم (۱۸۷۸/۴)۔

^۴ ابو داؤد (۱۷۷۲)، تحفۃ الاحوذی (۴۶۶/۸)، النسانی فی الکبریٰ (۲۴۸/۶) سہ حیجہ۔

^۵ الطبری (۲۷۸/۸)۔

^۶ تحفۃ الاحوذی (۲۸۰/۸) فرمودہ یہ کی حہ سن و سہ حیجہ۔

پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فرمودی: (نہ گریہ کیلک لہ نیوہ و نہ وزی دہدا لہ کاتیکدا کہ نوژی دہ کرد با سہلام بداتہ و لئی بخویت ہتا بزانیٹ چی دہ لیت) ^۱ واتہ: کہ خہ وہ کہی نہ ما نہ وکاتہ ہل سیت نوژی بکات، بوخاری خوئی نہم فرمودہی ہینا و موسلیمی لہ گہ لدا نیہ. ^۲ نہ سانش پویاہ تی کردوہ وہ لہ ہندی و تی نہم فرمودہدا ہاتوہ: (لہ واتہ یہ بہوات داوای لیوردن بکات لہ باتی نہ وہدا قسہ بہ خوئی بلیت) ^۳ پاشان خودای گہ وہ دہ فرمویت: ﴿وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَارِي سَبِيلٍ حَتَّى تَقْتَسِلُوا﴾ بہ لہش پیسیش نوژی مہ کن (مہ گین کاتیک تپہ پن) بہ مزگہ تدا ہتا کاتیک کہ حق دہ شون. ٹینو نہ بی ہاتمہ پویاہ تی کردوہ لہ ٹینو عہ با سہ وہ لہم نایہ تہدا ﴿وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَارِي سَبِيلٍ حَتَّى تَقْتَسِلُوا﴾ و تی: مہ چنہ مزگہ و کاتیک کہ لہ شتان پیس بوو. تہ نیا بہ تپہ پین بہ ناویدا بہون و تپیدا دامہ نیشن. ^۴ پاشان و تی: پویاہ تراوہ لہ عہ بدولائی کوپی مہ سعودو نہ نسو نہ بو عوبیدہ و سہ عیدی کوپی موسیبو نہ بو زوما و عتاو مواہدو مہ سروقو ٹیراھیمی نہ فہ عی و زہیدی کوپی نہ سلم نہ بو مالیک و عہ مری کوپی دینارو حہ کہ می کوپی عوتہ بیہ و عیکرہ مہ و حہ سہ نی بہ سری و یہ حیای کوپی سہ عیدی نہ نساری و ٹینو شہاب و قہ تادہ وہ ہر بہوشیوہ ^۵. ٹینو جہریر پویاہ تی کردوہ لہ یہزی کوپی نہ بو حہ بیہ وہ لہم نایہ تہدا کہ خودای گہ وہ دہ فرمویت: ﴿وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَارِي سَبِيلٍ﴾ چہن پیاوٹک لہ نہ نساریہ کان دہرگا کانیاں لہ سہر مزگہ و ت بوو، توشی لہش پیسی دہ ہاتن ناویان لہ لانہ بوو، ناویشیان دہ وریست، ہیچ پگہ یکیان نہ بوو تہ نیا لہ ناو مزگہ و تہ وہ نہ بیتن خودای گہ وہ نہم نایہ تی نارده خوارہ وہ: ﴿وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَارِي سَبِيلٍ﴾ ^۶ بہ لگہش لہ سہر راستی نہم قسہ یہی یزیدی کوپی حہ بیہ (پہ حہ تی خودای لی بیت) نہمہ فرمودہ یہ کہ کہ لہ سہ حیعی بوخاریدا ہاتوہ کہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودای فرمودی: (ہم مو دہرگا کان بگرن جگہ لہ دہرگا کہی نہ بوہ کر) ^۷ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم لہ کوتایی ژیانیدا نہمی فرموو، چونکہ دہ یزانی نہ بوہ کر دوی خوئی نہ و فرمانہ

^۱ أحمد (۱۴۲/۳) فرمودہ یہ کی سہ حیہ.

^۲ فتح الباری (۳۷۷).

^۳ النسائي (۲۱۵/۱) فرمودہ یہ کی سہ حیہ.

^۴ فتح الباری (۳۷۵/۱).

^۵ الطبري (۲۸۲/۸).

^۶ الطبري (۳۸۴/۳۸۱/۸).

^۷ الطبري (۳۸۲/۸).

^۸ فتح الباری (۶۶۵/۱).

ده گړته نه ستړ، پټويستی زږدی به چوونه ناو مزگوت ده بېت بڼو کاره گرنگانه ی ناو موسلمانان پټويستیان پيښه تی. هر بڼه به رمانی دا به گرتنی نو ده رگایانه ی به ناو مزگوتدا تیدپه پټ جگه له ده رگاکی نه بویه کر. وه پړوایه تراوه (جگه له ده رگاکی علی) وه که له هندی کتیبی زانایان فرموده دا هاتووه نه وه له یه، راستیه کی نه وه یه که له کتیبه سه حیه کانداهاتووه. له سه حیه موسلیمدا هاتووه له عانیشه وه (په زای خودای لی بیت) وتی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) پټی وتم: پیغه مبهری خودا (ﷺ) له مزگوتدا مابوو، فرموو: نو پړشاکانه م بدهری وتم: من له حه یزدام، فرمووی: (خو حه یزکته له دستدانیه) هر به م شپوه له نه بوهوره یزه شه وه پړوایه تراوه نه فرموده یه به لکه یه له سر نه وه ی که دروسته ثافرت له حه یزادبیت به ناو مزگوتدا تپیه پټ. نه وه ش خوینی پاش منداڼ بوونیشی ببیت، هر دروسته به ناو مزگوتدا تپیه پټ والله أعلم.

باسی ته یه موم

خودای مهن ده فرموویت: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضًى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ وه نه گه ر ښووه نه خوش بوون یان له سه فردها بوون، یان په کیکتان له شوینی ده ست به ناو هاتووه یان توخنی ژنان که وتڼ و ناوتان ده ست نه که وت، به خو ځنکی پاک ته یه موم بکه نو دم وچاوه ده سته کانتانی پی به سوون. واته: نه خوشی هوکاریکه بڼو په وادانی ته یه موم، نه وه خوشیه ی به کاره ښانی ناو ترس هیه بڼی یان ببیته هڼی له ناوچونی نه ندایکی لاشه خراب بوونی یان به کاره ښانی ناو ببیت هڼی دريژه کیشانی نه خوشیه که. هندی که له زانایان ړنگه یاندوه به ته یه موم کردن هر به بوونی نه خوشی، گشتگیری ښه ته که یان کردووه ته به لکه. سه فریش دیاره، جیاوازیش ښه له نیوان سه فری کورت و دريژدا. ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ﴾ یان په کیکتان له سر پیش ناو هاتووه، ﴿الْفَائِطِ﴾ شوینی چال و چولی، له باتی ده ست به ناو گه یاندن به کاره ښاوه. له بی ده ست نوځی بچوک. ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ به (لمستم) یش خویندراوه ته وه، واته: ده ستدان له ثافرت. به لام ﴿لَمَسْتُمْ﴾ مه به ست پټی سه رجی کردنه له گه لی (الجماع) وه که خودای گوره ده فرموویت: ﴿وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَصَفُّ مَا فَرَضْتُمْ﴾ خو نه گه ر ماریه که تان بریږووه هیستان سه رجیتان له گه ل نه کردبوو، ته لاقاندان نیوه ی ماریه بیان

۱ مسلم (۲۴۵/۱).

۲ مسلم (۲۴۵).

۳ البقرة (۲۲۷).

ده كه ویت. وه ده فـرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدْوٍ تَعْتَدُونَهَا﴾^۱ نهی گه لی خاوهن باوه پان، نه كه رژی باوه پدارتان ماره كرو بهرله وهی سر جیبات له گه لدا بكن ته لاقتان دان، بۆتان نیه تا ماوهیه کی دیاریكراو پایان بگرن. نیینو نه بی حاتم پویایه تی کردوه له نیینو عه باسه وه له م ده قه دا كه خودای گه وره ده فرموویت: ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾^۲ وتی: مه بهست پیی سر جیتی كردنه (الجماع)^۳ هر به م شیوهیه پویایه تـكراوه عه لی و ئوبه یی كوپی كه عبو مواهدو تا ووس و حه سنو عوبهیدی كوپی عومه یرو سه عیدی كوپی جوبه یرو شه عبی و مواتیلی كوپی حه یان و قه تاده وه^۴ پاشان خودای گه وره ده فـرموویت: ﴿فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾^۵ نه گه ر ئاوتان ده ست نه كه وت به خۆلئگی پاك تیه موم بكن. له هـردوو سه حیه كه دا هاتوه له عیمـرانی كوپی حوسه ینیوه (حصین) كه پیغه مبهری خودا (ﷺ) پیاویکی دیت خۆی جیا كـردبو وه له و خه لكه و نوژی له گه لدا نه دكر دن فرموی: (نهی فلان چی پـگـری لـیـكـردی له گه ل نوژدا نه كـرد بۆ پیاویکی مـوسـلمان نیت؟) وتی: به لی، نهی پیغه مبهری خودا (ﷺ) من تووشی له ش پیسی بووم و ئاویش نیه، فـهـرموی: (پـیـویـسته له سـهـرت به خۆل تیه موم بكهیت، نه وه بۆ تۆ به سه)^۶ تیه موم له زماندا واته: ویستن (القصـد) وه ك عه رب و تویانه: (یتمسك الله بحفظة) واته: (قصـدك)، (الصـعید) واته: خۆل، وه ك خودای گه وره ده فرموویت: ﴿فَنَصِيحٌ صَوِيدًا زَلْفًا﴾^۷ ببیتـه زه ویه کی (خۆلی) بیرونی قاپ. واته: خۆلئگی پاك و ساف. وه له سه حیحی موسـلیمـدا هاتوه له حوزـه یفه ی كوپی یه مانه وه وتی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فرموی: (به سی شت پـژمان دراوه به سهـر خه لكـدا: خۆلی زه ویمان بۆ كراوه به پاك و پاكهـروه نه گهـر ئاومان ده ست نه كه وت)^۸ پاکیه تیه كه ی تایبـهـت كـردوه به خۆل وه، به شیوهی منهـت به سهـر خاوهـن باوه پانه وه، خۆ نه گهـر هـر شـئـیـکی تر جـیـگـه ی خۆلی بگرتایه ته وه له گه لی باسی ده كـرد. مه بهست به پاك لیـرهـدا و تراوه واته: حه لال. و تراویشه مه بهست پیی خۆلئك پیس نه بیت. وه ك نیعـامی نه حـمـهـبو زاناكـانی تری فـهـرمـوده پویایه تیانه كـردوه جگه له نیینو ماچه له شه بوزه پـړـوه وتی: پیغه مبهری

^۱ الاحزاب (۴۹).

^۲ الطبری (۳۹۲/۸).

^۳ الطبری (۳۹۳/۲۹۲/۸).

^۴ فتح الباری (۵۴۵/۱)، مسلم (۴۷۴/۱).

^۵ كهف (۴۰).

^۶ مسلم (۳۷۱/۱).

خودا (ﷺ) فرمودیہ تی: (خولی پاک و پاکہ رەوہی موسلمانانہ، ئەگەر ئاوی دەست نەگەوت دەسال، ئەگەر دەستی گەوت با بیہەمویت (بیدات) لە پێستی بێگومان ئەوہ چاک) ' ترمیزی وتی: فرمودە یەکی حەسەن و سەحیہ. خودای مەزن دەفرمودی: ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ﴾ پوخسارو دەستە کانتان پێ بیہەنوون (پێ تۆزای بکەن) ز تە یەمووم لە جێی دەست نوێژ. بۆ خاویێن کردنەوہ پێ، نەک لە جێی ھەموو ئەندامەکانیەتی، بە لکو تەنیا ھەنوویی پوخسارو ھەردوو دەست بەسە بە کۆدەنگی زانایان. راستیش ئەوہیە کە ھەنوویی پوخسارو ھەردوو ناولەپ بە یەک دەست کێشان بە خۆلدا بەسە. ئیمامی ئەحمەد پێوایەتی کردووە لە عەبدوہەحمانی کوپی ئەبزیەوہ (ابزی) لە باوکیەوہ وتی: پیاویک ھاتە لای عومەر وتی: من لە شەم پێس بوو و ئاوم دەست نەگەوتووە، عومەر وتی: نوێژ مەکە، عەمار وتی: ئەی گەرەوی موسلمانان ئایا لە بیرت دێت کاتێک من و تۆ لە سوپایە کدا (سریە) بووین لە شەمان پێس بوو ئاومان دەست نەگەوت، تۆ نوێژ نەکرد. بەلام من خۆم بە خۆل ھەنووی، کاتێک کە ھاتینە لای پێغەمبەر (ﷺ) ئەوہم بۆ باسکرد، فرمودی: (بێگومان ئەوہ بەس بوو) ' پێغەمبەر (ﷺ) بە دەستی کێشای بە زویدا، پاشان فووی پێدا کردو پوخسارو ھەردوو لەپی پێ ھەنووی. ' ئەم ئوممتە بە تابیەتی تەبەمومیان بۆ پەوایە. بۆ ئوممتەکانی تەرپەوا نەبوو. وەک لە ھەردوو سەحیحە کدا ھاتووە لە جابری کوپی عەبدوللاوہ (پەزای خودایان لی بیئت) وتی: پێغەمبەر (ﷺ) فرمودیہ تی: (پێنج شەم پێدراو، لە پێش مندا بە ھیچ کەس نەدراو: بە مانگەرێنەک (بەوہی) کە خەک لێم بتسێت) یارمەتی دراوم. ھەموو زەویم بۆ کراو بە مژگەوت و بە پاک و پکەرەو. لە ھەر جێگە یە کدا کە سێک کاتێک نوێژی بەسەردا ھات لەوێ نوێژ بکات) وە لە وتە یەکی تر ھاتووە: (پاک و پاکەرەو و مژگەوتی خۆی لە لای، تالانیم بۆ حەلال کراو، لە پێش مندا بۆ کەس حەلال نەبوو، شەفاعەتم پێدراو. پێغەمبەرانی پێش من بۆ ھۆزی خۆی نێردراو من بۆ ھەموو خەلکی پەوانە کراوم) ' وە لە پێشەوہ لە فرمودە کە ی حوزە یفەدا کە موسلیم پێوایەتی کردبوو باسماں کرد کە پێغەمبەر (ﷺ) فرمودیہ تی: (بە سێ شەت پێزمان دراو بەسەر خەلکدا: سەفە کاغمان وەک سەف فریشتەکان لێکراو. ھەموو زەمینماں بۆ کراو بە مژگەوت. خۆلی زەمینماں بۆ کراو بە پاک و پاکەرەو ئەگەر ئاومان دەست نەگەوت) خودای گەرە لەم ئایەتە پێرۆزەدا دەفرمودی: ﴿فَأَمْسَحُوا

۱ احمد (۱۸۰/۵)، ابوداود (۲۳۵/۱)، تحفۃ الاحوذی (۲۸۸/۱)، النسانی (۱۷۱/۱) فرمودە یەکی حەسەنی سەحیحە.

۲ احمد (۲۶۵/۴) فرمودە یەکی سەحیحە.

۳ فتح الباری (۵۱۹/۱)، مسلم (۳۷۰/۱).

۴ مسلم (۳۷۱/۱).

يُجَاهِدْكُمْ وَأَيِّدْكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿١٠﴾ خودا چا پوښتانه لى ده كات و لیتان ده بوریت. واته: له لیږورده ییو به خشنده ییو نه ویه که تیه مومی بڼی په واداونو نویژی پى حلال کردووه بڼتان که ناتان دهست نه کوت. بڼی ناساتکاری و سوک کردنی ښه کانه له سهرتان. چونکه نه م ښه تیه باسی نه و ده کات که ده بیت پېوادار به پاکو خاویښی و بیرو هوشه وه نویژ بکاتو به شپوه یه کی ناتو وار نه یکات له کاتی سهرخو شیدا نه یکات هتا دیته وه سهرخوی بڼه وه یی بزانیت چی ده لیت، یان له شی بیس بوو هتا خوی نه شوریت یان دهست نویژی نه بوو هتا دهست نویژ نه گړت نابیت نویژ بکات، مه گین کاتیک که نه خوش بیت یان ښای دهست نه کوهیت، ښا له ویدا خودای مه زن ښه کی پیداوه تیه موم بکات. نه مهش له سوزو به زه یی خوداو هیه به رامبر عه بده کانی ناسانکاری ده کات بڼیان. سوپاس و ستایش بڼی خودای گوره.

باسی هوی دابه زینی پېوادانی ته یه موم

بوخاری پړوايه تی کردووه له عانیشه وه وتی: له گهل پیغه مبر (ﷺ) ده رچوین له سه فهرنگدا پوښتین تا گه یشتینه به یداه (البیداه) یان (ذات الجیش) ملوانکه کم پچراه وه، پیغه مبر (ﷺ) مایه وه بڼی دوزینه وه یی خه لگیش له خزم تیامانه وه، له سر ښاوه نه بوون ښاویښیان پى نه بوو، هاتن بڼی نه بو به کرو پتیانوت: ده زانی عانیشه چی کرد؟ پیغه مبر (ﷺ) نه و خه لک یی هیشتوه ته وه (به ند کردووه) نه له سر ښاوه نه ښاویان پتی؟ نه بو به کرات پیغه مبر (ﷺ) سهری له سر پانم بوو وستبوو وتی: پیغه مبر (ﷺ) گېرداو وه خه لگیش به ند کردووه نه ښاویان پتیو نه له سر ښاوه، دهستی به سه رزه نشتم کرد، تا خودا هه زیکات سه رزه نشتی کردم سیخوړم یی لى ده دام، نه و نه بووايه که سهری پیغه مبر (ﷺ) له سر پانم بوو نه مده توانی ببزوم نه کات خه بهری بیتو وه. نه بزم و تم: که پوژ بوو وه پیغه مبر (ﷺ) له خه هلسا له سر ښاوه نه بوون که دهست نویژ بشون، خودا ښایه تی تیه مومی نارده خواره وه (تیه مومیان کرد) نوسه یدی کوپی حوزیر (حضر) وتی: نه م بهر که ته که خودا بڼی په واداین بڼی تیه موم، نه و نه یه یه کم بهر که تی ښووه بیت نه یی ښای نه بو به کرو. عانیشه وتی: که وشتره که یان هه لساند ملوانکه کم له ژیریدا دوزیه وه^۱. موسلیمو بوخاری پړوايه تیان کردووه^۲.

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشَرُّونَ الصَّالِحِينَ وَرِيدُونَ أَن يُضِلُّوا السَّبِيلَ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ۝﴾ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ

^۱ فتح الباری (۵۱۴/۱).

^۲ فتح الباری (۱۸۰/۱۲/۲۳/۷)، مسلم (۲۷۹/۱).

سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَتَمَعَ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَزَعَنَا لَيْثًا بَالَسَنَنِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعَ
وَأَنْظَرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَمَنْعَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦١﴾

زهرکردنی جوله که له سهرهه لبراردنی گومرایی و گودانی و تازی خوداو سهرینچی و زمان له لایح
گرتن و تانه له دین دانیان

خودای مه زن ده فهرموویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشْرُونَ الصَّلَاةَ﴾ نایا
نه وانته نه دیوه که به شیک له کتیبی خودایان پیدراوه، که گودانی مه لده بژین (ده کرن) خودای گوره
باسی جوله که کان ده کات (به نه فرینی به رده وای خودا بکه ون تا پژی قیامت) که چون ږنگی
پاست ده گودنه وه به گومرایی و دژیته ته وه ده کن که خودا ناروویته خواره وه بق پیغه مبه ره که ی،
وه نه و زانیاریه له لایانه که له لایه پیغه مبه ره پشیننه کانه وه پیمان گه شتووه وازی لی دین که
ده رباره ی سیفته پیغه مبه ره (ﷺ) بزیان هاتووه، به رخیکی که م له دهستی خویان ده دهن و پی له
خق مه له ده کن بق که سیک له ده ستینانی دنیا. ﴿وَيُرِيدُونَ أَن تَقُولُوا السَّيْلُ﴾ ده شیان ویت ئیوه ش
له ږنگه لایه دن. واته: ه زده که ن ئیوه ش وه نه وان به و اتان نه بیت به وهی که بۆتان
هاتووه ته خواره وه نه ی خاوه ن باوه پان. وازیتن له و ږنگه راسته وه نه و شاره زاییه به سو ده ی ده ستان
که و توه. ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ﴾ خودا بوژمنانی ئیوه له خوتان باشت ده ناسیت. ناگادارتان
ده کانه وه لیان. ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا﴾ ئیوه خودا دقستان بیت یاریده رتان بیت به سه.
واته: هر که سیک په نای پی بیات خودا به سه دقستی بیت. وه هر که سیکش داوای یارمه تی لی بکات
هر نه وهی به سه. پاشان خودای مه زن ده فهرموویت: ﴿مِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ هندی که س له جوله که کان
(مِن) لیردا بق به یانی جنسه، وه که خودای گوره له نایه تی تردا ده فهرموویت: ﴿فَاجْتَبِئُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ﴾ له چلکی بته کان سو ده په ریژ بن. وه ده فهرموویت: ﴿يُحَرِّقُونَ الْكَلِمَ عَن
مَوَاضِعِهِ﴾ فهرمووده کانی خودا ده گودن و قسه ی تر ده خنه جیی. واته: و ته کانی خودا
به شتویه کی تر مانا ده کن و به و شتویه یی خودا ناروویته ته فسیری ناکن. هر به شاره زوی
خویان درو بوختان ده کن. ﴿وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ ده لین بیستمان و گویمان پی نه دا. واته:
ده لین نه ی موحه مه د (ﷺ) نه وهی وت بیستمان، به لام گوئیراه لیت ناکن ده رباره ی نه وهی که

تیتدا هاتوه، موچاهدو ئینو زهید وا تهفسریان کردوه^۱ مه‌به‌ستیش هر نه‌مه‌یه، نه‌مه‌ئوپه‌پی خودانه‌ناسی و لاساریه، نه‌وانه پشت ده‌که‌نه کتیبی خودا دواى نه‌وه‌ی لئی تینه‌گیشتن، خویان باش ده‌زان له‌وکاره‌یانداتووشی چ گوناوه تاوانیک ده‌بن. ﴿وَأَمْعَ عَيْرُ مُسْمَعٍ﴾ توش بییسته، وه‌که‌ت گویت له‌ئیمه‌ نه‌بیئت. واته: توش گوئی له‌ئیمه‌ بگره، وه‌که‌ نه‌وه‌ی هر‌گیز گویت له‌ئیمه‌ نیه. زحاک له‌ ئینو عه‌باس‌وه‌ پویابه‌تی کردوه. ^۲ نه‌مه‌ گالته‌پیکردن و بئی پیزی بوو به‌رامبه‌ر پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ده‌یانکرد(به‌ر نه‌فرینی خودا بکه‌ون). ﴿وَرَعْنَا لِيَآ أَلْسِنَهُمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ﴾ زمانیان له‌لا پیچ ده‌گرن و به‌ته‌شهره‌وه‌ ده‌لئین: ﴿وَرَعْنَا﴾ چاک گویمان بۆ بگره. (به‌لام به‌ زمانی جوله‌که‌ واته‌ تو خرابترینمانی وه‌ تانه‌ له‌ ثاین ده‌دن. واته: وای ده‌رده‌خه‌ن که‌ ده‌لئین: باش گویمان بۆ بگره، به‌لام به‌ زمانی خویان مه‌به‌ستیان قسه‌ وتنه‌ به‌ پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌ پیغه‌وه‌ له‌م نایه‌ته‌ باسکرا که‌ خودای مه‌زن ده‌فرموویت: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا﴾ ^۳ نه‌ی کومه‌لی خاوه‌ن باوه‌پان ئیوه‌ مه‌لئین ﴿رَاعِنَا﴾ بلئین: ته‌ماشا بکه. هر بۆیه‌ خودای گوره‌ له‌باره‌ی نه‌و جوله‌کانه‌ی که‌ مه‌به‌ستیان به‌قسه‌کانیان پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌بوو که‌ ده‌ریانده‌خست ده‌فرموویت: ﴿لِيَآ أَلْسِنَهُمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ﴾ واته: مه‌به‌ستیان گالته‌ بئی پیزی بوو به‌رامبه‌ر پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) پاشان خودای گوره‌ ده‌فرموویت: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَانظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وه‌ نه‌گه‌ر نه‌مانه‌ بیانوتایه: بیستمان و به‌قسه‌ت ده‌که‌ین و گویمان لیت بوو، ده‌بیئت چاوکت لیمان بیئت، چاکترو پاستربوو بۆیان. به‌لام خودا له‌سه‌ر نه‌و بئی دینییه‌یان نه‌فرینی خوی لیکردون. له‌وانه‌(که‌میکیان نه‌بیئت) نایانه‌ویت برها بیئن. واته: دلایان چاکه‌ی تینناچیت و دوون له‌ چاکه‌وه، نه‌و پویابه‌ وه‌ناگریت که‌ سوو قازاجی لی بیینن.

﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَلْكَتِبَ ءَامَنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرَدَّهَا عَلَىٰ أَذْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ النَّبِئِۖتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ (٤٧) ^۴ ^۵ ^۶ ^۷ ^۸ ^۹ ^{۱۰} ^{۱۱} ^{۱۲} ^{۱۳} ^{۱۴} ^{۱۵} ^{۱۶} ^{۱۷} ^{۱۸} ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} ^{۲۲} ^{۲۳} ^{۲۴} ^{۲۵} ^{۲۶} ^{۲۷} ^{۲۸} ^{۲۹} ^{۳۰} ^{۳۱} ^{۳۲} ^{۳۳} ^{۳۴} ^{۳۵} ^{۳۶} ^{۳۷} ^{۳۸} ^{۳۹} ^{۴۰} ^{۴۱} ^{۴۲} ^{۴۳} ^{۴۴} ^{۴۵} ^{۴۶} ^{۴۷} ^{۴۸} ^{۴۹} ^{۵۰} ^{۵۱} ^{۵۲} ^{۵۳} ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰} ^{۱۰۱} ^{۱۰۲} ^{۱۰۳} ^{۱۰۴} ^{۱۰۵} ^{۱۰۶} ^{۱۰۷} ^{۱۰۸} ^{۱۰۹} ^{۱۱۰} ^{۱۱۱} ^{۱۱۲} ^{۱۱۳} ^{۱۱۴} ^{۱۱۵} ^{۱۱۶} ^{۱۱۷} ^{۱۱۸} ^{۱۱۹} ^{۱۲۰} ^{۱۲۱} ^{۱۲۲} ^{۱۲۳} ^{۱۲۴} ^{۱۲۵} ^{۱۲۶} ^{۱۲۷} ^{۱۲۸} ^{۱۲۹} ^{۱۳۰} ^{۱۳۱} ^{۱۳۲} ^{۱۳۳} ^{۱۳۴} ^{۱۳۵} ^{۱۳۶} ^{۱۳۷} ^{۱۳۸} ^{۱۳۹} ^{۱۴۰} ^{۱۴۱} ^{۱۴۲} ^{۱۴۳} ^{۱۴۴} ^{۱۴۵} ^{۱۴۶} ^{۱۴۷} ^{۱۴۸} ^{۱۴۹} ^{۱۵۰} ^{۱۵۱} ^{۱۵۲} ^{۱۵۳} ^{۱۵۴} ^{۱۵۵} ^{۱۵۶} ^{۱۵۷} ^{۱۵۸} ^{۱۵۹} ^{۱۶۰} ^{۱۶۱} ^{۱۶۲} ^{۱۶۳} ^{۱۶۴} ^{۱۶۵} ^{۱۶۶} ^{۱۶۷} ^{۱۶۸} ^{۱۶۹} ^{۱۷۰} ^{۱۷۱} ^{۱۷۲} ^{۱۷۳} ^{۱۷۴} ^{۱۷۵} ^{۱۷۶} ^{۱۷۷} ^{۱۷۸} ^{۱۷۹} ^{۱۸۰} ^{۱۸۱} ^{۱۸۲} ^{۱۸۳} ^{۱۸۴} ^{۱۸۵} ^{۱۸۶} ^{۱۸۷} ^{۱۸۸} ^{۱۸۹} ^{۱۹۰} ^{۱۹۱} ^{۱۹۲} ^{۱۹۳} ^{۱۹۴} ^{۱۹۵} ^{۱۹۶} ^{۱۹۷} ^{۱۹۸} ^{۱۹۹} ^{۲۰۰} ^{۲۰۱} ^{۲۰۲} ^{۲۰۳} ^{۲۰۴} ^{۲۰۵} ^{۲۰۶} ^{۲۰۷} ^{۲۰۸} ^{۲۰۹} ^{۲۱۰} ^{۲۱۱} ^{۲۱۲} ^{۲۱۳} ^{۲۱۴} ^{۲۱۵} ^{۲۱۶} ^{۲۱۷} ^{۲۱۸} ^{۲۱۹} ^{۲۲۰} ^{۲۲۱} ^{۲۲۲} ^{۲۲۳} ^{۲۲۴} ^{۲۲۵} ^{۲۲۶} ^{۲۲۷} ^{۲۲۸} ^{۲۲۹} ^{۲۳۰} ^{۲۳۱} ^{۲۳۲} ^{۲۳۳} ^{۲۳۴} ^{۲۳۵} ^{۲۳۶} ^{۲۳۷} ^{۲۳۸} ^{۲۳۹} ^{۲۴۰} ^{۲۴۱} ^{۲۴۲} ^{۲۴۳} ^{۲۴۴} ^{۲۴۵} ^{۲۴۶} ^{۲۴۷} ^{۲۴۸} ^{۲۴۹} ^{۲۵۰} ^{۲۵۱} ^{۲۵۲} ^{۲۵۳} ^{۲۵۴} ^{۲۵۵} ^{۲۵۶} ^{۲۵۷} ^{۲۵۸} ^{۲۵۹} ^{۲۶۰} ^{۲۶۱} ^{۲۶۲} ^{۲۶۳} ^{۲۶۴} ^{۲۶۵} ^{۲۶۶} ^{۲۶۷} ^{۲۶۸} ^{۲۶۹} ^{۲۷۰} ^{۲۷۱} ^{۲۷۲} ^{۲۷۳} ^{۲۷۴} ^{۲۷۵} ^{۲۷۶} ^{۲۷۷} ^{۲۷۸} ^{۲۷۹} ^{۲۸۰} ^{۲۸۱} ^{۲۸۲} ^{۲۸۳} ^{۲۸۴} ^{۲۸۵} ^{۲۸۶} ^{۲۸۷} ^{۲۸۸} ^{۲۸۹} ^{۲۹۰} ^{۲۹۱} ^{۲۹۲} ^{۲۹۳} ^{۲۹۴} ^{۲۹۵} ^{۲۹۶} ^{۲۹۷} ^{۲۹۸} ^{۲۹۹} ^{۳۰۰} ^{۳۰۱} ^{۳۰۲} ^{۳۰۳} ^{۳۰۴} ^{۳۰۵} ^{۳۰۶} ^{۳۰۷} ^{۳۰۸} ^{۳۰۹} ^{۳۱۰} ^{۳۱۱} ^{۳۱۲} ^{۳۱۳} ^{۳۱۴} ^{۳۱۵} ^{۳۱۶} ^{۳۱۷} ^{۳۱۸} ^{۳۱۹} ^{۳۲۰} ^{۳۲۱} ^{۳۲۲} ^{۳۲۳} ^{۳۲۴} ^{۳۲۵} ^{۳۲۶} ^{۳۲۷} ^{۳۲۸} ^{۳۲۹} ^{۳۳۰} ^{۳۳۱} ^{۳۳۲} ^{۳۳۳} ^{۳۳۴} ^{۳۳۵} ^{۳۳۶} ^{۳۳۷} ^{۳۳۸} ^{۳۳۹} ^{۳۴۰} ^{۳۴۱} ^{۳۴۲} ^{۳۴۳} ^{۳۴۴} ^{۳۴۵} ^{۳۴۶} ^{۳۴۷} ^{۳۴۸} ^{۳۴۹} ^{۳۵۰} ^{۳۵۱} ^{۳۵۲} ^{۳۵۳} ^{۳۵۴} ^{۳۵۵} ^{۳۵۶} ^{۳۵۷} ^{۳۵۸} ^{۳۵۹} ^{۳۶۰} ^{۳۶۱} ^{۳۶۲} ^{۳۶۳} ^{۳۶۴} ^{۳۶۵} ^{۳۶۶} ^{۳۶۷} ^{۳۶۸} ^{۳۶۹} ^{۳۷۰} ^{۳۷۱} ^{۳۷۲} ^{۳۷۳} ^{۳۷۴} ^{۳۷۵} ^{۳۷۶} ^{۳۷۷} ^{۳۷۸} ^{۳۷۹} ^{۳۸۰} ^{۳۸۱} ^{۳۸۲} ^{۳۸۳} ^{۳۸۴} ^{۳۸۵} ^{۳۸۶} ^{۳۸۷} ^{۳۸۸} ^{۳۸۹} ^{۳۹۰} ^{۳۹۱} ^{۳۹۲} ^{۳۹۳} ^{۳۹۴} ^{۳۹۵} ^{۳۹۶} ^{۳۹۷} ^{۳۹۸} ^{۳۹۹} ^{۴۰۰} ^{۴۰۱} ^{۴۰۲} ^{۴۰۳} ^{۴۰۴} ^{۴۰۵} ^{۴۰۶} ^{۴۰۷} ^{۴۰۸} ^{۴۰۹} ^{۴۱۰} ^{۴۱۱} ^{۴۱۲} ^{۴۱۳} ^{۴۱۴} ^{۴۱۵} ^{۴۱۶} ^{۴۱۷} ^{۴۱۸} ^{۴۱۹} ^{۴۲۰} ^{۴۲۱} ^{۴۲۲} ^{۴۲۳} ^{۴۲۴} ^{۴۲۵} ^{۴۲۶} ^{۴۲۷} ^{۴۲۸} ^{۴۲۹} ^{۴۳۰} ^{۴۳۱} ^{۴۳۲} ^{۴۳۳} ^{۴۳۴} ^{۴۳۵} ^{۴۳۶} ^{۴۳۷} ^{۴۳۸} ^{۴۳۹} ^{۴۴۰} ^{۴۴۱} ^{۴۴۲} ^{۴۴۳} ^{۴۴۴} ^{۴۴۵} ^{۴۴۶} ^{۴۴۷} ^{۴۴۸} ^{۴۴۹} ^{۴۵۰} ^{۴۵۱} ^{۴۵۲} ^{۴۵۳} ^{۴۵۴} ^{۴۵۵} ^{۴۵۶} ^{۴۵۷} ^{۴۵۸} ^{۴۵۹} ^{۴۶۰} ^{۴۶۱} ^{۴۶۲} ^{۴۶۳} ^{۴۶۴} ^{۴۶۵} ^{۴۶۶} ^{۴۶۷} ^{۴۶۸} ^{۴۶۹} ^{۴۷۰} ^{۴۷۱} ^{۴۷۲} ^{۴۷۳} ^{۴۷۴} ^{۴۷۵} ^{۴۷۶} ^{۴۷۷} ^{۴۷۸} ^{۴۷۹} ^{۴۸۰} ^{۴۸۱} ^{۴۸۲} ^{۴۸۳} ^{۴۸۴} ^{۴۸۵} ^{۴۸۶} ^{۴۸۷} ^{۴۸۸} ^{۴۸۹} ^{۴۹۰} ^{۴۹۱} ^{۴۹۲} ^{۴۹۳} ^{۴۹۴} ^{۴۹۵} ^{۴۹۶} ^{۴۹۷} ^{۴۹۸} ^{۴۹۹} ^{۵۰۰} ^{۵۰۱} ^{۵۰۲} ^{۵۰۳} ^{۵۰۴} ^{۵۰۵} ^{۵۰۶} ^{۵۰۷} ^{۵۰۸} ^{۵۰۹} ^{۵۱۰} ^{۵۱۱} ^{۵۱۲} ^{۵۱۳} ^{۵۱۴} ^{۵۱۵} ^{۵۱۶} ^{۵۱۷} ^{۵۱۸} ^{۵۱۹} ^{۵۲۰} ^{۵۲۱} ^{۵۲۲} ^{۵۲۳} ^{۵۲۴} ^{۵۲۵} ^{۵۲۶} ^{۵۲۷} ^{۵۲۸} ^{۵۲۹} ^{۵۳۰} ^{۵۳۱} ^{۵۳۲} ^{۵۳۳} ^{۵۳۴} ^{۵۳۵} ^{۵۳۶} ^{۵۳۷} ^{۵۳۸} ^{۵۳۹} ^{۵۴۰} ^{۵۴۱} ^{۵۴۲} ^{۵۴۳} ^{۵۴۴} ^{۵۴۵} ^{۵۴۶} ^{۵۴۷} ^{۵۴۸} ^{۵۴۹} ^{۵۵۰} ^{۵۵۱} ^{۵۵۲} ^{۵۵۳} ^{۵۵۴} ^{۵۵۵} ^{۵۵۶} ^{۵۵۷} ^{۵۵۸} ^{۵۵۹} ^{۵۶۰} ^{۵۶۱} ^{۵۶۲} ^{۵۶۳} ^{۵۶۴} ^{۵۶۵} ^{۵۶۶} ^{۵۶۷} ^{۵۶۸} ^{۵۶۹} ^{۵۷۰} ^{۵۷۱} ^{۵۷۲} ^{۵۷۳} ^{۵۷۴} ^{۵۷۵} ^{۵۷۶} ^{۵۷۷} ^{۵۷۸} ^{۵۷۹} ^{۵۸۰} ^{۵۸۱} ^{۵۸۲} ^{۵۸۳} ^{۵۸۴} ^{۵۸۵} ^{۵۸۶} ^{۵۸۷} ^{۵۸۸} ^{۵۸۹} ^{۵۹۰} ^{۵۹۱} ^{۵۹۲} ^{۵۹۳} ^{۵۹۴} ^{۵۹۵} ^{۵۹۶} ^{۵۹۷} ^{۵۹۸} ^{۵۹۹} ^{۶۰۰} ^{۶۰۱} ^{۶۰۲} ^{۶۰۳} ^{۶۰۴} ^{۶۰۵} ^{۶۰۶} ^{۶۰۷} ^{۶۰۸} ^{۶۰۹} ^{۶۱۰} ^{۶۱۱} ^{۶۱۲} ^{۶۱۳} ^{۶۱۴} ^{۶۱۵} ^{۶۱۶} ^{۶۱۷} ^{۶۱۸} ^{۶۱۹} ^{۶۲۰} ^{۶۲۱} ^{۶۲۲} ^{۶۲۳} ^{۶۲۴} ^{۶۲۵} ^{۶۲۶} ^{۶۲۷} ^{۶۲۸} ^{۶۲۹} ^{۶۳۰} ^{۶۳۱} ^{۶۳۲} ^{۶۳۳} ^{۶۳۴} ^{۶۳۵} ^{۶۳۶} ^{۶۳۷} ^{۶۳۸} ^{۶۳۹} ^{۶۴۰} ^{۶۴۱} ^{۶۴۲} ^{۶۴۳} ^{۶۴۴} ^{۶۴۵} ^{۶۴۶} ^{۶۴۷} ^{۶۴۸} ^{۶۴۹} ^{۶۵۰} ^{۶۵۱} ^{۶۵۲} ^{۶۵۳} ^{۶۵۴} ^{۶۵۵} ^{۶۵۶} ^{۶۵۷} ^{۶۵۸} ^{۶۵۹} ^{۶۶۰} ^{۶۶۱} ^{۶۶۲} ^{۶۶۳} ^{۶۶۴} ^{۶۶۵} ^{۶۶۶} ^{۶۶۷} ^{۶۶۸} ^{۶۶۹} ^{۶۷۰} ^{۶۷۱} ^{۶۷۲} ^{۶۷۳} ^{۶۷۴} ^{۶۷۵} ^{۶۷۶} ^{۶۷۷} ^{۶۷۸} ^{۶۷۹} ^{۶۸۰} ^{۶۸۱} ^{۶۸۲} ^{۶۸۳} ^{۶۸۴} ^{۶۸۵} ^{۶۸۶} ^{۶۸۷} ^{۶۸۸} ^{۶۸۹} ^{۶۹۰} ^{۶۹۱} ^{۶۹۲} ^{۶۹۳} ^{۶۹۴} ^{۶۹۵} ^{۶۹۶} ^{۶۹۷} ^{۶۹۸} ^{۶۹۹} ^{۷۰۰} ^{۷۰۱} ^{۷۰۲} ^{۷۰۳} ^{۷۰۴} ^{۷۰۵} ^{۷۰۶} ^{۷۰۷} ^{۷۰۸} ^{۷۰۹} ^{۷۱۰} ^{۷۱۱} ^{۷۱۲} ^{۷۱۳} ^{۷۱۴} ^{۷۱۵} ^{۷۱۶} ^{۷۱۷} ^{۷۱۸} ^{۷۱۹} ^{۷۲۰} ^{۷۲۱} ^{۷۲۲} ^{۷۲۳} ^{۷۲۴} ^{۷۲۵} ^{۷۲۶} ^{۷۲۷} ^{۷۲۸} ^{۷۲۹} ^{۷۳۰} ^{۷۳۱} ^{۷۳۲} ^{۷۳۳} ^{۷۳۴} ^{۷۳۵} ^{۷۳۶} ^{۷۳۷} ^{۷۳۸} ^{۷۳۹} ^{۷۴۰} ^{۷۴۱} ^{۷۴۲} ^{۷۴۳} ^{۷۴۴} ^{۷۴۵} ^{۷۴۶} ^{۷۴۷} ^{۷۴۸} ^{۷۴۹} ^{۷۵۰} ^{۷۵۱} ^{۷۵۲} ^{۷۵۳} ^{۷۵۴} ^{۷۵۵} ^{۷۵۶} ^{۷۵۷} ^{۷۵۸} ^{۷۵۹} ^{۷۶۰} ^{۷۶۱} ^{۷۶۲} ^{۷۶۳} ^{۷۶۴} ^{۷۶۵} ^{۷۶۶} ^{۷۶۷} ^{۷۶۸} ^{۷۶۹} ^{۷۷۰} ^{۷۷۱} ^{۷۷۲} ^{۷۷۳} ^{۷۷۴} ^{۷۷۵} ^{۷۷۶} ^{۷۷۷} ^{۷۷۸} ^{۷۷۹} ^{۷۸۰} ^{۷۸۱} ^{۷۸۲} ^{۷۸۳} ^{۷۸۴} ^{۷۸۵} ^{۷۸۶} ^{۷۸۷} ^{۷۸۸} ^{۷۸۹} ^{۷۹۰} ^{۷۹۱} ^{۷۹۲} ^{۷۹۳} ^{۷۹۴} ^{۷۹۵} ^{۷۹۶} ^{۷۹۷} ^{۷۹۸} ^{۷۹۹} ^{۸۰۰} ^{۸۰۱} ^{۸۰۲} ^{۸۰۳} ^{۸۰۴} ^{۸۰۵} ^{۸۰۶} ^{۸۰۷} ^{۸۰۸} ^{۸۰۹} ^{۸۱۰} ^{۸۱۱} ^{۸۱۲} ^{۸۱۳} ^{۸۱۴} ^{۸۱۵} ^{۸۱۶} ^{۸۱۷} ^{۸۱۸} ^{۸۱۹} ^{۸۲۰} ^{۸۲۱} ^{۸۲۲} ^{۸۲۳} ^{۸۲۴} ^{۸۲۵} ^{۸۲۶} ^{۸۲۷} ^{۸۲۸} ^{۸۲۹} ^{۸۳۰} ^{۸۳۱} ^{۸۳۲} ^{۸۳۳} ^{۸۳۴} ^{۸۳۵} ^{۸۳۶} ^{۸۳۷} ^{۸۳۸} ^{۸۳۹} ^{۸۴۰} ^{۸۴۱} ^{۸۴۲} ^{۸۴۳} ^{۸۴۴} ^{۸۴۵} ^{۸۴۶} ^{۸۴۷} ^{۸۴۸} ^{۸۴۹} ^{۸۵۰} ^{۸۵۱} ^{۸۵۲} ^{۸۵۳} ^{۸۵۴} ^{۸۵۵} ^{۸۵۶} ^{۸۵۷} ^{۸۵۸} ^{۸۵۹} ^{۸۶۰} ^{۸۶۱} ^{۸۶۲} ^{۸۶۳} ^{۸۶۴} ^{۸۶۵} ^{۸۶۶} ^{۸۶۷} ^{۸۶۸} ^{۸۶۹} ^{۸۷۰} ^{۸۷۱} ^{۸۷۲} ^{۸۷۳} ^{۸۷۴} ^{۸۷۵} ^{۸۷۶} ^{۸۷۷} ^{۸۷۸} ^{۸۷۹} ^{۸۸۰} ^{۸۸۱} ^{۸۸۲} ^{۸۸۳} ^{۸۸۴} ^{۸۸۵} ^{۸۸۶} ^{۸۸۷} ^{۸۸۸} ^{۸۸۹} ^{۸۹۰} ^{۸۹۱} ^{۸۹۲} ^{۸۹۳} ^{۸۹۴} ^{۸۹۵} ^{۸۹۶} ^{۸۹۷} ^{۸۹۸} ^{۸۹۹} ^{۹۰۰} ^{۹۰۱} ^{۹۰۲} ^{۹۰۳} ^{۹۰۴} ^{۹۰۵} ^{۹۰۶} ^{۹۰۷} ^{۹۰۸} ^{۹۰۹} ^{۹۱۰} ^{۹۱۱} ^{۹۱۲} ^{۹۱۳} ^{۹۱۴} ^{۹۱۵} ^{۹۱۶} ^{۹۱۷} ^{۹۱۸} ^{۹۱۹} ^{۹۲۰} ^{۹۲۱} ^{۹۲۲} ^{۹۲۳} ^{۹۲۴} ^{۹۲۵} ^{۹۲۶} ^{۹۲۷} ^{۹۲۸} ^{۹۲۹} ^{۹۳۰} ^{۹۳۱} ^{۹۳۲} ^{۹۳۳} ^{۹۳۴} ^{۹۳۵} ^{۹۳۶} ^{۹۳۷} ^{۹۳۸} ^{۹۳۹} ^{۹۴۰} ^{۹۴۱} ^{۹۴۲} ^{۹۴۳} ^{۹۴۴} ^{۹۴۵} ^{۹۴۶} ^{۹۴۷} ^{۹۴۸} ^{۹۴۹} ^{۹۵۰} <

بانگ کردنیان بُو باورہینان لہ گہل ہرہشہ لیکردند

خودای مہ زن دہ فرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بَمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ﴾ نہی
 نہوانہی کتیبی خوداتان بُو ہاتوہہ ہرہا بینن بہ مہی نئمہ نارہومانہ تہ خوارہوہ، کہ ہرہای بہوانہش
 ہہ یہ وان لہ کتیبکی نیوہدا. خودای گہورہ لیرہدا فرمان دہکات بہ نہ ملی کتیب کہ ہرہا بینن بہو
 کتیبہ واتہ قورشان کہ نارہویہ تی بُو بہندہو پیغمبرہی خوی ﷺ کہ ہہ والی نہو کتیبانہی
 لہ بہردہستیاندایہ لہ مزگنہیکان تئیدایہو بہ راستی دہزانیٹ. وہ ہہرہشیان لی دہکات نہ گہر ہرہای
 پی نہ مینن دہ فرموویت: ﴿أَنْ تَطُوسَ وَجُوهًا فَرَدَّهَا عَلَيَّ أَذْبَارَهَا﴾ بہرلہوہی دہمو چاویان ساف
 بکہین و وک پشتی سہریان لی بکہین. عہوفی لہ نیبنو عہباسوہ وتی: ﴿تَطُوسَ﴾ واتہ: کویری
 بکہین. دہمو چاویان بخینہ پشتی سہریان بہ پشتدا ہرہون بہرہوہ^۱ قہ تادہو عوتبہی عوفیش ہہر
 وایان وتوہو^۲ نئم ہہرہشیہ توندو بہ مہزترہ لہ تولہ لی سہندن و سزادان. نئمہ نمونہ یہ کہ کہ خودای
 مہ زن بُو یان دینیتوہ لہ سہر لادانیان لہ ہرچگی ہہ قو گہ پانہوہیان بہرہو ناہقی پہ شیمان
 بوونہوہیان لہ یہ کتاپہ رستی و پلہ گہ پانہوہیان بہرہو دوا بُو ہرگا ہرہوچہکان. وک ہہندیک لہ
 زانیان لہم نایہ تہدا کہ خودای گہورہ دہ فرموویت: ﴿جَعَلْنَا فِيْ أَعْيُنِهِمْ أَغْلًا فَمَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ
 مُّقْمَحُونَ﴾ ۸ ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَكًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا﴾^۳ نئمہ ملیان دہخینہ ناو زنجیرہوہو
 وہ توند دہیبہستین کہ ناتوانن بہ ہیچ لایہ کدا سہر بجولینن و ہرہبہستیکمان لہ پیشیان داناوہو
 بہرہبہستیکیش لہ پشتیانہوہ. نئمہ نمونہ یہ کہ کہ خودای مہ زن میناویہ تیوہ بُو یان لہ سہر گومرییان و
 ہرگیریان لہ ہتی راست. پاشان خودای گہورہ دہ فرموویت: ﴿أَوْ لَعْنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أَمْعَبَ السَّبْتِ﴾ یان
 نہ فرینیان لی بکہین وک چون نہ فریمان کرد لہوانہی کہ شہ مہیان شکاند. واتہ: نہوانہی کہ
 دہستدریژیان کرد لہ شہ مہ گہ یاندا بہ فیل و گزی پاوہ ماسییان دہ کرد. ہرویان گزہا ہو بہ ہروی
 مہیمون و ہراز. بہ سہرہاتہ کیان بہ تہوالوی لہ سورہ تی (الاعراف) دا باسدہ کریت. پاشان خودای گہورہ
 دہ فرموویت: ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ خودا فرمان بہ ہرچی بدات ہہر و ہدی دیت. کہ س ناتوانیت
 دزایہ تی بکات و بیٹہ ہرگی.

۱ الطبری (۴۴/۸).

۲ الطبری (۴۴/۸).

۳ یس (۸-۹).

خودا هرگز نه هاویه شی دانان بوی خوش نابیت مه گین به تهویه کردن

پاشان خودای مه زن مه والی داوه فرمویه تی که: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ خدا له وانه خوش نابیت که هاویه شی بق داده نیتن. جگه له وهی هرکه سیک خودا مه یلی لی بیت، لیی ده بوریت. واته: نه وکه سهی مردو هاویه شی بق خودا دانابوو لیی خوش نابیت جگه له وهی هرکه سیک له عهده کانی گونا می ه بیت، مه یلی لی بیت عه فوی ده کات. نیامی نه حمده ریوایه تی کردوه له نه بو زه پوه له پیغه مبری خوداوه (ﷺ) که فرمویه تی: (خودای گه وره ده فرمویه تی: نهی به نده که م هتا من بپه رستی و لیم پاراپیته وه، منیش لیت ده بورم له و شتانهی که تو کردوتوه. نهی به نده که م گه ر پیم گیشتی به نه ندازه ی (قورسی) زه ی تاوانه وه، که شهریکت بق دانه نام. به نه ندازه ی قورسی (زه ی) به لیبورده وه لیت پیت ده گم^۱ به شیوه به تنیا نیامی نه حمده نه م فرموده ی هتاوه. دیسان نیامی نه حمده ریوایه تی کردوه ه نه بو زه پوه وهی: چووه خزمه تی پیغه مبر (ﷺ) فرموی: (هیچ عه بدیک نیه که بلیت: لا اله الا الله، له دواپیده له سه پنه وه بمریت مه گین ده چیت به هه شته وه) نه بو زه پوه وهی: وتم با داوین پیسی بکاتو دزیش بکات؟ فرموی: (با داوین پیسی بکاتو دزیش بکات) سئ جار نه مه ی دوپاره کرده وه، پاشان له جاری چواره مدا فرموی: (با نه بو زه پوه یش پیی ناخوش بیت لووتی بنیشیتته سه رخل) نه بو زه پوه چوه دهره وه و پشاکه که ی پاده کیشاو ده یوت: با لووتی نه بو زه پوه بکه ویتته سه ر خاک^۲ بوخاری و موسلمیش ریوایه تیان کردوه^۳ به زار ریوایه تی کردوه له نیینو عومه ره وهی: نیغه خومان ده گرت له داوی لیبورده بق نه وکه سانه ی که گونا ه گه وره کانیا ن ده کرد هتا بیستان له پیغه مبره که مان (ﷺ) ده یفه رموو: خودا له وانه خوش نابیت که بلین خودا هاویه شی هیه، جگه له وه خودا هرکه سیک مه یلی لی بیت لیی ده بوریت. پاشان فرموی: (شه فاعه تی خرم دواخستوه بق نه وانه ی گونا ه گه وره کانیا ن کردوه له نوممه ته که م له پوزی قیامه تدا)^۴ ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ نه وکه سانه ی ده لین: خودا هاوتای هیه، بوختانیکی گه وره یان له دم دهره چیت و تاوانیکی مه زن ده کن. نه م نایه ته وه

^۱ أحمد (۱۵۴/۵) فرموده یه کی سه حیه.

^۲ أحمد (۱۵۲/۵) فرموده یه کی سه حیه.

^۳ فتح الباری (۲۹۴/۱۰)، مسلم (۹۵/۱).

^۴ کشف الامتار (۸۴/۴) سه نده کانی باشه.

نه و نایه ته وایه که خودای گوره ده فرمویت: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾^۱ شه ریک بق خودا بپاریدان ناهه قیه کی زدر گوره یه. له هردو سه حیحه که دا هاتوه له ئیبنو مه سعوده وه که وتی: وتم: نه ی پیقه مبه ری خودا (ﷺ) چ تاوانیک زدر گوره یه؟ فرموی: (هاویه ش دانیت بق خودا که نه و تزی دروست کردوه)^۲ فرموده کی به ته وای باس کرد.

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ بِاللَّهِ يُرَكِّي مِنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾^(۱) أَنْظُرْ كَيْفَ يَقْرَوْنَ عَلَى اللَّهِ الْكَلِبَ وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُبِينًا ﴿۵۰﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجَنَّةِ وَالطَّغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿۵۱﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ مَجْدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿۵۲﴾ أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمَالِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿۵۳﴾

زهی جو له که و نه فرین لیکردنیان له سر نه و می خویشان به باش دزانو بروایان به بتو تاغوت هینا و به پیچه وانه ی راسته بی و بروا به خودا ده یون به ریوه

خودای مه زن ده فرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ تر نه وانه نه دیوه که هر خویشان پاکانه بق خویشان ده کن؟ چه سه نو قه تاده وتیان: نه م نایه ته هاتوه ته خواره وه له سر جو له که و گوره کان کاتیک وتیان: نیمه فره ندانی خودا و خوشه ویستانی نه وین.^۳ ئیبنو زهید وتی: نه م دوو نایه ته له سر جو له که و مه سیحه کان هاتوه ته خواره وه خودای مه زن له سر زمانی نه وان فرمویت: ﴿هَٰؤُلَاءِ أَسْبَغُوا إِلَهُ وَأَجَبَكُمُ﴾^۴ نیمه فره ندانی خودا و خوشه ویستانی نه وین. وه فرمویت: ﴿لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرًا﴾^۵ ه تیان: ته نیا موسایی یان عیسیی ده چنه به هه شت^۶ هر بویه خودای گوره ده فره مویت: ﴿بَلِ اللَّهُ يُرَكِّي مِنْ يَشَاءُ﴾ به لکو خودا مه یلی له هر که سیک بوبیت مه لی ده بتریت (ته زکیه ده کات) واته: مه مو شتیک ده گه ریته وه بولای خودا له و باره یوه، هر نه ویش چاک ناگاداری شته راست و دروست و شار و ده کانه. پاشان خودای گوره

^۱ لقمان (۱۳).^۲ فتح الباری (۸/۳۵۰)، مسلم (۱/۹۰).^۳ الطبری (۴۵۲/۸).^۴ المائدة (۱۸).^۵ البقرة (۱۱۱).^۶ الطبری (۴۵۳/۸).

ده فەرموویت: ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ قَتِيلًا﴾ به ئەندازەى باریکی پیستی ناوکه خورماش نامەقى له هیچ که سێک ناکریت. واتە: پاداشت و چاکەى هیچ کەس پشتگوێ ناکریت. با به ئەندازەى قورسو باریکی پیستی ناوکه خورمايه کیش بێت. ئیبنو عەبباس و موحامەدو عیكره و عەتار حەسەن و قەتادەو کەسانی تریش له زانایانی پیشینه و توویانە: ﴿قَتِيلًا﴾ ئەو پیستە باریکە یە کەله ناو درزی ناوکه خورمادایە.^۱

﴿أَنْظُرْ كَيْفَ يَقْرَءُونَ عَلَى آلِهِ الْكِتَابَ﴾ بېوانە درۆى چۆن بە دەم خوداوه هەڵدەبەستن. کە چۆن پاکانە بۆ خۆیان دەکەن و دەلێن: ئێمە فەرزەندان و خۆشەویستانی خوداین. وە دەلێن: ﴿لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرًا﴾^۲ ئەنیا موسایى و عیسایى دەچنە بەهەشت. وە دەلێن: ﴿لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً﴾^۳ ئێمە ئەگەر بەشمانخەنە ناو ئاگر چەند رۆژێک زیاتری پێ ناکرێت. ئەوانە پشتیان بە ئاگرى باب و باپەرە چاکەکانیان بەستوو. خوداش واپیری داوه کە ئاگرى باب و باپیران دابەش ناکریت بەسەر فەرزەندەکانیانداو هیچ سودێکی بۆیان نیە ﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ﴾^۴ ئەوانە کۆمەڵانێک بوون کە پابوردوون کردەویان بۆ خۆیانە، ئێوهش کردەوهى خۆتان بۆ خۆتانە. پاشان خودای گەورە لێرەدا دەفەرموویت: ﴿وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا﴾ تاوان لەمە ئاشکراتر (نەبووه) ناییت. بەسە ئێتر واز لەم کردارە ناشرین و درۆ بوختانە ئاشکرایانە بێنن. پاشان خودای گەورە دەفەرموویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجَبْتِ وَالظُّلْمِ﴾^۵ ئایا ئەوانەت نەدیووه کەوا بەشێک له کتێبیان پێدراوه و بە بت و تاغوت بڕوایان هێناوه؟ موحەممەدی کۆپى ئیسحاق له حەسەنى کۆپى فائیدەوه له عومەرى کۆپى خەتابەوه کە وتویهتى: (الجبت) واتە: جادوو. (الطاغوت) واتە: شەیتان.^۶ ئەبونه سرتیسماعیلی کۆپى حەمادی جەوهەرى له کتێبه کەیدا (الصالح) تى: (الجبت) وتیه که بۆبت و فالجی و جادووگەر و شیۆهى ئەمانە بەکاردههێنریت. ئیبنو ئەبى حاتمە رپوایەتى کردووه له جابری کۆپى عەبدوللاوه کە پرسىارى

^۱ الطبری (۴۵۹/۴۵۸/۸).

^۲ البقرة (۱۱۱).

^۳ آل عمران (۲۴).

^۴ البقرة (۱۳۴).

^۵ الطبری (۴۶۲/۸).

ده رياره ي تاغوت ليکړا وتي: نو فالچيانه شهياتينه کان داده به زنه لايان^۱ موجه وتي: تاغوت نو شهياتانه په له وينه مړه دايه خه لکي کاوباريان ده به نه لاي و نو خاوه ني بپرياره کانيانه^۲. نيمامي ماليکيش ده لیت: تاغوت، هر شتيکه جگ له خدای گوره بپه رستريت.

خودانه ناسان هيچ پريزيکيان به سره موسلمانانده نيه

خدای مه زن ده فرمويت: ﴿وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَتَوْلَاءَ أَهْدَىٰ مِنَ الْإِيمَانِ ؕ آمَنُوا سَبِيلًا﴾ ده لين: پتي خودانه ناسه کان له پښي بپواداره کان پتي و پاستره. واته: به موي نه قامي و لاوازي نايانيانه وه پزي خودانه ناسان دده ن به سره موسلماناندا. باوه پيان نيه به و کتيبي که له برده ستياندايه. نيبنو نه بي حاتم پريوايه تي کردوه له عيکره موه وتي: حويه ي کوپي نه ختبه (حُبي بن اخطب) که عبي کوپي نه شرف هاتن بولای خه لکي مه ککه پتيان وتن: نيوه نه هلي کتيبو زانان، باسي نيمه و موحه ممدان بې بکن، وتيان: نيوه کين و موحه ممد کتيه؟ وتيان نيمه په يوه ندي خزمایه تي به جي دين و و شتر ي پشت به رزو گوره سرده بپين و ناو دده دين به خه لکي له گال شيو تاوانبار برده دين و ناو دده دين به حاجيان. موحه ممديش که سيکه هرزه و تازه پيگه يشتووه په يوه ندي خزمایه تي بپچريوين. دزه کاني حاجيان له به ني غه فار شويني که وتوون. نيمه چاکين يان نه و؟ وتيان: نيوه چاکنو پښي نيوه له پښي نه و پاستو دروستره. خدای گوره نه م نايه ته ي نارد خواره وه: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكَتَابِ﴾ نه م پريوايه تراوه له نيبنو عه باس و کومه ليک له زاناياني تره وه له زاناياني پيشينه (سلف).

نه فريني خودا نه و جوله کانه نه به راواگردني يارمه تيان له بت پرستان

خدای مه زن ده فرمويت: ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن مَّجِد لَهُ نَصِيرًا﴾ نه وانه وه به نه فريني خودا که وتن، هر که سيک خودا نه فريني لي بکات هيچ که س به هانايانه وه نايه. نه م نه فرين کردنه له و جوله کانه و هوالدانه به وي که هيچ که س به هانايانه وه نايه نه له دنيا و نه له پوځي دواييدا. چونکه نه وانه چوون داوي يارمه تيان له بت پرسته کان کرد، هر بزيه نه و شيان پي وتن: (وتيان به بت پرسته کان نيوه له موحه ممد چاکترن) هتا دليان بولای خويان پابکيشن و يارمه تيان بده ن. نه وانش داواکه يان قبول کردن و له گال هاتن بې پوځي نه حزب. نه و بپو پيغه مبهري خودا (ﷻ) هاوه له کاني چاليان (خنده قيان) ليذا به ده وري مه دينه داو خودا شه په که ي لي

^۱ ابن أبي حاتم (۹۹۴/۳/۱۴).

^۲ الطبري (۴۶۲/۸).

دور خستنه وه وهك خودای گوره ده فەرموویت: ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا﴾^۱ خودا خودانه ناسانی (له گەل نه و پەقەى كه بپويان) كشاندە وه وهى به مەره شيان دەست نه كەوت. خودا خاوهن باوه پانی پاراست له و جهنگه، خودا خاوهن توانای به دەسته لاتە.

﴿أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمَالِ فَإِذَا لَا يُوَفُّونَ النَّاسَ نِعْمًا﴾^۲ ﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَاهُمُ آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكَتَبَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا﴾^۳ ﴿فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكُونُونَ صِدْقًا مِّنْ صَدَقَاتِهِمْ﴾^۴ ﴿وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا﴾^۵

پژدی و چروکی جووله که و ئیرمییان (هه سودیان)

خودای مەزن دە فەرموویت: ﴿أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمَالِ فَإِذَا لَا يُوَفُّونَ النَّاسَ نِعْمًا﴾^۲ ئایا نه وانه به شيان به و مولک وه هه به؟ نه گەر بيشيان بێت نه وهندهى تويکلى دهنکه خورمايهك سوديان بۆ مەردوم نيه. نه مه نيسفتههامى ئينکاريه، واته: ههچ به شيکیان له و مولکدا نيه، پاشان وه سفى کردن به پژدو چروک وه فەرموویت: ﴿فَإِذَا لَا يُوَفُّونَ النَّاسَ نِعْمًا﴾^۲ واته: نه گەر به شيان به و مولک وه بپويه و به ده ستنى نه وان بپويه به شى ههچ كه سيان لى نه ده دا (به تاييه تى موحه مەد (ﷺ))، واته: به نه ندازهى نه وهى شوینی تويکلى دهنکه خورمايهك پریکاته وه به که سيان نه ده دا. ئيينو عه بپاس و زۆر كه سى تریش ده لێن: (نقى) نه و شوینه يه كه له ناو دهنكى خورمادايه. نه م ئايه ته وهك نه م ئايه ته وايه كه خودای گوره ده فەرموویت: ﴿قُلْ لَّوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذَا أَنْسَكُمُ حَسْبَاءَ الْإِنْفَاقِ﴾^۶ بلى: نه گەر ئێوه خاوهنى كه نجينه كانى به زه يى پهروه رگارى من بپووايه هيشتا ده ست پژديتان ده كردد. مژۆ چا و چنۆك و چروكه. واته: له ترسى نه وهى نه وهكو ته وا و ببيت و نه مینیت و له ده ستیان بجیت. هه رگيز عه قل نايه لمینیت ته وا و ببيت. نه مه ش هه ر له بهر پژدى و چروکيتانه. هه ر بۆيه خودای گوره ده فەرموویت: ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا﴾^۷ مژۆ هه ميه شه چا و چنۆك و چروكه. پاشان ده فەرموویت: ﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾^۸ يان نه وانهى ئيره يى به مانه ده به ن كه خودا چا كه ي له گەل كرددون؟ واته: ئيره يى (هه سودى) به پيغه مبه ر (ﷺ) ده به ن له سه ر چا كه گه وريه له گەلى كرددوه كه كرددويه تى به پيغه مبه ر (ﷺ)، هه ر له بهر نه و هه سوديه يه كه بپواى پى ناهينن،

۱ الاحزاب (۲۵).

۲ الاسراء (۱۰۰).

له بهر نه وهی له عه به و له نه وهی نیسرا ئیل نیه . ته به را نی پړوا به تی کر دوه له نیبو عه بیاسه وه له م
 نایه ته دا که خدای گوره ده فه رمو ویت: ﴿ اَمْ یَحْسُدُونَ النَّاسَ ﴾ وتی: ده لئ نیمه خه لک ټکین جیا نی له
 خه لکی تر^۱ خدای مه زن ده فه رمو ویت: ﴿ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ اِبْرٰهیمَ الْکِتٰبَ وَ الْحِکْمَہَ وَ اٰتٰیْنٰهُمْ مُلْکًا
 عَظِیْمًا ﴾ خو دیاره نیمه به نه وهی یراهیم کتیب و له کار زانیمان داو ده سه لاتیکی گوره شمان پی
 سپاردن . واته: نیمه پیغه مبه رایه تیمان دا به نه وهی نیسرا ئیل که له به ره ی نیبراهیم و کتیبمان بو
 ناردن به پړیاری شو داوهریمان له نیوانیاندا ده کردن و هندیکی شمان کرده خاوه ن ده سه لاتی گوره
 له گه ل نه ویشدا ﴿ فَوَیْنَهُمْ مِّنْ اٰمَنٍ یَّہْدِیْهِمْ مِّنْ صَدِّعَتْ عَنْهُمْ ﴾ هه ندیک پړوایان پی هینا و هندیکی تر
 پړوایان لی وهر گنپړا . واته: پشتیان تی کردو پړوایان پی نه هینا و پږگیشیان له خه لکی ده کرد پړوا
 بیئت . هر له خوشیان بوو له نه وهی نیسرا ئیل، دزایه تیان ده کرد . ده بیت چی بکن نه ی موحه ممد
 ده پاره ی تو که له نه وهی نیسرا ئیل نیت؟ مو جاهد وتی: ﴿ فَوَیْنَهُمْ مِّنْ اٰمَنٍ یَّہْدِیْهِمْ ﴾ هه ندیک له وانه پړوایان
 به موحه ممد هینا و ﴿ وَوَیْنَهُمْ مِّنْ صَدِّعَتْ عَنْهُمْ ﴾ هه ندیکیان بوونه پږگری^۲ نه وانه یان که خودانه ناس بوون
 بی دینه که یان زور زیاتر بوو، زور دود ده که وتنه وه له و په یامه هق و ناشکرای که تو ی پی
 په وانه کرابوو . هر پړوایه خدای گوره هه په شیان لی ده کات و ده فه رمو ویت: ﴿ وَکَفٰی بِحُجَّتٍ سَوِیًّا ﴾ که
 نه وانه کلپی جه هه ننه م (به شیان) به سیشیان . واته: ناگری جه هه ننه م چا کترین توله یه بویان له سر
 نه و بی دینی و لاساری و دژیه تی کردنی کتیبه کانی خودا و پیغه مبه ره کانی .

﴿ اِنَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا بِاٰیٰتِنَا سَوْفَ نُصَلِّیْهِمْ نَارًا کُلَّمَا سَجَتْ جُلُوْدُهُمْ بَدَّلْنٰهُمْ جُلُوْدًا غَیْرَهَا لِیَذُوْقُوْا الْعَذَابَ اِذَا
 اللّٰهُ کَانَ عَرِیْضًا حٰکِیْمًا ۝۵ ﴾ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرٰی مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
 خٰلِدِیْنَ فِیْهَا اَبَدًا لَّمْ یَغْمُرْ فِیْهَا اَرْوَاحٌ مُّطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِیْلًا ۝۷﴾

سزای نه وکه سانه ی پړوایان به کتیبی خودا و پیغه مبه ره کای نیه

خدای مه زن باسی سزای نه وکه سانه ده کات له ناو ناگری جه هه ننه مدا که پړوایان نه بووه به
 نیشانه کانی خودا و بیوونه پږگو له پږگی بانگه وازه که یداو ده فه رمو ویت: ﴿ اِنَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا بِاٰیٰتِنَا
 سَوْفَ نُصَلِّیْهِمْ نَارًا ﴾ نه وکه سانه ی پړوایان به نیشانه کانی نیمه نه بوو، به مزوانه ده یان خینه ناو ناگر،

۱ الطبری (۱۱/۱۶۶).

۲ الطبری (۸/۸۲۶).

ٺاگريڪ ته هم مو نه دامه ڪاني لاشه يان داده پڙشتي و به رده وام جه زره به دهرين و سوڪايه تيان پيده ڪريت له ناويدا. ﴿كَلِمًا نَفِصَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلَتْهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ ڪاتيڪ ته پيستن سوتا و برڙا پيستي تريان بڙ ده ڪوپين تاكو زياتر نازار بچيئن. نيبنو نه بي حاتم پوياهي ڪردو له نه عمه شه وه له نيبنو عومره وه وتي: ڪاتيڪ پيسته ڪانيان برڙا، ده ڪوپيت به پيستيڪي تري سبي وه ڪپه ڪاني ڪاغهن^۱ ديسان نيبنو نه بي حاتم پوياهي ڪردو وه له هسه نه وه له م نايه تدا ﴿كَلِمًا نَفِصَتْ جُلُودُهُمْ﴾ هر ڪاتيڪ پيسته ڪانيان سوتا. وتي: له پڙيڪدا هه فتا هه زار جار ده يان سوتيئن. فه زلي ڪوپي هيشام نه مه ي بزياد ڪردو وه له هسه نه وه: هر ڪاتيڪ پيسته ڪانيان ته واو ده سوتيئ پييان ده وترت: وه ڪ خوتان لي بينه وه. وه ڪو خويان لي ديتنه وه.^۲ پاشان خوداي گه وره ده فهرمويٽ: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ خدا خاوهن ده سته لاتي له ڪارزانه.

باسي پاشه پوڙي پيا وچا ڪان هر به هه شته و خوشگوزمرانيه له ناويدا

خوداي مهن ده فهرمويٽ: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ نه وڪه سانهش خاوهن باوه پن و ٺاڪاري چاڪ په چاوده ڪن، ده يانبه ينه باغاتي وا چه ندين پوياريان به به رده مدا ده پوات و هه تاسر هر تياي ده بن. نه مه باسي پاشه پوڙي نه به خته وهرانه يه ڪه له به هه شتي هه تا هه تاييدا ڪه پويار به به رده ميда ده پوات له گشت لايه ڪيه وه هر ڪاتيڪ ٺاره زوي بڪن و بينه ويٽ هر ده ميئننه وه هر گيز له ناوناچن و ناشيانه ويٽ ليئي ده رچن. پاشان خوداي گه وره ده فهرمويٽ: ﴿لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ﴾ زناني پاڪ له گشت عه يبيڪي تيدايه بڙيان. واته: نه و ٺنانه پاڪن و توشي خويئي هه يزو خويئي پاش مندال بوون نابن و دوون له گشت په وشتيڪي خراپ و ناشرينه وه. وه ڪ نيبنو عه بباس وتي: پاڪ و خاويئن و دوون له هم مو شتيڪي زيانبه خش و پيسه وه.^۳ عه تاو هسه ن و زه ڪا و نه خه عي و نه بو صالح و عه تيه و سودديش هه روايان و تروه.^۴ موجهاد وتي: پاڪ و خاويئن له ميزو هه يزو چلم و به لقم و مه ني و منداليان ده بيت. خوداي گه وره ده فهرمويٽ: ﴿وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا﴾ ده يان خه ينه ناو ستيهري چه پوپو خوش و دلرفيئن و ڪه شخه وه. نيبنو جه رير پوياهي ڪردو وه له نه بوهوره يره وه له پيغه مبه ره وه (صَلَّى)

^۱ الطبري (۸/۴۸۴).

^۲ الطبري (۸/۴۸۵).

^۳ الطبري (۱/۳۹۵).

^۴ ابن ابي حاتم (۱/۹۲).

فرموده‌ی: (لَهُ نَافَعُهُ شَدِيدًا دَرِخْتِكَ هِيَ سَوَارٌ بِزُرٍّ سَتِيرَةٍ كَيْدًا سَدِّ سَالٍ دَهْرَاتٍ نَافِعِيَّتٍ: كه درختی همراه ویه (شجره الخلد)).^۱

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (۸۸)

فرماندان به جنبه جیگر دنی نه مانه ت

خودای مه زن ده فرمودیت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ خودا فرمانتان پی ده کات هرچی مالی نه مانه ت بیانده نه وه به خاوه نیان. وه له فرموده یه کی حه سندا هاتوه له سه موروه که پیغه مبری خودا (ﷺ) فرموده یه تی: (نه مانه ت بدنه وه دهستی خاوه نه که ی هر گیز خیانت مه کن له وهی خیانتی لیگردی) نیما می نه حمه دو خاوه نی کتیه کانی تری فرموده ش پیوایه تیان کردوه^۲ نه م فرمانه هه مو نه وه نه مانه ت ده گزیده وه له سر خه لکی به پیوست گیراوه له وه قانه ی خودا به سر عه بدنه کانی وه له نویژو زه کات و پژی و که فاره تکان و نه زرو نه و شتانه ی که به نه مانه ت له سر مرق و دانراوه به بنده کان لئی ناگادار نین، وه له وه قانه ی خه لکی به سر یه کتیه وه هه یانه، وه ک پاسپارد وه نه و شتانه ی به نه مانه ت له لای یه کتری دایده نین، به بی نه وهی شایه تیک بیت له نیوانیاند ا له و یاره ی وه، خودای گوره فرمان ده کات به دانه وهی، هر که سیك له دنیا نه وهی له لایه تی نه یدا ته وه به خاوه نه که ی له پژی قیامه تدا لئی ده سه ندریته وه. وه له فرموده یه کی سه حیددا هاتوه که پیغه مبری خودا (ﷺ) فرموده یه تی: (سویند به خودا هه مو هه قه کان ده درینه وه به خاوه نه کانیان له پژی قیامه تدا، هه تا هه قی مه پی بی شاخ له مه پی شاخدار ده سه ندریته وه)^۳ نیبنو جه ریر پیوایه تی کردوه له نیبنو جورده یمه وه له م نایه تدا وتی: نه م نایه ته له سر عوسمانی کوپی ته لحه هاته خواره وه، پیغه مبری خودا (ﷺ) کلیلی که عبه ی لی وه رگرت له پژی فه تی مه که دا چوه ناو مالی خودا و هاته دهر وه نه م نایه ته ی خویند: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ عوسمانی بانگ کرد بولای خوی و کلیله که ی دایه دهستی، وتی: کاتیک که پیغه مبری خودا (ﷺ) له که عبه ی پیروز هاته دهر وه نه م نایه ته ی ده خویند: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ عومری کوپی خه تاب وتی: دایک و باوکم به قوریانی بیت، نه م بیستوهه پیش

^۱ الطبری (۸۴۸۹).

^۲ احمد (۴۲۴/۳)، ابوداود (۸۰۵/۳)، تحفه الاحوذی (۴۷۹/۴) ترمذی به حه سه نی دانراوه.

^۳ مسلم (۱۹۹/۴).

نه وه نه مایه به بخوینیت^۱ نه م زور مه شهوره که نه مایه ته له مه دا هاتوو ته خواری وه. خق نه گهر له سهر نه م هاتبیته خواری وه یان نه هاتبیت فه رمانه که گشتگیره، ههر بویه نیبنو عیباس و موحه ممدی کوپی حه نیفه (الحنیفه) وتیان: نه م بریاره بق پیاری چاک و خراپیشه، واته: بریاره که بق هه موو که سه.

فه رماندان به داد په موری نه داد گادا

خودای مه زن ده فه رموویت: ﴿وَإِذَا حُكِّمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ هه رکاتیک دادوه ریتان کرد له نیوان خه لکید، با لگیری و په کسانى دادوهی بکن. له بهر نه مایه به موحه ممدی کوپی که عیب زهیدی کوپی نه سلمه و شه هری کوپی حه وشه ب وتویانه: نه مایه ته له سهر فه رمان په واکان هاتوو ته خواری وه^۲ واته: نه وکه سانه ی کاروباری خه لکی به پیوه ده بهن. وه له م فه رمووده یه دا هاتوو: (خودا پشتگیری له فه رمان په واکان) (دادوه) ده کات هه تا نا هه قی نه کات، هه رکاتیک نا هه قی کرد خودا نه و دادوه ریه ده گبیته وه لای خوی^۳ له نه سه ردا (الاش) هاتوو: (دادگه رى پدژیک (عدل) وه ک عیباده تی چل سال وایه^۴ خودای گه وده ده فه رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَمْلِكُ أَنْ يَبْعَثَ خَلْقًا مِثْلَ بَنِي إِدْرِيسَ﴾ خودا بقدر باش ناموزگاریتان ده کات. واته: فه رمانتان پیوه کات که نه مانه ته کان ده ست خاوه نی خوی و دادوهی به په کسانى له نیوان خه لکید به جی بیننو نه رکه شه ریه کان به نه واده تی و بی که م کوپی جیبه جی بکن. پاشان ده فه رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ خودا هه موو شتیک ده بیستی و هه موو شتیکش ده بینیت. واته: قسه کانتان ده بیستی و کرداره کانیشان ده بینیت.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٨﴾﴾

فه رماندان به گوپی رایه لی کار به ده ست نه چاکه دا

خودای مه زن ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ نه ی کز مه لی خاوه ن باوه پان به فه رمانى خودا و فه رمانى خودا کار به ده ستانى خوتان بن. بوخاری ریوایه تی کردوو له نیبنو عیباسه وه له مایه ته دا: ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ وتی: نه مایه ته

^۱ الطبری (۴۹۲/۸).

^۲ الطبری (۴۹۰/۸).

^۳ ابن ماجه (۷۷۵/۲).

^۴ الکنز (۱۲/۶).

له سر عهبدولاي کوي حوزافه کوي قهيسي عهدي هاته خواره وه، کاتيک پيغمبري خودا (ﷺ) به سوپايه که وه (سرية) ناردني^۱ زاناياني فرموده دوش پويو پتيان کردوه جگه له نيينو ماجه^۲ تيرميزي وتي: فرموده يه کي حه س نو غريبه. نيمامي نه حمه د پويو پتي کردوه له عهليه وه (پره زاي خوداي لي بيت) وتي: پيغمبري خودا (ﷺ) سريه يه کي نارد پياويکي نه نساري کرده بهر پرسیان، کاتيک که دهرچوون ويستي تاقيان بکاته وه پتي وتن: ناي پيغمبري خودا (ﷺ) فرماني پي نه داون گوپرايه لي من بکن؟ وتيان: به لي، وتي: دارم بق کويکه نه وه پاشان داوي ناگري کردو ناگري له داره کان بهردا، پاشان وتي: برپارمداوه ده بيت بچينه ناو نه و ناگريه. وتي: خه لکه که ويستيان بچنه ناوي، لاويکيان له ناودا بو پتي وتن: بيگومان نه وه پاتان کرد بولاي پيغمبر (ﷺ) له ترسي ناگري. په له مه کن مه تا ده گنه لاي پيغمبري خودا (ﷺ) نه گري فرماني پيکردن بچنه ناوي نه واپرونه ناوي. وتي: گه پانه وه بولاي پيغمبري خودا (ﷺ) بويان باسکرد پيغمبر (ﷺ) پتي وتن: (نه گري برؤيشته نايه ته ناوي هر گري لي نه ده هاتنه دهر وه، به لکو گوپرايه لي ته نيا بق چاکيه)^۳ له هردو سه حيه که شدا هاتوه^۴ نه بو داود پويو پتي کردوه له عهبدولاي کوي عومره وه له پيغمبري خودا (ﷺ) فرموي: (پيويسته که سي موسلمان گوپرايه لو ملکه چ بيت له و شته دا پتي خوشه يان پتي ناخوشه به مريجک فرماني پي نه دريت به تاوان، نه گري فرماني پي در به تاوان نه و نه گوپرايه لو بيت نه ملکه چ)^۵ له هردو سه حيه که دا هاتوه. له عوباده کوي ساميته وه وتي: په يمانندا به پيغمبري خودا (ﷺ) له سر گوپرايه لي و ملکه چي له خوشيمان و له ناخوشيماندا، له تن گانه مان و له ناسوده ييماندا، با کاريه ده ستانيش هه نديک مافان بهن بق خويان. په يمانندا که مللاني نه که ين له گه ل که سيک که شايسته فرمانه وايي بيت. پيغمبري خودا (ﷺ) فرموي: (مه گين کوفريکي ناشکرا ببينن، به لگه تان له لاي خودا وه بيت له سري)^۶ وه له فرموده يه کي تردا له نه سه وه که پيغمبري خودا (ﷺ) فرموي ته: (گوپرايه لي و ملکه چ بن، نه گري به بنده يه کي حه بشي کرا به کاريه ده ست به سرتانه وه که سريشي وه ک ميوز و ابيت) بوخاري پويو پتي کردوه^۷ له

^۲ احمد (۸۲/۱) فرموده يه کي سه حيه.

^۴ فتح الباري (۶۵۵/۷)، مسلم (۱۴۶۹/۳).

^۵ ابو داود (۲۶۲۶)، البخاري (۷۱۴۴)، مسلم (۱۸۳۹).

^۶ فتح الباري (۲۰۴/۱۳)، مسلم (۴۷۰/۳).

^۷ فتح الباري (۱۳۰/۱۳).

ثُمَّ مَوَّحُوسَةً يَنْهَوهُ دَلِيلٌ: له دایه گوره مه وه بیستم ده یوت: بیستوویه تی له پیغه مبه ری خوداوه (ﷺ) له حه جی مالئوا وایدا (حج الوداع) و تاری ددهاو ده یفرموو: (نه گره بهنده یه کرا به فرمانده به سه رتانه وه به کتیبی خودا سه رک دایه تی ده کردن، گوپرایه لو ملکه چی بن) موسلیم پیوایه تی کردوه^۱ وه له پیوایه تیکی تر هاتوه: (با بهنده یه کی حه به شی کلک و گوپ بپاویش بیت) وه له م فرموده سه حیه دا که بوخاری و موسلیم پیوایه تیان کردوه له نه بوهوره یره وه له پیغه مبه ری خوداوه (ﷺ) که فرموویه تی: (هرکه سیك گوپرایه لی من بکات نهوا گوپرایه لی خودای کردوه، هرکه سیك سه پیچی من بکات نهوا سه پیچی خودای کردوه، هرکه سیك گوپرایه لی فرمانده واکه ی بکات، نهوا گوپرایه لی منی کردوه، هرکه سیك سه پیچی فرمانده واکه ی بکات نهوا سه پیچی منی کردوه)^۲ هر پیوه خودای گوره ده فرموویت: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ واته: شوینی کتبه که ی من بکون و سوننه ته کانی پیغه مبه ر (ﷺ) به جی بیئن و گوپرایه لی فرمانده واکانتان بکون و ملکه چیان بن له گوپرایه لی فرمانی خودا، نه که له سه پیچی کردنی خودادا، چونکه گوپرایه لی بق هیچ دروستکراویک ناکریت له سه پیچی کردنی خودادا. وه که له پیشه وه له و فرموده سه حیه دا باسکرا. به لکو گوپرایه لی ته نیا بچاکه یه^۳.

فرماندان به گه رانه وه بقورئان و سوننه ت له کاتی ناکوکیدا

خودای مه زن ده فرموویت: ﴿إِنْ نَزَعْنَاهُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ هرکاتیک له سه ر شتیک پیکنه هاتن کیشی خوتان بگپرنه وه بولای خودا پیغه مبه ره که ی، مواجهدو که سانی تریش له زانایانی پیشینه (السلف) وتویانه: واته بق قورئان و سوننه تی پیغه مبه ره که ی^۴ نه مهش فرمانیک له لای خودای مه زنه وه که هرشتیک خه لکی ناکوکیان تیدا هه بوو له نه سل و فرعی دونیادا ده بیت بیگپرنه وه بولای قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) وه که خودای گوره له نایه تیکی تردا ده فرموویت: ﴿وَمَا آخَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ له سه ر هرچی پیکنه هاتن، نه وه بریاره که ی بولای خودا ده گه ریته وه. هرشتیک قورئان و فرموده ی پیغه مبه ر (ﷺ) بریاریان له سه رداو شایه تی راستیان بؤدا نه وه هه قه. دوا ی هه ق جگه له گومرایی جیتر هه یه. بؤیه خودای گوره ده فرموویت: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

^۱ مسلم (۱۸۳۸).

^۲ فتح الباری (۱۱۹/۱۳)، مسلم (۱۶۶۶/۳).

^۳ فتح الباری (۱۳۰/۱۳).

^۴ الطبری (۵۰۴/۸).

^۵ الشوری (۱۰).

الْآخِرِ ﴿١٠﴾ نه گهر بهوتان به خوداو به پڙئی قیامت هیه. ثم نایه ته به لگه یه له سر نه وه که هرکه سیک کښه یی ه بیت و چاره سری کښه که یی نه باته وه بولای قورئان و فرموده کانی پیغمبر (ﷺ) پازی نه بیت به فرمانی خوداو پیغمبر یی خودا (ﷻ) له سر نه کښه یه نه و نه وکسه بهوای به خوداو به پڙئی قیامت نیه. پاشان خودای گوره ده فرمویت: ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ ﴿١١﴾ ثم کاره بۆتان باشره و ناکامی چاکتری هیه. واته: گه پانه وه بۆ قورئان و فرموده کانی پیغمبر (ﷺ) زږ چاکتره و ناکامیشی زږ باشره وه که سودی و که سانی تریش وتوانه 'موجاهد وتی: پاداشته که یی زږ چاکتره. ^۱ ثم پایه نزیکتره.

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّلُوا إِلَى مَا أُنْزِلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُتَنَفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿١٣﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ يَمَّا قَدَّمْتْ أَيْدِيَهُمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿١٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿١٥﴾

هرکه سیک له قورئان و سوننه لابتات و کښه که یی بولای هر شتیکی تر بیت جگه له قورئان و سوننه نه وه به موسولمانان دانالرت

خودای مه زن ده فرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ﴿١٢﴾ نایا نه وانه نه دیوه، خویان و انیشاندوه، بهو قورئانه یی بۆ تر هاتوه ته خواره وه بهو کتیبه ش که پیش له تر په وانه کراوه، بپوا ده کهن. ده شیان ویت کښه یان بهرنه لای تاغوت، فرمانیشیان پیدراوه: بهوای پی نه کهن، دیاره شهیتان وای ده ویت به یه کجاری پڼگیان لی هاله بکات. ثم نارپه زایی ده رپڼه له لاین خودای گوره وه به رانبر نه که سانه که خویان و انیشان ددهن بهوایان هیه بهو کتیبه یی خودا نارویه تیه خواره وه بۆ تقو نه کتیبانه ش که په وانه کراوه بۆ

^۱ الطبری (۵۰۶/۸).

^۲ الطبری (۵۰۶/۸).

پيڻه مېهره پيڻهوه کان. له گڼ نه وه دا ده يانه ویت چاره سهرى کيښه کانيان به رنه لای که سانی تر جگه له کتیبی خوداو سوننه تی پيڻه مېهره که ی. وهک له هوی هاتنه خواره ووی نه م نایه تدا باسکراوه. که نه م نایه ته له سهر پیاوړکی نه نساری و پیاوړکی جووله که هاتو ته خوار که کيښه یه کیان هه بوو، پیاوه جووله که که دهیوت: با بچینه لای موخوممه، پیاوه نه نساریه که ش دهیوت: با بچینه لای که عبی کوړی نه شرف. و تراویشه: نه م نایه ته له سهر کومه لیک له دوو پوهوه کان هاتو ته خوار، نه وانه ی وایان نیشان ده دا که موسلمانن. ویستیان بڼ چاره سهری کيښه یه کیان بچنه لای کاریه ده ستانی چه رخی نه قامی. جگه له مه شتی تریش و تراوه. به لام نه م نایه ته گشتگیر تره له مانه هه موو. خودای که وره زه می نه و که سانه ده کات که له قورنانون سوننه لا ده دهن و کيښه کانيان ده به نه لای نه و که سانه که دادوهری به مان ناکن. بڼیه خودای که وره ده فهرموویت: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ﴾ ده شپانه ویت کيښه کیان به رنه لای تاغوت. پاشان خودای که وره ده فهرموویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُسْتَفِيقِينَ يُصَدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ نه گهر بیتو پښان بلین: وه رنه لای نه م قورنانه که خودا نار دویو ته خواره وه. وه رنه لای نه م پيڻه مېهره، دوو پوهوه کان ده بینن که نقد به توندی پوویان له تر وهرده گپین. خو به زل زانیان پښان پښادا بین. وهک خودای که وره ده باره ی بت په رسته کان ده فهرموویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ نه گهر به وانه بوتريت: نه وهی خودا نار ديه خواره وه ئیوه په پیره ووی لیکن ده لاین: ئیغه هر په پیره ووی نه و شتانه یین که بابو با پیرانمان له سهری بوون. نه مانه به پیچه وانه ی خاوهن باوه پان که خودای که وره له باره یانه وه ده فهرموویت: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾^۱ به لام نه وانه ی خاوهن باوه پان، هر کاتیک بانگ ده کرین، که بین به ره و خوداو پيڻه مېهره که ی بڼ نه وهی برپاریان بڼ بدات، خیرا ده لاین: بیستمان و به رنه رمانین.

زهی دوو پوهوه کان

پاشان خودای مه زن له زهی دوو پوهوه کانداه فهرموویت: ﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا هَذَا الَّذِي كُنَّا نَعْتَدُ﴾ نایا چونه که نه وانه له سهر کاریک خو یان ده یکن، هر کاتیک تووشی به لایه ک بوون. واته نایا حالیان چونه کاتیک به هوی نه و تاوانانه وه که ده یکن به لایه ک یه خیان ده گريت و چاریان

۱ لقمان (۲۱).

۲ النور (۵۱).

نامنیت و دینہ لای تو کہ چارہ یہ کیان بق دانیت ﴿ثُمَّ جَاءَهُمْ وَكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ پاشان دینہ لات سویند بہ خودا دہخون کہ: نئمہ بہ نیازی چاکہ کردن و نیتوان خوش کردن نو کارہ مان کردہ۔ واتہ: دین پاکانہ بق دہکن و سویند بق دہخون کہ نئمہ جوین بولای نہوانہ و کیشہ کانمان برہوہ بق لایان تہنیا لہ ہر لہ یک نزیک ہونہوہو چاک کردنی نیتوان ہوہ، ہوامان وانہ ہوہ کہ نہوان کیشہ کانمان بق چارہ سر بکن۔ وہک خودای گورہ باسی نوہوہو ہوانی بق کردوین لہ سورہتی مانیدہ داو دہفہرموینت: ﴿قَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشَوْ أَنْ نُؤَيِّبَنَّا دَابَّةً فَسَمَّى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْقَتَحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَى مَا أَسْرَأُوا فِي أَنْفُسِهِمْ تَلْمِيزًا﴾ نوہ کہسانہی کہ نہخوشی لہ دلیانداہ، دہبینی بہ پلہن بق جوونہ لایان، دہلین: نئمہ دہترسین تووشی بہلا بین (بویہ دقستایہ تیان دہکین) ہیچ دور نیہ خودا پوزیک سہریان بخت، یا خودا کاریکی تر بکات لہ لایہن خویہوہ۔ نہوسا نہوان لہوہی شاردویانہ تہوہو لہ دلیانداہ، تووشی پەشیمانی دہبن، تہبہرانی پویاہتی کردوہ لہ نیینو عہبباسہوہ وتی: نہبو بہرزہی نہسلمی فالچی (کامن) ہوو دادوہری لہ نیتوان جوولہ کہکاندا دہکرد لہو شتانہ کہکیشہ بیان تیدا دہبوو۔ ہہندیک لہ موسولمانانیش جوونہ لای بق چارہ سرکردنی کیشہ کانمان خودای گورہ نہم نایہ تانہی ناردہ خواروہ کہ دہفہرموینت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ ہہتا دہگانہ: ﴿إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ پاشان خودای گورہ دہفہرموینت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ نہوانہ خودا دہزانیت چیان لہ دلدایہ۔ نہم دوہوہوانہ کومہ لیک لہ خہلکن۔ خودا خوی دہزانیت چی لہ دلیانداہ، بہو زووانہ تولہ یان لی دہسینت لہسر نہو پەفتارہ یان، چونکہ خودا خوی ہیچ شتیکی لاشاروہ نیہ۔ نہی موحمہد (ﷺ) تو وازیان لی بیتنہ و پشت گوئیان بخہ، خودا ناگاداری ناشکراو پەنہانیانہ۔ ہہر بویہ خودای گورہ دہفہرموینت: ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ﴾ تو ہہر وازیان لی بیتنہو ناموزگاریان بکہ۔ توندو تیژی بہ کارمہ ہینہ دہربارہ یان۔ پنگریان لی بکہ لہسر نہوہوہو و شتہ خرابانہی لہ دلیانداہ ﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيسًا﴾ بہ شتیوہیک لہ کہلیان بدوی و دلیان بولای خوت پاکیشی۔

۱ المائدة (۵۲)۔

۲ الطبرانی (۳۷۳/۱۱)۔

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ۝٦٦﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝٦٧﴾
 دبیست گویند ای پسر من پیغمبر (ﷺ) بگریخت

خودای مہزن دہ فرمودیت: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ ﴾ هیچ پیغمبر بیکمان پهلوانہ نہ کردہوہ مہ گین بق نہوہ بپوہ گویند ای پسر من بگریخت بہ نینزی خودا. واتہ: گویند ای پسر من بپوہ لہ سہر نہوانی بویان پهلوانہ کراوہ بہ نینزی خودا. موحامد وتی: واتہ: هیچ کہ سیک گویند ای پسر من بگریخت مہ گین بہ نینزی خودا واتہ: هیچ کہ سیک گویند ای پسر من بگریخت مہ گین بہ نینزی خودا یارمہ تی بدات بق نہوہ. وک خودای گہورہ لہ نایہ تیکی تردا دہ فرمودیت: ﴿ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ ۚ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِ ۚ﴾ خودا بہ لیتی بہ نپوہ داو بہ جیتی ہینا، نہوسا بہ نینزی خودا دہتان کوشتن. واتہ: بہ فرمان و نینز و مہیلی خودا زال دہ بون بہ سہریاندا. ﴿ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ﴾ جا نہوانہ لہ پاش نہوی نہو ناہہ قیہیان لہ خویان کرد. خودای گہورہ پینمای نہو یاخو و گوناہارانہ دہکات، کاتیک کہ تووشی نہو مہلو سہرینچہ بپوہ ﴿ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ ﴾ نہگہر بہاتنایہ بولای تقو داوی لیبور دنیان بگردایہ لہ خودا و پیغمبر ریش داوی لی خوشبونی بق بگردنایہ، خودای مہزن تہوہ کہی لی قبول دہ کردن و بہ زہی پیناندا دہ ہاتہوہ و لیان خوش دہبوہ. بپوہ خودای گہورہ دہ فرمودیت: ﴿ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴾ بینگومان نہوسا دہیانبینی کہ خودا تہوہیان قبول دہکات و دلوفانہ.

کس نابیتہ خامن باور ہتا ہر فرمانیک پیغمبر بیدات لہ کیشہ کانیان لہ دلہوہ پنی بازی نہ بیت و ملی بوکہ چ نہکات

خودای مہزن دہ فرمودیت: ﴿ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ﴾ نہخیر سویند بہ پہرودہ کاری تق نہمانہ نابنہ خامن بپوہ مہ گین وختیک کہ لہ کیشہوہ مہرای نتوان خویاندا بتکہ نہ دادور. خودای مہزن بہ گیانی پیروزی خوی سویند دہخوات کہ هیچ کہ سیک خامہنی باور نہی

هتا پيغمبر (ﷺ) له هر کاروباريکيدا نه کاته دادوهری خوی. نوویش پيغمبر (ﷺ) فرمانی پيښه کات هر نه وه پاستو ده بیت مل که چی بڼ بکريت به ناشکراو به نهیني. بڼیه خودای گوره ده فرمويیت: ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ پاشان له دله وه به هر بپاريك تق داوتو پازی نه بنو به ته وای ملی بڼ که چ نه کن. به بی هیچ خوکړی و سه رپيچی و دوو دليک. بوخاری پويایه تی کردوه له غوره وه وتی: پياوړک کيشه يه کی هه بوو له گل زويه يردا له سر ناوی شيوړک (دولتک) له حه ره (الحره) پيغمبر (ﷺ) فرموي: (زويه ير ناوه کت بدیره و پاشان به رله ی بکه بڼ هاوسیکه) پياوه نه نساريه که وتی: نهی پيغمبري خودا (ﷺ) هر له بهر نه وه پورزای خوته؟ پيغمبري خودا په نگی گډاو پاشان فرموي: (زويه ير ناوه کت بدیره و پاشان ناوه که بگره تا جوگه کان پر له ناو ده بیت پاشان ناوه که بهر لا بکه بڼ هاوسیکه) پيغمبر (ﷺ) مافی ته وای ناوډیری دا به زويه ير، به لام پيشتر پايه کی نيشان زويه ير دا که بڼ زويه يو نه نساريه که ش چاک بوو. جا کاتيک نه نساريه که دهستی له مافی خوی هه لته گرت، پيغمبريش مافی ته وای ناوډیرانی دا به زويه ير. به بپاريکی پوون و ناشکرا. زويه ير وتی واده زانم ثم نایه ته له سر نه وه هاته خواره وه که خودای گوره ده فرمويیت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾^۱ نه بو ئيسحاق ئيبراهيمی کوپی عه بدوره حماني کوپی ئيبراهيم کوپی دوحيم (نحم) له تفسیره که يدا له ئيبنو زهره وه (خمره) وتی: دوو پياو کيشه يه کيان هينايه لای پيغمبر (ﷺ) بپاری دا بڼ خاوهن هه که که به سر نه وه دا هه قی نه بوو. نه وهی که هه قی نه بوو بپاره کی به سر دا درا وتی: پازی نابم. هاوه له کی پتی وت: بڼ چیت ده ویت؟ وتی: با بچين بڼ لای نه بو به کر، چونه لای، نه وهی بپاری هه که کی بڼ درا وتی: نه مه کيشه يه مان برده لای پيغمبر (ﷺ) بپاری دا بڼ من، نه بو به کر وتی: هر نه وه یه که پيغمبري خودا بپاری بڼ داوون. هاوه له کی هر پازی نه بوو، وتی: ده چين بڼ لای عومری کوپی خه تاب، چونه لای، نه وهی که بپاره کی بڼ درا بوو به عومری وت: نه مه کيشه يه مان برده لای پيغمبر (ﷺ) بپاری دا بڼ من به سر نه مه دا، نه ميش پازی نه بوو. عومريش پرسپاری ليکړد. وتی: (به لای) واته: عومر چوه ژوره وه هاته دهر وه شمشيرکی به ده سته وه بوو دای به سهری نه وه دا که پازی نه بوو کوشتی خودای گوره ثم نایه ته ی نارده خواره وه ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾^۲.

^۱ فتح الباری (۱۰۲/۸).

^۲ الدر المنثور (۲۲۲/۲) فرموده يه کی فرموده مرسه له.

﴿وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَنْبِيْهًا ۝٦٦﴾ وَإِذَا لَا تَأْتِيَنَّهُمْ مِنَ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ۝٦٧ وَلَهْدِيَنَّهُمْ سِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝٦٨ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالضَّالِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ۝٦٩ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عِلْمًا ۝٧٠﴾

زوردهی خه لکی نهو فهرمانانهی به سه ریانداده ددریت دزایه تی ده کن (به جینی ناهینن)

خودای مه زن بامی زورینهی خه لکی ده کات نه گهر فهرمانیان پیتی بکردایه به و شتانهی که قه دهغه کارون و خویان ده یکن نه یان ده کرد، چونکه سروشتیان بدو خراپه و له سر سه ریچی و لاساری پاهاتوه نه مش له ناگاداری خودای گهرده به و شتانهی که هر نه بووه یان بووه، وه چون بووه چون ده بیت، هر بویه خودای گهرده ده فهرمویت: ﴿وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ﴾ نه گهر نیمه بق نه وانه مان بنوسیایه که به کتری بکوئن یان له ولاتی خوتان ده ریچن که میان نه بیت نه یان ده کرد. پاشان ده فهرمویت: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ نه گهر نه وان به راستی کاریان به و ناموزگاریانه بکردایه که ده کران، نه وه چاکتر بوو بویان له دزایه تی کردنی فهرمانه کانی خوداو تاوان و خراپه کاری. ﴿وَأَشَدَّ تَنْبِيْهًا﴾ باوه پیشیان به خودا بته وتر ده بوو. سوددی وتی: باوه پریان به خودا بته وتر ده سه لماند. ﴿وَإِذَا لَا تَأْتِيَنَّهُمْ مِنَ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ۝٦٧ وَلَهْدِيَنَّهُمْ سِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ نه وسا نیمه ش له لاین خومانوه پاداشتیکی گهرده مان به وان ده به خشی، واشمان ده کرد که له ریگی پستی نیمه ش شاره زان بن. واته: له دونیاو له قیامه تدا.

که سیک گویزایه لی خوداو پیغه مبه رمکهی بکات نه وه له گهل ریژی لیگیراواندایه له لای خودا

خودای مه زن ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالضَّالِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ هر که سیک به فهرمانی خوداو نه م پیغه مبه ره بیت، ده بیته هاوپی نه وانهی خودا چاکه ی له گهل کردون له پیژی پیغه مبه ران و خودا به رستانی راستی و شهیدان و پیوا چاکه کانن، چ هاوپیانیکی چاکیشن نه مانه. واته: هر که سیک کار به و شتانه بکات که خوداو پیغه مبه رمکهی فهرمانیان پیکردوه و وز له کاره خراپانه بینن که قه دهغه یان کردوه بیگومان خودا له شوینیکی پر له پیزدا دایده نیت و ده یکاته هاوه لی پیغه مبه ران و نه وانهش که پله یان دوی پیغه مبه ران دیت له راستگزیان و شهیدان دوی نه مانیش زورینهی خاوه

باوہ پان کہ بریتین له پیاو چاکانو ئهوانه کی که ناشکراو په نهانیان وه که یک بووه. پاشان خودای گوره وه سفیان دهکاتو دهفرموویت: ﴿وَحَسَنَ أَوْلَیْکَ رَفِیقًا﴾ ۱ هاوربیانیکی چاکن ئه مانه. بوخاری پپوایه تی کردووه له عائیشه وه وتی: بیستم له پیغه مبهری خودا (ﷺ) ده یفرموو: (هیچ پیغه مبهریک نه بووه که نه خوش که وتبیت مه گین خودا سه ریشکی کردووه له نیوان دونیاو قیامه تدا) پیغه مبهری خودا له نه خوشیه کی که کچی دواپی پیدا کرد دهنگی نذر گورابوو، گویم لئی بوو ده یفرموو: (مع الذین أنعم الله علیهم من النبیین والصدیقین والشهداء والصلحین) زانیم که سه ریشک کراوه ۱ موسلیمش هه روا پپوایه تی کردووه ۲ وه له م فرمووده یه دا فرموویه تی: (ئه ی خودایه له گه ل ئه و هاوه له پله بلندانه دا ده بم) ۳ سی جار ئه مه ی فرموو پاشان کچی دواپی کرد پیغه مبهری خودا (ﷺ).

باسی هاتنه خوارموی ئه م ئایه ته پیرۆزه

ئیبنو جهریر پپوایه تی کردووه له سه عیدی کوپی جوبه یروه، وتی: پیاویکی ئه نساری هات بۆلای پیغه مبهری خودا (ﷺ) پپی وت: (ئه ی فلان چیت ده تبینم خه فته تباری؟) وتی: ئه ی پیغه مبهری خودا (ﷺ) شتی که بیرم لیکردوه ته وه، وتی: کامیه؟ وتی: ئیمه به یانی و ئیواره دینه خزمهت، سهیری نیو چاوانت ده که یین و له خزمهتدا داده نیشین، به یانی واته: ماوه یه کی تر تو پلهت بهرز ده بیته وه له گه ل پیغه مبهرانی، ئیمه ناگه یین به تو، پیغه مبهری خودا (ﷺ) هیچ وه لایمکی نه دایه وه. جوبرائیل ئه م ئایه ته ی بق هتایه خواره وه ﴿وَمَنْ يُؤْلِجْ اِلَّا وَاللَّهِ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِیْنَ أَنْعَمَ عَلَیْهِمْ مِنْ اَلنَّبِیِّیْنَ﴾ پیغه مبهر (ﷺ) ناردی به شوینیداو مژده ی پیدا. ۴ ئه م فرمووده یه به مورسلی (مرسل) پپوایه تی کراوه له مه سروقو عیگره و غامیری شه عی و قه تاده وه. وه له په بیعی کوپی ئه نه سه وه که باشتین سه نه دیانه. وه به مرفوعی به شتیه یه کی تر. ئه بو به کری کوپی مه رده ویه ی (مردیه) له عائیشه وه (په زای خودای لی بیت) وتی: پیاویک هات بق خزمهت پیغه مبهر (ﷺ) وتی: ئه ی پیغه مبهری خودا (ﷺ) تو خوشه ویستتری له لای من له گیانی خۆم، خوشه ویستتری له مال و مندالم، خوشه ویستتری له کوپه که م، هه ندیک جار له مالی خۆمدا بیرت ده که م و ئارام ناگرم دیم سه یرت ده که م و کاتی کش بیر له مردنی خۆم تو ده که مه وه ده زانم که تو چوینه به ههشت پله و جیگهت به رزه کریته وه له گه ل پیغه مبهر اندا، منیش نه گه ر بچه به ههشت ده ترسم نه تبینم، پیغه مبهر (ﷺ) هیچ وه لایم

۱ فتح الباری (۱۰۳/۸).

۲ مسلم (۱۸۹۳/۴).

۳ مسلم (۱۸۹۴/۴).

۴ الطبری (۵۳۴/۸).

نه دايوه هه تا ئه م نايه هه هه خواره وه بۆي: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ عَلَيْهِم مِّنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ نـــه بو عه بـــدلاي مه قديسيش (المقدس) هه روا پويوه تي کردوه له کتبه کهيدا (صفة الجنة) پاشان وتي: هيچ خرابيه که له سه نه ده کهيدا نابينم^۱ والله أعلم. وه له سه حجي موسليما هاتوه له په بيعة کوي که عبي نه سه ميه وه که وتي: من له لاي پتفه مبهري (ﷺ) ده مامه وه ناوي ده ست نويزو پتويستيه کانم بۆ ده هيتا. پتي وتم: (داوا بکه)، وتم: ئه ي پتفه مبهري خودا (ﷺ) داوام وايه که له به هه شتدا له گه لت بم، فهرمووي: (جگه له وه شتيکي تريت نيه ؟)، وتم: هه ره وه، فهرمووي: (هاوکاريم بکه به (راهيتان و ماندو کردني) خوت به نويز کردني زۆر (بکثرة السجود)).^۲ نيمامي نه حمه د پويوه تي کردوه له عه مري کوي موره ي جوهه نيه وه (مرة الجهني) وتي: پياويک هه تا بۆ لاي پتفه مبهري (ﷺ) وتي: ئه ي پتفه مبهري خودا (ﷺ) شاهيه تيم داوه که هيچ په رستراويک نيه جگه له خودا و توش پتفه مبهري خوداي و پتنيج نويزه که م کردوه وه زه کاني مالي خۆم داوه و پۆوي مانگي په مه زانم گرتوه. پتفه مبهري خودا (ﷺ) فهرمووي: (هه رکه سيک له سه ره وه مرديت، ئه وه له گه ل پتفه مبهري و پاستگزيان و شه هيدانه له پۆوي قيامه تدا نا به وشيويه (هه ردو په نجه ي پاست کرده وه) به ومه رجه ي نازاري داين و باوکی نه دايبت)^۳ نيمامي نه حمه د خۆي ئه م فهرمووده ي هيتاوه. له مانه له هه موو گرنگترو گه وره تر ئه و موزده ييه که له فهرمووده سه حيو و موسنه ده کاند هاتوه به ريگه ي ته واتور له کۆمه ليک له هاوه له کاني پتفه مبهري خوداوه (ﷺ) که پتفه مبهري خودا (ﷺ) پرسياي ليکرا له باره ي ئه و پياوه وه که کۆمه ليکي خۆشده وييت به لام پتيان نه گه يشتوه، (به کرداري چا و عبياده تي زۆر) فهرمووي: (هه رکه سه له گه ل ئه و که سه دايه که خۆشيويستوه) ئه نه سه وتي: موسلمانان زۆر دلفوشبون به م فهرمووده ييه ي پتفه مبهري (ﷺ)، وه له پويوه تيکي تر دا هه ر له ئه نه سه وه وتي: من پتفه مبهري خودام (ﷺ) خۆشده وييت، وه ئه بوبه کرو عومهرم خۆشده وييت (په زاي خودايان لي بيت) هيوام وايه که خودا له گه ل ئه وان زيندووم بکاته وه، هه رچه نده وه ک کرداري ئه وان کردارم نه کردوه^۴ پاشان خوداي مه زن ده فهرمووييت: ﴿ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ﴾ ئه م چا که يه ش خودا ده رياره يان ده کات. واته: ئه م به زه بيه ش له لايه ن خوداوه ييه، هه ر خودا خۆيه تي هه ليبيژاردوون و شايسته ي کردوون، نه ک

^۱ الطبراني (۳۳۰۸)، ومن طريق أبي نعيم في الحلية (۱۲۵/۸) سه نه ده که ي خراپ نيه.

^۲ مسلم (۴۸۹).

^۳ جامع المسانيد والسنن (۷۷/۱۰) سه نه ده که ي سه نه.

^۴ فتح الباري (۵۱/۷).

به کرده و کانیان. ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عِلْمًا﴾ خودایان به سه که به کرده و یدان ده زانیت. واته: خودا خوی ده زانیت کی شایسته یارمه تی و پرنیشاندانه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا ۖ ﴿٧١﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيْطَلُتْ فَإِنْ أَصَبْتُمْ مُصِيبَةً قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ۖ ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَبَكُمْ فَضَلَّ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ۖ ﴿٧٣﴾ فَلْيَقْتَرِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۚ وَمَنْ يُقْتَرِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۖ ﴿٧٤﴾﴾

فرماندان به غویاریزی و هوشیاری به رامبر دورمن

خودای مه زن ده فرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا﴾ نهی کومه لی خاوهن باوه ران همیشه هوشتان به خوتانه و بیت و ناماده بن. دهسته دهسته، یان پیکه وه به تیکرایی بچه غزا. خودای گوره فرمان به بنده خاوهن باوه په کانی دهکات همیشه ناگایان له دورمنه کانیان بیت. نه مش پتویست به وه دهکات که به رده وام خریکی خوتاماده کردن بن له باره ی هیزی دهرونی و کره سه ی جهنگی و ژماره ی زوری سهریازی وه بق غزا کردن له ریگی خودادا (ثبات) واته: کومه ل دوی کومه ل و دهسته دوی دهسته و سریه دوی سریه علی کوی نه بوته له له ثینو عه باسه وه له ده قه دا که خودای گوره ده فرموویت وتی: ﴿فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ﴾ واته: دهسته ی جیاجیا ﴿أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا﴾ یان هم مووتان پیکه وه^۱ هر به م شیوه یه ریوایت کراوه له مواجهو عیکره مه و سودی و قه تاده و زه حاک و عه تای خوراسانی و خوسه یفی جه زه ری (خصیف الجزی) موقاتیلی کوی حه بیانه وه^۲.

یه کیگ له نیشانه کانی دورموکان دواکه و قته له غزا

خودای مه زن ده فرموویت: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيْطَلُتْ﴾ هندیکی واتان له ناودایه به نارزو خویان دواده خن و پیتان ناگن. مواجهو که سانی تریش وتویانه: نه م نایه ته له سر دورموکان ماتووه خواره وه^۳ موقاتیلی کوی حه بیان وتی: ﴿لَّيْطَلُتْ﴾ واته: هندیکی خویان له غزا دواده خن.

^۱ الطبری (۵۳۷/۸).

^۲ الطبری (۵۳۸/۵۳۷/۸).

^۳ الطبری (۵۳۸/۸).

هلده گريته مه به ست پيئي كه سيك بيت كه خوي ده گريته دواو ناچيت بؤ غه زاو خه لكيش واليده كات كه نه چن بؤ غه زا، وهك عه بدولاي كويي نوبه ي كويي سه لول واي ده كرد (خودا پويي پesh بكات) خوي نه ده چو بؤ غه زاو خه لكيشي هانده دا كه ده رنه چن بؤ غه زا، نه مه قسه ي ئيبنو جوړه وچو ئيبنو جهريره. مه بؤيه خوداي مهن باسي دوو پوه كان ده كات كاتيك كه دواده كه ویت له غه زاو نا پوات ده فهرموويت: ﴿فَإِنْ أَصَبَكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا﴾ نه گهر تووشی به لاو

نوشتيه ك هاتن ده لئين: خودا چاكه ي له گه ل من كړدوه كه له گه لياندا نه بووم. واته نه گهر هه نديكتان شهيد بوون يان دوژمن سه ركه وتنيكي به ده ستهينا به سه رياندا (خودا خوي ناگاداره و هيچ كاريكي بي حيكمت نيه) ده لئت: باشبوو ناماده ي شو شه پ نه بووم، خودا چاكه ي له گه لم كړدوه. نازانيت كه بي بهش بووه له و پاداشتي خوړا گريده به رامبر دوژمن يان نه گهر بكوژدايه شه ميد ده بوو. ﴿وَلَيْنَ

أَصَابَكُمْ فَضَلَّ مِنَ اللَّهِ لِيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا

عَظِيمًا﴾ نه گهر ئيوه له سايه ي چاكه ي خوداوه، ده سته ونيك پاداشتان ده سته كوت، وهك كه سيك كه له پيشدا به كترتان نه نانسيت و دوستايه تيتان نه بوويت، ده لئت: خوژكه منيش له گه ليان بوومايه. نه وسا منيش له و خير ويتره گوره يه به ژدارده بووم. واته: هه موو هيو او مه به ستيكي هه ر نه وه بوو پشكيكي له و ده سته و ته له گه ل نه وان ببويه.

هاندان بؤ غه زا كړدن

پاشان خوداي مهن ده فهرموويت: ﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ با نه وانه ي ده ست له دونيا هه لده گرن بؤ پښي دوايي، بچه غه زا له پښه ي خودا پاشان ده فهرموويت: ﴿وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُغْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ نه وه ي كه ده چيته غه زا له پي خودا، چ بكوژيت و چ سه ربكوت له دونياو له دواييدا پاداشتي گوره ي ده ده يني. وهك له هه ر دوو سه حيحه كدا هاتوه: (خودا ده سته بهري كړدوه بؤ نه وكه سه ي غه زا ده كات له پښه ي نه ودا، نه گهر مراندي بيخاته به هه شت، يان بيگي پښته وه بؤ نه و ماله ي ليي ده رچوه له گه ل نه وه ي به ده ستي هيناوه له پاداشت و ده سكه وتي جهنگ).

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمُ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا﴾ ﴿٧٨﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي

سَبِيلَ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّغُوتِ فَقَتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ

ضَعِيفًا ﴿٧٨﴾

هاندان له سهر غه زاکردن بۆ پژگارکردنی لاوازو بی دهسته لاته کان

خودای مه زن ده فرموویت: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ﴾ بۆچی ئێوه ناچن بۆ غه زاکردن له پژگای خوداو له بهر چه وساو هاندان؟ له بهر نه و پیاوان و ژنان و مندالان. خودای گه و ده لیڤه دا هانی بهنده خاوهن باوه پکانی ده دات له سهر غه زاکردن له پێی خوداداو هاندان بۆ پژگارکردنی نه و چه وساو هانی که له ناو مه ککه دان له پیاوان و ژنان و مندالان که گیریان کردووه و هیچ دهسته لاتیکیان نیه مه رۆیه ده فرموویت: ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ که ده لێن: نهی په روه دگارمان، له م شاره مان پژگارمان بکه. ئه م ئایه ته وه که نه و ئایه ته وایه که خودای گه و ده ده فرموویت: ﴿وَكَايْنٍ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ﴾ نۆر شاری واهه بهوه ه خه لکی شاره که ی تۆ (نه و ی تۆ یان لێ ده رکرد) نۆر به هیزو گوپتر بوو. پاشان وه سفی سته مکاری خه لکه که ی ده کات و ده فرموویت: ﴿الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا﴾ وای خه لکه که ی سته مکارن، پژگارمان بکه و لای خۆته وه یارو یاوه رێکمان بۆ دیاری بکه. واته: که سانێکمان بۆ بنێره یاره تیمان بدهن و پژگارمان بکهن له ده سستی ئه م سته مکارانه. بوخاری ریوایه تی کردووه له ئیبنه عه باسه وه وتی: من و دایکم به کێک بووین له و چه وساو هاندان^۱ پاشان خودای گه و ده ده فرموویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّغُوتِ﴾ نه وانه ی خاوهن باوه پان غه زاده کهن له پێی خودا، نه وانه ش خودانه ناسن له پژگای تاغوت شه پده کهن. واته: خاوهن باوه پان غه زاده کهن له بهر په زامه ندی و گوپترایه لی فرمانی خودا، خودانه ناسانیش شه پده کهن له پژگای شه یاندان. پاشان خودای مه زن خاوهن باوه پان هاندانه دات و هه لیاندانه دیت که شه پ له گه ل دوژمنانی خودا بکهن و ده فرموویت: ﴿فَقَتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ ده سا ئێوه بچه شه پی نه وانه ی دۆستی شه ی تان، فێلی شه ی تان بی هیزو پێزو زه بوونه.

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَىٰ الدُّنْيَا

^۱ محمد (۱۳).

^۲ فتح الباری (۱۰۳/۸).

قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَى وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٦﴾ إِنَّمَا تَكُونُوا يَدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي رُوحٍ مُّشِيدَةٍ وَلَئِنْ تَبَيَّنْتُمْ حَسَنَةً يَّقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تَبَيَّنْتُمْ سَيِّئَةً يَّقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ قَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمُ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٧﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَرِيقًا لِلَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَرِيقًا لِّنَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٨﴾

سهرزده نشتکردنی نه واندهی که له پینشدا داوای شه بگردنیان دمکرد که فهرزربووه ههز له دواخستنی

دهمکن

خودای مه زن ده فرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُونُوا بِرِحْمَةِ اللَّهِ وَأَمَّا الزُّكْوَىٰ فَلَكَ كِبٌ عَلَيْهِمُ الْأُنْثَىٰ إِذَا فُرِقَ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً﴾ نایا نه وانته نه دیوه، پتیا و ترا: هه تا له مه ککن شه په مه کن نوژی بکن و زه کات بدن، کاتیک بیستیان غه زایان له سر نوسراوه، زانیان ده بیت بچن بچ شه، نه ونده ترسیان لی نیشته لهو خه لکه که ده چون به گزنیاناندا، که له خوداش هه رنه ونده ده ترسان و بگره زیاتریش ده ترسان. موسلمانان کان له سهرتهای هاتنی نیسلامدا که له مه ککه بوون فرمانیان پیکرابوو نوژی بکن و زه کات بدن، هه رچه نده مال و سامنیکی زوریانان نه بوو، به لام فرمانیان پیکرابوو که هاوکاری هه ژاره کانی خویان بکن و لیبوره بین و چاوپوشی له بت په رسته کان بکن و خوپاگرین تا ماوه یه کی تر. بویه هه خویان ده خوارده وه و حزیان ده کرد فرمانی غه زه ده ریکریت و هه قی خویان له دوژمنه کانیان بسینن. به لام له وده مه دا شه پکردن گونجاو نه بوو له بهر چند هه کاریک له وان: که می ژماره ی موسلمانان و زوری ژماره ی دوژمنه کانیان. وه نه وان له زیدی خویاندابوون که ولاتی حرام بوو پزیزترین پارچه زهوی بوو له سر زه میندا، نه ده بوو پیش دهستی بکریت له شه پکردن تییدا نه شیاووو. له بهرته و فرمانی غه زه ده رنه کرا هه تا چوونه مه دینه. کاتیک که چوونه مه دینه و ده سته لاتیان په یداکردو یارمه تیده ریان بچ په یدابوو، فرمانیان پیکرا به وهی که له پینشدا ناوانته خوازی بوون، هه ندیکیان ترس دایگرتن و له پویه پویه ونه وهی دوژمن ده ترسان چ ترسیک! ترسیکی زور ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ ده یانوت: نهی په روره دگارمان بچی غه زات بونوسیوین، چی ده بوو تا ماوه یه کی تر دوات خستایه؟ چونکه خویتی تییدا ده پزیت و مندا لان تییدا بی باوک ده بن و ژنان بیوه زن ده کون، نه نایته وه که نه نایته وایه که خودای گه وره ده فرمویت: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُرِيتْ سُورَةٌ فَإِنَّا أَنْزَلَتْ سُورَةً تُخَكِّمُهُمْ وَذَكِّرْ فِيهَا

اَلْقَاتِلُ^۱ ۱. نه وانهی خاوهن باوه پن ده لئین: بچی سورده تیک نایه ته خواره وه؟ کاتیک که سورده تیکی پته و هات و باسی غه زای کرد تا کوتایی نایه ته که. ئیبنو نه بی حاتم ریوایه تی کردووه له ئیبنو عه باسه وه وتی: عه بدو په حماني کوپی عه وفو هه ندیک له هاوه له کانی خاتن بۆلای پیغه مبه ر(ﷺ) له مه ککه و وتیان: نهی پیغه مبه ری خودا(ﷺ) ئیمه که بت په رستبووین خاوه نی ده سته لات بووین، کاتیک که بووینه خاوهن باوه په زه لیل بووین. پیغه مبه ر(ﷺ) فه رموی: (من فرمانم پیدراوه که لیبورده م نه چم به گز هه زه که تاندا) کاتیک که خودا برده مه دینه فه رماني پیکرد که غه زاکات. که چی نه وان غه زایان نه کرد. خودای گه وره نه م نایه ته ی نارد ه خواره وه که ﴿اَلَزَّرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ عَنْ نِسَائِهِمْ وَحُكْمِشَ رِیوایه تیان کردووه. ۲. خودای مه زن ده فه رموویت: ﴿قُلْ مَتَّعْتُ الذِّیْنَ قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اَلَّتْیَ﴾ بلی: ژيانی دونیا که م و کورت و بۆ نه وانه ی که ترسیان له خودا هه یه، ژيانی نه ولا (قیامت) زور باشتره. ﴿وَلَا تُظْلَمُونَ قَلِيلًا﴾ به نه ندازه ی تالی ناو ده نکه خورمایه که س ناهه قی لی ناکریت، به لکو پاداشتی نه و کرداره یان و رده گرن به باشترین پاداشت. نه مه دلخوشدانه وه یه کی خاوهن باوه پانه له دونیاو هاندانیان بۆ خوبه خت کردن له پیگه ی خودا و بۆ نه وه ی نه و پاداشته مه زنه ی بۆی قیامت و هه ریگرن.

پاک کردن له مردن نیه

خودای مه زن ده فه رموویت: ﴿اٰیْنَمَا كُفُّوا يَدْرِكُهُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾ له هه ر کوئییه که بین ته نانه ته گه ر له قه لای زور قایمیش (خوتان بشرنه وه) مردن بیتان ده گات. واته: ئیوه هه ر ده بیت بعین و ده ریا بوونتان نیه و هیچ که سیش له ئیوه له مردن په زگاری نابیت. وه که خودای گه وره له نایه تیکی ترده ده فه رموویت: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيَا فَاَن﴾^۳ هه ر که سیک ژيانی له سه ر زه مینه نامینیت و ده مریت. وه ده فه رموویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذٰلِقَةٌ اِلَی الْمَوْتِ﴾^۴ هه موو که سیک تامی مردن ده چه یزیت. وه ده فه رموویت: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِنْ قَبْلِكَ اَلْخَلْدَ اَفَاٰیِنْ مَتَّ فَهُمْ اَلْمُتَدِلُوْنَ﴾^۵ ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذٰلِقَةٌ اِلَی الْمَوْتِ﴾^۶ واما ان

^۱ محمد (۲۰).

^۲ الطبری (۵۴۹/۸).

^۳ النسائي في الكبرى (۳۲۵/۶)، المحکم (۳۰۲/۲) فه رموده یه کی غه ریه.

^۴ الزحمان (۲۶).

^۵ ال عمران (۱۸۵).

^۶ الانبياء (۲۴-۳۵).

دووبومكان شووی یان دمدايه پال ییغه مبهرا (عليه السلام)

١ الاعراف (١٣١).

پیاو چاکو پیاو خراپو خاوهن باره پو خودانه ناساندا وه کویه که وه هرچی بیه ویت ده بکات ﴿قَالَ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾ نه ری نه مانه چیا نه؟ وه که له هیچ قسه یه ک تینه گن وایه. پاشان خودای مه زن پووی وتاری ده کاته پیغه مبه ره کی و ﴿وَاللَّهُ﴾ مه به ستیشی پیتی مه موو په گزی (جنسی) مروفه. بۆ نه جامی وه لاهه که وه ده فهرمو ویت: ﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ﴾ تشی مه چاکه یه ک ببن، له خودا وه یه. واته: هر له پزیزو سوزو به زه یی خودا وه یه ﴿وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ﴾ ناله باریشت بیتته پی، بزانه له خۆته وه یه. واته: له لایه ن خۆته وه یه و کرداری خۆته. وه ک خودای گه وره له نایه تیکی تردا ده فهرمو ویت: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَمَا تُصِيبُكُمْ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ هه کاتیک تووشی هر به لایه ک بوون، به هوی کرده وهی خۆتانه و خودا له زور گونا هیشتان چاویوشی ده کات. سوددی و حه سه نی به سری و ئیبوو جورده یج و ئیبوو زید و تیان و تیان: ﴿فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ واته: به هوی تاوانی خۆته وه یه. قه تاد له م نایه ته دا ﴿فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ وتی: سزایه که بۆت، نه ی نه وهی ئاده م به هوی گونا هته وه. پاشان خودای مه زن ده فهرمو ویت: ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا﴾ تو مان ناریدوه که به سه ر نه م خه لکه وه پیغه مبه ر بیت. واته: به رنامه ی خودایان پی را به یه نیت که نه وهی خودا پی پی رازیه و پیی خۆشه بیکن و نه وه ییش پیی ناخۆشه و پیی رازی نیه لپی دوریکه نه وه ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ نه وه نده ت به سه که خودا نا گای لیته. واته: شایه ته له سه ر نه وهی په وانه ی کردوی و شایه تیشه له نئیوان نه وان و تودا. نا گاداری نه وه شه که تر پیت را به یاندون و نه وانیش چون پشتیان له وه هه مه لکردوه هر له به ر لاساری و بی دینیان.

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۝۸۱﴾ وَيَقُولُوا طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُنْصِفُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝۸۲﴾

گوپراپه لی پیغه مبه را ﴿وَاللَّهُ﴾ گوپراپه لی خودایه

خودای مه زن ده فهرمو ویت: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ هر که سیک به فرمان پیغه مبه ره دیاره به فرمانی خودایه. خودا گوره باسی به ده و پیغه مبه ری خوی محمد ﴿وَاللَّهُ﴾ ده کات و ده فهرمو ویت هر که سیک گوپراپه لی نه و بکات نه و گوپراپه لی خودای کردوو هر که سیکیش سه ر پیچی

بکات نوا سرپیچی خودای کردوه، چونکه پیغمبر (ﷺ) له خویوه قسه ناکات. به لکو به نیگای خودا قسه ده کاتو به ناگاداری نه وه. نبینو نوبی حاتم پویایه تی کردوه له نوبوهره یوه وتی: پیغمبر (ﷺ) فهرموویه تی: (هرکه سیك به رفهرمانی من بیت نه وه به رفهرمانی خودای کردوه، هرکه سیكیش سرپیچی منی کرد نه وه سرپیچی خودای کردوه، وه هرکه سیك گوپرایه لی فهرانپه واکه ی بکات نه وه گوپرایه لی منی کردوه، وه هرکه سیك سرپیچی فهرانپه واکه ی بکات نه وه سرپیچی منی کردوه) ^۱ نه فهرمووده یه له هردو سهیحه که شدا هاتوه ^۲ «وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا» هرکه سیكیش خوی لی ببویرت (پشت هه لبکات) نیتمه تومان بق نه وه نه ناردوه که له سریان چاودیریت. واته: تق هر نه وهت له سره که پتیا پابگه یه نیت، هرکه سیك شویتکه وت به خته ورو پزگاره. به نه ندازه ی نه وکه سهش که شویت ده ویت پاداشت بق ده نوسریت، هرکه سیكیش پشت تیبکات په دجه پور مال ویرانه، تق هیچ کاریک به سره وه نه بیت. وه که له فهرمووده یه دا هاتوه: (هرکه سیك گوپرایه لی خوداو پیغمبره که ی بکات (ﷺ) نه وه پاسته پئی گرتوه ته بهر، هرکه سیكیش سرپیچی خوداو پیغمبره که ی بکات (ﷺ) بیگومان نه وکه سه ته نیا زیان له خوی ده دات) ^۳.

باسی که وچن و که مزه یی دوو پوه کان

خودای مه زن ده فهرموویت: «وَقُولُوا طَاعَةٌ» له ناو نه وانه دا که سانیك هه ده لاین: نیتمه هرگیز له فهرمانی تق ده رناچن. خودای که وره لیره دا باسی دوو پوه کان ده کات که وای نیشانده دهن له فهران پیغمبر ده رناچن «فَإِذَا بَرَأُوا مِنْ غِذِكَ» به لام کاتیک له لات ده پون دوورده که ونه وه «بَيْتَ طَافَةٍ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ» به پیچه وانه ی فهرمانی تق (شهوانه پاوینده که ن). واته: نه وه ی به شه ودا ده لاین ده یشارنه وه لیت (باسی ناکه ن بؤت) خودای که وره ش ده فهرموویت: «وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ» هر خاتیک له شه ودا به دلایندادیت، خودا ده ینوسیت. واته: هرچی بلین خودا لیتی ناگاداره و نه و چاودیرانه که بهرپرسیان له نویسی کرداری بهنده کان هه مووی ده نوسن و ده زانن چی ده که ن. نه مه هه پشه یه لوه دوو پوهانه که خودا هیچ لی ناشاریتته وه ده زانیت چی له نیتوان خویاندا ده لاین و چیش له دلایندایه و نه ویش له سهری هاوړان له سره دزایه تیکردنی پیغمبر (ﷺ) له شه وداو

^۱ احمد (۲۵۲/۱) فهرمووده یه کی سهیحه.

^۲ فتح الباری (۱۳۵/۶)، مسلم (۱۴۶۶/۳).

^۳ مسلم (۵۹۴/۳).

سهرېنچي كړدنې. هرچېنده به پواله وای نيشانده دهن كه گوړپايه لنو له قسه ي دهرناچن. به مزوانه خودا سزای توندیان ددهات له سهر شو په فقتار هيان. وهك خودای گه وړه له تايه تيكي تردا ده فهرموويت: ﴿وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَيَا رَسُولَ اللَّهِ اطعْنَا﴾^١ ده لين: نيمه بهرومان به خوداو پيغه مېهر هيتاوو به رفهرمانين. خودای گه وړه ليردا ده فهرموويت: ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ توش وازيان ليبيته. واته: توش نه ي محمد (ﷺ) چاوپوشيان لتيكه و له سهرخو به له گه ليان و زرد سهرزه نشتيان مه كو نه نينه كانيان بڅ خه لكی ناشكرا مه كو ليشيان مه ترسه ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ خوت مهر به خودا بسپيره و كارسازت خوداييت به سته. واته: خودابه سه دوست و پشتيوان و يارمه تيده رييت بڅك سېك بيه ويت پشت به خودا بيه ستيت و هانا بڅ نه وييات.

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (٨٢) وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (٨٣)

نهم قورئانه هه قه وكتيبي خودايه

خودای مهن فرمان دهكات به خاوهن باوه پان كه وردبينه وه له قورئان و باش سهره نجی بدن. لایي قه دهغه كړدون پشتي تيكه ن باش سه يري مانابته وه كان و ته په وانه كانی نه كهن پيشي پاگه ياندون كه هيچ شتيكي دږ په كتری تيدانيه و بڅ كه موكوپيه، چونكه له لايه ن له كارزانی هم مېشه ستايش كراوه وه هاتووه ته خواروه. قورئان خوی هه قه و له لايه ن هه قيشه وه هاتووه. هه ربږيه خودای مهن ده فهرموويت: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾^٢ نایا نه وان له قورئان وردنابته وه و سهره نجی نادهن، يان دليان داخراوه؟ پاشان ده فهرموويت: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾^١ نه گهر قورئان هي كه سېكي تر بويايه جگه له خودا دياره مه به ستي نارېكې دږيه په كترين زرد تيدا په پيداده بوو. واته: نه گهر كاری كه سېك بويايه و دوست بکرايه وهك بت په رسته نه فامه كان و دووېوه كان ده يانوت شتي دږيه په كي زږي تيداده بوو، به لام پوون و ناشكرايه كه نهم قورئانه شتي دږيه په كي تيدانيه و بڅ گهرده له لايه ن خوداوه هاتووه. وهك خودای گه وړه باسي

^١ النور (٤٧).

^٢ محمد (٢٤).

١ ۽ ٥ وانه دهڪات كه زڙ زانان و ده فـرمو ڀٽ: ﴿وَالزَّسْحُونِ فِي الْمَلِكِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا﴾^١
 ۽ ٥ وانه دهڪات كه زڙ زانان ده لئين: ٻرومان پٽي هي ۽ ٥ وانه گشتي له په روه رڳارمانه ۽ ٥ وانه:
 ده لئين: ڇه ندين ٽايه تي پته و هن (محڪمه) كه ماني ٻڙ ٽم قورٽانه و ٽيشيدايه له ٻه ڪڍه ڇن (متشابهات)
 كه هه مو پاستن. ٻڙيه ٽم زانايانه ٽايه ته ليڪچوهه ڪان ده ڪڙپنه وه ٻڙاي ٽايه ته پته وه ڪاو (المحڪمات)
 شاهه زاده ڏهن. به لام نه وانه ٽي ده غه زو نه خوشي له دلپاندايه ٽايه ته پته وه ڪان (المحڪم) ڪڙپاره ته وه
 ٻڙاي ٽايه ته ليڪچوهه ڪان (المتشبهه) گومرپووين و سريان لي شتواوه. هه ٻڙيه خوداي گوره وه سفني
 زڙ زاناکاني کردوهه و زمي گومرپاکانيشي کردوهه. ٽيمامي نه حمده پيوپه تي کردوهه له عه مري ڪوپي
 شوعه ٻيه وه له باوڪيه وه له باپريه وه وٽي: من و براڪم له ڪومه ليڪدا دانيشتبووين به نه نڌاني و شتري
 سور (حمر النعم) كه هه ٻيٽ له لام خوشه ويسترپو. من و براڪم چووين گه پشئين به ڇهند پياويڪي به پڙ
 له هاوه له ڪاني پٽغه مبهري خودا (ﷺ) له ده رگابه ڪدا له ده رگاکاني، پٽمان ناخوشبو له په ڪتري
 جيا بکهينه وه له سوچيڪدا دانيشئين له وکاته دا باسي ٽايه تيڪي قورٽانسيان ده ڪرد، مشتومريان بوو
 له سري و ده ننگيان به رزيووه وه. به تورپيه وه پٽغه مبهري خودا (ﷺ) هاته ده روهه ٻڙيان و په ننگي
 پوي سورپو بووهه خولي ده ڪرد به سريانداو ده يفرمو: (ٽارام بن ٽي خه لکينه هه به م شتوه به
 گه له ڪاني پيش ٿيوه له ناوچوون له سر ناڪڙڪيان ده رياره ٽي پٽغه مبهريه ڪانيان و ڪتبي ڪانيان و به راورد
 په ڪتريان پي ده ڪردن. بيگومان ٽم قورٽانه نه هاتوه ته خواره وه هه نديڪي ٽوي تري به درق بڻاهه وه،
 به لکو هه نديڪي پاستي ٽوي تري ده سه لمينيت، ٽوي لئي تيگه يشتن و فيري بوون لئي ڪاري پي
 بکهن. ٽوه شي لئي تيگه يشتن بيگڙپنه وه لاي زانياره ڪهي^٢ ديسان ٽيمامي نه حمود پيوپه تي
 کردوهه له عه بدولاي ڪوپي عه مروه وٽي: پڙيڪ له ڪاني گهراماو چووم ٻڙاي پٽغه مبهري خودا (ﷺ)
 ٽيمه دانيشتبووين له وکاته دا دووڪه س ناڪڙڪيان هه بوو له ٽايه تيڪداو ده ننگيان به رزيووه وه
 پٽغه مبهري (ﷺ) فـرموي: (بيگومان گه له ڪاني پيش ٿيوه لوناوچوون به موي جياوازي و ناڪڙڪيان له
 ڪتبي خودا)^٣ ٽم فـرموده ٽي موسليم و نه سائيش پيوپه تيان کردوهه^٤.

^١ ال عمران (٧).

^٢ احمد (١٨١/٢) فـرموده ٽي ڪي حه سه نه.

^٣ احمد (١٩٢/٢) فـرموده ٽي ڪي سه حيه.

^٤ مسلم (٢٠٥٢/٤)، النسائي في الكبرى (٣٣/٥).

قہ دمغہ گردنی بلاو گردنہ وی هه وال بی لیکولینه وه

خودای مەزن دە فرموویت: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ أَلْخَوْفِ أَدْعَاؤُهُ﴾ هه رکاتیک سه بارهت به هیمنایهتی یان مه ترسی، هه والیکمان پیده گات بلای دی ده که نه وه. نه مه نیگرانی ده برپینه ده ریاره ی نه وکه سانه ی که په له ده کن له بلاو گردنہ وه ی هه وال پینش لیکولینه وه لئی و ده یگه یه نن به هه موو لایه کدا، له وانیه نه و قسه یه دوور پیت له راستیه وه. موسلیم پیوایه تی کردو وه له پیشه کی سه حیکه کیدا له نه بو هوره یرو وه له پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرمو یه تی: (به سه بق مرؤه به درؤزن دابنریت که هه رچی بیست بیگپرته وه)^۱ نه بوداودیش پیوایه تی کردو وه له (کتاب الادب) دا له سونه که کیدا^۲ وه له هه ر دوو سه حیکه دا هاتو وه له موغه یرو ی کوپی شه عبه وه: که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) قه ده غه ی کردو وه له وترا وه و تیان^۳ واته: نه وه ی زؤر قسه ی خه لکی ده گپرته وه بی نه وه ی لئی بکلرته وه و بیری لی بکاته وه بزانییت نه م قسه یه پاسته یان نا. وه له فرمو وه سه حیکه کدا هاتو وه: (که سیک قسه بگپرته وه، خوی بزانییت (بینیت) نه و قسه یه درؤیه، نه وه خوی یه کیکه له و دوو درؤزنه)^۴ وه لیره دا نیمه نه و قسه ی عومه ری کوپی خه تابه باس ده که ین که له هه ر دوو سه حیکه کدا هاتو وه کاتیک هه والی درایه که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) خیزانه کانی ته لاقدا وه، له مالی خویانه وه هاتو و چوو ناو مزگوت ببینی خه لکی نه و قسه یه ده کن، خوی پینه گیرا هه تا داوی نیزی کرد که بچپته لای پیغه مبه ر (ﷺ) لئی پرس ی وتی: ئایا خیزانه کانت ته لاقدا وه؟ فرمو ی: (نه خین)، وتی: و تم الله اکبر، فرمو وه که ی به درؤی باس کرد. له سه حیحی موسلیمدا هاتو وه و تم: ئایا ته لاقدا ون؟ فرمو ی: (نه خین) عومه ر وتی: له سه ر ده رگا کانی مزگوت را وه ستام و به به رزترین ده نک ی خوم ها وارم کرد که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) خیزانه کانی ته لاق نه دا وه. پاشان نه م ئایه ته هاته خواره وه: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ أَلْخَوْفِ أَدْعَاؤُهُ﴾ وَتَوَرَدُوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلَّهُ الَّذِينَ يَسْتَنَظُّونَهُمْ مِنْهُمْ ﴿هه رکاتیک سه بارهت به هیمنا یی یان مه ترسی، ده نگو باسیکیان پیده گات، سه ریه خو له لای هه موو که س بلای دی ده که نه وه. نه گه ره ره له لای پیغه مبه رو کار به ده سه کانی خویان باسیان بگردایه، ده یان زانی راسته قینه که ی کامه یه نه و جوړه هه والانه له

^۱ مسلم (۱۰/۱).

^۲ ابوداود (۲۳۶/۵) فرمو وه یه کی سه حیکه.

^۳ مسلم (۵)، ابوداود (۴۹۹۹۲).

^۴ مسلم (۹/۱).

کوتیه سهریان هلداده. عومر وتی: نه وه من بوم ناپاستی نه وه واله م زانی پاشان خودای گوره ده فرمویت: ﴿وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْنَا وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وه نه گره چاکه به زهیی خودا نه بویه به رامهر به ئیوه (که ماتن نه بیت) ده بویه شوینگه وهی شه پتان. علی کوپی نه بو ته له له ئینو عه باسه وه وتی: مه به ست پیی خاوهن باوه رانه.^۱

﴿فَقِيلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى اللَّهِ أَنْ يَكْفَ بِأَسِ الدِّينِ كَفْرًا وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا﴾ (۸۶) مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيمًا (۸۷) وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِحِجَّتِهِ فَحَيُّوا بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا (۸۸) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا (۸۹)

خودا فرمانده کات به پیغه مبه ره کهی (ﷺ) که خوی بهیت بۆ غه زا

خودای مه زن ده فرمویت: ﴿فَقِيلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تق له سه رته له پیی خودادا بهیت بۆ غه زا. خودای گوره فرمان ده کات به به ندوه پیغه مبه ره کهی خوی محمد (ﷺ) که خوی بهیت بۆ غه زا، مه ره که سیک خوی گرت ده واو له گه لی نه چوو بۆ غه زا وازی لیبینیت. مه ریویه خودای گوره ده فرمویت: ﴿لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ﴾ تق مه ره نه رکی (تکلیف) ی خوت له سه ره. ئینو نه بی حاته م ریوایه تی کردوه له له نه بو ئیسحاق وه وتی: پرسیارم له به پانی کوپی عازب کرد ده ریاره ی نه و پیاو هی که به یوه به یوه سه د پیاو ی دوژمن ده بیت وه، نایا شه پی کرد له وکه سانه ده ژمیردیت که خودای گوره ده فرمویت: ﴿تَلْعَلُوا بِأَنْدِكُمْ إِلَى التَّلَاحَةِ﴾^۲ خوتان توشی مه ترسی و تیاچوون مه کن به دهستی خوتان. وتی خودای مه زن فرمویه تی به پیغه مبه ره کهی (ﷺ) ﴿فَقِيلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ تق له سه رته له پیی خودادا بهیت بۆ غه زا و تق مه ره نه رکی خوت له سه ره و هانی خاوهن باوه رانیش بده. ئیمامی نه حمده ریوایه تی کردوه له سوله یمانی کوپی داوده وه له نه بو به کری کوپی عه یاشه وه له نه بو ئیسحاق وه وتی: وتم به به پاره: نه و پیاو به لاهاری بت به رستان ده دات، نایا له وکه سانه ده ژمیردیت که خوی ده خاته مه ترسی و تیاچوونه وه؟ نه خیر،

^۱ فتح الباری (۱۸۷/۹)، مسلم (۱۱۰۵/۲).

^۲ الطبری (۵۷۵/۸).

^۳ البقرة (۱۹۵).

چونکہ خودای مہ زن پیغمبر کے (ﷺ) پر وائہ کردو وہ دہ فرمویت: ﴿فَقَنْلِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ﴾ بیگومان نہو تاپہ تہی کہ خودای گہ و رہ دہ فرمویت: ﴿تُلْقُوا لَا يَأْتِيَكُمْ إِلَى اللَّهِ﴾^۱ لہ بارہی مال بہ خشینہ وہ ہاتوہ تہ خوارہ وہ۔

ہاندانی خاویں باوہ پان بؤ غہ زاکردن

خودای مہ زن دہ فرمویت: ﴿وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ ہانی خاویں باوہ پانیش بدہن، واتہ: بؤ غہ زاکردن و و رہ یان بخہ رہ بر، و ہک لہ بؤی بہ بردا پیغمبر ہی خود (ﷺ) کاتیک کہ پیزہ کانی پیک دہ کردن پی وتن: (ہہ ستن بؤ دہ ستخستنی نہو بہ ہشتہی کہ پانتابیہ کہی ٹاسمان زہویہ)^۲ فرمودہی زور ہاتوہ لہ سہر ہاندانی خاویں باوہ پان بؤ غہ زاکردن۔ لہو فرمودہی بوخاری پویاہی کردوہ لہ نہ بوہریرہ وہو وتی: پیغمبر ہی خود (ﷺ) فرمویت: (ہرکہ سیٹک پوہا بہ خودا پیغمبر کے ہی بیتیت و نویت بکات و زہکات بدات و بؤوی پہ مہ زان بگریٹ، خودای مہ زن کردوہی تہ بہ ہق بہ سہر خویہ وہ کہ بیخاتہ بہ ہشت کچ بکات لہ پی خودا یان دابنیشیت لہو خاک و ولاتہی کہ تیتدا لہ دایک بوہ)، وتیان: نہی پیغمبر ہی خود (ﷺ) مژدہ بدہین بہ خہ لکی؟ نہویش فرمووی: (لہ ناو بہ ہشتدا سہد پلہ ہہیہ ٹامادہی کردوہ بؤ ٹوکہ سانہی کہ غہ زاکردن لہ پیناوی خودا، نٹوان ہر دوو پلہ یہ کہ نہ اندازہی نٹوان زہوی ٹاسمانہ ٹہگر داواتا نکرد لہ خودا داوای فیردہوس بگن چونکہ ناوہ راستی بہ ہشتہ و ہر زترین شوینی بہ ہشتہ، لہ سہروی ٹہوہ وہ تہختی (عرشی) خودایہ و لہویہ پویارہ کانی بہ ہشت ہلدہ قولین)^۳ لہ فرمودہ کہی عوبادہ و مہ عازو نہو دہ دائیشہ وہ^۴ ہر بہم شتوہ پویاہت کراوہ۔ وہ لہ ٹہو سہعیدی خودہ ریہ وہ کہ پیغمبر ہی خود (ﷺ) فرمویت: (نہی ٹہو سہعید کہ سیٹک پازی بوو بیت کہ خودا پہرہ دگاریہ تی و نیسلام ٹاینیہ تی و مجمد (ﷺ) پاسار دہو پیغمبر ہی تہی بہ ہشتی بؤدہ بیت) واتہ: شوینی ٹوکہ سہ بہ ہشتہ۔ ٹہو سہعید سہری لہوہ سورماوہ، وتی: نہی پیغمبر ہی خود (ﷺ) لہ سہر منیش دایت (حساب بگہ) نہویش کردی۔ پاشان پیغمبر ہی خود (ﷺ) فرمویت: (شتی تریش خودا بہ ندہ کانی پی بہرزدہ کاتہ وہ لہ بہ ہشتدا سہد پلہ ہہیہ، لہ نٹوان ہر دوو پلہ دا وہک

^۱ أحمد (۲۸۱/۴) فرمودہ یہ کی سہیحہ۔

^۲ مسلم (۱۵۱۰/۳)۔

^۳ فتح الباری (۱۴/۶)۔

^۴ تحفة الاحوذی (۲۳۷/۷) فرمودہ یہ کی سہیحہ۔

^۵ ابن ماجہ (۱۴۴۸/۲) فرمودہ یہ کی سہیحہ۔

نِیَوَان ناسمان و زهویه^۱ موسلیم پیوایه تی کردوه. پاشان خودای گه وره ده فره رموویت: ﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَكْفَ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به لکو خودا له به دفری و زه بروزه نگی خودانه ناسان بتانپاریزیت. واته نهی پیغه مبرر(ﷺ) به لکو به هوی هاندانی تروه که ده یانده دیت بق غه زاکردن، تینیان تی بکه ویت و بجن به گز دوژمندو به ره نگاریان بینه وه و خوراکرین له ناوچی نیسلام و خه لکه که ی دوریان بخه نه وه. ﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنَكُّلًا﴾ خودا له وان به هیزترو تواناتره و له به لابه سه ره یتانیش له وان به ده ست و بردتره. واته: خودا ده ست لاتی هیه به سه ریاندا له دونیاو له پوژی قیامه تیشدا. وه که خودای گه وره له نایه تیکی تردا ده فره رموویت: ﴿ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآنْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لِّبَلِّغُوا بِقَضَائِهِمْ﴾ نه گه خودا بیویستایه خوی توله ی لی ده سه ندنن به لام ویستی نا قیان بکاته وه به یه کتری.

تکاگردنی چاک و تکاگردنی خراب

خودای مه زن ده فره رموویت: ﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَّكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا﴾ هه رکه سیك ببیته تکارو تاکی بق کاری چاکه بیته، خوشی به شی تیدا هیه. واته: هه رکه سیك هه ولی کاری چاک بدات و هه وه که ی سه ریگرت، نه وه خوشی به شی له و چاکه یه دا هیه ﴿وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَّكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا﴾ هه رکه سیكیش تکا بق خرابه بکات، نه ویش به شی له خرابه که دا پنده گات. واته: نه ویش تاوانبار ده بیته له سه ره و خرابه ی به هوی نه وه ده ووده دات. وه که له فره موده سه حیه که دا هاتوه. که پیغه مبرر(ﷺ) خودا(ﷻ) فره رموویت: (تکا بکن پاداشتی و ده ده گرن، خودا له سه ره زمانی پیغه مبرر که ی(ﷻ) مه یلی له هه رشتیک بیته برپاری له سه ره دات)^۲ موجهیدی کوپی جه بر وتی: نه م نایه ته له سه ره تکاگردنی خه لکی بق یه کتری هاتوه ته خواره وه. ^۳ ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِیْنًا﴾ خودا به سه ره هه موو شتیکدا توانای هیه. نیببو عه باسو عه تاو عه تیه و قه تاده و مه ترل وه پاق(مطر

^۱ مسلم (۱۰۱/۳).

^۲ محمد (۴).

^۳ فتح الباری (۳/۳۵۱).

^۴ الطبری (۵۸۱/۸).

الوراق) وتیان: ﴿ثُمَّ يَمَّا﴾ واته چاوديزه^۱ موجد وتی: شایه ته. له پړوپه تیځی تردا موجد وتویه تی: (حَبِيبًا) واته: ده پرسیته وه.^۲

فرماندان به وه لاندانه وی سه لام به چاکتر له خوی

خودای مه زن ده فرموویت: ﴿وَإِذَا حُيْتُمْ بِبَحْتٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوها إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا﴾ هرکه سیک چاک وچونیتان لی ده کات، نیوه چاکتر چاک وچونی له که لدا بکن. واته: وه کو نو وه لای بده نه وه. بیگومان خودا ده پرسیته وه و چاوديزه به سر ه موو شتیکدا. واته: کاتیک موسلمانان سلواتان لیده کات به جوانترین شیوه وه لای سلوه که ی بده نه وه، یان هیچ نه بیت وه کو خوی وه لای بده نه وه. به چاکتر وه لاندانه وه سوننته وه خوی فره. نیامی نه حمده پړوپه تی کردوه له نهو په جانی عتاریدی وه (الطاریدی) له عیمرانی کوپی حوسینه وه (حصین) که پیاو وک هات بولای پیغه مبری خودا (ﷺ) وتی: (السلام علیکم)، پیغه مبر (ﷺ) وه لای دایه وه، پاشان دانیش، پیغه مبر (ﷺ) فرمووی: (ده) (عشر) پاشان په کیکی ترمان وتی: (علیکم السلام ورحمة الله) نه ی پیغه مبری خودا (ﷺ) وه لای دایه وه پاشان دانیش. پیغه مبر (ﷺ) فرمووی: (بیست) (عشرین))، پاشان په کیکی تر هات وتی: (علیکم السلام ورحمة الله وبرکاته)، پیغه مبر (ﷺ) وه لای دایه وه دانیش، فرمووی: (سی) (ثلاثون))^۳ هر بهم شیوه په نه بوداودو تیریزی و نه سائی و به زار (البزار) پړوپه تیان کردوه له نهو سه عیدو علی و سه هلی کوپی حونه یفه وه (حنیف)^۴ تیریزی وتی: فرموده په کی حه سنی غریبه. کاتیک که موسلمان نه وه ی که نیسلام دایناوه له سلوکردندا به جپی هینا، توش له سرته وه کو نو وه لای بده یته وه. دیاره فرمانه که به جپی هیناوه. به لام له یاره ی نه هلی زیمه وه له پیشدا سلویان لی ناکریت و زیادهش وه لام نادریته وه. به لکو بهو شیوه وه لام ده دریته وه که له هردو سه حیحه که دا هاتوه له نیبنو عومره وه که پیغه مبری خودا (ﷺ) فرمووی تی: (کاتیک که جووله که سلوی لیکردن بیگومان می وایان هیه ده لیت: (السلام علیک) توش بلی: (وعلیک) (السام) واته: مردن. وه له سه حیچی موسلیما هاتوه له نه بوهوره یه وه وتی: پیغه مبری خودا (ﷺ) فرمووی تی: (له پیشدا نیوه سه لام له گاوو

^۱ الطبری (۵۸۳/۸).

^۲ الطبری (۵۸۳/۸).

^۳ أحمد (۴۲۹/۴) فرموده په کی سه حیحه.

^۴ ابوداود (۳۷۹/۵)، تحفة الاحوذی (۶۶۳/۷)، کشف الاستار (۶۱۸/۲) فرموده په کی سه حیحه.

^۵ فتح الباری (۲۹۲/۱۲)، مسلم (۱۷۰/۶).

جوله که مه کن، نه گهر له پښه دا پټیان که یشتن ناچار یان بکن بڼ ته نگرینی پښه که) وه له و
 فرموده دا که نه بوداود پړیوایه تی کردوه به سه نه دی خوی بڼ نه بوده ږیره وتی: پیغه مبه ری
 خودا (ﷺ) فرموده تی: (سویند به وکه سه ی گیانی منی به ده سته، ناچنه به هشت هتا باوه نه هینن،
 باوه پړش نا هینن، هتا په کترتان خوشنه ویت، نایا شتی کتان پڼ بلنم نه گهر بیکن په کترتان
 خوشده ویت؟ سلام له په کتری زږ بکن) ^۱ پاشان خودای گوره ده فرموویت: ﴿اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾
 جکه له خودا هیچ شتی که بڼ په رستن نابیت. خودای مه زن لیره دا ناگادار مان ده کاته وه که تا کو ته نیا په
 هیچ شتی که بڼ په رستن ناشیت هه موو ده بیت نه و په رستن و سویندش ده خوات که هه موو له پښی
 قیامه تدا کږده کاته وه وه که ده فرموویت: ﴿لِيَجْمَعَ كُمُ إِلَى يَوْمِ الْاٰلِیْمَةِ لَا رَيْبَ فِیْهِ﴾ له پښی
 قیامه تدا (که هاتنی بیگمانه) کږده کاته وه. نه م لاهه له ﴿لِيَجْمَعَ كُمُ﴾ دایه، سه لامی سوینده (سه لامی
 قه سه مه). خودای گوره که ده فرموویت: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هه والیسه و سویندیشی له گه دایه. که له
 پښی قیامه تدا له سه ره تا وه هتا پښی دوا یین که س له یه که شویندا کږده کاته وه، هه که سه و پادا شتی
 کرده وه ی خوی و ده ده گړیت. پاشان ده فرموویت: ﴿وَمَنْ اٰصَدَقُ مِنَ اللّٰهِ حٰیثًا﴾ جا قسه ی کی له
 قسه ی خودا پاستره؟ وات: هیچ که سیک نیه قسه ی له قسه ی خودا پاستر بیت له هه وال و به لنین و
 هه په شه یدا، هیچ په رستراویک نیه جکه له خودا و هه ر ویش په روه رد گاریه.

﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنٰفِقِیْنَ فِتْنَةٍ وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوْا اَتُرِیْدُوْنَ اَنْ تَهْدُوْا مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ وَمَنْ یُّضِلِلِ اللّٰهُ
 فَلَنْ یَّجِدَ لَهُ سَبِيْلًا ۝۸۸﴾ وَدُّوْا اَوْ تَكْفُرُوْنَ کَمَا كَفَرُوْا فَتَكُوْنُوْنَ سَوَآءً فَلَا تَنۡخَبِذُوْا مِنْۢهُنَّ اَوَّلَیَّةَ حَتّٰی یُهَاجِرُوْا فِی
 سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوْهُمۡ وَاَقۡتُلُوْهُمۡ حَیۡثُ وَجَدْتُمُوْهُمۡ وَلَا تَنۡخَبِذُوْا مِنْۢهُنَّ وِلَیَّآ وَلَا نَصِیْرًا ۝۸۹﴾ اِلَّا الَّذِیۡنَ
 یَصِلُوْنَ اِلَیَّ قَوْمٍ یَّتَنَكَّمُ وِبَیۡنَهُمۡ رِیۡثٌ اَوْ جَآءَهُمْ حَصِرَتۡ صُدُوْرُهُمْ اَنْ یَّقۡتُلُوْکُمْ اَوْ یُقۡتَلُوْا قَوْمُهُمْ وَلَوْ سَآءَ
 اللّٰهُ لَسَاطَمَهُمۡ عَلَیۡکُمْ فَلَقۡنَلۡکُمۡ فَاِنْ اَعۡزَلُوْکُمْ فَلَمَّ یُقۡتَلُوْکُمْ وَالْقَوَا اِلَیۡکُمۡ السَّلَامَ فَاَجَعَلَ اللّٰهُ لَکُمۡ عَلَیۡهِمۡ
 سَبِيْلًا ۝۹۰﴾ سَتَجِدُوْنَ اٰخَرِیۡنَ یُرِیْدُوْنَ اَنْ یَّامُنُوْکُمْ وَیَآمُنُوْا قَوْمُهُمْ کُلٌّ مَّارَدُّوْا اِلَی الْاَوَّلِیَّةِ اُرۡکِسُوْا فِیۡهَا فَاِنْ
 لَمۡ یَعۡزَلُوْکُمْ وَیُلۡقُوا اِلَیۡکُمُ السَّلَامَ وَیَکۡفُوْا اَیۡدِیَهُمۡ فَخُذُوْهُمۡ وَاَقۡتُلُوْهُمۡ حَیۡثُ وَجَدْتُمُوْهُمۡ وَاَوۡلَیَّکُمۡ جَعَلْنَا
 لَکُمۡ عَلَیۡهِمۡ سُلۡطٰنًا مُّبِیۡنًا ۝۹۱﴾

۱ مسلم (۱۷۰۷/۴).

۲ ابوداود (۳۷۸/۵) فرموده یه کی سه حیحه.

نيگه راني دمبرپرين دمبرياري ناکوکي هاو له کان له سر گه رانه وي نه وانه ي که نه نوحودا گه رانه وه

خودای مەزن د فەرموویت: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْأَنْفِقِينَ فِتْنَتٍ﴾ نښه چیتانه دهربارې نه و دوو پووانه خوتان کړېو ته دوو دهسته؟ خودای مەز لیره دا نا پر زایي د درده بریت له سر نه و مشت و مړې خاوه باو پران له نښان خویاندا دهربارې دوو پووه کان د یان کړېو بوو یون به دوو تاقم و هر تاقمیک پای خوی مه بوو جیوازیه که شیان له سر نه و بوو که نیمای نه حمده پړوایه تی کړېو له زهیدی کړېو سابت وه: که پښه مېرې خودا (ﷺ) دەرچوو بهر و نوحود (أحد) که سانیك که له وانه ی که له گه لیدابوون گه رانه وه هاو له کانی پښه مېر (ﷺ) دهربارې یان بوون به دوو به شوه، هندیکیان د هیانوت: ده بیت بیان کوون، هندیکی تریش ده یانوت: نابیت، نیتر نه م نایه ته هاته خواره وه: ﴿فَمَا

لَكُمْ فِي الْأَنْفِقِينَ فِتْنَتٍ﴾. پښه مېرې خودا (ﷺ) فەرمووی: (مەدینه (طیبة) یه پاکه و هکړ موشه ده مه (کړه ی ناگر) چوون خلته و ژهنگی ناسن لاده بات، مەدینه ش پیسی نه وها لاده بات) له هریو سه حجه که ده فەرمووده یه هاتوه^۱ عوون له نښو عه باسه وه وتی: نه م نایه ته له سر کولی له مکه هاتوه خواره وه که بهو یان مینابو، که چی هاوکاری بت پرسته کانیان ده کړد، دەرچوون له مکه به شوین پښو یه کانی خویاندا و تیان: نه گه ر گیشتن به هاو له کانی محمد (ﷺ) تروشی هیج به لایه ن نابین به ده ستیانه وه. کاتیک موسلمانان کان هه والیان پیگه یشت که نه وانه له مکه دەرچوون، کومه لیک له موسلمانان کان و تیان: پرېون بز نه و تر سنو کانه بیان کوون، چونکه نه وانه هاوکاری دوژمنه که تان ده که ن به رامېر به نښه. کومه لیک تر له موسلمانان کان و تیان: (سبحان الله) نایا نښه کومه لیک ده کوون نه و ی نښه دهرتان برپوه (دانتان پښاناوه) نه وانیش دهریان برپوه و تویانه؟ واته: نه وانیش وه نښه برپو یان میناوه، نایا هر له بهر نه وه د هیان کوون و مالیان تالان ده که ن که کړچیان نه کړېو و مالی خویان به جینه هیشتوه؟ بویه بوون به دوو تاقم، پښه مېر (ﷺ) له ویدا پرگری له هیج لایه کیان نه کړد به هیج شیوه یه ک، خودای مەزن نه م نایه ته ی نارد خواره وه: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْأَنْفِقِينَ فِتْنَتٍ﴾^۲ نښو نه بی حاته م پړوایه تی کړېو و. پاشان خودای گوره د فەرموویت: ﴿وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾ له بهر کاریک کړېو یانه خودا ژړو ژړو یی کړونه ته وه و (به خودانه ناسی داناون). واته: که رانډیه وه و تروشی مه له ی کړېوون به ووی کړده وه کانیانه وه. نښو عه باس وتی: ﴿أَرْكَسَهُمْ﴾ واته:

^۱ أحمد (۱۸۴/۴) فەرمووده یه کی سه حجه.

^۲ فتح الباری (۱۱۵/۴)، مسلم (۱۰۰۷/۲).

^۳ الطبری (۱/۹).

تووشی کردون. ^۱ ﴿يٰۤاَيُّهَا كَسْبُوۡا﴾ به هوی سه ریچی و گوئیایه لی نه کردنی پیغه مبهرو (ﷺ) شوین که وتنی پوپوچه وه. ﴿اَتُرِيۡدُوۡنَ اَنْ تَهۡدُوۡا مَنۡ اَضَلَّ اللّٰهُ وَمَنۡ يُّضِلِلِ اللّٰهُ فَلَنۡ يَجِدَ لَهُ سَبِيۡلًا﴾ نایا نئوه ده تانه ویت که سیک خدا پئگی لی ون بکات، بیخه نه وه سهر پاسته پی؟ هه رکه سیک خدا پئگی لی ون بکات تو ناتوانیت پئگیه کی بۆ پهیدا بکهیت. واته: هیچ پئگیه کی بۆنیه خوی لئوه ده رباز بکات تاکو خوی بگه یه نیتته سهر پاسته پی. پاشان خودای مه زن ده فره موویت: ﴿وَدُّوۡا لَوۡ تَكْفُرُوۡنَ کَمَا كَفَرُوۡا فَتَكُوۡنُوۡنَ سَوَآءً﴾ نه م دوپوهانه (ههروه که خویان خودانه ناسن) ده یانه ویت نئوه ش له ناینتان وه رگنن، نه وسا وه کویه کتان لی بیت. واته: نه وانه ی ده یانه ویت نئوه ش گو مپاین هه تا وه کو نه وانتان لی بیت. نه وه ش له به رنه وه یه که زور دوژمنتان و زور رقیان لیتانه. هه ریویه خودای گه وره ده فره موویت: ﴿فَلَا تَنۡجِذُوۡا مِنْهُمۡ اُولَیَّآءَ حَتّٰی یُہَاجِرُوۡا فِی سَبِيۡلِ اللّٰهِ اِنَّ تَوَلَّوۡا فَاُخۡذُوۡهُمۡ وَاَقۡتُلُوۡهُمۡ حَیۡثُ وَجَدْتُمُوۡهُمۡ وَلَا تَنۡخِذُوۡا مِنْهُمۡ وِلَیًۡا وَلَا نَصِيۡرًا﴾ جا تاکو نه وان کچ نه کن و له گه لتان نه یه بۆ غه ز، نئوه دقستایه تیان مه کن. نه گه نه م کاره شیان نه کردن، نئوه له هه ر کوئی تووشیان بوون پئیان مه دن هه لبینو بیان کوئن، له گه ل هیچ که سیک له وانه دقستایه تیان هه رنه بیت و یاروپا وه له نئوانیادا هه لمه بژین. عه وفی له ئیبنو عه باسه وه وتی: ﴿اِنَّ تَوَلَّوۡا﴾ واته: نه گه ر کچیان نه کرد. ^۲ سوددی وتی: نه گه ر بی دینی خویان ناشکر کرد.

نه وه ی شه ده کات و نه وه ی شه رنکات

پاشان خودای گه وره کۆمه لئکی له وانه جیا کردوه ته وه ده فره موویت: ﴿اِلَّا الَّذِیۡنَ یَصِلُوۡنَ اِلٰی قَوْمِ یَبۡنَکُمۡ وَبَیۡنَهُمۡ مِّیۡثُقٌ﴾ مه گین نه وانه ی په یمانیان له گه ل که سانی کدا هه یه، که نه وانیش بوونه ته هاوپه یمانی نئوه. واته: مه گین نه وانه ی که خویان داوه ته پال کۆمه لئک و یان لایه نگریمان که له نئوان نئوه و نه واند پئیکه وتن هه یه. یان په یمانیک هه یه، چیتان له گه ل نه وانه دا کرد هه رواش له گه ل نه ماندا بکن نه مه قسه ی سوددی و ئیبنو زهیدو ئیبنو جه ریره. ^۳ وه له سه حیجی بوخاریدا هاتوه له به سه رهاتی پئیکه وتنه کی حوده بیه دا: به وشیره یه بوو هه رکه سیک پئی خۆشه بچیته ناو پئیکه وتنه کی قوبه ویش و په یمانی نه وان با به واه هه رکه سیکیش پئی خۆشه بچیته ناو پئیکه وتنه کی محمد (ﷺ)

^۱ الطبری (۱۵/۹).

^۲ الطبری (۱۷/۹).

^۳ الطبری (۱۹/۹).

هاوه له کانی و په یمانی نه وان با بږوات. ږیوایه کراوه له ښینو عه باسه وه که وتویه تی: نه م نایه ته که
 خودای گه وړه ده فهرموویت: ﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾^۱ هه رکاتیک
 مانگه حه رانه کان ږپانه وه نه و بت په رستانه ته له هه رکوییه که به ده دست که وت له کوشتنیان ده دست
 مه پاریزه. نه م ږنکه و تنو په یمانه ی هه لوه شاندوده ته وه (نه سخ کردوده ته وه) خودای گه وړه
 ده فهرموویت: ﴿أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يَفْقِنُوا قَوْمَهُمْ﴾ یان نه وانه ی له ناچاری
 هاتوونه ته به ر دالده ی ښو وه له و ناو ده دوو دل ماون که به گز ښو ده باچن یان تووشی خزم کوشتن ږبن.
 نه مانه کومه لیکي تن که ناییت شهریان له گه لدا بکریت. چونکه دلایان زدر تنگه پتینان خوش نیه باچن
 به گزتاندا، به لاشیانه وه ناسان نیه له گه ل ښو ده که س وکاری خویان بکوژن. نه له گه ل ښو ون نه
 له گه ل نه وان ﴿سَاءَ اللَّهُ لَسَاطِمُهُمْ عَلَيْهِمْ فَلْيَقْتُلُوا﴾^۲ نه گه ر خودا مه یلی لیبوویه، نه وه نده ده دست لاتی
 ږبی ده دان که به گزتاندا باچن و سه ریش بکه ون. واته: له سوزو به زه یی خوداوه یه که لایداون لیتان
 ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا عَنْكُمْ فَلْيَقْتُلُوا وَإِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ فَجَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ عَدُوِّكُمْ سَبِيلًا﴾^۳ نه گه ر خویان له ښو وه
 دوورخسته وه به گزتاندا نه هاتوون، ده یانه ویت شهریان له ناو دا نه میتیت. خودا ږنکه ی پینه داون که
 ښو وه ده ستیان ږی ږرن. واته: له به رنه وه نه وانه وایرده که نه وه نایانه ویت که شه ږ له دښی ښو وه
 خزمه کانیشیان بکه ون ښو وه ش بقتان نیه بیانکوژن، وه که نه و کومه له ی له نه وه ی به نی هاشم له ږوژی
 به دردا له گه ل بت په رسته کان ده رچوون، ناماده ی شه ږکه بوون به ناچاری هاتبوون وه که عه بباس و
 چه ند که سیکی تر، هه ږوییه پیغه مبه ر (ﷺ) ږنکه ی نه دا له وکاته دا عه بباس بکوژن و فهرمانی ده دست
 به سه رکرنیدا، پاشان خودای گه وړه ده فهرموویت: ﴿سَتَجِدُونَ الْعَرَبَ رُحُودًا﴾^۴ یان یاموگم و یاموئا
 قَوْمَهُمْ^۵ له گه ل گرویه کی تریشدا ښو وه ږوییه ږووده بڼه وه، ده یانه ویت هم له ښو وه خزمو
 که س وکاریان ږی ترسبن. نه مانه له ږواله ندا وه که نه و کومه له ی پتیشه وه وان. به لام نیه تی نه مانه وه که
 نه وان نیه و جیاوازه. چونکه نه مانه کومه لیکي دوو ږوون، به ږواله ت نسلا مه تی خویان نیشاندوه ږی
 پیغه مبه ر (ﷺ) هاوه له کانی، ږنه وه ی ترسیان له خویان و مال و مندال و سامانیان نه بیت و بیپارین. له
 ژیریشه وه هاوکاری خودانه ناسه کان ده که ون نه و شتانه ی بت په رسته کان ده یه رستن نه وانیش
 ده یه رستن له گه لیان. ږنه وه ی ترسیان له ونیش نه میتیت، به لام له دلداو له ژیره وه هر له گه لیان.
 وه که خودای گه وړه ده فهرموویت: ﴿وَإِذَا حَلَّوْا إِلَى شَاطِئِنِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ﴾^۶ هرکاتیک چوونه لای

۱ التوبة (۵).

۲ البقرة (۱۶).

شہیدانہ کانی خویان دہ لیتن: نیتہ لہ گہل نیتوہین. خودای گہورہ لیرہدا دہ فرموویت: ﴿كُلَّ مَا رُدُّوْا اِلٰی اٰلِیْنٰہِ اَرْکُؤْا فِیْہَا﴾ ہرکاتیک بانگکران بی سئو دوو کردن دہ چنہوہ ناو خزمہ کانیان بؤ بت پهرستی. سوددی وتی: مہ بہست لہ ﴿اَلْقِنُوْہُ﴾ لیرہدا شیرکہ^۱ واتہ: دہ چنہوہ ناو بت پهرستہ کان و دہست دہ کہ نہوہ بہ بت پهرستی. نینو جہریر پیوایہ تی کردوہ لہ موجدہوہ کہ نہم نایہ تہ لہ سہر کومہ لیک لہ خہلکی مہ کہکہ ہاتوہ تہ خواروہ کہ ہاتن بؤلای پیغہ مہبر (ﷺ) بہ پیوپامایی موسلمان دہ بنو پاشان دہ گہ پینہوہ بؤناو قورہ بیشہ کان دہست دہ کہ نہوہ بہ بت پهرستی. بؤنہوی لہ لای موسلمانہ کان و لہ لای قورہ بیشہ کانیش بی ترسبن. خودای گہورہ فرمانیدا کہ بیانکونن نہ گہر وازیان لہ وکارہ یان نہ ہینا و خویان چاک نہ کردو پہ شیمان نہ بوونہوہ.^۲ بؤیہ خودای مہ زن دہ فرموویت: ﴿فَاِنْ لَّمْ یَعْزَلُوْکُمْ وَّیَلْقَوْا اِلَیْکُمُ السَّلَامُ﴾ جا نہ گہر نہ وانہ لیتان نہ تہ کتہوہو کہ ناگیرنہ بن دہست لہ بہ دہ پری مہ لہ نہ گرنو بہ رامہ برتان ناشتی پانہ گہ یہن ﴿وَيَکْفُوْا اَیْدِیْہُمْ فَحُدُوْہُمْ وَاَقْلُوْہُمْ حَیْثُ یَقْفُوْہُمْ وَاُولٰٓئِکُمْ جَمَلًا لَّکُمْ عَلَیْہِم سُلٰطَنًا مُّبِیْنًا﴾ لہ ہر کوئیہ کہ بہ گبرتان ہینان بیانکونن و مہیلن لہ دہستان بابکن، نہوا نیتہ لہ سہر نہوان دہستہ لاتی تہ واومان داوہ بہ نیتوہ.

﴿وَمَا کَانَ لِلْمُؤْمِنِ اَنْ یَّقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَا وَّمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا فَتَحْرِیْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِیۡۃٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلَیْ اٰہْلِہٖ اِلَّا اَنْ یَّصَدَّقُوْا فَاِنْ کَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّکُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِیْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَاِنْ کَانَ مِنْ قَوْمٍ بَیْنِکُمْ وَبَیْنَہُمْ فِدِیۡۃٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلَیْ اٰہْلِہٖ وَتَحْرِیْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَّمْ یَجِدْ فِصْیَامَ شَہْرَیْنِ مُتَتَابِعَیْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللّٰہِ وَکَانَ اللّٰہُ عَلِیْمًا حَکِیْمًا ﴿۱۲﴾ وَمَنْ یَّقْتُلْ مُّؤْمِنًا مُّتَعَدًّا فَجَزَاؤُہٗ جَہَنَّمُ خَالِدًا فِیْہَا وَغَضِبَ اللّٰہُ عَلَیْہِ وَلَعَنَہٗ وَاَعَدَّ لَہٗ عَذَابًا عَظِیْمًا ﴿۱۳﴾﴾

برپاری کوشتنی خامن باومر بہ ہلہ

خودای مہ زن دہ فرموویت: ﴿وَمَا کَانَ لِلْمُؤْمِنِ اَنْ یَّقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَا﴾ ہیج باوہ پداریک بؤی نیہ باوہ پداریک تی بکوزیت، مہ گین بہ ہلہ. بہ ہمر شتوہیکہ بیت. وہک لہ ہر دوو سہ حیجہ کہدا ہاتوہ لہ نینو مہ سعودہوہو کہ پیغہ مہبری خودا (ﷺ) فرموویہ تی: (حلال نیہ خوینی ہیج

^۱ الطبری (۲۸/۹).

^۲ الطبری (۲۷/۹).

کسيکي موسلمان که شايه تي بدات به ودي که هيچ که سيک شايه ني پرستن نيه جگ له خوداو منيش پيغه مبهري خودام مه گر به يه کيک له م سيانه: پياوي ژنهور رڼي ميترکړدو که زينا بکن، وه گيان به گيان (که سيک که سيک به ناهه قی بکوږيتو له تولهيدا ده کوږيټه وه)، وه که سيک پاشگه زبنيټه وه له نايي خوږي و له کومه لي موسلمانان جيا بيټه وه^۱ نه گر يه کيک له م سيانه پرويدا هيچ که سيک له موسلمانان بڼي نيه بيان کوږيت، ته نيا پيشه و او جيگره که ي بڼيان هيه بيان کوږن. ﴿لَا حَطَا﴾ مه گين به هله. زانايان وتويانه نه مه نيسستسناي مونقه تيغه (استثنا منقطع)، پای جياواز هيه له سر هاتنه خواره ودي نه م نايه ته. موجه و که ساني تريش وتويانه: له سر عه پياشي کوږي په بيغه که برای نه بوجه هله له دايکيه وه، که نه سماني کچي موخه په (اسماء بنت مخرب) نه و بوو پياوښکي گوشت که خوږي و براکي سزيان دابو له سر نه ودي که موسلمان بوو، که ناوي حاريسي کوږي په زيدي کوږي عامري بوو. عه پياش نه ودي له دلدا بڼه لگرتبوو. نه و پياوه موسلمان بوو کږچيشي کرد، به لام عه پياش ناگاداري نه و بوو، له پوڅي فته تي مه که دا چاوي پيکه وت، وايواني که هر موشريکه په لاماريدو گوشتي، خوداي گوره نه م نايه تي نارده خواره وه^۲ عه بد په حماني کوږي زه يدي کوږي نه سلم وتي: نه م نايه ته له سر نه بو درداء هاتووه خواره وه که پياوښکي گوشت شايه توماني ميناو، کاتيک که شمشيره که ي لي^۳ به زکرده وه، په لاماري دابو شايه توماني ميناو، نه و يان باسکرد بڼ پيغه مبهري (ﷺ) نه بو درداء وتي: بڼ خو پاريزي وتي: پيغه مبهري (ﷺ) فرموي: (دهي تر ناو دلي نه وت لت کردبوو)^۴ نه م به سره اته له فرموده يه کي (الصحيح لغيري) نه بو درداء هاتووه. خوداي گوره ده فرموي: ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمَنَةٍ وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ﴾ هر که سيک باوه پرداره و باوه پرداريک له ده ستي به هله کوږاوه، ده بيت له بري نه و گوشتنه کږيله يه کي خاوه ن باوه پردار بکات و نرخی خوږنه که شي بدات به که س وکره که ي. نه م دووانه پيويسته له گوشتني هله دا. يه که م: که فاره تداني نه و تاوانه گوره يه با به هله ش بيت. هر که که شي نازاد کردني کږيله يه کي خاوه ن باوه په، کږيله ي بڼ باوه جني ناگريټه وه. نيمامي نه حمه د پوياتي کردوه له پياوښکي نه نساريوه که که نيزه يه کي په ش پيستي ميناوه بڼاي پيغه مبهري (ﷺ) وتي: نه ي پيغه مبهري خودا من له سر مه کږيله يه کي خاوه ن باوه پردار بکات، نه گر تر نه مه به باوه پردار ده زانيت نه و نازاد کرد، پيغه مبهري (ﷺ) به که نيزه که ي فرمو: (تاي شايه تي ده دي که هيچ په ستر او يک نيه

^۱ فتح الباري (۲۰۹/۱۲)، مسلم (۱۲۰۲/۲).

^۲ الطبري (۳۲/۹).

^۳ الطبري (۳۴/۹).

جگه له خودا؟) وتی: بهائی، فرموی: (تایا شایه تی ددهی که من پیغمبرای خودام (ﷺ)؟) وتی: بهائی، فرموی: (تایا پروات به زیندوو پونه وه هیه دوی مردن؟) وتی: بهائی، فرموی: (تازادی بکه) ^۱ ثم فرموده سنده کانی راستن. ﴿وَدِيَّةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلَيْكَ اَهْلِيْهِ﴾ نرخی خوینده کش بدات. ثمه نرکی دووه مه، که له نتوان پیا کوژده که و که س و کاری کوژده که دایه له باتی نه و که سهی که له ده ستیان چوه. ثم نرخی خوینداییهش مهرجه له پینچ جوری و شتردا بیت. وه ک نیامی نه جمه نو خاوهن فرموده کانی تر پیاویه تیان کردوه له نینو مسعوده وه وتی: پیغمبرای خودا (ﷺ)

بریاریدا له نرخی خوینی کوشتنی هه له دا به بیست (بنت مضاض) وه بیت (بنی مضاض) ی نیره. وه بیست (جذعة) وه بیست (حقه) ^۲ ثم وتهیه هی نه سانی ^۳ ثم نرخی خویندهش له سر که س و کاری پیا کوژده یه، نه که له مالی پیا کوژده که خوی. وه که له هردو سه حیحه که دا هاتوه نه بوهره یه وتی: دوو زن شهریان کرد له هوزی هوزیل، یه کیکیان به ردیکی دا بهوی تریان ژنه که و نه و کورپه له یه ی که له سکیدا و کوشتی، کتسه که یان هینایه لای پیغمبرای خودا (ﷺ) بریاریدا بۆ خوینی کورپه له که بهنده یه که یان که نیزه یه که بدات، وه بریاریشیدا که نرخی خوینی ژنه که له سر که س و کاری نه و ژنه یه که ژنه که ی تری کوشتوه. ^۴ ثمه نه وه ده گه یه نیت که کوشتنیک له شیوه نه نقه ست بیت (شبه العمد) بریاری (هوکی) هر بریاری کوشتنی هه لی هیه له نرخی خوینده کهیدا، به لام نرخی ثم شیوه نه نقه سته (شبه العمد) له سی جوری و شتردا ده بیت. وه که چۆن له کوشتنی نه نقه سته (العمد) سی جوری و شترده. وه له سه حیچی موسلیما هاتوه له عه بدولای کوری عومره وه وتی: پیغمبرای خودا (ﷺ) خالیدی کوری وه لیدی نارد بۆلای به نی جهزیمه (بنی جذیمه) بانگی کردن بۆ نیسلام، به لام نه وان نه یانده زانی بلین: موسلمان بووین، هر ده یانوت: (صبأنا صبأنا)، خالیدیش دهستی کرد به کوشتنیانه و هه واله گه یشته پیغمبرای خودا (ﷺ) هردو دهستی به زرگرده وه و فرموی: (نه ی خودایه بیتاوانی خزم دهرده بپم بۆ تق له وهی که خالید کردو یه تی) عه لی ناردو نرخی خوینده که یانی داو هر مالیکیشیان فه و تابو بۆی بژاردن هتا نه و دهری که سه گیش ناوی تیدا خواردو بو وه ^۵ ثم فرموده یه نه وهی لی وهرده گیریت که نیامو جیگره که ی که له گه نجینه ی ده ولت (بیت المال) ده دریت. خودای مه زن ده فرمویت: ﴿لَا اَنْ يَصَدَّقُوا﴾ مه گین پیاوه نی بکه نو پنی به خشن،

^۱ احمد (۴۵۱/۳) فرموده یه کی سه حیحه.

^۲ النسائی (۴۷۹۹)، احمد (۳۸۴/۱)، أبوداود (۴۵۴۵)، الترمذی (۱۳۸۶)، ابن ماجه (۲۶۳۱) فرموده یه کی مه و قوفه.

^۳ فتح الباری (۲۶۳/۱۲)، مسلم (۱۳۰۹/۳).

^۴ فتح الباری (۶۵۳/۷).

نه گينا ده بيت نرخی خوييتك بدات به كه سوكاره كي ﴿فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ نه گهر كوژد او كه باوه پدارو سر به هوزی دوزمنانه، نه وهی به ده سنی
كوژد او له سهریه تی كزیله یه کی باوه پدار نازاد بکات (نرخی خويینی نیه). ﴿وَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدْيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ. وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ نه گهر كوژد او كه له
هوزه خودانه ناسنو له گه ل نثوه په یمانیان هه یه، ده بیت نرخی خويینه کی بدریت و بنده یه کی
باوه پداریش نازاد بکات. ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ قَوْصِيَّامَ شَهْرَيْنِ مُتَكَتِّمَيْنِ﴾ نه وهی نه وکاره ی
له ده ست قه و ماوه ناتوانیت بنده نازاد بکات له سهریه تی دوو مانگی په بقی له سهریه به پښو بیت.
نه گره به بی به هانه ی نه خویشی و خويینی سوپی مانگانه و خويینی پاش مندالبون پښو هه کی شکانه
ده بیت دیسان ده ست پیبکاته وه دوو مانگی تر برده وام به پښو بیت. ﴿تَوْبَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ هه تا خودا په شیعانی لی قبول بکات، خودا زانی له کارزانه. نه مه ته و به ی
نه و که سه یه که به هه له که سیک ده کوژت و کزیله ی نه بوو بیدات ده بیت دوو مانگ له سهریه به پښو بیت
بی بچان.

هه رشه له سهر کوشتنی نه نقه ست

دوای نه وهی خودای مه زن بپاری کوشتنی هه لی پوونکرده وه دپته سر پوونکرده وه بپاری
کوشتنی نه نقه ست و ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا
وَعُذِيبُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَلَعْنُهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ هه رکه سیک به نه نقه ست خاوهن باوه پښ
بکوژت، له بپی نه وه هه تاهه تابه له ناو جهه مننه مډایه و خودا غزه بی لیگرتووه و به رنه فرینی خستووه و
نازاریکی دثواری بډاناره. نه مه به لاین و هه په شه یه کی زږد تونده له لاین خوداوه بوئ و که سانه ی که
نه م تاوانه که وره یه ده که نو خه لکی به نه نقه ست ده کوژن له نایه تی تردا خودا نه م تاوانه ی له گه ل
هاوه لدانان بو خودا باسکر دوه، وه که له سوره تی (الفرقان) دا ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ
إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ نه و که سانه ی له گه ل خودا، هیه شتیکی تر
ناپه رستن و که سیکش ناکوژن که خودا پشتنی خويینی قه دغه کردوه، مه گین به هق. وه له نایه تیکی
تردا ده فهرمویت: ﴿قُلْ تَكَلَّوْا أُنْثَىٰ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُفْرِكُوا بِيَدِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ ۖ بَلَىٰ: ورنه نه وشتانه ی پیره و ردگار تان لئی قهغه کردون من بۆتان بخوینمه وه که هیچ شتیگ به شریکی خودا مه زانن، له گال دایک و پیاوکی خۆتان چاکه بکنو له ترسی له برسامردن فره زهندی خۆتان مه کوژن. نایهت و فره مووده له باره ی قهغه کردنی کوشتنه وه زۆره، له فره موودانه ی که له هردوو سه حیه که دا هاتوو له ئیبنو مه سعوده وه وتی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فره موویه تی: (یه که م شتیگ له پۆئی قیامه تا دابوهری له سه ر ده کریت له نیوان خه لکدا خویننه کانه) ۲ وه له فره مووده یه کی تر دا که نه بو داود ریوایه تی کردوو له عوباده ی کوبی سامیته وه که وتی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فره موویه تی: (به رده وام خاوه ن باوه پ گهر دنی به رزه و چاکه هتا تووشی خوینی حه رام نه بیته، کاتیگ تووشی خوینی حه رام بوو هیچ خیر و بیرزکی بۆیه) ۳ وه له فره مووده یه کی تر دا پیغه مبهری خودا (ﷺ) فره موویه تی: (له ناچوونی دنیا له لای خودا ناسنتره له کوشتنی پیاوکی موسلمان) ۴.

نایا پیاوکی به نه نقهست که سیک بکوژیت ته وه ی لئ قبول ده کریت؟

ئیبنو عهباس پیاوایه که کوشتنی به نه نقهست ته وه کردنی بۆیه. بوخاریش ریوایه تی کردوو له ئیبنو جهریزه وه وتی: نه ملی کوفه ناکوکیان هه بوو له سه ر کوشتنی به نه نقهست چون بۆلای ئیبنو عهباس پرسیاریان لیکرد له و باره یه وه وتی نه م نایه ته: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَعَزَّاءُ مِنْ جَهَنَّمَ﴾ ۱ دوا یین نایه ته هاتوو ته خواره وه، هیچ شتیگ نه سخی نا کاته وه. ۲ موسلیم و نه سائیش هه روا ریوایه تیان کردوو ۳ به لام نه وه ی که کزی زانایانی پیشینه و پاشینه ی له سه ر نه وه یه که نه و پیاکوژه بۆی هه یه له نیوان خۆی و خودای خۆی ته وه بکات و نه گه ر ته وه ی کردوو به چاکی گه پایه وه بۆلای خوداو، بووه پیاوکی له خودا ترسو و ملکه چ و خه ریکی کاری چاکه کردن بوو، خودا خراپه کانی بۆده گهریت به چاکه و خودا له باتی نه وه پادا شتی کوژاوه که ده داته وه و پازی ده کات و داواکه ی بۆجیبه جی ده کات. خودای گه رده ده فره موویت: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ هتا ده گاته ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ ۴ نه مه خه به ره و نه سخ کردنه وه ی دروست نیه و ناشکریت

۱ الانعام (۱۵۱).

۲ فتح الباری (۴۰۲/۱)، مسلم (۱۳۰۴/۳).

۳ جامع المسانید والسنن (۱۴۳/۷) فره مووده یه کی مه رفوعه.

۴ تحفة الاحوذی (۶۵۲/۴) فره مووده یه کی مه رفوعه.

۵ فتح الباری (۱۰۶/۸).

۶ مسلم (۲۳۱۸/۴)، النسائی فی الکبری (۲۲۶/۶).

بِقِت پهرست به کاریهنتریت. به کاریهنانشی بَقِ خاوهن باوه پان ناکوک له گَل زاهیرداو به کاریهنانشی
 پیوستی به بهلگه هیه. پاشان خودای گه وره ده فرموویت: ﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ
 لَا تَنْظُرُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ﴾^۱ بَلٰی: ئه ی بهنده کانی من، ئه ی ئه وانه ی که به لادن له ئه ندازه، نامه قیتان له
 خوتان کردوه، نابیت ئیوه له به زه یی خودا بَقِ هیوان. ئه م ئایه ته گشتگیره بَقِ هه موو گوناھیک له
 خودانه ناسی و بت پهرستی و گومان و دوووی و کوشتن لادانان و هه رشتیکی تر. هه رکه سیک ته ویه ی
 کرد له هه ریه کیک له مانه خودا ته ویه ک ی لَقِ قبول ده کاتوه ک خودای گه وره له ئایه تبکی تردا
 ده فرموویت: ﴿اِنَّ اللّٰهَ لَا یَغْفِرُ اَنْ یُّشْرَكَ بِهٖ وَیَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ یَّشَآءُ﴾^۲ خودا هوانه خوشنابیت
 که شه ریکی بَقِ داده نین، جگه له وه له هه رکه سیک خوی مه یلی لَقِ بیت خوشده بیت. ئه م ئایه ته هه موو
 گوناھیک ده گریتوه جگه له هاویه شی دانان بَقِ خودا. که له سه ره تای ئه م ئایه ته وه له دواشیه وه له م
 سو ره ته دا باسکراوه، بَقِ ئه وه ی بَقِ ئومیدی پوه نه کاته بهنده کان و هه میشه به هیوا ی به زه یی خودا بیت
 والله اعلم. هه ردو سه حیه که دا هوالی ئه و جوله که یه هاتوه که سه د که سی کوشت پاشان
 پرسپاری له زانایه ک کردو پتی وت: ئایا بَقِ هیه ته ویه بکه م؟ ئه ویش پتی وت: ک ی ده بیت ره نگر له
 نیوات ترو ته ویه کردندا؟ پاشان پینمای ی کرد بَقِ ولاتیک که بچیت خودا ناسی تیدا بکات، کلچی کرد بَقِ
 ئه و ولاتو له رینگه دا مردو فریشته ی به زه یی (الرحمة) گیانی کیشا^۳ وه که چه ندجار باسما ن کردوه.
 ئه گه ر ئه مه له نه وه ی ئیسرا ئیل بووه، خق له م ئومه ته دا ده بیت باشترو چاکتر ته ویه قبول ببیت،
 چونکه خودای مه زن ئه و کۆت و گرینه ی له سه ر ئه وان بووه له سه ر ئیمه ی لابر دووه و پیغه مبه ریکی به م
 ئاینه فراوان و لَقِ بوورده وه بَقِ نار دوین. به لام ئه و ئایه ته پیرۆزه ی که خودای مه زن ده فرموویت:
 ﴿وَمَنْ یَفْعَلْ مُّوْمِنًا مَّتَّعِدًا﴾^۴ هه رکه سیک خاوهن باوه ریک به ئه نقه ست بکۆزیت. ئه بو هوره یره و
 کۆمه لیک زانایانی پیشیننه (السلف) وتویانه: ئه و تۆله که یه تی ئه گه ر تۆله که ی لَقِ بسینیت، هه موو
 هه ره شه یه کیش له سه ر گونا هه ر به وشیه ویه یه. به لام له سه ر قسه ی ئیبنو عه بباس و ئه وانه ی
 هاوپایه تی ئه و که سه ته ویه ی بۆنیه، یان له سه ر قسه ی کزی زانایان له کاتیکدا که کرده وه ی چاکی
 نه بووه پتی پزگاری ببیت، ئه وه هه تا هه تای ی له ناو ناگر نامینیتته وه، به لکو مه به ست به هه تا هه تای ی
 مانه وه ی زۆره، فرمووده ی زۆر پیاو یه ت کراوه له پیغه مبه ری خودا (ﷺ) له وانه ئه م فرمووده یه

^۱ الزمر (۵۳).

^۲ النساء (۱۱۶).

^۳ فتح الباری (۶/۵۹۱)، مسلم (۴/۲۱۱۸).

کہ: (فرمودہ تھی کہ لہناو ناگر دیتہ درہوہ ہرکہ سیک بہ نہ نذازی کہ مترینی گہ ریلہ بہ ک باوہ پ لہ دلیدایت) ۱.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَن ءَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ لَسَتْ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا فَوَدَّ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِن قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّكَ اللَّهُ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾﴾

ناشتی یہ کیکہ لہ نیشانہ کان نیسلام

نیمامی نہ حمہد پیوایہ تی کردوہ لہ عیکرہ موہ لہ نیبنو عہ بیاسوہ وتی: پیاوٹک لہ بنی سولیم تپہری بہ لای کرمہ لٹک لہ ہاوہ لہ کانی پیغہ مہر دا (ﷺ) مہر ملائی خوی دہ لہ وہ پاند، سلای لیکردن و تیان: بویہ سلای لیکردین ہتا خویمان لی بیاریزیت، پہ لاماریاندو کوشتیان پاشان مہر کانیان فینا بولای پیغہ مہر دا (ﷺ) نہم نایہ تہ ہاتہ خواروہ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ۲ ہتا کوتابی نایہ تہ کہ۔ تیرمیزش لہ تہ فسرہ کہیدا باسی کردوہ و پاشان وتی: نہم فرمودہ یہ حسہ نہ۔ وہ ہر لہ م بہ شہ دا (الباب) لہ نوسامی کوہی زہیدشہوہ پیوایہ تراوہ ۳ حاکمیش پیوایہ تی کردوہ پاشان وتی: سہ نہ دہ کی چاکہ۔ بہ لام بوخری و موسلیم نہ یان میناوہ ۴ بوخاری پیوایہ تی کردوہ لہ نیبنو عہ بیاسوہ لہم نایہ تہ دا ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَن ءَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ لَسَتْ مُؤْمِنًا﴾ وتی: نیبنو عہ بیاس وتی: پیاوٹک بہ لای مہر کانہوہ بوہ، موسلمانہ کان پتی گہ یشتوون ٹویش وتوہ تی: (السلام علیکم)، کوشتوویانو مہر کانیشیان بردوہ۔ خودای مہزن نہم نایہ تہ لی لہ سہر ٹوہ ناردوہ تہ خواروہ ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَن ءَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ لَسَتْ مُؤْمِنًا﴾۔ نیبنو عہ باس وتی: (عرض الدنيا) واتہ: ٹوہ تالانیہ۔ نیبنو عہ بیاس بہ (السلام) ی خویندوہ تہوہ۔ ۵ نیمامی نہ حمہد پیوایہ تی کردوہ لہ قہ عقاعی (القعقاع) کوہی عہدولای کوہی ٹہبی حہدرہ دہوہ (حدرہ) لہ باوکیوہ و (عہدولای کوہی ٹہبی حہدرہ دہوہ) وتی: پیغہ مہری خودا (ﷺ) ناردمی بڑا ضم) منیش لہ گہل کرمہ لٹک موسلماندا دہرچووم کہ ٹہبو قہ تادہ و حاریسی کوہی پہ بیعی و موہ لیمی کوہی

۱ البخاری (۷۵۰۹/۴۴)، الترمذی (۲۵۹۸)۔

۲ احمد (۲۷۲/۱) فرمودہ یہ کی حسہ نہ۔

۳ تحفۃ الاحوذی (۳۸۶/۸) فرمودہ یہ کی حسہ نہ۔

۴ الحاکم (۲۳۵/۲) فرمودہ یہ کی حسہ نہ۔

۵ فتح الباری (۱۰۷/۸)۔

جہ سامہی (محلم بن جثامہ) کوہی قہیسی تیدابوو، پڑیشتین ہتا چوینہ (بطن اضم) عامیری کوہی (الاضبت الاشجی) بہ لاماندا تپہ پی بہ سر و شتریکی نیرینہ وہ ہندیک پیداوستی خوی پی بو لہ گل دہ فزیک شیردا، کہ بہ لاماندا پڑیشت سلاوی کرد، نیمہش وازمان لی ہینا، بہ لام موہلیمی کوہی جہ سامہی پہ لاماریداو کوشتی کہ لہ برشتیک لہ نیوانیان پیدابوو. وشترو نوشتانہی پتی بو بردی بخوی، کاتیک کہ گہ یشتینہ وہ لای پیغہ مبری خودا (ﷺ) دہنگ ویاسہ کہ مان بؤگنپاہ وہو نم نایہ تہی قورنان لہ سرمان ہاتہ خوارہ وہ کہ خودای گہ وری دہ فہ رموویت: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا

ضَرَبْتُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَنَزَعْتُمْ اَمْوَالَكُمْ مِنْ اَيِّ مَوْضِعٍ فَذٰلِكَ اَنْتُمْ عَلَيْهِمْ فَتَبَيَّنُوْا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا﴾ تہ نیا نیامی نہ حمہد خوی میناویتی^۱ بوخاری ریوایتی کردووہ لہ نیبنو عہ بیاسہ وہ، وتی: پیغہ مبری خودا (ﷺ) فہ رمووی بہ میقداد: (کاتیک پیاوویکی خاوند باوہ، بہوای خوی شاردہ وہ لہ گل ہوزہ خودانہ ناسہ کہ پیداک بہوای خوی ناشکرا کرد، تہ کوشت، خق توش ہر بہوشیوہ بہوای خوت شاردہ وہ لہ مککہ لہ پیشتدا) بوخاری بہم شیوہ بہ باسی کردووہ بہ کوشتی و موہلہ قی،^۲ بہ لام بہ دزیتی و مہوسولیش (موصولا) ریوایت کراوہ. حافیز نہ بوہ کری بہ زار ریوایتی کردووہ لہ نیبنو عہ بیاسہ وہ، وتی: پیغہ مبری خودا (ﷺ) سریہ یہ کی نارد میقدادی کوہی نہ سوہ دیشی تیدابوو، کاتیک کہ گہ یشتنہ نہ کرمہ لہ دیتیان بلوہ یان کردووہ، تہ نیا پیاوویک کہ مالو سامانیکی زوری ہہ بو نہ پڑیشتبو، وتی: شایہ تی دہ دم کہ ہیچ پەرستراویک نہی جگہ لہ خودا، میقداد پہ لاماریداو کوشتی، پیاوویک لہ ہاوہ لہ کانی پتی وت: نایا تہ پیاوویک کوشت کہ شایہ تی دا کہ پەرستراویک نہی جگہ لہ خودا؟ سویند بہ خودا نہم دہ گنپرہ وہ بؤ پیغہ مبر (ﷺ). کاتیک کہ ہاتنہ وہ بؤلای پیغہ مبری خودا (ﷺ) پتیان وت: نہی پیغہ مبری خودا (ﷺ) پیاوویک شایہ تی دا کہ ہیچ پەرستراویک نہی جگہ لہ خودا، میقداد کوشتی، فہ رمووی: (میقداد بؤ بانگ بکن، نہی میقداد نایا پیاوویک کوشت کہ دہ یوت: لا الہ الا اللہ) نہی بہ یانی چی دہ کی بہ رامبر لا الہ الا

اللہ؟) وتی: خودای گہ وری نہم نایہ تہی ناردہ خوارہ وہ ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا ضَرَبْتُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَنَزَعْتُمْ اَمْوَالَكُمْ مِنْ اَيِّ مَوْضِعٍ فَذٰلِكَ اَنْتُمْ عَلَيْهِمْ فَتَبَيَّنُوْا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

^۱ احمد (۱۱/۶) پیاوہ کانی جی متمانہن.

^۲ البخاری (۶۸۶۶).

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُنُوْا رٰسُوْلَ اللّٰهِ رِوَاۤدَ بَيْتِ اللّٰهِ وَبِئْسَ الَّذِيْنَ كُنُوْا رٰسُوْلَ اللّٰهِ (۱) پيغمبري خودا به ميقدادی فرمود: (کاتیک که پیاویکی خاوهن باوه،
 بهوای خوئی شاردوهه له گه ل هؤزه خودانه ناسه کیدا، که بهوای خوئی ناشکرا کرد تر کوشت، حق تویش
 هر به و بشیوه به بهوای خویش شاردوهه له مه ککه دا له پیشدا) پاشان خودای گوره ده فرمودیت:
 ﴿وَعِنْدَ اللّٰهِ مَكَانٌ كَثِيْرٌ﴾ ده سته وتی زدره وا له لای خودا. واته: نه وی له لای خودایه زدر
 چاکتره له وشتانه ی له دنیا به ده سته دین و واتان لیده کات که نه وکسه بکوژن سلواتان لیده کات و
 بهوای خویشان بوشکرا ده کات و نیوه گویی پیناده نو تاوانباری ده کن به وی که له ترسا
 شایه تومانی میناوه بوشکرا ده سته وتیکی که می ژیا نی دنیا. نه وی له لای خودایه له بزوی حلال زدر
 باشتره بواتان له و ماله ﴿كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلُ فَمَنْ اَللّٰهُ عَلَیْكُمْ﴾ نیوهش له پیشدا هروا
 بوون و باوه پتان به خودا نه بوو، خودا نیوهی خسته بهر به زهی خوئی. نیوهش بهواکه تان ده شاردوهه،
 وه که نه وکسه ی که له هؤزه کی شارد بووه وه، وه که له فرموده مرفوعه که دا له پیشوهه باسکرا.
 وه که خودای گوره ده فرمودیت: ﴿وَاذْكُرُوْا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيْلٌ مُّسْتَضْعَفُوْنَ فِی الْاَرْضِ﴾ بیر له وکاته
 بکنه وه که نیوه له م ولاته دا که میکی بی ده سته لات بوون. عه بدیره زاق بهوایه تی کردوه له سه عیدی
 کوی جوبه یره وه له م ثایه تا: ﴿كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلُ﴾ وتی: نیوهش هروا بهواکه تان
 شارد بووه وه ^۲ ﴿فَتَبَيَّنُوْا﴾ به چاکی له کاری خویشان و ردبینه وه، نه مه جهخت کردنه وه به له سه ر پیشی
 خوئی ﴿فَتَبَيَّنُوْا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا﴾ خودا له هر کاریک ده یکن ناگاداره.
 سه عیدی کوی جوبه یره وتی: نه مه هره شه یه کی تونده.

﴿لَا يَسْتَوِی الْقٰتِلُوْنَ مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ غَيْرَ اُولٰٓئِ الَّذِيْنَ اَلْفَحُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فَوَضَّلَ اللّٰهُ
 الْمُجَاهِدِيْنَ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ عَلَی الْقٰتِلِيْنَ دَرَجَةً وَّكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحَسَنَ وَفَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِيْنَ عَلَی الْقٰتِلِيْنَ اَجْرًا
 عَظِيْمًا ۝۷۰﴾ دَرَجَتِ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۷۱﴾

له وانه ی له مالی خویشان دانیشتون له گه ل له وانه ی ده چنه غهزا و مکیه که نین

خودای مه زن ده فرمودیت: ﴿لَا يَسْتَوِی الْقٰتِلُوْنَ مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ غَيْرَ اُولٰٓئِ الَّذِيْنَ اَلْفَحُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فَوَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِيْنَ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ عَلَی الْقٰتِلِيْنَ دَرَجَةً وَّكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحَسَنَ وَفَضَّلَ اللّٰهُ

^۱ مجمع الزوائد (۹/۷) سه نه ده کانی باشه (جید).

^۲ الانفال (۲۶).

^۳ عبدالرزاق (۱۷۰/۱).

الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَوْمِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١﴾ نهو بهوادلرانهی هر له مالی خویان ده مینن (جیا له وانهی نوستانن) له گه له وانهی ده چنه غه زاو له پی خوداو مالو گیانیان له پی خودا بهخت ده که نه، وه کوپه که نین. خودا غه زاکردنی بهرام بهر نه وانهی له مال دانیشتون به پله یه که سرخستوه. خودا به لینی به همو لایه کیاندوه که چاکه یان له گه له ده کاتن به لام نه وانهی له مهیدانی غه زادا بن، له چاو نه وانهی له مال دانیشتون پاداشتیکی زکدر گه وره یان ده داتی. بوخاری پیوایه تی کردوه له به پائه وه وتی: کاتیک نه م نایه ته هاته خواره وه ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاتِلُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ پیغه مبهری خودا (ﷺ) زهیدی بانگ کرد نووسی. نیبنو نومومه کتوم هاتو باسی نوستاننی خوی کرد خودای گه وره نه مهی نارد خواره وه ﴿غَيْرُ أُولَى الضَّرَرِ﴾^۱ جگه له وانهی که نوستانن. دیسان بوخاری پیوایه تی کردوه له سه هلی کوپی سعدی ساعیدیه وه که مروانی کوپی حه که می بینی له مزگه دتا، وتی: پزیشتم هه تا له تهنیشتی دانیشتم، هه والی دابینی که زهیدی کوپی سابت پیی وتوه پیغه مبهری خودا (ﷺ) نه م نایه ته ی بوخویندمه وه: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاتِلُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولَى الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له وکاته دا نیبنو مه کتوم هات پیغه مبهر (ﷺ) بوی ده خویندمه وه. وتی: نه ی پیغه مبهری خودا (ﷺ) سویند به خودا نه گه ر توانام ببوایه بوی غه زه، غه زام ده کرد، چونکه نابینا بو، نه ونده پانی قورس بو له سرم ترسام که پانم بشکیت. پاشان نیگاکی له سرم نه ما خودای گه وره نه مهی نارد خواره وه: ﴿غَيْرُ أُولَى الضَّرَرِ﴾^۲ ته نه بوخاری خوی میناویتی. تیرمیزیش پیوایه تی کردوه له نیبنو عه بیاسه وه له م نایه ته دا ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاتِلُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولَى الضَّرَرِ﴾ وتی: له سرم به درو له وانهی ده رچوون بوی به در هاتوه ته خواره وه. کاتیک که غه زای به در هاته پیشه وه عه بدولای کوپی جه حشو نیبنو نومومه کتوم (که هه ربوکیان نابینا بوون) وتیان نه ی پیغه مبهری خودا (ﷺ) نیمه نابینان نایا نیمه دهره تمان هه یه؟ نه م نایه ته هاته خواره وه ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاتِلُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولَى الضَّرَرِ﴾ خودا پیزی نه وانهی داوه که غه زاده که نه به سرم نه وانه دا که دانیشتون جگه له وانهی که نوستانن که م نه دامن ﴿وَقَضَى اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَوْمِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ وه ده فهرمویت: ﴿دَرَجَاتٍ مِّنْهُ﴾ پله ویا به یه کی زکدر گه وره ی له لاین خوی وه داوه به وانهی که جیهادیان کردوه به سرم نه وانه دا که له ماله وه ماونه توه له بهواداران جگه له وانهی که نوستانن. نه م وتیه، وته ی تیرمیزیه، پاشان وتی: نه م

^۱ فتح الباری (۸/۲۸۸).

^۲ فتح الباری (۸/۱۰۸).

فهرموده به حسن و غریبه.^۱ خودای مزن فهرموده تی: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاتِلُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به گشتیری بووه. کاتیک به نیگای په له ﴿عَبْرَ أُولَى الْأَعْرَابِ﴾ هاته خواره وه، نه مه بوو به دروازه به که بیانوی په وایان مه بیت بق نه چوون بق غزا وه که نابینایی و نوقستانی و نه خوشی، که وه که نه وانه مال و گیان به بخت ده که پاداشت وهریگرن. وه که له سحیحی بوخاریدا هاتووه له نه سه وه، وتی: که پیغمبرای خودا (ﷺ) فهرموده تی: (له پاستیدا له مەدینه دا که سانی که هن که هر غوناغیک پزیشتنو و هر شیوون و لیکنان برپییت نه وانه له که لتان ده بوون تیتدا). وتیان: نهی پیغمبرای خودا (ﷺ) نه وانه که له مەدینه؟ فهرمودی: (به لئی، به هانه (العز) گلی داونه ته وه)^۲ خودای مزن ده فهرمودی: ﴿وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْمُسْتَفِی﴾ خودا به لئینی به مه موویان داوه که چاکه یان له که ل ده کات. واته: به به هشت و پاداشتی نوریاش. نه مه به لگه یهش له سه رنه وه که غزا کردن فهرزی عین نه، به لکو فهرزی کیفایه ته، واته: له سه ره موو که سی که فهرزنی نه گر کره لیک مه ستان به غزا کردن، له سه شانی نهی تری ده که ویت. پاشان خودای مزن ده فهرمودی: ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ به لام نه وانه له مهیدانی غزادان له چاو نه وانه له مال وه دانیشتون پاداشتی که هره که وره یان ده داتی. له که شک که وره کانی ناو به هشت و له که ل لیخوشبوونی گوناو نه و مه لانهی کردوویانه و به زهیی و سوزو چاکه ی خوش ده بارینیت به سه ریاند به پزیزو که ره می خوی، مه ریوی ده فهرمودی: ﴿دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ په وپایه یه کی نیجگار نود (له لاین خوداوه) له که ل لیخوششوون و میهره بانی، خودا به خشنده و دلوفانه. له هر دوو سحیحه که دا هاتووه له نه بوسه عیدی خوده ریوه که پیغمبرای خودا (ﷺ) فهرموده تی: (له ناو به هشتا سه د په مه یه خودا دایناوه بق نه وانه له پزی نه ودا غزا ده که ن، نیوان هر دوو په (له و پلانه) وه که نیوانی ناسمان و زه مینه).^۳

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْغَالِبِينَ قَالُوا لِمَ تَسْتَضَعِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا لَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُجَارُوا فِيهَا قَالُوا لَيْسَ بِكُم مِّنْهُمْ جَهَنَّمَ وَنَارُهَا أَثَبَّتْ مَصِيرًا ۝ (۷) إِلَّا الْمُسْتَضَعِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ جِلَّةً وَلَا يَتَدُونُ سَبِيلًا ۝ (۸) قَالُوا لَيْسَ اللَّهُ أَن يَمُوتَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا ۝ (۹) وَمَنْ

^۱ تحفة الاحوذی (۳۸۸/۸) حسنای غریبه.

^۲ فتح الباری (۷/۷۳۲).

^۳ مسلم (۱۰۰/۳).

يُهَايِرُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَمِيزُ فِي الْأَرْضِ مَرْغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْوُتُّ

فَقَدْ وَقَعَ آجُرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾

قه دهغه کردنی مانه وه له نیوان بت په رسته کاند ا بو نه وکه سانه ی توانای کوچکردنیان هه یه

خودای مەزن ده فەرموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ﴾ نه وکه سانه ی هر له جینی خویان ماونه ته وه و غه دریان له خویان کرد، که فریشته گیانیان ده کیشتن، بوخاری پریوایه تی کردوه له موحه مەدی کوپی عەبدوپه حماني نه بی نه سو ده وه، وتی: فەرزکرا له سەر خەلکی مەدینه که له شکرێک په وانه بکات، منیش یه کێک بووم له وانه که ده بوو بپویشتمایه، که یشتم به عیکره مە ی مەولای نیینو عەبباس و مەوالی نه وم پێدا، زۆر به توندی پیتی وتم که نه چم، پاشان وتی: نیینو عەبباس بۆی باسکردووم که کومه لێک له موسلمانەکان که له گەل موشریکه کاندابوون و ژماره ی موشریکه کانیان زۆر ده کرد له زه مانی پیتغه مەبری خودا (ﷺ) تیرێک ده هاو یژیت و دیت به ری یه کێکیان ده که ویت و ده یکوژیت، یان لێی ده دریت و دکوژیت، نه م ئایه ته دپته خواره وه که خودای گه وړه ده فەرموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ﴾^۱ زه حاک وتی: نه م ئایه ته له سەر کومه لێک له دوپه وه کان هاتوه ته خواره وه، که له پیتغه مەبری خودا (ﷺ) دواکه وتن له مەککه، له پوژی به دردا له گەل بت په رسته کان ده رچوون، هه ندیک له وانه تووشی بوون (واته: کوژدان یان دیل کران) نه م ئایه ته پیرۆزه هاته خواره وه.^۲ نه م ئایه ته گشتگیره، هه موو که سیک ده گریته وه که له ناو بت په رسته کاند ا بمیښته وه و توانای کوچکردنی هه بیته. نه توانیت به پیتی په پیره یی ئایینی نیسلام هه لئس وکه وت بکات، نه وه ناهه قی له خوی ده کات و خوی تووشی گونا هه کات به پای هه موو زانایان و به ده قی نه م ئایه ته که خودای گه وړه ده فەرموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ﴾ که کۆچ ناکن ﴿قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ﴾ پیتیان ده لێن: ئیوه له کوپی بوون؟ واته: بۆچی نا له وی مانه وه و کوچتان نه کرد. ﴿قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ ده لێن: ئیمه زه میندا چه وساه و بی ده ستلەت بووین. واته: نه مان ده توانی له و ولایه ده ریچین و بپوین بۆ شوینیکێ تر ﴿قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَبِعَته فَهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَاؤُنْهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ پیتیان ده لێن: مه گه ر سه زه مینی خودا والا نه بوو تا له زیدی خوتان کۆچ بکن و بپوینه جیگایه کی تر؟ نه مانه جه مەننه م جیگه یانه و دواپوژیکێ خراپیان هه یه. نه بوداود پریوایه تی کردوه له

^۱ فتح الباری (۱۱/۸).

^۲ الطبری (۱۰۸/۹).

سه موردی کبری جوده به و ته: پیغمبری خودا (ﷺ) فرموده تی: (هرک سیک له گال بت په رستدا کز بیته وه له گالی دابنیشیت، نه ویش وه کو نه وایه).^۱ ﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعَيْنَ مِنْ الْجَالِ وَالْإِسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ جا مه گین نه و پیاو و ژنو منداله قیالیکراوانه (چه وساوانه) هیچ دهره تانیکیان نه بوو بیت و شاره زای پنگه یه کیش نه بن. نه م نایه ته به لگو به هانه یه بڼ نه وانه ی که کز چیان نه کردوه، له به رنه وه نه یان توانیوه خویان له دست بت په رستان پزگاریکن، نه گه ر بیان توانیا یه و شاره زای پنگا بوونایه کز چیان ده کرد. هه ریویه خودای گوره ده فرمودیت: ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ مواجهو عیkre مه و سودی وتیان: نه وانه ی شاره زای پنگه نین.^۲ پاشان خودای مه زن ده فرمودیت: ﴿فَأَوَّلَتْكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَفْقَوْ عَنْهُمْ﴾ هیچ دوریه خودا نه مانه بیه خشیت. واته: خودا چاوپوشی له وانه ده کات که کز چیان نه کردوه. ﴿عَسَى﴾ له لایه ن خودا وه بڼ چاوپوشی کردن واته: لیان ده بوو ریت. ﴿وَكَاثَ اللَّهُ عَقُورًا﴾ خودا هه میشه چاوپوشی لیکرو لیبورده یه. بوخاری پیوایه تی کردوه له نه بوهوره یه وه ته: پیغمبری خودا نوژی عیشای بۆکردین کاتیک (سمع الله لمن حمده) پاشان پیش نه وه ی سوجه بیات فرمودی: (خودایه وه لیدی کبری وه لیدو سه له مه ی کبری هیشام و عیپاشی کبری ره بیعه و نه وانه ی بی ده سته لاتن له باوه پداران پزگاریان بگیت، خودایه زه حمتی زور بده ی به سر موزه پدا (مُخِر) تووشی گرانیان بگه وه ک گران و قات و قریه گه ی زه مانی یوسف)^۳ بوخاری وتی: نه بو نوعمان بوی باسکردین، حه ممدای کبری زهید بوی گت پانه وه له نه یبه وه، له نه یبنو نه بی موله یکه وه، له نه یبنو عه بیاسه وه ته: من و دایم له وکه سانه. بووین که خودای گوره به هانه ی لی قبول کردین^۴ پاشان خودای گوره ده فرمودیت: ﴿وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَافًا كَثِيرًا وَسَعَةً﴾ هه رکه سیک له پتی خودا له مالی خودا ده ریچیت و کزج بکات، له م سه رزه مینه زور شوینی حه وانه وه و ناسوده یی ده ست ده که ویت. نه مه خوی هاندانه بۆکچ کردن و هه لئانه بڼ جیا بوونه وه له بت په رستان. بیتگومان بپوادار هه رکاتیک له زیدی خوی ده رچو بیت خودا ده روی لی کردوه ته وه، شوینیکی ده سته و تنوه خوی تیدا بپاریزیت،

^۱ ابوداود (۲۲۴/۳) سه نه ده کانی حه سه نه.

^۲ الطبری (۱۱۱/۹).

^۳ فتح الباری (۱۱۳/۸).

^۴ فتح الباری (۱۱۳/۸).

نيښو عه بياس وتی: (المراغم) واته: دهرچوون له زهمينځکه وه بڼ زهمينځکي تر^۱ هر به وشيږه يه ش پړوايت کړاوه له زه حاکو په بيبي کورې نه نه سو سه وريوه^۲ مواهيد ﴿مُرْعَمًا كَثِيرًا﴾ له وشوینه ی که پټی ناخوښ ده ترازيت (پزگاری ده بيت). ﴿وَسَمَاءٌ﴾ واته: پږزی، قه تاده و که سانی تریش وتویانه له م ده قه دا ﴿يَحْيَىٰ فِي الْأَرْضِ مَرْغَمًا كَثِيرًا وَسَمَاءٌ﴾ واته: سویند به خودا له گومرایي و هژاری پزگاری ده بیتبڼ پټی راستو ده وله مندی^۳ پاشان خودای گوره ده فهرموویت: ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ هرکه سيک له زیدی خوی ده رچیت و له پټی خوداو پټفه مبهری خودادا دهریه دهر بویت و له ناواريیدا بمریت، خودا بڅخوی ده سته بهری پاداشتيه تی و خودا له گوناهي ده بویت و دلوفانه. واته: هرکه سيک کڅج بکات و له مالی خوی ده رچیت له وکاته دا له پڼگه دا بمریت، نه وه له لای خودا پاداشتي نه و کڅچکردنې بډه نوسریت، وه له هر ديوو سه حيه که دا هاتووه له سه حيه کانی ترداو له موسنه دو سونه نه کانی تريشدا هر هاتووه له عومری کورې خه تابه وه وتی: پټفه مبهری خودا ﴿رَحِيمًا﴾ فهرموويه تی: (کاروگرده وه کان هر به پټی نه تن و هرکه سيک به پټی نه تی خوی، هرکه سيک کڅچه که ی بڼ لای خوداو پټفه مبهری خودا بیت، نه وه کڅچه که ی بڼ لای خوداو پټفه مبهری خودايه، هرکه سيک کڅچه که ی بڼ (مالیکي) دونيابیت به ده سستی به ښیت، یان ژنيک بیت که ماری بکات نه وه کڅچه که ی بڼ نه ويه که کوچی بڅکردوه)^۴ نه م فهرمووده يه گشتگېره بڼ کڅچکردن و ه موو کردارنک، وه نه م فهرمووده يه ش که له هر ديوو سه حيه که دا هاتووه له باره ی پياوڼکه وه که نه وه دو نو که سی کوشتووه و پاشان به خوداناسه که وه کردويه تی به سه د که س، پاشان پرسيار له زانايه که ده کات، نایا بڼی هيه ته ويه بکات؟ نه ویش پټی ده لیت: کي پڼگړه له نيوان تږو له نيوان ته ويه کردندا؟ پاشان پټنمایي ده کات که له ولاته که ی خويه وه بجیت بڼ ولاتيکی ترو له ویدا خودا په رستی خوی بکات، کاتيک له ولاته که ی خوی ده رچو کڅچی دوايی کرد بڼ نه ولاته تی تر له پڼگه دا مردن په خه ی پڼگرت، فريشته کانی به زه یی و فريشته کانی سزادان بووه مشت و مې له سريان، نه وان ده يانوتک ته ويه ی کردووه و هاتووه، نه مانیش ده يانوت: هيشتا نه گه يشتووه، فرماندرا که نيوانی نه و دوو زه ويه بپتون، بڼ لای هرکاميان نزیک تر بوو، نه و بڼ

^۱ الطبری (۱۱۹/۸).

^۲ الطبری (۱۲۰/۱۱۹/۸).

^۳ الطبری (۱۲۱/۹).

^۴ فتح الباری (۱/۱۶۴)، مسلم (۳/۱۰۱۵)، أبوداود (۲/۶۵۱)، تحفة الاحوذی (۵/۲۸۲)، النسائي (۷/۷۱۲)، ابن ماجه (۲/۱۴۱۳)، أحمد (۱/۲۵).

نہ ویانہ یہ، خودای مہ زن فرمانیدا کہ لہ کامیان نزیک ببیتہ وہو لہ ویان دور بکہ ویتہ وہ، ببیان بوہ ستیت لہ و زہویہی کہ کچی بؤ کردوہ نزیکترہ، فریشتہ کانی بہ زہوی وہ ریانگرت. وہ لہ ریوایہ تیکی تردا ہاتوہ: کاتیک کہ مردن یہ خہی گرت بہ سنگی خوی نزیک خستہ وہ بہرہ و نہ و زہویہی کہ کچی بؤ کرد.

﴿وَإِذَا صَرَيْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلْيَسْ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنَّ خِفَتُمْ أَنْ يُفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا﴾ (۱۱)

نویزی کورتکراوہ

خودای مہ زن دہ فرموویت: ﴿وَإِذَا صَرَيْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ نہ گہر چوونہ سہ فر (لہ ولادت) وہ ک خودای مہ زن لہ ثابہ تیکی تردا دہ فرموویت: ﴿عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضٍ وَأَخْرُجُوا بِضُرٍّ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَخْرُجُوا يُقِيلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾^۱ خودا دہ زانیت مہ ندیکتان نہ خوش دہ کہ ویت و مہ ندیکستان بؤ بڑویہ کہ خودا بیدات، بہ ولادتا بلاودہ بنہ وہ. وہ دہ فرموویت: ﴿فَلْيَسْ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ ہیچ گوناہیکتان ناگات نویزہ کانتان کورت بکہ نہ وہ. واتہ: نویزہ چوار پکاتیہ کان بکن بہ دوپ کات، بہ لام نہ م دہ کہ کہ خودای گہرہ دہ فرموویت: ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يُفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نہ گہر ترسان لہ وہی کہ خودانہ ناسان تووشی بہ لایہ کتان بکن. لہ کاتی ہاتنہ خوارہ وہی نہ م ثابہ تہ دا زوریہی سہ فرہ کان جینی ترس بوو لہ سہرہ تای ہاتنی ٹاپنی ٹیسلامہ وہو لہ دوی کچی کردنیشہ وہ، بہ لکو ہیچ سہ فریکمان نہ دہ کرد مہ گین نہ و سہ فرہ بؤ غہ زایہ کی گہرہ بووہ یان بؤ ناردنی سریہ کی تابیہ تی بووہ زوریہی کاتہ کان ہر شہ پی موسلمانان بووہ لہ گہل دوژمند. زانا یانی نوسولی فیقہیش (اصول الفقہ) وتویان: (المنطوق اذا خرج مخرج الغالب أو على حادث فلا مفهوم له) وہ ک نہ م ثابہ تہ خودای گہرہ دہ فرموویت: ﴿وَلَا تُكْرَهُوا قَبْلَ تَبَيُّنِكُمْ عَلَى الْإِعْلَاءِ إِنْ أَرَادَ تَحْصِينًا﴾^۲ کہ نیزہ کانتان ناچاری داوین پیسی مہ کن نہ گہر ویستیان داوین پاک بن. وہ ک نہ م ثابہ تہ ش کہ دہ فرموویت: ﴿وَرَبِّيبُكُمْ أَلَنِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمْ﴾^۳ نہ وکیژانہی خوتان بہ خوتان

^۱ فتح الباری (۶/۵۹۱)، مسلم (۴/۲۱۱۸).

^۲ المزمّل (۲۰).

^۳ النور (۳۳).

^۴ النساء (۲۳).

کردیوں له ژنه کاتانن. نیامی نه حمه د پویایه تی کردوه له یه علای کوی نومویه وتی: پرسیارم کرد له عومری کوی خه تاب وتم: خودای گوره ده فهرموویت: ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْزِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نایا خودا خه لکی د دنیا (بی ترس) کردوه؟ عومر (په زای خودای لی بیت) پتی وتم: سرم له وه سوپماوه که تو سهرت لی سوپماوه. پرسیارم له پیغه مبهری خودا کرد (ﷺ) له باره یه وه فهرمووی: (به خششیکه خودا پتی به خشسیون دهی نیوه ش لیتی وه ریگرن) موسلیم و خاوه نی فهرمووده کانی تریش پویایه تیان کردوه، تیرمیزی وتی: نه م فهرمووده یه، فهرمووده یه کی حه سنی غریبه^۱ نه بویه کوی نه بوشه یه پویایه تی کردوه له نه بو حه نزه له ی حه زانه وه (الحذاء)، وتی: پرسیارم کرد له نیبتو عومر له باره ی نویژی سه فهره وه وتی: دوو پکاته، وتم: هی نه م نایه ته که خودای گوره ده فهرموویت: ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْزِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ چی لیده کی که نیمه بی ترسو د لنیاین؟ وتی: سونه تی پیغه مبهری خودایه (ﷺ)^۲ بوخاری پویایه تی کردوه له نه سه وه وتی: له گه ل پیغه مبهری خودا ده رجوون له مه دینه وه بق مه که دوو پکات دوو پکات نویژی ده کرد مه تا گه راینه وه بق مه دینه. وتم: هیچ مانه وه له مه که؟ وتی: ده پوژ تیییدا ماینه وه^۳ هر به م شیویه زانایانی تری فهرمووده ش هیناویانه.^۴ نیامی نه حمه د پویایه تی کردوه له حارسه ی کوی وه مبی حوزاعیه وه، وتی: له گه ل پیغه مبهری خودا نویژی نیوه پوژ عه سرم کرد له مینا به دوو پکات، خه لکیکی نوری لی بوو ترسیش نه بوو^۵ زانایانی فهرمووده پویایه تیان کردوه جگه له نیبن ماجه^۶ نه مه قسه ی بوخاریه که وتی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) نویژی بؤ کردین به دوو پکات، نه وه ی له مینا د ابوو ترسی نه بوو^۷.

﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَنْتَقِمَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا آسَلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ

^۱ احمد (۲۵/۱) فهرمووده یه کی سه حیه.

^۲ مسلم (۴۷۸/۱)، ابوداود (۷/۲)، تحفه الاحوذی (۳۹۲/۸)، النسائی فی الکبری (۳۲۷/۶)، ابن ماجه (۳۳۹/۱).

^۳ ابن ابی شیبه (۴۴۷/۲).

^۴ فتح الباری (۶۵۲/۲).

^۵ مسلم (۴۸۱/۱)، ابوداود (۲۵/۲)، تحفه الاحوذی (۱۱۰/۳)، النسائی (۱۲۱/۳)، ابن ماجه (۳۴۲/۱).

^۶ احمد (۳۰۶/۴) فهرموودتیکی سه حیه.

^۷ فتح الباری (۶۵۵/۲)، مسلم (۴۸۴/۱)، ابوداود (۴۹۲/۲)، تحفه الاحوذی (۶۲۱/۳)، النسائی (۱۱۹/۳).

^۸ فتح الباری (۶۵۵/۲).

وَأَسْلَحَتْهُمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَقْفُلُونَ عَنْ أَسْلَحَتَكُمْ وَأَمِيتَكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلَحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنْ أَلَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١١٠﴾

باسی نویژی ترس و شیوه‌کافی

خودای مه‌زن ده‌فرمودیت: ﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَقْفُلُونَ عَنْ أَسْلَحَتَكُمْ وَأَمِيتَكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً﴾^۱ نه‌گه‌ر توش (نهی محمد ﷺ) له‌گه‌لیان (له‌سه‌فردابووی) تو نویژت بۆ‌دابه‌ستن، بآ هه‌ندیکیان به‌چه‌کوه نویژ له‌دوای تقوه‌دابه‌ستن، نه‌گه‌ر له‌سوجه‌بوونه‌وه بچه‌دواوه‌له‌پشته‌وه بئانپاریژن، ئینجا نه‌وانه‌ی له‌نویژدا به‌ژدارنه‌بوون، بیته‌پیشی و نویژ له‌گه‌ل تو دابه‌ستن و ناگایان له‌خوین و چه‌که‌کانیان بیت. خودانه‌ناسان هه‌ژده‌که‌ن ئیوه‌ناگاتان له‌چه‌که‌وشت و مه‌که‌کانتان نه‌مییئت و له‌په‌لامارتان بده‌ن. نویژی ترس شیوازی زۆره. جاری واهیه‌دوژمن پووی به‌قیبله‌یه‌و جاری واش هه‌یه‌دوژمن پووی له‌قیبله‌وه‌نیه. وه نویژ جاری واهیه‌جوار پکاتیه‌و جاری واش هه‌یه‌سێ پکاتیه‌وه‌که‌م‌غریب یان دوو پکاتیه‌وه‌که‌نویژی به‌یانی، نویژی سه‌فه‌ریش ده‌کریت. وه جاری واش هه‌یه‌به‌جه‌ماعه‌ت نویژ ده‌که‌ن. پیکیش ده‌که‌ویت له‌کاتی شه‌پدایه‌ناتوان به‌جه‌ماعه‌ت نویژی‌که‌ن به‌ته‌نیا نویژ ده‌که‌ن پوه‌و قیبله‌یان پشت له‌قیبله‌به‌پدایه‌یان به‌سواری و لاخ. که‌حاله‌که‌وابه‌بزیان هه‌یه‌به‌په‌که‌دا بپۆن هه‌ر نویژه‌که‌یان نه‌بپۆن و بده‌وام بن له‌سه‌ری. هه‌ندی که‌زانیان ده‌لین: نه‌گه‌ر حاله‌که‌یان هه‌روابو له‌ترسابوون یه‌که‌پکات نویژ ده‌که‌ن، به‌پشی فرموده‌که‌ی ئیبنو‌عه‌بباس که‌وتویه‌تی: خودا له‌سه‌ر زمانی پێغه‌مبه‌ره‌که‌تان (ﷺ) له‌مالدا (له‌شاردا) چوار پکاته، له‌سه‌فردا دوو پکاته، له‌کاتی ترسدا یه‌که‌پکاته، موسلیم و نه‌بوداود و نه‌سان و ئیبنوماجه‌ریوایه‌تیان کردوه^۱ ئیمامی نه‌حه‌مدیش هه‌ر وای و توه. مونزیری له‌(الحواش) و عه‌تا جابیر و هه‌سن و موجه‌هید و هه‌که‌م و قه‌تاده‌و حه‌ماد و تاوس و زه‌حاکیش هه‌روایان و توه. نه‌بو عاسمی عه‌بادی (ابوعاصم العابدی) گێڕاوتیه‌وه له‌موجه‌مه‌دی کوپی نه‌سری مه‌روزیه‌وه (المروزی) که‌ده‌لێت: نویژی به‌یانی له‌کاتی ترسدا یه‌که‌پکاته. ئیبنو‌هه‌زمیش هه‌ر وای و توه. ئیسحاقی کوپی راهویه‌ی (راهویه) وتی: له‌کاتی پوه‌پوه‌بوونه‌وه ته‌نیا پکاتێک به‌کیت و نامازه‌یه‌کی بۆ‌یه‌کی نویژه‌که‌ت

^۱ مسلم (۶۸۷)، ابوداود (۱۲۴۷)، التسانی (۱۶۹/۳)، ابن‌ماجه (۱۰۶۸).

تہا و ہدروستہ . تہا ہر ہر ہر تہا تہا سوجده یہ کیش بہ سہ ، چونکہ تہو سوجده ہر دنہ یادہ
خودایہ . با لہ پشدا باسی ہوی ہاتنہ خوارہ و ہی تہم تہا تہ بکہین ، پاشان بیٹنہ سہر باسی
سیفہ تہ گہی . نیمامی تہ محمد پیوایہ تی کردوہ لہ تہ بو عہ یاشی زورقیہ و (الزرقی) وتی : لہ گہل
پیٹہ مہری خودا بوین (ﷺ) لہ (عوسفان) پوومان کردبووہ بت ہرستہ کان بہ سہر کایہ تی خالیدی
کوپہ ولید لہ بہ رددہ مماندا لہ پووی قبیلہ و پیٹہ مہری خودا (ﷺ) نوژی نیوہ پڑی بڑکدین ، بت
ہرستہ کان وتیان : تا ٹیستا بہ یک دہست ہماندایہ بہ سہر یاندا (کہ ناگایان لہ خویان نیہ) پاشان
وتیان : وہ ٹیستا کاتی نوژی کی تریان دیت کہ لایان خوشترہ لہ مال و گیانی خوشیان ، عہ یاش وتی :
لہ ناو نوژی نیوہ پڑو عہ سردا جوہرہ ٹیل ہاتہ خوارہ و ہم تہا تہا تہوہ : ﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ
الْعَزَاةَ﴾ وتی : منیش لہوی بووم ، پیٹہ مہری خودا (ﷺ) فرمانی دا کہ چہ کہ کانیان ہلہ بگن
لہ دوی خویہ و بہ دوو پیز پیزی کردین ، وتی : پکوعی بردو ٹیمہش ہموو پکوعمان برد ، پاشان سہری
بہر زکردہ و ہو ٹیمہش سہرمان بہر زکردہ و ہ ، پاشان پیٹہ مہر (ﷺ) سوجده ی بہو پیزہ برد کہ لہ دوی
خویہ و بوون ، پیزہ گہی تر بہ پیٹہ مانہ و ہو پاسہ وانیان دہ کرد . کاتیک کہ سوجده یان بردو
ہہستانہ و ہ ، تہوانی تر دانیشتنو سوجده یان لہ شوینہ گہی تہواندا برد ، پاشان پیزہ گہی تر ہاتنہ
پیشہ و ہ بڑ شوینہ گہی تہوان ، تہوانیش چوونہ پیزہ گہی تہوان پاشان پیٹہ مہر پکوعی برد ، تہوانیش
ہموو پکوعیان برد ، پاشان سہری بہر زکردہ و ہ تہوانیش ہموو سہریان بہر زکردہ و ہ . پاشان
پیٹہ مہر (ﷺ) تہو پیزہ ی کہ لہ پشتہ و ہو سوجده یان برد ، پیزہ گہی تر بہ پیٹہ بوون پاسہ وانی
تہوانی دہ کرد ، کاتیک کہ دانیشنت ، پیزہ گہی تریش دانیشتنو سوجده یان برد ، پاشان سہلانی
بڑدانہ و ہ . پاشان ہہستا . عہ یاش وتی : پیٹہ مہری خودا (ﷺ) دوچار نوژی کرد ، جارک لہ (عوسفان)
و جاریکش لہ زہوی بہنی سولہیم^۱ تہ بودا و ہو تہسانیش ہروا پیوایہ تیان کردوہ^۲ تہم فرمودہ یہ
پشتگیری زردہ و سہنہ دہ گانیسی سہحیہ ، لہوانہ بوخاری پیوایہ تی کردوہ لہ ٹیبنو
عہ بباسہ و ہ (ہر زای خودایان لی بیت) وتی : پیٹہ مہر (ﷺ) ہہستا و خہلکیش لہ گہلی ہہستان و اللہ
اکبری کردو تہوانیش لہ گہلی اللہ اکبریان کرد ، پکوعی برد تہوانش لہ گہلی پکوعیان برد ، پاشان
سوجده ی بردو تہوانیش لہ گہلی سوجده یان برد ، پاشان جارکی تر ہہستایہ و ہ ، تہوانی سوجده یان
برد ہہستانہ و ہو پاسہ وانی براکانیان دہ کرد ، دہستہ گہی تر ہاتن پکوعو سوجده یان لہ گہلدا برد ،

۱ احمد (۶۰/۵۹/۴) فرمودہ یہ کی سہحیہ .

۲ ابوداؤد (۲۸/۲) ، التسانی (۱۷۷/۱۷۶/۳) فرمودہ یہ کی سہحیہ .

جڳههڪه هه موو نوڙيان ده ڪرد به لام پاسه وائي به ڪترين ده ڪرد^۱ نيمامي نه حمه د پويائي تي ڪردوه له جابيري ڪوپي عه بدلولوه كه پڙغه مبهري خودا(ﷺ) نوڙي ترسي بڙڪرن، پڙيڪ له به رده ميدها پاوه ستان و پڙيڪيش له پشتيه وه، نوڙي به وانهي پشتيه وه ڪرد به يه ڪ پڪوع و دوو سوچه، پاشان نه وانه هاتن تاكو بجهه جيي هاره له ڪانين، نه مانيش چوونه جيگا ڪاني نه وان، پڙغه مبهري خودا(ﷺ) نوڙي به مانيش ڪرد به يه ڪ پڪوع و دوو سوچه، پاشان سه لامي دايوه، پڙغه مبهري(ﷺ) دوو پڪاتي ڪرد، به لام نه وان يه ڪ پڪاتيان ڪرد^۲ نه سائيش پويائي تي ڪردوه، به لام له سه حيمي موسليمدا به واتايه ڪي تر هاتوه. زڙيڪ له خاوهني فهرموده ڪان پويائي تيان ڪردوه له سه حيمو سه نه وه موسنه ده ڪانيناندا. نيينو نه بي هاتم پويائي تي ڪردوه له ساله وه له باوڪيه وه وتي: نه م ٿايه ته ڪه خوداي گه وره ده فهرمويت: ﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ﴾ له سر نوڙي رس هاتوه ته خواره وه، پڙغه مبهري(ﷺ) به يه ڪ پڪات نوڙي بڙ يه ڪيڪ له ده سته ڪاني ڪرد، ده سته ڪي تر پو به دوڙمن وه ستان، نه م ده سته ڪي ڪه پو به دوڙمن وه ستابوون هاتن و پڙغه مبهري خودا(ﷺ) پڪاته ڪي تري بڙ ڪردن پاشان سه لامي دايوه. پاشان هه رده سته يه ڪ له وانه هه ستاو پڪاته ڪي تري خڙي ته واور ڪرد^۳. نه م فهرموده يه زاناياني فهرموده له ڪتتيه ڪه ياندا هيتاويانه له پڙي ڪي موعه مروه به م شيوه يه. نه م فهرموده يه پڙي ڪي تري زڙي هه يه له لايه ڪر مه لايه ڪه هاره ڪاني پڙغه مبهري وه(ﷺ) نه بوبه ڪري ڪوپي موده ويهي(مردويه) و نيينو جه ريريش هيتاويانه. به لام هه لگرتن چه ڪ له نوڙي تر سدا ڪر مه لايه ڪه زانايان به واجبيان داناهه به پڙي زاهيري نه م ٿايه ته ڪه خوداي گه وره ده فهرمويت ده بيته به لگه له سري. ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِزْبَكُمْ﴾ نه ڪه ر باران تووشي ناپه هه تيتان ده ڪات، يان نه خڙشي، نه ڪر چه ڪه ڪاتان دانين هيچ گونا مه ڪتتان ناگات، به لام هه رده بيت و شيارين. وات: ده بيت به رده وام له ناماده باشي دابن وه ختيڪ ڪه پڙويستان به چه ڪه ڪانتان بوو خيرا هه ليگرن ﴿إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾ دياره خودا بڙ نه وانهي خودانه ناسن، نازارداني ٿابو بهري ساز ڪردوه.

^۱ فتح الباري (۵۰۲/۲).

^۲ احمد (۲۹۸/۳) ن النساء (۱۷۴)، مسلم (۸۴۰) فهرموده يه ڪي سه حيمه.

^۳ الدر المنثور (۳۷۵/۲) فهرموده يه ڪي سه حيمه.

﴿إِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّقُوتًا﴾ (۱۳) وَلَا تَهْجُوا فِي آيَةِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَرَجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۱۴﴾

فرماندهان به زور یادکردنی خودا دواى نویژی ترس

خودای مہزن فرمانی داوہ کہ زقر یادی بکریٹ له دواى نویژی ترس، ہرچہ ندہ ہنی خاوند باورپانیشی داوہ کہ له ہموو کاتیکدا ہر یادی بکن، بہ لام لیژہ دا جہختی له سہرکردوہ تہوہ لہ پیرنہوہی زقریک له پایہ کانی نویژی لہ سہر کہم کردوہ تہوہ و پیگہی پیداون کہ مات وچ بکن له نویژی ترسداو چہ ندین شتی تریش کہ لہ کاتی ناسایی دا پیگہی پینہ داوہ. وک خودای گہورہ لہ بارہی مانگہ حہرامہ کانہوہ دہ فرموویٹ: ﴿فَلَا تَقْلُمُوا فِيهِمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ لہ مانہ دا (لہ مانگانہ دا) نامہ قی له خوتان مہکن. ہرچہ ندہ له مانگہ کانی تریشدا نامہ قی ہر حہرامہ. بہ لام لیژہ دا زیاتر جہختی لہ سہر کردوہ تہوہ لہ ہر زقر حہرامی و گہورہی تاوان تییدا. ہر پیوہی خودای مہزن دہ فرموویٹ: ﴿إِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ﴾ ہر کاتیک له نویژیوہوہ، بہ پیوہو بہ دانیشتن یان لہ سہر لایہ ک پادہ کشین یادی خوداتانن لہ بیربیٹ. واتہ: لہ ہموو کاتیکدا یادی خوداتانن لہ بیربیٹ. پاشان دہ فرموویٹ: ﴿إِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ لہ وختی دلنایشدا (کہ ہیچ ترستان نہ ماوہ) یادی خوداتانن لہ بیرنہ چیت. نویژہ کانتان بہ تہواوی بہ جی بینن بہوشیوہی کہ خودا فرمانی پیداون بہ گہر دنگہ چی و هوشی و گوشى و پکوع و سجودى تہواوہ. پاشان خودای مہزن دہ فرموویٹ: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّقُوتًا﴾ نویژ لہ سہر خاوند باوہ پان نوسراویک (فرزیکہ) کاتی بؤدیاریکراوہ. ثینو عہ بیاس وتی: فرزیکہ و کاتی بؤ دیاریکراوہ^۱ دیسان ثینو عہ بیاس وتی: نویژ کاتیکى دیاریکراوی ہہیہ وک کاتی حہج^۲ ہر بہم شتوہیہ ریوایت کراوہ له موحامیدو سالمی کوپی عہ بدولای علی کوپی حوسین و موحہ مہدی کوپی علی و حہسہن و مقاتیل و سودی و عتیہی عہ وفیہوہ^۳.

^۱ التوبة (۲۶).

^۲ الطبری (۱۶۹/۹).

^۳ الطبری (۱۶۹/۹).

^۴ الطبری (۱۶۸/۱۶۷).

هاندان بواوانی دوزمن با برینداریش بیت

خودای مه زن ده فہرموویت: ﴿وَلَا تَهْتُوا فِي آيَتَاءِ الْقَوْمِ﴾ له دوک و تنی دوزمندا هیچ سستی مه کن. واته: لاوازمه بنو بگه پین به دوی دوزمنداو کزلیان لیمه دن و هه موو سهره پنگه کانیان لی بکند و بچن به گزیاندا ﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْمُونُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْمُونُونَ كَمَا تَأْمُونُونَ﴾ نه گه نئوه به هوی نه وانه وه تووشی نازارده بن، نه وانیش (هه روه ک نئوه) به ده ست نئوه وه تووشی نازارده بن. وه ک خودای گه وره ده فہرموویت: ﴿إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ﴾ نه گه نئوه برینداریون نه و خه لگه ش (دوزمنیشتان) وه ک نئوه برینداریووه. پاشان خودای گه وره ده فہرموویت: ﴿وَرَجُوعٌ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ﴾ نئوه نومیدتان خودایه، نه وان نه و نومیده شبیان نیه. واته: نئوه نه وان وه کویه ک تووشی کوشتن و برینداریون و نیش و نازاریون، به لام نئوه به میوای پاداشت و یارمته و پشتیوانی خودان، وه ک به لئینی پیدان له کتیبه که دیوا له سر زمانی پیغه مبه ره که (ﷺ) که به لئینی هه ق و هه والیکی راسته، به لام نه وان هیچ نومیدکیان نیه له و یاره یه وه. که واته ده بیت نئوه زیاتر هه ول بدنه و زیاتر خوتان ماندوبکن بق جیگرگردنی و تهی (لا اله الا الله) و به رزپاگرتنی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ خودا زانای له کارزانه. خوی باشتر ده زانیت و له کارزانه له و پیریانه ی که ده دیدات و جیبه جیتی ده کات ده ریاره ی بوونه و ره نه و په یامه ی بق خه لگی نار دووه. هه ریویه خودا هه میشه جیتی سه پاس و ستایشه.

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ۝۱۰﴾
 وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ۝۱۱ وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 مَنْ كَانَ خَوَافًا أَتِيمًا ۝۱۲ يَسْتَحْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَحْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُنْثَبُونَ مَا لَا يُرْضَى
 مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَمْكُلُونَ مُحِيطًا ۝۱۳ هَآئِنْتَ هَؤُلَاءِ جَدَلْتَهُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ
 يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝۱۴﴾

فهرماندان به دادووری کردن به ووی که خودا نار دوویه تی

خودای مه زن ده فہرموویت: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ۝۱۰﴾ وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿۱۱﴾ نه م قورنانه مان بولای تو نار دووه ته خواره وه نه ی محمد (ﷺ) که هه رچی تئیدیا به راسته، سا تر به هوی نه م قورنانه (وه ک خودا

پتي نيشاندلوي دادوهری له نيوان خه لکيدا، خوت مه که به لايه نگرى ناپاکان. له بهر خودا بپاريوه که لیت خوشبیت، خودا له گونا ده بوریتو دلوفانه. له هردوو سه حجه که دا هاتوه له زهینه بی کچی نوموسله مه وه له نوموسله مه وه وتی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) گوئی له دهنگی ناکوکیه ک بوو له بهر دهم ده رگای ژوره که یدا، پیغه مبهری (ﷺ) پویشته دهر وه بقی لایان و فهرمووی: (نه وسا بزائن منیش ته نیا مروفیکم وه من برپا ده دم به پتی نه وهی ده بیستم جا له وانه یه هندیکتان قسه زانتریتو به لکه زیاتر به پتیتوه له هندیکی تر تان، به وهی وه منیش به سودی نهو برپا ده دم، هر که سیك برپازم بؤداو مای موسلمانیکم دای، نهو به دلنیه وه که من پارچه یه ک ناگری بقی برپا ده دم، ده با هلیگری ت یان وازی لی بینیت) ^۱ نیعماي نه هدهش ریوایه تی کردوه له نوموسله مه وه وتی: دوو پیاوی نه نساری هاتن بؤلای پیغه مبهری خودا (ﷺ) کیشه یه کی میرات له نیوانیاندا بوو ماوهی به سر داجوویو هیچ کامیان به لگه یان به ده سته وه نه بوو، پیغه مبهری خودا (ﷺ) فهرمووی: (نیوه کیشه کانتان دینن بؤلای من، بزائن منیش هر مروفم، له وانه یه هندیکتان زمان پاراو ترینو به لگه ی زیاتر به پتیتوه له هندیکی تر تان، منیش برپا ده دم له نیوانتاندا به پتی نه وهی که ده بیستم، هر که سیك برپازم بؤداو مای برا موسلمان که یم دابیت، با وهی نه گریت بیگومان من پارچه یه ک له ناگری بؤده بېم (برپا ده دم) له پوژی قیامه تا بهو پارچه ناگره که له گهرنیدایه ده پتینن) دوو پیاوه که گریان، هر دوکیان وتیان هقی من بقی براکم، پیغه مبهری خودا (ﷺ) فهرمووی: (نه وکاته نهو تان بوتایه، بپوین دابه شی بکن پاشان نه وهی به هقی ده زانن بیکن، پاشان تیرپوشکی بخن و دوايش هر که سهو گهرنی هاوه له کی نازاد بکات) ^۲ خودای مهن ده فهرموویت: ﴿وَلَا تُحْدِلْ عَنِ الدِّينِ يَخْتَلُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِمًا ۝۱۷﴾ يَسْتَحْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَحْفُونَ مِنَ اللَّهِ ﴿ گيره و کيشه له که له نه وکه سانه مه که له که له خویان خائینن. خودا نه وکه سانه ی خوشنویت که زور خائینو گونا هبارن. شت له خه ک ده شارنه وه، خو ناتوانن له خودا هیچ بشارنه وه، نه مه نا په زایى ده رپینه له دوو پوه کان که سروشتیان وایه له خه لکی ده شارنه وه. تا پوهی پوهیان نهو ستنو زه میان نه کن، که چی له خودا ناترسن که ناگای له هه موو شاروه کانیا نهو نه ودهش که له ناو دلپاندا یه، هر یو یه خودای گهره ده فهرموویت: ﴿وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَمْكُلُونَ مُحِيطًا﴾ خودا له که لیانه کاتیک که شه وانه زور قسه ده کن که پتی پازی نیه، هر کاریک نه وان ده یکن، دیاره خودا ناگای لییه. نه مه هره شه یه کی توندوتیزو پاشان خودای گهره ده فهرموویت: ﴿هَكَأَنَّهُ هُوَ لَا

^۱ فتح الباری (۱۲۸/۵)، مسلم (۱۳۳۷/۳).

^۲ احمد (۳۲۰/۶) فهرمووده یه کی باشه (جید).

جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَدِّدِ اللَّهُ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿۱﴾ وَاَنْتَوُہ گریمان تا له سره
 دنیا ژیاون، توانیتان لایه نگیریان لی بکنو له سره وانه بیته جواب، ثایا له پژوی قیامه تدا توانای
 هیه کاره که یان بگریته نه ستقو؟ واته: وای دابننن وانه سهرکه وتن له دنیا دا به پیتی نهو بریاره ی
 بزبان دهریت له لایه داندوره وه به زاهر، نه وانه ش که بریاره که یان به سره دا دهریت بهو بریاره
 پازه ده بن. نهی له پژوی قیامه تدا چۆن وه لام دهنه وهو چی ده کن له به ردهم خودای گوره دا که
 ناگاداری هه موو نه پیتی وشاروه کانیانه؟ وه نه وکسه کییه لهو پژوه دا پشتگیریان لی ده کاتو
 داواکه یان بژده باته پیشه وه؟ واته: هیچ که سیک له و پژوه دا هاوکاریان ناکات، هه ریویه خودای گوره
 ده هه رموویت: ﴿أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ یان کی هیه کاه که یان بزگریته نه ستقو؟

﴿وَمَنْ يَمْعَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ ﴿۲﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبْهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۳﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿۴﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَمَمْتَ طَائِفَةً مِنْهُمْ أَنِ يُضْلُوكَ وَمَا يُضْلُوكَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَصْحُرُونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿۵﴾

هاندان بو ته ویه کردن و داوای لیبوردن له خوداو هه ره شه ش نه وکسه سانه ی که کاری خراب ده کن
 یان تاوانی غویان دهنه سه ربی تاوانیک

خودای مهن باسی پژو به خشنده یی خوی ده کات دهریاره ی هه موو نه وانه ی که ته ویه ده کن و
 ده گه پینه وه بۆلای له هه رتاوانیک که کرد بیتیان و ده هه رموویت: ﴿وَمَنْ يَمْعَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ
 يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ هه رکه سیک کاریکی خراب بکات یان غه دریک له خوی بکات،
 پاشان له خودا بخوازیته که بییه خشیت، ده بیتیت خودا به خشنده و دلوفانه. علی کورپی نه بوته له
 ئیبنو عه بیاسه وه وتی: خودای گوره له م ئایه تدا به نده کانی ناگادار کردوه له لیبورده یی و دلسۆزی و
 به خشنده یی و به زه یی فراوانی خوی دهریاره ی نه وکسه سانه ی که تاوانیان کردوه، تاوانه کانیان بچوک
 بیت یان گوره، پاشان دین و داوای لیبوردن ده کن له خودای گوره، ده بینن خودای گوره لئیان
 خۆشه بیت. با گوناوه کانیان زۆر گه وره تر بو بیت له تاسمانه کان و زه مین و کیوه کانیان ئیبنو
 جه ریر پیوایه تی کردوه. نیعای نه حمده پیوایه تی کردوه له علیه وه (په زای خودای لی بیت) وتی:

من کانتیک شتیکم بیستیت له پیغمبهری خوداوه (ﷺ) به وهی خودا خوی مهیلی لیبوییت سودی پی گیانوم پی. وه وتی: نه بوبکر بویگرماه وه وتی: پیغمبهری خودا (ﷺ) فرمویه تی: (هیج موسلمانیک نه تاوان بکات، پاشان ده سستنویژیک بگریتو دوو پکات نویژ بکات، پاشان داوی لیبورن له خودا بکات بق نهو گوناوهی که کردویه تی مه گین خودا لئی خوشبووه) پاشان نم دوو نایه تی خویند: ^۱ ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ﴾، ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ ^۲ نهو که سانهی هرکاتیک کاری خراب ده کن، یان ناهقی له خویان ده کن. پاشان خودای گوره ده فرمویت: ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ﴾ هرکه سیک گوناهیك ده کات، گوناوه کی زیان به خوی ده گیه نیئت، نم نایه ته وه نهو نایه ته وایه که خودای گوره ده فرمویت: ﴿وَلَا تُزِرُّ وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَى﴾ ^۳ هیج که سیک باری گوناهی که سیک تر ناگریته نه ستوی خوی. واته: هیج که سیک سود به هیج که س ناگهیه نیئت و هموو که سیک له سر کرده وهی خوی لی پرسینه وهی له که ل ده کریت، که س باری بق ه لئاگریت، هر پیوه خودای گوره ده فرمویت: ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ خودا زانای له کارزانه. واته: له سوزو به زهی و دادپه روهی خودایه که تاوانی هیج که سیک ناخاته سر که سیک تر. پاشان خودای گوره ده فرمویت: ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرَوْهَا بَرِيًّا فَقَدْ أَحْمَلَ بَثْنًا وَإِنَّمَا يُبَيِّنُ﴾ ^۴ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّوكَ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ هرکه سیک به هله یان به نه نه ست، تاوانیکی لی پودات و بیخاته سر بی گوناهیك ناشکرایه باری تاوانی بوختانی له سرشانه. نه گهر چاکه و به زهی خودا فریای تو نه که وتایه، هندیك له وان به ته مابورن پیت لی ون بکن، هر خویان که پیگه له خو گوم ده کن. نه وان ناتوانن هیج زیانیک له تو بدهن، خودا کتیبی بوناردوی و فیژی له کارزانی کردوی، ندرستی وای فیژی تو کردله پیتشدا نه تده زانی. نم نایه ته وه نهو نایه ته وایه که خودای مه زن ده فرمویت: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ﴾ ^۵ بهو شیوه یهش، نیعه له فرمانی خومان نم قورنانه مان (کیانیکمان)

^۱ احمد (۸/۱). سه نه ده کانی. سه سه نه.

^۲ ال عمران (۱۳۵).

^۳ الانعام (۱۶۴).

^۴ الشوری (۵۲).

نارده لای تق، توش له پیشدای نه تده زانی کتیب کامه یه! تا کوتایی سوره ته که. وه ده فیه رموویت:
﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾^۱ خو نه گهر به زهیی پروه رنده ت
نه بوایه، تق هر به میوا نه بویت که نه کتیبهت بق په وانه بگریت. هریویه خودای گهره ده فیه رموویت:
﴿وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ چاکه ی نذر گهره ت له گه لدا کراوه له لایه ن خوداوه.

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾^(۱۳) وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَى
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾^(۱۴)

چه ی چاک

خودای مه زن ده فیه رموویت: ﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ
إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ﴾ نژی به ی سرته و چه که یان سودی نیه، جا مه گین فره مان کردن بیت به مال
به خشین یان کاری په وایان چاکردنی نیوان خه لکی. نیامی نه حه د پیوایه تی کردوه له و
نوموکه لسومی (کلثوم) کچی عوقبه وه (عقبه)، وتی: بیستم له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) ده فیه رمو:
(درؤزن نیه نه وه ی ناشته وایی ده خاته نیوان خه لکیه وه و قسه ی چاک دینیت و ده بات یان قسه ی چاک
ده کات)، نوموکه لسوم وتی: گویم لی نه بووه له هیچ شتیکدا پڼگی دابیت به و قسانه که خه لکی
ده یکات له سی شویندا نه بیت: له کاتی جه نگداو ناشته وایی له نیوان خه لکیداو کاتیک پیاو قسه له گه ل
هاوسری بکات یان نافرته قسه له گه ل میده که یدا بکات. نوموکه لسومی کچی عوقبه یه کیک بوو له و
نافرته کچه ریانه ی که په یمانیان به پیغه مبهری خودا دا (ﷺ)^۲ زانایانی فره مووده پیوایه تیان
کردوه جگه له نیبنو مابه.^۳ نیامی نه حه د پیوایه تی کردوه له نه بووده رانه وه (أبودرداه) وتی:
پیغه مبهری خودا (ﷺ) فره موویه تی: (تایا هه ولتان بده میت له پله ی چاکتر له نوپژو پوژی و مال
به خشین؟) وتیان: به لی نه ی پیغه مبهری خودا (ﷺ)، فره مووی: (ناشته وایی نیوان خه لک) وه
فره مووی: (تیکدانی خراپکردنی) نیوان خه لک که تا شپره (هی الحالقه) تیرمیزی نه بوو ادیش
پیوایه تیان کردوه^۴ تیرمیزی وتی: فره مووده یه کی حه سه نی سه حیه. بقیه خودای مه زن

^۱ القصص (۸۶).

^۲ أحمد (۴۰۳/۶) فره مووده یه کی سه حیه.

^۳ فتح الباری (۳۵۲/۵)، مسلم (۲۰۱۱/۴)، أبوداود (۲۱۸/۵)، النسائی فی الکبری (۱۹۲/۵).

^۴ أحمد (۴۴۴/۶) فره مووده یه کی باشه (جید).

ده فەرموويت: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ ھەرکە سىڭ لە بەر پەزاي خودا ھەرچى بکات، لە پۆزى نوايى دا پاداشتى گەورەى دەدەينى. واتە: ھەرکە سىڭ بە پاکی و بە تەمای پاداشتى ئەو بێت لە لای خودا، خودا بە مزوانە پاداشتى زۆر فراوانى دەدتى.

سزای ئەوانەى پێچەوانەى پێغەمبەر دەجولیتە وەو شوینی ڕبى باوەرداران ناکەوێت جەھەننەمە

خودای مەزن دە فەرموويت: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ﴾ ھەرکە سىڭ لە پاش پاستى بۆدەرکە و تن و شارەزابوونى لەم دینە، پێچەوانەى پێغەمبەر (ﷺ) بجولیتە وە. واتە: ھەرکە سىڭ پێيازى ڤێگرتە بەر کە پێچەوانەى پێيازى ئەو پەيامە بێت کە پێغەمبەر (ﷺ) ھێناوێتى، ئەو لە لایەك و ئەو پەيامەش لە لایەكى ترەو، بە وەرچەى بە ئەنقەست بە وکارە ھەلسیت نواى ئەو ی پاستى بۆیەون بوو تەو وەو بۆی دەرکە و تەو. ﴿وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وە پێيازى ڤێگرتە بەر کە ڕبى باوەرداران نیە. ئەم دەقە پەيوەندە بە دەقەكەى پێش خۆیەو، بە لام ھەلدەگرتى ئەو ڤێگرتنە بەر بە پێچەوانەى دەقى قورئان و فەرموودەى پێغەمبەر بێت یلن پێچەوانەى کۆدەنگى زانایانى ئیسلام بێت کە بپاریان لە سەرداوە، خۆ دیارە کۆدەنگ زانایان بە ھەلە دانانێت و کە ڤێلێنانێک بۆیان وە بە گەورە زانینى پێغەمبەر کە یان (ﷺ) کە فەرموودەى سەحەبى زۆر لە ویاڕەو ھاتووە. خودای گەورە ھەر پەشەى زۆر توندى ھەيە وەك لە ویاڕەو دە فەرموويت: ﴿تَوَلَّوْا مَا تَوَلَّيْتُ وَنُصَلِّوْا جِهَنَّمَ وَنِصَافَتِ مَصِيرًا﴾ ئێمە بە و ڤێغە دادەبەین کە خۆى ھەلێبێزار دوو، تا دەبێت جەھەننەم و نواپۆزى خراپ دەبێت. واتە: ئەگەر ئەو ڤێگە یەى گرتە بەر ئێمەش بە و شێو یەى خۆى پێى ھەستاو و دلى پێى خۆشە لە لای جوان و شیرین دەکەین و مۆلەتى دەدەین وەك خودای گەورە لە ئایەتێكى تردا دە فەرموويت: ﴿فَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبْ يَهْدِ اللَّهُ لِرَبِّهِ مَسَدَرٍ جَهَنَّمَ مِمَّنْ حَبِثَ لَا يَطْمَئِنُّ﴾^۱ تۆ من بھێلە بۆ ئەوانەى کە بەم قورئانە باوەر ناکەن، کەم کەم بۆیان شل دەکەم (ماوەیان دەدەم) ھەر خۆشیان ھەستى پێى نەکەن وەك دە فەرموويت: ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾^۲ وەختێک ئەوان خۆیان لادا، خوداش دلى ئەوان لادات. وە دە فەرموويت: ﴿وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾^۳ ھەر وەك ھەن وازیان لى بنێنن کە ھەر بە نافەرمانیەو سەرگەردان بن. خودای مەزن ناگرى جەھەننەمى کردووە بە دوامە نزەلیان لە پۆزى قیامەتدا، ھەرکە سىڭ لە ڕبى پاست لابات، ھىچ ڤێگە یەكى تری نیە جگە لە ناگر لە پۆزى

^۱ القلم (۴۴).

^۲ الصف (۵).

^۳ الانعام (۱۱۰).

قیامه تدا. وه كه خودای گه وره ده فره رموویت: ﴿كُفِّرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَرْوَجَهُمْ﴾^۱ نه وانه لیک کوه که نه وه که ناهه قی پیشه یان بیو له گه لا هاوشیوه کانیان. وه ده فره رموویت: ﴿وَرَأَى الْمَجْرُمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَافِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا﴾^۲ تاوانباران ناگریان به چاوی خویان دیت، زانیان هه رتیی ده که ونه میچ ده رتانیکیان نیه.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ. وَيَغْفِرُ مَا دُونَهُ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا بَعِيدًا﴾^(۱۳) **إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْتًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا سَيِّئَاتِنَا مَرِيدًا** ﴿۱۴﴾ **لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوسًا** ﴿۱۵﴾ **وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَأُمُرَّتْهُمْ فَلَئِنَّ يَكُنَّ عَذَابُ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ لَأَكْثَرُهُمْ ظَالِمِينَ** ﴿۱۶﴾ **خَلَقَ اللَّهُ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا** ﴿۱۷﴾ **يُعَذِّبُهُمْ وَيُمْنِيَنَّهُمْ وَمَا يُغْنِيُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا عُرُودًا** ﴿۱۸﴾ **أُولَٰئِكَ مَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا** ﴿۱۹﴾ **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا** ﴿۲۰﴾

بتهه رستی لیبورنی نیه، بت په رستان له راستیدا شه یتان ده په رستن

له پیشه وه قسه له سه رته م نایه ته کراوه که خودای مه زن ده فره رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ. وَيَغْفِرُ مَا دُونَهُ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ خودا له وانه نابوریت که شه ریکی بۆ داده نین، جگه له وهی که مه یلی له هه رکه سیك بیت لئی ده بوریت. له پیشه وه نه وه فره رمووانه ی که په یوه ندیان به م نایه ته وه مه بوو له سه رته ی نه م سوره تدا هینامان و باسما نکرد. پاشان خودای گه وره ده فره رموویت: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا بَعِيدًا﴾ هه رکه سیك شه ریک بۆ خودا دابنیت له راده به در گو مرپایه. واته: نه وکه سه رنګه ی پاستی نه گرتووه ته به رو له رنګه ی پاست لایده اوه و دوورکه وتووه ته وه لئی، خوی فه وتاندووه و په نجه ریی دونیوا قیامت بووه و به خوه ری دونیوا قیامه تی له ده ستداوه. وه ده فره رموویت: ﴿إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْتًا﴾ نه وانه هجیاتی خودا هانا ده به نه بهر به ریدو شتی وا که زۆریه یان ناوی میینه یان هیه. جوبه ییر له زه حاکوه له م نایه ته داته وتی: بت په رسته کان وتیان

^۱ الصافات (۲۲).

^۲ الکهف (۵۳).

فریشتہ کان کچانی خودان^۱ ہریویہ دہ یانپہ رشتین و ہتا نزیکمان بخنہ وہ له خودا، وتی: ثایا نہ مانہ
 دہ کہ ونہ گہ وری خویان بہ وینہ ی ثافرت وینہ یان دہ کیشن و لیتان دہ پارینہ وہ و مالاتیان بقی گوی
 شہق دہ کن و دلین: نہ مانہ له کیڑہ کانی خودا دہ چن کہ دہ یانپہ رستین (مہ بہ ستیان فریشتہ کانہ).
 ثم تہ فسرہ لم ثایہ تہ دہ چیت کہ خودای گہ وری دہ فرموویت: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝۱۹﴾ وَمَنْوَا
 الْاِلٰهَ الْاٰخَرٰی ۝۲۰ ثایا ثیوہ ہر لات و عوززاتان بووہ؟ سیئہ میشتان (کہ رمنات) ہ و یہ کیتی تر له
 بتہ کانہ؟ وہ دہ فرموویت: ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمٰنِ اِنْسًا ۝۲۱﴾ ثو فریشتانہ ی کہ
 ہموویان بہ ندہ ی خودان، بہ مینہ یان داناون. وہ دہ فرموویت: ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَبَا ۝۲۲﴾
 جنوکہ یان لہ گہ ل خودا کردہ خزم. پاشان خودای گہ وری لیرہ دہ دہ فرموویت: ﴿وَإِنْ يَدْعُوا إِلَىٰ
 سَيِّئَاتِنَا مَرِيدًا ۝۲۳﴾ دیارہ ہوار دہ بہ نہ بہر ثو شہیتانہ ی کہ یاخی بووہ دہ رکراوہ. واتہ: شہیتان
 فرمان پی کردون و جوان و شیرینی کردوہ لہ لایان، لہ راستیدا ثوانہ شہیتان دہ پهرستن وہ کہ خودای
 گہ وری دہ فرموویت: ﴿أَلَمْ نَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يٰۤأَدَمُ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ ۝۲۴﴾ ثاخر ثی نہ وری نادہ م،
 من له پیتشا پہ یمانم لہ گہ ل نہ بہ ستن. خودای مہ زن باسی فریشتہ کان دہ کات کہ له پڑی قیامہ تدا
 دہ لٹن بہ و بت پهرستانہ کہ له دنیا دہ یانوت ثیمہ فریشتہ کان دہ پهرستین ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ۝۲۵﴾
 اَکْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ۝۲۶ بہ لکو ثوانہ جنوکہ یان دہ پهرست و بہ شی ثوریان باوہ ریان بہ وان ہینابوو.
 خودای گہ وری دہ فرموویت: ﴿لَعَنَهُ اللّٰهُ وَقَالَ لَا تُخٰذِلْ مِنْ عِبَادِكَ نَفْسِيًّا مَّفْرُوضًا ۝۲۷﴾ خودا
 بہ رنہ فرینی خوی خست، نہ ویش له وہ لامدا وتوہ تی شہرتہ له عہدہ کانی تر بہ شیک بقی خوم
 گلبدہ مہ وہ. خودای مہ زن کاتیک کہ له بہ زہی خوی بی بہ شی کردو لہ لای خوی دہری کرد،
 شہیتانیش ثو سویندہ ی خوارد کہ ژمارہ یہ کی تابیہ تی بقی خوی جیابکاتہ وہ. موقتیلی کوبی حہ یان
 وتی: له ہہ زارکس ترسہ دو نہ و دو تر کہس دہ بات بقی ناو ناگرو تہ نیا یہ کہس دہ چیت بقی بہ ہشت.

۱ الطبری (۲۰۹/۹).

۲ النجم (۱۹-۲۰).

۳ الزخرف (۱۹).

۴ الصافات (۱۵۸).

۵ یس (۶۰).

۶ سبأ (۴۱).

﴿وَلَا ضَلَالَتَهُمْ وَلَا أَلَمٌ لَهُمْ﴾ شہیتان دہلئت: دیارِ شہ لہ پاستری لایان دہدم و دلایان پردہ کم لہ ناوات بؤخوم. واتہ: وایان لیدہ کم کہ تہوبہ نہ کہ و ناواتہ کانیان بؤ سازدہ دہدم و فرمانیان پی دہ کم بہ لہ نہ کہ و تہوبہ کردنیان پی دودہ خہم، بہ خویان دہ یاخہ لہ تینم و بایی ہہ وایان دہ کم. ﴿وَلَا مَرَنَهُمْ فَلْيَرْبَتُمْ إِيَّاهُ﴾ فرمانیان پی دہ کم کہ گوچکہ ی مالاتہ کانیان دادین. قہ تادہ و سوددی و کہسانی تریش وتویانہ: واتہ لہ تکردنی گوچکہ یان تا بیکہ نہ نیشانہ بؤ (بحیرہ و سائبہ و وصلہ) ^۱ ﴿وَلَا مَرَنَهُمْ فَلْيَرْبَتُمْ إِيَّاهُ﴾ فرمانیشیان بؤ دہردہ کم کہ شیوہ و بیچی نہ وشتانہ ی کہ خودا دروستی کردوہ تیکی بدہن و بیگزین. ٹیبنو عہ عباس وتی: مہ بہست پٹی خہ ساندنی نازہ لہ. حہ سہنی کوپی حہ سہنی بہ سری وتی: مہ بہست پٹی خال کوتانہ. لہ سہ حیچی موسلیمدا ہاتوہ کہ خال کوتان قہدہ غہ کراوہ لہ دہم وچاودا. وہ لہ وتہ یہ کدا ہاتوہ: خودا نہ فرینی لہ وکہ سہ کرکووہ کہ نہ وشتہ ی کردوہ. ^۲ وہ لہ ہردو سہ حیچہ کدا ہاتوہ لہ ٹیبنو مہ سعودوہ کہ وتویہ تی: خودا نہ فرینی کردوہ لہ و ژنانہ کہ خال دہ کوتن بؤ ژنانی تر، لہ و ژنانہ خالیان بؤ دہ کوتن، لہ و ژنانہ ش کہ پوخسار (دہم وچا) ہلدہ گرن، وہ لہ وانہ ش کہ دہم وچاویان بؤ ہلدہ گرن، لہ و ژنانہ ش کہ ددانہ کانیان بؤ باریک و شاش دہ کہ و بہوہ دروستکراوی خودا دہ گزین. پاشان وتی: نایا من نہ فرین نہ کم لہ وہی کہ پیغہ مہری خودا (ﷺ) نہ فرینی لی کردوہ کہ خودا لہ قورٹاندا فرمانی پی کردوم کہ بہ پردہ وی بکہم مہ بہستی نہم نایہ تہ بوہ ^۳ کہ خودای مہ زن دہ فرموویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ ^۴ ہرچی پیغہ مہر دہ تان داتی، لی وہ ریگن. لہ ہرچیش بی بہشتان بکات دہستی بؤ مہ بن. وہ لیژدا خودای مہ زن دہ فرموویت: ﴿وَمَنْ يَخْذِ السَّيْطَانُ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُبِينًا﴾ جا ہرکہ سیك (بیچکہ لہ خودا) لہ گہ شہیتان ببیتہ دوست، نہوہ بیگومان دیارہ کہ چہند زیانہ مند دہ بیت. واتہ: نہوہ سہ زہرہ رمنہندی دونیا و قیامہ تہ، نہوہ زہرہ رہی کہ ہیچ شتیک قہرہ بووی ناکانہ وہ بؤی و نایگہ رنیتہ وہ. ﴿يَعِدُّهُمْ وَيُمْنِيهِمْ وَمَا يَعِدُّهُمْ السَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾ بہ لئنیان پی دہدات و کہ دہ یاخاتہ سہر نازہ زو، نہوہ بہ لئنیہ شہیتان بہ وانی دہدات، فیروان نہ بیت چتر نہی. وہ کہ خودای مہ زن باسی شہیتان

^۱ الطبری (۲۱۴/۹).

^۲ مسلم (۱۶۱۸/۳)، فتح الباری (۳۹۲/۱۰).

^۳ فتح الباری (۴۹۸/۸).

دهکات له پښی قیامه تداد دده فرموویت: ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ له پاش کارله کارتزازان، شهیتان ده لیت: خدا به لینی پاستی پیدان، منیش به لینی خرم پیدان، به لام دریم له گل کردن، هسچ ندریکیشم به سه رتانه وه نه بوو، هه تا دهکاته بیگومان نه وانه ی سته مکارن نازاری به ژانپان ده بیت. پاشان خودای گوره دده فرموویت: ﴿أَوَلَيْكَ مَا وَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا﴾ جینی نه وانه جهه ننه مهو دهرتانی تریان نیه. واته: نه وانه ی شهیتان به لینی پیداونو به هیواو ناره زوی دروینه فرینی دان دواپژدیان ناگری جهه ننه مهو پرکارپوونپان نیه تیتیداولی دهرناچن.

پاداشتی پرواداره ناکارچاکه کان

پاشان خودای مه زن باسی ژپانی خوداناسه به خته وه ره کان دهکات که چ پاشه پښکی پښداری هه میسه یی چاوه پښیا دهکات دده فرموویت: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه وانه ی که خاوهن باوهو ناکارچاکن. واته: نه وانه ی به دلسوزی و به کردار سه لماندویانه و هه ستاون به وکاره چاکانه ی که فرمانپان پیکراوه وازیان هیتاوه له وکاره خراپانه ی که قه ده غه کراوه. ﴿سَكَنُوا جَنَّاتٍ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده یانبه ینه ناو باخاتیک که جوړه ها پووبار به به رده میان دهرات و هه تاسره هه تیای دهن. واته: ده چنه باخاتیک به ناره زوی خویمان هه رکاتیک و بق هه رکوتیه ک بیان ویت دهرتون هه رگیز ناگورپت و له ناوناچیت. ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ دیاره به لینی خوداش پاسته. واته: نه مه به لیتیکه له لایه ن خوداوه یه، به لینی خوداش نذر پاسته و گومانی تیدانیه که هه ریته دی، هه رویه خودای گوره به مه سده (المصدر) که به لگه یه له سه ر هاتنه دی نه وشته و پودانی که وته ی ﴿حَقًّا﴾، پاشان خودای گوره دده فرموویت: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ کی له خودا راستگوتره؟ واته: هسچ کهس له خودا راستگوتر نیه و هه والی راستر نیه، هسچ په رستراویک نیه بیجکه له خودا په روه رنکارش هر نه وه. پیغه مبه ری خودا له و تاریکدا دفرموویه تی: (بیگومان راسترین قسه وته ی خودایه، وه چاکترین پیبازش پیبازی موحه مه د (ﷺ)، خراپترینه کانیش داهینراوه کانیه تی وه

ہم مو تازہ گریہ کیش (لہ نائیندا دوی تہ او بوونی) دہینراوہ، ہم مو دہینراویک گومپایہ، ہم مو گومپایہ کیش لہ ناو ناگردایہ).

﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝۱۳۱﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَبْرًا ۝۱۳۲﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۝۱۳۳﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

مُحِيطًا ﴿۱۳۳﴾

سہرکہ وتن بہ ناوات خواستن نیہ، بہ لکوبہ کاری چاکہ

خودای مہ زن دہ فرمویت: ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ نہ بہ ناواتی نیوہ نہ ناره زوی نہ وکسانہ کہ بہ نہ ملی کتیب دادہ نرین، ہر مرفیک کاریکی خراپ بکات، بہ وکارہی خوی سزادہ دریت۔ بڑمان باسکراوہ کہ موسلمانہ کانو نہ ملی کتیب، کتیبہ کہ شمان لہ پیش کتیبہ کی نیوہ ہاتوہ۔ نیمہ لہ نیوہ لہ لای خودا لہ پیشتین۔ موسلمانہ کانیش دہ یانوت: نیمہ لہ نیوہ لہ پیشتین لہ لای خودا، پیغمبرہ کہ شمان دواپن پیغمبرہ و کتیبہ کہ شمان کتیبہ کانی تری پیش خوی نہ سخ کردوہ تہ وہ خودای مہ زن نہ م نایہ تہی نارده خوارہ وہ کہ دہ فرمویت: ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ ہہ تا دہ گاتہ: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ چ دینداریک دینہ کی لہ وکسہ چاکترہ کہ خوی بہ خودا سپاردوہ و چاکہ کارہ۔ پاشان خودای گورہ بہ لگی موسلمانہ کانی سہرخت بہ سہر نہ وانہی نہ ملی کتیبدا کہ دڑایہ تیان دہ کردن^۱ ہر واش پیوایہ کراوہ لہ سوددی و مہ سروق و زہ حاکو نہ بو سالج و کہسانی تریشہ وہ^۲ ہر بہم شیوہ پش عہ وفی پیوایہ تی کردوہ لہ نیبنو عہ بیاسہ وہ (پہ زای خودای لی بیت) کہ لہ م نایہ تہ دا وتوہ تی: نہ ملی دینہ کان مشتمل و مریان بو لہ نیوان خویاندا، نہ ملی تہ ورات دہ یانوت: کتیبی نیمہ لہ کتیبی نیوہ چاکترہ و پیغمبرہ کہ شمان لہ پیغمبرہ کی نیوہ چاکترہ۔ نہ ملی نینجیل ہر وایان دہوت۔ نہ ملی نیسلامش وتیان: ہیچ ناینیک جگہ لہ نیسلام نیہ، کتیبی نیمہ گشت کتیبہ کانی نہ سخ کردوہ تہ وہ و پیغمبرہ کہ شمان دواپن

^۱ الطبری (۲۲۹/۹).

^۲ الطبری (۲۳۱/۲۲۹/۹).

پيغمبره. فرمان به نيمه و نيمه ش كراوه كه برهوامان بييت به كتيبہ كاني نيمه و كار به كتيبہ كاني نيمه بگنن. خودای گه وره كيشه كه ی له نيوانياندا برپه وه و فرموي: ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾^۱ مانای نهم نايه ته نه وه په كه دينداري به ناوات خواسترو هه او ناره زو نيه، به لكو دينداري به دلسوزي و چيگيربوني برپايه له دلداو كردار راستيه كه ده سه لميئت به وه نيه هه كه سيك بانگه شه ی بڅ شتيك كرديت، به بانگه شه ی نه و شته ی به ده ست هيتابيت، نه نه و كه سه ی وتی: كه نه و شايسته په و خاوه ن هه قه، هر به و قسه په گويی بڅ بگيريت. هه تا له لای خوداره نيشانه په كي به ده سته وه نه بييت. هه ريويه خودای گه وره ده فرموي: ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾^۲ واته: نه بڅ نه مانه و نه بڅ نه وانيشه، هر به ناوات خواستنيك پرگاريان بييت، به لكو به پتي گوتراپه لپانه بڅ خودای مه زنو شوپن كه وتني نه و په يامه په كه خدا له سر زماني پيغمبره به پرزه كان بڅي داناون. بڅيه خودای گه وره ده فرموي: ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾^۳ نهم نايه ته وه كه نه و نايه ته وايه كه خودای گه وره ده فرموي: ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾^۴ ومانه مشكال دَرَزَ خَيْرًا يَرَهُ^۵ هه كه سيك به سه نكايي ميروله ی هره ورديله چاكي هه بووييت، ده بيينييت. وه هه كه سيكيش به سه نكايي ميروله ی هره ورديله خراپه ی هه بووييت، ده بيينييت. رپوايه ت كراوه كاتييك كه نهم نايه ته هاته خواره وه، زورتيك له هاره لكان نه وه يان زور به لاره گران بوو. نيينو نه بي هاته م رپوايه تي كردوووه له عايشه وه (په زای خودای ليبييت) وتی: وم نه ی پيغمبره ی خودا (ﷺ) من ده زانم توندترين نايه ته له قورئاندا كامه په، فرموي: (كامه په نه ی عايشه ؟) وم: ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾^۶ فرموي: (نه وه په كه تووشی به نده ی خاوه ن باوه پ ده بييت (پاداشته بڅي) هه تا هر ناخوشيه كه تووشی دييت له ناخوشيه كان)^۷ نيينو جه رييو نه بوداوديش رپوايه تيان كردوووه^۸ سه عيدي كوپي مه نسور رپوايه تي كردوووه له نه بوهوره يره وه (په زای خودای لی بييت) وتی: كاتييك نهم نايه ته هاته خواره وه ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾^۹ زور كاری له موسلمانان كان كردو (ترساندن) پيغمبره ی خودا (ﷺ) فرموي

^۱ الطبري (۲۳۰/۹).

^۲ الزلزلة (۷-۸).

^۳ الطبري (۲۴۴/۹).

^۴ الطبري (۲۴۶/۹)، أبو داود (۴۷۱/۳).

پټيان: (کاردروستو میانډوین، هرچی نه وشته نه ی تووشی موسلمان ده بیت که فارهت بوی، هتا هه
 دپکک که ده چیت به گیانیدا یان هه ناخوشیه که تووشی ده بیت) ^۱ نه حمه دیش هه روا پویاوه تی
 کردوه له سوفیانی کوپی عوبه ینه وه ^۲ موسلیمو تیرمیزی و نه سائیش پویاوه تیان کردوه ^۳ پاشان
 خدای گوره ده فهرموویت: ﴿وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ جگه له خودا هیچ که س
 ده ست ناکه ویت دؤستی بیت و به هاواریه وه بیت. علی کوپی نه بو ته لحه له ئیبنو عبهاسه وه وتی:
 مه گین تهویه بکات، خوداش تهویه لی وده رده گرت ^۴ ئیبنو نه بی حاته م پویاوه تی کردوه. پاشان
 خدای گوره ده فهرموویت: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾
 هرکه سیک (نیر یان می) که خاوه ناکارچاک بیت کاتیک که خدای مه زن باسی پاداشتی کرد
 له سر خراپ و نه وهی هه قیه تی ده بیت سزای خوی وهریگرت. خدای گوره له سزای دونیاو قیامت
 لامان بدات. به چاوپویشی و سؤو به زه ی خوی. پاشان خدای مه زن دیته سر باسی چاکو و پزرو
 به زه ی خوی له وهرگرتنی ناکاره چاکه کان له عبهده کانی (چ نیرینه یان میتینه) به هرچی پروایوون.
 ﴿قَالُوا لَيْتَ كَإِذَا كُنَّا أَهْلًا لَهَا فَتُبَادِلُ أَهْلَهَا بِبَنَاتٍ غَيْرِ أَهْلِهَا وَكُنَّا بِالْأَعْيُنِ مُرَبِّينَ﴾
 ناکات و له وچاکانه ی که کردویانه به نه ندازه ی توپکلی دهنکه خورمایه ک (النقرة) نه و تلیشه وردیله یه
 به پشتی دهنکه خورماوه یه. له پېشه وه باسی (الفتیل) مان کرد نه و ده زوله یه له درزی دهنکه
 خورمادایه. (القطمیر) یش نه و توپاله یه به ناوکی خورمادایه. هرسیکیان له قورئاندا هاتوه. خدای
 گوره ده فهرموویت: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ چ دیندریه ک دینی له وه
 چاکتره که خوی به خودا سپاردوه و چاکه کاره؟ وه به هیوای پاداشتی خودایه. واته: له کرداره کانیدا
 شوینی نه و په یامه که وتوه که خودا بوی داناهو و پېغه مبه ره که ی پیی هاتوه که بریتیه له و
 پاسته ری و ناینه هه قه، بی نه م دوو هرجه کاری هیچ که سیک ته واونابیت. واته: ده بیت نه وکاره له بهر
 په زای خودا شوین که وتنی په یامه که ی بیت، هرکاتیک کار به یه کیک له م دوو هرجه نه کرا، نه وکاره
 خراپ و به تاله. هرکه سیک له بهر پوزامه ندی خودا کاری نه کرد نه وه دوپوه و له بهر خاتری خه لکی
 ده یکات. هرکه سیکش شوینی په یامی خودا نه که وت، نه وه گومراو نه فامه، که سیک نه و دوو هرجه ی
 به جی هینا نه و کاره که ی وه کاری نه و خاوه ناکاره پانیه که خودا کاره کانیان لی قبول ده کات و

^۱ سعید بن منصور (۱۲۷۸/۴) فهرموده یه کی سه حیه.

^۲ احمد (۲۴۸/۲) فهرموده یه کی سه حیه.

^۳ مسلم (۱۹۹۳/۴)، تحفه الاحوذی (۴۰۰/۸)، النسائی فی الکبری (۳۲۸/۶).

^۴ الطبری (۲۳۹/۹).

چاپوشیش له خرابه کانیان ده کات. هر بویه خودای گه وره ده فہرموویت: ﴿وَاتَّبَعَ مَلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾ کہ وتووه ته شوینی نیبراهیمی له ناپه ودا لادهر و به ره وه قی هاتوو. نه وانه یش محمود (علیه السلام) شوین که وتوانی ده که وت هتا پڑی قیامت. وه ک خودای گه وره له نایه تیکی تردا ده فہرموویت: ﴿إِنَّكَ أَوَّلُ النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ﴾^۱ نه وکه سانه ی له هه موو که س له نیبراهیم نزیکترن، نه وانه که نه وسا شوینی ده که وتن و نه م پیغه مبره. وه له نایه تیکی تریشدا فہرموویت: ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مَلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾^۲ پاشان به تومان راگه یاند، که په پره وی ثانی نیبراهیمی به ره وه قی چوونه، نه و له وانه نه بوو که شهریک بق خودا دادنه یین. (الحنیف) لادان له ناپه و او بت په رستی و از هینان لینی له سر چاپوشینی و به ره وه قی چوون به ته و او ی و بی چه ندو چوون و گوئی دانه هیچ که سو هیچ شتیگ.

نیبراهیم دوستی خودایه

خودای مه زن ده فہرموویت: ﴿وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ خودا نیبراهیمی هه لبرارد به دوستی خوی. نه مه له بابی هاندانه بق شوین که وتنی، چونکه نیبراهیم پیغه وایه که په پره وی ده کریت گه یشتووه ته شوینیگ عه بده کانی تر پپی ناگن، گه یشتووه ته پله ی دوستی خودا (درجۃ الخلۃ) که به رزترین پله یه له پله کانی خوشه ویستی، نه مهش له بهر زور گوئی پله ی بووه بق خودا. وه ک خودای مه زن ستایشی ده کات و ده فہرموویت: ﴿وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى﴾^۳ وه نیبراهیم نه رکی ته و او ی خوی به جی هینا. وه ده فہرموویت: ﴿وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ﴾^۴ نه وسا خودا به چه ند وشه نیبراهیمی تاقی کرده وه، نه ویش به جی هینان. وه ده فہرموویت: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾^۵ نیبراهیم پیغه وایه کی به ره وه قی چووبوو، به فہرمانی خودا بوو، له پڑی نه وانه بوو که شهریک بق خودا دانانین. ﴿شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ أَجْتَبَنَاهُ وَهَدَيْنَاهُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾^۶ چاکه ی خودای

۱ ال عمران (۶۸).

۲ النحل (۱۲۳).

۳ النجم (۳۷).

۴ البقرة (۱۲۴).

۵ النحل (۱۲۰).

۶ النحل (۱۲۱).

له بهر چاودابوو، خوداش بق خوی مه لیبژاردو شاره زای پښگه پاستی کردبوخاری پښویه تی کردووه له
عه مری کوپی مه یمنونه وتی: مه عاز کاتیک چوو به من نویژی به یانی بۆکردن نه م نایه تی خویند:

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِنْ بَنِي آدَمَ بَعْثًا مِنْهُمْ وَآدَمَ﴾ پیاویک له و کۆمه له دا وتی: به پاستی چاوی دایکی نیبراهیم پۆشن

بووه ته وه^۱ بۆیه ناوړه وه به (خلیل الله) له بهر زۆری خۆشه ویستی خودای مه زن بۆی. له بهر ههستانی به

کۆتیاپه لی خودا، خوداش خۆشی ده و لای پازیه. مه بۆیه له هه ردووه سه حیه که دا هاتووه له نه بو

سه عیدی خوده ریه وه که پتیه مبه ری خودا (ﷺ) کاتیک وتاری بۆده دان له دواين وتاریدا،

فه رمووی: (أما بعد، ئە ئی خه لکینه نه گه ر من خۆشه ویستم هه لیبژاردایه نه بو به کری قوفاحه م هه لده بژارد

له خه لکی سه رزه میندا. به لام هاوه له که تان خۆشه ویستی (دوستی) خودایه)^۲ وه له پښگه جونده بی

کوپی عه بدولای عه مری کوپی عه سه وه عه بدولای کوپی مه سموده وه پښویه کراوه له

پتیه مبه ره وه (ﷺ) فه رمووی: (خودا منی هه لیبژاردووه به خۆشه ویستی خوی مه ره وه چۆن نیبراهیمی

هه لیبژاردووه به خۆشه ویستی خوی)^۳ خودای گه وه ده فه رموویت: ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي

الْأَرْضِ﴾ هه رشتیک له ناو ئاسمانه کان و زه میندایه هی خودایه. واته: هه موو مو لک و به نده و

دروستکراوی خودایه و خوی کاریه ده ستی هه موو شتیکه، که س به یاری ناگه پښتیته وه و ناتوانیت ده ست

بخاته کاری، هه رچیش ده کات پرسیاری لی ناکریت له بهر مه زنی و تواناو دادگه ری و سۆزو به زه بی

فراوانی. ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا﴾ هه ر خودایه له هه مووشت ناگاداره. واته: زانیاری خودا

هه مووشت ده گریته وه، هیچ شتیکی عه بده کانی له لا شاره وه په نهانی نیه. به نه ندازه ی گرانی

گه ردیه که له زانیاری خودا له ئاسمانه کان و زه میندا گوم نابیت. به چوکت له گه ردیه و گه وره ترین

ناگاداری نه و شتانه شه که مه ردوم ده یان پښت و نه ویش که له بهر چاوانیه و نادیاره.

﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمُّ النِّسَاءَ

الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَرَغِبْنَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضَعِّفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا

لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا﴾

﴿١٧٧﴾

^۱ فتح الباری (۶۶۲/۷).

^۲ فتح الباری (۱۵/۷)، مسلم (۱۸۵۴/۴).

^۳ مسلم (۳۷۷/۱)، ابن ماجه (۵۰/۱)، مسلم (۱۸۵۵/۴).

خودای مہ زن دہ فرمویت: ﴿وَسْتَغْفِرُونَكَ فِي الْإِنْسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُغْفِرُكُمْ فِيهِمْ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ﴾ کہ دہ ربارہی ژنانہ وہ لیت دہ پرسن، بلی: بہ ہوی نہم کتیبہ (کہ بؤتان دہ خویندریتہ وہ) خودا وہ لامی پرسبارہ کانتان دہ داتہ وہ. بوخاری پیوایتی کردوہ لہ عایشہ وہ (پہ زای خودای لی بیت) لہم نایہ تہدا ﴿وَسْتَغْفِرُونَكَ فِي الْإِنْسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُغْفِرُكُمْ فِيهِمْ﴾ ہتا دہ گانہ ﴿وَرَزَّعُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾ عائشہ وتی: نہو پیوای کہ ہتیی لہ لایہ، نہو سہرہ رشتیکہ رو میراتگریہ تی، پیوہ کہ ہتییہ کہ دہ کاتہ ہاویہ شی خوی لہ سامانہ کہیدا، ہتا لہ قسہ بؤکردنیشدا، حزی لئیہ مارہی بکاتو پیی ناخوشہ پیویتی تر مارہی بکاتو بییتہ ہاویہ شی لہ سامانہ کہیداو خوی ہاویہ شپہ تی، رینگہ نادات شوویکات. نہم نایہ تہ ہاتہ خوارہ وہ^۱ ہر بہم شیوہ یہ موسلیمش پیوایتی کردوہ^۲ ٹیبنو نہ بی ہاتہم پیوایتی کردوہ لہ عائشہ وہ (پہ زای خودای لی بیت) وتی: پاشان خہ لکی پرساریان لہ پیغہ مہری خودا کرد (ﷺ) ہوی نہو نایہ تہی لہ سہریان ہاتہ خوارہ وہ خوداش نہم نایہ تہی ناردہ خوارہ وہ ﴿وَسْتَغْفِرُونَكَ فِي الْإِنْسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُغْفِرُكُمْ فِيهِمْ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ﴾ وتی: نہوہی خودا باسی کرد کہ بؤیان خویندرایہ وہ بہ ہوی نہم کتیبہ وہ. نایہ تی یہ کہم بو کہ خودای گہ ورہ دہ فرمویت: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَمِينِ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ الْإِنْسَاءِ﴾^۳ خو نہ گہر نہ توانن بچولینہ وہ لہ گہل کیڑہ ہتییہ کاندہ دہ توتانن وازیان لی بینو ژنانی تر مارہ بگن. وہ لیڑہ دا خودای گہ ورہ دہ فرمویت: ﴿فِي يَتَمَى الْإِنْسَاءِ الَّتِي لَا تُوَفُّوهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ﴾^۴ نہو کیڑانہی کہ بہ ہتیی ہاونہ تہ وہ و نہ مالہی کہ دہ یانکہ ویت، نایاندہ نیت ﴿وَرَزَّعُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾ دہ تانہ ویت لہ خوتانیان مارہ بگن. بہم سہ نہ دانہ لہ عائشہ وہ پیوایت کرارہ، نہ گہر کہ سیکتان حزی کرد کصیتی ہتیی مارہ بکات کیڑہ کہ لہ ژیرچاودیری خویداہو بہ لام زورجوان نہ بوو مالیشی کہم بوو با مارہی بکات. بہ لام لیٹان قہ دہ گہرا کہ کچیکی ہتییو لہ ہر جوانی مالہ کہی مارہ بگن مہ گین بہ دانہ روہرانہ لہ گہ لیان بچولینہ وہ بہراکمبر نہوہی کہ حزیان لی دہ کن. نہم لہ ہر دوو سہ حیحہ کہ دا ہاتوہ. مہ بہست لیڑہ دا نہوہی، نہو پیوای کہ کچیکی ہتییو لہ ژیرچاودیریدایہ،

^۱ فتح الباری (۱۱۴/۸).

^۲ مسلم (۳۰/۸).

^۳ الطبری (۲۵۸/۹).

^۴ النساء (۳).

دروسته ماره ی بکات، جاری واهیه حه زده کات ماره ی بکات، خودای مه زن فه رماني داوه که خواستی ده بیت به وشيويه ماره یی بداتیت که به ژناني وهك خوی دراوه، نه گهر وای نه کرد، با وهك ژنه کان خوی ماره یی بداتیت، خودای مه زن به وشيويه پښگی داوه^۱ نه م تفه سیره بقی ثایه تی په که مه له سه رته ای سورته که دا، جاری واش هیه پیاوه که حزی لی نیه ماره ی بکات له برنه وه ی جوان نیه یان هر له بر ماله که ی پښگی نادات شو بکات، خودای گهره قه ده غی کردوه که پښگی لی بکات که شو بکات، له ترسی نه وه ی نه وه کو بیته هاویه ش له ماله کهیدا که نه هاویه شیه تی. وهك علی

کوپي نه بو ته لحه له ثینو عه بیاسوه وتی: له م ثایه ته دا که خودای گهره ده فره مویت: ﴿فِي يَتَمَّى
النَّسَاءِ﴾ نه کچانه ی که به ه تیوی ماونه ته وه، وتی: پیاو له کاتی نه قامیدا که ه تیویکی له لا بوایه، پښاکه که ی خوی ده دا به سه ریدا، نه گهر وتی بگردایه هر گیز هیچ که سیک نهیده توانی ماره ی بکات، جا نه گهر جوانو پښک و توو بوایه و حزی لی بگردایه ماره ی ده کردو ماله که ی ده خوارد، نه گهر جوانیش نه بوایه نهیده هیشت هر گیز شو بکات به که س هتا ده مرد، نه گهر بگردایه ده بووه میراتگری، خودای گهره نه وه ی حرام کردو نه هیشت.^۲ خودای گهره ده فره مویت:

﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ﴾ هره ها نه مندالانی که چه وساوو بی ده رته تان. له چه رخی نه فمیدا، نه مندالی بچوک و نه کچ میراتیان پی ده درا. وهك خودای مه زن ده فره مویت: ﴿لَا تُؤْتُوهُنَّ مَا كُنَّ لِهِنَّ﴾ نه کچانه ی به ه تیوی ماونه ته وه نه ماله ی که ده یانکه ویت، نایانده نی. خودای گهره نه وه ی قه ده غه کردو بقی هر که سه و به شی خوی بۆدان او فره مویت: ﴿لِلَّذِكْرِ مِثْلَ حَظِّ الْأُنثَىٰ﴾^۳ له میراتیان بقی نیرینه دو به شو بقی مینه نیوه ی به شی مینه بیت. بچوک بیت یان گهره. سه عیدی کوپی جو به یرو که سانی تریش هر وایان و توو^۴ سه عیدی کوپی جو به یرو له م ثایه ته دا وتی: ﴿وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ﴾ له سه رتانه له که ل ه موو ه تیووندا به په کسانی په فتار بکه ن. وهك کاتیک که جوان و خاوه ن ماله ماره ی ده که یت، هریه وشيويه ش کاتیک که جوان نه بوو خاوه نی مالیش نه بوو هر ماره ی بکو پښی بگرو به رژه وهندی خوت وازلیبینه و پشنگویی بجه بوی. خودای

^۱ فتح الباری (۶/۹)، مسلم (۲۴۱۳/۴).

^۲ الطبری (۲۶۴/۹).

^۳ النساء (۱۱).

^۴ الطبری (۲۵۵/۹).

^۵ الطبری (۲۵۵/۹).

که وره ده فہرموویت: ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا﴾ ہرکاریکی چاک بکن، لیٹان پوون بیت کہ خودا لئی ناگادارہ. نہم ہاندانہ بق کاری خیرکردن و پیرہوی کردنی فہرمانی خودایہ، بیگومان خودای مہزن ناگاداری ہموو نہ وشتانہ یہ کہ دہیکہ نو پاداشتی لہ سہر دہداتہ وہ، بہ پاداشتیکی نذر تیرو تہ واور تہ لہ سہر نہ وکارانی کہ کردووانہ.

﴿وَإِنْ أَمْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَیْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهَا أَنْ یُصْلِحَا بَیْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝۱۳۸﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَیْنَ الْإِنْسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِیلُوا کُلَّ الْمِیْلِ فَتَذَرُوهَا کَالْمَمْلُوقَةِ ۝۱۳۹ وَإِنْ تَصْلَحُوهَا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ۝۱۴۰ وَإِنْ یَفْرَقَا یُعِنِ اللَّهُ کُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَکِيمًا ۝۱۴۱﴾

برپار دہرمانی نہ و پیاوی کہ گوئی بہ ژنہ کہی نادات

خودای مہزن دہ فہرموویت: ﴿وَإِنْ أَمْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَیْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهَا أَنْ یُصْلِحَا﴾ نہ گہر ژنیک ہستی پیکرد میزدہ کہی گوئی پینادات یان پوی لی و رده گنیت، هیچ تاوان نیہ (ناساییہ) ہ ولی ناشتبوونہ و ہ بدن. خودای گہورہ باسی گوزہ رانی پیاوون دہ کات و ہرنامہی بردانوان کہ چون ہلس وکوت لہ گہل بہ کتری بکن، جاریک لہ وکاتہی کہ پیاوہ کہ شوی بہ ژنہ کہی نادات و پشتگوئی دہ خات، جاریکی تر لہ کاتی ریکہ و ترن و ناشتبوونہ و داو جاریکی تریش لہ کاتی جیاپوونہ و تہ لاندانیداز لہ حالہ تی یہ کہ مدا، نہ گہر ژنہ کہ دہ ترسا لہ میزدہ کہی کہ بہ جی بہیٹیت و پشتی تیبتکات، نہ و ژنہ دہ توائیت دہ ست لہ ہقی خوی ہ لگرنیت یان لہ ہندیکی، لہ نہ فہقہ یان لہ پوشاک یان مانہ و لہ لای و گہ لیک شتی تر لہ وشتانہی کہ ہہیہ تی بہ سہر میزدہ کہ یہ و، پیاوہ کہ ش دہ بیت نہ و ہی لی قبول بکات، ژنہ کہ هیچ گوناہیکی پی ناگات بق دہ ست ہ لگرنیت لہ و ہ فغانہی خوی و بہ خشینی بہ پیاوہ کہی، پیاوہ کہ ش بہ ہمان شتوہ کہ لئی قبول کرد تاوانبار نابیت، بڑیہ خودای گہورہ دہ فہرموویت: ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهَا أَنْ یُصْلِحَا بَیْنَهُمَا صُلْحًا﴾ هیچ گوناہیان ناگات ہ ولی

ناشتبوونہ و ہ بدن. پاشان خودای گہورہ دہ فہرموویت: ﴿وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾ ناشتبوونہ و (لہ و دوودلیہ) باشترہ. واتہ: ناشتبوونہ و لہ کاتی ناگزیکہ کہ دا لہ جیاپوونہ و چاکترہ، نہ بوادودی تیالیسی پیاویہ تی کردوہ لہ نیبنو عہ بیاسوہ وتی: سوودا ترسا لہ و ہی پیغہ مہری خودا (ﷺ) تہ لاقی بدات، وتی: نہی پیغہ مہری خودا (ﷺ) تہ لاقم مہد، پڑوہ کہی خوم دہ دم بہ عانیشہ، پیغہ مہریش (ﷺ) وایکرد،

نهم نایه هاته خواره وه: ﴿وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا شُورًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ نیینو عه بیاس وتی: له سر هر شتیک پیکه وتن، نه و پیکه وتنه دروسته. ^۱ تیرمیزیش پویایه تی کردووه و وتی: فرموده یه کی حه سنی غریبه. ^۲ وه له هر دوو سه حیه که دا هاتووه له عانیشه وه وتی: کاتیک که سوده ی کچی زه معه چوویه سلوه پۆزه که ی خوی به خشی به عانیشه، پیغه مبه ری خودا (ﷺ) پۆزه که ی سوده شی ده دابه. ^۳ هرواش له سه حیجی بوخاریدا هاتووه. ^۴ دیسان بوخاری پویایه تی کردووه له عانیشه وه له نایه هاته دا: ﴿وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا شُورًا أَوْ إِعْرَاضًا﴾ وتی: پیای واهه بوو که ژنی به ته منه ی ده بوو زقر گوئی پینه ده دا ده یویست لئی جیابیته وه، ژنه که پیی ده وت: ده رباره ی من گه ردنت نازاد بیت (بۆنه وه ی لئی جیانه بیته وه) نهم نایه هاته خواره وه. ^۵

ناشتبوونه و چاکتره (وَالصُّلْحُ خَيْرٌ)

خودای مه زن ده فرموویت: ﴿وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾ ناشتبوونه و چاکتره. عه لی کوپی نه بو ته له عه نیینو عه بیاس وه وتی: واته: سه ریشکی کرد. (ووووو) واته: پیاه که نازادی بداته ده ست ژنه که ی بمیینه وه یان جیابیته وه. به لام جیابوونه که چاکتره نه گه ر پیاه که هر به ده وام بوو له سه ری و لاساری و پیزی که سی تریدا به سه ریداو هه قی خوی نه دایه و به باشی له گه لی نه جولایه وه. ^۱ به لام له نایه ته که وه وادیاره، ناشتبوونه و یان چاکتره به و مرجه ی له هه قی خوی هه ندیک چاپۆشی بکات و پیاه که ش لئی قبول بکات، له جیابوونه وه ی به کجاری. وه ک چون پیغه مبه ری (ﷺ) سوده ی کچی زه معه ی هیشته وه له سر پۆزه که ی خوی واز لیه ی ناو به خشی به عانشه (په زای خودای لی بیت)، پیغه مبه ری (ﷺ) لئی جیانه بۆیه وه له گه ل خیزانه کانی تریدا هیشتیه وه. نهم کرداره ی پیغه مبه ری (ﷺ) بۆ نه وه بوو که نومه ته که ی چای لی بکه ن و یزان دروسته و پی پیدراوه، نه مش بۆ پیغه مبه ری (ﷺ) زقر چاکتر بووه زچونکه خودای گه وره ناشتبوونه وه ی پی خوشتره له جیابوونه وه فرموویته تی: ﴿وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾ به لکو خودای گه وره زقر پی له جیابوونه وه یه (ته لاق) پاشان ده فرموویت: ﴿وَأُخْرِجْتَ أَلَا نَفْسُ الشُّحِّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ خوشه ویستی

^۱ مسند الطیالیزی (۳۴۹) فرموده یه کی حه سته.

^۲ تحفة الاحوذی (۴۰۳/۸) فرموده یه کی حه سته.

^۳ فتح الباری (۲۲۳/۹)، مسلم (۱۰۸۵/۲).

^۴ فتح الباری (۲۵۷/۵).

^۵ البخاری (۴۶۰۱).

^۶ الطبری (۲۷۲/۹).

مالی دنیایش له لای هه موو که سیک ههیه، جا نه گهر چاکه بکه و خۆتان له هه له بیاریژن، خودا له هه کاریک ده یکن ناگاداره. خۆ نه گهر خۆپاگیرین له سهر نه و نا په حه تیه و نه و به نا چاری ژیا نه له گه ل ژنه کانتان و هه قی خویان بده نی وه ک هاوشیوه کانیان، خودا ناگای له وهیه و پادشتیکی نذر چاکتان ده داته وه له پۆزی قیامه تدا. وه ده فهرموویت: ﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا اَنْ تَمْلُوْا بَيْنَ الْاُنْسِ وَ لَوْ حَرَصْتُمْ﴾ نێوه هه رچه نده هه ولیشی بده ن، هه رگیز ناتوانن له گه ل ژنانی خۆتاندا بی جیاوازی په فتهار بکه ن. واته: نهی خه لکینه هه رچه دتیک هه ولبدن که به یه کسانى له گه ل هاوسه ره کانتاندا بچولینه وه له گشت لاکوه ناتوانن با هه رچه نده به پوالت هه ر ژنه و به شى خۆی بده نی له شه وه کاند. بێگومان هه ر جیاوازی ده بیته له خۆشه و یستی و ئاره زوو سه رجیی کردن له گه لیاندا. وه ک ئیبنو عه بباس و عوبه یده س له مانى و هه سەنى به سى و زه حاک و تو یانه. ئیمامى نه حمه و زانایانى تری فه رموده ش پى وایه تیان کردوه له عانی شه وه وتی: پێغه مبه رى خودا (ﷺ) کاته کانی دابه ش کردبوو بۆ مانه وه له لای خیزانه کانی به داد په روه رانه و پاشان ده یفه رموو: (نه ی خودایه نه مه دابه ش کردنى منه که توانام به سه ریدا هه یه، لۆمه م مه که که له وانه ی که تۆ ده سته لاتت به سه ریدا هه یه و من ده سته لاتم به سه ریدا نه ی) مه به ست پێی ده. نه م فه رموده یه و ته ی نه بوداوده. ^۱ سه نه ده کانی سه حیه. وه خودای مه زن ده فهرموویت: ﴿فَلَا تَبِيلُوا كَلِ الْمَالِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ﴾ سا نه وه نده له خۆتان یان دوورمه خه نه وه که بیانکه نه هه لپه سارده و سه رجییان له گه ل نه کن. واته: به ته وای یه کیکیان پشتگوى به خیت و لێی نه پرسیتوه، وه ک نه وه ی که هاوسه رى نه بیته ته لاقیش درابیت. ئیبنو عه بباس و مواهیدو سه عیدى کوپى جو به یرو حه سەن و زه حاک و په بیعی کوپى نه نه س و سوددى و موقاتیلی کوپى حه یان و تیان: واته نه خاوه نی هاوسه رییت و نه ته لاقیش درابیت. ^۲ نه بوداودى تیا لیسى پى وایه تی کردوه له نه بو هوره یرو، وتی: پێغه مبه رى خودا (ﷺ) فه رموو یه تی: (هه رکه سیک دوو ژنى هه بوو، گرینگی زیاتر به یه کیکیان ده دات، واته: نه وه ی تریانى پشتگوى ده خست (که پۆزی قیامه ت هات شانیکى خواره) واته: لاره سه نگه) ^۳ پاشان خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَ اِنْ تُصْلِحُوا وَ تَتَّقُوا﴾ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿ نه گهر له گه لیان پێک بێن و خۆتان له گونا هه بیاریژن، خودا خاوه نی لیبورده و دلۆفانه. واته: نه گهر ناشته واییتان کردو له وه ی که ده سته لاتان تیدا هه یه به داد په روه رى دابه شتان کردو ترسى خوداتان له دلۆبو له هه موو هه لئو که و تیکتاند، خودای گه وره لیتان خۆش

^۱ ابوداود (۲۴/۲۱)، تحفه الاحوذی (۱۶۰)، ابن ماجه (۷۱/۱۹)، النسائی (۶۳/۷) سه نه ده کانی سه حیه.

^۲ الطبرى (۲۹۲/۲۹۰).

^۳ مسند الطیاليسی (۲۲۲) فه رموده یه کى سه حیه.

دہ بیت لہ وہی کہ زیاتر بہ لای ہندیکیاندا ناردہ زو دہ کن۔ پاشان خودای گہ وردہ دہ فرمویت:

﴿وَإِنْ يَفْرَقَا يَغْنِ اللَّهُ كِلَا مِنْ سَعَتِهِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا﴾ خُو نہ گہر ہر یہ یہ کجاریش دہ ست لہ یہ کتر بہ ردن خدا دہ روی زوری لہ لایہ و ہر دوویکیان بی نیازدہ کات۔ بہ زہ می خدا فراوانہ و ہر بخوشی لہ کارزانہ۔ ٹوہ قوناعی سیٹہ مہ، کہ جیابونہ وہیہ، خودای مزن ناگاداری داوہ، کاتیک کہ ویستان لہ یہ کتری جیابینہ وہ، خدا لہ یہ کتری بی نیازیان دہ کات، خودا پیاوہ کہ تووشی ژنیک دہ کات چاکتربیت لہ م ژنہ ی و ژنہ کہ شی تووشی پیایک دہ کات کہ چاکتربیت لہ م پیاوہی۔ ﴿وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا﴾ بہ زہ می و دلوفانی خودا زور فراوانہ۔ واتہ: خودا خواہنی چاکہ ی زور فراوانہ لہ ہم مور ہر یارو کردارو بہ رنامہ یہ کیدا دلوفان و کار بہ جیبہ۔

﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣١﴾ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ قَدِيرًا ﴿١٣٢﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٣﴾﴾

ناموزگاری بہ لہ خوا ترسان

خودای مزن باسی ٹوہ دہ کات کہ ہر خوی خواہنی ناسمانہ کان و زہ مین و خوشی فرمانہ وایہ تی۔ وہ ک دہ فرمویت: ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ ہرچی لہ ناسمانہ کان و زہ میندایہ می خودایہ، ٹوہ کسانہ ش لہ پیش ٹیوہ دہ کتیبی ٹیمہ یان بڑہات، ٹیوہ شمان پاسپاردوہ کہ دہ بیت لہ خودا بترسن و عیبادہ تی خودا بکن بہ تہ نیا کہ شہریکی نیہ، پاشان دہ فرمویت: ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ خُو نہ گہر حاشاشی لی بکن، دیسان ہرچی کہ لہ ناو ناسمانہ کان و زہ میندایہ ہر می خودایہ۔ وہ ک خودای گہ وردہ لہ بارہی موساوہ کہ وتویہ تی بہ مؤزہ کہی فرمویت: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ حَمِيدٌ﴾ نہ گہر ٹیوہ ٹوہ ش کہ لہ سر زہ میندایہ ہم مور حاشا بکن، بیگومان خودا بی نیازوہ ہر بہ سندی دہ ری۔ وہ دہ فرمویت: ﴿تَكْفُرُوا وَقُولُوا﴾

وَأَسْتَقَى اللَّهَ وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ١ نهوسا حاشایان کردو پوویان وه رگیزپاو خوداش بی نیازبوو لییان و خودا دهوله مهندهو شایستهی ستایشه. بی نیازه له عهبده کانی و ستایش کراوه له ههموو بریارو بهرنامه یه کیدا. ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ هرچی له ناسمانه کان و زه میندایه می خودایه، هر خودا کارسازیت به سه. واته: نهو خودایه چاودیره به سه ره موو که سبکه وهو ده زانیت چی ده کات، ناگادارو شایه ته به سه ره موو شتیکه وه. ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا﴾ نهی خه لکینه نه گهر خودا مه یلی لی بیت، ههمووتان ته فروتونه ده کات و له جیگی نهی نیوه خه لکی تر داده مه زینیت خودا نهو کاره ی له ده ست دیت. واته: خودا ده توانیت نیوه لابه ریت و بتانگوریت به که سانی تر، نه گهر لاساری و سه ربیچیتان کرد. وه ک نایه تیگی ترده ههموویه تی: ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ۚ ٢ نه گهر پشتی تیبکن، چینیکی تر به نیوه ده گزپته وه، که هر گیز له نیوه نه چن، وه ده ههموویت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَوَسَدَ اللَّهُ تَوَابَ الدُّنْيَا﴾ کی له نیوه ده یه ویت له دنیا خوش پابوریت با تیبگات که خوشی دونیوا قیامه تیش و له لای خودایه. واته: نهی نهو که سهی ههموو ناره نوو مه به سستیکی هر دونیایه، چاک بزانه که پاداشتی دونیوا قیامت هه له لای خودایه، نه گهر داوای ههموویکیانی لی بکه یه له ههموویکیان ده دتاتی و پازیت ده کات. وه خودای گه ورده ده ههموویت: ﴿فَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۚ ٣ ٤ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا ۚ ٥ لهو خه لکه دای واهیه ههمووه دلیت: په روه ردگارمان، له دنیوادا کامه رانمان بکه. نه وانه له پوژی قیامه تدا به شیان نیه، می واش هیه ده دلیت: نهی په روه ردگارمان، ههم له دنیوا ههم له قیامه تدا تووشی خیره خوشیمان بکه و له نازاری شاگریش بمانپاریزه. نانه وانه به پیی کرده و بیان به شیان ده بیت. وه ده ههموویت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۚ ٦ ههموویکی داهاتی نوپوژی بویت، داهاتی زیاتر ده دینیه. وه ده ههموویت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْمَالِجَةَ عَجَلًا ۖ لَهُ فِيهَا

١ التفاضل (٦).

٢ محمد (٢٨).

٣ البقرة (٢٠٠-٢٠٧).

٤ الشورى (٢٠).

مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ﴿۱﴾ هَذَا دَهْكَاتِه ﴿۲﴾ اَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ﴿۳﴾ هَرَكِه سَيِّك خَوْشِي هَر لَه
دُونِا دَهْوَيْت، نَاوَاتِه كِهِي زَوو پَنَكْدِيَنِيَن تَنِيْدَا بَق هَرَكِه سَيِّك مَه يِلْمَان لِي بِيْت (تَا دَهْكَاتِه) دَه بَرَوَانِه
چُون مَه نَدِيَكْمَان لَه چَاو مَه نَدِيَك سَه رَخْسَتُووه. مَه رِيْقِيَه خُودَاي كِه وَرِه لِيْزَه دَا دَه فَرَمُووَيْت: ﴿وَكَانَ اللَّهُ
سَمِيْعًا بَصِيْرًا﴾ خُودَا بِيْسَه رَو بِيْنَه رَه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ
غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوُّا أَوْ نَسُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا﴾ (۱۷۳)

فَرَمَانْدَان بَه هَه سَتَان بَه دَا دَه رَو مَرِي وَ شَايَه تِي دَان لَه بَه رَه زَمَانَه نَدِي خُودَا

خُودَاي مَه زَن دَه فَرَمُووَيْت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ﴾ نَهِي كُومَه لِي خَاوَهَن
بَاوَه پَان بَه يَه كَسَانِي وَ بِي جِيَاوَانِي (بَه كَارِي خَه لَكِي رَا بَغَن). خُودَاي كِه وَرِه فَرَمَان دَه كَات بَه عَه بَدَه
بِرَوَادَرِه كَان كِه بَه دَا دَا پَه رَو مَرِي وَ يَه كَسَانِي كَارِه كَانِيَان جِيْبَه جِي بَكَه وَ لَه هَق لَانَه دَه وَ بَه لَاي
پَاسَت وَ چَه پَنَه چَن، بَا لَه بَه رَه زَمَانَه نَدِي خُودَا تَوُوشِي تَانَه وَ تَه شَه رِي خَه لَكِيَش بِيْن. هَر لَه سَه رَه هَق
بَه رَه دَه وَام بَن وَ هَاوَكَارِي وَ يَارَه مَتِي وَ پَشْتَكِي رِي يَه كَتَرِي بَكَهَن لَه سَه رَه هَق وَ بَه هَانَاي يَه كَتَرِي هَوَه بَجَن.
خُودَاي كِه وَرِه دَه فَرَمُووَيْت: ﴿شُهَدَاءَ لِلَّهِ﴾ بَق خُودَا شَايَه تِي بَدَهَن. وَ هَك لَه نَايَه تِي كِي تَرِي شَدَا
فَرَمُووِيَه تِي: ﴿وَ أَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ﴾^۱ كِه شَايَه تِي بَق خُودَا بَدَهَن. وَ اَتَه: نَه وَ شَايَه تِيَه كِه دَه يِدَهَن
لَه بَه رَه زَمَانَه نَدِي خُودَا بِيْت، نَه وَ كَاتَه شَايَه تِيَه كِه پَاسَت وَ دُرُوسَت وَ پَنَك وَ پَنَكِه وَ دُووَرِه لَه كُؤُورِيَن وَ
شَارَدَنَه وَ هَو دَه سَتَكَارِي هَوَه، بُوِيَه خُودَاي كِه وَرِه دَه فَرَمُووَيْت: ﴿وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ﴾ هَر چَه نَدَه شَايَه تِي
دَانَه كِه تَان بَه زِيَانِي خَوْتَان بِيْت. وَ هَكِه رَ پَرَسِيَارِي شَتِيَكَت لِيْكَرَا هَق بَلِي بَا زِيَانَه كِه شِي بَكِه رِيْتَه وَ هَو
بَق خَوْت. بِيْگُومَان خُودَاي كِه وَرِه دَه رَو دَه كَاتَه وَ هَو كِه سَانَه يَه كِه كُؤُورِيَاه لِي فَرَمَانَه كَانِي نَه وَن لَه
هَر كَارِيْكَدَا تَوُوشِي تَه نَكَانَه هَاتَن ﴿أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ وَ هَكِه (بَا نَه وَ شَايَه تِيَه) بَه زِيَانِي دَايَك وَ بَاوَك
خَزْمَه كَانِيَشْتَان بِيْت. چَاوِشِيَان لِي مَه كِه، بَه لَكُو شَايَه تِي رِيْكَو پَاسَت بَدَه، چُونَكِه هَق سَه رَو مَرِه
بَه سَه رَه هَو مَو كِه سِيْكَدَا (بِيْش دَه خَزِيْت بَه سَه رَه هَو مَو كِه سِيْكَشِيْدَا) پَاشَان خُودَاي كِه وَرِه دَه فَرَمُووَيْت:
﴿إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا﴾ نَه كِه رَشَايَه تِي بَق دِرَاوَان دَه وَ لَه مَه نَدِيْن يَان هَه زَارِيْن، نَه وَ

خودا بقى ئەوان دىلسۆزترە. واتە: لەبەر دەولە مەندى چاپۆشى لى مەكە، لەبەر ھەزارىش بەزەبىت پىنیدا نەيتەوھن خودا خۆى ئاگای لىيانەو بەلكو زياتر لە تۆ خواوھن بەزەبىيە دەريارەيان و باشتريش دەزانىت چى چاكتەرە بۆيان و لەبەر زەوھندى ئەوانە ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَّ أَنْ تَعْدِلُوا﴾ مەكەوھنە شوينى ئارەزووتان، ئەوان لە پىنگە لابدەن. واتە: با ھەواو ئارەزوو پەگەزەپرستى و كىنەتان لە خەلكى واتان لى نەكات واز لە دادپەرەوى پىنن و لە پىنگە لابدەن لە ھەلس و كەوت و كاروبار تاندا، بەلكو ھەميشە پابەندىن بە دادپەرەوى ھەموو كاتىكدا. وەك خوداى گەورە دەفەر موويت: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾^۱ دوژمنايەتى و قىنى كۆمەلىك ھەلتان نەنن كە بە ھەقەت پەفتارنەكەن، بە يەكسانى و بى جياوازي پەفتار كەردنە پىتە ھۆى زياتر نزيك بوونەوھەتان لە خوداترسى. ئەمە قەسەى عەبدوللای كۆپى پەواھە كە ھەر لەبارەى دادپەرەوى ھەو و تويەتى: كاتىك پىتەمبەر (ﷺ) ناردى بۆناو خەلكى خەبەر تا بەر بوم و كشتوكالىان بخەملينيت، ئەوانيش ويستيان بەرتىلى بدەن ھەتا چاوى لىيانەو ھەيت و ھاو كارىان بكات لە خەملاندنەكەدان ئەويش وى: سويند بە خودا من لەلای كەسيكەوھە ھاووم بۆلای ئىوھە كە خۆشەويستري كەسە لەلام، وھ ئىوھش بە ئەندازەى ھەيمون و بەراز پەم لىتانه، بەلام خۆشەويستى ئەو پەم لە ئىوھ وام لى ناكات كە دادپەرەوھە نەبە لە ئىوان تاندا، ئەوانيش وتيان: ئا بەم (دادپەرەوى) ئاسمان و زەمىن پاوھستاز پاشان خوداى گەورە دەفەر موويت: ﴿وَإِنْ تَلَوْا أَوْ نَفَسُوا﴾^۲ ئەگەر زمان بگۆپن يان خۆتان لە شايتەى دان بدزەوھە. موچاھيدو كەسانى تريش لە زانايانى پيشينە دەلین: ﴿تَلَوْا﴾^۳ واتە كۆپانى شايتەى و تىكدان و دەستكارى كەردنى. (اللئى) واتە: كۆپىن و درۆكەردنى بە ئەنقەست. خوداى گەورە دەفەر موويت: ﴿وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيقٌ يَلُونُ الْآيَاتِنَا بِالْكِتَابِ﴾^۴ ھەر لەناو ئەواندا ھى واش ھەيە، جۆريك زمانيان دەگەپئ گوايە لە كتيبي خودا دەخويننەوھە. (الاعراض) واتە: شارەنەوھى شايتەى و واز لىيەتەننى. خوداى مەزن دەفەر موويت: ﴿وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ إِثْمٌ قَلْبُهُ﴾^۵ ھەر كەسيكە لە شايتەى خۆى لادەت، بە دل خۆى تووشى گوناھ دەكات. پىتەمبەر (ﷺ) فەر موويەتى: (چاكترين شايتە كەسيكە پيش ئەوھە داواى

^۱ المائدة (۸).

^۲ الطبرى (۲۰۸/۹).

^۳ آل عمران (۷۸).

^۴ البقرة (۷۸۳).

شایہ تی لئ بکریّت شایہ تی بدات^۱ بویہ خودای گہورہ ہرہ شہ لہ وکہ سانہ دہ کات کہ شایہ تی دہ گزہ و دہ فرموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ لہ ہر کارک ٹیوہ دہ یکہن، خودا ہمیشہ ناگادارہ۔ واتہ: ہر بہو شیوہ لہ پڑی قیامہ تدا پاداشتان دہ داتہ وہ۔

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالَّذِي أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (۱۳۶)

فرماندان بہ ہر وائینا پاش ہر وائینا نیش

خودای مہ زن دہ فرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نہی کومہ لی خاوہن باوہ پان ہر دہ وام بن لہ سہر ہر وای بہ خودا و پیغہ مہرہ کہی۔ خودای گہورہ فرمان دہ کات بہ عہدہ خاوہن باوہ پہ کانی کہ ہر وایان بہ ہمہ مو بہ شو لایہن و پایہ کانی نیسلام بتہ ویت، نہ مہ لہ بہ شی بہ دہ ست ہیٹانی ٹوشتہ نیہ (تحصیل الحاصل) بہ لکو لہ بہ شی ہاشتر کردنی ٹوشتہ یہ۔ کہ زورتر مہ ولی جیگیر کردن و زیاتر ہر دہ وام ہووہ لہ سہری۔ وکہ موسلمان لہ خہ مو نو پڑکدا دہ لیت: ﴿أَعِدْنَا الْغُرُطَ الْمُتَشَقِّمَ﴾^۲ لہ پاستہ پی شارہ زامان بکہ۔ واتہ: وشیارمان بکہ تییداو زیاتر پڑنمای و بتہ ومان بکہ لہ سہری۔ وہ فرمانی پی کردن کہ ہر وایان بہ خودا و پیغہ مہرہ کہی بیت و وک لہ ٹایہ تیکی تریشدا فرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ﴾^۳ نہی کومہ لی خاوہن باوہ پان ترستان بہ خودا مہ بیت و ہر وای بہ پیغہ مہرہ کہی ٹو بینن۔ پاشان دہ فرموویت: ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالَّذِي أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ﴾ دہ بیت ہر وایان بہ و قورٹانہ مہ بیت بق پیغہ مہرہ کہی ناردو و ہر وایان بہ و کتیبہ ش مہ بیت کہ بہر لہ قورٹان نیردا وہ۔ ٹمہ بق جنسہ (جنس) ہمہ مو کتیبہ کانی تریش دہ گرتہ وہ کہ لہ پیشہ وہ ہاتون۔ وہ لہ بارہی قورٹانہ وہ فرموویت: ﴿نَزَّلَ﴾ چونکہ بہ جیا جیا و بہ ش بہ ش ہاتو و تہ خوار وہ لہ سہر ہر وای بہ پی پی پیوہستی بہ ندہ کان بہ دابہ زینی لہ بارہی ژانی دویا و پڑی قیامہ تیانہ وہ۔ بہ لام کتیبہ پیشوہ کان ہر کتیبہ و ہمہ مو بہ یہ کجاری ہاتو و تہ خوار وہ۔^۴ بویہ خودای گہورہ دہ فرموویت: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ

^۱ مسلم (۱۳۴۴/۳)۔

^۲ الفاتحہ (۳)۔

^۳ الحديد (۲۸)۔

^۴ التعبير بالانزال في حق القرآن أكثر من التعبير بالتنزيل

پشت له خاوهن باوه پان ده‌کن. بیگومان نه‌وانه له‌پاستیدا له‌گه‌ل خودانه‌ناسانن له‌ده‌وه نه‌وانیان
 خوشده‌ویتو دلیان له‌گه‌ل نه‌وانه، کاتیک که ده‌چنه ناو خودانه‌ناسان پتیاان ده‌لین: ئیمه له‌گه‌ل
 ئیوه‌ین، ئیمه گالته به‌وان ده‌که‌ینو پتیاان پاده‌بویرین، که ده‌لین له‌گه‌ل ئیوه‌ینز خودای که‌وره‌ش
 بیتزاری خوی ده‌ریاره‌وی نه‌و دوو‌پووه‌نه ده‌رده‌به‌یت له‌سه‌ر نه‌و دۆستایه‌تی کردنه‌یان له‌گه‌ل
 خودانه‌ناساندا ده‌فه‌رموویت: ﴿أَبِئْتُمْ فَلَلِ الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ نایا به‌هیوای نه‌وه‌ن که
 له‌لای نه‌وان پزنو حورمه‌تیاان ده‌ست بکه‌ویت؟ بابزانن پزنو قه‌در هر له‌لای خودا هه‌یه. که شه‌ریکی
 نه‌یه، هه‌رکه‌سیکیش خودا خوی مه‌یلی لی بیت قه‌در پزنی بۆ په‌یداده‌کات. وه‌ک له‌نایه‌تیکێ قردا
 فه‌رموویه‌تی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾ هه‌رکه‌سێک پزنو حورمه‌تی ده‌ویت، پزنو قه‌در
 گشتی له‌ده‌ست خودایه، وه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَاللَّهُ الْعِزَّةَ وَلِرَسُولِهِ وَلِلَّذِينَ آمَنُوا وَلِلْمُؤْمِنَاتِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا
 يَمْلِكُونَ﴾ هه‌زجی قه‌در پز هه‌یه بۆ خوداو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و خاوه‌ن باوه‌پانه. به‌لام دوو‌پووه‌کان
 نازانن. مه‌به‌ست له‌م هاندانه‌دا بۆ داواکردنی پزنو حورمه‌ت له‌خودا پیشه‌پکی کردنه له‌سه‌ر
 خودانه‌ناس و خو‌خستنه ناو پزنی به‌نده خاوه‌ن باوه‌په‌کانیه‌وه که سه‌رکه‌وتن هر بۆ نه‌وانه له‌دونیاو
 له‌قیامه‌تدا. وه‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ أَيْتَ اللَّهِ يُكْفِّرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ
 بِهَا فَلَا تَفْعَلُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِذْ أَنْتُمْ لَهُمْ فَإِذَا سَأَلْتُمُوهُمُ﴾ له‌م قورئانه‌دا به‌ئیه‌وی پاگه‌یاندوه،
 هه‌رکاتیک پیتانزانی که‌سانیک هه‌ن، له‌وه‌ختی قورئان خویندندا ده‌ست ده‌کن به‌گالته‌وگه‌پو به‌
 درۆی هه‌لبه‌سته‌ی ده‌زانن، ئیوه‌ نابیت (مه‌تا نه‌و باسه نه‌گه‌پن) له‌گه‌لیاندا دابنیشن ده‌نا ئیوه‌ش
 نه‌وسا وه‌ک نه‌وان ده‌بن. واته: نه‌گه‌ر ئیوه‌ نه‌وکاره خراپانه‌ی نه‌وانتان کردو پازی بوون له‌گه‌ل نه‌وانه
 دابنیشن که باوه‌پ به‌نیشانه‌کانی خودا ناکه‌ن و گالته‌ی پی ده‌که‌ن و به‌که‌م سه‌یری ده‌که‌ن و
 تیکه‌لاویتان کردن و پازی بوون به‌وه‌ی که خه‌ریکن ﴿إِنَّكُمْ إِذَا سَأَلْتُمُوهُمُ﴾ ئیوه‌ش نه‌وسا وه‌ک نه‌وان
 گونا‌ه‌بارن. پاشان خودای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾
 دیاره‌ خوداش له‌گه‌ل هه‌موو نه‌وکه‌سانه‌ی دوو‌پوون له‌گه‌ل کۆمه‌لی خودانه‌ناسان له‌جه‌ه‌بنه‌م
 کۆده‌کاته‌وه. واته: وه‌ک چۆن دوو‌پووه‌کان هاویه‌شیان کردن له‌خودانه‌ناسیدا به‌وشیوه‌یه‌ش خودا
 ده‌یانکاته هاویه‌ش له‌ناو ناگری جه‌ه‌بنه‌مدا کۆیان ده‌کاته‌وه، که شوینی سزادان و پيسواکردنه، به‌

كۆتۈرۈپ زىچىر كىراۋى و ئاۋە كۆۈ كىچىمۈ زۈخى جەھەننەمىيە كان دەرۋىواد دەرۋىن لى باتى ئاۋى ساردى سازگاردا.

﴿الَّذِينَ يَرَبُّونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْنَةٌ مِنْ اللَّهِ فَالُوا أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعَكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ (۱۱)

دوۋىروم كان چاۋەروانى موسلمانە كان دىكەن تا بزانى سەردىكەون يان لەناۋدە چن

خوداى مەزىن دەفەرموۋىت: ﴿الَّذِينَ يَرَبُّونَ بِكُمْ﴾ ئەوانە چاۋەروانى دەرفەتەك بوون بۆتان. خوداى گەۋرە باسى دوۋىروە كان دەكەت كە چاۋەروانى دەرفەتەك بوون كە توۋشى شىكست بىن. واتە: بەمىۋاى ئەۋەبوون كە دەۋلەتە كە يان نەمىنەتتە و لەناۋىچەتتە خودانە ناسان سەرىكەون بەسەريانداۋ ئاينەكە يان لەناۋىرەن. ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْنَةٌ مِنْ اللَّهِ﴾ ھەركەتەك خودا ئىۋە سەرخست و يارمەتى دان و دەستكەۋتى دەستخستىن. ﴿قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ﴾ دەلەين: ئىمەش ھەر لەگەل ئىۋەدا نەبوۋىن؟ دەيانەۋىت بەم قەسە دلى موسلمانان بۆلاى خۇيان ۋابكىشن. ﴿وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ﴾ خۇنەگەر خودانە ناسانىش لە بەشىكدا سەركەۋتەنكىيان بەدەست بەننايەن ۋەك لە ۋۆزى ئوھود دا ۋویدا بىگومان پىغەمبەران توۋشى تاقىكردنەۋە دىن بەلام پاشە ۋۆز ھەر بۆ ئەوانە ﴿قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعَكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ پىيان دەلەين: ئايا ئىمە زالمان نەكردن بەسەر ئەۋانداۋ ئىۋەمان نەپاراست لە ۋەۋاداران؟ واتە: ھونرو ئازايەتى ئىمە بوو، ئىمە بەدل لەگەل ئىۋە بوۋىن بۆيە سەركەۋتەن بەسەرياندا. سوددى وتى: ﴿نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ﴾ ئىمە سەركەۋتەنمان بەدەست ھىتاۋە بۆ ئىۋە. ۱ ۋەك ئەم ئايەتە كە خوداى گەۋرە دەفەرموۋىت: ﴿أَسْتَحِذْ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ﴾ ۲ شەپتان بەسەرياندا زال بوۋە. ئەمەش دەرىپىنى خۇشەۋىستىيە بۆ خودانە ناسان لەلايەن دوۋىروە كانەۋە، ئەۋكارەيان بۆيە دەكرد ھەتا لەلاى ئەمان و ئەۋانىش شەتەك ۋەرىگىرن و دلىابىن و ترسىا لە ھىچ لايەكىيان نەبىت، ئەمەش بەۋزى لاۋازى ۋەۋاۋ بەدگومانىيەۋە بوۋە، خوداى مەزنىش دەفەرموۋىت: ﴿فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ خودا لە ۋۆزى قىيامەتدا بىرپارى يەكجارى دەدات لە نىۋانىاندا. واتە: خودا ئاگاى لىتەنە ئەۋى دوۋىروە كان، دەزانىت

۱ المجادلة (۱۹).

۲ الطبرى (۳۲۵/۹).

جیتان لی شاردووه ته وه، له خوځایی مه بن به جیبه جیکردنی حوکمی شهرعی به سه رتاند به زاهیری له
ژیانی دونیادا، بیگومان نه وهی دهر باره تان ده کریت به جیبو پره له کارزانی. له پوځی قیامه تدا نه و
پووکه شیه تان هیچ سویتکتان پی ناگه به نیت، به لکو پوځیکه هه موو نه پینی و شاراوه کان ده خریته پوو
﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ خودا هرگیز هیچ
پنګا به ک نادات به خودا ناسان که دځی خاوه ن باوه پان بیت. نه بو په زاق پړواپه تی کردووه له یوسه یعی
کیندی وه (یسیم الکیندی) وتی: پیاوړیک هات بولای عه لی کوړی نه بوتالب وتی: نه م نایه ته چونه؟
﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ عه لی (په زای خودای لی بیت) وتی: نزیکی که ونه وه،
نزیکی که ونه وه. پاشان وتی: ﴿فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
سَبِيلًا﴾^۱ نیبنو جوړه یجیش هه را پړواپه تی کردووه له عه تای خودا سانی وه له نیبنو عه بیاسه وه:
﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ وتی: نه وه له پوځی قیامه تداپه ز^۲ هه به م شیه وه
سوددی پړواپه تی کردووه له نه بومالیکی نه شجه عیه وه، که پوځی قیامه ته^۳ سوددی وتی: ﴿سَبِيلًا﴾
واته: به لکه به ک^۴ هه لیشده کریت نه م نایه ته: ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ ماناکه ی
نه وه بیت، له دونیادا خودا پړواداران سه رده خات به سه ر خودانه ناساند او به ته واوی له بنیان ده نیت، با
هه ندیک سه رکه وتنیش به ده ست بیښ به سه ر خه ل کدا له هه ندیک کاتدا، بیگومان پاشه پوځ هه بډ له
خودا ترسانه له دنیاو له قیامه تدا. وه ک خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ
آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾^۵ بیگومان نیتمه پیغه مبه را زمان و نه وکه سانه ی که باوه پیان هیناوه له ژیا نی نه م
دونیایه ده سه رده خه بن. نه م نایه ته وه لاهه بډ نه و د وپړواپه ی که به و هیواپه چاوه پړوانی نه وه پیان
ده کرد که موسلمانان کان شکست بیښو ده سه ر لاتیان نه میښت و ده وله ته که یان پړوخیت. هه ولی
نه وه شیان دده که دلی خودانه ناسان پاګرن تا ترس له خوځیان دووربڅه نه وه نه گهر سه رکه وتن به سه ر
خاوه ن باوه پاند او له ناویان به ردن. وه ک خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿قَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

۱ عبد الزق (۱/۱۷۵).

۲ الطبری (۹/۳۲۸).

۳ الطبری (۹/۳۲۸).

۴ الطبری (۹/۳۲۸).

۵ غافر (۵۱).

يَسْتَرْعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ۚ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِ فَيُضْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ تَدِيرِينَ ﴿١﴾ ئەوگەسانەى نەخۇشى لە دلىاندايە، دەبينى بەپەلەن بۆ چۈنەلايان، دەلەين: نىمە دەترسەن تووشى بەلايەن(بۆيە دۇستايەتتەن دەكەين) ھىچ دۈرد نىيە خودا پۇڭتەك سەريان بخت، ياخۇ كارىكى تەربكات. ئەوسا ئەوان لە پازەى لە دلىاندايە، تووشى پەشىمانى دەبن.

﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝١٢٦﴾ مۇدەبەبەين بىن دۇك لآ لى ھۇلۇكە ۋلا لى ھۇلۇكە ۋمن يۇضلىل اللھ فلن مۇھدلە.

سېيلا ۱۲۶

دۈرۈدۈمەكان دەيانەوئەت خودا بىخەلەتەن، كە چى خودا دەيانەلەتەن، ھەركاتەك ھەلدەستەن بۆ نۇرۇز بە تەمبەلى و سستى ھەلدەستەن، رۈوپامايى دەكەن لە نىوان بىرۈاداران و خودانەناساندا

لە پىشەوہ لە سەرەتاي سۈرەتى(البقرة) دا خوداي گەرە لەم ئايەتەدا ھەرموويەتى: ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوان خودا و خاوەن باوەھان فرىودەدەن. وە لىرەشدا دەفەرموويەت: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ﴾ بەپاستى دۈرۈدۈمەكان دەيانەوئەت خودا بىخەلەتەن، كە چى خودا دەيانەلەتەن. بىگومان خودا فرىودادەت، چونكە خودا ئاگاي لە گشت نەپتەكەنە و ئاگاي لە پازى دلەكانىشە. بەلام دۈرۈدۈمەكان لەبەر نەزانى و كەمى زانىيارى و ئاوەزىانەو، و اتى دەگەن كە ئەو ھەلسۈكەوتە لەلاى خەلكى لەبەردەپوات و بەپىي پىياري شەرىش مامەلەيان لەگەل دەگەرت(وہك دەلەين شەرى زامەربىنە) ھەر بەو شىوہەش بۆيان دەچىتەسەر لە پۇڭى قىامەتدا لەلاى خودا. وەك خوداي گەرە باسى كرەوون، كە ئەوانە سوپەند دەخۇن بۆى دەلەين لەسەر پاستەپى بۈوون لايان نەداو و وادەزانن ئەو سوپەندخواردنە سودى ھەيە بۆيان لەلاى خودا وەك خوداي گەرە دەفەرموويەت: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَلْقَاوْنَ لَهُ كَمَا يَمْشُونَ لَبَّكَ﴾^۱ پۇڭتەك خودا ھەموويان زىندۈدەكاتەو، دىسان سوپەند بۆ ئەو(خودا) دەخۇن وەك بۆ نىوہ سوپەند دەخۇن. خوداي مەزن دەفەرموويەت: ﴿وَهُوَ خَدِيعُهُمْ﴾ كە چى خودا دەيانەلەتەن. واتە: كەم كەم بۆيان شەل دەكات و مۇلەتيان دەدات لە سەرەكەشى و گومپايى خۇياندا بەردەوام بۈو لە ھەق دۈرۈيان دەخاتەو ھەتا لە دۇنيا پىيى نەگەن و لە

١ المائدة(۵۲).

٢ المجادلة(۱۸).

بِقَوْلِي قِيَامَهُ تَشِدُّدًا هَر پِيءِي نَه كَن. وَهَكَذَا خُودَايِ كِه وَرْدَه دَه فَرَمُووِيَت: ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتِسِبَ مِنْ ثَوْرِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَصُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظُهُورُهُ مِنْ فِتْنَةٍ الْعَذَابُ (۱۳) يُنَادُوهُمْ أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَرَبَّبْتُمْ وَغَرَّكُمْ الْآمَانُ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَّكَمُ بِاللَّهِ الْغَوْرُ (۱۴) قَالِيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

مَأْوَانَكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَانَكُمْ وَيَسُّ الْعَصْبُ﴾^۱ بِيُوژِيَك دِيَت دُووِوِه كَانِي پِيَاوِي دِن به خَاوَهَن بَاوَه پَان دِه لِيَن: به رِه دُووَايِ خُوَتَان وَه رِه گِه پِيَن، له وِيءِي پُووَنَاكِي پِه يِدَا بَكِهَن نِيَتِر نِه وِسَا دِيَاوَرِي كِيَاَن (شُووَرِه يِه كِيَاَن) له نِيَوَان دِه بِيَتِه له مِيَهَر، دِه رِه گَايِ هِه يِه له زُووَرِه وَه به زِه بِيِيَه وَه له دِه رِه وَه يِه جِه زِه به يِه. بَانَكِيَاَن دِه كِهَن، ثَايَا نِيَمِه ش هَر له گِه لَ نِيَوَه نِه بُووِيَن؟ دِه لِيَن: به لِي، به لَام نِيَوَه خُوَتَان تُووشِي به لَ اَكِرِدو چَاوَه پَوَان بُووِن وَه هَر دُووِدَل بُووِن وَه به ثَارِه زُوو فِرِيوَتَان خُوَارِد، هِه تَا فِه رَمَانِي خُودَا هَات، شِه يَتَان نِيَوَه يِه به خُودَا بَايِي هِه وَا كِرِد. نِيَتِر نِه مَوْدَه له نِيَوَه وَه له وَانِه يِ خُودَانِه نَاس بُووِن، سِه رَانِه تَنَان لِي وَه رِنَا گِرِيَت، جِيَتَان نَاگِرِه وَه هَر نِه وِيَشْتَان پِيءِي پِه وَايِه وَه چَارِه نُوَسْتَان زُوو خِرَپِه. له م فِه رَمُووِدِه دَا هَاتُوِه: (كِه سِيَك بِيءِي نَاوِيَاَنگ بِيِيَسْتَن وَه كَارِيكَات خُودَا نَاوِي دِه زِيَنِيَت، كِه سِيَكِيَش بِيءِي بِه رَاوِيَنِي

كَارِيكَات، خُودَا له پِيَش چَاوِي خَه لَكِي شَا بُووِي دِه بَات)^۲ خُودَايِ مَه زِن دِه فَرَمُووِيَت: ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُتَاتٍ﴾ نِه گِه ر بَجَن نُوِيژِي كِهَن به تِه مَبِلِي وَتِه وَه زِه لِي دِه يَكِهَن. نِه مِه پِه وِشْتِي دُووِوِه كَانِه له چَاكِرْتِيَن وَه به پِيژِ تَرِيَن كِرْدَا رِه كَانِدَا كِه نُوِيژِي كِرْدَنه كِه هِه لَدِه سَتَن بِيءِي نُوِيژِي كِرْدَن زُوو به تِه مَبِلِي هِه لَدِه سَتَن دِه يَكِهَن، چُونَكِه نِه وَانِه به نِيَازِي پَاكِه وَه نَايَكِهَن وَه هَر بِيَوَايَاَن پِيءِي نِيَه، به تِرِس وَه بِيِرُو هُوَشِه وَه هِه لَنَاسْتَن بِيءِي نُوِيژِي كِرْدَن. نِه مِه هِه لَس وَكِه وَتِي نَاشَكِرَايَاَن. پَاشَاَن خُودَا دِيَتِه سِه ر بَاسِي نَاو دَلِيَاَن كِه چِه نَد پِيَس وَخِرَپِه وَه فَرَمُووِيَت: ﴿رَأَوْنَ النَّاسَ﴾ پُووِيَنِي له خَه ك دِه كِهَن. وَاتِه: به دِلَسُوَزِي وَه له بِه ر خُودَا كَا رِه كَانِيَاَن نَاكِهَن، به لَكُو له بِه ر چَاوِي خَه لَكِي وَه بِيءِي پُووَا مَاسِي كَا رِدِه كِهَن، هَر يُوِيَه زُوو له وَه نُوِيژَانِه نَامَادِه نَابِن كِه خَه لَكِي چَاوِي لِيَايَاَن نِيَه، وَه ك نُوِيژِي عِيْشَاو به يَانِي كِه تَارِيَكِه وَه خَه ك به بَاشِي نَا بِيَن رِيَت. وَه ك له هِه رِدُوو سِه حِيَه كِه دَا هَاتُوِه كِه پِيَتِه مَبِرِي خُودَا (ﷺ) فَرَمُووِيَه تِي: (گِرَانْتَرِيَن نُوِيژِي له سِه ر دُووِوِه كَان نُوِيژِي به يَانِيَاَن وَه خِه وَتَنَانِه، نِه گِه ر بِيَاَن زَانِيَاَن يِه چ پَادَا شَتِي كِيَاَن تِي دَا يِه، نِه گِه ر به كَاكُو لَكِيَش بُووَايِه دِه هَاتَن، نِيَاَزَم وَابُوو كِه فِه رَمَان بَكِه مَقَامَت بَكِهَن بِيءِي

۱ الحديد (۱۳-۱۵).

۲ فتح الباری (۳۴۲/۱۱).

نويژو فرمان بكم به پياويك نويژه كه يان بويكات، نينج خوم له گهل چهنډ پياويك ده رچم (چهنډ باوه شيك داريان پي بيت) بوسر نه وانه ي نايه بؤ نويژو، خانووه كانيان به سهردا بسوتيتنم^۱ له پياويه تيكي ترډا هاتووه: (سويڼد به وكه سه ي گياني مني به ده سته نه گهر په كيكيان بيانزانايه نيسقان يان سمى (قاچ) گزشتيني ده ست ده كه ويټ ده هات بؤ نويژه كه، خو نه گهر له و مالانده ژن و منډال نه بوايه ماله كانيانم به ناگر ده سوتاند به سهر ياندا)^۲ ﴿وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ كه ميك نه بيت يادي خودا ناكهن. به دل و گهر دنكه چپوه نويژو ناكهن و ناگيان لي نيه چي ده لئين. به لكو نه وانه له نويژه كه ياندا ساردسپن و ته مبه لي ده كهن، نه وه ي خيري تيډا بيت بويان پشني تي ده كهن، ماليك پياويه تي كړيووه له عه لاني كوپي عه بډوره حمانه وه له نه نه سي كوپي ماليكه وه وتي: پيغه مبه يي خودا (ﷺ) فرموده يي تي: (نه وه نويژي دوپووه كانه، نه وه نويژي دوپووه كانه، نه وه نويژي دوپووه كانه، داده نيشيت و چاوديري خوږ ده كات و هه تا كاتي كه ده كاته دوو شاخي شه يتان (مه به ست پي كاتي خوږ تاو او خوږ هه لاتني به يانيه) چوارچار ده نوو له زه وي ده دن، كه ميك نه بيت يادي خودا ناكهن)^۳ هه روا موسليم و تيرميزي و نه ساني پياويه تيان كړيووه، تيرميزي وتي: فرموده يي كه يي حه سني غريبه. ^۴ خوداي گه وړه ده فرموده يي: ﴿مُذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ دودول و دل و پاو كي يانه له و نيوانه دا بچنه لاي نه مان، يان خويان بده نه لاي نه وان. واته: دوپووه كان سه رگه رډان له نيوان خودانه ناسي و بپوه يتاندا. نه له گهل خاوه باوه ران به ناشكراو به نه يني نه له گهل خودانه ناسا نيشن به ناشكراو به نه يني. به لكو به ناشكرا له گهل موسلماناندا و به نه ينيش له گهل خودانه ناسان. هه نديكي شيان دودلن، جار يك به لاي موسلماناندا ده چن و جار يك به لاي خودانه ناساندا ده چن. ﴿كَلِمًا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا﴾ هه ركاتي ك پووناكي بؤ بدنايه ته وه ده كه و تنه پي، هه ركاتي كيش تاريخي بكرډايه لئين پاده و هستان، موجهيد وتي: ﴿مُذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ واته: هاوه له كاني محمد (ﷺ). ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ واته: جووله كه كان. نيينو جه رير پياويه تي كړيووه له نيينو عومره وه له پيغه مبه يي خودا (ﷺ) كه فرموده يي تي: (ويني دوپووه وه و ويني مه يي ويلي نيوان دوو پانه مه يي وه هايه، جار يك هاو كه له يي نه م لاده بيت و جار يك هاو كه له يي

^۱ فتح الباري (۵۲/۲)، مسلم (۴۵۱/۱).

^۲ فتح الباري (۲۴۸/۲)، مسلم (۳۲۵/۱).

^۳ الموطا (۲۲۰/۱) فرموده يي كه يي سه حيه.

^۴ مسلم (۴۳۴/۱)، تحفة الاحوذى (۴۹۷/۱)، النسائي (۲۵۴/۱).

^۵ البقرة (۲۰).

نہو، نازانیت به شونین ۳ لایه کیاندا بپوات^۱ موسلیمیش خوی به تہ نہا هیناویہ تی^۲ ہر بویہ خودای
 مہ زن دہ فہ رموویت: ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ کہ سیک خودا رتی لی بگریت، تن ناتوانیت
 هیچ پنگہ یکی نشان دہیت. واتہ: ہر کہ سیک خودا لہ پئی پاست لای بدات تن ناتوانیت دؤست و پی
 نیشانہری بق پیدا بکیت. چونکہ ہر کہ سیک خودا گومرای کرد کہس ناتوانیت پنگہی نشان بدات.
 نہ دوپووانی کہ خودا لایدون لہ سر پنگہی پاست کہس ناتوانیت پزگاریان بکات و بینخاتہ سر
 پنگا. بنگومان کہس ناتوانیت ہر بہ فرمانی خودا بگریت، پرسپاری لی ناکریت بق ہر کاریک دہ بکات،
 بہ لکو نہوان ہموو پرسپاریان لی دہ کریت.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ يُجْعَلُوا إِلَٰهَ عَلَيْهِمْ
 سُلْطَانًا مُبِينًا ۖ إِنَّ الْكَافِرِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝۱۵۰﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا
 وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
 أَجْرًا عَظِيمًا ۝۱۵۱﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۝۱۵۲﴾
 قہ دہ غہ کردنی دوستایہ تی لہ گہ ل خودانہ ناساندا

خودای مہ زن دہ فہ رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 نہی کومہ لی خاودن باوہ پان خودانہ ناسان مہ کہ نہ دؤستی خوتان لہ ہر بپواداران. خودای گہ ورہ
 قہ دہ غی کردوہ کہ موسولمانان خودانہ ناسان بکہ نہ دؤستی خویان لہ جیی خاودن باوہ پان. واتہ:
 نابیت لہ گہ لیان مہ لسن و دانیشن و هاوکاری و دوستایہ تیان بکہ نہ بہ نہیننی پینو خوشہ ویستی خوتانیان
 بق دہ رہن و لہ و شتہ نہینیانہی ناو موسولمان ناگاداریان بکہ نہ. و ہک خودای مہ زن لہ ثایہ تیکی تردا
 دہ فہ رموویت: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي
 شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتُ وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۖ﴾^۳ باوہ پداران، بیجگہ لہ باوہ پداران نہ گرن
 بہ دؤست، ہر کہ سیک لہ م فرمانہ دہ ریچیت هیچ بہ شی بہ خودا و نہ، جا مہ گین لییان بترسن و
 لہ ناچار ی پنیان بلین: دؤستی نہوہین. خودا دہی ویت ہر بہ پاستی لہ و بترسن. واتہ: دہ تان
 ترسینیت لہ تولو سزای خوی، نہ گہ سنورہ کانی نہوتان بہ زاند. ہر بویہ لیژہ دا دہ فہ رموویت:

^۱ الطبری (۳۳۲/۹).

^۲ مسلم (۲۱۴۶/۴).

^۳ ال عمران (۲۱۴۶/۴).

﴿أُرِيدُونَ أَن يُجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا﴾ نایا نیوه ده تانه ویت به لگه یه کی به ناشکرای خوتان بدن به خودا؟ وات: به لگه یه کی دژ به خوتان به خودا بدن تا سزاتان بدات. نیبنو نبی حاتم ریوایه تی کردوه له نیبنو عه بیاسوه له ده قدا ﴿سُلْطَانًا مُّبِينًا﴾ گشت سه لماندیتک له ناو قورئاندا به لگه یه. مواجهو عیکره و سه عیدی کوپی جویه یرو موحه ممدی کوپی که عیبی قهره زوی زه حاکو سوددی و نه زوی کوپی عهره بیش (النظر بن عربی) هر وایان وتوه.

(دوو پوو مکان) نه وانه ی دوستایه تی خودانه ناسان ده کن له پله ی هره هره خواری ناو ناگردان مه گهر ته و به بکه ن

پاشان خودای مه زن ده فرمو ویت: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ بیگومان نه و که سانه ی دوو پوون وان له قاتی (پله ی) هره به ره خواری ناگردا. وات: له پاداشتی نه و خودانه ناسیه تونده یاندا وان له نرمترین شوینی ناو ناگردا له پژی قیامه تدا. والیی، وتی: له نیبن عه بیاسوه له م نایه تدا ﴿فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ له نرمترین شوینی ناو ناگردا^۱ هندیك وتویانه: ناگریش قات قاته وه که به هشت پله پله یه. نیبنو جهریر ریوایه تی کردوه له عه بدلای کوپی مه سعودوه ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ وتی: له چند ژوریکسی له ناگردا که له سهریان داخراوه و قفل دراوه^۲ نیبنو نبی حاتم ریوایه تی کردوه له نیبنو مه سعودوه وتی: ده یانده نه ناو چند ژوریکه وه له ناگرو له سهریان داخراوه له به ره و ژیر ترین شوینی ناگردا ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرًا﴾ تو ناتوانیت یارمه تی ده ریان بژ پیدا بکه یت. که پزگاریان بکات و له و سزا سخت و به ژانه ده ریان بیئتیت. پاشان خودای گهره باسی نه و دوو پووانه ده کات، ده فرمو ویت: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ مه گین نه و که سانه ی دوو پوون، ده ست له دوو پوویی مه لده گرن و ته واپه شیمان ببته وه و پزگی چاکه بگرنه بهر خویمان به خودا بسپین و به دلی پاک ببته دینداری به راستی. نا نه وانه له گلا خاوه ن باوه پاندا ده بن. وات: نه و که سانه ی له وانه ته و به ی ته واپه ده کن له دوتلداو به دل ده ست ده گرن به نایینی خوداوه و کرداره کانیا ن چاک ده کن، خودا ته و به که یان لی قبول ده کات له پژی قیامه تدا له پزنی خاوه ن باوه پاندا هه ژماریان ده کات. ﴿وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا كَثِيرًا﴾ له مه و به دوا خودا پاداشتی زژر گهره به خاوه ن باوه پان ده کات.

۱ الطبری (۳۳۹/۹).

۲ الطبری (۳۳۹/۹).

پاشان خودای مہزن باسی بی نیازی خزی دہکات لہ بہندہ کانی بہ پی تاوانہ کانیشیان سزایان دہدات و دہفہ رموویت: ﴿مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ﴾ نہ گہر نیوہ ہرواتان بہ خودا مہ بیٹ و چاکہ ی نہ وتان لہ ہرچاوبیٹن خودا چکاری بہ نازادی نیوہ داوہ؟ واتہ ک نازارتان نادات نہ گہر چاک و ہروادارین بہ خودا و پیغہ مہرہ کی (ﷺ). ﴿وَكَانَ اللَّهُ شَاحِكًا عَلِيمًا﴾ خودا سوپاسی پی زانان قبول دہکات و لہ مہ موشت ناگادارہ. واتہ: مہرکہ سیٹ سوپاس و ستایشی خودا بکات، خوداش پیزی لی دہ گریٹ، مہرکہ سیٹکیش بہ دل ہروای پیی بیٹ ناگای لیہ تی و لہ سہر نہوہ پاداشتی زوریاشی دہداتہ وہ.

- ۱..... پینشہ کی
- ۵..... پینشہ کی چاپی دووم
- ۶..... راقہی نمو ہینمایاندی کہ بہ کار ہاتون ہم تہ خریدہدا
- ۹..... ژیاانامہی دانمر (ئیینو کہ سیر)
- ۱۲..... پینشہ کی ئیینو کہ سیر
- ۱۴..... مان دان بو تیگہ یشتن ہم قورئانہ
- ۱۶..... سہرچاومکانی تہ سیر
- ۱۸..... حوکمی ریوایہ تہ ئیسرائیلیہ کان
- ۱۹..... پلہو پایہی تہ فیسری شونیکہ وتوان - التابعین -
- ۱۹..... تہ سیر بہ بیرو بوچون
- ۲۰..... تہ سیر کردنی زانراو دیار بیلمنگ بون نہ زانراو
- ۲۱..... شیوازو جوڑی تہ سیر کردن
- ۲۲..... سورمتہ مہکھی و مہدینہ یہ کان
- ۲۲..... ژمارہی نایہ تہ کان قورئانی پیروز
- ۲۲..... ژمارہی وتہو پیٹہ کان قورئان
- ۲۳..... دابہش کردنی تری قورئانی پیروز
- ۲۴..... بہش بہش و پارچہ پارچہ کردن
- ۲۵..... مانای نایہ تہ
- ۲۵..... مانای ووشہ
- ۲۵..... لالہ پتہ - العجمہ - و قورئان
- ۲۷..... سوپاس نامہ
- ۲۹..... بہناوی خودای دہہندہی دلوفان
- ۳۰..... سہرچاومکانی ہم و مرگیزانہ
- ۳۲..... سورمتی (فاتیہہ)
- ۳۲..... ژمارہی نایہ تہ کان فاتیہہ
- ۳۲..... ژمارہی وشہو پیٹہ کان
- ۳۳..... باسی نمو کی کہ نہ بارہ بیزی فاتیہہ وہ ہاتوہ
- ۳۴..... غوینندن فاتیہہ نہ نویرڈا
- ۳۵..... نمو شانہی پدیومندی ہم ہرمودمیوہ بہ سورمتی فاتیہہ وہ ہدیہ نہ چہند رویہ کہوہ
- ..... پیویستی غوینندن فاتیہہ نہ گشت نویرڈا کاندا بہ پیش نویری بیت یان نہ دوا ی پیش نویرڈوہ یان بہ تہ نیا بکریٹ
- ۳۶.....
- ۳۶..... تہ فیسری مانا بردن بہ خودا - الاستعاذہ - حوکمہ کان

- ۳۸ ..... په نا بردن به خودا پېش خوړنان غوښندن
- ۳۹ ..... په نا گرتن به خودا له کاتي توږميدا
- ۳۹ ..... په ناگرتن به خودا-الاستعاذه-واجبه يان موسته حده
- ۴۰ ..... له چاكي و قه شهنگي په ناگرتن
- ۴۰ ..... ماناي په ناگرتن به خودا-الاستعاذه-
- ۴۱ ..... ناوښتني شهيتان
- ۴۲ ..... ماناي ږه جيم
- ۴۳ ..... ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ يه كدم نايه ته له سورتي فاتحه
- ۴۳ ..... به ناشكراو به نه هيني غوښندن ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له نوږه ناشكراكاندا
- ۴۵ ..... ږيږي ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
- ۴۶ ..... له پېش هه موو كارېكه وه ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ زور چاكه
- ۴۶ ..... ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ په يو منځي به چپه وه هه يه
- ۴۷ ..... ماناي وتډي الله
- ۴۸ ..... ماناي به غښتمن د نوقان
- ۵۰ ..... ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ماناي ستايش الحمد
- ۵۱ ..... جياوازي له نيوان الحمد والشكر
- ۵۱ ..... باسه قسدي پېښنه كان له سهر الحمد
- ۵۲ ..... چاكه كاني الحمد
- ۵۳ ..... نهو (نه نف ولا مه) له الحمد دا بو نېستيفقاره
- ۵۳ ..... ماناي په روم دگار الرب
- ۵۳ ..... ماناي العلمين
- ۵۳ ..... مده ست له ناو هيناني (العالم)
- ۵۴ ..... ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ خاموني ږوږي سزاو پاداشت دانه وه، ماناي تايه بدت كردن دمه لات به ږوږي قيامه ته وه
- ۵۵ ..... ماناي ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾
- ۵۵ ..... پاشاو پاشاي پاشايان هه خودايه
- ۵۶ ..... ته فسيږي ﴿الَّذِي﴾
- ۵۷ ..... ﴿إِنَّكَ تَعْلَمُ بِمَا نَسِيْتُ﴾ ماناي عبيادت له زمان و شهر عدا
- ۵۷ ..... سودمكاني پېښخستني نهو مه فوله و گرتن پيداني
- ۵۸ ..... (الضاحه) ږي نيشاندانه بو ستايش كردن، پيوسته غوښندن له نوږدا
- ۵۸ ..... ته وحيدي نولويه ت

- ۵۶ ..... نه و حیلې ربوبیته
- ۵۹ ..... ناونانی خودا پیغه مېهرمگه ی به بڼده له بهرېزترین پلمو پایه کانه
- ۵۹ ..... دینمایې کردن یو خودا ناسی له کاتی دلتنگیدا
- ۶۰ ..... ﴿ اَمْدًا اَلَيْسَ رَبُّكَ اَلْغَنِيْكُمْ ﴾ نهیښی دواغستنی نزا دواى سوپاس و ستایش
- ۶۰ ..... مانای شارمزا بون (الهدایه)
- ۶۱ ..... مانای ﴿ اَلَيْسَ رَبُّكَ اَلْغَنِيْكُمْ ﴾ راسته دى
- ۶۲ ..... داواى بږوادار له خودا یو دى نیشاندان له گهڼ نهویشا که دینمایې کراوه
- ۶۵ ..... پینکاته کانی سورمتی فاتحه
- ۶۶ ..... دانه پانی به هر مکان نه لای خودا نه دانه پانی گومرایې نه لای خودا و هلام دانه وى قه دمریہ کان
- ۶۷ ..... نامین کردن له دواى خویندنې فاتحه
- ۶۸ ..... ته فسیری سورمتی (به قهره)
- ۷۱ ..... سورمتی به قهره له مدینه هاتوته خوارموه، بى جیاوازی و ناگوکی
- ۷۲ ..... ﴿ اَلَمْ ﴾ قسه کردن دمرباری پیته بږاوکان (المقطعة)
- ۷۳ ..... پیته بږاوکان به لگمن له سفر دمرغستنی اعجازی تورنان
- ۷۵ ..... هیچ گومانیک له تورنانددا ښه
- ۷۶ ..... تایه بهت مهندي شارمزی به غو پاریزیدهوه
- ۷۶ ..... مانای غو پاریزان ﴿ المتقين ﴾
- ۷۷ ..... شارمزا بون دوو جوړه
- ۷۸ ..... مانای غو پاریزی (التقوا)
- ۷۸ ..... مانای باومر
- ۷۹ ..... مدهست به نادیار (الفیپ)
- ۸۰ ..... مانای نويز کردن
- ۸۰ ..... مدهست به به غشین
- ۸۱ ..... مانای نويز الصلاة
- ۸۲ ..... سیفه ته کانی خاوم باومر
- ۸۴ ..... دى راست و بزگاری بهشی خاوم باومرانه
- ۸۵ ..... مانای مؤر (الغم)
- ۸۷ ..... مانای پمرده (هشاهه)
- ۸۷ ..... باسی دووړوکان
- ۸۸ ..... مانای دووړوی (النفاق)
- ۸۸ ..... سفرمتای دووړوی
- ۸۹ ..... ته فسیری دوو نایه ته که (۸،۹)

۹۴	مذهبست به نه خوشی
۹۲	ناگاداریهك
۹۳	مذهبست به به ددھری (الفساد) نهم دوو نایه تدها
۹۳	جوری به ددھری دووړومكان
۹۶	فیلو ته نه کدی دووړوان
۹۶	شیتانی مروؤ و جنوکه
۹۶	مانای گالته کردن (الاستهزام)
۹۷	فروښلی دووړومكان و ناگامه کدی نه سر خوښان
۹۸	به ریوئل کردن و سرگیشی و سرگردانی
۱۰۰	ویننه دی دووړومكان
۱۰۱	نمونه یه کی تر بو دووړومكان
۱۰۳	باسی نهو همرمودانه دی نهو بارمیدوه هاتوه
۱۰۴	به شه کانی خاومن باومړان و به شه کانی خوانه ناسان و دووړومكان
۱۰۵	به شه کانی دل
۱۰۷	ناسینی خودا به تهنیا (توحید الالهیه)
۱۰۸	به لکه نه سر بوونی خودای گوره
۱۰۹	سه ناندنی په یامی پینفه مبر ( )
۱۱۰	به رمتگار بوونه ومو درنا سایی (التحدى والاعجاز)
۱۱۱	نه رومکانی نیعجازی قورنانه وه
۱۱۴	قورنانه گوره ترین موعجزیه به بو پینفه مبرمان مه حده د ( )
۱۱۴	مذهبست به به رد
۱۱۵	بیگومان جده نه نهم نیستا هدیه و نامادیه
۱۱۶	پاداشتی خاومن باومړ ناکار چاکه کانش
۱۱۶	میومکانی به هشت نه یه ك دچن
۱۱۷	ژتانی غلکی به هشت پاك و خاوینن
۱۱۸	نمونه یه ك بو دنیا
۱۲۳	مذهبست به زیان باری
۱۲۴	باسی نیشانه کانی دسه لاتی خودا
۱۲۵	سره تای ومدی هینان
۱۲۶	زمین نه پینش ناسمانه کان دروستکراوه
۱۲۶	تلان و پان بوونه ووی زمیندوای ومدی هینانی ناسمانه کان
۱۲۷	ناگادار کردنی فریشته کان به دانانی نادم و نه ومانی نه زمویدا و قسه ی فریشته کان
۱۲۹	دمبی جینشین دابرنیت، هندی مه سه نه درباری جینشین

- ۱۲۰.....ریزی ئادەم بەسەر فریشتەگاندا
- ۱۳۳.....دەرغەستی ریزی ئادەم بە زانیارەکی
- ۱۳۴.....ریزگرتنی ئادەم بە سوژەمیردنی فریشتەگان بۆی
- ۱۳۵.....شەیتان یەکیک بوو لەوانە کە لەرمانی پینرا سوژە بەری، بەلام فریشتە نەبوو
- ۱۳۵.....بەرەرمانیەکی بۆ خودا بوو و سوژەمکەیش بۆ ئادەم
- ۱۳۶.....خۆ بەزل زانینی شەیتان
- ۱۳۶.....ریزیکێ تر لە ئادەم
- ۱۳۶.....حمەو دروستکرا پیش ئەوی ئادەم بپێت بەهەشت
- ۱۳۷.....تاقی کردنەوی ئادەم
- ۱۳۸.....ئادەم سەلامی خۆی ئینیت بالای بەز بوو
- ۱۳۸.....ئادەم ساتیک لە رۆژ لە بەهەشتا مایەو
- ۱۳۹.....گومانیک و وەلام دانەوی
- ۱۳۹.....پەشیمان بوونەوی ئادەم و دوعاکە
- ۱۴۲.....هەلئانی ئەوی ئیسرائیل کە بچنە ناو ئایینی ئیسلام
- ۱۴۲.....ئیسرائیل نازناوی یەحقوق بوو سەلامی خۆی ئینی
- ۱۴۲.....بەرەرمانی خودا لەسەر جوولەکە
- ۱۴۳.....ناگادار کردنەوی جوولەکە بەو پەیمانە خودا ئینی وەرگرتبوون
- ۱۴۶.....قەدەغە کردنی شارەنەوی هەق و ئا پۆشینی
- .....هەرەشە کردن لە ئەهلی کتیب لەسەر ئەو کە لەرمان ئەدەن بە خەلکی چاکە بکەنکەچی خۆیان پابەند نابن پێشەو
- ۱۴۷.....
- ۱۴۹.....هانا بردن بۆ خۆپاگری و نوێزکردن
- ۱۵۱.....وە بیریانەوی ئەوی ئیسرائیل بە ریز ئینانیان زیاتر لە گەلانی تر
- ۱۵۲.....نومەتی موحەمەد (ﷺ) بەریز ترە لە ئەوی ئیسرائیل
- ۱۵۳.....هیچ تەکا و بارمەتەیک لە خۆنەناس وەرناگری و یارمەتیش نادری
- ۱۵۶.....ئاکامی ئەوی ئیسرائیل لە فیرەهون و نفرو بۆونی هۆزی فیرەهون
- ۱۵۸.....رۆژی رۆژی هاشوورا
- ۱۵۸.....ئەوی ئیسرائیل گوێرمەکیان پەرست
- ۱۵۹.....تەویدی ئەوی ئیسرائیل بە کوشتی خۆیان بوو
- ۱۶۱.....نەوانە هەلبێزراوون داواي بینینی خودایان کرد خودای مەزن مراندنی و پاشان زیندوی کردنەو
- ۱۶۲.....سینەر کردن بۆیان و ناردنی گەرز و شىلاقە بۆیان
- ۱۶۴.....ریزی هاوولانی موحەمەد (ﷺ) بەسەر هاوولانی کۆی پێشەبەرمانگاندا سەلامی خۆیان ئینی
- ۱۶۵.....سەریچی جوولەکە دواي سەرغەستن لە جینی شوکرانە بژیری خوادا
- ۱۶۸.....هەتەولانی دوازه کانی

- ۱۶۹ ..... داوای خواردنی خرا بیان کرد له جینی گه زوو شیلانده
- ۱۷۱ ..... چارمېشی و زمیوونی بریاردره بؤ جووله که
- ۱۷۲ ..... پیناسه خۆبه زل زانی
- ۱۷۲ ..... بېروا ناکاری چاک سرچاومی بزگاریه نه هه موو کاتیکدا
- ۱۷۳ ..... پیناسه خاوه نیاوم
- ۱۷۴ ..... هۆی ناو نان به جووله که (الیهود)
- ۱۷۴ ..... هۆی ناو نان به نه سارا (التصاری)
- ۱۷۴ ..... سابیون-المانبون-
- ۱۷۵ ..... په یمان و مرگرتن له جووله که نه گه' به رزگردنه وی کیوی توور به سهریانه وه پاشان پشتیان هه لکردموه
- ۱۷۶ ..... ده ستریزیان له پوژی شه مه دا و گۆرینی وینه یان به مه یمون و به راز
- ۱۷۷ ..... ئەم مه یمون و به رازی نیستا نه وه چهی نه وانه نین که شیومیان گۆراوه
- ۱۷۸ ..... به سه رهاتی کوژراوم که دی نه وی ئیسرائیل و مانگا که (چینه که)
- ۱۸۰ ..... گیزی و زۆر له سه ر چوینان دمریاری مانگا که و خودایش زیاتر له سه ری توند کردن
- ۱۸۱ ..... زیندوبونه وی کوژراوو دیاری کردنی پیاو کوژمه که
- ۱۸۳ ..... باسی دلرمی جووله که
- ۱۸۴ ..... بونی هیزی په ی پیتربن نه بی گیاناندا
- ۱۸۷ ..... بی هیوا بوون له بېروا هیئانی جووله که نه سه رده می پینفه مبه ردا (ﷺ)
- ۱۸۸ ..... جووله که دانیان ده نا به پینفه مبه ری موحه مه دا (ﷺ) به لام بېروایان پینه دمکرد
- ۱۸۹ ..... مانای نه خۆینه وار (الامی)
- ۱۹۰ ..... ته فسیری نارمژو ناوات (الامانی)
- ۱۹۰ ..... هاوار بۆنه و جووله کانه ی که کتییی خودا دمگۆرن
- ۱۹۱ ..... له هیواکانی جووله که، که نه وان چه ند پوژی نه بی' له ناو ناگرا نامیننه وه
- ۱۹۳ ..... تاوانی بچوک کاتی که کوژیوه، له ناو به رن
- ۱۹۴ ..... په یمانی نه وی ئیسرائیل
- ۱۹۷ ..... به ندیمکانی په یمانه که وه شکاندن و هه لومشانه وی
- ۱۹۹ ..... خۆبه زل زانی جووله که و به درو خستنه وی پینفه مبه ران و کوشتیان
- ۲۰۱ ..... روح القدس جویرمه نیله
- ۲۰۲ ..... به ردموی جووله که نه سه رکوشتنی پینفه مبه ران سه لامی خوایان لینی
- ۲۰۳ ..... جووله که چاومروانی هاتنی پینفه مبه ریان دمکرد (ﷺ) کاتی که رهوانه کرا بېروایان پینه کرد
- ۲۰۶ ..... جووله که بانگه شه ی بېروا دمکن نه گه' ل حاشا کردن له هه ق
- ۲۰۸ ..... سه رپنچی جووله که دوا ی به رزگردنه وی کیوی توور و په یمان لیومرگرتن
- ۲۰۹ ..... بانگکردنی جووله که بؤ موباهه له
- ۲۱۱ ..... سوورو تامه زوی ته مه ن دریزین

- ۴۴۲..... جوولهکه دژایه‌تی جوهر مئیل دمکن.
- ۲۱۴..... جیاوازی کردن له نیوان فریشته‌کاندا ومک جیاوازی کرده له نیوان پیغه‌مبه‌راندا (سه‌لامی خویان لینییت).
- ۲۱۷..... نیشانه‌کانی پیغه‌مبه‌ریه‌تی موحه‌مه‌د (سوره).
- ۲۱۷..... په‌یمان شکینی له سروشتی جووله‌که‌یه.
- ۲۱۸..... جووله‌که وازیان له کتییی خودا هیئا و پرویان له جادوو‌گه‌ری کرد.
- ۲۱۹..... نه‌و جادوو‌گه‌ریه له پیش سدرده‌می سوله‌یمان بوو سه‌لامی خوای لییی.
- ۲۲۰..... به‌سهره‌اتی هاروت وماروتو ته‌فسیری دوو فریشته‌که.
- ۲۲۱..... فی‌ربوونی جادوو خوانه‌ناسیه (کفر).
- ۲۲۳..... هدر به جادوو ژن و میزد له یمکتر جیا دمک‌رینه‌وه.
- ۲۲۳..... بریاری خوا له‌سرو هدموو شتی‌که‌ومیه.
- ۲۲۴..... نه‌مدب له هه‌لبژاردنی قسه‌گردندا.
- ۲۲۷..... خوانه‌ناسان و نه‌هلی کتیب زور دژایه‌تی موسولمانان دمکن.
- ۲۲۷..... له کار خستن و (النسخ) پیناسه‌ی.
- ۲۲۹..... باسی راستی له کار‌خستن و وه‌لام دانه‌ومی جووله‌که که ده‌یان وت له کار خستن نیه.
- ۲۳۲..... ریگری له پرسیار زور کردن.
- ۲۳۴..... ریگری له گرتنه به‌ری ریگه‌ی نه‌هلی کتیب.
- ۲۳۷..... هه‌لنان بو‌ناکاری چاک.
- ۲۳۷..... ناواتی نه‌هلی کتیب.
- ۲۴۰..... رقه‌به‌رایه‌تی جووله‌که و گاور له نیوان خویاندا له‌بهر خوانه‌ناسی و لاساریان.
- ۲۴۲..... سته‌ماکاری که‌سی ریگه‌ نندا له مزگه‌وته‌کاندا ناوی خودا بیری و هه‌ویش بدا ویران بین.
- ۲۴۴..... مزگینی دان به‌سر که‌وتتی نیسلام.
- ۲۴۵..... بوو‌کردنه قبیله له نویژمکاندا.
- ۲۴۶..... قبیله‌ی خه‌لکی مدینه له نیوان خوره‌لات و خورناوادایه.
- ۲۴۷..... وه‌لام دانه‌ومی نه‌وانه‌ی که ده‌لین: خودا مندانی هه‌یه.
- ۲۴۹..... هه‌موو شتی ملکه‌ج و به‌ره‌رمانی خودایه.
- ۲۴۹..... مانای به‌مدیع.
- ۲۵۱..... خوانه‌ناسان بو‌چونیان له‌یه‌که‌وه نزیکه.
- ۲۵۳..... نه‌ی موحه‌مه‌د (سوره) تو‌ته‌نیا مژدم‌در و ترسینه‌ری.
- ۲۵۳..... سیفه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ر (سوره) له ته‌وراتدا.
- ۲۵۴..... گاورو جووله‌که لیستان بازی نابن هه‌تا نه‌چنه سدر دینی نه‌وان.
- ۲۵۵..... مانای خویندنه‌ومی راست.
- ۲۵۷..... خودای مدزن به‌هرمکانی غوی دینیته‌وه به‌ر چاوی نه‌ومی نیسرائیل.
- ۲۵۸..... باسی نیبراهیمی خه‌لیل و کردنی به‌ریبه‌ری خه‌لکی له دونیا.

- ۲۴۰ ..... وشه کانی تاقی کردنه و کامانه؟
- ۲۶۱ ..... سته مکاران بدر به لنی خودا ناکه ون
- ۲۶۲ ..... ریزی مالی خودا (که عصبی پیروز).
- ۲۶۳ ..... جینگای نیبراهیم
- ۲۶۶ ..... شهرمان دان به خاویز کردنه وی مالی خودا
- ۲۶۷ ..... همرام کردنی مهککه
- ۲۶۹ ..... پارانه وی نیبراهیم بو ناسایشی مهککه و بوزی تیرو ته و او تی
- ۲۷۲ ..... دروستکردنی که عصب و پارانه و بو و مرگرتنی نه و کاره
- ..... باسی دروستکردنی که عصب له لایین قورمیشوه دوا نیبراهیمی خلیل به ماو میه کی دورو دریز، پیش پموانه کردنی
- ۲۷۶ ..... پیغه مبه (ﷺ) به پینج سال
- ..... ناکوکی له سر برده رمش و (الهجر الاسود) دادومری موحه مدی کوری عبدالله (ﷺ) به دادومریه کی ریک و راست بویان
- ۲۷۸ ..... عه بدولای کوری زیدیر که عصبی دروستکردم و به و شیومی که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) و یستویه تی
- ۲۷۹ ..... حه به شیه که عصبی پیروز دمو غینی له نزیکی هاتنی قیامه تا
- ۲۸۱ ..... پارانه وی نیبراهیمی خلیل سه لای غوای نیی
- ۲۸۲ ..... مانای دروشمه کان (المناسک)
- ۲۸۳ ..... دوهای نیبراهیم بو پموانه کردنی پیغه مبه (ﷺ)
- ۲۸۳ ..... مانای کتیب و حیکمه ت
- ۲۸۴ ..... هیچ که سی له ناینی نیبراهیم لانات مهکهر گه وچ و گه مره بیت
- ۲۸۵ ..... پیویستی پابه ند بوون به یه کتا پرستیه و تا مردن
- ۲۸۸ ..... راسپییری یه عقوب بو کورمکانی له گیانه لادا
- ۲۸۸ ..... مسولمانان پروی پموانه هه مو هه یه که له لایین خودا و پموانه کراوه جیا وازی له نیوان هیچ پیغه مبه ریکا ناکا
- ۲۹۱ ..... گواستنه وی رووکه (قیبله)
- ۲۹۶ ..... ریزی نوممه تی پیغه مبه (ﷺ) موحه مبه (ﷺ)
- ۲۹۸ ..... له حیکمه تی و مرگرتانی رووکه
- ۳۰۰ ..... یه که م شتی که (نه سخ) کراوه له قورماندا رووکه بوو
- ۳۰۲ ..... نایا رووکه (قیبله) که عصبه خویه تی، یان روویه کی که عصبه یه
- ۳۰۳ ..... گزینی رووکه له لای جولنه که کان زانراوه
- ۳۰۳ ..... لاساری جولنه که و خوانه ناسی و هل نه دانیان
- ۳۰۴ ..... شارم زایی جولنه که به پیغه مبه رو (ﷺ) شارده وی هق
- ۳۰۵ ..... هه مو نوممه تیک رووکه یه کی هه یه
- ۳۰۵ ..... بوچی سی جار له سر یه ک باسی (نه سخ) رووکه کراوه
- ۳۰۶ ..... حیکمه تی نه سخی رووکه
- ۳۰۷

- ٣٠٨ ..... پرموانه كردنى پيغمبر (ﷺ) چاكه يهكى زور گه ورميه دى شو كرو يادى خواى نه سه ربكرى
- ٣١٠ ..... بيزو چاكى و خوراگرى نويز كرن
- ٣١١ ..... زيانى شهيدان
- ٣١١ ..... باومردار تافيدم كړيتموه، كه نارام دمگرى پاداشت دمديتموه
- ٣١٣ ..... گه وريى وتى (إنا لله و إنا اليه راجعون) نه كاتى توش بوونى به لاذا
- ٣١٤ ..... كه سى نه وائى كرد نه نيوان سه فاو مهرومدا گوناهى ناكات
- ٣١٥ ..... حوكمى هات و چوله كويو هاتوه؟
- ٣١٦ ..... نه فرينى بهردمواوم بو نهو كه سانهى كه فرمانه نا پنيه كانيان شاردوتموه
- ٣١٨ ..... دروسته نه فرين نه خوانه ناسان بكرى
- ٣١٩ ..... نيشانه كاني تاك و تمنيايى خوداى مهن
- ٣٢١ ..... زيانى بت پرستان نه دنياو نه بوژى دوايدا و حاشا كردنى رابه ركان نه شوين كه وتوانيان نه بوژى قيامه تادا
- ٣٢٥ ..... فرماندان به خواردى حلال و ريگرى نه شوين كه وتنى شهيتان
- ٣٢٦ ..... بت پرست چاولي كره
- ٣٢٧ ..... بت پرست و ملك ناژن وايه
- ٣٢٨ ..... فرماندان به خواردى شته پاكه كان و بوون كردنموى قه دمغه كراومكان
- ٣٣٠ ..... حلال بوونى حرام بوكه ساني ناچار بوو
- ٣٣١ ..... زمى جووله كه دمربارى شاردنموى نهوى كه خودا رواندى كردوه
- ٣٣٣ ..... كو كه روموى چاكه كان
- ٣٣٧ ..... فرماندان به توله سه ندنموه و بوون كردنموى نهو بهر بومنديانى كه تيايه تى
- ٣٣٩ ..... خاومنى خوين يهكى نهى سى تايه به تمه نديى بو هيه
- ٣٤٠ ..... سووى توله سه ندن و حيكه تمه كى
- ٣٤٠ ..... فرماندان به وسيعت كرن بو باوك و دايك و خزمان و پاشان نه سخ بوونهوى بو هه تى ميرانگران
- ٣٤٢ ..... وسيعت بو خزمنى كه ميراث نايگريتموه
- ٣٤٢ ..... وسيعت به چاكه كرن
- ٣٤٣ ..... گه ورميى دانگه رى نه وسيعه تدا
- ٣٤٦ ..... فيديى بوژوو بو پككه وتو به سالا چوو
- ٣٤٧ ..... بوژى رهمهزان و هاتنه خوارموى قورن تيبدا
- ٣٤٧ ..... گه ورميى قورناني پيروز
- ٣٤٧ ..... (واجب) بوونى بوژوى مانگى رهمهزان
- ٣٤٨ ..... چه ند مه سه نه يهك دمربارى بوژوو نه سه هره دا
- ٣٤٩ ..... ناسانكارى نهك سه ختكري
- ٣٥٠ ..... ياد كردنى خودا دواى پرستش هكان
- ٣٥١ ..... خودا پارانموى به ندمكانى دمبيسى

- ۳۵۱ ..... پارانہوہ نہ خودا و مرد مگری و بہ زایہ ناجی.
- ۳۵۲ ..... سی کس دوعایان ناگہ ریتہوہ.
- ۳۵۳ ..... نیزندان بہ خواردن و خواردنہوہ و سر جینی کردن نہ شوانی رمد زاندا.
- ۳۵۵ ..... دواين کاتی پارشیو.
- ۳۵۶ ..... سوننه تی پارشیو و کاتہ کی.
- ۳۵۷ ..... کہ سی نہ شی گران بی هیچ زیانیکی نیہ بو پوژو و مکی کہ پوژی کردموہ.
- ۳۵۸ ..... پوژوو بہ هانتی شو کوتایی دیتو خیرا پوژو شکندن دست پیدمکات.
- ۳۵۸ ..... قہدمغہ کردنی بہدم یہ کہ و مدانی شوو پوژو بو پوژوو کرتی.
- ۳۵۹ ..... حوکمہ کانی مانہوہ نہ مزگہ و تدا (الاعتکاف).
- ۳۶۲ ..... حرامی بہ رتیلدان.
- ۳۶۲ ..... بریاری دادور نہ حرام حہ لال دمکاو نہ حہ لائیش حرام دمکات.
- ۳۶۳ ..... پرسیار دمریاری نویو و نہومی مانگ.
- ۳۶۳ ..... جوری چاکہ کردن نہ بہر خواترسی.
- ۳۶۴ ..... ہرماندان بہ شہر کردن دژی نہواندی شہر دفروشن و ہرماندان بہ کوشتیان نہ ہر کوئی دست کہون.
- ۳۶۵ ..... قہدمغہ کردنی لاشہ برین و غدیاندت و دست دریزی کردن.
- ۳۶۶ ..... بت پد رستن زور نہ کوشتن خرا پترہ.
- ۳۶۶ ..... قہدمغہ کردنی جہنگ نہ حہرمداد و دوستی بہرگری کردن نہ پہ لاماردمر.
- ۳۶۸ ..... ہرماندان بہ جہنگ کردن ہہ تا ناژاوہ (ہیتنہ) نامینی.
- ۳۷۰ ..... قہدمغہ کردنی شہر کردن نہ مانگہ حہرامہ کاندہ مہگین کاتی دوژمن دمس پیشغہری تیندا بکا.
- ۳۷۱ ..... ہرمان بہ بہ غشینی مال نہ پیی خوادا.
- ۳۷۳ ..... ہرماندان بہ بہ جینیانی حہج و عہمرہ بہ تہواوی.
- ۳۷۴ ..... کاتی نیہرام پوژ پیی لی گیرا نہ رینگہدا یا ناژہ نہ کی سہر پری و سہری بتاشی و نیہرامہ کی بشکینی.
- ۳۷۷ ..... ہر کہ سی سہری تاشی نہ نیہرامدا ہیدیدی نہ سہر واجب دمی.
- ۳۷۷ ..... بوو تگردنہومی تہمتوع (التمتع) نہ حہ جدا.
- ۳۷۸ ..... دریزہ نہو کہ سہی تہمتوعی کردوہ ناژہ لی دمس نہکوت با سی پوژو بہ پوژوو بیت.
- ۳۸۰ ..... خہ لکی مہککہ نیہرام بہ عہمرہ نابہستی.
- ۳۸۱ ..... کہی نیہرام یو حہج دہبہ ستی؟
- ۳۸۲ ..... مانگہ کانی حہج.
- ۳۸۳ ..... قہدمغہ کردنی سہرجینی نہ کاتی حہ جدا.
- ۳۸۴ ..... قہدمغہ کردنی بہدکاری.
- ۳۸۵ ..... قہدمغہ کردنی دہمہ قالہ نہ کاتی حہ جدا.
- ۳۸۵ ..... ہاندان بو چاکہ کردن و بہدستینانی تویشوو نہ کاتی حہ جدا.
- ۳۸۵ ..... تویشوی سہلری پوژی دواپی.

- ۳۸۶..... بازگانی نه کاتی حد جدا
- ۳۸۷..... ومستان نه عهرمه
- ۳۸۹..... کاتی گه رانده نه عهرمفات و موزه لیه
- ۳۹۰..... مه شمهری حمرام
- ۳۹۱..... همراندان به پابند بیون به ومستان نه عهرمه داو گه رانده و لیه (بو نه و گه ساندی نه کاتی نه هامیدا تینیدا نه و مستا بیون)
- ۳۹۲..... همراندان به پارانده و هندی نه دوعای پارانده
- ۳۹۳..... همراندان به زور زیکو یادی خودا کردن و داوای چاکدی دنیا و بوی دواپی دواپی دوا و تموا و کردنی دروشمه کان
- ۳۹۴..... یادی خودا نه پوزمکانی ته شریقتا که بوی خواردن و خوارنه ومن
- ۳۹۵..... پوونکرده و بوی بوی دیاریکراو
- ۳۹۶..... باسی ژمانی دوو پوومکان
- ۳۹۷..... نه پووشتی دوو پوومکان و مرنگرتی ناموزگاریه
- ۴۰۰..... نه پووشته کانی خامن باومپی دلسوزمه رما نه ندی خودا پیش گشت شتی ده خا
- ۴۰۱..... پیویسته نیسلام به تموا و مرگری
- ۴۰۲..... هاندان بو دوانه که وتن نه باومپ هینان
- ۴۰۳..... سزای نموانی پی نه زانن به چاکدی خودا و گالته به خامن باومپان دمکن
- ۴۰۴..... کیشه دیوس لکردن دوا هانتی زانیاری به لگه یه نه سمر نیری و گومرایی
- ۴۰۵..... سرکه و تن و چوونه به هشت و دم نایه دوا تافیکرده و هه لایران نه بی
- ۴۰۶..... کی مالی پی دبه خشری
- ۴۰۷..... جهاد نه ریککه نه سمر موسولمانان
- ۴۰۸..... پوز (سریه ای نه غله و حوکی شهر کردن نه مانگی شهر به سا) (الشهر الحرام)
- ۴۰۹..... حمرامکردنی (مهی) پله پله
- ۴۱۰..... همراندان به به خشیانی مال زیاده نه پیویست
- ۴۱۱..... چاکسازی نه سامانی هه تیواندا
- ۴۱۲..... قهدهغه کردنی هاسمرگری لگه ژنان و پیوانی بت پرستان
- ۴۱۳..... همراندان به سرچینی نه کردن نه کاتی عوزی ژناندها
- ۴۱۴..... قهدهغه کردنی سرچینی نه هه یرمز شهر موه (فی الدبر)
- ۴۱۵..... هوی هاتته خوارموی نایه تی ﴿يَسْأَلُكُمْ رَبُّ لَكُمْ﴾
- ۴۱۶..... پیکری نه سویند خواردن نه واز هینان نه کرداره چاکه کان
- ۴۱۷..... سویندی سرزاروکی (نه دم دمرچوون)
- ۴۱۸..... سویند خواردن که نه گه لیان نه خهون و حوکه که ی
- ۴۱۹..... باسی ماوی ته لاق دراو
- ۴۲۰..... مانای بی نویژی (القره)

- ۴۳۴ ..... قسه‌ی ژنان و مردمگری له حدیزو پاک بوونه‌ودا
- ۴۳۵ ..... بۇ هینانه‌ومیان میزد شایسته تره
- ۴۳۵ ..... مافه‌کانی ژن و میزد
- ۴۳۶ ..... ریژی پیوان له‌سەر ژنان
- ۴۳۶ ..... نه‌و پهری ته‌لاق سی جارو بوون کردنه‌وی گه‌پانه‌وو دس لیک به‌ردان
- ۴۳۸ ..... قه‌دمغه‌کردنی و مرگرتنه‌وی ماریمی
- ۴۳۸ ..... نیژندان به‌خو نازاد کردن (الخلع) گه‌پانه‌وی ماریمی له‌و خو نازاد کردنه‌دا
- ۴۴۰ ..... عیلدی له‌و ژنه‌ی خوی دمکرتنه‌وو (المقتلم)
- ۴۴۰ ..... دمرچوون له‌ سنووری خودا ناهه‌قیه
- ۴۴۰ ..... به‌یه‌ک چار سی ته‌لاقدان له‌یه‌ک دانیشتندا حه‌رامه
- ۴۴۰ ..... گه‌پانه‌وو نیه‌ دوا ته‌لاقدانی سیهم
- ۴۴۱ ..... نه‌فرین له‌و کسه‌ی بوی حه‌لان دمکاو له‌و کسه‌یش بوی حه‌لان کراوه‌ دوا ته‌لاقدانی سیهم
- ۴۴۲ ..... کدی له‌و ژنه‌ که سی ته‌لاقه‌ دراوه‌ حه‌لان دبیته‌وه‌ بۇ هاوسه‌ری یه‌که‌سی
- ۴۴۳ ..... هه‌رماندان به‌چاکه‌ هه‌ئس و کهوت کردن له‌گه‌ن ژنی ته‌لاق دراو
- ۴۴۴ ..... پتگری له‌ به‌رپرس (الوالی) که بییته‌ له‌مپه‌ری له‌و ژنه‌ که خوی ماره‌ بکاته‌وه‌ له‌و پیماوی که ته‌لاقی داوه‌
- ۴۴۵ ..... ماره‌ برین ناگری بی به‌رپرس (الوالی)
- ۴۴۵ ..... هوی هاتنه‌ خوارووی نه‌م نایه‌ته
- ۴۴۷ ..... شیردان دمی له‌ ماوی شیرداندا بیته‌ (واته: هه‌تا دوو سان)
- ۴۴۸ ..... کرینی شیر پیدان
- ۴۴۹ ..... زیان نه‌گه‌یاندن و نه‌بونه‌ هۆکاری زیان گه‌یاندن
- ۴۴۹ ..... له‌ شیر برینه‌ی (من‌دال) له‌سەر پزما‌ه‌ندی هه‌ردوولا
- ۴۵۰ ..... عیلدی له‌و ژنانه‌ی میزدیان دمریت
- ۴۵۱ ..... حیکمه‌تی له‌و عیلده‌یه
- ۴۵۲ ..... عیلدی که‌نیزمی که‌ گه‌ورمه‌کی دمریت
- ۴۵۲ ..... ماته‌مینی پیویسته‌ له‌ ماوی عیلده‌دا
- ۴۵۴ ..... پمواپی نارمزی خواستی ژنی میزد مردوو له‌ کاتی عیلده‌دا و قه‌دمغه‌ کردنی ماره‌ برینیان له‌ کاتی عیلده‌دا
- ۴۵۶ ..... ته‌لاق دان له‌ پیش سه‌رجینی کردن
- ۴۵۶ ..... قه‌رمبووی ته‌لاق دان
- ۴۵۷ ..... ناهه‌رت نیومی ماریمی دمکوی نه‌گه‌ر ته‌لاق درا پیش چوونه‌ لای
- ۴۵۹ ..... نویژی ناوم‌پاست
- ۴۵۹ ..... باسی له‌و به‌لگانه‌ له‌سەر نویژی ناوم‌پاست که نویژی عه‌سه‌
- ۴۶۱ ..... قه‌دمغه‌کردنی قسه‌ کردن له‌ نویژدا
- ۴۶۱ ..... نویژی ترس

- ۴۶۲.....فرماندان به ته‌واوکردنی ئویژ له کاتی بی ترسیدا
- ۴۶۳.....نەسخ بوونەومی ئەم نایەتە
- ۴۶۶.....قەرەبوو کردنەومی ژنی تەلاق دراو
- ۴۶۹.....هەلەباتن له جیهاد نەمردن نزیک دەخاتەو و نە دواشی دەخات
- ۴۶۹.....قەرەزان و پاداشتەکی
- .....بەسەرھاتی جوولەکه، له داوای سەرکردەو جەنگیان کرد، کەمیکیان ئەبی لەسەر قەسە خۆیان نەمان و هاوکاریان نەکرد
- ۴۷۰.....
- ۴۷۷.....ڕیزی هەندئ له پێغه‌مبەران لەسەر هەندیکی تریان
- ۴۷۹.....ڕیزی نایەتەنگورسی (نایە الکرسی)
- ۴۸۱.....ناوە گەورەکانی خودا (اسم الله الاعظم) له نایەتەنگورسیدا
- ۴۸۱.....ئەم نایەتە پێگ هاتووە له دە رستە سەرەخو
- ۴۸۴.....زۆر کردن له نایندا نیه
- ۴۸۵.....یەکتا پەرستی دەستەکو و هەنگلیکی زۆر توندە بە دەستەو (کە بروایە)
- ۴۸۸.....پروو پەرووئەومی ئیبراھیمی خەلیل ئەگەل نەمروا
- ۴۹۰.....بەسەرھاتی هوزیر (سەلامی خۆای ئی بی)
- ۴۹۲.....داوای ئیبراھیمی خەلیل له خودا کە نیشانی بدا چۆن مردوو زیندوو دمکاتەو
- ۴۹۲.....وەلامی داوای ئیبراھیم (سەلامی خۆای ئی بی)
- ۴۹۴.....پاداشتی مال بەخشین له ڕێگە خوا
- ۴۹۵.....ڕێگری له بەچاودانەوو نازاردانی خەلک له مال بەخشیندا
- ۴۹۸.....وێنە لەناوچوونی چاکە بە خراپە
- ۴۹۹.....هاندان بۆ بەخشینی مالی چاک و پاک له ڕیی خودا
- ۵۰۱.....وەسوسە شەیتانیەکان له مال بەخشیندا
- ۵۰۲.....مانای ئەکارزانی
- ۵۰۳.....ڕیزی بە ناشرکرا خیر کردن و بە نەینیشی
- ۵۰۴.....خیر کردن بە بێپەرست
- ۵۰۵.....کی شایستە ترە بە خیر ئەگە لا کردن
- ۵۰۷.....ستایشی ئەو کەسانە کە خیر خوازن
- ۵۰۸.....زەمی سوو خۆر
- ۵۱۲.....خودا بێت ناخاتە مامەلە سوو
- ۵۱۳.....بێگومان خودا سەدەقە نەش و نەما پێدمکات وەک یەکی له ئیو بە چکە و شترەکی بە خیر و دمکات
- ۵۱۳.....پی ئەزان و گوناھبار بیزراو له لای خودا
- ۵۱۳.....ستایشی سوپاس گوزاران
- ۵۱۴.....فرماندان بە لەخواترسی و دوورکەوتنەو له سوو

- ۵۶۵ سوو غور شهر بادمکه یه نی له گه گن خودا و پیغه مبرمکه ییدا
- ۵۱۵ چاکه کردن له گه گن قهرزازی نه دارا
- ۵۱۸ هرمانندان به نووسینی قهرزو مامه نه که بو ماومیه کی دیاری کراوو
- ۵۱۹ هرمانندان به شایهت گرتن له گه گن نووسیندا
- ۵۲۲ روونکردنه وی بارمته
- ۵۲۴ نایا خودا لپیر سینوه له گه گن عه بدمکانیدا دمکات له سر نه وی له دنیاندا شارودیانه توه
- ۵۲۷ باسی نه و هرموداندهی له بارمی نه م دوو نایه توه هاتوه، خودا سوودمان پی بگه یه نی پیمان
- ۵۲۸ تهفسیری نه م دوو نایه توه
- ۵۳۱ تهفسیری سورمتی (آل عمران)
- ۵۳۳ باسی نه و نایه تانهی له یهک ده چن و نه وانه ییش پوشتن و بته ون
- ۵۳۵ (المتشابهات) جگه نه خودا هیچ کسهی مانای نه م نایه تانه نازانی که مانایان پوشتن نیه
- ۵۳۷ نه پوژی قیامه تدا مان و سامان و مندان سوودی نیه
- ۵۳۹ هدره شه کردن نه جووله که کان که به م زوانه ژیر دمکون، هه ننانیان بو پند و مرگرتن نه پوژی به در
- ۵۴۱ باسی ژمانی دنیا
- ۵۴۳ پاداشتی له خوا ترسان زور چاکتره نه هه موو خوشیه کانی دنیا
- ۵۴۴ دوهای نه خوا ترسان و پوهشته کانیان
- ۵۴۵ شایه تیدان له سر ناسینی خودا به ته نیا
- ۵۴۶ ناین ته نیا هدر نیسلامه
- ۵۴۷ نیسلام نایینی گشت خه لکیه و پیغه مبر (ﷺ) بو هه موویان پوهانه کراوه
- ۵۴۸ زمی جووله که له سر خواهه ناسی و کوشتنی پیغه مبران و پیاوچاکان
- ۵۴۹ زمی نه هلی کتیب له سر بازی نه بوئیان به کتیبی خودا
- ۵۵۰ پینمایی بو شوکرانه بزیری
- ۵۵۲ پینگری له دوستایه تی کردنی بته رستان
- ۵۵۳ خودا دزمانی به وی نه ناو دلدایه و کرداری گشت به ند مکانی له پوژی قیامه تدا نامه دمکات و دمری دهغات
- ۵۵۵ خوشه ویستی خودا له شوینکه و وتی پیغه مبرمکه یه تی
- ۵۵۶ هه لبرارد مکان له خه لکی سر زمین
- ۵۵۶ به سرهاتی له دایک بوونی مریهم
- ۵۵۸ و مبارهینانی مریهم و پیزو قه دری له لای خودا
- ۵۵۹ دوهای زمکه ریا و مژده پیدانی به یه حیا
- ۵۶۱ پیزی مریهم به سر ژنانی چهرخی خویدا
- ۵۶۳ مژدمدان به مریهمی راستگو به عیسا (سه لای خویان لی بی)
- ۵۶۴ قسه کردنی عیسا (سه لای خوی لی بی) نه بیشکه دا
- ۵۶۴ و مدینه نانی عیسا (سه لای خوی لی بی) به بی باوک

- ۵۶۵..... سیفه ته کانی عیسا و موعیز مکانی و بانگه واز مکی (سه لای خوی لی بی)
- ۵۶۷..... ده واریه کان یارمندی عیسا (سه لای خوی لی بی) نه دمن
- ۵۶۸..... جوونه که ویستیان عیسا (سه لای خوی لی بی) بکوژن
- ۵۶۹..... مانای (متوفیک).....
- ۵۷۰..... گورین و دستکاری کردن نه ناینی مدیهدا
- ۵۷۲..... هر پشه نه خوانه ناسان به سزادن نه دنیا و نه قیامه تدا
- ۵۷۳..... نه یه که چون نه دروست کردنی نادم و عیسا دا
- ۵۷۴..... بانگ کردن بو مویاهه نه کردن دمریاری عیسا (سه لای خوی لی بی).....
- ۵۷۷..... مدسه نهی خوا پرستی به ته نیا نه لای هم مووان ناشکرایه
- ۵۷۹..... کیشه نانهومی جوونه که و نه سر ناینی ئیبراهیمی خه لیل (سه لای خوی لی بی).....
- ۵۸۱..... ئیرمی بردنی جوونه که به موسولمانان و فرقیلیان
- ۵۸۳..... بوون کردنهومی بارودوخی نه مانه تی جوونه که
- ۵۸۴..... نه وانه ی په یمانیان شکاندوه نه پوزی قیامه تدا هیچ به شیان نیه
- ۵۸۶..... جوونه که به زمان گه پاندن وتی خوا دمگون
- ۵۸۷..... پیغه مبر بانگی کهس ناکات بو پرستی خوی و پرستی (جکه نه) خودا
- ..... و مرگرتنی په یمان نه گشت پیغه مبران (سه لای خویان لی بی) که بروا بینن به پیغه مبرمان موحه ممد (ﷺ)
- ۵۸۹.....
- ۵۹۰..... ناین هر ناینی نیسلامه جکه نه دم قبول ناکری نه هیچ کهس
- ۵۹۳..... خودا کومه لی شارما ناکات دوی پرواهینان بووینتوه خوانه ناس مدگین ته ویدی کردبی
- ۵۹۴..... نه گاتی مردندا په شیمانی خوانه ناسی قبول ناکری و نه پوزی قیامه تدا فیدیه لی و مرناگری
- ۵۹۶..... به خشین غوشه ویستترین مال و سامان نه چاکه کردن
- ۵۹۷..... پرسیارمکانی جوونه که نه پیغه مبرمان موحه ممد (ﷺ)
- ۶۰۰..... که صبه ی پیروز یکه دم مال بوو دانا بو خوا پرستی
- ۶۰۰..... هوئی ناوانای مدکه به به ککه و ناومکانی مدکه
- ۶۰۱..... شوینده واری (مقام) ئیبراهیم
- ۶۰۲..... حرم شوینیکی بی ترس بووه
- ۶۰۳..... باسی واجب بوونی حج
- ۶۰۴..... مانای توانا بو لوان (الاستطاعه)
- ۶۰۵..... نهومی بروای به حج نه بی خوانه ناسه
- ۶۰۵..... سرزنشکردنی نه هلی کتیب نه سر خوانه ناس و دزایه تی کردنیان و باوستانیان نه رنی خودا
- ۶۰۶..... هوشیار کردنهومی موسولمانان نه گورپایه لی کردن نه هلی کتیب
- ۶۰۷..... کامه ده تی نه خوا ترسان
- ۶۰۸..... فرماندان به دس گرتن به په یمانی خوداوه و پابه ند بوون به کومه نهوه

- ۶۴۰..... هەرماندان بە بانگەواز کردن بۆ لای خودا
- ۶۱۱..... قەدەغە کردنی جیا جیایی و بلا و بونەوه
- ۶۱۱..... بەرھەمی یەکییتی و جیا جیایی لە بۆزی قیامەتدا
- ۶۱۲..... ڕیزی نۆمەتی پیڤە مەبرو (ﷺ) هە ئێزاردنی بە چاکترین نۆمەت لە ناو خەلکی دنیادا
- ..... جووکی تر لەو هەرمودانە کە نیشانەن لە سەر چاکی ئەم نۆمەتە و ڕیزو حورمەتی لە لای خودای گەورە، وه
- ۶۱۴..... چاکترینی نۆمەتە لە دنیاو قیامەتدا
- ۶۱۵..... مزگینی دان بە موسولمانان بە یارمەتی دان و سەرکەوتن بە سەر ئەهلی کتیبدا
- ۶۱۷..... ڕیزی ئەوانە ی موسولمان بوون لە ئەهلی کتیب
- ۶۱۸..... باسی وینە ی ئەو شتە ی خوانە ناسان دەییە خەش
- ۶۱۹..... ڕیگری لە دۆستایەتی کردنی کەسانی کە برۆدار نین
- ۶۲۲..... باسی فەزای نوحود
- ۶۲۴..... وەبەرھێنانەوی یارمەتی خودا لە بۆزی بەدرا لە گەل کە ی ژمارەو کەرسە ی جەنگا
- ۶۲۵..... یارمەتیدان بە ھەریشتەکان
- ۶۳۰..... قەدەغە کردنی ھەموو سوو خۆریەك
- ۶۳۱..... ھاندان بۆ کاری چاکە و بەدستگینانی بەھەشت
- ۶۳۶..... باسی ھیکمەتی ئەوی تووشیان ھات لە بۆزی نوحودا
- ۶۳۸..... دەرگۆی کوژانی پیڤە مەبر (ﷺ) لە فەزای نوحودا ڕووئکردنەوی ھە ئۆیستی ڕینگ و تەواو لە ھالەتی مردنیدا
- ۶۴۳..... ڕیگری لە گوێزایەتی خوانە ناسان و بوون کردنەوی ھۆکاری ئەوی تووشیان ھات لە سەرکەوتن و شکست ھێنان
- ۶۴۶..... باسی ھەندئ ئەو موسولمانانە کە لە بۆزی نوحودا تووشی شکاندن ھاتن
- ۶۴۶..... بەرگری کردنی ئە نساو کۆجەرەکان لە پیڤە مەبری خودا (ﷺ)
- ..... دابەزینی ئازامی، کە خەو ئی کەوتن بوو لە کاتی ھەزا کەدا بە سەر خاومن باومراندان و باسی ترس و دڵە ڕاوکە ی
- ۶۴۹..... دوو ڕوومکان
- ۶۵۱..... باسی ڕاکردنی ھەندئ لە خاومن باومرآن لە بۆزی نوحودا و ئی یوردنی خودا ئی یان
- ۶۵۲..... ڕیگری لە چاوانیکەری خوانە ناسان لە پەییوست کردنی مردن و ھەرمانی قەدەر بە ھەیرمز ویستی خودای گەورەو
- ۶۵۳..... لە ڕوشنە کانی پیڤە مەبرمان موخە مەد (ﷺ) دلوڤانی و نەرم و نیانیە
- ۶۵۴..... ھەرماندان بە ڕاویژ کردن و کار پیکردنی
- ..... پشت بە خودا بەستن دوا ی ڕاویژ کردن
- ۶۵۵..... خەیانەت کردن لە کار و پیشە ی پیڤە مەبران (سەلامی خوا یان ئی بیت) نیە
- ۶۵۸..... باومر پیکرا و خەییەتکار وەک یەك نین
- ۶۵۹..... ڕەوانە کردنی موخە مەد (ﷺ) بە ھەرمیەکی زۆر مەزنە
- ۶۶۰..... ھۆی تووش بوون بە زیان لە بۆزی نوحودا و ھیکمەتە کە ی
- ۶۶۲..... ڕیزی شەھید
- ۶۶۵..... باسی فەزای (حمراء الاسد) و ڕیزی ئەوانە ی ئامادە ی بوون

- ۶۶۸ ..... دلدا نهومیه یو پینغه مېر (۶۶۸)
- ۶۷۰ ..... زمی چروکی و هره شه نه سدری
- ۶۷۲ ..... هره شه ی خودا له بت پرستان
- ۶۷۳ ..... هه مو که سی تامی مردن ده چیژی
- ۶۷۴ ..... به ختمو مری و سهر که وتن یو کییه ؟
- ۶۷۵ ..... خاومن باومر تاقی دمکریتموه و قسه ی ناخوشیش له دوژمنه وه دمبسن
- ۶۷۷ ..... زمی نه هلی کتیب نه سدر په یمان شکینی و شاردنومی هق
- ۶۷۷ ..... زم کردنی نه هلی کتیب نه سدر فیلبازی و دغوشیان به کاری که نه یان کردووه و سواس بکریڼ
- ۶۷۹ ..... نیشانه کانی یه کتا پرستی یو دل وشیاران و پوشتیان و قسه و پادانه و میان
- ۶۸۲ ..... خودا وه لاسی دل وشیاران نه داته وه
- ۶۸۴ ..... ترساندن نه خه له تان به خه لکی دنیا و باسی پاداشتی پیاوچاکان
- ۶۸۶ ..... ژبانی همدنی نه نه هلی کتیب و پاداشتیان
- ۶۸۸ ..... همرماندان به خورگری و یو پینشه وه چوون نه خورگریدا
- ۶۹۲ ..... مفسری سوریتی (النساء)
- ۶۹۳ ..... همرماندان به نه خوا ترسی و مېر غسسته موی دروس بوون و پدیومندی غزمایه تی
- ۶۹۵ ..... همرماندان به پاراستنی مال و سامانی هه تیوان
- ۶۹۶ ..... ږنگری نه ماره کردنی کیژی هه تیو به ماریه کی که مژ
- ۶۹۷ ..... بریاردان نه سدر هاوسه رگری هه تا چوار ژن
- ۶۹۸ ..... بازی بوون به مارمگردنی یه که ناهرمت ، کاتی ترس نه داد په رومری نه نیوانیا اندا
- ۶۹۸ ..... ماریه دان واجبه
- ۶۹۹ ..... چاودیری غسسته سهر که م ناومزان
- ۷۰۰ ..... همرماندان به خمرج کردنی مال به سدر نه واندی چاودیریان نه سدر به یوو خوشیه وه
- ۷۰۰ ..... همرماندان به تاتیکردنومی هه تیوان و گهراندنومی مال و سامانه کانیان یوان کاتی که پینگه یشتن
- ۷۰۲ ..... دروسته هه ژار نه مالی هه تیو بغوات به پنی نه و چاودیری به میکه ن
- ..... همرماندان به دابه ش کردنی میراتی و هاوکاری نه واندی که نامادی دابه ش کردنی نه و میراتی به دین با شتیکی که میش
- ۷۰۳ ..... یی
- ۷۰۴ ..... داد په رومری نه و سیه ت کردندا
- ۷۰۵ ..... هره شه نه و که ساله ی مالی هه تیوان ده غون
- ۷۰۶ ..... همرماندان به میرانگری و هاندان یو فیرومونی زانستی هه رانیز
- ۷۰۶ ..... هوی هاتنه خوارموی نه م لایه ته
- ۷۰۷ ..... مندان میراتی دمه بن ، نیزی نه دوو به ش و مینه نیومی به ش نیزی نه دمه بات
- ۷۰۸ ..... میراتی که نه گهر هه ته نیا غوی بوو
- ۷۰۹ ..... میراتی باوک و دایک

- ۷۶۰..... پیش خستنی قهرز پاشان و مسیحت به سهر میراتدا
- ۷۱۱..... میراتی ژن و میرد
- ۷۱۱..... پیناسی که لاله
- ۷۱۲..... حوکی مندالی دایک که نه و باوکه نیه
- ۷۱۳..... هه ردهشی نه سنور دموچوون نه میرانگریدا
- ۷۱۴..... هه رماندان به به ندرکردنی ژنی داوین پیس نه سخ بونهومی نه هه رمانه نه دوایدا
- ۷۱۶..... و مرگرتنی ته و بهی عه بد هه تا نه گاته گیانه لا
- ۷۱۸..... مالای به ژورداری ژنان کردنه مالی میراتی
- ۷۱۸..... رینگری نه زیان که یاندن به ژنان
- ۷۱۹..... هه رماندان به چاک جولانه وه نه گه ل ژنان
- ۷۲۰..... رینگری نه سندنهومی مارمی
- ۷۲۲..... قه دمه کردنی ژنی باوک بو کورمکانی و حوکی نه وانهی سهر پیچی دمکن
- ۷۲۴..... باسی قه دمه کردنی هه تا هه تای و نه ویش که هه تا هه تای نیه
- ۷۲۵..... نه ندازی نهومی به شیر پندان حدرام دمکری و ماومکهی
- ۷۲۵..... حدرام کردنی دایکی هاوسرو کچه کانیان
- ۷۲۵..... کچی ژن نه پیایکی تر (الریبیه) نه لای پیایمکه بی یان نه لای نه بی هه رئی حدرامه
- ۷۲۶..... ته فسیری چوونه لا (سهر جینی کردن)
- ۷۲۶..... حدرام کردنی ژنای کور به لام ژنی نه وانه نه که کراون به کوری خو (المتین)
- ۷۲۷..... دوو خوشکیش پیکه وه هینان هه حدرامه
- ۷۲۸..... قه دمه کردنی ژنی میردار مه گین کاتیک بین به موکی خوتان (که نیزه)
- ۷۲۹..... جگه نه مانهی که باسکران مارمکردنیان دروسته
- ۷۲۹..... باسی چیژ و مرگرتن نه ژنان و (المتنه) و قه دمه کردنی
- ۷۳۱..... رینگه دان به هاوسه رگری که نیزمکان که توانای هاوسه رگری نازادی نه بوو
- ۷۳۲..... که نیزه کاتیک داوین پیسی کرد نیومی سزای نازار دمدریت
- ۷۳۴..... قه دمه کردنی به دست هینانی مالی حدرام
- خیاری مه جلیس نه کرین و فروشتندا (پیش جیابوونه وه نه و دانیشته دا) نه بازرگانیدا نه ته و اوای بازی بوونه نه یه کتری
- ۷۳۵..... قه دمکردنی کوشتنی گیان و هه رده نه سهری
- ۷۳۶..... چاوپوشی نه گوناوه به چوکه کان نه گهر دووره په ریزی بوو نه گوناوه گه ورمکان
- ۷۳۷..... حدوت گوناوه نه ناویره خرا په کان
- ۷۳۹..... قه دمه کردنی ناوات خواستن به وشتانهی که خودا داویتی به که سانی تر
- ۷۴۱..... نیشانهی ژنی چاک
- ۷۴۲..... سهر پیچی ژن و چارمهری

- ۷۴۳..... هیچ رینگه یهك درگی ناهرمت مگرنه بهر نه گهر گوپرایه لی کرد.
- ۷۴۴..... نه گهر ترسان لهووی كه پیاوو ژنه كه نایا تکریت پینكه وه دوو ناویرژوان دانین له نیوانیاندا.
- ۷۴۵..... فرماندان به خودا په رستی و چاكه كردن له گهل دایك و باوكو كهس و كاردا.
- ۷۴۶..... ههقی هاوسی.
- ۷۴۸..... فرماندان به چاكه كردن دمریاری نهواندی كه بوونه ته مولكتان.
- ۷۴۹..... خودا خوشی له لوتبه رزان نایهت.
- ۷۵۰..... زمی بژدو پیمكه.
- ۷۵۲..... خودا به نه ندازی گهر دیله یهك ناههقی له كهس ناكات.
- ۷۵۳..... نایا سزا له سهر بت په رستان سووك دمكریت؟
- ۷۵۳..... مانای پاداشتی گه وه.
- ۷۵۴..... شایه لی دانی پیغه مبهرا (ﷺ) له سهر لوممه ته كه لی نه بژی قیامه تداو خوزگهی خودا نه ناسانیش به مردن.
- ۷۵۶..... قهدهغه كردنی نوپز كردن له كاتی سهر خوشی و لهش پیسیدا.
- ۷۵۷..... هویه کی تر.
- ۷۵۹..... باسی ته یه موم.
- ۷۶۲..... باسی هوی دابه زینی رهوادانی ته یه موم.
- ..... زمكردنی جوله كه له سهره لپژاردنی گومرای و گوزانی و تازی خودا و سهر پیچی و زمان له لالچ گرتن و تانه له دین
- ۷۶۳..... دانیان.
- ۷۶۵..... بانگ كردنیان بو باومر پیان له گهل همرشه لیکردندا.
- ۷۶۶..... خودا همرگیز له هاویه شی دانان بوی خوش نابیت مه گین به تهویه كردن.
- ..... زمی جوله كه وه فرین لیکردنیان له سهر لهووی خویان به باش دزمان و بروایان به بت و تاغوت هیناووه به
- ۷۶۷..... پیچه وانه ی باسته پئی و بروا به خودا دمرون به پیوه.
- ۷۶۹..... خودانه ناسان هیچ ریزیکیان به سهر موسلمانانوه نه.
- ۷۶۹..... نه فرینی خودا لهو جوله كانه له بهر داوا كردنی یارمه تیان له بت په رستان.
- ۷۷۰..... بژگی و چروکی جوله كه و نیرمییان (هه سودیان).
- ۷۷۱..... سزای نهوكه سانه ی بروایان به كتییی خودا پیغه مبهركه ی نه.
- ۷۷۲..... باسی پاشه بژگی پیاو چاكان همر به هه شته و خوشگوزمرانیه له ناویدا.
- ۷۷۳..... فرماندان به جینه جیكردنی له مانهت.
- ۷۷۴..... فرماندان به داد په موری له دادگادا.
- ۷۷۴..... فرماندان به گوپرایه لی كار به دهست له چاكه دا.
- ۷۷۶..... فرماندان به گه رانه وه بوزورنان و سونهت له كاتی ناكو كیدا.
- ..... ههركه سیك له قورنان و سونهت لابات و كیشه كه ی بولای هه شتیکی تر ببات جگه له قورنان و سونهت نه وه به
- ۷۷۷..... موسولمانان دانانریت.
- ۷۷۸..... زمی دوو روومكان.

- ۷۸۰..... دهبیت گوڤرايه ئى پىڧه مېر (ﷺ) بکړیت
- کەس نابیتته خاوم باومر هەتا هەر هەرمانيك پىڧه مېر بیدات له کىشه کانیان ئەدەلەوه پىڻى رازى نەبیت و ملی بۆ که چ
- ۷۸۰..... نەکات
- ۷۸۲..... زۆریه ی خەلکى ئەو هەرمانيانە ی بەسەریاندا دەدریت دژایه تی دمکەن (بەجینی ناهینن)
- ۷۸۲..... کەسیک گوڤرايه ئى خوداو پىڧه مېر مەکی بکات ئەو ئەگەل ریز لیگیراواندایه ئەلای خودا
- ۷۸۳..... باسی هانتە خوارموی ئەم نایه تە پیرۆزە
- ۷۸۵..... هەرمانيان بە خۆپاریزی و هۆشیاری بەرامبەر دوژمن
- ۷۸۵..... یەکیک ئە نیشانه کانی دووڕومکان دواکەوتنە ئە هەزا
- ۷۸۶..... هاندان بۆ هەزا کردن
- ۷۸۷..... هاندان لەسەر هەزا کردن بۆ رزگارکردنی لاوازو بی دەستە لاتەکان
- ۷۸۸..... سەرزدەشتکردنی ئەوانە ی که ئە پىڧدا داواى شەرکردنیان دمکەر که هەرزبوه حەز ئە دواخستى دمکەن
- ۷۸۹..... راکردن ئە مردن نیه
- ۷۹۰..... دووڕومکان شووی یان دەدايه پال پىڧه مېر (ﷺ)
- ۷۹۱..... گوڤرايه ئى پىڧه مېر (ﷺ) گوڤرايه ئى خودايه
- ۷۹۲..... باسی گەوجن و گەمزەیی دووڕومکان
- ۷۹۳..... ئەم تورنانه هەتە و کتیبی خودايه
- ۷۹۵..... ئەدەغەکردنی بلاوکردنەوی هەوال بی لیکۆلینەوه
- ۷۹۶..... خودا هەرمانيەکات بە پىڧه مېر مەکی (ﷺ) که خۆی بھیت بۆ هەزا
- ۷۹۷..... هاندانی خاوم باومرمان بۆ هەزا کردن
- ۷۹۸..... تەکاکردنی چاک و تەکاکردنی خراپ
- ۷۹۹..... هەرمانيان بە وەلامدانەوی سەلام بە چاکتر ئە خۆی
- ۸۰۱..... نیگەرانى دەرپرین دەرپاری ناکۆکی هاوئەکان لەسەر گەرانەوی ئەوانە ی که ئە لوجودا گەرانەوه
- ۸۰۲..... ئەو ی شەردەکات و ئەو ی شەرداکات
- ۸۰۴..... برپاری کوشتنى خاوم باومر بە هەلە
- ۸۰۷..... هەردەشە لەسەر کوشتنى ئەنقەست
- ۸۰۸..... نایا پیاویک بە ئەنقەست کەسیک بکوژیت تەو یە ی ئی قبول دمکړیت؟
- ۸۱۰..... ناشتی یەکیکە ئە نیشانه کان ئیسلام
- ۸۱۲..... ئەوانە ی ئە مالی خویان دانیشتون ئەگەل ئەوانە ی دەچنە هەزا و مکیه ک نین
- ۸۱۵..... ئەدەغەکردنی مانەوه ئە نیوان بت پەرستەکاندا بۆ ئەو کەسانە ی توانای کۆچکردنیان هەیه
- ۸۱۸..... نوژی کورتکراوه
- ۸۲۰..... باسی نوژی ترس و شیومکانی
- ۸۲۳..... هەرمانيان بە زۆریادکردنی خودا دواى نوژی ترس
- ۸۲۴..... هاندان بۆ راونانی دوژمن با برینداریش بیت

- ۸۲۴.....هرماندان به دادومری کردن بهومی که خودا ناردوویه تی.
- ۸۲۶.....هاندان بو تهویه کردن و داوای لیئوردن له خوداو هدرمهش لهوکه سانهی که کاری خراپ دمکن یان تاوانی غویان
- ۸۲۸.....دمدنه سدر بی تاوانیک.....
- ۸۲۹.....چپدی چاک.....
- ۸۳۰.....سزای لهواندی پیچهواندی پیغه میهر ده جولیتومو شوینی بیی باومرداران ناکه ویت جه هه ننه مه.
- ۸۳۳.....بتپهرستی لیئوردنی نیه، بت پهرستان له راستیدا شهیتان ده پهرستن.....
- ۸۳۴.....پاداشتی پرواداره ناکار چاکه گان.....
- ۸۳۷.....سهرکه وتن به ناوات خواستن نیه، به لکو به کاری چاکه.....
- ۸۳۹.....لیبراهیم دؤستی خودایه.....
- ۸۴۱.....حوکمی کچی هه تیو.....
- ۸۴۲.....بریار دمریاری لهو پیاموی که گوی به ژنه کی نادات.....
- ۸۴۴.....ناشتیوونه چاکتر (وَالْمُلُحَ حَرِّ).
- ۸۴۶.....ناموزگاری به له خوا ترسان.....
- ۸۴۸.....هرماندان به ههستان به داد پهروری و شایه تی دان له بهر پرمانه ندی خودا.....
- ۸۴۹.....هرماندان به پرواهینان پاش پرواهینانیش.....
- ۸۵۱.....گوزمرانی دووروومکان و ناکامیان.....
- ۸۵۳.....دووروومکان چاو مروانی موسلمانده کان دمکن تا بزائن سهر دمکه ون یان له ناوده چن.....
- ۸۵۶.....دووروومکان دمیانه ویت خودا بغه له تینن، که چی خودا دمیانه له تینیت، هرکاتیک هه لدمستن بو نویژ به
- ۸۵۷.....ته مبه لی و سستی هه لدمستن، پروپامایی دمکن له نیوان پرواداران و خودانه ناساندا.....
- ۸۵۹.....قه دمغه کردنی دؤستایه تی له گهل خودانه ناساندا.....
- ۸۵۹.....(دووروومکان) لهواندی دؤستایه تی خودانه ناسان دمکن له پلهی هره خواری ناو ناگردان مگهر تهویه بکن.....
- ۸۵۹.....پیرست.....